World Congress of Sport Sciences Researches

Dünya Spor Bilimleri Araştırmaları Kongresi

23-26 Kasım / November 2017

Manisa / Turkey

BİLDİRİ ÖZETLERİ KİTABI

MANİSA CELAL BAYAR ÜNİVERSİTESİ

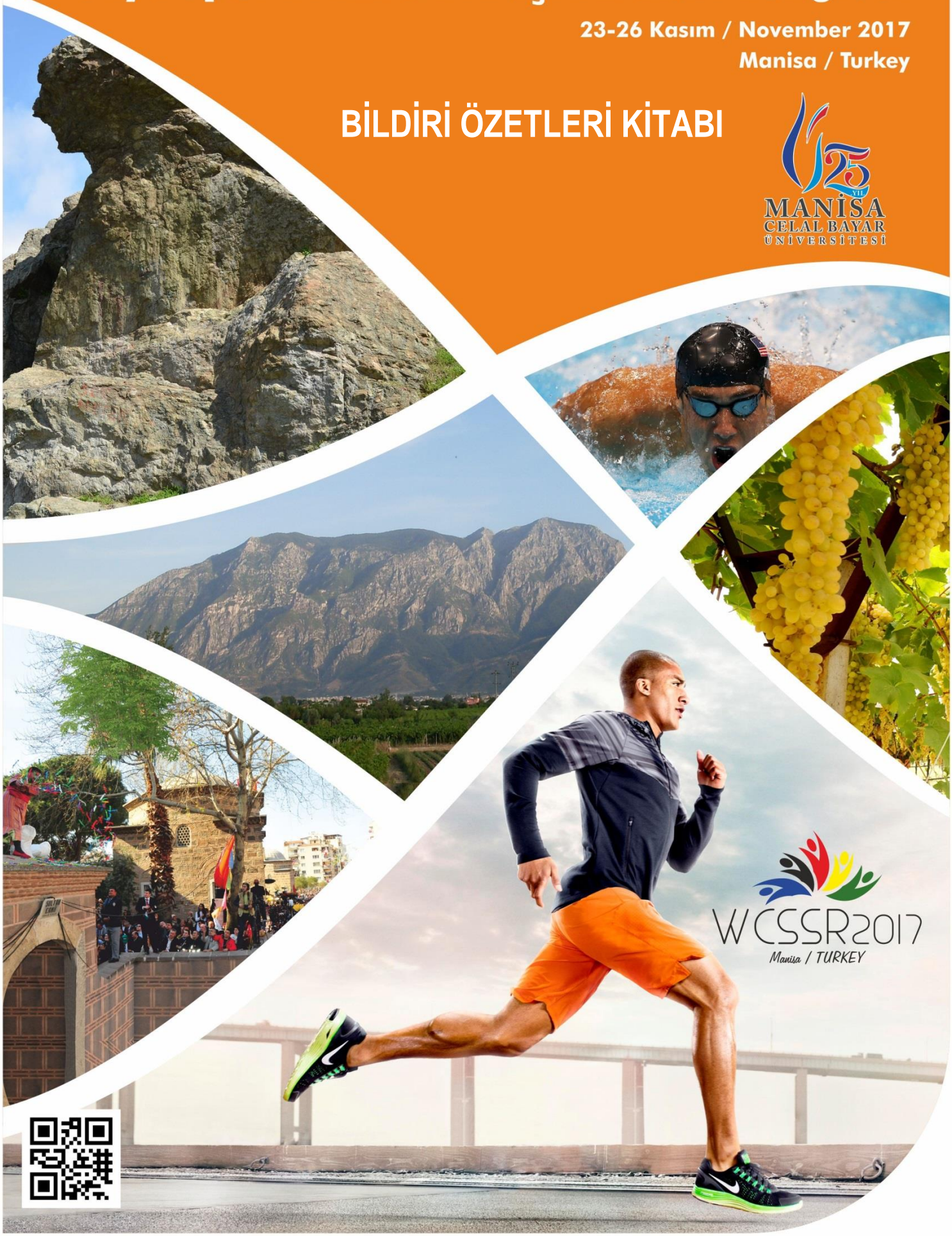

İÇİNDEKİLER

DAVET 3
INVITATION 4
KURULLAR / COMMITTEES 5
DESTEKLEYEN KURUM VE KURULUŞLAR / SUPPORTING INSTITUTIONS AND ORGANIZATIONS 13
SPONSORLAR / SPONSORS 14
DAVETLİ KONUŞMA ÖZETLERİ / KEYNOTE SPEECH ABSTRACTS 15
SÖZEL BİLDİRİ ÖZETLERİ / ORAL PRESENTATION ABSTRACTS 37
BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ÖĞRETİMİ / PHYSICAL EDUCATION AND SPORTS TEACHING 38
SPOR TARİHİ VE FELSEFESİ / HISTORY AND PHILOSOPHY OF SPORTS 108
SPOR YÖNETİMİ / SPORTS MANAGEMENT 132
REKREASYON / RECREATION 204
SPORDA PSİKO-SOSYAL ALANLAR / PSYCHO-SOCIAL FIELDS IN SPORTS 251
HAREKET VE ANTRENMAN BİLİMLERİ / MOVEMENT AND TRAINING SCIENCE 399
OLİMPİZM VE OLİMPİK HAREKET / OLYMPISM AND THE OLYMPIC MOVEMENT 556
TOPLUMSAL CİNSİYET VE SPOR / SOCIAL GENDER AND SPORTS 564
ENGELLİLERDE BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR / PHYSICAL EDUCATION AND SPORTS TEACHING FOR THE DISABLED 571
BİLİŞİM TEKNOLOJİLERİ VE SPOR / INFORMATION TECHNOLOGIES AND SPORTS 596
SPOR SAĞLIK BİLİMLERİ / SPORTS HEALTH SCIENCES 606
DİĞER / OTHER 696
POSTER BİLDİRİ ÖZETLERİ POSTER / PRESENTATION ABSTRACTS 699
BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ÖĞRETİMİ / PHYSICAL EDUCATION AND SPORTS TEACHING 700
SPOR YÖNETİMİ / SPORTS MANAGEMENT 716
REKREASYON / RECREATION 744
SPORDA PSİKO-SOSYAL ALANLAR / PSYCHO-SOCIAL FIELDS IN SPORTS 763
HAREKET VE ANTRENMAN BİLİMLERİ / MOVEMENT AND TRAINING SCIENCE 807
SPOR SAĞLIK BİLİMLERİ / SPORTS HEALTH SCIENCES 873
OLİMPİZM VE OLİMPİK HAREKET / OLYMPISM AND THE OLYMPIC MOVEMENT 899
ENGELLİLERDE BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR / PHYSICAL EDUCATION AND SPORTS TEACHING FOR THE DISABLED 903
BİLİŞİM TEKNOLOJİLERİ VE SPOR / INFORMATION TECHNOLOGIES AND SPORTS 906

DAVET

Değerli Spor Bilimciler;

Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi tarafından düzenlenecek olan **"Dünya Spor Bilimleri Araştırmaları Kongresi'**ni 23-26 Kasım 2017 tarihleri arasında tarih ve kültür başkentlerinden birisi olan Manisa ilimizde gerçekleştirecek olmanın haklı gururunu ve heyecanını yaşıyoruz. Ayrıca Manisa Celal Bayar Üniversitesi'nin **25. Yılı** olması nedeniyle de bizler için özel ve önemli bir anı sizlerle de paylaşmak istiyoruz.

Alanında uzman birçok Ulusal ve Uluslararası davetli Spor Bilim insanının iştiraki ile spor bilimlerine katkı sağlamayı hedeflediğimiz kongremizi, siz değerli Spor Bilimcilerinin de desteği ile bilimsel bir şölene dönüştürmeyi hedefliyoruz.

Kongremizde Spor Bilimlerindeki ana konuların yanı sıra "Dijital Spor" olarak da özel konu başlığına yer verilecek ve paylaşımlarda bulunulacaktır. **"Geçmişten Geleceğe Spor Bilimleri ve Manisa"** sloganı ile çıktığımız bu yolda çok değerli katılımlarınızla zengin bir bilimsel programda bildirilerinizi sunmak ve/veya dinlemek üzere sizleri kongremizde görmek üzere davet ediyoruz.

Sevgi ve Saygılarımla...

Prof. Dr. Bilal-i Habeş GÜMÜŞ

Kongre Başkanı

INVITATION

Esteemed Sport Scientists;

We are proud and excited for holding the **"World Congress of Sport Sciences Researches"** which will be organized by Manisa Celal Bayar University, Faculty of Sport Sciences between 23-26 November 2017 in the city of Manisa, one of the influential historical and cultural cities. We also want to share with you this special and important moment for us because of the **25th anniversary** of Manisa Celal Bayar University.

We aim to turn this congress, where our aim is to support sports sciences with the participation of many National and International Sports Scientists who are experts in their fields, into a scientific feast with the support of you, esteemed Sports Scientists.

In addition to the main topics in Sports Science, "Digital Sport" will also be featured as a special topic and information on this topic will be shared. We invite you to attend the congress in order to present and/or listen to your declarations in a rich scientific program with your valuable participation on this path which we set out with the slogan **"Sport Sciences and Manisa From the Past to the Future".**

Kindest Regards...

Professor Bilal-i Habeş GÜMÜŞ

President of Congress

KURULLAR / COMMITTEES

ONUR KURULU / HONORARY COMMITTEES

Osman Aşkın BAK
Gençlik ve Spor Bakanı

Prof. Dr. Uğur ERDENER
TMOK Başkanı (IOC As Başkanı)

Mehmet BAYKAN
Spor Genel Müdürü

Mustafa Hakan GÜVENÇER
Manisa Valisi

Dr. Mehmet ÇERÇİ
Yunus Emre Belediye Başkanı

Ömer Faruk ÇELİK
Şehzadeler Belediye Başkanı

Salih HIZLI
Akhisar Belediye Başkanı

KONGRE ONURSAL BAŞKANI / HONORARY PRESIDENT OF THE CONGRESS

Prof. Dr. Kemal ÇELEBİ
MCBÜ Rektörü

KONGRE BAŞKANI / CONGRESS PRESIDENT

Prof. Dr. Bilal-i Habeş GÜMÜŞ

KONGRE DÜZENLEME KURULU / CONGRESS REGULATORY BOARD

Dr. Murat AKYÜZ	Turkey
Dr. Hatice ÇAMLIYER	Turkey
Dr. Fatih ÇATIKKAŞ	Turkey
Dr. Niyazi ENİSELER	Turkey
Dr. Hamdi Alper GÜNGÖRMÜŞ	Turkey
Dr. Pınar GÜZEL	Turkey
Dr. Ferman KONUKMAN	Qatar
Dr. Petronel Cristian MOISESCU	Romania
Dr. Metin Vehbi SAYIN	Turkey
Dr. Murat TAŞ	Turkey
Dr. Serdar TOK	Turkey

BİLİMSEL SEKRETERYA / SCIENTIFIC SECRETARIAT

Dr. Şebnem ŞARVAN CENGİZ

Dr. Selhan ÖZBEY

Dr. Kadir YILDIZ

DİL EDİTÖRLERİ / LANGUAGE EDITORS

Öğrt. Gör. Kıvanç DİNLER	Turkey
Okutman Hüsem KORKMAZ	Turkey
Okutman Cengiz ÇOKPARTAL	Turkey
Okutman Deniz Elvan YUMUK	Turkey
Uzm. Devrim ZERENGÖK	Australia
Dr. Mehmet ASMA	Turkey

BİLİM KURULU / SCIENTIFIC COMMITTEE

Dr. Serbout ABDELMALİK	Algerian	Dr. Małgorzata TOMECKA	Poland
Dr. Dzhiparkul ABDYRAKHMANOVA	Kirghizistan	Dr. Jai Prakash VERMA	India
Dr. Eugen AGAPİİ	Moldova	Dr. Javier VILLARREAL DOLDÁN	Argentina
Dr. Dilsad AHMED	China	Dr. Nadhim AL-WATTAR	Iraq
Dr. Ebubekir AKSAY	Germany	Dr. Cengiz ARSLAN	Turkey
Dr. Ayşe AKTAŞ	Turkey	Dr. F. Hülya AŞÇI	Turkey
Dr. Hamid Abdulsada Kadhim AL-AKRH	IRAQ	Dr. Selda H. BEREKET	Turkey
Dr. Kaukab AZEEM	Saudi Arabia	Dr. Turgay BİÇER	Turkey
Dr. Adela BADAU	Romania	Dr. Gürbüz BÜYÜKYAZI	Turkey
Dr. Dana BADAU	Romania	Dr. Vedat ÇINAR	Turkey
Dr. Iuliana BARNA	Romania	Dr. F. Filiz ÇOLAKOĞLU	Turkey
Dr. Wolfgang BAUMANN	Germany	Dr. Muzaffer ÇOLAKOĞLU	Turkey
Dr. David BEHM	USA	Dr. Gönül DİNÇ HORASAN	Turkey
Dr. Denys BIELOKUROV	Ukraine	Dr. Ali Ahmet DOĞAN	Turkey
Dr. Peter BONOV	Bulgaria	Dr. Birol DOĞAN	Turkey
Dr. Wolfgang BUSS	Germany	Dr. Gazanfer DOĞU	Turkey
Dr. Viorica CALUGHER	Moldova	Dr. Güner EKENCİ	Turkey
Dr. Kanat CANUZAKOV	Kirghizistan	Dr. Hayri ERTAN	Turkey
Dr. Ion CARP	Moldova	Dr. Mehmet GÜÇLÜ	Turkey
Dr. Ju Ho CHANG	Korea	Dr. Mehmet GÜNAY	Turkey

Dr. Isilda DIAS	Portugual	Dr. Hakan GÜR	Turkey
Dr. Bae DIXON	Australia	Dr. Recep GÜRSOY	Turkey
Dr. Yrij DONNYJ	Ukraine	Dr. Özbay GÜVEN	Turkey
Dr. Khaled EBADA	Egypt	Dr. Serkan HAZAR	Turkey
Dr. Mocrousov ELENA	Moldovia	Dr. Osman İMAMOĞLU	Turkey
Dr. Jeronimo Garcia FERNANDEZ	Spain	Dr. M. Levent İNCE	Turkey
Dr. Zaid Kazi GASİM	Iraq	Dr. Arslan KALKAVAN	Turkey
Dr. Serdar GERİ	Kirghizistan	Dr. Kürşat KARACABEY	Turkey
Dr. Cecilia GEVAT	Romania	Dr. Seydi KARAKUŞ	Turkey
Dr. Antra GULBE	Latvia	Dr. Suat KARAKÜÇÜK	Turkey
Dr. Benu GUPTA	India	Dr. Hasan KASAP	Turkey
Dr. Jwo HANK	Taiwan	Dr. Ayşe KİN İŞLER	Turkey
Dr. Norihide ISHIDO	Japan	Dr. M. Settar KOÇAK	Turkey
Dr. Emanuele ISIDORI	Italy	Dr. Feza KORKUSUZ	Turkey
Dr. Gürhan KAYIHAN	England	Dr. Mitat KOZ	Turkey
Dr. Wonyoung KIM	USA	Dr. Erkut KUNTER	Turkey
Dr. Ferman KONUKMAN	Qatar	Dr. Nevzat MİRZEOĞLU	Turkey
Dr. Jerzy KOSIEWICZ	Poland	Dr. Bahtiyar ÖZÇALDIRAN	Turkey
Dr. Kang-Too LEE	Korea	Dr. Dilara ÖZER	Turkey
Dr. Michael LEITNER	USA	Dr. Mustafa Kamil ÖZER	Turkey
Dr. Florin LEUCIUC	Romania	Dr. Aysel PEHLİVAN	Turkey
Dr. Angela MAGNANINI	Italy	Dr. Özcan SAYGIN	Turkey
Dr. Andrey MALYGIN	Russia	Dr. Ömer ŞENEL	Turkey
Dr. Dafna MEROM	Australia	Dr. Kemal TAMER	Turkey
Dr. Iconomescu Teodora MIHAELA	Romania	Dr. Yavuz TAŞKIRAN	Turkey
Dr. Dusan MITIC	Serbia	Dr. Mustafa TEPECİ	Turkey
Dr. Petronel Cristian MOISESCU	Romania	Dr. Şefik TİRYAKİ	Turkey
Dr. Nadim NASSIF	Lebanon	Dr. İlhan TOKSÖZ	Turkey
Dr. Sarayut NOIKASEM	Thailand	Dr. Semiyha TUNCEL	Turkey
Dr. Kelly PARK	Korea	Dr. Özkan TÜTÜNCÜ	Turkey
Dr. Joanna POCZTA	Poland	Dr. Saadet Rana VAROL	Turkey
Dr. Stevo POPOVIC	Montenegro	Dr. Faruk YAMANER	Turkey
Dr. Arianne REIS	Australia	Dr. Azmi YETİM	Turkey
Dr. Mir Hamid SALEHIAN	Iran	Dr. İbrahim YILDIRAN	Turkey

Dr. Robert SCHNEIDER	USA	Dr. Bekir YÜKTAŞIR	Turkey
Dr. Gabi TALAGHIR	Romania	Dr. Mehmet Akif ZİYAGİL	Turkey
Dr. R. Gül TİRYAKİ SÖNMEZ	USA	Dr. Erdal ZORBA	Turkey

HAKEM KURULU / REFEREE COMMITTEE

Dr. Uğur ABAKAY	Turkey	Dr. Murat KANGALGİL	Turkey
Dr. Mehmet ACET	Turkey	Dr. Ersan KARA	Turkey
Dr. Eser AĞGÖN	Turkey	Dr. Feyza Meryem KARA	Turkey
Dr. Mustafa AKIL	Turkey	Dr. Beyza KARAKÜÇÜK AKGÜL	Turkey
Dr. Manolya AKIN	Turkey	Dr. Mihri Barış KARAVELOĞLU	Turkey
Dr. Yağmur AKKOYUNLU	Turkey	Dr. Ümid KARLI	Turkey
Dr. Hasan AKKUŞ	Turkey	Dr. Ünal KARLI	Turkey
Dr. Selahattin AKPINAR	Turkey	Dr. Reşat KARTAL	Turkey
Dr. Selçuk AKPINAR	Turkey	Dr. Erdi KAYA	Turkey
Dr. Tolga AKŞİT	Turkey	Dr. Ömer KAYNAR	Turkey
Dr. Öznur AKYÜZ	Turkey	Dr. F. Zişan KAZAK	Turkey
Dr. Ahmet Yılmaz ALBAYRAK	Turkey	Dr. Elvan KESER	Turkey
Dr. Gözde ALGUN DOĞU	Turkey	Dr. Mehmet KILIÇ	Turkey
Dr. Hulusi ALP	Turkey	Dr. Zuhal KILINÇ	Turkey
Dr. Berkan ALPAY	Turkey	Dr. Hüseyin KIRIMOĞLU	Turkey
Dr. Muammer ALTUN	Turkey	Dr. Fatih KIYICI	Turkey
Dr. Faik ARDAHAN	Turkey	Dr. Olcay KİREMİTÇİ	Turkey
Dr. Fatma ARSLAN	Turkey	Dr. Canan KOCA ARITAN	Turkey
Dr. İrfan ARSLAN	Turkey	Dr. Mustafa KOÇ	Turkey
Dr. Cansel ARSLANOĞLU	Turkey	Dr. Murat KUL	Turkey
Dr. Erkal ARSLANOĞLU	Turkey	Dr. Mehmet KUMARTAŞLI	Turkey
Dr. Meliha ATALAY NOORDEGRAAF	Turkey	Dr. Cem KURT	Turkey
Dr. Levent ATALI	Turkey	Dr. Sefa LÖK	Turkey
Dr. Bahar ATEŞ	Turkey	Dr. Orcan MIZRAK	Turkey
Dr. Osman ATEŞ	Turkey	Dr. Dilşad MİRZEOĞLU	Turkey
Dr. Ali AYCAN	Turkey	Dr. Müge MUNUSTURLAR	Turkey
Dr. Dursun Ali AYDIN	Turkey	Dr. Süleyman MUNUSTURLAR	Turkey
Dr. Hayri AYDOĞAN	Turkey	Dr. Fatih MURATHAN	Turkey

Dr. Latif AYDOS	Turkey	Dr. Osman Tonguç MUTLU	Turkey
Dr. Yusuf Kürşat AYTAÇ	Turkey	Dr. Nevzat MUTLUTÜRK	Turkey
Dr. Ziya BAHADIR	Turkey	Dr. Sürhat MÜNİROĞLU	Turkey
Dr. Velittin BALCI	Turkey	Dr. Zeynep ONAĞ	Turkey
Dr. Umut Davut BAŞOĞLU	Turkey	Dr. Serdar ORHAN	Turkey
Dr. Gülsüm BAŞTUĞ	Turkey	Dr. Defne ÖCAL KAPLAN	Turkey
Dr. Mehmet BAYANSALDUZ	Turkey	Dr. Erman ÖNCÜ	Turkey
Dr. Betül BAYAZIT	Turkey	Dr. Sabri ÖZÇAKIR	Turkey
Dr. Bilgehan BAYDİL	Turkey	Dr. Muhammet ÖZER	Turkey
Dr. Mürsel BİÇER	Turkey	Dr. Ali ÖZKAN	Turkey
Dr. Pervin BİLİR	Turkey	Dr. Murat ÖZMADEN	Turkey
Dr. Ekrem BOYALI	Turkey	Dr. İlker ÖZMUTLU	Turkey
Dr. Taner BOZKUŞ	Turkey	Dr. Selami ÖZSOY	Turkey
Dr. Gül Eda BURMAOĞLU	Turkey	Dr. Yunus ÖZTAŞYONAR	Turkey
Dr. Serdar BÜYÜKİPEKCİ	Turkey	Dr. Deniz ÖZTÜRK	Turkey
Dr. İbrahim CAN	Turkey	Dr. Ertuğrul ÖZTÜRK	Turkey
Dr. Süleyman CAN	Turkey	Dr. Süleyman PATLAR	Turkey
Dr. Recep CENGİZ	Turkey	Dr. Hamdi PEPE	Turkey
Dr. Necati CERRAHOĞLU	Turkey	Dr. Kadir PEPE	Turkey
Dr. İbrahim CİCİOĞLU	Turkey	Dr. Osman PEPE	Turkey
Dr. Serdar CEYHUN	Turkey	Dr. Ercan POLAT	Turkey
Dr. Adem CİVAN	Turkey	Dr. Metin POLAT	Turkey
Dr. Hakan Salim ÇAĞLAYAN	Turkey	Dr. Atilla PULUR	Turkey
Dr. Evrim ÇAKMAKCI	Turkey	Dr. Gülbin RUDARLI NALÇAKAN	Turkey
Dr. Oktay ÇAKMAKCI	Turkey	Dr. İsa SAĞIROĞLU	Turkey
Dr. İbrahim ÇAM	Turkey	Dr. Nazmi SARITAŞ	Turkey
Dr. Hüseyin ÇAMLIYER	Turkey	Dr. Halil SAROL	Turkey
Dr. Müberra ÇELEBİ	Turkey	Dr. Haktan SİVRİKAYA	Turkey
Dr. Aylin ÇELEN	Turkey	Dr. Mehmet Haluk SİVRİKAYA	Turkey
Dr. Çağrı ÇELENK	Turkey	Dr. Recep SOSLU	Turkey
Dr. Akın ÇELİK	Turkey	Dr. Fikret SOYER	Turkey
Dr. Fatma ÇELİK KAYAPINAR	Turkey	Dr. Aytekin SOYKAN	Turkey
Dr. Sevda ÇİFTÇİ	Turkey	Dr. Mümine SOYTÜRK	Turkey
Dr. Zafer ÇİMEN	Turkey	Dr. Kerim SÖZBİR	Turkey

Dr. Gökhan ÇOBANOĞLU	Turkey	Dr. Hakan SUNAY	Turkey
Dr. Dilşad ÇOKNAZ	Turkey	Dr. Asuman ŞAHAN	Turkey
Dr. Hakkı ÇOKNAZ	Turkey	Dr. Hasan ŞAHAN	Turkey
Dr. Tekin ÇOLAKOĞLU	Turkey	Dr. Hacı Murat ŞAHİN	Turkey
Dr. Birol ÇOTUK	Turkey	Dr. Mustafa Yaşar ŞAHİN	Turkey
Dr. Müfide Yoruç ÇOTUK	Turkey	Dr. Süleyman ŞAHİN	Turkey
Dr. Mehmet DEMİREL	Turkey	Dr. Cemil Tuğrul ŞAM	Turkey
Dr. Bilal DEMİRHAN	Turkey	Dr. Kenan ŞEBİN	Turkey
Dr. Sebahattin DEVECİOĞLU	Turkey	Dr. Önder ŞEMŞEK	Turkey
Dr. Nurten DİNÇ	Turkey	Dr. İlhan ŞEN	Turkey
Dr. Sırrı Cem DİNÇ	Turkey	Dr. Elif ŞIKTAR	Turkey
Dr. Vahit DOĞAR	Turkey	Dr. Erdinç ŞIKTAR	Turkey
Dr. Bilge DONUK	Turkey	Dr. Kerem Yıldırım ŞİMŞEK	Turkey
Dr. Savaş DUMAN	Turkey	Dr. Erkan Faruk ŞİRİN	Turkey
Dr. Erdil DURUKAN	Turkey	Dr. Ahmet ŞİRİNKAN	Turkey
Dr. Sümmani EKİCİ	Turkey	Dr. Mustafa Ertan TABUK	Turkey
Dr. Rıdvan EKMEKÇİ	Turkey	Dr. Ahmet TALİMCİLER	Turkey
Dr. Serdar ELER	Turkey	Dr. Özden TAŞKIN	Turkey
Dr. Meriç ERASLAN	Turkey	Dr. Cenk TEMEL	Turkey
Dr. İbrahim ERDEMİR	Turkey	Dr. Özden TEPEKÖYLÜ	Turkey
Dr. Süleyman Erim ERHAN	Turkey	Dr. Evren TERCAN KAAS	Turkey
Dr. Gamze ERİKOĞLU ÖRER	Turkey	Dr. Nurgül TEZCAN	Turkey
Dr. Arif Kaan EROĞLU	Turkey	Dr. Ersan TOLUKAN	Turkey
Dr. Başak EROĞLU	Turkey	Dr. Turhan TOROS	Turkey
Dr. Hüseyin EROĞLU	Turkey	Dr. Erdoğan TOZOĞLU	Turkey
Dr. Yeşer EROĞLU ESKİCİOĞLU	Turkey	Dr. Kadir TUNA	Turkey
Dr. Adnan ERSOY	Turkey	Dr. Esin TÜFEKÇİ ERGİN	Turkey
Dr. Yasin ERSÖZ	Turkey	Dr. Cenab TÜRKERİ	Turkey
Dr. Melike ESENTAŞ	Turkey	Dr. Mutlu TÜRKMEN	Turkey
Dr. Necip F. KİSHALI	Turkey	Dr. İzzet UÇAN	Turkey
Dr. Ertuğrul GELEN	Turkey	Dr. Mehmet Fatih UĞURLU	Turkey
Dr. R. Timuçin GENCER	Turkey	Dr. Volkan UNUTMAZ	Turkey
Dr. Engin GEZER	Turkey	Dr. Ahmet UZUN	Turkey
Dr. Zekeriya GÖKTAŞ	Turkey	Dr. Hüseyin ÜNLÜ	Turkey

Dr. Kemal GÖRAL	Turkey	Dr. Ferhat ÜSTÜN	Turkey
Dr. Alparslan GÖRÜCÜ	Turkey	Dr. Hanifi ÜZÜM	Turkey
Dr. Mehmet GÜL	Turkey	Dr. Hikmet VURGUN	Turkey
Dr. Öner GÜLBAHÇE	Turkey	Dr. Nilgün VURGUN	Turkey
Dr. Mehmet GÜLLÜ	Turkey	Dr. H. Birol YALÇIN	Turkey
Dr. Hüseyin GÜMÜŞ	Turkey	Dr. Çetin YAMAN	Turkey
Dr. Hayrettin GÜMÜŞDAĞ	Turkey	Dr. Metin YAMAN	Turkey
Dr. Erkan GÜNAY	Turkey	Dr. Mehmet YANIK	Turkey
Dr. Neşe GÜNDOĞAN	Turkey	Dr. Selma Civar YAVUZ	Turkey
Dr. Ercan GÜR	Turkey	Dr. Gökhan YAZICI	Turkey
Dr. Bülent GÜRBÜZ	Turkey	Dr. Mehmet YAZICI	Turkey
Dr. Burak GÜRER	Turkey	Dr. Fatih YENEL	Turkey
Dr. Ferda GÜRSEL	Turkey	Dr. Tennur YERLİSU LAPA	Turkey
Dr. Burhanettin HACICAFEROĞLU	Turkey	Dr. Ümit YETİŞ	Turkey
Dr. Serkan HACICAFEROĞLU	Turkey	Dr. Eyyup YILDIRIM	Turkey
Dr. Zekihan HAZAR	Turkey	Dr. İrfan YILDIRIM	Turkey
Dr. Gülten HERGÜNER	Turkey	Dr. Yunus YILDIRIM	Turkey
Dr. Özkan IŞIK	Turkey	Dr. Mustafa YILDIZ	Turkey
Dr. Turan IŞIK	Turkey	Dr. Suat YILDIZ	Turkey
Dr. Enes IŞIKGÖZ	Turkey	Dr. Süleyman Murat YILDIZ	Turkey
Dr. Serkan İBİŞ	Turkey	Dr. Yavuz YILDIZ	Turkey
Dr. Levent İLHAN	Turkey	Dr. Baki YILMAZ	Turkey
Dr. Gonca İNCE	Turkey	Dr. Zuhal YURTSIZOĞLU	Turkey
Dr. Rüçhan İRİ	Turkey	Dr. Oğuzhan YÜKSEL	Turkey
Dr. Celil KAÇOĞLU	Turkey	Dr. Aylin ZEKİOĞLU	Turkey
Dr. Murat KALDIRIMCI	Turkey	Dr. Ercan ZORBA	Turkey
Dr. Nuran KANDAZ GELEN	Turkey		

ALAN EDİTÖRLERİ / EDITORS OF AREA

Dr. Recep CENGİZ	Rekreasyon
Dr. Şebnem CENGİZ ŞARVAN	Engellilerde Beden Eğitimi ve Spor
Dr. Hüseyin ÇAMLIYER	Beden Eğitimi ve Spor Öğretimi
Dr. Fırat ÇETİNÖZ	Bilişim Teknolojileri ve Spor
Dr. Nihal DAL	Sporda Psiko-Sosyal Alanlar
Dr. Nurten DİNÇ	Spor Sağlık Bilimleri
Dr. Pınar GÜZEL	Olimpizm ve Olimpik Hareket
Arş. Gör. Naci KALKAN	Spor Tarihi ve Felsefesi
Dr. Zeynep ONAĞ	Spor Yönetimi
Dr. Selhan ÖZBEY	Toplumsal Cinsiyet ve Spor
Dr. Suat YILDIZ	Hareket ve Antrenman Bilimleri

DESTEKLEYEN KURUM VE KURULUŞLAR
SUPPORTING INSTITUTIONS AND ORGANIZATIONS

T.C. GENÇLİK VE SPOR BAKANLIĞI

MANİSA CELAL BAYAR ÜNİVERSİTESİ

MANİSA CELAL BAYAR ÜNİVERSİTESİ SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ

YUNUSEMRE BELEDİYESİ

ŞEHZADELER BELEDİYESİ

AKHİSAR BELEDİYESİ

SPOR BİLİMLERİ DERNEĞİ 1992

REKÇAD
Rekreasyon Çalışmaları ve Araştırmaları Derneği

Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi
BEDEN EĞİTİMİ ve SPOR BİLİMLERİ DERGİSİ

ULUSAL SPOR BİLİMLERİ DERGİSİ USBD-2017

INTERNATIONAL SCIENCE CULTURE AND SPORT ASSOCIATION

SPONSORLAR / SPONSORS

Kahve Diyarı

MONOMER medikal

enteksis "n" teknoloji ...

sentio SPORTS ANALYTICS

PERSPEKTİF KALIP METAL MAKİNA SAN. VE TİC. LTD. ŞTİ.

Kebapçı Ali 1927'den Beri TARİHİ TEREYAĞLI MANİSA KEBABI "Dededen Torune Lezzet Mirası"

Babadan ALA CARTE RESTOURANT

Nestlé Pure Life

data teknik

FINSPOR

esjim SPORTS

VOLKAN SPOR

MÜSIAD MANİSA

BRAVOMED Medikal Sağlık Ürünleri Kara ve Deniz Araç, Tarım San. Tic. Ltd. Şti.

ELSA

ŞENDİLOTOMOTİV

GÜNPEN PLASTİK DOĞRAMA İNŞAAT TAAHHÜT TURİZM SANAYİ VE TİCARET LTD. ŞTİ.

GURME 212

DAVETLİ KONUŞMA ÖZETLERİ
KEYNOTE SPEECH ABSTRACTS

TÜRKİYE'DE SPOR YÖNETİMİNDEKİ YENİ YAKLAŞIMLAR

Gazanfer DOĞU

Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Bolu

Gençlik ve Spor Bakanlığının Teşkilat Ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname (Kanun Hük. Kar. nin Tarihi: 3/6/2011, No: 638) ile kurulan ve Cumhuriyetiz tarihinde 2. Kez gerçekleşen icracı Gençlik ve Spor Bakanlığının görevlerine bakıldığında Gençlik Faaliyetlerine ne kadar ağırlık verilmek istendiği görülmektedir. (6 maddelik görevlerin 4 ü gençlik faaliyetlerini ifade etmektedir.)

Spor faaliyetleri ile ilgili görevlerini 2 maddeye sığdırırken mevcut spor teşkilat yapısını da bağlı kuruluş olarak göstermesi ekonomi gerçekleri açısından doğru bir yaklaşım olarak düşünülebilir.

Nitekim Spor Genel Müdürlüğünün Taşra yapısı Gençlik Hizmetleri ve Spor İl Müdürlüğü olarak adlandırılarak görevleri içine bakanlığın taşra hizmetlerini yürütme sorumluluğu da eklenmiş bulunmaktadır.

Bakanlığın hizmet birimleri altında listelenen Gençlik Hizmetleri Genel Müdürlüğü görevlerinde gördüğümüz öneme paralel olarak olumlu bir yapısal gelişme kabul edilebilir. Nitekim daha önce sadece bir Daire Başkanlığı olarak yürütülen gençlik hizmetleri Genel Müdürlük yapısına kavuşturularak güçlendirilmiş olmakta olup bunun etkileri mali kaynaklarındaki ve faaliyetlerinin artışında izlenebilmektedir.

Anlaşılması güç olan husus ise hizmet birimleri içinde yapılandırılmış olan diğer 2 Genel Müdürlüğüne (**Proje ve Koordinasyon Genel Müdürlüğü ve Eğitim, Kültür ve Araştırma Genel Müdürlüğü)** neden ihtiyaç duyulduğudur. Bu 2 genel müdürlüğün görev tanımlarının birçoğu mevcut yapı içinde var olup hizmetleri yürütülmektedir. Aslında yeni durum bir görev ve yetki karmaşanına da sebep olabilecektir. Örneğin: Spor Genel Müdürlüğü, Spor Çalıştayı çalışmaları ile 8 tema altında Türk Sporunun ihtiyaçlarını ve Gençlik Hizmetleri Genel Müdürlüğü, Şura ile Gençlik Hizmetlerinin ihtiyaçlarını rapor halinde ortaya koymuş olup bu konuda ihtiyaçlara cevap verecek tedbirleri alma sorumlulukları bulunurken "Gençlik ve Spor Politikaları Belgesi" isimli birimi tanımlanmış Proje Koordinasyon Genel Müdürlüğüne gerçekten ihtiyaç var mıdır?

Bu yeni yapılanma ile Spor yönetiminde aksayan bazı hususlara çözüm arayışı içinde yeni yapılarda kurulurken (Sportif Değerlendirme ve Geliştirme Kurulu) "Merkez Danışma Kurulu" ve "Tahkim Kurulu" gibi çok önemli yapılardaki aksaklıklara yönelik hiç bir şey yapılmamıştır.

İçinde bulunduğumuz bu dönemde en öncelikle dile getirmek istediğim sorun "Sporun Yönetimine SİYASETİN çok fazla müdahil olması" hususudur. Bir yandan "Özerk Spor Federasyonları" mevzuatında çağdaş bir değişiklik ile adı "Bağımsız Spor Federasyonları" yapılırken diğer taraftan federasyonların genel kurul yapılarına çerçeve mevzuatlar adı altında müdahalelerle iktidar partisinin direk siyasi etkisi belirleyici hale getirilmiştir (örneğin: genel kurul üye sayısının %10 u oranında Spor Genel Müdürlüğü temsilcileri, vb.).

Şu an elimizde bulunan ve kıymetini bilerek sahip çıkmamız gerekenler:

1. Anayasamızın 59. Maddesi:

« B. Sporun geliştirilmesi ve Tahkim (EKLENMİŞ FIKRA 29.03.2011 RG NO: 27889 KANUN NO: 6214/1)

MADDE 59 – Devlet, her yaştaki Türk vatandaşlarının beden ve ruh sağlığını geliştirecek tedbirleri alır, **sporun kitlelere yayılmasını teşvik eder.**

Devlet başarılı sporcuyu korur.

Spor federasyonlarının spor faaliyetlerinin yönetimine ve disiplinine ilişkin kararlarına karşı ancak zorunlu tahkim yoluna başvurulabilir. Tahkim kurulu kararları kesin olup bu kararlara karşı hiçbir yargı merciine başvurulamaz.

Bu maddenin anayasamıza girmesinde büyük emeği olan RAHMETLİ PROF.DR.NECMETTİN ERKAN' ı saygıyla anıyorum.

Devletin tüm kurumları anayasaya uygun **HERKES İÇİN SPOR** a önem vermeli.

2. Gençlik ve SPOR POLİTİKASI Belgesi:
Lütfen OKUYUN….Devlet neler neler TAAHHÜT ediyor.
Bu belgedeki **HEDEFLER** gözetilerek hareket edilse…..!
Dünyanın en ÇAĞDAŞ spor yönetimine sahip oluruz.

3. Sportif Değerlendirme ve Geliştirme Kurulu:
Gençlik ve Spor Bakanına bağlı bu kurul Türk Spor Teşkilatını ve özellikle Spor Federasyonlarını **DEĞERLENDİRİP KURUMSALLAŞMALARINA** yardımcı olmaktadır.
Bu kurul Spor Federasyonlarına tüm faaliyetlerinde dikkat edecekleri **27 Maddelik ESASLAR** hazırlamış ve onlardan bu esaslar kapsamında TAAHHÜTLER de bulunmaları istenmiştir.
Spor Federasyonlarının TAAHHÜTLERİNE UYMALARI takip edilmelidir.

TEMENNİLERİM…!

1. Ülkemizde SPORDA SİYASET değil SİYASETTE SPOR etken olur.
2. Sporda KATILIMCI YÖNETİM hâkim olur ve İL SPOR KOORDİNASYON KURULLARI gerçekleştirilir
3. FEDERASYON YÖNETİM / diğer KURULLARI etkili fonksiyon kazanır.
4. Anayasamıza uygun uygulamalarla SPORDA ÇEŞİTLİLİK toplumumuzun Kültürünün bir parçası olur ve ülkemizde KAÇ MADALYA değil HALKIN % ? ı AKTİF SPOR YAPIYOR önemli olur.
5. Ülkemiz personel kanunlarında SPOR HİZMETLERİ bir meslek sınıfı olarak tanımlanır**.**

AN EQUITY CENTERED MANAGEMENT APPROACH TO EXPLOITING SPORT EMPLOYEE PRODUCTIVITY

Robert C. SCHNEIDER

Director, Sport Management Program
The College at Brockport, State University of New York

Abstract

A primary goal of sport organizations is to exploit employees' abilities to their fullest capacities. Sport managers who successfully maximize employee productivity will greatly increase the chances of achieving the organization's goals and objectives. The full potential of sport employees' abilities can be realized through the application of the equity component grounded in Adam's Equity Theory (Adams, 1963). Centered on the premise that the relationship between employee and employer must be one of equity, the equity component focuses on achieving equity between what the employee puts into the job, referred to as "employee inputs," and what the employee gets out of the job from the employer, referred to as "employer outputs." The input-output equity balance is centered on the moral value of fairness. When fairness is achieved, reasonable employees and employers should be mutually satisfied (Mill, 1863/1957). A shared interest between employees in achieving the goals and objectives of the mission of the sport organization is required if an equitable input-output balance is to be achieved. Lower resistance to realizing a proper balance between inputs and outputs should be expected when an employee's professional interests are naturally aligned with the mission of the sport organization (Kim, 2012). Screening employees during the hiring process to ensure for a congruent employer-employee "fit" is preferable to help ensure for the satisfactory balance of inputs and outputs over the long term. Regardless of the compatibility between the employee's interest and the mission of the sport organization, the often dynamic nature of sport organizations calls for constant maintenance of input-output exchanges. When seeking to balance the input-output exchange, sport managers will be well served to heed the insight by Jiang and Men (2017) who stated that productivity follows employee engagement, which comes from transparent communication by organizational leaders. The sport manager who hires employees whose interests align with the sport organization mission will be well positioned to achieve an equitable balance between employee inputs and employer outputs. Doing so is supportive of a sport organization that maximizes its potential for employee productivity.

THE AESTHETICS OF UGLINESS IN ART AND SPORT

Jerzy KOSIEWICZ

Philosophy and Sociology Department
Josef Pilsudski University of Physical Education in Warsaw

One can come across similar aesthetic terms applied to describe a sports event and various art forms. Yet, however close they may sound, their content is dissimilar: this affinity is true for terms used to discuss beauty, ugliness, the drama/tragedy/comedy of the moment, an aesthetic experience, etc. All these emotional experiences are connected with the game, with striving for success while playing by the rules and regulations that do not contain any postulates that would make an artistic effect their primary aim. All the dramatic, tragic, and comic occurrences result from, are inspired by, and connected with the typical characteristics of a game, a sports event that does not attempt to above all expose either formal or aesthetic premises of any art. It does not mean, however, that sports activity is not at all an aesthetic phenomenon.

The aesthetics that prevail at sports events are that of the everyday the real, and the useful**.** It involves what is commonly and discretionarily, subjectively and corporately, intuitively and through indoctrination, considered beautiful in the conventional sense. In such a case we are dealing with axiotics, that is, the sensory reception and mental perception of beauty without the axiological, theoretical, or philosophical context.

In art, the aesthetics of ugliness shows itself differently; the autotelic aesthetic and artistic conventions underlie it.

The aesthetics of ugliness is designedly (not incidentally) incorporated into the artistic structure as an essential component of art. The theater and cinema audience, in turn, knows that they are dealing with art and that everything that happens on stage is not real.

Spectators at sports events, on the other hand, are dealing with real – not fictional – athletic events, with genuine rivalry, sometimes even with life-threatening situations.

The physical exertion, fouls, bitter struggles, injuries, celebration of victory (as well as the changing behavior and various reactions of fans) pertain to authentic, non-fictional and non-artistic situations, individuals and teams in pursuit of praxeological goals that above all assume optimum effectiveness.

SPOR VE CİNSELLİK

Bilal GÜMÜŞ

Manisa Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi Üroloji ABD, Manisa

Erkek ve kadınlar için artan yaşla beraber cinsel fonksiyonlardaki bozulma hayat kalitesini kötü olarak etkilemektedir. Fiziksel egzersizlerin ise yaşa göre ayarlamak kaydıyla kişilerin moral ve motivasyon gücünü pozitif yönde etkilemekte olduğu ile ilgili bilgi literatürde yer almaktadır.

Modern yaşam içinde cinsel fonksiyonlarla, sportif aktivite arasındaki güçlü korelasyon son yıllarda yapılan çalışmalarla gösterilmiştir. Düzenli ve sürekli yapılan egzersiz programlarıyla hem erkeklerde hem de kadınlarda cinsel fonksiyon bozukluklarının iyi hale getirildiği sayısal olarak da bildirilmiştir.

Bir diğer bilgi kirliliği de; sportif aktivite öncesinde yapılan seksüel ilişkinin sportif performans üzerine olan etkileri ile ilgilidir.

Normal sağlıklı kadın ve erkeğin bir seksüel ilişkide harcamış olduğu kcal değeri günümüzde hesaplanmıştır. Kişinin yapacağı sportif faaliyete göre burada harcanan kcal değeri sportif performansın üzerinde negatif bir etkiye sahip değil olarak görülmektedir.

Sağlıklı yaşam, sağlıklı beslenme ve sportif aktiviteyle mümkündür. Sağlıklı seksüel yaşam da hayatın olmazsa olmazıdır.

SPORTS AND SEXUALITY

Bilal GÜMÜŞ

Manisa Celal Bayar University Faculty of Medicine Department of Urology

Along with aging, the deterioration in sexual functions adversely affects the quality of life for men and women. Information related to the fact that physical exercises positively affect the wellbeing and motivation if arranged according to the age takes place in the literature.

In the last years, studies have shown the strong correlation between sexual functions and sports activities in the modern life. It is also numerically reported that the deterioration in sexual functions become better with the exercises programs that are carried out regularly and continuously in both men and women.

Another piece of information pollution is that the sexual relationship carried out before a sports activity has effects on sports performance.

A normal and healthy woman and man's kcal value that they burn during the sexual intercourse is calculated nowadays. It is seen that according to the sports activity that the individual is to perform, the kcal value that is burned during sexual intercourse doesn't have a negative effect on sports performance.

A healthy life and a healthy diet are possible through sports activity. Also a healthy sexual life is a must in life.

SPORCULARDA ANİ ÖLÜM

Uğur Kemal TEZCAN

Sportif faaliyet sırasında ani ölüm nadir fakat sarsıcı bir olaydır. Genç ve görünüşte sağlıklı olan sporcuların ani ölümü travmatik olmaktadır. Bu sporcuların çoğunda ani ölüm gelişene kadar varlığından haberdar olunmayan-tanısı konmamış kardiyovasküler bir hastalık bulunmaktadır. Bu nedenle sporcularda ani ölüm riskini azaltmak için kardiyovasküler hastalıkların önceden saptanması çok önemlidir.

Sporcularda ani ölüme yol açan hadiselerin büyük çoğunluğu ventriküler taşikardi-ventrikül fibrilasyonu gibi malign aritmilerdir. Ancak bu son hadiseye yol açan altta yatan hipertrofik kardiyomiyopati, konjenital koroner arter anomalisi, aritmojenik sağ ventrikül kardiyomiyopatisi gibi bir kalp hastalığı veya konjenital uzun QT sendromu, Brugada sendromu, katekolaminerjik polimorfik VT, preeksitasyon sendromu gibi primer bir aritmi sendromu bulunmaktadır.

Bu sunumda sporcularda ani ölüme yol açan sık görülen kardiyovasküler hastalıklar ve ve ani ölüm risknin azaltılması amacıyla risk değerlendirilmesi *gözden geçirilmiştir.*

SUDDEN DEATH OF ATHLETES

Uğur Kemal TEZCAN

Sudden death in sports is rare but when it occurs it has devastating effects. Sudden death of young and apparently healthy athletes is a traumatic event. Most of these athletes have undiscovered-not diagnosed cardiovascular illness untill the sudden death. Because of this reason, it is important to diagnose cardiovascular illnesses beforehand to decrease the sudden death risks of athletes.

The most common causes of sudden death of the athletes are malign arrhythmias such as ventricular tachicardia- ventricular fibrilation. But, most often death is due to heart disorders such as hypertrophic cardiomyopathy, congenital coronary artery anormalies, arrythmogenic right ventricular cardiomyopathy or primary arrhytmia syndromes suc as congenital long syndrome, Brugada syndrome, catecholaminergic polymorphic ventricular tachicardia and preexcitation syndrome.

In this presentation most common cardiovascular illnesses as the causes of sudden death of athletes has been examined and the risk evaluation to decrease the risk of the sudden death has been revised.

MENTALITIES AND MISCONCEPTIONS ABOUT ACTIVE AND HEALTHY LIFESTYLE

Dana BADAU
Ph.D., Hab.

University of Medicine and Pharmacy of Tirgu Mures, Romania
Faculty of Medicine, Department M2 – Human Motor Sciences

Abstract
The place and role of physical education in the context of a highquality integrated education are clearly defined and aim at the maximizing of human potential imposed by the dynamics of the modern society. Physical education is a way of life that motivates and stimulates people to be active and improve the heath. Putting the theory of an active and healthy lifestyle into practice is often difficult because there are a number of misconceptions and understandings that are bases in the insufficient knowledge of the benefits and practical modalities of a pro-active lifestyle. Obesity, sedentarism and stress are the main risk factors for health and ways to combat them through proactive behavioral and mentalities are an essential condition for optimizing quality of life. The current life style, temptations and negative factors affecting the quality of life determined the decrease of the physical activity level among population, especially among children and young people, which may have major long-term adverse effects on health and job performance. The awareness of the population about the risk factors and the correct ways of motivation and action are the main responsibility of the specialists in the field of physical activities to promote and improve the quality of life. Changing mindsets and behaviors for an active and healthy lifestyle should be the main goal of any current and future societies.

Brief Biography of the Speaker:
Dana Badau is Professor at the University of Medicine and Pharmacy of Tirgu Mures, Faculty of Medicine, Department M2, Discipline of Motor Sciences and doctoral mentor at the Interdisciplinary Doctoral School of Transilvania University of Brasov.
In 1995 she graduated the Transilvania University of Brasov, Faculty of Sciences, Department of Physical Education and Sport; in 2005 she received the Ph.D degree from National Academy of Physical Education and Sport of Bucharest; in 2015 she receive the habilitation degree at Babes–Bolyai University of Cluj-Napoca.
She is the author and co-author of 10 books, as well as more than 80 papers in peer-reviewed journals and conference proceedings indexing Web of Sciences and BDI.
At present she is member of Editorial Board and Scientific Board in several indexing journals and member of several profesional and scietific associations.

FUN AND PHYSICAL EDUCATION

Moisescu Petronel CRISTIAN

"Dunărea de Jos" University of Galati

Physical education, also called Phys Ed., PE, Gym or Gym class, physical training or PT, is a subject included in the curriculum, whose aim is to increase the pupils' physical and mental potential, on a personal and social level, taking into account the pupils'age peculiarities and gender. In short, PE attempts to develop pupils from 4 points of view: physical, mental, emotional and social. These fours aspects of PE are present worldwide.

All the countries in Europe acknowledge the importance of physical education (PE) at school level. It is part of the curriculum, compulsory in primary, secondary, and high school. All countries underlined the fact that physical activity (PA) is a beneficial manner of spending spare time. In general, the number of PE hours varies between 50-80 per year. In comparison to other school subjects, it is a low number of hours. In general, the 50-80 hours are less than 10% of the time devoted to academic activities, or less than half the time devoted to math.

In Asia, PE is also a compulsory subject, with 1 - 3 hours per week. In North America, British Columbia, Canada, the government has declared that pupils should engage in physical activity five times a week. Also, the teacher is in charge of the Daily Physical Planning (DPA), which consists in 30 minutes of light to moderate physical activity, excluding the curricular PE classes. In South America it is recommended that schools provide 150 minutes of physical education for the pupils in primary school and 225 minutes for secondary and high school pupils. A quality physical education program provides learning opportunities, appropriate instruction, meaningful and challenging content and student and program assessment.

In Romanian schools, the number of PE classes is below the EU average. Thus, pupils from grade 1 to 7 have 2 PE classes per week, 8 graders have 1 or 2 PE classes per week (according to the class profile), and pupils in grades 9-12 only have 1 PE class per week. This is due not only to the provisions of the curriculum, but also the lack of gym halls. Thus, in Bucharest, 7% of the 400 schools do not dispose of gym halls where to have PE classes in adequate conditions.

Half of the Romanian pupils are exempt from PE classes, so that 43% of children do not practice any physical activity, and only 14% practice a sport in addition to the PE classes at school.

The effects of the lack of sporting activities in children are quite serious. Obesity has become a risk factor in 3 out of 4 diseases, and 1 in 2 children is weight-challenged, i.e. 18% increase in the past decade. Moreover, 8 out of 100 pupils are overweight, i.e. their body weight is 20% higher than normal.

At the same time, parents too consider that PE is disadvantaged in the timetable. So, they minimise the importance of this class, getting their children medical leaves. Instead of stimulating their children to perform physical exercise, parents discourage them. What is worse than being discouraged by a parent? The parents are typically more concerned with "serious" subjects, like Romanian and Mathematics, seeing PE as a useless activity, which leaves pupils dirty, sweaty and tired.

Enjoyment/fun is a positive feeling, a moment of happiness characterised by the optimistic view of a situation. It is basic human feeling, like fear, anger, disgust, sadness and surprise. Joy is an emotion generating well-being, with high levels of energy and greater availability to constructive actions, manifested by all externalisation paths: speech, actions, gestures, decisions. The opposite emotion is sadness. The facial expression of joy undergoes a specific transformation, the eyes become shiny, and the face lights up with smiles. Medically speaking, enjoyment/fun is associated to dopamine.

Although adults plan, organize and lead PE programs for children, very little has been accomplished in the analysis of the convergence and divergence between the perceptions of adults and children in the context of the fun these activities represent for children. Knowing where the expectations of children and adults coincide and where they are completely divergent is of great help in planning and organizing activities so that the teachers' expectations concerning learning, as well as the fun desired by children are substantially represented.

Children's motivation to participate in physical activities is influenced by their perception of physical activity as being fun and valuable as opposed to boring or unpleasant (Fox, 1991). This motivation is very important, as it may influence pupils' attitude. A better motivation may have positive effects such as pleasure, entertainment and well being. Studies showed that pupils tend to participate in the physical activities they enjoy the most. Gender differences showed that boys are perceived as being more competent, and report higher level of joy in physical activity (Carroll & Loumidis, 2001; Soini, 2006). In the context of PE, the girls'

perceived competences decreased with age, while the boys' remained stable (Van Wersch et al., 1992). Another research conducted by the Physical Activity Council in the USA show that adults whose curricula contained PE classes are less sedentary and engage in more physical exercise.

During the past few decades motivation in physical activities was the topic of numerous studies, in the practice of various sports (Reinboth & Duda, 2006) and physical exercise (Hagger & Chatzisarantis, 2008). In regard to PE in school (Ntoumanis 2001; Standage, Duda & Ntoumanis, 2003) studied pupils' motivation with the intent to contribute to a healthy lifestyle and form the habit to practice physical exercise all through life. When a person feels a high level of pleasure, satisfaction and enthusiasm during an activity, we may say that s/he is intrinsically motivated as no external reward is expected.

In sports and PE psychology, there is a recent tendency showing that PE has to be entertaining or at least agreeable (Werle, Wansink and Payne, 2014). This tendency derived from the psychological principles of hedonism and pleasure. Hedonism is the principle whereby a good life is a pleasant life (Feldman, 2004), and the pleasure principle states that people avoid pain and seek pleasure (Freud, 1951). In accordance with these principles, in PE there is the tendency to make PE fun and pleasant, hoping that in the long run this active lifestyle will form PA-practising habits during the entire life span (Garn & Cothran, 2006).

According to Scanlan and Simons, (1992), joy is an important factor in participating in sporting activities, which may lead to a higher degree of engagement in this type of activity. They defined enjoyment in sport as "a positive affective response to practising various sports generating feelings like pleasure, liking and fun". Wankel and Sefton (1989) supported the idea that fun is a positive general emotion for young people. Although joy is often used to indicate intrinsic motivation (Csikszentmihalyi, 1975; Deci & Ryan, 1985), Scanlan and Simons (1992) proposed that the term enjoyment should be more encompassing. The term fun means a positive emotion which belongs to the lexical family expressing pleasure but with a narrow meaning. These findings suggest that sports should focus on engagement, developing personal skills and fun.

A 3-year study performed in England on pupils aged 7 -14 showed that fun and enjoyment appeared very often in the subjects' answers, but the meaning of these two concepts changed with age. Fun was most often used by pupils up to 11 in connection to PE. Therefore, at this age fun is perceived as positive in connection to the PE class. After this age, pupils start describing PE fun more in terms of learning challenge rather than fun provided by a motor game. This evolution seems to indicate more sophisticated requirements for a positive attitude at an older age.

Fun and enjoyment are topics that keep showing up and even coalesce in PE terminology, even if there is a difference between the two concepts. At first, the enjoyment of practising motor activities was considered useful in promoting positive attitudes towards PE, and enjoyment was not considered appropriate in engaging pupils in PE. For children these two terms (fun and enjoyment) are often synonymous. Although their definition greatly overlap, we consider that fun is narrower in comparison to enjoyment. All fun gives birth to enjoyment, but the latter cannot be defined as the former. Fun or enjoyment from the point of view of children's level of understanding is the most important and widely studied positive emotion in children, teenagers and young people in PE and in high performance sport. Research conducted long ago showed that fun has always been one of the most important factors determining the practice of a certain sport branch. Therefore, to have fun in sports was one of the rights included in the "Bill of Rights for Young Athletes," written by a special task force established by the National Association for Sport and Physical Education.

Another study carried out in Albania (Genti Pano & Lumturi Markola, 2011) on 1062 pupils aged 14-18 shows that 14.21% of the subject regularly practice motor activities outside school, 39% practice a sport or a type of motor activities, 36% very seldom practice this type of activities, and 10.79% do not practice any such activities. At the same time, boys (19.78%) are more active than girls (9.88%). They are more active mainly to have fun (by 35.87%) and to improve their self-image (by 33.08%). The lack of spare time (53.57%) and the lack of specially designed areas (20.43%) are the main reasons why pupils do not have extracurricular sports activities.

What makes sport fun?

Knowing that joy is so important in order to be positively motivated, it goes without saying that we need to understand what makes sport fun. Knowing the sources of enjoyment not only allows a deeper understanding of emotions and motivation in sport, but also can provide new ways of making sport fun and attractive. In fact the sources of enjoyment are like buttons that, when pressed, create pleasure and positive motivation. The sources of Fun/Enjoyment fall into 3 main categories:

1. intrapersonal sources derived from inside the athlete;
2. situational sources that are inherent to the sports field;
3. other significant sources deriving from outside, such as champions, trainers, parents, team mates , etc.

Intrapersonal sources of enjoyment

The athletes' perceptions regarding their skills (performance) in the sport branch and a number of other factors related to execution make sport fun (Chalip, Csikszentmihalyi, Kleiber and Larson, 1984; Wankel & Sefton, 1989). These perceptions reflect the entire sports training as well as the records set, the effort made, learning new techniques, training sessions, improving the motor skills required in the respective sport, using the entire complex of motor skills and abilities in competitions.

Orienting athletes towards a certain sport branch is also a considerable source of enjoyment.

Personal experience gives birth to ever newer styles of applying the technico-tactical elements and procedures, which in turn bring joy on a personal level. It creates enjoyment and the creative-motor freedom of expression according to one's own skills.

Situational sources of enjoyment

Both the training process and the results of the competition are sources of enjoyment. From the point of view of competition, enjoyment derives from engaging in competition and comparing one's personals skills to other athletes'. Having one's performance acknowledged and appreciated by others also generates enjoyment. This type of recognition includes newspapers, books, medals, cups, ovations, etc.

Other 5 significant sources of enjoyment

There are 2 sets of additional significant sources: derived from adults (parents, coach) and derived from team mates. In regard to adult-derived sources, these occur when athletes perceive that the adults get involved, support, and are content with their performance. Elite athletes consider that it is great joy if their parents and coaches take pride in their talent and competitional success. Team mates-derived sources of enjoyment start from the joy of belonging to and being accepted as part of the team, including relations of competition, friendship and mutual support.

Attitude, perception and motivation in children who practice PE or PA activities is complex, influenced by various factors such as gender, culture, age, social class and self image. The attitude towards PE is a matter of interest for PE teachers for 3 main reasons:

1. understanding the manner in which pupils shape their attitude towards PE seems to be the key to improving the active engagement in PE (Subramaniam and Silverman 2007);
2. better understanding of these attitudes may be used to increase the value of the content and structure of the PE lesson, which may lead to pupils who are better prepared from a physical point of view (Graham, Holt/Hale, and Parker 1998);
3. promoting a positive attitude towards PE is an important component of an active lifestyle among children and young people (Ennis 1996).

The changes in curricula and pedagogy impact PE teachers in point of lesson content, and didactic strategies traditionally used in teaching PE. The changes recommended are to generalize the use of games that promote fun and facilitate learning (Teaching Games for Understanding TGfU - Bunker and Thorpe). This new theory is based on creating games where the issues of tactics and strategy are included in the game, the most important aspect being that pupils take the decisions. The major difference is that traditional learning was based on especially designed exercises in which pupils solved situations according to the teacher's directions.

How is play defined? According to Patrick Bateson, ethology professor emeritus at Cambridge University, "play" as used by biologists and psychologists is a wide term denoting almost all activity which is not "serious" or connected to work.

Peter Gray, researcher at Boston College, defines "play" as a self-chosen and self-guided activity, an imaginative and non-literary activity whereby "means are more important than objectives", with rules that are not instituted by a set of regulations but merely come naturally from the participants' mind.

Play is of utmost importance in children's education. It seems paradoxical and it is so as play occurs even in the manifestation of evolved mammals (even birds, according to some researchers), that have fun and learn how to survive through play. The academic study of "play" raised the interest of many researchers along time (Charles Darwin, G. Stanley Hall, Jean Piaget, William James, Sigmund Freud, Carl Jung, Lev Vygotsky and Brian Sutton-Smith), who contributed to the development of this concept. An important contribution was Homo Ludens, the book written by the Dutch historian and theoretician Johan Huizinga in 1938. Huizinga highlighted the natural origins of play, stating that "Play is older than culture, for culture…always presupposes human society, and animals have not waited for man to teach them their playing".

Studies all around the world show that free play outdoors (not amended by adult regulations) has the best results on the children's physical, social, and intellectual development.

In the 1980s, up to 40% of the US schools took the decision to reduce or even remove breaks from the timetable, in order to have more time for academic activities. One out of four general schools, all over the US, completely gave up play breaks. The little ones no longer had the time to run, jump, swing, move around, do activities that they considered agreeable and enjoyable, or in short, to have fun. This decline of unstructured play coincided with the emergence of attention-deficit hyperkinetic disorder (ADHD), acknowledged as such, and the boom of Ritalin sales - a stimulant of the central nervous system, prescribed for children affected by ADHD. Nobody seemed to take into consideration the results of the research and studies stating that "children's movement and unstructured play promote learning, and at the same time consume and reorient their energy, remove stress and reduce dysfunctional behaviours".

In the US in 2009, a study including 11.000 3rd graders revealed that "those children who benefit from at least 15 minutes of break a day for exercise, fun and free play, get noticeably better results in class and are more likely to learn as compared to children who have a shorter or no break. In addition, more than 8 out of 10 principals involved in the study declare that the children's play and exercise breaks have a positive impact on academic acquisition. Two thirds of the principals claim that pupils pay more attention in class and are more focused when coming back from a break than before a break."

The US Health Department recommends parents to provide children at least one hour of physical activity per day in order to combat obesity, diabetes, cardiac conditions and a series of medical problems. But the physical benefits are not the only ones brought by sport, exercise and play in a child's evolution. Children require a consistent schedule of physical activity as it stimulates mental, academic, and social development.

For a long time researchers have been examining the causal relations between brain function and PA, evincing the latter's beneficial effects. Regular physical exercise increases the blood supply to the brain, providing it with more oxygen and thus more energy. It helps acquire improved mental abilities. In addition, the chemical substances secreted by the brain during and after physical exercise allow the child to better cope with stress and anxiety. The effects of depression are combated, and the child is aided to study more efficiently, by channelling the acquired energy towards the activities of learning and memorizing. Scientists suggest that the type of physical exercise best suited for these effects is spontaneous play, in which children naturally engage.

Exercise or PA, when practised regularly, have an effect upon the serotonin level in the brain (the neurotransmitter in charge with sleep, waking, appetite and mood). Children feel these effects, having a positive disposition and mood. Likewise, regular moderate exercise release endorphins, which work as natural tranquilizers on the brain. Not to mention the stimulation of self-confidence, evolving as the child observes a program of physical exercise, acquiring increased abilities. Besides, exercise strengthens the resilience and immunity of the body, and of the mind, respectively. The child learns how to overcome obstacles and daily troubles with the same perseverance and discipline as used in practising a sport.

Conclusions

It is imperative for PE teachers to support and promote the real valences and the importance of physical education, all the more that today's children allot very little time to the traditional play with other children their age, having a lot of easier opportunities, especially in the field of technology, to enter an environment they find pleasant. However, the children who are deprived of motor experiences are not mentally prepared to persevere in certain physical activities and in many life aspects in general. The fun and enjoyment of participating in PE classes are essential in developing a positive attitude towards motor activities. Pupils mainly have fun in primary school (6-11 yo) and also at the beginning of secondary school (12-13 yo). It shows that at that time pupils have to be stimulated to learn by motor games that may provide progress and a state of excitement. PE activities are a natural source of enjoyment for the pupils who value and engage in such activities. The lesson topics have to be conceived in such a way as to optimally stimulate pupils' interest. A challenge that goes beyond their abilities produces anxiety and reduces fun/enjoyment, and a challenge lower than their abilities also creates boredom, which in turn has nothing to do with fun/enjoyment. The relation between challenges and abilities has to be optimal. Also, fun/enjoyment should not substitute PE objectives, i.e. PE should not focus exclusively on these two concepts. It may diminish PE long-term benefits. For instance, sometimes it necessary to use repetitive, boring drills which do not necessarily generate fun/enjoyment, but may develop feelings of self-esteem. Self esteem, in turn, creates confidence and last but not least fun.

Physical activity significantly and visibly influences children's mood, motivation and focus. Children do better in school, acquire valuable social experiences and learn how to integrate. In addition, physical activity provides a positive, healthy means to reduce anxiety and psychological stress, thus indirectly shielding the child from many afflictions generated by a deficient lifestyle.

It is our opinion that pupils of all levels need to finish the PE lesson smiley, slightly flushed and a little sweaty as a result of the effort made. These are the three signs of the active engagement in the motor activities taking place in class. All the four aspects

mentioned above (physical, mental, emotional and social), are reached in various proportions, with positive connotations. When an individual experiences a high level of pleasure, satisfaction and enthusiasm during a physical activity, it may be said that s/he is intrinsically motivated as there are no expectations for an external reward.

References:

Carrol B & Loumidis J. Children's perceived competence and enjoyment in physical education and physical activity outside school. European Physical Education Review. 2001; 7:24-43.

Feldman, F. (2004). Pleasure and the good life: Concerning the nature, varieties, and plausibility of hedonism. Oxford, United Kingdom: Clarendon Press. https://doi.org/10.1093/019926516X.001.0001.

Fox K. Motivating children for physical activity: Towards a healthier future. Journal of Physical Education, Recreation, and Dance. 1991; 62(7):34-38.

Freud, S. (1951). Formulations regarding the two principles in mintal functioning. In D. Rapaport (Ed.), Organization and pathology of thought: Selected sources (pp. 315–328). New York, NY: Columbia University Press. https://doi.org/10.1037/10584-015.

Garn, A. C., & Cothran, D. J. (2006). The fun factor in physical education. Journal of Teaching in Physical Education, 25, 281–297. https://doi.org/10.1123/jtpe.25.3.281.

Genti P, Lumturi M 6th INSHS International Christmas Sport Scientific Conference, 11-14 December 2011. International Network of Sport and Health Science. Szombathely, Hungary, Journal of Human Sport & Exercise ISSN 1988-5202.

Harriet Dismore & Richard Bailey (2011) Fun and enjoyment in physical education: young people's attitudes, Research Papers in Education, 26:4, 499-516, DOI:10.1080/02671522.2010.484866

Martens, R., & Seefeldt, V. (Eds.). (1979). Guidelines for children's sports. Washington, DC: American Alliance for Health, Physical Education, Recreation and Dance.

Ntoumanis, N. (2001). A self-determination approach to the understanding of motivation in physical education. British Journal of Educational Psychology, 71(2), 225-42.

Reinboth, M., and Duda, J. L. (2006). Perceived motivational climate, need satisfaction and indices of well-being in team sports: A longitudinal perspective. Psychology of Sport and Exercise, 7(3), 269-86.

Ryan, R. M., and Deci, E. L. (2007). Active human nature: Self-determination theory and the promotion and maintenance of sport, exercise, and health." In M. S. Hagger and N. L. D. Chatzisarantis (Eds.), Self-determination theory in exercise and sport (Chap. 1, pp. 1-19). Champaign: Human Kinetics.

Scanlan Tk & Simons Jp. The construct of sport enjoyment. In: Motivation in sport and exercise. G.C. Roberts (Ed.). Champaign, IL: Human Kinetics .1992; 199-215.

Scanlan, T. K., Babkes, M. L., & Scanlan, L. A. (2005). Participation in sport: A developmental glimpse at emotion. In J. L. Mahoney, R. W. Larson, & J. S. Eccles (Eds.), Organized activities as contexts of development: Extracurricular activities, after-school and community programs (pp. 275–309). Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum.

Scanlan, T. K., Russell, D. G., Magyar, T. M., & Scanlan, L. A. (2009). Project on elite athlete commitment (PEAK): III. An examination of the external validity across gender, and the expansion and clarification of the sport commitment model. Journal of Sport & Exercise Psychology, 31, 685–705.

Silverman S & Subramaniam Pr. Student attitude toward physical education and physical activity: A review of measurement issues and outcomes. Journal of Teaching in Physical Education. 1999; 19:97-125.

Soini M. The association between motivational climate, physical activity, and enjoyment in Finnish physical education. Studies in Sport, Physical Education and Health. 2006; 120.

Standage, M., Duda J. L., and Ntoumanis, N. (2003). A model of contextual motivation in physical education: Using constructs from self-determination and achievement goal theories to predict physical activity intentions. Journal of Educational Psychology, 95(1), 97-110.

Van Wersch A, Trew K, & Turner I. Post-primary school pupils' interest in physical education: Age and gender differences. British Journal of Educational Psychology. 1992; 62:56-72.

SPOR FEDERASYONLARINDA NE DEĞİŞTİ ? "TARİHSEL BİR PERSPEKTİF"
WHAT HAS CHANGED IN SPORTS FEDERATIONS? "A HISTORICAL PERSPECTIVE"

Mutlu TÜRKMEN
PhD & EdD

Head of Recreation Department in Physical Education and Sports School, Bartın University, Turkey

Özet

Osmanlı İmparatorluğunun son yıllarında temelleri atılan ve Türkiye Cumhuriyeti'nin ilk ulusal çatı spor örgütü olan TİCİ bünyesinde/eşgüdümünde, spor federasyonlarının kurulması ve çalışmasının da önü açılmıştı. İlk yıllarda hem idari hem mali anlamda görece rahat bir çalışma ortamı bulan federasyonların, 1930'lu yıllara gelindiğinde daha çok denetim ve gözetim altında tutulduğu ve görece olarak siyasal erkin müdahalelerine daha açık hale geldiği bir vakıadır. Bu durum ikinci çatı örgüt olan Türk Spor Kurumu'nun kurulmasıyla birlikte daha çarpıcı bir biçimde görünürlük kazanmıştır. 1938 yılında kurulan BTGM ile birlikte sporun doğrudan devlet eliyle yürütülmesi politikası benimsenmiş ve federasyonlar da tamamıyla merkezi idarenin tasarrufuna bırakılmıştır. Ancak 1989 yılında 3289 sayılı Beden Terbiyesi ve Spor Genel Müdürlüğü Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun yayınlanmasının ardından yapılan yasal düzenlemelerle birlikte, federasyonlar kendi yöneticilerini tayin etmek için kısmi bir otonomi yakalamıştır. Yayınlanan federasyon başkanları seçimleriyle ilgili yönetmelik çerçevesinde, federasyon başkanlarının seçimle belirlenmesinin önü açılmıştır.

Özellikle 2ooo'li yılların başından itibaren federasyonların özerkleşmesi süreciyle birlikte idari ve mali otonominin daha da artması beklenmesine rağmen, uygulamalarda yaşanan sorunlar ve merkezi idarenin denetim zafiyeti bu uygulamadan bir geri adım niteliği taşıyan bağımsız federasyonlar sürecinin gelişmesine yol açmıştır. İsimlendirmeyle çarpıcı bir biçimde tenakuz arzeden bağımsız federasyonlaşma sürecinde yapılan yasal düzenlemeler ise, başta federasyon yöneticilerinin seçilmesi olmak üzere birçok konuda otonomiden bir geri dönüş olarak algılanmıştır.

Bu sunumda federasyonların bağlı olduğu yasal mevzuat çerçevesinde idari ve mali özerklik serüveni ele alınacak ve bu serüven federasyon başkanları (yöneticileri) seçimleri çerçevesinde güncel soru(n)lar dikkate alınarak tartışılacaktır.

ÇEVRE ETİĞİ VE REKREASYONEL KAYNAKLARIN KORUNMASI

Suat KARAKÜÇÜK

Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Rekreasyon Bölümü, Ankara

Rekreasyonun, belirli doğal alanlarda yoğunlaşan, çoğunlukla da taşıma kapasitelerinin üzerine çıkan boyutu; çevresel olumsuzluklara neden olmaya başlamıştır. Rekreasyonun **çevresel, sosyo-kültürel ve ekonomik** nitelik taşıyan çok yönlü ilişkileri bulunmaktadır. Bu ilişkilerin boyutları ve etki alanları düşünüldüğünde **"etik"** kurallar oluşturma ve uygulamalarının önemi ortaya çıkar. Küresel ekolojik sorunların tartışmasız kaynağında olan insanın çevresel olaylara karşı etik yaklaşımlarının büyük rolü bulunmaktadır. Alternatif turizm de olduğu gibi rekreasyonun da ağırlıklı sermayesi doğal ve kültürel varlıklardır. Bu varlıklar kendi ekosistemlerinde ekolojik işleyişin önemli unsurlarını oluştururlar. Bir bakıma rekreasyonun hammaddesi **«doğa»** dır**.** Rekreasyonun kullandığı kaynaklar doğal ve kültürel özellik taşıyan, sürdürülebilir politikalarla mutlak korunarak kullanılması gereken kaynaklardır. Bu kaynakların kullanılmasında rekreasyonun tüm taraflarının yani; ekreasyonistler, yöneticiler, politikacılar, ticari işletmeler, çalışanlar ve yerel halkın bir takım önemli sorumlulukları bulunmaktadır.

Etik davranışların ölçütü nerede biter ya da etik davranışların kaynağını dinsel inanışlar mı? kişisel Vicdan mı? yoksa yasalar mı oluşturur? Etik davranışların temelinde: dinsel ya da inançsal, toplumsal ve bireysel faktörler bulunur. Çevre etiği yaklaşımlarının temelinde ise ,"toplumsal duyarlılıkla "başlayan "çevre koruma veya farkındalığı" vardır.Çevre etiği, çevreye yönelik davranış ve değerler ile düşünceleri biçimlendiren ve yaklaşımları belirleyen temel ilkeleri ifade etmektedir(Kılıç,2013).
İnsanoğlunun; işleyiş ve gizlerine tam anlamıyla bir türlü vakıf olamadığı doğa'yı, genellikle iki farklı biçimde algıladığı görülmektedir. Ya kendisinin de içinde yer aldığı bir düzen şeklinde, ya da tamamen kendi varlığını sürdürebilmek üzere bir kaynak olarak...

Çevre etik yaklaşımlarının temelinde yaygın olarak ve genellikle bu iki anlayış hakimdir. Birincisi bir doğal varlığın insan için yararlı olup olmadığıyla ilgili değerinin belirlenmesidir. İkincisi ise, aynı doğal varlığın insan için yararlı olup olmamasına dikkat edilmeksizin değerli olmasıdır. Bu anlayış tarzları bizi insan merkezli (antroposentrik) ve doğa merkezli (ekosentrik)etik yaklaşımlarına götürmektedir. Tek tanrılı dinler "her şey insan içindir" temel anlayışında yüz yıllardır ittifak etmişlerdir.n Aslında bugünün sanayileşmiş batı ülkeleri işlerine böyle geldiği için buna inanmışlar, doğayı yok etme pahasına hammadde kaynaklarını sınırsızca ve hoyratça kullanmaktan çekinmemişlerdir. Bu anlayış doğrultusunda doğaya karşı geliştirilen tutum, bugün yaşanan küresel büyük felaketlerin de nedeni olmuştur. Bu dönemde Hristiyanlık , insan merkezci çevre yaklaşımının çok önemli bir kaynağı olmuştur ve hâlâ bu görüşe kısmen de olsa kaynaklık etmeye devam etmektedir. İncil'in yaradılış ve diğer bölümlerinde "insanın doğaya hükmetmesi ve ondan sonsuz faydalanma isteği" yüksek bir vurguyla dile getirilir. "Yeryüzünün insanın emrine verildiği ve yeryüzündeki canlı, cansız her şeyin insana armağan edildiği" belirtilen İncil'de, "doğada varlıkları korumanın şartı, onların insanlara faydalı olmalarına bağlı" olarak kabul edilir.

Bunun yanında İncil'de "insan yaradılışının ürünlerini korumakla görevli bir bekçidir, insan dünyadaki diğer varlıkların sadece bir emanetçisi ve tanrının vekilidir, O, tanrının yarattıkları üzerinde mutlak bir kullanım yetkisine sahip değildir, İnsan tanrının yaratıklarının geleceğinden sorumludur" şeklinde doğanın korunmasının gerekliliğine vurgu yapan ayetlerinin de olmasına rağmen, bu ayetlerin yorumlanması ve uygulamasında hep insan merkezcilik öne çıkmıştır (Ünder, 1996, 146; Kılıç, 2013, 72). İslamiyet ise, «doğanın kutsallık içerdiğini, doğayla olan ilişkilerde dengenin gözetilmesi gerektiğini, israfsız bir tüketimi, doğanın korunmasını ve sürdürebilir bir anlayışla kullanımını» benimser. İslamiyetin doğayla olan bu ilişkilerinin şekli, O'nu diğer dinlerden ayırır. Kur'an " yerlerde ve göklerdeki en küçükten en büyüğe kadar olan varlıkların değerinden ve maneviliğinden" bahsederek, onların (cansız varlıklar da dahil) Allah'ın işareti olduğunu, O'nu her an zikrettiklerini belirtir. Bu yönüyle İslamiyet, bütün doğal varlıkları kutsal görür, canlıların rastgele öldürülmesi veya yok edilmesini yasaklar. İslamiyet doğaya karşı yapılan bir kötülüğü, Allah'a karşı yapılan bir kötülük olarak değerlendirir (Bayraktar, 1992, 38). **Kamer Suresi 49.Ayette: "*Şüphesiz biz her şeyi bir ölçüye göre yaratmışız"*; diyerek dengeden bahseder.** Kur'an, bu dengenin bozulması sonucu insanların zarar göreceklerini de**, Rûm Suresi 41.Ayetle *"İnsanların elleriyle işledikleri yüzünden karada ve denizde bozulma (fesad) çıkar. Allah da belki geri dönerler diye yaptıklarının bir kısmını kendilerine tattırır. Belki de tuttukları kötü yoldan dönerler"*** diyerek doğaya verdikleri ölçüsünde zarar göreceğini belirtmektedir**. Kamer Suresi 49.Ayette: "*Şüphesiz biz her şeyi bir ölçüye göre yaratmışız"*; diyerek dengeden bahseder.**

Doğal dünyaya zarar vermeden, "*yer yüzü bir mescittir"* temel İslam anlayışına uygun olarak, yeryüzünde var olan her şeyin kutsallığı ifade ettiği ve korunması, saygı gösterilmesi gerekliliği ile davranma sorumluluğunu dile getirir(Abdul-Metin, 2013, 32). İslamiyet görüldüğü gibi, insanın önceliğinden bahsederken diğer canlılar ve varlıkları dışlamaz, çoğunlukla da onların kutsallığına vurgu yaparak, bu yönüyle onları *insanla eşitler.* Spor, rekreasyon, alternatif turizm ve genelde turizm için büyük önemi olan biyotik ve abiyotik doğal kaynakların "doğa merkezci" etik yaklaşımlarla korunup geliştirilmesi ve kullanılması gerekliliği kuvvetle ortaya çıkmaktadır.

ENVİRONMENTAL ETHICS AND PRESERVATION OF RECREATIONAL RESOURCES

Suat KARAKÜÇÜK

Gazi University, Sport Sciences Faculty, Recreation Department

Recreation has started affecting the environment negatively with its focus on some specific natural areas and activities exceeding the safe bearing capacity.

The concept of recreation has multi-dimensional relations with environmental, socio-cultural and economic qualities. Accordingly, the importance of ethics formations and applications rise regarding these qualities and their impact areas. Undoubtedly the human beings' approaches have a great impact on environmental problems as they are the center of all global ecological issues. Just as in the alternative tourism, recreation has got a great stock on natural and cultural assets. These assets are substantial factors for the operation of their own ecosystems.

In a way, the nature is the essence of recreation. The resources bearing natural, cultural qualities which recreation utilizes from must be preserved with sustainable policies. Considering use of these resources, all parties such as recreationist, eco-recreationists, politicians, commercial firms, workers, community etc. have some significant responsibilities.

What are the measures of ethics? Religion? Internal Control? Conscience? Rules or laws?

The basis of ethical behaviors consists of mostly subjective factors as individual or social factors along with the religious beliefs. On the other hand, the basis of environmental ethics consists of many objective factors starting with "societal sensitivity" to an end of "environmental awareness and protection". Environmental ethics are defined as the principles determining people's thoughts and approaches towards nature, and also forming behaviors and attitudes against the nature and environment (2013).

Mankind, while unable comprehend the nature and existence fully, usually perceive the nature in two different ways. A system in which he/she is a part of, or just a resource which he/she utilizes from…

Usually, these two approaches underlie the basics of environmental ethics. One of these approaches takes us to think that the nature is only valuable if only it is beneficial to human life; as the other approach makes us think that the nature itself is the value with no regard to its benefits to human existence. These apprehensions give us two different thinking ways. Anthropocentric (human-centered) and Ecocentric (Nature-centered) ...

Monotheist religions have been the great allies on supporting the mentality "Everything is for humans" for thousands of years. Most of the developed and industrialized western countries embraced the mentality only this apprehension is most beneficial to their system. They have intensely utilized from natural resources on the cost of destruction the ecosystem. Accordingly, a comprehension regarding "the use of nature is essential and a must for human existence" developed and supported by many societies. This belief has started the great destruction of ecosystems globally.

Especially throughout the middle ages, Christianity has been the only great source of this comprehension. It is still somehow supporting this idea in this day. In the holy book of Christianity, The Bible, the claim of ruling earth and utilizing from the nature are emphasized greatly. In this book, also it is said that all the living or non-living creatures and even the earth itself has been gifted to humans: protection or preservation of the natural assets are only subject to their value and benefits for humans.

Nevertheless, in Bible, there are also verses significantly emphasizing the protection of the nature and natural assets. But humans have always put forward an anthropocentric approach while interpreting these verses into their life (Under, 1996, 146; Kilic, 2013, 72).

Meanwhile in Islam, it is preached that the nature is a sacred value; it must be protected and preserved as its own existence for sustainability; people must act in a balanced manner towards it; humans should consume without extravagance etc…

Islam's relation with nature and its approach toward the use and protection of it distinguishes this belief from others.

Quran signifies that each and every creature from the smallest to biggest, on the ground, in the water or up in the skies all of the existences from living to non-living are to have a holistic and sacred value. Each asset is a sign of God's existence and they commemorate him all the time.

Islam has a way of seeing all of the existence as divine and blessed. Therefore, it prohibits people from killing creatures or destructing nature at random. Islam regards all the wrongdoings and badness against nature as it is toward the God (Bayraktar, 1992, 38)

As said in the Kamer sura, verse 49: "Doubtless, we created everything regarding a balance" Islam defines the balance of creation and existence.

If this balance harmed, Quran expresses that human will suffer from the consequences as said in Rûm sura, verse 41: "Due to what people do with their own hands, deterioration happens on lands and in seas. And the God make them taste what they have done, just so they may turn back from their wrong doings". It is believed by Muslims that people will suffer as much as they harm the nature.

According to the apprehension which explains the earth as a prayer place, people must not harm the earth in any way, accept and respect the divine existence of each piece of this creation, and must live and act responsibly (Abdul-Metin, 2013, 32).

According to Islam, as seen obviously, the priority of human existence against the other living or non-living natural assets are not emphasized. In this belief, each piece of creation is divine and humans usually mentioned as equal with all other creatures.

In sports, recreation, tourism and alternative tourism biotic and abiotic resources must be regarded with the eco-centric approach and preserved naturally. Also, use of these resources must absolutely be considered through sustainability aspect.

SPOR AKADEMİLERİNDEN SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTELERİNE

Yavuz TAŞKIRAN, Füsun ÖZTÜRK KUTER

Manisa Gençlik ve Spor Akademisi Mezunu, Manisa

Ülkemizdeki spor bilimleri hareketinin başlangıcı olarak Spor Akademilerinin kuruluşu gösterilebilir mi? O dönemin en çarpıcı kararı Gençlik ve Spor Akademilerinin açılmasıdır. Zamanın Gençlik ve Spor Bakanı Zekai Baloğlu (Meclis dışından), Müsteşarı Necmettin Erkan idi. Öğrencilerin yetenek seçimi ile alınma kararı sonrasında o günün Müsteşarı, antropometri ve çeşitli testlerle ilgili olarak Kâmil Özer'i arar, ondan bir program yapmasını ister. Kâmil Özer sınav programını hazırlar, teslim eder ve askerlik görevini yapmaya gider.

1974 yılının Aralık ayında sınavları yapılan Ankara 19 Mayıs Gençlik ve Spor Akademisi, 1975 yılının Ocak ayında eğitime başlar. Ardından İstanbul Anadoluhisarı ve Manisa Gençlik ve Spor Akademileri açılır. İlk yıllarda yetenek sınavları Ankara'da yapılır. Daha sonraki senelerde her okul kendi sınavını yapmaya başlar.

Bu kurumlar, Türkiye'de spor bilimlerinde ilk kez dört yıllık lisans eğitimi veren 3 spor akademisi olarak tarihteki yerlerini aldılar. Öğretim elemanlarının büyük bölümü yurt dışına gidip eğitim almış ya da özel eğitimden geçmiş kişilerden oluşuyordu. Ağırlığını Almanya ve Amerika Birleşik Devletleri'nin çektiği bu grup uzun seneler bu akademilerin eğitim kadrosunda yer aldılar. Buralardan yetişen mezunlar, sporun her kesiminde görev almaya başladılar. Spor teşkilatlarında, spor federasyonlarında, yerel yönetimlerde ve Üniversitelerde asistanlıktan başlayarak hocalık yapmaya başladılar. Şimdiki tabloya baktığımızda birçok Profesörün yanısıra Parlamentomuzda bile bir Spor Akademiliyi bulmak mümkündür.

Değişen ülke koşulları ile beraber 1982'de Yüksek Öğretim Kurulu yapısı ortaya çıktı. 3 yıllık okulların tamamı Üniversitelerin Eğitim Fakültelerine bağlandı ve 4 yıllık müfredatlar uygulanmaya başladı. Ağırlıklı olarak Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği bölümleri olsa da Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu isminde anlaşıldı ve bu okullar neredeyse açılan her yeni Üniversitede kurulmaya çalışıldı.

Bu süreç içerisinde her yıl değişik bir şehirdeki üniversite Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulları Koordinasyon toplantıları yapılmaya başlanarak sorunlar ve çözüm önerileri üzerinde çalışıldı ve ilgili makamlara raporlar gönderildi. Gelen talepler doğrultusunda sayısı her gün artan okullarda özellikle yönetici düzeyde görev yapacak, spor bilimleri alanında akademik kariyerini tamamlamış öğretim üyesi bulunması en büyük sorulardan biriydi. Bu nedenle sadece kariyer sahibi oldukları için diğer bilim dallarında kariyer yapmış birçok hocamız bu noktalarda görev almak durumunda kaldılar. Ayrıca, Koordinasyon toplantıları aynı zamanda alan dışından görev üstlenen öğretim üyelerinin de sorunlarını dile getirmesine olanak sunarken, çözüm önerileri elde ederek görevlerini sürdürebilmelerine destek sağladı.

Spor Bilimlerinde Yüksek Lisans ve Doktora eğitimleri ilk senelerde ilginç bir şekilde gelişti. Bir grup hocamız yüksek lisans yapmış sayıldı, doktora dersleri almadan yeterlilik sınavına girdiler. Doktora tezi yazdılar ve PhD unvanı aldılar. Sonraları öğretim üyesi arttıkça neredeyse her spor yüksek okulunda lisansüstü programlar açılmaya başlandı. Bu konuda bazı Üniversitelerde Sosyal Bilimler Enstitüsü, bazılarında Sağlık Bilimleri Enstitüleri spor bilimlerindeki bu eğitimlere idari destek sağladı.

Bu çalışma ve çabaların ardından acaba Fakülte olabilir miyiz sorusu ortaya çıktı. Kriterler üzerine çalışıldı. YÖK tarafından oluşturulan bir ekip fakülteleşme konusunda çalıştı. Yavuz Taşkıran da o grubun içerisinde yer aldı. Kimlerle çalıştığını panel esnasındaki konuşmasında belirtecek. Özetlemek gerekirse; bir spor yüksekokulunun fakülte olabilmesi için fiziksel koşulları, spor tesisleri, laboratuvarları, yeterli sayıda öğretim üyesi gibi yeterliliklerin aranması ve bunun YÖK'e bildirilmesi sağlandı.

Ardından yavaş yavaş Spor Bilimleri Fakülteleri kurulmaya ya da isimler değiştirilmeye başlandı. Sanıyorum şimdilerde sayısı 20'yi bulan spor bilimleri fakültelerimiz eğitim, öğretim ve araştırma faaliyetlerini sürdürüyor. Fakültelerdeki bölümler giderek gelişiyor, yeni öğretim üyeleri bu kurumların gelişmesi için canla başla çalışıyorlar.

Mezunları konusunun ayrıca tartışılması gereken bu kurumlarımızın spora katkıları incelenmelidir. Yapılan araştırma sonuçlarının spor federasyonlarına kısa sürede iletilmesi sağlanmalıdır. Elit sporcu ve antrenörlerin yetiştirilmesinde daha çok gayret sarf edilmelidir. Kaliteli spor yöneticilerinin yetiştirilmesi yanında var olan teknik adamların çeşitli seminerlerle bilgilerinin tazelenmesi sağlanmalıdır.

Son olarak, kimler bu fakültelerde yönetici olarak çalışmalıdır sorusuna cevap aranmalıdır. Çok farklı kriterler söz konusu olabilmektedir. Milli takımlarımızın aldıkları dereceler, devşirme sporcuların sayısının artması, her takımda giderek daha fazla sayıda yabancı sporcunun yer alması, yabancı çalıştırıcı konusundaki zaaflarımız gibi konular bu fakültelerin üzerinde durması gereken konuların başında yer almalıdır.

Bu panelin, yukarıda sıraladığımız konular çerçevesinde ilginç, yaşanmış ve bir kısmı da komik olaylarla bezenmiş konuşmalarla tamamlanacağına inanıyoruz…

SPOR BİLİMLERİ ALANINDA MULTIDISIPLINER, INTERDISIPLINER VE TRANSDISIPLINER YAKLAŞIMLAR

Hayri ERTAN

Anadolu Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Eskişehir

Spor Bilimleri kavramı, sonunda yer alan çoğul ekinin temsil ettiği gibi birden fazla farklı bilimsel yaklaşımı bir arada barındıran önemli bir bilim ve çalışma alanını ifade etmektedir. Bir taraftan fen ve mühendislik alanına yönelik boyut içerirken, diğer taraftan sağlık, sosyal ve eğitim bilimleri boyutunu da kapsamaktadır. Buradan hareketle, son dönemin önemli tartışma konularından olan tek bir disiplin, multidisiplin, interdisiplin ve transdisiplin kavramlarını alanımız ve ülkemize özgü tartışmak bu davetli oturumun temel amacı olacaktır.

Tek bir disiplin kavramı, hepimizin aşına olduğu üzere tek bir akademik disiplin içerisinde yürütülen ve diğer alanlarla işbirliğini kapsamayan yapıyı ifade ederken, multidisipliner anlayış birden fazla disiplinin işbirliği yaptığı ancak disiplinlerarası bilgi akışının zayıf olduğu yaklaşımları ifade eder. Interdisipliner yapıda ise, disipliner yapının sınırları aşılmaktadır ve disiplinlerin entegrasyonunu içermektedir. Transdisipliner yapı ise diğerlerinin de ötesine geçmektedir. Akademik disiplinlerin entegrasyonunu içermenin yanısıra, akademik olmayan katılımcıları da işin içine dahil etme konusu da dikkati çekmektedir.

Kaynaklar:

1. JEAN CAMY, PATRICK FARGIER, CLAIRE PERRIN, & ALAIN BELLI (2017). Forms of interdisciplinarity in four sport science research centres in Europe. European Journal of Sport Science, Vol. 17, No. 1, 30–41.
2. Patrick Fargier, Christian Collet, Aidan Moran & Raphaël Massarelli (2017). Inter-disciplinarity in sport sciences: The neuroscience example. European Journal of Sport Science, Vol. 17, No. 1, 42–50.

MULTIDISCIPLINARY, INTERDISCIPLINARY VS TRANSDISCIPLINARY APPROACHES IN SPORT SCIENCES

Hayri ERTAN

Anadolu University, Faculty of Spor Sciences, Eskişehir

The definition of Sport Sciences: as the plural suffix in the end of the word represents, predicates a multifaceted and highly diversified field of research. While having a dimension in applied sciences and engineering, it also comprises health, social and educational sciences dimensions. Thus, from this point, the main objcetive of this session will be a discussion of the recent argumentation topics of monodiscipline, multidiscipline,interdiscipline and transdicipline specifially referred to our country and field.

While a Monodisciplinary approach as we all familiar with, expresses a structure where research is done in one single discipline without a cooperation with other fields, a Multidisciplinary approach draws on knowledge from different disciplines but stays within their boundaries where interaction is weak. Within an Interdisciplinary structure the boundaries among the disciplines are outreached and links between disciplines turns into a coordinated and coherent whole. The Transdisciplinary structure is discintct on the other hand. Transdisciplinarity not only integrates the academic disciplines but also transcends other nonacademic components into the research.

References:

1. JEAN CAMY, PATRICK FARGIER, CLAIRE PERRIN, & ALAIN BELLI (2017). Forms of interdisciplinarity in four sport science research centres in Europe. European Journal of Sport Science, Vol. 17, No. 1, 30–41.
2. Patrick Fargier, Christian Collet, Aidan Moran & Raphaël Massarelli (2017). Inter-disciplinarity in sport sciences: The neuroscience example. European Journal of Sport Science, Vol. 17, No. 1, 42–50.

ÇOCUKLARDA HAREKETSİZLİK:
Sorunlar, Çözümler ve Öneriler

Salih PINAR

Günümüzde, modern teknoloji sayesinde hareketsizliğe itilen insan vücudu, planlandığı hedef doğrultusunda hareket etmediği için, sağlık problemleri de giderek artmaktadır. Bu durum, birçok hastalığın ortaya çıkışını kolaylaştırdığı bilinmektedir. Bunun ile birlikte düzenli egzersizler birçok sağlık sorununun ortaya çıkış riskini azaltabilir ya da hastalıkların düzelmesinde yardımcı olabilir.

Günümüzde dünyamızda 700 milyona yakın obez,2,3 milyar kadar fazla kilolu insanın yaşadığı bilinmektedir. Sağlıklı yaşamanın çözümü ise doğru beslenme ve düzenli fiziksel aktivitelerden geçmektedir. Fiziksel aktivite genellikle iskelet kası tarafından üretilen ve dinlenme seviyesinin üstünde enerji harcanmasına neden olan herhangi bir bedensel etkinlik olarak tanımlanır (DSÖ,2015). Fiziksel aktivitenin sağlığa ilişkin yararları bilinmesine karşın birçok yetişkin ve çocuk yeteri kadar fiziksel aktiviteye katılmamaktadır. Dünya Sağlık Örgütü'nün (DSÖ) 2008 yılı raporunda, Dünya genelinde 15 yaş ve üzeri yetişkinlerin %31'inin yeterince hareketli olmadığı belirtilmiştir. Ülkemizde Sağlık Bakanlığı tarafından 2011'de yapılan Kronik Hastalıklar Risk Faktörleri Araştırması'na göre kadınların %87'si, erkeklerin ise %77'sinin yeterli ölçüde fiziksel aktivite yapmadığı belirlenmiştir. Türkiye'de yapılan geniş kapsamlı bir çalışmada (TBSA,2010) 0-5 yaş çocuklarda obezite sıklığı % 8,5 (erkek %10,1, kız %6,8) bulunurken, bu oran 6-18 yaşta % 8,2 dir (erkek %9,1, kız %7,3) .

Türkiye Beslenme ve Sağlık Araştırması'na göre (2010) 6-11 yaş grubu çocuklarımızın %58.4'ü düzenli (günde 30 dakika veya daha fazla süre ile) olarak egzersiz yapmamaktadır. Bu yaşlardaki çocuklar hareketsiz bırakılmamalıdır, gün içinde farklı şiddetlerde toplam 180 dakikalık fiziksel aktivite yapmalıdırlar. Bu aktiviteler; farklı iç ve dış ortamlarda onların hareket becerilerini geliştiren aktiviteler ile başlamalı ve en az 60 dakikalık enerjik oyun (enerji harcamayı gerektiren) aktivitelerine doğru ilerlemeyi içermelidir.

Bu anlamda Okul tabanlı fiziksel aktiviteyi zenginleştirme müdahaleleri üzerinde önemle durulmalıdır. Bu strateji olarak kullanılması çok tartışılsa da, uluslararası anlamda kabul edilmiş uygulamalardan bir tanesidir. Bu tür müdahaleler incelemelerin % 47-65 inde etkili bulunmuştur (Kriemler, 2011).

PHYSICAL INACTIVITY IN CHILDREN:
Problems, Solutions and Suggestions

Salih PINAR

Nowadays, health problems are increasing because the human body, which is pushed to the inactivity due to modern technology, does not move towards the planned target. This situation is known to facilitate the emergence of many diseases. Regular exercises, however, can reduce the risk of developing many health problems or help to heal these problems.

It is now known that around 700 million obese people and 2.3 billion overweight people live in the world today (WHO,2015). The solution to a healthy life is through proper nutrition and regular physical activities. Physical activity is usually defined as any activities that is produced by the skeletal muscle and causes energy expenditure above the resting level.

Although the benefits of physical activity are well known, many adults and children do not participate in physical activity.
The World Health Organization reported that 31% of adults over 15 years of age worldwide are not sufficiently physically active (2008). According to the Chronic Diseases Risk Factor Study conducted by the Ministry of Health in 2011, 87% of the women and 77% of the men did not have sufficient physical activity. A comprehensive study conducted in Turkey (TNHS,2010) found that the obesity prevalence was 8.5% (male 10.1%, female 6.8%) in 0-5-year-old children, and 8.2% (male 9% 1, female 7,3%) in 6-18 year old boys and girls.

According to the Turkish Nutrition and Health Survey (2010), the 6-11 age group does not exercise regularly (58.4% of our children) for 30 minutes or more per day. Children in these ages should not be inactive, they should perform a total of 180 minutes of physical activity during the day at different intensities. These activities should start with activities that improve their motor skills in different indoor and outdoor environments and should include progressing towards activities that require at least 60 minutes of energetic play.

In this sense, it is important to emphasize the intervention of school-based physical activity. The use of this strategy is very debatable, one of the applications accepted internationally. In addition, Such interventions were found to be effective at 47-65% (Kriemler, 2011).

SÖZEL BİLDİRİ ÖZETLERİ
ORAL PRESENTATION ABSTRACTS

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ÖĞRETİMİ
/
PHYSICAL EDUCATION AND SPORTS TEACHING

SB44

4 Yaş Grubu Çocuklarda Yapılandırılmış Oyun ve Hareket Eğitimi Sırasında Çarpı Stratejisi ile Problem Davranışların Önlenmesi ve Olumlu Değerlerin Kazandırılması

[1]Fatma İlker Kerkez

[1]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Muğla

Giriş Okulöncesi dönem çocukların toplumsal kuralları anlamaları gereken sürekli bir süreçken aynı zamanda daha bağımsız davranma eğiliminde oldukları bir dönemdir ve kuralları kabullenmeleri çok kolay olmaz. Bu dönemde inatlaşma, kavgacılık-saldırganlık, aşırı hareketlilik, utangaçlık, endişeli-ağlamaklı olmak gibi problem davranış olarak tanımlanan davranışlar gözlenebilmektedir. Problem davranışların belirlenmesi ve mücadele sürecinde sorumluluk aile ve öğretmenlerdedir. Problem davranışlar kalıcı hale gelmeden en etkili strateji kullanılarak çocuğun toplum hayatına kazandırılması önem arz etmektedir.

Amaç Bu çalışmanın amacı 4 yaş grubu çocuklarda motor gelişimi desteklemeye yönelik yapılandırılmış hareket ve oyun programı sırasında yeni bir stratejinin (çarpı stratejisi) denenmesi yoluyla problem davranışların önlenmesi ve olumlu değerlerin kazandırılmasıdır.

Metot Bu çalışma eylem araştırması deseninde nitel bir çalışmadır.

Katılımcılar: Çalışmaya MSKÜ Gündüz Bakımevinde 2016-2017 eğitim- öğretim yılında 28 hafta süreyle haftada iki gün uygulanan motor gelişime yönelik yapılandırılmış hareket ve oyun programına katılan 4 yaş grubu 12 çocuğun aileleri (anne ya da baba) ve sınıf öğretmenleri dâhil edilmiştir (n=15). Çarpı Stratejisi: Bu yaş çocuklarda toplumsal kurallar ve ahlak olgusu gelişmekte olduğundan kurallar söylenmeden yanlış olduğunu bilemeyebilirler. Bu nedenle bu çalışmada çocuklarla her çalışmadan önce çarpı koyulacak istenmeyen davranışlar daha yapılmadan tekrar edilmiştir ve işaret parmaklarıyla çarpı hareketi yapılmıştır; Ağlamak çarpı, bağırmak çarpı, başkasının sırasını almak çarpı, vurmak-itmek çarpı. Bu seremoninin ardından çocuklarla hareket ve oyun programına geçilmiştir. Hareket ve oyunlar sırasında bu davranışlardan birini gösteren olursa çarpı işareti yapılarak ve örneğin ağlamak çarpı denilerek ilgili çocuk ikaz edilmiştir. Buna rağmen ağlamayı sürdüren çocuk kenara alınmıştır, ağlaması sona erdiğinde, çarpı içeren davranışlardan birini yaptığı için beklediği açıklanmıştır ve tekrar programa dâhil edilmiştir. Bu uygulamanın amacı çocuklarda başkalarını koruma, saygı, işbirliği, dürüstlük gibi olumlu değerlerin oluşturulmasıdır. Yarı Yapılandırılmış Görüşme Çocuklarda olumlu davranışlarda artış olup olmadığı sınıf öğretmenlerine ve ailelere yarı yapılandırılmış görüşme ile sorulmuştur. Veriler betimsel analiz ile değerlendirilmiştir. Bulgular Katılımcı görüşlerine göre çarpı stratejisi problem davranışları önlemede ve olumlu değer kazandırmada etkilidir (E:ebeveyn). E1: "Olumsuz davranışlarda çarpıyı hayatımızın her anında uygulamaya başladık. Ve olumlu-olumsuz davranışlar büyük oranda oturdu". E2:"İnatlaşma davranışında azalma görmekteyiz. Hatalı olduğunda özür dilemeye başladı, konuşma becerisi arttı". E3:" Denge ve konsantrasyon sağlamada gelişme görüyorum, kurallara uyma ve davranışların kontrolü ile öfke kontrolünde olumlu davranışlar sergiliyor".

Sonuç 4 yaş grubu çocuklarda oyun ve hareket uygulamaları sırasında Çarpı stratejisinin uygulanması ağlamak, bağırmak, diğer arkadaşlarını itmek, uygulama yapmasını engellemek gibi problem davranışların önlenmesinde ve olumlu davranışlar kazandırmada etkili sonuçlar vermiştir. Çocuklardaki olumlu davranışlar öğretmenleri ve aileleri tarafından fark edilmiştir. Tartışma Uysal, Altun ve Akgün (2010) okulöncesi öğretmenlerinin çocukların istenmeyen davranışları karşısında uyguladıkları stratejileri gözlem yoluyla araştırmıştır. Çalışma sonucunda; öğretmenlerin en çok kullandıkları stratejinin "sözel uyarı (Kuralı hatırlatma, soru sorma, ismiyle uyarma, işaretle uyarma)", "sözel olmayan uyarı (Göz kontağı kurma, sessiz kalma, dokunarak uyarma)" ve "1. Tip ceza" (Azarlama, gözdağı verme, cezayı hatırlatma) olduğu kaydedilmiştir. Çalışmamızda kullanılan çarpı stratejisi sözel uyarı yani kuralı hatırlatma ile benzerlik göstermektedir. Çarpı stratejisinin avantajı diğer stratejilere gerek duyulmadan problem davranışların oyun alanı içinde çözülebilmiş olmasıdır. Özbey (2010) okul öncesi çocuklarda uyum ve davranış problemleriyle başa çıkmada ailenin rolü üzerinde durmuştur. Bu çalışmanın sınırlılığı ailelerin stratejiyi günlük yaşamda kullanmasının istenmemiş olmasıdır.

Prevention of Problem Behaviors and Providing Positive Values with Multiplication Strategy during 4th Age Group Structured Game and Motion Training for Children

Introduction Preschool is a period when children are constantly required to understand social rules, and at the same time they tend to be more independent and the rules are not easy to accept. In this period, behaviors can be observed which are defined as problematic behaviors such as stubbornness, aggression, hyperactivity and shyness or anxious-crying. Responsibility in determining problem behaviors and fighting process is in family and teachers. It is important that the child is brought to the community life by using the most effective strategy before problem behaviors become permanent. Purpose The aim of this study is to prevent problem behaviors and gain positive values by testing a new strategy (multiplication strategy) during structured movement and play program to support motor development in 4 years old children.

Method This work is a qualitative study in the action research design.

Participants: The sample of the research consisted of 12 parents and 3 teachers (n=15) in the 4-year-old group participating in the structured movement and play program for motor development during the 2016-2017 academic year in the MSKU Day Care Center. The study was carried out twice a week for totally 28 weeks. Cross Strategy: 4-year-olds may not know what's wrong because of the rules of ethics and morality is still evolving. For this reason, in this study, children were repeated unwanted behavior before movement program and they made cross with fingers; crying cross, screaming cross, stealing someone else's turn cross, hitting-pushing cross. After this ceremony, children were moved to the movement and play program. If one of these behaviors is shown during the movements and games, a cross mark is made and the child concerned is warned, for example by crying. Despite the warning, the child who continued to cry was taken from the movement program for a while. When the child stopped crying explained that he or she waited because had made one of the cross behaviors and the child was included in the movement program again. The aim of this practice is to create positive values such as protection, respect, cooperation and honesty in others. Semi-structured Interview Whether there was an increase in positive behaviors in children was asked by classroom teachers and parents with semi-structured interviews. The data were evaluated by descriptive analysis.

Results According to result, cross strategy is effective in preventing problem behaviors and in giving positive value. P1: "We started to apply the cross strategy in every moment of our lives for unwanted behavior. And the child becomes aware of positive and negative behaviors substantially". P2: "We realize that the child's stubborn get decrease, he started to apologize when he was wrong, also his speaking ability improved". P3: "I realize that the child's balance and concentration got improve, showing progress in controlling anger and behavior" Result Cross strategy is effective for preventing unwanted behaviors such as crying, screaming, pushing other friends, hindering others movements during movement program in 4 years old children. Improvements of positive behaviors in children have been recognized by teachers and their parents.

Discussion Uysal, Altun ve Akgün (2010) investigate the strategies that preschool teachers use when facing with undesired

SB47

Kadın Futbolcuların Bedenlerine İlişkin Algılarının ve Toplumsal Cinsiyet Rollerinin İncelenmesi

[2]Osman Göde, [2]Halit Egesoy, [1]Gülen Vural, [2]Betül Özateş

[1]Adnan Menderes Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Aydın
[2]Pamukkale Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Denizli

Email : *ogode@pau.edu.tr, hegesoy1@hotmail.com, glnvural@gmail.com, bozates@hotmail.com*

Araştırmanın amacı; kadın futsal takımında amatör düzeyde futbol oynayan kadınların bedenlerine ilişkin algılarının ve yaptıkları spora ilişkin toplumsal cinsiyet rollerinin incelenmesidir. Bu çalışmaya, 8 kadın futsal sporcusu denek olarak katılmıştır. Araştırmanın amacına ulaşabilmek için nitel veri toplama yöntemleri kullanılmıştır. Veriler, içerik analizi yöntemi ile analiz edilmiştir. Araştırmaya katılan kadın futbolcuların, bedensel algıları ve toplumsal cinsiyet rolleri hakkındaki düşüncelerini belirleyebilmek için sporculara 'Sence bir kadın futbolcunun fiziksel görünüşü nasıl olmalıdır? Sen fiziksel görünüşünden memnun musun, neden?' ve "Yaşadığınız toplumun bir kadın olarak futbol oynamanıza yaklaşımı nasıldır?" soruları sorulmuş ve cevaplar üç tema altında incelenmiştir. (a) Sporcuların beden algıları (b)Erkeklerin cinsiyetçi bakış açısı (c) toplumda kadının yeri. Bununla birlikte, araştırmaya katılan kadın futbolcular genel olarak kendi bedenlerinden memnun olduklarını ve dış görünüşleriyle ilgili tercihleri yaparken "rahat olmayı" ön plana koyduklarını belirtmişler ve örnek aldıkları futbolcuların çoğunlukla erkek olduğunu ve bu durumun dış görünüşlerini etkileyebiliyor olabileceğini de ifade etmişlerdir. Ayrıca spor yapan bayanların cinsiyet rolü bakımından ortamın gerektirdiği kadınsı veya erkeksi özellikleri gösterebilecek esnek bir kişiliğe sahip oldukları tespit edilmiştir. Anahtar kelimler: Beden Algısı, Toplumsal Cinsiyet Rolü, Futsal

Determination Of The Body Image And Social Gender Roles Of Female Football Players

The aim of this study is to determinate of the body image and social gender roles of female football players who played football at an amateur level.8 women who play the football for the women team in futsal participated in this study as subject. Qualitative data collection methods have been used to reach the purpose of the research. The data were analyzed by content analysis method.In order to be able to determine the thoughts of women footballers participating in the study on their body images and gender roles, the question is "How should the physical appearance of a female soccer player be? How satisfied are you with your physical appearance, why? "And" How is your approach to playing football as a woman you live in? "Were asked and the answers were examined under three themes. (A) The body image of the athletes (b) The sexist view of men (c) The place of women in society. However, female soccer players who participated to the study are generally satisfied about their bodies and indicated "comfortable" being put in the foreground when they make choices about their outer appearance.In addition they expressed to put their sample is mostly male and this situation may affect their external appearance. It has also been found that women doing sport have a resilient personality that can demonstrate the feminine or masculine characteristics that the environment demands in terms of gender role.

Keywords: Body image, social gender roles, futsal

SB48

Teorik Ve Uygulama Ders Başarısı İle Derse Devam Etme İlişkisinin İncelenmesi

***[1]Oğuzhan Dalkıran*, [1]Mehmet Ulaş, [1]Cem Sinan Aslan**

[1]Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Burdur

Email : *odalkiran@mehmetakif.edu.tr, mulas@mehmetakif.edu.tr, csaslan@mehmetakif.edu.tr*

Giriş Yükseköğretimde gerek uzaktan eğitimin gerekse derslere devam zorunluluğunun sıkça irdelendiği düşünüldüğünde (Moore, Jensen, Hatch, Duranczyk, Staats, ve Koch, 2003, Gump, 2005), yüz yüze verilen eğitim ve öğretim faaliyetlerinin farklılık ve gelişim sağlamada ne derecede önemli olduğu pilot araştırmaya değer bir konu olarak ele alınmıştır.

Amaç Bu araştırma; beden eğitimi ve spor yüksekokulunda öğrenim gören öğrencilerin teorik ve uygulamalı alan derslerine devam durumları ile derslere ait başarı durumları arasındaki ilişkiyi tespit etmeyi amaçlamaktadır.

Metod Çalışma verilerini, beden eğitimi ve spor öğretmenliği ve antrenörlük eğitimi bölümlerinde öğrenim gören 68 kadın, 88 erkek olmak üzere toplam 156 öğrencinin; iki teorik, iki uygulamalı olmak üzere toplam dört alan dersinden aldıkları notlar ve devam ettikleri ders saatleri oluşturmuştur. Veriler, iki öğretim elemanının ders devam çizelgelerinden ve akademisyen bilgi sistemindeki transkriptlerden elde edilmiştir. Verilerin çözümlenmesinde SPSS (Ver.22) paket programındaki tanımlayıcı istatistiksel analizleri ile, ders devamı ve akademik başarı ilişkisinde bağımlı ve bağımsız değişkenler arasındaki ilişkinin yönü ve kuvveti, Pearson çarpım moment korelasyon analizi ile, ders devamı ve akademik başarı yordaması regresyon analizi ile belirlenmiştir. Yapılan analizlerde anlamlılık düzeyi 0.05 olarak kabul edilmiştir.

Bulgular Derse devam etme ile akademik başarı arasında orta düzeyde, pozitif ve anlamlı bir ilişkinin olduğu ($r = 0.528$, $p<.01$), ders değişkenine göre hem teorik hem de uygulama derslere devam ile akademik başarı arasında orta düzeyde, pozitif ve anlamlı bir ilişkinin olduğu ($r = 0.610$, $p<.01$, $r = 0.575$, $p<.01$) tespit edilmiş, cinsiyet değişkenine göre ders devamı ile akademik başarı arasında ise anlamlı bir ilişkinin olmadığı tespit edilmiştir. Bir diğer sonuç olarak; yordayıcı değişken olan derse devam ile yordanan değişken olan akademik başarı arasında anlamlı bir ilişki bulunmaktadır ($r = 0.528$, $p< .050$). Bu sonuca göre; akademik başarıya ilişkin varyansın %28' inin derse devam ile açıklandığı söylenebilir.

Sonuç ve Tartışma Sonuç olarak; cinsiyet değişkenine göre ders devamı ile akademik başarı arasında anlamlı bir ilişki tespit edilmezken, gerek ders devamı ile akademik başarı arasında gerekse de ders değişkeni ile akademik başarı arasında anlamlı bir ilişki tespit edilmiştir. Benzer bir sonuç olarak; Altınkurt (2008), lise öğrencilerinin devamsızlık ve akademik başarı ilişkileri ile ilgili yapmış olduğu çalışmada; özürsüz devamsızlık ile akademik başarı arasında negatif ve orta düzeyde bir ilişki tespit etmiştir. Alan yazında; derse devamsızlığın akademik başarıyı olumsuz yönde etkilediği ile ilgili (Park ve Kerr, 1990), ders devamının başarıya etki edebileceği ancak bunun vazgeçilmez bir unsur olmadığı ile ilgili (Hammen ve Kelland, 1994), ders devamı ile akademik başarı arasında yüksek bir ilişkinin olduğu fakat bunun aksinin de gerçekleştiği ile ilgili (Moore, ve diğ., 2003) çalışmalar mevcuttur. Teorik ve uygulama dersleri ile akademik başarı ilişkisinin orta düzeyde ve pozitif olarak aynı oranda olması, akademik başarıda başka faktörlerin de rol aldığına (Gump, 2005), yetenek seviyesinin, branşa yatkınlığın, bir önceki öğretim sürecinin farklılığına işaret ettiği söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Teorik Ders Başarısı, Uygulama Ders Başarısı, Ders Devamı, Cinsiyet

Investigation Of Relationship Between Theoretical Practice Course Success And Attendance

The aim of the study is to determine the relationship between the attendance of theoretical and applied field courses and the success status of the students attending Physical Education and Sports College. Study data was collected from 68 female, 88 males, a total of 156 students attending to physical education and sports teaching and coaching education departments; two theoretical, two practical, total of four field courses taken from the notes and the course hours that they have formed. The data were obtained from the course attendance schedules of two lecturers and transcripts from the academicians' information system. In the analysis of the data, descriptive statistical analysis in the SPSS (Ver.22) package program, the direction and strength of the relationship between dependent and independent variables in relation by the Pearson product moment correlation analysis, course attendance and academic success test by regression analysis was determined. There was a moderate, positive, and meaningful relationship between attendance and academic achievement ($r = 0.528$, $p <.01$). There was a moderate, positive and significant relationship between attendance and academic success in both theoretical and applied courses ($R = 0.610$, $p <.01$, $r = 0.575$, $p <.01$). According to the gender variable, there was no significant relationship between course success and academic achievement. As another result; there is a significant relationship between the predictor variable attendance and the academic achievement, which is the predictor variable ($r = 0.528$, $p <.050$). According to this result; It can be said that 28% of the variance related to academic achievement is explained with the attendance. As a result; there was no significant relationship between attendance and academic achievement according to gender variable. There was a significant relationship between attendance and academic achievement, as well as between course variable and academic achievement.

Keywords: Theoretical Course Achievement, Practice Course Achievement, Course Attendance, Gender

SB50

Hentbol Ders Uygulamasında Kendini Değerlendirme ve Uygulama Becerisinin Teorik Başarı Değişkenine Göre Karşılaştırılması

***[1]Oğuzhan Dalkıran*, [1]Mehmet Ulaş, [1]Cem Sinan Aslan**

[1]Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Burdur

***Email :** odalkiran@mehmetakif.edu.tr, mulas@mehmetakif.edu.tr, csaslan@mehmetakif.edu.tr*

Giriş Öz değerlendirme yöntemi; planlama, uygulama, izleme ve kendi öğrenmelerini değerlendirmede daha fazla sorumluluk alabilen öğrenenlerin bu konudaki özerkliğini desteklemektedir. (Mistar, 2011). Buradan hareketle; öğrenenin kendini değerlendirme sürecine dahil edilmesi yalnızca performans belirleme anlamında değil kendi ile ve yaptığı eylem ile ilgili karar verme sürecine dahil olarak bilişsel alanda farkındalığı ve gelişimi sağlama anlamında katkı sağlaması yönünden önemlidir.

Amaç Bu araştırma; üniversite öğrencilerinin hentbol dersi uygulama sınav puanları ile kendini değerlendirme yöntemini kullanarak belirledikleri performans puanlarının arasındaki farkları teorik başarı değişkenine göre karşılaştırmayı amaçlamaktadır.

Metod Çalışmaya, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümünde öğrenim gören 153 öğrenci katılmıştır. Katılımcılar uygulama sınav öncesi katıldıkları teorik sınav puanlarına göre 80 puan not ortalama üstü ve altı almak üzere iki gruba ayrılmışlardır. Veri toplama aracı olarak; araştırmacılar tarafından hazırlanan, katılımcıların hentbol dersi uygulama performans puanlarının belirlendiği değerlendirme formu kullanılmıştır. Verilerin çözümlenmesinde SPSS (Ver.22) paket programındaki tanımlayıcı istatistiksel analizler, grupların değerlendirme puanlarının karşılaştırılmasında "t testi", sınav öncesi ve sonrası kendini değerlendirme becerilerinin ilişkisinde ise korelasyon testi kullanılmıştır. Değerlendirme formunun iç tutarlılık katsayısı, 798 olarak tespit edilmiştir. Yapılan analizlerde anlamlılık düzeyi 0.05 olarak kabul edilmiştir.

Bulgular Sınav öncesi ve sonrası kendini değerlendirme yöntemiyle elde edilen uygulama puanlar teorik başarı ortalaması değişkenine göre anlamlı bir farklılık göstermemektedir (t151=0,003, t151=1,41, p<.05). Elde edilen verilere göre; teorik başarı ortalama değişkeninin sınav öncesi ve sonrası kendini değerlendirmeye etkisinin olmadığı söylenebilir. Ancak öğretim elemanı değerlendirmesiyle elde edilen uygulama puanları teorik başarı ortalaması değişkenine göre anlamlı bir farklılık göstermektedir. Verilere göre teorik başarı ortalaması yüksek grubun (=95,33) teorik başarı ortalaması düşük gruba göre (=92,54) daha yüksek uygulama puanına sahip olduğu saptanmıştır. Bu bulguya göre; teorik başarı ortalaması değişkeni ile öğretim elemanı uygulama puanları arasında anlamlı bir farklılık olduğu söylenebilir. Teorik başarı değişkenine göre; hem ortalaması yüksek hem de ortalaması düşük grupta sınav öncesi ve sonrası kendini değerlendirme notları arasında orta düzeyde, pozitif ve anlamlı bir ilişkinin olduğu (r = 0.685, p<.01), (r = 0.655, p<.01), öğretim elemanı notları ile sınav sonrası kendini değerlendirme notları arasında orta düzeyde, pozitif ve anlamlı bir ilişkinin olduğu (r = 0.547, p<.01), (r = 0.583, p<.01) tespit edilmiştir. Teorik sınav ortalaması yüksek grupta, teorik sınav notu ile öğretim elemanı notu arasında düşük düzeyde, pozitif ve anlamlı bir ilişkinin olduğu (r = 0.223 p<.05) saptanmıştır. Bu bulguya göre; öğrencilerin kendini değerlendirme becerisine sahip olduğu söylenebilir.

Sonuç ve Tartışma Sonuç olarak; teorik başarı ortalaması değişkenine göre sınav öncesi ve sonrası kendini değerlendirme puanlarında farklılık tespit edilmezken, öğretim elemanı notu sonucu elde edilen uygulama sınav puanlarında teorik başarı ortalaması değişkenine göre ortalama üstü grup lehine anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Teorik başarı ortalaması değişkenine göre; tespit edilen orta düzey, pozitif ve anlamlı ilişki neticesinde her iki grup öğrencilerinin de kendini değerlendirme becerisine sahip olduğu söylenebilir. Chung (2000) öz yeterliğin kendini değerlendirme yöntemi kullanımından sonra anlamlı bir şekilde yükseldiğini, Zimbicki (2007) alternatif değerlendirme yaklaşımları ile ders gören öğrencilerin öz yeterlik düzeylerinin yükseldiğini, Özan (2008) kendini değerlendirme yönteminin temel iletişim becerileri üzerinde olumlu etkiye sahip olduğunu saptamışlardır. Anahtar Kelimeler: Hentbol, Kendini Değerlendirme, Uygulama Becerisi, Teorik Başarı

Comparison Of Self-Evaluation and Application Skills By Theoretical Success Variation

Inclusion of the learner in the self-assessment process is important not only in terms of performance determination but also in terms of contributing to the cognitive domain awareness and development. The purpose of this study is to compare the difference between performance scores of university students using practice test scores and self - evaluation method according to the theoretical success variable. 153 students studying in the Department of Physical Education and Sports Teaching participated in the study. Participants were divided into two groups according to their theoretical exam scores they attended before the application examination and 80 points to get above grade average and below. As a data collection tool; evaluation form prepared by the researchers and determining participants' handball lesson practice performance scores was used. In the analysis of the data, descriptive statistical analyzes in the SPSS (Ver.22) package program, "t test" in comparing the evaluation scores of the groups, and correlation test in the relation of before and after self-evaluation skills were used. Cronbach of evaluation forms were determined as .798. The level of significance in the analyzes was accepted as 0.05. The application scores obtained by the self-evaluation before and after the test do not show a significant difference according to the theoretical success average (t151 = 0,003, t151 = 1,41, p <.05). According to the obtained data; it can be said that the theoretical success average variable has no effect on self evaluation before and after the examination. However, the application scores obtained by the evaluation of teaching staff show a significant difference according to the theoretical success average. According to the data, it was determined that the theoretical success average of the high group (= 95,33) was higher than that of the low group (= 92,54). According to theoretical success variable; there was a moderate positive and significant relationship between the self-evaluation scores before and after the test in both the high and the averages low groups (R = 0.685, p <.01), (r = 0.655, p <.01), there was a moderate positive and significant relationship between teaching staff scores and the post - test self - evaluation scores (r = 0.547, p<.01), (r = 0.583, p<.01). In the theoretical examination average group, a positive, at a low level and significant relationship was found between the theoretical exam scores and the teaching staff scores (r = 0.223 p <.05). According to this finding; It can be said that the students have the ability of self-evaluation. As a result; No difference was found in the self-evaluation scores before and after the exam according to the theoretical success average variable. In the application examination scores obtained as the instructional staff score, a significant difference was found in favor of the above average group according to the theoretical success average.

Keywords: Handball, Self Evaluation, Practice Skills, Theoretical Success

SB57

Öğrencilere Liderlik Davranışının Kazandırılmasında Bireysel ve Sosyal Sorumluluk Modelinin Kullanılması

[1]Bijen Filiz

[1]Hacettepe Üniversitesi, Ankara

Email : *bijenfiliz@gmail.com*

Giriş: Liderlik eğitiminin çıkış noktası dışlanma ve adalet eksikliğidir. Dışlanma ve adaletsizliğin kötü sonucu olarak yeterli hizmet alamayan risk grubundaki gençlerde ortaya çıkan suç işleme, şiddet gibi olumsuz ergen davranışlarının kaynağı ırkçılık ve yoksullukla bağlantılıdır. Risk grubundaki gençlerin daha sevecen ve şefkatli bir toplumda yetişebilmesi için bireysel ve sosyal sorumluluk modeli (BSSM) değerlerini, gençlerin karakter yapıları ile sağlıklı bir etkileşim kurabilmeleri için ahlaki ve sosyal sorumluluk duygusunu ve BSSM yardımı ile vatandaşlık ruhunu gençlere aşılamak önemlidir (Martinek ve Hellison, 2009). Bunları da BSSM uygulamaları ve liderlik eğitimi programı ile gerçekleştirmek mümkündür. Gençlerin liderlik gelişiminde sorumluluk almayı öğrenme, liderlik farkındalığı, karşıt yaş liderliği ve kendini gerçekleştirme liderliği (salon dışına aktarım) evreleri yer almaktadır. Gençlere liderlik eğitimi verilirken BSSM'nin seviyelerinden faydalanılır. Liderlik gelişimi evreleri BSSM seviyelerine göre adım adım verilir (Martinek ve Hellison, 2009, s. 43). BSSM ile birlikte liderlik eğitimi verilirken öğrencilere; takım olma, takım ruhu, karşıt yaş liderliği yapma, güven kurma, işbirliği yapma, destek olma, akran koçluğu yapma, çırak öğretimi, eleştirel düşünmeye teşvik etme, nasıl davranacağını düşünme fırsatı verme, sorumluluk verme, olumlu ahlaki yargıya teşvik etme, programda gerileme gösteren çocuklardan sorumluluğu alma-güç dengesi kurma, akordiyon ilkesini dengelemede kullanma gibi davranışları deneyimlemeleri sağlanarak sorumluluk ve liderlik becerilerini geliştirmek için fırsatlar verilir (Martinek ve Hellison, 2009, s. 43). Bu çalışmada, Spor dersinde BSSM kullanılarak öğrencilere liderlik davranışının kazandırılması ve modelin öğrencilere liderlik davranışını kazandırmadaki etkililiğinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Araştırmada, gömülü yarı-deneysel ön-test son-test tek gruplu karma yöntemler deseni kullanılmıştır. Öğrencilere 8 hafta, haftada 2 saat, 16 derslik BSSM programı uygulanmıştır. Araştırma grubunu, 2015-2016 eğitim-öğretim güz döneminde Ankara TVF (Türkiye Voleybol Federasyonu) Spor Lisesi'nin 10.sınıfında öğrenim gören 16 kız (% 59.3), 11 erkek (% 40.7) toplam 27 öğrenci oluşturmuştur. Veri toplama aracı olarak araştırmacı tarafından geliştirilen Bireysel ve Sosyal Sorumluluk Davranışları Ölçeği, Liderlik Davranışlarını Betimleme Ölçeği ve yarı-yapılandırılmış bireysel öğrenci görüşmesi kullanılmıştır. Bulgular BSSD-Ö ve LDBÖ'nün alt boyutlarının ön-test ve son-test puanları incelendiğinde, son-test toplam puanlarında artış olduğu belirlenmiştir. BSSD-Ö ve LDBÖ'nün ön-test puanları kontrol edildiğinde, son-test puanları arasında anlamlı bir fark olup olmadığını belirlemek amacıyla yapılan Tek Yönlü Kovaryans Analizi sonuçları, iki ölçeğin de son-test toplam puanlarında anlamlı farklılıklar olduğunu ortaya koymuştur. İçerik analizi sonucunda görüşmelerden elde edilen veriler, liderlik davranışlarının kazanımına ilişkin kanıtlar ortaya koymuştur.

Sonuç: Bu çalışmada, BSSM'nin sorumluluk davranışlarını kazandırmaya yönelik olarak hazırlanan programda, özellikle öğrencilere liderlik davranışlarının kazandırılması hedeflenmiştir. Öğrencilere akran koçluğu ve işbirlikli etkinlikler yaptırılmış; başkalarına yardım etme, empati kurma, takım liderliği yapma davranışları sergilemeleri için fırsatlar sağlanmıştır. Çalışma sonucunda, öğrencilerin liderlik özelliklerinde farkındalık kazanmaları sağlanmış ve liderlik davranışlarında artışlar olduğu gözlenmiştir. Sonuç olarak, Spor Lisesindeki öğrencilere liderlik davranışlarının kazandırılmasında 16 derslik BSSM programı etkili olmuştur.

Kaynaklar: Hellison, D., & Cutforth, N. (2000). Youth development and physical activity. Champaign, IL: Human Kinetics. Hellison, D. (2011). Teaching Responsibility Through Physical Activity (3th ed.). Champaign, IL: Human Kinetics. Martinek, T., & Hellison, D.R. (2009) Youth leadership in sport and physical education. New York: Palgrave MacMillan. Önal, A. (1979). Kara Harp Okulunda 1978–1979 akademik yılında seçilmiş bir subay ve öğrenci örneklemi üzerinde liderlik beklenti ve uygulamaları konusunda yürütülen bir bilimsel araştırma. Yayınlanmamış Doktora Tezi, Hacettepe Üniversitesi, Ankara.

Use of Personal and Social Responsibility Model in Making the Students Gain Leadership Behavior

The starting point of leadership training is the lack of exclusion and justice. The source of negative adolescent behaviors such as criminal behavior and violence in young people who are not adequately served as a poor result of exclusion and injustice are linked to racism and poverty. In order for young people in the risk group to be able to grow up in a more affectionate and compassionate society, it is important to instill the personal and social responsibility model (TPSR) values, the moral and social responsibility sense to build a healthy interaction with the youth character structures and the citizenship spirit with the help of TPSR. It is possible to carry out these with TPSR applications and leadership training program. Leadership development in young people includes learning to take responsibility, leadership awareness, counter-age leadership and self- realization leadership (transfer out of the hall). When leadership training is provided to young people, the levels of TPSR are utilized. Leadership development stages are given step by step according to TPSR levels. While providing leadership training with TPSR, the students are given chances for improving their responsibility and leadership skills by allowing them to experience certain behaviors such as being a team, team spirit, counter-age leadership, trusting, cooperating, supporting, peer coaching, apprentice teaching, encouraging critical thinking, giving chance to think about how to behave, giving responsibility, encouraging positive moral judgment, taking the responsibility back from the children who display regression during the program – establishing a power balance, use of the accordion principle in the balancing process. In this study, it is aimed to provide the students with the leadership behaviors by using TPSR and to investigate the effect of this model on the provision of leadership behaviors to the students.

Method In the study, embedded semi-experimental pre-test post-test single group mixed methods were used. A 16-class TPSR program was applied to the students for 8 weeks, with 2 hours per week. The research group consisted of 27 students in total, with 16 of them being girls (59.3%) and 11 being boys (40.7%), who attended the 10th class of Ankara TVF Sports High School during the fall semester of 2015-2016 academic years. The Personal and Social Responsibility Behavior Scale, the Leader Behavior Description Questionnaire and semi-structured individual student interview developed by the researcher were used as data collection tools. Findings When the pre-test and post-test scores of the sub-dimensions of PSRB-S and LBDQ were evaluated, it was seen that there was an increase in total scores of the post-test. When the pre-test scores of PSRB-S and LBDQ were checked, the results for One Way Analysis of Covariance performed to determine whether there was a significant difference between the post-test scores revealed that there were significant differences between the post-test scores of both scales. As a result of the content analysis, the data obtained from the interviews provided an evidence of the attainment of leadership behaviors.

Result In this study, it was aimed to bring the leadership behaviors to the students in the program which was prepared for providing the responsibility behaviors of TPSR. Students

SB59

Spor Lisesi Öğrencilerinin Öğrenim Süreci ve Akademik Başarı İlişkilerinin İncelenmesi

[1]Ferhat Çakır, [2]Oğuzhan Dalkıran, [2]Cem Sinan Aslan

[1]Isprta Spor Lisesi, Isparta
[2]Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Öğretimi Anabilim Dalı, Burdur

Email : *guler_ferhat@hotmail.com, odalkiran77@gmail.com, csaslan@mehmetakif.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı; seçilmiş spor liselerinde öğrenim gören öğrencilerin öğrenim öncesi, öğrenim süreci ile öğrenim sonrası akademik başarıları arasındaki ilişkiyi ve farklılıkları tespit etmektir.

Yöntem: Araştırmaya toplam 184 spor lisesi öğrencisinin yetenek sınavı giriş puanı, TEOG puanı, alan ders ortalaması, alan dışı ders ortalamaları, YGS puanları ve diploma puanları dahil edilmiştir. Bu verilerin toplanmasında belgesel tarama yöntemi tekniklerinden "Genel Tarama" ile "İçerik Çözümlemesi" kullanılmıştır. Verilerin çözümlenmesinde tanımlayıcı istatistiksel analizler, grupların ortalamalarının arasındaki farkın anlamlılığı için "independent sample t test", puan ortalama ilişkilerinin anlamlılığı için ise korelasyon analizi kullanılmıştır. Araştırma grubunun puan ortalamaları ve medyan değerleri hesaplanarak yüksek ve düşük olmak üzere iki grup oluşturulmuş, karşılaştırmalar belirlenen bu gruplara göre yapılmış ve yorumlanmıştır. Verilerin normal dağılıma sahip olmasından dolayı parametrik testler uygulanmıştır. Yapılan analizler de SPSS (22.00) paket programı kullanılmış, anlamlılık düzeyi olarak 0.05 olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: Araştırma kapsamında elde edilen veriler sonucunda, araştırma grubunu oluşturan spor lisesi öğrencilerinin TEOG başarı düzeylerine göre diploma not ortalamaları arasında anlamlı bir farklılık olduğu saptanmıştır. TEOG puanları ile diploma puanları arasında pozitif yönde orta düzeyde anlamlı bir ilişki olduğu sonucuna ulaşılmıştır. TEOG başarı düzey değişkenine göre YGS puan ortalamaları arasında anlamlı bir farklılık olduğu saptanmıştır. TEOG puanları ile YGS puanları arasında pozitif yönde orta düzeyde anlamlı bir ilişki olduğu sonucuna ulaşılmıştır. TEOG başarı düzey değişkenine göre alan dersleri not ortalamaları arasında anlamlı bir farklılık saptanmamıştır. TEOG puanları ile alan dersleri not ortalamaları arasında anlamlı bir ilişkinin olmadığı sonucuna ulaşılmıştır. TEOG başarı düzey değişkenine göre alan dışı ders not ortalamaları arasında anlamlı bir farklılık olduğu saptanmıştır. TEOG puanları ile alan dışı dersleri not ortalamaları arasında pozitif yönde orta düzeyde anlamlı bir ilişki olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Yetenek sınavı başarı düzey değişkenine göre diploma not ortalamaları arasında anlamlı bir farklılık olduğu saptanmıştır. Yetenek sınav puanları ile diploma puanları arasında anlamlı bir ilişkinin olmadığı sonucuna ulaşılmıştır. Yetenek sınavı başarı düzey değişkenine göre YGS puan ortalamaları arasında anlamlı bir farklılık olmadığı saptanmıştır. Yetenek sınav puanları ile YGS puanları arasında anlamlı bir ilişkinin olmadığı sonucuna ulaşılmıştır. Yetenek sınavı başarı düzey değişkenine göre alan dersleri not ortalamaları arasında anlamlı bir farklılık olduğu saptanmıştır. Sınav puanları ile alan dersleri not ortalamaları arasında negatif yönde düşük düzeyde anlamlı bir ilişki olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Yetenek sınavı başarı düzey değişkenine göre alan dışı dersleri not ortalamaları arasında anlamlı bir farklılık olduğu saptanmıştır. Yetenek sınav puanları ile alan dışı dersleri not ortalamaları arasında anlamlı bir ilişkinin olmadığı sonucuna ulaşılmıştır. Yetenek sınav puanları ile TEOG puanları arasında anlamlı bir ilişkinin olmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

Sonuç: Sonuç olarak sportif yeteneğin gerekliliğinin yanında gerek okuldaki başarının gerekse de okul sonrası bir üst öğrenime devam etmedeki başarının sağlanabilmesi için spor liselerine giriş sınavlarında akademik başarı kriter etkisinin arttırılma gerçeğinin büyük önem taşıdığı söylenebilir. Anahtar kelimeler: Spor liseleri, öğrenim süreci, akademik başarı, sınav başarı ilişkisi.

Investigation of Relationships About Learning Period and Academic Success of Sport High School Students

Introduction and Purpose: The aim of the research is to determine the relations between the learning process and academic achievement and differences of the sport high school students.

Methodology: In the gathering of the data, "General Screening" and "Content Analysis" were used in documentary screening techniques. Descriptive statistics were used in the analysis of the data, "Independent sample t test" was used for the significance of the difference between the groups' averages, and correlation analysis was used for the meaning of the point mean relations. The average score and median values of the study group were calculated and evaluated according to these groups, which were compared by creating two groups to be successful and unsuccessful. Since the data have normal distribution, parametric tests have been applied. Analyzes were taken using SPSS (22.00) package program and the significance level was accepted as 0.05.

Findings: As a result of the data obtained within the scope of the study, it was determined that there was a significant difference between the graduation averages according to the TEOG achievement status of the students of the sports group constituting the study group . A significant positive correlation was found between the TEOG scores and the graduation scores. It was found that there was a significant difference between YGS scores averages according to TEOG achievement variable. A significant positive correlation was found between TEOG scores and YGS scores. According to TEOG achievement variable, no significant difference was found between grade point average scores. TEOG scores were not significantly related to grade point average scores. It was found that there was a significant difference between the TE grading achievement variable and the out of grade grade point average . TEOG scores and out-of-class grade points average were found to be moderately significant in the positive direction. It was determined that there is a significant difference between graduation averages according to the skill test. There was no significant relationship between the ability test scores and graduation scores. It was found that there was no significant difference between YGS averages according to achievement test results. The result was that there was no meaningful relation between the ability test scores and YGS scores . It was determined that there is a significant difference between the average scores of the field courses according to skill test success variable. It was concluded that there was a significant low correlation between the test scores and the grade point average of the field courses . It was determined that there is a significant difference between the average scores of out-of-school courses according to the skill test success rate. The results were obtained that there was no meaningful relationship between the ability test scores and the grade average of out-of-school courses. The difference between the ability test scores and TEOG scores was not significant.

Result: it has been concluded that academic success criteria effect should be raised in order to ensure success both in school and in going to school of higher level.

Keywords: Sports High Schools, Learning Processes, Academic Achievement

SB66

Beden Eğitimi Öğretmeni Adaylarının Öğretmenlik Öz Yeterlik İnançları İle Başarı Yönelimleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

[1]Fırat Çetinöz, [1]Kadir Yıldız, [1]Hazal Merve Ekmen Aydın

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa

Email : *firat_cetinoz@windowslive.com, kadiryildiz80@hotmail.com, hazal_merve_ekmen@hotmail.com*

Amaç: Bu araştırmanın amacı, beden eğitimi öğretmeni adaylarının öğretmenlik öz yeterlik inançları ile başarı yönelimleri arasındaki ilişkiyi ortaya koymaktır.

Metot: Araştırmanın çalışma grubunu Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Beden Eğitimi Öğretmenliği Bölümü lisans programında kayıtlı 4. Sınıf öğrencileri ve aynı üniversitede formasyon eğitimi alan toplamda 218 (n=97 kadın, %44 ve n=121 erkek, %55) öğretmen adayından oluşmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak Yıldırım ve İlhan (2010) tarafından geliştirilen Genel Özyeterlik Ölçeği ve Elliot ve Murayama (2008) tarafından geliştirilen ve Aslan (2015) tarafından Türkçe uyarlaması yapılan 2x2 Başarı Yönelimleri Ölçeği kullanılmıştır. Verilerin istatistiksel gösterimlerinde aritmetik ortalama ve standart sapma ile ilişkisel testler için korelasyon analizi uygulanmıştır.

Bulgular: Analizler sonucunda; özyeterlik ölçeğinin alt ölçekleri "Başlama" ve "Yılmama" arasında orta düzeyde, pozitif yönlü anlamlı bir ilişki (r=,459 p<,01) tespit edilirken, "Israr" ile "Yılmama" arasında orta düzeyde, pozitif yönlü anlamlı bir ilişki (r=,325 p<,01) görülmüştür. 2x2 Başarı Yönelimleri ölçeğinin; "Öğrenme Yaklaşma" ile "Öğrenme Kaçınma" alt ölçekleri arasında orta düzeyde, pozitif yönlü anlamlı bir ilişki (r=,563 p<,01) tespit edilirken, "Öğrenme Yaklaşma" ile "Performans Yaklaşma" alt ölçekleri arasında orta düzeyde, pozitif yönlü anlamlı bir ilişki (r=,513 p<,01) görülmekte olup, "Öğrenme Yaklaşma" ile "Performans Uzaklaşma" alt ölçekleri arasında orta düzeyde, pozitif yönlü anlam bir ilişki (r=,436 p<,01) tespit edilmiştir. İki ölçeğin alt ölçekleri arasındaki ilişkiler ise; "Başlama" ile "Öğrenme Yaklaşma" arasında düşük düzeyde, negatif yönlü olup anlamlı bir ilişki (r=-,257 p<,01) görülürken, "Yılmama" ve "Öğrenme Kaçınma" arasında orta düzeyde, pozitif yönlü anlamlı bir ilişki (r=,316 p<,01) tespit edilmiştir. Ayrıca "Israr" ve "Öğrenme Yaklaşma" arasında orta düzeyde, pozitif yönlü anlamlı bir ilişki (r=,459 p<,01) görülürken, "Israr" ve "Öğrenme Kaçınma" arasında da orta düzeyde, pozitif yönlü anlamlı ilişki (r=,315 p<,01) tespit edilmiştir. Sonuç: Sonuç olarak, beden eğitimi öğretmenleri adaylarının geliştirmiş oldukları olumlu öz yeterlilik inancı ile kişisel çabalarını arttırmakta ve bu çabalarındaki devamlılıklarını sağlamaktadır. Bu sayede alanlarında uzmanlaşmalarını, zor görev ve hedeflerini gerçekleştirebilmekte ve buda iş performanslarını arttırmaya katkıda bulunmaktadır. Değişen çevre koşulları altında bilgilerini ve davranışlarını yenileyerek başarma güdülerinin devamlığını sağladıkları söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Özyeterlik, başarı yönelimi, Beden eğitimi

Kaynaklar: Baranik, L. E.; Barron, K. E. ve Finney, S. J. (2007). Measuring goal orientation in a work domain - Construct validity evidence for the 2x2 framework. Educational and Psychological Measurement, 67 (4), 697-718.

Bandura, A. (1977). Self-efficacy: Toward a unifying theory of behavioral change. Psychological Review, 84 (2), 191–215.

Elliot, A. J. ve McGregor, H. (2001). A 2 x 2 achievement goal framework. Journal of Personality and Social Psychology, 80 (3), 501-519.

Elliot, A. J. (1999). Approach and avoidance motivation and achievement goals. Educational Psychologist, 34 (3), 169-189.

Examination of Physical Education Teacher Candidate Relationship Between Teachers' Self-Efficacy Beliefs and Achievement Orientations

Aim: The aim of this search is to reveal the relationship between the physical education teacher candidates' self efficacy beliefs and their success tendencies.

Method: The research group is formed by the 4th class students registered at the undergraduate program of the department of physical education and sports teaching. Faculty of sports sciences of the Manisa Celal Bayar University and by the totally 218 (n=97 women, %44 and n=121 men %55) teacher candidates. At the research as a data collection tool general self efficacy scale developed by Yıldırım and İlhan (2015) and 2x2 Achievement Goals Questionnaire which was developed by Elliot and Murayama(2008) and adopted into Turkish by Aslan (2015) are used. At the statistical demonstration of the data for the tests related wih the arithmetic average and standart deviation, correlation analysis have been used.

As a result of analysis; A moderately positively meaningful relationship (=,459 p<,01) was observed between "persistence" and "effort" when a moderately positively meaningful relationship (r=,325 p<,01) between the " initiative" and the" effort" of the scales of the general self efficacy scale item was found. 2x2 achievement goals scale (2x2 Achievment goals questionnaries). A moderately positive correlation (r=563,p<01) between the "learning-approach subscale" and the "performance-approach subcale" items and a moderately positive relationship (r=513,p<01) between the "learning-approach subscale" and "performance avoidance subscale" items have been founded. The relationships between the scales and items are found to be at a low level, a negative relationship and a meaningful relationship between the " initiative " and the "learning-approach subscale" while a moderate positive correlation is found between the "effort" and the learning-avoidance subscale. Besides, while a positively meaningful relationship(r=459,p<01) is seen between "persistence" and "learning-approach subscale" , a moderately meaningful and positively meaningful relationship (r= 315,p<0,1) is determined between "persistence" and "learning-avoidence subscale". Conclusion: As a result, the physical education teachers' positive self efficacy belief increases their personal endeavors and ensures their continuity. In this way, they can specialize in their fields, carry out their difficult tasks and goals and contribute to increasing their business performance. It can be said that under the changing environmental conditions, they renewed their knowledge and attitudes and maintained their continuity.

Keywords: Self efficacy, success management, physical training Referances

Baranik, L. E.; Barron, K. E. ve Finney, S. J. (2007). Measuring goal orientation in a work domain - Construct validity evidence for the 2x2 framework. Educational and Psychological Measurement, 67 (4), 697-718.

Bandura, A. (1977). Self-efficacy: Toward a unifying theory of behavioral change. Psychological Review, 84 (2), 191–215.

Elliot, A. J. ve McGregor, H. (2001). A 2 x 2 achievement goal framework. Journal of Personality and Social Psychology, 80 (3), 501-519.

Elliot, A. J. (1999). Approach and avoidance motivation and achievement goals. Educational Psychologist, 34 (3), 169-189.

SB69

Üniversiteler Arası Takım Müsabakalarına Katılan Üniversite Öğrencilerinin Matematiksel Düşünme Becerileri Üzerine Bir Araştırma: İstanbul İli Örneği

[1]Bülent Arslantaş, [2]Mehmet İnan, [1]Fatih Sarıkaya, [2]Halil Önal

[1]İTÜ Beden Eğitimi Bölümü, İstanbul
[2]Marmara Üniversitesi, Atatürk Eğitim F., İstanbul

Email : *arslantasb@itu.edu.tr, minan@marmara.edu.tr, sarikayafat@itu.edu.tr, halil.onal@marmara.edu.tr*

Bu araştırmanın amacı üniversiteler arası müsabakalara katılan ve üniversitesini takım sporlarında temsil eden üniversite öğrencilerinin matematiksel düşünme becerilerinin incelenmesidir. Araştırma tarama modeli olarak tasarlanmıştır. Araştırmanın örneklemini Türkiye Üniversite Sporları Federasyonu'nun İstanbul ili müsabakalarına ve üniversiteler ligine (ünilig) katılan lisanslı üniversite öğrencileri (n=187) oluşturmuştur. Araştırmada, Ersoy (2012) tarafından geliştirilen "Matematiksel Düşünme Ölçeği" kullanılmıştır. Salon Futbolu yapan sporcuların diğer branşlarda yer alan sporculara göre matematiksel düşünme becerileri puanları daha yüksektir. Bu sonuca benzer bir sonuçta spor yılı değişkenine göre de görülmüştür. Takım sporlarında ki bu farklar matematiksel düşünme ölçeğinin alt boyutları olan üst düzey düşünme eğilimi, akıl yürütme, matematiksel düşünme becerisi ve problem çözme becerisi için geçerlidir. Anahtar Kelimeler: Düşünme Becerileri, Matematiksel Düşünme, Bireysel ve Takım Sporcuları, Üst Düzey Düşünme Becerileri, Problem Çözme, Akıl Yürütme.

A Research on Mathematical Thinking Skills of University Students Participating in Inter-University Team Competitions: The Case of Istanbul Province Summary

The aim of this research is to examine mathematical thinking skills of college students participating in collegiate athletics competitions and representing the university in team sports. The research is designed as a screening model. The sample of the research was composed of licensed university students (n = 187) participating in the Istanbul province competitions of the University Sports Federation of Turkey and the university leagues (renown). The "Mathematical Thinking Scale" developed by Ersoy (2012) was used in the research. The athletes who play soccer are more likely to have mathematical thinking skills than other athletes. This result is similar to the result of the sport year. These differences in team sports are valid for higher- order thinking tendencies, reasoning, mathematical thinking, and problem-solving skills, which are sub-dimensions of the mathematical thinking scale.

Keywords: Thinking Skills, Mathematical Thinking, Individual and Team Sportsmen, Higher Thinking Skills, Problem Solving, Reasoning.

SB82

Farklı Lise Türlerinde Öğrenim Gören Öğrencilerin Ders Dışı Sportif Etkinliklere Katılımlarına Yönelik Ebeveyn Tutumlarının İncelenmesi

***[1]Mehmet Ulaş*, [1]Oğuzhan Dalkıran, [1]Cem Sinan Aslan**

[1]Mehmet Akif Esroy Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Burdur

***Email :** mulas@mehmetakif.edu.tr, odalkiran@mehmetakif.edu.tr, caslan@mehmetakif.edu.tr*

Amaç: Bu araştırmada farklı lise türlerinde öğrenim gören öğrencilerin ders dışı sportif etkinliklere katılımlarına yönelik ebeveyn tutumlarının hem öğrencinin öğrenim gördüğü lise türüne göre hem de farklı değişkenler açısından incelenmesi amaçlanmıştır.

Metod: Araştırmanın çalışma grubunu Burdur ilinde bulunan ve Milli Eğitim Bakanlığına bağlı 4 farklı lise türünde öğrenim gören 40 anne ve 35 baba olmak üzere toplamda 75 öğrenci ebeveyni oluşturmaktadır. Araştırmanın verileri Yılmaz ve Güven (2015) 'nin geliştirdiği "Ders Dışı Sportif Etkinliklere Yönelik Ebeveyn Tutum Ölçeği" ile toplanmıştır. Verilerin normal dağılıp dağılmadığını belirlemek için verilerin Çarpıklık (Skewness) ve Basıklık (Kurtosis) değerlerine bakılmış ve toplam ölçek ve alt boyutlardan alınan puanların normal dağılım gösterdiği saptanmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde istatistiki yöntem olarak; betimsel istatistikler (aritmetik ortalama, standart sapma) ve tutum ölçeği puanlarının ebeveyn cinsiyetine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek amacıyla t testi, tutum ölçeği puanlarının farklı lise türlerinde öğrenim gören öğrenci ebeveynlerine ve ebeveynlerin eğitim düzeylerine göre farklılaşıp farklılaşmadığını tespit etmek amacıyla (ANOVA), tukey çoklu karşılaştırma testi kullanılmıştır.

Bulgular: Çalışma kapsamındaki katılımcıların, Ders Dışı Sportif Etkinliklere Katılıma Yönelik Ebeveyn Tutum Ölçeğinden aldıkları puanların aritmetik ortalaması 4.19 ve standart sapması 0.51'dir. Ölçek puanları faktör bazında incelendiğinde en düşük puan ortalamasının Akademik Algı boyutunda (3.85), en yüksek puan ortalamasının ise Kişisel Gelişim boyutunda (4.28) olduğu görülmektedir. Ebeveyn cinsiyetine göre DDSEKYE tutum ölçeği puanlarına bakıldığında; ölçek toplam puan ($t=0.71$, $p>0.05$) ile Kişisel Gelişim ($t=1.15$, $p>0.05$), Akademik Algı ($t=0.19$, $p>0.05$) ve Sosyal Destek ($t=0.08$, $p>0.05$) alt boyutlarından alınan puanların anlamlı bir şekilde farklılaşmadığı görülmektedir. Farklı lise türlerinde öğrenim gören öğrenci ebeveynlerinin, DDSEKYE tutum ölçeği puanlarına bakıldığında ölçek toplam puan ($F3,71=8,26$, $p<0.05$) ile Kişisel Gelişim ($F3,71=7,85$, $p<0.05$), Akademik Algı ($F3,71=3.94$, $p<0.05$) ve Sosyal Destek ($F3,71=5.11$, $p<0.05$) alt boyutlarından alınan puanların anlamlı bir şekilde farklılaştığı görülmektedir. Toplam puanlar incelendiğinde, lise türü sosyal bilimler olan katılımcıların ortalama puanı lise türü meslek lisesi, Anadolu lisesi ve fen lisesinde olan katılımcıların puanlarından istatistiksel olarak yüksek olduğu görülmektedir. Ölçek puanları faktör bazında incelendiğinde kişisel gelişim, akademik algı ve sosyal destek boyutlarında lise türü sosyal bilimler olan ebeveyn puanlarının diğer lise türlerine göre istatiksel olarak daha yüksek olduğu görülmektedir. Son olarak ebeveynlerin eğitim düzeylerine göre DDSEKYE tutum ölçeği puanlarına bakıldığında; ölçek toplam puan($F5,69=0.39$, $p>0.05$) ile Kişisel Gelişim ($F5,69=0.71$, $p>0.05$), Akademik Algı ($F5,69=0.45$, $p>0.05$) ve Sosyal Destek ($F5,69=0.31$, $p>0.05$) alt boyutlarından alınan puanların anlamlı bir şekilde farklılaşmadığı görülmektedir.

Sonuç: Sonuç olarak, yapılan istatistiki işlemlere göre; farklı lise türlerinde öğrenim gören öğrenci ebeveynlerinin ders dışı sportif etkinliklere katılımlarına yönelik tutumlarının lise değişkenine göre farklılık gösterdiği ve sosyal bilimlerde öğrenim gören öğrenci ebeveynlerinin ders dışı sportif etkinlere katılıma yönelik tutumlarının diğer lise türlerinde öğrenim gören öğrenci ebeveynlerinden daha yüksek olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Ayrıca ebeveynlerin cinsiyet ve eğitim seviyelerine göre öğrencilerin ders dışı sportif etkinlere katılımlarına yönelik ebeveyn tutumlarının farklılaşmadığı sonucuna da ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Ders Dışı Sportif Etkinlikler, Farklı Lise Türü, Tutum

Investigation of Parental Attitudes Towards Participation in Extracurricular Sport Activities by Students in Different High School Types

Objective: In this study, it was aimed to investigate the parental attitudes of the students who attended different high school types to participate in extracurricular sport activities in terms of different variables both in terms of high school and high school students.

Method: The study group of the study group consists of 75 students, 40 mothers and 35 fathers, who are studying at 4 different high schools in the province of Burdur, affiliated to the Ministry of National Education. The data of the study were collected by Yilmaz and Güven (2015) developed "Parent Attitude Scale for Extracurricular Activities". In the evaluation of the data; Descriptive statistics (arithmetic mean, standard deviation) and Tukey multiple comparison test was used in order to test whether attitude scale scores differ according to parental gender or not, t test was used to determine attitude scale scores according to education levels of different high school students and their parents (ANOVA).

Findings: The arithmetic mean of the participant's scores from the Parental Attitude Scale for Participation in Extracurricular Activities is 4.19 and the standard deviation is 0.51. When the scale scores were examined by factor, it was seen that the lowest score average was in the Academic Perception dimension (3.85) and the highest score average was in the Personal Growth dimension (4.28). When the scores of DDSEKYE attitude scale according to parental gender are examined; Personal Development, Academic Perception and Social Support subscales of scale total score. It is seen that the scores obtained did not differ significantly. When the scores of DDSEKYE attitude scale of student parents who attended different high school types are examined, it is seen that scores obtained from scale total score and Personal Development, Academic Perception and Social Support subscales differ significantly. When the total scores were examined, it was seen that the average score of participants who were high school social sciences was statistically higher than the scores of high school vocational high school, Anatolian high school and science high school participants. When the scale scores were examined on a factor basis, it was seen that parental scores of high school social sciences were statistically higher than other high school types in personal development, academic perception and social support dimensions. Lastly, when we look at the scores of DDSEKYE attitude scale according to parents' education levels; Personal Development, Academic Perception and Social Support subscales did not differ significantly.

Conclusion: As a result, according to the statistics; The attitudes of the student parents attending to the extracurricular sports activities in different high school types differ according to the high school variable and the students attending social sciences attitudes towards attending to extracurricular sports activities are higher than the students attending to other high school types. In addition, according to gender and education levels of parents, the attitude of parents the attitude of parents to participate in extracurricular sports activities has not been differentiated.

Keywords: Extracurricular Sport Activities, Different High School Type, Attitude

SB102

Beden Egitimi Ve Spor Ögretmenlerinin Mezun Oldukları Üniversitelerin Yer Aldığı Bölgelere Göre Örgütsel Bağlılık Düzeyleri

[1]Yasin Demircan, [2]Vedat Ayan

[1]Bigadiç Anadolu Lisesi, Balıkesir
[2]Karadeniz Teknik Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Trabzon

Email : *yasokalipta@gmail.com, yasokalipta@gmail.com, vayan61@gmail.com*

Giriş: Bağlılık, bir kavram ve anlayış biçimi olarak, toplum duygusunun olduğu her yerde var olup, toplumsal içgüdünün duygusal bir anlatım biçimidir. Örgütsel bağlılık, örgütte kalma isteği duyarak, örgütün amaç ve değerleriyle, birincil hedef olarak maddi kaygılar gütmeksizin özdeşleşme kavramıdır (Gaertner ve Nollen, 1989).

Amaç: Bu çalışma; beden eğitimi öğretmenlerinin mezun oldukları üniversitelerin yer aldığı bölgelere göre örgütsel bağlılık düzeylerinin farklılaşıp farklılaşmadığını ortaya koymak amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Araştırma modeli olarak nicel araştırma yöntemlerinden betimsel yöntem kullanılmıştır. Araştırma grubunu Giresun il ve ilçe merkezinde görev yapan 53'ü kadın,123'ü erkek olmak üzere toplam 176 beden eğitimi ve spor öğretmeni oluşturmaktadır. Veri toplama aracı olarak Allen ve Meyer (1990) tarafından geliştirilen " Örgütsel Bağlılık Ölçeği " ve beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin kişisel özelliklerini belirlemek amacıyla araştırmacı tarafından geliştirilen " Kişisel Bilgi Formu " kullanılmıştır. Ölçümlerin, normal dağılıma uygun olup olmadığını belirlemek için Shapiro-Wilk Testi uygulanmıştır. Normal dağılımlar için F Testi, testi gruplar arası farkı belirleyebilmek için de Tukey Testi kullanılmıştır.

Bulgular: Öğretmenlerin genel olarak örgütsel bağlılık düzeyleri alt boyutlarına ve toplam puanına ait puan ortalamaları incelenmiştir. Bu inceleme sonucunda; araştırma kapsamına alınan öğretmenlerin örgütsel bağlılık düzeyi alt boyutlarından duygusal bağlılık puan ortalaması Ort.=24,01 ile örgütsel bağlılık düzeyinin orta seviyede olduğu, normatif bağlılık puan ortalaması Ort.=25,01 ile örgütsel bağlılık düzeyinin orta seviyede olduğu, devamlılık bağlılığı puan ortalaması Ort.=25,01 ile örgütsel bağlılık düzeyinin orta seviyede olduğu, örgütsel bağlılık toplam puan ortalamasının Ort.=73,01 orta seviyede örgütsel bağlılık düzeyi olduğu söylenebilir.

Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin mezun oldukları üniversitelerin yer aldığı bölgelere göre kurumlarına olan örgütsel bağlılık alt boyutlarından duygusal bağlılık düzeyi ile istatiksel anlamda fark bulunurken (F:2,482 p:0.025 $p<0.05$), normatif bağlılık (F:0,581 p:0.746 $p<0.05$) ve devam bağlılığı (F:0,271 p:0.950 $p<0.05$) düzeyleri arasında istatiksel anlamda farklılık olmadığı tespit edilmiştir.

Sonuç ve Tartışma: Araştırmaya katılan öğretmenlerin orta seviyede örgütsel bağlılık düzeyi olduğu söylenebilir (ölçekten alınabilecek en düşük puan 18, en yüksek puan 126 olması münasebetiyle çalışmada öğretmenlerin örgütsel bağlılık düzeyi toplam puan ortalaması 73.01 olması). Öğretmenlerin duygusal bağlılık (ölçekten alınabilecek en düşük puan 7, en yüksek puan 42 olması münasebetiyle çalışmada öğretmenlerin duygusal bağlılık puan ortalaması 24.01 olması), normatif bağlılık (ölçekten alınabilecek en düşük puan 7, en yüksek puan 42 olması münasebetiyle çalışmada öğretmenlerin normatif bağlılık puan ortalaması 25.01) ve devamlılık bağlılığı (ölçekten alınabilecek en düşük puan 7, en yüksek puan 42 olması münasebetiyle öğretmenlerin devamlılık bağlılığı puan ortalaması 25.01 olması) düzeylerinde orta seviyede olduğu söylenebilir. Öğretmenlerin mezun oldukları üniversitelerin yer aldığı bölgelere göre; Marmara ve Karadeniz bölgesinden mezun olan beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin kurumlarına olan duygusal bağlılık düzeyinde istatiksel anlamda farklılaşma olduğu tespit edilmiştir.

Organizational Commitment Levels Of Universities Where Physical Educatian And Sport Teachers Graduated By Region

Introduction: Commitment, as concept and understanding manner, everywhere where there is a sense of community is an emotional narration of social instincts. Organizational commitment is concept of identification with the aim of being organized, with the goal being aimed at, and the value of, being without a financial concern as a primary goal (Gaertner ve Nollen, 1989).

Purpose: The purpose of this study was to determine whether the levels of organizational commitment differ according to the regions where the physical education and sport teachers graduated.

Method: As a research model, descriptive method is used in quantitative research methods. The research group constitutes total of 176 physical education teachers, 53 of whom are women 123 are men, working in the province and district centers of Giresun. " Organizational Commitment Scale " developed by Allen and Meyer (1990) and " Personal Information Form " developed by the researcher to determine the personal characteristics of physical education teachers were used as data collection tools. The Shapiro-Wilk test was applied to determine whether normal distribution was appropriate. F test for normal distributions and Tukey test to determine difference between test groups.

Results: The mean scores of teachers' sub-dimensions and total score of organizational commitment levels were examined. The mean score of affective commitment from the organizational commitment level subscale of teachers was found to be the average of 24.01, the normative commitment average was 25.01, the continuance commitment average was 25,01 and in sub-dimensions organizational commitment level is in the middle level, and the organizational commitment total score average is 73,01 in the middle level. Physical education and sports teachers they graduated from university located by regions by emotional commitment level of organizational commitment subscales which the institution with statistical significance in the difference found to (F: 2.482 p = 0.025 p <0.05), normative commitment (F: 0.581 p = 0.746 p <0.05) and continuing commitment to (F: 0.271 p = 0.950 p <0.05) was determined to be the difference between statistical significance levels.

Conclusion and Discussion : It can be said that the teachers who participated in the research have a level of organizational commitment at middle level (the lowest point that can be taken from the scale is 18, the highest score is 126, teachers' organizational commitment level is 73.01).The teachers' affective commitment (the lowest score 7 from the scale, the highest score 42 was the mean of teachers' affective devotion score of 24.01), normative commitment (the lowest score of 7 from the scale, the highest score of 42 was the teachers average normative commitment score of 25.01) ,continuance commitment (the lowest score that can be taken from the scale is 7 and the highest score is 42, the teachers' continuance commitment score average is 25.01) can be said to be at the middle level. According to the teachers they graduated from the regions where the universities; Marmara and the Black Sea region to the level of emotional commitment in physical education and sports teachers who graduated from the institute revealed that the variation in the statistical sense.

SB151

Spor Lisesi Öğrencilerinin İnternet Bağımlılık Düzeylerinin İncelenmesi (Batman Spor Lisesi Örneği)

[1]Şilan Sonğur, [1]Enes Işıkgöz

[1]Batman Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Batman

Email : *besyo.silan.songur@gmail.com , pdgenes@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Günümüzde internet, yaşamın her alanında sağladığı kolaylıklar sayesinde herkes tarafından çok sık kullanılan önemli bir teknolojidir. Bu alanların başında eğitim gelmektedir. Çünkü internet, öğrencilerin öğrenme alışkanlıklarını ve deneyimlerini zenginleştirmekte, öğrencilerin farklı kültürlere ait eğitim ortamlarını tanıma ve onlardan yararlanma olanağını sağlamaktadır. Ancak internetin bu olumlu yönleri bazen öğrencilerin yaşamında olumsuz sonuçlar doğurabilmektedir. İnternet amacına uygun kullanılmadığı durumlarda, öğrencilerin yaşamını olumsuz yönde etkilemekte ve bağımlılık yaratma riskini taşımaktadır. İnternet bağımlılığı ile birlikte, aile ve sosyal çevre ile ilişikler, okul eğitimi ve sağlık olmak üzere birçok alanda problemler çıkmaktadır. Bu problemlerden en çok etkilenenlerin başında da öğrenciler gelmektedir. İnternet bağımlılığından kurtulmak için uzmanların önerdikleri faaliyetler bulunmaktadır. Bu faaliyetlerin biri de spordur. Çünkü spor vücutta biriken enerjiyi sağlıklı bir biçimde boşaltmakta, düzenli sporu ile bağımlılığın tedavi süreci kolaylaşmaktadır. Bu noktadan hareketle ağırlıklı olarak spor müfredatı uygulanan Spor Lisesi öğrencilerinin internet bağımlılık düzeylerinin araştırılması önemli görülmüştür. Bu çalışmanın amacı da spor lisesi öğrencilerinin internet bağımlılık düzeylerinin çeşitli değişkenlere göre incelemektir.

Yöntem: Araştırmanın çalışma grubunu 2016-2017 eğitim öğretim yılı bahar döneminde Batman Spor Lisesinin 9., 10. ve 11. sınıflarında öğrenim gören 54 erkek ve 46 kız öğrenci olmak üzere toplam 100 öğrenci oluşturmaktadır. Araştırmanın verileri Young (1998) tarafından geliştirilen ve Pawlikowski ve ark. (2013) tarafından kısa forma dönüştürülen, Kutlu ve ark. (2016) tarafından ise Türkçeye uyarlanan "Young İnternet Bağımlılığı Testi Kısa Formu [YİBT-KF]" ölçeği ile toplanmıştır. Verilerin analizinde betimsel istatistik teknikleri yanı sıra non parametrik testlerden Mann Whitney-U ve Kruskall Walli-H testleri kullanılmıştır.

Bulgular: Spor lisesi öğrencileri nadiren internete bağımlı kaldıklarını belirtmişlerdir. Öğrencilerin internet bağımlılık düzeyleri cinsiyet, yaş ve öğrenim gördükleri sınıf açısından istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermemekte, ancak internet bağlantısı olan kendine ait bilgisayar ve cep telefonlarına sahip öğrencilerin internet bağımlılığı, diğer öğrencilere göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde daha yüksek çıkmıştır. Sonuç ve Kaynaklar:Spor lisesi öğrencilerinin genel olarak internet bağımlılık düzeyleri düşük çıkmıştır. Öğrencilerin internet bağımlılık düzeyleri cinsiyet, yaş ve öğrenim gördükleri sınıf açısından istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermemekte,ancak internet bağlantısı olan kendine ait bilgisayar ve cep telefonlarına sahip öğrencilerin internet bağımlılığı, diğer öğrencilere göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde daha yüksek çıkmıştır.

Kaynakça: Ayas, T. ve Horzum, M. B. (2013). İlköğretim öğrencilerinin internet bağımlılığı ve aile internet tutumu. Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi, 4(39), 46-57. Bayraktar, F. (2001). İnternet kullanımının ergen gelişimindeki rolü. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Ege Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İzmir. Kutlu, M., Savcı, M., Demir, Y. ve Aysan, F. (2016). Young İnternet Bağımlılığı Testi Kısa Formunun Türkçe uyarlaması: Üniversite öğrencileri ve ergenlerde geçerlilik ve güvenilirlik çalışması. Anadolu Psikiyatri Dergisi, 17(1), 69–76. Lee, M.S., KO, Y.H., Song, H.S., Kwon, K..H., Lee, H.S., Nam, M. and Jung, I.K., (2007). Characteristics of internet use in relation to game genre in Korean adolescents. Cyberpsychology ve Behavior. 10(2), 278 -285. Smahel, D.B., Brown, B.B., and Blinka, L. (2012). Associations between online friendship and internet addiction among adolescents and emerging adults. Developmental Psychology, 48(2), 381-388. Taşpınar, M. ve Gümüş, Ç. (2005). Ülkemizde internet kafelerin ortam ve kullanıcı profili. Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi, 4(14), 80-93. http://www.hurriyet.com.tr/her-10-gencten-1-i-bilgisayar-bagimlisi-25509833, Erişim Tarihi: 23.04.2017 http://www.internetbagimliligi.info.tr/internet-ve-bilgisayar-bagimliligi-yayginligi/, Erişim tarihi: 08.03.2017 http://www.radikal.com.tr/turkiye/turkiyede-800-bin-internet-bagimlisi-var-1099737/, Erişim Tarihi: 20.04.2017 http://www.sabah.com.tr/teknoloji/2016/11/23/dunyada-internet-kullanimi-artiyor, Erişim Tarihi: 03.03.2017

Analysis On Internet Addiction Levels Of The Students Studying in Sports High School (Batman Sports High School Example)

Introduction and Aim: Today, internet is an important technology that is used very frequently by everyone thanks to the facilities provided in every area of life. Education is at the forefront of these areas. Because the internet enriches students' learning habits and experiences and provides students with the opportunity to recognize and benefit from the educational environments of different cultures. However, these positive aspects of the internet can sometimes have negative consequences in the lives of students. Where the Internet is not used appropriately for its purpose, it affects the lives of students in the negative way and carries the risk of creating addiction. Because of the internet addiction, many problems occur in many fields including family and social environment, school education and health. Students are affected from these problems most. There are some activities recommended by experts to get rid of the internet addiction. Sport is one of these activities. Because sport empties the energy that accumulates in the body in a healthy manner and the treatment process of addiction is facilitated by doing sport regularly. From this point, it has been considered important to investigate the internet addiction level of the students studying in sports high schools where sports curriculum is heavily applied. The purpose of this study is to examine the internet addiction level of the students studying in sports high schools according to different variables.

Method:A total of 100 students composed of 54 male and 46 female students studying in the 9th, 10th and 11th grade of Batman Sports High School in 2016-2017 academic year constitute the study group of the research. Data of the research were collected with "Young Internet Addiction Test Short Form [IAT-SF]" scale developed by Young (1998), changed into a short form by Pawlikowski et al. (2013) and adapted into Turkish by Kutlu et al. (2016).In the analysis of the data, descriptive statistics techniques and Mann Whitney-U and Kruskall Wallis-H tests being among the non-parametric tests were used in the data analysis. $p < .05$ value was based on for the significance

Discussion: As a result of the research, the internet addiction level of the students studying in sports high school was generally low. Internet addiction levels of the students don't show significant difference statistically by sex, age and the class studied; however, the internet addiction level of the students having internet connection, personal computer and mobile phone was found to be statistically and significantly higher than other students.

SB153

7-10 Yaş Grubu Çocuklara Uygulanan Taekwondo Eğitiminin Güç-Çeviklik Ve Vücut Koordinasyon Düzeylerine Etkisi

[1]Elif Top, [1]Mustafa Akıl, [1]Nur Aydın

[1]Uşak Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Uşak

Email : *elif.top@usak.edu.tr, mustafa.akil@usak.edu.tr, nuraydin-48@hotmail.com*

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı, 7-10 yaş grubu kız ve erkek çocuklara uygulanan taekwondo eğitiminin güç-çeviklik ve vücut koordinasyon düzeylerine etkisinin incelenmesidir.

Yöntem: Araştırmaya katılan 7-10 yaş aralığındaki toplam 42 öğrenci kız deney (n= 9, X= 9.34±1.22 yıl, boy= 134.44±12.77 cm, vücut ağırlığı= 34.16±12.04 kg, BKİ = 18.42±3.98 (kg/m2) ve kontrol (n= 8, X= 8.60±1.17 yıl, boy= 129.12±9.52 cm, vücut ağırlığı= 31.01±7.85 kg, BKİ = 18.29±2.31 (kg/m2); erkek deney (n= 13, X= 9.05±0.78 yıl, boy= 135.23±6.95 cm, vücut ağırlığı= 32.81±7.46 kg, BKİ = 17.77±2.99 (kg/m2)) ve kontrol (n= 12, X= 9.06±1.03 yıl, boy= 132.16±9.62 cm, vücut ağırlığı= 29.95±7.45 kg, BKİ = 16.94±2.43 (kg/m2)) gruplarına ayrılmıştır. Kız ve erkek deney grubu öğrencilere taekwondo eğitimi uygulaması (60 dk./3 gün/12 hafta) yaptırılırken, kontrol grubu kız ve erkek öğrencilere ise hiçbir uygulama yaptırılmamıştır. Çocukların güç-çeviklik ve vücut koordinasyon düzeylerini belirlemek için eğitim öncesinde ve sonunda Bruininks-Oseretsky Motor Yeterlilik alt testlerinden çift yönlü koordinasyon, denge, koşu hızı-çeviklik ve güç testleri uygulanmıştır. Motor performans değerlerine öncelikli olarak normallik testi uygulanmış olup, motor performans değerlerinin normal bir dağılıma sahip olduğu belirlenmiştir. Kız ve erkek gruplarının güç-çeviklik ve vücut koordinasyon ön-test ve son-test değerleri arasında bir fark olup olmadığını belirlemek için $\alpha = 0.05$ anlamlılık düzeyinde bağımsız gruplar t testi (Independent Samples T-Test) uygulanmıştır. Parametrelerde zamana bağlı değişimin değerlendirilebilmesi için tekrarlı ölçümler varyans analizi (Repeated Measures ANOVA) istatistik yöntem uygulanmıştır. Çalışmada 2 X 2 (Grup x Zaman) tasarımı kullanılarak veriler değerlendirilmiştir.

Bulgular: Kız deney ve kontrol gruplarının güç-çeviklik ve vücut koordinasyonu ön-test sonuçları incelendiğinde gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p>0.05$). Son-test sonuçları incelendiğinde ise; vücut koordinasyonu değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmazken ($p>0.05$), güç-çeviklik değerleri bakımından gruplar arasında anlamlı bir farklılık bulunmuştur ($p<0.05$). Grup x zaman etkileşimi incelendiğinde; güç-çeviklik değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark tespit edilirken ($p<0.05$), vücut koordinasyonu değerleri arasında ise istatistiksel olarak anlamlı bir fark tespit edilmemiştir ($p>0.05$). Erkek deney ve kontrol gruplarının güç-çeviklik ve vücut koordinasyonu ön-test ve son-test sonuçları incelendiğinde gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p>0.05$). Grup x zaman etkileşimi incelendiğinde; güç-çeviklik değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark tespit edilirken ($p<0.05$), vücut koordinasyonu değerleri arasında ise istatistiksel olarak anlamlı bir fark tespit edilmemiştir ($p>0.05$).

Sonuç ve Tartışma: Sonuç olarak, 7-10 yaş grubu çocuklara uygulanan taekwondo eğitiminin kız ve erkek öğrencilerin güç ve çeviklik düzeylerini artırdığı belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Güç, Çeviklik, Koordinasyon, Çocuk, BOT-2

The Effects Of The Taekwondo Training Given To Children Of The 7-10 Age Group On Their Strength-Agility And Body Coordination Levels

Introduction and Aim: The aim of the present study was to investigate the effects of the taekwondo training given to the female and male children of the 7-10 age group on their strength-agility and body coordination levels. Method: The 42 students in the 7-10 age group who took part in the study was divided into the female experiment (n= 9, X= 9.34±1.22 years, height= 134.44±12.77 cm, body weight (BW)= 34.16±12.04 kg, BMI= 18.42±3.98 (kg/m2) and control (n= 8, X= 8.60±1.17 years, height= 129.12±9.52 cm, BW= 31.01±7.85 kg, BMI= 18.29±2.31 (kg/m2) groups; and male experiment (n= 13, X= 9.05±0.78 years, height= 135.23±6.95 cm, BW= 32.81±7.46 kg, BMI= 17.77±2.99 (kg/m2)) and control (n= 12, X= 9.06±1.03 years, height= 132.16±9.62 cm, BW=

29.95±7.45 kg, BMI= 16.94±2.43 (kg/m2)) groups. While the female and male experiment groups were given taekwondo training (60 min./3 days/12 weeks), the female and male control groups were not given any training. In order to determine the strength-agility and body coordination levels of the participating children, the bilateral coordination, balance, running speed-agility and strength tests, which are the sub-tests of the BOT-2, were employed at the beginning and end of the training. Firstly, the test of normality was applied concerning the motor performance values, and the motor performance values were found to have a normal distribution. In order to determine whether there was a difference between the strength- agility and body coordination pretest and posttest values of the female and male groups, the Independent Samples T-Test with the significance level of α= 0.05 was employed. Repeated Measures ANOVA was used as the statistical method in order to evaluate the time- dependent change in the parameters. In the study, the data was evaluated by means of the 2 X 2 (Group x Time) design.

Results: When the results of the strength-agility and body coordination pretests of the female experiment and control groups were examined, no statistically significant difference was found between the two groups ($p>0.05$). When the results of their posttests were examined, while no statistically significant difference was found between the body coordination values of these two groups ($p>0.05$), a statistically significant difference was found between their strength-agility values ($p<0.05$). And when the group x time interaction was examined, while a statistically significant difference was determined between the strength-agility values ($p<0.05$), no statistically significant difference was found between the body coordination values of these two groups ($p>0.05$). When the strength-agility and body coordination pretest and posttest results of the male experiment and control groups were examined, no statistically significant difference was found between these two groups ($p>0.05$). And when the group x time interaction was examined for these two groups, while a statistically significant difference was determined between their strength-agility values ($p<0.05$), no statistically significant difference was found between their body coordination values ($p>0.05$).

Conclusion: Consequently, it has been determined that a 12-week taekwondo training given to the children in the 7-10 age group has increased the strength and agility levels of the female and male students.

Keywords: Strength, Agility, Coordination, Child, BOT-2

OA164

Effect Of Development The Habits Of The Mind On The Psychological Flow and Performance Level For Students Of Specialization İn Karate

***[1]Safaa Saleh Abo Shanb*, [2]Hala Nabeel Yahia**

[1]Faculty Of Physical Education For Girls - Zagazig University- Egypt
[2]Faculty Of Physical Education - PortSaid University - Egypt

Introduction: The multiplicity of topics of learning in the field of sports make the educational process face many challenges and the methods used to learn the basic skills of various sports activities are the most obvious challenges , habits of mind is one of the most distinctive features of knowledge retention, understanding and retrieval to use in new situations through certain intellectual mental practices such as perseverance, listening, self-organization, post-cognitive thinking, application of past knowledge, control of recklessness, creative thinking and others.so Researchers began to focus on educational strategies concerned with training in thinking skills, the shift in thinking processes to the mental habits practiced by the individual in his life, and solving problems, these habits have become the starting point for intelligent teaching strategies, producing intelligent students. the full integration into the activity to reach the state of psychic flow is responsible for three self-attributes (integration of awareness in performance - sense of control and discipline - time shift) and access to that positive state is linked to three conditions To achieve the external environment through the balance between challenges and skills and the existence of a set of clear objectives in addition to the feedback quickly and directly leading to control and self-control until the individual to enjoy and excellence in the activity practiced, Purpose: This research aims to identify the effect of development the habits of the mind on improving the psychological flow and performance level of students specializing in karate.

Method: The researchers used the experimental approach to design the one group and selected the sample included 25 female students in Karate specialization. The third year in the Faculty of Physical Education for girls, the researchers used the scale of "habits of mind"(Samah El- Gefry, 2011), and psychic flow scale by Jackson & March (1996), edited and developed by Kristian Kristian (2006).

Findings: Based on the above the researchers believes that the proposed program of habits of the mind has led to the students sense of balance between the requirements of the perceived activity and skills, which makes him highly integrated and sense that the performance is automatic, as a result of clearly defined goals, giving him a strong sense of what he will do and follow the feedback clear and fast, During which it continues in the direction of the target and focus in the performance that is done with control and control in all the requirements of performance without effort and feeling a sense of pleasure felt by the students from inside, which indicates the arrival of the state of positive psychological flow. The most important results was a positive relationship between the development of the habits of mind and the state of psychological flow and the level of performance of students specializing in karate.

OA182

The Quality in the Vocational Training Process of Specialists in the Field of Physical Culture

***[1]Viorica Calugher*, [1]Gheorghe Braniste, [1]Ecaterina Lungu**

[1]State University Of Physical Education And Sport

Email : *vio.calugher@mail.ru, braniste_gheorghe@mail.ru, kathya@mail.ru*

Aim. The study aimed to analyze the quality of vocational training of the future specialist in physical culture in terms of focusing on customers and beneficiaries of educational services. We aim to identify areas to improve the quality of education in the university to better match the needs and expectations of clients and beneficiaries of the training process. Material and methods. The quality of vocational training is reflected in the effective fulfilment of the trainees needs, through the establishment of the trainees who live positive experiences, develop and learn, achieving results that will help in the future. To ensure that it will produce sustainable results, the university must take into account the needs of other stakeholders that will be satisfied indirectly by the quality of training. Feedback from clients and final beneficiaries is essential in assessing how training programs in the field of physical culture achieve their objectives and identify directions for improvement. In this context, the university applies annually the survey on studies program evaluation by university graduates and their employers. It is important to assess both the negative feedback and the positive feedback and also it is important to realize that a satisfied customer is not necessarily a sign of service quality, just as a customer discontent is not necessarily a sign of a poor quality service. Thus, in the proposed research has been applied to a questionnaire on a sample of 116 people, divided in two groups of subjects: graduates (98) and employed (18). The questionnaire included 14 questions for graduates and 8 questions - for employers about the quality of study programs and measures, they meet current requirements of the labour market; quality of teachers providing programs; the professional skills formed within the university; relations between the university and the labour market and proposals for improving the quality of existing education programs.

Results. The analysis of results obtained reflect the following: both graduates and employers mentioned that the skills and knowledge gained in the study programs in the field of physical culture have satisfactory utilization degree in professional activities performed in employment (about 55%); 82% of graduates were satisfied with the training of scientific and teaching staff who provided study programs; about 60% of graduates and employers considered satisfactory level of professional skills in training, highly appreciating the importance of practical activities in this process; 62% of employers state that they have effective collaboration with State University of Physical Education and Sport of Moldova (SUPES). Conclusions. The social changes and competition between universities generates a new university development. Current education, student-centred one, requires the partnership with the labour market as part of ensuring quality of education in line with the expectations and requirements of all beneficiaries (students, graduates and employers). In order to promote the educational offer, improve service to the university and university educational offer correlation in physical culture and labour market demand, SUPES will continually develop new tools of communication with his former students and their employers

SB185

Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Farklı Bölümlerinde Öğrenim Gören Öğretmen Adaylarının Öz Yeterlilik İnançları

[1]Mehmet Yanık

[1]Balıkesir Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu,Balıkesir

Email : *mehmetyanik10@hotmail.com*

Giriş: Çağdaş eğitim anlayışında toplumları belirledikleri hedeflere ulaştıracak en önemli unsur öğretmenleridir. Çünkü süreç içerisinde yer alan eğitim araç-gereçleri, müfredat programları, okullarının fiziki yeterlilikleri ve benzeri diğer unsurlar ne kadar iyi organize edilse de onları kullanacak öğretmenin yetersizliği sistemin hedeflerine ulaşmasını engelleyebilmektedir. Bu amaçla günümüzde öğretmenlerin yetiştirilme biçimi ve niteliği üzerinde çalışmalar yapılırken üzerinde durulması gereken ilk basamak öğretmen adayının seçimi ve öz yeterlilik düzeyidir. Öz-yeterlik düzeyi yüksek olan öğretmenin mesleki görev ve sorumluluklarını daha başarılı bir şekilde gerçekleştireceği düşünülmektedir.

Amaç: Beden eğitimi ve spor öğretmeni adaylarının cinsiyet, öğrenim görülen bölüm, yaptığı spor branşındaki statü durumu ve formasyon eğitimi alma durumu değişkenlerine göre öz yeterlilik inançlarını ortaya koymak bu çalışmanın temel amacını oluşturmaktadır.

Metod: İlişkisel tarama modelinin kullanıldığı bu çalışma Balıkesir Üniversitesi Beden eğitimi ve Spor Yüksekokulunda öğrenim gören beden eğitimi öğretmenliği bölümü yine aynı okulda öğrenim gören formasyon eğitimi almış antrenörlük eğitimi bölümü ve spor yöneticiliği bölümü öğrencisi toplam 224 beden eğitimi ve spor öğretmeni adayı ile yürütülmüştür. Araştırmada veri toplama aracı olarak, araştırmacı tarafından hazırlanan "Kişisel Bilgi Formu" ile Tschannen-Moran ve Woolfolk-Hoy (2001) tarafından geliştirilen ve Çapa, Çakıroğlu ve Sarıkaya (2005) tarafından Türkçeye uyarlanan "Öğretmen Öz-Yeterlilik Ölçeği" kullanılmıştır. Toplam 24 madde ve dokuzlu likert tipinde kendini değerlendirme ölçeği olan ve öğretmen adaylarının öz yeterlilik düzeylerini ölçen "Öğretmen Öz-Yeterlilik Ölçeği (ÖYÖ)'den ortalamalar kullanıldığında alınabilecek en düşük puan 1 ve en yüksek puan 9'dur. Ortalamanın 9'a yakınlığı, öğretmen öz yeterliğinin yüksek olduğu anlamına gelmektedir.

Orijinal ölçeğin Cronbach Alpha güvenirlik katsayısı 0,93'dur. Yapılan çalışmada ölçeğin toplam güvenirlik katsayısı 0,98 olarak tespit edilmiştir.

Verilerin analizinde frekans ve yüzde dağılımı, aritmetik ortalama ve standart sapma, "iki ortalama arasındaki farkın önemliliği testi" (t testi) ile, ikiden fazla grup karşılaştırılmasında tek yönlü varyans analizi kullanılmıştır. Gruplar arası farkın olduğu durumda, farklılığın hangi gruptan kaynaklı olduğunu göstermek amacıyla Post Hoc testi değerleri kullanılmıştır. Araştırmada anlamlılık düzeyi olarak 0,05 düzeyi kabul edilmiştir.

Bulgular: Araştırmadan elde edilen bulgulara göre çalışmaya katılan beden eğitimi ve spor öğretmeni adaylarının öz yeterlilik düzeyi puan ortalamaları 6.12±1.73 ile oldukça yeterli olarak bulunmuştur. Ayrıca çalışmada kullanılan değişkenlere göre katılımcıların öz yeterlilik düzeyleri arasında cinsiyete göre kadın katılımcılar lehine, öğrenim görülen bölüm değişkeninde beden eğitimi öğretmenliği bölümü öğrencileri lehine ve yapılan spordaki statü düzeyine göre milli sporcular lehine gruplar arasında istatistiksel açıdan farklılıklar bulunmuştur. Sonuç ve Tartışma: Ülkeler çağın değişen koşullarına ayak uydurduğu sürece gelişmeye devam edecektir. Bu da öncelikle eğitim sistemlerinde yaptıkları güncellemelerle olacaktır. Eğitimin belirlenmiş hedeflerinin ve ders içeriklerinin iyi organize edilmesinin yanında, sistemin yürütücüsü olan ve uygulamaları yapacak olan öğretmenlerinde iyi niteliklere sahip olması gerekmektedir. Bu amaçla öğretmenlerin seçimi ve yetiştirilmesin önemi oldukça fazladır. İyi öğretmenler yetiştirmek için öncelikle bu mesleği seven ve bu meslekte kendi geleceğini planlayan öğretmen adayların seçilmesi gerekmektedir. Uygun adayların seçiminden sonra öğretmen yetiştirme sürecinde de adaylarının öz yeterliliklerini artıracak çalışmalar yapılması eğitimde istenilen hedeflere ulaşmada kolaylıklar getirecektir. Anahtar Kelimeler: Beden eğitimi ve spor öğretmeni adayı, öz-yeterlik, öğretmen seçimi, öğretmen yetiştirme.

The Beliefs Of Self-Sufficiency Of Candidate Teachers Receıving Education in Different Departments Of Physical Education And Sport College

Introduction: The most important element that will make societies reach the goals they have set in the understanding of contemporary education are teachers because however well the educational tools and equipment, curriculum programs, physical competences of schools and other similar elements in the process are organized, the inabilities of the teacher who will use them can prevent the system from achieving its goals.

Purpose: The main purpose of this study is to reveal the beliefs of self-sufficiency according to the variables of gender, the department of education received, their status in the branch of sport they do, and status of receiving initial teacher training of physical education and sports teacher candidates.

Method: This study, where the relational screening model was used, was carried out with a total of 224 physical education and sports teacher candidates, with these being students of the physical education teaching department, coaching education department students who have received their initial teacher training, and students of the sports management department studying at the Balıkesir University Physical Education and Sport College. The "Teacher Self-Sufficiency Scale" developed by Tschannen-Moran and Woolfolk-Hoy (2001) and adapted to Turkish by Çapa, Çakıroğlu and Sarıkaya (2005) was used as the data collection tool in the study with the "Personal Information Form" prepared by the researcher as a means to collect data in the study.

In the analysis of the data, frequency and percentage distribution, arithmetic mean and standard deviation, "significance test of difference between two means" (t test) and one-way analysis of variance were used in comparison of two groups. A level of significance of 0.05 was considered in the study. Findings:According to the findings obtained from the study, the average scores of the self-sufficiency level of physical education and sports teacher candidates participating in the study were found to be quite adequate with 6.12±1.73. Furthermore, according to the variables used in the study, statistical differences were found between the self-sufficiency levels of the participants in favour of female participants according to gender, in favour of physical education teaching students in variables between department studied, and in favour of national sportspeople according to status level in the sport they do between the groups.

Result and Discussion: In addition to the set objectives and course content of the education being well-organized, it is necessary for the teachers who are the implementers of the system and who will carry out applications to have good qualifications. For this purpose, the selection and education of teachers is very important. In order to educate good teachers, primarily candidate teachers who love this profession and plan their future in this profession need to be selected. Following the selection of the appropriate candidates, work that will increase the self-sufficiency of the candidates during the teacher training process being carried out will make it easier for them in reaching the desired goals in education.

Keywords: Physical Education And Sport Teacher Candidate, Self-Sufficiency, Teacher Selection, Teacher Education

SB194

Farklı İllerdeki Ortaokul Öğrencilerinin Beden Eğitimi Dersine Karşı Tutumlarının Ölçülmesi

***[1]Ömer Sivrikaya*, [2]Muharrem Kılçık**

[1]Düzce Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Düzce
[2]Düzce Osman Kuyumcu İmam Hatip Lisesi

Giriş ve Amaç; Bu araştırmanın amacı; farklı illerdeki ortaokul öğrencilerinin beden eğitimi dersine karşı tutumlarının ölçülmesidir.

Yöntem; Araştırmanın örneklem gurubunu Düzce, Sakarya ve Zonguldak illerindeki 5, 6, 7 ve 8. sınıfta öğrenim gören 139'u bayan 169'u erkek olmak üzere toplam 308 gönüllü öğrenci oluşturmaktadır. Veri toplama aracı olarak anket kullanılmıştır. Anketin birinci bölümünde bilgi formuna, ikinci bölümünde ise Demirhan ve Altay (2001)'ın revize ettiği, beden eğitimi ve spor tutum ölçeğine (BESTÖ) yer verilmiştir. Verilerin değerlendirilmesinde SPSS (20) istatistik programı kullanılmış ve bu verilerin anlamlılık düzeyi ($p< 0.05$) alınmıştır. Verilerin analizinde cinsiyetler ile beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarının karşılaştırılmasında bağımsız gruplarda t-testi; yaşanılan yer, sınıf, yaş, gibi değişkenlere göre beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarının karşılaştırılmasında tek yönlü varyans analizi ile farklılığın hangi gruptan kaynaklandığını belirlemek için ise Scheffe testi uygulanmıştır ($P < 0.05$).

Bulgular ve Sonuç;Ortaokul öğrencilerinin yaşadıkları şehir değişkeni göz önüne alınarak tutumları karşılaştırılmış, Düzce ilinde öğrenim gören öğrencilerin Sakarya ilinde öğrenim gören öğrencilere göre beden eğitimi dersine karşı tutumları daha yüksek çıkmıştır. Öğrencilerin Beden eğitimi dersine karşı tutumları, yaş dağılımlarına, cinsiyetlerine ve okuduğu sınıfa bağlı olarak istatistiksel olarak anlamlı bir sonuç bulunamamıştır.

Kaynaklar; Akandere, M., Özyalvaç N. T., ve Duman, S. (2010). Akpınar, M. (2006). Butcher AC.(1983).Çetin, M. (2007).Doğan, N. (2011). Haladyna, T.,&Thomas, G. (1979). Koca, C. ve Aşçı, F. H. (2004). Siedentop, D.ve D.Tannehill. Tavlaş, S. (2012). Wersch AV, Trew K, Turner I. (1992) .Yağcı, İ. (2012). Yıldırım, A. (2006).

Evaluate Of Attitudes Of Secondary School Students In Different Provinces To The Physical Education Lesson

The purpose of this research is to evaluate the attitudes of the secondary school students towards the physical education lesson. The sampling group of the research consists of 5, 6, 7 and 8. classstudents, from cities of Düzce, Sakarya and Zonguldak, including 139 female, 169 male and total 308 volunteer students. Survey is used as a tool of data collecting. The first part of the survey includes the data form, the second part includes the physical education and sport attitude scale (BESTÖ) which revised by Demirhan and Altay (2001). SPSS (20) Statistic Program is used to evaluate the data and the significance level ($p<0.05$) of these data is taken. In the analyses of the data, t-test is applied to independent groups to contrast the attitudes of sexuality and physical education lesson; one-way analyses of variance is applied according to variables such as the place he/she lives, class, age and Scheffe test is applied to designate from which group the difference is arised. When we consider the variable of the living place of the secondary school students, we identified that the attitudes of those students living in Düzce is higher than the students living in Sakarya. The attitudes of the students towards Physical Education Lesson is not statistically increase according to age distribution, gender and the class they educate in.

SB224

Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Öğretmen Liderlik Rolleri Beklentileri ve Algılarının İncelenmesi

***[1]Mehmet Satıcı*, [2]Uğur Abakay**

[1]Gaziantep Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Gaziantep
[2]Gaziantep Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu, Gaziantep

***Email :** saticimehmet1453@gmail.com, uabakay@gantep.edu.tr*

Bu çalışma, beden eğitimi öğretmenlerinin öğretmen liderlik rollerinin sergilenme düzeyi ile beklentileri arasındaki farklılığı belirlemek amacıyla yapılan betimsel bir çalışmadır. Araştırmanın örneklem grubunu Gaziantep ilinde görev yapan 217 (44 kadın, 173 erkek) beden eğitimi öğretmeni oluşturmaktadır. Araştırma verilerinin elde edilmesinde Beycioğlu ve Aslan (2010) tarafından geliştirilen Öğretmen Liderlik Ölçeği (ÖLÖ) kullanılmıştır. Ölçekten elde edilen veriler SPSS 22.0 bilgisayar programına kodlanarak istatistiksel analizler yapılmıştır. İstatistiksel yöntem olarak paired sample t testi kullanılmıştır. Araştırma sonucunda, beden eğitimi öğretmenlerinin öğretmen liderlik düzeylerine yönelik beklentileri ve algıları karşılaştırılmış olup, genel olarak değerlendirildiğinde tüm alt boyutlarda liderlik rollerine ilişkin algılarının yüksek olduğu belirlenmiştir. Beklenti ve algı arasındaki farklılığa baktığımızda, kurumsal gelişme ve mesleki gelişim alt boyutlarında beklenti puanlarının anlamlı bir şekilde yüksek olduğu belirlenirken, meslektaşlarla işbirliği alt boyutunda herhangi bir farklılığa rastlanmamıştır. Bu sonuç doğrultusunda beden eğitimi öğretmenlerinin öğretmen liderlik rollerinden kurumsal gelişme ve mesleki gelişme boyutlarına ilişkin beklentileri yüksek bulurken bu rolleri sergileme düzeylerinin düşük olduğu söylenebilir. Anahtar Kelimeler: Beden Eğitimi, Öğretmen, Liderlik.

The Examination Of Teacher Leadership Roles Expectations And Perceptions Of Physical Education Teachers

This study is a kind of descriptive study to determine the differences between the level of demonstration of the teacher leadership roles and expectations of physical education teachers. The sample group of this study consists of 217 physical education teachers (44 female, 173 male) working in Gaziantep. Teacher Leadership Scale, which was developed by Beycioğlu and Asla (2010), is used to obtain the study data. The data obtained by the scale, and by coding them on SPSS 22.0 computer programme, statistical analyses were done. As the statistical method, paired sample t test is used. According to the result of the study, the expectations and perceptions on teacher leadership level of physical education teachers are compared with each other. Correspondingly, in a general evaluation, it is determined that their perceptions related to leadership roles are high in all sub-dimensions. When the difference between the expectation and perception is examined deeply, expectation points are determined to be significantly high in terms of institutional development and professional development whereas there aren't any differences in terms of colleague cooperation. In this regard, it can be said that the expectations related to of institutional development and professional development dimensions of physical education teachers are founded that they are high, and it can be said that the level of the performing of these roles is low.

Keywords: Physical Education, Teacher, Leadership.

SB241

Elit ve Subelit Genç Karatecilerin Reaktif Çeviklik ve Planlı Yön Değiştirme Becerilerinin Karşılaştırılması

***[1]Rabia Çiğirdik*, [1]Mehmet Yıldız**

[1]Afyon Kocatepe Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Afyon

Email : *r.cgrdk@hotmail.com, mehmetyildiz@aku.edu.tr, r.cgrdk@hotmail.com*

Giriş: Çeviklik hareketleri takım, raket ve dövüş sporları başta olmak üzere birçok spor dalı için çok önemlidir. Gerek sportif alanda gerekse bilimsel çalışmalarda çeviklikle ilgili kullanılan çalışmalar testler önceden planlanmış yer değiştirmelerden oluştuğu görülmektedir. Bu test ve çalışmalarda herhangi görsel ya da bilişsel bir faaliyet bulunmamaktadır. Buna göre çeviklik çalışmalarında görsel ve bilişsel faaliyetlerinde içinde olduğu yeni şekli ile yeniden ele alınması gerekmektedir. Amaç: Bu çalışmanın amacı elit ve subelit genç karatecilerin yumruk vuruşlarına göre düzenlenmiş reaktif çeviklik ve planlı yön değiştirme becerilerinin karşılaştırılmasıdır.

Metod: Çalışmaya 13 elit (yaş:14.92±1.65, boy:157.53±9.07 cm., kilo:52.92±9.86 kg) ve 10 Subelit (yaş:13.50±0.52, boy:153.00±7.22 cm, kilo:54.40±9.93 kg) genç karateci katılmıştır. Elit karateciler Afyonkarahisar'da bulunan farklı kulüplerde yarışan ve Türkiye derecesi olan sporcular arasından seçilirken, Subelit karateciler aynı kulüplerde yarışan fakat Türkiye derecesi bulunmayan sporcular arasından rastgele yöntemle seçilmiştir. Sporcuların yumruk atışları esnasındaki reaktif çevikliklerini belirlenmesi amacıyla kum torbasının dört ayrı noktasına dört sensör yerleştirilmiştir. Sensörlerin üzerinde led ışık bulunmaktadır. Bu sensörlerden biri araştırmacı tarafından tetiklenerek açılır. Sporcu ışığı aktifleşen ledin altına yumruk atar yumruk atıldığında sensör yumruğu algılar ve diğer ledi yakar. Sporcu toplamda dört ledi söndürdüğünde test sona erer. Sporcu bu testte hangi sensörün aktifleşeceğini bilmemektedir. Her sporcu için farklı rota belirlenmiştir. Planlı yön değiştirme testinde ise bu sefer sporcular hangi sensörün altına sırasıyla vuracaklarını bilmektedir. Startla beraber sırasıyla dört ledin altına yumruk atışı yapıldığında test sona ermiştir. Her iki testin sonucunun guruplar arasında karşılaştırılması amacıyla bağımsız değişken t testi kullanılmıştır. Testler arasındaki ilişkinin belirlenmesi için Pearson korelasyon analizi uygulanmıştır.

Sonuç: Çalışma sonunda elit sporcuların reaktif çeviklik değerleri istatistiksel olarak daha yüksekken (2.567±0.50sn. karşın 3.469±0.77sn., $p<0.05$), hızlı yön değiştirme becerileri arasında anlamlı fark tespit edilememiştir. Bununla beraber, iki test arasında pozitif yönde yüksek bir ilişki tespit edilmiştir ($r= 0.874$, $p<0.05$). Tartışma: Sonuç olarak; dövüş sporlarında antrenmanlarda reaktif çeviklik çalışmalarına yer verilmesi önerilmektedir.

Anahtar kelimeler: Reaktif, Çeviklik, Karate, Yumruk

Comparison of the Reactive Agility and Preplanned Change of Direction Abilities of the Elite and Sub Elite Young Karate Players

Introduction: Agility movements are very important for many sports events, especially team, racket sports and martial sports. Whether it is sportive field or scientific studies, it is seen that the studies used in relation to agility are composed of pre-planned displacements. There are no visual or cognitive activities in these tests and studies. Accordingly, it is necessary to rethink the new forms of agility in visual and cognitive activities.

Aim: The purpose of this study was to compare elite and subelite young karate players' reactive agility and preplanned change of direction abilities regulated considering their punches. Method: Thirteen elite (age: 14.92±1.65 height:157.53±9.07cm, weight: 52.92±9.86kg) and 10 subelite (age: 13.50±0.52, height:153.00±7.22cm, weight: 54.40±9.93kg) young karate players participated in the current study. While the elite karate players were chosen from the sportsmen and sportswomen competing in different clubs in Afyonkarahisar and having a national degree in Turkey, the sub elite players were selected from the same clubs but they did not have a national degree.

Four sensors were placed on four different points of the sandbag for the purpose of determining reactive agilities of the players during their punching. Led light was present on the sensors. One of these sensors was turned on by the researcher by being triggered. The player punched under the led light becoming active, the sensor detected the punch when it was thrown out and it turned on another led. As the player turned off four led lights in total, the test ended. The player did not know which sensor became active in this test. A different course was set for each player. In rapid change of direction test, the players knew under which sensor they threw out respectively. With the start, when punches were thrown out under four led lights respectively, the test ended. Independent variable t-test was used for comparing the results of two tests among the groups.

Results: As a consequence of the study, the reactive agility values of the elite players were statistically higher (2.567±0.50 sec. vs. 3.469±0.77sec. $p<0.05$) while a meaningful difference was not found between their preplanned change of direction. In addition, there was high positive correlation between two tests ($r= 0.874$, $p<0.05$).

Discussion: it was suggested that reactive agility exercises should be included in trainings of the martial sports.

Keywords: Reactive, Agility, Karate, Punch

SB242

Ortaokul Öğrencilerinin Matematik Becerileri, Beden Eğitimi Yatkınlıkları ve Motor Performanslarının Değerlendirilmesi

***[1]Umut Canlı*, [1]İlker Özmutlu, [1]Gözde Ersöz**

[1]Namık Kemal Üniversitesi, Tekirdağ

***Email :** ucanli@nku.edu.tr, iozmutlu@nku.edu.tr, gersoz@nku.edu.tr*

Akademik performansı etkileyen birçok etkenin varlığından söz edilebilir. Motor becerilerin, bireylerin zihinsel fonksiyonlarına ve akademik becerilerine etkisini de bu etkenler arasında sayabiliriz. Çalışmamızda ortaokul 6.sınıfta öğrenim gören öğrencilerin matematik becerileri ve beden eğitimi yatkınlıkları ile motor performansları arasındaki ilişkinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Çalışmanın yapılması ile ilgili gerekli izinler Milli Eğitim Müdürlüğünden alınarak, öğrenci velilerine bilgilendirilmiş olur formu dağıtılması sonucu çalışmaya 47 erkek ve 34 kız öğrenci olmak üzere toplam 81 öğrenci katılmıştır. Katılımcıların matematik becerilerinin belirlenmesinde matematik beceri testi, beden eğitimi yatkınlıklarının belirlenmesinde ise beden eğitimi yatkınlık ölçeği kullanılmıştır. Motor performanslarının değerlendirilmesinde ise t çeviklik testi, flamingo denge testi ve diske dokunma testi kullanılmıştır. Verilerin dağılımlarını belirlemek için Shapiro Wilk testi kullanılırken, ilişki düzeyini tespit etmek için ise Pearson Sıra Korelasyon Katsayısı kullanılmıştır. Katılımcıların matematik becerileri ile beden eğitimi yatkınları arasında ilişki tespit edilmemiştir ($p>0,05$). Matematik becerileri ve beden eğitimi yatkınlık değerleri ile t çeviklik testi değerleri arasında negatif yönde zayıf bir ilişki tespit edilmiştir (sırasıyla, r: -0,22; r: -0,21; $p<0,05$). Motor performansların değerlendirilmesinde t çeviklik testi değerleri ile diske dokunma testi değerleri arasında pozitif yönde zayıf bir ilişki tespit edilirken (r: 0,316; $p<0,05$), denge testi değerleri ile t çeviklik testi değerleri arasında orta düzeyde pozitif yönde bir ilişki tespit edilmiştir (r: 0,497; $p<0,05$). Sonuç olarak, 6.sınıfta öğrenim gören öğrencilerin çeviklik düzeylerinin artması ile beraber matematik beceri ve beden eğitimi yatkınlık düzeylerinin zayıf düzeyde arttığı, el-göz koordinasyonlarının zayıf düzeyde azaldığı, statik dengelerinin ise orta düzeyde arttığı söylenebilir. Anahtar Kelimeler: Matematik, Beden eğitimi yatkınlık, Motor performans.

Assessment of Mathematical Skills, Physical Education Predisposition and Motor Performances of Secondary School Students

There are many factors that affect academic performance. It can also consider the effects of motor skills on the mental functions and academic skills of individuals. In our study, it was aimed to determine the relationship between mathematical skills and physical education predispositions and motor performances of the students who are in the 6th grade of secondary school. The required permissions for the work were taken from the Directorate of National Education. The informed consent form was signed. A total of 81 students, 47 male and 34 female students, participated in the study. Participants' mathematical skills test was used in the determination of mathematical skill test, and physical education predispositions scale was used in the determination of physical education predispositions. In evaluating motor performances, t agility test, flamingo balance test and touching to the discs test were used. The Shapiro Wilk test was used to determine the distributions of the data, and the Pearson Row Correlation Coefficient was used to determine the relationship level. No correlation was found between participants' mathematical skills and physical education predispositions ($p> 0,05$). There was a negative correlation between t agility test values and physical education predisposition values and math skills (respectively, r: -0,22; r: -0,21; $p<0,05$). In evaluating the motor performances, a weak positive correlation was found between t agility test and touching the disc test values (r: 0,316; $p <0,05$), and moderately positive correlation was found between the balance test values and t agility test values r: 0.497; $p<0,05$). As a result, ıt can be said that the result of increasing level of agility of the students who are studying at the 6th class, the level of mathematical skill and physical education predisposition increases to a weak level, hand-eye coordination decreases to a weak level, and static balances increase moderately.

Keywords: Mathematics, Physical education predisposition, Motor performance

SB249

Üniversite Öğrencilerinin Spor Yapma Alışkanlıkların İncelenmesi: Ondokuz Mayıs Üniversitesi Örneği

[1]Seydi Ahmet Ağaoğlu, [2]İzzet İslamoğlu, [2]Yücel Makaracı, [1]Yunus Berk

[1]Ondokuz Mayıs Üniv., Yaşar Doğu SBF., Antrenörlük Eğitimi, Samsun
[2]Ondokuz Mayıs Üniv., Yaşar Doğu SBF., Beden Eğitimi ve Spor, Samsun

Email : *, izzetislamoglu@gmail.com, , yunberk@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Günümüzde insan yaşamı ile birbirinden ayrılmaz bir bütün haline gelen spor, sağlıklı nesillerin yetiştirilmesi ve çağdaş toplumların oluşmasında eğitimin bir parçasıdır. Spor, genç nesillerin bedenen ve ruhen sağlıklı, sabırlı ve enerjik, sosyal yönden gelişmiş birer kişilik kazanmalarına katkı sağlar. Bu çalışmanın amacı Ondokuz Mayıs üniversitesinde okuyan öğrencilerin spor yapma alışkanlıklarını incelemektir.

Metod: Bu çalışmaya 2016-2017 eğitim öğretim döneminde Ondokuz Mayıs Üniversitesi'nde (50 eğitim fakültesi, 50 fen edebiyat fakültesi, 34 mühendislik fakültesi, 40 sağlık bilimleri fakültesi, 51 iktisadi ve idari bilimler fakültesi, 65 ilahiyat fakültesi ve 50 yabancı diller yüksekokulu) okuyan toplam 340 öğrenci gönüllü olarak katılmıştır. Araştırmada veri toplama aracı olarak araştırmacılar tarafından geliştirilen "Demografik Bilgi Formu" ve öğrencilerin spor yapma alışkanlıklarını tespit etmek için SurveyMonkey tarafından tasarlanan ''Spor Yapma Alışkanlığı Anketi" kullanılmıştır. Verilerin analizinde SPSS 21 paket programı kullanılmıştır. Verilerin analizinde yüzde, frekans değerleri bulunmuştur. Bazı cevaplar arasındaki ilişkiye bakmak için χ^2 (chi-square) testi uygulanmıştır. Yapılan analizlerde anlamlılık düzeyi $P<0.05$ olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: Öğrencilere sorulan ne zamandır spor yapıyorsunuz? sorusuna verilen cevaba göre yapılan karşılaştırmada yapılan spor süresinin fakültelere göre değiştiği tespit edilmiştir ($p<0,05$). Genel karşılaştırma sonucunda tüm fakültelerde 3 yıldan daha uzun süredir spor yapanların çoğunlukta olduğu görülmektedir. Cinsiyete göre spor yapmanızda temel etkenin ne olduğu sorusuna verilen cevaba göre yapılan karşılaştırmada spor yapmada cinsiyetin etkisinin olduğu tespit edilmiştir ($p<0.05$). Yapılan analiz neticesinde erkeklerin sağlıklı yaşamak ve kendini daha iyi hissetmek için spor yaptıkları belirlenmişken kadınların kilo vermek için spor yaptıkları bulunmuştur. Öğrencilere sorulan ne sıklıkla spor yapıyorsunuz?, spor yapmanızda temel etkenin ne olduğu?, spor için tercih ettiğiniz mekanlar?, spor yaparken kendini nasıl hissediyorsun?, günlük okul hayatınızda spora yeterli vakit ayırdığınızı hissediyor musunuz? sorularına verilen cevaba göre yapılan karşılaştırmada fakülteler arasında anlamlı farklılık olmadığı tespit edilmiştir ($p>0.05$).

Sonuç: Çalışma sonucunda tüm fakültelerde spor yapanların çoğunluğunun 3 yıldan daha fazla spor yaptıkları bulunmuştur. Kadınların kilo vermek erkeklerin ise sağlıklı bir yaşam ve kendilerini daha iyi hissetmeleri için spor yaptıkları sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Spor, Öğrenci, Üniversite

Analysis of University Students' Sport Habits: Ondokuz Mayıs University Sample

Introduction and Aim: Sport, which has become an indispensable part of human life today, is a part of education in raising healthy generations and creating modern societies. Sports contribute to young generations' having a physically and mentally healthy, patient and energetic and socially developed character. The objective of this study is to examine the sport habits of Ondokuz Mayıs University students.

Method: A total of 340 (50 education faculty, 50 science and letters faculty, 34 engineering faculty, 40 health sciences faculty, 51 faculty of economics, 65 theology faculty and 50 school of foreign languages) students studying at Ondokuz Mayıs University during 2016-2017 academic year participated in the study voluntarily. "Demographic Information Form" developed by the researchers and ''Sport Habit Questionnaire" designed by SurveyMonkey were used as data collection tool. SPSS 21 program was used for data analysis. Percentage and frequency values were found. χ^2 (chi-square) test was conducted for the associations between some answers. Significance level was accepted as $P<0.05$

Results: In the comparison of the answers to the question "How long have you been doing sports", the time has been found to differ according to faculties ($p<0,05$). In all faculties, students who have been doing sport for more than 3 years were a majority. Gender was found to be effective on the reason for doing sport ($p<0.05$). Analyses results showed that men did sports to be healthy and feel better, while women did to lose weight. No significant differences were found between the faculties in terms of the answers to the questions "How frequently do you do sport? What is the main factor why you do sport? Which places do you prefer for sport? How do you feel while doing sports? Do you feel that you allocate enough time for sport in your daily life?" ($p>0.05$).

Conclusion: The results of the study showed that most of the students who did sports in all faculties did sports for more than 3 years. It was concluded that women did sports to lose weight, while men did for a healthy life and to feel better.

Keywords: Sport, Student, University

SB257

Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin Psikolojik Şiddete Maruz Kalma Düzeyleri İle Motivasyon Düzeyleri Arasındaki İlişkilerin İncelenmesi: Kayseri İli Örneği

***[1]Murat Kul*, [1]Mustafa Yıldız**

[1]Bartın Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Anabilim Dalı, Bartın

***Email :** muratkul@bartin.edu.tr, m.yildiz.gsgm@gmail.com*

Giriş ve Amaç; Tüm insanlığın geleceğine yön veren eğitim alanında en yüksek verimliliğe ulaşmanın yolu çalışanların yüksek motivasyonundan geçmektedir. Eğitim örgütlerinde, mobbingin yaşanması veya yaşanma ihtimali hepimizin geleceği adına büyük bir sorundur ve eğitim örgütlerinde mobbing konusunun araştırılması gerekli kılmıştır. Bu çalışmada, Kayseri ilindeki resmi ortaokul ve liselerde görev yapan beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin psikolojik şiddete maruz kalma düzeyleri ile motivasyon düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem; Araştırmanın çalışma grubu, gönüllü katılım koşuluyla rassal örnekleme yöntemi kullanılarak seçilen toplam 170 (67 Kadın ve 113 Erkek) katılımcıdan oluşmuştur. Veri toplama araçları olarak kişisel bilgi formu, Yatçı Ehi (2011) tarafından geliştirilmiş olan "Psikolojik Şiddet (Mobbing) Ölçeği" ve Aksoy (2006) tarafından geliştirilmiş olan "Motivasyon Düzeyi Belirleme Ölçeği" kullanılmıştır. Araştırmada ilişkisel tarama modeli kullanılmıştır. Katılımcıların psikolojik şiddet ve motivasyon düzeyleri puan ortalamalarının; cinsiyet, medeni durum ve hizmet yılı değişkenlerine göre istatistiksel olarak anlamlı farklılıkların olup olmadığının belirlenmesi amacıyla değişkenlere göre sırasıyla ANOVA'dan ve T-Testi'nden ayrıca katılımcıların psikolojik şiddete maruz kalma düzeyleri ile motivasyon düzeyleri arasındaki ilişkilerin incelenmesi için ise "Korelasyon Analizi"nden yararlanılmıştır. Araştırmaya ilişkin bulguların yorumlanmasında anlamlılık düzeyi 0,05 olarak kabul edilmiştir.

Bulgular; Elde edilen bulgular incelendiğinde; Psikolojik Şiddet Ölçeği'nin mesleğe, şahsa ve sosyal yaşama yönelik mobbing alt boyutlarında, psikolojik şiddet toplam ölçek boyutunda ve motivasyon ölçeği boyutunda cinsiyet, medeni durum ve hizmet yılı değişkenleri puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılıkların olmadığı sonuçlarına ulaşılmıştır. Katılımcıların psikolojik şiddete maruz kalma düzeyleri ile motivasyon düzeyleri arasındaki ilişkilerin incelenmesi amacıyla yapılan "Korelasyon Analizi" sonuçlarına göre ise; katılımcıların motivasyon ölçeği puan ortalamaları ile psikolojik şiddet (mobbing) ölçeğinin alt boyutlarından; mesleğe yönelik mobbing puan ortalamaları arasında negatif yönde orta düzeyde, şahsa yönelik mobbing puan ortalamaları arasında negatif yönde düşük düzeyde ve sosyal yaşama yönelik mobbing puan ortalamaları arasında negatif yönde düşük düzeyde ve psikolojik şiddet (mobbing) toplam ölçek boyutu puan ortalamaları arasında ise negatif yönde orta düzeyde istatistiksel olarak anlamlı ilişkilerin olduğu sonuçlarına ulaşılmıştır.

Sonuç ve Kaynaklar; Sonuç olarak; katılımcıların psikolojik şiddete maruz kalma düzeyleri ile motivasyon düzeyleri arasında ters yönlü bir korelasyon olduğu bulunmuştur. Katılımcıların psikolojik şiddete maruz kalma düzeyleri arttıkça motivasyon düzeylerinin azaldığı tespit edilmiş olup motivasyon düzeyinin artırılması için psikolojik şiddete maruz kalmaya yol açan etkenlerin ortadan kaldırılmasının gerektiği sonucu çıkarılabilmektedir. Araştırma sonuçları; yerli ve yabancı literatüre ait bilgiler ışığında karşılaştırmalı olarak tartışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Beden eğitimi ve spor öğretmeni, mobbing, motivasyon.

Investigation Of The Relationship Between Psychological Violence Exposure Levels And Motivation Levels By Physical Education And Sport Teachers: Kayseri Provincial Example

Introduction and Purpose; The way to reach the highest productivity in the field of education that gives the future of the whole humanity is the high motivation of the employees. In education organizations, the possibility of experiencing or experiencing mobbing is a big problem for the future of all of us and it has become necessary to investigate the subject of mobbing in educational organizations. In this study, it was aimed to investigate the relationship between levels of psychological abuse and motivation levels of physical education and sport teachers working in official secondary and high school in Kayseri province.

Method; The study's study group consisted of a total of 170 (67 women and 113 men) participants selected using random sampling method on the condition of voluntary participation. As a data collection tool, personal information form, "Mobbing Scale" developed by Yatçı Ehi (2011) and "Motivation Level Scale" developed by Aksoy (2006) were used. Relational search model was used in the research. Participants' psychological violence and motivation levels were compared with the mean scores; In order to determine whether there are statistically significant differences according to variables of gender, marital status and years of service, it was benefited from ANOVA and T-Test, respectively, as well as "Correlation Analysis" for examining the relationship between participants' levels of psychological aggression and motivation levels. The level of significance was accepted as 0,05 in interpreting the findings related to the research.

Findings; When the findings are examined; The results of the Psychological Violence Scale were found to be statistically insignificant in the mobbing subscales for the occupation, personal and social life, psychological violence total scale dimension and motivational scale dimension, gender, marital status and service year variables. According to the results of "Correlation Analysis" conducted for the purpose of examining the relationships between participants' level of psychological violence exposure and motivation levels; participants' motivation scale mean scores and subscales of psychological violence (mobbing) scale; between mobbing average scores for the occupation, mid-level negative, mobbing scores for the low level, mobbing scores for the social life, and mobbing for the social life. statistically significant correlations have been reached.

Results and Resources; As a result; participants found that there was a negative correlation between levels of psychological violence exposure and motivation levels. As the level of exposure of participants to psychological violence increases, the level of motivation decreases and the consequence that the factors leading to psychological violence should be removed in order to increase the level of motivation. Research results; the information of domestic and foreign literature is discussed in comparative light.

Keywords: Physical Education And Sport Teacher, Mobbing, Motivation.

SB270

Cimnastikte Aletli Denge Çalışmaları ve Aletsiz Denge Çalışmalarının Karşılaştırılması

***[1]Gül Halime Çelik*, [1]Mehmet Yıldız**

[1]Afyon Kocatepe Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Afyon

Email : *gulhalimecelik015@gmail.com, gulhalimecelik015@gmail.com, mehmetyildiz@aku.edu.tr*

Giriş: Cimnastik, serbest ya da sportif anlamda, ferdin tüm organik, ruhi ve sinir sistemini ahenkli kılabilmek için yapılan çalışmaların tümüdür. Denge ,cimnastik sporunun olmazsa olmaz unsurlarından biridir. Amaç: Bu çalışmanın amacı cimnastikte yer ve aletli cimnastik antrenmanlarının denge kaabiliyeti üzerine etkisini araştırmaktır.

Metod: Çalışmaya 20 aktif bayan (yaş: 19,80±1,28, boy:163,30±4,27, kilo: 54,00±7,34) Besyo öğrencisi katılmıştır. Katılımcılar rastgele yöntem ile yer ve aletli cimnastik olarak iki gruba ayrılmıştır. Çalışma toplam sekiz hafta sürmüştür. Yer grubu çalışma süresince yer hareketlerinin (duruşlar, sıçramalar, atlamalar, sekmeler vb.) olduğu çalışmalar yaparken, aletli grubu aynı hareketleri denge aleti, plates topu, denge sandal ve çubuklarında yapmışlardır. Çalışma öncesi ve sonrası katılımcıların denge kabiliyetlerinin belirlenmesi için flamingo denge testi uygulanmıştır. Gruplar arası ve ölçümler arası istatistik olarak anlamlı farkın belirlenmesi için 2X2 tekrarlı ölçümler anova testi uygulanmıştır.

Bulgular: Çalışma sonunda aletli cimnastik antrenmanı yapan grubun denge performans ön test ile son test ortalamaları arasında yaklaşık %72.79'luk bir artış ile yer cimnastiği grubundan daha fazla artış gösterdiği hesaplanmıştır (254.40±81.33 karşın 131.10±50.43, $p<0.05$). Sonuç ve Tartışma: Sonuç olarak denge kabiliyetinin geliştirilmesi amacıyla aletli cimnastik hareketlerine daha fazla yer verilmesi gerektiği önerilmektedir.

Anahtar kelimeler: cimnastik, yer, aletli, denge

Comparison Of Gymnastically Installed Balance Works And Non-Balance Balance Work

Introduction: Gymnastics is all that is done to make the individual's organic, spiritual and nervous systems harmonious, in a free or sporting sense. Balance is one of the essential elements of gymnastics. Aim: The purpose of the current study was to investigate the effect of floor and instrumental gymnastics trainings on balance ability in gymnastics.

Method: Twenty active female students (age: 19,80 ±1,28, height: 163,30 ± 4,27 cm, weight: 54,00 ± 7,34 kg) studying at the School of Physical Education and Sports participated in the study. Using the random method, the participants were divided into two groups as floor and instrumental gymnastics groups. The study took eight weeks in total. While the floor group carried out the trainings including floor movements (stands, springs jumps, leaps etc.), the instrumental group performed the exercises with balancing equipment, pilates ball, and balance boats and bars. The flamingo balance test was performed in order to detect the balance ability of the participants before and after the training. In order to reveal the statistically meaningful differences between the groups and measurements, 2x2 a repeated measures ANOVA test was applied.

Results: At the end of the study, it was calculated that the group performing instrumental gymnastics training showed an increase of approximately 72.79% between pre-test and post-test balance performance (254.40 ± 81.33 vs 131.10 ± 50.43, $p <0.05$).

Conclusion and Discussion: Consequently, it was offered that instrumental gymnastics movements should be placed more to develop the balance ability.

Keywords: Gymnastics, Floor, İnstrumental, Balance

SB271

Lise Öğrencilerinin Bilişsel Esneklik Düzeylerinin Spor Yapma, Cinsiyet ve Sınıf Değişkenleri Açısından İncelenmesi

[1]Sevinç Güngör, [2]Mümine Soytürk

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Yük. Lis. Öğrenc. Manisa
[2]Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Manisa

Email : *nesivar.sev@hotmail.com, soyturkmumine@gmail.com*

Herhangi bir durumda, bireyler nasıl davranacaklarıyla ilgili seçeneklere sahiptirler ancak nasıl davranacağına karar vermeden önce seçenekleri ve alternatifleri bilmelidirler. Bir durumla ilgili olası alternatiflerin (davranışlar, çözümler vs.) farkında olan bireyler, sadece en doğru davranışı gören bireylere göre, bilişsel olarak daha esnektirler. Hem bedensel hem de psikolojik açıdan temel değişikliklerin yaşandığı, ergenin en arayış içinde olduğu, ana-baba ve çevresine en çok ters düştüğü, kendisi ve toplum arasındaki dengesizliği en çok hissettiği ergenlik döneminde, bireyin kendi ihtiyaçlarını karşılayabilmesi, sorunlarına ekonomik ve verimli sonuçlar bulabilmesi, yeni durumlara uyum sağlayabilmesi ve bu durumlarda kendini güçlü hissedebilmesi için bilişsel olarak esnek bir yapıya sahip olması gerekmektedir. Sportif etkinliklerde de karar verme, alternatifleri görme, yeni durumlara uyum sağlama ile ilgili bilişsel esnekliği gerektiren durumlar vardır. Bu anlamda lise çağındaki ergenlerin bilişsel esneklikleri ile bazı değişkenler arasındaki ilişkinin tanımlanmasında fayda görülmektedir. Amaç: Bu çalışmanın amacı lise öğrencilerinin bilişsel esneklik düzeylerinin spor yapma, cinsiyet ve sınıf değişkenleri açısından incelenmesidir. Yöntem: Araştırmada nicel teknikler kullanılmıştır. Kolayda örnekleme tekniği ile örneklem belirlenmiştir. Araştırmanın katılımcıları İzmir Mehmet Seyfi Eraltay Anadolu Lisesi 9.,10.,11. ve 12. sınıfta öğrenim görmekte olan öğrencilerdir. Çalışmaya 160 kız ve 157 erkek toplam 317 öğrenci katılmıştır. Verilerin elde edilmesinde Çelikkaleli (2014) tarafından geliştirilen Bilişsel Esneklik Ölçeği (BEÖ) ve Kişisel Bilgi Formu kullanılmıştır. Verilerin analizinde aritmetik ortalama, standart sapma ve Kruskal-Wallis Test kullanılmış, tip 1 hata %5 olarak kabul edilmiştir. Bulgular: BE düzeyi spor yapma durumuna göre farklı bulunmuştur. Haftada 3 defa'dan fazla spor yapanlar (x=25,43; ss=6,710) ve haftada 1-2 defa spor yapanlar (x= 25,21; ss=5,032) spor yapmayanlardan (x= 23,64; ss=3,888) yüksek BE puanına sahip oldukları sonucuna varılmıştır ($\chi2$ =6,782; p=0.034). Cinsiyet faktörü açısından haftada 3 defa'dan fazla spor yapan ve haftada 1- 2 defa spor yapan kızların spor yapmayanlardan yüksek BE puan ortalamasına sahip oldukları bulunmuştur ($\chi2$ =16,591; p=0.001). Erkek öğrencilerin BE arasında spor yapma durumuna göre farklılık tespit edilmemiştir. Sınıf değişkeni açısından ise sadece 11. sınıf öğrencilerinden haftada 1-2 spor yapanların diğerlerinden yüksek BE puanına sahip oldukları görülmüştür. ($\chi2$ =6,246; p=0.044).

Sonuç ve Tartışma: Haftada 3 defadan fazla spor yapanların ve haftada 1-2 spor yapanların, spor yapmayanlara göre bilişsel esneklik puanlarının yüksek olmasının nedenini sporun kişiye çeşitli seçenekler içinde karar verme yeterliliği özgüven, uyum sağlama, alternatifleri fark etme, karar verme ve yeni yollar deneme gibi becerileri kazandırması şeklinde açıklayabiliriz. Kızlarda haftada 3 defadan fazla spor yapanların ve haftada 1-2 spor yapanların, spor yapmayanlardan bilişsel esneklik puanlarının yüksek olmasının nedeni spor yapan kızların daha dışadönük, daha fazla farklı durumlar ve sorunlara maruz kalması ve bu durum ve sorunlara uyum sağlaması, farklı seçenekleri görmesi ve çözümler üretmek zorunda kalmasıdır diyebiliriz. On birinci sınıf öğrencilerinin haftada 1-2 spor yapanların diğerlerinden yüksek BE puanına sahip olmalarını olgunlaşan kişilik ve sınav yüklü bir programa henüz maruz kalmamaları, sınav stresinden uzakta olmaları şeklinde açıklayabiliriz. Araştırmanın sonuçlarına göre spor yapanların spor yapmayanlara göre yüksek BE puanlarına sahip olması, erkeklerde spor yapma durumuna göre BE puanlarının değişmemesi ve on birinci sınıfların diğerlerinden yüksek BE puanına sahip olmaları farklı okul türlerindeki öğrencilerle çalışmanın tekrarlanmasının faydalı olacağı görüşünü ortaya çıkarmaktadır.

The İnvestigation of The Cognitive Flexibility Levels of High School Students in Terms of Doing Sports, Gender and Class Variables

Generally, individuals have options about how they behave. In order to do so, they must have options and alternatives before deciding. Individuals with the alternatives about the right decisions are cognitively were flexible than the individuals only have feelings about right behaviour. During this period, they are searching experiencing and feeling the most controversy against the parents.

While feeling highly unbalanced towards themselves and the society they must have flexible cognition in order to feel their needs, find economical and efficient solutions and adapt new situations so that they feel powerful. There are situations in sportive events that require cognitive flexibility related to decision-making, seeing alternatives and adapting to new situations. In this sense, it is useful to define the relationship between the cognitive flexibility and some variables of adolescents in high schools. The aim of this study is to examine the cognitive flexibility levels of high school students in terms of doing sports, gender and class variables. Quantitative techniques were used in the study. The sample was determined by convenience sampling. Participants of the survey were High School 9, 10, 11. and 12th grade students. A total of 317 students participated in the study. The Cognitive Flexibility Scale (BEÖ) developed by Çelikkaleli (2014) and the Personal Information Form were used. Arithmetic mean, standard deviation and Kruskal-Wallis Test were used in the analysis of the data, and type 1 error was accepted as 5%. The level of BE was found to be different according to the doing sport situation. Those who did more sports than 3 times a week (x = 25,43; ss = 6,710) and those who did sports 1-2 times a week (x = 25,21; ss = 5,032) did not exercise had a high BE score ($\chi 2$ = 6,782; p = 0.034). In terms of gender factor, girls who do more sports than 3 times a week and who do sports 1-2 times a week have a higher average BE score than non-athletes ($\chi 2$ = 16,591; p = 0.001). There was no difference between boys and boys according to their sporting status. In terms of classroom change, only 11th grade students had 1-2 BE scores per week and had a higher BE score than others. ($\chi 2$= 6,246; p = 0.044). In the study, cognitive flexibility scores were found to be higher than those who did more than 3 times a week and those who did 1-2 sports per week. Sports gives individuals the ability to make decisions within a variety of options, self-confidence, adaptation, awareness of alternatives and new ways of experimentation because of that we can say sports can give cognitive flexibility to the people. The reason why girls who play more than 3 times a week in sports and those who play 1-2 sports a week have higher cognitive flexibility scores than those who do not play sports; we can say that girls who are sports are forced to see different options and produce solutions to be exposed to more extrovert, more different situations and problems.

SB306

Spor Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinin Okçuluk Sporuna Yönelik Tutum Ölçeği

[1]Özbay Güven, [1]Mehmet Yıldız, [1]Nuri Berk Güngör

[1]Gazi Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Ankara

Email : *oguven@gazi.edu.tr, mehmetyildiz58@gmail.com, berkgungor90@hotmail.com*

Giriş Tutum, bireyin sahip olduğu değerler dizgesine bağlı olarak bir simgeyi, nesneyi, kişiyi veya dünyayı iyi ya da kötü, yararlı ya da zararlı yönleriyle algıladığı bir ön düşünce biçimidir. Bireyin bir obje ya da uyarana karşı tutumunun ne olduğunun bilinmesi, o bireyin ilgili uyarana karşı davranışının da ne olacağını tahmin edilebilmesini sağlar. Bu noktadan hareketle spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin geleneksel sporlardan biri olan okçuluk sporuna yönelik yaklaşımlarının bilinmesi önemlidir.

Amaç Bu çalışmada, spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin okçuluk sporuna yönelik tutumlarını belirlemeye yönelik bir ölçek geliştirmek amaçlanmıştır.

Metot Ölçeğin nihai formu, Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi'nde öğrenim gören 256 öğrenci üzerinde uygulanmıştır. Ölçeğin yapı geçerliliğini belirlemek için örneklemde yer alan öğrenci grubundan elde edilen veriler üzerinde açıklayıcı faktör analizi yapılmıştır. Ölçeğin zaman içinde güvenirlik hesaplamaları ve ölçeğin puan değişmezliğine ilişkin test tekrar test korelasyonunun belirlenmesi için ise Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi'nde öğrenim gören 68 öğrencinin yanıtları kullanılmıştır. Ölçeğin güvenirlik hesaplamaları için Cronbach Alpha iç tutarlılık katsayısı ve test-tekrar test hesaplamaları yapılmıştır.

Bulgular Çalışmada KMO değerinin 0.88 olduğu görülmektedir. Bartlett Küresellik Testi değeri de anlamlı bulunmuştur. Bu sonuçtan hareket ile açımlayıcı faktör analizine uygun olduğu görülmüştür. Açımlayıcı faktör analizi sonucunda öz değeri 1'den büyük olan sekiz faktörlü bir yapı ortaya çıkmıştır. Ancak, birinci faktör ile ikinci faktörün öz değerleri arasındaki keskin düşüş ve birinci faktörün toplam varyansının % 32.5'ini açıklaması, ölçeğin tek faktörlü bir yapıda kabul edilebileceğinin göstergesidir.

Sonuç Belirlenen tek alt boyuttan oluşan ölçeğin analizi sonucunda 32 maddeden oluşan bir ölçek elde edilmiştir. Bu ölçeğin iç tutarlılık katsayısı ".89, test tekrar test korelasyon katsayısı ".88" olarak hesaplanmıştır. Bu değerler, ölçeğin öğrencilerin okçuluk sporuna yönelik tutumlarını ölçmede geçerli ve güvenilir bir ölçüm yapabileceğinin kanıtı olarak kabul edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Okçuluk, Tutum, Spor Bilimleri.

The Attitude Scale of Students of the Faculty of Sports Sciences toward Archery Sport

Introduction The attitude is a form of pre-cognition, which an individual uses for perception of symbol, object, person or world with their good or bad, useful or harmful aspects depending on the system of values she or he has. Knowing the attitude of an individual toward an object or a stimulus makes it possible to predict behavior of that individual toward the related stimulus. From this point of view, it is important to be aware of the approach of the students of the faculty of sports science toward archery sport, which is one of the traditional sports.

Purpose In this study, it was aimed to develop a scale to determine the attitudes of students of the faculty of sports science toward archery sport.

Method Final form of the scale was applied on 256 students of the Gazi University Faculty of Sports Sciences. In order to determine construct validity of the scale, explanatory factor analysis was performed on the data obtained from the student group of the sample. Responses of 68 Gazi University Faculty Sports Sciences' students were used in order to calculate the reliability of the scale over time and to determine test-retest correlation regarding invariant point.

Cronbach Alpha internal consistency coefficient and test-retest calculations were made for the calculation of reliability of the scale.

Findings In this study, the KMO value is 0.88. The Bartlett Sphericity Test was also significant. Considering this result, it was found to be appropriate for the explanatory factor analysis. As a result of the explanatory factor analysis, an eight-factor structure with an eigenvalue that is greater than 1 was appeared. However, the sharp decline between the first and second factor's eigenvalues and explaining 32.5% of total variance of the first factor are the indicators of the fact that the scale might be considered in a one-factor structure.

Conclusion As a result of the analysis of the scale consisting of the determined single sub-dimension, a scale consisting of 32 points was obtained. The internal consistency coefficient and test-retest correlation coefficient of the scale have been calculated as ".89" and ".88" respectively. These values have been accepted as evidence that the scale can make a valid and reliable measurement of the students' attitude towards archery sport.

Keywords: Archery, Attitude, Sports Sciences.

SB309

11-13 Yaş Voleybol Antrenmanına Katılan ve Katılmayan Çocukların Euro Fit Test Bataryası Uygulamalarının Karşılaştırılması

[1]Şule Kırbaş, [1]Battal İnce, [1]Muhammed Kusan

[1]Amasya Üniversitesi Sosyal Bilimler Fakültesi, Amasya

Email : *sulekırbas@gmail.com, seyit.bttl@gmail.com, muhammetkusan0055@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Spor, insanın beden ve ruh sağlığını geliştirmek, kişiliğin oluşumunu karakter özelliklerinin gelişimini sağlamak, bilgi, beceri, yetenek kazandırarak çevreye uyumunu kolaylaştırmak, kişiler ve toplumlar arasında dayanışma, kaynaşma ve barış sağlamak, kişinin mücadele gücünü arttırmak, heyecan duyma, yarışma amacıyla yapılmaktadır . Her yaş grubunun, bazı kendine has özellikleri olmasına karşın, 11-13 yaş arasında daha çok değişik bazı özellikler gösterir. Bu devrede, gelişme ve kişilik oluşumu spor sayesinde olumlu yönde etkilenebilir. Bu çalışmanın amacı, gelişim dönemleri içerisindeki 11-13 yaş grubunda, voleybol antrenmanına katılan ve katılmayan çocukların euro fit testleri açısından düzeylerini tespit etmektir. Yöntem: Çalışmanın örneklem grubunu 11-13 yaş grubunda voleybol antrenmanına katılan 30 (15kız ,15erkek), antrenmana katılmayan 30 (15kız ,15erkek) olmak üzere toplam 60 çocuk oluşturmaktadır. Voleybol antrenmanına katılan grubun boy ortalaması 153±30cm ve kilo ortalaması 45±70kg, antrenmana katılmayan grubun boy ortalaması 150±73cm ve kilo ortalaması 43±97kg' dır. Çalışmada voleybol antrenmanına katılan öğrencilere 7 ay boyunca haftada 2 gün ve günde 2 saatlik voleybol antrenmanı yaptırılmıştır. Antrenman periyodunun sonunda her iki gruba da eurofit test bataryası uygulanmıştır. Ayrıca boy, kilo ve vücut kitle endeksleri alınmıştır. İstatistiksel analizlerde independent samples t-testi ve anova kullanılarak; ($p<0,05$) düzeyinde anlamlılık aranmıştır.

Bulgular: Voleybolcular ile sedanterler arasındaki karşılaştırmada t testi sonuçlarına baktığımızda sadece filamingo denge testinde voleybolcular lehine anlamlı sonuç bulunmuştur ($p<0,05$). Cinsiyet değişkenine göre t testi sonuçları karşılaştırıldığında; durarak uzun atlamada, pençe kuvveti testinde, cooper testinde erkekler lehine ve mekik koşusu testinde kızlar lehine anlamlı sonuçlar bulunmuştur ($p<0,05$). Yaş değişkenine göre F testi sonuçlarına bakıldığında; mekik testi, pençe kuvveti ve cooper testi sonuçlarına göre yaşlar arasında anlamlı farklılık bulunmuştur ($p<0,05$). Beden Kitle indeksi değişkenine göre F testi sonuçlarına bakıldığında; bükülü kol testi, mekik testi ve cooper testi sonuçlarında zayıf, normal ve hafif kilolu olma durumlarına göre anlamlı farklılıklar bulunmuştur ($p<0,05$). Sonuç: Yapılan antrenmanın bu dönem çocukların gelişimine katkı sağladığı söylenebilir, ancak bazı değerlerde beklenen sonuçlara ulaşılamamasının nedeni, yaş itibarı ile ergenliğe giriş döneminde olmaları ve büyüme hızlarının bu dönemde bireysel anlamda değişken olmasından kaynaklandığı düşünülebilir. Bu tip çalışmalarda antrenman süresinin biraz daha uzun tutulması, farklı branşlar arasında ve daha büyük gruplara uygulanması da önerilebilir. Okullarda sportif alt yapıyı oluşturmak amacıyla, Eurofit Test Bataryaları uygulanarak, yetenekli çocukların tespiti ve bu özellikleri doğrultusunda spor branşlarına yönlendirilmeleri sağlanabilir.

Anahtar Kelimeler: Eurofit, Çocuk, Voleybol, Spor.

Kaynaklar: 1. Koray, H. (2008). "Edirne İline Bağlı İlkokullardaki (Şehit Asım İlköğretim Okulu Ve Trakya Üniversitesi Devlet Konservatuarı İlköğretim Okulu) 8-11 Yaş Arasındaki Öğrencilerin Eurofit Testleri İle Fiziksel Kondisyonlarının Değerlendirilmesi ", Trakya üniversitesi,Yüksek Lisans Tezi, EDİRNE. 2.Tınazcı, C., Emiroğlu, O., Burgul, N. (2003)." Kktc 7-11 Yaş Kız Ve Erkek İlkokul Öğrencilerinin Eurofit Test Bataryası Değerlendirilmesi",. VIII. Spor Bilimleri Kongresi,Yakın Doğu Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Y.O 3. Özmerdivenli, R. , Öztürk , A. , Karacabey, K.(2004). "Sporcu Ve Sedanterlerin Reaksiyon Zamanlarının Karşılaştırılması Ve Egzersizin Bazı Fizyolojik Parametrelere Etkisi", Doğu Anadolu Bölgesi Araştırmaları Dergisi 2.2 (2004): 82-87.

Comparing The Euro Fit Test Batary Of Children Between 11-13 Years Old Who Participate And Not To The Volleyball Rehersals

Introduction And Aim : Sporst is performed to improve the body and spirit health of the individuals, to establish the personality, to build up personal traits, to gain knowledge, skills and to make the people have good relations with the environment and to make the people ready for competition and as a result to cooperate with the other people and make the peace. Each age has its own

personal traits, but the ages between 11-13 depict more different personal traits than the other ages. In this period, sports help children in a positive way to improve their body development and personality. The aim of this study is to determine the euro fit test levels of the children between the ages 11-13 who participate or not to the volleyball rehersals.

Method: The sample of the study consists of 60 children between the ages 11-13, 30 of whom(15 male, 15 female) participated to the volleyball rehersals and 30 of whom(15 male, 15 female) who did not participated to the rehersals. The average of height of the children who participated to the volleyball reharsals was 153±30cm and their weight average was 45±70kg. The height average of the students who did not participate to the rehersals was 150±73cm and their weight average was 43±97kg. The students who participated to the rehersals was given 2 dyas a week and 2 hours volleyball rehersals during 7 months. At the end of the period both groups were given eurofit test batary. Their height, weight and body indexes were taken .In statistical analysis, the meaningful difference ($p<0,05$) level was searched by using Annova and sample t -test.

Findings: In compasion between volleyball players and sedanters, there is a meaningful difference in favor of the volleyball players in the flamingo balance test ($p<0,05$) related to the t-test results. When the t-test results compared related to the gender, there is a meaningful difference in favor of males in standing long jump, hand grip strength, , cooper test and in favor of female in shuttle run ($p<0,05$). When the F test results investigated related to the age, there seen a meaningful difference in shuttle run , hand grip strength ve cooper test between the ages ($p<0,05$). When F test results related to the body index examined, ther is a meaningful difference in bent arm test , shuttle run ve cooper test related to the thin, fat and average weight children ($p<0,05$).

Result: It can be said that the rehersals given to the children at these ages have a positive effect on their development. The desired levelin some values cannot be reached related to the some variables such as age in maturity and their body development speed. It can be suggessted that the rehersal period can be extended and such a research can be applied to the different branches and to the bigger groups. To establish the sportive facilities at schools, the

SB321

Beden Eğitimi Öğretmenlerine Yönelik Hizmet İçi Eğitim Faaliyetlerinin Öğretmen İhtiyaçlarını Karşılama ve İşlevsellik Açısından İncelenmesi

***[1]Mehmet Asma*, [1]Mümine Soytürk, [1]Deniz Şenavcı, [1]Hüseyin Çamlıyer, [1]Hatice Çamlıyer**

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi

***Email :** mehmet_asma@yahoo.com, soyturkmumine@gmail.com, denizsenavci@gmail.com, hsyncam@gmail.com, haticcam@gmail.com*

Giriş: Öğretmenlerin hizmet içi eğitimi, kariyerleri boyunca ihtiyaç duyacakları bilgi, beceri ve yetkinlikleri kazanmaları ve mesleklerini daha etkili şekilde icra edebilmeleri amacıyla gerçekleştirilen yaşam boyu öğrenme faaliyetleri olarak düşünülmektedir. Öğretmenlere yönelik hizmet içi eğitimler, onların yaşanan bilimsel ve pedagojik gelişmeleri ne derecede takip edebildikleri; öğrencilerin ve toplumun değişen ihtiyaçlarını karşılamada ne derecede başarılı olduklarını belirleme ve gerekli tedbirleri alma açısından önemli bir geri bildirim aracıdır. Araştırmalar gerçekleştirilen hizmet içi eğitim faaliyetlerinde çeşitli problemlerin mevcudiyetini ortaya koymaktadır.

Amaç: Bu araştırmanın amacı, beden eğitimi öğretmenlerine yönelik olarak gerçekleştirilen hizmet içi eğitim faaliyetlerinde yaşanan sorunlar ve bu faaliyetlerin öğretmen ihtiyaç ve beklentilerini karşılama düzeyleri açısından incelenmesidir. Yöntem: Araştırma, zenginleştirilmiş desende gerçekleştirilmiştir. Nicel verilerin elde edilmesinde, kolayda örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Araştırmanın evrenini oluşturan Manisa ve İzmir illerinde görev yapan öğretmenlerden, ulaşılabilirlik ve gönüllülük ölçütüne göre belirlenen 302 beden eğitimi öğretmeni (özel n=131;devlet n=171) araştırmanın örneklem grubunu oluşturmaktadır. Verilerin elde edilmesinde, Uçar ve İpek (2006) tarafından geliştirilen "Hizmet İçi Eğitim Uygulamalarını Değerlendirme Ölçeği" kullanılmıştır. Veri analizinde, Mann-Whitney U ve Kruskal Wallis testleri kullanılmıştır. Nitel verilerin elde edilmesinde ise araştırmacı grubu tarafından geliştirilen ve dokuz sorudan oluşan nitel görüşme formu kullanılmıştır. Beş özel ve beş devlet okulu beden eğitimi öğretmeni ile gerçekleştirilen görüşmelerden elde edilen veriler kayıt altına alınmış ve betimsel analiz yöntemi ile çözümlenmiştir.

Bulgular: Hizmet içi eğitim uygulamalarını değerlendirme ölçeği ortalama puanlarında cinsiyete göre fark bulunmazken (U=9322;p=0.112), ölçeğin "hizmet içi eğitimin gerekliliği" alt boyutunda erkek öğretmenler lehine (U=8734;p=0.016) anlamlı düzeyde fark bulunmuştur. Okul türü değişkenine göre ölçeğin ortalama puanlarında özel okul öğretmenleri (U=6857;p=,000) lehine fark tespit edilmiştir. Benzer şekilde ölçeğin uygulamaların etkinliği (U=5084,5;p=,000) ve karşılaşılan sorunlar (U=6020,5;p=,000) alt boyutlarında özel okul öğretmenleri lehine anlamlı düzeyde fark olduğu görülmüştür. Öğretmenlerle gerçekleştirilen nitel görüşmelerde ise devlet okulu öğretmenleri yapılan hizmet içi eğitimlerin verimsizliği konusunda hemfikirdir. Devlet okulu öğretmeni C bu konuda: "Hangi eğitimden bahsediyoruz? Ben uzun zamandır beden eğitimi öğretmenlerine yönelik bir eğitime rastlamadım. Sadece eğitim programları değiştikçe, yapılan değişikliklerin tanıtımına yönelik zorunlu eğitimler yapılıyor. Bunların da çok verimli geçtiğini söyleyemem" sözleri ile HİE uygulamalarının yetersizliği hususunda eleştiride bulunmuştur. Özel okul öğretmenleri ile yapılan görüşmelerden elde edilen veriler ışığında, bu kurumların öğretmenlerini öğretmen ve kurumun ihtiyaçlarına göre düzenli olarak eğitimlere tabi tuttukları anlaşılmaktadır.

Tartışma ve Sonuç: Nicel ve nitel verilerden elde edilen sonuçlar karşılaştırıldığında devlet okullarında verilen hizmet içi eğitimlerin öğretmen ihtiyaç ve beklentilerini karşılamaktan uzak olduğu anlaşılmaktadır. Eğitimlerin veriliş şeklinin uygunsuzluğu ve eğitim veren personelin tecrübesizliği öne çıkan önemli başlıklardır. Devlet okullarında eğitimlere katılmış olmak yeterli görülürken; özel okullarda öğretmenlerin bu eğitimlerde edindikleri bilgi ve becerileri mesleklerini icra ederken kullanıp kullanmadıklarının takip edildiği anlaşılmaktadır. Özel okullarda eğitimlerin daha çok öğretmen ve kurumun ihtiyaçlarına yönelik olarak gerçekleştirildiği düşünülmektedir. Alana özgü ve uygulamaya yönelik öğretmen eğitimin, daha küçük gruplarla ve uzman eğitmenler nezaretinde uygulamalı olarak gerçekleştirilmesinin faydalı olacağı düşünülmektedir. Öğretmenlerin eğitimlere gönüllü katılımının teşvik edilmesi ve bu eğitimleri verecek uzman personellerin daha iyi yetiştirilmesi istenilen sonuçlara ulaşma açısından önemli görülmektedir.

Kaynaklar Papanaoum, Z. (2010) For a Better School. The Role of Educators' Training, 54–61. [In Greek.] http://repository.edulll.gr/edulll/bitstream. Pedagogical Institute. (2009) Proposal for Educators' Training. http://www.pi-schools.gr/pai deia_dialogos/prot_epimorf.pdf.

Examination Of in-Service Trainings Towards Physical Education Teachers in Terms Of Meeting Their Needs And Functionality

Introduction: Teachers' in-service training is considered as lifelong learning activities to gain the knowledge, skills and competencies they will need throughout their careers and to enable them to perform their profession more effectively. Teachers' training is a continuous process included in their professional development. To be considered effective, training should be a means of reinforcement and feedback that allows teachers to follow scientific and pedagogical advances and to correspond to the challenges of society successfully. The investigations reveal the existence of various problems in in- service training activities.

Purpose: The aim of this research is to examine the problems experienced in the in-service training activities conducted for physical education teachers and the level of these activities to meet the needs and expectations of teachers. Method: The research was carried out in triangulation design. In obtaining quantitative data, convenience sampling method is used. 302 teachers (private n=131; public n=171) who work in Manisa and Izmir provinces determined on the basis of availability and volunteerism constitute the sample group of the research. Quantitative data were obtained by using "In- Service Training Evaluation Scale" developed by Uçar and İpek (2006). In the data analysis, Mann-Whitney U and Kruskal Wallis statistical techniques were used. In the case of obtaining qualitative data, qualitative interview forms developed by the researchers for teachers were used. Data obtained from interviews with five private and five public school physical education teachers were recorded and analyzed by descriptive analysis method.

Findings: A significant difference was found in favor of male teachers (U=8734; p=0.016) in the sub-dimension of "in-service training" while there was no difference in the mean scores of in-service training programs by gender (U=9322; p=0.112). According to the school type variable, the mean scores of the scale were found to be in favor of private school teachers (U=6857; p=.000). Likewise, significantly different was found in favor of private school teachers in the sub-dimensions of the effectiveness of the teaching (U=5084,5; p=.000) and the problems encountered (U=6020,5;p=.000). According to the results of qualitative interviews with teachers, public school teachers have the same opinion on the inadequacy of in-service trainings. Public school teacher C said in this regard: "Which education are we talking about? I have not attended an education for physical education teachers for a long time. Only compulsory trainings are carried out when the education programs are changed. I cannot say that these trainings are efficient for teachers. According to the results obtained from interviews with private school teachers, it is understood that these institutions regularly trains their teachers in compliance with the needs of the teacher and the institution.

Discussion and Conclusion: When the results obtained from quantitative and qualitative data are compared, it is understood that the in-service training given in public schools is far from meeting teacher needs and expectations. Ineffectiveness of trainings and inexperienced training staff are among the most important issues highlighted. It is thought that it would be beneficial to implement the content-specific and practical teacher training in smaller groups.

SB371

Eğitim Fakültesi Öğrencilerinin Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümü Öğrencilerine Yönelik Algılarının Belirlenmesi

[1]Nuri Berk Güngör*, *[1]Mehmet Yıldız

[1]Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Ankara

Email : *berkgungor90@hotmail.com, mehmetyildiz58@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Bu araştırmanın amacı, eğitim bilimleri fakültesinde öğrenim gören öğrencilerin beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümü öğrencileri ile ilgili algılarının belirlenmesidir. Araştırmanın örneklemini, Gazi Üniversitesi Eğitim Fakültesi'nde öğrenim gören 7 farklı bölümden katılımcı oluşturmaktadır.

Yöntem: Katılımcı seçiminde amaçlı örneklem yöntemi kullanılmıştır. Araştırmada nitel araştırma yaklaşımlarından durum çalışması deseni kullanılmıştır. Veriler görüşme tekniği kullanılarak elde edilmiştir. Veri toplama aracı olarak araştırmacılar tarafından oluşturulan yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Görüşmeler yedi oturumda tamamlanmıştır. Veri analizinde betimsel ve içerik analizinden faydalanılmıştır.

Bulgular ve Sonuç: Analizler neticesinde 6 tema elde edilmiştir. Temalar; fiziksel görünüm, sosyal beceri, akademik başarı, kişilik özellikleri, yaşam kalitesi ve meslek algısıdır. Sonuç olarak elde edilen bulgular doğrultusunda beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümü öğrencilerinin fiziksel olarak gelişmiş bir yapıda olduklarını, sosyal olarak gelişmiş iletişim becerilerine sahip oldukları ve bu konuda insanlar tarafından örnek alındıkları belirlenmiştir. Bununla birlikte yaşam kalitesi ele alındığında günlük hayatlarında mutlu ve çeşitli etkinliklere katılım düzeylerinin yüksek olduğu, akademik başarı düzeylerinin düşük görüldüğü, kişilik olarak yüksek özgüvene sahip ve enerjik bir yapıda oldukları görülmektedir. Meslek ile ilgili algılar ele alındığında ise beden eğitimi ve spor öğretmenliğinin gerekli saygıyı görmediği ve iş bulma sorunu ile karşı karşıya oldukları tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Eğitim Fakültesi, Beden Eğitimi ve Spor, Öğretmen, Algı.

Determination Of The Perceptions Of Education Faculty Students Towards To Physical Education And Sports Teacher Department Students

Introduction and Purpose: The purpose of this research is to determine the perceptions of the students of the faculty of educational sciences related to the students of the physical education and sports teacher department. The sample of the research is composed of participants from 7 different departments of Gazi University Faculty of Education.

Method: A sampling method was used for the selection of the participants. In this study, was used the case study research design from qualitative research. Data was obtained using interviews. The semi-structured interview was used as data collection tool created by researchers. Interviews were completed in seven sessions. In data analysis, descriptive and content analysis were used.

Findings and Conclusion: Analysis results were obtained in 6 themes. Themes; physical appearance, social skills, academic achievement, personality traits, quality of life and occupational perception. As a result of the findings, it can be concluded that physical education and sport teacher education students are physically developed, they have socially developed communication skills and are taken as examples by people in this regard. In addition, when the quality of life is considered, the level of participation in happy and diverse activities in daily life is high, academic achievement levels are low, they have a high level of self-confidence and an energetic structure. When the perceptions related to the profession are taken into consideration, it has been determined that the physical education and sports teachers have not seen the necessary respect and face the problem of finding a job.

Keywords: Faculty of Education, Physical Education and Sports, Teacher, Perception.

SB379

Eğitsel Oyun Tekniği İle Kazandırılması Amaçlanan Spor Bilgi Ve Becerilerinin 6. Sınıf Öğrencilerinin Beden Eğitimi Ve Spor Dersine İlişkin Tutumlarına Etkisi

[1]Meral Temür, [2]Hatice Çamlıyer, [2]Hüseyin Çamlıyer, [3]Özden Tepeköylü Öztürk

[1]GSİM, Manisa
[2]MCBÜ , Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa
[3]Pamukkale Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Denizli

Email : *mrltmr@windowslive.com, haticcam@gmail.com, hsyncam@gmail.com, otepekoylu@hotmail.com*

Giriş ve Amaç: Toplumumuzda spor yapma alışkanlığının yeterli seviyede olmadığı, bunun nedenleri arasında çocuk yaşlarda beden eğitimi dersine karşı geliştirilen olumsuz tutumun etkisinin olduğu araştırmalar neticesinde ortaya konulmuştur. Silverman ve Subramaniam (1999)'a göre tutum belirli etkinliklere başlayıp başlamamayı ya da devam edip etmemeyi, belirli alanlarda başarılı olup olmamayı etkileyebilir (1,2) ve birçok psikolojik değişken gibi doğrudan gözlenip ölçülemeyen ancak varlığı sözel ve davranışsal belirtilerden anlaşılabilen bir değişkendir. Bu yönüyle davranışların tutumları içerdiği, bir başka deyişle tutumların davranışlara yön veren bir değişken olduğu sayıltısı tutumların ölçülmesinin önemini arttırmaktadır. Bu bağlamda araştırmada, eğitsel oyun tekniği ile kazandırılması amaçlanan spor bilgi ve becerilerinin 12-14 yaş aralığındaki öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersine ilişkin tutumları amaçlanmıştır.

Yöntem: Araştırmanın evrenini Manisa ili ilköğretim okullarında öğrenim gören 12 - 14 yaşlarında bulunan ilköğretim 6. Sınıf öğrencileri oluşturmuştur. Basit Seçkisiz Örnekleme tekniği ile saptanan 2 sınıftan, deney grubunda 14 kız, 9 erkek, kontrol grubunda 10 kız, 13 erkek toplamda 46 öğrenci oluşturmuştur. Tutumlarının ölçülmesi için Demirhan ve Altay (2001) tarafından geliştirilen, Beden Eğitimi ve Spor Tutum Ölçeği (BESTÖ) ve Kişisel Bilgi Formu kullanılmıştır. Deney grubuna ünitelendirilmiş yıllık planda yer alan ders konuları tespit edilmiş ve eğitsel oyun tekniği ile 6 hafta, haftada 2 ders saati eğitim yaptırılmıştır. Kontrol grubuna standart ders içeriği ile uygulama yapılmıştır. Uygulama öncesi ve sonrası BESTÖ envanteri uygulanmıştır. Elde edilen veriler SPSS (Versiyon 15) programında değerlendirilmiştir. Araştırmanın verileri tanımlayıcı istatistikler, Wilcoxon işaretli sıralar testi ve Mann-Whitney U testi sonuçlarına göre değerlendirilmiştir. Bulgular Deney ve kontrol gruplarının beden eğitimi dersine yönelik tutum puan ortalamalarının karşılaştırılmasında puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığı belirlenmiştir ($p>0.05$). Deney grubunun ön/son test puan ortalamalarında erkekler lehine anlamlı bir farklılık bulunmamakla birlikte, kızların da lehine anlamlı bir farklılık bulunmaktadır ($p=0.023$, $Z=-2.27$). Kontrol grubunun ön- test ve son-test puan ortalamalarında fark bulunmamıştır. ($p= 0.054$, $Z= -1.924$; $p= 0.059$, $p>0.05$, $Z= -1.887$).

Tartışma: Deney grubuna uygulanan eğitsel oyun tekniğinin sonrasında yapılan testte beden eğitimime yönelik tutum puanı ortalamaları, öncesinde yapılan testteki beden eğitimine yönelik tutum puan ortalamalarından daha yüksektir. Kontrol grubunun da ön-test / son-test puan farklarının da anlamlık düzeyine ulaştığını görüyoruz. Bu durum kontrol grubu ders öğretmeninin çalışmamız süresince deney grubundan geride kalmamak için daha düzenli ve önemseyerek ders işlemesinden kaynaklanıyor olabilir. Ayrıca, bu durum, öğrencilerin sadece beden eğitimi derslerindeki fiziksel etkinliklere katılmış olmaları bile tutum değişikliği açısından önemlidir şeklinde yorumlanabilir. Daha uzun süreli ve sıklıkta ve daha çok sayıda öğrencinin katıldığı çalışmalar yapılarak tutum değişikliklerine bakılabilir, benzer bir çalışmayla, tutum değiştirme ile fiziksel uygunluk kapsamındaki psikomotor değişmeler ölçülüp karşılaştırılabilir.

Anahtar Kelimeler: Eğitsel Oyun, Tutum, Beden Eğitimi, İlköğretim, Altıncı Sınıf

Kaynaklar: 1.Hologlu GO. İlköğretim İkinci Kademede Öğrenim Gören Kız Öğrencilerin Beden Eğitimi Dersine Karşı Tutumları" Uludağ üniversitesi Sağlık bilimleri enstitüsü Beden Eğitimi Ve Spor Anabilim Dalı, Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Bursa, 2006, 6-10, 23- 28, 31, 44 2. Sel R. Beden Eğitimi Oyun Ve Öğretimi, Öğretmen Yazarlar Dizisi, İstanbul, 1993,34-37

The Impact Of The Sport Knowledge And Skills That Are To Be Acquired Through Educational Game Technique On The Attitudes Of 6th Grades At Secondary Schools

Introduction It has been revealed by researches that habit of doing sports has not been at desired level and negative attitude towards Physical Education (P.E.) courses during childhood has an effect on it. According to Silverman and Subramaniam (1999), attitude can affect whether to start or not to start, or to continue or not to continue certain activities; and whether to become or not to become successful in certain fields; and it is a variable that cannot be directly observed like many other psychological variables; but understood via verbal and behavioural symptoms. The assumption that attitudes direct behaviours increasses the importance of measuring attitudes. In this sense, the aim of this research is to find out the impact of the sport knowledge and skills that are to be acquired through educational game technique on the attitudes of the students who are between 12 and 14 towards physical education course.

Method The universe of the research is made up of the 6th graders between 12 and 14, studying in Manisa. 14 female and 9 male students were in experimental group and 10 female and 13 male students were in control group in 2 classrooms selected by using random sampling method. To gather information, Physical Education and Sports Attitude Scale (PESAS) developed by Demirhan and Altay (2001), and Personal Information Form were used. The subject syllabus were taught through the educational game technique for 6 weeks and 2 hours a week. Control group was taught through standardized course content. PESAS was applied both before and after the education. The gathered data were analysed via SPSS 15. The data were analysed by using Descriptive Statistics, Wilcoxon Test and Mann- Whitney U Test. Findings When average attitude scores of experimental group compared to control group, it was determined that there was not any significant differentiation between groups ($p>0.05$). According to the average scores of pre-test – post-test of experimental group, there was a significant differentiation in favour of females ($p=0.023$, $Z=-2.27$). It was found that there was not any significant differentiation between the average scores of pre-test – post-test of control group ($p= 0.054$, $Z= -1.924$; $p= 0.059$, $p>0.05$, $Z= -1.887$).

Discussion The scores of attitudes towards PE course after the educational game technique applied to experimental group were higher than before the educational game technique. It is seen that the differentiation between pre-test and post-test scores of control group reached to significance level. This situation can result from the attitude of the teacher who tried hard not to be behind experimental group by being more well-arranged and paying more importance. Furthermore, this can be interpreted that even students' attendance for only physical activities is important in terms of attitude change. Similar studies can be conducted with larger groups, in longer periods and more frequently.

Keywords: Educational Game, Attitude, Physical Education, Secondary School, 6th Graders

SB380

Spor Bilimleri Fakültesinde Öğrenim Gören Öğrencilerin Meslek Öncesi Öğretmen Kimliklerinin İncelenmesi

***[1]Diyar Kaya Saylam*, [1]Mümine Soytürk , [1]Mehmet Asma, [1]Hüseyin Çamlıyer, [1]Naci Kalkan**

[1]Mcbu, Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa

***Email :** diyarkaya_86@hotmail.com, soyturkmumine@gmail.com, mehmet_asma@yahoo.com, hsyncam@gmail.com, kalkannaci@hotmail.com*

Amaç: Spor Bilimleri Fakültesinde (SBF) Beden Eğitimi Öğretmenliği bölümü (BEÖ) ile bu alanda Pedagojik Sertifika Programına (PFSP) katılan öğrencilerin Meslek Öncesi Öğretmen Kimliklerini (MÖÖK) belirlemek ve cinsiyet, öğrenim görülen üniversite ve bölüm değişkenleri açısından farklılık gösterip göstermediğini incelemeyi amaçlamıştır.

Metod: Tarama modelindeki araştırmanın çalışma grubu kolayda örnekleme tekniği ile belirlenmiştir. Örneklem Manisa Celal Bayar Üniversitesi (nMCBU= 222) ve Ege Üniversitesi (nEGE= 94) SBF öğrenim gören BEÖ son sınıf öğrencileri ile PFSP katılan toplam 316 öğrenciden oluşmaktadır. Veri toplama aracı olarak Arpacı ve Bardakçı (2015) tarafından Türkçe uyarlaması yapılan "Meslek Öncesi Öğretmen Kimliği Ölçeği (MÖÖK) " ve "Kişisel Bilgi Formu" kullanılmıştır. Ölçeğin bu çalışma için cronbach alpha değeri .911 bulunmuştur. Verilerin çözümlenmesinde aritmetik ortalama, standart sapma ile gruplar arasındaki farklar için t-testi ve tek yönlü ANOVA testleri kullanılmıştır. Bulgular: Araştırma bulguları öğrencilerin MÖÖK'den aldıkları ortalama puanların ölçek orta puanından yüksek olduğu belirlemiştir (Xort= 57.68 ±14.59). Cinsiyet değişkeni (t(314)=2.65 , p=.008) açısından istatistiksel olarak anlamlı farklılık elde edilmiştir. Kadınların (Xort=60.27) erkeklere (Xort=55.88) göre öğretmen kimliğinin daha yüksek olduğu tespit edilmiştir.. MÖÖK ölçeği öğrenim görülen bölüm değişkeni açısından fark bulunmuştur (F(3-312)=8.591, p=.00). Bu fark BEÖ ile PFSP' na katılan diğer bölüm öğrencileri arasındadır. BEÖ öğrencilerinin MÖÖK ortalaması(Xort=52.36) diğer bölüm öğrencilerine (XSYB=60.85, XAEB=58.77, XREK=63.00) göre daha düşük olduğu tespit edilmiştir.

Tartışma: MÖÖK'den alınan ortalama puanlar SBF öğrencilerinin MÖÖK'nin uygun olduğu şeklinde değerlendirilebilir. Kadınların erkeklere göre MÖÖK'nin daha uygun buldukları söylenebilir. Bunun sebebi kadınların daha duygusal bir yapıya sahip olmaları öğretme tutkusunu etkilemektedir (Karaman, 2009). Öğretmenlik mesleği çalışma şartları yönünden kadınların tercihi olabilir. Bunun yanında çocuklarla vakit geçirmeye, onlara ilgi göstermeye daha fazla istekli olabilirler. BEÖ bölümü öğrencilerinin 8 yarıyıllık eğitim sürecinde pedagojik alan bilgisine sahip olmaktadır. PFSP ise en az 2 yarıyıllık programla bu bilgiler kazandırılmaya çalışılmaktadır. Bu süreç MCBU ve Ege Üniversitesinde 2 yarıyıl sürmektedir. Bu durum BEÖ bölümü öğrencileri ile PFSP katılan öğrencilerin meslekle ilgili farklı yaşantı ve algılara sahip olabilecekleri düşünülebilir. Alan çalışması incelendiğinde PFSP katılan öğrenciler farklı eğitim alanlarda da öğretmen yeterlilikleri, öz yeterlilik inançları, tutumları yüksek olduğu tespit edilmiştir. Beden eğitimi öğretmenlik mesleği için PFSP katılan öğrencilerin öğretmenlik mesleğine karşı tutumları (Ulucan ve diğ., 2016), öğretmen öz yeterlilik duyguları yüksek olduğu tespit edilmiştir. Fakat rehber öğretmenlerin okul deneyimi derslerinde PFSP katılan öğrencilerini uygulama düzeyinde yetersiz bulmuştur (Kaya Saylam ve diğ., 2016). PFSP katılan öğrencilerin kendini, duygularını tanıma ve tanımlama becerisi düşük olabilir. BEÖ bölümü öğrencileri bu süreçte alınan okul deneyimi ve öğretmenlik uygulaması derslerinde yapacakları meslek ile ilgili somut yaşantı geçirmektedirler. Bu durum çocuklar üzerindeki sorumluluklarını fark etmelerine, öğretebilme kaygısı yaşamalarına ve kendilerini mesleki kimlikleriyle örtüşüp örtüşmediğini daha objektif biçimde değerlendirmiş olabilir.

Sonuç: MÖÖK'den alınan ortalama puanlar SBF öğrencilerinin MÖÖK'nin uygun düzeyde olduğu şeklinde değerlendirilebilir. Cinsiyet değişkeni açısından anlamlı farklılık elde edilmiştir. Kadınların MÖÖK düzeylerinin erkeklere göre daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Bölümler arası anlamlı farklılık elde edilmiştir. Bu farklılık BEÖ bölümü ile PFSP'na katılan diğer bölümler arasında gerçekleşmiştir. MÖÖK'lerinin belirlenmesinde öğrencilerin, hangi liseden mezun oldukları, üniversite tercih sıralamaları, öğrencilerin özgüvenleri ve mesleği tercih etme sebeplerinin de araştırılması öğretmen yetiştiren kurumlarına bakış açıları hakkında önemli ipuçları sunabilir.

Studying At The Faculty Of Sport Sciences investigate Early Teacher Identity

Aim: Determine Early Teacher İdentity (ETİ) of department of Physical Education Teacher (PET) of sport faculty with different pedagogy education students and find out whether in gender, faculty and these identity changes faculty department.

Method: This study employed survey method and the study group is consist of Manisa Celal Bayar Univercity (nMCBU= 222) and Ege University (nEGE= 94) who studing in senior of physical education teacher and Pedagogy Formation Certificate Program (PFCP) participants from the Sport Faculty with total 316 students. Early Teacher İdentity level of participants is measured by "Early Teacher İdentity Scale" developed by Arpacı and Bardakçı (2015). Additionaly "Personal İnformation Form" is utilized. The value of scale's cronba alpha is .946 for this study. Analysed of data use arithmetic average, standard deviation and for difference of group utilized for data T test and Anova Findings: The average score students gained from Early Teacher İdentity (ETİ) scale is found to be higher than the scale medium score (Xaverage= 57.68 ±14.59) so it is conclouded. İt is found that the differences according to variables such as gender (t(314)=2.65 , p=.008) are significantly. Women's ETİ'average score (Xaverage=60.27) higher than the men's(Xaverage=55.88). According to University variable obtained to differ ETİ' score isn't significantly (t(314)=1,70 , p=.089). Besides according to faculty of department obtained to differ ETİ's score is signifiticantly (F(3-312)=8.591, p=.00). This different is between the department of PET and PFCP participants. The average of PET's ETİ's score (Xaverage=52.36) lesser than PFCP participant's score (Xmanager=60.85, Xcoach=58.77, Xrecreation=63.00)

Conclusion: Average of score ETİ obtained from the sport faculty students can be evaluated sufficiently. Average of women's ETİ's score more sufficient than the men's. That cause women have motional structure and that effect of their teaching (Karaman, 2009). Women may be prefered to be a teacher cause of working conditions. Besides,women may be more wanted to spend time with childeren and take care of kids. There isn't significantly different between the MCBU and Ege Univercity. That cause is based on both univercity are too close to each other. Department of PET's students get pedagogy lessons in 8 semester, participant of PFCP get in 2 semester. İn this case, both students can be considered to different experience and perceptions to the professions. Participant of PFCP immobilize atitude of physical education teacher profession's (Ulucan ve diğ., 2016), and Teacher self Self-Sufficiency's scores are high. But PE teachers find participant of PFCP during the PE internship in sufficient (Kaya Saylam ve diğ., 2016). Participant of PFCP may be low recorganise theirself, their motions and ability.

SB386

Beden Eğitimi ve Spor Öğretmen Adayları İle Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmen Adaylarının Kitap Okuma Alışkanlıkları İle Eleştirel Düşünme Düzeylerinin Karşılaştırılması

***[1]Naci Kalkan*, [1]Gökhan Çobanoğlu, [1]Hatice Çamlıyer, [1]Hüseyin Çamlıyer, [1]Mehmet Asma**

[1]Celal Bayar Üniversitesi, Manisa

***Email :** kalkannaci@hotmail.com*

Toplumun öğretmenlerden beklentileri, gençliğin eğitim-öğretim açısından sürekli olarak geliştirilmesini sağlaması, sorgulayan, araştıran,farklı perspektiflere haiz,yaşadığı topluma faydalı bireylerin inşasını sağlaması yönündedir.Öğretmenlerin, toplumun ihtiyaçlarına ve gençliğe karşı bulunan sorumlulukları, daima doğru, tutarlı, akla yatkın, gerçekliğe sahip, ön yargılardan ve hatalardan arınmış bilgiyi değerlendirerek öğrencilere aktarmasını gerektirmektedir.Hızlı ve yoğun biçimde bilgi akışının gerçekleştiği günümüz dünyasında,hangi bilginin tutarlı ve gerçekliğe yakın olduğunun tespiti noktasında eleştirel düşünme becerisinin öğretmenlerin ve öğretmen adayları için önemli olduğunu vurgulamak gerekir.Geleceğin yapılandırılmasında hayati öneme sahip öğretmenlerin, problemleri analiz edebilme, çeşitli durumlar karşısında doğru değerlendirmelerde bulunabilme, aklın, bilimin işaret ettiği aydın bir neslin yetiştirilmesi hususunda donanımlı olması beklenmektedir.Bu nedenle, bireylerin ufkunu geliştirmede, düşünce kapasitesini artırmada, bilgilenme ve kültürlenme gibi yadsınamaz katkıları olan kitapların öğretmenlerin ve öğretmen adaylarının gelecekteki mesleki ve kişisel profillerini oluşturmasında önemli bir araç olarak görülmesi gerekmektedir. Amaç:Bu çalışmanın amacı Beden Eğitimi ve Spor Öğretmeni adayları ile Edebiyat Öğretmeni Adaylarının kitap okuma alışkanlıklarının karşılaştırılması ve adayların kitap okuma alışkanlıklarının eleştirel düşünme düzeylerine etkisinin incelenmesidir. Yöntem:Araştırmada nicel teknikler kullanılmıştır.Araştırmanın katılımcıları 2016-2017 eğitim öğretim yılında öğrenim gören Manisa Celal Bayar Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Fakültesinde, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği 1-2-3-4.Sınıf öğrencileri ve Dokuz Eylül Üniversitesi Edebiyat Fakültesi, Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmenliği 1-2-3-4.sınıf öğrencileridir.Çalışmaya Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği bölümü (BESÖB) 162 (%53.1),Türk Dili ve Edebiyat Öğretmenliği bölümü (TDEÖB) 143 (%46,9) öğrencisi katılmıştır. Katılımcıların 120'si kadın, 185'i erkek öğrencilerden oluşmaktadır.Verilerin elde edilmesinde,Kırmızı (2012) tarafından geliştirilen "Öğretmen Adaylarının Kitap Okuma Alışkanlığına Yönelik Tutum Ölçeği"(ÖAKOAYTÖ)ve Facione ve Giancarlo(1998) tarafından oluşturulan California Eleştirel Düşünme Ölçeğinin(CEDÖ)Kökdemir(2003) tarafından Türkçe'ye uyarlanmış şekliyle kullanılmıştır. Verilerin analizinde sıklık, aritmetik ortalama ve Mann-Whitney U Testi kullanılmıştır. Tip 1 hata %5 olarak kabul edilmiştir. Bulgular:Analiz sonuçlarına göre BESÖB (x=112.37; ss=30.89) ve TDEÖB (x=98.44; ss= 30.94)öğrencilerinin ÖAKOAYTÖ'inden elde edilen tutumları farklı bulunmuştur(p=0.001; U=8326,500).İki bölümün hem kadınları (p=0.008; U=1171,500 hem erkekleri (p=0.016; U=3108,000)ÖAKOAYTÖ'inden elde edilen tutumları farklı ve BESÖB lehine bulunmuştur. Orta düzeyde aile gelirine sahip olan her iki bölüm öğrencileri ÖAKOAYTÖ'inden elde edilen tutumları farklı bulunmuştur (p=0.001; U=4936,500). Bu fark yine BESÖB lehine bulunmuştur. Yıllık kitap okuma sayısına göre yıllık 11-15 kitap (p=0.005; U= 135,500) ve 20 den fazla kitap okuyan grup ÖAKOAYTÖ tutumunda farklı bulunmuştur. Eleştirel düşünme becerisi yıllık kitap okuma sayısına göre yıllık 1-5 kitap ve 6-10 kitap gruplarında bölümler arasında fark bulunmuştur. Ayrıca bölüm ile yılda kitap okuma sayısı (r=0.326), haftalık egzersiz süresi (r=-0.284) ve kitap okumaya yönelik tutum ile (r=0.239) ilişkili bulunmuştur. Önemli bir bulgu olarak kitap okumaya yönelik tutum ve eleştirel düşünme arasında(r=0.324)pozitif ilişki bulunmuştur. Sonuç ve Tartışma:Beden Eğitimi ve Spor Öğretmeni adayları ile Edebiyat Öğretmeni Adaylarının kitap okuma alışkanlıkları incelenmiş ve bu BESÖB'nde hem kadınların hem de erkeklerin TDEÖB'ne göre yüksek bulunmuştur. Bu öğrenciler arasındaki farklılık ise kitap okumaya yönelik tutumun haftalık egzersiz süresi ile ilişkili olmasının kaynaklanabileceği düşünülmektedir. Kitap okumaya olan tutumun artması ile okul dışında da eğitiminin devam etmesi kişinin kendini sürekli geliştirmesine olanak sağlanmaktadır.Bu gibi nedenler öğrencilerde farkındalıkların artmasına dolayısıyla kitap okuma tutumunun yüksek bulunduğu kişilerde eleştirel düşünmeye sevk etmektedir.

Beden Eğitimi ve Spor Öğretmen Adayları İle Türk Dili Ve Edebiyatı Öğretmen Adaylarının Kitap Okuma Alışkanlıkları İle Eleştirel Düşünme Düzeylerinin Karşılaştırılması

Comparison Of Critical Thinking Levels Of Book Education And Sport Teacher Candidates And Book Reading Habits Of Turkish Language And Literature Teacher Candidates

The expectation of the society from the teachers is that the young people are able to construct the beneficial individuals who are constantly improved in terms of education and education, questioning, researching, having different perspectives and living together. It requires teachers to communicate their responsibilities to the needs of the community and to the youth by evaluating the knowledge that is always correct, consistent, plausible, realistic, prejudiced and erroneous.For this reason, books with undeniable contributions such as improving the horizon, increasing the capacity of thinking, and informing and cultur- ing should be regarded as an important means for teachers and prospective teachers to form future professional and personal professions. Objective:The aim of this study is to compare the reading habits of Physical Education and Sport Teacher candidates and Literature Teacher Candidates and examine the effect of the candidates' reading habits on their critical thinking levels. Method:Participants of the study were Manisa Celal Bayar University Faculty of Physical Education and Sports Sciences,Physical Education and Sports Teacher Training 1-2-3-4th graders and Dokuz Eylül University Faculty of Letters, Turkish Language and Literature Teaching 1- 2-3-4th grade students. 162(53.1%)and 143(46.9%)students participated in the study of Physical Education and Sports Teaching(BESÖB)and Turkish Language and Literature Teaching(TTEB).120 participants were female and 185 were male students. In the acquisition of the data, the "Attitude Scale of Teacher Candidates' Reading Attitude Toward Reading"(ÖAKOAYTÖ)developed by Kırmızı(2012)and the California Critical Thinking Scale(CAEDÖ)created by Facione and Giancarlo(1998)were used by Kökdemir(2003).Frequency, arithmetic mean and Mann-Whitney U test were used in the analysis of the data. Type 1 error is accepted as 5%. Results:According to the results of the analysis, the attitudes obtained from ÖAKOAYTÖ were found different between the students with PTSD (x=112.37,ss=30.89) and TDEÖB (x=98.44,ss=30.94) (p=0.001,U=8326,500). The two sections were found to have different attitudes from both the women(p=0.008; U=1171,500 and both males(p=0.016; U=3108,000)from the ÖAKOAYTÖ.)Both students with moderate family income ÖAKOAYTÖÖ (p = 0.005, U = 4936,500),and this difference was found to be in favor of the PESOB According to the number of annual book readings,11-15 books (p = 0.005, U = 135,500) (r = 0.326), the weekly exercise period(r = 0.326),and the number of reading times per week - 0.284) and attitudes toward reading(r = 0.239) and it was found that there was a positive correlation between reading attitude and critical thinking(r = 0.324). Conclusion and Discussion:The difference between TDEÖB and PESÖB is thought to be related to the reading attitude towards the weekly exercise period. With the increase in attitude to read books, continuing education outside the school makes it possible for the person to constantly improve himself / herself. Reading books also constitutes an important part of personal development, not only by increasing the creative intelligence of learners and acquiring learned knowledge, but also by addressing all the feelings of one's person. Such reasons lead to an increase in awareness in students, thus critical thinking in those who have a high reading attitude.

SB387

Beden Eğitimi Ve Spor Öğretmeni Adaylarının Sürekli Umut ve Yaşam Doyum Düzeylerinin Mesleki Kaygı Düzeyleri İle İlişkisi: Manisa Celal Bayar Üniversitesi Örneği

[1]Hüseyin Çamlıyer, [1]Naci Kalkan, [1]Hatice Çamlıyer, [1]Mumine Soytürk, [1]Diyar Kaya Saylam

[1]Celal Bayar Üniversitesi, Manisa

Email : *hsyncam@gmail.com, kalkannaci@hotmail.com, haticcam@gmail.com, soyturkmumine@gmail.com, diyarkaya_86@hotmail.com*

Üniversite, genellikle kariyer basamaklarının oluşmaya başladığı, spesifik bir alanda yetkinleşme sürecinin yaşandığı, neticesinde alanında uzmanlaşan bireylerin gerek kendi alanlarında gerekse de diğer alanlarda iş yaşamına dahil olduğu bir süreç olarak görülebilir. Bireylerin geleceklerini yapılandırmada nitelikli bir eğitim ve öğretim faaliyetinde bulunması geleceğe yönelik kişisel beklentileri de beraberinde getirmektedir. Bu nedenle, öğretmen adayının toplum tarafından oluşmuş beklentileri karşılanıp karşılanamayacağı, kişisel istekleri ve taleplerinin karşılanması, öğretmenlik mesleğini gerekleriyle yerine getirip getirmeyeceği adaylarda geleceğe yönelik kaygılar oluşturabilmektedir. Bu kaygıların yönetilmesinde ve motivasyona evrilmesinde adayların, tutumları, davranışları, yaşantıları, sosyal, psikolojik, duygusal açıdan yetkinlikleri, geleceğe dair umutları, yaşamdan aldığı haz, topluma karşı sorumlulukları gibi birçok değişken önem arz etmektedir. Amaç: Bu çalışmanın amacı Beden Eğitimi ve Spor Öğretmeni adaylarının sürekli umut, yaşam düzeylerinin ile mesleki kaygı düzeylerinin ilişkisinin incelenmesidir.

Yöntem: Araştırmada nicel teknikler kullanılmıştır. Kolayda örnekleme tekniği ile örneklem belirlenmiştir. Araştırmanın katılımcıları Manisa Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği bölümünde öğrenim görmekte olan 1. 2. 3. 4. Sınıf öğrencileridir. Çalışmaya 104 (%57) erkek, 96 (%43) kadın toplam 200 öğrenci katılmıştır. Verilerin elde edilmesinde Saban, Korkmaz ve Akbaşlı'nın (2004) Borich'in (1996) geliştirdiği "Öğretmen Adayı Kaygı Ölçeğini Türkçe uyarlaması, Snyder (1991) tarafından geliştirilem Sürekli Umut Ölçeğinin (SUÖ) Tarhan ve Bacanlı (2015) tarafından oluşturulan Sürekli Umut Ölçeği'nin Türkçe formu ve Diener, Emmons, Larsen ve Griffin (1985) tarafından geliştirilen Yaşam Doyumu Ölceği'nin (YDO) Dağlı ve Baysal (2016) tarafından uyarlanan Türkçe formu kullanılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde artmetik ortalama, standart sapma, sıklık, yüzde, Kruskal-Wallis Test, Mann-Whitney Test ve Spearman's rho analiz teknikleri kullanılmıştır. Tip 1 hata %5 olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: araştırmada analiz sonuçlarına göre tüm bağımsız değişkenler yaş, cinsiyet ve lisanslı sporcu olma/olmama durumuna göre istatistiksel olarak farklı bulunmamıştır. Mesleki Kaygı puanları üzerinde hem sınıf değişkeni (=8.407; p=0.038) hem de akademik ortalama değişkeni (=13.373; p=0.001) etki yapmıştır. Mesleki Kaygı puanları 1. Sınıflarda ve akademik ortalaması düşük olanlarda en düşük bulunmuştur. Sürekli Umut puanları Mesleki Kaygı puanları ile negatif ve düşük düzeyde (r=-0.179; p=0.011) ancak istatistiksel olarak anlamlı düzeyde ilişkili ve Yaşam Doyumu ile pozitif ve orta düzeyde (r=0.452; p=0.001). ayrıca Mesleki Kaygı puanları akademik ortalama ile düşük düzeyde (r=0.197; p=0.005) ancak istatistiksel olarak anlamlı düzeyde ilişkili bulunmuştur.

Sonuç ve Tartışma: Adayların tutumları, birçok değişken tarafından etkilenmektedir ancak yaş cinsiyet ve lisanslı sporcu olmanın bu etkenler arasında yer almadığı görülmektedir, bu adayların sınıflarındaki farklılıklar, üniversite yaşamına yeni başlamış bireyler ile mezun olma standartlarına gelmiş bireyler arasında kaygı düzeylerinin farklı olduğu görülmektedir. Bu duruma etken toplum baskısı ve beklentileri, kişinin kendi farkındalığının ve yaşamdan beklentilerinin artması, geleceğe yönelik kaygıları neden olarak gösterilebilir. Akademik ortalaması yüksek öğrencilerin mesleki kaygı puanlarının yüksek olması bu öğrencilerin mesleklerini gerekleriyle yerine getirmeye yönelik motivasyonlarıyla açıklanabilir.Sürekli umut ile mesleki kaygı düzeyleri arasında negatif ve düşük seviyedeki ilişki ise bu kişilerin sahip oldukları güven, başarısızlıktan ziyade amaç takibi ve zorluklarla başa çıkabilmede yaratıcı stratejileri ile açıklanabilir.

The Relationship Between Continuous Hope and Life Satisfaction Levels Of Vocational Education And Sport Teacher Candidates Professional Relationship Levels: Manisa Celal Bayar Unıversıty Sample

The Relatıonshıp Between Contınuous Hope And Lıfe Satısfactıon Levels Of Vocatıonal Educatıon And Sport Teacher Candıdates Professıonal Relatıonshıp Levels: Manisa Celal Bayar Unıversıty Sample The university can be seen as a process in which the career stages usually begin to take place, that a specific field of accreditation is in the process of being experienced, and that the individuals who specialize in the field are involved in business life, both in their own fields and in other fields.The provision of qualified education and training for individuals to structure their future brings with them personal expectations for the future. For this reason, the candidate may create concerns about the future of the candidates for whom community expectations can not be met, whether personal needs and demands are met, or where the candidate will not fulfill the teaching profession.Many variables such as candidates' attitudes, attitudes, behaviors, experiences, social, psychological, emotional competencies, hopes for the future, pleasure from life, responsibilities towards collecting are important in the management and motivation of these concerns.

Objective: The aim of this study is to examine the relationship between the persistent hopes, levels of life and vocational anxiety levels of the Physical Education and Sport Teacher candidates.

Method: Participants of the study were the 1st, 2nd, 3rd and 4th grade students in Manisa Celal Bayar University, Faculty of Sport Sciences, Physical Education and Sports Teaching Department.A total of 200 students, 104 (57%) male and 96 (43%) female, participated in the study. The adaptation of Turkish Teacher Anxiety Scale developed by Boran (1996) by Saban, Korkmaz and Akbasli (2004), developed by Snyder (1991).Statistical mean, standard deviation, frequency, percentage, Kruskal-Wallis test, Mann-Whitney test and Spearman's rho analysis techniques were used in the evaluation of the data. Type 1 error is accepted as 5%.

Results: According to the results of the analysis in the research, all independent variables were not statistically different according to age, gender and whether or not licensed athlete. Both the class variable(= 8.407; p = 0.038) and the academic mean variance (= 13.373; p = 0.001) affected the Vocational Anxiety scores. Vocational Anxiety scores were lowest in Grade 1 and lowest in academic averages. Continuous Hope scores were positively and moderately (r = 0.452, p = 0.001) with Vocational Anxiety scores and negative and low(r = -0.179, p = 0.011) but statistically significant and Life Satisfaction. In addition, Vocational Anxiety scores were found to be statistically significant at low level(r = 0.197; p = 0.005) at academic level.

Conclusion and Discussion: The attitudes of the candidates are affected by many variables, but it is seen that being an athlete with age gender and lisence is not among these factors. It is seen that the differences in the classes of these candidates, the level of anxiety between the newly started individuals and the graduated individuals are different.This may be attributed to factors such as community pressures and expectations, increased self-awareness and life expectancy, and concerns about the future.If the academic averages are high, the occupational anxiety is higher than the low ones.

SB394

Spor Eğitimi, Oyun Uygulamaları ve Öğretmen Merkezli Öğretim Stratejileri ile Gerçekleştirilen Voleybol Derslerinin Öğrenme Çıktıları Açısından İncelenmesi

***[1]Mehmet Asma*, [1]Mümine Soytürk**

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi

***Email :** mehmet_asma@yahoo.com, soyturkmumine@gmail.com*

Günümüzde, planlanmış oyun aktivitelerinin çocuk ve gençlerin bilişsel, duyuşsal ve psikomotor açıdan gelişimlerine katkıları alan uzmanları tarafından sıklıkla vurgulanmaktadır. Bu bağlamda, beden eğitimi çevrelerinde oyunu merkeze alan öğretim yaklaşımlarına olan ilgi gün geçtikçe artmaktadır. Bu yaklaşımlardan en önemlilerinden biri olan Spor Eğitimi Modeli, beden eğitimi ve spor konularının pedagojik açıdan uygun şekilde ve yarışma formatında öğretimini hedefleyen bir modeldir. Benzer şekilde Oyun Uygulamaları Yaklaşımı, oyunun şekillendirilmesi, oyuna odaklanma ve zenginleştirilmiş oyun gibi temel ilkeleri ile beden eğitimi ve spora ait tutum, davranış ve becerilerin oyun formatında kazandırılmasını hedefleyen bir başka pedagojik öğretim yaklaşımıdır. Beden eğitimi ve spor öğretiminde bu modern model ve yaklaşımların kullanımıyla, belirlenen öğrenme hedeflerine ne kadar ulaşıldığının ve bu yaklaşımların klasik yaklaşımlara kıyasla güçlü veya zayıf yönlerinin incelenmesi önemli görülmektedir.

Amaç: Bu araştırmanın amacı Spor Eğitimi Modeli, Oyun Uygulamaları Yaklaşımı ve Öğretmen Merkezli Öğretim Stratejileri içinde yer alan A, B ve C öğretim stilleri ile gerçekleştirilen voleybol derslerinin öğrencilerin bilişsel, duyuşsal ve psikomotor gelişimleri üzerindeki etkilerinin karşılaştırmalı olarak incelenmesidir.

Yöntem: Araştırma için deneysel modellerden "Kontrol Gruplu Ön test-Sontest Modeli" kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu Manisa Celal Bayar Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümünde öğrenim gören 60 birinci sınıf öğrencisi oluşturmaktadır. Öğrenciler kendi ders programlarına göre seçtikleri üç ayrı sınıfta derslere katılmıştır. Araştırmanın bağımsız değişkenini spor eğitimi, oyun alıştırması modeli ve sunuş stratejileri (Mosston ve Ashworth'un A,B,C stilleri) ile hazırlanmış voleybol eğitim programları; bağımlı değişkenlerini ise, öğrencilerin bilişsel öğrenme düzeyleri (bilişsel alan), voleybol dersine karşı tutumları (duyuşsal alan), voleybol temel becerilendeki performansları (psikomotor alan) oluşturmuştur. Öğrencilerin bilişsel öğrenme düzeyleri için "Voleybol Bilgi Testi"; duyuşsal alan için Mirzeoğlu (2000) tarafından geliştirilen "Voleybol Dersine Karşı Tutum Ölçeği"; psikomotor alan için ise Bartlett ve diğ. (1991) tarafından geliştirilen "Voleybol Beceri Testi" 9 haftalık ders uygulaması öncesinde ve sonrasında uygulanmıştır. Verilerin analizinde aritmetik ortalama, standart sapma, Wilcoxon SignedRanks Test ve Kruskal-Wallis Test teknikleri kullanılmıştır. Tip 1 hata %5 olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: Elde edilen ön test sonuçlarına göre servis ($\chi2$=26.747;p=0 001), manşet pas ($\chi2$=6.635;p=0.036), parmak pas ($\chi2$=11.272;p=0.004) ve bilgi testi ($\chi2$=7.686;p=0.021) değerleri arasında anlamlı fark bulunmuştur. Son testte ise sadece servis puanları ($\chi2$= 9.970,p=0.007) açısından anlamlı fark tespit edilmiştir. Her bir grubun ön test ve son testlerinin farklarının farkı analizi sonucunda ise servis ($\chi2$=34,857;p=0 001), manşet pas ($\chi2$=12,316; p=0.002), parmak pas ($\chi2$=27,899;p=0.001) ve bilgi testi ($\chi2$=11,598; p=0.003) değerlerinde istatistiksel açıdan anlamlı fark elde edilmiştir. Bu farklar, servis (x=16,83; ss=5,227), manşet pas (x=15,1111;ss=7,45093) ve parmak pas tekniğinde (x=21,5000;ss=5,66984) oyun uygulamaları grubu; bilgi testi sonuçlarında ise spor eğitimi grubu (x=10,0526; ss=3,40708) lehinedir.

Tartışma ve Sonuç: Özellikle ön test-son test skorları arasındaki farkların farkı açısından psikomotor boyutta oyun uygulamaları, bilişsel boyutta ise spor eğitimi modelinin öne çıktığı görülmektedir. Bu sonuçlar öğrencilerin başından sonuna kadar oynayarak öğrendikleri oyun uygulamaları yaklaşımının psikomotor beceri skorlarını; öğretim sürecinde öğrencilerin önemli roller aldığı spor eğitimi modelinde ise bilişsel test skorlarını pozitif yönde etkilediği şeklinde yorumlanabilir. Bu araştırmadan elde edilen sonuçlar ilgili literatürle örtüşmektedir. Tüm öğrenme alanlarında farklı yaklaşımlarla elde edilen yüksek skorlar, öğrencilerin farklı ihtiyaçlarına cevap verme açısından öğretmenlerin bu öğretim yaklaşımlarını öğretim portföylerinde bulundurmasının faydalı olacağı görüşünü desteklemektedir.

Analysis of Learning Outcomes of Volleyball Classes Performed by Sports Education, Play Practice and Teacher-Centered Instructional Strategies

Introduction: Today, the contributions of the deliberate practices on cognitive, emotional and psychomotor development of children and youth are often emphasized. In this context, interest in play-based learning approaches in physical education environments is increasing day by day. One of the most important of these approaches, the Sport Education Model, is a model that aims to teach physical education and sports topics in a pedagogically appropriate way and in a competition format. Similarly, the Play Practice Approach is another pedagogical learning approach aimed at gaining physical education and sports attitudes, behaviors and skills in play format. It is important to examine whether the desired learning outcomes have been achieved when these learning approaches are used and determining the strengths and weaknesses of these approaches relative to classical approaches.

Purpose: The aim of this research is to compare volleyball classes taught with sport education model, play practice approach and teacher- centered A, B and C instructional styles in terms of the effects on students'cognitive, emotional and psychomotor development.

Method: In the research the pre-test and post-test control group model was applied. The study group of the study constitutes 60 first-gread students who are studying at the Department of Physical Education and Sport Teacher Training at Manisa Celal Bayar University. Students have participated in three separate classes depending on their course schedule. The independent variable of the study is the volleyball training programs prepared with sports education model, play practice approach and teacher-centered instructional strategies (Mosston and Ashworths' A,B,C styles). Dependent variables of the study are cognitive learning levels (cognitive domain), attitudes towards volleyball classes (emotional domain), and performances in volleyball basic skills (psychomotor domain). "Volleyball Knowledge Test" developed by researchers was used for cognitive learning levels of students. "Attitude Scale For Volleyball Classes" developed by Mirzeoğlu (2000) for affective domain; "Volleyball Skill Test" developed by Bartlet et al. (1991) for psychomotor domain was used. Arithmetic mean, standard deviation, Wilcoxon SignedRanks Test and Kruskal-Wallis test techniques were used in the analysis of the data.

Findings: According to pre-test results, significant difference was found between serve ($\chi2$=26.747;p=0 001), bump pass ($\chi2$=6.635;p=0.036), overhead pass ($\chi2$=11.272;p=0.004) and cognitive test scores ($\chi2$=7.686;p=0.021). In the post-test, there was a significant difference only in terms of serve scores ($\chi2$ = 9.970;p=0.007). In difference-in-differences analyses for each group of pre-test and post-test, serve ($\chi2$=34,857;p=0,001), bump pass ($\chi2$=12,316;p=0.002), overhead pass ($\chi2$=27,899;p=0.001) and cognitive test scores ($\chi2$=11,598;p=0.003) were statistically significant. Difference-in-differences serve (x=16,83;sd=5,227), bump pass (x=15,1111;sd=7,45093) and overhead pass scores (x=21,5000;sd=5,66984) of play practice group higher than the others. The cognitive test scores of the sport education group were significantly higher than the others (x=10,0526;sd=3,40708).

Discussion and conclusion: Especially in terms of the differences-in-differences between pre-test scores and post-test scores, play practice approach in psychomotor dimension, and sport education model in cognitive dimension has become the foreground. In this context, this results supports the idea that it would be beneficial for teachers to have different teaching approaches in their portfolios in terms of responding to the different needs of their students.

SB415

Beden Eğitimi ve Spor Dersi Öğretim Programında Yapılan Değişikliklere Öğretmenlerin Bakış Açısı

[1]Mustafa Baş, [2]Ubeyde Kılıçaslan

[1]Karadeniz Teknik Üniversitesi, Trabzon
[2]Çamlıca ORTAOKULU, Trabzon

Email : *mustafaabathotmail.com, ubeydekilicaslan@gmail.com*

Giriş ve Amaç Endüstri çağından bilgi çağına geçişle, ortaya çıkan küreselleşme akımıyla çağın ihtiyaçlarına göre eğitim sisteminde bir takım düzenlemelere gidilmektedir (Akpınar ve Aydın, 2007; Hanushek, 2007; Mentiş Taş, 2007). Öğretim programları eğitim sisteminin yansımasıdır. Bu nedenle eğitim sisteminde yapılan düzenlemeler öğretim programlarında yapılan değişiklikler olarak karşımıza çıkmaktadır (Özdemir, 2004). 2017 yılında da Beden Eğitimi ve Spor Dersi öğretim programında bir takım değişiklikler dikkat çekmektedir. Bu değişiklikler programın felsefesine, içeriğine ve ölçme değerlendirme yaklaşımına yansıtılmıştır. Program bütüncül, öğrenci merkezli yaklaşımı, yaparak yaşayarak öğrenme ve öğretmen rehberliğini içermektedir. Ayrıca beceri gelişimi (işbirlikçi çalışma becerisi, sosyal beceriler, eleştirel düşünme becerisi, aktif ve sağlıklı hayat becerisi, öz yönetim becerileri vb.) ve değerler eğitimi ilkeleri de (adil olma, arkadaşlık, eşitlik, sorumluluk, çalışkanlık, dürüstlük) ön plana çıkarılmaktadır (URL-1). Bu çalışmayla yapılan bu değişikliklerin öğretmenlerin bakış açısı ile değerlendirilmesi amaçlanmaktadır.

Yöntem Araştırma nitel bir araştırmadır. Trabzon ilinde görev yapan altı beden eğitimi ve spor dersi öğretmeni ile yarı yapılandırılmış mülakatlar yürütülmüştür. Öğretmenler seçilirken mesleki deneyim süreleri de dikkate alınmıştır.

Bulgular ve Sonuç Elde edilen veriler sonucunda öğretmenlerin yaşanan bu değişimden haberdar olduğu ve genellikle bu değişimi olumlu karşıladıkları görülmektedir. Ayrıca bu değişiklikler sayesinde öğrenmeye katılımın ve yaşam boyu öğrenmenin sağlandığı, öğrencilere vatan sevgisinin aşılandığı, derse karşı ilginin artığı ve yaratıcılığın ön plana çıktığı düşüncesi hâkimdir. Fakat programın uygulanmasının önünde bir takım engeller olduğu ve bu engellerin; koşulların sağlanamaması, materyal eksikliği ve bireysel farklılıklarının göz ardı edilmesi şeklinde olduğu dile getirilmektedir. Yapılan değişikliklerin önemli boyutlarından biri de ölçme-değerlendirme boyutudur. Program sonuçtan ziyade süreç odaklı bir ölçme-değerlendirme yaklaşımının uygulanması gerektiğini vurgulamaktadır. Bu doğrultuda öğretmenlerin çoğu bu değişikliği de olumlu karşılamaktadır. Ayrıca öğretmenler bu yaklaşımın, öğrencilerin kendi kendilerini gözlemlemesine imkân sağlayacağı ve dersin verimliliğini artıracağı görüşündedir. Fakat zaman faktörünün, bu ölçme-değerlendirme yaklaşımın uygulanmasının önündeki engellerden biri olduğu da vurgulanmaktadır. Anahtar Kelimeler: Beden Eğitimi ve Spor, Öğretim Programı, Öğretmen Görüşü

Kaynakça Akpınar, B. ve Aydın, K. (2007). Eğitimde değişim ve öğretmenlerin değişim algıları. Eğitim ve Bilim, 32(144). Demirel, Ö. (2004). Öğrenme sanatı. Ankara: Pegem Yayıncılık. Hanushek, E. A. (2007). Why is education re-form so hard? http://www.lsu.edu/reillycenter adresinden 16.11.2012 tarihinde edinilmiştir. Mentiş Taş, A. (2007). Öğretmen adaylarının yeni ilköğretim programına ve ilköğretim okullarında uygulanmasına ilişkin görüşleri. 16. Ulusal Eğitim Bilimleri Kongresi. URL-1: https://tegm.meb.gov.tr/meb_iys_dosyalar/2017_06/09163732_Beden_EYitimi_ve_Spor.pdf adresinden 20.09.2017 tarihinde edinilmiştir.

Teachers' Perspective on the Changes in the Curriculum of Physical Education and Sports Classes

Introduction and Purpose: The transition from the industrial age to the information age brings along certain adjustments in the education systems, in line with the requirements of the age in the light of globalization (Akpınar and Aydın, 2007; Hanushek, 2007; Mentiş Taş, 2007). Curricula are often considered the reflections of the education systems in place. That is why, the changes in education systems translate into further changes in curricula (Özdemir, 2004). A number of changes effected in the curriculum of Physical Education and Sports Classes were introduced in 2017. These changes found their reflection on the philosophy and contents of the program, as well as the assessment- evaluation approaches in place.

The new curriculum implements a holistic and student-centric perspective, and is based on learning by doing and experience, as well as guidance on part of the teachers. Moreover, the development of skills (cooperative working skills, social skills, critical thinking skills, active and healthy living skills, self-management skills etc.) and the principles of teaching values (fairness, friendship, equality, responsibility, industriousness, honesty) are on the forefront (URL-1). The present study intends to understand these changes from the perspective of the teachers.

Method: Study is a qualitative research. In this context, semi-structured interviews were held with six physical education and sports teachers serving in the province of Trabzon. The duration of professional experience was also taken into consideration when teachers were selected.

Findings and Result: The data revealed that the teachers were aware of the changes, and had often positive feelings about them. Furthermore, they usually believe that the changes helps in achieving active participation in learning as well as life-long learning, instilling patriotism, fostering interest in courses, and emphasizing creativity. However, the teachers also note a number of obstacles to the application of the curriculum, including the inability to secure requirements, lack of materials, and a disregard for individual differences. An important aspect of the changes is about assessment-evaluation. The curriculum emphasizes the need for an assessment-evaluation approach focusing on the process rather than the results. Most of the teachers consider this change a positive one. Moreover, the teachers believe that such an attitude would enable the students in keeping an eye on their own progress, and increase the effectiveness of the course. However, they note the time factor among the obstacles preventing due implementation of the said assessment-evaluation approach.

Keywords: Physical Education and Sports, Curriculum, Teachers' Views

References Akpınar, B. and Aydın, K. (2007). Eğitimde değişim ve öğretmenlerin değişim algıları. Eğitim ve Bilim, 32(144). Demirel, Ö. (2004). Öğrenme sanatı. Ankara: Pegem Yayıncılık. Hanushek, E. A. (2007). Why is education re-form so hard? http://www.lsu.edu/reillycenter adresinden 16.11.2012 tarihinde edinilmiştir. Mentiş Taş, A. (2007). Öğretmen adaylarının yeni ilköğretim programına ve ilköğretim okullarında uygulanmasına ilişkin görüşleri. 16. Ulusal Eğitim Bilimleri Kongresi. URL-1: https://tegm.meb.gov.tr/meb_iys_dosyalar/2017_06/09163732_Beden_EYitimi_ve_Spor.pdf adresinden 20.09.2017 tarihinde edinilmiştir.

SB425

Antrenörlük Eğitimi Bolümü Öğrencilerinin Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışlarının İncelenmesi

[1]Erkal Arslanoğlu, [1]Cansel Arslanoğlu, [1]Ahmet Mor, [1]Gökhan İpekoğlu, [1]Kürşat Acar, [1]Kadir Baynaz

[1]Sinop Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Sinop.

Email : *erkaloglu@sinop.edu.tr, canseloglu@sinop.edu.tr, amor@sinop.edu.tr, gokhanipekoglu@sinop.edu.tr, kursatacar@sinop.edu.tr, kbaynaz@sinop.edu.tr*

Amaç: Birçok hastalığın temeli çocukluk ve gençlik dönemine dayanmakta, sağlıklı bir yaşam biçimine sahip olmanın temelleri ise ancak, sağlıklı yaşama dair alışkanlıkların erken yaşlarda kazandırılmasıyla atılabilmektedir. Ayrıca, spora yön verecek olan geleceğin antrenörlerinin üniversite yıllarında kazandığı olumsuz sağlık davranışları, üniversite öğrenimi sonrasında da devam edebilecektir. Bu doğrultuda çalışmanın amacı, Antrenörlük Eğitimi Bölümü öğrencilerinin Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları'nın (SYBD) incelenmesidir.

Metod: Araştırmanın örneklemini, 2014-2015 akademik yılında Türkiye genelindeki 4 farklı üniversitede (Kafkas, Muğla, Gazi, Atatürk Üniversitesi) öğrenim gören 384 (224 erkek, 160 kadın) Antrenörlük Eğitimi Bölümü öğrencisi oluşturmuştur. Araştırmada verileri toplamak için kişisel bilgi formu ve Esin (1999) tarafından geliştirilen Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları Ölçeği (SYBDÖ-I) kullanıldı. Veriler SPSS 21.0 paket programında tanımlayıcı istatistikler kullanılarak değerlendirildi.

Bulgular: SYBD ölçeğinin altı alt boyutu bulunmaktadır. Çalışmamızda bu alt boyutlardan en yüksek puan ortalamasını Kendini Gerçekleştirme alt ölçeğinin (38,15±5,06), en düşüğünü ise Beslenme alt ölçeğinin (11,35±2,06) aldığı tespit edilmiştir. Egzersiz alt ölçeğinin ise 2. en yüksek puana sahip olduğu görülmüştür. Antrenörlük Bölümü 4. Sınıf öğrencilerinin, 6 alt ölçeğin 5'inde, 3. Sınıf öğrencilerinin ise 4'ünde daha yüksek puanlar aldıkları belirlenmiştir. Sınıf seviyesinin artmasıyla SYBD uygulanmasına ilişkin bilincin de arttığı gözlenmiştir.

Sonuç: Yapılan çalışmada Antrenörlük Eğitimi Bölümü öğrencilerinin "kendini gerçekleştirme" alt boyutunun diğer alt boyutlardan yüksek olduğu, "beslenme" boyutunun geliştirilmesi gerektiği ve sınıf seviyesi arttıkça sağlıklı yaşam biçimi davranışlarının uygulanmasına ilişkin bilincin de arttığı tespit edilmiştir.
Anahtar Kelimeler: Antrenörlük Eğitimi, Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları, Öğrenci.

Healthy Life Style Behaviors of Training Education Students

Aim: The basis of many diseases is based on childhood and youth, so the foundation of having a healthy lifestyle, can be obtained through the introduction of healthy living habits at an early age. Furthermore, negative health behaviors that are gained in university, would continue in the post-university education for coaches of the future. The aim of this study is to determine the Healthy Lifestyle Behaviors of Training Education Students.

Method: The sample of the study is consist of 384 (224 male, 160 female) Training Education students from four different university (Kafkas, Muğla, Gazi and Atatürk University) in 2014-2015 academic year. Healthy Lifestyle Behaviors Scale-1, which was developed by Esin (1999) and personal information form were used to collect data. Data was analyzed with SPSS 21.0 and descriptive statistics were used.

Findings: There are six subscales of Healthy Lifestyle Behaviors Scale-1. In this study, while the highest average score of the subscale is Self-Fulfillment (38,15 ± 5,06) and the lowest score of subscale is nutrition (11,35±2,06). Exercise is the second high score of six subscales. The 4th grade students of Training Education Department scored higher in 5 of 6 subscales and 3rd grade higher in 4 of 6 subscale. It has been observed that, with the increase of grade level, Healthy Lifestyle Behaviors also increase.

Results: While the "Self- Fulfillment" score is higher than the other subscales, "nutrition" subscale needs to be developed. Also as a result of this study, with the increase of grade level, applying healthy lifestyle behaviors also increase.
Keywords: Training Education, Healthy Life Style Behavior, Student.

SB448

İlköğretim 7. Sınıf Öğrencilerinin Oyuna Kavramına İlişkin Algıları

***[1]Hilal Şöhret*, [1]Hayrettin Gümüşdağ, [2]Mine Koç, [3]Mustafa Koç**

[1]Bozok Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Yozgat
[2]Erciyes Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Kayseri
[3]Adıyaman Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Adıyaman

***Email :** hilal.tennis@gmail.com, hgumusdag06@hotmail.com, mustafakoc.7483@gmail.com, mustafakoc.7483@gmail.com*

İlköğretim 7. Sınıf Öğrencilerinin Oyuna Kavramına İlişkin Algıları Özet

Bu araştırmanın temel amacı, ilköğretim 7. Sınıf öğrencilerinin "oyun" kavramına ilişkin sahip oldukları algıları metaforlar aracılığıyla ortaya çıkarmaktır. Araştırmanın çalışma grubunu Adıyaman ili Altınşehir ortaokulunda Okulu'nda öğrenim gören 42 öğrenci oluşturmaktadır. Araştırmanın verileri her öğrencinin "Oyun……. gibidir; çünkü…....." cümlesini tamamlamasıyla elde edilmiştir. Verilerin analiz edilmesinde içerik analizi tekniği kullanılmıştır. Araştırma sonucunda; araştırmaya katılan öğrencilerin büyük çoğunluğu (%97,62) oyunla ilgili olumlu metaforlar çok az bir kısmının (%2,38) ise olumsuz metaforlar geliştirdiği tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler:, Metafor, Oyun, Öğrenci

Perceptions Of 7th Grade Elementary Students About Game Concept

The main purpose of this study is to expose perceptions of students of elementary 7th grade about "game" concept by the means of metaphors. The participants for this study included 46 students from Hurriyet Secondary School both located in Adıyaman. To collect the study data, each participant was asked to complete the prompt "Game is like … because …" The content analysis technique was used to analyze study data. According to the results, a big amount of students (97,62%) have developed positive metaphors about speaking; 2,38% have developed negative metaphors.

Keywords: Metaphor, Game, Student.

SB459

Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Yaratıcılığa Teşvik Edici Davranışlarına Göre Kullandıkları Öğretim Stilleri

[2]Zehra Certel, [1]Melek Kozak, [3]Ziya Bahadır

[1]Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Karaman
[2]Akdeniz Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Antalya
[3]Erciyes Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Kayseri

Email : *melek.kozak@gmail.com, zcertel@akdeniz.edu.tr, melek.kozak@gmail.com, ziyabahadir40@hotmail.com*

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı, beden eğitimi öğretmenlerinin yaratıcılığa teşvik edici davranışlarını cinsiyet, ortaokul, lisede görev yapma, okul türü, mesleki kıdem ve alanı ile ilgili katıldığı hizmet içi eğitim semineri değişkenlerine göre incelemek ve öğretmenlerin kullandıkları öğretim stillerine göre yaratıcılığa teşvik edici davranışlarının farklılaşıp farklılaşmadığını ortaya koymaktır.

Metod: Araştırmada veriler, internet ortamında sağlanmıştır. Ölçek, öğretmenler tarafından elektronik ortamda yanıtlanmış ve de yanıtlar elektronik ortamda kaydedilmiştir. Araştırmanın örneklemini 60 kadın, 73 erkek olmak üzere toplam 133 beden eğitimi öğretmeni oluşturmaktadır. Öğretmenlerin yaş ortalamaları (=34.19±7.33) ve öğretmenlik deneyim ortalamaları (=9.09±6.77)'dır. Araştırmada, Soh (2000) tarafından geliştirilen ve Akar (2014) tarafından Türkçe için geçerlilik ve güvenirlik çalışmaları yapılan "Yaratıcılığa Teşvik Edici Öğretmen Davranışları İndeksi (YÖDİ) kullanılmıştır. Ayrıca araştırmacı tarafından öğretmenlerin kullandıkları yöntemleri işaretledikleri anket ve kişisel bilgi formu kullanılmıştır. Veriler normal dağılım göstermediği için ikili gruplarda Mann-Whitney ve çoklu karşılaştırmalarda Kruskall Wallis testi kullanılmıştır.

Bulgular: Beden eğitimi öğretmenlerin yaratıcılığa teşvik edici davranışları cinsiyetlerine ve ortaokul veya lisede görev yapma durumuna göre farklılaşmamaktadır. Öğretmenlerin yaratıcılığa teşvik edici davranışları okul türü değişkenine göre incelendiğinde, istatistiksel olarak farklılık göstermektedir.

Sonuç: Öğretmenler en çok geleneksel öğretim yöntemlerinden olan alıştırma yöntemini kullanmaktadırlar. Öğretmenlerin kullandıkları öğretim yöntemlerine göre bağımsızlık, yargılama, değerlendirme, fırsatlar alt boyutlarında ve ölçek toplamında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar bulunmuştur.

Anahtar kelimeler: Beden eğitimi öğretmeni, yaratıcılığa teşvik, öğretmen davranışları, öğretim stilleri.

Creativity Fostering Behaviors With Respect To Using Teaching Styles Of Physical Education Teachers

Aim: The purpose of this study creativity fostering behaviors of physical education teachers' in terms of gender, teaching stage, type of school, in-service training seminar, and seniority. Moreover, it is aimed to reveal creativity fostering behaviors with respect to using teaching styles of physical education teachers'.

Method: Surveys are provided on the internet. The scale was replied electronically by the teachers and the responses were recorded electronically. The sample of this study consisted of 133 physical education teachers' (female= 60, male= 73). The average age of teachers is age= 34.19±7.33 and the average of seniority them are seniority = 9.09±6.77. İn this study, the "Creativity Fostering Teacher Behavior İndex (cftindex)" developed by Soh (2000) and adapted to Turkish Akar (2014), "Personal Information Form" and the questionnaire indicate the using teaching styles of teachers" prepared by the researcher were used as data collection tools. In the analysis of the data, since the data no showed normal distribution Mann-Whitney was used in the paired comparison and Kruskal Wallis test was used in multiple comparisons.

Results: There is a no statistically significant difference between creativity fostering behaviors of physical education teachers' in terms of teaching stage and gender of the teachers. When creativity fostering behaviors of physical education teachers' are examined according to school type variable show statistically significant differences.

Conclusion: Teachers often use the "practice method", which is traditional teaching methods. According to the teaching styles used by the teachers; statistically significant differences were found in independence, judgment, evaluation, opportunities sub-dimensions and scale total score.

Keywords: Physical Education Teachers, Fostering Creativity, Teacher Behaviours, Teahing Styles.

SB460

Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Sınıf Yönetimi Yaklaşımları Ve Karşılaştıkları Sorunların Değerlendirilmesi (Samsun İli Örneği)

[1]Levent Bayram, [1]Deniz Günay Derebaşı, [1]Deniz Özge Yüceloğlu Keskin, [1]Sezgin Şahbaz

[1]Ondokuz Mayıs Üniversitesi,Yaşar Doğu Spor Bilimleri Fakültesi, Samsun

Email : *ssezginsahbaz@gmail.com, levent.bayram@omu.edu.tr, denizderebasi@hotmail.com, ozge_yuceloglu@hotmail.com, ssezginsahbaz@gmail.com*

Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Sınıf Yönetimi Yaklaşımları Ve Karşılaştıkları Sorunların Değerlendirilmesi (Samsun İli Örneği)

Levent Bayram1, Deniz Günay Derebaşı1, Deniz Özge Yüceloğlu Keskin1, Sezgin Şahbaz1 1ondokuz Mayıs Üniversitesi, Yaşar Doğu Spor Bilimleri Fakültesi

Giriş-Amaç: Sınıf yönetimi, eğitimin amaçlarına ulaşmasında ayrı bir öneme sahiptir. Öğretmenin sahip olduğu insani ve mesleki nitelikler başarılı sınıf yönetiminin belirleyicisidir. Öğretmenin izlediği yaklaşım, sınıf yönetiminin etkin ve verimli olması ile direk ilgilidir. Derslik dışında salonda ya da açık havada işlenen beden eğitimi dersi öğrencilere derslik ortamına göre daha fazla özgürlük ve hareket alanı sağlamaktadır. Bu hareket ve özgürlük ortamından dolayı öğrencilerde istenmeyen davranışlara yönelme eğilimi de olabilir. Bu araştırmanın amacı Beden eğitimi öğretmenlerinin eğitim etkinliklerini sağlarken karşılaştıkları sorunları ve bu sorunlara karşı yaklaşımlarını değerlendirmektir.

Metot: Araştırmanın örneklemini Samsun'da 2014-2015 eğitim öğretim yılında görev yapan beden eğitimi öğretmenleri arasından tesadüfi yöntemle seçilmiş 580 beden eğitimi öğretmeni oluşturmuştur. Veri toplama aracı olarak 9 soruluk kişisel bilgi formu ve Dilmaç (2009) tarafından geliştirilen ve geçerlilik güvenilirliği yapılan 19 maddelik anket formu uygulanmıştır. Verilerin analizi SPSS 21.0 programında Kruskal Wallis ve Man Whitney U testleri ile kullanılarak çözümlenmiş ve $p<0.05$ olması istatistiksel olarak anlamlı kabul edilmiştir.

Bulgular: Beden eğitimi öğretmenlerinin sınıf yönetimi yaklaşımlarında yaş, cinsiyet ve mesleki kıdem gruplarına göre anlamlı bir farklılık bulunmadığı, hizmet içi eğitim alma durumu değişkenine göre ise anlamlı farklılık bulunduğu tespit edilmiştir. Bu fark hizmet içi eğitim alanların lehine gerçekleşmiştir.

Tartışma-Sonuç: Hizmet içi eğitim alan öğretmenlerin sınıf yönetiminde ve sınıf içi problemlerin çözümünde daha etkin oldukları söylenebilir. Yeni ve güncel eğitim bilgileriyle tanışan öğretmenler aldıkları eğitimi sınıf yönetimi stratejilerine yansıtmakta, sorunların çözümünde daha etkin biçimde rol almaktadırlar. Milli Eğitim Bakanlığı tarafından hazırlanan hizmet içi eğitim seminerlerine sınıf yönetimi konularının dahil edilmesi ve öğretmenlerin bu alandaki yeniliklerden haberdar olmalarının, bu amaçla okullarda çeşitli seminerler, konferanslar, workshop uygulamaları düzenlenmesinin eğitim kalitesini mutlak suretle artıracağı düşünülmektedir.

Kaynak: Dilmaç O. (2009) Görsel Sanatlar Öğretmenlerinin Sınıf Yönetimi Yaklaşımları ve Karşılaştıkları Sorunlar Üzerine Bir Araştırma (Erzurum İli Örneği)", The First International Congress of Educational Research, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Eğitim Araştırmaları Derneği, 1-3 Mayıs, Çanakkale, ss. 678- 701.

Anahtar kelimeler: Sınıf yönetimi, Beden eğitimi öğretmeni, Öğretmen davranışı

The Classroom Management Approaches Of Physical Education Teachers and The Evaluation Of The Problems They Face (Samsun Sample)

Introduction-Aim: Classroom management plays an important role in reaching the goals of education. The humanistic and occupational qualifications of the teacher are the determinants of successful classroom management.

The approach of the teacher is directly linked to the effectiveness and efficiency of classroom management. Conducting a physical education lesson in a gym or outside rather than in a classroom provides more freedom and area for students. With this area and freedom, students may tend to show undesirable behavior. The aim of this research is to evaluate the problems that physical education teachers experience while conducting educational activities and how they approach these problems.

Method: As participants for this research, 580 physical education teachers who worked in Samsun during the 2014-2015 school year were chosen randomly. A 9-question personal information form and a 19-item survey form, which was developed by Dilmaç (2009) and tested for validity and reliability, were used to gather data. The data was analyzed with the Kruskal Wallis and Man Whitney U tests on the SPSS 21.0 program, and $p<0.05$ was considered as statistically significant.

Findings: It was found that the classroom management approaches of the physical education teachers did not show a statistically significant difference terms of age, gender and occupational seniority. Yet, a statistically significant difference was found based on the variable of receiving inservice training. This difference was in favor of inservice training areas.

Discussion-Results: It can be stated that teachers who receive inservice training are more effective in classroom management and coping with in-class problems. Teachers who receive new and updated educational information integrate this new knowledge into their classroom management strategies and become more effective in dealing with problems. It is believed that including classroom management issues in the inservice training seminars prepared by the Ministry of National Education, keeping teachers updated about the innovation in this field, and for this, organizing seminars, conferences and workshops in schools will certainly enhance the quality of education.

Reference: Dilmaç, O. (2009) A Study on the Classroom Management Approaches of Visual Arts Teachers and the Problems They Face (Erzurum Sample), The First International Congress of Educational Research, Çanakkale Onsekiz Mart University, The Educational Research Association, 1-3 May, Çanakkale, pp. 678-701.

Keywords: Classroom management, Physical education teacher, Teacher behavior

PB476

Olgu Sunumu: Bir Öğrencinin ve Spor Bilimci Akademisyen Velisinin Yaşantıları Üzerinden Türk Eğitim Sisteminde Spor Yapmanın Zorlukları Üzerine Eylem Araştırması

***[1]Mahmut Çağatay Nazlıcan*, [1]Eren Uluöz**

[1]Cukurova University, School Of Physical Education and Sports, Adana

***Email :** mahmutnazlican01@gmail.com, proferde@hotmail.com*

Spor yapmanın okul çağı çocuklarında akademik başarıyı arttırdığı, fiziksel gelişimi iyileştirdiği, ruhsal iyilik hali oluşturduğu, özgüveni geliştirdiği ve sosyalleşmeye katkı sağladığı ortaya konmuştur. Ancak özellikle ülkemizdeki eğitim sistemi spor yapma konusunda bilinçli velileri ve öğrencileri dahi ciddi anlamda zorlamaktadır. Bu çalışmada ortaokul ve lise eğitimi boyunca spor yapmayı çok isteyen ancak eğitim sisteminin bunu neredeyse imkansızlaştırdığı bir öğrencinin ve velisinin yedi yıl boyunca yaşadığı sıkıntılar derlenmiştir. Araştırma yedi yıllık bir eylem araştırması olup yazarlar aynı zamanda olgunun karakterleridir. Eğitim hayatı boyunca spor yapma konusunda yaşanan sorunlar öğrencinin günlüğünden ve velisi ile birkilte karşılaşılan yaşantılardan yola çıkarak derlenmiştir. Öğrencinin ve velisinin eğitim hayatı boyunca spor yapma konusunda yaşadıkları problemler şu ana temalar altında toplanmıştır. TEOG/SBS Sınavları; Okul/Sınav başarısı ile spor arasında tercih yapmak zorunda kalmak: Spor yapmaya çalışırken yarış atı psikolojisine yenik düşerek diğer öğrencilerden geride kalma korkusu, yazılılarda ve sınavlarda başarısız olma korkusu yedi yıl boyunca sürekli hissedilmiştir. Tam gün eğitim; spor yapmanın zamansal imkansızlığı: Öğrencinin ve velisinin tüm çabasına rağmen tam gün eğitim sistemi öğrencinin spor yapmasını neredeyse imkansızlaştırmıştır. 08:00'da başlayıp 15:30'da sona eren okul saatleri öğrencinin ve velinin spora katılım konusunda önlerindeki en büyük engel olarak süregelmiştir. Çünkü 15:30'da biten eğitimin ardından yaklaşık 16:30 sularında evde olmak, yemek yiyemeden 17:30'daki antrenmana yetişmeye çalışmak, 19:30 sularında biten antrenmanın ardından 20:30 sularında evde olmak ve 08:00'da başlayıp 20:30'da eve dönüşle sonuçlanan yaklaşık 12 saatlik eforun ardından uyku zamanına kadar kalan 2-3 saatte duş almak, yemek, ödev yapmak, sınava çalışmak, test çözmek, etüt ödevlerini yapmak gibi diğer zorunlu faaliyetleri yapmaya çalışmak zorunda kalmak hem sporu hakkıyla yapmaya hem de okul ve sınav başarısını tam olarak sağlamaya imkan tanımamıştır. Yasal bariyerler; Okul müsabakalara katılımın zorlukları: Tüm sporcu öğrenciler gibi konu edilen öğrenci ve velisi de okul maçlarına gidildiğinde yaşanan eğitim kesintisinin ve bunu telafi edecek bir makanizma olmamasının sıkınsını yaşamışlardır. Kulüp takımı ile maçlara katılmak ise okul devamsızlıklığı üzerinde oluşturduğu baskı ve yine derslerden geri kalma sorunu nedeniyle temel zorluklardan birisi olarak süregelmiştir. Araştırmaya konu olan karakterlerin yaşadıkları sorunlara ilişkin oluşan ana temalar sporcu öğrencilerin neredeyse tamamı tarafından yaşanmaktadır. Her yıl binlerce veli ve öğrenci istemeden de olsa sistemin yarattığı koşullar nedeniyle gelecek kaygısı ile zaten çok az olan boş zamanları kurs, etüt, özel ders gibi faaliyetlerle doldurup spordan uzaklaşmak zorunda kalmaktadır. Bu araştırmanın karakterleri olan spor bilimci veli ile basketbol aşığı öğrenci dahi eğitim sisteminin meydana getirdiği zorlukları aşamamıtır. Bunun sonucunda öğrenci hem sportif anlamda hem de ders/sınav başarısı anlamında kapasitesinin çok altında kalmıştır. sporla eğitim arasında bir denge kurmak neredeyse imkansız bir hal almıştır. Sportif anlamda başarılı oaln bir çok öğrencinin sınav başarıları son derece düşük seviyede kalmaktadır. Buna karşılık derslerine ağırlık veren sporcu öğrenciler ise sportif anlamda geri kalmaktadırlar. Besyo sınavlarına başvuran öğrencilerin başvuru puanları incelendiğinde bu tablo net şekilde ortaya çıkmaktadır. Yetenek testlerini yüksek başarıyla tamamlayan öğrencilerin merkezi sınav puanlarının ve orta öğretim başarı puanlarının düşük oldugu görülmektedir. Sonuç olarak Mevcut sistemin öğrencileri spor yapma konusunda pasifleştirdiği görülmektedir. Bu konu ile ilgili devlet eli ise radikal düzenlemelerin yapılmasına ihtiyaç olduğu düşünülmektedir.

Case Report: An Action Research On The Difficulties Of Sports Attending For A Student And His Parent Who is An Academician in Sports Science in The Turkish Education System Over Their Experiences

Sports improve academic success in school children,improve physical development, reate a spiritual well-being,develop self-confidence and contribute to socialization.However education system is seriously pushing even the conscious parents and students about sports.This study compiles the troubles that a student and his parents have experienced for seven years, who are very interested in doing sports during their secondary and high school education, but whose educational system makes it almost impossible.The research is a seven-year action research and the writers are also character of the same age.

The problems of sports making throughout the education life have been compiled from the day of the student and from the experiences of the parents and the family.The problems that the learner and his/her parents have experienced in sports throughout their education life are gathered under the following main themes. TEOG/SBS Exams:having to choose between school/exam success and sports:While trying to do sports, the fear of falling behind other students by falling into race horse psychology,the fear of failing in writing and in exams,has been constantly felt for seven years. Full-time education;the temporal impossibility of doing sports: The school hours that started at 08:00 and ended at 15:30 lasted as the biggest obstacle for the students and the parents to participate in the spore. After being educated at 15:30, after being at home at 16:30,trying to train at 17:30 without eating, being at home at 20:30 after training finished at 19:30,starting at 08:00.After about 12 hours of returning to home at 20:30,we have to try to do other obligatory activities such as taking a shower, eating, doing homework,studying,solving the test,doing the studying assignments and so on for 2-3 hours until the sleeping time.The school and the test have not been able to fully achieve success. Legal barriers;difficulties in participating in the school competition:Like all athletes,the students and parents of the athletes have experienced the shortage of training and the lack of a mechanism to compensate them when they go to school matches.Participating in matches with the club team continued to be one of the main difficulties due to the pressure on school absenteeism and the problem of lagging from the classes. The main themes related to the problems experienced by the investigated characters are experienced by almost all the athletes.Every year thousands of parents and students are forced to leave their spare time with activities such as courses,studies,private lessons,which are already very little with the future anxiety due to the conditions created by the system.The characters of this research, sports scientist parents and students, have not been able to overcome the difficulties that the education system has brought to the table.As a result, the student is far below the capacity of both sporty sense and course/exam success.It has become almost impossible to establish a balance between sports and education.Many successful students in the sporting sense remain at very low levels of exams. However the athletes who give importance to their lessons are restored in a sportive sense.The state is considered to be in need of making radical regimes on this subject.

SB487

Öğretmenlik ve Antrenörlük Öğrencilerinin Bazı Fiziksel Ve Fizyolojik Ölçümlerinin Karşılaştırılması

***[1]Bülent Asma*, [1]Fatih Eriş, [2]Kemal Sargın, [1]Mucahit Sarıkaya, [1]Volkan Sert**

[1]YYÜ Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Van
[2]YYÜ Sağlık Hizmetleri Yüksekokulu

***Email :** mbulentasma@yyu.edu.tr, fferis@mynet.com, ksargın@yyu.edu.tr, msarıkaya@yyu.edu.tr, vset@yyu.edu.tr*

Bu çalışmanın amacı Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Antrenörlük ve Öğretmenlik Bölümleri öğrencilerin fiziksel ve fizyolojik ölçümlerini yaparak, bölümler arası fark olup olmadığını araştırmaktır. Araştırma Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Beden Eğitimi Spor Yüksekokulu 41 Öğretmenlik ve 54 Antrenörlük Bölümü öğrencisi olmak üzere toplam 95 üniversite öğrencisi ile yapılmıştır. Çalışmaya katılan öğrencilerin ağırlık ve boy ölçüleri alınmış, Beden Kütle İndeksi (BKİ) hesaplanmıştır. Biyoelektrik İmpedans Analiz (BİA) ile öğrencilerin yüzde yağ değerleri ölçülmüştür. Ayrıca performans ölçümlerinden 30m sürat testi, Cooper testi, pençe kuvveti ve esneklik testleri uygulanmıştır. Veriler betimsel istatistikler, bağımsız gruplar için t-testi Analizi ile değerlendirilmiştir. Yapılan t-testi analizi sonuçlarına göre; Öğretmenlik ve Antrenörlük Bölümü öğrencilerin fiziksel ve fizyolojik test sonuçları açısından bölümler arası bir farklılık olmadığı bulunmuştur ($p>0.05$). Cinsiyete göre pençe kuvveti (sağ ve sol el), 30m sürat testi, Cooper testi, yüzde yağ değerleri farkı istatistiksel açıdan anlamlı bulunmuştur ($p<0.05$). Sonuç olarak; bölüm türüne göre fiziksel ve fizyolojik özellikleri incelediğimizde guruplar arasında fark bulunamamıştır. Bunun nedeni olarak her iki bölüm öğrencilerinin aynı özel yetenek sınavına tabi tutulmuş olmalarından kaynaklandığı düşünülmektedir. Literatür bilgisinde cinsiyete göre karşılaştırmalarda dayanıklılık, sürat, kuvvet ve esneklik değerlerinde fark olması beklenmektedir. Yaptığımız çalışmada yalnızca esneklik hariç tüm parametreler literatür bilgisini destekler niteliktedir.

Anahtar Kelime: esneklik, cooper, sürat, yüzde yağ

The Comparison Of Some Physical and Physiological Measurements Of Teaching And Training Students

Summary: The aim of this study is to find out whether there is a difference between the students at Training and Teaching Departments of School of Physical Education and Sports by carrying out their physical and physiological measurements. The research was held with 95 university students in total, 54 of whom from Training Department and 41 of whom from Teaching Department of Van Yüzüncü Yıl University School of Physical Education and Sports. The weight, height of participant students were measured and their body-mass indexes were calculated. By utilizing Bioelectrical Impedance Analysis, students' body fat percentages were measured. Besides; performance measurements including 30m speed test, Cooper test, claw power and elascticity tests were applied. The data were evaluated with descriptive statistics and t-test analysis for independent groups. According to the results of t-test analysis, it was found out that there is no difference between students at Teaching and Training Departments in terms of their physical and physiological test results ($p>0.05$). The difference in claw power (right and left hand), 30m speed test, Cooper test and fat percentage values was found to be meaningful statistically ($p<0.05$). Consequently; any difference could not be found when their physical and physiological features were examined in respect to departments. This outcome is considered to have resulted due to the fact that both departments' students were applied the same skills test. In terms of literature knowledge, it is expected to have difference in stability, speed, strength and elasticity values in comparisons as to genders. In our study, all parameters except for elasticity supports the literature knowledge.

Keywords: Elasticity, Cooper, Speed, Fat Percentage

SB515

12–14 Yaş Grubu Ergenlerde Ders Dışı Etkinlikler ve Egzersiz Kapsamında Uygulanan Fiziksel Aktivite Programının İlköğretim Öğrencilerinin Yaşam Kalitesi Üzerindeki Etkileri

***[1]Osman Kürşat Ergül*, [2]Hatice Çamlıyer, [3]Hulusi Alp**

[1]İzmir Gshim
[2]Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa
[3]Eğirdir Sağlık Hizmetleri MYO, Isparta

***Email :** kursatergul@gmail.com, haticcam@gmail.com, ekim1778@gmail.com*

Bu araştırmanın amacı, fiziksel aktivite uygulamalarına gönüllü katılan ilköğretim öğrencileri ile katılmayan ilköğretim öğrencilerinin yaşam kalitelerini arttırmaya yönelik fiziksel aktivite programının meydana getirdiği farkın belirlenmesidir. Araştırma, 2011 yılında Manisa merkezde bulunan Vestel ilköğretim okulunda (n=878) yapılmıştır. Ancak uygulama 2011 yılında yapıldıktan sonra 2012-2013 Eğitim – Öğretim yılında Milli Eğitim Bakanlığı tarafından uygulanan 8 yıllık kesintisiz eğitimin 12 yıla (4+4+4 eğitim sistemi) çıkarılmasıyla mevcut ilköğretim okulları ortaokul olarak değiştirilmiş ve bu yüzden Vestel İlköğretim okulu Ortaokula dönüşmüştür. Çalışma Milli Eğitim Bakanlığı tarafından uygulanan TEOG Sınavı nedeniyle olası strese ve baskıya maruz kalan ve okul devamsızlık sorunu nedeniyle 12–14 yaş grubu öğrencileri (n=297) üzerinde yapılmıştır. Çalışma iki aşamada yürütülmüştür; Birinci aşamada; Vestel ortaokulunda eğitim-öğretim görmekte olan ve araştırmanın örneklemini oluşturan çocukları tanıyabilmek, çocukların problem davranışları hakkında bilgi sahibi olabilmek amacıyla, okul rehberlik ve beden eğitimi öğretmenlerinden çocuklarla ilgili bilgiler toplanarak, müdahale edilecek problem davranışlar, kullanılacak yöntem ve tekniklerin belirlenmesi için araştırma ekibi tarafından (Sorumlu araştırmacı, Yardımcı araştırmacı) uygulamaya başlamadan önce bir ön değerlendirme yapılmıştır. Değerlendirme sonucu 6 ve 7. Sınıflardan öğrenci alınarak müdahale ve kontrol grubu oluşturulmuştur. İkinci aşama da ise; müdahale ve Kontrol grubundaki çocuklara "Kiddo Kindl Ergen Ölçeği" ön test olarak uygulanmıştır. Daha sonra, okulda öğrencilerin anketle belirlenen ilgi ve isteklerine göre hazırlanan fiziksel aktivite programı (temel teknik eğitimi ve oyun temelli fiziksel aktivitelerden oluşan), on iki (12) hafta boyunca, mevcut beden eğitimi dersleri dışında haftada iki (2) gün, iki (2) ders saati olarak araştırmacı tarafından müdahale gurubundaki çocuklara uygulanmıştır. Kontrol grubuna ise genel olarak almakta oldukları eğitimin dışında hiçbir aktivite uygulanmamıştır. 12 (On iki) hafta sonun da müdahale ve Kontrol grubundaki çocuklara Kiddo Kindl Ergen Ölçeği tekrar son- test olarak uygulanmıştır. 12 (On iki) hafta süren çalışmada müdahale grubuna yaptırılan fiziksel aktiviteler araştırmacı tarafından kısa video ve resimler ile kayıt altına alınmıştır. Veri analizinde SPSS.17.0 istatistik programında; ön test son test karşılaştırmalarında normal dağılıma uyan veriler için Bağımlı Gruplarda T Testi, normal dağılıma uymayan veriler için Wilcoxon İşaretli Sıra Testi uygulanmıştır. Müdahale grubu ile kontrol grubu arasındaki karşılaştırmalarda sürekli veriler için normal dağılıma uyan verilerde Bağımsız Gruplarda T Testi, normal dağılım koşulları sağlanmadığında Mann - Whitney U testi kategorik verilerde Ki Kare analizi uygulanmıştır. Tip 1 hata için α= 0.05 düzeyi alınmıştır. Sonuç olarak; müdahale grubundaki öğrencilere uygulanan fiziksel aktivite programı sonucunda, toplam yaşam kalitesi puanlarının, kontrol grubundaki öğrencilerin puanlarına göre daha fazla artış gösterdiği ve istatistiksel olarak ön test ve son test puanları arasında anlamlı bir farklılık olduğu saptanmıştır.

12-14 Age Group in Adolescent Extra CurriCular Activities and Exercise Under The Significant İmpact On The Quality Of Life Of Primary School Students Of Physical Activity Program

The aim of this research is to determine the difference that primary school students voluntarily participating in physical activity practices and primary school students who do not participate in the physical activity program for increasing quality of life. The research was conducted at Vestel Primary School in Manisa (n = 878). The study was conducted on 12-14 year old students (n = 297) who were exposed to possible stress and pressure due to the TEOG Exam applied by the Ministry of National Education and because of the school absenteeism problem. The study was conducted in two stages; In the first stage; In order to be able to know the children who are teaching and learning in Vestel secondary school and to be able to know the children who constitute the sample of the research and to have knowledge about the problem behaviors of the children, information about the children from the school guidance and physical education teachers is collected by the research team (Responsible for determining the problem behaviors to be intervened, Researcher, assistant researcher), a preliminary assessment was carried out before the implementation.

After the evaluation, students were taken from 6th and 7th grades and experiment and control groups were formed. The second stage is; The "Kiddo Kindl Ergen Scale" was administered as a pre-test to the children in the Experimental and Control groups. Then, the physical activity program (composed of basic technical education and play-based physical activities) prepared according to the interests and desires of the students in the school by the questionnaire was applied to the children in the experimental group by the researcher for two weeks, two days a week for twelve weeks. For the control group, no activities were performed except for the education they were routinely taking. Twelve weeks later, the children in the Experimental and Control groups were again subjected to the Kiddo Kindl Ergenic Scale as a post-test. Physical activities performed for 12 weeks in the experimental group were recorded by the researcher with short videos and pictures. The obtained data were evaluated by SPSS statistical program. Mann Whitney U test was used in the comparison between the groups and Wilcoxon test was used in the group comparison. For type 1 error, $\alpha = 0.05$ and 0.01 were taken.

As a result; It was determined that the total quality of life scores of the physical activity program applied to the students in the intervention group increased more according to the total quality of life scores of the students in the control group and statistically significant difference between the pre-test and post-test scores.

SB547

Dijital Spor Oyunlarından Fifa Oyununun Analizi

[2]Talha Murathan, [2]Kübra Özdemir, [1]Vahdet Alaeddinoğlu

[1]Atatürk Üniversitesi Horasan Meslek Yüksekokulu, Erzurum
[2]Ardahan Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Ardahan

Email : *talhamurathan@ardahan.edu.tr, kubraozdemir@ardahan.edu.tr, alaeddinoglu@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Oyunun insanın yeryüzünde var olması kadar eskiye dayandığı bilinmektedir. Zamanla oyunlar çeşitlenerek daha eğlenceli ve kurallı hale gelmiştir. Oyunlar öğrenmeyi hedef alan önemli bir öğretme ve eğitim aracıdır. Bireylere kazandırılması ve öğretilmesi istenilen davranışlar oyun yardımıyla rahatlıkla öğretilerek gelişimlerine katkıda bulunulur. Bu çalışmanın amacı Dijital spor alanındaki oyunlardan Fifa futbol oyunu versiyonlarının (sürüm) incelenmesidir.

Yöntem : Çalışmada konuyla ilgili literatür incelenerek analiz edilmiştir.

Bulgular ve Sonuç: Bilgi çağı olarak adlandırılan bu yüzyılda bilişim teknolojilerinin her alanda hayatımızı etkilediği görülmektedir. Bilişim teknolojileri ile birlikte dijital oyun, dijital spor kavramı da ortaya çıkmıştır. Fifa serileri en fazla ilgi gören dijital spor oyunu serileridir. Dünyada amatör ve profesyonel olarak çevrimiçi veya çevrimdışı dijital spor turnuvaları düzenlenmektedir. EA (Electronic Arts) Canada firması 1993 yılında FIFA (Uluslar arası Futbol Federasyonları Birliği)'dan lisans alarak Fifa 94 Fifa International Soccer isimli dijital futbol oyununu piyasa sürdü. Oyunda takımlar sadece milli takımlardan oluşmaktaydı ve önceki atari tarzı oyunlardan farkı top kullanma ve açı tarzıydı. Bu oyunlarda kullanıcılar konsol ve klavye gibi donanımlarla oyunu yönlendirmektedir. Serinin ikincisi Fifa95 oyununda özellikle futbol bakımından gelişmiş ülkelerin Lig takımları da oyuna dahil edilmiştir. Futbolculara telif vermemek için isimlerinde küçük değişikliklere gidilmiştir. Fifa96 serisi ile üç boyutlu görüntüler ve izleyici sesleri kullanılmıştır. Daha sonra her yıl oyunun yeni sürümü piyasaya sürülmüştür. Fifa16'da kadın oyuncular ilk defa yer almıştır. Oyunun son sürümü Fifa 18'dir. 2017 yılının Eylül ayında dünya genelinde piyasaya sürülen Fifa18 oyunu serinin 25'inci oyunudur. Bu sürümde oyuncuların genel olarak oyun içerisindeki davranışları yüz mimikleri pozisyon içerisindeki durumları eklenmiştir. Oyunlar sürüm yükseltmesine gittikçe yeni özellikler eklenmiş, oyun ve oyuncu yapılarında görsel ses uygulamalarında değişiklikler yapılmıştır.

Anahtar kelimeler: Oyun, Spor, Dijital spor, Fifa, EA Sport.

Analysis Of Fifa Games From Digital Sports Games

Introduction and Aim : Game is based on the past as long as human being exits on the earth. These activities ensured that games became diversyfied, more enjoyable and more orderly in course of time. Games are important (implements of) teaching and educatinal implements to take aim at learning. Behaviours, switch gain and teach to the people, contribute to development by helping of games. The aim of this study is to be analyzed the versions of Fifa Football games on the area of sports.

Method : In this study about the subject, the literature was analyzed by investigating. Findings and Result : The information technologies affect our lives in every area in this centure which is called information era. Digital games and digital sport concepts came up with information Technologies. Fifa games are the most popular sports game series. In the world both online and offline digital sports tournaments are organized as amateur and Professional. In 1993 EA (Electronic Arts) Canada firm got the licience of Fifa 94 from FIFA (Federation International Football Assembly) and launched. The digital football game which is named of fifa international soccer. The games were formed about National Teams, and the difference from atari games is using ball and angle style. In these games users direct games by helping of console and keyboard. At the second version of Fifa 95, the league teams of developed countries about football, got involved into games. The names of football players has been changed in order not to pay for stage rights. In Fifa 96 version, it is used three-dimensional (3D) image and audience voice. Then the new version of the game launched every year. Women players took part in Fifa 16 for the first time. Fifa 18 is the 25th game of the series in the world in September 2017. In this version football players behaviours, face mimes are attached. As they developed the versions of games, the attached new features. They made new changes about the games and players structures.

Keywords : Game, Sport, Digital Sport, Fifa, EA Sport.

SPOR TARİHİ VE FELSEFESİ / HISTORY AND PHILOSOPHY OF SPORTS

SB35

Xx. Yüzyılın İlk Yarısında Osmanlıca Yayımlanan Bazı Spor Dergilerinde Hokey Ve Hokey Müsabakaları

***[1]Kürşat Yusuf Aytaç*, [2]Ünal Taşkın**

[1]Adıyaman Üniversitesi Bed. Eğt. ve Spor Yük. Ok. Adıyaman
[2]Adıyaman Üniversitesi Fen Ed. Fak. Tarih Bölümü, Adıyaman

***Email :** kyaytac@gmail.com, unaltaskin@hotmail.com*

Giriş: Hokeyin ilk olarak nerede ve kimler tarafından oynandığı henüz tam olarak netlik kazanmamıştır. Ancak bugün bu spor dalının buz hokeyi ve çim hokeyi olarak iki ayrı türde oynandığını söylemek mümkündür. Modern hokey ilk olarak XIX. yüzyılda İngiltere okullarında oynanmaya başlamış ve kısa bir süre sonra müfredat programlarına dâhil edilerek popüler bir spor haline gelmiştir. Sömürgecilik çağında dünyanın değişik coğrafyalarındaki faaliyetler sonucu, İngiliz hâkimiyetine alınmış yerlerde bu oyun oynanmaya başlamıştır. Diğer yandan diplomatik ilişkiler sonucu, İngiliz devlet görevlilerin gittikleri yerlerde de bu oyunun itibar edilerek oynandığını söylemek mümkündür. Bu ülkelerden biri de Osmanlı Devleti'dir. XX. yüzyılın başlarında İstanbul'a yerleşen İngiliz aileler arasında oynanmış ve bir süre sonra İstanbul'da İngilizlerin kurduğu hokey kulüpleri zuhur etmiştir.

Yöntem: smanlıca yayınlamış olan İdman Dergisi, Spor Alemi, Maç ve Gol dergilerinin muhtelif sayılarında bulunan hokey branşıyla ilgili haber ve yazıların değerlendirilmesine çalışılmıştır. İdman Dergisi ve Spor Alemi Dergisi büyük oranda incelenmiş fakat Maç ve Gol dergilerinin sınırlı sayılarına ulaşılabildiği için yeterli ölçüde faydalanılamamıştır.

Bulgular: İdman, Spor Alemi, Maç ve Gol dergilerinde hokey branşıyla ilgili olan haber ve yazılara bakılmıştır. Bunlar genel itibariyle yayınlandıkları dönemdeki Hokey maçları hakkında bilgiler vermektedir. Ayrıca maçlar bir spiker anlatımıyla yazılmış ve bazı yerlerde seyircilere ait beyanlara da yer verilmiştir. Az olmakla birlikte dergilerde fotoğraflara da rastlanmaktadır. Diğer yandan bilgilendirmek maksadıyla İdman Dergisi'nin 30. ve birlikte yayınlanan 31-32. sayılarında hokey sporuyla ilgili açıklama da mevcuttur. Bu açıklama içerisinde saha ölçüleri, cezalar, oyun malzemeleri, oyuncu mevki isimleri gibi bilgiler bulunmaktadır. 1913 yılında İstanbul'da Galatasaray, Skeyting Palas (Skating Palace) ve Amerikan takımları arasında düzenlenen turnuva ve maçlar ayrıntılı bir şekilde anlatılmıştır. Yine bu yıl içerisinde Galatasaray hokey takımının American Skating Club, Sporting Club ve Veymont ve Zealandia kulüpleriyle olan maçları da skor olarak sunulmuştur. Spor Alemi dergisinde 1919 yılındaki Türk Hokey Ligi hakkında bilgiler bulmak mümkündür. Bu yıl itibariyle kurulan ligde toplam 7 takım mücadele etmiş ve Fenerbahçe birinci olmuştur. Fenerbahçe'den sonra sırasıyla ikinciliği Altınordu, üçüncülüğü Gürbüzler dördüncülük ve beşinciliği toplamda aynı sayıya yani 12'ye ulaşan Galatasaray ve İdmanyurdu takımları almışlardır. Gol dergisinde 1925 yılı hokey maçları, Maç dergisinde ise 1926 yılındaki hokey heyeti ile ilgili bilgiler bulunmaktadır.

Tartışma ve Sonuç: Bu araştırma 20. yüzyılın ilk yarısında yayımlanan İdman, Gol, Maç ve Spor Alemi mecmualarında yer alan hokey branşı ile ilgili haberleri içermektedir. Bahsi geçen dergilerde hokey ligi ve müsabakaları hakkında ayrıntılı anlatımlı bilgiler bulunmaktadır. Bu bilgilere, ilgili konuda araştırma yapacak kişilere fayda sağlayacağı umularak işaret edilmiştir.

Hockey and Hockey Matches in Sports Magazines Published in Ottoman Turkish in The First Half Of 20th Century

Introduction: Where and by whom hockey was played first has not completely been clarified yet. Today, however, it is possible to say that this sport was played in two different types, ice hockey and grass hockey. Modern hockey was firstly started to be played in British schools in the 19th century, and became a popular sport as being included into the curriculums after a while later. As result of the activities in various geographies of the world during the colonialist age, this game started to be played in places under the domination of Britain. On the other hand, it is possible to mention that this game was also played in places where British state officials went. One of these countries is the Ottoman Empire. The game was played by the British families who settled in İstanbul at the beginning of the 20th century, and a while later hockey clubs founded by the British appeared.

Method: The news and articles related to the hockey branch in various issues of İdman Magazine, Spor Alemi, Maç and Gol magazines published in Ottoman Turkish were tried to be evaluated. İdman Magazine and Spor Alemi Magazine were analyzed to a large extent; however, because limited issues of Maç and Gol magazines could be obtained, these could not be benefited adequately. Findings: The news and articles related to the hockey branch in İdman, Spor Alemi, Maç and Gol magazines were reviewed. These generally provided information on the hockey matches during the period they were published. Furthermore, the matches were written by the expressions of a commentator, and statements of some audiences were also included. Though limited, there were also photographs in the magazines. On the other hand, there were also explanations related to the hockey sports in 30th issue and 31st- 32nd issues of İdman Magazine published at the same time for informing. These explanations included information on pitch sizes, punishments, game materials, and names of players' locations. The tournaments and matches organized between Galatasaray, Skating Palace and American teams in İstanbul in 1913 were commented in details. In addition, the match of Galatasaray hockey team and mixed foreigners' team was also mentioned It was possible to find information on Turkish Hockey League in 1919 in Spor Alemi magazine. There were totally 7 teams in the league established as of this year, and Fenerbahçe ranked the first. Subsequent to Fenerbahçe, the second was Altonordu, the third was Gürbüzler, and the fourth and the fifth were Galatasaray and İdmanyurdu teams with the same score of 12. In Gol magazine, there were information on 1925 hockey matches; and it was possible to find information on hockey commission in 1926.

Discussion and Conclusion: This research included news on hockey branch mentioned in İdman, Gol, Maç and Spor Alemi magazines published in the first half of the 20th century. There were detailed expressive information on hockey league and matches in these aforementioned magazines. This information was indicated hoping that these would provide benefits to individuals researching in this relevant issue.

SB58

Endüstrileşen Sporu Walter Benjamin'in "Aura" Kavramıyla Yeniden Düşünmek

[1]Selami Özsoy

[1]Abant İzzet Baysal Üniversitesi İletişim Fakültesi, Bolu

Email : *selamio@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Eleştirel kuram olarak da bilinen Frankfurt Okulu'nun temsilcilerinden olan Walter Benjamin, tek olmasıyla değerli olan sanat eserlerinin teknik yöntemlerle çoğaltılmasıyla değersizleştirdiği söylemekte ve bu süreci "aura yitimi" olarak kavramsallaştırmaktadır. Aura, Türkçede "hale" veya "özel atmosfer" anlamına gelmektedir. 20. yüzyılın ilk yarısında yazan yazar, çeşitli tekniklerle yeniden üretilen sanat eserlerinin popüler kültür ürünü haline gelerek "aurasını kaybettiğini" ve böylece anlamsızlaştığını ileri sürmektedir. Bu çalışmada Walter Benjamin'in kavramsallaştırmaları kullanılarak yine kapitalizmin etkisiyle bir endüstri haline gelen sporun anlam kaybına uğraması ele alınacaktır.

Yöntem: Çalışma, literatür taraması ve sonrasında bulguların değerlendirilmesi ve yorumlanması şeklinde yapılmış bir derlemedir. Bulgular: Walter Benjamin, sanat eserinin birden fazla olmasıyla birlikte büyüsünün bozulduğunu, değerli olanın biriciklik kavramında saklı olduğunu ileri sürmektedir. Benjamin'e göre özgün yapıtın "şimdi ve buradalığı" o yapıtın hakikiliği kavramını oluşturur. Makinaların yaptığı mükemmel olsa da iyi bir şey olamaz. Ayrıca Benjamin'e göre kapitalizm herkesi bireyleştirmekte ve müşteri haline getirmektedir. Spor, sanat faaliyetinden çeşitli yönleriyle ayrılsa da günümüzde teknik olarak orijinal faaliyetin çoğaltılması işlemine tabi tutulmaktadır. Geçtiğimiz yüzyılın en büyük icadı olan televizyon bu çoğaltım işlevini günümüzde üstlenmiştir. Ancak televizyondan izlenen sportif faaliyet, yerinde izlenen spor karşılaşmasından farklılaşmıştır. Spor, geniş kitlelere ulaşması amacıyla teknik olarak çoğaltılmak zorunda kalmıştır. Yerinde izlenen spor faaliyeti biricik olmaktan çıkmıştır. Televizyondaki bir futbol müsabakası veya 100 metre finali, yerinde izlenen bir müsabaka ile birebir aynı değildir. Çünkü televizyon, diğer içeriklerde olduğu gibi orijinal faaliyeti yayınlarken yapısını değiştirmekte ve başkalaştırmaktadır. Kameranın bakış açısı, süresi, tekrarlar, seslendiren kişinin bakışı; televizyondan izlenen spor müsabakasını aslından farklı bir formata dönüştürmektedir. Endüstrileşme ve yoğun sermaye trafiğinin spor üzerinde oluşturduğu baskı, günden güne artmaktadır. Televizyon yayınları olmadan sadece tribünden izlenecek bir olimpiyat oyununun organize edilmesi hem teknik hem de mali açıdan imkansız hale gelmiştir. Özellikle televizyon aracılığıyla yapılan bu çoğaltım, sportif faaliyete aktif katılımı olmayan, evinde spor müsabakası izleyen kitleler oluşturmuş ve bunlar "sporun pasif katılımcıları" olarak isimlendirilmiştir. Spor yapmayan, bir müsabakayı yerinden izlemeyen insanlar spor tüketicisi olarak konumlandırılmıştır. Televizyonun formatına uygun hale gelmesi için zaman zaman oyun kurallarında değişiklikler dahi yapılmıştır.

Sonuç ve Tartışma: Walter Benjamin'in sanat eserleri için kullandığı kavramlarla spora bakıldığında sanat eseri gibi sporun da kapitalizmin etkisiyle değerini ve anlamını yitirdiği, hepsinin birer ticari ürün haline geldiğini söylemek mümkündür. Benjamin'in görüşlerinden hareketle spor müsabakalarının televizyon aracılığıyla çoğaltılmasının sporun "şimdi ve buradalığı"nı, yani özgünlüğünü ortadan kaldırdığı düşünülebilir. Spor bu şekilde yapay yöntemlerle çoğaltılarak mekanikleştirilmekte ve özünden koparılmaktadır. Eleştirel kuram düşünürlerine göre spor günümüzde kapitalizmin kitleleri gerçekliklerden koparma aracı olarak işlev görmektedir. Kapitalizm bu süreçte sporun "aurasını" kaybetmesine neden olmakta ve anlamsızlaştırmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Frankfurt Okulu, Eleştirel Kuram, spor, aura.

Rethinking Industrialized Sport Through Walter Benjamin's Concept Of "Aura"

Introduction: One of the representatives of Frankfurt School, also known as critical theory, Walter Benjamin argues that the reproduction of artwork through technical methods decreases the value of it, because it is considered valuable as it is unique, and he conceptualizes this process as "loss of the aura". In Turkish aura means "halo" or "special atmosphere". Early 20th century author, Benjamin argues that the artworks, which are reproduced through various techniques, become the products of popular culture, they "lose the aura" and thus they lose meaning. This study will focus on the loss of meaning in sport, which became an industry under the influence of capitalism, by using the conceptualizations of Walter Benjamin.

Method: This study is composed of literature review and the evaluation of findings. Findings:Walter Benjamin argues that artworks lose their glamour when they are reproduced, and that the value is actually embedded in the concept of uniqueness. According to Benjamin, "here and now" qualities of a genuine work define itsauthenticity. A mechanical production may be perfect but cannot be good. According to Benjamin, capitalism individualizes everyone and turns them into customers. Although sport is different than art in various ways, technically it is also subjected to the reproduction of the original activity. The biggest invention of the last century, television undertakes the function of reproduction. However, watching a sports activity on TV is different than seeing a game on tribune. A football game or final 100 meters race on TV is not exactly the same as the game or race on tribune, because similar to other events, television changes the structure and differentiates the original activity. When aired on TV, camera angle, duration, repetition, commentator's views transform the actual sports competition into a different format. The pressure of industrialization and intense capital traffic in sport increase everyday. The organization of an Olympic game, which would not be aired on TV, but would be open to viewers only on tribune, is now impossible both technically and financially. To reach large masses, sport events have to be reproduced. Especially the reproduction via television has created masses, who do not attend in sport actively and watch sports events at home; these masses are defined as "passive participants of sport".

Conclusion: When sport is considered with the concepts that Walter Benjamin use for artworks, it is possible to argue that, like art, sport also lost value and meaning under the influence of capitalism, and that it became a commercial product. Based on Benjamin's argument, it can be said that the reproduction of sports games via television removes the "here and now" qualities of sport, meaning its authenticity. By reproducing sport through artificial means, it is turned into a mechanical activity and thus it has lost its essence. According to critical theorists, sport is a tool used by capitalism to detract masses from reality. In this process, capitalism causes "loss of the aura" and renders meaningless the notion of sport.

Keywords: Frankfurt School, Critical Theory, sport, aura.

SB90

Geleneksel Oyun Kültüründe Yer Alan Topaç Oyunu ve Çeşitleri

[1]Hulusi Böke, [2]Abdullah Doğan , [1]Şakir Tüfekçi

[1]İnönü Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Malatya
[2]Gençlik Hizmetleri Ve Spor İl Müdürlüğü Malatya

Email : *yakamoz8386@gmail.com, abdullah_d46@hotmail.com, sakir_-44@hotmail.com*

Giriş Oyun, insanoğlunun varlığını ortaya koyduğu ve insanlığın gelişim göstermeye başladığı anda ortaya çıkan önemli bir husustur. Yetişkin ve özellikle de çocukların, sağlıklı bir yaşam sürdürebilmesi için oyunla olan etkileşimini devam ettirmeleri önemlidir.

Amaç Bu çalışmayla, Türkiye'deki geleneksel oyun kültüründe önemli bir yere sahip olan topaç oyunu ve bu oyunun çeşitleri açıklanarak; bu çeşitliliğin kural ve yöresel adlandırılma açısından karşılaştırılması amaçlanmıştır.

Metod Araştırmada nitel yaklaşımlardan doküman toplama ve inceleme yöntemi kullanılarak veriler elde edilmiştir. Ayrıca çalışmada çevrimiçi veri tabanları, kitap, dergi vb. veri toplama araçları kullanılarak alan yazın taraması yapılmıştır.

Bulgular Topaç Materyalinin Yapımı: Topaç yapımında gürgen, şimşir, armut vb. sert ağaçlar kullanılır. Sert bir ağaç parçası yontularak armuda benzer şekle getirilir. Topacın dönmesi için, ince uç kısmına bir çivi çakılır. Topacın etrafı farklı şekil ve renklerde boyanır. 80 cm uzunluğundaki ip, çivinin etrafından başlanılarak geniş bir şekilde sarılır. Topaç Oyun Çeşitleri: Bu oyun, en az iki kişiyle oynanır. Yere, topacın gireceği büyüklükte bir çukur açılır. Yere bırakılan taşı vurmak için oyuncular sırasıyla atış yaparlar. Yerdeki taşı vuramayan oyuncu ebe olur. Ebe, çukurun bir metre ilerisine topacını bırakır. Diğer oyuncular sırasıyla yerdeki topacı vurarak çukura girdirmek için atış yapar. Yerdeki topacı vuramayan oyuncu topacını yere bırakır ve diğer oyuncular yerdeki topaca atış yapar. Oyunculardan biri yerdeki topaca vurup çukura girdirirse, çukurdaki topaç alınarak duvar boşluğuna bırakılır. Oyuncular sırasıyla duvardaki topacı önceden belirlenen sayı kadar vurarak kırmaya çalışırlar. Şayet topaç kırılmazsa, oyuncu topacını duvardan alır ve çukurun bir metre ilerisine bırakır. Oyun bu şekilde devam eder. Oyunun farklı bir çeşidi de şu şekilde oynanır: Oyuncular topaçların iplerinden tutarak hızlı bir şekilde ve aynı anda yere atarlar. Topacını yere sonradan atan olursa, oyun geçersiz sayılır ve oyuncular yeniden topaçlarını yere atarlar. Oyunda önemli olan topacın dönme süresidir. Topacını en fazla süreyle döndüren oyuncu, oyunu kazanır ve rakibinin topacını alır. Bu oyunun kökleme adıyla oynanan çeşidinde ise kura çekimi yapılarak sıralama belirlenir. Kurayı kaybeden oyuncu ebe olur ve topacını yere bırakır, sıradaki oyuncu yerdeki topaca atış yapar. Oyuncu topacı vurmayı başarabilirse, o topacı kazanır. Eğer oyuncu yerdeki topacı vurmayı başaramazsa kendisi ebe olur ve topacını yere bırakır. Oyun bu şekilde devam eder.

Tartışma ve Sonuç Yapılan araştırmada üç çeşit topaç oyuna rastlanılmış olup bu oyunların kuralları bölgelere göre değişiklik göstermektedir. Bu oyununun bazı bölgelerde; Topaç (İstanbul, Elbistan-Kahramanmaraş, Bitlis, Batman), Fırça/Kozak (Konya), Kamçılı Fırça (Konya), Hol Oyunu (Tuluca-Kars), Köçek (Kayseri), Fıçı Çevirme (Manisa), Kıt (Kars), Topaç Çevirmek (Anamur-Mersin), Mozik (Elazığ), Hurp Oyunu (Şanlıurfa), Fırfıra Oyunu (Hatay), Fırıldak (Mersin) gibi isimlerle anıldığı görülmektedir. Araştırma sonucunda topaç oyununa ilişkin olarak; teknoloji ve değişen yaşam koşullarının etkisiyle insanların bu oyunu oynamaktan uzak kaldığı, oyun kültürünün ve alışkanlıkların farklılaşma süreci yaşadığı kanısına varılmıştır. Oyunun günümüzde nadiren de olsa oynandığı, fakat kurallarıyla oynanmasından ziyade sadece döndürme amacıyla oynandığı tespit edilmiştir.

Topaç Play and Diversity in The Culture Of Traditional Game

Introduction: The game is an important issue that emerges when humanity reveals the existence of mankind and mankind is beginning to develop. It is important for adults, and especially children, to continue interacting with the game so that they can maintain a healthy life.

Propose With this study, the game of topaç which has an important place in the traditional game culture in Turkey and the kinds of this game are explained; It is aimed to compare this diversity in terms of rules and local nomenclature.

Method In the study, data were collected by using document collection and analysis method from qualitative approaches. In the study, by using online databases, books, magazines, etc. data collection tools, field type scan was also done..

Results A pit is opened to the extent where the topac can enter. The midwife is identified and leaves the topaç pit a meter away. The other players shoot in order to enter the pit by hitting topaç on the ground respectively. The player who does not hit topaç on the ground is leave topaç on the ground and the other players are shoot in order to hit topaç on the ground. If one of the players inserts a hole in the ground by shooting the ball, the ball in the hole is taken and left in the wall space. The players try to hit the topaç on the wall by a predetermined number. If the game is a different kind of game; What is important is the rotation time of the topaç. The player who returns the topaç for the most time, wins the game and takes the topaç of his opponent. The other kind is also; The Midwife selected player is leave his topaç on the ground, The next player shoot topaç on the ground. If the player is able to shoot topaç, that topaç can wins. If the player fails to hit the topaç on the ground, he becomes a midwife and leaves his topaç on the ground. The game continues in this way.

Discussion and Conclusion: In the research done, three types of topaç games were encountered and the rules of these games vary according to the regions. In some regions of this game; It is seen to be remembered with names such as Kars (Kars), Köçek (Kayseri), Fıçı Dönme (Manisa), Kıt (Kars), Kozak (Konya), Hall Game (Tuluca-Kars), Topaç (Istanbul, Elbistan-Kahramanmaraş, Bitlis, Batman) Topaç Turn (Anamur- Mersin), Mozik (Elazığ), Hurp Game (Şanlıurfa), Fırfıra Game (Hatay), Fırıldak (Mersin). As a result of the research about the game of topaç; It has come to the conclusion that by the influence of technology and changing living conditions, people are away from playing this game and that the game culture and habits have experienced differentiation process. It has been found that the game is played rarely in our day, but it is played only for the purpose of rotation rather than being played by the rules.

SB92

Osmanlıda Labut Oyunun Geleneksel Çocuk Oyunlarına Yansımasının Bir Örneği: Kazık Oyunu

[2]Abdullah Doğan , [1]Hulusi Böke, [3]Sait Böke

[1]İnönü Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Malatya
[2]Gençlik Hizmetleri ve Spor İl Müdürlüğü Malatya
[3]Sütçü İmam Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Kahramanmaraş

Email : *abdullah_d46@hotmail.com, yakamoz8386@gmail.com, saitboke@hotmail.com*

Giriş Oyun, çocuğun sosyal, duygusal ve motorik becerilerini ileri taşıyabildiği, kendisini tanımladığı, becerilerini ortaya koyabildiği, kapasitesini çok yönlü olarak kullandığı, konuşma süreci ve zihni süreçlerin gerçekleştirildiği önemli bir etkinliktir.

Amaç Bu çalışmayla; Osmanlıda labut atma oyunun geleneksel çocuk oyunları içerisinde önemli bir yere sahip olan kazık oyununa yansıması irdelenerek, oyunla ilgili derinlemesine bir anlayış kazandırılması amaçlanmıştır.

Metod Araştırmada nitel yaklaşımlardan doküman toplama ve inceleme yöntemi kullanılarak veriler elde edilmiştir. Bu çalışmada veri toplamak için; kitap, makale, tez, bildiri vb. gibi veri toplama araçlarından yararlanılarak tarama tekniği kullanılmıştır.

Bulgular Labut: Sert ağaçların kabuğu soyularak yapılan, uç kısmı sivriltilmiş 85-90 cm uzunluğunda bir değnektir. Labut atma oyununda, iki ağacın tepesine ip gerilir. Oyuncu, ipe uzak bir mesafeden atını koşturarak, sağ elindeki labutu fırlatır ve ipin üzerinden geçirmeye çalışılır. Eğer oyuncu labutu ipin üzerinden geçirirse oyunu kazanır. Kazık oyunu ise en az iki oyuncu tarafından ıslak zeminlerde oynanır. Oyun malzemesi olarak 60-70 cm uzunluğunda sivri uçlu sert değnekler kullanılır. Atış yapacak ilk oyuncu kazığını hızlı bir şekilde yere saplar. İkinci sıradaki oyuncu da yerdeki kazığı devirmek için atış yapar. Yerdeki kazığı devirirse, kazığını alır ve yeniden atış yapar. Diğer oyuncularda bu şekilde atış yaparlar. Atış yapan oyuncunun kazığı yere saplanmazsa, kazık düştüğü şekilde kalır. Sıradaki oyuncu yerdeki kazığı bir karış ileri götürmek için atış yapar. Kazığı bir karış ileri götürürse, kazığını alır ve yeniden atış yapar. En fazla kazığa sahip olan oyuncu, oyunu kazanır.

Tartışma ve Sonuç Geleneksel çocuk oyunlarından kazık atma oyunu labut atma oyunuyla materyal ve atış şekli olarak benzerlik göstermektedir. Labut atma oyununun, kazık oyununa prototip teşkil ettiği anlaşılmıştır. Küçük yaşlardan itibaren oynanılan kazık oyunu yerini, ileriki yaşlarda modelini oluşturan labut oyununa bırakmıştır. Aslında savaşlarda kullanılan "labut atma" nın her iki oyunun da temelini oluşturduğu belirlenmiştir. Araştırma sonucunda; insanların geliştirdikleri kendi oyun kültüründe, çevrelerinde ki materyallerden önemli ölçüde yararlandıkları gözlemlenmiştir. Kazık oyunun değişik çeşitleri; Malatya'nın Darende ilçesinde "Kazgıç", Malatya merkezde "Değnek", Isparta da "Kazık", Antalya'da "Gazıkçık, Moza, Godmala", Denizli'de "Çivi", Hatay'da "Meştek", Gümüşhane'de "Kakmaca", Muğla Ula'da "Kazık Atmaca", Adana'da "Kösküç" isimleriyle anılmaktadır. Değişen dünyamız ve yaşamımızdaki lokomotiflerin öncülüğünde, geleneksel çocuk oyunları içerisinde önemli bir yeri olan kazık oyunu da olumsuz etkilenmiştir. Günümüzde oynanmadığı sonucuna vardığımız bu oyunun, 1970'li yılların sonlarına kadar çocuklar tarafından oynanan bir oyun olduğu sonucuna varılmıştır.

In Ottoman Labute Game An Example Of Reflection To Traditional Children's Games: Pile Play

İntroduction: The game is an important event in which the child can carry forward social, emotional and motoric skills, identify himself / herself, demonstrate his / her skills, use his capacity versatily, and perform speaking and mind processes.

Purpose: With this study; It was aimed to gain an in-depth understanding of the game by examining the reflection of the pile game, which has an important place in the traditional children's games, in the Ottoman labut game.

Method: In the study, data were collected by using document collection and analysis method from qualitative approaches. To collect data in this study; books, articles, thesis, papers, etc. using the data collection tools such as the scanning technique is used.

Results: Labut: It is a 85-90 cm long tapered, tip is sharpened, made of hard wood peeled. In the labut game, the rope is stretched over the tops of the two trees. The player throw the labut on his right hand and tries to throw it off the rope, by running his horst away from a distance the rope. If the player throw off the labut on the rope, he wins the game. The pile game is played on wet floors by at least two players. 60-70 cm long spiked hard wand is used as playing material. The first player to shoot is quickly stick the ground his pile. The second player shoots to overthrow pile on the ground . If he overthrow pile on the ground, he picks up his pile and shoots again. other players also shoot in this way. If the shooting player not in the stick his pile, the pile will remain as it was. The next player shoots to take a span forward on the ground. If he takes a span forward, he picks up his pile and shoots again. The player with the most pile will win the game.

Discussion and Conclusion: The pile game from traditional children's games is similar in term of the material and shooting style with the labut game. İt is understood that the labut game is a prototype for the pile game. The pile game played since early ages has give place to the labut game, which forms the model in later ages. In fact, it has been determined that "labut throwing" used in wars forms the basis of both games. Different types of pile game; are referred to by their names such as In Malatya's Darende province, the "Judge", in Malatya in the "Wand", in Isparta in the "Pile", in Antalya "Gazikçık, Moza, Godmala", in Denizli "Çivi", in Hatay "Meştek" Kakmaca "in Muğla Ula and" Kösküç "in Adana. The piling game, which has an important place in traditional children's games, was also negatively affected by our changing world and the locomotives in our lives.

The result we have not played today is that this game was played by children until the end of the 1970's.

SB103

Postmodern Yaklaşımla Spor

[1]Selami Özsoy

[1]Abant İzzet Baysal Üniversitesi İletişim Fakültesi, Bolu

Email : *selamio@gmail.com*

Giriş: Kelime anlamı olarak modernizm ötesi, sonrası anlamına gelen postmodernizm, modernizm karşıtı olarak ortaya çıkmış bir düşünce hareketidir. Postmodernizm, modernizmin ürettiği bütün değerleri, içi boş olmakla eleştirmektedir. Modernizm mutlak doğruları savunurken postmodernizm herhangi bir doğrunun savunulamayacağını söylemektedir. Modernliğin gereklerinden biri, evrensel doğruları kabul etmektir. Belirli temel doğrulara ulaşılabileceği ve bilginin gelişeceğine yönelik anlayış, modernliğin temelini oluşturmaktadır. Postmodernistlerde kesinlik, mutlak ve evrensel doğru yoktur. Postmodernizm, her türlü bütünleştirici ve genelleştirici yaklaşımları reddetmektedir. Postmodernizm, bütünleşik bir düşünce sistemi olmamakla birlikte, egemen ifadeler veya anlamlara karşı bir başkaldırı hareketidir. Postmodernizm, modern değerlerin yerini alacak yeni birtakım doğruluk ölçütleri geliştirmek gibi bir amaca da sahip değildir. Günümüzdeki spor da modernizm sonucu üretilmiş bir olgu olarak ele alındığında postmodernist olarak sayılan düşünürlerin ilgi alanına girmemiştir. Bu çalışmada postmodern düşünürlerin yaklaşımları kullanılarak, spora ait değerler sorgulanmıştır.

Yöntem: Çalışma, literatür taraması ve sonrasında bulguların değerlendirilmesi ve yorumlanması şeklinde yapılmış bir derlemedir. Bulgular: Postmodernistlerin bakış açısıyla yaklaşıldığında elit sporun ve olimpiyatların sıkça birlikte anıldığı dostluk, barış, kardeşlik gibi kavramlarla bağdaşmamaktadır. Aksine gerçekte geçerli olan spor aracılığıyla artan ayrışma, ırk ve cinsiyet ayrımcılığı ile şiddettir. Modernizmin en çarpıcı eleştiren Nietzsche'ye göre modernist dönemi açıklayan kavramlardan biri de güç istencidir. Nietzsche insanoğlunun yaşam mücadelesinin özünün bir güç istenci olduğunu savunur. Nietzsche' ye göre bütün canlılar yaptığı tüm eylemleri kendini korumak için değil, daha fazlası olmak için yapar ve güç istemi yaşamın devamlılığı için şarttır. Bütün değerler, "güç istencine" dönüşerek kendi olmaktan çıkmaktadır. Altı oyularak sonu getirilen değerlerden biri de spordur. Spor, profesyonel sporcular, yöneticiler, hakemler için para ve ün kazanmanın aracı konumundadır. Taraftarlar ya da seyirciler de üretilmiş karşıtlıklar üzerinden bir güç ve üstünlük elde etmeye çalışmaktadır. Nietzsche'nin kavramlarıyla spor ve olimpiyatlara bakıldığında uluslararası spor organizasyonların ulusların güç istencinin gerçekleştirme alanları olduğu söylenebilir. Olimpiyatların mottosu olarak kabul edilen "citius, altius, fortius" (daha hızlı, daha güzlü, daha yüksek) ifadesi, birey ve toplum bazında güç istencinin en bariz örneklerinden biri olarak kabul edilebilir. Postmodernizm, yerleşik ve vazgeçilmez olarak düşündüğümüz sistemin sorgulanması anlamına gelmektedir. Postmodern tanımlamasını reddetse de birçok düşünür tarafından bu kategoride görülen Foucault, beden ve iktidar kavramlarını sorgulamış ve yerleşik anlayışları kökünden sarsmıştır. Foucault'ya göre eskiden bedenler üzerinde şiddet uygulayan bir iktidar varken bugün insan bedenini ele geçirmiş bir iktidar vardır. Eski iktidar bedene acı verirken, yeni iktidar ruhu ele geçirdiği için insanın bundan kurtuluşu yoktur. "Ben başarılıyım, güçlüyüm" derken bu söylemin içinde bir şiddet vardır. Beden ve ruhların güçlü olması için beden ve uzmanların insanı zaptetmesi gerekmektedir. Modern iktidar biçimleri benliğin iktidardan kurtulmasına izin vermemektedir.

Sonuç: Modern hayat tarzının ürünü olan ve toplum hayatında önemli bir yer tuttuğu öne sürülen spor olgusu, postmodernist yaklaşımla güncel söylemlerin dışında başka bir şeydir. Spor organizasyonlarının yapıldığı alanlar, güç istencinin gerçekleştiği alanlar haline gelmiştir. Güç istencinin fanatikleşmenin ve şiddetin önemli nedenlerinden biri olarak düşünülebilir. Spor, beden üzerinde iktidar kurmanın araçlarından biridir. Spor, içi boş genel geçer söylemler dışında, araçsallaşmış yapısıyla yeniden tanımlanmaya muhtaç bir alan haline gelmiştir. Anahtar Kelimeler: Modernizm, Postmodernizm, Spor, Olimpiyatlar.

Postmodern Approach To Sports

Postmodern approach to sports Introduction: Postmodernism means "beyond modernism" as the word means. Postmodernism is a movement of thought that emerged as anti-modernism. Postmodernism criticizes all the values produced by modernism with being worthless. While modernism defends the absolute truths, postmodernism says that any

truth can not be defended. One of the requirements of modernity is to accept universal truths. The understanding that certain fundamental truths can be reached and that knowledge develops forms the basis of modernity. There is no certainty, absolute and universal truth in postmodernism. Postmodernism rejects any kind of integrative approaches and generalizing. Postmodernism is not an integrated system of thought. It is a movement of rebellion against dominant expressions or meanings. Postmodernism has no purpose to develop a new set of correctness criteria that will take on the modern values. Sport is also a phenomenon produced by modernism. Sport has not been of interest to postmodernists. In this study, values of the spore were questioned by using the approaches of postmodern thinkers. Method:This study is composed of literature review and the evaluation of findings.

Findings: From the point of view of postmodernists; Elite sports and olympics often coincided with the concepts of friendship, peace, brotherhood are not compatible. On the contrary, increasing disintegration through the sport, which is actually valid, is aggravated by race and sex discrimination. According to Nietzsche, one of the most striking critics of modernism, power is one of the concepts that explain the modernist era. Nietzsche argues that the life struggle of human beings is the essence of power. According to Nietzsche, power is indispensable for the continuity of life. All values are transformed from power to power. Sports is the tool of earning money and fame for professional athletes, managers and referees. Fans are also trying to gain power and superiority over the produced oppositions. Considering Nietzsche's concepts of sport and Olympics, it can be argued that international sporting organizations are the realization areas of the nation's empowerment. The motto of the Olympics is "citius, altius, forties (faster, stronger, higher)". This can be regarded as one of the most obvious examples of an individual and society-based empowerment. Postmodernism means the questioning of the system we think of as established and indispensable. Foucault questioned the established understandings of concepts of body and power. According to Foucault, there was a power that used to exert violence on the bodies, but today there is a power that seized the human body. While the old power has suffered the body, it has no salvation because it seizes the new spirit of power.

Conclusion: Sport is a product of modern lifestyle and has an important place in society. With postmodernist approach, sport is something other than contemporary discourses. The areas where sports organizations are made have become areas of power exertion. Power can be considered one of the most important causes of fanaticism and violence. Sports are one of the means of building power over the body.

Keywords: Modernism, Postmodernism, Sports, Olympics.

SB189

Geleneksel Oyun Kültüründe Önemli Bir Yere Sahip Olan Kızak Yapımı ve Oyunu

[1]Abdullah Doğan, [2]Hulusi Böke

[1]Gençlik Hizmetleri Ve Spor İl Müdürlüğü/ Malatya
[2]İnönü Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi/ Malatya

Email : *abdullah_d46@hotmail.com, yakamoz8386@gmail.com*

Giriş Oyun, çocukların ve gençlerin yaşamında farklı yönlerde işlevselliği olan, değişik boyutlarıyla gelişimlerine etki eden önemli bir eğitim aracıdır.

Amaç Bu çalışmayla, Kahramanmaraş ili Afşin ilçesindeki geçmişte çocuk ve gençlerin oynadıkları "kızak" oyunu örneklemi ve bu oyunda materyal olarak kullanılan kızağın yapım tekniklerinin kayıt altına alınması amaçlanmıştır.

Metod Araştırmada veri toplama tekniği olarak nitel araştırma yöntemlerinden görüşme ve belge tarama tekniği kullanılmıştır. Oyunun kuralları ve oyunda kullanılan kızağın yapım aşamaları 10 erkekle yüz yüze görüşülerek belirlenmiştir.

Bulgular Kızak Yapımı: Kızak yapımında, sert ağaçlar kullanılır. 10 cm kalınlığında ve 50 cm uzunluğunda uçları yukarıya meyilli iki ağaç parçası kesilir. 20 cm'lik aralıklarla birbirine paralel ve tek ayak sığacak biçimde iki ağaç çivilenerek sabitlenir. Diğer bir çeşidinde ise yine 50 cm uzunluğunda iki ağaç parçası kesilir ve ayakların geldiği yerler oyularak bu ağaçların arka ve ön taraflarında delik açılır. Kayma esnasında tutunabilmek için, selvi veya mazı ağacından yarım daire şeklinde yapılan ince ve esnek ağaçlar bu deliklere sabitlenir. Oyun Alanının Hazırlanması: Eğimli alanlardaki kar, oyuncular tarafından üzerinde yürünerek ezilir ve kaygan hale getirilir. Oyunculardan biri kızağına biner, diğeri onu arkasından iterek iz açılması sağlanır. Kızak Oyun Çeşitleri: Oyuncular kızaklarına biner ve hakemin komutuyla hareket ederler. Kayma anında ellerindeki çubuklardan kuvvet alarak, bitiş çizgisine rakiplerinden daha önce varmak için yarışırlar. Bitiş çizgisine ilk gelen oyuncu, oyunu kazanır. Farklı bir çeşidinde ise oyuncular sırasıyla kızaklarına biner ve eğimli bir yerden herhangi bir destek almadan serbest bir şekilde kayarlar. Kızağıyla kayarak en uzak mesafeye ulaşan oyuncu, oyunu kazınır.

Tartışma ve Sonuç Geçmişte çocuk ve gençlerin kendi oyuncaklarını yaparak oyun alanı oluşturmaları; olumlu düşünmelerine, üretkenliklerine, sosyalleşmelerine ve fiziksel gelişimlerine katkı sağlarken, gümüz de ise teknolojik gelişmelere bağlı olarak hazır dijital oyunlar, çocuklar ve gençlerde masa başı oyun alanları oluşturmuş ve onların gelişim ve sosyalleşmelerini olumsuz yönde etkilemiştir. 1980'li yıllara kadar çocuklar ve gençler tarafından oynanan bu oyunların, teknolojik gelişme ve iklim değişiklerinin etkisiyle günümüzde oynanmadığı tespit edilmiştir.

Sledge Making And Game Which Has An Important Place in Traditional Game Culture

İntroduction The game is an important educational tool that has different aspects of functioning in the life of children and young people and which influences their development through various dimensions. PURPOSE With this work, It was aimed to record the "sled" game sample played by children and young people in the past in Kahramanmaraş province Afşin district and the techniques of making the sled used as material in this game.

Method S In the research, qualitative research methods such as interviewing and document scanning were used as data collection techniques. The stages of construction of the sled used in the rules and rules of the game were determined by interviewing by 10 men face to face.

Results Sled Construction: Hardwoods are used in sled construction. Two pieces of wood which is 10 cm thickness, 50 cm length and which is tip upwards are cut. Two trees which is parallel to each other with a spacing of 20 cm and which is one foot able to fits into are nailed and fixed. In another type, two pieces of wood are cut in a length of 50 cm and carving the places where the feet come, holes are made in the back and front of these trees. In order to be able to hold during the slip, thin and flexible trees made of cypress or gravel as a semicircle are fixed in these holes.

Preparation of Playground: The snow on the slopes is crushed by the players and is made slippery. the other is pushed backward to open the track. One of the players is ride his sled and pushing him behind the other is provided to open the track. Types Of Sled Game: Players ride to own sleds and at the moment of slipping, they compete to reach the finish line before their opponents, taking strength from the bars of the hand. The first player to the finish line wins the game. In a different range, the player is ride to own slide and they slip freely without any support from a sloping site. The player who reaches the farthest distance by gliding with own sled, the game is scratched.

Discussion and Conclusion: In the past, children and young people creating playground by making their own toys; contributing to their positive thoughts, their productivity, their socialization and their physical development. Nowadays, ready digital games depending on technological developments, created table-top playgrounds for children and teenagers and have affected their development and socialization negatively.

SB268

Osmanlı Okçuluğunda Küçük Ve Büyük Kabza Alma Törenleri

[2]Mehmet Türkmen, [1]Abdullah Doğan, [3]Mehmet Gül

[1]Gençlik Hizmetleri ve Spor İl Müdürlüğü/ Malatya
[2]Muş Alparslan Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu/Muş
[3]Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Sivas

Email : *turkmenafsin@hotmail.com, abdullah_d46@hotmail.com,*

Giriş: Okçuluk Türklerin sosyal, siyasi, ekonomik, dini, askeri yapı ve yaşayışlarının her safhasın da yer almış; sanat, edebiyat, adet ve geleneklerinin teşekkülünde mühim bir yer teşkil etmiştir. Osmanlılar ise, geçmişten gelen birikimi geliştirerek okçuluğu en üst seviyeye ulaştırmışlardır.

Amaç: Yapılan bu çalışmayla küçük ve büyük kabza alma töreni, bu törenlerin bilinmeyen maddi ve manevi unsurlarının ortaya konulması amaçlanmıştır.

Yöntem: Araştırmada belge tarama yöntemi kullanılmıştır. Başbakanlık Osmanlı Arşivleri (BOA) belgeleri taranmış ve konuyla ilgili olanlar tarih- tarama yöntemine uygun olarak tasnif edilmiştir. Ayrıca konuyla ilgili yapılan çalışmalardan da faydalanılmıştır.

Bulgular: Okçuluğa yeni başlayacak olan atıcı, bulunduğu bölgede atıcılar tekkesi var ise; dileğini meydan ihtiyarlarına bildirir. Atıcının ahlaki yönden uygun olduğuna kanaat getiren meydan ihtiyarları, menzil alıp adı sicil defterine yazılı olan birini atıcıya usta olarak verir. Çırak, ustasının karşısında diz çöker. Usta sol eliyle kabzayı tutar ve duasını yaparak yayı çırağa verir. Büyük kabza alma töreninde ise; 900 gez atabilecek durumda olan atıcı, üstadından ve meydan ihtiyarlarından izin alır. Atıcı, dört şahitle birlikte atıcılar şeyhinin yanına gider. Şahitlerden ikisi ayak yerine, ikisi de hava yerine geçer. Atıcı, atışını yapar. Atılan ok 900 gezi geçmiş ise, havacılar tülbentlerini kaldırır. Ok, yerinden çıkartılır ve büyük kabza alma törenine geçilir. Kabza talipleri, şeyhin oturduğu yere sırasıyla otururlar. Şeyh, duasını yapar ve talip, şeyhin karşısına götürülür. Şahitler dinlenilir ve Şeyh' in izniyle ustası tarafından talibe kabza verilir. Tören sonunda Şeyh, atıcıya kemankeş sırrını söyler. Kemankeş sırrını alan atıcının ismi, okçular sicil defterine yazılır.

Tartışma ve Sonuç: Küçük ve büyük kabza alma törenlerinde birçok ritüele rastlanılmıştır. Bu ritüellerde, fikri yönden dini unsurlar ve şekli yönden de milli unsurların yer aldığı tespit edilmiştir. Osmanlı okçuluğunda milli ve dini motiflerle donatılmış, arketip kültür kodlarına büründürülmüş, ciddi ve renkli seremoniler; 19. yüzyılın sonlarına kadar devam etmiş ve bu tarihten sonra seremonilere rastlanılmamıştır.

The Small and Large Handle Ceremony in The Ottoman Archery

Introduction: Archery took place at every stage of the social, political, economic, religious, military structure and life of the Turks; their of art, literature, tradition and customs of the organization constituted an important place. The Ottomans, on the other hand, developed the accumulation from the past and brought archery to the highest level.

Purpose: The aim of this work is to introduce small and large handle ceremony, to reveal the unknown material and spiritual elements of these ceremonies.

Method: The document scanning method was used in the research. Documents of the Prime Ministry Ottoman Archives (BOA) were scanned and those related to the issue were classified according to the date-screening method. In addition, studies related to the topic have been benefited from.

Results: The shooter who will start archery new, If there is a shooter tekke in the region he is in; informs the elders of the squad their wishes. The elders of the squad, who think that the shooter is suitable from the moral point of view, give the shooter a master who takes a range and writes a name in the record book. The apprentice kneels in front of his master.

The master handle the rash with his left hand, make his breath and give the apprentice to the bow. In the great handle ceremony; The shooter, who is able to take 900 hits, gets permission from the master and the elders of the squad. The shooter, with four witnesses, goes to besides the shooter sheikh. Two of the witnesses replace the feet, and both replace the air. The shooter makes his shoot. If thrown arrow pass 900 gez, the aviators lift their cheesecloth. The arrow is removed from its position and passed to the great handle ceremony. Suitors sit in the order of where the sheikh is sitting. Sheikh makes his prayer and Suitors be brought up against the sheikh. witnesses listened to and with the permission of the Sheikh, Suitors is given the handle by his master. At the end of the ceremony, Sheikh says to the shooter his kemankeş secret. The name of the man who took the secret of Kemankeş, write the registery of archery.

Dıscussıon and Conclusion: There were many rituals in small and big handgrips. In these rituals, religious elements in the direction of the idea and national elements in the shape of the direction have been found. İn ottoman archery, equipped with national and religious motifs, archetypical cultural codes, serious and colorful ceremonies; It continued until the end of the 19th century, and after that date no ceremonies were found.

SB293

Ülkelerin Uluslararası İlişkilerde Spor Karşılaşmalarını Diplomatik Bir Enstrüman Olarak Kullanmaları

[1]Mesut Çakan

[1]Dokuz Eylül Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Avrupa Birliği Anabilim Dalı, İzmir

Email : *mesutcakan@gmail.com*

Spor karşılaşmaları sadece iki kişinin veya iki takımın rekabetinden ibaret bir etkinlik değildir. Karşılaşmalar sosyolojik olarak beraberinde etkin bir kitle oluşturmaktadır. Oluşan bu kitleler sadece taraftar olarak değil aynı zamanda ülkeler için milli bir kitleyi oluşturmaktadır. Ortaya çıkan bu kitle ülkeler için uluslararası kamuoyunu oluşturmaktadır. Bu bağlamda uluslararası karşılaşmalarla oluşan kamuoyu gücü ülkeler tarafından uluslararası ilişkilerde kullanılan bir araç haline gelmektedir. Spor karşılaşmaları bu bağlamda sportif bir faaliyet dışında aynı zamanda uluslararası ilişkilerde diplomatik bir alan olarak kullanılmaktadır. Milli spor karşılaşmalarını ülkelerin üst düzey yetkililerinin birlikte yan yana sohbet ederek seyretmeleri spor karşılaşmalarını aynı zamanda diplomatik bir faaliyet alanı olarak karşımıza çıkarmaktadır. Spor karşılaşmalarıyla meydana gelen diplomatik ortamın nasıl oluştuğu ve spor karşılaşmalarının ne tür uluslararası gelişmeler karşısında başvurulan bir nokta olduğu analiz edilecektir. Çalışmanın amacı spor karşılaşmalarının incelenerek Türkiye açısından ne tür diplomatik faaliyetlere zemin oluşturduğunu tespit etmektir. Ayrıca sporun sadece karşılaşma olmanın ötesinde bir diplomatik alan için uygun zemini hazırlama sürecinin analizi hedeflenmektedir. Diplomatik faaliyetler için en uygun branş ve karşılaşmaların hangi şartlarda ortaya çıkmakta olduğunun analizi yapılacaktır. Bu analizler sonucunda sporun hangi şartlar altında diplomatik bir enstrüman olarak kullanıldığı tespit edilecektir. Spor karşılaşmalarının diplomatik bir araç olarak nasıl kullanıldığı ve ne tür karşılaşmalarda tercih edildiği geçmiş örneklerle açıklanacaktır. Spor karşılaşmalarının tarihsel analizi yapılırken diplomatik etki bırakanlar incelenecektir. Bu bağlamda metot olarak tarihsel bir analiz söz konusu olacaktır. Tarihsel analiz yapılırken geçmiş ile gelecek arasındaki diplomatik bağların analizinde sporun yeri ve önemine dikkat çekilecektir. Çalışma genel bir analizle bağlayıp spesifik olarak Türkiye bağlamında incelenip sonuca bağlanacaktır. Uluslararası anlamda milli takımların karşılaştıkları Balkan şampiyonaları gibi bölgesel karşılaşmalar, kıtalar içi yapılan Avrupa, Asya ve Afrika gibi karşılaşmalar ve küresel anlamda önem taşıyan Dünya şampiyonaları ve Olimpiyatlar da yapılan karşılaşmalarda elde edilen başarılar ülkenin uluslararası sistem içerisinde tanınması ve itibarının artması bağlamında önemlidir. Bu karşılaşmaların dışında yapılan dostluk turnuvaları da ülkeler arasında diplomatik buluşmalar için önemlidir. İki ülkenin spor karşılaşmalarında devletlerin üst seviyesindeki yöneticilerin birlikte izlemeleri bu karşılaşmalara diplomatik bir kimlik kazandırmaktadır. Türkiye-Ermenistan, Türkiye-Yunanistan gibi ikili karşılaşmaları üst düzey devlet yetkililerinin birlikte izlemeleri önemli diplomatik ilişkiler olarak karşımıza çıkmasına örnek olarak gösterilebilir. Uluslararası ilişkiler bağlamında baktığımız zaman diplomatik temaslar sadece büyükelçilikler, konsolosluklar, uluslararası kurum ve kuruluşlar, dernekler ve vakıflar gibi kurumlar üzerinden yürütülmemektedir. Spor karşılaşmaları diplomasinin yürütülmesi için kullanılan bir enstrüman olarak karşımıza çıkmaktadır. Ulus devletlerin uluslararası ilişkilerini şekillendirmeleri adına kendilerine uygun görüşme ortamı spor karşılaşmalarını ülke üst düzey yetkililerinin bir araya geldiği türbinlerdir. Bu bağlamda karşılaşmaların yapıldığı spor dalı, karşılaşma yeri ve zamanı ile birlikte iki ülke arasındaki tarihsel bağlar dikkate alınarak görüşmeler şekillenmektedir

The Countries Use Sports Encounters in The International Relations As A Diplomatic Instrument

Sports encounters are not just an activity involving the competition of two people or two teams. Challenges bring about an effective mass sociologically accompanying. These masses not only constitute a supporter but also a national mass for the countries. This emerging mass creates international public opinion for the countries. In this context, the public power created by international encounters is becoming a tool used by international countries in international relations. In this context, sports encounters are used as a diplomatic area in international relations at the same time, apart from sports activities. It will be analyzed how the diplomatic milieu consists with sports encounters, and how sports encounters are addressed in the face of international developments. The purpose of the study is to determine the types of diplomatic activities that are environments

for Turkey by examining the sports encounters. It is also aimed at analyzing the process of preparation of the appropriate soil for a diplomatic field for sports beyond just being encounters. An analysis shall be made of the circumstances under which the most appropriate branches and encounters for diplomatic activities arise. As a result of these analyzes, it will be determined under what conditions the sport is used as a diplomatic instrument. Historical examples will be explained how sports encounters were used as a diplomatic tool and what types of encounters were preferred. Historical analysis of the sporting events will be carried out while those leaving the diplomatic impact will be examined. In this context, a historical analysis will be on the carpet as a method. When historical analysis are carried out, the place and importance of sports will be emphasized in analyzing the diplomatic ties between the past and the future. The study will be linked to a general analysis and will be specifically examined in the context of Turkey and connected to the end. Regional achievements such as the Balkan championships that international teams meet in international terms, encounters such as Europe, Asia and Africa made in the continents, and world champions of significance in the global sense, and the achievements achieved in the Olympics meetings are important in the context of recognition of the country within the international system and increasing its reputation. Friendship tournaments outside these encounters are also important for diplomatic meetings between countries. Bilateral encounters such as Turkey-Armenia, Turkey-Greece can be shown as an example of high-level government officials watching together as important diplomatic relations. When we look at international relations, diplomatic contacts are not conducted only through agencies such as embassies, consulates, international institutions and organizations, associations and foundations. Sports encounters are antagonized as an instrument used to conduct diplomas. In the name of shaping the international relations of the nation states, sportswear as an appropriate environment for meeting them is the turbine that the country's senior officials gather together. In this context, interviews are formed taking into account the historical connections between the two countries, as well as the sporting venue, meeting place and time of the encounter.

SB305

Millî Eğitim Şûralarında Beden Eğitimi ve Spor Alanındaki Kararların Değerlendirilmesi

[1]Özbay Güven, [1]Mehmet Yıldız

[1]Gazi Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Ankara

Email : *oguven@gazi.edu.tr, mehmetyildiz58@gmail.com*

Giriş Türkiye Cumhuriyeti'nin kurulmasıyla birlikte 1924 yılında "Tevhid-i Tedrisat" kanunu çıkarılmış, bu kanunda eğitim ve öğretim işlerini yürütecek merkezi bir "Millî Talim ve Terbiye Heyeti"nin kurulması ihtiyacını doğurmuştur. Bu amaçla 22 Mart 1926 tarih ve 789 sayılı "Maarif Teşkilatına Dair Kanun"la Talim ve Terbiye Dairesi kurulmuş ve Millî Eğitim Bakanlığı'nın 19 Nisan 1926 tarihli toplantısında da Millî Eğitim Şûra'sı yönetmeliği kabul edilmiştir. Bu yönetmelik kapsamında Türk millî eğitiminin sorunlarını çözmeye yardımcı olmak amacıyla Millî Eğitim Şûraları 1939 yılından itibaren düzenlenmiştir. Bu şûralarda beden eğitimi ve sporla ilgili de pek çok karar mevcut olup, bu kararlar millî eğitim politikaları açısından oldukça önemli görülmelidir.

Amaç Araştırmanın amacı, Türkiye'de Millî Eğitim Şûralarında (1939-2014) beden eğitimi ve spor alanında alınan kararları belirlemek ve değerlendirmektir. Bu şûralarda, beden eğitimi ve spor alanında hangi konularda kararların alındığının değerlendirilmesi, şûra sonuçlarına göre beden eğitimi ve spor politikalarına hangi boyutta yön verildiği açısından önemlidir.

Metot Bu araştırmanın analizi ve yorumlanmasında nitel araştırma yöntemlerinden doküman incelemesi kullanılmıştır. Araştırmada birinci temel kaynaklara ulaşılmıştır. Elde edilen veriler içerik analizi ile çözümlenmiştir.

Bulgular 1939-2014 yılları arasında 19 kez toplanan Millî Eğitim Şûraları incelendiğinde, 15 şûrada beden eğitimi ve spor ile ilgili kararlar alındığı görülmüştür. Bu kararlar arasında; beden eğitimi öğretmenlerinin nitelikleri, talimatnamelerin kabulü ve değişikliği, ilkokul, ortaokul, lise ve yüksek öğretim ders müfredatlarında beden eğitimi ders saatlerinin belirlenmesi, ders dışı beden eğitimi faaliyetlerinin artırılması, oyun ve spor alanlarının yaygınlaştırılması, sporun her kesime yayılması için tedbirler alınması, devlet bütçesinden beden eğitimine her yıl bütçe ayrılması, engelliler ve beden eğitimi, halk eğitiminde beden eğitimi, beden eğitimi yayınları gibi konularda faaliyetlerde bulunulması, temel eğitim ya da ortaöğretime geçişte sporcu öğrencilere avantaj sağlanması, spor liseleri oluşturulması ve buraya öğrenci alımında uygulanacak kriterlerin belirlenmesi ve öğrencilerin beden eğitimi ders geçme kriterlerinin belirlenmesi gibi konular yer almıştır.

Sonuç ve Tartışma Millî Eğitim Şûraları, Türk eğitim sisteminin detaylıca tartışıldığı, değişik görüşlere de açık olan ciddi çalışmalar olarak Türk eğitim sistemine yön vermişlerdir. Şûralarda beden eğitimi ve spor alanında oldukça geniş bir yelpazede gündem oluşmuş ve kararlar alınmıştır. Ancak şûraların genelinde olduğu gibi beden eğitimi ve spor ile ilgili kararların bir kısmı uygulanırken bir kısmı da tavsiye niteliğinde kalmış ve hayata geçirilmemiştir. Ayrıca beden eğitimi ve sporun şûralar genelinde yeterli gündemi oluşturmadığı da değerlendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Beden Eğitimi, Millî Eğitim, Spor, Şûra.

Evaluation of Decisions in the Field of Physical training and Sports in National Education Councils

Introduction With the foundation of the Republic of Turkey, in 1924 the law on "Unification of Education" was passed, and this law required the establishment of a central "National Board of Education and Training" to carry out education and training affairs. With this purpose, in accordance with the "Law on Organization of Education" Numbered 789 and dated March 22, 1926, the Department of Education and Training was established and the Regulation of National Education Council was adopted at the meeting of the Ministry of National Education on April 19, 1926. To help solving the problems of the Turkish national education within the framework of this regulation, National Education Councils have been arranged since 1939. Many decisions regarding physical training and sports were taken in scope of these councils, which should be considered significant in terms of national educational policies.

Purpose The purpose of the research is to determine and evaluate decisions taken in the field of physical training and sports in National Education Councils (1939-2014) in Turkey. In these councils, the assessment of the subjects of the decisions taken in the field of physical training and sports, according to results of councils, is important in terms of which dimensions were given to physical training and sport policies.

Method Document analysis which is among the qualitative research methods was used in analysis and understanding of this research. In this research first basic resources were used. The obtained data were analyzed by content analysis.

Findings After examination of the National Education Councils which gathered 19 times between years 1939-2014, it was seen that the decisions considering physical training and sport were taken in 15 Councils. Among these decisions, there were matters like quality of physical training teachers; adoption and amendment of instructions; determination of physical training course hours in primary school, secondary school, high school and higher education curriculums; increasing of extracurricular physical training activities; popularization of playing fields; taking measures for spreading sport to each section; budget allocation from state budget to physical training every year; taking activities in scope of persons with disabilities and physical training; physical training in public education; physical training publications; providing an advantage for sport students moving up to primary education or secondary education; establishing sport schools and determining criteria to be applied for students' admission into these schools and determination of pass criteria for physical training course.

Conclusion and Discussion As significant studies, National Education Councils in which Turkish education system is discussed in detail and which are also open to different views have directed the Turkish education system. In the councils, wide range of agenda was created and decisions were taken in physical training and sport fields. However, likewise in all councils, while some of the decisions regarding physical training and sport were applied, others remained as an advice and were not realized. Moreover, it has been identified that physical training and sport have not enough remained on the agenda throughout the the councils.

Keywords: Physical training, National Education, Sport, Council.

SB440

Futbol'da Video Hakem Uygulamasının Sosyolojik ve Felsefi Temelleri

[1]Barış Şentuna

[1]Balıkesir Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Sosyoloji Bölümü, Balıkesir

Email : *ejderkelebek@gmail.com*

Bu makale 3 ana bölümden oluşmaktadır. Birinci bölümde hakemin yeri ve karar verme mekanizmalarında hakeme etki eden faktörler gözden geçirilmiş, ikinci bölümde Max Weber'in otorite tiplemeleri, baz alınarak video hakem uygulmasının bu geçişte nasıl bir rol oynadığı tartışılmıştır. Üçüncü ve son bölümde ise, futbol özelinde uygulamanın oyunun içeriği ile çelişen yönlerinin teknoloji ile nasıl giderilebileceğine dair öneriler ile birlikte makinalaşma ve spor arasındaki ilgi kurulmaya çalışılmıştır. Portekiz-Şili maçında Pepe'nin attığı golün video hakem teknolojisi ile birlikte iptal edilmesi , video hakem teknolojisinin futbol hayatına giridğinin ve önemli bir kararın altına imza atıldığının göstergesi oldu. Futbolda hakem yüzyıllardır oyunun en önemli parçalarından bir tanesi olmuştur. Hakemin verdiği kararlar zaman zaman eleştirilmiş, zaman zaman televizyon programlarının önemli bir bölümünde yer bulmuştur. Hakem kararlarını etkileyen faktörler üzerine çeşitli araştırmalar yapılmıştır. İngiltere'de yapılan bir araştırmada hakem kararlarının ev sahibi takımlar lehine olduğu ortaya çıkmıştır. Benzer araştırmalarda hakemin kararlarının seyircilerin seslerinden etkilendiği de ortaya konulmuştur. Türkiyede hakemlerin genel durumu üzerine benzer çalışmalar yapılmış hakemlerin fiziksel düzeylerine , geçmiş yaşantılarına, medyayı takip edip etmediklerine göre kararlarının etkilenip etkilenmediği çeşitli şekilllerde araştırılmıştır. Böylelikle hakemin karar verme sürecine etki edebilecek objektiflik için araştırmacılar ellerinden gelen her türlü gayreti göstermeye çalışmışlardır. Bu makalede ise video hakem teknolojisinin geleneksel hakem modeline olan etkisinin felsefi ve sosyolojik bir analizi yapılmaya çalışılacaktır. Bunun için sosyal teorinin en önemli isimlerinden bir tanesi olan Max Weber'in otorite tiplemeleri ortaya konulacak, futbol hakemi üzerinde oluşan "geleneksel otorite" nin dönüşümü açıklanmaya çalışılacaktır. Max Weber Ekonomi ve Toplum kitabında 3 tip otoriteden bahseder. Bunlar Geleneksel otorite, Karizmatik Otorite, Yasal (Legal-Rational) Otoritedir. Video Hakem teknolojisi ile birlikte geleneksel otorite tiplemesinin tüm özelliklerini taşıyan hakemin , bu tiplemeye uyumu tartışılmış, yasal otoriteye neden geçmesi gerektiği savunulmuştur. Karizmatik otorite ve hakem arasındaki bağ kurulmuş, karizmatik otoritenin özel durumu açıklanmaya çalışılmış ve hakemin niye bütünüyle karizmatik otoriteye ait olamayacağı incelenmiştir. Son bölümde ise futbol oyunun doğası gereği akıcılığının bölünmemesi için, video hakem uygulamasında kullanılabilecek gelecek teknolojileri tartışılmaya çalışılmıştır. Giyilebilir teknolojiler ile birilikte video hakem uygulmasında yaşanan geçici akıcılık sorunları ortadan kalkacak ve hakemler için daha kolay daha az riskli maç yönetme şansı doğacaktır. Bununla birlikte, sporun robotlaşması ve makinalaşması tartışması tam ters yönde yer alan bir tartışmadır. Futbol'a videonun girmesi ile birlikte bu robotlaşmanın başlangıcı olarak görülmesi ve bunun gelecekte ortaya çıkarabileceği tartışmalar dikkatle ele alınmalıdır.

Referanslar

NTV Spor, http://www.ntvspor.net/futbol/alismasi-zor-teknoloji-video-hakem-5947b5ad7cf80d2cc4ef2603?_ref=infinity Boyko RH, (2007) "Referee bias contributes to home advantage in English Premiership football" Journal of Sport Sciences, 25: 11 pp 1185-1194 Satman C. (2014) "Futbol Maçlarındaki Seyirci Topluluklarının Sesinin, Hakemlerin Kararları Üzerindeki Etkisi" Ankara Üniv Spor Bil Fak, 2014, 12 (2), 147-154 İbrahim CAN, Kevser ERSOY, Serdar BAYRAKDAROĞLU. "Gümüşhane İl Aday Futbol Hakemlerinin Bazı Performans Parametrelerinin İncelenmesi"İnönü Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi, 2016, 3(3), 23-40 Önür; Kalaman & Çoban (2015) "Profesyonel Hakemlik Bilgi Birikimi Geliştirme Sürecinde Futbol Hakemlerinin Geleneksel Ve Sosyal Medya Kullanım Pratikleri" E-Journal of Intermedia 2015/2(2) 392 - 410 Max Weber (2013) Ekonomi ve Toplum. Yarın Yayıncılık s.336

Sociological and Philosophical Foundations of Video Assisted Referee in Football

This article is made up of three main parts. In first part, the place of referee in football and the effects on referee's decision making process is analyzed, in second part, Max Weber's authority model was chosen as a basis, and through the transition to Video Assisted Referee how does it affect referees authority is discussed. In third and final part, in specific case of football the contradicting parts of video assisted referee are discussed and some suggestions are made how to overcome this contradiction, together with the mechanization and sports. In football match between Portugal and Chile, the goal scored by Pepe was cancelled out by referee using video assisted referee and this showed that video assisted referee has become an important component

football and started play an important role in decisions. For centuries referee has been one of the most important component of the game. The decisions the referee make are sometimes criticized and sometimes become important part of television programmes. Numerous studies have been made on the affecting factors of decision making process of referee. In research conducted in UK the decision of referee has been mostly for advantage of the home team. In similar studies it has been proved that, the decision of referee has been affected by the voice of the spectators. In Turkey studies like those also have been conducted. Based on their physical status, previous life habits, their interest in media, have been researched whether it affects their decisions or not. This proves that the researchers have done best of what can they do in search for objectiveness of referee. In this paper the effect of video assisted referee on traditional referee model, its philosophical and sociological analysis have been carried out. For this purpose, one of the leading philosopher of social theory Max Weber's authority modeling will be presented and the traditional authority on football referee and its transformation is tried to be explained. Max Weber in his book Society and Economy, talks about three main authority types. These are traditional authority, charismatic authority, and legal-rational authority. The referee forms all ways, carries the properties of traditional authority, with the transition to video assisted referee to legal-rational authority is discussed and the need to shift to legal-rational authority is supported. In final part of this paper, the nature of football game and its flux is discussed together with video assisted referee. The future technologies are discussed not to affect this flux. Together with wearable technologies, the temporal flux problems will be solved and a new opportunity for referees to direct a match with a lower risk of error will be formed. Together with this the robotics entering into sports is also discussed as a contrary to this argument.

SB523

Erken Cumhuriyet Dönemi ve Eskrim: İlk Müslüman ve Türk Kadın Olimpik Sporcular

***[1]Naci Kalkan*, [1]Nevzat Mutlutürk**

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Manisa

***Email :** kalkannaci@hotmail.com, nevzatmutluturk@hotmail.com*

Kılıçlarla çeşitli eğitim, oyun ve yarışma faaliyetlerine dair ilk kanıtlar milattan önce 1200 yıllarında Mısır'ın Luxor kentinde bulunmuştur. O tarihten bu yana eskrimin kurumsallaşması sürmüş, ilk modern olimpiyatlardan günümüze dek sporun zirve noktasında kesintisiz olarak yer almıştır. Anadolu ve Türk medeniyetleri tarihinde kılıçların yadsınamaz yeri Osmanlı İmparatorluğu ve Türkiye Cumhuriyeti'nin de sportif faaliyetlerinde eskrimin önemini artırmıştır. Osmanlı'da 1839'da saraylarda Avrupalı antrenörler gözetiminde başlayan eskrim çalışmaları, Türkiye Cumhuriyeti'nin kurulmasının ardından ülkede ilk kurulan spor federasyonlarından biri olarak 1923'te tarihteki yerini almıştır. 1923'e dek erkeklere yönelik yapılan çalışmalar, Türkiye Cumhuriyeti'nin kadınlara tanıdığı hak ve özgürlükler ile birlikte Türk kadınının sporda da yer almasını sağlamış ve eskrime kadınların katılımı sağlanmıştır. Cinsiyetçi politikalardan uzaklaşan, bireyleri insan hakları esasıyla temel alan Cumhuriyetin kurulmasından 13 sene sonra, 1936 Berlin Olimpiyatları ilk kez Türk ve Müslüman kadın sporcuların yer aldığı oyunlar olarak kayıtlara geçmiştir. Söz konusu oyunlara katılarak, Türk ve İslam coğrafyasında bir ilki gerçekleştiren Halet Çambel ve Suat Fetgeri Aşeni hanımların, coğrafyayı paylaştığı kadınlara en modern örneklerden biri oldukları aşikardır. Türk sporu, kadını ve eskrimi adına bu denli önemli bir ilki gerçekleştiren sporcuları ele alan bu çalışmada, toplumsal reformlar, spor yönetimi, Cumhuriyet tarihi ve sporun amaçları ile eskrim doğrultusunda değerlendirmelerde bulunulmuştur. Cumhuriyet dönemi ve günümüzdeki tarihi dönüm noktalarının ülkemizde devam etmekte olan çalışmalara etkisini tarih penceresinde ele alan bu çalışma, günümüze ışık tutmayı amaçlamaktadır. Çalışmada, Türk sporunda eskrimin önemini ve Türk kadınının modernleşme hareketindeki yerini tarihi perspektifte katkılarına yönelik değerlendirmeleri de içermektedir. Araştırmada nitel yaklaşımlardan doküman toplama ve inceleme yöntemi kullanılarak veriler elde edilmiştir. Bu çalışmada veri toplamak için; kitap, makale, tez, bildiri vb. gibi veri toplama araçlarından yararlanılarak tarama tekniği kullanılmıştır. Sonuç olarak Cumhuriyetin topluma vadettiği reformsal değişikliklerin, spor gibi uluslararası boyutta ilgi çeken, siyasi, ekonomik, sosyolojik bir fenomen ile tüm dünyaya cinsiyetçi yaklaşımdan soyutlanmış biçimde Olimpiyatlar gibi etkin bir organizasyonda yer alması, Türkiye Cumhuriyeti politikalarının işlerliğini göz önüne sermiştir. Sportif açıdan durum değerlendirildiğinde ise, eskrim gibi yetkinleşmenin uzun ve sürekli antrenmanlarla sağlandığı teknik bir branşta sporcuların yarışması, spor yönetimine dair Cumhuriyetin ilk dönemlerinde başlayan çalışmaların gelecek odaklı vizyonuyla örtüştüğü söylenebilir.

Early Republican Period and Fencing: First Muslim and Turkish Women Olympic Athletes

The first evidence of various training, games and competition activities with swords was found in Luxor, Egypt, in 1200 BC. Since then, institutionalization of the fencing has continued and it has taken place continuously at the summit point of sports day by day from the first modern Olympics. The undeniable place of swords in the history of Anatolian and Turkish civilizations has increased the importance of fencing in the sportive activities of the Ottoman Empire and Republic of Turkey. The fencing studies, which started in 1839 in the Ottoman Empire under the supervision of European coaches in the palaces, took place in 1923 as one of the first sports federations established in the country after the establishment of the Republic of Turkey. Until 1923, studies on men were carried out, with the rights and freedoms that the Republic of Turkey recognizes for women, and the participation of Turkish women in speading and participation of women. Thirteen years after the establishment of the Republic, based on human rights, the individuals who moved away from the sexist politics, the 1936 Berlin Olympics were recorded for the first time as games played by Turkish and Muslim women athletes. It is obvious that Halet Çambel and Suat Fetgeri Aşeni women who have participated in the mentioned games and performed a province in Turkish and Islamic geography are among the most modern examples of the women who share geography. In this study, which deals with the sportsmen who have realized such an important province on behalf of Turkish sports, women and fencing, evaluations have been made in the direction of fencing with social reforms, sports management, Republican history and sporting purposes. This study, which examines the effects of the Republican period and today's historical turning points on the continuing workings in our country on the historical window, seeks to shed light on the day. The study also includes the importance of fencing in Turkish sports and the evaluations of Turkish women's contribution to the modern perspective in their historical perspective. Qualitative approaches in the study were obtained by using the document collection and analysis method.

To collect data in this study; books, articles, dissertations, papers, etc. Using the data collection tools such as the scanning technique is used. As a result, the fact that the Republican reformist changes have taken place in an effective organization like the Olympics as a political, economic, sociological phenomenon attracted internationally, such as sports, and isolated from the whole world as a sexist approach, took into consideration the functioning of Turkish Republic politics. When it is judged from the sportive point of view, it can be said that the competitions of the athletes in a technical field where competence such as fencing is provided by long and continuous training, and the studies that started in the early periods of sport management in the first period of the Republic.

SB542

Türklerde Okçuluğa Tarihsel Bir Bakış

[1]Nihal Dal

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa

Email : *nihal_arc@yahoo.com*

İzleri paleolitik çağa kadar dayanan ok ve yay insanoğlunun hayatta kalarak yaşadığı çevrede baskın tür olmasını sağlamıştır. Bununla kalmayıp, ok ve yay dünya tarihinin şekillenmesinde hayati bir rol oynamış; savaştan avcılığa, edebiyattan dine, siyasetten spora derin izler bırakmıştır. Günümüzde ok ve yay ile bütünleşmiş kahramanlar biri olarak WilliamTell İngiliz kahramanlar sunulsa da ok ve yayın gerçek efendileri (ustaları) Türklerdi. Türklerin Orta Asya bozkırlarında tutunabilmelerinde ve Anadolu'ya hakim olmalarında at üzerinde ok ve yay kullanabilme becerileri yatmaktadır. Türklerin Hilal adı verilen savaş taktiğinde okçuluk çok önemli bir yere sahiptir. Türklerin ok ve yayı kullanma konusundaki maharetleri 9.yy'da Bizanslı tarihçiler olan Genesios ve Kedrenos'un eserlerinde konu olmuştu. Ok ve yay Osmanlı beyliğinin kuruluşunda da başroldeydi. Osmanoğulları etkinliklerini arttırmak için atlı okçular ile bozkır savaş tekniklerini kullanıyordu. Osmanlı ordusunda ok ve yay 1790 yılına kadar kullanılmaya devam etti. Okçular ordudaki ayrıcalıklı yerlerini korudu. Padişahın yakın koruması olan solaklar yeniçeri teşkilatının seçkin okçuları arasından seçilirdi. Seri atış yapabilen ateşli silahların icadından sonra okçuluk bir spor olarak yaşamını devam ettirdi. III. Selim ve II. Mahmut'un okçuluğa meraklı olması Osmanlıda okçuluğun batılılaşma dönemine kadar devam etmesini sağladı. Osmanlıda okçuluk çok iyi organize olmuş bir örgütsel sistem içinde icra edilirdi. Bu örgütün günümüz spor kulüplerinden daha organize olduğunu söylemek hiç de abartılı değildir. Okçu tekkeleri tasavvuf ile sıkı sıkıya ilintiliydi. Okçu tekkelerinde eğitim ve icazet sistemi geçerliydi. İmparatorluk genelinde 35 ok meydanı bulunmaktaydı. Bunların en meşhuru bugün de aynı adla anılan İstanbul'daki Ok Meydanı idi. Meydana girişte edep ve erkana riayet edilir, ferman gereği alana hiçbir hayvan alınmazdı. Padişahlar da Okmeydanı ziyaretinde, Çeşme-i Zenan mevkiinde atlarından inerler, hürmeten sultan sofasına yaya olarak giderlerdi. Bilindiği üzere abdestsiz yay tutulmaz, ok uçurulmazdı. Bu nedenle Ok Meydanı'na gitmek isteyenler Karılar Çeşmesi'nde abdest alıp yine hürmeten ayakkabılarını çıkartıp Tekke'ye doğru yol alırlardı. Meydanın kuruluş amacı, toplu olarak dua etmek , gazilerin ve halkın ok atması idi. İstanbul'un çeşitli yerlerinde halen görülebilen menzil taşları da bir tür madalya gibiydi. Bu taşlar en uzak menzile atış yapan şampiyon okçunun başarısını ölümsüzleştiriyordu. Anahtar Kelimeler: Okçuluk, Türklerde Okçuluk, Ok, Yay

A Historical Look to Archery in Turks

Bow and arrow which can be traced back to paleolitik age played a vital rale human beings journey in the earth. Human survived and become dominant species because of bow and arrow. Bow and arrow also played and important rale in shaping the history of world. Bow and arrow leaved deep traces on wars, literature, politics, in sport. Although, Whilliam Tell, Robin Hood is presented as the iconic personalities related to archery, the rel masters of the bow and arrow were the Turks. 9th century Historicians. Turks ability in archery may lead them to dominate Made Asia and Anatolian. Archers was the one of the key factors in Turks' cllasical war tactic whic is called crescent. Event 9th. Century historians Genesios and Kadrenos mentioned about Turk's archers in their monuments. Bow and arrow played the chief part in the establishment of Ottoman Empire Ottomans' used steppe war technics with archers on the horses. Ottoman army continued to use bow and arrow until the 1790. Archers always preserved preserved their special position in the Ottoman Army. The "left handed" who are the personal body guards of the sultans were chosen among highly elite archers. After the invention of fire arms archery become a physical activity. Due to Ottoman Sultans' interest to the archery, archery was able to continue until the westernization. In the during the Ottoman Empire Period archery is performed in a well organizational system. Archers' lodges were closely related to Islamic Sufism. There was a education and ratification system in the archers' lodges. There were 35 arrow square in entire empire. Most famous of them was the "Ok Meydanı" which is called with the same name today. Archers in this square had to be careful about rules and traditions. No animal was allowed in arrow squares based on the Sultan's order. During their visits to Arrow Square Sultans dismounted from their horses and went to Sultans' sofa on food to show their respect. Archery could not be performed without ablution at the Women Fountain and take of their shoes. Arrow square was established with the aim of public prays and veterans as well general population who willing to archers. The range stones which same of them still can be seen all over the İstanbul were a kind of medal for successful archers. The range stones was used to immortalized the success of the champion archers.

Keywords: Archery, Archery in Turks, Arrow, Bow

SPOR YÖNETİMİ / SPORTS MANAGEMENT

SB10

Belediyelerin Halka Yönelik Spor Faaliyetleri ve Yaşam Kalitesi

[1]Pervin Bilir, [1]Nurşen Şahin, [1]Tuğçe Kurt

[1]Çukurova Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Spor Yöneticiliği Bölümü/Adana

Email : *fatmapervinbilir@gmail.com, nursenerd@mynet.com, kurt.tugce90@gmail.com*

Giriş: Belediyeler, belirli bir coğrafi alanda faaliyetlerini sürdüren, halkın ortak gereksinimlerini karşılamak üzere kurulan ve halk tarafından yöneticileri seçilen yerel yönetim birimleridir.Belediyeler spor ile ilgili önemli görevleri yerine getirmekle sorumludur. Bu sorumlukları 5393 sayılı Belediye Kanunu'ndan ileri gelmektedir. Üstlendiği sorumluluklara göre belediyelerden; halkın spor yapabilmesine olanak sağlayacak çeşitli faaliyetler gerçekleştirmesi beklenmektedir. Bu nedenle son yıllarda belediyeler sağlık için spora yönelik çeşitli faaliyetler organize etmektedirler. Bu faaliyetler ile halkın sağlıklı ve kaliteli bir yaşam sürmesine katkı sağlamayı amaçlamaktadırlar. Yaşam kalitesi, kişilerin sosyal, psikolojik, kültürel, ekonomik, sağlık alanında kendilerini iyi hissetmeleridir.

Amaç: Bu çalışma, belediyelerin halka sunmuş olduğu spor faaliyetlerinden sabah sporu olarak adlandırılan organizasyona dört haftadan fazla katılan ve katılmayan kişilerin yaşam kalitesi açısından incelenmesini amaçlamıştır. Yöntem: Betimsel ve nicel tasarlanan bu çalışmanın örneklemi kolayda örnekleme yöntemiyle seçilen gönüllü 142 kişiden oluşmaktadır. Örneklem grubunda Adana ili Seyhan Belediyesi'nin sınırları içinde yaşayan ve sabah sporu organizasyonuna katılan 78 kişi, katılmayan ise 64 kişi yer almıştır. Bu çalışmanın verileri, "Kişisel Bilgi Formu" ve 8 alt boyuttan oluşan "SF-36 Yaşam Kalitesi Ölçeği" ile toplanmıştır. Veriler normal dağılım göstermediğinden non-parametrik testlerden ikili karşılaştırmalarda Mann-Whitney-U ve ikiden fazla karşılaştırmalarda Kruskal Wallis kullanılmıştır.

Bulgular ve Sonuç: Elde edilen bulgulara göre; katılımcıların % 54,9'u sabah sporu organizasyonuna katılırken, % 45,1'i katılmamaktadır. Sabah sporu organizasyonuna katılanlar ile katılmayanlar arasında yaşam kalitesi alt boyutlarından fiziksel fonksiyon ve ağrı dışındaki alt boyutlarda katılanlar lehine anlamlı farklılıklar belirlenmiştir. Yapılan çalışmalarda da düzenli spor faaliyetlerinin yaşam kalitesini olumlu etkilediği belirtilmektedir. Sonuç olarak düzenlenen bu organizasyonların halkın yaşam kalitesine olumlu katkıları olduğu ifade edilebilir. Diğer belediyelerin de bu tür organizasyonlar yapmaları önerilebilir. Anahtar Sözcükler: Belediye, Seyhan Belediyesi, Yaşam Kalitesi, Sabah Sporu Organizasyonu, SF-36 Ölçeği.

Sport Activitıes Of Municipalities For The People And Quality Of Life

Inroduction: Municipalities, its administrators elected by the public, are local goverment units which have been established in order to meet the common needs of the public that keep living in a certain geographical region. Municipalities are responsible for doing important functions concerning sports. This responsibility comes from the municipality law no : 5393. In regard with these responsibilities, Municipalities are expected to implement different activities that will enable the public doing sports. Thus, Municipalities have organized different sporting activities for health in recent years. They aim to provide contribution to public's living a healty and quality of life with these activities. Quality of life means that people feel well in social, psychological, cultural, economical and healthcare areas .

Objective: The aim of this research is to examine the life quality of people who participating or non-participating the organization "Morning Sport" more than four weeks which is served to the public as one of the sportive activities by the Municipalities. Material and Methods: The sample of this research which is designed as descriptive and quantitative is composed of 142 volunteers selected through easy sampling method. The sample group, living within Seyhan Municipality borders of the province Adana, consists of 78 people who participating in morning sport organization and 64 people who non-participating. The data of the research were gathered through personal data form and SF-Quality of Life Scale which consists of 8 sub-dimensions. Since the data did not have a normal distribution, as non-parametric tests; Mann Whitney U test was used in pairwise comparison, while the Kruskall Wallis was used in comparing more than two.

Results and Conclusion: According to the findings obtained, %54,9 of the participants attend the morning sport organization, while %45,1 do not attend. When compared with the people who participating the morning sport organization and non-participating; meaningful differences were found in favor of the the people who participating as sub-dimensions of quality of life except for physical function and pain. It is also indicated in the previous studies that regular sportive activities have positive effect on quality of life.

As a result, it can be expressed that these organizations have positive contributions to public's life quality. It can be suggested that other municipalities organize these kind of activities.

Keywords: Municipality, Seyhan Municipality, Quality of Life, Morning Sports Organizations, SF-36 Scale

SB16

Spor İşletmelerinde Beklenen ve Algılanan Hizmet Kalitesinin İncelenmesi: Adana İli Örneği

[1]Pervin Bilir, [1]Nurşen Şahin

[1]Çukurova Üniversitesi, BESYO, Spor Yöneticiliği Bölümü/Adana

Email : *fatmapervinbilir@gmail.com, nursenerd@mynet.com*

Giriş: Spor işletmeleri spor hizmeti sunmak üzere kurulmuş ekonomik birimlerdir. Hizmet kalitesi, belirlenmiş standartlara uygunluk ve müşterilerin memnuniyetiyle tanımlanan bir kavramdır. Bu nedenle müşterilerin memnuniyet düzeyi, hizmet kalitesinin önemli bir göstergesidir. Müşterilerin bekledikleri ile algıladıkları hizmetler arasındaki farkı minimuma indiren spor işletmeleri; müşterilerin devamını ve aynı zamanda yeni müşteriler kazanılmasını garantileyebilirler. Spor işletmelerinde müşterilere sunulan hizmetler konusunda geri bildirim sağlanması hizmet kalitesinin geliştirilmesine olanak sağlar. Müşterilerin karar verme davranışını etkileyen hizmet kalitesi, beklenen ve algılanan boyutlarda incelemeyi gerektirmektedir. Amaç: Bu çalışmanın amacı, spor işletmelerinde hizmet kalitesinin; müşterilerin bekledikleri ve algıladıkları boyutlarda incelenmesidir. Materyal ve

Yöntem: Betimsel ve nicel tasarlanmış bu çalışmanın örneklemini kolayda örnekleme yöntemi ile seçilmiş 3 spor işletmesinin müşterileri arasından çalışmaya gönüllü katılan 220 kişi oluşturmuştur. Çalışmanın verileri "Kişisel Bilgi Formu" ve Lam, (2000) tarafından geliştirilen ve Gürbüz, (2003) tarafından geçerlilik ve güvenirliği yapılan "Hizmet Kalitesi Değerlendirme Ölçeği" ile toplanmıştır. Verilerin analizinde; veriler normal dağılım göstermediğinden non-parametrik testlerden ikili karşılaştırmalarda Mann Whitney-U, ikiden fazla olan karşılaştırmalarda Kruskal Wallis-H testi kullanılmıştır.

Bulgular ve Sonuç: Cinsiyete ve eğitim durumuna göre, "algılanan tesis" boyutunda farklılık belirlenmiştir. Mesleğe göre; "beklenen soyunma odası", "algılanan program, soyunma odası ve tesis" boyutlarında anlamlı fark olduğu görülmüştür. Gelire göre "beklenen personel, program ve soyunma odası" boyutlarında anlamlı farklılık olduğu saptanmıştır. Spor işletmesine devam süresine göre "algılanan tesis" boyutunda anlamlı fark belirlenmiştir.Çalışmanın bulgularına göre; beklenen hizmette az gelire sahip müşterilerin personel, program ve soyunma odası alt boyutlarını, öğrenci olan müşterilerin soyunma odası alt boyutunu daha çok önemsedikleri söylenebilir. Algılanan hizmette öğrenci olan müşterilerin program, soyunma odası ve tesis alt boyutlarını, lise mezunu müşteriler, erkek müşteriler ve dokuz ay üzeri devam eden müşteriler tesis alt boyutunda işletmeyi iyi düzeyde algıladıkları ifade edilebilir. Sonuç olarak, hizmet kalitesinin belirlenmesinde cinsiyet, eğitim durumu, meslek, gelir düzeyi, işletmeye devam süresi değişkenlerinin önemli olduğu ifade edilebilir. Anahtar Sözcükler: Spor İşletmesi, Hizmet Kalitesi, Beklenen Hizmet, Algılanan Hizmet

The Analysis Of Expected – Perceived Service Quality in Sports Companies: Sample Of Adana

Inroduction:Sports Companiess are economic units that have been established in order to serve sport. Service quality is a concept which is defined as customer satisfaction and specified conformance of standarts. Thus, the level of customer satisfaction is a significant indicator of service quality. Sports Companies, have minimized the differences in customers' expected – perceived services, may guarentee the customers continue and the new customer acquisition. The feedback concerning facilities served to the customers enables the service quality to be improved. Service quality that affects the customers' decision-making behaviour should be analyzed according to the dimensions of expected-perceived. Objective:The aim of this study is to analyse the service quality according to the dimensions of expected – perceived in sports companies.

Material and Methods: The sample of this research which is designed as descriptive and quantitative is composed of 220 volunteers among the customers of three sports companies selected through easy sampling method. The data of the research were gathered through personal data form and Service Quality Rating Scale. The scale was developed by Lam, (2000) and its validty and reliability was conducted by Gürbüz (2003). Since the data did not have a normal distribution, as non - parametric tests; Mann Whitney U test was used in Pairwise Comparison, while the Kruskall Wallis H was used in comparing more than two. Results and

Conclusion: There is a significant difference in perceived facility in respect of gender and education level. In respect of profession, there is significant difference in expected dressing room, perceived Schedule, dressing room and facility . According to income, there is significant difference expected personel, schedule and changing room. There is significant difference in perceived facility in terms of attending duration to sports companies. According to the findings in study, customers who have low income pay attention to the sub-dimensions of personnel, schedule and changing room while student customers pay attention to the sub-dimension of changing room. In terms of perceived service; student customers have a good level in the sub-dimensions of schedule, changing room and facility while the customers graduated from high school, male customers and the customers who attend more than nine months have a good level in the sub-dimension of facility. As a result, it can be expressed that gender, educational status(educational background), profession, income level and attending duration to company variables are important.

Keywords: Sports Company, Service Quality, Expected Service, Perceived Service

SB27

Turgut Özal Hükümetleri Döneminde Spor Yönetiminde Ademimerkezileşme (13.12.1983- 30.10.1989)

[1]Yahya Doğar, [2]Adem Aydın, [3]Yasin Karaca

[1]İnönü Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu Malatya
[2]inönü Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı (Yüksek Lisans) Malatya
[3]İnönü Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı (Doktora)Malatya

Email : *adem.a.aydin23@gmail.com, yahya.dogar@inonu.edu.tr, adem.a.aydin23@gmail.com,*

Giriş Ademi merkeziyetçi yönetim, kamu hizmetlerinin görülmesi bakımından uygulamaya yönelik kararlar alma yetkisinin, merkez teşkilâtına dahil olmayan yönetimlere tanınması (Versan, s. 82), organizasyonun daha başarılı olması için güç ve karar verme yetkisinin alt kademelere dağıtılmasıdır (Megginson, s. 271).

Amaç Bu araştırmada, Türkiye Cumhuriyeti'nin Turgut Özal Hükümetleri (13.12.1983 - 30.10.1989) döneminde, spor yönetiminde mevzuatta ve ekonomik alanda meydana gelen değişme ve gelişmeler, yönetimde merkeziyet ve ademi merkeziyet açılarından ele alınmıştır.

Metod Bu araştırma Turgut Özal tarafından kurulan iki hükümet döneminde, Türk Spor Yönetimi'ndeki değişmeler ve buna paralel olarak meydana gelen ademi merkeziyetçi gelişme ve eğilimlerin tarihi süreç içinde ve karşılaştırmalı olarak, spor hareketinin sevk ve idaresinin yol ve yöntemlerini belirleyen Anayasa, kanun, tüzük, bütçeler, yatırımlar ve insani sayısal veriler irdelenerek değerlendirildiği derleme türü bir araştırmadır.

Bulgular Sosyal adaletçi, rekabete dayalı ve serbest piyasa ekonomisini esas kabul eden Özal Hükümetleri, kamu idaresindeki aşırı merkeziyetçi anlayış yerine, mülkî idarelerin yetkilerinin artırılmasına yönelik ve devlet hizmetlerinin yürütülmesini kolaylaştırıcı mahiyette yeni prensipler öngörmüştür. Bu sebeple mahallî idareler, demokrasinin alt yapısını tamamlayan en önemli unsuru (Hükümetler ve Programları, C.III, s. 34) olarak ifade edilmişlerdir. Bu temel görüş ve prensipler çerçevesinde hükümet, birinci programında spor tesislerinin yetersizliğini ve bu eksikliğin süratle tamamlanmasını, şehir imar plânlarının hazırlanmasında spor sahalarına ve yeşil alanlara ağırlık verilmesini, bu maksatla mevcut plânlarda tahsis edilmiş yerlerden süratle faydalanılmasını, spor malzemesi imalâtının teşvik edilmesini, yurt içinde imalâtı mümkün olmayan malzemelerin ithal edilmesini ve bunun için ithalatı kolaylaştırıcı muafiyet imkanlarının sağlanmasını (Hükümetler ve Programları, C.III, s. 57) öngörmüştür. İkinci programda ise, birinci programla ilgili atıflar yaparak, zorluklara dayanıklı, kötü alışkanlıklardan arınmış, sağlıklı bir toplumun teşkilinde spora büyük ehemmiyet verilerek geçici değil, kalıcı ve köklü tedbirler alındığını ve bu maksatla yepyeni bir spor kanunu hazırlanarak yürürlüğe konulduğunu (Hükümetler ve Programları, C.III, s.100) ifade etmiştir. 1982 Türkiye Cumhuriyeti Anayasasında ilk kez spora yer verilmesinin ardından, 1938 tarihli ve 3530 sayılı Beden Terbiyesi Kanunu'na göre ademi merkeziyetçi bir kanun olan 1986 tarihli ve 3289 sayılı Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü Teşkilât ve Görevleri Hakkında Kanun ile, özerk kabul edilen 1988 tarihli ve 3461 sayılı Türkiye Futbol Federasyonu'nun Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun, bu hükümetler döneminde çıkarılarak sporun yönetiminde ademi merkeziyetçiliğe geçişin temel mekanizmaları oluşturulmuştur. Mevzuattaki bu gelişmelerle, spor tesislerinin yapımında, spor araç ve gereçlerinin temininde, hakem, antrenör ve sporcu sayılarındaki artışlar da incelenmiş ve gelişmelerin seyri sporun mahalli bir hizmet ve mahallinden görülmesi gereken bir ihtiyaç olduğu ortaya konulmuştur. Bu görüş ve anlayış çerçevesinde Özal Hükümetlerinin sporla ilgili yeni ilave hedefler öngörmesi yanında, onun teşkilatlanmasına yönelik yenilikler, bu yeniliklerin mali ihtiyaçlarının karşılanması için ilave gelir kaynakları da sağladığı anlaşılmaktadır. Sportif hizmetlerin yürütülmesi için gerek duyulan mali kaynağın teminini sağlayan ve devlet hazinesi dışından spora ek finans sağlayan Spor-Toto ve Spor-Loto'dan alınan hisseler, Federasyon Fonu, Türk Sporunu Teşvik Fonu, Akaryakıt Tüketim Fonu, Geliştirme, Destekleme Fonu, Eğitim ve Gençlik ve Spor Vergisi gibi çeşitli gelir kaynakları sağlanmıştır.

Sonuç Özal Hükümetlerinin sporu mahalli bir hizmet olarak gördükleri ve böylece, Türk spor yönetiminde de ademi merkeziyetçi bir anlayışı hakim kılmak istedikleri anlaşılmaktadır.

Decentralisation in Management Of Sport in Period Of Goverments Of Turgut Özal (13.12.1983- 30.10.1989)

Introduction: Decentralisation management is the recognition of the powers of taking decisions for application oriented in terms of implementation of public services (Versan, s. 82) and the distribution of power and decision making authority to lower stages in order to make the organization more successful (Megginson, s. 271).

Aim: In this research, were discussed changes and developments in the legislative and economic aspects in Turgut Özal Governments sports management of the Republic of Turkey (13.12.1983 - 30.10.1989) in terms of centralization in management and decentralisation.

Method: In the period of two governments that was established by Turgut Özal, the resarch is a compilation type research in which is evaluated by examining of constitution, law, regulations, budgets, investments and human numerical data that determine in the historical process and comparatvely to way and methots of transport and management of movement of sport and the changes in the Turkish Sport Management and in parallel to this, decentralisation developments and tendencies.

Evidence: Ozal Governments, which adopt social justice, recruitment-based and free market economics, have foreseen new principles that are aimed at increasing the powers of property administrations and facilitating the execution of state services, instead of high centralized conception of public administration. For this reason, local administrations are expressed as the most important element that completes the substructure of democracy (Government and Programs, C.III, p.34). Within the framework of these basic views and principles, the government has foreseen that the lack of sports facilities in its first program and the rapid completion of these deficiencies, emphasis on sports fields and green areas in the preparation of urban development plans, for this purpose, to use the places allocated in the present plans rapidly, encouraging the production of sports equipment, the importation of materials which are not possible to manufacture in the country and for this the provision of facilitation exemption facilities for importation (Governments and Their Programs, C.III, p. 57). In the second program, by making references to the first program, it is stated that not temporary by caring to sport in determinate to a healty public which is free from bad habits, resistant to difficulties, are taken permanent and rooted measures and and for this purpose a new sports law has been prepared and put into effect (Governments and Their Programs, C.III , P. 100). Following of the mention the first time in the Constitution of the Republic of Turkey in 1982, law that is accepted autonomous on the establishment and duties of Turkish Football Federation No. 3461 dated 1988, with the law no. 3289 dated 1986 on the organization and duties of the General Directorate of Youth and Sports which is a decentralisation law according to the law on Physical Education numbered 3530 dated 1938, was established the basic mechanisms of transition to centrality in sport management by caming out during the period of these governments. Along with these developments in the legislation, has been examined the increase in in the construction of sports facilities, provision of sports tools and equipments, the number of referees, coaches and athletes and it has been

SB29

Sporda Halkla İlişkiler Uygulamalarından Sosyal Sorumluluk Projelerinin Taraftar Görüşlerine Göre Kulüplere Sağladığı Faydalar

[1]Adnan Ersoy, [1]Utku Işık

[1]Dumlupınar Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Kütahya

Email : *adnan.ersoy@dpu.edu.tr, utkuisik87@gmail.com*

Giriş: Bilindiği üzere günümüzde futbol, basketbol, voleybol, tenis ve diğer bazı sportif branşlarda ekonomik ve ticari faaliyetlerin büyüklüğü bu branşlarda faaliyet gösteren spor kulüplerinin işletme özelliklerini ön plana çıkartmaktadır. Spor kulüplerinin faaliyette bulundukları alanlarda rekabetin artması, başarı ve gelişimin sürdürülebilir bir yapıda devamını zorunlu kılmaktadır. Spor kulüplerinin var olan rekabet ortamında sosyal faydayı göz önüne alan çalışmalara önem veren faaliyetleri gerçekleştirerek taraftarlarının bağlılıklarını arttırmayı ve taraftarları olmayanların da hoşgörü ve sempatisini kazanmaya çalışmaları önemli bir konudur.

Amaç: Bu çalışmanın amacı Türkiye ve Dünyada spor kulüplerinin, sporcuların ve taraftarın bilerek yada bilmeyerek uygulamış oldukları sosyal sorumluluk projelerinin taraftar gözünden kulübe sağlamış oldukları faydaları ortaya koymaya çalışmaktır.

Metod: Bu çerçevede bu çalışmanın amacına ulaşılmak için spor kulüplerinin, sporcuların ve taraftarın Türkiye'de ve Dünya'da uygulamış oldukları 10 farklı sosyal sorumluluk projesi 2016-2017 Eğitim-Öğretim yılı Bahar döneminde Halkla İlişkiler dersi görmekte olan 38 Spor Yöneticiliği öğrencisine 2 hafta boyunca ders saatleri içerisinde anlatılmıştır (Basketball Without Borders, Hockey Fight Cancer, Galatasaray'ın Birleşmiş Milletler Kalkınma Programı ile yaptığı antlaşmalar anlatılan bazı projelerdir). Sosyal sorumluluk projesinin içeriği ve kapması ile bu sosyal sorumluluk projelerinin amaçları öğrencilere mümkün olduğunca yüzeysel bir anlatış tarzıyla aktarılmıştır. 2 hafta sonunda nitel bir veri toplama tekniği olan Odak Grup görüşmesinden faydalanılmıştır. 38 öğrenci 3 gruba ayrılmıştır gruplar sırasıyla 13-14 ve 11'er öğrenciden oluşturulmuştur. Gruplar oluşturulurken öğrencilerin taraftarı oldukları takımlar sorulmuş ve grup içerisinde mümkün olduğunca eşit sayıda benzer takım taraftarı bulundurulmaya çalışılmıştır. Örneğin 2. grupta 3 Beşiktaş, 4 Fenerbahçe, 3 Galatasaray ve 4'de diğer Anadolu takımlarını tutan taraftarlar grubu oluşturmuştur. Gruplara araştırmacılar tarafından sosyal sorumluluk projeleri tek tek hatırlatılarak Sizce bu davranış takımın bilet satışlarını arttırmış mıdır?, Sizce bu davranış sporcunun bonservisini arttırmış mıdır? Siz olsanız bu takımın lisanslı ürünlerini satın alır mısınız? gibi spor pazarlamasına özgü ve parasal değeri olan sorular yöneltilmiştir. Ortaya çıkmış olan temel görüşler içerik analizi yöntemi ile kod, kategori ve temalara ayrılmıştır.

Bulgular: Ortaya çıkan tema özetlerine göre; sosyal sorumluluk projeleri taraftarın kulübe yönelik imajında önemli bir etkiye neden olmakta; kulübün ve sporcunun parasal değerini arttırmakta, taraftarın kulübe yönelik özdeşleşme seviyesini arttırmaktadır. Ayrıca katılımcılar başka takım taraftarı olsa da sosyal sorumluluk projesini yapan takımı destekler nitelikte ifadeler kullanmışlardır. Buna ek olarak sporun sosyal sorumluluğun yayılması ve gelişmesinde bir araç olarak rol oynayabildiği görüşü ortaya çıkmıştır.

Sonuç: Sonuç olarak sporda uygulanan sosyal sorumluluk projeleri hem topluma hem de kulüp ve sporculara fayda sağlamaktadır. Kulüpler gelirlerini ve genel imajlarını arttırmak için benzer sosyal sorumluluk projelerinin içerisinde sürekli olarak bulunmaları gerekmektedir.

Benefits To Clubs Of Social Responsibility Projects As One Of Sport Public Relations Practices According To The Opinion Of The Supporters

Introduction: As it is known, today the size of economic and commercial activities in football, basketball, volleyball, tennis and some other sporting branches gives priority to the business features of sports clubs operating in these branches. Increasing competition in the fields where sports clubs are active necessitates the continuation of success and development in a sustainable structure. It is an important issue for sports clubs to increase their loyalties by engaging in activities that emphasize social benefits in the competitive environment in which they exist and to seek tolerance and sympathy for those without supporters.

Aim of Study The aim of this study is to try to demonstrate the benefits that sports clubs in Turkey and around the world have given to clubs in terms of their supporters' social responsibility projects, which athletes and supporters knowingly and unknowingly applied.

Method 10 different social responsibility projects implemented by sports clubs, athletes and supporters in Turkey and in the World in order to achieve the purpose of this work in this frame 2016-2017 Academic Year 38 Sports Administration students who are watching Public Relations course in spring semester, (Basketball Without Borders, Hockey Fight Cancer, Galatasaray's projects with the United Nations Development Program). The content and content of the social responsibility project and the aims of these social responsibility projects are conveyed to the students as superficially as possible. At the end of 2 weeks, a qualitative data collection technique, the Focus Group interview, was used. 38 students were divided into 3 groups and 13, 14 and 11 students were formed respectively. While the groups were being created, the teams to which the students were supposed were asked and tried to keep as many equal team members as possible within the group. For example, in the second group, 3 Beşiktaş, 4 Fenerbahçe, 3 Galatasaray and 4 other Anatolian teams have formed a group of supporters. Have you noticed the social responsibility projects individually by the researchers in the groups and did this behavior increase the ticket sales of the team ?, Did this behavior increase the bidding of the athletes? If you are, will you buy the licensed products of this team? Questions such as sports marketing specific and monetary value are directed. The basic ideas that have emerged are divided into code, category and theme by content analysis method.

Findings According to the summary of the emerging themes; Social responsibility projects cause a significant impact on the image of the fans towards the club; Increase the monetary value of the club and the athlete, and increase the level of identification of the fans towards the club. In addition, although the participants are supporters of other teams, they have used expressions in support of the social responsibility project team. In addition, it has been argued that sport can play a role as a means of spreading and developing social responsibility.

Result As a result, the social responsibility projects that are applied to the sport are benefiting both the club and the sportsmen. Clubs need to be constantly involved in similar social responsibility projects

SB41

Süperlig'te Oynayan Erkek Hentbolcularda Antrenör-Sporcu İlişkisi

[2]Cansu İlhan, [3]Sevim Güllü, [1]Şeniz Parlakkılıç

[1]Gebze Teknik Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Bölümü, Gebze
[2]Antrenör, Istanbul
[3]İstanbul Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Spor Yönetim Bilimleri ABD

Email : *cansuilhan10@gmail.com, sevim.gullu@istanbul.edu.tr, senizparlakkilic@gmail.com*

Bu çalışmanın amacı Süperlig'te Oynayan Erkek Hentbolcularda Antrenör-Sporcu ilişkilerinin incelenmesidir. Genel tarama modellerinden biri olan kesitsel tarama şeklinde yapılmış bir çalışmadır. Çalışma grubunu, süperligte oynayan erkek 186 hentbolcu oluşturmaktadır. Katılımcılar; Hentbol Erkekler Süper Lig takımlarından Beşiktaş Mogaz, Beykoz Belediyesi GSK, Göztepe Spor Kulübü, Merzifon Belediyesi Hentbol SK, Antalya Spor, Nilüfer Belediyespor, B.B Ankara Spor, Trabzon Spor, Selçuklu Belediyespor, Aziziye Belediye Termal Spor takımlarında oynamaktadırlar. Katılımcılara, demografik bilgilerden oluşan sorular sorulmuştur. Ayrıca, daha önce geçerlik ve güvenirlik testleri yapılmış olan "yakınlık", "bağlayıcılık", "tamamlayıcılık" alt boyutlarından ve 11 sorudan oluşan "Antrenör-Sporcu İlişkisi Ölçeği" (Altıntaş vd, 2012) kullanılmıştır. Bizim çalışmamız için güvenirlik analizi ayrıca yapılmıştır. Elde edilen verilerin değerlendirilmesi için; yüzde (%) ve frekans (f) yöntemleri kullanılmıştır. Kolmogorov Simirnov normallik testi uygulanmış ve verilerin parametrik olmayan test koşullarına uygun olduğunun anlaşılmasından sonra Kruskal Wallis testi yapılmıştır. Anlamlılık düzeyi ise $p<0,05$ olarak kabul edilmiştir. Katılımcıların % 17,2' si 20 yaş ve altı, %39,8' i 21-25 yaş arasında, %34,9' u 26-30 yaş arasında, %8,1' 31 ve üstü yaştadır. % 8,1' i lise mezunu, % 89,2'si üniversite öğrencisi, % 2,7' si ise üniversite mezunudur. Ayrıca katılımcıların, %28,5'i 10 yıl ve altı, %38,2'si 11-15 yıl, %33,3'ü ise 16 yıl ve üzeri yıldır hentbol oynamaktadırlar. %72,6'sı 1-5 yıldır mevcut kulübünde hentbol oynarken %76,9'u aynı sürede mevcut antrenörü ile çalışmaktadır; %22' si 6-10 yıldır mevcut kulübünde hentbol oynamakta iken %18,3'ü aynı sürede mevcut antrenörü ile çalışmaktadır.% 5,4' ü 11-15 yıldır mevcut kulübünde bulunmaktayken %4,8' i aynı süredir mevcut antrenörü ile çalışmaktadır. Analiz sonuçlarına göre katılımcıların antrenör-sporcu ilişkileri ($X2(3)=5,259$; $p>0.05$), yakınlık alt boyutu ($X2(3)=6,249$; $p>0.05$), bağlayıcılık alt boyutu ($X2(3)=4,832$; $p>0.05$) ve tamamlayıcılık alt boyutu ($X2(3)=3,159$; $p>0.05$) yaşlarına göre anlamlı farklılık göstermemektedir. Diğer taraftan antrenör-sporcu ilişkileri ($X2(2)=1,350$; $p>0.05$), yakınlık alt boyutu ($X2(2)=1,564$; $p>0.05$), bağlayıcılık alt boyutu ($X2(2)=1,813$; $p>0.05$) ve tamamlayıcılık alt boyutu ($X2(2)=0,756$; $p>0.05$) hentbol oynama yıllarına göre anlamlı farklılık göstermemektedir.

Anahtar Kelimeler: Antrenör-Sporcu İlişkisi, Süper Lig, Hentbol

The Tranier and Athlete Relationship Among Male Handball Players in Super Leage

The purpose of this research to examine the relationship between coach and athlete in male handball players in Super League. General screening model which is one of cross-sectional scanning is made in the form of a study. The study group constitutes 186 male handball players who are playing in the Super League. Participants ,Handball Men's Super League teams which are Beşiktaş Mogaz, Beykoz Municipality GSK, Göztepe Sports Club, Merzifon Municipality, Hentbol SK, Antalya Sports, Nilüfer Municipality, B.B Ankara Sports, Trabzon Sports, Selçuklu Municipality, Aziziye Municipality Thermal Sports teams. The participants were asked about demographic information questions. In addition, validity and reliability tests of which were made previously, "affinity", "binding", "complementarity" from the lower dimensions, and consisting of 11 questions, "The Coach-Athlete Relationship Scale (Altintas vd, 2012) was used. The validity and reliability analysis also was conducted for our study. For evaluation of the obtained data; and percent (%) and frequency (f) methods were used. Kolmogorov Smirnov normality test was applied Kruskal Wallis test was performed after the data were found to be suitable for non parametric test conditions. The level of significance accepted as $p<0.05$. 17,2% of the participants were aged 20 years or less, 39,8% were between the ages of 21-25, 34,9% were between the ages of 26-30, and 8,1% were aged 31 and over. 8,1% are high school graduates, 89,2% are university students and 2,7% are university graduates. Also, 28.5% of the participants play handball for 10 years or less, 38.2% for 11-15 years, 33.3% for 16 years and over. 72.6% have played handball in the current club for 1-5 years while 76.9% have been working with their current coach..22% have been playing handball in the existing club for 6-10 years while 18,3% have been working with their current coach for the same period 5.4% have been in the existing club for 11-15 years and 4.8% have the same current coach it is working.

According to the results of the analysis for the age variable, it has not been identified significant differences participants of the coach- athlete relationship (X2(3)=5,259; p>0.05), proximity subdimension (X2(3)=6,249; p>0.05), the binding subdimension (X2(3)=4,832; p>0.05)) and the complementarity subscale (X2(3)=3,159; p>0.05) .On the other hand, according to the years of playing handball, it has not been identified significant differences the coach-athlete relationship (X2(2)=1,350; p>0.05), proximity subdimension (X2(2)=1,564; p>0.05), the the binding subdimension (x2(2)=1,813; p>0.05) and the complementarity subdimension (x2(2)=0,756, p>0.05).

Keywords: Coach-Athlete Relationship, Super League, Handball

SB46

Spor Yöneticilerinin Başarı İhtiyaçları Güdüsü ve Gelişimlerine Yönelik Verilen Zorlu Görevlerin Yönetsel Yetkinliklerine Etkileri

[1]Fırat Çetinöz, [2]Mustafa Tepeci, [1]Selhan Özbey

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa
[2]Manisa Celal Bayar Üniversitesi İşletme Fakültesi Turizm İşletme Bölümü, Manisa

Email : *firat_cetinoz@windowslive.com, mtepeci@yahoo.com, selhanozbey@gmail.com*

Amaç: Bu araştırmanın amacı, Türkiye'deki spor federasyonlarında görev alan üst ve orta seviyedeki spor yöneticilerinin başarı ihtiyacı güdüsü (BİG) ve yöneticilerin gelişimlerine yönelik verilen zorlu görevlerin (YG), yönetsel yetkinlik (YY) üzerindeki etkilerini belirlemeye yönelik geçerli ve güvenilir bir model önerisinde bulunmaktır.

Metot: Araştırmanın verileri, Türkiye'deki 19 Spor Federasyonunun merkez teşkilatlarında çalışan 189 spor yöneticisinden (başkan, başkan yardımcısı, yönetim kurulu, bağlı ve yan kurul üyelerinden) anket yöntemi (web tabanlı online form ve anketin yüz yüze doldurulması) ile toplanmıştır. Spor yöneticilerinin YY düzeylerini belirleyebilmek için Ko ve ark. (2011) yetkinlik algısı çalışmasından uyarlama yapılırken, YG belirlenmesinde McCauley ve ark. (1994) "Developmental Challenge Profile" ölçeği kullanılmıştır. BİG belirlemede ise Heckert ve ark. 1999 geliştirdikleri ölçek kullanırken spor yöneticilerinin demografik özelliklerini belirlemek içinde 11 soru sorulmuştur. Analizler için açıklayıcı ve doğrulayıcı faktör analizi (DFA) ile yapısal eşitlik (YE) modellemesi kullanılmıştır.

Bulgular: Verilerin analizi sonucunda BİG, YG ve YY değişkenlerinden oluşturulan modelin uyumlu olduğu tespit edilmiştir. YG' nin alt ölçeklerinden kültürler arası çalışabilme (KA) ve yönetim alanının genişliği (YA) pozitif, alışılmadık sorumluklar (AS) negatif yönde BİG üzerinden dolaylı olarak YY' ğe etkisinin olduğu tespit edilirken, BİG' nün YY' ğe doğrudan etkisinin olduğu görülmüştür. Bulgular, spor yöneticilerinin bir kişilik özelliği olan BİG arttıkça YY düzeylerinin artış gösterdiğine işaret etmektedir. Ayrıca spor yöneticilerinin YA ve KA imkânları arttıkça YY düzeylerinin attığı görülürken AS karşılaşılması YY düzeyini düşürdüğü tespit edilmiştir.

Sonuç: Bu araştırmada spor yöneticilerinin YY' leri ile ilgili güvenilir ve geçerli bir model sunulmuştur. Bu modele göre, spor yöneticilerin AS karşısında BİG' nün olumsuz etkilendiği söylenebilir. Bununla birlikte YA ve KA olanaklarının arttırılması, spor yöneticilerinin yönetsel yetkinlik düzeylerinin artmasında etkili olduğu düşünülmektedir.

Anahtar kelimeler: Spor yönetimi, Yönetsel yetkinlik, Başarı ihtiyacı güdüsü, Zorlu Görevler.

Kaynaklar: DeRue, S.D, & Wellman, N. (2009). Developing leaders via experience: The role of developmental challenge, learning orientation, and feedback availability. Journal of Applied Psychology American Psychological Association, 94 (4): 859–875. Dragoni, L., Tesluk, E.P., Russell, A.E.J, & Oh, I. (2009). Understanding managerial development: Integrating developmental assıgnments, learning orientation, and acess to developmemtaş opportunities in predicting managerial comştetencies. Academy of Managent Journal, 52 (4): 731-743. Heckert M.T, Cuneıo G, Hannah P.A, Droste E.P, Mueller A.M, Wallıs A.H, Grıffın M.C, Roberts L.L, (1999). Creation of a new needs assessment questionnaire. Journal of Socail Behavior and Personality. 15 (1) :121-136. Ko L., Henry I., & Kao, C.J. (2011). The perceived importance of sport management competencies by academics and practitioners in the cultural/ındustrial context of Taiwan. Menaging Leisure, 16 (4): 302-317. McCauley C.D, Ruderman N.M, Ohlott J.P, Morrow E.J, (1994). Assessing the developmental components of managerial jobs. Journal of Applied Psychology. 79 (4) : 544-560. Tepeci, M., Başalp A.A., & Onağ, A.O. (2014). Yöneticilerin öğrenme odaklılığı, gelişimlerine yönelik verilen yönetsel görevler ve görevlere erişimin yönetici yetkinliklerini geliştirmeye etkileri. 22.Ulusal Yönetim ve Organizasyon Kongresi Bildiriler Kitabı, Selçuk Üniversitesi, 22-24 Mayıs.

The Effects Of The Needs For Achievement and Managerial Developmental Assignments Of Sports Administrators On Managerial Competencies

Purpose: The aim of this study is to investigate the effects of the needs for achievement and managerial developmental assignments of sports administratorson on their development of managerial competencies.

Methodology: The data were collected from the president, vice president, members of management working at the central organization of the Turkish Sport Federation and sport directors who are in charge of dependent and subsidiary organisations (middle and upper level managers) –middle and upper leveled provincial directors and district directors. At the data collection stage, web based on line form and the filling of the questionnaire by the researcher face to face methods were used. The scale used to assess sport directors' managerial competencies was adapted from Ko and her colleques (2011). The scale formed from 11 and included 70 items with 7 point Likert type rating scale options. To assess managerial developments of sport administrators "Development Challenge Profile" of McCauley (1994) has been used. Heckert and his colleques' (1999) the needs for achievement scale for the identification of the sport directors' needs was used that includes five items with 5 point Likert type rating scale options. Findings: Confirmatory factor analysis revealed that Managerial Competencies consists of five dimensions with 31 items and Managerial Developmental Assignments formed of 5 dimensions with 16 items. The needs for achievement construct made up by 5 items. The analysis further indicate that the subscales of the managerial developmental assignments which are unfamiliar responsibilities (negatively), job overload and working across cultures were influencial on the managerial competencies of sport managers through needs for achievement.

Results: The study findings revealed that the suggested model was valid and reliable in explaining the effects on sport managers' competencies. The model can be interpreted as the following: when sport managers face unfamiliar responsibilities, their needs for achievement was negatively influenced. Sport managers' development assignments of job overload and working across cultures have positive impact on their needs for achievement.

Keywords: Sport management, Needs for Achievement, Managerial Developmental Assignments, Managerial Competencies.

References: DeRue, S.D, & Wellman, N. (2009). Developing leaders via experience: The role of developmental challenge, learning orientation, and feedback availability. Journal of Applied Psychology American Psychological Association, 94 (4): 859–875. Dragoni, L., Tesluk, E.P., Russell, A.E.J, & Oh, I. (2009). Understanding managerial development: Integrating developmental assıgnments, learning orientation, and acess to developmemtaş opportunities in predicting managerial comştetencies. Academy of Managent Journal, 52 (4): 731-743. Heckert M.T, Cuneıo G, Hannah P.A, Droste E.P, Mueller A.M, Wallıs A.H, Grıffın M.C, Roberts L.L, (1999). Creation of a new needs assessment questionnaire. Journal of Socail Behavior and Personality. 15 (1) :121-136. Ko L., Henry I., & Kao, C.J. (2011). The perceived importance of sport management competencies by academics and practitioners in the cultural/ınduslrial context of Taiwan. Menaging Leisure, 16 (4): 302-317. McCauley C.D, Ruderman N.M, Ohlott J.P, Morrow E.J, (1994). Assessing the developmental components of managerial jobs. Journal of Applied Psychology. 79 (4) : 544-560.

SB60

Spor Yöneticileri İçin Öz-Farkındalık Ölçeğinin [Öfö] Uyarlanması: Geçerlik ve Güvenirlik Çalışmaları

[1]Melike Esentaş, [1]Enes Işıkgöz, [2]Pınar Güzel, [2]Selhan Özbey

[1]Batman Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Batman
[2]Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi,Manisa

Email : *mel.esentas@gmail.com, pdegenes@gmail.com, pnrguzel@yahoo.com, selhanozbey@gmail.com*

Uluslararası bir ürün olarak sporun profesyonel olarak yönetilmesi, alandaki yöneticilerin bilişsel ve duyuşsal yönden sergilediği performans ve yeterlilikler ile ilişkili olup, yöneticilerin kişilik özellikleri ile duygusal zekâ yapıları örgüt yönetiminde etkili olmaktadır. Bu çalışmanın amacı, özgün formu Condon (2011) tarafından geliştirilen Öz-farkındalık ölçeğini Türkçe' ye uyarlayarak geçerlik ve güvenirlik çalışmalarını yapmaktır. Uyarlama çalışması kuramsal çalışmaya uygunluk açısından kamusal spor yöneticilerinden toplanan verilerle yürütülmüştür. Çalışma grubu; İl ve İlçe Gençlik Hizmetleri ve Spor Müdürlüklerinde; il müdürü, ilçe müdürü, şube müdürü ve diğer yönetim pozisyonlarında görev yapan 104 erkek ve 29 kadın olmak üzere toplam 133 spor yöneticisinden oluşmaktadır. Verilerin analizinde SPSS 22.0 ve AMOS programlarından yararlanılmıştır. Öz-farkındalık ölçeğinin yapı geçerliğini incelemek amacıyla Açımlayıcı (AFA) ve Doğrulayıcı Faktör Analizi (DFA) yöntemleri, güvenirliklerin belirlenmesi amacıyla Cronbach Alpha iç tutarlılık katsayısı ve korelasyon analizleri yapılmıştır. AFA sonucunda, Türkçe 'ye uyarlanan ölçeğin dört faktörlü ve toplam 48 maddeden oluştuğu görülmüştür. Faktörlerde toplanan maddelerin ifade ettiği anlamlar ve orijinal ölçekteki isimler dikkate alınarak; birinci faktöre "Bilişsel Beceriler" ikinci faktöre "Duyguları Değerlendirme Becerisi", üçüncü faktöre "Sosyal Beceriler" ve dördüncü faktöre ise "Sosyal Bilinçlilik" isimleri verilmiştir. ÖFÖ'nün "Duyguları Değerlendirme Becerisi" ve "Bilişsel Beceriler" alt boyutları ile ölçek toplamı arasında yüksek düzeyde, "Sosyal Beceriler" ve "Sosyal Bilinçlilik" alt boyutları ile ölçek toplamı arasında orta düzeyde korelasyon bulunmuştur. DFA sonucunda, ÖFÖ'nün dört faktörlü ve 48 maddelik yapısının uyum indeksleri incelenmiş, ölçeğin dört faktörlü yapısının iyi uyum gösterdiği görülmüştür Ölçeğin iç tutarlığını hesaplamak amacıyla alt boyutların Cronbach Alfa değerleri ile madde toplam puan bağıntı katsayıları hesaplanmıştır. Hesaplanan madde toplam puan bağıntı katsayıları .20 ile .59 arasında değişmektedir Ölçeğin alt boyutlarının Cronbach Alfa katsayıları ise "Bilişsel Beceriler" için .93, "Duyguları Değerlendirme Becerisi" için .88, "Sosyal Beceriler" için .86, "Sosyal Bilinçlilik" için .77, ölçeğin tamamı için .88 olarak hesaplanmıştır. Elde edilen bulgular, öz-farkındalık ölçeğinin Türk diline ve kültürüne uygun olduğunu, geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı olarak kullanılabileceğini ortaya koymaktadır. Anahtar Kelimeler: Öz-farkındalık Ölçeği, Öz-farkındalık, Ölçek Uyarlama, Geçerlik, Güvenirlik.

Adaptation Of Self-Awareness Scale (Sas) For Sports Managers: Studies Of Validity and Reliability

The professional management of sports, which is an international product, is associated with the performance and the qualifications presented by the managers in terms of cognitive and affective aspects; also the personality traits and emotional quotient of the managers have an effect on the organizational management. The aim of this study is to adapt Self Awareness Scale the original form of which was developed by Concon (2011) into Turkish and to study its validity and reliability. In terms of harmony with the theoretical investigations, the study of adaption has been carried out with the data collected from public sports managers. The study group is formed by 133 sports managers, 104 of which are male and 29 of which are female, who work as provincial director, district director, departmental director and other managerial positions in the Provincial and Districts Directorates of Youth Services and Sports. SPSS 22,0 and AMOS programs have been utilized in the analysis of the data. In order to examine the construct validity of self-awareness scale, Exploratory Factor Analysis (EFA) and Confirmatory Factor Analysis (CFA) have been used; and in order to determine the reliability of it, Cronbach Alpha internal consistency coefficient and correlation analysis have been carried out. As a result of EFA, it has been found out that the scale which is adapted into Turkish has four factors and consists of 48 items. Considering the meanings borne by the items collected in the factors and the names in the original scale, the first factor has been named as "Cognitive Skills 'Bilişsel Beceriler'", the second factor has been named as "Skill of Evaluating Emotion 'Duyguları Değerlendirme'", the third factor has been named as "Social Skills 'Sosyal Beceriler'" and the fourth factor has been named as "Social Awareness 'Sosyal Bilinçlilik'".

A high level of correlation between the sub-dimensions “Skill of Evaluating Emotion” and “Cognitive Skills” of SAS and the total of the scale has been found; a mid-level correlation between the total of the scale and the sub-dimensions “Social Skills” and “Social Awareness” has been found. As a result of CFA, fit indices of the four-factor and 48-item structure of SAS have been analyzed and it has been revealed that the four- factor structure of the scale adjusts well within itself. With the aim of calculating the internal consistency of the scale, the Cronbach Alpha values of sub-dimensions and correlation coefficients of total score of item have been calculated. The calculated correlation coefficients of total score of item vary from .20 to .59. The Cronbach Alpha coefficients of the sub-dimension of the scale have been calculated as follows: it is .93 for “Cognitive Skills”, it is .88 for “Skill of Evaluating Emotion”, it is .86 for “Social Skills” and it is .77 for “Social Awareness”. The obtained findings has proved that self-awareness scale is suitable for Turkish language and culture and that it can be used as a valid and reliable tool of measurement.

Keywords: Self-awareness Scale, Self-awareness, Scale Adaptation, Validity, Reliability.

SB64

Fitness Merkezlerinde Hizmet Kalitesi Algısı ve Bu Merkezleri Kullanan Üyelerin Profilleri

[1]Yılmaz Uçan, [2]İsmail Can Demirbaş, [1]Abdullah Bezer, [1]Ritvan Özcan, [1]Elif Yaşa

[1]Abant İzzet Baysal Üniversitesi, BESYO, Bolu
[2]Marmara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, İstanbul

Email : *ucan_y@ibu.edu.tr*

Giriş Kalite, sunulan hizmete karşı müşterinin algısıdır. Bu tanımın dayandığı varsayım, müşterilerin hizmet kalitesi algısını şekillendirdikleri yönündedir. Araştırmacıların çoğu hizmet kalitesindeki bu yaklaşımı kabul etmektedir. Geleneksel yaklaşım hizmet kalitesini açıklarken, hizmet kalitesinin "müşterilerin beklentileri ile gerçek performansı karşılaştırmaları sonucu oluşan algıları" olduğunu vurgular (Grönroos, 1984, Parasuraman ve ark., 1994).

Amaç Ülkemizde insanların fiziksel uygunluklarını geliştirmek, sağlıklı olmak, eğlenceli vakit geçirmek vb. amaçlar için, artan bir ivmeyle kullanmaya başladıkları spor- fitness merkezlerinin, temel hizmet kalitesi alt boyutunu değerlendirmek bu çalışmanın amacını oluşturmaktadır.

Metod Çalışma Grubu: Bu araştırmanın çalışma grubu; Ankara, Bolu, İstanbul illerinde ticari faaliyet gösteren 8 farklı Fitness Merkezinin üyeleri (n=395) oluşmaktadır. Ölçme Aracı: Temel Hizmet Kalitesi algısı ölçümü için; Uçan (2007) tarafından geliştirilmiş "Spor-Fitness Merkezleri Hizmet Kalitesi Ölçeği" Temel Hizmet Kalitesi Alt Boyutu kullanılmıştır. Araştırmaya katılan fitness merkezlerinin yöneticilerine gönderilen 500 adet ölçek formundan geri dönen ve eksiksiz olarak doldurulan 395 adet ölçek formu değerlendirilmeye alınmıştır. Verilerin çözümünde SPSS programı kullanılmıştır. Hizmet kalitesi algısı ve üye profillerinin açıklanmasında, yüzde ve frekans dağılımlarından yararlanılmıştır.

Bulgular Demografik Bulgular: Araştırmaya katılanlar, 270 erkek (%68,4) ve 125 bayan (%31,6) olmak üzere toplam 395 kişidir. Bunların; 275'i (%69,6) Bolu ilinden, 50'si (%12,7) Ankara ilinden ve 70'i (%17,7) İstanbul ilindendir. Araştırmaya katılanların %72,2' si 16-26 yaş, %21,8'i 27-37 yaş, %6,1'i 38-48 yaş arasındadır. Öğrenim durumları bakımından bakıldığında; İlköğretim Mezunu %8,6, Lise Mezunu %36,5, Üniversite Mezunu %24,6, Üniversite Öğrencisi %30,4 olduğu görülmektedir. Temel Hizmet Kalitesi Algısı Bulguları: Araştırma grubunun tümüne ait temel hizmet kalitesi algısı bulguları; %0,8 "Düşük", %4,3 "Orta", %22,3 "İyi", %72,7 "Çok İyi" olarak görülmüştür. Cinsiyete göre Temel Hizmet Kalitesi Algısında; Erkeklerden elde edilen değerler; %0,4 "Düşük", %3,7 "Orta", %21,5 "İyi", %74,4 "Çok İyi", bayanlardan elde edilen değerler ise %2 "Düşük", %5 "Orta", %24 "İyi" ve %69 "Çok İyi" olarak saptanmıştır. Eğitim Durumuna göre Temel Hizmet Kalitesi Algısı; İlköğretim Mezunlarında %2,9 "Düşük", %5,9 "Orta", %14,7 "İyi", %76,5 "Çok İyi", Lise Mezunlarında %2,8 "Orta", %22,2 "İyi", %75 "Çok İyi", Üniversite Mezunlarında %2,1 "Orta", %24,7 "İyi", %73,2 "Çok İyi" ve Üniversite öğrencilerinde ise %1,7 "Düşük", %7,5 "Orta", %22,5 "İyi", %68,3 "Çok İyi" olarak tespit edilmiştir. SONUÇ Bu araştırmanın katılımcılarının %68,4'ü erkek ve %31,6'sı kadındır. Temel Hizmet Kalitesi Algısı cinsiyete göre değerlendirildiğinde; Erkeklerin %74,4'ü "Çok İyi" ve Kadınların %69'u "Çok İyi" olarak algıladıkları görülmektedir. Temel Hizmet Kalitesi genel olarak değerlendirildiğinde, Fitness merkezi müşterilerinin beklentilerinin %73 ile "Çok İyi" olarak karşılandığı görülmüştür. Eğitim Düzeylerine göre Temel Hizmet Kalitesi Değerlerine bakıldığında, Üniversite Öğrencilerinin en düşük Temel Hizmet Kalitesi Algısı değerlerine sahip oldukları görülmüştür. Fitness merkezi müşterilerinin Kullanım Saatlerine bakıldığında, "18:00 – 21:00" saatlerinin en yoğun kullanım saatleri (%49) olduğu görülmektedir.

Perceived Service Quality in Fitness Centers and Profiles of Members Using These Centers

Introduction Quality is the perception of the customer against the service offered. This assumption is based on the assumption that customers shape service quality perception. Most researchers accept this approach of service quality. While the traditional approach explains the quality of service, they emphasize that service quality is "perceived perceptions" (comparing consumers' expectation with actual performance) (Grönroos, 1984, Parasuraman et al., 1994).

Purpose The aim of this research is to assess the core service quality sub-dimension of sport-fitness centers that people use increasingly for various purposes.

Method Study Group: The study group of this research consists of members of 8 different Fitness Centers that (n=395) are active in Ankara, Bolu and İstanbul. Measurement Tool: "Service Quality Scale of Sport-Fitness Centers" developed by Uçan (2007) Core Service Quality Sub-Dimension was used. SPSS program was used to solve the data. Percentage and frequency distributions were utilized in service quality perception and member profiles.

Findings Demographic Findings: A total of 395 persons, 270 men (68.4%) and 125 women (31.6%) participated in the survey. These; 275 (69.6%) are from Bolu, 50 (12.7%) are from Ankara and 70 (17,7%) are from Istanbul. 72.2% of the participants were between the ages of 16-26, 21.8% between 27-37, and 6.1% between 38-48 years. From the point of view of education, Primary school graduation is 8.6%, high school graduation is 36.5%, university graduation is 24.6% and university student is 30.4%. Findings of Core Service Quality Perception: The findings of the core service quality perception findings of the whole research group; 0.8% "Low", 4.3% "Medium", 22.3% "Good" and 72.7% "Very Good" respectively. In terms of Core Service Quality according to sex; Values obtained from men; 0.4% "Low", 3.7% "Medium", 21.5% "Good", 74.4% "Very Good" and the values obtained from the ladies 2% were "Low", 5% "Medium", 24% were "Good" and 69% were "Very Good". Perception of Core Service Quality according to Educational Status; 2.9% "Low", 5.9% "Middle", 14.7% "Good", 76.5% "Very Good" in primary school graduates, 2.8% "Medium", 22.2% "Good", 75% "Very Good" , in high school graduates, 2.1% "Medium", % 24 "Good, % 73,2 "Very Good" in University Graduation and 1.7% "Low", 7.5% "Middle", 22.5% "Good", 68.3% "Very Good" in University students respectively.

Conclusion 68.4% of the participants were male and 31.6% were female. When the perception of Core Service Quality is evaluated according to sex; Men (74.4% - Very Good) and Women (69% - Very Good). When the Core Service Quality is evaluated in general, the fitness center customer expectations (73% - Very Good) are seen. According to Educational Level, University students were found to have the lowest Core Service Quality Perceptions. According to the usage hours of fitness center customers, "18:00 - 21:00" (49%) hours are the most intensive use hours.

SB81

Gençlik Hizmetleri ve Spor İl Müdürlüğü Çalışanlarının Spor Yönetimindeki Alan Uygulamasına Bakışı

***[1]Dilşad Çoknaz*, [2]Yeşer Eroğlu, [1]Devrim Bulut**

[1]AİBÜ, Bolu
[2]Gedik Üniversitesi, İstanbul

***Email :** dilhak@yahoo.com, yeserada@hotmail.com, ibodevo@gmail.com*

Giriş: Alan uygulaması öğrenciler, üniversiteler ve iş dünyası arasında köprü vazifesi görmektedir. Uygulamanın spor yönetimi programlarında yer alması gerektiğini ifade eden çalışmalarda işverenlerin görüşlerini önemsemek gerektiğine dikkat çekilmektedir (DeSensi ve vd., 1990, Ross ve Beggs, 2007; Sutton, 1989; Williams, 2004). Çünkü işverenlerden gelecek dönütler, programların iş dünyasının ihtiyaçları ile ne oranda uyum sağlanabildiğini görmenin bir yolu olarak değerlendirilebilir. Amaç: Türkiye'de sporun yönetiminden sorumlu kurumlar arasındaki GHSİM'lerde iş yeri amiri olabilme potansiyeline sahip çalışanların eğitim ve görev değişkenleri açısından spor yönetimindeki alan uygulamasına bakış açısını belirlemek çalışmanın amacını oluşturmaktadır. Yöntem: Bu araştırma betimsel bir araştırmadır. Araştırma grubunu 155 GHSİM çalışanı oluşturmaktadır (61 müdür, 40 uzman ve 54 memur). Veri toplama aracı olarak Ross ve Beggs (2007) tarafından rekreasyonel spor yönetimi stajında öğrenci ve yöneticilerin bakış açılarını karşılaştırmak üzere modifiye edilen, Türkçe uyarlaması Çoknaz (2014) tarafından yapılan ölçme aracı kullanılmıştır. 5'li Likert tipi ölçme aracı 47 maddeden oluşmaktadır. Cronbach Alpha iç tutarlılık katsayısı .92'dir. Kolmogorov-Simirnov testi sonucunda veriler normal dağılmamış ve analizlerde Mann Whitney U ve Kruskal Wallis testleri kullanılmıştır. Anlamlılık düzeyi 0.05 olarak belirlenmiştir.

Bulgular: Alan uygulamasının iş yerinin personel seçimine yardımcı olması, üniversite ve kurumlar arasındaki bağlantıyı güçlendirmesi, iş yerinin imajını ayrıca öğrencinin problem çözme becerilerini geliştirmesine yönelik spor eğitimine sahip olanların lehine istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur. Uygulama yapılan iş yerinde öğrenciye eğitim, mesleki gelişim, iş planlama, program yönetme, bütçe hazırlama gibi fırsatlar sunulması gerektiği yönünde spor eğitimi alanların lehine, yine eğitim, mesleki gelişim, iş planlama ve program yönetmede ise müdürler ile uzmanlar arasında uzmanların lehine olacak şekilde fark ortaya çıkmaktadır. Öğrencilerin iletişim, insan ilişkileri, pazarlama, motivasyon ve talimatlara uyma gibi becerileri konusunda spor eğitimi alanlar ile almayanlar arasında spor eğitimine sahip olanların lehine anlamlı fark bulunmuştur. Görev değişkenine göre iletişim ve insan ilişkilerinde müdür ve uzmanlar arasında uzmanlar lehine anlamlı fark çıkarken, öğrencinin 40 saatten fazla çalışmaya hazır olması konusunda müdürlerin lehine anlamlı fark bulunmaktadır.

Sonuç ve Tartışma: İş yerlerinin öğrencilerin becerilerini geliştirmeye istekli olması nitelikli bir uygulama süreci açısından önemlidir. Araştırmada yalnızca spor eğitimi alanlar, alan uygulamasının problem çözme becerilerini geliştirmesi gerektiğine yönelik görüş sahibidir. Bu durumda diğer beceriler konusunda farkındalık oluşturulması gerekebilir. Ancak diğer sonuçlar GHSİM'de özellikle spor eğitimi alanların ve uzmanların alan uygulamasının sunması gereken fırsatların farkında olduğuna işaret etmektedir. Bilindiği üzere uzman kadrosuna atamalarda spor eğitimi şartı aranmaktadır. Bu doğrultuda spor eğitimi alanların ve uzmanların alanın ihtiyaçlarının farkında olduklarını söylemek mümkündür. Alan uygulamasında iş yeri amiri olarak bu pozisyondaki kişilerden yararlanmak öğrencilerin gelişimi açısından daha faydalı olabilir.

Provincial Directorate of Youth and Sports Employees' Views about Field Experience in the Sports Management

Introduction: Field experience should be a part of sports management departments, emphasize the importance of paying attention to employer views (DeSensi et al., 1990, Ross and Beggs, 2007; Sutton, 1989; Williams, 2004), because employer feedback can be considered as a means to evaluate to what extent such departments can respond to the needs of the business world. Purpose: The purpose of this study is to determine the views of employees who have the potential to become workplace superiors in PDYSs, one of the institutions responsible for sports management in Turkey, about field experience in sports management with regard to training and assignment variables. Method: This is a descriptive research.

Research group is composed of 155 PDYS employees. Data collection tool which was modified by Ross and Beggs (2007) in order to compare the views of the students and managers in recreational sports management internship, and later adapted into Turkish by Çoknaz (2014). 5 point Likert type scale is composed of 47 items. Cronbach Alpha internal consistency is .92. At the end of Kolmogorov-Simirnov test it is found that data is not distributed normally, and in the analysis Mann Whitney U and Kruskal Wallis tests are used. Significance level is determined as 0.05. Findings: The comparisons revealed that statistically a significant difference was obtained in favor of the people who received sport education with regards to staff selection by the workplace, cooperation between universities and institutions, workplace image, and students' problem solving skills. About the necessity of providing students with the opportunity of education, vocational development, work planning, etc. in the workplace of field experience, a significant difference was attained in favor of the people who received sport education; between managers and specialists, a significant difference was found in favor of specialists in education, vocational development, work planning and program management. About student abilities such as communication, human affairs, marketing, motivation and following instructions a significant difference was obtained in favor of the people who received sport education when compared with the people who did not receive education in sports related fields. Between specialists and managers, a significant difference was found in favor of the former in communication and human affairs in accordance with assignment variables; yet about students' being ready to work more than 40 hours a significant difference was found in favor of the latter.

Conclusion and Discussion: It is essential to have workplaces inclined to improve students' skills for a qualified field experience process. In this research, only the people who received sport education thought that field experience had to develop problem-solving skills. It might be necessary to create awareness about other skills. However, other results indicated that in PDYS, especially the people who received sport education and specialists were aware of the opportunities that had to be provided by field experience. As is known, sports education is mandatory in the assignments of specialists. In this respect, it is possible to say that people who received education in sports and specialists are aware of .

SB88

DIN (Alman Standartlar Enstitüsü) Normlarında Fitness Merkezleri Standartlarına (33961) Genel Bakış: Bir Derleme Çalışması

***[1]Ali Sevilmiş*, [1]Erkan Faruk Şirin**

[1]Selçuk Üniversitesi, Konya

Email : *alisevilmis.42@hotmail.com, erkanfaruk@yahoo.com*

Giriş: Ekonominin yönetilen çoğu sektöründe kaliteyi sertifikalandırma veya çoğu sektör için bağımsız kalite standartlarının denetimi uzun yıllardan beri değişik sektörlerde uygulanmaktadır. Son yıllarda Almanya'da fitness merkezleri de kendi standartlarını belgeleme yolunda yoğun çaba harcamaktadırlar. Çünkü fitness merkezleri için kalite standartlarının ilk temeli DIN-33961 normları oluşturulmuştur. DIN-33961 normlarından önce fitness işletmesinin güvenlik standartları, ilgilenme, ekipman kalitesi veya çalışanların yeterliliği anlaşılabilir durumda değildi. Ve sunulan birçok standart bugüne kadar denetlenemeyecek durumdaydı.

Amaç ve metot: Derleme yöntemi kullanıldığı bu araştırmada amaç, DIN-33961 normlarının fitness işletmelerine getirdiği standartlar değerlendirilmeye ve ülkemizde uygulanabilirliği tartışılmaya çalışılmıştır. DIN-33961 normlarının fitness işletmelerine getirdiği standartların Türkiye'deki kamu ve özel sektörde uygulanabilirliği ve karşılaşılabilecek sorunlar makro boyutta belirlenerek; Türkiye'deki mevcut talimat ve yönetmeliklerin (Özel Beden Eğitimi ve Spor Tesisleri Yönetmeliği ve Türkiye Vücut Geliştirme ve Fitness Federasyonu Özel Spor Salonları Talimatı) getirdiği standartlar çerçevesinde irdelenmeye çalışılmıştır. Ayrıca bu normların getirdiği standartları ülkemizdeki araştırmacılara veya işletmecilere bir kaynakça olarak kazandırmak hedeflenmiştir.

Bulgular ve Sonuç: DIN-33961 standartları üç bölümden oluşmaktadır. İlk bölümü zorunlu olan ve merkezler için işletmesel ve cihaz destekli gereklilikler, ikinci bölümü cihaz destekli kardio antrenmanlar için gereklilikleri ve üçüncü bölümü ise ek olarak grup antrenmanları için gereklilikleri düzenlemektedir. Almanya'da DIN-33961 normları ile önerilen programlar, kalifiye çalışanlar, hijyen gibi farklı kriterleri fitness işletmeleri için zorunlu hale getirilmiştir. DIN-33961 normları tüm fitness merkezleri için ideal bir işletmenin sağlanmasında önemli bir rehber olarak görülebilir. Fitness merkezleri özelinde ilk defa uzmanlar tarafından oluşturulan DIN-33961 normları aracılığı ile Avrupa ülkelerine göre yeterli seviyelerde olmayan, kalite kriterleri bulunmayan ve istenilen düzeylerde denetlenmeyen fitness merkezlerinin kalite kriterlerinin belirlenmesi ve belirli standartlara göre bağımsız denetiminin uygulanması sağlanabilir. Bu durum popülerliği her geçen gün artan fitness hizmet sektörünün profesyonelleşmesini hızlandıran bir imkan sunulabilir.

Tartışma: DIN-33961 standartların fitness merkezlerinin şekillenmesinde bir ölçek görevi gören ilk normlardır. Ayrıca DIN-33961 standartlarında sauna, çocuk ilgilenimi, solaryum gibi fitness merkezleri bünyesinde bulunan diğer hizmetleri yer almaktadır. Ülkemiz için fitness merkezleri kalite kriterlerinin düzenlenmesinde ilk adım DIN-33961 normları gibi normların oluşturulması ve daha sonraki aşamalarda ek hizmetleri de içerecek (sauna, çocuk ilgilenimi, solaryum gibi) daha kapsamlı normlar oluşturulmasıdır. Anahtar kelimeler: Fitness, Kalite Standartları, DIN (Alman Standartlar Enstitüsü)

Overview to Standards of Fitness Centers (33961) in DIN (German Standardization Institute) Norms : A compilation study

Introduction: In most managed sectors of economy, certification quality or supervision of independent quality standards for most sectors have been applied in the various sectors for long years. In the recent years, fitness centers in Germany also make intensive effort to document their own standards, because DIN- 33961 standard was found as the first base of quality standards for fitness centers. Before DIN- 33961 norms, safety standards, being interested, equipment quality or adequacy of employees of fitness business were not in an understandable state. And many standards presented were in a state, which will not be able to be supervised until today. Aim and method: In this study, in which compilation method is used, the standards DIN 33961 norms introduce to fitness businesses were attempted to be assessed and discussed their applicability in our country.

Identifying the applicability of the standards DIN 33961 norms introduce to fitness businesses in public and private sectors of Turkey and problems to be faced in macro dimension, they were tried to be scrutinized in the framework of standards the existing instructions and regulations (Regulations for Private Physical Education and Sports and Guidelines for Private Gymnasiums of Turkish Body Building and Fitness Federation) in Turkey introduce. In addition, the standards these norms introduce are targeted to be brought in the researchers and business managers in our country as a resource

Results and Conclusion: DIN-33961 Standards consist of three sections. The first section regulates the requirements that are obligatory for centers and businesses and device-supported requirements. The second section includes the requirements for device – supported cardio trainings. In Germany, the programs suggested by DIN -33961 norms make obligatory the different criteria such as qualified employees and hygiene for fitness businesses. DIN -33961 norms can be viewed as an important guide in providing an ideal business management for all fitness centers. In specific to fitness centers, through DIN -33961 norms formed by specialists, it can be first enabled to determine the quality criteria of fitness centers, which are not at adequate levels compared to European countries, do not have quality criteria, and are not supervised in the desired level, and to apply independent supervision to them according to the certain standards . This case may present an opportunity accelerating professionalism of fitness service sector, whose popularity increases every passing day.

Discussion: DIN -33961 standards are among the first norms serving as a scale in the formation of fitness centers. In addition, in DIN- 33961 standards, the other services such as sauna, child involvement, and solarium that are present in fitness centers take place.. The first step in arranging quality criteria of fitness centers is to form the norms such as DIN -33961 norms and more comprehensive norms in the later stages including extra services (e.g. sauna, child involvement, and solarium)

Keywords: Fitness, Centers, DIN Norms, Fitness Centers Standards

SB91

Gençlik Ve Spor Bakanlığına Bağlı Gençlik Kamplarında Görev Yapan Liderlerin Özetkililik-Yeterlilik Düzeylerinin İncelenmesi

[1]Şakir Tüfekçi, [1]Serkan Düz, [1]Cemal Gündoğdu

[1]İnönü Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Malatya

Email : *sakir.tufekci@inonu.edu.tr, serkan.duz@inonu.edu.tr, cmlgundogdu@hotmail.com*

Giriş: Gençlik kampları, gençlerin serbest zamanlarını; sosyal, kültürel, sportif, sanatsal ve eğitim faaliyetleri ile değerlendirdiği tesislerdir. Bu tesislerde işleyişin sağlanması konusunda koordinasyonu gençlik kampı liderleri sağlamaktadır. Böyle önemli bir amacın gerçekleşebilmesi için liderlerin öz-etkililik ve öz-yeterlilik düzeyleri önem arz etmektedir.

Amaç: Bu araştırma, Gençlik ve Spor Bakanlığına bağlı gençlik kamplarında görev yapan kamp liderlerin Öz etkililik-yeterlilik düzeylerinin incelenmesi amacıyla yapılmıştır. METOD

Tanımlayıcı betimsel türdeki araştırmanın evrenini gençlik kamplarında görev yapan aktif 1217 lider oluştururken, örneklemi 400 aktif lider oluşturmuştur. Veri toplama aracı olarak kişisel bilgi formu ile Gözüm ve Aksayan (1999) tarafından Türkçeye uyarlanan ÖEY ölçeğinin yer aldığı anket formu kullanılmıştır. Araştırmamızda ölçek sorularının Cronbach alfa değeri 0.86 olarak belirlenmiştir. Verilerin analizinde Pearson ki-kare, bağımsız gruplarda t testi ve tek yönlü varyans analizi kullanılmıştır. Anlamlılık düzeyi $p<0.05$ olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: Kamp liderlerinin ÖEY toplam puan ortalamalarının anne ve babanın çalışma durumuna göre bakıldığında, annesi çalışan ve çalışmayan kamp liderlerinin puanları benzer dağılım göstermiştir. Babanın çalışma durumuna göre incelendiğinde babası çalışmayan kamp liderlerinin ÖEY puanları daha yüksektir ve bu farklılık anlamlıdır. Kamp liderlerinin ÖEY toplam puan ortalamalarının gençlik kampındaki görev süreleri ve spor yapma durumlarına göre dağılımı incelendiğinde her iki değişken için de farklılığın anlamlı olduğu görülmektedir. Gençlik kampında 0-4 yıldır görev yapan kamp liderlerinin ÖEY puanı 5 yıl ve daha uzun süredir görev yapan liderlerden, spor yapan kamp liderlerinin puanı spor yapmayanlardan yüksek bulunmuştur. ÖEY toplam puan ortalamalarının yaş ve ailenin gelir durumuna göre incelendiğinde, 19-23 yaş arasında yer alan kamp liderlerinin ÖEY puanları diğer yaş gruplarından anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. Ailenin gelir durumuna göre incelendiğinde geliri giderinden az olan grupta yer alan kamp liderlerinin puanları daha düşük bulunmuştur ve farklılık anlamlıdır. Kamp liderlerinin ÖEY toplam puan ortalamalarının anne ve baba eğitim düzeyine göre incelendiğinde annesi ve babası lise mezunu olan kamp liderlerinin puanları daha düşük bulunmuştur ve farklılık istatistiksel olarak anlamlıdır.

Sonuç: Sonuç olarak kamp liderlerinin ÖEY düzeylerinin ortalamanın üstünde olduğu, yaşın, medeni durumun, anne ve babanın eğitim düzeyinin, ailenin gelir durumunun, gençlik kampında görev yapma süresinin ve spor yapma durumunun etkili faktör olduğu belirlenmiştir.

Investigating The Levels Of Self-Sufficiency and Self- Effectiveness Levels Of Camp Leaders Who Work in Youth Camps Connected To The Ministry Of Youth and Sports

Introduction: Youth camps are facilities where youth spent their leisure time with social, cultural, sportive, artistic and educational activities. Coordination, connected with the provision of functioning in these facilities is provided by youth camp leaders. Self-effectiveness and self-sufficiency levels of leaders are important so that such an important objective can be achieved.

Aim: This study was conducted to examine the self-sufficiency and self-effectiveness levels of camp leaders who work in youth camps on-site of the Ministry of Youth and Sports.

Method: While the universe of research was composed of 1217 active leaders who lead in youth camps, 400 active leaders formed the sample of study. The survey form that has personal information form and ÖEY scale which was adapted to Turkish by Gözüm and Aksayan (1999) was used data collection tool. The Cronbach alpha value of scale questions was determined as 0.86 in our study. Pearson chi-square was used in the analysis of the data, t-test and one-way ANOVA were used in the independent groups. Significance level was accepted as $p < 0.05$.

Results: When the ÖEY total score average of camp leaders were compared according to the working status of the parents, the scores of the camp leaders whom mothers are working and non-working were similar. When analyzed according to the working status of the father, the ÖEY scores of the camp leaders whom fathers are non-working are higher and this difference is significant. When the distribution of the total score avarages of the camp leaders according to their duty periods and sporting situations in the youth camp is examined, it is seen that the difference is significant for both variables. It was found that is higher ÖEY score of camp leaders who worked for 0-4 years in Youth Camps than those who leaders worked for 5 years and longer, score of camp leaders who do sport than those who don't. When ÖEY total score average was examined according to age and income level of the family, the ÖEY scores of camp leaders between the ages of 19-23 were found significantly higher than the other age groups. When analyzed according to the income level of the family, the scores of the camp leaders in the group where income lower than expence were found to be lower and the difference is meaningful. When the total score average of the camp leaders were analyzed according to their parents' education level, the scores of the camp leaders whom parents graduated from high school were found to be lower and the difference was statistically significant.

Conclusion: As a result, it was determined that ÖEY levels are above average and age, marital status, parents' education level, income level of the family, duration of duty in youth camp and sporting status were found to be effective factors.

SB122

Gençlik Kampı Liderlerinin Duygusal Zekâ Becerilerinin Belirlenmesi

[1]Recep Cengiz, [2]Melike Esentaş, [1]Pınar Güzel

[1]Celal Bayar Ün. Manisa
[2]Batman Ün.Batman

Email : *r-cengiz@hotmail.com, melihsalman@windowslive.com , pnrguzel@yahoo.com*

Bu araştırmanın amacı, gençlik kamplarında görev yapan gençlik kampı liderlerinin duygusal zekâ düzeylerinin yaş, cinsiyet ve eğitim gibi değişkenler açısından incelemektir. Araştırmanın çalışma grubunu Gençlik ve Spor Bakanlığı, Gençlik Kamplarında görev yapan 451 gençlik kampı liderleri oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak, Reuven Bar-On (1997) tarafından geliştirilen Türkçe eşdeğerlilik, geçerlilik ve güvenirlik çalışması Acar (2001) tarafından yapılmış, Bar-On EQ Ölçeği kullanılmıştır. Verilerin analizinde Duygusal Zekâ Ölçeği alt boyutlarının eğitim ve görev türüne göre farklılığını incelemek için çift yönlü çoklu varyans analizi (MANOVA) yapılmıştır. Analizde Ölçeğin alt boyutları maddelere bağlı değişken, eğitim seviyesi (Önlisans, lisans ve lisansüstü) ve görev türü (Program sorumlusu, Grup lideri ve etkinlik lideri) bağımsız değişken olarak girilmiştir. Tüm analizlerde güven Aralığı %95 alınmıştır. Sonuç olarak, gençlik kamp liderlerinin eğitim düzeyine bağlı olarak duygusal zekâ düzeyleri arttıkça görev etkileşim düzeylerinin duygusal boyutta arttığı ileri sürülebilir.

Anahtar Kelimeler: Gençlik kampları, Liderlik, Duygusal Zekâ

Determining Emotional Quotient Skills of Youth Camp Leaders

The aim of this study is to analyze emotional quotients of the leaders working in youth camps in terms of age, gender and education variables. The study group of the research consists of 451 youth camp leaders working in youth camps organized by the Ministry of Youth and Sports. As data collecting tool, Bar-On EQ Scale which was developed by Reuven Bar-On (1997) and the equivalence, validity and reliability study for Turkish of which was performed by Acar (2001).

In order to analyze the variance in terms of education and duty type of sub-dimensions of Emotional Quotient Scale, bidirectional multiple variance analysis (MANOVA) has been made. In the analysis, the sub-dimensions of the scale have been entered as the variable dependent to the items; education level (associate degree program, bachelor's degree program and postgraduate program) and type of duty (individual responsible of program, group leader and activity leader) have been entered as independent variable. In all the analyses, the confidence interval have been taken as 95%.

As a result, as the emotional quotient levels of youth camp leaders increases according to the educational levels, their duty interaction levels of task increasing in the emotional dimension.

Keywords: Youth Camps, Leadership, Emotional Quotient

SB129

Spor Eğitimi Veren Yükseköğretim Kurumları Öğrencilerinin Girişimcilik Eğilimleri ve Girişimcilik Özellikleri Arasındaki İlişki

[1]Erkan Faruk Şirin, [1]Ali Sevilmiş, [2]Gülsen Tosun Tunç

[1]Selçuk Üniversitesi, Konya
[2]Aksaray Üniversitesi, Aksaray

Email : *erkanfaruk@yahoo.com, alisevilmis.42@hotmail.com, gülsentit@hotmail.com*

Giriş: Ülkelerin sosyal ve ekonomik gelişiminde girişimciler büyük rol üstlenirler. Genel anlamıyla bir iş kurma ile ilişkili olarak ele alınan ve özellikle gelişmekte olan ülkeler için daha da önem kazanan girişimcilik olgusu başlıca çalışma alanlarından birini oluşturur. Geçmişten günümüze araştırmacıların ve politika yapıcıların, niçin bazı insanların kendi işletmelerini kurmayı, bazılarının da bunu tercih etmediklerini araştırarak, bireyler ve iş kurma davranışı arasındaki ilişkiyi anlamaya çalıştıkları dikkat çekmektedir. Bununla birlikte, girişimciliğin ekonomik kalkınmada bir motor görevi yüklendiği düşünülürse bahsedilen durumların tespiti ve girişimci birey yetiştirmenin önemi ortaya çıkmaktadır. Girişimci olmaya en yakın aday gruplardan birisi de üniversitelerden mezun olup iş hayatına atılmaya hazır olan üniversite son sınıf öğrencileridir.

Amaç: Bu çalışmayla, seçilmiş üniversitelerin spor eğitimi veren yükseköğretim kurumları son sınıf öğrencilerinin öne çıkan demografik özelliklerin "girişimcilik eğilimleri" ve "girişimcilik eğilimine etki eden kişisel özelliklere" etkisini ve her iki bağımlı değişken arasındaki ilişkiyi araştırmak amaçlanmıştır.

Metod: Spor eğitimi veren yükseköğretim kurumları son sınıf öğrencilerinin girişimcilik eğilimleri ve girişimcilik özellikleri arasındaki ilişkiyi belirlenmesi amacıyla yapılan bu çalışma keşifsel ve kısmen betimleyici bir araştırmadır. Araştırma kapsamında, yüz yüze anket yöntemi uygulanmıştır. Araştırmanın evrenini, Türkiye'de İç Anadolu Bölgesindeki devlet üniversitelerine bağlı 12 spor eğitimi veren yükseköğretim kurumlarında öğrenim gören son sınıf öğrencileri oluşturmuştur. Örneklemi ise araştırmaya izin veren üniversite birimlerinde araştırmaya gönüllü katılan 1061 son sınıf öğrencileri oluşturmuştur. Araştırmada sosyo-demografik form ile birlikte girişimci kişilik özelliklerini belirlemek için "Girişimci Kişilik Özellikleri Ölçeği" ve girişimcilik eğilimini belirlemek için "Girişimcilik Eğilimi Ölçeği" kullanılmıştır.

Bulgular: Elde edilen verilerin istatistiksel analizleri sonucunda; azimli ve rekabetçi olma, yenilik yaratma, aile desteği ve hümanizm girişimcilik eğilimi boyutlarına, girişimcilik eğilimine etki eden kişisel boyutların tamamının etki etmediği; Yeni iş kurma güçlüğü, riskten kaçınma faktörü ve kendi işini kurma ve çalışma girişimcilik eğilimi boyutlarına, güvenilir ve sorumluluk sahipliği, risk alma ve yaratıcılık, dışa açıklık, eleştiriye açıklık, muhafazakârlık ve uysallık, duygusallık ve hayâlcilik, gergin ve kestirmecilik kişisel boyutlarının etki ettiği tespit edilmiştir. Ayrıca, girişimcilik eğilimine ilişkin ifadeler kapsamında; cinsiyet, ailede kendi işini kuran 1. derece yakını olması, fakülte ve yüksekokul eğitimi süresince girişimcilik ile ilgili bir dersin alınması ve okulu bitirdikten sonra ne iş yapmayı düşündüğüne ilişkin farklılıklar tespit edilmiştir.

Sonuç ve Tartışma: Sonuç itibarıyla, spor eğitimi veren yükseköğretim kurumunda öğrenim gören son sınıf öğrencilerin girişimcilik eğilimine etki eden kişisel özelliklerin çok yüksek olmasa da yeterli düzeyde olduğu fakat bu özelliklerini girişimcilik eğilimine yansıtmadıkları belirlenmiştir. Ayrıca Girişimcilik eğilimine etki eden kişisel özellikler ve girişimcilik eğilimine ilişkin ifadeler kapsamında; cinsiyet, ailede kendi işini kuran 1. derece yakını olması, fakülte ve yüksekokul eğitimi süresince girişimcilik ile ilgili bir dersin alınması ve okulu bitirdikten sonra ne yapmayı düşünmesi durumları tarafından etkilendiği sonuçlarına varılmıştır. Bu sonuçlar, girişimcilik olgusuna yönelik bahsi geçen tüm faktörleri dikkate alarak, bütüncül bir yaklaşım sergilenmesi gerçeğine işaret etmesi yönüyle önemlidir. İlgili tüm karar alıcıların ve planlamacıların konuyu bu değişkenler çerçevesinde değerlendirerek ele almaları, girişimciliğin teşviki ve geleceği açısından daha etkili ve istendik sonuçlar elde etme olasılığını artırabilecektir.

Anahtar Kelimeler: Girişimcilik, Kişilik, Girişimcilik Eğilimi, Spor Eğitimi Veren Yükseköğretim Kurumları

Relationship Between Entrepreneur Tendencies and Entrepreneurship Characterıstics Of Students Of The Higher Education Institutions Providing Sports Education

Introductıon: Nevertheless, given that the entrepreneurship serves an engine for the economic development, it is important to identify such situations and to raise entrepreneurial individuals. One of the candidate groups closest to being an entrepreneur is the university senior students who graduate from universities and are ready to get a start in business.

Objectıve: In this study, it is aimed to investigate the effect of the demographic characteristics of the senior students of the higher education institutions providing sports education of the selected universities on "the entrepreneurship tendencies" and "personal characteristics affecting the entrepreneurship tendency", and also to investigate the relationship between both dependent variables.

Method: A face-to-face survey method was used in the study. The population consists of senior students studying at 12 higher education institutions of public universities in Central Anatolia Region in Turkey. The sample of the study consists of 1061 senior students who are volunteers for participating in the studies executed in the university units that allow the study to be done. In the study, the "Entrepreneurial Personality Traits Scale" for determining the entrepreneurial personality traits and the "Entrepreneurship Tendency Scale" for determining entrepreneurship tendency were used together with a socio-demographic form.

Results: As a result of the statistical analysis of the obtained data, it was determined that not all of the personal dimensions which have an effect on the entrepreneurship tendency affects the entrepreneurship tendency dimensions such as being determined and competitive, innovation creation, family support and humanism whereas personal dimensions such as being trustworthy and responsible, risk- taking and creativity, openness, being open to criticism, conservatism and docility, sensuality and imaginariness, nervous and being heuristics, have an effect on entrepreneurship tendency dimensions like difficulty of establishing a new business, risk aversion factor and setting up own business and working. In addition, in the context of expressions of entrepreneurship tendency; differences relating to gender, having a 1st degree relative in the family who sets up his/her own business, taking a lesson on entrepreneurship during the faculty and college education, and thoughts that what he/she thinks he/she will do after graduating the school were detected.

Conclusion and Discussion: Consequently, it has been determined that the senior students who are studying at the higher education institution that provides sports education, although not very high, have sufficient level of personal characteristics that affect the entrepreneurship tendency, but they cannot reflect these characteristics to entrepreneurship tendency. In addition, in the context of expressions of personal characteristics which influence the entrepreneurship tendency, and entrepreneurial tendencies, the facts such as gender, having a 1st degree relative in the family who sets up his/her own business, taking a lesson on entrepreneurship during the faculty and college education, and thoughts that what he/she thinks he/she will do after graduating the school, have an effect. It is important that these conclusions point to the fact that an integrated approach should be exhibited when said factors for the entrepreneurship fact are taken into consideration.

Keywords: Entrepreneurship, Personality, Entrepreneurship Tendency, Higher Education Institutions providing Sports Education.

SB144

Latif Demirci'ye Ait Mithat Çizgi Karakterinin Spor Fanatizmi Açısından İncelenmesi

[1]Uğur Keskin, [1]Kadir Çalışkan, [1]Volkan Aydoğdu

[1]Anadolu Üniversitesi, Eskişehir

Email : *ugurkeskin@anadolu.edu.tr, kcaliskan@hotmail.com, vaydogdu@gmail.com*

Latif Demirci'ye Ait Mithat Çizgi Karakterinin Spor Fanatizmi Açısından İncelenmesi

Giriş: Taraftarlık; bir şeyden, bir görüşten, düşünceden ya da birinden yana olma, ondan yana saf tutma olarak tanımlanmaktadır. Taraftarlık denildiğinde, akla ilk olarak spor taraftarlığı gelmektedir. Bu çalışma, çok sayıda karikatür kitabı yayınlanan üretken bir karikatürist olan Demirci'nin, sporun futbol kanadındaki taraftarlığı ile ilgili çizimlerinden oluşan 'Doğuştan Fenerli Mithat' kitabı özelinde yapılmıştır. Taraftarlık davranışları bakımından literatürde yapılmakta olan beşli ayrım (tipoloji) doğrultusunda taraftar davranışları sınıflandırması yapılmıştır ve çizerin kitaplarındaki taraftarlık anlayışının incelemesi yapılmıştır.

Araştırmanın Amacı: Demirci'nin yıllarca süregelen tam sayfa karikatür çizimlerinde hayat verdiği Mithat karakteri, spor fanatizmi açısından değerlendirilmiştir. Demirci'nin çizimlerinde yer verdiği bu karakterin spor ile iç içe olan yaşamı, dönemin taraftarlık anlayışına farklı bir bakış açısı kazandırabilmesi açısından incelemeye değer bulunmuştur. Karikatür sanatı, doğal olarak abartı unsurunu bünyesinde barındırmakla birlikte, birtakım yaşamsal gerçekleri de aynı şekilde bünyesinde barındırmaktadır. Sanatçı bakış açısının vermiş olduğu gözlem/yorumlama yeteneği, "her şakada bir gerçeklik payı vardır" anlayışı ile birleştiğinde ortaya hem bireysel hem de toplumsal açıdan tahlil edilebilir veriler ortaya çıkarabilmektedir.

Yöntem: Bu çalışmada, nitel araştırma yöntemlerinden olan betimsel yöntem kullanılmış olup, Latif Demirci'nin kitapları üzerine içerik analizi yapılmıştır. Verilerin içinde yer alan belirli hususları ortaya çıkarmayı amaçlaması bakımından içerik analizi, bu çalışmada başvurulan yöntem olmuştur. Demirci'nin kitaplarından elde edilen veriler temalandırılmış ve yorumlanmıştır.

Bulgular: Spor fanatizmi literatürünün geneli ve yukarıdaki anlatımlar doğrultusunda, Demirci'nin karikatür kitaplarındaki Mithat karakterlerinin taraftarlık anlayışı ve davranışları, spor fanatizmi açısından değerlendirilmiştir. Demirci'nin kitaplarında yer verilen karikatür kareleri ele alınmış ve söz konusu karikatür karelerinin içeriğinde yer alan diyalog ve yazılar, bir kısmı görselleriyle birlikte olmak üzere, betimsel bir incelemeye tabi tutumuştur. Demirci'nin çizimleri, özellikle de bazı kitapları, fanatizm unsurlarını içeren bir nitelik taşımaktadır. Söz konusu yönüyle düşünüldüğünde, karikatürlerinin her bir karesinin ele alınarak değerlendirmeye tabi tutulması yerine, kitabın bütünüyle fanatizm unsurlarını içeriyor olmasından dolayı, kitaptaki karikatürlerin başlıca temalarının aşağıdaki tablo aracılığıyla aktarılması daha makul bir yaklaşım olarak öne çıkmaktadır.

Tablo 1. Mithat Karakterinin Yer Aldığı Karikatürlerdeki Taraftarlık Davranışlarının Dağılımı

Taraftarlık Davranış Biçimi Kitaptaki Sayfa Numarası Geçici taraftar davranışı - Yerel taraftar davranışı - Sadık taraftar davranışı Kitabın geneli Fanatik taraftar davranışı 9; 15; 19; 21; 23; 27; 29; 33; 37; 39; 45; 47; 49; 53; 93; 117; 131 Kötü fonksiyonlu taraftar davranışı 34; 75; 83; 99; 119; 121

Tartışma ve Sonuç: Tablo 1'de görüldüğü üzere, Mithat çizgi karakterinin taraftar davranışları içinde, "geçici taraftar" veya yerel taraftar" tanımı içinde yer alabilecek türden davranışlara kitapta yer verilmemektedir. Özünde, belirli bir takımın sadık taraftarı olarak belirginleşen Mithat karakterinin, sıklıkla fanatik, hatta kötü fonksiyonlu taraftar çizgisine kaymakta olduğu görülmektedir. Bu davranış şeklini, özellikle dünyada 1980'li yıllardan itibaren futbol sahalarında giderek artan şiddet olaylarının ülkemizdeki yansımaları olarak değerlendirmek mümkün görünmektedir. Bu çalışmada incelemeye konu edilen Demirci'ye ait çizimler ve bu çizimlere ilişkin olarak yapıan değerlendirmeler, günümüz futbolunda giderek artan tribün olayları ile Mithat karakterinin kötü fonksiyonlu taraftar davranışı arasındaki yakın ilişkiyi gözler önüne sermesi ve tribün olaylarını tetikleyen bireylerin, gündelik yaşantılarındaki davranışlarından örnekler vermesi bakımından, literatüre farklı ve anlamlı bir katkı sağlamaktadır.

EKLER

Resim 1.

Examiination Of Mithat The Animated Character By Latif Demirci in Terms Of Sports Fanatism

Introduction: "Fandom" is often defined as "supporting a thing, an idea, a view or someone" and "being on his / its side". The most common form of fandom is observed in sports. This study specifically focuses on the book "Mithat: Born to be a Fener Fan" by Latif Demrci", which consists of his drawings about fandom in football as a sport. Fan behaviors were classified according to the five-scale typology suggested by the literature and the fandom mentality of the author about sports were examined.

The Aim Of The Study: Often found in full page caricatures drawn by Demirci, Mithat the character was examined in this study in terms of sports fanatism. This character was selected and examined because of his sports-centered life and because it reflects a different point of view of period's fandom mentality. Caricature art naturally has exaggerations and realities of life in its nature. The ability of artists to observe and interpret combines with hidden messages in humor and provide analyzable data from real social life.

Method: The study uses descriptive method, a qualitative research method. Latif Demirci's books were applied content analysis, which is used to determine certain issues from the data obtained. Later, the findings were thematized and interpreted accordingly.

Findings: Fandom mentality and behaviors of Mithat the character in Demirci's books were analyzed in terms of fandom mentality and behaviors and sports fanatism. The related caricatures, dialogues, texts and visuals in them were analyzed descriptively. The drawings of Demirci, especially his books, reflect certain elements of fanatism. The display of the themes of the caricatures in the book in a table seems to be an appropriate method because the whole book involves fanatism elements rather than each single caricature examined separately.

Table 1. Fandom Behaviors in the Caricatures where Mithat the character was Present

Fandom Behavioral Pattern Page Number Temporary fan behaviors - Local fan behaviors - Loyal fan behaviors Throughout the book Fanatic fan behaviors 9; 15; 19; 21; 23; 27; 29; 33; 37; 39; 45; 47; 49; 53; 93; 117; 131 Wicked fan behaviors 34; 75; 83; 99; 119; 121

Discussion and Conclusion: Table 1 clearly shows that "temporary" and "local" fan beahivors were not reflected in the fan behaviors of Mithat the animated character at all throughout the book. Although Mithat is generally a loyal fan, he also often displayed fanatic and even wicked fan behaviors, which are thought to reflect the effects of increasing violence in the football pitches as of 1980s observed all around the world on Turkish context. These study-specific drawings and their interpretations made about them reflect the relationship between increasing cases of stadium violence in today's football and the wicked fan behaviors of Mithat. It also provides examples of daily behaviors of the individuals triggering this type of violence, so this study is expected to contribute to the literature in a different and meaningful way.

SB158

Sporda Toplam Kalite Yönetimi

[1]Ahmet Gökhan Yazıcı

[1]Atatürk Üniversitesi Kazım Karabekir Eğitim Fakültesi Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı-Erzurum

Email : *Agokhanyazici@Hotmail.Com, Agokhanyazici@Hotmail.Com*

Küreselleşen dünyada artan rekabet ortamıyla beraber kalite yönetimi kavramı önem kazanmıştır. Pazardan pay almak isteyen pek çok işletme, kurum, kuruluş ve çalışanlar için “kalite” önemli bir kavram olmuştur. Ortaya çıktığı ilk zamanlarda öneminin farkına varılamayan Toplam Kalite Yönetimi günümüzde oldukça güncel bir sistem haline gelmiştir. Müşteri memnuniyetini en üst seviyeye taşımak için, örgütün bütün fonksiyon ve işlemlerinde gelişimi artırmayı amaçlayan ve çağdaş bir yönetim yaklaşımı olan Toplam Kalite Yönetimi(TKY); günümüz rekabet koşulları altında bir üstünlük sağlama aracı olarak kabul edilmektedir. Aslında imalat sektöründe malların kalitesini yükseltmek amacıyla gelişen bu düşünce,hizmet sektörünün ülkelerin hem milli gelirdeki, hem de toplam çalışan nüfus içindeki artan oranı ile birlikte hizmet sektöründe de yaygın şekilde kullanılmaya başlamıştır.Ancak, hizmetlerin mallardan farklı birtakım özelliklerinin, imalat sektöründe kaliteyi artırmak için girişilen çabaların hizmet sektöründe aynen uygulanmasına izin vermemesi, bu alanda kaliteyi artırmak adına değişik "kalite boyutlarının ortaya çıkmasına neden olmuştur. HizmetSektörünün bir parçası olan spor hizmetlerinin de müşterilerde yarattığı tatmin düzeyinin artırılarak, kaliteli spor hizmeti verme anlayışının gelişmesi ve bazı noktalarda kalite standartlarının ortaya konabilmesi için önemli hale gelen "kalite boyutları", spor hizmeti veren işletmeler tarafından da dikkate alınmalı, böylece hizmetlerin kalitesi yükseltilerek, talebin artırılması veya en azından mevcut talebin sürdürülebilmesi sağlanmalıdır. Anahtar Kelimeler: Toplam Kalite Yönetimi, Spor, Hizmet, Kalite Standartları

Sport Total Quality Management

In a competitive globalizing world, the concept of quality management gains importance. For several businesses, institutions, and foundations demanding to receive a share from the market, ‘quality’ becomes an important concept. Total quality management, whose importance could not be realized when it appeared first, now becomes a current system. Total Qality Management which is a modern management approach, is the integration of all functions and process for continious improvment within an organization and accepted as a tool in today’s competitive market conditions, in order to acheive the costumer satisfaction. TQMapproach has started to use extensively in service sector, because modern countries which is startedto provide most of national income from servicsector andmost of the workers take parts in this sector, in spite of the present aim of this approachis to increase the quality of goods. In manifacture sectors some quality dimensions were devoloped to produce quality products. Because of the different specialites of services make the direct application of the same dimensions in service sector is imposible, so different "quality dimensions" were developed for service sector to improve the service qulity."Quality Dimensions" is an important concept for increasing the satisfaction of custumer, improve understaning of quality service and place the quality standarts in some parts of services. In sport service industry, organizations must give the necessary attention to quality dimensions for increasing or at least continuing the present requirements of custumers sport programs needs.

Keywords: Total Quality Management, Sport, Service, Quality Standards

SB168

Sporcu ve Spor Kulüplerine Yapılan Sponsorluk Harcamalarında Vergileme

[1]Tülin Canbay

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Manisa

Email : *tcanbay@hotmail.com*

Giriş: Günümüzün rekabetçi ticari hayatında şirketler, genelde pazarlama ve tanıtım imkanlarını arttırmak ve bazen de sosyal sorumluluk gereği herhangi bir menfaat gözetmeksizin sponsorluk faaliyetlerinde bulunmaktadır. Sponsorlukta spor faaliyetinin desteklenmesi için yapılan yardım veya destek genelde malzeme sağlama şeklinde ayni destek ya da hizmet edimi şeklinde olabilmektedir. Faaliyetlerin reklam mı yoksa sponsorluk mu olduğu konusunda sorunlar yaşanabilmektedir. Her iki harcamanın vergisel sonuçları farklı olacağı için faaliyetin iyi tespit edilmesi önemlidir. Ülkemizde vergi kanunlarımızda sponsorluk konusunda sağlanan vergi teşvikleri mevcuttur.

Amaç: Sponsorluk, hızla değişen ve gelişen bir kavramdır ve birçok kurum sponsorluğun vergisel avantajları konusunda tam bilgi sahibi değildir. Bu çalışmada, sporculara ve spor kulüplerine yapılan sponsorluk harcamalarının vergi kanunları karşısındaki durumu ele alınarak sağlanan vergi teşviklerinin ortaya konulması amaçlanmaktadır.

Metod: Sponsorluk kurumu spor sponsorluğu kapsamında ele alınacaktır. Bu bağlamda; spor takımlarının spor organizasyonlarının ve bireysel sporculuğun sponsorluğu üzerinde durulacaktır. Çalışmada, 3289 sayılı Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun ile 3813 sayılı Türkiye Futbol Federasyonu Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun kapsamında yapılan sponsorluk harcamalarının vergileme karşısındaki durumu, 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunundaki düzenlemeler dikkate alınarak incelenecektir.

Bulgular: Ülkemizde, sponsorluk, bağıştan ve reklamdan farklı olarak değerlendirilmektedir. Bu konuda vergi sistemimizde yapılan düzenlemeler, sponsorluk konusuna yaklaşım açısından birçok ülkeden farklı ve daha kapsamlı bir yapıya sahiptir.

Sponsorluk harcamaları, ticari kazancın elde edilmesi ile doğrudan ilişkili olmayan veya ilişkisi ölçülemeyen, sosyal amacı öne çıkan harcamalar olup ticari kazancın elde edilmesi ile doğrudan ilişkili olan reklam harcamalarından farklılık arz etmektedir. 3289 ve 3813 sayılı Kanunlar kapsamında yapılan sportif faaliyetlere ilişkin sponsorluk harcamaları gelir ve kurumlar vergisi mükellefleri tarafından amatör spor dalları için tamamı ve profesyonel spor dalları için %50'si matrahın tesbitinde beyan edilen kazanç üzerinden indirilebilmektedir.

Sonuç ve Tartışma: Sponsorluk kurumu sayesinde hem özel kurumlar ve toplum hem de devletin önemli kazanımları bulunmaktadır. Devlet sağlamış olduğu teşvik nedeniyle vergi kaybına uğramakta ise de, diğer taraftan sosyal devletin üstlenmesi gereken faaliyetlerin bir kısmını sponsorlar sayesinde gerçekleştirmektedir. Kurumlar ise sponsorluk faaliyetleri sonucu, markalarının pazar payının arttırılması, tanınmışlıklarının artması ve en önemlisi toplumda olumlu bir imaja sahip olma imkanına kavuşmaktadır. Bunların yanı sıra sponsorluk için yaptıkları harcamaların vergisel teşviklerle indirime konu olması, ticari karlarını da olumlu yönde etkilemektedir. Dolayısıyla sponsorluk kazan kazan esasına dayalı bir uygulama olup hem sporun gelişmesine katkı sağlamakta hem de sponsora tanıtım imkanının yanı sıra vergi avantajı sağlamaktadır.

Taxation In Sponsorship Exemptions For Sports and Sports Clubs

Introduction: In today's competitive business life, companies are generally involved in promoting marketing and promotional opportunities, and occasionally in sponsorship activities without regard to social responsibility. In sponsorship, the assistance or support to support the sporting activity can be in the form of the same support or service as providing the material in general. There may be problems about whether the activities are advertising or sponsorship. Since the tax consequences of both expenditures will differ, it is important that the activity be well identified. In our tax laws in our country, there are tax incentives for sponsorship.

Purpose: Sponsorship is a rapidly changing and evolving concept, and many institutional sponsors do not have full knowledge of tax advantages. In this study, it is aimed to present the tax incentives provided by considering the situation of sponsorship expenditures made to sportsmen and sports clubs against tax laws.

Method: The sponsorship institution will be covered within the scope of sports sponsorship. In this context; sports organizations of sports teams and sponsorship of individual sportsmen. In the study, the status of sponsorship expenditures made under the Law No. 3289 on the Organization and Duties of the General Directorate of Youth and Sports and the Law No. 3813 on the Establishment and Duties of the Turkish Football Federation will be examined by taking into account the provisions of the Law on Taxation of Institutions No 5520 and the Law on Income Tax Law No. 193.

Findings: In our country, it is evaluated as different from sponsorship, donation and advertisement. Regulations made in our tax system in this respect have a different and more comprehensive structure from many countries in terms of approaches to sponsorship.

Sponsorship expenditures differ from advertising expenditures directly related to the acquisition of commercial income, which are social interest expenditures that are not directly related to the acquisition of commercial income or are not measured in relation. Sponsorship expenses related to sporting activities made under the Laws Nos. 3289 and 3813 can be deducted by income and corporate taxpayers on all profits for amateur sports branches and 50% on professionally determined profits.

Discussion and Conclusion: Thanks to the sponsorship institution, both private institutions and society as well as the state have significant gains. Although the state has suffered tax loss due to the incentive it provides, some of the activities that the social state should undertake from the other side are realized by the sponsors. Institutions are the result of sponsorship activities, increasing the market share of their brands, increasing their recognition and most importantly they have the opportunity to have a positive image in the society. In addition to this, spending on sponsorship is tax deductible, which affects their commercial profits positively. Therefore, sponsorship is an application based on win-win principle and contributes both to the development of sports and to the promotion of sponsorship as well as to the advantage of tax.

SB169

Türkiye'de Profesyonel Futbolcuların Vergilendirilmesi

[1]Tülin Canbay

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Manisa

Email : *tcanbay@hotmail.com*

Giriş: Günümüzün bacasız sanayisi olarak da tanımlayabileceğimiz futbol, ekonomik olarak sürekli gelişme gösteren bir sektör haline gelmiştir. Hatta futbol bir pazara dönüştürülmüş, büyük paralar harcanarak, kariyerli futbolcular ve teknik adamların transfer edildiği bir futbol endüstrisi yaratılmıştır. Bu durum karşısında, büyük bir ekonomik organizasyon haline gelen futbolun ve futbolcuların vergilendirilmesi, ülkelerin gelir idarelerinin üzerinde önemle durduğu bir konu olmuştur.

Amaç: Çalışmanın temel amacı, ülkemizde futbolculara uygulanan vergilendirme yönteminin vergi adaletini olumsuz yönde etkilediğini ortaya koymaktır. Trilyonluk transfer ücretleri elde eden futbolcular maalesef bu gelirlerinin en fazla %15'i kadar vergi ödemektedir. Elde ettikleri gelir bir ücret geliri olmasına rağmen, normalde bir asgari ücretlinin bile %27'ye ulaşan oranlarda artan oranlı tarife ile vergi ödediği ülkemizde, futbolcuların ödeme güçleriyle orantılı olmayan düzeyde vergi ödedikleri görülmektedir. Diğer ülkelerle karşılaştırıldığında ülkemizde futbolculara uygulanan vergileme yönteminin yarattığı vergi adaletsizliği daha bariz ortaya çıkmaktadır.

Metod: Çalışmanın konusu sadece profesyonel futbolculardır. Öncelikle profesyonel ve amatör futbolcu ayırımı üzerinde durulacak, spordaki genel vergi düzenlemeleri açıklanacak, daha sonra profesyonel futbolcular özelinde vergilendirmenin yapısı ele alınacaktır. Futbolcuların elde ettikleri gelir ücret geliri olup, sporcuya transfer ücreti ve sair adlarla yapılan ödemeler ve sağlanan menfaatler gerçek ücret kapsamında vergilendirilmektedir. Gelir Vergisi Kanunu'nunda (GVK) gerçek ücretlerin vergilendirilmesinde geçerli olan düzenlemeler futbolcular için de geçerlidir. Dolayısıyla çalışmada GVK'da ücretler için yapılan düzenlemeler dikkate alınarak ve 2008 yılında GVK'nuna eklenen geçici 72 madde kapsamında profesyonel futbolculardaki vergileme incelenecektir.

Bulgular: Futbolcuların vergilendirilmesinde, sporcuların elde ettikleri gelirler bazen artan oranlı gelir vergisi tarifesi kapsamında vergilendirilirken, bazen de sabit oran üzerinden vergilendirme yapılmış, ayrıca tevkifat yapılmamıştır. Günümüzde ise, 01/07/2008 tarihinden itibaren GVK'na eklenen geçici 72. madde ile 31.12. 2017 tarihine kadar geçerli olmak üzere sporculara yapılan ücret ve ücret sayılan ödemeler üzerinden sadece gelir vergisi tevkifatı yapılmaktadır. 1994 öncesi ve 01.05.1994 – 31.12.1998 arasındaki dönemde sporculara ödenen transfer ücretleri sadece istisna kapsamındayken 24.03.2003 – 31.12.2007 arasında sporculara yapılan tüm ödemeler istisna kapsamına alınmıştır. Kanun koyucu son uygulamasıyla sporcu gelirlerinin istisna kapsamını genişletmiş bulunmaktadır.

Tartışma ve Sonuç: Profesyonel Sporculara ödenen yüksek transfer ücretleri kamuoyunda dikkatleri üzerine çekerken, bu yüksek gelirlerden alınan verginin düşüklüğü ve düşük vergi oranına rağmen, bu alanda kayıtdışı bırakılan gelirlerin varlığı vergi adaleti açısından tartışma konusu olan bir durumdur. Bu konuda iki temel farklı görüşten bahsetmek mümkündür. Birincisi profesyonel sporcuların spor kuluplerine olan maliyeti açısındandır. Spor kulüpleri sporcularla anlaşmayı net ücret üzerinden yapmakta ve sporcuya verilen ücret maliyetinin yanında kulüpler bu ücret üzerinden yaptıkları tevkifat dolayısıyla ek bir maliyet daha yüklenmektedir. Bu maliyetler spor kulüplerini ekonomik açıdan zorlamakta ve kulüplerinin temel fonksiyonu olan sporun geliştirilmesi yönündeki hizmetlerini olumsuz etkilemektedir. Bu nedenle sporculara vergileme açısından tanınan bu ayrıcalık yerindedir. İkinci ve bizim de katıldığımız görüşe göre ise, bu ayrıcalık Anayasaya aykırıdır ve vergi adaletini olumsuz yönde etkilemektedir. Elde ettikleri yüksek transfer ücretleri ve maaşlar gözönüne alındığında bir profesyonel futbolcunun bir asgari ücretliden bile daha az orana tabi olarak vergi ödemesi verginin genellik, adalet ve vergi yükünün adaletli dağılımı ilkelerine aykırılık teşkil etmekte ve kamuoyu vicdanı bundan rahatsız olmaktadır. Pozitif dışsallığa sahip bir spor dalı olan futbolda devletin tamamen hazineci zihniyetle davranması da doğru değildir.

Taxation Of Professional Football Players in Turkey

Introduction:Football defined as smokeless industry of the present-day has become a sector making a continuous progress economically. As a matter of fact, football has turned into a market where a vast sum of money is spent and experienced players and coaches are transferred. In such a case, taxation of football of football players which are a giant economical organization has become an issue given great importance by the revenue administrations of the countries.

Purpose: The main aim of the study is to show that the taxation method applied to footballers in our country affects tax justice negatively. Unfortunately, footballers who receive tranche transfer fees pay up to 15% of their income. Even though the income they earn is a wage income, it is seen that even in the case of a country where the minimum wage is 27%, the taxpayer is paying taxes at a rate that is not proportional to the solvency of the players. Compared to other countries, the tax injustice created by the method of taxation applied to soccer players in our country becomes more obvious.

Method: The issue of working is only professional footballers. First of all, professional and amateur soccer players will be emphasized, general tax regulations will be announced, then the structure of taxation in professional footballers will be discussed. The income that the soccer player has earned is the wage income, the payments made to the athlete, the payments made with other names and the benefits provided are taxed under the real fee. The regulations applicable to the actual taxation of the Income Tax Law (GVK) are also valid for soccer players. Therefore, the taxation of professional footballers will be examined under the provisional Article 72 added to the GVA in 2008, taking into account the regulations for wages in the GVF in the study.

Findings: In the taxation of footballers, the income that the athletes earn is sometimes taxed within the scope of increasing rate income tax, sometimes tax is applied at a fixed rate and not withheld. Nowadays, the provisional article 72 added to the GVK from 01/07/2008, Only income tax is applied on the payments made to the athletes, which are valid until 2017. The transfer fees paid to the athletes before 1994 and between 01.05.1994 and 31.12.1998 were included in the exception of all payments made to the athletes between 24.03.2003 - 31.12.2007 only when they were within the scope of exception. The final application of the lawmaker has extended the exception scope of the athlete incomes.

Discussion and Conclusion:Despite the high rate of transfer fees paid to Professional Sportsmen, the presence of unregistered income on this field is a matter of debate in terms of tax justice, despite the low tax rate and low tax rate on these high incomes. It is possible to talk about two different views in this regard. The first is the cost of professional sportsmen to sports clubs. Sports clubs negotiate with sportsmen over net wages and in addition to the cost of wages given to the athletes, the clubsbearanadditionalcostduetothewithholdingtheypayonthiswage.Thesecostsarepushingsportsclubseconomicallyandnegativelyaffectingtheirservices,whicharethemainfunctionoftheirclubs.Forthisreason,thisprivilegeiswellknownintermsoftaxationtosportsmen.Inthesecondandinourview,thisprivilegeiscontrarytotheConstitutionandaffectstaxjusticenegatively.Takingintoaccountthehightransferfeesandsalariesthataregained,aprofessionalfootballerissubjecttotheprincipleoffairdistributionofthegenerality,justiceandtaxburdenoftaxation,evenifitissubjecttolessthanaminimumwage,andthepublicconscienceisdisturbedbyit.Itisalsonottruethatthestateofthefutbol,whichisasportsbranchwithapositiveexternality,behavesinatotallytreacherousmentality.

SB175

Modern Çilecilik: Spor

[1]Uğur Keskin, [1]Kadir Çalışkan, [1]Volkan Aydoğdu

[1]Anadolu Üniversitesi, Eskişehir

Email : *ugurkeskin@anadolu.edu.tr, kcaliskan@hotmail.com, vaydogdu@anadolu.edu.tr*

Giriş: Gelişen teknoloji ve iletişim araçları sayesinde modern birey, geçmiş dönemlere kıyasla çok daha yaygın ve aktif iletişim olanaklarına kavuşmuştur. Mesafelerin kısalması ve küreselleşmenin sağladığı olanaklar, kapalı toplumlar bile giderek çevreleriyle ilişkilerini sıkılaştırmışlardır. Buna karşın, toplumları oluşturan fertler özelinde ele alındığında her bir bireyin, yaşamında anlam arayışı içine girdikleri ve kalabalıkların vermiş olduğu yalnızlaşma/yabancılaşma duygusundan kurtulma çabasına girdikleri görülmektedir.

Yöntem: Bu çalışma, nitel araştırma yaklaşımı benimsenerek gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın verileri doküman incelemesi yoluyla elde edilmiştir. Çalışmada, özünde psikiyatr olan Frankl'ın eserlerinin spor bilimleri alanında değerlendirmeye konu edilecek yönleri, içerik incelemesi yöntemi ile ortaya konuluştur. Frankl'ın bütün eserleri incelenmiş olmasına karşın, sportif aktivitelere bakış açısına yönelik bilgi içeren kitapları üzerinde yoğunlaşılmıştır.

Bulgular: Spor, bireyin anlam arayışına yöneldiği uğraşı alanlarından biri olarak ön plana çıkmaktadır. Bireyin, spor aracılığıyla anlam arayışı çabasına girişmesi, sporun özünde bulunan sınırları zorlama özelliği ile bir araya geldiğinde, karmaşık bir davranışsal durumun ortaya çıkması söz konusu olmaktadır. Zira çağdaş davranış teorilerine göre insan, ihtiyaçları doğrultusunda eksikliklerini ve dolayısıyla da gerilimlerini gidermeye (ihtiyaç ve güdülerin kaynaklık ettiği davranışları sayesinde gerilimlerini giderilerek denge sağlamaya) çalışan bir varlık olarak ifade edilmektedir.

Giderilmemiş İhtiyaçlar > Gerilim > Davranış > Tatmin

Buna karşın, psikolojide "logoterapi" alanının kurucusu olan Avusturyalı psikoterapist Frankl, denge (homeostasis) hipotezinin aksine, aşağıdaki görüşleri ileri sürmüştür (Frankl, 1999: 92):

(1) Öncelikle insan temelde gerilim gidermeye çalışmaz, hatta gerilime ihtiyaç duyar. (2) Bu nedenle gerilim arayışındadır. (3) Arayışları sonucu yeterli gerilimi bulamaz. (4) Kendisine yapay hedefler koyarak gerilim yaratmasının sebebi budur.

Sporun içerdiği rekabet yalnızca fiziksel ya da psikolojik bağlamda gerçekleşmekteyken, gönüllülük esası gereği birey, zorunluluk duymadığı halde de bu gerilimin peşinden koşabilmektedir. Frankl'ın bakış açısından ifade edildiğinde birey, ihtiyaç olarak hissettiği gerilim neticesinde, birkaç adımlık merdivenleri çıkmak yerine asansörü tercih etme imkânına sahipken, binlerce metre yükseklikteki dağlara tırmanmaya çabalamaktadır. Deniz seviyesinden onlarca metre derine inerek insanın yaşamının sınırlarından çıkmakta ve belki de anlam arayışını sınırlar dışında aramaya çalışmaktadır. Sportif faaliyetlerin bu niteliği ise, Frankl'ın yaklaşımını olumlamakta ve "bolluk denizinde çilecilik adalarının yükselmesi" şeklindeki izahı ile büyük ölçüde örtüşmektedir. Ve bu durum, sportif faaliyetlerin çağdaş bir çilecilik olarak tanımlanmasına tam anlamıyla karşı gelinemeyeceğinin kanıtı niteliğindedir.

Sonuç: Sosyal bilimler alanında yapılan çalışmalarda, birbirleri ile tam olarak karşıt görüşlerin birlikte yer alabildiği görülmektedir. İlk bakışta çelişki gibi görünen bu durum, aslında alandaki çoğulculuğu ifade etmektedir. Herhangi bir alanda yapılan araştırma sonucunda elde edilen veri ve bulguların tam zıddı olan veri ve bulgulara ulaşabilme anlamında özellikle sosyal bilimler alanı oldukça cömert davranmaktadır. Bu çalışmada, Frankl'ın bakış açısından sportif faaliyetler ele alınmıştır. Frankl'ın geleneksel anlamdaki spora bakış açısı ile örtüşmesi mümkün olamayacağı kanısı uyandıran görüşleri; psikoloji alanı, özellikle de Alfred Adler ekolü (Bireysel Psikoloji) ile temellendirerek izah edilmiştir. Klinik psikoloji alanında yıllarca çalışan Frankl, teorik izahlarını, psikoloji alanından pek çok delil ve vaka ile destekleyerek bilim camiasının ilgisine sunmuştur. Frankl'ın yapmış olduğu bu çalışmalar, bilim camiasının genel kanısı (Thomas Khun'un tabiriyle baskın paradigma) dışına çıkan zayıf bir paradigma olduğu için yeterince teveccüh görmemiş ve üzerinde çalışılmamıştır. Ancak bu durum onun yaklaşım ve çalışmalarının değersiz olduğunu göstermediği gibi, gelecekte bu yaklaşımlarının, çok sayıdaki bilimsel araştırmaya kaynaklık etmeyeceğinin garantisini de vermemektedir.

Modern Suffering: Sports

Introduction: Advancing communication tools have enabled individuals to communicate more effectively and actively than in the past. Also, globalization and convenient transportation has increased mobility, and even closed societies now have closer and more frequent relationships with others. However, individuals are observed to search for the meaning of life and try to avoid the feeling of alienation and loneliness despite the presence of crowds.

Method: The data of this qualitative study were obtained from document analysis. Although psychiatrist Fraknkl's all works were examined, the study specifically focuses on sports sciences-related topics and the perspectives to sports activities available in the works of Frankl through content analysis method.

Findings: The attempts of individuals to discover the meaning of life through sports and the challenging nature of doing sports often result in complex behaviors. According to modern behavior theories, individuals try to meet their needs through their need-based and motive- based behaviors that balance their tensions.

Unsatisfied Need > Need > Behaviors > Satisfaction

Austrian psychiatrist Farnkl, the founder of logotheraphy, claims the followings in contrast to homeostasis (Frankl, 1999:92):

(1) Individuals don't try to eliminate tension, rather they need it. (2) So they search for tension (3) They cannot achieve enough amount of tension (4) That is why they create tension by setting artificial targets for themselves

Competition in sports is only psychical and psychological; however, an individual may voluntarily hunt for tension although he does not have to. From Frankl's point of view, although an individual often may prefer to take the elevator rather than climbing up the stairs, he may surprisingly aspire to climb thousands-meter high mountains. Similarly, he dives deep into the sea reaching out of human limits and finding the meaning of life. This nature of sports activities is consistent with Frankl's approach and his words stating "the rise of asceticism islands in the sea of abundance".

Conclusion: The studies in social sciences often include conflicting ideas, which represents pluralism in the field. The possibility of obtaining the opposite and conflicting data with the previous studies is quite high in social sciences. This study deals with sports activities from Frankl's non-traditional point of view, which was explained in detail based on psychology- especially Alfred Adler School (Individual Psychology). Working in the field of clinical psychology for a long time, Frankl supported his theoretical explanations by using a lot of cases and evidence from the field of psychology and contributed to the field accordingly. Because the studies by Frankl constitutes a weak paradigm deviating from the general view (dominant paradigm as suggested by Thomas Khun), they did not attract scientists a lot and were not focused on. However, this does not degrade his approach and studies, and they may be considered as a basis for many scientific studies in the future.

SB177

Türkiye Süper Ligindeki Üç Büyük Futbol Kulübünün Başkanlarının Söylem Analizi: 2015-2016 Sezonu

[1]Yeter Aytül Dağlı Ekmekçi , [1]Uğur Sönmezoğlu

[1]Pamukkale Üniversitesi, Denizli

Email : *yaekmekci@pau.edu.tr, usonmezoglu@pau.edu.tr*

Futbol, üzerinden oluşturulan milliyetçilik olgusunun, homojen bir topluluk kurgusunun milli kimlikle beslenmesiyle "biz" ve "diğerleri" şeklindeki ayrımların topluma etkili bir biçimde yayılıp pekiştirilerek meşrulaştırılmasında medya önemli rol oynamaktadır (Küçük Durur ve Bakar, 2016). Futbol kulüplerinin faaliyetlerini, açıklamalarını ve diğer bütün haberlerini topluma yansıtan medyanın, liderler olarak görülen kulüp başkanlarının açıklamalarını nasıl haber yaptıkları da toplumsal algıların yönlendirilmesi ve oluşturulması açısından önem kazanmaktadır. Bu çalışma günümüzde kitlelere yön veren, medya, toplum, sosyo-kültürel ilişkiler anlamında oldukça büyük bir öneme sahip olan futbolda, ekonomik büyüklükleriyle önemli bir yer tutan spor kulüplerinin başkanlarının derbi olarak nitelendirilen müsabaka dönemlerindeki söylemlerinde hangi konulara vurgu yaptıkları ve söylemlerden elde edilecek çıkarımların hangi hedef kitlelere yöneltildiğinin belirlenmesi amacıyla yapılmıştır. Bu araştırma Türkiye Futbol Süper Ligi'nde üç büyükler olarak adlandırılan Fenerbahçe, Galatasaray ve Beşiktaş spor kulüplerinin 2015-2016 futbol sezonu boyunca birbirleri arasında gerçekleşen karşılaşmaların öncesi ve sonrası dönemlerde kulüp başkanları tarafından yapılan yazılı ve sözlü açıklamaların karşılaştırmalı söylem analizi yoluyla incelenmesini içeren nitel bir araştırmadır. Söylem analizi günlük cümleler ya da metinlerde kullanılan dilin detaylı olarak analiz edilmesidir. Söylem analizi problemlere kesin çözüm bulmaz ancak kavrayıcı bir bakış açısıyla değerlendirme imkânı sağlar. Söylem analizinde asıl amaç söylemin farklı kişi ve zamanlara göre sonuçlarını saptamaktır (Baş ve Akturan, 2013). Verilerin analizinde ise sosyal bilimlerdeki pozitivizm, fenomenolojik (yorumlayıcı) ve karma araştırma yaklaşımlarından yorumlayıcı yaklaşım kullanılmıştır. Yorumlayıcı yaklaşımda sosyal olaylar/olgular yaşandıkları şekilde incelenerek, insan davranışını anlamak için yorumlamak gerektiği ve bu sırada tamamen objektif olamayacağı gerçeği de göz önünde bulundurulmaktadır (Altunışık vd., 2007). Elde edilen verilerin analizine göre kulüp başkanlarının kulüp yönetimi ve örgüt yapısını içeren örgüt içi konular ile rakipler, politik unsurlar, taraftarlar, sponsorlar, basın ve kurumsal aktörleri (TFF, UEFA, Kulüpler Birliği vb.) içeren örgüt dışı konulara ilişkin söylemlerde bulundukları görülmüştür. Elde edilen sonuçlara göre kulüp başkan ve yöneticilerinin kulüp itibarını sürdürmede önemli bir kriter olarak gördükleri derbi dönemlerinde müsabaka hakkında görüş bildirdikleri, kazanmaya yönelik inançlarını ortaya koydukları, hakemler hakkında görüş bildirdikleri, başkanlık seçimleri, transferlere ilişkin yorumlar, federasyon, UEFA, CAS gibi kurumların kararlarına ilişkin yorumlar yaptıkları ortaya çıkmıştır. Ayrıca hakemler, rakip kulüp başkanları, kendi kulüplerinin eski ve yeni yönetici ve başkanları, antrenörleri (eski ve yeni), oyuncuları ve rakip kulübün oyuncuları, rakip kulübün antrenörleri gibi bireyler hakkında görüş bildirdikleri görülmektedir. Anahtar Kelimeler: Futbol, Kulüp Başkanı, Söylem Analizi

Discourse Analysis Of Club Chairman's Of Three Big Sport Club's in Turkey: 2015-2016 Football Season

The media plays an important role in shaping the nationalism created by football and the legitimation of the "we" and "others" distinctions by effectively feeding and consolidating the distinctions of "homosexual community fiction" with national identity (Küçük Durur and Bakar, 2016). The way in which the media, which reflects the activities of the football clubs, their explanations and all the other news, how reports the club presidents' explanations, who are regarded as the leaders, gains importance in terms of the orientation and formation of social perceptions. This study is focused on what issues are emphasized by the presidents of sports clubs during the derby periods. Sport clubs have an important place in country's economies with their relations to society, media and socio-cultural structure. Another purpose of the study is to determine which target groups the discourses are directed to. In this context, during the 2015-2016 football season, in which the presidents of the three clubs have not changed, written and oral explanations made during the periods between derbies (game played between big teams) have been analyzed through discourse analysis. This research is a qualitative research through comparative discourse analysis that examines the written and oral statements made by club presidents in the pre and post-match periods between 2015-2016 football season of Fenerbahçe, Galatasaray and Beşiktaş sports clubs, which are called as the three elders in Turkish Football Super League. Discourse analysis

is a detailed analysis of the language used in daily cues or texts. Discourse analysis does not find a solution to the problems, but it provides an assessment from a cognitive point of view. The main purpose of the analysis of discourse is to determine the results of the discourse according to different people and times (Baş and Akturan, 2013). In the analysis of the data, an interpretive approach was used from positivism, phenomenological (interpreter) and mixed research approaches in social sciences. In the interpretive approach, social events / phenomena are examined in the way they lived, taking into account the fact that it is necessary to interpret human behavior in order to be able to be completely objective in the meantime. According to the analysis of the obtained data, it was seen that club presidents are in discourse about organizational issues including club management and organizational structure and non- organizational issues including competitors, political elements, supporters, sponsors, media and institutional actors (TFF, UEFA, Club etc.). According to the results, the club presidents have made comments in derby periods which they regard as an important criterion for maintaining the reputation of the club, they reveal their beliefs about the winner, on the referees, about the presidential elections, transfers, the decisions of the institutions like federation, UEFA and CAS. It is also seen that the presidents Express their opinion about the referees, rival club presidents, former and new directors and presidents of their own clubs, coaches (old and new), actors and rival club players, and competitor club coaches.

Keywords:, Club President, Discourse Analysis, Football

SB211

Sporun Gelişiminde İki Farklı Model: Kulüp Temelli Ve Okul Temelli Spor Modeli

[1]Sabri Özçakır

[1]Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Bolu

Email : *sabriozcakir@hotmail.com*

Giriş: Dünyanın bazı ülkelerinde spora katılım imkanları eğitim sistemi içerisinde yer alırken, bazılarında ise bu durum spor kulüpleri aracılığıyla gerçekleşmektedir. Rekabet düzeyi arttıkça spora katılımda okul ve kulüplerin etkisi ülkelere göre farklılık göstermekte ve sözkonusu anlayış iki farklı modeli ortaya çıkarmaktadır. Bunlardan ilki ABD'de uygulanan ayrıca Japonya ve Kanada'da gün geçtikçe önemli olan okul temelli spor modeli, diğeri dünyanın büyük bir bölümünde uygulanan kulüp temelli spor modelidir. İki farklı modelin değerlendirildiği bu araştırmada konunun Türkçe literatüre tanıtılması ve yeni araştırmalar için bir bilgi birikimi oluşturulması amaçlanmıştır. Okul temelli modelin olumlu yanlarının Türk eğitim sistemine aktarılması noktasında önerilerde de bulunulmuştur.

Yöntem: Araştırmada literatür taraması modeli kullanılmıştır.

Bulgular ve Tartışma: Eğitim altyapısı aracılığıyla rekabetçi sporu temin eden okul temelli model 19. Yüzyılda ABD'de ortaya çıkmıştır (Nauright & Parrish, 2012: 2). Liseler ve kolej/üniversiteler arasındaki ilk müsabakalar 1850'lerde başlamıştır (Pruter, 2013: 4; Smith, 1998: 3-4). Kulüp temelli modelin başlangıcını ise 18. yüzyıl İngiltere'sinde görmek mümkündür. İlk kulüplerin üyeleri için düzenlediği yarışmalara katılanlar çoğunlukla zengin aristokratlardı. Gelir odaklı olmayan yarışmalar, katılımcılar için prestijin ve statünün sembolüydü (Swayne & Dodds, 2011: 227). 19. ve 20. yüzyıllar boyunca Avrupa ve ABD'de spor kültürü oldukça farklı bir yönde gelişti. ABD'de beyzbol basketbol, hokey ve Amerikan futbolu popülerken, Avrupa'da futbol, tenis, bisiklet ve cimnastik popüler sporlardı. Avrupa ülkelerinde amatör ve profesyonel düzeydeki sporlar açık yarışmalar şeklinde düşme ve çıkma esaslıyken, ABD'de profesyonel sporlar ticari bir iş olarak kapalı liglerde organize edildi. Avrupa'nın açık spor yarışmaları uluslararası kar amacı gütmeyen federasyonlar tarafından organize edilirken, ABD'nin profesyonel ligleri ulusal kapsamda kaldı (Tomlinson, Young and Holt, 2011: 205-208). ABD'de genç sporcular yeteneklerini okul spor takımlarında geliştiriyor ve başarılı olanlar (sportif ve akademik yönden) üniversite seviyesinde yarışmak için seçiliyorlar. Micheal Jordan ve Tiger Woods gibi sporcuların birçoğu yeteneklerini üniversite takımlarında geliştirmiş, ancak tüm elit sporcular bu sistemle yetişmemiştir. Bir kısmı özel kulüplerde kendilerini geliştiriyorlar. Okul temelli model katılımcılarını sınıf veya takım seviyesine göre ayırırken, kulüplerde yaşa bağlı bir sınıflandırma sözkonusudur. İngiltere'de Manchester United ve Avustralya'da Kilsyth kulübü yalnızca tek bir sporda faaliyet göstermekte, Yunanistan'ın Olimpiakos kulübü 17 farklı sporda, İsrail'in Maccabi Tel Aviv kulübü 13 farklı sporda takımlara sahiptir (Swayne & Dodds, 2011: 226-227). Kulüp temelli modelin uygulandığı Türkiye'de yükseköğrenimde okul temelli modelin bazı uygulamaları görülmektedir. Örneğin başarılı lise sporcularına üniversiteye girişte bazı imkanlar sunulmakta, milli sporcular spor ile ilgili bölümlere sınavla veya sınavsız girebilmekte ve bu sporculara Gençlik ve Spor Bakanlığı tarafından üniversite öğrenimleri süresince burs verilmektedir.

Sonuç: Okul temelli spor modelinin olumlu yönlerinin (spor bursu, akademik ve psikolojik danışmanlık vb.) Türk eğitim sistemine transferi, büyük bir genç nüfus potansiyeline sahip Türkiye'de, spordaki başarının önündeki engellerden biri olarak görülen sporun eğitim ile birlikte sürdürülmesi konusunun çözümüne yönelik bir katkı sağlayabilir.

Kaynaklar: Nauright, J. & Parrish (2012), C. Sports Around the World: History, Culture, and Practice. Smith, R.A. (1988), Sports and Freedom: The Rise of Big Time College Athletics. Swayne, L.E. & Dodds (2011), M. Encyclopedia of Sport Management and Marketing. Tomlinson, A., Young, C., & Holt, R. (2011), Sport and the Transformation of Modern Europe States, Media and Markets 1950-2010.

Two Different Models in Sports Development: Club-Based and School-Based Sports Models

Introduction: In some countries, opportunities for sport participation are included in education system, while in some cases this is achieved through sports clubs. As the level of competition increases, the impact of schools and clubs differs according to the countries. School- based sports model is applied in the USA and day after day, which is very important in Japan and Canada, the other is club-based sports model that is applied in the majority of the world. It is aimed to introduce the subject to Turkish literature and to build up a knowledge for new researches. Proposals made on transferring the positive aspects of school-based model to Turkish education system.

Method: Literature review model is used in the study.

Findings: The school-based model, which provided competitive sport through educational infrastructure, emerged in 19th century in the US (Nauright & Parrish, 2012: 2). The first competitions between high schools and college/universities started in 1850s (Pruter, 2013: 4; Smith, 1998: 3-4). The club-based model can be traced to England during the 18th century. Participants of the contests which organized for members of first clubs were wealthy aristocrats. These contests were not revenue driven and served as symbols of prestige and status for participants (Swayne & Dodds, 2011: 227). The European and American sports cultures developed along different paths in the nineteenth and twentieth centuries. Baseball, basketball, hockey, and football became popular in the US, versus soccer, tennis, cycling and gymnastics as the most popular sports in Europe. Although both amateur and professional sports in Europe formed part of open competitions based on the principle of promotion and relegation; in the US, professional sports were organized in closed leagues of competing franchises. Europe's open sport competitions got an international appeal and were governed by international federations, whereas America's closed professional leagues remained national (Tomlinson, Young and Holt, 2011: 205-208). In the US, young athletes develop their skills in school-sponsored sports teams and successful ones are selected to universities. Many of the top athletes such as Micheal Jordan and Tiger Woods developed their talents while playing for a university team, but not all elite athletes developed with this system. While school-based sport is divided by the grade level or varsity, clubs have age-based classification. Manchester United club sponsors only soccer teams, and Kilsyth club is dedicated to basketball. Olympiacos sponsors 17 different sports and Maccabi Tel Aviv sponsors 13 sports (Swayne & Dodds, 2011: 226-227). In Turkey, where the club-based model is applied, some examples of school-based model are seen in higher education. For example, some opportunities are offered to successful high school athletes for getting involved in university, national athletes can enter the sports-related departments, and scholarships are provided by the Ministry of Youth and Sports during their university education.

Conclusion: The transfer of positive sides of school-based model to the Turkish education system may contribute to the solution of the problem of maintaining sport and education career together, which is seen as one of the obstacles to the success of the sport in Turkey.

SB220

Futbol Taraftarlarının Motivasyon Faktörlerinin Araştırılması: Muğla İli Özelinde Galatasaray Spor Kulübü Örneği

***[1]Kadir Çalışkan*, [2]Sümmani Ekici, [3]Burhanettin Hacıcaferoğlu, [2]Abdurrahman Yaraş**

[1]Anadolu Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Eskişehir
[2]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Muğla
[3]Antalya Gençlik Hizmetleri Ve Spor İl Müdürlüğü, Antalya

***Email :** kcaliskan@hotmail.com, ekicis@gmail.com, hburhan-61@hotmail.com, abdurrahmanyaras@posta.mu.edu.tr*

Giriş ve Amaç: "Motivasyon, davranış için sebeptir" (Hawkings, Best ve Coney, 2004, 355). Motivasyon spor pazarlamacılarının da araştırmalarına konu olmuş ve birçok araştırmacı tarafından çalışılmıştır. Şüphesiz ki, sportif faaliyetler günümüzde en sevilen boş zaman aktivitelerinden birisi olarak görülmektedir. Bireyler sportif faaliyetlere çeşitli sebeplerle katılırlar. Taraftarların beklentilerini karşılama amacıyla sportif faaliyetlere katılmada etkili olan etmenler, oyunun cazibesi, kişisel özellikler, spor kültürü (Shank, 2001), heyecan duygusu, benlik saygısı, günlük rutinden kaçış, eğlence, ekonomi, estetik vb. (Wann, 1995) şeyler olabilir. Aynı zamanda bazı taraftarların sportif aktivitelere katılımları bir gruba aidiyet hissetme isteğiyle de gerçekleşebilir (Krohn ve ark., 1998). Bu çalışma, Galatasaray Spor Kulübü taraftarlarının sportif aktivitelere katılımını etkileyen motivasyonların araştırılması amacıyla yürütülmüştür.

Yöntem: Araştırmanın evrenini, Muğla ilindeki Galatasaray S.K taraftarları oluştururken, örneklemi ise bu kitle arasından, kolayda örnekleme yöntemiyle seçilen '995' Galatasaray S.K taraftarı olarak belirlenmiştir. Anketler, Muğla Galatasaraylılar Derneği çalışanları ile istişare edilerek, yayıncı kuruluşun maçları canlı olarak verdiği günlerde, yayını yasal olarak izletme imkânı bulunan kafeteryalarda, maç öncesi uygulatılmıştır. Toplanan anketlerden geçersiz olanlar elenmiş ve analize uygun olan '863' katılımcının verileri sisteme girilmiştir. Katılımcıların demografik özelliklerinin tespit edilebilmesi amacıyla, araştırmacılar tarafından hazırlanan 'Demografik Bilgi Formu' kullanılmıştır. Taraftarlar üzerinde etkili olan motivasyon faktörlerini ölçmede ise, Thibiti (2004) tarafından geliştirilen ve Türkçe'ye uyarlama çalışmasının Kafkas, Çoban ve Kafkas (2012) tarafından yapıldığı "Spor Taraftarı Motivasyon Ölçeği (Sports Fan Motivation Scale – SFMS) kullanılmıştır. Ölçek 22 maddeden oluşmakta ve oyunun kalitesi, kaçış, can sıkıntısından kaçınma, sosyalleşme, eğlence ve spor atmosferi olmak üzere 6 boyuta sahiptir. Ölçeğin sahip olduğu yapıyı doğrulamak için Doğrulayıcı Faktör Analizi (DFA) uygulanmıştır. Yapılan analizler sonucunda ölçeğin 6 boyutlu olduğu doğrulanmıştır. Ancak eğlence boyutundan 2 soru ölçekten çıkarılmıştır. Son haliyle, iç tutarlılık güvenirliğini belirleyen Cronbach's Alpha katsayısı, ölçek geneli için 'α=0,899' olarak bulunmuştur. Verilerin analizinde betimsel istatistikler, bağımsız tek örneklem testi kullanılmıştır.

Bulgular: Yapılan analizler ve elde edilen bulgular neticesinde, ulaşılan taraftarların 427'si (%49,5) kadın, 436'sı (%50,5) erkektir. Katılımcıların 291'i (%33,7) lise mezunu, 572'si (%66,3) üniversite mezunudur. 394'ü (%45,7) daha önceden bir spor kulübünde sporculuk yapmışken, 469'u (%54,3) bir kulübe bağlı olarak spor yapmamıştır. Motivasyon faktörlerine bakıldığında tüm katılımcılar genelinde en yüksek düzeyde eğlence boyutu olduğu saptanmıştır. Oyunun kalitesi boyutunda erkeklerin kadınlara oranla daha yüksek düzeyde oyunun kalitesinden etkilendikleri tespit edilmiştir. Eğitim düzeyleri açısından, kaçış, can sıkıntısından kaçınma, sosyalleşme ve eğlence boyutlarında üniversite mezunlarının lise mezunlarına oranla daha yüksek oranda bu motivasyon faktörlerinden etkilendiği görülmüştür. Sporculuk durumlarına bakıldığında ise oyunun kalitesi ve spor atmosferi boyutlarında bir kulübe bağlı olarak spor geçmişi bulunanların daha yüksek düzeyde motive oldukları bulgulanmıştır.

Sonuç: Sonuç olarak çalışılan örneklem genelinde, taraftar motivasyon faktörleri arasında en önemli faktörün 'eğlence faktörü' olduğu tespit edilmiştir. Üniversite mezunu, erkek ve bir kulüpte sporculuk deneyimi yaşamış taraftarların, lise mezunu, kadın ve sporculuk deneyimi yaşamamış olanlara göre daha yüksek düzeyde motivasyon faktörlerinden etkilendiği görülmüştür. Araştırmadan elde edilen sonuçlar, ilgili literatür bağlamında tartışılmıştır. Bu çalışma Muğla ili merkez ilçesinde yürütülmüştür. Gelecekte yapılacak çalışmaların, daha geniş coğrafi alanlarda yapılması, sonuçların genellemesinin yapılabilmesi için daha faydalı olacaktır.

Examining Motivational Factors Of Football Fans: Galatasaray Football Club Case in Muğla Province

Introduction And Aim: "Motivation is a cause for behavior." (Hawkings, Best ve Coney, 2004, 355). Motivation has often been examined in sports marketing research. Sport activities are now among the most popular leisure time activities. Individuals report the following factors affecting their participation in such activities: interesting games, personality traits, sports culture (Shank, 2001), excitement, self-respect, escape from the routine, entertainment, economy and aesthetics (Wann, 1995). "Belonging to a group" is also a factor for some fans (Krohn et.al, 1998). The study aims to examine the motivational factors affecting Galatasaray Football Club fans' to participate in sports activities.

Instrument and Method: The population of the study is Galatasaray Football Club fans residing in Muğla province of Turkey and the sampling is 995 supporters chosen by using convenience sampling method. The questionnaire was administered prior to the match in certain authorized cafeterias where live match broadcasts provided by the authorized TV channel are watched by fans. These cafeterias were determined based on the interviews with the authorities from "Association of Galatasaray Fans in Muğla". 863 out of 995 questionnaires administered were analyzed due to invalid replies and missing data. "Demographic Information Form" was used to collect demographic data and "Sports Fan Motivation Scale" – developed by Thibiti (2004) and adapted to Turkish by Kafkas, Çoban and Kafkas (2012)- to determine the motivational factors of fans. The scale has 22 items and 6 sub dimensions (game quality, escape, boredom avoidance, social, entertainment and sport atmosphere). Confirmative Factor Analysis applied confirmed the presence of 6 sub dimensions; however, 2 items in "entertainment" dimension were excluded from the scale" accordingly. Cronbach Alpha coefficient of the final version was calculated as α=0,899. Descriptive analyses and independent single sampling test were used for analysis purposes.

Findings: According to the results, 427 (49.5%) of the subjects are female and 436 (50.5%) male; 291 (33.7%) high school graduate and 572 (66.3%) university graduate. 394 subjects (45.7%) were athletes in a sports club in the past and 469 (54.3%) never did sports as a member of a club. The highest motivational factor was found to be "entertainment" for all subjects. Game quality is a more important factor for males, and university graduates are affected from "escape", boredom avoidance", social" and "entertainment" sub dimensions much more than high school graduates. Finally, those with a sports club background are much more motivated than others in "game quality" and "sport atmosphere" dimensions.

Conclusion: In conclusion, "entertainment" factor was found to be the most important motivational factor for fans. University graduates and those with a sports club background are affected by motivational factors much more than high school graduates, females and those with no background of sports activities in sports clubs. The results obtained in the research are discussed in the context of the related literature. The study was carried out in central Muğla province in Turkey. Carrying out similar studies in various regions and provinces would present valuable data for healthy generalizations.

SB266

İşe Yabancılaşma ve Tükenmişlik Duygusunun İşten Ayrılma Niyeti Üzerine Etkileri

***[1]Mustafa Ertan Tabuk*, [2]Ali Bayram, [3]Metin Bayrak**

[1]Hitit Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Çorum
[2]Hitit Üniversitesi, İİBF, Çorum
[3]Siirt Üniversitesi, BESYO, Siirt

***Email :** ertantabuk@hotmail.com, alibayram@hitit.edu.tr, mtnbyrk@gmail.com*

Bireyin iş ortamında kendisini rahat hissetmesi, iş süreçlerine katılması ve iş ortamında ürettiği ürün veya hizmet üzerinde kontrol hakkının bulunması, çalışanın performansı ve iş verimliliğinde artışa sebep olacaktır. Tersi durumda çalışanın kariyer hedefinden uzaklaşması ve yaratıcı yeteneklerini geliştirememesi işe yabancılaşması ve tükenmişlik duygusuna neden olacaktır. Tükenmişlik, özellikle insan ilişkilerinin yoğun olarak yaşandığı çalışma alanlarında kendini göstermektedir. Zaman baskısı, aşırı iş yükü, çatışma, kötü çalışma şartları, uyumsuzluk ve beklentilerin belirsizliği gibi etkenlerin çalışanlarda tükenmişlik hissini önemli oranda arttırdığını göstermektedir. Çalışma şartlarından doğan fiziksel ve duygusal çöküş olarak adlandırılan tükenmişlik, çalışanlarda işle ilgili gerginlik, iş doyumunun azalması ve verimsizlik gibi fiziksel ve psikolojik sorunların ortaya çıkmasına neden olmaktadır. Kavramsal çerçevede kişinin aidiyet hissi kaybı ile sonuçlanabilecek ve iş hayatı ile ilgili geleceğe yönelik olumsuz davranışlar meydana gelebilir. Bu nedenle tükenmişliğin örgüt ve kişi açısından ciddi sonuçlarının olduğu göz önünde bulundurularak iş yerinde tükenmişliğin ve işten ayrılma niyeti üzerine etkisinin belirlenmesinin önemli olduğu düşünülmüştür.

Amaç: Bu çalışmanın amacı işe yabancılaşma, tükenmişlik duygusu ve işten ayrılma niyeti değişkenleri arasındaki ilişkileri incelemek ve birbirlerini nasıl ve ne düzeyde etkilediklerini ortaya koymaktır. Method Araştırmanın ana kütlesi Gençlik Spor Bakanlığı taşra teşkilatı bünyesinde 14 farklı il'de çalışan sözleşmeli ve kadrolu olarak çalışan 255 antrenörden oluşmaktadır. Araştırma tesadüfi örnekleme ile seçilen 14 il de çalışan antrenörlerden elde edilen verilerle gerçekleştirilmiştir. Veri toplama aracı olarak; Wayne vd. (1997) tarafından geliştirilen İşten Ayrılma Niyeti Ölçeği, Ortar ve Halaçoğlu (2011) tarafından geliştirilen İşe Yabancılaşma Ölçeği, Kristensen vd (2005) tarafından geliştirilen "Tükenmişlik Ölçeği" kullanılmıştır.

Bulgular: Verilerin analiz edilmesinde güvenilirlik analizi, korelasyon analizi ve regresyon analizinden faydalanılmıştır. Cronbach's Alpha Katsayısı işe yabancılaşma için ,809, tükenmişlik için ,741 ve işten ayrılma niyeti için ,939 olarak hesaplanmıştır. Korelasyon analizi sonucunda işe yabancılaşma-tükenmişlik arasında ,486, işe yabancılaşma-işten ayrılma niyeti arasında ,215 ve tükenmişlik-işten ayrılma niyeti arasında ,293'lük %1 anlamlılık düzeyinde pozitif ilişkiler tespit edilmiştir. Yapılan regresyon analizi sonuçlarına göre ise R değeri ,305, R2 değeri ,093 olarak hesaplanmıştır. İşe yabancılaşmanın işten ayrılma niyeti üzerindeki beta katsayısı ,117, tükenmişliğin işten ayrılma niyeti üzerindeki beta katsayısı ise ,343 olarak hesaplanmıştır.

Tartışma ve Sonuç: Bu çalışma gençlik ve spor bakanlığı taşra teşkilatı çalışanı antrenörlerinin işe yabancılaşma ve tükenmişlik duygusunun işten ayrılma niyetini ne derecede yordadığının belirlenmesi amacıyla yapılmıştır. İşe yabancılaşma ve tükenmişlik duygusu işten ayrılma niyetinin temel nedenlerinden olduğu açıktır. Yapılan çalışma sonucunda istatiksel olarak işe yabancılaşma ve işten ayrılma niyeti arasında($p<0,05$), tükenmişlik duygusu ile işten ayrılma niyeti arasında anlamlı derecede pozitif ilişki bulunmuştur. Konuyla ilgili yapılan pek çok araştırma, yabancılaşma ve tükenmişlik duygusunun işten ayrılma niyeti araştırmamızın bulgularını destekleyici mahiyettedir. Kaynakça Kristensen, T. S., Borritz, M., Villadsen, E., & Christensen, K. B. (2005). The Copenhagen Burnout Inventory: A new tool for the assessment of burnout.Work& Stress, 19(3), 192-207. Ortar M., ve Halaçoğlu B. (2011). Akademisyenlerde Mesleğe Yabancılaşma Ölçeği (AYÖ) Geçerlik Ve Güvenirlik Çalışması. In Uluslararası Eğitim Bilimleri Kongresi Wayne, S. J., Shore, L. M., & Liden, R. C. (1997). Perceived organizational support and leader-member exchange: A social exchange perspective.Academy of Management journal, 40(1), 82-111.

The Effect of Work Alienation and Exhaustion on Job Intention to Leave Work

Introduction Feeling comfortable in work environment of one person, having right to control on product or service to have been generated in work environment and participating business process will cause to an increase in employee performance and work efficiency for employees. Otherwise, moving away from the career objective of employee and failure to develop creative ability of them will lead to become stranger and a feeling of exhaustion. Exhaustion, especially takes place in working area where human affair are intense. It is shown that the factors such as time pressure, work overload, poor working conditions, nonconformity and uncertainty of expectations increase considerably a feeling of exhaustion on employees. Exhaustion called as physical and emotional collapse occurring due to working conditions leads to physical and psychological problems such as work-related tension on employees, decrease in job satisfaction and inefficiency. In conceptual framework, individual may lose sense of their belonging about the work and may show negative behaviour with regard to career for the future. Thus, it has been considered that determining exhaustion at workplace and intending to cease of employment is considerable important by paying attention to the fact that exhaustion can cause to serious consequences in terms of organization and individual. The aim The aim of this study is to examine relationships between alienation to work, feelings of burnout and intention to leave work and show hot and to what extent their effect each other. Method The main framework of the study consisted of 255 trainees working in contracted and permanent positions in 14 different provinces within the provincial organization of the Ministry of Youth and Sports. The study was carried out with data obtained from coaches working in 14 provinces selected by random sampling. As a data collection tool; the Intent Separation Intention Scale developed by Wayne et al. (1997) , the Scale of Work Alienation developed by Ortar and Halacoglu (2011) and the "Burnout Scale" developed by Kristensen et al (2005) was used.

Results Reliability analysis, correlation analysis and regression analysis were used in analysing the data. The Cronbach's Alpha coefficient is calculated as 809 for alienation to work, 741 for burnout, and 939 for intent to leave work. As a result of the correlation analysis, positive relationships were found between alienation-burnout to work, 486, intention to leave work to alienation from work, 215 and burnout to intention to leave from work at a level of 1% significance of 293. According to the regression analysis results, the R value was calculated as 305, R2 value, 093. Whereas The beta coefficient on the intention to leave the work of alienation from work is 117, and the beta coefficient on the intention to leave the work of from work is 343. Discussion and conclusions The statistically significant relationship between work alienation and intention to leave the work ($p < 0,05$) was found and significant positive relationship between intention to leave the work with a sense of burnout were found. Many studies on the subject has been supporting the study.

SB267

Spor Yöneticilerinin Değişime Açıklık Eğilimlerinin Ölçülmesine Yönelik Bir Ölçek Geliştirme Çalışması

[2]Ali Bayram, [3]Mustafa Şeker, [1]Mustafa Ertan Tabuk

[1]Hitit Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Çorum
[2]Hitit Üniversitesi, İİBF, Çorum
[3]Southern University (IMBL), Rostov On Don

Email : *alibayram@hitit.edu.tr, mtsfseker@gmail.com, ertantabuk@hotmail.com*

Giriş: Değişim, planlı veya plansız herhangi bir sistemin, bir süreç sonucunda bir düzeyden bir başka düzeye getirmeyi, bir şeyin belli bir durumdan başka bir duruma dönüşmesi şeklinde ifade edilebilir. Spencer-Matthews'a göre örgütsel değişim "Değer verilen, inanılan ya da amaçlanan için ortak anlam üzerinde uzlaşma veya yeniden uzlaşmadır"(Diefenbach, 2015). Türk spor örgütlerini yapısal olarak incelendiğinde bir kamu kurumu kimliğiyle birbirine benzer yapıdadır. Spor değişen ve gelişen dünyada bir hizmet olarak sunulmakta ve tüketilmektedir. Sporcular, hakemler, organizasyon yetkilileri, izleyiciler, güvenlik ve sağlık görevlileri gibi farklı görev ve amaçları bir araya getiren spor organizasyonlarının statik bir yönetim yapısında olması düşünülemez. Teknolojinin yeniliklerden e bilet, performans analizleri ve görsel medya gibi uygulamaların yoğun olarak kullanıldığı spor karşılaşmaları ve bu denli büyük organizasyonlar yönetimi üstlenen kişilerin güncel kalmalarını gerekmektedir.

Amaç: Bu çalışma spor yöneticilerinin ve antrenörlerin değişime açıklık derecelerinin ölçümüne yardımcı olacak geçerli ve güvenilir bir ölçek geliştirmek amacıyla gerçekleştirilmiştir. Method Araştırmanın ana kütlesi Bursa'da faaliyet gösteren amatör ve profesyonel spor kulüplerinin yönetici ve antrenörlerinden oluşan 541 katılımcıdan oluşmaktadır. Örnekleme belirleme olarak tam sayım yöntemi belirlenmiştir. Spor yöneticileri ve antrenörlerin değişime açıklık derecelerini belirlemek amacıyla oluşturulan deneysel form, görüşleri alınmak üzere uzmanlara sunulmuştur. Uzmanlardan sağlanan geri dönüşler sonucu elde edilen 83 maddeden oluşan madde havuzu Likert tipi derecelendirme kullanılarak 5 dereceli olarak geliştirilmiştir. Elde edilen verilerin analiz edilmesinde güvenilirlik analizi, keşifsel faktör analizi ve doğrulayıcıyı faktör analizlerinden yararlanılmıştır. Bulgular Keşifsel faktör analizi sonucunda "koordinasyon", "karar alma", "inovasyon bilinci" ve "denetleme" şeklinde isimlendirilen dört boyut ve 24 maddeden oluşan bir yapı elde edilmiştir (KMO=,946, Barlettt testi $\chi 2(378)=8362,625$, P=.000). Doğrulayıcı faktör analizi sonucunda hesaplanan uyum endekslerine bakıldığında da RMSEA=0.020, GFI=0.931, AGFI=0.889, NFI=0.95, CFI=0.993 olarak bulunmuştur. Dolayısıyla, keşifsel faktör analizi ile ortaya çıkan "Spor Yöneticilerinin Değişime Açıklığı Ölçeği"nin geçerliliği, doğrulayıcı faktör analizi ile de teyit edilmiştir. Elde edilen ölçeğin tümü için Cronbach's Alpha katsayısı 0,93 olarak hesaplanmıştır.

Tartışma ve Sonuç: Bu çalışmada spor yönetici ve antrenörlerinin gelişen ve değişen spor sektöründe yönetim uygulamaları ve spor ürününün geliştirilmesine yönelik değişime açıklık durumlarını belirlemede kullanılabilecek bir ölçek geliştirilmiştir. Yapılan analizler ölçme aracının amaca uygun olduğunu göstermektedir. Bu sonuçlar doğrultusunda "Spor Yöneticilerini Değişime Açıklığı Ölçeği"nin yönetim süreci içinde gerçekleşen fonksiyonların değişime açıklık ile olan ilişkisinde yöneticiler ve antrenörlerden bilgi edinmek ve veri toplamak amacıyla kullanılabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler : Değişime Açıklık Eğilimi, Ölçek Geliştirme

A Scale Development Study to Measure Sporting Organizations' Interchange Orientation Trends

Introduction Change can be expressed as the transformation of any system that occur in the way of planned or unplanned, from one level to another at the end of a process. According to Spencer-Matthews, organizational change is Consensus on common meaning for value given, believed, or intended (Diefenbach, 2015). When Turkish sports organizations are structurally examined, they are similar with the identity of a public institutions. Sports is being offered and consumed as a service in the changing and developing world. It is unthinkable that sports organizations bringing together different tasks and objectives such as sportsmen, referees, organizational authorities, audiences, security and health officials are in a static management structure. Technological innovations such as e-tickets, performance analyses and visual media are used extensively in sporting events, and such large organizations need to keep up-to-date with those who manage it.

The Aim The Study was carried out to developing valid and reliable a scale which will help the measurement of the range of change of the athletes and the coaches. Method Main body of the study consists of 541 participants who work as managers and coaches of amateur and professional sports clubs operating in Bursa. Experimental survey to determine the measurement of the range of change of the athletes and the coaches was submitted to experts to take their opinion. Item pool which consist of 83 item obtained from expert's return was developed as 5 degrees by using Likert type rating. Reliability analysis, exploratory factor analysis and confirmatory factor analysis were used in analysis obtained data.

Results As a result of exploratory factor analysis, a structure consisting of 24 items and 4 dimensions called coordination "," decision making "," innovation awareness "and" supervision was obtained (KMO=,946, Barlettt test $\chi 2(378)=8362,625$, P=.000). When calculated compliance indices evaluate as a result of confirmatory factor analysis, RMSEA(0,020), GFI(931), AGFI(.889), NFI(,995) and CFI(,993) were found as respectively. Accordingly, the validity of the Sport Officer's Change Scale determined by exploratory factor analysis was confirmed with confirmatory factor analysis. Cronbach's Alpha coefficient was calculated as 0.93 for fullest extent of scale obtained. Discussion And Conclusions A scale which can use to determine management practices of sports managers and coaches in developing and changing sports sector and change clearances for the development of sport product was developed. Analyses carried out show that measuring instrument is suitable for the purpose of it. According to the results, it is thought that the Sport Manager's Change Scale can use to collect data and get information from managers and coaches of functions taken place in the management process in relation to openness to change.

Keywords: Openness to Change, Scale Development

SB294

Açık Alan Egzersiz Parklarındaki Vatandaş Profilinin İlçenin Sosyo-Ekonomik Durumuna Göre Farklılaşması: İstanbul Anadolu Yakası Örneği

***[1]Serkan Esen*, [1]Tuna Uslu**

[1]İstanbul Gedik Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, İstanbul

Email : *serkan.esen@gedik.edu.tr, tuna.uslu@gedik.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Sosyal belediyeciliğin hizmetleri arasında yer alan ve toplumun yaşam standardını spor yoluyla yükseltmek adına açık alanlara kurulan egzersiz parkları, fiziksel aktivite yapmak için en çok kullanılan sahalardan biri olmuştur. Bu çalışmanın amacı, İstanbul Anadolu yakasındaki Beykoz ve Maltepe ilçelerindeki Büyükşehir Belediyesi tarafından yapılan açık alan egzersiz parklarını kullanan bireylerin kullanım alışkanlıklarını ve profillerini inceleyerek, spor yönetimi açısından değerlendirip iyileştirmesi için önerilerde bulunmaktır.

Yöntem: Araştırmanın evrenini İstanbul Anadolu yakasındaki Beykoz ve Maltepe ilçelerindeki spor park alanlarını kullanan bireyler oluşturmuştur. Araştırmanın örneklemini ise, bu evrenden kolayda örneklem yöntemiyle seçilmiş 260'ı kadın 240'ı erkek toplam 500 kişi oluşturmuştur. Literatür taraması sonucu bir envanter oluşturulmuş ve iki uzman görüşüyle anket son haline getirilmiştir. Ankette 9 demografik, 19 park alanı kullanımı ile ilgili soru mevcuttur ve anket birebir görüşme yöntemiyle uygulanmıştır. Elde edilen veriler üzerinde betimsel istatistikler ve fark analizleri hesaplanmıştır.

Bulgular: Elde edilen veriler incelendiğinde, spor park alanlarını kullanan bireylerin yaş aralıkları %51,2 oranında 18-30 yaş, %40,6 oranında 31-50 yaş, %8,2 oranında 51 yaş ve üzerindedir. Genel olarak, katılımcıların %46,2'si bu parkları 16:00'dan sonra kullanmakta ve tüm katılımcıların %48,8'i 30 dakikadan daha kısa süre egzersiz yapmaktadır. Spor park alanlarını kullananlar için genel bir tablonun ortaya çıkmasının yanı sıra, ilçelere göre vatandaş görüntüsünün değiştiği anlaşılmaktadır. Ayrıca katılımcı yaş grupları ve egzersiz öncesi ısınma yapma durumu ile egzersiz aletlerinin hangi kas grubunu çalıştırdığı bilgisi arasında anlamlı fark bulunmuştur ($p<0,05$). Ayrıca cinsiyet ve egzersiz sırasında yaralanma durumu arasında da anlamlı farklılık bulunmuştur ($p<0,05$).

Sonuç: Diğer bulgular da incelendiğinde, İstanbul Anadolu yakasındaki egzersiz parkı kullanıcı profillerinin Beykoz ve Maltepe ilçeleri arasında kullanım alışkanlıkları ve sosyo-ekonomik durum açısından anlamlı şekilde fark ortaya koyduğunu, bu nedenle sunulacak sosyal belediyecilik hizmetlerinin de vatandaş profiline uygun biçimde farklılaştırılması gerektiğini göstermektedir.

Difference Of The Citizen Profile in The Open Field Exercise Parks According To The Socio-Economic Situation: Anatolian Side Example Of Istanbul

Introduction and Purpose: Exercise parks, which are among the services of social municipalities and established in open areas in order to raise the standard of living of society through sports, have become one of the most used areas for physical activity. The aim of this study is to examine the usage habits and profiles of the individuals who use open area exercise parks built by the Metropolitan Municipality of Beykoz and Maltepe districts on the Anatolian side of Istanbul and to make suggestions for evaluating and improving them in terms of sport management.

Methodology: The universe of the research was created by individuals using the sports park areas in the districts of Beykoz and Maltepe on the Anatolian side of Istanbul. The sample of the survey was composed of 500 people, 260 of whom were women and 240 were men, who were easily selected by sampling. A final inventory of the literature was drawn up and the questionnaire was finalized by two experts. There is a question about the use of 9 demographics and 19 parking spaces in the questionnaire and the questionnaire was applied by one-on-one interview method. Descriptive statistics and difference analyzes were calculated on the obtained data.

Results: When the data obtained are examined, the age ranges of the individuals using sports parks are 51-2, 18-30, 40-60, 31-50 and 51-82 years, respectively. In general, 46.2% of participants use these parks after 16:00 and 48.8% of all participants are exercising for less than 30 minutes. It is understood that for citizens who use sports parks, a general picture emerges, as well as the appearance of citizens according to the districts. There was also a significant difference between participant age groups and pre-exercise warm-up status and knowledge of which muscle groups were exercised ($p < 0.05$). There was also a significant difference between gender and injury status during exercise ($p < 0.05$).

Conclusion: When the other findings are examined, the exercise park on the Anatolian side of Istanbul shows significant differences in user habits between the Beykoz and Maltepe districts and the socio-economic situation. Therefore, social municipal services should be differentiated according to the citizen profile.

SB298

Sporda Gönüllülük Hareketi ve Gönüllülük Yönetimi

***[1]Cenge Ateş*, [1]Selhan Özbey, [2]Melike Esentaş**

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa
[2]Batman Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Batman

***Email :** cenge.ates@hotmail.com, selhanozbey@gmail.com, melike.esentas@windowslive.com*

Giriş: Gönüllü kavramı, latince kökenli bir sözcük olan 'voluntes' kelimesinden gelip, bireylerin maddi bir çıkarım gözetmeksizin başkalarına yardım etmesi olarak belirtilmektedir. 19. yüzyıl sonlarında yardıma muhtaç insanlara destek amacı ile dünyada tanınan bir akım haline gelmiştir. Günümüzde ise gönüllülük kavramı; bilgi, deneyim, tecrübe, hoşgörü, paylaşım ve karşılıklı etkileşim gibi etmenlerin de dahil olduğu çok boyutlu bir hareket haline gelmiştir. Son zamanlarda büyük spor etkinliklerinde, özellikle de Olimpiyat Oyunlarında gönüllülük kavramının kullanıldığı görülmektedir. Bu konuda yapılan akademik çalışmaların da 1990' lı yılların sonlarında başladığı ve giderek artan biçimde önem kazandığı tespit edilmiştir. Dünya'nın en büyük spor etkinlikleri olarak kabul edilen Yaz Olimpik ve Paralimpik Oyunlarında Londra 2012 ve Rio 2016'da yaklaşık 70,000 gönüllü görev almıştır. Tokyo 2020 de bu sayıyı 90.000 gönüllüye çıkarmayı planlamaktadır.

Amaç: Bu çalışmada amaç; sporda gönüllük hareketinin, gönüllü yönetimi kapsamında incelenmesidir. Gönüllülük hareketi spor etkinliklerinde bütüncül bir bakış açısıyla ve yönetsel süreçleriyle ele alınmıştır.

Yöntem: Mevcut araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden doküman analizi yöntemi kullanılmıştır. Bu bağlamda ilgili alanda yer alan yazılı dökümanlardan; bilimsel araştırma ve projeler, düzenlenen ve/veya düzenlenecek olan spor etkinliklerinin resmi internet siteleri, ulusal ve uluslararası spor etkinliklerinin resmi raporları ve yapılacak olan etkinlik stratejileri taranmıştır.

Bulgular ve Sonuç: Alanyazında yapılan ulusal çalışmalar incelendiğinde, gönüllü bireylerin motivasyonlarına ilişkin yapılan araştırmaların yoğunluğu göze çarpmaktadır. Bunun yanı sıra, gönüllülüğün macera ve deneyim kazandırma boyutlarının da incelendiği görülmüştür. Uluslararası düzeydeki çalışmalar ve etkinlik raporları incelendiğinde, gönüllülerin farklı alanlarda yetiştirilmesi, farklı alanlarda işe alımı ve yetiştirilmesiyle ilgili stratejiler geliştirildiği görülmektedir. Spor etkinlikleri öncesinde gönüllülerin işe alımı ile başlayan sürecin, görevin devamlılığı, eğitimi, performans değerlendirme, ödüllendirme, bireysel, kurumsal ve etkinlik politikaları etmenlerinin de dahil edilerek gönüllü yönetimi başlığı altında ele alınması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Gönüllülük, Sporda Gönüllülük, Gönüllülük Yönetimi

Volunteering Movement in Sport and Volunteering Management

Introduction: The concept of volunteerism comes from the 'voluntes' word which is a Latin word, and it is stated that individuals help others without regard to pecuniary advantage. At the end of the 19th century, it became a recognized current in the world with the aim of supporting person in need of nursing. Today, the concept of volunteering is become multi dimensional movement thorough; knowledge, exercise, experience, tolerance, sharing and mutual interaction. Recently, the concept of volunteerism has been used in mega sports events, especially in the Olympic Games. It has also been determined that the scientific researches in this area began in the late 1990s and became increasingly important. Approximately 70,000 volunteers are assigned in the Summer Olympic and Paralympic

Games at the London 2012 and Rio 2016, considered the world's largest sports events. Tokya plans to enhance this number as a 90,000 volunteers.

Purpose: The aim of this study, investigate volunteerism movement in the sport within the scope of volunteerism management. The volunteerism management has been tackled in sport events with in a holistic view and in administrative process.

Method: In the existing research, document analysis method is used as a qualitative research methods. In this context, from written documents in the related field; scientific research and projects, official internet sites of sporting events to be organized and / or arranged, official reports of national and international sporting events and event strategies are scanned.

Findings and Conclusions: When the national studies analyzed in the literature, copiousness of the researches are draw the attention relating to motivations of the voluntary individuals. Besides, the dimensions of volunteering adventure and experience have been examined. When the international studies and activity reports are analyzed, it is observed that develop a strategy; volunteers are being trained in different fields and being educate for recruitment. It may be advisable to consider the process of recruitment of volunteers prior to sports events, including retention, training, performance appraisal, rewarding, individual, organizational and event policies, under the heading of voluntary management.

Keywords: Volunteering, Volunteering in Sport, Volunteering Management

SB312

Ceza ve Disiplin Hukuku Bağlamında Spor Alanlarında Çıkan Olaylar

[1]Barış Işık

[1]Anadolu Üniversitesi/Eskişehir

Email : *barisisik@anadolu.edu.tr*

Giriş: Çalışmada kamuoyunda "saha olayları" olarak bilinen, ancak bir bütün olarak spor alanlarında meydana gelen şiddet olayları inceleme konusu yapılmıştır. Bu anlamda ilk olarak "spor alanı nedir ve spor alanlarında çıkan olaylar hukuki olarak hangi suç tiplerinde düzenlenmiştir?" sorularının cevabı verilmiştir. Söz konusu olayları gerçekleştiren faillerin cezai sorumluluğu yanında spor kulüplerinin de disiplin hukuku anlamında sorumluluğu ortaya konulmuştur.

Amaç: Çalışmanın amacı elde edilen bulgu ve tartışmalar ışığında, spor yönetimi alanında sporda şiddet olaylarına nasıl yaklaşılması ve bununla mücadele edilirken uygulamada hukuki yeknesaklık yaratmak amacıyla nelere dikkat edilmesi gerektiğini ortaya koymaktır.

Yöntem: Çalışmada alan yazın taraması ve karşılaştırmalı örnek olay incelemesi yöntemlerinden yararlanılmıştır. Bulgu: Yapılan incelemede ülkemizde hem ceza hem de disiplin hukuku alanına dair yaptırımların uygulanmasında ciddi sorunlar yaşandığı tespit edilmiştir. Özellikle 6222 sayılı Kanun'da gösterilen fiilleri işleyen kişilerin tespiti ve muhakemesinde yerleşmiş bir uygulama birliğinin söz konusu olmadığı göze çarpmaktadır. Benzer fiillerin sadece bazılarının ceza muhakemesine konu edildiği, yine ağır ceza gerektiren bazı fiillerin görmezden gelindiği görülmektedir. Aynı biçimde disiplin kurullarınca kulüplere verilen disiplin cezaları arasında da bir yeknesaklık yoktur. Söz konusu eşitsizlik kamuoyunda, özellikle büyük kulüpler bağlamında, ciddi tepkilere neden olmaktadır.

Sonuç ve Tartışma: Spor yönetimi bakımından söz konusu olaylar psikolojik, sosyolojik ve siyasal nedenleri çerçevesinde bir bütün olarak değerlendirilmelidir. Sorunla hukuki mücadelede bir yandan bu hususları dikkate alan, ama diğer yandan da eşitlik ilkesinden taviz vermeyen bir noktada ele alınmalıdır. Dönemsel sosyopolitik süreçlerden etkilenmemeli, kulüpler ve olaylar arasında ayrım yapılmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Sporda şiddet, saha olayları, ceza hukuku, disiplin hukuku, hukuki yeknesaklık.

Violent Incidents Occured in The Sport Venues From The Context Of Criminal and Disciplinary Law

Introduction: This study takes its subject matter from the violent incidents occured in the sport venues as a whole though publicly known as 'field of play incidents''. From this perspective, questions of ''what is a sport venue and through which crime types have the incidents occured in the sport venues been legally arranged?'' was evaluated. It has been manifested that not only the perpatrators of the related incidents have the criminal liability but also the sport clubs carry responsibility regarding to disciplinary law.

Aim: Moving from the findings and discussions, this study aims to detect how to approach the violent incidents in sports in relation to sport management and to show what should it be taken into consideration in the application for creating a legal uniformity while combatting with the violent incidents.

Method: Literature review and comparative examplary incidents analysis were the methods used in this study.

Findings: This research detected that serious obstacles are present in the application of punitive measures in the criminal and disciplinary law. It is particularly very striking that there is no established enforcement unity in the detection and judgement of the perpetrators who have committed criminal acts written in the penal law article no: 6222. It is also seen that among similar acts only some were judged with penalty. Moreover some acts which require heavy punishment were ignored. Similarly there is no uniformity between the disciplinary penalties that were given to the sport clubs by the boards of discipline. This imbalance gets serious reactions from the public and big sport clubs.

Result and Discussion: In relation to sport management, such incidents should be holisticly evaluated from the frameworks of physchological, sociological and political reasoning. Legal struggle with this problem should not only consider these three points but also never compromise from the equality principle. It should not be affected from the temporary political processes and there should be no discrimination between the clubs and incidents.

Keywords: Violence in Sport, Field Of Play Incidents, Criminal Law, Disciplinary Law, Legal Uniformity.

SB331

Farklı Ülkelerin Spor Teşkilatı Ve Yönetim Yapılarına Genel Bir Bakış: Türkiye, İsveç, Japonya ve İngiltere Örneği

[1]Cenk Temel, [1]Şakir Tüfekçi, [2]Hulusi Böke, [3]Mehmet Kartal

[1]İnönü Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Malatya
[2]İnönü Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Malatyainönü Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Malatya
[3]Adıyaman Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Adıyaman

Email : *cenk.temel@inonu.edu.tr, sakir.tufekci@inonu.edu.tr, yakamoz8386@gmail.com, mehmet.kartal.44@hotmail.com*

Giriş: Spor, dünya ülkelerinin uluslararası alanda tanıtımı ve spor organizasyonlarında başarılı olabilmeleri için önem arz etmektedir. Bu başarının elde edilebilmesi ve sürdürülebilirliğinin ülkelerin spor teşkilat yapısına, spor politikalarının uygulanabilirliğine ve sporun kitlelere yaygınlaştırılabilmesine bağlı olduğu söylenebilir.

Amaç: Bu çalışmanın amacı; Türkiye, İsveç, Japonya ve İngiltere'nin araştırmanın yapıldığı 2017 yılındaki spor teşkilat ve yapılarının analiz edilerek karşılaştırılmasıdır.

Yöntem: Araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden doküman analizi tekniği benimsenmiştir. Araştırma kapsamında Türkiye, İsveç, Japonya ve İngiltere'nin spor teşkilat ve yapısına ilişkin olarak erişilen online veri tabanları, makaleler, kitaplar, dergiler vb. kaynaklardan yararlanılarak elde edilen veriler incelenerek analiz edilmiştir. Verilerin analizinde Miles & Huberman'ın (1994) "Güvenirlik=görüş birliği/ görüş birliği + görüş ayrılığı" formülü benimsenmiştir (1).

Bulgular: Türkiye'de sporun sevk ve idaresinin, başta Gençlik ve Spor Bakanlığı (GSB) olmak üzere Milli Eğitim Bakanlığı (MEB), Üniversiteler, Yerel Yönetimler, Türkiye Milli Olimpiyat Komitesi (TMOK) ve Sivil Toplum Kuruluşları (STK) tarafından yürütüldüğü, spor organizasyon ve faaliyetlerinin ağırlıklı olarak devlet tarafından finanse edildiği görülmektedir. İsveç spor teşkilat ve yapısı incelendiğinde, ülkedeki spor faaliyetlerinin yürütülmesine ilişkin olarak İsveç Spor Konfederasyonunun (SSC) en üst kurum olduğu görülmektedir. Japonya spor teşkilat ve yapısı incelendiğinde, spor faaliyetlerinin ulusal düzeyde Japon Spor Konseyi tarafından sevk ve idare edildiği, uluslararası anlamda ise MEXT ya da Monka-shō (Kültür, Spor, Bilim ve Teknoloji Bakanlığı) adıyla bilinen bakanlık tarafından yürütüldüğü görülmektedir. İngiltere spor teşkilat ve yapısı incelendiğinde ise, Kültür, Basın ve Spor Bakanlığının ülkede sporun teşviki, olimpiyat vb. spor organizasyonlarının düzenlenmesi ve sporun ülke genelinde yaygınlaştırılmasında önemli bir rol üstlendiği bulgusuna ulaşılmıştır.

Tartışma ve Sonuç: Sonuç olarak, Türkiye'de spor teşkilat ve yapılanmasının Gençlik ve Spor Bakanlığı etrafında örgütlendiği, ülkedeki spor faaliyet ve organizasyonlarının bu kurum tarafından yürütüldüğü, spor faaliyetlerinin devlet tarafından tahsis edilen bütçe kalemlerince finanse edildiği tespit edilmiştir. Öte yandan İsveç, Japonya ve İngiltere gibi ülkelerde sporun sevk ve idaresine spordan sorumlu devlet kurumlarının yön verdiği, ancak bunun yanı sıra çeşitli spor organizasyon ve faaliyetlerinin sivil toplum kuruluşlarınca da desteklendiği, gönüllü birey ve kurumlarca finanse edildiği sonucuna varılmıştır.

Kaynakça

1- Miles, M. B. & Huberman, A. M. (1994). Qualitative Data Analysis: An Expanded Sourcebook. (2nd Edition). California. : SAGE Publications

A General Overview Of Sport Organization and Management Structures in Different Countries: Sample Of Turkey, Sweden, Japan and England

Introduction: The sport is important for international countries to be promoting and succesfull in international sporting events. It can be said that the achievement of this success and its sustainability depends on the structure of the country's sports organization, the applicability of sports policies and the contributing universalize of sports.

Aim: The purpose of this study is; analyzing and comparing sports organizations and structures of Turkey, Sweden, Japan and the United Kingdom when the research was conducted in 2017.

Method: In the research, document analysis technique were chosen from the qualitative research methods. Within the scope of the research, online databases, articles, books, magazines etc., accessible data obtained by using the sources which are related to the sport organization and structure of Turkey, Sweden, Japan and England were examined and analyzed. In the analysis of the data, Miles & Huberman's (1994) formula of "reliability = opinion unity / opinion union + opinion disposition" has been adopted (1).

Results: Its seen that the sports management and administration carried out in Turkey mainly by the Ministry of Youth and Sports (GSB), Ministry of National Education (MEB), Universities, Local Governments, Turkish National Olympic Committee (TMOK) and Civil Society Organizations (NGOs) and its activities are mainly financed by the state. When the Swedish's sports organization and structure are examined, it is seen that the Swedish Sports Confederation (SSC) is the highest authority on the execution of sports activities in the country. When Japan's sports organization and structure are investigated, it is seen that the sporting activities are conducted and supervised by the Japanese Sports Council at the national level and internationally conducted by the ministry known as MEXT or Monka-shō (Ministry of Culture, Sports, Science and Technology). When the United Kingdom's sports organization and its structure are examined, the Ministry of Culture, Press and Sports is taking an important role providing in sports promotion, olympics, etc. in the country the organization of sports events and the spreading of sports throughout the country were found.

Discussion and Conclusion: As a result, it has been determined that the sport organization and structure in Turkey is organized around the Ministry of Youth and Sports, the sports activities and organizations in the country are run by this institution, and the sports activities are financed by the budget items allocated by the state. On the other hand, in countries such as Sweden, Japan and England, it has been concluded that state institutions in charge of sprinting and administration of sports, but also various sports organizations and activities are supported Civil Society Organizations (NGOs) and financed volunterily by a person or institutions on the basis of volunteerism.

References

1- Miles, M. B. & Huberman, A. M. (1994). Qualitative Data Analysis: An Expanded Sourcebook. (2nd Edition). California. : SAGE Publications

SB337

Örgütsel Politika: Spor Yönetimi Açısından Bir Değerlendirme

***[1]Özgün Parasız*, [1]Mustafa Yaşar Şahin, [1]Azmi Yetim**

[1]Gazi Üniversitesi, Ankara

***Email :** ozgun7@hotmail.com, mysahin@gmail.com, aayetim@gazi.edu.tr*

Örgütsel politika kavramı örgüt içerisindeki birey ve grupların politik davranışlarını açıklamaya çalışır. "Örgüt içinde kaynakların kullanımını ve işleyişi kendisinin veya gruplarının çıkarları doğrultusunda değiştirebilme gücüne sahip kişi veya grupların, örgütün resmi düzenlemelerinin ve kuralları dışındaki sosyal etki denemeleri." olarak ifade edilen Örgütsel Politika (Örgüt İçi Politika) yönetim bilimi içinde 1970li yıllardan bu yana tartışılan bir konudur. Örgütsel politika genel olarak örgüt içindeki informal ilişkilerin bir tasviridir.

Genel anlamıyla Örgütsel Politikanın ulusal litaratürde yeterince çalışılmamış olmasının yanı sıra ulusal ve uluslararası litaratür incelendiğinde spor örgütleri açısından daha önce araştırılmadığı görülmektedir. Bu noktadan hareketle çalışmada örgütsel politika kavramının spor örgütleri açısından genel hatlarıyla değerlendirilmesi, örgütsel politika kavramının spor bilimleri literatürüne kazandırılması ve bu konuda yapılacak gelecek çalışmalara kavramsal zemin hazırlanması amaçlanmıştır.

Araştırma Yöntemi olarak literatüre dayalı tarama metodu kullanılmıştır.

Yapılan araştırmadan elde edilen bilgiler ışığında; örgütsel politikanın ABD, İngiltere ve Kanada gibi bireyci toplumlardan ziyade, Türkiye, Pakistan, Japonya gibi toplumcu toplumlarda daha sık görüldüğü anlaşılmaktadır. Bir örgütte Örgütsel Politikadan bahsedebilmek için etkileme, örgütteki biçimsel düzenin dışında kalma ve çatışma olmak üzere üç temel unsurlarının bulunması gerekmektedir. Örgüt içi politik faaliyetlerin ortaya çıkmasında örgütlerin Yapısı, Örgüt Kültürü, Örgütsel Adalet Düzeyi ve Örgüt İklimi gibi özelliklerinin önem taşırken, genel olarak olumsuz algılanan örgütsel politika doğru yönetildiğinde örgütler açısından yararlı sonuçlarda meydana getirebilmektedir.

Örgüt içi politik faaliyetlerin diğer tüm örgütler gibi spor örgütlerinde de sıklıkla görülebileceği, özellikle sporun kendine özgü doğası düşünüldüğünde, aşikardır. Spor örgütlerinde örgüt içi politik faaliyetler hem yönetici hem sporcu düzeyinde meydana gelebilir. Özellikle sporcular düzeyinde örgüt içi politik faaliyetlere takım sporlarında daha sık karşılaşılmaktadır.

Sporcular arası informal ilişkilerden kaynaklı bu davranışlar sportif performansı olumlu ya da olumsuz şekilde doğrudan etkileyebilmektedir. Bununla birlikte yöneticiler arası informal çekişmelerin örgütsel işleyişe zarar verdiği örneklerde sıklıkla kamuoyuna yansımaktadır.

Sonuç olarak örgüt içi politik davranışlara spor örgütlerinde de rastlanabildiği görülmektedir. Bu nedenle spor örgütlerinin daha iyi anlaşılabilmeleri ve daha sağlıklı yönetilebilmeleri için örgütsel politika kavramı çerçevesinde araştırılmaları önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Örgütsel Davranış, Örgütsel Politika, Spor Yönetimi.

Organizational Politics: An Evaluation in Terms of Sport Management

The concept of organizational politics tries to explain the political behaviors of individuals and groups within the organization. The Organizational Politics which can be defined as "the social impact experiments outside the formal regulations and rules of the organization by the people or groups who have the power to change the resources and functioning within the organization in accordance with interests of them or the group" has been a subject of debate since the 1970s within the scope of administrative sciences. Organizational politics is generally a description of informal relations within the organization.

Generally speaking, the organizational politics has not been sufficiently studied in the national literature and it is observed from the examination of national and international literature that this subject has not been investigated in terms of sports organizations. From this point, the main purposes of this study are evaluation in general the organizational politics concept in terms of sports organizations, introduction of the concept of organizational politics into the literature of sport sciences and preparation of the conceptual ground for future works in this regard.

A literature-based screening method was used as the research method.

In accordance with the information obtained from the researches, it is understood that organizational politics is more frequent in collectivistic societies like Turkey, Pakistan and Japan than individualistic societies like USA, UK and Canada. To talk about organizational politics in an organization there must be three basic elements, namely, influence, exclusion from formal order in organization and conflict. While the organizational structure, organizational culture, organizational justice level and organizational climate are important matters in the emergence of intra-organizational political activities, it can be said that the generally negatively perceived organizational politics may bring fruitful results in terms of organization when it is properly managed.

When considering the specific nature of sport, it is obvious that the Organizational Politics behaviors can be seen frequently in sports organizations like all other organizations. In sports organizations, political activities may occur at the level of both managers and sportsmen. Especially at the level of sportsmen, Organizational Politics behaviors are encountered more frequently in team sports. Behaviors arising from informal relations between sportsmen can affect directly to sport performance positively or negatively. As a result, Organizational Politics behaviors can be seen in sports organizations as well. For this reason, it is important to investigate sports organizations within the framework of organizational policy concept for better understanding and managing of sports organizations.

Keywords: Organizational Behavior, Organizational Politics, Sport Management.

SB348

Türkiye Gençlik ve Spor Politikalarının Sürdürülebilirliğin Sosyal Boyutlarıyla İncelenmesi

[2]Velittin Balcı, [1]Yasemin Gök, [3]Halil Erdem Akoğlu

[1]Spor Genel Müdürlüğü,Ankara
[2]Ankara Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Ankara
[3]Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi,Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu,Niğde

Email : *yasegok@gmail.com, vbalci2@gmail.com, yasegok@gmail.com, erdemakoglu@hotmail.com*

Giriş: Sürdürülebilir kalkınma anlayışına göre sürdürülebilirlik, ülkelerin çevresel, ekonomik ve sosyal hedeflerindeki ortak paydayı gösterirken, geleceği de sahiplenen bu ortak hedefler ise herkesin temel ihtiyaçları ile daha iyi bir yaşama ilişkin beklentilerin karşılanmasına yönelik imkânlar sunmaktadır. Kurumsal düzeyde sürdürebilirlik uygulamaları her ne kadar rekabet üstünlüğü sağlayan önemli unsurlardan biri olsa da, sürdürülebilirliğin sosyal boyutunun amacı, toplumsal yaşamda sosyal ve kültürel sistemlerin devamlılığını sağlamada önemli rol oynamakla beraber diğer yandan toplumsal ve kültürel sistemin sürekli olarak dengeli olmasını sağlamaktır. Sürdürülebilirlikte sosyal boyutun amacı, toplumsal ve kültürel sistemin sürekli olarak dengeli olmasını sağlamaktır. Bu amacı gerçekleştirmek için de toplum içerisinde ve toplumlararası eşitliğin sağlanması, yoksulluğun azaltılması, çoğulculuk (demokratik katılım), kültürel çeşitliliğin korunması ve kültürel farklılığın azaltılması, insan haklarının ve güvenliğinin garanti altına alınması ve temel insan ihtiyaçları sayılacak bazı değerlerin belirlenerek asgari düzeyde karşılanması ile mümkün olacağı belirtilmektedir. Spor, toplumsal açıdan kamu niteliğiyle değerlendirildiğinde toplumun refah düzeyi ve ekonomik etkinliğin baskın bir unsuru olarak gösterilmektedir. Birçok ülkedeki spor politikaları, sadece elit sporcuların performanslarının arttırılması ve spora katılımların desteklenmesi gibi temel hedeflere odaklı olmasının yanı sıra, devlet ya da hükümetlerin belirledikleri sosyal, ekonomik ve çevresel hedeflerin de gerçekleştirilmesinde önemli derecede katkılar sağlayabilmektedir.

Amaç: Bu çalışmanın amacı, Türkiye'nin Ulusal Gençlik ve Spor Politikalarının, sürdürülebilirliğin sosyal boyutu açısından incelenmesidir. Bu amaçla, Türkiye'de gençlik ve spor alanlarında, sürdürülebilirliğin sosyal boyutunda yer alan sosyal göstergelerin, ulusal gençlik ve spor politikaları içerisinde stratejik olarak nasıl kavramsallaştırıldığı ve uygulandığı analiz edilmeye çalışılmıştır.

Araştırmanın Yöntemi: Bu çalışma kapsamında alan yazında yer alan ve sürdürülebilirliğin sosyal boyutlarını açıklayan çevre, ekonomi, sosyal bilimler gibi bilim dallarında yayınlanan bilimsel makaleler incelenmiştir. Bu amaçla, Türkiye'nin gençlik ve spor politikaları içerisinde belirtilen hedefler, UNCSD (United Nations Sustainability on Development Commission) tarafından geliştirilen sürdürülebilirlik için sosyal göstergeler bakış açısıyla analiz edilerek kavramlar belirlenmiş ve sürdürülebilirliğin sosyal boyutu ile ilişkilendirilerek sınıflandırılmıştır.

Bulgular: Sürdürülebilirliğin sosyal boyutu çerçevesinde belirlenen kavramlara göre, Türkiye'nin Ulusal Gençlik ve Spor Politikaları içerisinde eğitim, sağlık, istihdam, kültürel değerler, eğlence ve serbest zaman, güvenlik ve barınma gibi sürdürülebilirliğin sosyal boyutlarına referans olabilecek sosyal göstergeler ortaya çıkarılmıştır. Ayrıca bu sosyal göstergeler altında toplum sağlığı, etik ve insani değerler, fırsat eşitliği, cinsiyet eşitliği, sporda şiddet, dopingle mücadele gibi kavramlara ilişkin alt temaların da yer aldığı tespit edilmiştir.

Tartışma ve Sonuç: Sosyal sürdürülebilirlik açısından toplumun her bireyi için sağlanan sağlık, eğitim, uygun barınma koşulları, eşitlik, adalet, uygun koşullarda ulaşım gibi sosyal hizmetler, toplumsal sürdürülebilirliğin dayanağını oluşturmaktadır. Sosyal hizmetlerin temelinde ise sosyal adalet ve eşitlik, insan hakları, ortak sorumluluk ve farklılıklara saygı bulunmaktadır. Sosyal sürdürülebilir bir sistemde eşitlik dağılımı sağlık, eğitim, fırsat eşitliği, sosyal katılım ve benzeri sosyal göstergeleri içeren her türlü sosyal hizmetleri, gerekli ve yeterli düzeyde gerçekleştirilmesini sağlamalıdır(Özmete,2010). Türkiye'de gençlik ve spor alanlarında belirlenen ulusal politikalarda eşitlik, eğitim, sağlık, istihdam, barınma, kültürel değerler, eğlence ve serbest zaman ve güvenlik gibi sosyal boyutta uygulamaya yönelik politik hedeflerin ise daha çok soyut açıklamalarla betimlenmiş olduğu görülmüştür. Sosyal sürdürülebilir bir sistem olarak gençlik ve spor alanlarında sosyal boyutta belirlenen ulusal politikaların daha uygulamaya yönelik ve somut hedefler olması, politikaların başarı düzeylerinin ve etkililiklerinin daha fazla artırılması açısından oldukça önemlidir.

The Investigation of The Youth and Sports Policies in Turkey in The Perspective of The Social Dimension of The Sustainability

Introduction According to the perspective of the sustainable development, while sustainability indicates a common ground in countries'environmental,economic and social objectives, the common objectives including also the future is to offer opportunity satisfy fundamental human needs and expectations for a better life.Although at corporate level, practices in sustainability is one of the most important factors that provide a competitive advantage,the aim of the social dimension in the sustainability is to maintain continuity of social and cultural systems in a social life and to keep these systems balanced constantly.Also in order to achieve this aim it is stated that it is necessary to maintain equality in society and between societies, to eradicate the poverty,to preserve cultural diversity,to minimise cultural differences,to guarantee the pluralism(democratic participation),human rights and security,and to meet basic human needs at a minimum.In the point of the social view with public qualification, sport is shown as important indicator of both a public welfare level and economic efficiency.In many countries although sport policies is focused only on the basic objectives that increase the performance of the elite athletes and promote the participation in sport,it has been also known that it makes a significant contribution in achieving social,economical and environmental objectives determined by governments. The Aim of This Study The aim of this study is to examine the National Youth and Sports Policies of Turkey from a viewpoint of sustainability's social dimension.In order to analyse how to conceptualize and to apply strategically social indicators within the social dimension of sustainability in these policies.

Method Within the scope of this study, some scientific articles that published in different sciences and explain the social dimensions of the sustainability have been examined in the literature.With the purpose of this study,it was tried to identify concepts by examining objectives laid down in the youth and sport policies of Turkey in terms of the social indicators for sustainability developed by UNSCD (United Nations Sustainability on Development Commission) and then these objectives were classified by relating to the descriptions within the social dimension of the sustainability. Findings of the Study In accordance with the concepts identified in the social framework of the sustainability, it was revealed that while some concepts such as equality, education, healthy, employment, cultural values, recreation and leisure time, security within Turkey's NationalYouth&SportsPolicies refer to the social indicators on social dimension for sustainability, there are also sub-indicators related to concepts such as public healthy, humanitarian values, equality of opportunity, violence in sport, anti-doping under this social indicators. Discussion and Conclusions As a result of this study,it is seen obviously that practical-oriented objectives evaluated at social dimension such as equality,education,health,employment, accommodation, cultural values, recreation and leisure time and security within National youth and sports policies in Turkey are more intangible described, but as a sustainability system, it is seen more significant that national policies determined at social dimension at youth and sports fields should be more pratical-oriented and tangible objectives in order to enhance the level of the achievement and effectiveness of the objectives a lot.

SB358

Türkiye Almanya Abd ve Avustralya Spor Sistemlerinin Bazı Değişkenler Açısından Karşılaştırılması

***[1]Hakan Sunay*, [1]Yalçın Uyar**

[1]Ankara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Ankara

Email : *hsunay@ankara.edu.tr, yalcinuyar@gmail.com*

Giriş: Günümüzde çağdaş spor örgüt yapılanmasının ülkelerin gelişmişlik düzeyleri, kültürleri, nüfus demografik özellikleri gibi değişkenlerden etkilendiği kabul edilmektedir. İşte bu etkiyi belirlemiş ve aynı zamanda sporda katılımı sağlamış ve sporda başarılı olmuş ülkeler arasından; Almanya, ABD ve Avustralya ile Türkiye'nin "Spor Sistemlerinin" incelenerek karşılaştırılması önem taşımaktadır.

Amaç: Bu çalışmanın amacı; Almanya, ABD ve Avustralya'daki spor teşkilatlanması ve organizasyonel yapısı, spor finansmanı, spora katılımı ve spor politikası incelenerek, spor sistemine yönelik bu uygulamaların Türkiye ile benzerlik ve farklılıklarını belirlemektir.

Yöntem: Bu araştırma, bir karşılaştırmalı spor yönetimi araştırmasıdır. Bu araştırmada tanımlayıcı yaklaşımla beraber kısmen dikey yaklaşım, ülkelerin spor sistemlerinin karşılaştırılması olması nedeniyle ağırlıklı olarak da yatay yaklaşım kullanılmıştır. Araştırma, Almanya ile Amerika Birleşik Devletleri ve Avustralya'daki spor sistemine ilişkin bazı uygulamaların incelenmesi ve Türkiye'deki uygulamalarıyla karşılaştırılması ile sınırlıdır. Bu araştırmada verilerin toplanmasında belgesel tarama tekniği kullanılmıştır. Almanya, ABD ve Avustralya ile ilgili veriler, bu ülkelerin resmi genel ağ (web) sitelerinden ve kitaplardan elde edilmiştir. Bulgular: Karşılaştırmalı çalışmaların kendine özgü analiz yöntemlerine uygun olarak benzerlik ve farklılıklar analiz edilmiştir. Karşılaştırma sonucu benzerlik ve farklılıklar ortaya konmuş, Türkiye'deki uygulamalar da göz önüne alınarak önerilerde bulunulmuştur.

Sonuç: Araştırma sonucunda; ülkelerin bazı değişkenlere göre spor sistemlerinde farklı uygulamaların olduğu tespit edilmiştir. ABD, Almanya ve Avustralya gibi sporda gelişmiş ülkelerin spor sistemlerinin kısmen ya da tamamının devletin gözetiminde olduğu ancak sorumluluğu yerel yönetimler ile özerk yapıda örgütlenen spor kuruluşlarına devrettikleri, ülkemizde ise spor sisteminin tamamen devletin kontrolünde olduğu belirlenmiştir. Ayrıca Almanya, ABD ve Avustralya'da spora katılım oranının Türkiye'ye oranla oldukça yüksek olduğu saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Karşılaştırmalı spor sistemleri, spora katılım, spor finansmanı, spor politikası

Comparison Of Sports Systems For Some Variables in Turkey Germany Usa and Australia

Introduction: It is accepted today that the structure of contemporary sports organization is influenced by variables such as development levels, cultures and demographic characteristics of the countries. This is among the countries that have identified this effect and at the same time have achieved sport participation and the sport is successful; It is important to examine and compare "Sports Systems" of Germany, USA and Australia with Turkey.

Purpose: The purpose of this study is; Sport organization and organizational structure in Germany, USA and Australia, sport financing, sport participation and sport policy are examined and the similarities and differences of these applications for sport system with Turkey are determined.

Methods: This research is a comparative sport management research. In this study, a horizontal approach was used predominantly because of the vertical approach with the descriptive approach and the comparison of the sport systems of the countries. The research is limited to examining some applications of Germany and the sports system in the United States and Australia and comparing them with the practices in Turkey.

In this study, documentary scanning technique was used to collect data. Data on Germany, the United States and Australia have been obtained from official public web sites and books of these countries.

Findings: Similarities and differences have been analyzed in accordance with the specific analysis methods of comparative studies. Similarity and differences have been revealed as a result of the comparison, and suggestions have been made taking into account the practices in Turkey. Results: As a result of the research; it has been determined that the countries have different applications in sport systems according to some variables. The sporting systems of developed countries such as the USA, Germany and Australia are part or all under the control of the state. But it has been determined that responsibility is transferred to local governments and sports organizations organized in an autonomous structure and in Turkey sporting system is completely controlled by the state. It is also determined that the participation rate of sport in Germany, USA and Australia is rather higher than Turkey.

Keywords: Comparative Sports Systems, Participation in The Sport, Sports Financing, Sport Policy

SB367

Sağlık ve Zindelik Kulüplerinde Müşteri Sadakati

[1]N. Göksu Çini, [2]H. Alper Güngörmüş, [3]Davut Budak

[1]Kırıkkale Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Kırıkkale
[2]Manisa Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa
[3]Atatürk Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Erzurum

Email : *goksu.cini@gmail.com, hamdialper@gmail.com, davutbudak@hotmail.com*

Bu çalışmanın amacı sağlık ve zindelik kulüplerindeki müşteri sadakatini belirleyen faktörleri değerlendirmektir. Betimsel araştırma modelindeki bu çalışmanın örneklem grubunu, sağlık ve zindelik kulübüne üye olan 100 erkek (Ortyaş = 27.72± 5.73) and 83 kadın (Ortyaş = 29.12± 6.55) oluşturmuştur. Çalışmada müşterilerin sadakat düzeylerini belirlemek için Bodet (2012) tarafından geliştirilen "Spor İşletmelerinde Müşteri Sadakat Ölçeği" (SİMSÖ) kullanılmıştır. SİMSÖ'nün Türkçe'ye adaptasyonu ise Çimen, Sarol, Gürbüz ve Öncü (2015) tarafından Doğrulayıcı Faktör Analizi yöntemi kullanılarak yakın zamanda yapılan bir çalışma ile gerçekleştirilmiştir. Toplam 8 alt boyut ve 23 maddeden oluşan ölçeğin maddeleri 5'li Likert tipi ölçek üzerinden değerlendirilmektedir. Elde edilen verilerin analizinde betimsel istatistik yöntemler, MANOVA ve Pearson Korelasyon analizi yöntemleri kullanılmıştır. Ölçeklerin güvenirliklerini belirlemek için Cronbach Alpha iç tutarlık katsayıları hesaplanmıştır. MANOVA sonuçları, cinsiyet değişkeninin SİMSÖ'nün alt boyutları üzerindeki temel etkisinin anlamlı olmadığını göstermektedir. Analiz sonuçları, tesisleri kullanım sıklığı değişkeninin SİMSÖ'nün alt boyutları üzerinde anlamlı bir etkisini ortaya koysa da, yapılan çoklu karşılaştırma testine göre katılımcıların "Davranışsal Niyet", "Genel Tatmin", "Algılanan Değer", "Bilgi Karmaşıklığı" ve "Önem-Zevk Alma" alt boyutlarındaki ortalama puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmaktadır. Belirtilen bu alt boyutların tümünde tesisleri daha sık kullanan üyelerin ortalama puanları diğerlerine göre daha yüksektir. Ayrıca, SİMSÖ'nün "İfade Etme" alt boyutu ile üyelik süresi arasında pozitif ve anlamlı bir ilişki vardır. Sonuç olarak, "Genel Tatmin", "Davranışsal Niyet" ve "Önem-Zevk Alma" müşterilerin gelecekteki satın alma ve aynı yerden hizmet almasını etkileyen anahtar faktörlerdir. Örneklem grubu sayısı bu çalışmanın en önemli kısıtlayıcı faktörüdür bu nedenle gelecekte daha fazla sayıda katılımcının yer aldığı çalışmaların yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Müşteri, Sadakat, Sağlık Ve Zindelik Kulübü, Spor Hizmetleri.

Customer Loyalty in Health and Fitness Clubs

In this study the aim was to reveal factors that affect the customer loyalty in health and fitness clubs. The participants of this descriptive research were 100 male (Mage = 27.72± 5.73) and 83 female (Mage = 29.12± 6.55) members from different health and fitness clubs. The "Loyalty Scale in Sport Services" (LSSS) developed by Bodet (2012) was used to assess health and fitness clubs' members loyalty levels. Turkish adaptation of LSS (T-LFS) was done in a recent study by Çimen, Sarol, Gürbüz and Öncü (2015) with the Confirmatory Factor Analysis method. The scale consists of 8 subscales and 23 items and all items were measured by using 5-point Likert-scale. To analyze the collected data, descriptive statistics, Multivariate Analysis of Variances (MANOVA), and Pearson Correlation analysis were used. Cronbach's alphas were calculated for the subscales in order to evaluate their internal consistencies. MANOVA analysis indicated no overall significant main effect of gender on the subscales of T-LSSS. Similarly, there was no significant main effect of frequency of facility usage on T-LSSS scores. Post hoc multiple comparisons showed significant differences in "Behavioral Intentions", "Overall Satisfaction", "Perceived Value", "Informational Complexity" and "Importance-Hedonism" subscales of T-LSSS. Members who used facilities more frequently had higher mean scores than the others in the aforementioned subscales. Further, significant correlations was noted between the only "Sign" subscales of T-LSSS and membership period. As a conclusion, "Overall Satisfaction", "Behavioral Intentions" and "Importance-Hedonism" were the key factors customers' future purchase or re-visit intentions. The main limitation of this study was the sample size and therefore future studies is recommended with increased sample size.

Keywords: Customer, Loyalty, Health-Fitness Clubs, Sport Services.

SB383

Spor Yönetiminde Bilgi ve İletişim Teknolojileri: Oryantiring Federasyonu Örneği

[1]Kadir Yıldız, [2]Selami Özsoy

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa
[2]Abant İzzet Baysal Üniversitesi, İletişim Fakültesi, Bolu

Email : *kadir.yildiz@cbu.edu.tr, selamio@gmail.com*

Giriş Günümüzde hızla gelişen ve neredeyse her alanda kullanılır hale gelen bilgi ve iletişim teknolojileri, yönetim faaliyetlerinin de vazgeçilmez bir unsuru olmuştur. Modern hayatın önemli bir boyutunu oluşturan sporun yönetilmesinde de dünyanın gelişmiş ülkelerinde bu teknolojilerin yoğun bir şekilde kullandığı görülmektedir. Çağdaş spor yönetiminde verimliliğin ve etkililiğin artmasında bilgi ve iletişim teknolojilerinin kullanımı, temelde kolaylık, hız, maliyet düşüklüğü gibi nedenlerle yaygınlaşmış ve günümüzde geleneksel yöntemlerin yerini almasıyla da adeta vazgeçilmez hale gelmiştir.

Amaç: Araştırmada, bilgi ve iletişim teknolojileri kullanımının Oryantiring Federasyonu örneğinde spor federasyonlarının yönetsel süreçleri üzerine etkisinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Metot: Bu çalışma, nitel araştırma yöntemlerinden uygulama odaklı eylem araştırması modeliyle tasarlanmıştır. Deneysel araştırma eylem öncesi, eylem ve eylem sonrası olmak üzere üç aşamalı olarak planlanmıştır. Eylem öncesi süreçte Türkiye Oryantiring Federasyonu'ndaki iletişim sorunlarının belirlenmesi amacıyla federasyonun çeşitli kurullarında ve il temsilciliklerinde görev yapan, ölçüt örnekleme yöntemiyle seçilmiş 12 katılımcı ile yüz yüze görüşme gerçekleştirilmiştir. Elde edilen veriler, içerik analiziyle incelenmiş ve iletişim sorunları tespit edilmiştir. Analizler neticesinde ortaya çıkan sorunların giderilmesi amacıyla ağ tabanlı bir yazılım modülü geliştirilmiştir. Araştırmanın eylem sürecinde, geliştirilen modül 3 ay süreyle Oryantiring Federasyonu personeli, kurulları ve il temsilcilerinin kullanımına sunulmuştur. Eylem sonrasında ise aynı araştırma grubuyla ikinci görüşmeler gerçekleştirilmiş ve elde edilen veriler alanında uzman araştırmacılar tarafından içerik analizi yöntemiyle analiz edilmiştir. Araştırmanın güvenirliğinin sağlanması aşamasında basit uyum ve kappa katsayıları hesaplanmıştır. Verilerin analizinde Nvivio 9 nitel araştırma analiz programı kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan katılımcılar, uygulama modülünün; örgüt içi işlerde kolaylık sağlama, kurum imajını güçlendirme, görev tanımlarında belirginlik, branşın gelişimine katkı sağlama, örgütsel bağlılığı arttırma ve örgüt içi verimliliği arttırma kodları üzerinde etkili olduğunu ifade etmişlerdir.

Sonuç: Sonuç olarak spor örgütlerinin güncel bilgi ve iletişim teknolojileri alanındaki yenilikleri takip etmesi ve uygulamaya başlaması bilgi akış hızı hareketliliğine sebep olmuştur. Bu hareketlilik, spor örgütleri açısından teknolojik yeniliklerin bir gereksinim olduğunu ve örgüt içi iletişimde yönetsel süreç açısından önemli katkısı olduğunu ortaya çıkarmıştır. Ayrıca araştırma sonuçları, bilgi ve iletişim teknolojileri kullanımıyla örgütsel performans arasında bir ilişki olduğunu ortaya çıkarmıştır.

Anahtar kelimeler: Spor federasyonları, spor yönetimi, örgütsel iletişim, bilgi ve iletişim teknolojileri

Information and Communication Technologies in Sports Management: The Sample Of Orienteering Federation

Introduction Information and communication technologies, which have developed rapidly and begun to be used almost in every field, have become an irrevocable element also in the management activities. It is seen that these technologies are intensely used in the developed countries of the world in the field of sports management where a significant aspect of modern life is constituted. The usage of information and communication technologies, which increased the productiveness and effectiveness in contemporary sports management, essentially became widespread with the reasons such as simplicity, velocity and cost-effectiveness; and today they became irrevocable after they replaced traditional methods. Objective: In the study, it is aimed to analyze the effect of the use of information and communication technologies on the managerial processes of the sports federations with the sample of Orienteering Federation.

Method: This study was designed with practice focused activity research model, which is one of the qualitative research methods. The experimental research was planned as a three-phased research consisting of pre-activity, activity and post-activity. In the pre-activity process, a face-to-face interview with twelve participants working in various committees of the federation and its city representative, who are selected via criterion sampling method, was carried out. The obtained data was analyzed via content analysis and the communication problems were detected. With the aim of solving the problems revealed as a result of the analyses, a network based software module was developed. In the activity process of the study, the developed module was brought into use of the staff, boards and city representatives of Orienteering Federation for three-month period. In the post-activity process, the second interview with the same research group was carried out and obtained data was analyzed by the researchers who are experts in their fields with the method of content analysis. In the phase of ensuring reliability of the research, simple correspondence and kappa coefficients were calculated. In the analysis of the data, Nvivio 9 qualitative research analysis program was used.

Results: The participants taking part in the study stated that application module had an effect on the following codes: enabling intra- organizational works, strengthening organizational image, making job definitions clear, providing with the development of the branch, increasing organizational loyalty and increasing intra-organizational effectiveness.

Conclusion: As a result, that the sports organizations followed and applied up-to-date innovations in the field of information and communication resulted in mobility in baud rate. This mobility revealed that technological innovations are a need in terms of sports organizations and that it has a significant contribution in terms of managerial process in the intra-organizational communication. Also, the results of study revealed that there is a correlation between the use of information and communication technologies and organizational performance.

Keywords: Sport Federations, Sport Management, Organizational Communication, Information And Communication Technologies

SB411

Sporcuların Antrenöre Bağlılık Düzeylerine Antrenörlerin Liderlik Davranışlarının Etkisi

[1]Yasemin Çakmak Yıldızhan, [1]Mehmet Öztaş, [2]Emrah Seçer

[1]Erzincan Üniversitesi, Besyo, Erzincan
[2]Erzincan Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Erzincan

Email : *cakmakyasemin@hotmail.com, oztasm24@gmail.com, es.bjk.17@windowslive.com*

Bu çalışmanın amacı, sporcu algılarına göre, antrenörlerin liderlik davranışlarının sporcuların antrenör bağlılıkları üzerinde herhangi bir etkisinin olup olmadığı ortaya koymaktır. Araştırmanın evrenini, 2016-2017 sezonunda Anadolu Yıldızlar Ligi (Analig) voleybol yarı finalinde mücadele eden voleybol takımlarının sporcuları oluşturmaktadır. Anadolu Yıldızlar Ligi yetkilileri ile yapılan görüşmeden elde edilen bilgilere göre, ANALİG Voleybol yarı final grubunda 17 takım bulunmaktadır ve bu takımlarda ise ortalama olarak 250 sporcu yer almaktadır. Çalışma grubunu ise bu takımlarda görev yapan, kolayda örnekleme yöntemine göre seçilen ve gönüllü olarak araştırmaya katılan 173 voleybolcu oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak birinci bölümde, sporcuların kişisel özelliklerini tespit etmeye yönelik 5 soru bulunmaktadır. İkinci bölümde, sporcunun algısına yönelik, antrenörün beş farklı liderlik davranışını ölçmeyi amaçlayan, Chelladurai ve Saleh (1980) tarafından geliştirilen ve Türk sporcuları için uyarlanması Toros ve Tiryaki (2006) tarafından, "Sporda Liderlik Ölçeği" kullanılmıştır. Ölçek 40 maddeden oluşan beşli likert tipi bir ölçektir ve eğitici ve öğretici davranış, demokratik davranış, otokratik davranış, sosyal destek davranışı ve pozitif geri bildirim davranışı olmak üzere beş alt boyuttan oluşmaktadır. Üçüncü bölümde ise "Antrenöre Bağlılık Ölçeği" kullanılmıştır. Ölçek yönetici ve liderlere bağlılıktan yola çıkılarak yönetici ve liderlik kapsamındaki davranış ve işlevlerini belirlemek için literatür taraması yapılarak Gümüşlüoğlu ve Aygün'ün (2009A): "Bilgi İşçilerinin Örgüte, Lidere ve İşe Bağlılıklarını Etkileyen Faktörler'' adlı çalışmasından güvenirlik ve geçerlilik çalışması yapılarak alana uyarlanmıştır. Ölçek 14 maddeden oluşan beşli likert tipi bir ölçektir. Elde edilen veriler SPSS 17 istatistik programı ile analiz edilmiştir. Verilerin çözümlenmesinde aritmetik ortalama, frekans, bağımsız t-testi, pearson momentler çarpım korelasyon katsayısı ve antrenör bağlılığının yordanması amacıyla antrenör liderlik davranış boyutları ile antrenör bağlılığı arasında çoklu regresyon analizi yöntemi kullanılmıştır. Araştırmaya katılan sporcuların % 36.4'ü kadın, % 63.6'sı erkek sporcular oluşturmaktadır. Araştırmanın bulgularına göre, sporcuların antrenörlerinin liderlik davranışlarına ilişkin puan ortalamaları ile cinsiyet değişkeni açısından herhangi bir liderlik davranışında ve antrenör bağlılığında anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Sporcuların yaşları arttıkça, algıladıkları antrenör davranışlarının eğitici öğretici, otokratik, sosyal destek, pozitif geri bildirim davranışlarının ve antrenör bağlılığının azaldığı, sporcuların spor yapma süresi arttıkça algıladıkları antrenör davranışlarından otokratik ve pozitif geri bildirim davranışlarının azaldığı, sporcuların kulüpte oynama süresi arttıkça algıladıkları antrenör davranışlarından otokratik ve sosyal destek davranışlarının azaldığı ve sporcuların antrenörü ile çalışma süresi arttıkça algıladıkları antrenör davranışlarından otokratik ve sosyal destek davranışlarının azaldığı ve antrenör bağlılığının da arttığı belirlenmiştir. Antrenör bağlılığıyla antrenörlerin liderlik davranışları arasındaki ilişki incelendiğinde ise, eğitici ve öğretici davranış, demokratik davranış ve sosyal destek davranışı arasında pozitif yönde ve anlamlı ilişki tespit edilmiştir.

The Effect Of Leadership Behaviours Of Trainers On Loyalty Levels Of Players To The Trainer

The aim of this study is to show, according to perception of players, if leadership bahaviours of trainers have an effect on loyalty levels of players to the trainer or not. The players of volleyball team that are competing in Anatolian Stars League(Analig) volleyball semi-final during 2016-2017 season, form the population of the study. According to the datas obtained from negotiations done with authorities of Anatolian Stars League, there are 17 teams in ANALİG Volleyball semi-final group and in these teams there are approximately 250 players. On the other hand 173 volleyball player performing duty in the team that were chosen according to convenience sampling method and voluntarily participated to the research, formed the working group. In the research as a collection tool, in the first part there are 5 questions towards obtaining of personal properties of players. In the second part "Leadership Scale in Sports" aiming to evaluate five different leadership behaviours towards player perception that was developed by Chelladurai and Saleh(1980) and was adapted by Toros and Tiryaki(2006) for Turkish players, was used. The scale is a five point likert type scale consisted of 40 items and involves five sub dimensions such as educative and tutorial behaviour, democratic behaviour, autocratical bahaviour, social support behaviour and positive feedback behaviour. In the third part "Trainer Loyalty Scale " was used. The scale was adapted to the field by making reliability and validity study from the research of Gümüşlüoğlu and Aygün(2009A) named "Factors Affecting Loyalty of Brain Workers to Organization, Leader and Job" in order to obtain behaviour and functions of managers and leaders in the scope of management and leadership.

The scale is a five point likert type scale consisted of 14 items. Obtained datas were analysed by SPSS 17 statistical programme. In analysis of datas arithmetical mean, frequency, independent t-test, Pearson product-moment correlation coefficient were used and multiple regression analysis method between trainer loyalty and trainer leadership behaviour dimension was used to predict trainer loyalty. 36.4% of participants are women whereas 63.6% of them are men. According to the findings of research, there was not obtained a significant difference in any leadership behaviour and trainer loyalty in terms of point averages of players regarding leadership behaviours of their trainers and gender variable. As the ages of players get older, it was obtained that their perceived trainer behaviours are educative and tutorial, autocratical, social support, positive feedback behaviours and trainer loyalty becomes less; as their sporting time increases, their perceived trainer bahaviours are autocratical and positive feedback behaviours become less; as the spoting period of players at club increases, their perceived autocratical and social support behaviours from trainer behaviours become less and as the working period of players with their trainers increases, their perceived autocratical and social support behaviours from trainer behaviours become less and trainer loyalty increases. As the relation between trainer loyalty and trainer leadership behaviours are examined, there obtained a significant and positive relation between educative and tutorial behaviour, democratic behaviour and social support behaviour.

SB414

Bocce Branşındaki Sporcuların Bazı Değişkenlere Göre Başarı Düzeylerinin İncelenmesi

***[1]Taha Mustafa Gemi*, [2]Gürkan Elçi**

[1]Uludağ Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Bursa
[2]Bartın Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Bartın

Email : *gurkanelci@gmail.com*

Giriş ve Amaç Bu araştırmanın amacı, Bocce branşında aktif olarak müsabakalara katılan kişilerin spor geçmişleri ile branş bazında elde ettikleri başarıların incelenmesidir. Bocce branşında gerek ulusal gerekse uluslararası başarıyı artırmak adına branşın gelişimi ve yaygınlaşması için araştırma sonuçları büyük bir öneme sahiptir.

Yöntem Bocce branşında aktif olarak müsabakalara devam eden rastgele örneklem seçme yöntemi ile belirlenmiş, 49 erkek ve 50 kadın toplam 99 sporcu (Xyaş=19.33±5.83) araştırmanın örneklem grubunu oluşturmaktadır. Verilerin toplanması sürecinde sporculara demografik bilgilerin sorulduğu soruların yanı sıra, elde ettikleri başarılar, spora başlama yaşları ve Bocce branşı haricinde herhangi bir branşı olup olmadığı soruları sorulmuştur. Araştırma grubundan elde edilen verilerin incelenmesinde frekans, ortalama ve yüzde değerleri alınmıştır. Ayrıca Pearson Momentler Çarpımı "Korelasyon Testi" yapılarak elde edilen değişkenler arasındaki ilişkiye bakılmıştır ($p<0.05$).

Bulgular Araştırma sonuçlarında yaş ortalaması arttıkça başarı düzeylerinin arttığını ($r=.38$; $p<0.05$) gözlemlenen bu ilişkinin pozitif yönde ve düşük düzeyde olduğu söylenebilir. Aynı bulguya paralel olarak, Bocce branşına başlama yaşları ile elde edilen başarı arasında da pozitif yönde ve orta düzeyde bir ilişki bulunmuştur ($r=.60$; $p<0.05$).

Sonuç Spora erken başlayarak turnuvalara katılım sayesinde kazanılan tecrübenin başarı elde etme değişkeni ile doğru orantıda ilişki gösterdiğini söyleyebiliriz. Sonuç olarak, her spor branşında olduğu gibi Bocce sporuna da bireylerin gelişim süreçleri göz önünde bulundurularak küçük yaşlardan itibaren başlanmalı ve düzenli olarak antrenmanlar ile turnuvalara katılım sağlanması durumunda başarı elde edilebileceği söylenebilir.

Athletes in the Bocce Branch; Investigation of Achievement Levels in terms of Some Variables

Introduction and Aim The purpose of this study is to investigation the achievements of sports participants in the Bocce branch, who are actively participating in the sport, on their branch basis. In the Bocce branch, research results for the development and spread of the branch have a great proposition in order to increase both national and international success.

Method The sampling group consisted of a total of 99 athletes (age = 19.33 ± 5.83), 49 male and 50 female, determined by random sample selection method, active in the Bocce branch.In the process of collecting data, questions were asked about the demographic information of the sportsmen, as well as the successes they had achieved, the ages of starting the spores and whether there were any branches other than the Bocce branch. Frequency, mean and percentage values were taken into account when examining the data obtained from the research group. In addition, the relationship between variables obtained by performing Pearson Moments Multiplication "Correlation Test" was examined ($p <0.05$).

Results and Discussion As the age average of the research results increased, the success level was increased ($r = .38$; $p <0.05$) and this relationship was found to be positive and low. In parallel with the same finding, there was a positive and moderate correlation between the starting age of the Bocce branch and the success achieved ($r = .60$; $p <0.05$).

As a result, we can say that the experience gained by participation in the tournament starting early in the spore shows a direct correlation with the achievement variable of success. As a result, as in every sport branch, it can be said that Bocce sports can be successful if starting from young ages considering the development process of the individuals and regularly participating in training and tournaments.

SB424

Futbol Seyircilerinin Takım İle Özdeşleşme Düzeyi ve Risk Algıları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

***[1]Meral Sevinç Tırpan*, [1]R. Timuçin Gençer**

[1]Ege Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, İzmir

***Email :** meralsevinc@hotmail.com, timucin.gencer@gmail.com*

Giriş ve amaç: Bu çalışmanın amacı, müsabakaları stadyumlarda izlemeye giden futbol seyircilerinin taraftarı oldukları takım ile özdeşleşme düzeyleri ve risk algıları arasındaki ilişkiyi incelemektir.

Method: Araştırmanın örneklemini, futbol maçlarını stadyumlarda seyreden, kolayda örneklem yöntemi ile seçilmiş toplam 314 futbol seyircisi (29 kadın, 285 erkek) oluşturmaktadır. Çalışmada, Seyirci Risk Algısı Ölçeği, Takımla Özdeşleşme Ölçeği ve seyircilerin demografik özelliklerinin yer aldığı bir anket formu kullanılmıştır. Verilerin analizinde betimsel istatistiklerin yanı sıra Spearman sıra korelasyon analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan seyircilerin takımları ile özdeşleşme düzeylerinin ($\bar{X}$=6.51 ±.90) yüksek olduğu belirlenmiştir. Bununla beraber bu seyircilerin performans risk algılarının ($\bar{X}$=3.92 ±1.63) ve fiziksel risk algılarının ($\bar{X}$=3.20 ±1.61) orta düzeyde; finansal, sosyal, zaman ve psikolojik risk algı düzeylerinin ise düşük düzeyde olduğu belirlenmiştir. Bu seyircilerin özdeşleşme düzeyleri ile finansal risk algıları (r= -.253; p=.000), zaman risk algıları (r= -.236; p=.000), psikolojik risk algıları (r= -.366; p=.000), sosyal risk algıları (r= -.184; p=.001) ve fiziksel risk algıları (r= -.238; p=.000) arasında düşük düzeyde negatif yönlü bir ilişki belirlenmiştir. Seyircilerin performans risk algıları (r= -.093; p=.100) ile takımla özdeşleşme düzeyleri arasında ise, istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunamamıştır.

Sonuç ve Tartışma: Özdeşleşme düzeyi, seyircilerin spor tüketim davranış niyetlerini ve gerçek davranışlarını etkilemektedir. Bununla beraber seyircilerin risk algıları da tüketim davranışı üzerinde önemli bir yer tutmaktadır. Seyircilerin performans risk algıları ile özdeşleşme düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki çıkmaması, takımlar açısından özdeşleşme düzeyi yüksek seyircilere sahip olmanın önemini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Seyirci, Stadyum, Risk Algısı, Özdeşleşme

An Investigation On The Relationship Between Football Spectators' Team Identification Levels and Risk Perceptions

Purpose: The purpose of this study was to determine the relationship between football spectators' team identification and their risk perceptions.

Method: A total 314 football spectators attending games in stadiums (29 female, 285 male) participated in the study by using convenience sampling method. A questionnaire consisting of the "Spectator Risk Perception Scale, Team Identification Scale and some demographic questions was used in this study. In the analysis of data descriptive statistics and the Spearman's rank correlation coefficient were used.

Results: The study revealed that the spectators participated in the study had high team identification levels (6.51 ±.90). Also, their performance risk perceptions ($\bar{X}$=3.92 ±1.63) and physical risk perceptions (3.20 ±1.61) were moderate level while their financial, social, time and psychological risk perceptions were found out to be low. The study showed a low-level negative correlation between spectators' team identification level and their financial risk (r= -.253; p=.000), time risk (r= -.236; p=.000), psychological risk (r= -.366; p=.000), social risk (r= -.184; p=.001), and physical risk (r= -.238; p=.000) perceptions. No statistically significant correlation was found between the spectators' team identification level and their performance risk perception (r= -.093; p=.100).

Discussion and Conclusion: Team identification level has an impact on spectators' sports consumption behavior intentions and actual behaviors. Also risk perceptions of the spectators have an important issue affecting their consumption behaviors. No statistically significant correlation was found between the spectators' performance risk perception and their team identification level. This finding reveals that having highly identified spectators with the team is advantageous for the teams.

Keywords: Spectator, Stadium, Risk Perception, Association

SB512

Spor Bahsi Oynama Davranışının Rekreasyonel Bir Faaliyet Olarak İncelenmesi

[1]Sevda Gökce Yüce, [1]Arif Yüce, [1]Hakan Katırcı

[1]Anadolu Üniversitesi, Eskişehir

Email : *sgokce@anadolu.edu.tr, arifyuce@anadolu.edu.tr, hakankatirci@anadolu.edu.tr*

Giriş: Spor bahsi uluslararası literatürde, spor olayları üzerine bahis koyarak, sonuçların tahminine dayalı aktiviteler olarak tanımlanmaktadır (Anastasovski ve Nanev, 2014). Sporun kendi içerisinde barındırdığı dinamikler ile birlikte yarışma sonuçlarındaki belirsizlik, spor etkinliklerinin bahis için cazip ortamlar oluşturmasına olanak sağlamaktadır (Koning ve Velzen, 2009; Li vd., 2012; Mao vd. 2015). Bu belirsizlik hem spor ve bahis arasındaki ilişkiyi kuvvetlendirmekte hem de spor bahsini popüler bir mecra haline getirmektedir (Li vd., 2012). Bireylerin gerek spor bahsi oynama, gerekse de rekreasyonel aktivitelere katılım konusunda farklı motivasyonlara sahip olduğu ve her iki durumun da öznel nitelikler barındırdığını ifade etmek mümkündür. Cinsiyet, medeni durum, yaşanılan coğrafya, kültürel farklılıklar, tüketim alışkanlıkları, sosyal sınıf vb. faktörlere göre tercihlerin farklılaştığı serbest zaman anlayışı ve spor bahsi oynama davranışı arasındaki bu kesişim, spor bahsi oynama davranışının bir rekreasyonel faaliyet olarak değerlendirilebileceğini ortaya koymaktadır. Buna göre bireylerin spor bahsi oynama davranışlarının incelenmesi ve daha önce gerçekleştirilmiş bilimsel çalışmalar esas alınarak rekreasyonel faaliyetlere ait motivasyonlar ile karşılaştırılması mevcut durumun anlaşılması adına önem kazanmaktadır.

Amaç: Bu araştırmanın amacı; spor endüstrisi içerisinde oldukça önemli bir yeri olan spor bahis oyunlarına katılan bireylerin, spor bahsi oynama davranışlarının, rekreasyonel faaliyetler kapsamında değerlendirilmesine yönelik bir yaklaşımı ortaya koymaktır.

Metod: Araştırma kapsamında nitel görüşme ve literatür taraması yöntemlerinden yararlanılmıştır. Araştırma verileri, araştırmacı tarafından oluşturulan yarı yapılandırılmış formlar aracılığı ile gerçekleştirilen görüşmelerden ve ilgili literatürde yapılan bilimsel çalışmalardan elde edilmiştir. Buna göre araştırma kapsamında toplam 20 birey ile spor bahsi oynama nedenlerine yönelik görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Ayrıca daha önce gerçekleştirilmiş çalışmalara ilişkin veriler derlenerek karşılaştırma yapılmıştır.

Bulgular: Bireylerin spor bahsine ve rekreasyonel faaliyetlere yönelme nedenleri birbirleri ile karşılaştırıldığında, eğlenmek, boş vakitleri değerlendirme, sosyalleşme amacı gibi faktörler her iki kavramda da var olan ve yoğun olarak ortaya çıkan ortak motivasyon unsurları olarak tespit edilmiştir.

Sonuç ve Tartışma: Araştırmada elde edilen verilere göre ortaya çıkan eğlenmek, boş vakitleri değerlendirme, sosyalleşme amacı gibi faktörlerin gerek rekreasyonel faaliyetlerin, gerekse de spor bahsi oynama davranışının temelini oluşturduğu yorumu yapılabilmektedir. Konuyla ilgili uluslararası bilimsel çalışmalar incelendiğinde de benzer sonuçların ortaya çıktığı ifade edilebilir. Bu kapsamda spor bahsi oynama davranışının barındırdığı motivasyon unsurları özelinde temel rekreasyonel faaliyetlerden biri olduğu yorumu da yapılabilmektedir. Ayrıca Türkiye'deki spor bahsi kavramının bazı unsurları ile uluslararası literatürden farklılık göstermesine rağmen bu durumun bireylerin motivasyon unsurlarında aynı derecede etkiye sahip olmadığı gözlenmiştir.

Kaynaklar

Anastasovski, I. &Nanev, L. (2014). Difference between sports betting and gambling on the aspect of educational level of citizens who are active users of the games of chance in the Republic of Macedonia, Research in Physical Education, Sport and Health., 3(1), 47-50.

Koning, R. H. & Velzen, B. (2009). Betting exchanges: the future of sports betting?, International of Sport Finance, 4, 42-62.

Li, H. Mao, L. L.,Zhang, J. J. Wu, Y., Li, A. &Chen, J. (2012). Dimensions of problem gambling behavior associated with purchasing sports lottery, Journal of Gambling Study, 28, 47-68.

Mao, L. L.,Zhang, J. J. & Connaughton, D. P. (2015). Sport gambling as consumption: evidence from demand for sports lottery, Sports Mnagement Review, 18, 436-447.

Examination of Sports Betting as a Recreational Activity

Introduction: International literature defined sports betting as activities that has predictive outcomes by placing a bet on a sports game (Anastasovski and Nanev, 2014). Due to the dynamics and uncertainties within the sports activities, such activities provide an attractive environment for betting (Koning and Velzen, 2009; Li et al., 2012; Mao et al. 2015). This uncertainty strengthens the relationship between sport and betting as well as increasing the popularity of sport betting (Li et al., 2012). It is adequate to mention that individuals have different motivations for sports betting and recreational activities and both situations contain subjective properties. This intersection between sports betting behaviours and leisure perception that depends on various factors such as gender, marital status, geography, cultural differences, consumption habits, and social factors, sports betting behaviour could be evaluated in terms of recreational activity. Accordingly, it is important to investigate sports betting behaviours of individuals and comparing the motivations for recreational activities based on scientific studies.

Purpose: The purpose of this research is to provide a perspective for investigating sport betting behaviours of individuals who are actively involved in sports betting which is an important element in sports industry in terms of recreational activities.

Method: Qualitative interview and literature research methods were adopted in this study. Research data were obtained from interviews using semi-structured forms and scientific research on related literature. Accordingly, total of 20 individuals for interviews to determine the sports betting drives of these individuals. Additionally, data from previous researches were compiled and compared with this study.

Findings: When sports betting and recreational activity tendencies of individuals are compared, motivations elements which existed and were intense in doing activities on spare time and socialising objective were identified.

Results and Discussion: The research data indicated that factors such as having fun, doing activities in spare time, and socialising objective were the basis of both recreational activities and sports betting behaviour. As the international scientific researches were investigated, similar results were observed. In this context, in terms of motivation elements within sports betting behaviour, this could be considered as one of the fundamental recreational activities. Additionally, although sports betting concepts in Turkey has differences from international literature, it is observed that this situation has the same level of effect on individual motivation.

References: Anastasovski, I. &Nanev, L. (2014). Difference between sports betting and gambling on the aspect of educational level of citizens who are active users of the games of chance in the Republic of Macedonia, Research in Physical Education, Sport and Health., 3(1), 47-50.

Koning, R. H & Velzen, B. (2009). Betting exchanges: the future of sports betting?, International of Sport Finance, 4, 42-62.

Li, H. Mao, L. L.,Zhang, J. J. Wu, Y., Li, A. &Chen, J. (2012). Dimensions of problem gambling behavior associated with purchasing sports lottery, Journal of Gambling Study, 28, 47-68.

Mao, L. L.,Zhang, J. J. & Connaughton, D. P. (2015). Sport gambling as consumption: evidence from demand for sports lottery, Sports Management Review, 18, 436-447

SB546

Profesyonel Futbol Seyircilerinin Maça Katılım Kararları ve Seyretme Güdüleri Arasındaki İlişkilerin İncelenmesi

[1]Ercan Polat, [1]Halil Erdem Akoğlu, [2]Kadir Yıldız, [3]Hasan Birol Yalçın

[1]Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu,Niğde
[2]Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi,Manisa
[3]Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu,Bolu

Email : *ercihanpolat@hotmail.com, erdemakoglu@hotmail.com, kadiryildiz80@hotmail.com, hbirol@yahoo.com*

Giriş Bireyler, birbirinden çok farklı nedenlerle bir spor müsabakasına seyirci olarak katılmak isteyebilirler. Bu durum, bireyin psikolojik ve sosyal gereksinimleri ile yakından ilgili olduğu için seyirci güdüleri ile ilgili gerçekleştirilen çalışmaların büyük bir çoğunluğu bu gereksinimlere dayalı çalışmalardır (Trail vd., 2000; Zhang vd., 2001). Dolaylı başarı, estetik, drama, kaçış, bilgi edinme ve sosyal etkileşim gibi güdüler, bu gereksinimleri karşılamaktadır (Trail ve James 2001). Bireylerin profesyonel futbol kulüpleriyle özdeşleşmesinde kulübün başarısı, şehirlerinin takımı olması, sporcuları, antrenörü, arması veya renkleri gibi çeşitli nedenlere bağlanabilir. Profesyonel futbol kulüpleri için önemli olan birçok maddi faktör bulunmaktadır. Bunlar sponsorluk gelirleri, lisanslı ürünlerden gelen satış gelirleri, yayıncı kuruluş gelirleri ve kulüplerinin maçlarını izlemek için gelen taraftarların gişe gelirleri olarak sayılabilir. Taraftarlar kulüpleri tarafından gerçekleştirilen etkinliğe doğrudan ya da dolaylı olarak katılırlar (Mullin vd., 2000). Seyirciler, taraftarı oldukları kulübün sporcularına tribünden destek vererek onların performanslarının artmasını sağlarken aynı zamanda taraftarı oldukları spor kulüplerine yaptıkları harcamalarla kaynak da sağlamaktadırlar. Bu nedenle, seyirciler spor kulüpleri için kilit aktörlerdir ve spor kulüpleri gün geçtikçe daha fazla izleyiciyi tribünlere çekmek istemektedir. Daha fazla taraftarın tribünlere çekilebilmesi ise taraftarları spor müsabakalarını izlemek için stadyuma gelmeye iten nedenlerin, diğer bir ifade ile güdülerin anlaşılması ile mümkün olabilecektir. İzleyicilerin spor müsabakalarına katılmalarını etkileyen güdülerin belirlenmesi ve maça katılım kararlarında etkili olan faktörlerle karşılaştırılması bu nedenle önem arz etmektedir. Araştırmanın Amacı Bu araştırma profesyonel futbol takımı seyircilerinin müsabakalara katılım kararları ile seyirci güdüleri arasındaki ilişkilerin ortaya çıkarılması ve değişkenler arası ilişkileri belirlemek amacıyla hazırlanmıştır. Araştırmanın Yöntemi Araştırmada kullanılan yöntem ilişkisel tarama modelidir. Araştırma grubu olarak taraftar dernekleri ve futbol müsabakalarını canlı olarak seyretmiş seyircilerden 300 kişiye geçerli anket uygulanmıştır. Dört bölümden oluşan anketin ilk iki bölümünde Polat ve Yalçın (2017) tarafından geliştirilen Spor Seyircisi İçin Dışsal Güdü Ölçeği (SSİDGÖ) ile Spor Seyircisi İçin İçsel Güdü Ölçeği (SSİİGÖ) isimli ölçekleri kullanılmıştır. Üçüncü bölümünde (Gençer ve Aycan, 2008) tarafından geliştirilen Seyirci Katılım Kararı Ölçeği ve dördüncü bölümde kişisel bilgi formu yer almıştır. Verilerin analizinde bazı tanımlayıcı istatistikler (ortalama, standart sapma, yüzde, frekans dağılımı) yapılmıştır. Tanımlayıcı istatistiklerin yanında ilişki karşılaştırmaları için Pearson Korelasyon Analizi kullanılmıştır. Bulgular ve Sonuç Bulgular incelendiğinde SSİDGÖ ve SSİİGÖ alt boyutları İle Maça Katılım Kararı Ölçeği alt boyutları arasında genel olarak pozitif yönde düşük düzey anlamlı ilişkilerin olduğu belirlenmiştir. Sonuç olarak katılımcıların gerek içsel ve gerekse dışsal yönden seyretme güdüleri arttıkça maçları canlı seyretmeye yönelik katılım kararlarının da kısmen de olsa artığı söylenebilir.

Anahtar kelimeler: Katılım kararları, seyretme güdüleri, içsel motivasyon, dışsal motivasyon

Examination of the Relationship between Attending a Game and Motivational Aspects of Professional Soccer Club Fans

Introduction Individuals reported many different reasons to participate in sport activities. Since this situation is closely related to the psychological and sociological needs, most of the studies are focused on spectator motivation (Trail vd., 2000; Zhang vd., 2001). In these studies, motivational factors such as success, aesthetics, escaping, acquiring knowledge and socialization are said to meet the individuals' needs (Trail and James 2001). There are many reasons, such as success of the club, hometown team, colour and emblem of the team, athletes and coaches, why people identify themselves with professional soccer clubs. Further, there are many factors that contribute to the income of professional football clubs. These include sponsorship revenues, sales from licensed products, revenues from publisher organizations and broadcasting, and box office revenues. In the literature, it is stated that fans can take part in their clubs either directly or indirectly (Mullin vd., 2000).

While the fans support their team to improve their performance, they also provide financial resources to the club. For this reason, spectators play a key role in sports clubs, and they are implementing different strategies to attract more and more supporters to tribunes. Attracting more supporters relies on understanding the reasons why the fans are coming to the stadium and understanding their motives. This shows why it is important to determine the motives of fans' participation and decision making process.

Purpose of the Study The purpose of the study is to examine the relationship between decision of attending a game and motivational aspects of Professional Soccer Club Fans.

Methodology The relational survey model is used for this study. As a research group, 300 valid questionnaires were distributed to the fans' associations and fans who watch football competitions lively completed the questionnaire. In the first two sections of the four- part-questionnaire, scales which are called Extrinsic Motivation Scale for Sport Spectators (EMSSS) and Intrinsic Motivation Scale for Sport Spectators (IMSSS) and developed by Polat and Yalcin (2017) were used. The Attendance Participation Decision Scale (APDC) which was developed by Gencer and Aycan (2008) was included in the third part and the fourth part consisted of personal information form. Some descriptive statistics (average, percentage, frequency distribution) were run for the analysis of the data. In addition to descriptive statistics, Pearson Correlation Analysis was used for comparisons.

Findings and Results The findings of the study revealed that there was a generally low level of positive relationship between the sub dimensions of EMSSS, the sub dimensions of (IMSSS) and sub dimensions of the participation decision scale (APDC). Therefore, it can be concluded that, as the scores of both extrinsic (EMSSS) and intrinsic (IMSSS) scales increase, it is more likely that fans decide to watch the game. Further analysis showed that when the scores of EMSSS and IMSSS are high, fans tend to watch the game live.

Keywords: Participation Decision, Motivational Aspects, İntrinsic Motivation, Extrinsic Motivation

OA554

Sport, Including E-Sport, in The Light Of Various Interpretations

[1]Malgorzata Tomecka

[1]Academy Of Sport Education in Warsaw

Email : *tomeckam@poczta.onet.pl*

Introduction: Reaching for one of the papers of the Polish sociologist, Zbigniew Krawczyk, an unquestionable expert on physical culture and herein presented issues, I have read, that "(…) scientific knowledge about sport is as much a reconstruction of the reality in question but also its creation. In science, thus, we are doomed to an endless chain of further interpretations of particular images of sport, and not its limited explication" . Sport is a multidimensional social phenomenon in the dynamically changing communities as well as one of the elements of physical culture seen as a specific field of culture in a selective and global understanding. In contrast, e-sports are a relatively new phenomenon of greater and greater social meaning of a local range and also in the global scale. At present, e-sports which are called "sport" intellectual activity are not regarded as sport in Poland, but in June, 2017 Parliament accepted an amendment of the Act about sport, and the definition of sport was enlarged with the notion of intellectual competition. That was a tribute to e-sports surroundings, however, so far only of a technical and symbolic meaning.

Purpose: The purpose of this paper is an attempt to define a contemporary understanding of the terms "sport" and "sportsman" including e-sports, as sport representatives of intellectual activities. The purpose is also to indicate the elements which join the world of sport that is traditionally understood and the world of digital sport.

Method: The basic source material for the present work is a quality analysis of the subject literature, mainly of Polish authors, the representatives of different scientific disciplines. The supplement includes the results of my own studies carried out on the basis of surveys , individual oral free interviews, participant observation as well as websites contents analysis.

Findings: In my opinion, contemporarily, sport is an institutionalized physical activity, the aim of which is to achieve the best sport results in the area of one subject or multi-subjective classified competition. It is aiming at perfection and sport mastery of a character of a fight against time, space, or a competitor.

On the other hand, a sportsman is a competitor, who, by his own physical and psychical effort is involved with competition of a character of fight against time, space, rivals and himself and aims at perfection in achieving sport mastery as well as his full personal development in an institutionalized classified sport.

Conclusion and Discussion:According to traditionally understood sport, intellectual activities such as for example chess, card games, automatic games or e-sports are not considered sports because of the lack of the most important designate, which is physical activity. However, similarities connected with competition, job market, the notion of amateurship, systematicity and doping seem to be common to sport and e-sport on the professional level.

REKREASYON / RECREATION

SB21

Kaya Tırmanışının Çevresel Etkileri Üzerine Bir Literatür İncelenmesi

[1]Güney Çetinkaya

[1]Akdeniz Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Antalya

Bu çalışma, doğal alanlarda gerçekleşen önemli bir etkinlik olan kaya tırmanışının çevresel etkilerinin değerlendirmesine yönelik bir literatür taramasıdır. Kaya tırmanışı, performansa dayalı ve zorlu bir spor dalı olmanın yanı sıra içerdiği yer değiştirme hareketi nedeniyle alternatif bir turizm ürünü olarak tanımlanmaktadır. Bu etkinlik diğer doğa temelli turizm türleri gibi kaynak olarak çoğunlukla el değmemiş doğal alanları kullanmakta ve bu alanlara etkiler bırakmaktadır. Günümüzde; doğa temelli ve macera deneyimi içeren bu etkinliğe yönelik rekreasyonel ve turistik talep giderek artış göstermektedir. Bu nedenle, alternatif bir turizm kaynağı olarak kaya tırmanışı etkinliklerinin sürdürülebilirliği için, bu etkinlik kaynaklı etkilerin belirlenmesi gereklidir. Yapılan literatür taramasında, kaya tırmanışının yarattığı çevresel etkileri yönelik çalışmaların sınırlı olduğu ve bu etkinliğin doğal alanlara olumsuz etkiler bırakabildiği belirlenmiştir. Sonuç olarak, kaya tırmanışının çevresel etkilerine yönelik bilimsel çalışmaların artırılması ve bu çalışmaların sonuçları doğrultusunda alan planlamalarının yapılması önerilmektedir.

A Literature Review About Environmental Impact Of Rock Climbing

This study is a literature review about the environmental impact of rock climbing that is an important activity occur in natural areas. Rock climbing is defined as an alternative tourism product due to involve the movement, on the other hand it is a challenging sport branch which based on sportive performance. This activity mostly uses and affects natural areas such as other nature-based tourism types. Nowadays recreational and touristic demand for this activity, which includes nature-based and adventure experience, is increasing steadily. Therefore, for the sustainability of rock climbing activities, which is an alternative tourism resource, it is necessary to determine the effect of these activity. In this literature review, it was determined that studies about the environmental impacts of rock climbing were limited in addition to this activity could have negative effects on natural areas. As a result, it is suggested to increase the scientific studies on the environmental effects of rock climbing and planning the rock climbing areas with the results of these studies.

SB73

Batman Üniversitesindeki Kadın Yöneticilerin Rekreasyon Kavramı Ve Uygulamalarına Bakış Açılarının Değerlendirilmesi

[2]Zeynep Korkut, [1]Zühal Kılınç

[1]Batman Üniversitesi, Batman
[2]Batman

Email : *besyo.zeynep.yalin@gmail.com, zuhalkilinc14@gmail.com*

Giriş: Bu araştırmada, Batman Üniversitesindeki kadın yöneticilerin rekreasyon kavramı ve uygulamalarına bakış açılarının belirlenmesine yönelik görüşleri değerlendirilmiştir.

Amaç: Bu çalışmanın amacı, kadın yöneticilerin rekreasyon kavramına ve uygulamalarına bakış açılarının belirlenmesidir. Kadın yöneticilerin serbest zamanlarını etkili bir şekilde aktivitelerle değerlendirmeleri, onların motivasyonlarını artırarak örgütsel hedefler doğrultusunda harekete geçmelerini, zihinsel ve fiziksel güçlerini bu yönde verimli kullanmaları açısından da bu çalışma önemlidir.

Metod: Batman Üniversitesinde 2016-2017 öğretim yılının bahar yarıyılında yönetici pozisyonda çalışan toplam 8 kadın yönetici arasından 4 kadın yönetici bu araştırmanın örneklemini oluşturmaktadır. Araştırmada, nitel araştırma yöntemi kullanılmıştır. Veriler görüşme formu yöntemi yolu ile elde edilmiştir. Araştırmada, tipik durum örneklem ve kolay ulaşılabilir örneklem yöntemi kullanılmıştır. Veriler betimsel ve içerik analiz yöntemi kullanılarak analiz edilmiştir.

Bulgular: Batman Üniversitesindeki kadın yöneticiler ile yapılan görüşmelerde, elde edilen verilerin çözümlenmesi sonucunda, kadın yöneticiler tarafından dile getirilen sorunlar kodlandıktan sonra, altı tema altında toplanmıştır. 1)Rahatlama temasında, beyni boşaltma 2)etkin zaman temasında, sakin ve kaliteli zaman 3)Serbest zaman temasında, serbest zamanları değerlendirme 4)Yenilenme temasında, yeniden yaratılış, yeniden doğuş, kişiliğini geliştirmek, yeniden yapılanma, hayata bakış açımızı değiştirmek, 5)Sportif faaliyetler temasında, spor yapmak, yürüyüş, dans (zumba), örgü örmek, spor tesislerini kullanmak 6)Sosyal ve Kültürel faaliyetler temasında, ahşap boyamak, arkadaşlarla vakit geçirmek, konserler, bahar şenlikleri, edebiyat kulübü, kitap okumak.

Sonuç ve Tartışma: Sonuç olarak; katılımcıların yoğun iş temposundan ve kurumlarında yeterli rekreatif aktiviteler bulunmadığından dolayı rekreatif faaliyetlere katılımlarının az olduğu görülmüştür.

Evaluation of Women Managers' Concepts and Practices of Recreation in Batman University

Introduction: In this research, opinions of women managers in Batman University on the determination of the concept of recreation and their applications were evaluated.

Aim: The aim of this study is to determine the views of women managers on the concept and practices of recreation. Efficiently evaluating woman managers' free time, increasing their motivations and moving towards organizational goals and important in terms of using mental and physical powers efficiently in this direction.

Metod: The Woman managers of 4 among the total 8 woman managers working at manager position in Batman University during the spring semester of 2016-2017 academic year constitute the sample of this research. In this research, qualitative research methods were used. The data were collected via the interview form method. In the study, typical case sampling and easily accessible sampling method were used. Its were analyzed using descriptive and content analysis methods.

Findings: In interviews with woman managers at the university of Batman, as a result of analyzing the data obtained after coding issues raised in the woman side managers, are grouped under six themes.1) In terms of relaxation, do not empty your brain. 2) The effective contact time, quiet and quality time. 3) Free time, free time evaluation. 4)

In terms of renewal, recreation, rebirth, developing personality, restructuring, changing our point of view of life. 5) In terms of sports activities, sports, hiking, dancing (zumba), knitting, using sports facilities 6) Social and cultural activities, woodworking, spending time with friends, concerts, spring festivals, literature clubs, reading books.

Conclusion: As a result, participation in recreational activities due to the absence of adequate institutions and a busy work schedule, participation in recreational activities.

SB77

Üniversite Öğrencilerinin Rekreasyonel Eğilimleri ve Rekreasyonel Etkinliklere Katılımlarına Engel Olan Faktörlerin İncelenmesi (Üsküdar Üniversitesi Örneği)

[1]Orhan Şükrü Bosna, [1]Betül Bayazıt, [2]Ozan Yılmaz

[1]Kocaeli Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Kocaeli
[2]Kocaeli Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Kocaeli

Email : *s.bosna@hotmail.com, bayazitbetul@gmail.com, ozanyilmaz57@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Günümüz insanı şimdiye kadar hiçbir insanın sahip olamadığı kadar serbest zamanlarını değerlendirme olanaklarına sahip olarak görülmektedir. Serbest zaman yaşamın pratik ihtiyaçlarını yerine getirdikten sonra geriye kalan zaman dilimi olarak tanımlanmaktadır (Torkildsen, 2005). Üniversite gençlerinin boş zamanlarını değerlendirmeleri ve rekreasyon etkinliklerine katılımları, üniversite eğitimleri süresinde okulların kendilerine sunduğu olanaklar kapsamında yarı örgütlü bir şekilde gerçekleşmekte; bu bağlamda üniversiteler öğrencilerinin resmî eğitimleri dışında kalan zamanlarını iyi bir şekilde değerlendirmeleri için de yönlendirici rol üstlenebilmektedirler (Balcı, 2003). Aynı zamanda öğrenciler okullardaki boş zaman faaliyetlerine katılmakla, kendi boş zaman saatlerini geliştirebilmelerini sağlayacak ilgi ve becerileri kazanmaktadırlar (Hendry ve Marr, 1985).Bu bağlamda yapılan araştırmada, Üsküdar Üniversitesi'nde okuyan öğrencilerin rekreasyonel eğilimleri ve rekreasyonel etkinliklere katılımına engel olan faktörlerin incelenmesi amaçlanmıştır.

Metod: Araştırmaya, Üsküdar Üniversitesi'nde okuyan 96'sı erkek, 99'u kadın olmak üzere toplam 195 öğrenci katılmıştır. Veri toplama aracı olarak Alexandris ve Carroll (1997) tarafından geliştirilen, Türkçe uyarlaması için geçerlik ve güvenirlik çalışması Gürbüz ve Karaküçük (2007) tarafından yapılan "Boş Zaman Engelleri" ölçeği kullanılmıştır. Ölçek, toplam 6 alt boyut ve 27 maddeden oluşmaktadır. Elde edilen veriler, SPSS 21.0 paket programı ile analiz edilmiştir. Araştırmada kullanılan boş zaman engelleri ölçeğinden elde edilen verilere frekans analizi ve parametrik testlerden Bağımsız Örneklem T-Testi (independent sample t-test) ve ANOVA testi uygulanmıştır. Anlam düzeyi 0.05 olarak alınmıştır.

Bulgular: Cinsiyete göre karşılaştırıldığında alt boyutlarında istatistiksel anlamlı bir farklılık bulunamamıştır ($p>0,05$). Sınıf değişkenine göre karşılaştırıldığında ise alt boyutlarından zaman ve ilgi eksikliği ile birey psikolojisi alt boyutlarında istatistiksel anlamlı bir farklılık bulunmuştur ($p<0,05$).

Sonuç ve Kaynaklar: Elde edilen bulgulara göre, Üsküdar Üniversitesi öğrencileri sınıflar arasında zaman ve ilgi eksikliği ile birey psikolojisi alt boyutlarından kaynaklı rekreatif faaliyetlere katılmalarına engel olduğunu görülmektedir. Bundan kaynaklı olduğu düşünülerek öğrenciler büyük bir çoğunluğu boş zamanlarını kampüs dışında geçirdikleri görülmektedir.

1. Alexandris, K., Carroll, B. (1997). Demographic Differences in the Perception of Constrains on Recreational Sport Participation: Results From a Study in Greece, Leisure Studies, 16, 107-125. 2. Balcı, V. (2003). Ankara'daki Üniversite Öğrencilerinin Boş Zaman Etkinliklerine Katılımlarının Araştırılması, Milli Eğitim Dergisi, 158, 161-173. 3.Hendry, L., Marr, D. (1985). Leisure Education and Young People's Leisure. Scottish Educational Review, 17(2), 116-27. 4. Torkildsen G. (2005). Recreation and leisure management. 5th Ed. London and New York: Routledge, Taylor and Francis Group 5. Gürbüz, B., Karaküçük, S. (2007). Boş Zaman Engelleri Ölçeği–28:Ölçek Geliştirme, Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması, Gazi Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi, (12) 1, 3-10. 6. Temir, Ö., Gürbüz, B., (2012). "Rekreasyonel Aktivitelere Katılımın Önündeki Engellerin İncelenmesi", I. Rekreasyon Araştırmaları Kongresi Kemer, Antalya. 7. Çoruh, Y. (2013). "Üniversite Öğrencilerinin Rekreasyonel Eğilimleri ve Rekreasyonel Etkinliklere Katılımına Engel Olan Faktörler (Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi Örneği)", Gazi Üniversitesi Doktora Tezi. 8. Ekinci, N. E., Kalkavan, A., Üstün, Ü. D., Gündüz, B. (2014). "Üniversite Öğrencilerinin Sportif ve Sportif Olmayan Rekreatif Etkinliklere Katılmalarına Engel Olabilecek Unsurların İncelenmesi", Sportif Bakış: Spor ve Eğitim Bilimleri Dergisi, 1(1),1-13, 2014. 9. Kahraman,G., Çolak,E., Bayazıt, B., Yılmaz, O. (2015) "Lise Öğrencilerinin Rekreasyonel Faaliyetlere Katılmalarını Etkileyen Faktörlerin İncelenmesi" 3. Rekreasyon Araştırmaları Kongresi, Eskişehir.

Investigation Of The Factors Affected To The Participations Of The Recreational Effects and Recreational Activities Of University Students (The Case Of Uskudar University)

Introduction and Aim: Today's people are seen as having the opportunity to evaluate their free time as much as no one has ever had before. Free time is defined as the time remaining after fulfilling the practical needs of life (Torkildsen, 2005). University youth's leisure time evaluations and participation in recreational activities are semi-organized within the scope of the possibilities offered by the schools themselves during university education. In this context, they can also play a leading role in evaluating the time of the students of universities, apart from their formal education, in a good way (Balcı, 2003). At the same time, students gain the skills and interest to participate in leisure time activities in their school and to improve their leisure time (Hendry and Marr, 1985). In this research, it was aimed to investigate the recreational tendencies of the students studying at Uskudar University and the factors impeding their participation in recreational activities.

Methods: a total of 195 students, 96 males and 99 females attending Uskudar University, participated in the research. As a data collection tool, the validity and reliability study of Turkish adaptation developed by Alexandris and Carroll (1997) is used on Gürbüz and Karaküçük (2007) "Leisure Time Barriers" scale. The scale consists of 6 sub-dimensions and 27 items. The obtained data were analyzed with SPSS 21.0 package program. Independent sample t-test and ANOVA test were applied to frequency analysis and parametric tests on data obtained from the leisure time scale used in the study. Meaning level is taken as 0.05.

Results: There wasn't statistically significant difference in sub-dimensions when subscales compared by gender ($p>0.05$). Compared to the class variable, there was a statistically significant difference in subscales of time and interest and individual psychology sub - dimensions ($p<0,05$).

Conclusion and References: According to the findings, Uskudar University seems to prevent students from participating in recreational activities due to lack of time and interest among the classes and individual psychology sub-dimensions. It is seen that most of the students spent their free time outside the campus because of this.

Selected References: 1. Alexandris, K., Carroll, B. (1997). Demographic Differences in the Perception of Constraints on Recreational Sport Participation: Results from a Study in Greece, Leisure Studies, 16, 107-125. 2. Balcı, V. (2003). Investigation of University Students' Participation in Leisure Activities in Ankara, National Education Journal, 158, 161-173. 3. Hendry, L., Marr, D. (1985). Leisure Education and Young People's Leisure. Scottish Educational Review, 17 (2), 116-27. 4. Torkildsen G. (2005). Recreation and leisure management. 5th Ed. London and New York: Routledge, Taylor and Francis Group 5. Gurbuz, B., Karakuçuk, S. (2007). Leisure Time Scale-28: Scale Development, Validity and Reliability Study, Gazi University, Journal of Physical Education and Sport Sciences, (12) 1, 3-10. 6. Temir, Ö., Gurbuz, B., (2012). "An Examination of the Barriers to Participation in Recreational Activities", I. Congress of Recreation Researches, Kemer, Antalya. 7. Coruh, Y. (2013). "University Students' Recreational Recreational Activities Participation Trends and Factors that Engel (Agri Ibrahim Chechen University Example)", Gazi University Doctoral Dissertation.

SB85

Eskişehirspor'un Eski Ve Yeni Stadyumunda Etkinlik Kalitesi Algısının Karşılaştırılması: 2014-2015 ve 2016-2017 Sezonları Örneği

***[1]Kerem Yıldırım Şimşek*, [1]Hüseyin Çevik**

[1]Anadolu Üniversitesi, Eskişehir

Giriş: Rekreasyon tüketicisi olarak futbol taraftarlarına kaliteli hizmet sağlamak, rekreasyon ve spor işletmelerinin ulaşmak istedikleri önemli bir hedeftir. Rekreasyon ve spor tüketicilerine, beklentilerini karşılayan kaliteli bir deneyim sağlama, gelecekteki rekreasyon ve spor etkinliklerine katılımı ve bu etkinliklerin tüketimini desteklemektedir. Bunun sonucu olarak da sunulan hizmetin kalitesinin rekreasyon ve spor pazarlamacıları ile hizmet sağlayanlar tarafından bilinmesinin önemli olduğu düşünülmektedir. Amaç: Eskişehirspor futbol takımının müsabakalarını 2014-2015 sezonundau izleyen seyirciler ile 2016-2017 sezonunda izleyen seyircilerin etkinliğe yönelik kalite algılarını karşılaştırmaktadır.

Yöntem: Araştırmanın evrenini 2014-2015 ve 2016-2017 futbol sezonunda Eskişehirspor müsabakalarını izleyen seyirciler oluşturmaktadır. Belirlenen evrenin içerisinden kolayda örnekleme yöntemi ile toplam 888 (erkek-715 / kadın-173) seyirci seçilmiştir. Araştırmada veri toplama aracı olarak Ko, Zhang, Cattani ve Pastore (2011) tarafından geliştirilen ve 2014 yılında Türkçe'ye Şimşek (2014) tarafından uyarlanan "Etkinliğin Kalite Algısı" isimli ölçek kullanılmıştır. Ölçeğin bütünü için hesaplanan iç tutarlık güvenirlik katsayısı 0.944 bulunmuştur.

Bulgular: Araştırmadan elde edilen veriler incelendiğinde farklılaşmanın oluştuğu boyutlarda yeni stadyumdaki seyircilerin eski stadyumdakilerden daha yüksek ortalamaya sahip olduğu saptanmıştır. Sonuç ve

Tartışma: 2016-2017 sezonunda Eskişehirspor'un oynamış olduğu yeni stadyum, seyircilerin ihtiyaç duyduğu etkinlik kalitesini yeterli düzeyde karşıladığı ifade edilebilir.

Conparison Of Event Quality Perception At The Old and New Stadium Of Eskisehirspor: An Example Of 2014-2015 and 2016-2017 Seasons

Introduction: Providing a high quality service is what the recreational and sports facilities wish to achieve. Offering a quality experience to the recreational and sport consumers promote the participation in recreational and sport activities and the consumption of these activities in future. It is accordingly considered to be important that the quality of the offered service is known by recreational and sport marketers and service providers.

Aim of Study: The object of the research is to compare the quality perceptions of the spectators of the Eskisehirspor football team's matches in 2014-2015 seasons and of the spectators of the same in 2016-2017 seasons, for that event.

Metodology: The population of the study consists of the spectators watching Eskisehirspor matches in 2014-2015 and 2016-2017 football seasons. A total of 888 (male-715 / female-173) spectators were selected among the indicated population via a convenience sampling. In the research, a scale named "Event Quality Perception" which was devised by Ko, Zhang, Cattani and Pastore (2011), and adapted into Turkish by Simsek (2014) was used as a data collection tool. The internal consistency reliability coefficient for the whole study was found 0.944. Findings: When the data obtained from the research were examined, it was determined that the spectators who watched the matches at the new stadium had a higher average than that of the ones who watched the matches at the old stadium in terms of the differentiation.

Discussion and Conclusion: It can be expressed that the new stadium where Eskişehirspor played in the 2016-2017 seasons satisfies the quality of the event that the spectators need.

SB113

Kurum İçi Rekreasyonel Spora Katılan Üniversite Çalışanlarının Örgütsel Bağlılıklarının İncelenmesi

***[1]Hüseyin Çevik*, [1]Kerem Yıldırım Şimşek**

[1]Anadolu Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Eskişehir

Email : *huseyincevik@anadolu.edu.tr, keremys@anadolu.edu.tr*

Giriş: Kurum içi rekreasyonel spor, bir kurumun yetki alanındaki bireylere özel olarak sağladığı spor aktivite ve etkinlikleri olarak tanımlanır. Literatürde bu programlara katılanların fiziksel, sosyal, bilişsel ve psikolojik yönden bazı kazanımlar elde ettikleri yapılan araştırmalarla ortaya koyulmuştur. Ayrıca kurum içi rekreasyonel spora katılmanın direk ya da dolaylı olarak örgütsel topluluğa dahil olma ve kurumdaki diğer çalışanlar ile etkileşimde bulunma konusunda da yardımcı olduğu belirtilmektedir. Üniversiteler sahip oldukları misyonlarını çalışanları sayesinde gerçekleştirmektedir. Çalışanların yüksek performans göstermesi onların örgüte bağlılıkları ile ilişkili olabilir. Kurum içi rekreasyonel spora katılarak elde edilecek fizyolojik, psikolojik ve sosyal faydalar da dolaylı olarak bireylerin performanslarını ve örgütsel bağlılıklarını etkileyebilir.

Amaç: Örgütsel bağlılık duygusal, devam ve normatif bağlılık boyutları ile incelenmektedir. Bu çalışmada kurum içi rekreasyonel spora katılan üniversite çalışanlarının örgütsel bağlılığının üç farklı boyutta değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Metot: Araştırma tekil tarama modeline göre tasarlanmıştır. Çalışmaya bir kamu üniversitesinde kurum içi rekreasyonel spor katılan bireyler arasından uygun örnekleme yöntemi ile seçilen 246 kişi dahil edilmiştir. Veriler örgütsel bağlılık ölçeği ve demografik sorulardan oluşan anket aracılığı ile toplanmıştır. Veri setinin parametrik testlere uygunluğu basıklık ve çarpıklık değerlerine göre belirlenmiştir. İki grubun karşılaştırılmasında bağımsız örneklem t-test, ikiden fazla grubun karşılaştırılmasında ise ANOVA analizinden yararlanılmıştır.

Bulgular: Katılımcıların cinsiyetine göre erkeklerin oranı (%50,8) daha yüksektir. Yaş kategorisinde en fazla katılım "30-36" yaş aralığındadır (%37,8). Mesleki statüye göre ise en fazla katılım "şirket personeli" (%41,9) kategorisinde olmuştur. Katılımcıların eğitim durumuna göre "ön lisan/lisans" grubunda olanların (%42,7) en yüksek orana sahip olduğu gözlemlenmiştir. Gelir düzeyine göre ise en fazla katılımın "4401 ve üzeri" gelir düzeyine sahip olan gruptan olduğu tespit edilmiştir. Analiz sonuçlarına göre katılımcıların örgütsel bağlılıklarının cinsiyet ve eğitim düzeyi değişkenine göre istatistiki anlamda farklılaşmadığı gözlemlenmiştir. Yaş, mesleki statü ve gelir düzeyi değişkenlerinde ise istatistiki olarak anlamlı farklılığa rastlanılmıştır.

Sonuç ve Tartışma: Kurum içi rekreasyonel spora katılan üniversite çalışanlarının örgütsel bağlılıklarının incelendiği bu araştırmada, idari personelin ve ileri yaş grubunda olanların üç düzeyde de örgütsel bağlılıklarının diğerlerine göre daha yüksek olduğu gözlemlenmiştir. Ayrıca alt kategoriye yakın geliri olan çalışanların sadece duygusal yönden örgüte bağlandıkları sonucuna ulaşılmıştır.

Organizational Commitment Evaluation Of The University Employees Participating in Intramural Sport

Introduction: Intramural sport is defined as sport activities and events that are specifically provided by that institution to individuals within the scope of the authority thereof. In the literature, it has been revealed by some researches that those who participated in these programs have achieved some gains from the physical, social, cognitive and psychological aspects. It is also stated that the inclusion of the intramural sport contributes to directly or indirectly involvement in the organizational community and interaction with other employees in the institution. Universities realize their missions through their employees. The high performance of employees may be related to their organizational commitment. The physiological, psychological, and social benefits to be gained by participating in the intramural sport can also indirectly affect performance and organizational commitment of the individuals.

Objective: Organizational commitment is examined with affective, continuance and normative commitment dimensions. In this study, it was aimed to evaluate the organizational commitment of university employees participating in intramural sport in three different dimensions.

Method: The research was designed according to single screening model. 246 people selected among the individuals participating in the intramural sport at a public university via conveniance sampling method were included in the study. The data were collected via a questionnaire consisting of organizational commitment scale and demographic questions. The suitability of the data set for parametric tests is determined according to the skewness and kurtosis values. Independent sample t-test was used to compare two groups, whereas ANOVA analysis was used to compare more than two groups.

Result: The percentage of men is higher according to the gender of participants (50.8%). The highest participation in the age category is in the range of "30-36" years (37,8%). According to occupational status, the maximum participation was in the category of "corporate personnel" (41.9%). According to the educational status of the participants, it was observed that the "associate degree / undergraduate" group (42.7%) had the highest rate. According to the level of income, it was determined that the highest participation was from the group having "4401 and above" level of income. According to the results of the analysis, the organizational commitment of participants did not have statistically any difference according to a variable for the gender and educational level. Statistically significant differences were found in the variables for age, occupational status and level of income.

Conclusion: In this research in which the organizational commitment of the university employees participating in intramural sport is examined, it is observed that the administrative staff and the ones who are in the group of advanced age have higher organizational commitment than the others at all three dimensions. In addition, it has been concluded that the employees with income close to the lower category are only emotionally committed to the organization.

SB116

Rekreasyonel Faaliyetlerin Sürdürülebilir Etkinlik Yönetimindeki Rolünün İncelenmesi

***[1]Hande Tavazar*, [1]Pınar Güzel**

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa

Email : *hande.tavazar@hotmail.com, pnrguzel@yahoo.com*

Özel sektörde uygulanan rekreasyonel faaliyetlerin sürdürülebilir etkinlik yönetimindeki rolünün incelenmesi bu çalışmanın amacıdır. Araştırmanın çalışma grubunu Mayıs –Haziran 2015 tarihleri arasında, İzmir ilindeki 4 farklı telekomünikasyon şirketindeki 23 karar verici pozisyonda bulunan üst düzey yöneticiler oluşturmaktadır. Yöneticilere ve araştırmacıya uygun yerde birebir görüşmeler yapılmıştır. Yöneticilerin sürdürülebilir etkinlik yönetimi ile ilgili algı ve deneyimleri nitel araştırma yöntemiyle ele alınarak planlanmış davranış teorisi çerçevesinde incelenmiştir. Elde edilen veriler, bilgisayar ortamında düz yazı haline getirilmiştir. Daha sonra veriler, "Nvivo 11 Pro for Windows" programı aracılığıyla analiz edilmiştir. Verilerin analizi sonucunda yöneticilerin; iş yerinde rekreasyonel etkinliklerin uygulanması, iş yerinde rekreasyonel etkinliklere katılım sonucu elde edilen kazanımlar ve rekreasyonel etkinliklerin sürdürülebilir etkinlik yönetimi anlayışına ilişkin görüşleri ana temlar altında sunulmuştur. Yöneticilerin iş yerinde rekreasyonel etkiliklerin uygulanmasına ilişkin görüşlerine bağlı olarak; etkinlikler teması altında "eğitsel aktiviteler, geziler", "piknik etkinlikleri", "sportif faaliyetler", "sanatsal etkinlikler", "yeme içme faaliyetleri", "rekreatif oyunlar", "eğlence organizasyonları" ve "doğa etkinlikleri" kodlar sonucu ortaya çıkmıştır. İş yeri rekreasyon etkinlikleri kazanımlarına ilişkin dört(4) alt tema ortaya çıkmıştır. Bu temalar; "fizyolojik kazanımlar", "psikolojik kazanımlar", "sosyolojik kazanımlar" ve " kurumsal kazanımlar" dır. Sürdürülebilir etkinlik yönetiminin önemine ilişkin; "örgüt kültürü", " örgütsel bağlılık" ve sürdürülebilir etkinlik yönetimi" temaları sunulmuştur. Buna bağlı olarak; " verimlilik", " ekip çalışması", "örgütsel değerler", misyon- vizyon belirleme", başarı artışı", aidiyet duygusu" kodlarına ulaşılmıştır. Araştırma sonucunda; yönetici görüşlerine ilişkin özel sektörde rekreasyonel faaliyetlerin çalışanların örgütsel bağlılığına, verimliliğine, başarısının yanı sıra psikolojik, fizyolojik, sosyal durumlarına katkı sağladığı sonucu ortaya çıkmıştır. Ayrıca yöneticilerin iş yeri rekreasyonel faaliyetleri sürdürülebilirliğine ilişkin beklentileri olduğu tespit edilmiştir. Anahtar Kelimeler:Rekreasyon, etkinlik yönetimi, yönetim, sürdürülebilirlik, sürdürülebilir etkinlik, özel sektör

Analysis Of The Role Of Recrational Activıties On The Sustainable Event Management

The purpose of this study is to examine the sustainability conception of recreational activities applied in private sector. The participants of this study which is realized between May-June 2015, is composed of 23 managers from 4 different telecommunication companies in İzmir. Time schedule and the venue of the interviews were planned according to the participants and the interviever. The sustainable facility management perception of the managers were handled with qualitative research method and examined within the planned behavioral theory. The study is derived from the phenomenon that after a long term desk work in private sector, sustainable facility management is necessary in terms physical, psychological and sociological needs for recreational activities of employers. Obtained data were changed into prose in computer environment. Then, data were analysed through "Nvivo 11 Pro for Windows" software. As a result analysis of the data, managers thoughts on " application of recreational activities at work" , "the out come attained by participation in recrational activities" and "conception for sustainable facility management" were presented as main themes.Up to the views of the managers for applying recreational activities at work; among the activities "educational activities, trips" "picnic", "sportive activities", "art and cultural activities", "meals", "recreative games", "entertainments" and "organizations in nature" have been reached as codes. Benefits of participation to recreational activities at work four (4) sub-themes have been reached. These themes are; "physiological benefits", "psychological benefits", "sociological benefits" and" institutional benefits" . As for the importance of the sustainable facility management; "institutional culture", " belonging to the institution" and "sustainable facility management" themes are presented. And thus; " productivity", " team work", "institutional values", "defining mission and vision", increase in success", and "sense of belonging " codes reached. At the end of the research based on the managers' views, the result is that in private sector recreational activities contribute positively on the sense of belonging, productivity and in addition; physiological, psychological and sociological situations of the employers. Besides managers have expectations for sustainability of the recreational activities at work.

Keywords: Recreation, Facility Management, Management, Sustainability, Sustainable Activity, Private Sector.

SB140

Rekreasyon Park Yönetimine İlişkin Boylamsal Bir Çalışma (Belediyelerde Fitness Parkların Sürdürülebilirliği)

***[1]Müberra Çelebi*, [1]Muberra Celebi, [2]Meliha Atalay Noordegraaf, [1]Işıl Aktağ**

[1]Abant İzzet Baysal Universitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Bolu
[2]Serbest Araştırmacı, Seferihisar-İzmir

***Email :** muberracelebi@hotmail.com, muberracelebi@hotmail.com, atalaymel@hotmail.com, iaktag@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Türkiye'de sağlıklı ve kaliteli yaşam ve herkes için spor amaçları için belediyeler, mahallelere "fiziksel uygunluk (fitness) amaçlı parklar kurarak destekler vermektedir. Bu parklar genellikle, yaşlı, genç ve çocukların evlerine yakın ve rekreatif zaman geçirebilecek aynı zamanda spor yapabilecek açık alan tesisleri sınıfındadır. Bu araştırmada Doğu Marmara bölgesine bağlı toplam nüfusu; 299.896 bin olan bir ilin, belediyesine bağlı, rekreatif fiziksel uygunluk (fitness) amaçlı mahalle parkının, yapım ve kullanım süreçleri boylamsal durum deseninde incelenmiştir. Bu inceleme yapılırken parkın kurulum aşamaları ve yörede oturan halkın parkı, fiziksel uygunluk amaçlı kullanım süreçleri gözlemlenmiştir. Bu amaçla 2007-2017 yılları arasında sistematik aralıklarla gözlem yapılmış ve süreç içinde mevcut durumun ve şartların nasıl geliştiği ortaya çıkarılmaya çalışılmıştır.

Yöntem: Araştırmada nitel araştırma modellerinden "durum (örnek olay) yaklaşımı" kullanılmıştır. Durum çalışması deseni olarak "bütüncül tek durum deseni" ve bu desende "boylamsal (uzunlamasına) durum" (Yin, 1984: Akt: Yıldırım&Şimşek, 2005, s.290) çalışması seçilmiştir. Nitel olarak veriye ilk elden ulaşma olanağı sağlayan "gözlem" yöntemi kullanılmıştır. Örneklem seçiminde "amaçlı örnekleme" yöntemlerinden "tipik ve kolay" ulaşılabilir durum örnekleme" yöntemi seçilmiştir. Örneklem olarak fiziksel uygunluk için kullanılan; içinde yürüyüş yolu, vücut kondisyon aletleri ve oturma bankları ve çevresi 200 metre yürüyüş parkuru olan bir mahalle belediye parkı seçilmiştir. Araştırmacı bilgi kaynağına yakın biri olarak "katılımcı gözlemci rolünü" üstlenmiş ve bu nitel araştırmanın doğal bir süreci haline gelmiştir. Gözlem boyutları üç başlık altında belirlenmiştir. Bunlar; 1. Parkın; kurulum aşaması: planlama ve uygulama; 2. Parkın gelişim aşaması: kullanımı ve bakımı; 3. Parkın sürdürülebilirliği: parkın verimliliği (kullanıcı sayısı, çoklu kullanımı, güvenliği, ekonomik süreç) şeklindedir. Elde edilen veriler, alt temalara bağlı olarak kodlanmış ve betimlenerek derinlemesine analiz edilmiştir. Araştırmada, verilerin anlaşılır bir biçimde çözümlenmesi ve bulguların yorumlanması için, nitel analiz yöntemlerinden "betimsel analiz" ve "içerik analizi" yöntemi kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmanın sonunda parkın gözlem boyutlarına göre gelişim süreçleri analiz edilmiştir. Birinci boyutta; parkın; kurulum aşaması: planlama ve uygulama; bölümünde planlama yapılmadığı ve parkın kurulumunun üç sene sürdüğü gözlemlenmiştir. İkinci boyutta ise; parkın gelişim aşamasında: sadece belli saatlerde düşük bir katılımın olduğu ve bakımının sistematik olmadığı gözlemlenmiştir. Üçüncü boyutta ise; parkın sürdürülebilirliğinde: parkın verimliliğinin sabit olduğu: kullanıcı sayısının artmadığı, çoklu kullanım olmadığı ve güvenlik için yönergeler oluşturulmadığı ve ekonomik sürdürülebilirliğin sağlanmadığı gözlemlenmiştir.

Tartışma ve Sonuç: Araştırma sonunda incelenen belediyenin sporu ve hareketli yaşamı destekleyen "fiziksel uygunluk" amaçlı park örneğinde "uzmanlık" olarak zayıf olduğu, sistematik bir süreçle parkın gelişimini ve sürdürülebilirliğini düşük ölçüde gerçekleştirebildiği belirlenmiştir. Araştırmanın sonuçları düşünüldüğünde, belediyelerin "fiziksel uygunluk" amaçlı park yapımlarında ve sürdürülebilirliklerinde; uzman görüşleri; bu alanda yetişmiş spor uzmanları ve eğitim uzmanlarının yardımını alabilmeli, aynı zamanda bunları stratejik planlamada kullanabilmelidir. Ülkemizde değişen belediye politikaları, bu planlamaları bilimsel ve akılcı bir yolla kurumsal işbirlikleri ile kalıcı kılmalı, standartlaştırmalı ve esneklik ilkelerine göre gerekli düzenlemeleri, bölgelere göre sistematik yapabilmelidir. Ayrıca belediyeler sürdürülebilir bir politika için, mutlaka katılım ve memnuniyet vb. gibi ölçümleri işbirliği yaptığı diğer kurumlarla birlikte (örn; üniversiteler, sağlık bakanlığı vb.) yapmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Fiziksel uygunluk parkları, rekreasyon yönetimi, herkes için spor, belediye

A Longitudinal Study on Recreational Park Management (Sustainability of Municipal Physical Fitness Parks)

Introduction and Purpose: Municipalities support a healthy and qualitative life and the "sport for all" in Turkey by establishing physical fitness parks in the neighbourhood. These parks generally are open-space facilities close to the homes of elderly people, youth and children who can spend recreational time there and can sport. In this study the construction and the usage process of a municipal affiliated recreational physical fitness neighbourhood park in the Eastern Marmara region (population; 299.896) was examined within the longitudinal pattern. During the study, installation phases of the park, the usage process of the locals related to the physical fitness purposes were observed through systematic observations (between 2007-2017) and it was attempted to reveal how the current conditions and circumstances were developed during the process.

Methodology: The method applied in this study was qualitative in nature. The case study approach: "holistic single instrumental case study" and "longitudinal case" designs were used. Data was collected by observation technique. "Purposeful sampling method" and "typical case sampling" and "convenience sampling" strategies were used. Subject was a public municipal fitness park in which a 200-meter walking path, body condition equipments and sitting benches were situated. The researcher had a participant-observer role and a natural part of the process. Observation dimensions were determined in three phases: 1. Park Installation: planning and implementation; 2. Development: usage and maintenance; 3. Park sustainability: the efficiency of the park (number of users, multi-usage, safety, economic process). The data was coded according to the themes and descriptive analysis and content analysis were used.

Results: As a result; in the first dimension it was observed that there was no accurate planning and the installation of the park therefore lasted for three years. In the second dimension it was observed that at certain hours there was only low attendance and that maintenance was not carried out systematically. In the third dimension it was observed that the efficiency of the park was constant, the number of users did not increase, there was no multiple usage, no safety guidelines were established and economic sustainability was not ensured.

Discussion and Conclusion: It was determined that the sample municipal physical fitness park as supporting sports and active life was weak in "expertise" and the development and sustainability of the park with a systematic process was at a low level. When the results are considered, the municipalities must use the opinions and the assistance of sport and education experts in "physical fitness" aimed park construction and sustainability and also use them in strategic planning. The municipal policies should make these plans scientifically and rationally in collaboration with expert institutions and make them permanent and standardized. They should also make the necessary arrangements systematically. In addition, municipalities should apply some evaluations for a sustainable policy such as participation and satisfaction, together with universities, Ministry of Health, etc.

Keywords: Physical Fitness Parks, Recreational Management, Sport For All, Municipality

SB162

Serbest Zamanda Algılanan Özgürlük Ölçeği: Yapı Geçerliğinin Sınanması

[1]Tennur Yerlisu Lapa, [1]Evren Tercan Kaas

[1]Akdeniz Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Antalya

Email : *tennur@akdeniz.edu.tr, evrentercan@akdeniz.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Serbest zaman davranışı, literatürde yakın dönemin önemli çalışma alanlarından biridir. Serbest zaman davranışının anlaşılmasında serbest zamanda algılanan özgürlük konusu önemli bir boyut olarak görülmektedir (Wu ve ark., 2010). Serbest zamanda algılanan özgürlük Ellis ve Witt tarafından bireyin tatmin edici serbest zaman deneyimlerine katılımını engelleyici kısıtlardan bağımsız olma düzeyi olarak belirlenmiştir (Akt. Carter, 1995). Özellikle uluslararası alanda yapılan çalışmaların bu konulara yoğun bir şekilde ilgi gösterdiği görülmektedir. Türkiye'de serbest zaman ile ilgili çalışmaların henüz az olmasından dolayı özellikle ölçek geliştirme ve adaptasyon çalışmalarına ihtiyaç duyulmaktadır. Bu bağlamda bu çalışmanın amacı; Witt ve Ellis (1985) tarafından geliştirilen, Yerlisu Lapa ve Ağyar (2011) tarafından Türkçe adaptasyonu yapılan "Serbest Zamanda Algılanan Özgürlük Ölçeği"nin geçerliliğini doğrulayıcı faktör analizi ile sınamaktır.

Yöntem: Betimsel araştırma modelindeki araştırmanın çalışma grubunu, 105'i kadın ve 123'ü erkek toplam 228 üniversite öğrencisi oluşturmaktadır. Araştırmaya katılan öğrencilerin yaşları 18-26 arası değişmekte olup yaş ortalamaları 19.82±1.41'dir. Araştırmada Witt ve Ellis (1985) tarafından geliştirilen, Yerlisu Lapa ve Ağyar (2011) tarafından Türkçeye adaptasyonu yapılan "Serbest Zamanda Algılanan Özgürlük Ölçeği (SZAÖ)" veri toplama aracı olarak kullanılmıştır. Orijinal ölçek, 25 madde ve tek faktörden oluşmaktadır. Ölçeğin Türkçe formu ise 17 madde ve 2 alt faktörden oluşmaktadır. Birinci faktör altında bilgi ve beceri (9 madde); ikinci faktörde heyecan ve eğlence (8 madde) yer almıştır. Ölçeğin değerlendirmesi 5'li Likert formunda; kesinlikle katılmıyorum (1), katılmıyorum (2), kararsızım (3), katılıyorum (4), kesinlikle katılıyorum (5) biçiminde düzenlemiştir. Ölçeğin faktör yapısı, doğrulayıcı faktör analizi ile ortaya konmuştur. Ölçeğin güvenirliğini belirlemek için ise Cronbach alfa iç tutarlık katsayısı (α) hesaplanmıştır.

Bulgular: Bu çalışmada Witt ve Ellis (1985) tarafından geliştirilen SZAÖ"nin 25 madde ve tek faktörlü yapıda olduğunun doğruluğunun sınanması amacıyla doğrulayıcı faktör analizi yapılmıştır. Doğrulayıcı faktör analizi için AMOS programından yararlanılmıştır. Doğrulayıcı faktör analizi sonucu, modifikasyon endekslerine bakılarak yüksek hata kovaryanslarına sahip maddeler birbirleri ile eşleştirilmiştir (e3-e6, e7- e17, e16-e20). Yapılan modifikasyon sonrası birinci düzey faktör analizi sonuçlarına göre $\chi 2$/df oranı ($\chi 2$ /df=1.42) ve diğer uyum indeks değerleri AGFI=0.85, GFI=0.88, NFI=0.84, TLI=0.94, CFI=0.94 ve RMSEA=.047 olarak tespit edilmiştir. Bu sonuçlar uyum indeks değerlerinin kabul edilir uyum ölçütlerinde olduğunu göstermektedir. Madde faktör yük değerleri ise 0.46 ile 0.68 arasında değişmektedir. Ölçeğin güvenirliğini test etmek için hesaplanan Cronbach alfa güvenirlik katsayısı 0.93 olarak saptanmıştır.

Sonuç: Araştırmada elde edilen bulgular sonucunda, 25 madde ve tek faktörden oluşan SZAÖ'nin geçerli ve güvenilir bir ölçüm aracı olarak serbest zaman araştırmalarında kullanılabileceği söylenebilir.

Kaynaklar: Carter, S.E. (1995). The effect of selected leisure variables on the independent leisure functioning of adults with mental retardation who participate in two North Carolina community college compensatory education programmes, Doctoral Dissertation, North Carolina State University, North Carolina. Witt, P.A., Ellis, G.D. (1985). Development of a short form to assess perceived freedom in leisure. Journal of Leisure Research, 17(3): 225-223. Wu, H.C., Liu A., Wang, C.H. (2010). Taiwanese university students' perceived freedom and participation in leisure, Annals of Leisure Research, 13(4): 679-700. Yerlisu Lapa, T., Ağyar, E. (2011). Cross-Cultural adaptation of perceived freedom in leisure scale. World Applied Sciences Journal, 14(7): 980-986.

Perceived Freedom in Leisure Scale: Testing The Construct Validity

Introduction and Aim: Leisure behaviour is an important study area of the literature recently. In apprehending leisure behaviour, perceived freedom in leisure is a significant dimension (Wu et al., 2010). Perceived freedom in leisure is defined as level of independency from leisure constraints which prevent the leisure experiences participation of an individual (Carter, 1995). It could be observed that especially international studies show interest in this topic intensively. In Turkey the quantity of leisure studies are still rare thus especially scale development and adaptation studies are needed. In this context the aim of the study is to test validity of "Perceived Freedom in Leisure Scale" developed by Witt and Ellis (1985) and adapted to Turkish by Yerlisu Lapa and Ağyar (2011) by confirmatory factor analysis.

Method: Study group of this descriptive research consists of 105 women and 123 men making a total of 228 university students. Ages of the participants change between 18-26 and mean age is 19.82±1.41. Perceived Freedom in Leisure Scale (PFLS) developed by Witt and Ellis (1985) and adapted to Turkish by Yerlisu Lapa and Ağyar (2011) was used as data collection tool. The original scale consisted of 25 items with one factor. The Turkish version however consists of 17 items with two factors. Under the first factor named "Knowledge and skills" 9 items, and the second factor named "excitement and amusement" 8 items take place. Scale was in 5th Likert form such as (1) I totally disagree (2) I disagree (3) uncertain (4) agree (5) totally agree. The factor structure of the scale is displayed by confirmatory factor analysis. Reliability of the scale was calculated by internal consistency coefficient Cronbach's Alpha (α).

Findings: In this study, confirmatory factor analysis was conducted in order to test the factor structure of PFLS developed by Witt and Ellis (1985) with 25 items and one factor. Confirmatory factor analysis was applied by AMOS package programme. As a result of the confirmatory factor analysis, modification indexes were examined and items with high error covariances were matched (e3-e6, e7-e17, e16-e20). After the modification the results of the first level factor analysis were as follows: $\chi 2$/df ($\chi 2$/df=1.42) and other fit indexes: AGFI=0.85, GFI=0.88, NFI=0.84, TLI=0.94, CFI=0.94 and RMSEA=.047. These results show that fit indexes were at acceptable fit levels. Item factor loadings were between 0.46-0.68. Cronbach's alpha reliability coefficient was found as 0.93.

Result: Consequently after the findings, PFLS could be declared to be used in leisure research as a valid and reliable measurement tool with its 25 items and one factor structure.

SB192

Üniversite Öğrencilerinde Serbest Zaman Yönetimi, Serbest Zaman Egzersiz Katılımı ve Psikolojik İyi Oluş Arasındaki İlişkilerin İncelenmesi

***[1]Mustafa Haluk Çerez*, [1]Tennur Yerlisu Lapa, [1]Evren Tercan Kaas**

[1]Akdeniz Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Antalya

***Email :** hcerez@akdeniz.edu.tr, tennur@akdeniz.edu.tr, evrentercan@akdeniz.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Son yıllarda zaman yönetimi kavramıyla ilgili tanımlamalar ve çalışmaların yapılmasına rağmen serbest zaman yönetimiyle ilgili yapılan çalışmalara fazla rastlanılmamaktadır. Oysa hem serbest zaman değerlendirmenin öneminin bu kadar artmaya başlamasıyla birlikte hem de iş/okul zamanı ve serbest zamanın karakteristik özelliklerinin farklı olmasından dolayı (Akgül & Karaküçük, 2015) serbest zaman yönetimi önemli bir konu haline gelmiştir. Serbest zaman yönetimini iyi yapabilen bireyler, daha fazla serbest zaman aktivitelerine katılabilmektedirler. Ayrıca, serbest zaman yönetimi çalışmalarının günümüzde yaşam kalitesi (Covey ve ark., 2004) ve bunun yanı sıra olumlu psikolojik algıları arttırdığına yönelik bulgular mevcuttur. Bu bağlamda bu araştırmanın amacı; üniversite öğrencilerinde serbest zaman yönetimi, serbest zaman egzersiz katılımı ve psikolojik iyi oluş arasındaki ilişkilerin incelenmesi ve birbirleri üzerindeki etkilerinin ortaya konulmasıdır.

Yöntem: Bu araştırma, ilişkisel tarama modelinde yürütülmüştür. Çalışmaya Akdeniz Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesinde eğitim gören 100 kadın ve 110 erkek olmak üzere toplam 210 öğrenci (yaş=21.55±2.74) katılmıştır. Çalışmada öğrencilerin serbest zaman yönetimi düzeylerini ölçmek için Wang ve ark. (2011) tarafından geliştirilen ve Akgül ve Karaküçük (2015) tarafından Türkçeye uyarlanan "Boş Zaman Yönetimi Ölçeği", serbest zaman içerisinde egzersiz aktifliğini ölçmek amacı ile Godin ve Shephard (1985) tarafından geliştirilen Türkçe adaptasyonu Yerlisu Lapa ve Yağar (2015) tarafından yapılan "Serbest Zaman Egzersiz Anketi" ve psikolojik iyi oluşlarını tespit etmek amacıyla Diener ve ark. (2009) tarafından geliştirilen ve Telef (2013) tarafından Türkçeye uyarlama çalışması yapılmış olan "Psikolojik İyi Oluş Ölçeği" kullanılmıştır. Verilerin analizinde, pearson korelasyon analizi ve basit doğrusal regresyon analizi yapılmıştır.

Bulgular: Serbest zaman yönetimi, serbest zaman egzersiz katılımı ve psikolojik iyi oluş arasındaki ilişkileri ortaya koyabilmek için yapılan analizi sonucu; serbest zaman yönetimi ve serbest zaman egzersiz katılımı ($r=.21$; $p<.05$), serbest zaman yönetimi ve psikolojik iyi oluş ($r=.36$; $p<.001$) ve serbest zaman egzersiz katılımı ile psikolojik iyi oluş arasında ($r=.25$; $p<.001$) pozitif doğrusal ilişki olduğu saptanmıştır. Regresyon analizi sonucu; serbest zaman yönetiminin serbest zaman egzersiz katılımını ($R=.21$, $R2=.043$, $F=9.24$, $p<.05$), serbest zaman yönetiminin psikolojik iyi oluşu ($R=.36$, $R2=.127$, $F=30.25$, $p<.001$) ve serbest zaman egzersiz katılımının psikolojik iyi oluşu ($R=.25$, $R2=.062$, $F=13.81$, $p<.001$) anlamlı düzeyde açıkladığı görülmektedir.

Sonuç: Sonuçta, serbest zaman yönetimi serbest zaman egzersiz katılımını ve psikolojik iyi oluşu, serbest zaman egzersiz katılımı ise psikolojik iyi oluşu anlamlı düzeyde yordamaktadır. Bu sonuca göre serbest zamanını iyi yöneten bireylerin, serbest zaman egzersiz düzeyleri ve psikolojik iyi oluşlarının artmakta olduğu söylenebilir.

Seçilmiş Kaynaklar: Akgül, B. M., Karaküçük, S. (2015). Boş zaman yönetimi ölçeği: Geçerlik-güvenirlik çalışması. International Journal of Human Sciences, 12 (2), 1867-1880.

Diener, E., Wirtz, D., Tov, W., Kim-Prieto, C., Choi, D., Oishi, S., Biswas-Diener, R. (2009). New measures of well-being: Flourishing and positive and negative feelings. Social Indicators Research, 39, 247-266.

Godin, G.,Shephard, R. J. (1985) A simple method to assess exercise behavior in the community. Canadian Journal of Applied Sport Science, 10, 141–146.

Telef, B. B. (2013). Psikolojik iyi oluş ölçeği: Türkçeye uyarlama, geçerlik ve güvenirlik çalışması. Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 28 (3), 374-384.

Wang, W.C., Kao C.H., Huan, T. C & Wu, C.C (2011). Free time management contributes to better quality of life: A study of undergraduate student in Taiwan. Journal of Happiness Studies, 12(4), 561-573.

Analysis Of Leisure Management, Leisure Exercise Participation and Psychological Well-Being in University Students

Introduction and Objective Although new definitions and studies are carried out concerning time management concept in recent years, studies concerning leisure management are not encountered very often. However leisure management becomes an important subject as the utilization of leisure became significant and the traits of work/school and leisure are different (Akgül & Karaküçük, 2015). Individuals who can make leisure management better can participate leisure activities more. Additionally, there are findings in studies stating that leisure management enhances quality of life (Covey et al., 2004) and positive psychological perceptions. In this context the aim of the study is to analyse the relationship between leisure management, leisure exercise participation and psychological well-being in university students and to reveal their mutual effects.

Method: This research was conducted with relational screening method. 100 women and 110 men participated in this study making a total of 210 students (age=21.55±2.74). In this study, "Leisure Management Scale" developed by Wang et al. (2011) and adapted to Turkish by Akgül and Karaküçük (2015) is used to measure the level of leisure management; "Leisure Exercise Questionnaire" developed by Godin and Shephard (1985) and adapted to Turkish by Yerlisu Lapa and Yağar (2015) is used to measure level of being active during leisure, and "Psychological Well-Being Scale developed by Diener et al. (2009) and adapted to Turkish by Telef (2013) is used. In data analysis, Pearson correlation coefficient and simple linear regression analysis was used.

Findings: As a result of the analysis to reveal the relationship between leisure management, leisure exercise participation and psychological well- being; positive linear relationships were obtained between leisure management and leisure exercise participation ($r=.21$; $p<.05$), leisure management and psychological well-being ($r=.36$; $p<.001$) and leisure participation and psychological well-being ($r=.25$; $p<.001$). According to the results of simple regression analysis, it is observed that, leisure management explains leisure exercise participation ($R=.21$, $R2=.043$, $F=9.24$, $p<.05$), leisure management explains psychological well-being ($R=.36$, $R2=.127$, $F=30.25$, $p<.001$) and leisure exercise participation explains psychological well-being ($R=.25$, $R2=.062$, $F=13.81$, $p<.001$) significantly.

Result: Consequently, leisure management predicts leisure exercise participation, and psychological well-being and also leisure exercise participation predicts psychological well-being significantly. According to this result, the level of leisure exercise participation and psychological well-being increase in the individuals who manage leisure well.

Selected Reference: Akgül, B. M., Karaküçük, S. (2015). Boş zaman yönetimi ölçeği: Geçerlik-güvenirlik çalışması. International Journal of Human Sciences, 12 (2), 1867-1880.

Diener, E., Wirtz, D., Tov, W., Kim-Prieto, C., Choi, D., Oishi, S., Biswas-Diener, R. (2009). New measures of well-being: Flourishing and positive and negative feelings. Social Indicators Research, 39, 247-266.

Godin, G.,Shephard, R. J. (1985) A simple method to assess exercise behavior in the community. Canadian Journal of Applied Sport Science, 10, 141–146.

Telef, B. B. (2013). Psikolojik iyi oluş ölçeği: Türkçeye uyarlama, geçerlik ve güvenirlik çalışması. Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 28 (3), 374-384.

Wang, W.C., Kao C.H., Huan, T. C & Wu, C.C (2011). Free time management contributes to better quality of life: A study of undergraduate student in Taiwan. Journal of Happiness Studies, 12(4), 561-573.

SB198

Spor Etkinliği Deneyim Arama Ölçeğinin Türkçe'ye Uyarlanması

***[1]Anıl Onur Mercanoğlu*, [1]Hüseyin Çevik, [1]Kerem Yıldırım Şimşek**

[1]Anadolu Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Eskişehir

***Email :** aomercanoglu@anadolu.edu.tr, huseyincevik@anadolu.edu.tr, keremys@anadolu.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Deneyim ölçeği, yönetsel açıdan pazarlama stratejilerini güçlendiren, akademik olarak ise seyirci kitlesini daha iyi anlama ve bölümlendirebilme olanağı sağlayan önemli bir araç olarak değerlendirilmektedir. Bu araştırmada Bouchet ve diğ. (2011) tarafından geliştirilen Spor Etkinliği Deneyim Arama (Sporting Event Experience Search) ölçeğinin Türkçe'ye uyarlanması amaçlanmıştır.

Yöntem: Araştırmanın örneklemi Eskişehir Basket ve Bursaspor Durmazlar takımlarının karşılaştığı play-off maçını izleyen ve uygun örnekleme yöntemi ile seçilen 177 kişiden oluşmaktadır. Ölçeğin Türk dil ve kültürüne uyarlanmasında geri çeviri yöntemi ve uzman görüşlerinden yararlanılmıştır. Faktör yapısı için Açımlayıcı Faktör Analizi (AFA) ve Doğrulayıcı Faktör Analizi (DFA) kullanılmıştır. Güvenirlik için Cronbach's alpha ve madde toplam koreleasyon analizlerinden yararlanılmıştır.

Bulgular: AFA sonucuna göre 3 boyutlu, 10 maddeli ve açıklanan varyansı 69.326 olan bir yapı elde edilmiştir. Ortaya çıkan yapı DFA ile test edilmiş ve uyum indekslerinin referans değerlere uygun olduğu gözlemlenmiştir (x2=65.643, df=32, x2/df=2.051, RMR=0.97, GFI=0.934, AGFI=0.887, CFI=0.948, NFI=0.906, IFI=0.949, TLI=0.927, RMSA=0.077). Güvenirlik sınanması sonucunda ölçeğin Cronbach's alpha değeri 0.813, faktörlerin ise sırasıyla; etkileşim: 0.706, destekçi: 0.808, fırsatçı: 0.844 olarak tespit edilmiştir. Madde toplam korelasyon değerleri min=0.375, maks=0.625 aralığında sıralanmaktadır.

Sonuç: Analizler sonucunda ortaya çıkan 3 boyut ve 10 maddeye sahip ölçeğin, Türk diline ve kültürüne uygun olan, geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı olduğu ifade edilebilir. Bu ölçme aracından, Türkiye'deki rekreasyonel spor etkinliklerinde yönetsel süreçlerin ele alınmasında ve ileride yapılacak çalışmalar için etkinlik seyircilerinin bölümlendirilebilmesi süreçlerinde faydalanılabilir.

Kaynaklar: Bouchet, P., Bodet, G., Bernache-Assollant, I., & Kada, F. (2011). Segmenting sport spectators: Construction and preliminary validation of the Sporting Event Experience Search (SEES) scale. Sport management review, 14(1), 42-53.

The Turkish Adaptation Of Sporting Event Experience Search Scale

Introduction and Purpose: The scale of experience is evaluated as an important tool that enrich marketing strategies from the managerial perspective and academically enables to understand and divide the mass of spectators. The aim of this study is adapting the Sporting Event Experience Search scale which developed by Bouched et al. (2011) into Turkish.

Method: The sample of the study consisted of 177 individuals who are spectators of the play-off match of Eskisehir Basket and Bursaspor Durmazlar teams and were selected by convenience sampling method. The adaptation process of the scale to the Turkish language and culture has benefited from the back translation method and expert opinions. For factor structure, Exploratory Factor Analysis (AFA) and Confirmatory Factor Analysis (DFA) were used. Cronbach's alpha and item total correlation analyzes were used for reliability.

Findings: According to the results of AFA, a structure with 3 dimensions, 10 items was obtained and structure's explained variance percentage is 69.326. The resulting structure was tested with DFA and fit indexes were observed to be appropriate the reference values (x2=65.643, df=32, x2/df=2.051, RMR=0.97, GFI=0.934, AGFI=0.887, CFI=0.948, NFI=0.906, IFI=0.949, TLI=0.927, RMSA=0.077). As a result of the reliability test, Cronbach's alpha value of the scale was found as 0.813, and the factors' values were; interaction: 0.706, supporter: 0.808, opportunist: 0.844. Item total correlation values are listed in min=0.375, max=0.625.

Conclusion: As a result of the analyzes, it can be said that the scale with 3 dimensions and 10 items is a valid and reliable measuring instrument and it is suitable for Turkish language and culture. This scale can be utilized in Turkey for the managerial processes in recreational sports events and in the process of segmenting event spectators for future researches.

References: Bouchet, P., Bodet, G., Bernache-Assollant, I., & Kada, F. (2011). Segmenting sport spectators: Construction and preliminary validation of the Sporting Event Experience Search (SEES) scale. Sport management review, 14(1), 42-53.

SB199

Rekreasyonel Aktivitelerin Çalışan Verimliliğine Etkisi: Kuramsal Bir İnceleme

***[1]Anıl Onur Mercanoğlu*, [1]Kerem Yıldırım Şimşek**

[1]Anadolu Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Eskişehir

Email : *aomercanoglu@anadolu.edu.tr, keremys@anadolu.edu.tr*

Giriş ve Amaç: İnsan faktörü, çalışan verimliliğinin keskin ve kolay bir şekilde değerlendirilmesini engellese de verimliliği yukarılara taşımak konusundaki önemi göz ardı edilmemesi gereken hassas bir unsurdur. Bu nedenle hem insanın daha verimli çalışmasını sağlayacak hem de insanlar üzerinde hiçbir olumsuz etkisi bulunmayacak her fırsat iyi bir şekilde değerlendirilmelidir. Bu noktada rekreasyonun yapılandırıcı gücünü kullanmak etkili bir çözüm olabilir. Bu görüş doğrultusunda araştırmanın amacı, rekreasyonel aktivitelerin çalışan verimliliği üzerindeki etkisini kuramsal bir çerçevede incelemektir.

Yöntem: Araştırma, nitel araştırma yöntemlerinden biri olan durum çalışması olarak tasarlanmıştır. Rekreasyonel aktivitelerin çalışan verimliliğe olan etkisine ilişkin veri toplamak için doküman inceleme tekniği kullanılmıştır. Araştırma verilerinin analizi için betimsel analiz tekniğinden yararlanılmıştır.

Bulgular: Çalışan verimliliği üzerinde etkisi olduğu ve aynı zamanda da rekreasyonel aktiviteler tarafından manipüle edilebildiği düşünülen boyutlar; örgütsel bağlılık, kişilerarası güven, motivasyon, wellness, stres atma, ödül, iletişim ve iş tatmini olarak saptanmıştır.

Sonuç: Çalışan verimliliğinin özellikle fiziksel veya zihinsel insan gücüyle çalışan kurumlar için önemli olduğu söylenebilir. Yani çalışan verimliliği arttıkça kar dengesinin kurum lehine olacağını ön görmek yanlış olmayacaktır. Kurumsal başarıyla ilişkili ve önemli bir konu olarak değerlendirilen çalışan verimliliği rekreasyonel aktiviteler aracılığı ile artırılabilir. Bu aşamada, yukarıda bahsedilen boyutların, rekreasyonel aktivitelerin planlanması sürecinde hedef alınması gereken faktörler olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

The Effect Of Recreational Activities On Employee Productıvity: A Theoretical Overview

Introduction and Purpose: Although the human factor prevents sharp and easy evaluation of employee productivity, it is a sensitive element that should not be overlooked in order to increase productivity. For this reason, every opportunity should be well considered, both to make people work more productively and have no negative effect on people. At this point, using the constructive power of the recreation can be considered as an effective solution. The aim of the research in the direction of this opinion is to examine the effect of recreational activities on employee productivity in a theoretical framework.

Method: Research is designed to be a case study which is one of the qualitative research methods. A document review technique was used to collect data related to the effect of recreational activities on employee productivity. A descriptive analysis technique was used for the analysis of research data.

Findings: It was determined that, dimensions that effect on employee productivity and that can be manipulated by recreational activities at the same time are organizational commitment, interpersonal trust, motivation, wellness, stress relief, reward, communication, and job satisfaction.

Conclusion: It can be said that employee productivity is important for organizations especially working with physical or mental manpower. In other words, as the employee productivity increases, it will not be wrong to predict that the profit balance will be in favor of the organization. Employee productivity, which is regarded as an important issue related to corporate success, can be increased through recreational activities. In this phase, it is concluded that the above-mentioned dimensions are the factors that need to be targeted while the planning of recreational activities.

SB216

Serbest Zaman Doyumu ve Psikolojik İyi Oluş İlişkisi: Yetişkinler Üzerine Bir Araştırma

[1]Hamdi Alper Güngörmüş, [1]Tolga Beşikçi, [2]Bülent Gürbüz, [3]Halil Sarol

[1]Celal Bayar Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Rekreasyon Anabilim Dalı, Manisa
[2]Ankara Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Spor Yöneticiliği Anabilim Dalı, Ankara
[3]Kırıkkale Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Spor Yöneticiliği Anabilim Dalı, Kırıkkale

Email : *hamdialper@gmail.com, tolga.besikci@cbu.edu.tr, bulentgurbuz@gmail.com, hsarol@gmail.com*

Bu çalışmanın temel amacı, Türk yetişkin bireylerinin psikolojik iyi oluş ve serbest zaman doyum düzeylerindeki demografik farklılıkları tespit etmek ve serbest zaman doyumu ve psikolojik iyi oluş arasındaki ilişkiyi belirlemektir. Basit rastgele örnekleme yöntemi ile seçilen toplam 305 (Myaş = 39.74±6.80) Türk yetişkin birey (183 kadın ve 122 erkek) "Serbest Zaman Doyum Ölçeği"ni (SZDÖ), (Gökçe, 2008) ve "Psikolojik İyi Oluş Ölçeği"ni (PİOÖ), (Telef, 2013) cevaplamışlardır. Verilerin değerlendirilmesinde, tanımlayıcı istatistikilerle birlikte bağımsız örneklemler için t-testi, MANOVA ve ANOVA kullanılmıştır. Serbest zaman doyumu ve psikolojik iyi oluş arasındaki ilişkinin belirlenmesinde ise Pearson Korelasyon testi kullanılmıştır. Analiz sonuçları, "PİOÖ" puanının katılımcıların cinsiyetlerine göre anlamlı olarak farklılaşmadığını göstermiştir. MANOVA sonuçları, cinsiyet değişkeninin "SZDÖ"nin alt boyutları üzerindeki temel etkisinin anlamlı olmadığını ancak yapılan ANOVA analizi sonuçlarına göre, "SZDÖ"nin "Sosyal" alt boyutunda grupların ortalama puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık olduğu tespit edilmiştir. Anlamlı farkın oluştuğu bu alt boyutta kadın katılımcıların ortalama puanları erkeklerden daha yüksektir. Analiz sonuçlarına, evli ve bekar katılımcıların "PİOÖ" ortalama puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık vardır. Ancak, medeni hal değişkenine göre yapılan MANOVA analizi sonuçları katılımcıların "SZDÖ" puanlarının anlamlı olarak farklılaşmadığını göstermiştir. Bireylerin fiziksel aktiviteye katılım sıklıklarına göre yapılan ANOVA analizi sonuçları katılımcıların "PİOÖ" puanları arasında anlamlı bir farkın oluşmadığını buna karşın MANOVA analizi sonuçlarına göre "SZDÖ"nin üç alt boyutunda (Sosyal, Fizyolojik ve Estetik) istatistiksel olarak anlamlı farkın oluştuğunu ortaya koymuştur. Fiziksel aktivitelere sıklıkla katılan bireylerin ortalama doyum puanları bu üç alt boyutta diğerlerinden daha yüksektir. Bununla birlikte, katılımcıların psikolojik iyi oluş puanları ile serbest zaman doyum puanları arasında pozitif yönde ve anlamlı ilişki bulunmuştur. Sonuç olarak, katılımcıların psikolojik iyi oluş düzeylerinin genel anlamda yüksek olduğu ve serbest zaman aktivitelerine katılımla birlikte katılımcıların en çok sosyal olarak doyuma ulaştıkları söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Serbest zaman doyumu, psikolojik iyi oluş, Türk yetişkin bireyler.

The Relationship Between Leisure Satisfaction and Psychological Well-Being: A Research About Turkish Adults

The main aim of this study was to investigate differences in leisure satisfaction and psychological well-being of Turkish adults and to test the relationship between leisure satisfaction and psychological well-being. A total of 305 (Mage = 39.74±6.80) Turkish adults (183 female and 122 male) who were chosen using a random sampling method participated and answered both Turkish versions of "Leisure Satisfaction Scale" "T-LSS" (Gökçe, 2008) and "Psychological Well-Being Scale" (T-PWBS) (Telef, 2013). Besides descriptive statistics, independent sample t-test, MANOVA were used to examine the differences in the mean scores with respect to socio-demographic variables. Pearson's product-moment coefficients were used to test the correlations between leisure satisfaction and psychological well-being. Analysis revealed no significant differences in "T-PWBS" scores with regard to gender scores. MANOVA indicated no significant main effect of gender on "T-LSS" scores, in tests between subject effects by gender, results revealed a significant differences in only "Social" subscale of "T-LSS". Women participants reported higher scores than male participants. There were statistically significant differences in "T-PWBS" mean scores with respect to marital status. However, MANOVA analysis demonstrated no significant differences in "T-LSS" mean scores. Although, ANOVA analysis with regard to physical activity participation frequency indicated no significant differences in mean scores of "T-PWBS", MANOVA analyses and post hoc multiple comparisons demonstrated that there were significant mean difference in the three subscales of (Social, Physiological and Aesthetic) "T-LSS" and participants who engaged physical activities frequently had higher satisfaction mean scores than their counterparts in three subscales of the "T-LSS". Furthermore, it was found that there were positive and significant correlation

between psychological well-being and leisure satisfaction. As a results, it can be said that participants had high levels of psychological well-being and also participants were socially satisfied by means of leisurely participation.

Keywords: Leisure satisfaction, psychological well-being, Turkish adults.

SB237

Park ve Rekreasyon Alanlarını Fiziksel Amaçlı Kullanmaya Teşvik Eden ve Kullanımlarını Engelleyen Unsurların İncelenmesi

[1]Osman Gümüşgül

[1]Süleyman Demirel Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Isparta

Email : *osmangumusgul@gmail.com*

Giriş ve Amaç Önemli yatırımlar sonucunda oluşturulan park ve rekreasyon alanları aktif kullanımı adına farklı yaş grupları farklı cinsiyet ve sosyo- demografik özelliklere sahip bireylerin beklenti ve talepleri bilinmelidir. Bu kapsamda, bu çalışmanın amacı, Kütahya Çamlıca Tabiat Parkına fiziksel aktivite amaçlı gelen kullanıcıların mekân seçimini ve aktiviteye katılımlarını etkileyen unsurları incelemektir.

Gereç ve Yöntem Araştırmada Çamlıca Tabiat Parkını fiziksel aktivite amaçlı ziyaret eden yaklaşık 473 gönüllü katılımcı yer almıştır. Veri toplama aracı olarak; Stanis, Schneider, Chavez ve Shinew (2009) tarafından geliştirilen ve Türkçe geçerlik güvenirliği Gümüş ve arkadaşları (2015) tarafından yapılan Fiziksel Aktivite Mekânı Değerlendirme Ölçeği (FAMDÖ) kullanılmıştır. 2 alt boyut (fiziksel aktivite mekânı seçimi, fiziksel aktiviteye katılımı engelleyen unsurlar) ve 33 maddeden oluşan FAMDÖ, 5'li Likert tipinde olup, katılımcıların park ve rekreasyon alanlarını fiziksel aktivite mekânı olarak seçmeye iten unsurları ve bu mekânlarda fiziksel aktiviteye katılımı engelleyen unsurları ölçmektedir. Katılımcılardan toplanan veriler SPSS 22.0 Programına girilmiş ve istatistiksel analiz olarak Bağımsız Örneklem T-Testi ve Tek Yönlü Varyans Analizi uygulanmıştır ($p<0.05$).

Tartışma ve Sonuç Elde edilen sonuçlara göre, fiziksel aktivite mekanı seçimi alt boyutu ile katılımcıların cinsiyetleri ve medeni durumları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunurken ($p<0,05$); fiziksel aktivite mekanı seçimi alt boyutu ile eğitim durumu ve tercih edilen boş zaman etkinliği arasında istatistiki açıdan anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p>0,05$). Bununla birlikte, fiziksel aktiviteye katılımı engelleyen unsurlar alt boyutu ile katılımcıların cinsiyetleri ve eğitim durumları arasında istatistiki açıdan anlamlı bir fark bulunurken ($p<0,05$); medeni durumları ve tercih edilen boş zaman etkinliği arasında istatistiki açıdan anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p>0,05$).

Anahtar Kelimeler: Rekreasyon, Fiziksel Aktivite, Tabiat Parkı

Investigation Of Factors Encouraging and Preventing Use Of Parks and Recreation Areas

Aim and Introduction For the active use of parks and recreation areas created as a result of significant investments, the expectations and demands of individuals of different age groups with different gender and socio-demographic characteristics should be known. In this case, the aim of the study was to investigate of factors encouraging and preventing utilization of individuals practicing at Kutahya Camlica Natural Park. Material and

Method In total, 473 individuals, visiting Kutahya Camlica Natural Park, voluntarily participated to the study. Within the scope of this study, Physical Activity Venue Evaluation Scale (PAVES), with 2 sub-scales (choice of place of physical activity, factors preventing participation in physical activity), developed by Stanis, Schneider, Chavez and Shinew (2009) and translated to Turkish language by Gumus et al. (2015) was applied to the participants. The data, gathered from the participants, was entered into the SPSS program (version 22.0) and parametric tests as Independent Sample T-Test and ANOVA were applied ($p<0.05$). Discussion and Conclusions **According to the results** there is significant difference between choice of place of physical activity subscale and gender and marital status ($p<0,05$); but there is no significant difference between choice of place of physical activity subscale and educational status and free time activity preferred ($p>0,05$). However, there was no statistically significant difference between the marital status and the leisure activity preferred ($p>0,05$), while there was statistically significant differences between factors preventing participation in physical activity and gender and educational status of the participants ($p<0,05$).

Keywords: Recreation, Physical Activity, Natural Park

SB238

Üniversite Öğrencilerinde Akıllı Telefon Bağımlılığının Serbest Zaman Kullanımı Açısından Değerlendirilmesi

[1]Osman Gümüşgül

[1]Süleyman Demirel Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Isparta

Email : *osmangumusgul@gmail.com*

Giriş ve Amaç Teknolojinin hızlı gelişmesi ve yeni uygulamalar ile birlikte akıllı telefonların kullanımı her geçen gün artmakta ve insanları bağımlı hale getirmekte ve hayatımıza hem olumlu hem bazı olumsuzluklar katmaktadır. Bu çalışmanın amacı üniversite öğrencilerinde akıllı telefon bağımlılığının serbest zaman kullanımı açısından cinsiyet, yaş, aylık gelir, rekreasyonel sportif faaliyetlere katılım ve katılınan rekreatif faaliyetlere göre değerlendirilmesidir.

Gereç ve Yöntem Çalışmaya 136 erkek 119 kız olmak üzere toplamda 255 akıllı telefon kullanan öğrenci gönüllü olarak katılmıştır. Çalışmanın amacı doğrultusunda, Akıllı Telefon Bağımlılığı Ölçeği Kısa Formu (ATBÖ-KF) kullanılmıştır. Katılımcılardan toplanan veriler SPSS 22.0 Programına girilmiş ve istatistiksel analiz olarak Bağımsız Örneklem T-Testi ve Tek Yönlü Varyans Analizi uygulanmıştır ($p<0.05$). Tartışma ve

Sonuç Elde edilen sonuçlara göre, akıllı telefon bağımlılığı ile katılımcıların cinsiyetleri, yaşları ve rekreatif etkinliğe katılıp katılmamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunurken ($p<0,05$); akıllı telefon bağımlılığı ile tercih edilen rekreatif etkinlik arasında istatistiki açıdan anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p>0,05$).

Investigation Of Smartphone Addiction in University Students Within The Scope Of Free Time Evaluation

Aim and Introduction With development of technology and new applications, the use of smartphones is increasing day by day and making people addicted. Especially with fast development and accessibility of internet and smartphones, they add a lot of positive and negative things to lives. The aim of this study was to examine smartphone addiction of university students within the scope of free time evaluation according to socio- demographic variables such as gender, age, monthly income, recreational sports participation and which free time activities they participate.

Material and Method In total, 255 students using smartphone (136 male and 119 female) voluntarily participated to the study. Within the scope of this study, Smartphone Addiction Scale-Short Version (SAS-SV) (Noyan et al., 2015) was applied to the participants. The data, gathered from the participants, was entered into the SPSS program (version 22.0) and parametric tests as Independent Sample T-Test and ANOVA were applied ($p<0.05$).

Discussion and Conclusions According to the results there is significant difference between smartphone addiction of participants and gender, age and recreational sports ($p<0,05$) but there is no significant difference between smartphone addiction and recreational activities practiced ($p>0,05$).

Keywords: Smartphone Addiction, Free Time, Leisure, Recreation

SB252

Fiziksel Aktivite Yapma Durumarına Göre Üniversite Öğrencilerinin Zaman Yönetimi Becerileri

[1]Zeynep Kıran, [2]Özgür Mülazımoğlu-Ballı, [1]Aydın İlhan

[1]Pamukkale Üniversitesi Şehit Ömer Halisdemir Spor Bilimleri Araştırma ve Uygulama Merkezi, Denizli
[2]Pamukkale Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Rekreasyon Bölümü, Denizli

Email : *zeynep_0515@hotmail.com, omballi@pau.edu.tr, aydinilhan@pau.edu.tr*

Giriş ve Amaç Bu çalışmanın birincil amacı; üniversite öğrencilerinin fiziksel aktivite yapma durumlarına göre zaman yönetimlerinin araştırılmasıdır. İkincil amacı ise fiziksel aktivite yapan öğrencilerin cinsiyete göre zaman yönetim becerileri arasındaki farkı tespit etmektir.

Yöntem Bu çalışmanın örneklem grubunu 188'i kadın, 193'ü erkeklerden oluşan toplam 381 üniversite öğrencisi oluşmaktadır. Katılımcılara Britton ve Tesser (1991) tarafından geliştirilen ve Türkçe uyarlaması Alay ve Koçak (2002) tarafından yapılan "Zaman Yönetimi Envanteri" uygulanmıştır. Verilerin analizinde, tanımlayıcı istatistikler ve T testi kullanılmıştır. Bulgular Çalışma sonucunda, üniversite öğrencilerinin zaman planlaması [T(379)=7.23, p<.05], zaman tutumları [T(379)=7.23, p<.05] ve zaman harcattırıcılar alt ölçeklerinde [T(379)=2.20, p<.05] ve zaman yönetimi toplam puanın da [T(379)=8.07, p<.05] fiziksel aktivite yapan öğrenciler lehine anlamlı bir fark olduğu tespit edilmiştir. Fiziksel aktivite yapan ve yapmayan öğrencilerin alt ölçek ve ölçek toplamından aldıkları puanlar sırasıyla zaman planlaması (X=3.28±.55, X=2.79±.75), zaman tutumları (X=3.01±.53, X=2.57±.67) zaman harcattırıcılar (X=2.48±.87, X=3.29±.83) ve toplam puan (X=3.09±.42, X=2.66±.60) olduğu tespit edilmiştir. Fiziksel aktive yapan üniversite öğrencilerinin zaman planlaması [T(192)=1.80, p>.05], zaman tutumu [T(192)=0.43, p>.05], zaman harcattırıcılar alt ölçeklerinde [T(192)= -0.65, p>.05] ve toplam puanlarında [T(379)=8.07, p<.05] cinsiyete göre anlamlı bir fark olmadığı saptanmıştır.

Sonuç Sonuç olarak fiziksel aktivite yapan üniversite öğrencilerinin fiziksel aktivite yapmayan üniversite öğrencilerine göre zaman yönetimi becerileri daha yüksektir. Bu araştırmanın örneklem grubuna göre fiziksel aktiviteye katılan öğrencilerin zamanlarını planlama konusunda katılmayanlara göre daha becerikli oldukları söylenebilir. Kaynaklar Alay, S. & Koçak, S. (2002) Validity and Reliability of Time Management Questionnaire. Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 22,9-13. Britton, B. K. and Tesser, A. (1991) "Effects of Time Management Practices on College Grades". Journal of Educational Psychology, 83: 405-410.

Time Management Skills Of University Students According To Their Physical Activity Participation

Introduction and Aim The primary purpose of this study was to investigate the time management of university students according to their physical activity participation. Secondary purpose was to determine the gender difference of the university students who were physical activity participant.

Method The sample group of this study was consisted of a total of 381 university students, 188 female and 193 male. "Time Management Inventory" that was developed by Britton & Tesser (1991) and adopted in Turkish by Alay and Koçak (2002) were applied to participants. Descriptive statistics and T test were used as a statistical analysis. Results The sample group of this study consisted of 381 students in total, 188 of whom were female, 193 were male. There were significant differences in the time planning [T(379) = 7.23, p <.05], time attitudes [T(379) = 7.23, p <.05] and time wasters subscales [T(379)=2.20, p<.05], and time management total score [T(379) = 8.07, p <.05] of university students in the favor of physical activity participants. The subscale and total scores of students who did and did not participate physical activity respectively time planning (X=3.28±.55, X=2.79±.75), time attitudes (X=3.01±.53, X=2.57±.67) time wasters (X=2.48±.87, X=3.29±.83) and total score (X=3.09±.42, X=2.66±.60). There were not significant gender differences in physical activity participant university students time planning [T(192)=1.80, p>.05], time attitudes [T(192)=0.43, p>.05], time wasters subscales [T(192)= -0.65, p>.05] and total scores [T(379)=8.07, p<.05].

Conclusion As a result, physical activity participant university students have higher time management skills than non-participant. According to the sample group of this study, it can be said that physical activity participant students were more skillful than those who did not participate in the time planning.

References Alay, S. & Koçak, S. (2002) Validity and Reliability of Time Management Questionnaire. Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 22,9-13. Britton, B. K. and Tesser, A. (1991) "Effects of Time Management Practices on College Grades". Journal of Educational Psychology, 83: 405-410.

SB256

Iğdır ve Erzurum illerinde Görev Yapan Öğretmenlerin Rekreasyonel Fiziksel Aktivitelere Katılım Kısıtlayıcılarının Karşılaştırılması

[1]Mehmet Ali Öztürk,

[1]Iğdır Üniversitesi, Iğdır

Email : *maliozturk2002@yahoo.com, maliozturk2002@yahoo.com*

Giriş: boş zaman üzerine yıllardır yapılan çalışmalar arasında boş zaman kısıtlayıcıları ile ilgili olanlar önemli bir yer almaktadır. Bununla birlikte, mevcut alan yazın, boş zaman kısıtlamaları ile ilgili bilgi birikimine önemli ölçüde katkıda bulunmuş ve boş zaman kısıtlamaları ile boş zaman deneyimleri arasındaki ilişkiye dair kavrayışlar sağlamıştır. Boş zamanla ilgili ilk yapılan çalışmalar daha çok kuramsal iken özellikle 2000'li yıllar sonrasında yapılan çalışmalarda yetişkinler, kadınlar ve engelliler gibi toplumun çok geniş kısmını kapsayacak şekilde daha çok ampirik sonuçlar ortaya konulmuştur.

Amaç: Erzurum ve Iğdır illerinde Milli Eğitimi Bakanlığı (MEB) bünyesinde öğretmen olarak çalışanların boş zaman etkinliklerine katılım kısıtlayıcılarının (BZEKK) karşılaştırılması çalışmanın amacını oluşturmaktadır.

Metod: BZEKK belirlenebilmesi amacıyla katılımcılara boş zaman kısıtlayıcıları ölçeği (BZKÖ) uygulanmıştır. Ölçeğin orjinali Alexandris ve Caroll (1997) tarafından "leisure constraint scale" adı ile geliştirilmiş, Türkçe uyarlaması ise Öztürk ve arkadaşları (2017) tarafından gerçekleştirilmiştir. Ölçek 7'li likert tipinde olup, psikolojik, bilgi eksikliği, tesisler, erişebilirlik, ilgi, sosyal destek ve zaman kavramlarını ölçecek şekilde 7 alt boyuttan oluşmaktadır. Araştırmaya 258 erkek ve 155 kadın olmak üzere toplam 413 kişi katılmıştır. Ölçeğin çalışmada kullanılabilirliğini test etmek amacıyla gerçekleştirilen iç tutarlık analizi sonrasında ölçeğin tümü için Cronbach's Alpha değeri: 0,874, 7 alt boyut için ise 0,69 ile 0,77 arasında bulunmuştur. Normal dağılım analizleri sonrasında basıklık ve çarpıklık değerlerinin tüm alt boyutlar için normal dağıldığı görülmüş ve araştırmada parametrik testlerin kullanılmasına karar verilmiştir. Şehirlerin birbirleriyle ve şehirlerarası cinsiyetlerin karşılaştırılmasında (cinsiyetler için filtreleme yapılarak) bağımsız örneklem t-testi, meslek yılına göre şehirlerin karşılaştırılmasında ise iki yönlü MONOVA testi kullanılmıştır. MANOVA testi sırasında verilerin homojenliği "Levene's test" ile test edilmiş ve verilerin homojen dağıldığı görülmüştür. Yapılan parametrik testlerde güven aralığı %95 ve anlamlılık seviyesi ise $p<0,05$ olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: kadın katılımcıların şehirlerarası karşılaştırılması sonucunda hiçbir alt boyutta istatistiksel açıdan $p<0,05$ düzeyinde farklılık tespit edilmemiştir. Araştırmada erkek katılımcıların bilgi eksikliği, tesisler ve zaman alt boyutlarında aralarında $p<0,05$ düzeyinde anlamlılık tespit edilirken diğer alt boyutlarda anlamlı farklılık gözlemlenmemiştir. Ortaya çıkan farkın Erzurum ilinden katılanlar lehine oluştuğu görülmüştür. İki şehir arasında erkek katılımcılarda olduğu gibi bilgi eksikliği, tesisler ve zaman alt boyutlarında anlamlılık ($p<0,05$) tespit edilirken diğer boyutlarda istatistiksel açıdan farklılık tespit edilmemiştir. Meslek yılına göre şehirlerarası yapılan MONOVA testi sonucunda hiçbir alt boyutta gruplar arasında anlamlı farklılık gözlemlenmemiştir.

Sonuç: Iğdır ve Erzurum illerinde çalışan kadın öğretmenlerin BZKÖ'nden almış oldukları puanlarda bir farklılık oluşmadığı ve her iki grubunda ortalama puanlarının birbirlerine yakın olduğu görüldü. Iğdır ilinde çalışan erkek katılımcılar için bilgi eksikliği, tesisler ve zamanla ilgili kısıtlayıcıların rekreasyonel fiziksel etkinliklere katılımlarında Erzurum ilinde çalışan erkek katılımcılara oranla daha fazla etkili olduğu tespit edildi. Meslek yılı açısından tüm gruplarda (1-4 yıl, 5-9yıl, 10-14 yıl ve 15 yıl ve üzeri çalışanlar) şehirler arasında rekreasyonel etkinliklere katılım kısıtlayıcı ortalama puanları birbirine yakın bulundu ve herhangi bir anlamlı farkın oluşmadığı gözlemlendi.

Comparison of Participation Constraints in Recreational Physical Activity of the Teachers Working Iğdır and Erzurum Provinces

Introduction: among the studies that have been carried out for years on leisure time, those concerning leisure time constraints are important. While the first studies on leisure time are more theoretical, especially empirical results have been made especially in the studies carried out after the year 2000, in order to cover a large part of society such as adults, women and the disabled.

Aim: the aim of the study is to compare the participation constraint for leisure activities of teachers who working In the Ministry of National Education (MoNE).

Method: in order to determine the leisure time constraints leisure constraints scales (LCS) were applied to the participants. The original scale was developed by Alexandris and Caroll (1997) with the name "leisure constraint scale" and the Turkish version was implemented by Öztürk et al., (2017). Scale is a 7-point Likert type and consists of 7 sub-dimensions to measure the concepts of psychological, lack of information, facilities, accessibility, interest, social support and time. A total of 413 persons, 258 male and 155 female, participated in the research. After the internal consistency analysis conducted to test the utility of the scale in the study, Cronbach's Alpha value for all of the scale was found to be 0.874, and between 0.69 and 0.77 for 7 sub-dimensions. After normal distribution analyzes, kurtosis and skewness values were found to be normal distributions for all sub-dimensions and it was decided to use parametric tests in the study. Şehirlerin birbirleriyle ve şehirlerarası cinsiyetlerin karşılaştırılmasında (cinsiyetler için filtreleme yapılarak) bağımsız örneklem t-testi kullanılmıştır. A two-way MONOVA test was used to compare cities by occupation year.

Results: no statistically significant difference was found at the level of $p < 0,05$ in any of the sub-dimensions as a result of the inter-city comparison of the female participants. While there was a significant difference in the lack of information, facilities and time sub-dimensions of the male participants in the study, $p < 0.05$ was not significant difference in the other sub-dimensions. It is seen that the difference is in favor of the participants from the province of Erzurum. There was no statistically significant difference between the two cities in terms of lack of information, facilities and time ($p < 0,05$) in the subscales, as in male participants. As a result of MONOVA test made between the cities according to the profession year, no significant difference was observed between the groups in any sub-dimension.

Conclusion: the female teachers who working Iğdır and Erzurum province there was no difference between the scores in the LCS and the mean scores of both groups were close to each other. For the male participants working in Iğdır province, it was determined that the lack of information, facilities and time constraints were more effective in participation of recreational physical activities than male participants working in Erzurum province. Regarding the year of the profession, the participation-limiting average scores of recreational activities among the cities were close to each other and it was observed that there was no meaningful difference.

SB278

Bilgisayar Oyunları Motivasyon Ölçeğinin Geliştirilmesi

[1]Müge Akyıldız Munusturlar, [1]Süleyman Munusturlar

[1]Anadolu Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Rekreasyon Bölümü, Eskişehir

Email : *mugeakyildiz@anadolu.edu.tr, suleyman.munusturlar@gmail.com*

Giriş Geçtiğimiz son elli yıl içerisinde, bilgisayar oyunlarının günden güne birçok geleneksel oyunun yerini alarak insanların boş zaman alışkanlıklarının ve boş zamanlarını değerlendirme anlayışlarının değişimine neden olduğu aşikardır (Connolly, 2012). Kişisel bilgisayarlar için geliştirilen bilgisayar oyunları, oyun konsolları, el konsolları ve internetten oyun oynama olanağı sağlayan platformlar değişen ve kolay ulaşılabilir eğlence anlayışının en popülerleridir (Williams, 2006). 2002 yılında 670 milyon dolar olan elektronik oyun pazarının 2005 yılında 2,6 milyar dolara, 2016 yılında 75 milyar dolara çıktığı ve 2020 yılında ise pazarın büyüklüğünün 90 milyar doları (Statista, 2017) bulacağı ifade edilmektedir. Bu yükseliş geçmişten günümüze gelen boş zaman anlayışının içine bilgisayarda oyun oynama alışkanlığının ne denli hızlı girdiğini açıklarken, gelecekte insanların olası boş zaman alışkanlıkları konusunda da bilgi sunmaktadır. Bu araştırmanın önemi değişen boş zaman anlayışı ve alışkanlıkları içerisinde büyük yer tutan bilgisayar oyunu oynamaya iten faktörlerin araştırılmasıdır. Bu doğrultuda yürütülen çalışmada, bilgisayar oyunları motivasyon ölçeğinin geliştirilmesi amaçlanmıştır.

Yöntem Araştırmaya kolay ulaşılabilir örnekleme yöntemi ile seçilen 943 kişi (AFA için 431, DFA için 512) katılmıştır. Ölçek geliştirme prosedüründe Clark ve Watson (1995)'ın önerdiği ölçek geliştirme aşamaları izlenmiştir. Bu doğrultuda araştırma amacına bağlı olarak "Online oyunlara katılım güdüleyicileri" (Koo, 2009) ile "Video oyunları katılım güdüleyicileri" (Kim & Ross, 2006) modelleri temel alınarak ve bilgisayar oyunları temelli literatür taraması sonucunda 42 ifadeden oluşan bir madde havuzu oluşturulmuştur. Lawshe kapsam geçerlik formülüne göre 8 uzman değerlendirmesine göre kapsam geçerlik katsayısı .75'in altında olan 16 madde madde havuzundan çıkarılmıştır. Sonrasında kalan 26 maddeye yapılan yapı geçerliliği sınamaları ve gerekli modifikasyonlarla ölçeğe son halinin verilmesi amaçlanmıştır. Ölçeklerin yapı geçerliliği için Açımlayıcı Faktör Analizi (AFA) ve Doğrulayıcı Faktör Analizi (DFA) kullanılmıştır. Güvenirlik için ise iç tutarlılık ve madde toplam korelasyon analizlerinden yararlanılmıştır.

Bulgular AFA sonuçlarına göre 26 maddeli yapıdan faktör yük değerlerinin kesme noktası altında kalan ve binişiklik gösteren 9 ifade madde havuzundan çıkarılmıştır. AFA sonucunda beş faktör altında toplanan 17 maddeli (min =.71, max= .85) bir yapının ortaya çıktığı görülmüştür. Açıklanan varyansın %84 (.84) ve KMO değerinin ,926 olduğu tespit edilmiştir. Farklı bir örneklemde yapılan DFA sonuçlarına göre uyum indekslerinin (X2/Sd, RMSEA, CFI, GFI, AGFI, NFI) referans aralıklarında olduğu (iyi ve kabul edilebilir düzeyde olduğu) ve anlamlı t değerleri doğrultusunda ölçme modelinin doğrulandığı görülmüştür. Ölçeğin konsantrasyon, eğlence, kaçış, öğrenme ve sosyalleşme adını taşıyan boyutlarının (αmin =.76, αmax = .91) ve ölçeğin genel (αtoplam= .90) güvenirliliğinin kabul düzeyinde (Cronbach'a > 0.72) olduğu tespit edilmiştir. Madde toplam korelasyon katsayılarının ise 0.392 ve 0.611 arasında değiştiği gözlemlenmiştir.

Sonuç Araştırma sonucunda 17 maddenin beş boyut altında toplandığı görülen yapının bilgisayar ve video oyunlarına katılım güdüleyicilerini (katılım nedenlerini) ölçmeye yönelik, psikometrik özelliklere sahip, Bilgisayar Oyunları Motivasyon Ölçeği adıyla bir ölçme aracı olarak kullanılabileceği söylenebilir.

Development Of Computer Gaming Motivation Scale

Introduction In the past fifty years, computer games have apparently replaced a number of traditional games and changed the leisure habits and leisure activity types of individuals day after day (Connolly, 2012). Computer games, game consoles, hand consoles and internet game platforms are among the most popular senses of the changing and accessible entertainment (Williams, 2006). It is indicated that electronic game market, which was 670 million dollars in 2002, and is estimated to be 90 billion dollars by 2020 (Statista, 2017). This rise not only explains how fast the habit of playing computer games has got into the sense of leisure time from past to present, but also gives information about possible leisure habits of individuals in the future. This study is significant because it investigates factors pushing individuals toward playing computer games, which have an important place in chaging senses and leisure habits. Accordingly, the study being conducted aims to develop computer gaming motivation scale.

Method 943 individuals (431 for EFA, 512 for CFA) who were selected via convenient sampling method. Scale development procedure was conducted by following scale development stages suggested by Clark and Watson (1995). Accordingly, an item pool consisting of 42 statements was prepared based on the models of "Motives for participating in online games" (Koo, 2009) and "Motives for participating in video games" (Kim & Ross, 2006) depending on the study objective as a result of literature review on computer games. According to Lawish content validity test, 16 items were excluded and the scale of 26 items was prepared for the construct validty examination. Exploratory Factor Analysis (EFA) and Confirmatory Factor Analysis (CFA) were used for construct validity of the scales. On the other hand, internal consistency and total item correlation analyses were used for reliability. Findings According to the results EFA, 9 statements in the structure with 26 items that remained below the break point of factor load values and displayed overlapping were excluded from the item pool.

As a result of EFA, a structure with 17 items (min = .43, max = .85) was observed under five factors. Total variance explained ratio was calculated was 84%. According to the results of CFA that was conducted in another sample, it was observed that fit indexes (X2/Sd, RMSEA, NFI, CFI, GFI, RMR, AGFI) were in reference intervals and assessment model was confirmed according to the significant t values. It was determined that reliability of all items (αtotal = .90) and dimensions of the scale (αmin =.76, αmax = .91) which named as concentration, entertainment, escape, learning and socialization were acceptable (Cronbach'a > 0.72).

Conclusion As a result of the study, it might be suggested that the structure where 17 items are collected under five dimensions could be used as an assessment instrument which has experimental evidence concerning psychometric qualities, with the name "Computer Gaming Motivation Scale" for the purpose of assessing the motives for playing (reasons of participating) computer games.

SB396

Nitel Bir Araştırma: Adolesanlarda Serbest Zaman Aktivitesi Olarak Sosyal Latin Dansları Kazanımları

***[1]Elvan Deniz Yumuk*, [1]Kadir Yıldız, [1]Pınar Güzel**

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa

Email : *elvandenizyumuk@gmail.com, kadiryildiz80@hotmail.com, pnrguzel@yahoo.com*

Genç erişkinlerin fiziksel aktivite yolu ile gelişimlerinde serbest zamanların aktif değerlendirilmesinin önem teşkil ettiği bilinmektedir. Bir serbest zaman aktivitesi olarak Sosyal Latin Danslarının da bu genç erişkinlere sağladığı özgüven artışı, zihinsel rahatlama ve kendini keşfetme gibi birçok kazanım olduğu düşünülmektedir. Amaç: Bu araştırmada, Manisa ilinde yer alan özel bir dans okulunda Sosyal Latin Dansları dersleri alan katılımcıların Latin danslarına ilişkin yaşantı, algı ve bu danslara yükledikleri anlamların incelenmesi amaçlanmıştır.

Araştırma nitel araştırma desenlerinden Olgubilim ile tasarlanmıştır. Bu kapsamda veriler yarı yapılandırılmış sorular ve metaforlar yardımı ile görüşme yöntemi kullanılarak elde edilmiştir. Gönüllü onam formu alınan 6 kişi (14-18 yaş aralığında) ile görüşme yapılmıştır. Araştırmaya katılan katılımcıların 3 ay ile 18 ay arasında dans etkinliklerine katıldıkları tespit edilmiştir. Bu deneyim durumunun dans etmeye yeni başlayanlar ile uzun süredir dans edenler arasındaki değişimi görmek açısından fayda sağlaması beklenmektedir. Verilerin analizi nitel araştırma ve ilgili alanda uzman spor bilimciler tarafından içerik analizi yöntemi ile gerçekleştirilmiştir.

Katılımcılar bulundukları dans kursunda haftanın en az 6 gününü geçirmektedir. Bu durumun sosyal Latin danslarının yaşam biçimi olarak benimsenmesinde önemli bir bulgu olduğu düşünülmektedir. Araştırma verilerinin analizi sonucunda üç ana tema elde edilmiştir; estetik kazanımlar, psikolojik kazanımlar ve sosyal kazanımlar. Estetik kazanımlar arasında katılımcıların teknik açıdan gelişimsel farkındalık elde etmeleri ve dansçı kimliği oluşturması vardır. Psikolojik kazanımlar bulgusunda ise, başarı duygusu, özgüven artışı ve dans etmenin terapötik bir etki ederek zihinsel rahatlama yaratması yer almaktadır. Sosyal kazanımlar ana temasının altı temalarında ise; aidiyet duygusu ve takım olma bilinci ve sosyalleşme temaları bulunmuştur. Katılımcılar sosyal Latin danslarına yönelik metaforik görüşleri incelendiğinde "topuklu ayakkabı, ruh, aşk, maymun ve gökkuşağı" benzetmeleri ortaya çıkmıştır.

Literatürde dansın sosyal, psikolojik ve fiziksel etkileri arasında; sosyalleşme, dans kimliği geliştirme, rahatlama ve hedonistik faktörler gibi sonuçlara rastlanmaktadır. Bu veriler ışığında araştırma sonucunda Manisa ilindeki Sosyal Latin Dansları katılımcıların görüşleri doğrultusunda; dans etmenin katılımcılarda sosyal, psikolojik ve fiziksel boyutlarda kazanım sağladığı tespit edilmiştir. Dansın, bireyler üzerinde sosyalleşme, kendilerini ifade etme, özgüven ve iletişim kurma açılarından etkileri olduğu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Sosyal latin dansları, adolesan, serbest zaman, kazanımlar

A Qualitative Research: Social Latin Dances Acquisitions As A Form Of Leisure Activity in Adolescents

It is known that making use of the leisure actively has importance in terms of growth of the adolescents through physical activity. It is thought that Social Latin Dances, as a leisure activity, provide with many acquisitions such as increase in self-confidence, mental relaxation and discovering one's self. Objective: In this study, analyzing the experience, perception and meanings attributed to Social Latin Dances by the participants of a private dance school in the city of Manisa is aimed.

The study is designed with the Phenomenology, one of the qualitative research patterns. In this scope, the data was obtained by using semi-structured interview and metaphors. Six participants who have signed the voluntary consent form were interviewed. The participants taking part in the study was found to continue dance activities at least three months and eighteen months at most.

This situation about experience is expected to show the changes between the ones who started dancing recently and the ones who danced for a longer time period. The analysis of the obtained data was carried out by the sport sciences experts who are experienced in terms of qualitative research and subject field by using content analysis method.

The participants spend at least six days of the week in the dance school that they belong. It is thought that this situation is a significant finding in terms of adopting social Latin dances as a lifestyle. As a consequence of the analysis of the data, three main themes were obtained: aesthetic acquisitions, psychological acquisitions and social acquisitions. Among aesthetic acquisitions; there are such acquisitions: that the participants gains developmental awareness in terms of technical skills and that they form a dancer identity. On the other hand, in terms of the findings of psychological acquisitions, there are sense of achievement, increase in self-confidence and mental relaxation created by dancing with a therapeutic effect. Besides, the sub-themes of the social acquisitions constitutes of sense of belonging, awareness of being a team and socialization themes. When the metaphorical views of the participants towards Latin dances were analyzed, “high-heels, spirit, love, monkey and rainbow” metaphors were revealed.

Among the social, psychological and physical effects of dance in literature; the results such as socialization, forming an identity of a dancer, relaxation and hedonistic factors can be found. In the light of these data, as a result of the study, it is found that dancing provides with the acquisitions in terms of social, psychological and physical dimensions in accordance with the views of the participants. It can be said that dance has effects such as socialization, defining one’s self, self-confidence and communicating.

Keywords: Social Latin Dances, Adolescent, Leisure, Acquisitions.

SB400

Bir Trend Mi Zorunluluk Mu? Serbest Zaman ve Değişen Babalık Rolleri

[1]Feyza Meryem Kara

[1]Kırıkkale Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Kırıkkale

Email : *fmkara@kku.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Aile rekreasyonu ve ailenin işleyişi arasında tutarlı bir ilişki olduğu son yıllarda birçok araştırmada ifade edilmiştir. Bu araştırmanın amacı, tarihsel süreçte değişen serbest zaman faaliyetleri perspektifinde evrimleşen babalık rollerinin incelenmesidir. Bununla birlikte, babaların serbest zaman faaliyetlerine katılımının aile işlevleri üzerindeki etkisini babaların perspektifinde incelemek bu araştırmanın ikincil amaçları arasındadır.

Yöntem: Derin bir kavrayış sunma potansiyeline sahip olması ve eğilimlerden daha çok genellikle arkalarındaki sebepleri sunması sebebi ile araştırmada "nitel araştırma deseni" tercih edilmiştir. Bu araştırmada zengin bir bilgiye sahip olduğu düşünülen durumların incelenmesine olanak sağlayan amaçlı örnekleme yöntemlerinden maksimum çeşitlilik örnekleme yoluna gidilmiştir. Çalışma grubu, Ankara ilinde yaşayan, evli, en az bir çocuk sahibi ve fiziksel aktiviteye katılan/katılmayan yaşları 26 ile 62 arasında değişen toplam 12 erkek katılımcıdan oluşmaktadır. Araştırmanın verileri yapılan görüşmeler yoluyla toplanmıştır. Konuya ilişkin görüşleri belirlemek için konuyla ilgili mevcut alan yazından ve uzman görüşünden faydalanılarak yarı yapılandırılmış görüşme formu oluşturulmuştur. Konuyla ilgili deneyime dayalı olarak gerçekleşen bu araştırmada görüşme verilerinin analizinde içerik analiz tekniği kullanılmıştır. Araştırma bulguları katılımcıların vermiş olduğu cevaplar doğrultusunda "tema" olarak yapılandırılmıştır.

Bulgular: Bu noktadan hareketle katılımcıların söylemleri, "sosyal kabul edilebilirlik", "çift kariyerli eş sorunu", "imkân ve zorluklar", "spor yoluyla ortak söylem oluşturma" ve "rol model paradoksu" temaları altında toplanmıştır. Bulgulara göre, değişen serbest zaman olgusunun babalık görevlerine de yeni bir soluk getirdiği görülmektedir.

Sonuç: Sonuç olarak, katılımcıların aileleriyle daha çok sosyal kabul edilebilirlik ve rol model olma sebepleriyle vakit geçirdiği görülmekle birlikte, erkekliğe ilişkin kültürel bakışın da değiştiği saptanmıştır. Düzenli egzersiz yapan katılımcıların, serbest zamanlarını aileleriyle daha verimli geçirme eğiliminde oldukları belirlenmiştir. Sonuç olarak, aile rekreasyonu kapsamında değişen kalıpyargılarının tüm aile üzerinde pozitif etkiler yarattığı görülmektedir. Bununla birlikte, çalışmanın, Türkiye'de aile rekreasyonunda baba rolünü incelemek açısından literatüre katkıda bulunduğu düşünülmektedir.

Kaynaklar: Coakley, J. (2006). The good father: Parental expectations and youth sports. Leisure Studies, 25(2), 153-163. Swinton, A. T., Zabriskie, R. B., Freeman, P. A., & Fields, P. J. (2008). Nonresident fathers' family leisure patterns during parenting time with their children. Fathering, 6(3), 205-225. Zabriskie, R. B. (2001). The validity and reliability of the Family Leisure Activity Profile (FLAP). In M. E. Havitz & M. F. Floyed (Eds.), Abstracts from the 2001 Symposium on Leisure Research (p. 66). Ashburn, VA: National Recreation and Park Association. Zabriskie, R. B., & McCormick, B. P. (2001). The influences of family leisure patterns on perceptions of family functioning. Family Relations, 50(3), 281-289.

Is it Trend or Obligation? Leisure and Changing Father Roles

Introduction and Purpose: It has been expressed in many researches in recent years that there is a consistent relationship between family recreation and the functioning of the family. This study aimed at examining the paternal roles in the perspective of changing leisure time activities in the historical process. However, the secondary purpose of this research was to examine the relationship between fathers' involvement in family leisure and aspects of family functioning from fathers' perspective.

Method: "Qualitative research design" was preferred in the research because it has the potential to present a deep understanding and offers more natural backgrounds than trends. In this study, maximum diversity sampling was conducted from purposeful sampling methods which allow to examine the situations that are thought to have rich information. The study group consists of a total of 12 male participants living in Ankara, married, having at least one child and aged between 26 and 62 who participated/not participating in physical activity. The data of the study were collected through interviews.

A semi-structured interview form was created using literature and expert opinion to determine opinions on the subject. Content analysis technique was used in the analysis of the interview data in this research which is based on related experiment. The research findings are structured as a “theme” in response to the answers given by the participants. Findings: From this point, participants’ answers were identified as five themes; "Social acceptability", “Double-carrier spouse problem", "Possibilities and challenges", "Creating common discourse through sports" and "Role model paradox". According to findings, it is seen that the changing leisure occasion brings a new persective to the duties of fatherhood. As a result, it has been found that the cultural aspect of masculinity has changed as well, although it seems that the participants spend more time with their families in terms of “social acceptability” and “ being role model”. It has been determined that participants who exercise regularly tend to spend their leisure more efficiently with their families.

Conclusion: As a result, changes in the pattern of family recreation seem to have had a positive effect on the whole family. Nevertheless, it is thought that the study contributes to the literature in terms of examining the role of father in family recreation with a deeper analysis in Turkey.

References: Coakley, J. (2006). The good father: Parental expectations and youth sports. Leisure Studies, 25(2), 153-163. Swinton, A. T., Zabriskie, R. B., Freeman, P. A., & Fields, P. J. (2008). Nonresident fathers’ family leisure patterns during parenting time with their children. Fathering, 6(3), 205-225. Zabriskie, R. B. (2001). The validity and reliability of the Family Leisure Activity Profile (FLAP). In M. E. Havitz & M. F. Floyed (Eds.), Abstracts from the 2001 Symposium on Leisure Research (p. 66). Ashburn, VA: National Recreation and Park Association. Zabriskie, R. B., & McCormick, B. P. (2001). The influences of family leisure patterns on perceptions of family functioning. Family Relations, 50(3), 281-289.

SB413

Alana Özgü Risk Alma Ölçeği- Kısa Formu'nun (DOSPERT) Türkçeye Uyarlama Çalışması

[1]Özge Yavaş Tez, [2]Sırrı Cem Dinç

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sosyal Bil.Ens. Rekreasyon ABD Yükseklisans, Manisa
[2]Manisa Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa

Email : *ozgeyavas@hotmail.com.tr,*

Giriş: Tehlikenin varlığı ile ortaya çıkan, değer verilen şeylerin kaybedilme potansiyeli olarak adlandırılan risk, macera rekreasyonu programlarında bireyleri etkinliğe yönlendiren temel nedenler arasında görülmektedir ve doğa sporları açısından da en dikkat çekici durumsal değişken olarak karşımıza çıkmaktadır (Dinç, 2006).

Amaç: Bu doğrultuda araştırmanın amacı Blais ve Weber (2006) tarafından geliştirilen Alana Özgü Risk Alma Ölçeği- Kısa Formu'nun (DOSPERT) Türkçe'ye uyarlama çalışmalarının yapılarak psikometrik özelliklerinin incelenmesidir. Yöntem: Ölçeğin dilsel eşdeğerlik çalışması 30 (13 kadın = 22,23 ss=1,78 yaş; 17 erkek = 21,53, ss= 1,28 yaş), test-tekrar test ve ölçüm güvenirliği 54 (24 kadın = 22,62 ss=1,68 yaş; 30 erkek = 23,54, ss= 2,34 yaş), yapı geçerliği farklı kategorilerde (hava, kara, su) yer alan 510 (126 kadın = 30,53 ss=8,99 yaş; 384 erkek = 33,55, ss= 9,23 yaş) doğa ve macera rekreasyonu katılımcısı üzerinde yürütülmüştür. 30 maddelik DOSPERT sürümünün risk alma yanıtları, katılımcıların 5 farklı yaşam alanından kaynaklanan davranışsal eğilimleri veya riskli faaliyetlere katılma/davranışları sergileme olasılığını, her biri 6 maddeyi içeren 5 alt boyutla değerlendirir (etik, finansal, sağlık/güvenlik, rekreasyonel ve sosyal riskler). Katılımcıların alana özgü risk alma davranış eğilimleri 7'li likert tipi ölçek üzerinden 1 (kesinlikle hayır) to 7 (kesinlikle evet)biçiminde değerlendirilmektedir (Weber ve Blais, 2006). Ölçeğin normallik varsayımları, dil eşdeğerliği, test-tekrar ve ölçüm güvenirliklerinden sonra yapı geçerliğini test etmek için AMOS 23.00 programı kullanılarak ileri düzey DFA yapılarak önce uygun model seçilmiştir. Daha sonra seçilen modele ilişkin AFA ve DFA analizleri gerçekleştirilmiştir. Son olarak geçerlik çalışmalarından sonra ölçeğe ait güvenirlik analizleri yapılmıştır.

Bulgular: Ölçeğin psikometrik çalışmaları için gerçekleştirilen dil geçerliği (n=30, alt boyutlar için 0.85-1.00; toplam ölçek için .92-1.0 arasında değişen korelasyonlar), yapı geçerliği için veri seti uygunluğu (KMO değeri .87), yapı geçerliğine ilişkin model seçimi için 5 modelli M2 modeline ait DFA (n=510, X2/sd: 2,85, GFI .90, CFI .88, NFI .83, TLI .86,RMSEA .05), seçilen model için Direct Oblimin döndürmesine göre yapılan Maximum Likelihood analiz ile gerçekleştirilen AFA (n=510, 5 faktör 27 madde; açıklanan varyans %50.3) ve M2 modeline ait DFA 25 madde için (n=510, X2/sd: 3,84, GFI .93, CFI .93, AGFI .91, NFI .90, TLI .92,RMSEA .04) olarak bulunmuştur. İç tutarlılık katsayıları (Cronbach Alpha (α) etik .78, finansal .78, sağlık/güvenlik .76, rekreasyonel .78, sosyal .75, toplam ölçek .86) ve test-tekrar test güvenirlik (n=54, etik .46, finansal .67, sağlık/güvenlik .78, rekreasyonel .72, sosyal .34 ve toplam ölçek .78), ölçüm güvenirliği (t=1.288, p=.203, p>.05) olarak bulunmuştur.

Sonuç ve Tartışma: DOSPERT'in Türk kültürü için orijinal ölçekle tutarlı olarak beş faktörlü yapısı doğrulanmış ve yirmi beş madde olarak geçerliliği ispatlanmıştır. Sonuç olarak doğa ve macera rekreasyonu alanında kullanılabilecek yeterli psikometrik özelliklere sahip (güvenilir ve geçerli) bir ölçme aracı olduğu söylenebilir.

The Adaptation Study into Turkish of Domain Specific Risk Assessment Scale -Short Form (DOSPERT)

Introduction: The risk that is appeared by the presence of the danger is called loss potential of vaulable things are seen as one of the main reasons driving individuals to activity in the adventure recreation programs. It is also seen as the most remarkable situational variable in terms of outdoor adventure pursuits (Dinç, 2006). Aim : The aim of this study was to examine the psychometric properties of Domain Specific Risk Assessment Scale -Short Form (DOSPERT) developed by Blais and Weber (2006) by adapting to Turkish.

Method : Linguistic equivalence of the scale, test-retest and measurement reliability were conducted with 30 (female 13 = 22,23 sd=1,78 years; male 17 = 21,53, sd= 1,28 years) and 54 (female 24 kadın = 22,62 sd=1,68 years; male 17 = 23,54, sd= 2,34 years) participants respectively. Construct validity was also carried out on 510 (female 126 = 30,53 sd=8,99 years; male 384 = 33,55, sd= 9,23 years) participants from different outdoor adventure categories (from air, land and water-based). The risk-taking responses of the 30-item version of the DOSPERT Scale evaluate behavioral intentions or the likelihood with which respondents might engage in risky activities/behaviors- originating from five domains of life with 5 sub-dimensions that contain 6 item each (ethical, financial, health/safety, recreational and social risks). The domain risk-taking behavior responses of participants are assessed by using a 7-point rating scale ranging from 1 (Extremely Unlikely) to 7 (Extremely Likely) (Weber ve Blais, 2006). After normality assumtions, the linguistic equivalence, test-retest and measurement reliability of the scale, an advanced DFA was performed and the appropriate model was selected by using AMOS 23.00 to test the validity of structure. Then, EFA and CFA analyzes of the selected model were performed. Finally, reliability analyzes of the scale were made after the validity.

Results: The validity of linguistic equivalence for psychometric studies of the scale (n = 30, correlations are 0.85-1.00 for subscales, .92-1.0 for total scale), data set suitability for construct validity (KMO value .87), CFA to choose M2 model through 5 models for construct validity (n=510, X2/sd: 2,85, GFI .90, CFI .88, NFI .83, TLI .86,RMSEA .05), EFA is conducted by Maximum Likelihood analysis according to the Direct Oblimin rotation for the selected model (n = 510, 5 factors, 27 items, variance explained 50.3%) and CFA for M2 model for 25 items (n=510, X2/sd: 3,84, GFI .93, CFI .93, AGFI .91, NFI .90, TLI .92,RMSEA .04) were found. Internal consistency coefficients (Cronbach Alpha (α) ethical .78, financial .78, health/safety .76, recreational .78, social .75, and total scale .86) and test-retest reliability (n=54, ethical .46, financial .67, health/safety.78, recreational .72, social .34 and total scale .78) and measurement reliability (t=1.288, p=.203, p>.05) were found.

Conclusion and Discussion: A five-factor structure confirmed for Turkish culture consistent with the original scale of DOSPERT and has proved valid as twenty-five item.

As a result, it can be said that it is a instrument that has sufficient psychometric properties (reliable and valid), can be used in the field of outdoor adventure recreation.

SB439

Ortaokul ve Ortaöğretim Öğrencilerinin Serbest Zaman Tercihlerinin Karşılaştırılması (Isparta İli Örneği)

***[1]Mesut Hekim*, [1]Mehmet Tokgöz**

[1]Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Burdur

Email : *mesut.hekim@hotmail.com, mtokgoz@mehmetakif.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Yapılan bu araştırmada ortaokul ve ortaöğretim öğrencilerinin serbest zaman tercihlerinin eğitim kademesi değişkenine göre incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Araştırmaya 2017-2018 eğitim ve öğretim yılında Isparta il merkezinde bulunan ortaokul ve liselerde öğrenim gören 210 öğrenci dâhil edilmiştir. Araştırmaya katılan öğrencilerin serbest zaman tercihlerinin belirlenmesinde "Serbest Zaman Anketi" kullanılmıştır. Araştırmada elde edilen verilerin analizinde SPSS 22.0 programında frekans analizi ve ki-kare analizlerinden yararlanılmıştır.

Bulgular: Araştırmanın sonunda öğrencilerin serbest zaman tercihlerinin eğitim kademesi değişkenine göre anlamlı farklılık gösterdiği tespit edilmiştir ($p<0.05$). Elde edilen bulgulara göre, ortaokul öğrencileri ile kıyaslandığı zaman ortaöğretim öğrencilerinin serbest zamanlarında dinlenmeyi tercih ettikleri, müzik dinleme, sinema ve tiyatroya gitme sıklıklarının daha yüksek olduğu bulunmuştur.

Sonuç: Sonuç olarak, ortaokul ve lise öğrencilerinin serbest zaman tercihleri üzerinde eğitim kademesinin önemli bir belirleyici olduğu söylenebilir. Anahtar kelimeler: Ortaokul öğrencileri, lise öğrencileri, serbest zaman

Comparison Of Leisure Time Preferences Of Middle School and Secondary School Students (The Case Of Isparta Province)

Introduction and Aim: This study aimed to investigate the leisure time preferences of middle school and secondary school students according to the variable of students' educational level.

Method: 210 students studying in middle and secondary schools in 2017-2018 academic year in Isparta province center participated in the study. The "Leisure Time Questionaire" was used in determining the leisure time preferences of the subjects. In the analysis of the data obtained in the study, frequency analysis and chi-square analysis were utilised in the SPSS 22.0 program.

Results: As a result of the study, it was found that the leisure time preferences of the students were significantly different according to the educational level variable ($p<0.05$). According to the findings, secondary school students preferred to relax in their free time, and the frequencies of listening to music, cinema and theater were found to be higher compared to middle school students.

Conclusion: As a result, it can be said that the level of education is an important determinant on the leisure time preferences of middle school and secondary school students. Key words: middle school students, secondary school students, leisure time

SB441

Ortaöğretim Öğrencilerinin Serbest Zaman Tercihlerinin Cinsiyet Değişkenine Göre İncelenmesi (Isparta İli Örneği)

***[1]Mesut Hekim*, [1]Mehmet Tokgöz**

[1]Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Burdur

Email : *mesut.hekim@hotmail.com, mtokgoz@mehmetakif.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Yapılan bu araştırmada ortaöğretim öğrencilerinin serbest zaman tercihlerinin cinsiyet değişkenine göre incelenmesi amaçlanmış, araştırmaya 2017-2018 eğitim ve öğretim yılı içerisinde Isparta ilinde bulunan liselerde öğrenim gören 212 öğrenci dâhil edilmiştir.

Yöntem: Araştırmanın veri toplama sürecinde "Serbest Zaman Anketi" kullanılmış, elde edilen verilerin analizinde SPSS 22.0 programında frekans ve ki-kare analizlerinden yararlanılmıştır.

Bulgular: Araştırmanın sonunda öğrencilerin serbest zaman tercihlerinin cinsiyet değişkenine göre bazı farklılıklar gösterdiği bulunmuştur ($p<0.05$). Elde edilen bulgulara göre, kadın öğrencilerin serbest zamanlarında kitap, dergi ve gazete okuma sıklıklarının daha yüksek olduğu bulunmuştur. Erkek öğrencilerin ise serbest zamanlarında spor yapma, kahvehane ve kafeteryaya gitme sıklıklarının kadın öğrencilerden daha yüksek olduğu tespit edilmiştir.

Sonuç: Sonuç olarak, ortaöğretim öğrencilerinde cinsiyet değişkeninin serbest zaman tercihleri üzerinde önemli bir belirleyici olduğu söylenebilir. Anahtar kelimeler: Ortaöğretim öğrencileri, serbest zaman, cinsiyet

Investigation Of Leisure Time Preferences in Secondary School Students According To Gender Variable (The Case Of Isparta Province)

Introduction and Aim: Present study aimed to examine the leisure time preferences of the secondary school students according to the gender variable, 212 students studying in high schools in the province of Isparta in 2017-2018 academic year were included in the study.

Method: In the data collection process of the study, "Leisure Time Questionnaire" was used and frequency and chi-square analyzes were performed in the SPSS 22.0 program in the analysis of the data obtained.

Results: At the end of the study, it was found that the students' leisure time preferences showed some differences according to gender variable ($p<0.05$). At the end of the study, it was found that the students' leisure time preferences showed some differences according to gender variable ($p<0.05$). According to the findings, it was found out that the frequency of reading books, magazines and newspapers in the leisure time of female students was higher. Male students were found to have a higher frequency of doing sports, coffee shops and cafeterias in their leisure time than female students.

Conclusion: As a result, it can be said that gender variable in secondary school students is an important determinant on leisure time preferences. Key words: Secondary school students, leisure time, gender

SB443

Sinop İlinde Bulunan Öğretmenlerin Rekreatif Eğilimleri Ve Taleplerinin Belirlenmesi

[1]Cansel Arslanoğlu, [1]Ahmet Mor, [1]Erkal Arslanoğlu, [1]Gökhan İpekoğlu, [1]Kadir Baynaz, [1]Kürşat Acar

[1]Sinop Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Sinop.

Email : *canseloglu@sinop.edu.tr, amor@sinop.edu.tr, erkaloglu@sinop.edu.tr, gokhanipekoglu@sinop.edu.tr, kbaynaz@sinop.edu.tr, kursatacar@sinop.edu.tr*

Amaç: Bu çalışmanın amacı Sinop İli'nde Milli Eğitim Bakanlığına bağlı okullardaki öğretmenlerin rekreatif eğilim ve taleplerinin araştırılmasıdır. Yöntem: Araştırmada betimsel bir yöntem kullanılmış olup, araştırma grubunu Sinop İl'inde farklı branşlardaki 200 öğretmen oluşturmuştur. Çalışmada araştırmacılar tarafından geliştirilen, rekreatif eğilim ve talepleri sorgulayan anket formu kullanılmıştır. Veriler SPSS 20 paket programında tanımlayıcı istatistik kullanılarak analiz edilmiştir.

Bulgular: Araştırmada, bir ayda rekreasyon etkinliklerine katılımları ile ilgili bulgulara bakıldığında; katılanlardan %54'ü 1-2 gün, %23'ü 3- 4gün, %12,5'i Hiç, %5,5'i 5-6gün, %5'inin ayda bir rekreatif etkinliklere katıldığını belirtmiştir. Araştırmaya katılanların; %38,5'i 1 gün, %35,5'i 2 gün, %22'si 3 gün, %2,5'i 4 gün, %1,5'inin ise ayda 5 gün boş olduğu bulunmuştur. Ayrıca araştırmada katılanların şehir merkezindeki rekreatif beklentileri incelendiğinde şehir merkezinde istenilen rekreatif etkinliklerde %47,5'inin 1.tercihleri çok amaçlı kültür merkezi, %40'ın 1. tercihi spor sitesi, %22'sinin 1. tercihi eğlence merkezi, %10'unun 1. tercihi yüzme havuzu, %8,5'inin 1. tercihinde yürüyüş-koşu yolu istediğine ulaşılmıştır. Rekreasyon faaliyetlerinin bıraktığı etki açısından katılımcıların %54'ü dinlendirici, %40'ı eğlendirici ve heyecan verici, %28,5'i rahatlatıcı sıkıntıdan uzaklaştırıcı, %32,5'i mutlu edici ve zevk verici, %22,5'i eğitici bulmuştur. Araştırmaya katılanların rekreasyonel etkinliklere yeterince katılamama nedenlerinden %30'u etkinliklere teşvik edici tesis araç gereç yeterli değil, %24'ü faaliyetlerin nasıl yapıldığına dair bir bilgim yok, %14'ü tercih ekonomik değil, %10'u pahalı, %9,5'i bulunduğum çevre faaliyetlere katılmama engel oluyor, rekreasyonel etkinliklerde yetersiz bulunan durumlar %56 1.tercih miktar yeterli değil, %24,5 1.tercih ekonomik değil, %17 1. tercih ulaşım olanakları yeterli değil, %16 1.tercih estetik değil, %7 1.tercih temizlik bakım ve düzen yok sonuçlarına ulaşılmıştır.

Sonuç: Bireyler, katıldıkları serbest zaman etkinliklerini dinlendirici, eğlendirici ve heyecan verici bulmakta fakat rekreasyon tesislerinin ve araç-gereçlerin yeterli olmadığını düşünmektedir. Ayrıca yeterli uzman olmadığı için bilgi eksikliği yaşamakta, yapılan faaliyetleri yeterli ve ekonomik bulmamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Rekreasyon, Serbest Zaman, Öğretmen.

Determination Of Recreational Tendencies and Demands Of Teachers in Sinop Province

Aim: The aim of this survey is determination of recreational tendencies and demands of teachers in Sinop province from public or special schools.

Method: This survey was made by questionnaire which examines the recreative tendency and demands of teachers from different disciplines and work in Sinop province.

Results: In this survey, when looked at the findings about the participation to the recreative activity in a month, from participants %54 1-2 days, %23 3-4 days, %12.5 none, %5.5 5-6 days, %5 one time join in activity in a month, when looked at the free time of the participants in a month they have, %38.5 1 day, %35.5 2 days, %22 3 days, %2.5 4 days, %1.5 5 days free time in a month. Besides when examined the participants recreative demands in city center, it was arrived the conclusions of the idea of participants that; the first choice of %47.5 is multi-functional culture center, the first choice of % 40 is sports complex, the first choice of %22 is entertainment center, the first choice of %10 is swimming pool, the first choice of %8.5 is walking-running way. When looked at the effects of the recreational activities upon participants, it was arrived at the conclusions of the idea of participants that; the first choice of %54 is relaxing, the first choice of %40 is entertaining and excited, the first choice of %28.5 is resting and saving from boredom, the first choice of %32.5 is giving happiness and pleasure, the first choice of %22.5 is didactic.

When looked at the questions answered by the participants about their reasons of not to attend or lack of attend to the recreational activities, the conclusions about their idea is; the first choice of %30 is no enough facility or material to motivate the activity, the first choice of %24 is I have no idea about how and why to do an activity, the first choice of %14 is it is not economic, the first choice of %10 is it is expensive, the first choice of %9.5 is my environment prevent me to join activities, the situations that named insufficient is; the first choice of %56 is quantity is not enough, the first choice of %24.5 is it is not economic, the first choice of %17 is transportation possibility is insufficient, the first choice of %16 is it is not aesthetic, the first choice of %7 is there is no cleaning and order.

Conclusions: As a result, individuals attending the survey think that free time activities in which they take place is relaxing, entertaining and exciting but there is not enough recreation facility and equipment. Additionally, there is a lack of information because there is not enough specialist, the activities is not sufficient and economic.

Keywords: Recreation, Free Time, Teacher.

SB461

Boş Zaman Spor Etkinliklerinde Kaynak Yatırım ve Sadakat Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

***[1]Hüseyin Çevik*, [1]Kerem Yıldırım Şimşek**

[1]Anadolu Üniversitesi, Eskişehir

Email : *huseyincevik@anadolu.edu.tr, keremys@anadolu.edu.tr*

Giriş: Kaynak kuramı sosyal değişim kuramının alt dalıdır. Sosyal değişim teorisi tüketicinin hizmet sağlayıcı ya da marka ile uzun süreli nasıl ilişki geliştirdiğinin anlaşılmasında en önemli paradigmalardan biridir. Kaynak teorisine göre bireyler arasında değiştirilebilen somut ve sembolik öğeler bulunmaktadır. Bireyler arasındaki bu değişimin ise ilişkinin türünü belirlemede etkili olduğu ifade edilmektedir.

Amaç: Boş zaman ve spor alanında tüketici sadakati üzerine yapılan araştırmalar rastlamak mümkündür. Ancak boş zaman spor etkinlik alanında sadakatin nasıl geliştiği ile ilgili ek araştırmalara ihtiyaç olduğu düşünülmektedir. Organizasyonların sürekliliği için sadık spor etkinlik tüketicileri hayati öneme sahip olduğundan bu araştırmada organizasyonun algılanan kaynak yatırımı, katılımcı kaynak yatırımı ve sadakat arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Metot: Araştırmaya uygun örnekleme yöntemi ile seçilen 12. Runatolia Maratonuna katılan 228 kişi dahil edilmiştir. Veriler kaynak kuramı temel alınarak geliştirilen katılımcı bakış açısından kaynak yatırımını değerlendiren Organizasyonun Algılanan Kaynak Yatırımı Ölçeği (OAKYÖ) ve Katılımcı Kaynak Yatırımı Ölçeği (KKYÖ) ile davranışsal sadakat ve demografik sorulardan oluşan anket aracılığı ile toplanmıştır. Veriler yapısal eşitlik modelinin temel metodolojik ilkeleri doğrultusunda iki aşamalı(ölçüm, yapısal) yaklaşımla analiz edilmiştir. Doğrulayıcı Faktör Analizi ile ölçüm modelinin geçerliliği sağlanmıştır. Literatürde yer alan güncel tartışmalar kapsamında oluşturulan yapısal modelde iki farklı hipotez ortaya konulmuştur.

Bulgular: Analizler sonucunda kaynak yatırımının katılımcı sadakati üzerinde etkili olduğu tespit edilmiştir. Bununla birlikte organizasyonun algılanan kaynak yatırımının, katılımcının kaynak yatırımını etkilediği ve etkinlik katılımcısının sadık tüketici davranışı geliştirmesinde önemli pozitif etkisinin olduğu ortaya koyulmuştur.

Sonuç ve Tartışma: Araştırma sonuçları boş zaman spor etkinlik yöneticileri ve pazarlamacıları için sadık etkinlik katılımcısı yaratma konusunda önemli bilgiler ortaya koymaktadır. Ayrıca boş zaman spor etkinlik tüketicilerine yönelik yapılacak araştırmalar için var olan litaratüre katkı sağlamıştır.

Investigation Of The Relationship Between Resource Investment and Loyalty in Leisure Sporting Events

Introduction: Resource theory is a subtopic in social exchange theory. The social exchange theory is one of the most important paradigms in understanding how a consumer develops a long-term relationship with a service provider or brand. According to the resource theory, there are tangible and symbolic items that can be exchanged between individuals. It is stated that this change between the individuals is effective in determining the relationship.

Purpose : It is possible to see that research on consumer loyalty in the sports and leisure area. However, it is thought that there is a need for additional research on how loyalty develops in leisure sports. Since loyal sporting event consumers are a vital importance for the sustainability of events, so this research aims to examine the relationship between the organization's perceived resource investment, participant's reported resource investment and loyalty.

Method: A total of 228 persons participated in the 12th Runatolia Marathon selected by convenience sampling method were included to the study. The data were collected by Organizers' Perceived Resource Investments (OPRI), Participants' Reported Resource Investments (PRRI) and consumer loyalty scales. The data were analyzed in a two-step (measurement, structural) approach in line with the main methodological principles of the structural equation model. The validity of the measurement model was confirmed by the Confirmatory Factor Analysis. Two different hypotheses have been put forward in the structural model created within the current debates in the literature.

Findings: As a result of the analyzes, it has been determined that the resource investment has an effect on participant's loyalty. However, the participant's resource investment is influenced by the organization's resource investment and it has been shown that the participant's resource investment has a significant positive effect in developing loyal consumer behavior.

Conclusion and Discussion: The results of the research provide important information on creating loyal leisure sporting events consumer for event managers and marketers. It also provides the contribution to the existing literature about leisure sporting consumer research.

SB471

Efteni Gölü Doğal Yaşam Parkı ve Rekreasyon Alanı İhtiyacının Belirlenmesi ve Projelendirilmesi

***[1]Nurgül Tezcan kardaş*, [2]Kürşat Karacabey**

[1]Düzce Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Düzce
[2]Adnan Menderes Üniversitesi BESYO, Aydın

***Email :** nur_tezcan@hotmail.com, kkaracabey@gmail.com*

Giriş: Günümüz çocuklarının çok fazla bilgisayar ile ilgili oluşu onları doğal yaşamdan uzaklaştırmış ve özgüven eksiği olan bireyler yetişmesine sebep olmuştur. Gençlerimiz kendini tanıyamamakta yeteneklerinin farkına varamamaktadır. Planlanan proje kapsamında insan doğasının bir gerçeği olan doğada hayatta kalmayı öğrenmeye imkan sağlayacak alanlar sunacak düzenlemelere yer verilmiştir.

Amaç: İletişim yeteneğini geliştirme, kendi sınırlarını bilme, takım halinde çalışabilme, rekabet edebilme, özgüven ve cesaret geliştirme, risk alabilme ve odaklanma gibi yetenekleri geliştirmenin yanı sıra, eğlence, heyecan, adrenalin başarı gibi duyguları yaşanmasına imkân verebilecek ayrıca aile bireylerinin tüm üyelerinin aktif bir şekilde rekreatif etkinliklere katılımın sağlanabileceği bir alan oluşturmaktır. Ortaya çıkan proje kapsamında spor kültürünün temele yayılması ve tüm illere örnek olması amaçlanmıştır.

Yöntem: Araştırma da, literatür tarama, doküman analizi, saha analizi, alan araştırması ve projelendirme teknikleri kullanılmıştır.

Bulgular: Konum olarak kritik yere sahip olduğu düşünülen Düzce'nin örnek bir spor şehri olmasına katkı sağlayabilecek bir spor alanı projesi geliştirilmiştir. Efteni gölü üzeri ve çevresine konumlandırılması planlanan doğal yaşam ve spor parkı projesinin; ilin sportif rekreasyon eksiklerinin giderilmesine ve her yaşa hitap edebilecek doğal yaşam alanlarının oluşturulmasına olanak sağlayacağı ön görülmektedir. Doğal Yaşam ve Spor Parkı Projesi, Efteni Yaban Hayatı Geliştirme Sahası (764 ha) içerisinde kullanılmayan eski orman fidanlık sahası (150 ha) üzerinde tasarlanmıştır. Yürüyüş yolları ve köprüler, göletler, gözlem kuleleri ve alanları, eğitim alanları, oyun alanları, oturma alanları, hayvan kafesleri, piknik ve kamp alanları, olta balıkçılığı alanları, macera parkı, tırmanma duvarı ve zipline proje içerisine yerleştirilmiştir.

Sonuç konum olarak kritik yere sahip olduğu düşünülen ilin örnek bir spor şehri olması yönünde bir spor alanı önerisi geliştirilmiştir. İlgili çalışmaların sonuçları doğrultusunda Düzce ilinin sportif rekreasyon tercihlerine verimli bir şekilde cevap vereceği söylenebilir. Ayrıca Teknolojinin dezavantajı olan bilgi ve ihtiyaçlara kolay erişebilme çocukların sorunlarla baş edebilmelerini gün geçtikçe zorlaştırmaktadır. Proje kapsamında planlanan doğal yaşam ve kamp alanlarının bu eksikliğin giderilmesine yardımcı olacağı düşünülmektedir. İlgili birimler tarafında değerlendirildiği taktirde proje hem içi hem de dış müşteriye hitap edebilecek bir sportif rekreasyon merkezi olabilecektir.

The Efteni Lake Natural Life Park and Need Recognition and Project Designing Of Recreation Areas

Introduction: Today, the fact that kids are highly interested in computer games has lead them to get away from the natural life and ended up with individuals with lack of self-confidence. These young people do not recognize themselves and cannot realize their abilities. As part of the planned project, there have been regulations which will provide areas that will allow learning of how to survive in the nature, which is a fact of human being.

Objective: This project provides an area in which not only individuals can develop communication skills, know their limits, work in groups, compete, have self-confidence and courage, take risk and focus but also family members can participate in recreation activities actively. In this area, feelings such as entertainment, excitement, adrenaline and success can occur. The related project aims to disseminate the sports culture and serve as a model for the neighbouring cities.

Method: In this study, methods such as literature review, document analysis, field work and projecting techniques were used.

Findings: A playfield was projected to contribute to make Düzce province which occupies a critical position serve as a model. Projected to be located over and around the Efteni Lake, the natural life and sports park is predicted to allow fill a gap and appeal to all ages. Natural Life and Sports Park Project is designed to be built on old forest nursery ground (150 hectare), which is not used within Efteni Wildlife Development Field (746 hectare). The project includes walking trails, bridges, ponds, observing towers and areas, fields of training, playgrounds, sitting areas, hutches, picnic and camping areas, line fishing areas, adventure park, climbing wall and zep-line.

Result: There has been an offer to create a sports area to make the spatially important province serve as a model. In accordance with the relevant results, it can be said that Düzce province will be able to fulfil the expectations related to recreation activities. Moreover, easy-access to information and needs, a disadvantage of the technology, makes it harder and harder for kids to copy with problems. It is expected that the projected area will help this problem be solved. As long as the project is evaluated by related administrations, it will be a recreation centre that can appeal to both internal and external clients.

SB473

Düzce İli Sportif Rekreasyon Alanlarının Tespiti ve Haritasının Çıkarılması

***[1]Nurgül Tezcan kardaş*, [2]Kürşat Karacabey**

[1]Düzce Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Düzce
[2]Adnan Menderes Üniversitesi BESYO, Aydın

Email : *nur_tezcan@hotmail.com, kkaracabey@gmail.com*

Giriş: İki büyük metropol olan İstanbul ve Ankara illeri arasında konumlanan ve jeopolitik açıdan büyük öneme sahip olan Düzce ili, her mevsime hitap edebilecek birbirinden farklı doğal kaynaklara sahip olma özelliği ile hem kültür, hem doğa hem de spor turizmine cevap verebilecek potansiyeli olduğu düşünülen bir Batı Karadeniz ilidir.

Amaç: Düzce ilinin zengin doğal kaynaklarından yola çıkılarak kurgulanan araştırmada, ilin var olan sportif rekreasyon alanlarının tespit edilerek haritalandırılması ve farkındalığın arttırılması amaçlanmıştır.

Yöntem: Araştırma da, literatür tarama, doküman analizi, saha analizi, alan araştırması ve projelendirme teknikleri kullanılmıştır.

Bulgular: Yapılan araştırmada iki aşamalı sonuç elde edilmiştir. Çalışma ilk aşamasında; ilde doğa, su ve hava sporlarının efektif olarak yapılabileceği varsayımından yola çıkılmış ve bu doğrultuda Düzce ilinde var olan sportif rekreasyon alanlarının tespitine çalışılmıştır. Bu amaçla yapılan alan araştırmaları sonucunda sportif rekreasyon alanlarının aktif kullanım potansiyeli belirlenmiş ve ortaya çıkan eksiklerin giderilmesine yönelik önerilerde bulunulmuştur. ikinci aşamasında ise, yapılan alan araştırmalarındaki tespitlere dayanılarak doğa sporlarında; doğa yürüyüşü, off-road, avcılık, kuş gözlemciliği, kampçılık, dağcılık, su sporlarında; sportif balıkçılık, rafting, yelken, kano, scuba-diving, hava sporlarında; yamaç paraşütü ve yelken kanat sporlarının verimli şekilde yapılabileceği ortaya çıkmış ve kullanılabilecek alanlar sportif rekeasyon alanları olarak düzenlenmiş harita üzerine yerleştirilmiştir.

Sonuç: Araştırmada ortaya çıkan veriler ile Düzce iline sportif açıdan kılavuzluk edebilecek bir doküman oluşturulmuştur. Sonuçlar ilgili birimler tarafından değerlendirildiği taktirde; Düzce ili sportif rekreasyon alanlarının ülke turizmine büyük katkı sağlayacağı ve bir çok alanda sportif etkinliğin verimli bir şekilde yapılabileceği ortaya çıkan ilin gelir kaynaklarının çeşitleneceği düşünülmektedir.

Sports Recreation Areas Assessment and Mapping in Duzce Province

Introduction: Located between İstanbul and Ankara, the geopolitically important province Düzce, is a West Black-Sea region province that is considered to meet the needs of both sports and culture and nature tourism with its different natural resources available in all seasons.

Objective: In the study based on the rich resources of Düzce, the main objective is to assess and map sports recreation areas and expand awareness. Method

In this study, methods such as literature review, document analysis, field work and projecting techniques were used.

Findings: Two-stage findings were obtained in the study. In the first stage of the study, it was assumed that Düzce is a potential city for nature, water and air sports and thus areas assessment for recreation activities was started. According to findings in this direction, the potential active use of these areas was determined together with suggestions related to elimination of deficiencies. In the second stage, based on the findings it was found that hiking, off-road, hunting, bird-watching, camping and mountaineering among nature sports, amateur fishing, rafting, sailing, canoeing, scuba-diving among water sports and paragliding and hang-gliding among air sports can be conducted effectively and that available areas were designed and placed on map as recreation areas.

Result: As a result of the data, a guiding document was created in terms of sports in Düzce. In case of assessment by related administration units, it is believed that these areas will considerably contribute to the country tourism and diversify the resources of the province with effective recreation activities available.

SB483

Rekreasyonel Yerel Parkların Fayda ve Amaçlarının Belirlenmesi

***[1]Alican Bayram*, [1]Kerem Yıldırım Şimşek**

[1]Anadolu Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Eskişehir

***Email :** alicanbayram26@gmail.com, kysimsek@anadolu.edu.tr*

Şehir hayatında boş zamanın rekreatif aktivitelerle değerlendirildiği en rahat ulaşılabilir alan, yerel parklardır. Kolay ulaşılabilir olma özelliği dikkate alındığında rekreasyonun bireysel ve toplumsal faydalarının halka aktarılmasında yerel parkların bir araç olarak kullanılması gerekmektedir. Bu bağlamda yerel parkların halkın ihtiyaçları doğrultusunda rekreatif aktivite imkanlarını sunacak şekilde düzenlenmesi için yerel parkların fayda ve amaçlarının belirlenmesi önem arz etmektedir. Bu çalışmanın amacı yerel parkların topluma faydaları ve amaçları belirlenmektir. Bu araştırma, nitel araştırma bakış açısını temel alarak doğal ortamında tümevarımcı bir şekilde tasarlanmıştır. Eskişehir Büyükşehir Belediyesi sınırları içerisinde bulunan yirmi mahalle parkı gözlem tekniği ile incelenmiş ve Eskişehir'de yaşayan 12 alan uzmanı ile odak grup görüşmeleri yapılmıştır. Tutulan günlükler ve parkların ortam gözlemi ile veriler elde edilmiş ve analizi yapılmıştır. Odak grup görüşmeleri raporlaştırılmış sonra analiz edilmiş ve parkların kullanım amaçları ve faydaları en çok fikir birliği sağlanan önerilere göre sıralanmıştır. Literatür, gözlem, günlük ve odak grup görüşmesi tekniklerinden elde edilen bulgularda 5 genel amacı ve 10 faydası bulunmuştur. Amaçları; alan uzmanlarına göre mahalle komşu parklarının amaçları fiziksel aktivite alanı sunma, doğal ortam olanakları sunma, sosyal iletişim ortamı sunma, rekreatif etkinliklere katılım imkânı sunma ve dinlenme imkanı sunma, olarak açıklanmıştır. Faydaları; dinlenme faydası, sosyalleşme faydası, rahatlama faydası, temiz hava faydası, fiziksel aktiviteye katılım faydası, ekonomik faydaları, aktivitenin sürekliliğine faydaları, terepatik faydaları, rehabilite edici faydaları ve sağlığa faydaları olarak çıkmıştır. Gözlem yapılan yirmi mahalle parkındaki mevcut durumun belirlenen özelliklere göre yeterli düzeyde olmadığı saptanmıştır. Belirlenen bu özelliklerin yerel parkların standartlaşma sürecine ve rekreatif ihtiyacı karşılayacak parkların oluşumuna katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Anahtar Kelimeler: Boş Zaman, Rekreasyon, Park, ve Yerel Parklar.

Determining Benefits and Aims of Recreational Local Parks

Abstract The most comfortable place where leisure time is valued with recreative activities in city life is local park. When its feature of being easily accessible is taken consideration, local parks are needed to be used as a tool to convey individual and social benefits of recreation. In this context, the benefits and importance determination of local parks becomes more of an issue in order to arrange local parks as presenting recreation activity opportunities in accordance with public need. The purpose of the study is finding benefits and aims of local parks in the public interest. This study was designed inductively in its natural environment by basing on qualitative research approach. 20 neighbourhood parks in within the borders of Eskişehir Municipality were analysed with observation technique and focus group discussion was conducted with 12 domain expert who live in Eskişehir. With written diaries and park environment observations data was obtained and analysed. Focus group discussions were reported and then analysed and intended use and benefits of parks were arrayed according to the suggestions which is being built consensus most. In the findings obtained from literature, observation, diaries and focus group discussions, 5 general aims and 10 benefits were found. Aims of it; to domain experts, the aims of neighbourhood parks were explained as presenting physical activity area, natural environment opportunities, social communication opportunities, opportunities of participation to recreation activities and resting opportunities. Benefits of it were emerged as resting benefits, socialize benefits, relief benefits, fresh air benefits, participation to physical activity benefits, economical benefits, benefits to durableness of activity, terepathic benefits, rehabilitation benefits and benefits to health. It was determined that the present condition in observed neighbourhood parks is not sufficient according to the stated features. It has been thought that these stated features will contribute to forming parks to meet recreational needs and to the process of park standardization.

Keywords: Leisure, Recreation, Park and Local Park.

SB528

Sosyal Latin Danslarının Beden Algısı, Sosyal Fizik Kaygı ve Sosyal Beceri Üzerine Etkisinin İncelenmesi

***[1]Özgecan Ergun*, [1]Pınar Güzel, [1]Serdar Tok**

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa

***Email :** ozgecan.ergun@gmail.com, pnrguzel@yahoo.com, tokserdar@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Fiziksel sağlıkla yakından ilişkili olan beden imgesi günümüz insanı için her geçen gün daha önemli bir olgu haline gelmektedir. İnsanlar daha iyi bir fiziksel görünüme sahip olabilmek için çeşitli şekillerde çaba sarf etmektedirler. Bu bağlamda sosyal ve fiziksel sağlık üzerindeki olumlu etkileri bilinen dans sporuna ilgi gün geçtikçe artmaktadır. Bu çalışma, sosyal latin danslarının, bireylerin beden algısı, sosyal fizik kaygı ve sosyal becerileri üzerindeki etkilerini incelemeyi amaçlamaktadır.

Yöntem: Çalışmanın örneklemini 41 dans eden ve 42 dans etmeyen 18-35 yaş arası bireyler oluşturmaktadır. Ölçme aracı olarak Sosyal Fizik Kaygı Envanteri, Beden Bölgelerinden ve Özelliklerinden Hoşnut Olma Ölçeği, Kendini Fiziksel Tanımlama Envanteri ve Sosyal Beceri Envanteri kullanılmıştır. İstatistiksel değerlendirmede ise Pearson korelasyon analizi, regresyon analizi ve 2 yönlü çoklu varyans analizi (MANOVA) teknikleri kullanılmıştır.

Bulgular: Çalışmadan elde edilen sonuçlar sosyal latin danslarına katılan bireylerin katılmayanlardan daha yüksek beden imgesi memnuniyeti [f(1,79)=61.12, p=.001, ω2=43], daha düşük sosyal fizik kaygı [f(1,79)=44.5, p=.001, ω2=0.36] ve daha yüksek sosyal beceri [f(1,79)=67.05, p=0.001, ω2=0.45] düzeyine sahip olduklarını göstermiştir.

Sonuç: Sunulan çalışma, sosyal latin danslarının daha pozitif bir beden algısına önderlik ettiğine dair ön bulguları ortaya koymaktadır. Gelecekte bu konunun daha uzun vadeli çalışmalar dahilinde incelenmesi önerilmektedir.

Examination of the Effect of Social Latin Dances on Body Image, Social Physique Anxiety and Social Skill

Introduction and Aim: Body image, which is closely related to physical health, is a crucial fact because of increasing importance with each passing day specially for today's human being. People are working in various ways to have a better physical appearance. Hence, curiosity towards dance discipline, which is known to have positive impacts on both social and physical health, is increasing day by day. In the present study we aimed to examine the influence of social latin dances on individuals body image satisfaction, social physique anxiety and social skills.

Method: The sample included 41 dancer and 42 non-dancer individuals, ranging in age from 18 to 35. Social Physique Anxiety Scale, Body Image Satisfaction Questionnaire, Physical Self Description Questionnaire and Social Skill Inventory were used to as the measurement devices.Descriptive statistics, spearman correlation analysis, regression analysis with a stepwise fashion and 2 way multiple analysis of variance were used to analyze data.

Results: Results showed that individuals participating social latin dances have been found to have higher level of body image satisfaction [f(1,79)=61.12, p=.001, ω2=43] and lower level of social physique anxiety [f(1,79)=44.5, p=.001, ω2=0.36] than non-dancers. Further, social latin dance participants have been found to have higher level social skills [f(1,79)=67.05, p=0.001, ω2=0.45] than non-dancers.

Conclusion: The present study provided preliminary evidence that social latin dances may lead to more positive body image perception. In future studies we recommend to examine this topic in longitudinal studies.

SPORDA PSİKO-SOSYAL ALANLAR / PSYCHO-SOCIAL FIELDS IN SPORTS

SB2

Okul Sporlarına Katılan Lise Öğrencilerinin Öfke Düzeylerinin Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi

***[1]Veysel Temel*, [1]Kazım Nas**

[1]Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Karaman

Email : *veyseltemel@kmu.edu.tr, kazimnas2@hotmail.com*

Bu araştırmanın amacı, okullarda sportif aktivitelere katılan ergen lise öğrencilerinin öfke düzeylerinin çeşitli değişkenlere göre farklılaşıp farklılaşmadığını ortaya koymaktır. Araştırmanın modeli, nicel araştırma yöntemlerinden betimsel niteliktedir. Araştırma grubunu Karaman İl merkezinde çeşitli liselerde öğrenim gören 527 ergen öğrenci oluşturmaktadır. Araştırmaya katılanların öfke düzeylerinin belirlenmesi amacıyla, Burney (2001) tarafından 11–19 yaş arası ergenler için geliştirilen, Aslan ve Sevinçler-Togan (2009) tarafından Türkçeye uyarlanan Ergen Öfke Değerlendirme Ölçeği (Adolescent Anger Rating Scale-AARS) kullanılmıştır. Ölçek ile, Tepkisel öfke (reactive anger), araçsal öfke (instrumental anger) ve öfke kontrolü ve toplam öfke olmak üzere dört tür öfke puanı elde edilmektedir. Ölçümlerin, normal dağılıma uygun olup olamadığını belirlemek için tek örneklem Kolmogorov Smirnov Testi uygulanmıştır. Tüm boyutlarda normal dağılım göstermediği için verilerin çözüm ve yorumlanmasında, Kruskal Wallis-H testi ve Mann Whitney-U testi kullanılarak anlamlılık düzeyi P<.05 alınmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde ve hesaplanmış değerlerin bulunmasında SPSS (Statistical package for social sciences) paket programı kullanılmıştır. Araştırmaya katılan ergenlerin öfke toplam puan ortalamalası (Ort.=77,41), ergen öfke düzeyi alt boyutlarından araçsal öfke puan ortalaması (Ort.=14,78), tepkisel öfke puan ortalaması (Ort.=20,20) ve öfke kontrol puan ortalaması (Ort.=42,435) düşük seviyelerde olduğu söylenebilir. Kişisel özelliklere göre ise ergenlerin öfke alt boyutlarından tepkisel öfke düzeylerinin cinsiyet, öfke kontrol düzeylerinin öğrenim gördükleri sınıf, araçsal öfke düzeylerinin yaşamının çoğunu geçirdiği yerleşim yeri ile tepkisel öfke ve toplam öfke düzeylerinin aile gelir durumu değişkenlerine göre anlamlı bir farklılık bulunurken, diğer değişkenlerine göre anlamlı bir fark bulunamamıştır.

Analysing Anger Levels Of High School Students Who Do Sport At School in Terms Of Some Variables

The aim of this study is to reveal whether anger levels of high school students who do sport at school differ in terms of various variables. The research model is descriptive model. The research group consists of 527 adolescent students who study at various high schools in province center. Adolescent Anger Rating Scale (AARS) was used in order to determine participants' anger levels that was developed for 11-19 age adolescents by Burney (2001) and was adapted to Turkish by Aslan and Sevinçler-Togan (2009). With this scale, four anger type points are obtained; reactive anger, instrumental anger, anger control and total anger. The unique sample, Kolmogorov Smirnov Test, was used in order to determine if the measurements are proper for normal dispersion. Since all the dimensions do not show normal dispersion, Kruskal Wallis-H test and Mann Whitney-U test were used in analysis and interpretation and the meaningfulness level was taken as P<.05. SPSS (Statistical package for social sciences) package programme was used so as to evaluate data and finding estimated values. It can be said that total anger point average of participant adolescents (Mean=77,4), instrumental anger point average of adolescent anger level sub dimension (Mean=14,78), reactive anger point average (Mean=20,20) and anger control point average (Mean=42,435) are in low levels. As for personal characteristics, meaningful difference was found in reactive anger level of adolescents' anger sub dimensions in gender, anger control levels in grade, instrumental anger levels in mostly lived settlement and total anger levels in family income state variables, yet meaningful difference was not found in other variables.

SB15

Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu Öğrencilerinin İletişim Becerilerinin Farklı Değişkenler Açısından İncelenmesi

***[1]Hamza Ali Gökalp*, [1]Ahmet Haktan Sivrikaya**

[1]Balıkesir Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Balıkesir

***Email :** aligokalp1907@gmail.com, haktan35@hotmail.com*

Giriş: İletişim, bilgilerin, düşüncelerin ve duyguların sözlü, sözsüz olarak bireyden bireye veya gruptan gruba aktarılma, iletilme sürecidir (Küçükahmet, 2009). İnsani etkileşimlerin yoğun olarak yaşandığı spor aktivitelerinde görev alan öğretmenlerin, antrenörlerin, yöneticilerin, öğrencilerin ve sporcuların birbirleri ile olan etkileşimlerini sağlıklı bir şekilde kurmak, sağlamlaştırmak ve devam ettirmek için iletişim becerilerini bilmeleri, uygulamaları ve buna sahip olmaları gerekmektedir (Güler, 1990).

Amaç: Bu çalışma, 2015-2016 eğitim öğretim yılında Balıkesir Üniversitesi beden eğitimi ve spor yüksekokulunda öğrenim gören öğrencilerin iletişim becerilerini incelemek amacıyla yapılmıştır. Yöntem: Bu araştırma tanımlayıcı bir araştırmadır. Çalışmanın evrenini Balıkesir Üniversitesi beden eğitimi ve spor yüksekokulu öğrencileri oluşturmuştur. Örneklemini ise Balıkesir Üniversitesi beden eğitimi ve spor yüksekokulu 1., 2., 3., 4. sınıf öğrencileri oluşturmaktadır. Çalışmaya 172'si bayan ve 234'ü erkek toplam 406 öğrenci katılmıştır. Araştırmada Korkut (1997) tarafından geçerliliği ve güvenilirliği yapılan ''İletişim Becerilerini Değerlendirme Ölçeği'' (İBDÖ) ile araştırmacı tarafından oluşturulan ''Kişisel Bilgi Formu'' kullanılmıştır. Ölçekten alınan yüksek puanın anlamı, öğrencilerin iletişim becerisi düzeylerinin yüksek olduğunu belirtmektedir. Bu çalışmada ölçeğin Cronbach Alpha güvenilirlik katsayısı 0.86 olarak bulunmuştur. Veriler SPSS 20 paket programı kullanılarak Anova ve t-testi analiz yöntemleri ile yorumlanmıştır. Önem düzeyi .05 olarak alınmıştır. Bulgular: Araştırmaya katılan öğrencilerin %42,4'ü kız ve 57,6'sı erkektir. Kız öğrencilerin iletişim becerileri puan ortalamaları (4,05±0,55), erkek öğrencilerin puan ortalamalarından (3,96±0,57) daha yüksek bulunmuştur. Lisanslı olarak spor yapan öğrencilerin iletişim becerisi düzeylerinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark olduğu görülmektedir (F=3,09, p= 0,027).

Tartışma: Çalışmada kız öğrencilerin iletişim becerisi ortalama puanları erkek öğrencilerin ortalama puanlarından daha yüksektir. Eğitim fakültesi öğrencilerinde yapılan bir araştırmada iletişim becerisi ölçek puanlarının kız öğrencilerde daha yüksek olduğu (4,03), erkek öğrencilerde ise daha düşük olduğu (3,87) tespit edilmiştir. Bunun sebebinin ise, kadınların davranış biçimlerinin sempatiklik ve iletişime yatkınlıkları bakımından daha merhametli, sözel olarak kendilerini rahat ifade etme yetileri ve cana yakın olmaları özellikleriyle bir olguda topladıkları öne sürülmüştür (Korkut, 1996). Lisanslı olarak spor yapan öğrencilerin iletişim becerisi düzeylerinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark olduğu görülmektedir. Yapılan bir çalışmada sportif etkinliklerde bulunan ve spor yapan insanların, bulunmayan insanlara göre daha girişimci, cesaretli, saygılı, cana yakın ve sosyal ilişkiler bakımından daha tecrübeli oldukları ifade edilmiştir (Çamlıyer, 1984).

Sonuç: Beden eğitimi ve spor yüksekokulu öğrencilerin iletişim becerisi düzeylerinin yüksek olduğu tespit edilmiştir (4,00 ± 0,56). Kız öğrencilerin iletişim becerileri puan ortalamaları, erkek öğrencilerin puan ortalamalarından daha yüksek bulunmuştur. Lisanslı olarak spor yapan öğrencilerin iletişim becerisi düzeylerinin yüksek olduğu tespit edilmiştir. Kaynaklar: 1. Küçükahmet, L. (2009). Sınıf Yönetimi. 10. Baskı, Pegem Akademi. Ankara. s.20. 2. Güler, D. (1990). Eğitim İletişim Kavramı ve Sistem Yaklaşımı Açısından Eğitim İletişimi Sürecinin İncelenmesi. Kurgu Dergisi. Sayı:8. s.479-487. 3. Korkut, F. (1997). Üniversite Öğrencilerinin İletişim Becerilerinin Değerlendirilmesi. IV. Ulusal Eğitim Bilimleri Kongresi Bildirileri. Anadolu Üniversitesi, s.208-218, Eskişehir. 4. Korkut, F. (1996). İletişim Becerilerini Değerlendirme Ölçeğinin Geliştirilmesi: Güvenirlik ve Geçerlik Çalışmaları. Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi. Cilt:2(7), s.18-23. 5. Çamlıyer, H. (1984). Sporcularda Stres ve Stres Yaratan Faktörlere Göre Yaşanma Biçimleri. Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Fakültesi Beden Eğitimi ve Spor Bölümü. Doktora Tezi, Manisa.

Analysis of Communication Skills of the Students of School of Physical Education and Sports in Terms of Different Variables

Introduction: Communication, information, thoughts and feelings are the process of transferring and communicating groups of individuals or groups who are verbally or non-verbally individual (Küçükahmet, 2009). It is necessary to know, apply and have the communication skills to establish, strengthen and sustain the interaction of teachers, managers, students, students and athletes in the sports activities in which human interactions are experienced intensively (Güler, 1990). Objective: This study was conducted to investigate the communication skills of students who attended Balikesir University school of physical education and sports during 2015-2016 academic year.

Method: This research is a descriptive research. The universe of the study was Balıkesir University school of physical education and sports students. The sample is the first, second, third, fourth grade students of Balıkesir University school of physical education and sports. A total of 406 students, 172 female and 234 male, participated in the study. In the study, 'Communication Skills Assessment Measure (CSAM) and 'Personal Information Form' created by researcher were used by Korkut (1997). The meaning of the high score on the scale indicates that the communication skills of the students participating in the survey are high. In this study, the reliability coefficient of Cronbach Alpha was found to be 0.86. The data were interpreted by Anova and t-test analysis methods using SPSS 20 packet program. Importance level is taken as .05. Findings: 42.4% of the students who participated in the survey were girls and 57.6% were males. The average scores of communication skills of female students (4,05 ± 0,55) were higher than the average scores of male students (3,96 ± 0,57). It is seen that there is a statistically significant difference in communication skill levels of students who are licensed as sports (F = 3,09, p = 0,027).

Discussion: Female students' communication skills average scores in study are higher than male students average scores. In a study conducted by education faculty students, the communication skills scale scores were found to be higher in female students (4.03) and lower in male students (3.87). For the same reason, it has been suggested that the forms of behavior of women are more compassionate in terms of their sympathic and communicational tendencies, they are gathered together with the ability to express themselves verbally and to be close to the nature (Korkut, 1996). It is seen that there is a statistically significant difference in the communication skill levels of the students who exercise as licensed. It is stated that people who are engaged in sports activities and sports are more entrepreneurial, courageous, respectful, sincere and more experienced in social relations than those who do not (Çamlıyer, 1984).

Result: The levels of communication skills school of physical education and sports students were found to be high (4,00 ± 0,56). Female students' communication skills average scores were higher than male students average scores. It has been determined that the level of communication skills of students who are licensed as sports is high.

SB18

Spor Yöneticiliği Bölümü Öğrencilerinin Karar Verme Stillerinin İncelenmesi

***[1]Barbaros Serdar Erdoğan*, [2]Gökhan Acar**

[1]Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu, Burdur
[2]Uşak Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Uşak

***Email :** bserdogan@mehmetakif.edu.tr, gokhan.acar@usak.edu.tr*

Bu araştırmanın amacı, Spor yöneticiliği bölümü öğrencilerinin karar verme stillerinin incelenmesidir. Araştırmanın evrenini 2016 - 2017 eğitim öğretim yılında Burdur ilinde bulunan Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu Spor Yöneticiliği bölümü öğrencilerinden 1.- 2.- 3.- 4. sınıflarda okuyan 51 kadın 107 erkek toplam 158 öğrenciye tesadüfi (random) yöntemiyle ulaşılmıştır. Yapılan anket çalışmasında elde edilen veriler SPSS 13.0 istatistik programı yardımıyla analiz edilmiş ve değerlendirilmiştir. Araştırmaya katılan öğrencilerin demografik bilgilerinin betimlenmesi için frekans (f) analizi yapılmıştır. Öğrencilerin karar verme stillerin belirlenmesinde aritmetik ortalama ve standart sapma değerlerine bakılmıştır. Spor yöneticiliği bölümü öğrencilerinin kaçıngan karar verme stili ile ilgili sorulara verdikleri cevapların ortalaması "Bazen Doğru" düzeyindedir. Buna göre öğrenciler kararlarını verirken bazen kaçıngan davrandığı sonucuna ulaşılmıştır. Öğrencilerin erteleyici karar verme stili ile ilgili sorulara verdikleri cevapların ortalaması "Bazen Doğru" düzeyindedir. Buna göre öğrenciler kararlarını verirken bazen erteleyici davranmaktadır. Öğrencilerin panik karar verme stili ile ilgili sorulara verdikleri cevapların ortalaması "Bazen Doğru" düzeyindedir. Buna göre öğrenciler kararlarını verirken bazen panik davranmakta olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Kasabada yaşayan öğrenciler ile il merkezinde yaşayan öğrenciler arasında panik karar verme faktörü bakımından anlamlı fark görülmüştür. Buna göre kasabada yaşayan öğrencilerin panik karar verme stilleri ile ilgili ortalamaları il merkezinde yaşayan öğrencilere göre anlamlı bir şekilde daha yüksek olduğu görülmüştür.

Giriş: Yerinde ve uygun verilmiş kararlar bireyin yaşamında olumlu değişimlere neden olurken, hatalı verilmiş kararlar yaşam yönelimini olumsuz yönde etkileyebilir (Gucray, 1998). Karar verme stilleri öğrenilmiş alışkanlık olarak açıklanabilir (Scott and Bruce 1995) Karar verme, çeşitli olaylar hakkında göz önünde tutulan alternatiflerin seçiminde sadece bu alternatiflerin tanımlanmasını değil; aynı zamanda en uygun olan hedefleri, istekleri, yasam tarzını ve değerler ile birlikte gerçekleştirmeyi ifade eder. Karar verme, seçenekler arasındaki uygun seçimi yaparken şüphe ve belirsizlikleri de yeterli bir şekilde azaltma süreci olarak tanımlanmaktadır (Balkıs, 2006). Kişinin yerinde ve doğru kararlar verebilmesi, önce seçenekleri doğru algılayabilmesini ve daha sonra da kendi gereksinimleri ile seçenekler arasındaki ilişkiyi kurabilmesine bağlıdır (Bakırcıoğlu, 2000). Karara ulaşılırken kullanılan bilgi miktarı karar vericiden karar vericiye değişkenlik gösterir (Driver and Mock 1975). Karar sürecini sınırlayan etkenler, biyolojik, psikolojik ve sosyolojiktir (Taymaz, 2000).

Amaç Bu araştırmanın amacı, spor yöneticiliği bölümü öğrencilerinin karar verme stillerinin incelenmesidir.

Metod: Araştırmanın evrenini 2016 – 2017 eğitim öğretim yılında Burdur ilinde bulunan Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu Spor Yöneticiliği bölümü öğrencilerinden 1.- 2.- 3.- 4. sınıflarda okuyan 51 kadın 107 erkek toplam 158 öğrenciye tesadüfi (random) yöntemiyle ulaşılmıştır. Yapılan anket çalışmasında elde edilen veriler SPSS 13.0 istatistik programı yardımıyla analiz edilmiş ve değerlendirilmiştir. Araştırmaya katılan öğrencilerin demografik bilgilerinin betimlenmesi için frekans (f) analizi yapılmıştır. Öğrencilerin karar verme stillerin belirlenmesinde aritmetik ortalama ve standart sapma değerlerine bakılmıştır. Ölçeğin orijinali Mann ve Diğ. (1998), tarafından geliştirilmiş olan Melbourne Karar Verme Ölçeğini, (Melbourne Decision Making Questionary) Deniz (2004), Türkçe'ye uyarlayarak geçerlik ve güvenirlik çalışması yapılan ölçek kullanılmıştır.

Bulgular: Tablo-1 Spor Yöneticiliği Bölümü Öğrencilerinin Kaçıngan Karar Verme Stili

Kaçıngan Karar Verme Stili N ORT SS 9. Kararları diğer kişilere bırakmayı tercih ederim. 158 1,63 0,66 15. Karar vermekten kaçınırım. 158 1,52 0,67 17. Karar verme konusunda sorumluluk üstlenmeyi sevmem. 158 1,97 0,75 20. Bir karar benim tarafımdan veya başka biri tarafından verilecekse, ben karar vermeyi diğer kişiye bırakırım. 158 1,85 0,71 22. Zorunda kalmadıkça karar

Analysis of Decision-Making Styles of Department of Sports Management Students

Abstract The aim of this study is to examine the decision-making styles of the students in the department of sports management. The population of the study comprises a total of 158 students (51 female, 107 male) randomly selected from the 1st, 2nd, 3rd and 4th year studentsof Mehmet Akif Ersoy University, Physical Educationand Sports Academy, Department of Sports Management inBurdur province in 2016 - 2017 academic year. The data obtained in the survey study were analyzed and evaluated with the help of SPSS 13.0 statistical program. Frequency (f) analysis was performed to represent the demographic information of students participating in the survey. The arithmetic mean and standard deviation values were determined to identify the decision-making styles of the students. The mean of the answers given by the Department of Sports Management students to questions about avoidant decision-making style is at the level of "Sometimes True" . Based on this, it is concluded that when students make decisions, they sometimes act avoidant. The mean of the answers given by the students questions about dilatory decision-making style is at the level of "Sometimes True" Based on this, it can be said that students sometimes act dilatory when making decisions. The mean of the answers given by the students to questions about panic decision-making style is at the level of "Sometimes True". Based on this, students sometimes act panicked when making their decisions. A significant difference was detected between students living in the town and the students living in the provincial center in terms of panic decision-making. Based on this, the mean value of panic decision-making in students living in the town is significantly higher than the students living in the province center.

Introduction: While calculated and appropriate decisions lead to positive changes in the individual's life, misjudgments can negatively affect the orientation to life (Gucray, 1998). Decision-making styles can be explained as learned habits (Scott and Bruce 1995). Decision-making is not just about defining the alternatives in consideration on various occasions before choosing an alternative; it is also to realize the most appropriate goals, requests, life style together with the values. Decision-making is defined as the process of adequately reducing doubts and uncertainties while making appropriate choices among the alternatives (Balkis, 2006). The ability of the person to make calculated and correct decisions depends on the ability to correctly perceive the alternatives and then the ability to correlate between his/her needs and the alternatives (Bakircioglu, 2000). The amount of information used while reaching the decision varies from one decision-maker to another (Driver and Mock 1975). Factors that restrict the decision process are biological, psychological and sociological (Taymaz, 2000).

Purpose: The aim of this study is to examine the decision-making styles of the students in the department of sports management.

Method: The population of the study comprises a total of 158 students (51 female, 107 male) randomly selected from the 1st, 2nd, 3rd and 4th year studentsof Mehmet Akif Ersoy University, Physical Educationand Sports Academy, Department of Sports Management inBurdur province in 2016 - 2017 academic year. The data obtained in

SB28

Üniversite Takımlarında Oynayan Sporcuların Spora Katılım Güdülerinin Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi

[1]Veysel Temel

[1]Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Karaman

Email : *veyseltemel@kmu.edu.tr*

Bu araştırmanın amacı, üniversite takımlarında oynayan masa tenisi ve wushu sporcularının spora katılım güdülerinin çeşitli değişkenlere göre farklılaşıp farklılaşmadığını ortaya koymaktır. Araştırmanın modeli, nicel araştırma yöntemlerinden betimsel niteliktedir. Araştırma grubunu Türkiye Üniversiteler Masa tenisi (118 Sporcu) ve Wushu (172 Sporcu) şampiyonasına katılan toplam 290 sporcu oluşturmaktadır. Araştırmaya katılanların spora katılım güdü düzeylerinin belirlenmesi amacıyla, Gill ve ark. (1983) tarafından geliştirilen ve Oyar ve ark. (2001) tarafından geçerlik ve güvenirlik çalışması yapılan Spora Katılım Güdüsü Ölçeği kullanılmıştır. Ölçümlerin, normal dağılıma uygun olup olamadığını belirlemek için tek örneklem Kolmogorov Smirnov Testi uygulanmıştır. Tüm boyutlarda normal dağılım göstermediği için verilerin çözüm ve yorumlanmasında, Kruskal Wallis-H testi ve Mann Whitney-U testi kullanılarak anlamlılık düzeyi P<.05 alınmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde ve hesaplanmış değerlerin bulunmasında SPSS (Statistical package for social sciences) paket programı kullanılmıştır. Araştırmaya katılan öğrencilerin spora katılım güdü toplam puan ortalamalası (Ort.=40,25), spora katılım güdüsü alt boyutlarından başarı puan ortalaması (Ort.=7,08), fiziksel uygunluk puan ortalaması (Ort.=6,74), takım ruhu puan ortalaması (Ort.=5,40), arkadaş puan ortalaması (Ort.=4,26), eğlence puan ortalaması (Ort.=5,30), yarışma puan ortalaması (Ort.=4,19), beceri gelişimi puan ortalaması (Ort.=3,50) ve aktif olma puan ortalaması (Ort.=3,76) yüksek seviyelerde olduğu söylenebilir. Kişisel özelliklere göre ise sporcuların toplam spora katılım güdüsü ve alt boyutlarından başarı ve beceri gelişimi düzeylerinin spor branşı, spor yapma süresi ve boş zaman yeterli mi? değişkenlerine göre anlamlı bir farklılık bulunurken, cinsiyet, yaş, sınıf ve boş zaman değerlendirmekte güçlük çekme değişkenlerine göre anlamlı bir fark bulunamamıştır.

Analysing The Participation Of The Motivation Ques Of Athletes Who Play At University Teams in Terms Of Some Variables

The aim of this study is to reveal whether the participation of the motivation ques of the Table Tennis and Wushu athletes playing at university teams differ according to the various variables. The research model is descriptive model. The research group consists of a total of 290 athletes participating in Turkish Universities Table tennis (118 Athletes) and Wushu (172 Athletes) championships. In order to determine the level of the participation of the motivation ques of athletes in the survey, the Sport Participation Motivation Scale which was developed by Gill et al. (1983) and conducted validity and reliability studies by Oyar et al. (2001) was used. The unique sample, Kolmogorov Smirnov Test, was used in order to determine if the measurements are proper for normal dispersion. Since all the dimensions do not show normal dispersion, Kruskal Wallis-H test and Mann Whitney-U test were used in analysis and interpretation and the meaningfulness level was taken as P<.05. SPSS (Statistical package for social sciences) package programme was used so as to evaluate data and finding estimated values. It can be said that the average of the total points of students' motivation of the participation in sports (Mean = 40,25), average of the achievement point from sub dimensions motivation of the participation in sports (Mean=7,08), average of the physical fitness point (Mean= 6.74), average of the team spirit point (Mean = 5.40), average of the friend point (Mean=4,26), average of the entertainment point (Mean = 5.30), Average of the competition point (Mean = 4,19), average of the Skill development point (Mean = 3,50) and Average of being active point (Mean = 3,76) were high levels. According to personal characteristics, meaningful difference was found in the Skill development from sub dimentions and total motivation of the participation in sports of the athletes according to the Sports branch, duration of sports and leisure time is enough? Variables, but not found statistically meaningful difference according to the gender, age, class, and leisure time variables.

SB30

Futbol Hakemlerinin Mesleki Tükenmişlik Düzeylerinin İncelenmesi

[1]Ahmet Haktan Sivrikaya

[1]Balıkesir Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Balıkesir

Email : *haktan35@hotmail.com*

Giriş: Futbol hakemliği, psiko-sosyal ve bilişsel yönleri olan ve futbol oyun kurallarını uygulamaya dayalı fiziksel bir aktivitedir. Futbol hakeminin yetkileri, sahaya girdiği andan itibaren başlar, oyunun devam ettiği süreler dâhil, müsabakanın bitimine kadar sürer(1). Mesleki tükenmişlik, bireylerin iş yaşamında insanlarla birebir çalışmalarından dolayı yine insanlardan kaynaklanan ve bireylerde oluşan fiziksel, duygusal, ruhsal ve sosyal enerji kaybı olarak tanımlanabilir(2).

Amaç: Futbol hakemlerinin mesleki tükenmişlik düzeylerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Yöntem:Tanımlayıcı tipteki araştırmanın evrenini Balıkesir'de görev yapan faal futbol hakemleri oluşturmuştur. Örneklem seçimine gidilmeyip Ocak- Nisan 2016 tarihleri arasında araştırmaya katılmayı kabul eden toplam 100 (92 Erkek, 8 Kadın)hakem üzerinde yapılmıştır. Araştırmada Maslach ve arkadaşları tarafından(1996) geliştirilen, Ceylan ve Tiryaki tarafından(2001) Türkçe'ye uyarlanan Maslach Tükenme Ölçeği ile araştırmacı tarafından oluşturulan''Kişisel Bilgi Formu''kullanılmıştır. Ölçek 15 madde ve 3 alt boyuttan oluşmaktadır. Ölçeğinin alt boyutları Tükenme, Kuşkuculuk ve Mesleki Yeterlik'tir. Cronbach Alpha katsayısı .82 bulunmuştur. Veriler SPSS 22 istatistik paket programında analiz edilmiştir. Yapılan normalite testinde (Shapiro Wilk Testi) veriler normal dağılım göstermediği için non-parametrik analizlerle (Mann Whitney-U ve Kruskal Wallis testleri) incelenmiştir. Anlamlılık düzeyi olarak $p<0.05$ değeri kabul edilmiştir(3). Bulgular:Hakemlerin yaş ortalaması 27.03±4.7, % 92'si erkek, %20'si 6-10 yıl hizmet yılına sahip, %16'sı ulusal hakem, %79'u il hakemi, %5'i bölgesel hakem, %75'i lisans mezunudur. Hakemlerin ölçek puanlara bakıldığında, en yüksek ortalama değeri mesleki yeterlik boyutunda(29,60±7.24), en düşük ortalama değeri ise kuşkuculuk boyutunda (4,10±6.31) aldıkları görülmektedir. Hakemlerin cinsiyetlerine göre ölçek puanlarına bakıldığında, kadın hakemlerde en yüksek puanın tükenme alt boyutunda(52.44), en düşük puanın ise kuşkuculuk alt boyutunda(37.69) olduğu; erkek hakemlerde ise; en yüksek puanın kuşkuculuk alt boyutunda(51.61), en düşük puanın ise tükenme alt boyutunda(50.33) olduğu görülmektedir. Hakemlerin yaşlarına göre ölçek puanlarına bakıldığında, 18-21, 22-25, 26 ve üzeri yaş hakemlerde yüksek puanın sırasıyla kuşkuculuk boyutunda(54.41), mesleki yeterlik boyutunda(47.63) ve tükenme boyutunda(55.21); en düşük puanın ise yine yaş gruplarına göre sırasıyla mesleki yeterlik boyutunda(30.59), tükenme boyutunda(45.79) ve kuşkuculuk boyutunda(51.48) olduğu görülmektedir. Tartışma:Hakemlerin yaşları ile ölçek puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır. Bir araştırmada yaş değişkenine bağlı olarak klasman hakemlerinde; iş doyum ölçeğinden aldıkları puanlar arasında istatistiksel olarak bir farklılık tespit edilmemiştir(4). Hakemlerin cinsiyetleri ile ölçek puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir değer bulunmamıştır. Yapılan bir çalışmada meslekî tükenmişlik ölçeğinden alınan puanların cinsiyet değişkenine göre anlamlı farklılık göstermediği ortaya çıkmıştır(5).

Sonuç: Araştırmada hakemlerin en yüksek ölçek puanının mesleki yeterlik alt boyutunda, en düşük puanının ise kuşkuculuk alt boyutunda olduğu tespit edilmiştir. Hakemlerin yaşları ve cinsiyetleri ile ölçek puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir değer bulunmamıştır. Kaynaklar: 1. Mühlfrieded, B(1987)"Performans Training in Sports", Frankfurt. 2. Kavla E (1998).Hemşirelerde İş Doyumu ile Tükenmişlik İlişkisi.Yüksek Lisans Tezi Dokuz Eylül Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü,İzmir. 3. Aksayan S, Bahar Z, Bayık A, Emiroğlu ve ark(2002). Verilerin Çözümlenmesinde İstatistiksel Yöntemler. Hemşirelikte Araştırma İlke, Süreç ve Yöntemleri. (Erefe İ,Editör) 8.Bölüm. 1.Baskı. İstanbul:Odak Ofset;211-49. 4. Güllü M(2011). Futbol Hakemlerinin İş Tatmini Ve Mesleki Tükenmişlik Düzeylerinin Çeşitli Faktörler Açısından İncelenmesi. Yüksek Lisans Tezi. İnönü Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Malatya 5. Dağcı A, Kartopu S(2014). Mesleki Tükenmişlik ile Dindarlık Eğilimi Arasındaki İlişki Üzerine Ampirik Bir Araştırma. International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic Cilt 9(8), s.365-383.

Examination of Professional Burnout Levels of Soccer Referees

Introduction: Soccer referee is a physical activity that has psycho-social and cognitive aspects and is based on applying football game rules. The soccer referee authorities start from the moment they enter the field, including the duration of the game, until the end of the competition(1).

Professional burnout can be defined as the loss of physical, emotional, spiritual and social energy resulting from people again and again due to the fact that individuals work face to face with people in business life(2). Objective:It is aimed to examine professional burnout levels of active soccer referees in Balıkesir.

Method: The universe of the descriptive type of research was the active soccer referees who worked in Balikesir. A total of 100 referees who agreed to participate in the survey between January and April 2016 were not selected. The Maslach Burnout Scale adapted to Turkish by Ceylan and Tiryaki(2001) developed by Maslach et al.(1996) and the 'Personal Information Form' created by the researcher were used in the research. The scale consists of 15 items and 3 sub-dimensions. The Cronbach Alpha reliability coefficient of the scale was found to be .82. The data were analyzed in SPSS 22 statistical package program. The data were analyzed by non-parametric analysis because the data were not normal in the normality test. The significance level of the statistical tests was accepted as $p < 0.05$ (3).

Finding: The average age of the referees participating in the survey was 27.03 ± 4.7, 92% were male, 20% had 6-10 years of service, 16% were national referees, 79% were provincial referees, 5% were regional referees, 75% is a bachelor's degree. When the scale scores of the referees participating in the research are examined, it is seen that the highest average value is in the professional competence dimension and the lowest average value is in the skepticism dimension. When the scale scores according to the genders' genders are examined, it is seen that the highest score in female referees is in extinction sub-dimension(52.44), in male referees; the highest score is in the skepticism sub-dimension(51.61). According to the age scores of the referees, it is seen that the high scores in the 18-21, 22-25 age, 26 and above age referees are respectively in skepticism dimension(54.41), occupational competence dimension(47.63) and extinction dimension(55.21).

Discussion: There was no statistically significant difference between the age of the referees and the scale score. According to the age variable in a research, class referee; no statistically significant difference was found between the scores they received from the job satisfaction scale(4). There was no statistically significant difference between the genders' scores and scale scores. In a study conducted, it was found that the scores obtained from the occupational burnout scale did not show any significant difference according to gender(5).

Result: In the study it was determined that the highest scale score of the referees was in the professional competence subscale and the lowest score was in the skepticism subscale. There was no statistically significant value between the age and gender of the referees and scale point in the study.

SB33

Sporda Kişiler Arası Davranışlar Ölçeği: Türkçe Formunun Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması

***[1]Mevlüt Yıldız*, [1]Ender Şenel**

[1]Sıtkı Koçman Üniversitesi, Muğla

Email : *mevlutyildizz@gmail.com, endersenel@gmail.com*

Bu çalışmanın amacı, Rocchi, Pelletier ve Desmerais (2016) tarafından geliştirilen Sporda Kişiler Arası Davranışlar Ölçeğinin Türkçeye uyarlanması, geçerlik ve güvenirlik analizlerinin yapılmasıdır. Araştırmaya çeşitli spor branşlarından 281 sporcu katılmıştır. Katılımcıların %39.9'u kadın, %60.1'i erkektir. Katılımcılar 14-36 yaşlar arasındadır ve spor yaş ortalaması 9.34±4.86 olarak bulunmuştur. Katılımcıların yaş ortalamasının 22.94±3.56 olduğu tespit edilmiştir. Araştırmacılar tarafından hazırlanan ölçeğin Türkçe formu veri toplamak için kullanılmıştır. Ölçeğin Türkçeye uyarlanması için çeviri-geri çeviri yöntemi kullanılmıştır. Bu işlemden sonra elde edilen Türkçe form sporculara internet ortamında gönderilmiştir. Ölçeğin yapı geçerliliği için sporculardan toplanan veriler üzerinden doğrulayıcı faktör analizi yapılmış ve elde edilen uyum indeksleri değerlendirilmiştir. Toplanan veriler AMOS programında analiz edilmiştir. Doğrulayıcı faktör analizi sonucunda ölçeğin iyi uyuma sahip olduğu tespit edilmiştir (X2=533.332, df=221, X2/df=2.413, CFI=.85, IFI=.90, TLI=.87, CFI=.89, RMSEA=.071). Ölçeğin Türkçe formunun da orijinal ölçekte olduğu gibi 6 faktörlü bir yapı ortaya koyduğu görülmüştür. Ölçeğin iç tutarlılık katsayısı olarak Cronbach's Alpha değeri alınmıştır. Özerklik-destekleyici, Özerklik-engelleme, Yeterlilik-destekleyici, Yeterlilik-engelleyici, İlişki-destekleyici, İlişki-engelleyici alt boyutları için sırasıyla, 0.82, 0.71, 0.75, 0.67, 0.82, 0.66 olarak bulunmuştur. Ayrıca sporculardan, Deci ve Ryan (1991) tarafından geliştirilen, Bacanlı ve Cihangir-Çankaya (2003) tarafından Türkçeye uyarlanan ihtiyaç doyumu ölçeği ve Watson, Clark ve Tellegen (1988) tarafından geliştirilen, Gençöz (2000) tarafından Türkçeye uyarlanan Pozitif ve Negatif Duygu Ölçeği kullanılarak veriler toplanmıştır. Toplanan bu veriler sporda kişiler arası davranışlar ölçeği ile ilişkilendirilerek geçerlik çalışması yapılmıştır. Sonuç olarak, elde edilen bulgular Sporda Kişiler Arası Davranışlar Ölçeğinin Türkçe formunun 14 yaş ve üzeri Türk sporcularda da kullanılabileceğini göstermiştir.

Interpersonal Behaviors Questionnaire in Sport: Validity and Reliability Of Turkish Form

The aim of this study was to translate in Turkish, analyze reliability validity of the Interpersonal Behaviors Questionnaire in Sport (IBQ), developed by Rocchi, Pelletier and Desmerais (2016). 281 athletes from various sporting branches participated in the study. 39.9% of the participants were females and 60.1% of them were males. The ages of participants were between 14 and 36 years and The sporting age mean of the participants were found to be 9.34±4.86. The age mean of them was found to be 22.94±3.56. The Turkish form of the IBQ designed by researchers was used to collect data. Translation-back translation method was used to translate the scale to Turkish. After this process Turkish version of the questionnaire was sent to athletes through web. Collected data from athletes was analyzed in AMOS by using Confirmatory Factor Analysis. CFA revealed that the questionnaire had good fit indices (X2=533.332, df=221, X2/df=2.413, CFI=.85, IFI=.90, TLI=.87, CFI=.89, RMSEA=.071). Furthermore, analysis showed that the Turkish version of the questionnaire had 6-dimensional structure as it was in the original one. Cronbach's alpha value was used for internal consistency. The internal consistency values of Autonomy-Supportive, Autonomy-Thwarting, Competence-Supportive, Competence-Thwarting, Relatedness-Supportive, Relatedness-Thwarting were found to be 0.82, 0.71, 0.75, 0.67, 0.82, 0.66, respectively. The Turkish version was correlated with need satisfaction, developed by Deci ve Ryan (1991), adapted by Bacanlı ve Cihangir-Çankaya (2003), and Positive and Negative Emotions Scale developed by Watson, Clark ve Tellegen (1988), adapted by Gençöz (2000) for the validity analysis. Consequently, it was found that The Turkish version of IBQ was suitable to use for samples including Turkish athletes between the ages of 14-36.

SB39

Kamu Kurumlarında Çalışan Öğretmenlerin Spora Yönelimlerinin İncelenmesi

[1]Burak Gürer

[1]Gaziantep Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Gaziantep

Giriş: Spor her yaştaki birey için vazgeçilmez bir olgudur. Bu açıdan bakıldığında sağlıklı nesillerin yetişmesi için spor yapmak ve yaptırmak önemli yere sahiptir. Toplumda önemli yer tutan, eğitici durumunda olan öğretmenlerin spor yapmaları ve spora yönelmeleri emsal teşkil etmeleri açısından önemlidir. Bu açıdan öğretmelerin spora yönelim motivasyonları incelenmiştir.

Amaç: Bu araştırmanın amacı, 2016-2017 öğretim yılında öğretmenleri spor yapmaya motive eden sebepleri ortaya koymaktır. Öğretmenlerin spora teşviği ve yaklaşımlarının ortaya konması açısında öğrencilere örnek olacağı düşünülmüştür. Yöntem: Araştırmanın evrenini Gaziantep' deki öğretmenler, örneklemi ise rastgele örneklem yöntemi kullanarak seçilen 11 okulda çalışan öğretmenler oluşturmuştur. Araştırmada, nicel araştırma yöntemlerinden anket tekniği kullanılmıştır. Gill ve Deeter (1988) tarafından üniversite öğrencileri üzerinde geliştirilen ve farklı çalışmalarda kullanılan (Marsh, 1994; Martin ve Gill, 1991; Monacis ve ark., 2013; Jamshidi ve ark., 2011; Hanrahan ve Biddle, 2002), Türkçe'ye geçerliliği Erpehlivan (2008) tarafından yapılan Spora Yönelim Ölçeği (SYÖ) kullanılmıştır. Araştırmaya 386 öğretmen katılmıştır. Veriler SPSS 22.00 paket programı ile analiz edilmiştir. Bulgular: Mesleki deneyim ve spor branşlarına göre istatistiksel olarak anlamlı farklara rastlanmıştır. Yaş, cinsiyet, medeni durum, öğrenim durumu değişkenine göre istatistiksel olarak anlamlı farklar bulunamamıştır.

Sonuç: Mesleki deneyimi fazla olmayan öğretmenler (4-7 yıl), yaptıkları sporda daha fazla rekabet etme isteği içindedir. Yani spora daha çok rekabet için yönelmektedirler. Bunun yanında planladıkları hedefe yönelmede 8- 11 yıllık mesleki deneyime sahip olanlar lehine sonuçlar bulunmuştur. Yani 8-11 yıllık mesleki deneyime sahip olanlar kişisel hedeflere ulaşmada kendi kendilerini daha fazla değerlendirmektedir. Takım sporu yapanlar bireysel spor yapanlara göre daha fazla rekabet etme, kazanma ve hedefe yönelme eğilimindedir.

Kaynaklar: Gill, D.L. ve Deeter, T.E. (1988). Development of the Sport Orientation Questionnaire. Research Quarterly for Exercise and Sport, 59, 191–202. Marsh H.W. (1994). Sport Motivation Orientations: Beware of Jingle- Jangle Fallacies, Journal Of Sport & Exercise Psychology, 16: 365- 380. Martin J.J, Gill D.L. (1991). The Relationships Among Competitive Orientation, Sport-Confidence, Self-Efficacy, Anxiety, and Performance, Journal of Sport and Exercise Psychology, 13(2): 149-159. Monacis L, Estrada O, Sinatra M, Tanucci G, De Palo V. (2013). Self-determined Motivation, Sportspersonship, and Sport Orientation: a Mediational Analysis, Social and Behavioral Sciences, 89: 461 – 467. Jamshidi A, Hossien T, Sajadi S.S, Safari K, Zare G. (2011). The relationship between sport orientation and competitive anxiety in elite athletes, Social and Behavioral Sciences, 30: 1161– 1165. Hanrahan S, Biddle S. (2002). Measurement of achievement orientations: Psychometric measures, gender, and sport differences, European Journal of Sport Science, 2(5): 1-12, Erpehlivan Z. (2008). Spora Yönelim Envanterinin Türk Sporcuları İçin Geçerlilik Ve Güvenirlik Çalışması, Ege Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Sporda Psikososyal Alanlar ABD, Yüksek Lisans Tezi

Anahtar Kelimeler: Spora yönelim, Öğretmen, Spor

Investigation of Sports Orientations of Teachers' Who Work in Public Institutions

Introduction: Sports is an essential fact for all ages. From this point of view, it is important to make people exercise and do sports in order to raise healthy generations. It is very important for teachers,who are the most important educators in the society, to do sports and to be inclined towards sports.In this respect, the motivation of the teachers towards the sports orientation has been examined.

Aim: The purpose of this study is to reveal the reasons of the teachers tendency to sports activities in the 2016-2017 school year. This research is important in terms of revealing the teachers' sports activities approaches. Method: The samples were generated among the teachers working in selected 11 schools by using random sampling method. In the research, the survey technique used is quantitative research method. It is a technic that developed on university students by Gill and Deeter (1998) and used in different studies by (Marsh, 1994; Martin and Gill, 1991; Monacis et al., 2013; Jamshidi et al., 2011; Hanrahan ve Biddle, 2002), adapted in Turkish by Erpehlivan (2008) the Sports Orientation Questionnaire (SOQ) is used. 386 teachers have participated in the research. The data were analyzed with the SPSS22.00 packet program. Findings: Statistically significant differences were found according to professional experience and sports branches.There were no statistically significant differences according to age, gender, marital status, education status variable.

Conclusion: Teachers with little professional experiences (4-7 years) tend to compete more in the sports activities that they are doing. In other words, the teachers are heading towards to sports activities for competition.In addition, there are favorable results for those who have 8 to 11 years of professional experience in the direction of their planned goals. Thus, those who have 8 to 11 years of professional experience are better evaluating themselves in attaining personal goals. Also, those who play team sports have tend to compete,win and reach their target more than those who do individually sports. References: Gill, D.L. ve Deeter, T.E. (1988). Development of the Sport Orientation Questionnaire. Research Quarterly for Exercise and Sport, 59, 191–202. Marsh H.W. (1994). Sport Motivation

Orientations: Beware of Jingle- Jangle Fallacies, Journal Of Sport & Exercise Psychology, 16: 365- 380. Martin J.J, Gill D.L. (1991). The Relationships Among Competitive Orientation, Sport-Confidence, Self-Efficacy, Anxiety, and Performance, Journal of Sport and Exercise Psychology, 13(2): 149-159. Monacis L, Estrada O, Sinatra M, Tanucci G, De Palo V. (2013). Self-determined Motivation, Sportspersonship, and Sport Orientation: a Mediational Analysis, Social and Behavioral Sciences, 89: 461 – 467. Jamshidi A, Hossien T, Sajadi S.S, Safari K, Zare G. (2011). The relationship between sport orientation and competitive anxiety in elite athletes, Social and Behavioral Sciences, 30: 1161– 1165. Hanrahan S, Biddle S. (2002). Measurement of achievement orientations: Psychometric measures, gender, and sport differences, European Journal of Sport Science, 2(5): 1-12, Erpehlivan Z. (2008). Spora Yönelim Envanterinin Türk Sporcuları İçin Geçerlilik Ve Güvenirlik Çalışması, Ege Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Sporda Psikososyal Alanlar ABD, Yüksek Lisans Tezi.

Keywords: Sports orientations, Teacher, Sport

SB74

Taraftar Psikolojik Bağlılık Ölçeği Türkçe Formunun Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması

***[1]Hasan Bozgeyikli*, [2]Özden Taşğın**

[1]Erciyes Üniversitesi Eğitim Fakültesi, Kayseri
[2]Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi Eğitim Fakültesi, Nevşehir

***Email :** hbozgeyikli@erciyes.edu.tr, otaskin@nevsehir.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı, Matsuoka (2001)tarafından geliştirilen Taraftar Psikolojik Bağlılık Ölçeğinin (TPBÖ) Türkçe formunun geçerlik ve güvenirliğini incelemektir.

Yöntem: Çalışma 2016-2017 öğretim yılında Nevşehir Hacı Bektaş Veli üniversitesinde öğrenim gören 462 üniversite öğrencisi üzerinde yürütülmüştür. Ölçeğin geçerliği için doğrulayıcı faktör analizi, güvenirliği için cronbach Alpha iç tutarlık katsayısı hesaplanmıştır.

Bulgular: Ölçeğin yapı geçerliği için uygulanan doğrulayıcı faktör analizinde altı boyutlu (kişisel kimlik, duygusal bağlılık, kaynak maliyeti, Psikolojik maliyet, sosyal zorunluluk ve bölgesel bağlılık) ve 30 maddeden oluşan modelin iyi uyum verdiği görülmüştür (x^2= 933,737, sd= 390, RMSEA= .055, CFI= .908, TLI= .898, SRMR=.055). Ölçeğin iç tutarlılık güvenirlik katsayıları kişisel kimlik alt ölçeği için .86, duygusal bağlılık alt ölçeği için .84 , kaynak maliyeti alt ölçeği için .78, psikolojik maliyet alt ölçeği için .89, sosyal zorunluluk alt ölçeği için .81, bölgesel bağlılık alt ölçeği için .87 ve ölçeğin bütünü için .93 olarak bulunmuştur. Ölçeğin düzeltilmiş madde toplam korelasyon katsayıları .33 ile .69 arasında sıralanmaktadır. Bu bulgulara göre Taraftar Psikolojik Bağlılık Ölçeği'nin Türkçe formunun geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı olduğu söylenebilir.

Kaynaklar: Matsuoka, H. (2001) Multidimensionality of fans' Psychological Commitment tos port teams: Development of schale, Unpublished doctoral Thesis, The Ohio State University

A Study About The Validity and Reliability Of The Turkish Version Of Fan Psychological Commitment Scale

Introduction and Purpose: The aim of this study is to examine the validity and reliability of the Turkish version of the Fan Psychological Commitment Scale (FPCS) developed by Matsuoka (2001).

Method: The study was carried out on 462 university students in Nevşehir Hacı Bektaş Veli University during 2016-2017 academic year. For the validity of the scale, confirmatory factor analysis and for the reliability, cronbach Alpha internal consistency coefficients were calculated.

Findings: The model which has six dimensions (personal identity, emotional commitment, resource cost, psychological cost, social necessity and regional commitment) and 30 items has been seen to fit well with the confirmatory factor analysis for construct validity of the scale (x^2 = 933,737, sd = 390, RMSEA = .055, CFI = .908, TLI = .898, SRMR = .055). Internal consistency reliability coefficients of the scale were .86 for the personal identity subscale; .84 for the emotional commitment subscale; .78 for the resource cost subscale; .89 for the psychological cost subscale; .81 for the social necessity subscale; .87 for the regional commitment subscale and .93 for the whole scale. Corrected item total correlation coefficients of the scale ranged from .33 to .69. According to these findings, it can be said that the Turkish form of the Fan Psychological Commitment Scale is a valid and reliable measurement tool.

References: Matsuoka, H. (2001) Multidimensionality of fans' Psychological Commitment to Sport Teams: Development of Schale, Unpublished Doctoral Thesis, The Ohio State University.

SB76

Spor ve Egzersiz Psikolojisinde Kariyer Basamakları ve Güçlükler: İngiltere Spor ve Egzersiz Bilimleri Derneği Örnek İncelemesi

[1]Recep Görgülü

[1]Uludağ Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi , Bursa

Email : *gorgulurecep@gmail.com*

"Birinin fikirlerini ciddiye almak için yeterince sorgulamak saygının önemli bir göstergesidir. Düşünceyi harekete geçiren bu durum toplulukları kutuplaştırmak yerine birleştirir; ayrıca fikirlerin çatışması bir taraf için zafer değil, herkes için yeni sorular ve yeni cevaplara rehberlik etmek demektir" (Nicholls, 1989, s.1).

Son yıllarda spor ve egzersiz psikolojisi alanında kariyer yapmak isteyen bireylerden gelen çok sayıda soru ile karşılaşmaktayız. Şüphesiz spora olan ilginin artması ile birlikte, sportif performansın açıklanması ve geliştirilmesinde önemli bir etken olan spor ve egzersiz bilimlerinin ülkemizde ki gelişiminin de bu ilgiyi arttırdığı düşünülmektedir. Alınyazına göre sportif performansa doğrudan etkisi olan alanların başında spor ve egzersiz psikolojisi gelmektedir (Loucbaum ve Gottardy, 2015). Spor ve egzersiz psikolojisi; spor ve egzersiz bilimlerinin (psikoloji bilimi ile birlikte; Smith, 1989) alt dallarından biri olarak sportif ortamlardaki insan davranışlarını inceleyen bilim dalı olarak tanımlanmaktadır (Gill, 1986). Bu yönüyle spor ve egzersiz psikolojisi "şaşırtıcı olmayan bir biçimde, spor ve egzersiz bilimleri öğrencileri için önemli bir kariyer seçeneği olarak görülmektedir" (Devonport ve Lane, 2014 p.233). Ancak ülkemizde "bu alanın çalışanları kimlerdir?", "Nasıl bir eğitim sürecini kapsar?", "Hangi aşamalardan geçilmelidir?" gibi sorular ile karşılaşmaktayız. Bu bağlamda, çalışmanın amacı bu ve benzeri sorulara yanıtlar arayarak ülkemizdeki spor ve egzersiz psikolojisi alanının gelişmesine katkı sağlamaktır. Dahası, bu konuda uluslararası düzeyde en gelişmiş ülkelerin başında gelen İngiltere örneğini pedagojik yapısı ile inceleyerek ülkemizin ilgili birimlerine örnek teşkil etmesi çalışmanın diğer hedeflerindendir.

Alanyazında belirtildiği gibi spor ve egzersiz psikolojisi çok disiplinli (multi-disipliner) yapıya sahip spor (ve egzersiz) bilimlerinin temel çalışma alanlarından biridir (Dishman, 1983; Gill, 1986; Roberts, 1989). Spor biliminin ülkemizdeki gelişimine yardımcı olmayı misyon edinen en önemli kurumların başında Türkiye Spor Bilimleri Derneği (SBD) gelmektedir. SBD spor bilimlerinin diğer tüm alanlarında (örneğin; hareket ve antrenman bilimleri, spor yöneticiliği, vb.) olması gerektiği gibi spor ve egzersiz psikolojisi alanına ve bu alanın çalışanlarına kurumsal olarak destek vererek (örneğin; akreditasyon sistemi oluşturarak), bilimsel gelişimin ve mesleki saygınlığın artmasına yardımcı olabilir. Bu çalışmada − birebir olmasa da bazı önemli yönleri ile örnek olarak ülkemize özgü yeni bir sistemin oluşturulabilmesi için − İngiltere Spor ve Egzersiz Bilimleri Derneği'nin (BASES: The British Association of Sport and Exercise Sciences) bilimsel ve tüzel yapısı incelenmiştir.

Türkiye'nin spor bilimleri alanında önder kurumu olarak, SBD'nin vizyonu; "gerçekleştirdiği bilimsel ve uygulamalı çalışmalarla ulusal ve uluslararası seviyede geleceğin şekillendirilmesine temel oluşturacak bilgileri üreten bilim merkezi olmaktır" (http://www.sporbilimleri.org.tr, E.T. 09.08.2017). Bu doğrultuda, spor ve egzersiz psikolojisi alan örneğinden yola çıkarak spor bilimlerinin tüm alanlarında sistematik SBD akreditasyon programları geliştirilmelidir. Sonuç olarak, bu çalışmalar ülkemizdeki spor bilimci meslek unvanının belirlenip korunmasına, mesleki itibar ve tanınırlığın artmasına katkı sağlayacaktır.

Career Pathways and Pitfalls in Sport and Exercise Psychology: A case study of the British Association of Sport and Exercise Sciences in the UK

To take someone's ideas seriously enough to question them is a significant form of respect. It builds communities where controversy stimulates thought instead of enmity; what the clash of ideas leads not to victory for one party but to new questions and new answers for everyone (Nicholls, 1989, p. 1).

In recent years, we receive various inquiries from individuals who are interested in career pathways in sport and exercise psychology. This growing interest is undoubtedly best reflected by not only the increasing importance of sport, but also the explanatory role and exponential expansion of sport and exercise sciences. As noted in the literature, one of the most important area of these is sport and exercise psychology, which is the branch of sport and exercise sciences (conjointly with psychology; Smith, 1989) that seeks to provide answers to questions about human behaviour in sport and exercise settings (Gill, 1986). "Not surprisingly, a key career option for sport and exercise science students is a career in the area" (Devonport & Lane, 2014 p.233). However, questions such as "Who are the employees in this field?", "What kind of education process is involved", "What steps should be taken further?" are frequently emerged and remain in Turkey. Therefore, the aim of this study is to contribute to the development of sport and exercise psychology by seeking the answers to these questions. Furthermore, another objective of this study is investigating the pedagogical structure of the UK in the field, which is one of the most developed countries at international level that will provide valuable insights to the relevant units of our country.

As highlighted in the literature, sport and exercise psychology is one of the main sub-disciplines of multidisciplinary sport and exercise sciences (Dishman, 1983; Gill, 1986; Roberts, 1989). In this respect, The Society of Sport Sciences (SSS; SBD) in Turkey is one of the most recognized institutions that is a mission driven organization working for the improvement of sport sciences. The SSS ought to assist the scientific development and professional dignity by providing institutional support to the field of sport and exercise psychology and its employees as well as other sub-disciplines of sport sciences. In this study, the focus is the investigation – in order to establish a new and unique system, not a simple replication − of the scientific and legal legislation of the British Association of Sport and Exercise Sciences.

In sport sciences as a leading institution the vision of SSS is; "to be a center of sport science in Turkey that produce knowledge which will shape the future of the area at national and international level through the scientific and applied studies" (Retrieved August 2017 http://www.sporbilimleri.org.tr). In line, SSS should develop systematic accreditation programs in all areas of the sport and exercise sciences by specifically examining the area of sport and exercise psychology. Thus, these studies will contribute to establish and protect the professional title of the sport and exercise scientist and therefore will increase its professional recognition and reputation in Turkey.

SB84

Üniversiteler Arası Spor Karşılaşmalarına Katılan Üniversite Öğrencilerinin Spor Ortamında Empati Düzeylerinin İncelenmesi

[1]Yusuf Barsbuğa, [1]Abdil Arı, [1]Nazlı Deniz Yılmaz

[1]Selçuk Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Konya

Email : *yusufbarsbuga@hotmail.com, abdilari_07@hotmail.com, denizyilmaz@selcuk.edu.tr*

Üniversiteler Arası Spor Karşılaşmalarına Katılan Üniversite Öğrencilerinin Spor Ortamında Empati Düzeylerinin İncelenmesi

Yusuf Barsbuğa Abdil Arı Nazlı Deniz Yılmaz

21. yüzyıl; gelişen teknoloji ve küreselleşen dünya imkanlarıyla, belki de insanlık tarihinin iletişim açısından en şanslı dönemini yaşamaktadır. Sosyal iletişim düzeyinde; bireyler arasındaki iletişim imkanlarının etkisi oldukça fazla olsa da, iletişimi etkileyen önemli bir etken de empati kurabilme yetisidir. Yalın bir ifade ile kendini başkasının yerine koyabilmek olarak tanımlanan empati, sosyalleşme sürecine önemli etkilerde bulunan sportif yarışmalarda da fair play ortamının sağlanması ve sürdürülmesinde göz ardı edilemeyecek bir kavram olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu çalışmanın amacı; Üniversite Sporları Federasyonu'nun 2017 yılı faaliyet programında yer alan ve 1-3/5/2017 tarihleri arasında Selçuk Üniversitesinde gerçekleştirilen, Koç Spor Fest Üniversiteler Arası Eskrim- Karete- Oryantiring Türkiye Şampiyonaları'na katılan öğrencilerin spor ortamında empati düzeylerini incelemek ve bazı değişkenlere göre farklılık gösterip göstermediğini belirlemektir. Araştırma grubunu, belirtilen yarışmalara katılan 243 sporcu öğrenci oluşturmaktadır. Tarama (survey) modeli esas alınarak yürütülen bu çalışmada; Mehrebian ve Epstein (1972) tarafından geliştirilen, Türkçe geçerlilik ve güvenirliliği Erkuş ve Yakupoğlu (2001) tarafından yapılan Spor Ortamında Empati Ölçeği (SEM) kullanılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde ve hesaplanmış değerlerin bulunmasında SPSS 16.0 istatistik paket program kullanılmıştır. Veriler yüzde, ortalama ve standart sapmalar verilerek özetlenmiştir. Veriler normal dağılım gösterdiğinden dolayı ikili küme karşılaştırmaları için bağımsız grup t testi, ikiden fazla küme karşılaştırmaları için Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) kullanılmıştır. ANOVA sonucu anlamlı farklılıkların kaynağını belirlemek üzere Tukey HSD çoklu karşılaştırma testi kullanılmıştır. Bu çalışma kapsamında ölçek güvenirlik katsayısı .71 olarak hesaplanmıştır. Araştırmada anlamlılık düzeyi 0.05 olarak alınmıştır.

Anahtar Kelimeler: Spor, Empati, Üniversite Öğrencileri

A Scrutiny on the Empathy Levels of the University Students Participating in Intercollegiate Sports Competitions within Sports Environment

The 21st century is perhaps experiencing the luckiest period of the history of humankind in terms of communication thanks to the means of the developing technology and the globalizing world. When it comes to social communication, the most important factor affecting communication is the competence of being able to develop empathy although the impact of the means of interpersonal communication is very high. Empathy that is concisely defined as the ability of putting oneself in the shoes of others appears to as a concept that cannot be overlooked in ensuring and sustaining fair play environments in the sports contests that have significant impact on the process of socializing. The objective of this study is to examine the empathy levels of the students participating in the Koç Sports Fest Intercollegiate Fencing- Karate- Orienteering Turkey Championships that was available in the 2017 activity program of the University Sports Federation and that was held on 1-3/5/2017 at Seljuk University and to determine whether they differentiate according to some variables or not within sports environment. The research group is constituted by 243 sportspeople taking part in the mentioned competitions. In this study conducted on the basis of the survey model, the Empathy in Sports Environment (SEM) Scale, which was developed by Mehrebian and Epstein (1972) and whose validity and reliability in Turkish was testified by Erkuş and Yakupoğlu (2001), was used. 16.0 statistics package program was used in the evaluation of the data and in finding the calculated values. The data were summarized by providing the mean and standard deviations. As the data exhibited normal distribution, for the binary

cluster comparisons, the independent group t test, and for the comparisons of multiple clusters, One Way Variance Analysis (ANOVA) were used. Tukey HSD multiple comparison test was used to determine the source of the significant differences as a result of ANOVA. The scale reliability coefficient within the scope of this study was calculated as .71. The level of significance in the study was taken as 0.05.

Keywords: Sports, Empathy, University Students

SB89

Spor Bilimleri Alanında Öğrenim Gören Öğrencilerin Psikolojik Sağlamlıkları İle Sürekli Umutları Arasındaki İlişki

[1]Osman Tolga Togo, [1]Çağdaş Caz, [2]Recep Fatih Kayhan

[1]Marmara Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, İstanbul
[2]Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Rize

Email : *tolgatogo@gmail.com, cagdas.caz@marmara.edu.tr, fatihkayhan8@hotmail.com*

Giriş ve Amaç: Bireyler, yaşamları boyunca olumsuz durumlar ile karşı karşıya kalmaktadırlar ve bu olumsuzluklar hayatın her alanında sorunlara yol açabilmektedir. Bu olumsuz durumlar ile baş edebilmek için psikolojik sağlamlığın iyi düzeyde olması gerekmektedir. Psikolojik sağlamlığa etki eden birçok faktör bulunmaktadır. Bu faktörlerden biri olan umut kavramı, bireylerin güçlü bir yapıya kavuşmalarını sağlamakta, belirlenen hedefleri canlı tutabilmektedir. Bu düşünceden hareketle araştırmanın amacı; spor bilimleri alanında öğrenim gören öğrencilerinin psikolojik sağlamlıkları ile sürekli umutları arasındaki ilişkinin incelenmesidir.

Yöntem: Bu amaç doğrultusunda çalışmanın araştırma grubunu; üniversitelerin Spor Bilimleri Fakülteleri/Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokul'larında öğrenim gören 91'i kadın, 112'si erkek olmak üzere toplam 203 öğrenci oluşturmuştur. Araştırmada veri toplama aracı olarak; Smith ve ark. (2008) tarafından geliştirilen, Doğan (2015) tarafından Türkçe geçerlik-güvenirliği yapılan "Psikolojik Sağlamlık Ölçeği" ile Snyder ve ark. (1991) tarafından geliştirilen, Tarhan ve Bacanlı (2015) tarafından Türkçe'ye uyarlanan "Sürekli Umut Ölçeği" kullanılmıştır. Ayrıca, öğrenciler hakkında bilgi edinmek amacıyla araştırmacılar tarafından oluşturulan "Kişisel Bilgi Formu"da verilerin toplanması aşamasında kullanılmıştır. Elde edilen verilerin analizinde; betimsel istatistik, bağımsız iki grup için t-testi, tek yönlü varyans analizi (Anova) ve Pearson Correlation kullanılmıştır. Tek yönlü varyans analizi (Anova) sonucunda ortaya çıkan istatistiksel farkın hangi gruplardan kaynakladığını belirlemek amacıyla Tukey HSD çoklu karşılaştırma testi uygulanmıştır.

Bulgular ve Sonuç: Araştırma sonucunda, ölçek bazında elde edilen verilerin normal dağılıma sahip olduğu tespit edilmiştir. Cinsiyet değişkeni açısından, kadın ve erkek öğrenciler arasında psikolojik sağlamlık ile sürekli umut bazında anlamlı farklılık tespit edilemezken, farklı yaş gruplarında yer alan öğrenciler arasında istatistiksel açıdan anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir. Ayrıca, yapılan korelasyon analizi, iki ölçek arasında pozitif yönde, orta düzeyde bir ilişkinin olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Spor Bilimleri, Sürekli Umut, Psikolojik Sağlamlık

The Relationship Between Resilience and Dispositıonal Hope Of Students Who Receive Educatıon in The Field Of Sports Sciences

Introduction and Purpose: Individuals face negative situations throughout their lives and these can lead problems in all fields of life. In order to cope with these problems, resilience should be at a good level. There are many factors that influence resilience. The concept of hope, one of these factors, enables individuals to achieve a strong nature and keeps the determined goals alive. In this context, the aim of this study is to examine the relationship between resilience and dispositional hope of students who receive education in the field of sports sciences.

Method: In accordance with this purpose, the study group consisted of 203 students, 91 women and 112 men, who study at the faculty of sports sciences / school of physical education and sports. In the study, "Resilience Scale" developed by Smith et al. (2008) and adapted to Turkish by Doğan (2015) and "Dispositional Hope Scale" adapted to Turkish by Tarhan and Bacanlı (2015) were used as data collection tools. Also, a "Personal Information Form" developed by the researchers in order to obtain information about students was used to collect data. Descriptive statistics, t-test for independent two groups, one way analysis of variance (ANOVA) and Pearson Correlation were employed in the analysis of the obtained data. The Tukey HSD multiple comparison test was used to determine from which groups the statistical difference resulting from one- way analysis of variance ANOVA (Anova) originated.

Findings and Conclusion: At the end of the study, it was determined that the data obtained from the scales have a normal distribution. While any significant differences in resilience and dispositional hope levels between males and females were not observed, statistically significant differences were found among the students in different age groups. In addition, correlation analysis shows that there is a positively moderate relationship between the two scales.

Keywords: Sports Sciences, Dispositional Hope, Resilience.

SB104

Spor Bilimleri Fakültesi Yetenek Sınavına Giren Öğrencilerin Sınav Öncesi Kaygı Düzeylerinin Belirlenmesi (Malatya İli Örneği)

[1]Cemal Gündoğdu, [2]Evrim Çelebi, [1]Şakir Tüfekçi, [1]Yalın Aygün, [1]İsmihan Yiğit

[1]İnönü Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Malatya
[2]Fırat Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Elazığ

Email : *cmlgundogdu@hotmail.com, ecelebi_5@hotmail.com, sakir_-44@hotmail.com, yalinaygun@gmail.com, ismihanyigit.1@gmail.com*

Giriş ve Amaç Sınav kaygısı, bireyin öğrenim hayatı boyunca birçok kez yaşadığı bir duygu durumudur. Bu durum, sınava yeteri kadar hazırlanılmaması, verimli çalışma yöntemlerinin bilinmemesi, başarı beklentisinin sahip olunan yeterlik düzeyinin üzerinde olması, geçmişte yaşanan kötü sınav deneyimleri, özgüven eksikliği gibi birçok nedenle sınav öncesinde ve sınav sırasında performans göstermesi beklenen kişide görülen endişe ve huzursuzluk olarak açıklanabilir (Küçük, 2010). Sınav kaygısı öğrenci başarısı üzerinde etkili olan bir etmendir (Şahin, Günay ve Batı, 2006). Bu araştırmada yetenek sınavına giren öğrencilerin kaygı düzeylerinin belirlenmesine yönelik belirlenen genel amaç çerçevesinde; öğrencilerin yaş, cinsiyet ve yetenek başarı puanlarına göre kaygı düzeylerinin değişkenlik gösterip göstermediğinin belirlenmesi araştırmanın alt amaçlarını oluşturmuştur.

Metod Tanımlayıcı türdeki araştırmanın evrenini İnönü Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi yetenek sınavına giren 764 öğrenci oluşturmuştur. Araştırmaya katılmayı kabul eden 406 öğrenci ile araştırma tamamlanmıştır. Veri toplama aracı olarak Kişisel Bilgi Formu ile Durumluk- Sürekli Kaygı Envanteri (STAI) kullanılmıştır. Kişisel Envanterin, her biri 20 maddelik iki ayrı ölçeği vardır. Durumluk Kaygı Ölçeği (DKÖ) bireyin belirli bir anda ve belirli koşullarda kendini nasıl hissettiğini belirler. Sürekli Kaygı Ölçeği (SKÖ), bireyin içinde bulunduğu durum ve koşullardan bağımsız olarak kendini nasıl hissettiğini belirler. Her iki ölçekten elde edilen toplam puan değeri 20 ile 80 arasında değişir. Büyük puan yüksek kaygı seviyesini, küçük puan ise düşük kaygı seviyesini belirtir. Veriler istatistik paket programında değerlendirilmiş, sayı, yüzde, ortalama olarak ifade edilmiş, verilerin analizinde bağımsız gruplarda t testi, ANOVA ve Pearson Korelasyon kullanılmıştır. $P<0.05$ anlamlılık düzeyi olarak alınmıştır.

Bulgular Araştırmaya katılan öğrencilerin %80.0'ı (n=325) erkek, %20.0'ı (n=81) kız, %70.0'ı 18-20 yaş aralığında yer almaktadır. Araştırmaya katılan öğrencilerin DKÖ puan ortalaması 43.23±7.05 (Min.20- Maks.80), SKÖ puan ortalaması 43.80±7.20 (Min. 25-Maks.80) olarak belirlenmiştir. Öğrencilerin yaşına, cinsiyetine ve sınavdan aldıkları puanlara göre DKÖ ve SKÖ puanları arasında anlamlı bir farklılık bulunmamıştır ($p>0.05$). Yetenek sınavına giren öğrencilerin DKÖ puanları ile sınav başarı puanları arasında anlamlı bir ilişki olup olmadığının belirlenmesi amacıyla Pearson Korelasyon analizi yapılmış ve 0.05 düzeyinde pozitif yönde anlamlı bir ilişki saptanmıştır. Bu bulguya ilişkin olarak öğrencilerin durumluk kaygı düzeyleri arttıkça sınav başarı puanlarının arttığı söylenebilir. Öğrencilerin sürekli kaygı düzeyleri ile başarı puanları arasında bir ilişki bulunmamıştır ($p>0.05$).

Sonuç ve Öneriler Sonuç olarak öğrencilerin durumluk ve sürekli kaygı puanlarının orta düzeyde olduğu; kaygı puanlarının yaş, cinsiyet ve başarı puanlarına göre anlamlı farklılık oluşturmadığı, durumluk kaygı düzeyi ile başarı puanı arasında pozitif yönde bir korelasyon olduğu belirlenmiştir. Kaygının farklı değişkenler açısından ve daha geniş bir örneklem grubu üzerinde incelendiği araştırmaların yapılması önerilebilir.

Determination of the Pre-Test Anxiety Levels of Students before Taking an Aptitude Test in Faculty of Sports Sciences: The Case of the Province of Malatya

Introduction and Objective: Examination anxiety is an emotion that individuals have experienced many times during their learning life. This can be explained as the anxiety and uneasiness caused by many reasons, such as not being prepared adequately for the exam, lack of knowledge of efficient work methods, expectations exceeding the level of proficiency, past pad experiences and lack of confidence seen in individuals who are expected to achieve a high performance prior to and during the examination (Küçük, 2010). Examination anxiety is a factor effective on student achievement (Şahin, Günay and Batı, 2006). In this

study, which aims to determine the anxiety levels of the students who take an aptitude test, investigating whether anxiety levels of students vary according to their age, gender and aptitude achievement scores constituted the sub-objectives of the research.

Method: The study population of the descriptive study consisted of 764 students who took an aptitude test in the İnönü University Faculty of Sports Sciences. The study was completed with 406 students who agreed to participate in the research. As data collection tools, Personal Information Form and State-Trait Anxiety Inventory (STAI) were used. Personal Information Form has two separate scales, each with 20 items. The State Anxiety Inventory (SAI) determines how an individual feels himself/herself in a particular time and in certain circumstances. The Trait Anxiety Inventory (TAI) determines how the individual feels himself/herself regardless of the present circumstances and conditions. The total score obtained from both scales ranges from 20 to 80. Higher scores indicate high level of anxiety and the lower scores indicate low-level of anxiety. Data expressed in number, percentage distributions, mean, and t test were evaluated in the statistical package program using independent samples t-tests, ANOVA and Pearson Correlation. $P<0.05$ was accepted as the level of significance.

Results: Of the students participated in the research, 80.0 (n=325) was male and 20.0% (n=81) was female in the 18-20 age group. Of the students included in the study, the mean SAI score was 43.23±7.05 (Min. 20 - Max. 80) and the mean TAI score was 43.80±7.20 (Min. 25 - Max. 80). There was no significant difference between the SAI and the TAI scores according to the age, gender and test scores of the students ($p>0.05$). A Pearson Correlation analysis was performed to determine whether there was a significant relationship between the SAI scores and the test achievement scores of the students who took the aptitude test, and a significant correlation was found at the 0.05 level. Regarding this finding, it can be said that the test success scores increase as the state anxiety levels of the students increase. There was no relationship between students' trait anxiety levels and achievement scores ($p>0.05$).

Conclusions and Recommendations: As a result, it was determined that the state and trait anxiety scores of the students were moderate, that the anxiety scores did not differ significantly according to age, gender and achievement scores, and that there was a positive correlation between the state anxiety level and achievement score. It may be advisable to conduct further studies investigating the anxiety

SB107

Üniversite Öğrencilerinin Taraftar Psikolojik Bağlılıklarının Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi

***[1]Özden Taşğın*, [2]Hasan Bozgeyikli**

[1]Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Nevşehir
[2]Erciyes Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Kayseri

***Email :** otaskin@nevsehir.edu.tr , hbozgeyikli@erciyes.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı, üniversite öğrencilerinin taraftar psikolojik bağlılıklarının cinsiyet, sınıf düzeyi, aktif spor yapma ve takım için kavga etme durumuna göre incelenmesidir.

Yöntem: Genel tarama modelinin kullanıldığı çalışma 2016-2017 öğretim yılında Nevşehir Hacı Bektaş Veli üniversitesinde öğrenim gören 527 üniversite öğrencisi üzerinde yürütülmüştür. Araştırmaya katılan öğrencilerin %26'sı (137 kişi) kadın, %74'ü (390 kişi) erkektir. Öğrencilerin %30,4' (160 kişi) 1. Sınıf, %40,6'sı (214 kişi) 2.sınıf, %14,2'si (75 kişi) 3. Sınıf ve %14,2'si (75 kişi) 4. Sınıf öğrencisidir. Araştırma verilerini toplamak amacıyla "Taraftar Psikolojik Bağlılık Ölçeği" ve Kişisel bilgi formu kullanılmıştır. Öğrencilerin taraftar psikolojik bağlılıklarının cinsiyet, aktif spor yapma ve takım için kavga etme durumlarına göre farklılaşmasını test etmek amacıyla bağımsız gruplar için t testi, sınıf düzeyine göre farklılaşma durumunu test etmek amacıyla tek yönlü varyans analizi tekniği kullanılmıştır. Araştırmada manidarlık düzeyi ,05 olarak alınmıştır.

Bulgular: Araştırmadan elde edilen bulgulara göre bölgesel bağlılık alt boyutunda cinsiyet açısından anlamlı bir fark gözlenmezken diğer alt boyutlarda erkek öğrenciler lehine anlamlı farklılık bulunmuştur. Aktif spor yapan öğrencilerin taraftar psikolojik bağlılık düzeylerinin yapmayan öğrencilere kıyasla anlamlı düzeyde yüksek olduğu tespit edilmiştir. Sınıf düzeyi açısından sadece kişisel kimlik ve duygusal bağlılık alt boyutlarında gruplar arasında anlamlı farklılık olduğu gözlenmiştir. Tuttuğu takım için kavga ettiğini belirtenlerin taraftar psikolojik bağlılık düzeylerinin anlamlı düzeyde yüksek olduğu sonucu bulunmuştur. Elde edilen bulgulara dayalı olarak önerilerde bulunulmuştur.

Kaynaklar: Matsuoka, H. (2001) Multidimensionality of fans' Psychological Commitment tos port teams: Development of schale, Unpublished doctoral Thesis, The Ohio State University

Fan Psychological Commitments Examination Of University Students in Various Variables

Introduction and Purpose: The aim of this study is to investigate the fan psychological commitments of university students according to gender, grade level, active sports and fighting for team situations.

Method: The study that used the general survey model was conducted on 527 university students in Nevsehir Haci Bektaş Veli University in 2016-2017 academic year. 26% (137 people) of the students who participated in the survey were female, 74% (390 people) were male. 30.4% (160 persons) of the students were in the 1st grade, 40.6% (214 persons) were in the 2nd grade, 14.2% (75 persons) were in the 3rd grade and 14.2% (75 persons) were in the 4th grade. "Fan Psychological Commitment Scale" and personal information form were used to collect research data. T-test was used in order to test the student's psychological commitment differentiation accoding to gender, active sports, figthing for team and one-way analysis of variance (ANOVA) technique was used to test the level of differentiation according to the grade level. The level of significance in the study was taken as ,05.

Findings: There was no significant gender difference in the regional commitment sub-dimension according to findings of the research, but there were significant differences in favor of male students in the other sub-dimensions. It was found that the level of fan psychological commitment of students who were doing active sports was significantly higher than those who did not. In terms of grade level, it was observed that there was a significant difference between the groups only in personal identity and emotional attachment sub-dimensions. It was found that the levels of fan psychological commitment of those who indicated that they had been fighting for the team were significantly higher. Based on the findings, suggestions were made.

Resources: Matsuoka, H. (2001) Multidimensionality of fans' Psychological Commitment to Sport Teams: Development of Schale, Unpublished Doctoral Thesis, The Ohio State University.

SB108

Spor Bilimleri Öğrencilerinin Etkileşim Kaygısı ve Sosyal Destek Algıları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

[1]Osman Göde, [1]Özden Tepeköylü Öztürk, [1]Yılmaz Erbay

[1]Pamukkale Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Denizli

Email : *ogode@pau.edu.tr, otepekoylu@pau.edu.tr,*

Giriş-Amaç: Sosyal durumlar öncesinde, sırasında ve sonrasındaki kaygıları belirten sosyal kaygı, kişilerin bir değerlendirme içinde dikkatlerin odak noktası olduğu durumlarda performans kaygısı; bir veya daha fazla kişiyle etkileşim içerisinde olacağı durumlarda etkileşim kaygısı olarak ikiye ayrılmaktadır (American Psychiatric Association, 2003; Akt: Carleton ve Ark., 2014). Etkileşim kaygısı sosyal durumlarda kişilerin becerilerini etkileyen genel bir rahatsızlık duygusunun eşlik ettiği olumsuz bir durumdur (Pierce, 2009). Bazı bireyler sosyal çevresiyle etkileşimde kaygı yaratan durumlarla kolaylıkla baş edebilirken bazıları ise kişilerarası ilişkilerde büyük sorunlar yaşamaktadır. Sosyal ortamlarda olumlu ilişkilerin oluşturulması ve sürdürülmesi kişilerin birbirlerine duygu ve düşüncelerini istedikleri şekilde aktarabilmesiyle mümkün olabilmektedir (Şahin Baltacı ve Ark. 2012). Bu bağlamda bireyin ailesi, arkadaşları ve yakın çevresinden göreceği sosyal destek önemli bir rol oynamaktadır. Bu çalışmada Spor Bilimleri öğrencilerinin etkileşim kaygıları (EK) ile algıladıkları sosyal destek (ASD) arasındaki ilişkiyi belirlemek amaçlanmıştır. Ayrıca her iki değişkenin cinsiyet, romantik ilişki durumu ve sosyal ağ kullanım nedenlerine göre fark gösterip göstermediği de incelenmiştir.

Materyal-Yöntem: Araştırmada nicel korelasyonel teknikler kullanılmıştır. Çalışmaya Spor Bilimleri Fakültesinde öğrenim gören 84'ü kadın 104'ü erkek toplam 188 öğrenci katılmıştır. Veri toplama araçları olarak Coşkun (2009) tarafından geliştirilen "Etkileşim Kaygısı Ölçeği (EKÖ)" ve Eker ve Ark.(2001) tarafından geliştirilen "Çok Boyutlu Algılanan Sosyal Destek Ölçeği (ASDÖ)" kullanılmıştır. Veriler frekans, aritmetik ortalama, standart sapma, basıklık ve çarpıklık değerleri, pearson korelasyon analizi, basit doğrusal regresyon analizi, çoklu doğrusal regresyon analizi (Backward Modeli), 3X3 MANOVA, İki Yönlü ANOVA ve cronbach alpha istatistiki test teknikleri kullanılarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Araştırma bulgularında EK toplam puanıyla ASD toplam puanı, ASDÖ aile ve arkadaş alt boyutları arasında zayıf ve pozitif ilişkiler tespit edilirken ASDÖ özel insan alt boyutuyla anlamlı bir ilişki bulunmamıştır. Ayrıca ASD'nin etkileşim kaygısının anlamlı bir yordayıcısı olduğu ve EK'daki değişimin %19'unu açıkladığı belirlenmiştir. Benzer olarak EK'nında ASD'nin ve ASDÖ aile ve arkadaş alt boyutlarını yordadığı ve açıklayıcılığın sırasıyla %10, %19 ve %12 olduğu ancak özel insan alt boyutunu yordamadığı tespit edilmiştir. Öğrencilerin etkileşim kaygılarında cinsiyet faktörüne göre anlamlı bir farklılık görülmemiştir. ASDÖ aile ve arkadaş alt boyutlarında kadınların algıladıkları sosyal desteğin erkeklere göre daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Romantik ilişkisi olmayanların olanlara göre EK ve ASD alt boyutlarında daha yüksek ortalamaya sahip olduğu belirlenmiştir. Öğrencilerin sosyal ağ (SA) kullanım nedenlerine göre ise SA'ları aile ve arkadaşlarıyla görüşmek için kullananların oyun oynamak ve video izlemek için kullananlara göre daha çok etkileşim kaygısı yaşadığı belirlenmiştir. Benzer olarak ASDÖ aile ve arkadaş alt boyutlarında SA'ları aile ve arkadaşlarıyla görüşmek için kullananların yeni kişilerle tanışmak ve video/oyun için kullananlara göre daha yüksek sosyal destek algıladıkları; özel insan alt boyutunda ise yeni kişilerle tanışmak için kullananların aile ve arkadaşlarla görüşmek, oyun/video ve durum güncellemelerini takip etmek için kullananlara göre daha düşük sosyal destek algıladıkları belirlenmiştir.

Sonuç: ASD'nin EK'yı etkilediği ancak EK'daki değişimin küçük bir kısmının ASD ile açıklanabildiği benzer olarak EK arttıkça aile ve arkadaşlardan algılanan sosyal desteğin de arttığı söylenebilmektedir. SA kullanımı ve kullanım nedenleri ile romantik bir ilişkinin varlığı da spor bilimleri öğrencilerinde etkileşim kaygısında ve algılanan sosyal destekte farklılıklara neden olan önemli değişkenler olarak değerlendirilmiştir.

Investigation of the Relationship between Interaction Anxiety and Social Support Perception of Sport Sciences Students

Social anxiety signifying the anxieties arising before, during, and after social situations splits into two, being performance anxiety when a person is the focus point of attention within an evaluation process, and interaction anxiety when a person interacts with one or more persons. Interaction anxiety is a negative state accompanied by a general feeling of disorder which affects persons' abilities in social situations. To establish and maintain positive relationships in social environments is possible through the fact that persons can convey their ideas and feelings to each other by the ways they wish. In this context, the social support provided by individual's family, friends, and immediate environment has a crucial role. In this study, it was aimed to identify the association between interaction anxiety(IA) and perceived social support(PSS) of sport sciences students. Also, it was examined whether both variables differ with respect to sex, romantic relationship status, and purpose of social network usage. Quantitative correlation techniques were employed in the research. A total of 188 students studying in the faculty of sport sciences participated in the study. "Interaction Anxiety Scale" and "Multidimensional Scale of Perceived Social Support" were used as data gathering tools. The data was evaluated by running Pearson correlation analysis, simple linear regression analysis, multiple linear regression analysis, 3X3MANOVA, and two-wayANOVA statistical test techniques. In the research findings, while a slight and positive correlation was determined between IA and PSS, PSSS (Perceived Social Support Scale) family and friend sub-dimensions, no significant association was detected with the PSSS special person sub-dimension. Also, the PSS is a significant predictor of interaction anxiety and explains 19% of change in IA. Likewise, IA is a predictor of the PSS, and family and friend sub-dimensions of PSSS and it explains 10%, 19%, and 12% of them respectively. However, it is not a predictor of special person sub-dimension. Any significant variance according to sex was not found in the interaction anxiety of students. In the PSSS family and friend sub-dimensions, the social support perceived by women was detected greater than that of men. It was revealed that those without romantic relationship have a higher average in the IA and PSS sub-dimensions with regard to those with romantic relationship. It was found regarding the students' purpose of social network (SN) usage that those using SN to contact family and friends have a higher interaction anxiety than those to play game and watch video. Similarly, in the PSSS family and friends sub-dimensions, those using SN to contact friends and family perceive more social support than those to meet new friends and for video/game; in the special person sub-dimension, those using SN to meet with new friends perceive less social support than those using SN for contacting friends and family, game/video, and following status updates. It can be claimed that PSS affects IA, yet only a limited part of the change in IA can be explained by PSS. Similarly, it can be asserted that as IA increases, the social support perceived from family and friends increases.

SB112

Kamp Lideri Adaylarının Etkili Liderlik Yönelim Davranışlarını Gösterme Düzeyleri

***[1]Mehdi Duyan*, [1]Ali Tekin, [2]İlker Günel, [1]Melih Çalışır**

[1]Bitlis Eren Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu,Bitlis
[2]Antalya Gençlik Hizmetleri Ve Spor İl Müdürlüğü,Antalya

***Email :** mduyan@beu.edu.tr, atekin@beu.edu.tr, kergunel@gmail.com, mcalisir@beu.edu.tr*

Giriş: Lider, örgütün amaçlarının gerçekleştirilmesi için insanları etkileyen, yönlendiren ve örgütte eşgüdüm sağlayan kişidir. Liderler diğer ekip üyelerinden daha fazla bilgi, beceri ve özelliklere sahip olması gereken kişilerdir. Lider konumundaki bireylerin sorunları tanımlamak ve çözmek için kullandıkları farklı yöntemler ise Bolman & Deal (1991) tarafından liderlik yönelimleri olarak tanımlanmaktadır. Bolman & Deal (1993) dört farklı liderlik yönelimi ortaya koymuştur. Etkili çözümlere ulaşılabilmek için birlikte kullanılmaları beklenen bu yönelimler; Yapısal, İnsan Kaynağı, Politik ve Sembolik perspektiflerdir.

Amaç: Bu araştırmanın amacı, Gençlik ve Spor Bakanlığı tarafınca eğitime alınan kamp lideri adaylarının etkili liderlik yönelim davranışlarını gösterme düzeylerini; cinsiyet, spor dalı, yaş ve eğitim durumu değişkenlerine göre incelemektir.

Yöntem: İstanbul, Trabzon, Diyarbakır, Kayseri, Bayburt, İzmir, Şanlıurfa, Balıkesir, Samsun, Van, Uşak, Kütahya ve Muğla illerinden 2017 yılında Gençlik ve Spor Bakanlığınca Antalya Berke Runch Otelde düzenlenen kamp liderliği eğitimine katılan 220 kadın, 280 erkek toplam 500 aday bu betimsel bir çalışmanın örnekleminde yer almıştır. Veri toplamak için Lee G. Bolman ve Terrence E. Deal (1990) tarafından geliştirilen ve ülkemizde geçerlik güvenirlik çalışması Dereli (2003) tarafından yapılan, 32 maddeden oluşan "Liderlik Yönelimleri Ölçeği" ve "Kişisel Bilgi Formu" kullanılmıştır. Ölçeği eksiksiz şekilde dolduran toplam 146 kadın ve 249 erkek toplam 395 aday değerlendirmeye alınmıştır. İkili gruplarda parametrik bağımsız t testi ve ikiden fazla gruplarda non parametrik Kruskal Wallis testi $p<0.05$ anlam düzeyi ve % 95 güven aralığında uygulanmıştır.

Bulgular: Cinsiyet değişkenine göre; yapısal liderlik (t=0,752, p=0,453>0.05), insan kaynaklı liderlik (t=1,875, p=0,061>0.05), politik liderlik (t=0,237, p=0,812>0.05), sembolik liderlik (t=0,104 p=0,918>0.05); spor dalına göre; yapısal liderlik (t=-0,965, p=0,335>0.05), insan kaynaklı liderlik (t=0,935, p=0,350>0.05), politik liderlik (t=-0,322 p=0,748>0.05), sembolik liderlik (t=-0,975, p=0,330>0.05), eğitim durumuna göre; yapısal liderlik (x2=6,159, p= 0,188 p>0.05), insan kaynaklı liderlik (x2=0,538, p=0,970>0.05), politik liderlik (x2=0,889 p=0,926>0.05), sembolik liderlik (x2=3,571 p=0,467>0.05) ve yaşa göre; yapısal liderlik (x2=2,368, p=0,306>0.05), insan kaynaklı liderlik (x2=0,073, p=0,964>0.05), politik liderlik (x2=0,282, p=0,869>0.05), sembolik liderlik (x2=1,622, p=0,444>0.05) puanlarında gruplar arasında istatistiksel olarak anlam bulunmamıştır.

Sonuç: Araştırmanın sonuçları kamp lideri adaylarının etkili liderlik yönelim davranışlarının gösterme düzeylerinin cinsiyet, yaş, eğitim ve spor dalı değişkenlerine göre farklılaşmadığını göstermiştir. Bu değişkenler kamp liderlerinin liderlik yönelim davranışlarını ortaya koymada belirleyici değildir. Bu sonuç bu çalışma kapsamıyla sınırlıdır. Yeni çalışmaların yapılması bir gerekliliktir. Anahtar Kelimeler: liderlik, rekreasyon, liderlik yönelimi, spor, gençlik, kamp.

Kaynaklar: Güngör, N. B. (2016). Beden Eğitimi Öğretmen Adaylarının Epistemolojik İnançları İle Liderlik Özellikleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi. Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara. Arslan, H., USLU, B. (2014).Öğretmen Adaylarının Öğrenme Stilleri ile Liderlik Yönelimleri Arasındaki İlişki, e-International Journal of Educational Research,5 (1), 42-60

Camp Leader Candidates' Level Of Showing Effective Leadership Orientation Behaviors

Introduction: The leader is the person who influences, directs, and coordinates the individuals in order to realize the purposes of the organization. Leaders are those who should have more knowledge, skills and attributes than other team members. The different methods that leaders use to identify and solve problems are defined as leadership orientations by

Bolman & Deal (1991). Bolman & Deal (1993) has introduced four different leadership orientations: structural, human resource, political and symbolic.

Purpose: The purpose of this study was to examine the camp leader candidates' level of showing effective leadership orientation behaviors, who were trained by the Ministry of Youth and Sports, in terms of gender, sport branch, age and educational status.

Method. A total of 500 candidates of 220 women and 280 men participated in the camp leadership training organized by the Ministry of Youth and Sports from the provinces of Istanbul, Trabzon, Diyarbakir, Kayseri, Bayburt, İzmir, Sanliurfa, Balikesir, Samsun, Van, Uşak, Kütahya and Muğla in 2017 formed the sample of this descriptive study. A 32-item "Leadership Orientation Scale"-which was developed by Bolman and Deal (1990), its validity and reliability study in Turkey was conducted by Dereli (2003)-and a "Personal Information Form" were used to collect data. A total of 395 candidates, 146 women and 249 men who completed the scale successfully were evaluated. Parametric independent t-test was used in two groups and nonparametric Kruskal Wallis test was used for the groups more than two at $p < 0.05$ significance level and % confidence interval.

Finding: According to sex variable; structural leadership (t=0,752, p=0,453>0.05), human resource leadership (t=1,875, p=0,061>0.05), political leadership (t=0,237, p=0,812>0.05), symbolic Leadership (t=0,104, p=0,918>0.05); for sports branch; structural leadership (t=-0,322, p = 0,748>0.05), human resource leadership (t=0,935, p=0,350>0.05), political leadership (t=-0,322, p=0,748>0.05) symbolic leadership (t=-0.975, p=0,330>0.05), for educational status; structural leadership (x2=6,159, p=0,188>0,05), human resource leadership (x2=0,538, p= 0,970> 0.05), political leadership (x2 =0,889, p= 0,926>0.05), symbolic leadership (x2=3,571, p=0,467> 0.05) and according to age; structural leadership (x2=2,368, p=0,306>0.05), human resource leadership (x2=0,073, p=0,964>0.05), political leadership (x2=0,282, p=0,869>0.05), symbolic leadership (x2= 1,622, p=0,444>0.05) scores were not statistically meaningful for intergroup comparisons. RESULTS The results of the study showed that the levels of effective leader orientation behaviors of camp leader candidates did not differ according to gender, age, educational status and sports variables. These variables are not the markers to determine the leadership orientation behavior of camp leaders. This result is limited to the scope of this study. Doing new studies is a necessity.

Keywords: Leadership, recreation, leadership orientation, sports, youth, camp

References: Güngör, N. B. (2016). Beden Eğitimi Öğretmen Adaylarının Epistemolojik İnançları İle Liderlik Özellikleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi. Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara. Arslan, H., USLU, B. (2014).Öğretmen Adaylarının Öğrenme Stilleri ile Liderlik Yönelimleri Arasındaki İlişki, e-International Journal of Educational Research,5 (1), 42-60

SB128

Yönetici Desteğinin Algılanan Örgütsel Bağlılığa Etkisi: Profesyonel Futbolcular Üzerine Bir Uygulama Çalışması

***[1]İlhan Adiloğulları*, [2]Recep Görgülü, [3]Hakkı Ulucan**

[1]Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Çanakkale
[2]Uludağ Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Bursa
[3]Erciyes Üniversitesi, Besyo

Amaç: Futbolcuların özellikle kulüp yöneticilerinden bekledikleri destek takıma olan bağlılıklarında önemli etkenlerden biri olarak görülmektedir ancak bu konuda profesyonel futbolcularla ilgili yapılmış bir çalışma yoktur. Bu yüzden çalışmamızın amacı profesyonel futbolcuların algıladıkları yönetici desteği seviyelerinin takıma olan bağlılıklarına ile ilişkinin incelenmesidir.

Materyal ve Yöntem: Çalışma grubunu 2015-2016 sezonunda Türkiye Futbol Federasyonunun düzenlediği profesyonel futbol liglerinde oynayan 641 profesyonel futbolcu oluşturmaktadır. Çalışmaya katılan futbolcuların yaş ortalaması Xyaş=24.05, ss=0.97'dir. 79 futbolcu (% 12,3) Süper Ligde, 147 futbolcu (% 22,9) Birinci Ligde, 186 futbolcu (% 29) İkinci Ligde, 229 futbolcu (% 35,7) Üçüncü Ligde oynadığını belirtilmiştir. Futbolcuların % 37,4'ünün (240 futbolcu) 1-5 yıl arasında profesyonel oynadığı, % 36,3'ünün (233 futbolcu) 6-10 yıl arasında, % 22,6'sının (145 futbolcu) 11-15 yıl arasında profesyonel oynadığı ve % 3,6'sının (23 futbolcu) 16-20 yıl arasında profesyonel oynadığı tespit edilmiştir. Çalışmaya ait veriler ise "Yönetici Desteği Ölçeği" ve "Örgütsel Bağlılık Ölçeği" aracılığı ile toplanmıştır. Çalışmada elde edilen verilerin analizinde SPSS paket programı kullanılmıştır. Öncelikle verilerin normal dağılım gösterip göstermediğini belirlemek için Kolmogorov-Smirnov testi uygulanmış ve verilerin normal dağılmadığı bulunmuştur. İki bağımsız grup arasındaki farkı ortaya koymak için Mann Withney U testi kullanılırken, ikiden fazla grubun ölçümleri için tek yönlü varyans analizinin parametrik olmayan alternatifi Kruskal-Wallis testi kullanılmıştır. Çalışmada futbolcuların algıladıkları yönetici desteği (bağımsız değişken) ile örgüte yani takıma olan bağlılıkları (bağımlı değişken) arasındaki ilişki basit doğrusal regresyon analizi ile test edilmiştir.

Bulgular: Futbolcuların algıladıkları yönetici desteğinin takıma bağlılıklarını yordadığı ve yönetici desteği ile örgütsel bağlılık düzeyi arasında pozitif yönlü anlamlı ilişki olduğu bulunmuştur. Çalışmaya katılan futbolcuların algıladıkları yönetici desteği düzeylerinde, lig kategorisi ve eğitim durumu değişkenine göre gruplar arasında anlamlı farklılık bulunmuştur. Örgütsel bağlılık düzeylerinde ise yaş, lig kategorisi, eğitim durumu ve profesyonel oynama süresi değişkenlerine göre gruplar arasında anlamlı farklılık bulundu.

Sonuçlar: Profesyonel liglerde oynayan futbolcuların takımlarına olan bağlılığında, algıladıkları yönetici desteğinin yordayıcı etkisi olduğu bulunurken, yöneticilerinden algıladıkları destek düzeyleri arttıkça örgütsel bağlılık düzeylerinin de arttığı tespit edilmiştir. Böylece çalışmamızın sonuçları futbolcuların yönetsel beklentileri doğrultusunda profesyonel futbol kulüplerine farkındalık kazandırabilecek teorik açıklamalar sunmaktadır.

The Impact Of Manager Support On Perceived Organizational Commitment: An Example Of Professional Footballers Study

Aim: It is well accepted that one of the most important factors for the loyalty of football players is the support especially they expect from the club managers, in the literature; there was no research to test this hypothesis. Therefore, the aim of this study is to test the relationship between perceived supervisory support and organizational commitment of professional football players.

Material and Methods: Participants of the study inculded 641 professional football players who are playing in professional football leagues organized by Turkish Football Federation in the season of 2015-2016.The average age of football players calculated as Xage = 24.05, sd = 0.97. Participantes of the study composed of Super League players (n=79 players; 12.3 %), First Division League players (n=147 players; 22.9 %), Second Division League players (n=186 players; 29 %) and, Third Division League (n=229 players; 35.7 %). experiences of). It is observed that 37.4% of footballers (240 football players) play professional for 1-5 years and 36.3% (233 football players) play professional for 6-10 years. 37.4% of footballers (240 football players) played professional for 1-5 years, 36.3% (233 players) were between 6-10 years, 22.6% (145 football players) were between 11-15 years

professional playing and 3.6% (23 football players) played 16-20 years professional. Data were collected by administrating the "Perceived Supervisor Support Questionnaire" and the "Organizational Commitment Questionnaire". SPSS package program was used for analyses of the obtained data. First, the Kolmogorov-Smirnov test was performed to determine whether the data were normally distributed and found that the data were not normally distributed. As a non-parametrik test, Kruskal-Wallis analyses was used to major differences between groups. In addition Mann Withney U test was used to check the difference between two independent groups. Moreover, the relation between managerial support (independent variable) perceived by footballers and organizational commitment (dependent variable) was tested by simple linear regression analysis.

Results: Results indicated that there was a positive significant relationship between manager support and organizational commitment level. According to perceived managerial support there was a significant difference between groups" league category and educational status". Furthermore, there was a significant difference in the level of organizational commitment among the groups according to footballers' age, league category, educational status and duration of professional football career.

Conclusion: Consequently, there was a positive correlation between footballers' perceived supervisory/managerial support and perceived organizational commitment. Thus, our results offer a theoretical explanation for especially professional football clubs to be aware of their player's expectations from their managers that provide awareness in management for such organizations.

SB130

Düzce Üniversitesi Öğrencilerinin Benlik Saygısı Düzeylerinin Farklı Demografik Özelliklere Göre Değerlendirilmesi

[2]Bekir Bozkurt, [1]Engin Efek, [1]Nurper Özbar

[1]Düzce Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Düzce
[2]Düzce

Email : *, enginefek@gmail.com, nurperozbar@duzce.edu.tr*

Bu araştırmanın amacı, üniversite öğrencilerinin benlik saygısı düzeylerini demografik özelliklerine göre incelemektir. Çalışmamıza, Düzce Üniversitesinde öğrenim gören öğrenciler içerisinden seçilmiş 251 erkek ve 199 kadın toplam 450 öğrenci gönüllü olarak katıldı. Öğrencilerin, benlik saygısı düzeylerinin belirlenmesinde Rosenberg Benlik Saygısı Ölçeği (RBSÖ) kullanıldı. Elde edilen veriler SPSS paket programından yararlanılarak analiz edildi. Verilerin normal dağılımı sebebi ile parametrik testlerden t-testi ve tek yönlü varyans analizi (ANOVA) kullanıldı. Çalışmamızda, üniversite öğrencilerinin sınıf, bölüm, yaş, cinsiyet, anne eğitim durumu, baba eğitim durumu, spor yapma sıklığı ve aylık gelir düzeyleri değişkenlerine göre benlik saygısı düzeyleri incelendi. Sonuç olarak; sınıf, yaş, cinsiyet, anne eğitim durumu, baba eğitim durumu, spor yapma sıklığı değişkenlerinde üniversite öğrencilerinin benlik saygısı düzeyleri arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir fark bulunamadı. Öğrencilerin okudukları bölüm ve aylık gelir düzeyleri değişkenlerine göre benlik saygısı puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık olduğu tespit edildi ($p < 0,05$).

The Evaluation Of Self Esteem Levels Of Duzce University Students Based On Various Demographic Characteristics

The objective of this study is to examine the self-esteem levels of university students according to demographic characteristics. 251 male and 199 female (total 450) participants who are selected among Duzce University Students volunteered to our research. The Rosenberg Self-Esteem Scale (RSES) was used for evaluating self-esteem levels of students. The acquired data is analyzed using SPSS. Owing to normal distribution of data, t-test and one-way analysis of variance (ANOVA) are utilized as parametric tests. In our study, the variables such as grade, department, age, gender, educational background of parents, frequency of sports activity and monthly income level are considered by examination of self-esteem levels of university students. Consequently, a significant difference is not detected between self- esteem levels of university students in terms of grade, age, gender, educational background of parents and frequency of sports activity variables. However, a remarkable statistical difference is determined between self-esteem scores in terms of the two variables; the department at which students study and the monthly level of income. ($p < 0,05$).

SB133

Gençler Ligi Play-Off Final Maçlarına Katılan Buz Hokeyi Sporcularının Stresle Başaçıkma Durumları

[1]Murat Aygün

[1]Atatürk Üniversitesi, Spor Yönetim Bilimleri, Erzurum

Email : *aygunmurat06@gmail.com*

Bu araştırmada; Gençler ligi play-off final maçlarına katılan buz hokeyi sporcularının stresle başaçıkma durumları araştırılmaktadır. Araştırmanın örneklemini Türkiye Buz Hokeyi Federasyonunun düzenlemiş olduğu gençler ligi play-off karşılaşması final maçlarına katılan 4 takımdan toplam 60 sporcu oluşturmaktadır. Araştırmada katılımcılara kişisel bilgi formu ve Stresle Başaçıkma Tarzları ölçeği uygulanmış, ölçekten elde edilen bulgularla araştırmanın problemine çözüm aramıştır. Elde edilen verilerin çözümlemesinde SPSS 24.0 paket programı kullanılmış, her maddeye verilen cevapların ayrı ayrı aritmetik ortalaması alınmıştır. $p<0,05$ anlamlı olarak kabul edilmiştir. Bu araştırma sonucunda gençler ligi play-off final maçlarına katılan buz hokeyi sporcularının stresle başaçıkma'da Probleme yönelik/Etkili yollardan ''Sosyal destek arama'' alt boyutunun anlamlı olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler; Buz hokeyi, gençler, stresle başa çıkma

Giriş: Hayatımızın her anında yer alan stresten, stresin hayatımızda yol açtığı zarar ve muhtemel tehlikelerden ''Stresi olmayan bir hayat dileyerek'' kaçamayız. Üretici ve verimli bir hayat yaşayabilmek, beden ve ruh sağlığını korumak, stresle başa çıkmak için gerekli beceriler bir program çerçevesinde öğrenilebilir (Baltaş, A. ve Z., 2004).

Yarışmanın kaygı üzerine etkisi, spor-performans ilişkisinin boyutları, stresin yönetimi, yarışmanın tüm evreleri(öncesi-sırası-sonrası), sporda stres kavramının araştırılmasındaki önemli konulardır (Konter, 1996). oynarlardı. 1900'lü yılların ilk dönemlerinde bandy'den buz hokeyine geçen çok sayıda sporcu olmuş ve Rusya, Kanada'da neredeyse tüm bandy sporuyla ilgilenenler buz hokeycisi olmuşlardır (Paslı, 2002)...

Yöntem: Araştırmanın evrenini Türkiye buz hokeyi federasyonu gençler liginde aktif olarak maçlara katılan buz hokeyi sporcuları oluşturmaktadır. Araştırmanın örneklem grubunu ise Gençler Ligi Play-Off Final maçlarda yer alan 4 takımdan (Erzurum B.B.G.S.K- Zeytinburnu B.S.K.- Kocaeli B.B.K.S.K.- Pars S.K.) toplam 60 sporcu oluşturmaktadır. Veri toplama aracı olarak ''Başaçıkma Yolları Envanteri (Ways of Coping Inventory)'' kullanılmıştır...

Bulgular: Tablo 2'ye bakıldığında, araştırmaya katılan buz hokeyi sporcularının Sosyal destek arama alt boyutunda($p=0,024$) Zeytinburnu B.S.K. lehine anlamlı farklılık gösterdiği tespit edilmiştir. $p<0,05$ anlamlı olarak kabul edilmiştir. Kendine güvenli, çaresiz yaklaşım, boyun eğici yaklaşım ve iyimser yaklaşım alt boyutlarında anlamlı farklılık tespit edilmemiştir ($p>0,05$)...

Tartışma Sonuç: Gençler ligi play-off final maçlarına katılan buz hokeyi sporcularının stresle başaçıkma durumları incelendiğinde ''Probleme Yönelik/Etkili Yollardan Sosyal Destek Arama'' alt boyutunda Zeytinburnu B.S.K. takımı adına anlamlı farklılık ortaya çıkmıştır.

Araştırma sonucu literatür temelli incelendiğinde, literatürde yer alan ''Şahin ve Durak, 1995; Duygun ve Sezgin, 2003'' çalışmamızla paralellik gösterirken, ''Şahin ve ark., 2009; Razı ve ark., 2009'' yapmış olduğu çalışma bizim çalışmamızla kısmen benzerlik göstermektedir. ''Eraslan ve ark, 2016; Özdemir ve ark., 2011; Hamarta ve ark., 2009'' çalışmaları bizim çalışmamızla paralellik göstermemektedir...

Kaynakça

Baltaş, A., Baltaş, Z. (2004). Stres ve başacıkma yolları, Remzi kitabevi, İstanbul. 175-177

Folkman. S., Lazarus, R.S. (1980). An analysis of coping in a middle aged community sample. Journal of Health and Social Behavior, 21, 219-239

Eraslan, M., Yetiş, Ü., Şahin, M. Y. (2016). Performans danışmanlığı eğitimi kursuna katılan bireylerin stresle başa çıkma stillerinin çeşitli değişkenlere göre incelenmesi, Nigde Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi 10(1), 111-119..

Stress Coping Conditions of Ice Hockey Players Participating in Youth League Play-Off Final Games

Abstract: In this survey, stress coping conditions of ice hockey players participating in youth league play-off final games are investigated. Survey sampling is composed of a total of 60 players from 4 teams participating in the youth league play-off final games organized by Turkish Ice Hockey Federation. In the survey, personal information form and Stress Coping Ways Scale to the participants and a solution is sought to the survey problem with the findings of the scale. SPSS 24.0 package is applied in the analysis of the data and separate arithmetic means of the replies to each item are computed and p<0,05 is accepted meaningful. As a result of this survey, it is observed that "Social support seeking" sub dimension of the Problem oriented / Effective ways is meaningful in stress coping of the ice hockey players participating in the youth league play-off final games.

Keywords: Ice hockey, youth, stress coping

Introduction: We can't get rid of stress involved in any time of our life and the harmful and probable dangers which stress causes in our life by "wishing a stress-free life". The skills required to have a productive and fruitful life, protect body and mental health and cope with stress may be learned in the framework of a program (Baltaş, A. and Z., 2004)...

Method: Population of the research is formed by the ice hockey players participating actively in the games in the youth league of Turkish ice hockey federation. Sampling group of the research is composed of a total of 60 players from 4 teams included in the Youth League Play-Off Final games (Erzurum B.B.G.S.K- Zeytinburnu B.S.K.- Kocaeli B.B.K.S.K.- Pars S.K.). As a data gathering tool, "Ways of Coping Inventory" is used...

Findings: Looking at Table 2, it is determined that meaningful difference is observed in favor of Zeytinburnu B.S.K. in the Social support seeking sub dimension (p=0,024) of the ice hockey players participating in the survey. p<0,05 is accepted meaningful.Meaningful differences are not determined in self-confident, helpless approach, submitting approach and optimistic approach sub dimensions (p>0,05)...

Discussion and Conclusion: When stress coping conditions of the ice hockey players participating in the youth league play-off final games are examined, a meaningful difference is uncovered for Zeytinburnu B.S.K. team in "Social Support Seeking through Problem Oriented / Effective Ways" sub dimension.

While, when the result of the survey is examined based on the literature, ''Şahin andDurak, 1995; DuygunandSezgin, 2003'' included in the literature is parallel to our study, the study by ''Şahin et al., 2009; Razıet al., 2009'' shows partial similarity with our study. Studies by "Eraslanet al, 2016; Özdemir et al., 2011; Hamartaet al., 2009'' are not parallel to our study...

References: Baltaş, A., Baltaş, Z. (2004). Stres ve başacıkma yolları, Remzi kitabevi, İstanbul. 175-177

Folkman. S., Lazarus, R.S. (1980). An analysis of coping in a middle aged community sample. Journal of Health and Social Behavior, 21, 219-239

Eraslan, M., Yetiş, Ü., Şahin, M. Y. (2016). Performans danışmanlığı eğitimi kursuna katılan bireylerin stresle başa çıkma stillerinin çeşitli değişkenlere göre incelenmesi, Nigde Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi 10(1), 111-119..

SB136

Üniversite Öğrencisi Sporcularda Stresle Başa Çıkma Tutumlarının Psikofizyolojik Öngörücüleri

[1]Canan Aldırmaz, [2]Nilgün Vurgun, [2]Serdar Tok

[1]MEB Kuşu Nurullah Bayram Ortaokulu, Kütahya
[2]Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa

Email : *cananaldirmaz@gmail.com, nilvurgun@hotmail.com, tokserdar@gmail.com*

Giriş Ve Amaç: Sporcuların stresörlerle başa çıkma becerileri başarılı performans sergileyebilmeleri için gereklidir. Stres, içsel ve dışsal sorunlara karşı bireysel olarak bir uyum sağlama süreci ve fizyolojik bir tepkidir (1). Birey strese maruz kaldığında vücudunda fizyolojik değişiklikler meydana gelir. Kalp atım hızı değişkenliği (KHD) bunlardan birisidir (2). KHD, beyin ile kalp arasındaki düzenleyici sinyallere, kalbin cevap kabiliyetini ölçmeye yarayan bir parametredir (3). KHD sempatik ve parasempatik sinir sistem arasındaki denge hakkında bilgi verir. Stres, parasempatik aktivitenin azalması ve sempatik aktivitenin artması nedeniyle azalmış KHD ile ilişkilidir (4). Sporda stres yaratan durumlarla başa çıkma bir hayli önemlidir. Başa çıkma psikolojik ve davranışsal çabayla stresi tolere etme veya azaltma olarak açıklanabilir (5). Sporcular, karşılaştıkları fiziksel ve bilişsel stresörlerle farklı şekilde stresle başa çıkma tutumları (SBÇT) sergileyebilirler. Stresle başa çıkmada araştırmacılar genel olarak iki sınıflandırma yapmışlardır: "yaklaşma" ve "kaçma". Yaklaşma tutumu, stres kaynağına aktif bir adım atma ile kendini gösterirken; kaçma tutumu durumla alakalı tehditlerden uzaklaşmayı ifade etmektedir (6). Bu çalışmada; KHD'nin, üniversite öğrencisi sporcuların SBÇT'nın bir öngörücüsü olup olmadığını incelemek amaçlanmıştır.

Yöntem: Yaşları 18-25 arasında değişen 40 üniversite öğrencisi (15 kadın, 25 erkek) çalışmaya katılmıştır. Katılımcılar önce Stresle Başa Çıkma Tutumları Envanteri'ni (7) doldurmuşlardır. Ardından otururken 3 dakika boyunca KHD'leri ölçülmüştür. Hem zaman hem de frekans boyutu parametreleri göz önüne alınmıştır. Elde edilen verilerin analizinde Spearman korelasyon ve doğrusal regresyon tekniği uygulanmıştır.

Bulgular: SBÇT boyutlarından Aktif Planlama ile Kalp atım hızı (r=- 416, p= .008) arasında negatif ve NNort (r =.420, p=.007), RMSSD (r=.342, p=.031), NN50 (r=.369, p=.019), pNN50 (r=.392, p=.012) arasında pozitif ilişki bulunmuştur. Ayrıca, Aktif planlama ile frekans boyutu parametresi olan LF/HF oranı (r=-.372, p=.018) arasında negatif ilişki bulunmuştur. Öte yandan, SBÇT boyutlarından Kaçma/Soyutlama Biyokimyasal boyutu ile Kalp atım hızı (r=.411, p=008) arasında pozitif ve NNmin (r=-.390, p=.013), NNmax (r=-.336, p=.034), NNmean (r=-.423, p=.007) arasında negatif ilişki bulunmuştur. Aktif Planlama, Kaçma/Soyutlama Biyokimyasal ve KHD parametreleri arasındaki anlamlı ilişkiye dayanarak, KHD zaman parametrelerinin SBÇT'nda hesaba katılıp katılamayacağını ortaya koymak için iki doğrusal regresyon analizi uygulanmıştır. Sonuçlar HR, NNmin, NNmax, NNmean, SDNN, RMSSD, NN50 ve pNN50'yi içeren regresyon modelinin, Aktif Planlamada anlamlı miktarda varyans açıklayabileceğini göstermiştir [F(8.31)=5.59, p=.001, R2adj=.48]. Bununla birlikte, aynı model, Kaçma/Soyutlama Biyokimyasal için anlamlı miktarda varyans açıklayamamıştır [F(8.31)=1.72, p=.132, R2adj=.13].

Sonuç: Genel olarak, bu çalışmanın sonuçları SBÇT'nın kardiyovasküler sağlığın bir göstergesi olan KHD ile ilişkili olabileceği görüşünü desteklemektedir.

Kaynakça:

1. Selye H. Stress and the General Adaptation Syndrome, British Medical Journal 1950; 1:1383-1392.

2. Hjortskov N., et. al. The effect of mental stress on heart rate variability and blood pressure during computer work. European Journal of Applied Physiology 2004;92:84-89.

3. Berntson GG, Cacioppo JT. Heart rate variability: stress and psychiatric conditions. Dynamic Electrocardiography 2004;57- 64.

4. Acharya UR, et. al. Heart rate variability:A review. Med Biol Eng Comput. 2006;44(12):1031–1051.

5. Folkman S, Lazarus RS. If it changes it must be a process. Journal of Personality and Social Behavior. 1985;48:150-170.

6. Anshel MH, Delany J. Sources of acute stress, cognitive appraisals, and coping strategies of male and female child athletes. Journal of Sport Behavior 2001;24:329.

7. Özbay Y, Şahin B. Stresle Başa Çıkma Tutumları Envanteri: Geçerlik ve güvenirlik çalışması. IV. Ulusal Psikolojik Danışma ve Rehberlik Kongresi,1997,1-3.

Psychophysıological Antecedent Of Coping Styles in College Student Athletes

Introduction and Purpose: The ability of the athletes to deal with the stressors is necessary for successful performance. Stress is an individual adaptation process and a physiological response to internal and external problems (1). When a person is exposed to stress, physiological changes occur in the body. Heart rate variability (HRV) is one of these (2). HRV is a parameter that measures the ability of the heart to respond to regulatory signals between the brain and heart (3). KHD gives information about the balance between sympathetic and parasympathetic nervous system. Stress is associated with decreased HRV due to decreased parasympathetic activity and increased sympathetic activity (4). It is very important to cope with stressful situations in sport. Coping can be explained as cognitive and behavioral efforts to reduce or tolerate the stress (5). Athletes may exhibit different coping styles stress with physical and cognitive stressors. In generally, researchers have made two categorizations about coping: "fight" or "flight". The attitude of fight is manifested by taking an active step in the source of stress; the flight attitude is meant to move away from relevant threats (6). In present study we aimed to examine whether Heart Rate Variablity (HRV) may be an antecedent of coping styles of college student athletes.

Method: 40 college student (15 female, 25 male) ranging in age from 18 to 25 participate to study. Participants first completed Coping Styles Inventory (7). Then, their HRVs were measured for 3 minutes while sitting. Both time and frequency domain parameters were taken into account. Spearman correlation and linear regression with enter mehtod was performed to analize obtained data.

Findings: Among the coping styles Active Planning has been found to be negatively correlated to Heart rate (r=-.416, p=.008) and postively correlated to NNmean (r=.420, p=.007), RMSSD (r=.342, p=.031), NN50 (r=.369, p=.019), pNN50 (r=.392, p=.012). Active planning has also found to be negatively correlated to frequency domain parameters of LF/HF ratio (r=-.372, p=.018). On the other hand, Avoidance/Disengagement Biochemical dimention of coping styles was positively correlated to Heart rate (r=.411, p=008) and negatively correlated to NNmin (r=-.390, p=.013), NNmax (r=-.336, p=.034), NNmean (r=-.423, p=.007). Based on the significant correlation between Active Planning, Avoidance/Disengagement Biochemical and HRV parameters, we decided to perform a two linear regression to explore whether HRV time parameters may have account for the coping. Results demonstrated that regression model consisting of HR, NNmin, NNmax, NNmean, RMSSD, NN50 and pNN50 can explain significant amount of variance in Active Planning [F(8.31)= 5.59, p=.001, R2adj=.48]. However, the same model failed to explane significant amount of variance in Avoidance/Disengagement Biochemical [F(8.31)= 1.72, p=.132, R2adj =.13].

Result: Overall, results of the present study provided support for the argument that coping styles may be associated with HRV which is an important indicator of cardiovasculer health.

SB145

Futbol Hakemlerinin Sargınlık ve Öz Yeterlilik Düzeylerinin İncelenmesi

[1]Tülay Ceylan, [1]Egemen Ermiş, [1]Levent Ceylan, [2]Necati Alp Erilli

[1]Ondokuzmayıs Üniversitesi, Yaşar Doğu Spor Bilimleri Fakültesi, Samsun
[2]İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Ekonometri Bölümü, İstatistik Anabilim Dalı,Sivas

Email : *leventceylan17@hotmail.com, tulaykaymak17@hotmail.com, egemenermis55@gmail.com, leventceylan17@hotmail.com, aerilli@hotmail.com*

Giriş: Günümüzde pek çok spor branşında özellikle takım sporlarında sporcuların performanslarını etkileyen birçok faktör vardır. Bunlardan bazıları sargınlık ve öz yeterlik kavramlarıdır. Sargınlığın performansı etkilediği ve sargınlığı yüksek grupların daha iyi performans sergileyip başarılı olacağı inancı yalnızca bilimsel araştırmalarla değil, spor tarihinden birçok örnekle desteklenen bir önermedir. Başarılı takımların özelliklerine bakıldığında, genelde takım üyelerinin sosyal olarak birbirlerine yakın ve iletişimlerinin güçlü olduğunu görebiliriz. Benzer biçimde takımın hedefleri etrafında birleşmiş bir ekip, bu hedeflere ulaşmak için başarılması gereken görevlerde daha fazla direnç göstermektedir. Ayrıca öz-yeterlik algısı yüksek olan bir kişilerin başarıya ulaşmak için büyük çaba gösterdikleri, olumsuzluklarla karşılaştıklarında kolayca başa çıkabildikleri, ısrarlı ve sabırlı oldukları, bu nedenle öz-yeterlik algısının kişi üzerinde durulması gereken önemli özelliklerden olduğu bilinmektedir. Amaç: Bu araştırmanın amacı, Türkiye'deki futbol hakemlerinin sargınlık ve öz yeterlilik düzeylerini incelemektir. Yöntem: Araştırmaya 2016-2017 sezonunda Ankara, Samsun, Ordu, Amasya, Çorum, Trabzon ve Giresun ilinde görev yapan üst klasman hakemi, klasman hakemi, bölgesel hakem ve il hakemleri olmak üzere toplam 326 hakem ve yardımcı hakem katılmıştır. Araştırmada yer alan futbol hakemlerine Carron ve arkadaşları tarafından geliştirilen, Öcel ve Aydın tarafından Türkçe 'ye uyarlanan Grup Sargınlığı Ölçeği, Jarrusselam ve Shwarzer'ın "Genel Öz-Yeterlik Ölçeği (GÖYÖ)" ve araştırmacılar tarafında geliştirilen "Kişisel Bilgi Anketi" uygulanmıştır. Sorulara verilen cevapların karşılaştırılmasında Ki-Kare analizi ve çapraz tablo analizi kullanılmıştır. Bulgular: Uygulamada; hakemlerin klasman durumları, görev yaptıkları yıl sayısı, aldıkları eğitim ve görev yaptıkları il değişkenleri, anket soruları bakımından aralarında fark olup olmadıkları incelenmiştir. Klasman durumları ile ankete verilen cevaplar karşılaştırıldığında, iki soruya verilen cevaplar arasında fark bulunmamıştır: Tasarılarımı gerçekleştirmek ve hedeflerime erişmek bana güç gelmez (p=0,631) ve Her sorun için bir çözümüm vardır (p=0,273). Hakemlik yapma süresi ile ankete verilen cevaplar karşılaştırıldığında, iki soruya verilen cevaplar arasında fark bulunmamıştır: Sezon bittiğinde hakem arkadaşlarımı özlemeyeceğim (p=0,077) ve Bana karşı çıkıldığında kendimi kabul ettirecek çare ve yolları bulurum (p=0,234). Eğitim ile ankete verilen cevaplar karşılaştırıldığında, şu sorulara verilen cevaplar arasında fark bulunmamıştır: Ekip arkadaşlarım hedefine ulaşmak için kenetlenmiştir (p=0,799), Ekip arkadaşlarım ekiple birlikte olmaktan çok kafalarına göre takılmayı tercih ederler (p=0,343), Bana karşı çıkıldığında kendimi kabul ettirecek çare ve yolları bulurum (p=0,167), Ne olursa olsun üstesinden gelirim (p=0,324), Güç sorunların çözümünü eğer gayret edersem başarabilirim (p=0,522). Sonuç: Farklı şehirlerde yapılan anketlerle hakemlerimizin gerek bireysel gerekse takım olarak grup sargınlıkları ve öz yeterlilikleri değerlendirilmiştir. Birçok soruda farklılıkların bulunduğu çalışmada, farklılıkların bölge, yaş ve tecrübeye göre farklılık gösterdiği belirlenmiştir. Tartışma: Spor ortamlarında motivasyon ve performansın, kişinin istenen amaca ulaşmadaki yetenek veya yeterliliği konusundaki algı ve inancı ile yakından ilgili olduğu söylenebilir. Futbol hakemleri bir ekip olarak düşünüldüğünde, sargınlık ve öz yeterlik kavramları, ekip başarısı için son derece önemlidir. Ekipteki üyelerin hedeflerine önemli katkılar sağlama düşüncesinin ekip sargınlığını artıracağı düşünülmektedir. Bandura'ya göre, öz yeterlik bireysel düzeyde yaşanan bir olgudur. Johnston, öz yeterlik ile takım performansı arasındaki ilişkiyi takım üyelerinin her birinin takım başarısına ne kadar katkısının olduğunu değerlendirmek yerine, takım performansını bütün olarak değerlendirmenin daha kolay olacağını belirtmiştir. Sonuç olarak, sargınlık ve öz yeterlik düzeylerinin birçok meslekte olduğu gibi futbol hakemliğinde de önemli olduğu söylenebilir.

Examination Of Cohesion and Self-Sufficiency Levels Of Football Referees

Introduction: Today in many sports branches, especially in team sports, there are a great number of factors influencing athletes' performances, some of which are cohesiveness and self-sufficiency. The belief that cohesiveness influences performance and groups with high cohesion will perform better and be successful is a thesis supported by not only scientific researches but also by many examples from the history of sport. When features of successful teams are examined, it can be seen that in general team members are socially close and have strong communication. Similarly, a team gathered around a common goal resists more in tasks to be accomplished.

Besides, it is known that individuals with high self-sufficiency work a lot to succeed, deal easily with problems, are persistent and patient and thus self-sufficiency is an important characteristics. Purpose: The purpose of this study is to examine the cohesiveness and self-sufficiency levels of football referees in Turkey. Method: A total of 326 referees and assisting referees working as upper classification, classification, regional and provincial referees in the cities of Ankara, Samsun, Ordu, Amasya, Çorum, Trabzon and Giresun during 2016-2017 season participated in the study. The participants were given "Group Environment Scale" developed by Canon et al. and adapted into Turkish by Öcel and Aydın, "General Self-Sufficiency Scale (GSSS)" developed by Jarrusselam and Shwarzer and "Personal Information Form" developed by the researchers. Chi-square analysis and crosstab analysis were used to compare the answers. Results: No differences were found between degree of classification and answers given to following expressions: It is not difficult for me to realize my plans and reach my goals (p=0,631) and I have a solution for each problem (p=0,273). No differences were found between years of refereeing and answers given to following expressions: I won't miss my referee friends when the season ends (p=0,077) and I find ways to be accepted when people disagree with me (p=0,234). No differences were found between education and answers given to following expressions: My team mates are united to reach their goals (p=0,799), My team mates prefer to have their way instead of being together (p=0,343), I find ways to be accepted when people disagree with me (p=0,167), I overcome whatever happens (p=0,324) and I can solve difficult problems if I try (p=0,522). Conclusion: With questionnaires conducted in different cities, our referees' individual and group cohesiveness and self-sufficiencies were assessed. It was found that the differences found in many questions differed in terms of region, age and experience. Discussion: Motivation and performance in sport can be said to be closely related with an individual's perception and belief about his ability or sufficiency to reach a desired goal. If we consider football referees as a team, cohesiveness and self-sufficiency are very important for their success. The thought that members of each team make important contributions will increase team cohesion. As a conclusion, it can be said that psychological processes such as cohesiveness and self-sufficiency are very important.

SB152

Spor Bilimleri Fakültesi İle Meslek Yüksek Okulu Öğrencilerinin Ahlaki Olgunluk Düzeylerinin Karşılaştırılması

[1]Ebru Aydın, [1]Mehmet Acet, [1]Utku Işık

[1]Dumlupınar Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu

Email : *marmorierung@gmail.com, mehmet.acet@dpu.edu.tr, utku.isik@dpu.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Son yıllarda üniversite öğrencilerinin ahlaki olgunluk düzeyleri araştırmacılar tarafından sıklıkla incelenen bir konu olarak karşımıza çıkmaktadır. Teknoloji çağı ile birlikte değişen sosyal yaşam içerisinde Z kuşağı olarak nitelendirebileceğimiz kuşak üniversite dönemlerine ulaşmaya başlamıştır. Bu anlamda ahlaki olgunluk deyişinin ilk ortaya çıktığı zamanla şu anda üniversite öğrencisi olan bireylerin algıladıkları kavram arasında farklar ortaya çıkmaktadır. Ahlaki olgunluk en temel deyişle; duygu, düşünce, yargı, tutum ve davranış bakımından yetkin ve zirvede olma durumu ve bu duruma en zengin, en gerekli ve en dolgun anlamını veren ahlaki niteliklerin toplamını ifade eder. Sporun birey üzerinde bir çok etkisi bilinmektedir; ancak ahlaki olgunluğu geliştirip geliştirmediği ve bunun hangi özelliklerden etkilendiği çok fazla bilinmemektedir. Benzer yaşlarda üniversite eğitimi alan öğrencilerden spor eğitimi alan ve almayan öğrencilerin ahlaki olgunluk düzeylerinin incelenmesi sporun ahlaki olgunluk üzerine olan etkisini anlamamızda bize yardımcı olabilir. Bu anlamda bu çalışmanın amacı; aktif olarak spor yapmakta olan Spor Bilimleri Fakültesi öğrencileri ile meslek yüksekokulu öğrencilerinin ahlaki düzeylerini farklı değişkenlerle karşılaştırmaktır.

Yöntem: Çalışmada veri toplama aracı olarak Şengül ve Kaya (2007) tarafından geliştirilen 66 soruluk ahlaki olgunluk ölçeği kullanılmıştır. Ölçek maddeleri normal dağılım gösterdiğinden, parametrik testlerden faydalanılmıştır.

Bulgular: Buna göre Spor bilimleri fakültesi ve meslek yüksek okulu öğrencileri arasında ahlaki olgunluk açısından anlamlı bir farka rastlanmamıştır t(696)=-0,324;p>0,05;). Katılımcıların okuldaki başarılarına göre ahlaki olgunluk düzeyleri arasında da anlamlı düzeyde herhangi bir ilişki bulunamamıştır (F(3,694)=2,518; p>0,05). Hem spor bilimleri fakültesi hem de meslek yüksek okulu öğrencilerine sorulmuş olan "Spor yapmak ahlaki olgunluğu geliştirir mi?" sorusuna katılımcıların vermiş oldukları cevaplar arasında da ahlaki olgunluk puanları açısından anlamlı bir farklılığa rastlanmamıştır (F(3,694)=2,688; p>0,05).

Sonuç: Sonuç olarak çalışmaya dahil edilmiş olan örneklem grubu çerçevesinde spor yapan bireyin ahlaki olgunluk düzeyi ile yapamayan bireyin ahlaki olgunluk düzeyleri arasında bir ilişkiye rastlanmamıştır. Buradan hareketle özellikle yeni jenerasyon gençler arasında ahlaki olgunluk kavramının spor yapıp yapmamaya göre farklılık göstermediği anlaşılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Ahlaki Olgunluk, Spor Bilimleri, Üniversite Öğrencisi

The Comparison Of Sport Sciences Faculty and Vocational High School Student's Level Of Moral Motority

Introduction and Purpose: In recent years, the level of moral maturity of university students has been a subject that is frequently explored by researchers. The generation that we can characterize as Z-zone in the changing social life with the technology age university years. In this sense, the first time the moral maturity change emerges, Differences arise between concepts that are perceived by individuals who are university students. Its most basic terms moral maturity is emotional, thought, judicial, attitude and behavior, and in this case the richest, most necessary and refers to the sum of the moral qualities that give the fullest meaning. Many effects of the sport on the individual are known; but moral it is not known very much whether it develops and develops maturity and which characteristics it has influenced. An examination of the moral maturity levels of students who are university educated students of similar age and who do not receive sport training may help us to understand the effect of sport on moral maturity. In this sense, the aim of this study is; is to compare the moral levels of the Sports Sciences Faculty students who are actively engaged in sports and vocational high school students with different variables.

Method: A 66-item moral maturity scale developed by Şengül and Kaya (2007) was used as data collection tool in the study. Since the scale items show normal distribution, parametric tests were used.

Results: According to this, no significant difference was found between the sport sciences faculty and the vocational high school students in terms of moral maturity t (696) = - 0.324, p> 0,05;). There was no significant relationship between levels of moral maturity according to participants' achievement at school (F (3,694) = 2,518, p> 0,05). Both sports science faculty and vocational high school students were asked to "Do sports improve moral maturity?" (F (3,694) = 2,688, p> 0,05) in terms of ethical maturity scores among the answers given by the participants.

Result: As a result, there was no correlation between the moral maturity level of the individual who plays sports in the frame of the sample group included in the study and the moral maturity level of the individual who can not. It is understood from this that the concept of moral maturity among young generations of the new generation does not differ according to whether or not they play sports.

Keywords: Moral Moturity, Sport Science, College Studens

SB156

Lise Öğrencilerinin Beden İmajı ve Beden Algı Düzeylerinin Akademik Ertelemeye Etkisi

***[1]Nuriye Şeyma Şar*, [1]Malik Beyleroğlu, [3]Gamze Emır, [2]Fikret Ramazanoğlu**

[1]Mustafa Kemal Üniversitesi Hatay/Antakya
[2]Sakarya Üniversitesi Sakarya
[3]Mustafa Kemal Üniversitesi Hatay/Antakya

***Email :** nuriyeseymasar@mku.edu.tr, mbeyler.sakarya.edu.tr, gamzeemir@mku.edu.tr, framazanoglu@sakarya.edu.tr*

Çalışma lise dönemi adölesan öğrencilerinin spor yapma yılları ile okudukları sınıf düzeyleri dikkate alınmak şartıyla öğrencilerin beden algısı, beden imajı ve akademik erteleme durumlarının hangi düzeyde olduğu incelenmek istenmiştir. Çalışmanın evren örneklemini Hatay İlinde yer alan yedi ilçe de eğitim gören tesadüfi örneklem yöntemi ile seçilen 869 (14-19 yaş grubu) lise öğrencisi oluşturmaktadır. Verilerin toplanmasında beden imajı, beden algısı ve akademik erteleme ölçekleri kullanılmıştır. Verilerin analizinde ise dağımın normallik göstermemesinden dolayı non-parametrik test bataryaları kullanılmıştır. Sonuçlara bakıldığında; öğrencilerin spor yapma yıl ve sınıf düzeyleri dikkate alındığında adölesanların beden imajı ve akademik erteleme düzeyleri açısından anlamlı farklılık olduğu görülürken, adölesanların beden algısı bakımından ise spor yapma yılı ve sınıf düzeyinin istatiksel manada anlamlılık göstermediği bulunmuştur.

The Effects Of Highschool Students' Body-Image and Body-Image Perception Levels On Their Academic Procrastination

It is aimed to investigate level of body-image perception, body image and academic procrastination status of the students, taking account of the high school adolescent students' the number of years they have been doing sports and the class levels they are studying. 869 (14-19 age group) high school students who received education in seven districts located in Hatay Province were selected by the random sampling method. Body images, body-image perception, and academic procrastination scales were implemented to collect data. In the analysis of the data, non-parametric test batteries were used because of the abnormal dispersion. The findings indicate that adolescents had a significant difference in terms of body image and academic procrastination levels when the number of years they have been doing sports and the class levels of the students were taken into consideration. However, it was found that the number of years they have been doing sports and class levels of the learners did not show statistical significance with regards to body- image perception of adolescents.

SB167

Sosyal Görünüş Kaygısı: Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümünde Bir Çalışma

***[1]Recep Gürsoy*, [1]Mevlüt Yıldız, [2]Salih Gürsoy, [1]Yunus Emre Baybaş**

[1]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Muğla
[2]Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa

***Email :** metoem07@hotmail.com, mevlutyildizz@gmail.com, salihgursoy@gmail.com, yunusemrebaybas42@gmail.com*

Bu araştırmanın amacı, beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümünde öğrenim gören öğrencilerin sosyal görünüş kaygı düzeylerini çeşitli değişkenler açısından incelemektir. Tarama modelindeki bu araştırmaya 2016-2017 eğitim-öğretim yılında 4 farklı üniversitenin beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümlerinde öğrenim gören toplam 159 beden eğitimi öğretmeni adayı katılmıştır. Araştırmada veri toplama aracı olarak "Sosyal Görünüş Kaygısı Ölçeği (Doğan, 2010) kullanılmıştır. Verilerin analizinde SSPS 20.0 paket programından yararlanılmış. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistiklerden aritmetik ortalama ve ayrıca araştırmada değişkenler arasındaki farkı bulabilmek amacıyla t testi, tek yönlü varyans analizi (one way- Anova) testi, kullanılmıştır. İki faktör arasındaki ilişkiyi saptamak için ise pearson korelasyon yöntemi kullanılmıştır. Araştırmada elde edilen sonuçlara göre, öğrencilerin sosyal görünüş kaygısı ölçeğinden elde ettikleri ortalamalar açısından sosyal görünüş kaygı düzeylerinin düşük olduğu görülmüştür. Sosyal görünüş kaygısı açısından cinsiyetler arasında anlamlı farklılık bulunmuştur ($t=6.551$, $p<0.05$). Buna göre kadınların sosyal görünüş kaygıları erkeklerden daha yüksektir. Beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümünde öğrenim gören öğrencilerin spor branşları değişkenleri açısında yapılan karşılaştırmalarda ise istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit edilmiştir ($F=5.935$, $p<0.05$). Yaş ile Sosyal Görünüş Kaygısı arasında negatif yönlü ilişki tespit edilmiştir ($r=-.178$, $p<0.05$). Bu sonuca göre, yaş arttıkça sosyal görünüş kaygısı azalmaktadır. Sonuç olarak, beden eğitimi ve spor öğretmeni adaylarının yaşları arttıkça sosyal görüşün kaygılarının azaldığını söylemek mümkündür.

Anahtar Kelimeler: Üniversite Öğrencileri, Sosyal Görünüş Kaygısı, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği

Social Appearance Anxiety: A Study in Physical Education and Sport Teacher Education Department

The aim of this study is to examine social appearance anxiety of students studying in physical education and sport teacher education department in terms of some variables. 159 physical education and sport teacher candidates from 4 different universities in 2016-2017 education term were participated in this study. Social Appearance Anxiety Scale, devloped by Dogan (2010) was used to collect data. SPSS 20 program was used for data analysis. Frequency analaysis, t-test, one-way ANOVA and Pearson Correlation tests were used to analyze data. According to results, it was found that students reported to have low level of social appearance anxiety in terms the mean scores they got from the scale. Significant difference was found between genders ($t=6.551$, $p<0.05$). Females reported higher level of social appearance anxiety than males. Significant differences were found between students according to their sporting branches ($F=5.935$, $p<0.05$). Negative correlation was found between age and social appearance anxiety ($r=-.178$, $p<0.05$). While age increases social appearance anxiety decreases. Consequently, the ages of physical education and sport teacher candidates increases social appearance anxiety decreases.

Keywords: University Students, Social Appearance Anxiety, Physical Education and Sport Teacher

SB181

Hentbol Hakemlerinin Yıldırma Davranışlarına Maruz Kalma Düzeylerin İncelenmesi

[1]Serkan Hacıcaferoğlu

[1]Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Rize

Email : *serkanhacicaferoglu@gmail.com*

Bu araştırmanın amacı Hentbol klasman hakemlerinin çalışma ortamlarında maruz kaldıkları yıldırma davranışlarının bazı değişkenler açısından belirleyebilmektir. Genel tarama modeli kullanılarak yapılan araştırmanın evrenini Hentbol Federasyonunda 2016-2017 sezonunda görev yapan farklı klasmanlara sahip toplam 101 klasman hakemi oluştururken, araştırmanın örneklemini; evrenden tesadüfü yöntemle seçilmiş gönüllü 73 klasman hakem oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak "Salon Sporları Hakemlerine Yönelik Mobbing Ölçeği" kullanılmıştır. Araştırmadan elde edilen verilerin analizi istatistik paket programı yardımıyla yapılmış ve hesaplamalarda frekans, yüzde, standart sapma, aritmetik ortalama ve tekyönlü varyans analizi (ANOVA) kullanılmıştır. İstatistiki anlamlılık derecesi Alpha (α) yanılma düzeyi ise $p<.05$ olarak kabul edilmiştir. Araştırma sonucunda hentbol hakemlerinin ölçeğe verdikleri yanıtlardan hareketle, hakemlerin yıldırma davranışlarına istatistiki açıdan genel aritmetik puan olarak 1.84 puan ile orta altı düzeyde maruz kaldıkları belirlenmiştir. Yine evli hentbol hakemlerinin bekar hakemlere göre, ortaöğretim düzeyinde eğitim alanların diğer gruplardaki hentbol hakemlerine göre, 38 ile 42 yaş gurubunda olan hakemlerin diğer yaş guruplarında bulunan hakemlere göre ve 13 ila 16 yıl arasında hentbol hakemliği yapan hakemlerin diğer çalışma yılı guruplarında bulunan hakemlere göre istatistiki açıdan daha fazla puanla yıldırma davranışlarına maruz kaldıkları belirlenmiştir. Ayrıca hentbol hakemlerinin medeni durum, eğitim ve yaş değişkenlerine göre yıldırma davranışları arasında istatistiki olarak anlamlı bir farkın olmadığı, görev süresi değişkeni bakımından ise anlamlı bir farkın olduğu saptanmıştır.

Surveying The Exposure Level Of Mobbing Behaviours Of The Handball Referees

The aim of this research is to determine the behavior of handball class judges in terms of some variables of their behavior. While the universality of the research conducted using the general screening model was formed by a total of 101 classical judges with different classifications in the Handball Federation during the 2016-2017 season, 73 classical referees who voluntarily selected at random by the method. "Mobbing Scale Towards Salon Sports Referees" was used as data collection tool in the research.

Analysis of the data obtained from the research was made with the help of statistical package program and frequency, percentage, standard deviation, arithmetic mean and one way variance analysis (ANOVA) were used in the calculations. The level of statistical significance Alpha (α) was accepted as $p <.05$. As a result of the study, it was determined that the referees' mental behavior was exposed to the mid-level level with a general arithmetic score of 1.84 points in response to the responses given to the scales by the handball referees.

According to the single referees of married handball referees, according to the referees in other age groups of the referees in the ages 38 to 42 and the referees in the other working age groups of referees who played handball between 13 and 16 years according to handball referees in other groups they were exposed to more intimidation behaviors.

In addition, it was found that there was no statistically significant difference between the handball players' mobbing, education and aging behaviors according to age variables, and there was a meaningful difference in terms of duty duration.

SB205

Yaşlıların Fiziksel Aktivite Düzeyleri İle Mental İyi Oluşları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

***[1]Neslihan Lök*, [1]Sefa Lök, [2]Ali Sarı, [3]Kerime Bademli**

[1]Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Konya
[2]Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya
[3]Akdeniz Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, Antalya

***Email :** neslihanlok1@gmail.com, sefalok@gmail.com*

Giriş: Tüm dünya da ve ülkemizde yaşlı nüfus giderek artmaktadır. Bu nedenle yaşlıların hem fiziken hem de mental yönden güçlendirilmesi önemlidir. Amaç: Bu araştırmanın amacı, yaşlıların fiziksel aktivite düzeyleri ile mental iyi oluşları arasındaki ilişkinin belirlenmesidir.

Yöntem: Araştırma tanımlayıcı ilişkisel türde yapılmıştır. Araştırma Konya iline bağlı özel bir huzurevinde yürütülmüştür. Araştırmanın örneklemini 65 yaş ve üstü yaşlılar oluşturmuştur. Araştırmanın örneklemini araştırmayı katılmayı kabul eden 73 birey oluşturmuştur. Verilerin toplanmasında; sosyo-demografik bilgi formu, "Uluslararası Fiziksel Aktivite Anketi Kısa Formu" ve ve Mental İyi Oluş Ölçeği kullanılmıştır. Araştırmanın verileri SPSS 18.0 paket programı kullanılarak değerlendirilmiştir. Veriler değerlendirilirken tanımlayıcı istatistiksel yöntemlerden sayı, yüzde, ortalama ve standart sapma hesaplanmış ve iki ölçek arasındaki ilişki pearson korelasyon analizi ile test edilmiştir.

Bulgular: Yaşlıların sosyodemografik özellikleri incelendiğinde, yaş ortalaması 72.12±2.34 ve % 47.3'ü kadındır. Yaşlıların fiziksel aktivite düzeyleri incelendiğinde ise, 46.2'sinin inaktif, % 53.8'inin ise minimal aktif olduğu bulunmuştur. Yaşlıların mental iyi oluş ölçeğinden aldıkları puan ortalamaları ise 37.12±6.42'dir. Katılımcıların Fiziksel Aktivite Ölçeği ve Mental İyi Oluş Ölçeği puan ortalamaları arasındaki ilişki incelendiğinde, pozitif yönde güçlü bir ilişki olduğu görülmüştür (r=0,613, p=0,02). Tartışma: Yaşlıların fiziksel aktivite düzeyi artıkça mental yönden daha iyi oldukları görülmüştür. Benzer şekilde Maschi ve ark. 2015 ve Maschi ve ark. 2013 çalışmalarında fiziksel aktivite düzeyinin artıkça mental iyi oluşların daha iyi düzeyde olduğunu bildirmişlerdir. Sonuç: Adölesanların fiziksel aktivite düzeyi artıkça mental iyi oluş düzeyinin arttığı görülmüştür.

Sonuç doğrultusunda yaşlıların fiziksel aktivite düzeylerinin daha da artırılarak mental yönden daha iyi olabilecekleri düşünülmektedir. Anahtar Kelimeler: Yaşlı, fiziksel aktivite, Mental iyi oluş

Evaluation Of Relationship Between Physical Activity Levels and Mental Well Being Of Of Elderly

Introduction: The elderly population is increasing all over the world and in our country. For this reason, it is important to strengthen the elderly both physically and mentally.

Objective: The aim of this research is to determine the relationship between physical activity levels of elderly people and mental wellbeing.

Methods: The study was conducted in descriptive relational type. The research was carried out in a private nursing home attached to the province of Konya. The sample of the research is composed of the elderly people aged 65 years and over. The study included 73 individuals who agreed to participate in the study. In gathering the data; socio-demographic information form, "International Physical Activity Questionnaire Short Form" and the Mental Well Being Scale. The data of the study were evaluated using the SPSS 18.0 package program. Number, percentage, mean and standard deviation were calculated from descriptive statistical methods and the relationship between two scales was tested by Pearson correlation analysis. Results: When the sociodemographic characteristics of the elderly were examined, the average age was 72.12 ± 2.34 and 47.3% were females. When the physical activity levels of the elderly were examined, it was found that 46.2 of them were inactive and 53.8% were of minimal activity.

The mean score of the mental wellbeing of the elderly was 37.12 ± 6.42. When the relationship between the participants' Physical Activity Scale and Mental Well-being Scale averages was examined, it was found that there was a strong correlation in the positive direction (r = 0,613, p = 0,02). Discussion: The level of physical activity of the elderly was found to be better than the mental side. Similarly, Maschi et al. 2015 and Maschi et al. reported that the level of physical activity in their 2013 study was better at residual mental well-being.

Conclusion: The level of physical activity of adolescents was found to increase the level of mental well-being. It is thought that the physical activity levels of elderly people may be better in mental direction by increasing the result.

Keywords: Elderly, Physical Activity, Mental Well-Being

SB212

Düzce İlindeki Bayan Futbolcuların Müsabaka Öncesi Kaygı Düzeylerinin İncelenmesi

[2]Enver Ayyıldız, [1]Engin Efek, [1]Atakan Çağlayan, [1]Yavuz Öntürk

[1]Düzce Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Düzce
[2]Düzce

Email : *enginefek@duzce.edu.tr, atakancaglayan@duzce.edu.tr, yavuzonturk@duzce.edu.tr*

Bu çalışmanın amacı, Düzce'deki bayan futbolcuların maç öncesi kaygı düzeylerinin belirlenmesidir. Çalışmanın evrenini Türkiye'deki bayan futbol kulüplerinde oynayan bayan futbolcular; örneklemini ise Düzce81 İrem Bayan Futbol Kulübü futbolcularından gönüllü olarak katılan 70 futbolcu oluşturmuştur. Çalışma, Helsinki bildirgesinde geçen etik kurallara uygun olarak yapılmıştır. Maç öncesi kaygı düzeylerini tespit etmek için kişisel bilgi formu ve Spielberg'in durumluk ve sürekli kaygı envanterinden faydalanılmış, normallik sınamasına göre bağımsız gruplarda t testleri ve Anova Testleri yapılmış, verilerin değerlendirilmesinde ve hesaplanmış değerlerin bulunmasında SPSS 23 paket programından faydalanılmıştır. Araştırmada, bayan futbolcuların maç öncesi kaygı düzeyleri ile 14-18 yaş grubu ile 24 ve üstü yaş grubu katılımcılar arasında; öğrenim durumuna göre, lise öğrenim durumuna sahip katılımcılar ve lisans öğrenim durumuna sahip katılımcılar ile ön lisans eğitim durumuna sahip olan katılımcılar arasında anlamlı farklılık görülmüştür ($p<0,05$). Eğitim durumları ve yaşları arasındaki ilişkiye bakıldığında; araştırmaya katılan bayan futbolcuların ortalama kaygı düzeyleri ile yaş ve eğitim durumları arasındaki anlamlı bir farklılaşma görülmemiştir ($p>0,05$). Çalışmamız sonucunda, bayan futbolcuların kaygı düzeyi değişkenleri arasında 14-18 yaş grubu ile 24 ve üstü yaş grubu katılımcılar arasında, lise öğrenim durumuna sahip katılımcılar ve lisans öğrenim durumuna sahip katılımcılar ile ön lisans eğitim durumuna sahip olan katılımcılar arasında anlamlı farklılıklar gösterdikleri, ortalama kaygı düzeyleri ile yaş ve eğitim durumları arasındaki ilişkide ise anlamlı farklılıklar göstermedikleri belirlenmiştir. Anahtar kelimeler: Kaygı, bayan futbol, Durumluk kaygı(A-state), maç öncesi, Sürekli Kaygı

The Investigation Of The Level Of Pre-Match Anxiety Of Female Soccer Players in Duzce

The aim of this study was to determine the level of pre-match anxiety of female soccer players in Duzce. Female who plays female footballers football clubs in Turkey in the scope of the study; the sample Group one of the players female Irem Duzce81 Football Club, footballer at 70 consisted of participating as a volunteer. The study was conducted in accordance with the Declaration of Helsinki ethical rules.

Pre-game to ascertain their level of anxiety, Spielberg's personal information form and state-trait anxiety inventory has benefited from normality according to the tests, independent groups T-tests and ANOVA tests, I made evaluation of the data SPSS package program and benefited from the Calculated values were in finding 23.

In the survey, football players miss the pre-game anxiety levels and with the age group 24 and above in the age group 14-18 according to the state of learning among the participants, and participants with high school education undergraduate education undergraduate education with the status of participants and no significant differences were observed between participants with ($p<0.05$). Looking at the relationship between age and educational status when you participated in the survey, Ms. the average anxiety levels of players with a significant differentiation was observed between age and educational status ($p>0.05$).

As a result of our work, Ms. anxiety level of players in the age group 14-18 age group 24 and above with between the variables among the participants, and participants with high school education undergraduate education undergraduate education with the status of participants showed significant differences between participants with and average age and educational status did not show significant differences in the relationship between anxiety levels was determined.

Keywords: Anxiety, Women's Soccer, State Anxiety(A-State), The Pre-Game Trait Anxiety

SB228

Üniversiteler Arası Basketbol Şampiyonasına Katılan Sporcuların Psikolojik Dayanıklılık ile Tükenmişlik Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

[1]Selman Çutuk, [2]Zeynep Akkuş Çutuk, [3]Erdil Durukan, [4]Umut Davut Başoğlu, [5]Kürşad Sertbaş

[1]Nişantaşı Üniversitesi Spor Yönetimi Bölümü İstanbul
[2]Milli Savunma Üniversitesi İstanbul
[3]Balıkesir Üniversitesi Besyo Balıkesir
[4]Nişantaşı Üniversitesi Besyo İstanbul
[5]Kocaeli Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Kocaeli

Email : *selman.cutuk@nisantasi.edu.tr, zeynepdr1001@hotmail.com, erdurukan@hotmail.com, umut.basoglu@nisantasi.edu.tr, k.sertbas@gmail.com*

Giriş: Sporda performansı artırmak için fiziksel kapasite kadar psikolojik kapasite de çok önemlidir. Birçok üst düzeydeki sporcunun fiziksel kapasitenin yanında; motive olma, odaklanma, hedef belirleme, kaygıyı yönetme gibi psikolojik açıdan da birçok yeteneğe sahip olduğu dikkate alındığında, performansı arttırmada psikolojik boyutun göz ardı edilmemesi gerektiği ortaya çıkmaktadır (Civan, Arı, Görücü ve Özdemir, 2010). Psikolojik boyut içerisinde dikkati çeken kavramlardan birisi de psikolojik dayanıklılıktır. Garmezy (1993) psikolojik dayanıklılık kavramını bireyin herhangi bir stres durumu ile karşı karşıya kaldıktan sonra eski haline dönebilme gücü olarak ele almıştır. Psikolojik dayanıklılık, tükenmişliği önlemede de önemli bir faktördür.

Amaç: Balıkesir ilinde yapılan üniversiteler arası basketbol şampiyonasına katılan sporcuların psikolojik dayanıklılık ile tükenmişlik düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesidir.

Yöntem: Araştırmanın çalışma grubunu, Balıkesir ilinde yapılan üniversiteler arası basketbol şampiyonasına katılan 127 sporcu oluşturmaktadır. Araştırmada, Kişisel Bilgi Formu, Psikolojik Dayanıklılık Ölçeği ve Tükenmişlik Ölçeği kullanılmıştır. Değişkenlerin normal dağılım gösterip göstermedikleri basıklık ve çarpıklık değerlerine göre belirlenmiştir. Bunun sonucunda ikili karşılaştırmalar için Mann- Whitney U Testi, çoklu karşılaştırmalar için Kruskal-Wallis Analizi ile Tek Yönlü Varyans Analizi (One Way ANOVA) ilişkinin yönü ve düzeyini belirlemek amacıyla da Pearson Korelasyon Katsayısı ile Spearman Brown Sıra Farkları Korelasyon Katsayısı kullanılmıştır.

Sonuç: Araştırmanın sonucunda, basketbol sporcularının psikolojik dayanıklılık düzeyleri ile cinsiyet, anne-baba eğitim düzeyi ve gelir düzeyi arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığı, yaş, doğum sırası ve basketbol sporuyla uğraştıkları yıl arasında da anlamlı bir ilişki olmadığı bulunmuştur. Tükenmişlik ile cinsiyet arasında anlamlı bir farklılık olduğu, erkeklerin tükenmişlik düzeylerinin kızlara göre daha yüksek olduğu, yaş, doğum sırası ve basketbol sporuyla uğraştıkları yıl arasında ilişki olmadığı bulunmuştur. Ayrıca psikolojik dayanıklılık ile tükenmişlik düzeyleri arasında anlamlı ilişki bulunmamıştır.

Tartışma: Bireylerin özellikle de gençlerin karşılaşacakları sorunları ve riskleri önlemek son derece güçtür. Ancak, bu sıkıntı ve riskler karşısında daha donanımlı ve yeterli olmaları sağlanabilir. Sporcuların, karşılaşacakları sorunlar karşısında daha dayanıklı olmaları hem ruh sağlığı açısından olası bazı riskleri azaltabilecek hem de performanslarına önemli katkılar sağlayacaktır.

Relationship Between Psychological Durability and Burnout Levels of Athletes Attending Intercollegiate Basketball Championships

Introduction: In sport, excellence in physical capacity is not enough alone to improve performance. The psychological capacity of the athletes is at least as important as the physical aspect. Besides the physical capacity of many top athletes; (Civan, Arı, Görücü and Özdemir, 2010), it is necessary to consider the psychological dimension in order to increase

performance when considering that it has many psychological aspects such as motivation, focus, goal setting and anxiety management. One of the significant concepts in psychological dimension is psychological endurance. Garmezy (1993) considered the concept of psychological endurance as the ability to return to the old state after encountering any stress situation of the individual. Psychological endurance is also an important factor in preventing burnout.

Purpose: the relationship between the psychological endurance and burnout levels of the athletes attending intercollegiate basketball championship in Balıkesir province was analysed.

Method: The study group consisted of 127 athletes who attended attending intercollegiate basketball championship in Balıkesir province. Personal Information Form, Psychological Durability Scale and Burnout Scale were used in the study. The normal distribution of the variables is determined by their skewness and kurtosis. As a result, Pearson Correlation Coefficient and Spearman Brown Row Differences Correlation Coefficient were used to determine the direction and level of the Mann-Whitney U Test for binary comparisons, Kruskal-Wallis Analysis and One Way ANOVA for multiple comparisons.

Conclusion: As a result of the research, it was found that there is no statistically significant difference between the psychological endurance levels of basketball athletes and gender, parental education level and income level, and there is no meaningful relationship between age, birth order and basketball. It was found that there was a significant difference between burnout and gender, that the burnout levels of males were higher than females, and there was no relation between age, birth order and sporting year. Furthermore, there was no significant relationship between psychological endurance and burnout levels.

Discussion: It is very difficult to prevent the problems and risks that individuals, especially young people, face. However, it can be ensured that they are well equipped and sufficient in the face of these difficulties and risks. The fact that the athletes are more resistant to the problems they face will not only reduce some possible risks in terms of mental health but will also make a significant contribution to their performance.

SB229

Basketbol Seyircilerinin Saldırganlık Düzeylerinin İncelenmesi

[1]Yunus Emre Balta, [1]Tolga Sarıkaya, [1]Meriç Ödemiş

[1]İstanbul Gedik Üniversitesi, İstanbul

Email : *meric.odemis@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Bu araştırmanın amacı basketbol seyircilerinin saldırganlık düzeyleri ve bazı sosyo-demografik özelliklerle ilişkisini araştırmaktır.

Yöntem: Bu araştırmanın çalışma grubu İstanbul ilinde bulunan 4 basketbol kulübünün 2016-2017 sezonunda oynadıkları Euro Lig maçını izleyen seyircilerdir. Araştırma evreninin çok fazla olmasından dolayı katılımcılar, araştırmacı tarafından, salondaki seyircilerin oturdukları konumlarına göre, tesadüfi örnekleme yolu ile seçilmiş olup toplam 139 (110 Erkek, 29 Kadın) seyirciye saldırganlık ölçeği uygulanmıştır. Bu araştırmada: seyircilerin demografik özellikleri ile ilgili (seyircinin cinsiyeti, yaşı, mesleği, eğitim durumu, gelir düzeyi) bilgileri elde etmek için 'Kişisel Bilgi Formu' kullanıldı. Ayrıca seyircilerin saldırganlık düzeyini tespit etmek için Buss ve Warren tarafından 2000 yılında güncellenen "Saldırganlık Anketi"(Aggression Questionnaire) adlı ölçeğin, Can (2002) tarafından, Türkçeye uyarlanmış biçimi olan 'Saldırganlık Ölçeği' kullanıldı. Elde edilen verilerin tanımlayıcı istatistik ve basit frekans dağılımları alınmıştır. Analiz sonucunda veriler normal dağılmadığından Man Whitney U testi, Kuruskal Wallis testi yapılmıştır.

Bulgular: Yapılan incelemeler sonucu kadın ve erkek basketbol seyircileri arasında saldırganlık düzeyleri açısından herhangi fark bulunmamıştır. Yaş değişkenine göre ise basketbol seyircileri arasında anlamlı bir ilişki tespit edilmiştir. Basketbol seyircilerinin saldırganlık düzeyleri eğitim değişkenine göre incelendiğinde anlamlı bir fark bulunmazken. Gelir düzeyine göre ise basketbol seyircileri arasında anlamlı bir fark tespit edilmiştir.

Sonuç: Araştırma sonucunda katılımcıların çoğunluğu normal saldırganlık düzeyindedir.

Anahtar sözcükler: Saldırganlık, Spor, Basketbol seyircileri

Kaynaklar:

1- BUSS, A.H ve WAREN, W.L. (2000). Aggression Questionnaire: Manuel. Los Angeles CA: Western Psychological Services.

2- CAN, S. (2002). 'Aggression questionnarire' adlı ölçeğin Türk popülasyonunda geçerlik ve güvenirlik çalışması. Yayınlanmamış uzmanlık tezi, Gülhane Askeri Tıp Akademisi ruh sağlığı ve hastalıkları servisi şefliği, İstanbul.

Examination Of The Aggressiveness Levels Of Basketball Audiences

Introduction: The aim of this research is to investigate the relationship between basketball spectators' aggression levels and some socio- demographic characteristics.

Method: The study group of this research was the spectators of Euro League game played in the 2016-2017 session of the four basketball clubs in İstanbul. Due to the large number of research universities, the participants were randomly sampled by the researcher, according to their location, and a total of 139 (110 males, 29 females) locomotor aggression scales were administered. In this research: 'Personal Information Form' was used to obtain information about the demographic characteristics of audience (gender, age, occupation, educational status, level of income). In addition, Aggression Questionnaire, which was updated by Buss and Warren in 2000, adapted to turkish by Can (2002) to determine the level of aggression by audiences. Simple frequency distributions and percentages of the obtained data were taken and Man Whitney U test and Kruskal Wallis test were performed since the data were not distributed normally.

Result: There was no difference in the levels of aggression between male and female basketball audiences. According to the age variable, a significant relationship was found between the basketball audiences. When there is no significant difference when the aggressiveness levels of basketball audiences are examined according to education variable. According to the level of income, a significant difference was found between basketball audience.

Conclusion: As a result of the research, the majority of the participants are at normal aggression level.

Keywords: Aggression, sport, basketball audiences.

References: 1- BUSS, A.H ve WAREN, W.L. (2000). Aggression Questionnaire: Manuel. Los Angeles CA: Western Psychological Services.

2- CAN, S. (2002). 'Aggression questionnarire' adlı ölçeğin Türk popülasyonunda geçerlik ve güvenirlik çalışması. Yayınlanmamış uzmanlık tezi, Gülhane Askeri Tıp Akademisi ruh sağlığı ve hastalıkları servisi şefliği, İstanbul.

SB233

Tekvando Sporcularının Anksiyete Düzeylerinin Belirlenmesi ve Anksiyete Belirtilerinin Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi

[1]Adem Civan, [1]Ferhat Üstün, [2]Aliye Büyükergün, [1]Metin Özlü

[1]Selçuk Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Konya
[2]Gelişim Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu

Email : *acivan@selcuk.edu.tr, ustunferhat@gmail.com, abuyukergun@gelisim.edu.tr, mozlu@selcuk.edu.tr*

Bu çalışmanın amacı sporcuların müsabakalar sürecinde anksiyete düzeylerinin belirlenmesi ve anksiyete belirtilerinin çeşitli değişkenler açısından incelenmesidir. Çalışmanın örneklemini 2015 Tekvando Türkiye Şampiyonasına katılan 139'u kadın, 137'si erkek toplam 276 sporcu oluşturmaktadır. Çalışmamızda Mustafa Ulusoy, Nesrin Şahin ve Hüsnü Ekmen (1997) tarafından Türkçe 'ye uyarlanan Beck Anksiyete Envanteri (BDE) ve demografik bilgilerden oluşan ölçek formu kullanılmıştır. Elde edilen veriler; yüzde frekans analizi, Kruskal Wallis H Testi ve Mann-Whitney U Testleri kullanılarak analiz edilmiştir. Örneklem üzerinde yapılan çalışmada ölçeğin Cronbach Alfa iç tutarlılık kat sayısı.90 olarak bulunmuştur. Çalışmanın sonucuna göre Araştırmaya katılanların Beck Anksiyete Ölçeği ve alt boyutlarının cinsiyet değişkenine göre farklılaşıp farklılaşmadığını belirlemek üzere yapılan Mann-Whitney U Testi sonuçlarına göre cinsiyet değişkenine göre sübjektif anksiyete alt boyutunda anlamlı bir fark bulunamazken, somatik belirtiler alt boyutlarının sıra ortalamalarında istatistiksel açıdan anlamlı düzeyde farklılık tespit edilmiştir ($p<0.05$). Araştırmaya katılanların Beck Anksiyete Ölçeği ve alt boyutlarının yaş değişkenine göre farklılaşıp farklılaşmadığını belirlemek üzere yapılan Kruskal Wallis H Testi sonuçlarına göre sübjektif anksiyete ve somatik belirtiler alt boyutlarının sıra ortalamalarında istatistiksel açıdan anlamlı düzeyde farklılık tespit edilmiştir ($p<0.05$). Sonuçlar göz ününe alındığında anksiyetenin sporcu performansına doğrudan etki edebilecek bir faktör olarak kabul edilmesi gerekliliği ortaya konmuş ve konuyla ilgili diğer çalışmalara yardımcı olması beklenmiştir.

Anahtar kelimeler: Anksiyete, Tekvando, Sporcu

Determination Of Anxiety Levels Of Taekwondo Athletes and Examination Of Anxiety Signs in Terms Of The Various Variables

The aim of this study is to determine the anxiety levels of athletes during competitions and examine the anxiety signs in terms of the various variables. The sample of the study consists of a total of 276 athletes, 139 females and 137 males, participated in 2015 Turkey Taekwondo Championship In our study, a questionnaire consisting of Beck Depression Inventory (BDE), adapted by Nesrin Şahin and Hüsnü Ekmen (1997) to Turkish, and demographic information, was used The data obtained were analyzed by using percentage frequency analysis, Kruskal Wallis H Test, and Whitney U Test. In the study, carried out on the sample, Cronbach alpha internal consistency coefficient of the inventory was found 0.90. According to the result of the study, based on Whitney U Test carried out to determine whether or not Beck Depression Inventory and its sub dimensions differentiate according to the variable gender, while any significant difference was not found in the sub dimension "subjective anxiety" compared to the variable gender, a statistically significant difference was identified in the average rank of the sub dimension "somatic signs" ($p<0.05$). When the results are considered, it was revealed that anxiety should be accepted as a factor that can directly affect athletic performance. This study is expected to help the other studies related to the subject.

Keywords: Anxiety, Taekwondo, Athlete

SB240

Düzce Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi'nde Öğrenim Gören Öğrencilerin İletişim Becerilerinin İncelenmesi

***[1]Kamil Erdem*, [2]Yunus Emre Babaoğlu, [2]Engin Efek, [2]Atakan Çağlayan, [2]Yavuz Öntürk**

[1]Marmara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, İstanbul
[2]Düzce Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Düzce

***Email :** kerdem@marmara.edu.tr, enginefek@duzce.edu.tr, atakancaglayan@duzce.edu.tr, yavuzonturk@duzce.edu.tr*

Bu araştırmanın amacı Düzce Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi'nde öğrenim gören öğrencilerin iletişim becerilerinin incelenmesidir. Araştırmanın evrenini Düzce Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi öğrencileri oluştururken, örneklemini ise; Düzce Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi'nde öğrenim gören ve araştırmaya gönüllü olarak katılan öğrenciler oluşturmaktadır. Araştırmada öğrencilerin iletişim becerilerinin belirlenmesi için anket yöntemi kullanılmıştır. Anket formu araştırmacı tarafından yüz yüze görüşülerek uygulanmıştır. Öğrencilerin iletişim becerilerini belirlemek amacıyla kullanılan anket formu Korkut(1997) tarafından geliştirilen ''İletişim Becerilerini Değerlendirme Ölçeği(İBDÖ)''dir. Kullanılan anket 25 sorudan oluşan 5'li liket tipi ölçektir. Ölçeğin Cronbach Alpha güvenirlik katsayısı 0.87, ölçüt geçerliği katsayısı da 0.84 olarak hesaplanmıştır. Verilerin analizinde ve bulguların oluşturulup tablo halinde sunulmasında SPSS 21.0 istatistik paket programı kullanılmıştır. Elde edilen verilerin frekans ve yüzde değerleri hesaplanmıştır. Sonuç olarak araştırmada elde edilen bulgular doğrultusunda araştırmaya katılan öğrencilerin cinsiyet, daha önce öğrenim görmüş oldukları lise, şu anda öğrenim gördükleri bölüm ve sınıf değişkenleri açısından iletişim beceri algıları incelenmiş ve anlamlı farklılıklara rastlanmamıştır($p>0,05$). Ancak, öğrencilerin yaşadıkları yer değişkeninde $p<0,05$ düzeyinde anlamlı bir farklılığa rastlanmıştır. Büyük şehirlerde yaşayan öğrencilerin küçük şehir, ilçe ve köylerde yaşayan öğrencilere göre iletişim ve iletişim kurma algıları daha yüksektir. Anahtar Kelimeler: İletişim becerileri, yargı, ifade etme, empati

Examination Of Communication Abilities Of Students Studying At Duzce University Faculty Of Sport Sciences

The aim of this study is examination of communication abilities of students who study at Düzce University Faculty of Sport Sciences. While Düzce University Faculty of Sport Sciences constitues the universe, students who study at Düzce University Faculty of Sport Sciences and participated voluntarily constitute the sample of this study. Survey method was used to determine the communication abilities of students in this study. Questionnaire were applied by researcher by interviewing face to face. The questionnaire used to determine the communication abilities of students is "Scale for Evaluating the Communication Abilities(SECA)", developed by Korkut(1997). Questionnaire used is a 5 point likert scale which consists of 25 questions. Cronbach Alpha coefficient and criterion validity coefficient of the scale is calculated as 0.87 and 0.84, respectively. SPSS 21.0 statistic package program was used for analysis of the data and creation and tabular presentation of the findings. Frequency and percent values of the obtained data were calculated. As a result of the students who participated in the research on the findings obtained in the research sex before high school they have attended, currently examined communication skills perceptions in terms of their section and class variables studied and there is no significant differences ($p> 0.05$). However, students in the places where they live variables $p <0.05$ was found a significant difference. students living in big cities small cities, towns and establish communication and perception is higher than students living in villages.

Keywords: Communication abilities, judgement, expressing, empathy

SB244

Tekvando ve Dansçıların Özgüven Düzeylerinin Karşılaştırılması

[1]İzzet İslamoğlu, [1]Şaban Ünver, [1]Seydi Ahmet Ağaoğlu, [1]Emre Karaduman, [1]Seyyid Ahmet Töre

[1]Ondokuz Mayıs Üniversitesi Yaşar Doğu Spor Bilimleri Fakültesi, Samsun

Email : *izzetislamoglu@gmail.com, saban.unver@omu.edu.tr, s.ahmet.agaoglu@gmail.com, ,*

Giriş ve Amaç: Özgüven ve meydan okuma becerisi sporcuların sahip olması gereken en önemli becerilerdendir. Bir sporcu ne kadar yetenekli olursa olsun özgüveni düşükse ve meydan okuma konusunda tereddütleri varsa üst düzey performans sergileme konusunda zorlanacaktır. Bu çalışmanın amacı tekvandocuların ve dansçıların özgüven düzeylerini karşılaştırmaktır.

Metod: Bu çalışmaya Samsun, İstanbul ve Muğla illerinde bulunan dans ve tekvando kulüplerinde lisanslı olarak bu sporları yapan tekvandocu (n=106) ve dansçı (n=125) toplam 231 sporcu gönüllü olarak katılmıştır. Veriler, anketlerin web üzerinden doldurulması yoluyla elde edilmiştir. Araştırmada veri toplama aracı olarak araştırmacılar tarafından geliştirilen "Demografik Bilgi Formu" ve sporcuların özgüven düzeylerini tespit etmek için Akın (2007) tarafından geliştirilen ''Öz-güven Ölçeği" kullanılmıştır. Verilerin analizi SPSS 21 paket programı ile yapılmıştır. Mann Whitney U testi kullanılmıştır. Anlamlılık düzeyi olarak iki grup karşılaştırılmasında 0.05 ve 0.01 değerleri alınmıştır. Bulgular: Sporcuların özgüven düzeyi toplam puan ortalamaları branş, cinsiyet, meslek, gelir durumu değişkenlerine göre karşılaştırılmıştır. Hem tekvando hem de dans sporcularının yüksek düzeyde özgüvene sahip olduğu saptanmış ancak dansçıların özgüven düzeyi puan ortalamalarının tekvandocuların puanından anlamlı düzeyde yüksek olduğu tespit edilmiştir ($p<0.05$ tablo2). Her iki branşta da cinsiyet değişkeninin özgüven düzeyi puanlarını farklılaştırmadığı tespit edilmiştir ($p>0.05$ tablo3).Gelir durumunun dansçılarda özgüven düzeyi puanını farklılaştırdığı tespit edilmiştir ($p<0.05$). Bu farkında dansçılarda aylık geliri 1001-2000 tl olanlar ile 0-1000 tl olanlar arasında ve yine aylık geliri 2001-3000 tl olanlar ile de 3001 tl ve üzeri olanlar arasında olduğu tespit edilmiştir. Ancak gelir durumunun tekvandocularda özgüven düzeyi puanını farklılaştırmadığı tespit edilmiştir ($p>0.05$ tablo 9).Tüm katılımcıların özgüven düzeyi puan ortalamaları spor yapma yılına ve uluslararası yarışmalara katılma durumlarına göre karşılaştırılmıştır. Spor yapma yılının sporcuların özgüven düzeylerini farklılaştırmadığı tespit edilmiştir ($p>0.01$ tablo11). Her iki branş sporcularının Uluslararası yarışmalara katılma durumlarına göre incelendiğinde uluslararası yarışmalara katılan sporcuların özgüven düzeyi puan ortalamalarının yarışmalara katılmayan sporcuların puanından anlamlı düzeyde yüksek olduğu tespit edilmiştir ($p<0.05$ tablo12).

Sonuç: Çalışmamızda tekvandocuların ve dansçıların yüksek düzeyde öz-güvene sahip olduğu görülmüştür. Ayrıca dansçıların özgüvenlerinin tekvandocuardan daha yüksek olduğu görülmüştür. Cinsiyetin öz-güven düzeyini farklılaştırmadığı ve her iki branşta da uluslararası yarışmalara katılma durumunun sporcuların öz-güven düzeyini etkilediği sonucuna varılmıştır. Dansçıların sosyal çevre ile daha çok iletişim içinde olması ve dansın bedenini keşfetme olanağını sunması özgüvenlerinin yüksek olmasında etken olduğu söylenebilir. Anahtar Kelimeler:Spor, Öz-güven, Tekvando, Dans

Comparison Of Self-Confidence Levels Of Taekwondo Athletes and Dancers

Introduction and Aim: Self-confidence and the skill of challenging are among the most important skills athletes should have. An athlete will have difficulties in showing top level performance if he has low self-confidence and hesitations about challenging, although he is very skilled. The objective of this study is to compare self-confidence levels of taekwondo athletes and dancers. Method: A total of 231 licensed athletes-taekwondo athletes (n=106) and dancers (n=125)- in dance and taekwondo clubs of Samsun, İstanbul and Muğla voluntarily participated in the study. The data were collected through questionnaires on the web. "Demographic Information Form" developed by the researchers and "Self-confidence Scale" developed by Akın (2007) were used as data collection tool. The data were analyzed with SPSS 21 program. Mann Whitney U test was used. Significance levels were 0.05 and 0.01. Results: Total score averages of athletes' self-confidence levels were compared in terms of branch, gender, occupation and level of income. Although taekwondo athletes and dancers were found to have high levels of self-confidence, dancers' self-confidence score averages were higher than those of taekwondo athletes ($p<0.05$ table 2). In branches, gender variable was not found to cause difference between self- confidence scores ($p>0.05$ table3). Level of income was found to cause difference in self-confidence level scores ($p<0.05$) between those who had a monthly income of 1001-2000 tl and 0-1000 tl and between 2001-3000 tl and over 3001 tl. However, level of income did not cause difference in taekwondo athletes' self-confidence levels ($p>0.05$ table 9).

All athletes' self-confidence level average scores were compared in terms of their years in sports and participation in international competitions. Years in sports wasnot found to cause difference in athletes' level of self-confidence ($p>0.01$ table11). When the athletes were compared in terms of participation in international competitions, self- confidence levels of those who did were significantly higher than those who did not ($p<0.05$ table12). Conclusion:Taekwondo athletes and dancers were found to have high levels of self-confidence, with dancers having higher levels. It was concluded that gender did not cause difference in self-confidence level while participation in international competitions influenced self- confidence. It can be said that dancers' being more in communication with social environment is a factor in their high self-confidence levels.

Keywords: Sport, Self-confidence, Taekwondo, Dance

SB251

Üst düzey hakemlerin Sosyal Görünüş Kaygısı ile Mutluluk Düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi

***[1]Osman Tolga Togo*, [1]Tuba Kızılet Bozdoğan**

[1]Marmara Üniversitesi/Spor Bilimleri Fakültesi, İstanbul

Email : *tolgatogo@gmail.com, tuba.kizilet@marmara.edu.tr*

Giriş ve amaç; Fiziksel görünüm, tarih boyunca insanların yaşamında önem arz etmiştir ve bu önem günümüzde insan ilişkilerini etkiler boyuta gelmiştir. Buna bağlı olarak insanların mutluluk düzeyleri de etkilenmektedir. Bu bağlamda araştırmanın amacı, Üst düzey hakemlerinin Sosyal Görünüş Kaygısı ile mutluluk düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesidir.

Metod; araştırmanın çalışma grubunu; Süper Lig ve A klasmanda bulunan toplam 115 futbol hakemi oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak; Hart ve arkadaşları (2008) tarafından geliştirilen, Doğan (2010) tarafından Türkçeye uyarlanan ve geçerlik-güvenirlik çalışması yapılan "Sosyal Görünüş Kaygısı Ölçeği (SGKÖ)" ile Hills ve Argyle (2002) tarafından geliştirilen, Doğan ve Çötok (2011) tarafından Türkçeye uyarlanan "Oxford Mutluluk Ölçeği" ve araştırmacılar tarafından oluşturulan "Kişisel Bilgi Formu'' kullanılmıştır. Verilerin analizinde; betimsel istatistik, bağımsız iki grup için T-testi, tek yönlü varyans analizi (ANOVA) ve Pearson Korelasyon testleri kullanılmıştır.

Bulgular; elde edilen veriler normallik değerleri arasında yer almaktadır.

Araştırma sonucunda; hakemlerin sosyal görünüş kaygıları ile mutlulukları medeni durum değişkeni açısından farklılık yaratmamıştır ($p>0.05$). Ancak, hakemler arasında sosyal görünüş kaygısı ile mutluluk düzeyleri arasında negatif yönde düşük düzeyde bir ilişki söz konusudur ($r= -,272$; $p= ,003$). Böylece, sosyal görünüş kaygısı azalan hakemlerin, mutluluk düzeyleri artmaktadır diyebiliriz.

Kaynaklar Doğan, T. (2010). Sosyal Görünüş Kaygısı Ölçeğinin Türkçe Uyarlaması: Geçerlilik ve güvenirlik Çalışması. Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 39: 151-159.

Doğan, T. ve Çötok, N.A. (2011). Oxford Mutluluk Ölçeği Kısa Formunun Türkçe Uyarlaması: Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması. Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi. 4(36): 165-172.

Hart, T. A., Flora, D. B., Palyo, S. A., Fresco, D. M., Holle, C. and Heimberg, R. C. (2008). Development and Examination Of The Social Appearance Anxiety Scale. Assessment, 15(1): 48-59.

Hills, P. ve Argyle, M. (2002). The Oxford Happiness Questionnaire: a compact scale for the measurement of psychological well-being. Personality and Individual Differences 33, 1073–1082.

Examination Of The Relationship Between Level Of Happiness And The Anxiety Of Social Appearance Of Senior Referees

Introduction and purpose; Physical appearance has been important in human life throughout history, and this importance has been influenced by human relationships today. As a result, it affects people's happiness. in this context, the aim of the research is to examine the relationship between level of happiness and the Anxiety of Social Appearance of senior Referees.

Method: the group of the study; It constitutes a total of 115 football referees in the Super League and A class. As a means of data collection in research; The Social Appearance Anxiety Scale (SGKÖ) developed by Hart et al. (2008), adapted to Turkish by Doğan (2010) and tested for validity and reliability and developed by Hills and Argyle (2002), adapted to Turkish by Doğan and Çötok

(2011) "Oxford Happiness Scale" and "Personal Information Form" created by researchers. In the analysis of the data; descriptive statistics, T-test for independent two groups, one-way variance analysis (ANOVA) and Pearson Correlation tests were used.

Results; the obtained data are among the normality values.

As a result of the research; referees' social appearance concerns and happiness did not make a difference in terms of marital status change (p>0.05). However, there is a low level of negative relationship between social anxiety and happiness levels among the referees (r= -,272; p= ,003). Thus, we can say that referees who have decreased social anxiety, happiness levels are increasing.

Resources Doğan, T. (2010). Adaptatıon Of The Social Appearance Anxiety Scale (Saas) To Turkih: A Validity And Reliability Study. H. U. Journal of Education. 39: 151-159.

Doğan, T. ve Çötok, N.A. (2011). Adaptation of the Short Form of the Oxford Happiness Questionnaire into Turkish: A Validity and Reliability Study. Turkish Psychological Counseling and Guidance Magazine. 4(36): 165-172.

Hart, T. A., Flora, D. B., Palyo, S. A., Fresco, D. M., Holle, C. and Heimberg, R. C. (2008). Development and Examination Of The Social Appearance Anxiety Scale. Assessment, 15(1): 48-59.

Hills, P. ve Argyle, M. (2002). The Oxford Happiness Questionnaire: a compact scale for the measurement of psychological well-being. Personality and Individual Differences 33, 1073–1082

SB259

Profesyonel Futbolcuların Görüşlerine Göre Futbolda Şiddetin Kaynakları ve Önleme Yöntemleri Tarsus İdman Yurdu Erkutspor-Yeni Salihlispor Maçı Örneği

***[1-2]Ersin Afacan*, [3]Zeynep Onağ, [3]Doğan Demiran , [3]Gökhan Çobanoğlu**

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi
[2]Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü
[3]Manisa Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi

Email : *mentorersin@hotmail.com, mentorersin@hotmail.com, zeyneponag@gmail.com, dgndmrn.dd@gmail.com, mgcobanoglu@hotmail.com*

Profesyonel Futbolcuların Görüşlerine Göre Futbolda Şiddetin Kaynakları Ve Önleme Yöntemleri Tarsus İdman Yurdu Erkutspor-Yeni Salihlispor Maçı Örneği

Giriş: Karşıt görüşte olanlara kaba kuvvet kullanma ve duygu veya davranışta aşırılık (TDK) olarak tanımlanan şiddet, zaman zaman spor müsabakalarında gerek sporcular gerekse taraftarlar arasında yaşanmaktadır. Özellikle futbolda yaşanılan şiddetin sonuçları göz önüne alındığında, şiddetin yıkıcı etkilerine neden olan etkenlerin araştırılması ve önlemlerinin alınmasının şiddeti önlemede yardımcı olabileceği düşünülmektedir.

Amaç: Araştırmanın amacı, profesyonel futbolcuların görüşlerine göre futboldaki şiddetin kaynaklarını ve şiddeti önleme yöntemlerini araştırabilmektir.

Yöntem Araştırmanın Örneklemi: Araştırmanın çalışma grubu, 18.05.1986 tarihinde Türkiye'de futbol branşında bugüne kadar yaşanılmış en büyük şiddet olaylarından biri olarak kabul edilen Tarsus İdman Yurdu Erkutspor ile Yeni Salihlispor karşılaşmasında; yapılan incelemeler sonucunda en çok şiddete maruz kaldıkları tespit edilen Yeni Salihlispor futbol kulübündeprofesyonel futbolcu olarak görev almış ve araştırmaya gönüllü olarak katılan 10 kişiden oluşmaktadır. Veri Toplama Yöntemi: Araştırmada, nitel araştırma yöntemlerinden durum çalışması yöntemi kullanılmıştır. Örneklem seçiminde ise, amaçlı örneklem yöntemlerinden benzeşik (homojen) örneklemeye başvurulmuştur. Veri toplama yöntemi olarak, görüşme yöntemi kullanılmış ve görüşmeler yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Verilerin Analizi: Araştırmada nitel veri analizlerinden doküman analizi, içerik analizi ve arşiv incelemesi ile araştırmanın veri tabanını zenginleştirmek ve araştırmanın sonunda ulaşılacak sonuçların daha geniş bir bakış açısıyla sunulması amaçlanmıştır.

Sonuç ve Tartışma: Yeni Salihlispor futbolcularının görüşlerine göre Tarsus İdman Yurdu Erkutspor ile Yeni Salihlispor arasında oynanan maçta çıkan şiddet olaylarının kaynağı olarak, iki ana temanın ön plana çıktığı görülmektedir. Bunlardan birincisi maç öncesi ve maç esnasında şiddet olaylarının kaynakları, ikincisi şiddet olaylarının önlenebilmesi için neler yapılması gerektiğidir. Maç öncesinde önem derecesi yüksek seviyedeki müsabakanın futbolcular üzerinde üst seviyede bir ciddiyet yaratması ile birlikte kendi gururlarını ön planda tutarak karalamalara maruz kalmama isteği, atmosferin yarattığı gerginlik, şehrin baskısı, aşırı inanma, şartlanma ve odaklanma gibi kavramların futbolcular üzerinde yarattığı baskı ve davranış değişikliklerinin şiddet olaylarının kaynaklanmasında önemli rol oynadığı görülmüştür. Maç esnasında katılımcıların şiddet olaylarının gerçekleşme sebepleri ile ilgili görüşleri analiz edildiğinde; taraftar ve yöneticilerin aşırı şartlanması, yönetimsel anlamda organizasyonun iyi yapılandırılmaması, eğitim eksikliği, güvenliğin yetersizliği, şiddetin oluşma aşamasında anlık ve sonuç odaklı olunması ve can güvenliği sorunlarının yarattığı panik ortamının şiddeti meydana getiren kavramlar olduğu belirtilmiştir. Futbolcular, şiddet olaylarının önlenebilmesi için; şiddet olayına maruz kaldıktan sonraki futbolculuk ve antrenörlük dönemlerinde yaşadıkları tecrübeleri aktarma, şiddeti caydırıcı eşit bir ceza sistemini uygulamak, şiddetin önlenmesine yönelik eğitimlerin verilmesi, FIFA'nın iyi oyunu öğretme dediği fairplay uygulamasını yaymak, maddiyat boyutunu doğru yönetebilme, bireylerin öz denetim yapması, alanında uzman yöneticilerin sporu yönetmesi, medyanın şiddet konusunda basın meslek ilkelerine uyması ve passolig uygulamasının geliştirilmesi yönünde görüş bildirmişlerdir.

Anahtar Kelimeler: Şiddet, Futbolda Şiddet, Şiddeti Önleme Yolları, Yeni Salihlispor

The Reasons Of Vıolence in Football and The Ways To Prevent Them According To Professional Football Players Views The Match Between Tarsus İdman Yurdu Erkutspor and Yeni Salihlispor

The Reasons Of Violence in Football and The Ways To Prevent Them According To Professional Football Players Views The Match Between Tarsus İdman Yurdu Erkutspor and Yeni Salihlispor

Introductıon: The violence which is defined as oppression against opposite ideas, and excessiveness in feelings either or in behaviour is sometimes occurred between players or supporters in some sports games. It is considered that examining the agents causing to destructive impacts of violence and taking precautions can be helpful when is considered the results of violence in football. PURPOSE: The purpose of the examination is to research on the reasons of violence in football and on the ways to prevent the violence according to professional football players.

Method: Sample Of The Investigation:The research group consist of 10 people who willingly took part in the research. And those people were professional football players playing for Yeni Salihlispor which was exposed to intensive violence during the game between Tarsus İdman Yurdu Erkutspor and Yeni Salihlispor. Data Collection Method: In the research, one of the qualitative research techniques was used, which is case study. In choosing the sample indiscrete sample, which is one of the purposive samples used.Interview was used as a data collecting way, and the interviews were held as semi structured interview. Data Analysis:In the research, document analysis, content analysis and archive analysis were used to enrich the database and to improve better point of view.

Conclusion and Discussion:According to the views of Yeni Salihlispor football players it is seen that there are two major reasons in the violence occurringin the game between Tarsus İdman Yurdu Erkutspor and Yeni Salihlispor. The first one is the reasons of the violence before game and during game, and the second one is what should be done to prevent the violence. As the tough games create a maximum level of anxiety on players, before important matches ıt is seen that, the concepts such as; not wanting to be a part of, the tension that the atmosphere creates, the pressure of the city, over believing, conditioning, focusing and the pressure all these concepts create on players and their behavioural changes play an important role on violence incidents. When the opinions of the participants on the reasons why the violence happens during games are examined , it is stated that intense conditioning of the supporters and the managers, unstructured, administrative organization, lack of education and trust, being momentary and result-oriented and panic create by safety are the terms creating the violence. In conclusion, the participants made suggestions such astransferring their experiences, imposing intimidating sanction, providing education related to prevent violence, spreading the concept "fair-play", managing the finance, self-control of the individuals, letting the experts in their fields manage the sports, making media follow the principles and improving the passolig to prevent the violence in football games.

Keywords: Violence, Violence in Football, Ways of Preventing Violence, Yeni Salihlispor

SB262

Spor Lisesi Öğrencilerinin Öfke Kontrolleri İle Özsaygıları Arasındaki İlişkilerin İncelenmesi

[2]Elif Aydın, [1]Mustafa Baş

[1]Karadeniz Teknik Üniversitesi/Trabzon
[2]Gümüşhane Üniversitesi/Gümüşhane

Email : *aydinelif_61@hotmail.com, mustafaabat@hotmail.com*

Bu araştırmanın amacı; spor lisesinde okuyan öğrencilerin Öfke Kontrolleri ve özsaygı düzeylerini bazı değişkenlere göre incelemek ve aralarındaki ilişkiyi belirlemektir. Çalışma, 2017-2018 eğitimi öğretim yılında Trabzon spor lisesinde öğrenim gören 136 erkek 74 kadın toplam 210 lise öğrencisi üzerinde gerçekleştirilmiştir. Araştırmada veri toplama araçları olarak; araştırmacı tarafından hazırlanan "Kişisel Bilgi Formu" ve Balkaya ve Şahin (2003) tarafından geliştirilen insanların öfke konusundaki duygu, düşünce ve tutumlarını belirlemeyi amaçlayan ve beş bölümden oluşan Çok Boyutlu Öfke Ölçeği, Öğrencilerin benlik saygısı düzeyinin belirlenmesinde ise Cooper smith (1967) tarafından geliştirilişmiş ve ülkemizde geçerlilik güvenilirlik çalışması Tufan ve Turan (1986) tarafından yapılmış Benlik Saygısı Envanteri kullanılmıştır. Çalışmada tarama modeli kullanılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde istatistiksel yöntem olarak; bağımsız gruplar için t-testi ve verilerin analizinde öğrencilere ait demografik özellikler için frekans analizi, iki yönlü varyans analizi ile test edilmiştir. Analiz aşamasına geçmeden önce verilerin normallik varsayımları gözden geçirilmiş ve anlamlılık düzeyi 0.05 alınmıştır. Araştırma verilerinin analizinde SPSS 21.00 programı kullanılmıştır. Araştırmanın sonucunda, lise öğrencilerinin öfke kontrolleri ve öz saygı düzeylerinin cinsiyet, lisanslı sporcu olma durumu, anne ve baba eğitim durumu puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur ($p<0.05$). Bulgular litaretür ışığında tartışılmış ve ortaya çıkan sonuçlar doğrultusunda öneriler geliştirilmiştir. Anahtar Kelimeler: Lise Öğrencisi, Öfke, Özsaygı.

Investigation Of The Relationship Between Population Controls and Specificity Of Sports Local Students

The purpose of this research; examine the level of anger control and self-esteem of the students who study in sports school according to some variables and determine the relation between them. The study was conducted on a total of 210 high school students from 136 male and 74 female students attending Trabzon sports school in 2017-2018 education year. As means of data collection in the survey; The Multidimensional Anger Scale, which was developed by the researcher and developed by Balkaya and Şahin (2003) and aimed to determine the feelings, thoughts and attitudes of the anger, was developed by Cooper Smith (1967) validity reliability study in our country was made by Tufan and Turan (1986) Self-Esteem Inventory. The screening model was used in the study. As a statistical method in evaluating the data; t-test for independent groups and frequency analyzes for demographic characteristics of students in the analysis of data were tested by two-way ANOVA. Before proceeding to the analysis stage, normality assumptions of the data were taken into consideration and a significance level of 0.05 was taken. SPSS 21.00 program was used in the analysis of research data. As a result of the research, a statistically significant difference was found between the anger control and self-esteem levels of high school students, gender, licensed athlete status, mother and father education status scores ($p <0.05$). The findings are discussed in literal light and suggestions have been developed in the light of the results. ,

Keywords: High School Student, Anger, Self-esteem.

SB265

Aktif Sporcuların Karar Verme Stillerinin İncelenmesi

[1]Mustafa Baş, [2]Elif Aydın, [1]Fatih Kırkbir

[1]Karadeniz Teknik Üniversitesi/Trabzon
[2]Gümüşhane Üniversitesi/Gümüşhane

Email : *mustafaabat@hotmail.com, aydinelif_61@hotmail.com, fatihkirkbir@gmail.com*

Bu araştırmanın amacı, Trabzon'daki Türkiye Olimpik Hazırlık Merkezindeki Judo ve Boks sporcularının karar verme stratejilerini incelemektir. Araştırmanın örneklem grubunu Trabzon'daki Olimpik Hazırlık Merkezine 2017 yılında gelen Judo ve Boks sporcuları oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak, kişisel bilgi formu ve Mann ve arkadaşları (1998), tarafından geliştirilen, Deniz (2004) tarafından Türkçeye uyarlanarak geçerlik ve güvenirlik çalışması yapılmış olan Melbourne Karar Verme Ölçeği kullanılmıştır. Araştırma verilerinin istatistiksel analizi için SPSS 21 paket programı kullanılmıştır. Veris setinin analizinde ikili karşılaştırmalar için t Testi ve ikiden fazla grupların değerlendirilmesinde ise Tek Yönlü Varyans Analizi testi kullanılmış ve istatistiksel anlamlılık düzeyi için p<0,05 alınmıştır. Araştırmaya katılan sporcularının öz-saygı ve karar verme düzeylerinin yüksek olduğu ve karar verme stilleri alt boyutlarından dikkatli karar verme stilini tercih ettikleri, daha sonra sırasıyla kaçıngan, erteleyici ve panik karar verme stilleri alt boyutlarının izlediği sonucuna varılmıştır. Kadın sporcuların erkek sporculara göre öz-saygı düzeylerinin daha yüksek olduğu ve kadın sporcuların dikkatli karar verme stili alt boyutunu, erkek sporcuların ise daha çok kaçıngan karar verme stili alt boyutunu tercih ettikleri görülmüştür. Araştırmada, lisans eğitim düzeyine sahip sporcuların karar vermede öz-saygı ve dikkatli karar verme alt boyutunu, lise eğitim düzeyine sahip sporcuların kaçıngan karar verme alt boyutunu kullandıkları tespit edilmiştir..

Anahtar Kelimeler: Karar Verme, Olimpik Hazırlık Merkezi, Sporcu.

Investigation Of Deciding Styles Of Active Sports

The aim of this research is to examine the decision-making strategies of Judo and Boxing athletes in Turkey Olympic Preparatory Center in Trabzon. The sample group of the research is composed of Judo and Boxing athletes which came to the Olympic Preparatory Center in 2017. The Melbourne Decision Making Scale, which was developed by Mann et al. (1998) and adapted to Turkish by Deniz (2004), has been used as a data collection tool in the research. SPSS 21 package program was used for statistical analysis of research data. In the analysis of the data set, the t test was used for binary comparisons and the one way ANOVA test was used for evaluating more than two groups and p <0.05 was taken for statistical significance level. The athletes participating in the survey had higher self-esteem and decision-making levels and preferred careful decision- making styles from decision-making style subdimensions, followed by submissive, repulsive and panic decision style subscales respectively. It is seen that female athletes have higher self-esteem levels than male athletes and that female athletes prefer cautionary decision style subscale and male athletes prefer avid decision style subscale. In the study, it was determined that undergraduate athletes have self-esteem and careful decision-making sub-dimension in decision making and athletes with high school education level use inferior decision making sub-dimension.

Keywords: Decision Making, Olympic Preparation Center, Sportsman.

SB274

Bisiklet Sporcularında Hedef Bağlılığı ve Psikolojik Dayanıklılık

***[1]Bahadır Altay*, [1]Gülsüm Baştuğ, [2]İbrahim İhsan Arıkan**

[1]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi-Spor Bilimleri Fakültesi-Muğla
[2]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi-Sosyal Bilimler Enstitüsü-Muğla

***Email :** gymcaptain@gmail.com, gbastug@mu.edu.tr, Donis_1453@hotmail.com*

Giriş; Hedef bağlılığı, bir hedefe ulaşmadaki kararlılık (Locke ve ark.,1981) veya bir problemi çözme çabasını devam ettirmek ve zamanla zor bir hedefi başarmak için odaklanma Naylor ve Ilgen, (1984) şeklinde ifade edilmektedir. Psikolojik dayanıklılık, kişinin herhangi bir olumsuzlukla karşılaştığında dahi yaşama dair umudunu yitirmemesi ve yaşamdan anlam bulabilme becerisidir (Deveson, 2003). Bisiklet sporu, fiziksel ve psikolojik dayanıklılık gerektiren spor dallarından biridir. Bisiklet sporcusu ortalama olarak her yıl antrenmanlarda, özel ve resmi yarışmalarda yaklaşık olarak 30- 35.000 km bisiklet sürmektedir. Fiziksel ve psikolojik dayanıklılık gerektiren, zorlayıcı çevre şartlarında yapılan ve hedefe ulaşmak amacında olan bisiklet sporcularında, ani, beklenmedik problemler karşısında çözüm yolu bulabilme, kararlı ve sabırlı olma, belirlenen hedefe ulaşmak için fiziksel ve psikolojik dayanıklılık göstermesi gerektiği düşünülmektedir. Bisiklet sporcularında hedef bağlılığı ve psikolojik dayanıklılığın incelenmesi, performansı iyileştirme, başarı motivasyonu ve bu alanda yapılan çalışmalara katkı sağlaması bakımından önemlidir.

Amaç; Bu çalışmada, elit seviyedeki bisiklet sporcularında hedef bağlılığı ve psikolojik dayanıklılığın incelenmesi amaçlanmıştır.

Metod; Çalışmaya, Muğla, Konya, Manisa, İzmir, Çanakkale, Antakya, Alanya, Giresun, Adıyaman illerinde bisiklet sporu yapan, yaşları 18–27 yaş arasında olan, ulusal ve uluslararası yarışlara katılmış 94 elit bisiklet sporcusu gönüllü olarak katılmıştır. Katılımcıların yaş grupları, Gençler ve büyükler kategorisinde (18-25 yaş) 36 sporcu, ileri yetişkinler kategorisinde (25 yaş üzeri) 58 sporcudan oluşmaktadır. Bisiklet sporcularının psikolojik dayanıklılığını belirlemek için ve Friborg ve ark. (2003) tarafından geliştirilen "Yetişkinler için Psikolojik Dayanıklılık Ölçeği (YPDÖ)" (Resilience Scale for Adults) ile Hollenbeck ile Williams ve Klein (1989) tarafından geliştirilen, Şenel ve Yıldız (2016) tarafından uyarlanan "Hedef Bağlılığı Ölçeği" (Goal Commitment Scale) kullanılmıştır. Çalışmamızda ölçek güvenirlik kat sayısı 0.913 olarak tespit edilmiştir.

Bulgular; Bisiklet sporcularında psikolojik dayanıklılık alt boyutları olan kendilik algısı, gelecek kaygısı, yapısal stil ile spor yaşı arasında anlamlı farklılık bulunmuştur ($p<0.05$). Hedef bağlılığı ile spor yaşı arasında anlamlı farklılık bulunmuştur ($p<0.05$). Hedef bağlılığı, 8 yıl ve daha az bisiklet sporu yapanlarda ortalama değeri 13.47±2.12 iken 8 yıldan fazla bisiklet sporu yapanlarda 14.42±2.36 olarak bulunmuştur. Spor yaşı arttıkça kendilik algısı, gelecek kaygısı, yapısal stil ve hedef bağlılığı puanlarının da artış gösterdiği belirlenmiştir.

Sonuç ve Tartışma, hedef bağlılığı ve psikolojik dayanıklılık açısından cinsiyetler arasında anlamlı fark bulunmamıştır. Bisiklet sporcularında psikolojik dayanıklılık alt boyutları olan kendilik algısı, gelecek kaygısı, yapısal stil ile spor yaşı arasında anlamlı farklılık bulunmuştur. Hedef bağlılığı ile spor yaşı arasında anlamlı farklılık bulunmuştur. Spor yaşı arttıkça hedef bağlılığı da artış göstermektedir. Hedef bağlılığı ile psikolojik dayanıklılık arasında anlamlı bir ilişki tespit edilmemiştir. Hedef bağlılığı ve psikolojik dayanıklılık araştırması, sporcuların kişilik özellikleri dikkate alınarak yapılabilir.

Anahtar Kelimeler: Bisiklet sporcuları, hedef bağlılığı, psikolojik dayanıklılık.

Goal Commitment and Psychological Toughness in Bicycle Sports

Introduction: Goal commitment refers to determination to reach a goal (Locke et al., 1981) or concentration to keep an effort to solve a problem and to accomplish a difficult task in time (Naylor and Ilgen, 1984). Psychological toughness is a skill no to lose hope when faced with any negation and find meaning of life (Deveson, 2003). Cycling sport is one of the sports require physical and psychological endurance. Cycling athlete bikes approximately between 30-35.000 kilometers in training, special and formal contests each year. It is thought that athletes should show physical and psychological toughness to reach specified target, find solution for unexpected, sudden problems, be patient and determined in this sport that requires physical and psychological

endurance, that is done extreme conditions. It is important to examine goal commitment and psychological toughness of cycling athletes for performance improvement, success motivation and contribution to the studies in this field.

Purpose: This study aimed to examine goal commitment and psychological toughness of elit cycling athletes.

Method: 94 elite cycling athletes from Muğla, Konya, Manisa, İzmir, Çanakkale, Antakya, Alanya, Giresun, Adıyaman, participated in international and national contest, aged between 18-27 participated in this study. 36 athletes were in the youth category (18-25 years) and 58 athletes were adult category (over 25 years). Resilience Scale for Adults, developed by Friborg et al. (2003), was used to determine psychological toughness of athletes. Goal Commitment Scale, developed by Hollenbeck, Williams and Klein (1989) and adapted to Turkish by Şenel and Yıldız (2016), was used to determine goal commitment. Scale reliability coefficient was found to be 0.913. Results: Significant differences were found between sporting ages in terms of subscales of psychological toughness, self-perception, future anxiety, and structural type ($p<0.05$). Significant difference was found between sporting ages in terms of goal commitment ($p<0.05$). The goal commitment was found to be 14.42 ± 2.36 for cyclists who were 8 years or less and 13.47 ± 2.12 for cyclists. As the age of the sport increased, self-perception, future anxiety, structural style and goal commintment scores also increased.

Discussion and Conclusion: No significant differences were found between genders in terms of psychological toughness and goal commitment. Significant differences were found between sporting ages in terms of subscales of psychological toughness, self-perception, future anxiety, and structural type. Significant difference was found between sporting ages in terms of goal commitment. While sport age increases, so do goal commitment. There was no significant relationship between goal commitment and psychological toughness.Goal commitment and psychological toughness research can be done by considering the personality traits of athletes.

SB282

Duygusal Tutarsızlığın Üniversite Öğrencisi Sporcularda Mental Strese Verilen Otonom Kardiak Yanıtlara Etkisi

***[1]Aylin Zekioglu*, [1]Serdar Tok, [1]Nihal Dal, [2]Recep Görgülü, [3]Arkun Tatar**

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa
[2]Uludağ Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Bursa
[3]Fsm Vakıf Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Psikoloji Bölümü,İstanbul

***Email :** aylinzekioglu@yahoo.com, aylinzekioglu@yahoo.com, tokserdar@gmail.com, nihal_arc@yahoo.com, gorgulu@uludag.edu.tr, arkuntatar@yahoo.com*

Sporcuların fiziksel strese verdiği otonom kardiak yanıtlar konusunda hatırı sayılır miktarda çalışma bulunmasına rağmen sporcuların mental strese verdikleri otonom kardiak yanıtları inceleyen kısıtlı sayıda çalışma bulunmaktadır. Buna ek olarak başta duygusal tutarsızlık olmak üzere belirli kişilik özelliklerinin strese verilen otonom-kardiak yanıtlara olan etkisi konusunda da bir anlayış eksikliği bulunmaktadır. Bu çalışmanın amacı duygusal tutarsızlığın sporcularda mental strese verilen Kalp Atım Hızı Değişkenliği (KHD)tepkisine olan etkisini incelemektir. Örneklem grubu yaşları 19 ile 24 arasında değişen 49 sporcu öğrenciden oluşmuştur. Katılımcılar ilk olarak Beş Faktör Kişilik Ölçeği'nin duygusal tutarsızlık maddelerini yanıtlamışlardır. Takiben, katılımcıların KHD aktiviteleri 4 dk. Boyunca istirahat koşullarında ölçülmüştür. Deneyin sonraki aşamasında katılımcılar KHD aktiviteleri ölçülürken Mental Stres olarak 4 dk. İçinde stroop testini tamamlamışlardır. Stroop testinde katılımcılar farklı renkte yazılmış renk isimlerine maruz bırakılmıştır(Kırmızı renkte yazılmış yeşil). Deneyde katılımcıdan sözcüğü görmezden gelerek rengin kendisini olabildiğince hızlı ve doğru bir biçimde söylemesi istenmiştir. Deney sırasında ölçülen KHD düşük frekans (DF) ve RMSSD olarak ifade edilmiştir. Elde edilen veri setinin analizi için örneklem grubu duygusal tutarsızlık skorunun medyan değerine göre yüksek ve düşük duygusal tutarsızlık gruplarına ayrılmıştır. Sonraki aşamada Wilcoxon signed rank test ile KHD parametlerinin istirahattan stresör koşuluna olan değişimi yüksek ve düşük duygusal tutarsızlık gruplarında incelenmiştir. Sonuçlar düşük duygusal tutarsızlık grubunda RMSSD (z=2.97, p=.003) ve LF (z=3.02, p=.002).. değerlerinin anlamlı şekilde arttığını göstermiştir. Öte yandan yüksek duygusal tutarsızlık grubunda RMSSD (z=1.31, p=.189) ve DF (z=1.71, p=.241) açısından bir değişim gözlemlenmiştir. Araştırmada elde edilen sonuçlar sporcuların mental strese verdikleri otonom yanıtların kişilik özelliklerine ve özelliklede duygusal tutarsızlığa göre farklılaşabileceğine işaret etmiştir. Sempatik sinir sisteminin bir göstergesi olan DF bandındaki yükseliş sadece düşük duygusal tutarsızlık grubunda görülmüştür. Yüksek duygusal tutarsızlık grubundaki DF artışı olmayışı, bu grubun mental strese otonom kardiak yanıt geliştirme becerisinin daha az olduğunu göstermektedir. Sonuç olarak, araştırmadan elde edilen bulgular sporcuların psiko- fizyolojik uyarılmışlık düzeyini düzenlemeyi amaçlayan antrenör ve diğer uygulamaların kişilik özelliklerini dikkate alması gerektiği görülmektedir.

The Effects Of Exercise Participation On Social Skills

Despite the appreciable amount of literature on athletes' autonomic-cardiac responses to physical stress, limited study has examined athletes' autonomic-cardiac responses to mental stress. Moreover, there is lack of understanding whether certain personality traits, namely neuroticism, may have an influence on athletes' cardiac responses to mental stress. Therefore, the present study aimed to explore whether neuroticism may account for athletes' heart rate variability (HRV) in response to mental stress, which is a no-invasive measurement of the interaction between autonomic nervous system and the cardiovascular system. The sample included 49 student athletes, age ranging from 19 to 24. Participants first completed the Five Factor Personality Inventory to measure neuroticism. Then, their resting HRVs were measured for four minutes. Afterwards, participants took a modified version of stroop word-color task within four minutes as the mental stressor. In the stroop word-color task participants were exposed to a series of color names (red, green, yellow, blue and purple) printed in different ink colors (i.e., blue printed in red). Participants were asked to name the color of ink inhibiting the word read while their HRVs were measured. HRV was expressed as low frequency (LF) power in frequency domain and RMSSD in time domain. To analyze obtained data set participants were grouped as high and low neuroticism groups based on a median split of neuroticism scores. Then, a series of Wilcoxon signed rank tests were performed to compare HRV activity differences between baseline and stressor conditions separately in high and low neuroticism groups. Results indicated a significant change in terms of RMSSD (z= 2.97, p= .003) and LF (z= 3.02, p= .002) from baseline to stressor condition in low neuroticism group. On the other hand, no significant change was

observed in terms of RMSSD (z= 2.97, p= .003) and LF (z= 3.02, p= .002) in low neuroticism group. The results observed in the present study revealed that athletes' responses to mental stress may vary as a result of personality traits especially neuroticism. The increase in LF band, which is an indicator of sympathetic system, was only evident in the low neuroticism group. The lack of increase in LF band in high neuroticism group may support the argument that individuals having higher levels of neuroticism may have less ability to develop an autonomic cardiac response to mental stress. In conclusion, researchers or other practitioners aiming to regulate individuals' psycho-physiological responses to stress should take into account personality traits such as neuroticism.

SB283

Spor ve Egzersiz Psikologu Konusuna Eleştirel Bir Yaklaşım

***[1]Ersin Afacan*, [3]Ahmet Uslu, [4]Gökhan Çobanoğlu**

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi
[2]Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü
[3]Anadolu Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi
[4]Manisa Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi

***Email :** mentorersin@hotmail.com, mentorersin@hotmail.com, auslu@anadolu.edu.tr, mgcobanoglu@hotmail.com*

Giriş: Ülkemizde özellikle profesyonel takım ve sporcuların, performansın zihinsel (mental) kısmını güçlendirmek için geçmişe göre daha çok arayış içine girdikleri gözlemlenmektedir. Fakat aralarında teknik direktör, antrenör, sporcu ve yöneticilerin de bulunduğu çoğu spor insanı, spor psikolojisini anormal bireyler veya problemli spor insanları ile uğraşmak olarak algılamaktadır. Bu nedenle zihinsel antrenman kavramı, spor kültürümüzde negatif anlam taşımaktadır. Halbuki, zihinsel antrenman, başarı için gerekli zihinsel yetenekleri öğreterek sporcuyu kapasitesinin tamamını sergilemekten alıkoyan zihinsel engelleri nasıl aşacaklarını gösteren spor psikolojisinin bir parçasıdır.

Amaç: Araştırmanın amacı, spor ve egzersiz psikologu konusunda bir farkındalık meydana getirmektir. Böylece, ülkemizde belirsizlik içinde olan bu çalışma alanı ile ilgili bilgi eksikliğinin giderilmesine katkıda bulunmak amaçlanmıştır.

Yöntem: Araştırmanın Örneklemi: Araştırmanın çalışma evrenini, spor ve egzersiz psikolojisi ile ilgili yayımlanmış erişilebilir nitelikteki yabancı kaynaklar oluşturmaktadır. Örneklem ise ulaşılabilinen sınırlı sayıda makale ve kitap ile sınırlandırılmıştır. Bilgi Toplama Yöntemi: Araştırmada, tarama yöntemi kullanılmıştır. Bilgi Analizi: Tarama yöntemi ile toplanan bilgiler, eleştirel bir bakış açısıyla değerlendirilerek ülkemiz koşullarına uygun yorumlar yapılmış ve kaynakça gösterilerek raporlaştırılmıştır.

Sonuç ve Tartışma Günümüzde spor psikolojisi, geniş bir nüfus alanına uygulanır. Bazı spor psikologları, elit sporcuların doruk performansı başarmalarına yardımcı olmaya çalışır. Bazı spor psikologları ise çocuklar, fiziksel veya zihinsel engelli kişiler, yaşlılar ve amatör katılımcılarla ilgilenir. Bu geniş ilgiyi yansıtmak için, alan spor ve egzersiz psikolojisi diye adlandırılır. Spor psikolojisi, farklı insanlar için farklı anlamlara gelebilir. Antrenör veya sporcu için önemli bir oyun öncesi takımın veya sporcunun hazırlığına yardımcı olması için getirilmiş bir uygulayıcının eylemlerini ifade edebilir. Spor bilimcisi için beyin ve merkezi sinir sistemi ve bunların sportif performansa etkilerine odaklanan disiplin dalı olarak tanımlanabilir. Spor psikologu için genel olarak fiziksel egzersizi ve özel olarak yarışmacı sporu anlaması amacıyla psikolojik teorileri ve metotları uygulayan psikoloji disiplini olarak tanımlanabilir. Her geçerli tanım kendi hedef kitlesi için uygundur. Spora ilişkin öğretmenlik, kondisyon ve sağlıkla ilgili meslekler, spor yönetimi, spor basını ve yayımcılığı, spor hukuku, spor danışmanlığı, spor bilimcisi, spor hekimliği, spor istatistikçisi ve benzeri bir çok değişik meslek grupları ortaya çıkmıştır. Bunlardan biri de spor ve egzersiz psikologudur. Spor ve egzersiz psikologlarının kariyerleri çeşitlidir. Onlar, profesyonel etkinliklerinde üç temel rol oynar. Araştırma yapmak, öğretmek ve danışmanlık.

Critical Approach To Sport and Exercise Psychologist

Introduction It is observed that especially professional teams and athletes begin to search the ways of strengthening the mental factors of performance more than the past in our country. However, many people including coach, trainer, athlete, and managers perceive that sport psychology deals with abnormal individual or sportsmen having a problem. Therefore, the concept of mental training has a negative meaning in our sport culture. Whereas, mental training is the part of sport psychology which explains how to overcome the mental obstacles, which hold an athlete back from performing the best performance, by teaching the required mental abilities for a success.

Purpose: The purpose of the research is to bring an awareness to the field of sport and exercise psychologist. Therefore, it is aimed to contribute to fulfil the lack of knowledge as to this field of study that is in uncertainty.

Method: Sample of the Investigation: Target population of the study is comprised of the available foreign sources published related to sport and exercise psychology. Sample is restricted with the limited availability of the articles and books. Data Collection Method: The scanning method was used in the research. Data Analysis: The information gathered through the scanning method was analyzed by a critical approach, interpreted for the appropriate conditions of our country and reported by giving a reference.

Conclusion and Discussion Today, sport psychology applies to a broad population base. Some sport psychologists help elite athletes achieve peak performance. Some other sport psychologists are concerned more with children, physically or mentally disabled people, seniors, average participants. To reflect this broadening of interests, the field is now called sport and exercise psychology. To a coach or athlete, it may refer to the actions of a practitioner who is brought in to help the team or athlete prepare before an important game. To a sport scientist, it may describe the branch of the discipline that focuses on the brain, central nervous system and their influence on sporting performance. To a sport psychologist, the term may describe a discipline of psychology that applies psychological theories and methods to understand physical exercise in general and competitive sport in particular. Each working definition is appropriate for its own target audience. Many different profession groups concerning sport such as teaching, conditioning and health-related professions, sport management, sport press and publishing, sport law, sport counselling, sport scientist, sport medicine, sport statistics, similar professions emerged. One of these is sport and exercise psychologist. Sport and exercise psychologists pursue varied careers. They serve three primary roles in their professional activities: conducting research, teaching, and consulting. Sport and exercise psychologists are divided into two groups: clinical sport psychologists and educational sport psychologists. Educational sport psychologists work on performance enhancement. These experts are known as mental coaches; therefore, we are of the opinion that it would be appropriate to call educational sport psychologists as mental performance coaches given the cultural structure of our country.

Keywords: Sport and exercise psychologist, mental coaching, mental coach

SB300

Spor Bilimleri Fakültesi Öğrencileri İle Diğer Fakültelerde Okuyan Öğrencilerin Depresyon, Anksiyete ve Stres Düzeylerinin İncelenmesi

[1]Menderes Kabadayı, [1]Ali Kerim Yılmaz, [1]Alperen Erkin [1]Serhat Erail, [1]Coşkun Yılmaz

[1]19 Mayıs Üniversitesi Yaşar Doğu Spor Bilimleri Fakültesi / Samsun

Email : *serhat_erail@hotmail.com*

Giriş: Günümüzde araştırmacılar tarafından depresyon, anksiyete ve stresin genel duygusal problemler olduğunu kabul edilmektedir (Akpınar, 2013; Durna, 2006; İlhan, Bahadırlı ve Toptaner, 2014; Toros, Tot ve Düzovalı, 2002; Yılmaz ve Ocakbaşı, 2010). İnsanlar gündelik hayatta bu üç duygu durumunu belirli sebeplere bağlı olarak mutlaka yaşarlar. Bu anlamda mühim olan bu duygu durumlarından kaçmak değil olası yaşanması durumunda bu duygularla nasıl başa çıkılabileceğini bilmektir. Stres, depresyon ve anksiyete arasında bir etkileşimin var olduğu söylenebilir. Stres, depresyon ve anksiyeteye göre daha hafif yaşanırken, depresyon bu üç duygu durumu arasında yaşanılan en ağır duygu durumu olarak ifade edilebilir (Üstün & Bayar, 2015).

Amaç: Araştırmanın amacı; Spor bilimleri fakültesi öğrencileri ile diğer fakültelerde öğrenim gören öğrencilerin depresyon, anksiyete ve stres düzeylerinin farklı değişkenlere göre incelenmesidir.

Metod: Araştırmamıza, Ondokuz Mayıs Üniversitesi Yaşar Doğu Spor Bilimleri Fakültesinde öğrenim gören 100 ve diğer fakültelerden 100 öğrenci olmak üzere toplamda 200 (105 Kadın, 95 Erkek) kişi katılmıştır. Veri toplama aracı olarak Lovibond (1995) tarafından geliştirilen Akın ve Çetin (2007) tarafından Türkçeye uyarlanan 4'lü likert tipi 3 alt boyuttan oluşan (Depresyon, Anksiyete ve Stres) Depresyon, Anksiyete ve Stres Ölçeği (DASS-42) kullanılmıştır. Araştırmamızda kullanılan DASS-42 ölçeğinin Cronbach Alpha iç tutarlılık katsayısı 0.90 olarak hesaplanmıştır. Verilerin istatistiksel analizinde SPSS 21.0 paket proğramı kullanılmıştır. Verilerin analizinde normal dağılım gösteren veri setleri için bağımsız t-testi, normal dağılım göstermeyen veri setleri için ise Mann-Whitney U testi kullanılmıştır.

Bulgular: Bölüm, yaş ve cinsiyet değişkenlerine göre Spor Bilimleri Fakültesi öğrencileri ile diğer fakültelerde okuyan öğrencilerin Stres, Anksiyete ve Depresyon düzeyleri bakımından istatistiksel açıdan anlamlı farklılıklara rastlanılmazken ($p>0,05$), Spor Bilimleri Fakültesi öğrencileri ile diğer fakülte öğrencileri arasında Stres ($p<0,098$) ve Depresyon Düzeyleri ($p<0,074$) bakımından istatistiksel olarak daha anlamlı farklılık olduğu görülmektedir.

Sonuç: Sonuç olarak, Spor Bilimleri Fakültesi ve diğer fakültelerde öğrenim gören öğrencilerin yaş ve cinsiyete göre stres, anksiyete ve depresyon düzeyleri bakımından benzer sonuçlar ortaya koyduğu ancak bölüm farklılıklarından kaynaklı olarak diğer fakülte öğrencilerinin Spor Bilimleri Fakültesi öğrencilerine oranla stres ve depresyon düzeylerinin daha yüksek sonuçlar ortaya çıkardığı görülmektedir. Diğer fakülte öğrencilerinin stres ve depresyon oranlarının yüksek sonuçlar ortaya koyması okudukları bölümlerin zorluk dereceli ve ders yoğunluklarına bağlı olarak değişkenlik gösterdiği düşünülmektedir.

Kaynaklar Akpınar, B. (2013). Öğretmen adaylarının stres düzeylerinin çeşitli değişkenler açısından analizi. Dicle Üniversitesi Ziya Gökalp Eğitim Fakültesi Dergisi,21, 229-241. Durna, U. (2006). Üniversite öğrencilerinin stres düzeylerinin bazı değişkenler açısından incelenmesi. İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi,20 (1), 319-343. İlhan, N. Bahadırlı, S., & Toptaner, N. E. (2014). Üniversite öğrencilerinin ruhsal durumları ile sağlık davranışları arasındaki ilişkinin belirlenmesi. Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Dergisi, 4 (4), 207-215. Toros, F., Tot, Ş., & Düzovalı, Ö. (2002). Kronik hastalığı olan çocuklar,anne ve babalarındaki depresyon ve anksyete düzeyleri. Klinik Psikayatri,5, 240-247. Yılmaz M. ve Ocakbaşı, A. F. (2010). Bir kız öğrenci yurdunda kalan üniversite öğrencilerinin anksiyete düzeylerinin belirlenmesi. Maltepe Üniversitesi Hemşirelik Bilim ve Sanat Dergisi, 3 (1), 1-9. Akın, A. ve Çetin, B. (2007). Depresyon, anksiyete, stres ölçeği (dasö): geçerlik ve güvenirlik çalışması. Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri,7 (1), 241-268. Üstün, A ve Bayar, A. (2015). Üniversite Öğrencilerinin Depresyon, Anksiyete Ve Stres Düzeylerinin Çeşitli Değişkenlere Göre İncelenmesi. Journal of Research in Education and Teaching, 4,(1), 384-390.

Analysis Of Depression, Anxiety and Stress Levels Of Students Of Faculty Of Sport Sciences and Other Faculties

Introduction: Today, depression, anxiety and stress are accepted as general emotional problems by researchers (Akpınar, 2013; Durna, 2006; İlhan, Bahadırlı and Toptaner, 2014; Toros, Tot and Düzovalı, 2002; Yılmaz and Ocakbaşı, 2010). In daily life, human beings experience these three states in one way or another. The important thing here is to not to avoid these states, but to know how to cope with these feelings. It can be said that there is an interaction between stress, depression and anxiety. While stress is milder than depression and anxiety, depression can be expressed as the most severe of these three emotional states.

Purpose: The purpose of this study is to analyze the depression, anxiety and stress levels of students in the faculty of sport sciences and other faculties in terms of different variables.

Method: A total of 200 students (105 women and 95 men) studying at Faculty of Sport Sciences and other faculties of Ondokuz Mayıs University participated in our study. 4-Likert type Depression, Anxiety and Stress Scale (DASS-42) developed by Lovibond (1995) and adapted into Turkish by Akın and Çetin (2007) which had 3 sub-dimensions (depression, anxiety and stress) was used as data collection tool. Cronbach Alpha internal coefficient of DASS-42 used in our study was found as 0.90. SPSS 21.0 program was used for statistical analysis of data. Independent t-test was used for the analysis of normally distributed data, while Mann-Whitney U test was used for data which were not normally distributed.

Results: While no statistically significant differences were found between stress (Table 2), anxiety (Table 3) and depression (Table 4) levels of Sport Sciences Faculty students and the students in other faculties in terms of department, age and gender ($p>0,05$), statistically more significant differences can be seen between Sport Sciences Faculty students and the students in other faculties in terms of stress ($p<0,098$) and depression levels ($p<0,074$).

Conclusion: As a conclusion, it can be seen that stress, anxiety and depression levels of Sport Sciences Faculty students and the students in other faculties were similar in terms of age and gender; however, in terms of department, students in other faculties had higher stress and depression levels when compared with the students of the faculty of Sport Sciences. The fact that students of other faculties had higher stress and depression levels is thought to result from the difficulty levels of departments they studied and the intensity of their lessons.

SB301

Sporda Mental Dayanıklılık Ölçeği'nin Geçerlik ve Güvenirliği

[2]Hüseyin Pehlivan, [1]Sırrı Cem Dinç

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa
[2]Karşıyaka Tenis Kulübü, İzmir

Email : *huseyinpehlivan89@gmail.com, scem.dinc@gmail.com*

Bu çalışmanın amacı "Sporda Mental Dayanıklılık Ölçeği" (SMDÖ) (Sheard ve diğ.,2009) Türkçe versiyonunun geçerlik ve güvenirliğini sınamaktır. Araştırmaya aktif olarak müsabakalara katılan; takım (futbol, voleybol, basketbol) ve bireysel (tenis, atletizm) spor branşlarından 138 kadın (= 18,12, ss=3,91 yaş) 219 erkek (= 18,98, ss= 4,69 yaş) olmak üzere 357 sporcu katılmıştır. Birinci alt boyutu 6 diğer iki alt boyu 4 maddeden oluşan ve "kesinlikle doğru", "genellikle doğru", "nadiren doğru", "hiç doğru değil" ifadelerinin sırasıyla A, B, C ve D biçiminde işaretlenen ölçek maddelerinin 1-8 arası pozitif, 9-14 arası ise negatif puanlanmakta ve ölçek veya alt boyutlarda toplam skor dikkate alınmaktadır. Yapılan doğrulayıcı faktör analizinde, 14 maddelik ölçeğin uyum indeksleri düşük bulunmuştur. Faktör yükü düşük bulunan 1.madde çıkarıldıktan sonra yapılan DFA ile uyum indekslerinin tümünün iyi düzeyde, tüm maddeler için t değerlerinin 0,01 düzeyinde anlamlı ve modelin iyi uyum verdiği bulgusu elde edilmiştir. Ölçeğin alt boyutlarındaki Cronbach Alfa iç tutarlılık katsayıları 0,62 (Güven), 0,74 (Bağlılık) ve 0,71 (Kontrol), toplam ölçek için ise 0,72'dir. Bu sonuçlar ışığında Sporda Mental Dayanıklılık Ölçeği Türkçe versiyonunun kullanılabilir olduğu söylenebilir.

The Validity And Reliability Of The Turkish Version Of Sports Mental Toughness Questionnaire

The aim of this study was to test the validity and reliability of the Turkish version of Sports Mental Toughness Questionnaire (SMTQ) developed by Sheard, et al. (2009). 138 female (=18,12, ss=3,91years old) and 219 male (=18,98, ss=4,69 years old) currently competing totally 357 athletes from the team sport (football, volleyball, basketball) and individual sport (tennis, athletics) participated to the study. The scale in which the first sub-dimension has 6, and the other two sub-dimensions have 4 items is marked "very true", "mostly true", "a little true" and "not all true" in the form of A, B, C and D respectively. Items 1 – 8 are positively and Items 9 – 14 are negatively scored and the higher score is better. The fit index values for 14 items scale was found to be low in confirmatory factor analysis. It was found that all of the fit indexes with DFA were at a "good" level, t value of all items were significant at 0,01 level and the model was good fit after the first items with low factor loading was excluded from the model. Internal consistency coefficients of SMTQ were found ranging from 0,62 (Confidence) to 0,74 (Constancy) 0,70 (Challenge-Skill Balance) to 0.71 (Control) and total 0,72. It can be concluded that Turkish version of SMTQ is used in the light of these results.

SB302

Yaz Spor Okullarına Devam Eden Sporcuların Spora Katılım Motivasyonlarının Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi

[2]İlker Özmutlu, [2]Başak Eroğlu, [1]Mehmet Serdar Saygılı, [1]Erdi Çamlı, [1]Güvenç Güneş

[1]Namık Kemal Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Tekirdağ
[2]Namık Kemal Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Tekirdağ

Email : *iozmutlu@nku.edu.tr, beroglu@nku.edu.tr, serdar.saygili76@gmail.com, erdicamli59@hotmail.com, guvencgu@hotmail.com*

Yaz Spor Okullarına Devam Eden Sporcuların Spora Katılım Motivasyonlarının Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi Spora katılım motivasyonu (participation motivation) kavramı, spor psikolojisi alanında çalışan araştırmacılar tarafından gençlerin spora katılım nedenlerini tanımlamak ve kategorize etmek amacıyla kullanılmış ve bu yönde birçok çalışma yapılmıştır.

Amaç; 2017 yılında Tekirdağ ilinde açılan yaz spor okullarına katılan sporcuların bu etkinliklere katılma nedenlerinin ortaya konulmasıdır. Çalışmanın evrenini 2017 yılı Temmuz ve Ağustos aylarında Tekirdağ İl merkezinde açılan yaz spor okullarına aktif olarak katılan yaklaşık 800 sporcu öğrenci oluşturmuştur. Örneklem grubu ise aynı evren içerisinden tesadüfi yöntem ile seçilen 9-15 yaş aralığındaki124 kız ve 82 erkek olmak üzere toplam 206 sporcu öğrenciden oluşturulmuştur.

Yöntem; Araştırmada ilişkisel tarama (survey) modeli kullanılmıştır. Veri toplama aracı olarak Gill ve ark. (1983) tarafından geliştirilen, Çelebi (1993) tarafından Türkçeye çevrilen ve Oyar ve ark. (2001) tarafından geçerlik ve güvenirliği yapılan, 30 madde ve 8 alt boyuttan (Başarı/Statü, Fiziksel uygunluk/Enerji harcama, Takım üyeliği/Ruhu, Arkadaş, Eğlence, Yarışma, Beceri gelişimi, Hareket/Aktif olma) oluşan Spora Katılım Güdüsü Ölçeği (PMQ) kullanılmıştır. Ölçek "Çok Önemli", "Az Önemli" ve "Hiç Önemli Değil" şeklinde Likert tipi 3'lü bir derecelendirme ölçeğidir. Ölçek için Cronbach's Alfa güvenirlik katsayısı .81olarak bulunmuştur. Verilerin analizinde IBM Spss 18 paket programından yararlanılmıştır. Parametrik verilere uygun olarak tek yönlü Varyans Analizi (One-Way Anova) ve bağımsız t testi; Non-Parametric veriler için Kruskal - Wallis testi ve Post Hoc incelemelerde ise Tukey HSD testi kullanılmıştır.

Bulgular; Çalışmanın sonucunda Spora Katılım Motivasyonu açısından cinsiyet, ailede spor yapma durumu, branş ve lisanslı sporcu değişkenlerinde istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmazken ($p>0,05$); yaş değişkeninde ise istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmuştur ($p<0,05$). Elde ettiğimiz verilerin sonucuna göre 15 yaş grubundaki öğrencilerin spora katılım motivasyonları diğer yaş grubundaki öğrencilere oranla daha yüksek Bulunmuştur.

Sonuç; Spora ve fiziksel etkinliklere katılım nedenlerinin belirlenmesi, daha çok sayıda çocuk ve genç yaştaki bireylerin bu etkinliklere katılmalarına imkan sağlayacağı gibi katılımın önündeki engellerin belirlenmesine de yardımcı olacaktır.

The Evaluation Of Sports Participation Motivations Of Summer Sport School Students According To Different Variables

The Evaluatıon Of Sports Partıcıpatıon Motıvatıons Of Summer Sport School Students Accordıng To Dıfferent Varıables The motivation to participate in sports has been studied by the researchers that worked in the field of sports psychology to identify and categorize the causes of participation in the sport of youth, and several studies have been evaluated on this subject. PURPOSE: The aim of this study is to examine the participating reasons of the youth athletes in summer sports schools in Tekirdağ province in 2017. The study's universe was formed by approximately 800 athletes who actively participated in summer sports schools in Tekirdağ province in July and August of 2017. The sample group consisted of 206 athletes, 124 female and 82 male, aged between 9-15 years, who were randomly selected from the same universe.

Method: Relational survey model wasused in the study. Participation Motivation Questionnaire (PMQ) which was founded by Gill at al. (1983), trasnslated toTurkish by Çelebi (1993) and validty and reliability analyses performed by Oyar at al. (2001) has been used to determine thedatas in the presentstudy. PMQ consist of 30 itemsand 8 subscales (Achievement/Status, Energy/Release, Team Atfiliation, Friendship, Fun, Skill/Development, Fitness,Miscellaneous). Thescale is a Likert type triple rating scale in the form of "VeryImportant", "Less Important" and "Not Important". The Cronbach's Alpha reliability coefficient for the scale was .81. IBM Spss 18 program wasused in the statistic alanalyses of the datas. In the evaluation of parametric datas one way ANOVA and independent samples t test were been performed. To evaluate of non-parametric datas Kruskal – Wallis test was performed and Tukey HSD test was performed in Post Hoc analyses.

Findings: According to the findings of this study no significant differences were seen between gender, sports participation in family, sport branches, proficiency in sports variables in terms of participation motivation in sports ($p>0,05$). İn contrast, significant difference was seen between participation motivation sport and age variable ($p<0,05$). With in the findings of present study students in the age of 15 showed higher participation motivation in sports than those in the other age groups.

Results: Determination of the reasons of participation in sports and exercises can be helpful to increase the participation of kids and youths in sports; and clarify the causes of prevention of participation in sports.

SB304

Üniversitelerarası Spor Müsabakalarına Katılan Açık ve Kapalı Alan Sporcuların Kişilik Özelliklerinin İncelenmesi

[1]Erhan Şahin, [1]Yunus Emre Yarayan, [2]Nurgül Tezcan Kardaş, [2]Reşat Sadık

[1]Siirt Üniversitesi/Siirt
[2]Düzce Üniversitesi/Düzce

Email : *erhansahin@siirt.edu.tr, emreyarayan@siirt.edu.tr, nur_tezcan@hotmail.com, resat1974@yahoo.com*

Giriş: Geçmişten günümüze kadar insanın öznel tanımında kişiliği ile ilgili özellikleri anlamak önemli bir yere sahip olmuştur. Bu araştırmanın amacı, Üniversitelerarası müsabakalara katılan açık ve kapalı alan sporcularının kişilik özelliklerini incelemek ve gruplar içinde cinsiyet faktörüne göre fark olup olmadığını belirlemektir.

Metot: Araştırmaya açık alan sporlarından Futbol, Tenis, ve Atletizm branşlarından 75'i erkek (51,0), 72'si kadın (49,0) olmak üzere toplam 147 sporcu; kapalı alan sporlarından ise, Basketbol, Voleybol ve Hentbol branşlarından 78'i erkek (50,3), 77'si kadın (49,7) olmak üzere toplam 155 sporcu gönüllü olarak katılmıştır. Araştırmanın amacına ulaşmak için; ölçüm aracı olarak Francis ve ark (1992) tarafından geliştirilen, ülkemizde geçerlik güvenirlilik çalışması Karancı (2007) tarafından yapılan "Eysenck Kişilik Anketi- Gözden Geçirilmiş/Kısaltılmış (EKA-GGK) ölçeği kullanılmıştır. EKA-GGK dışa dönüklük, nörotisizm, psikotisizm ve yalan olmak üzere dört boyutu içermektedir. Bu çalışmada ölçeğin uygulanması esnasındaki yanlılığı engellemek ve geçerliliği ile ilgili kontrolü sağlayan yalan alt boyutu kullanılmamıştır. Ölçeğin iç tutarlılığı sırasıyla alt skalalar için: dışa dönüklük 0.78, nörotisizm 0.65, psikotisizm 0.42, yalan 0.64' tür. Araştırmada, verilerin analizi SPSS 21 paket programı ile yapılmış, betimsel istatistikler frekans (f), yüzde (%), T-Testi testi ve ANOVA testleri kullanılmıştır.

Sonuç: Araştırma sonucunda elde edilen bulgulara göre, açık alan sporcularının dışa dönüklük alt boyut puanlarının kapalı alan sporcularına göre istatistiksel olarak anlamlı şekilde daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca kişilik özellikleri cinsiyet değişkenine göre incelendiğinde, gruplar içinde ölçek alt boyut puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Kişilik Özellikleri, Üniversite, Açık ve Kapalı Alan, Cinsiyet

Investigation of Personality Characteristics of Outdoor and Indoor Athletes in Inter-University Sport Competitions

Introduction: From the past to the present it has been important to understand personality characteristics of the human when defining it subjectively. This study seeks to investigate personality characteristics of indoor and outdoor athletes in inter-university competitions and determine whether there exists a difference among groups based on gender.

Method: The study is comprised of 147 voluntary participants, 75 of whom are male (%51,0) and 72 of whom are female (%49,0), from the Football, Tennis and Athletics branches of outdoor sports, and 155 voluntary participants in total, 78 of whom are male (%50,3) and 77 of whom are female (49,7), from the Basketball, Volleyball and Handball branches of indoor sports. To achieve the objective of the study, "Eysenck Personality Questionnaire Revised Short Scale (EPQ-RSS)", which was developed by Francis et al. (1992) and whose validity and reliability was conducted by Karancı (2007) in Turkey, was used as the tool of measurement. It contains four dimensions which are Extraversion, Neuroticism, Psychoticism and Lie. To avoid the bias during the application of the scale in the study, we did not use the sub-dimension of lie that provides the control related to the validity. The internal consistency of the scale is 0.78, 0.65, 0.42, 0.64 for extraversion, neuroticism, psychoticism and lie respectively for the subscales. The analysis of data was conducted through SPSS 21. Descriptive statistics were made via frequency (f), percentage (%), T-Test and ANOVA test.

Conclusion: According to the findings, it was determined that extraversion sub-dimension scores of outdoor athletes were statistically significantly higher than those of indoor athletes. Besides, considering the personality characteristics based on gender variable, it was found that there were statistically significant differences between the scale sub-dimension scores in groups.

Keywords: Personality Characteristics, University, Outdoor and Indoor, Gender

SB318

Lise Öğrencilerinin Sosyal Görünüş Kaygı Düzeylerinin Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi

[2]Gülten Hergüner, [1]Serhat Turan

[1]Sakarya Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Beden Eğitimi ve Spor Bilim Dalı, Sakarya
[2]Sakarya Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümü, Sakarya

Email : *herguner@sakarya.edu.tr, serhatturan2510@gmail.com*

Bu araştırma, lise öğrencilerinin Sosyal Görünüş Kaygı düzeylerini bazı değişkenler açısından incelemek amacı ile yapılmıştır. Sosyal görünüş kaygısı, bireylerin vücutlarının görümüyle ilgili hissettikleri endişe ve kaygı hali olarak tanımlanmaktadır. Bireyler özellikle ergenlik döneminde sosyal görünüş kaygısı yaşamaktadırlar. Bu kaygı durumunu ortadan kaldırmak amacıyla çabalayan bireyler, sporun fiziksel görünüm üzerinde oluşturduğu olumlu etki sebebiyle spora yönelmektedirler. Araştırma 2016-2017 eğitim öğretim yılında Balıkesir'de yapılmış olup, araştırmaya, Anadolu lisesi, Mesleki ve teknik lisesi, İmam hatip lisesi, Fen lisesi ve Sosyal bilimler lisesinden 1347 (763 erkek ve 584 kız) öğrenci gönüllü olarak katılmıştır. Araştırmada betimsel yöntem kullanılmış olup durum tespiti yapılmıştır. Araştırmada kullanılan "Sosyal Görünüş Kaygı Ölçeği", Hart ve ark. (2008) tarafından geliştirilmiş ve Doğan (2010) tarafından da Türkçe uyarlaması yapılmıştır ve 16 maddelik bir ölçektir. Cronbach Alpha katsayısı .92 olarak tespit edilmiştir. Araştırmada lise öğrencilerinin, okul türü, yaş, okul sporlarına katılımı, spora katılım yeri ve spor yaşı değişkenleri ile sosyal görünüş kaygısı düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olduğu görülmüştür ($p<0.05$). Lise öğrencilerinin, cinsiyet, sınıf ve spor türü değişkenleri ile sosyal görünüş kaygısı düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olmadığı tespit edilmiştir ($p>0.05$).

Anahtar Kelimeler: Öğrenci, Ergen, Sosyal Görünüş Kaygısı, Spor

Investigation Of Social Appearance Anxiety Levels Of High School Students in Terms Of Some Variables

This research was carried out with the aim of examining the social appearance anxiety level of high school students in terms of some variables. Anxiety about social appearance is defined as anxiety and anxiety that the individual's bodies feel about sight. Individuals live in social anxiety especially during adolescence. Individuals who struggle to remove this anxiety state are turning to the sport because of the positive effect it has on the physical appearance of the sport. The research was carried out in Balıkesir in the academic year of 2016-2017 and 1347 (763 male and 584 female) students participated in the research voluntarily from Anatolian High School, Vocational and Technical high school, Imam preacher high school, Science high school and Social science high school. Descriptive method was used in the study and the situation was determined. The "Social Appearance Anxiety Scale" used in the research, Hart et al. (2008), and Doğan (2010) has also been adapted to Turkish and is a 16-item measure. The Cronbach Alpha coefficient was .92. It was found that there was a statistically significant difference ($p<0.05$) between the variables of school type, age, attendance to school sports, place of participation and sports age, and social appearance anxiety levels of high school students in the study. There was no statistically significant difference between the variables of gender, class and sport type and social anxiety level of high school students ($p> 0.05$).

Keywords: Student, Adolescent, Social Appearance Anxiety, Sport

SB319

Düzenli Yapılan Fiziksel Aktivitelerin Kadınların Öfke Düzeylerine Etkisi

[2]Evrim Çakmakçı, [1]Fatma Arslan, [3]Mehibe Akandere

[1]Necmettin Erbakan Üniversitesi Turizm Fakültesi Rekreasyon Yönetimi Bölümü
[2]Selçuk Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Antrenörlük Eğitimi
[3]Selçuk Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Beden Eğitimi ve Spor

Email : *evrimcakmakci@gmail.com, fatmaarslan2003@gmail.com, makandere@selcuk.edu.tr*

Öfke, bireyin istek ve ihtiyaçlarının engellenmesi, beklentilerinin gerçekleşmemesi söz konusu olduğunda ortaya çıkan ve basit bir sinirlilik halinden, yoğun hiddet durumuna kadar değişen duygusal bir durumdur. Bu çalışmanın amacı, düzenli egzersiz yapan kadınların egzersiz ve öfke düzeyi ilişkisini değerlendirmektir. Çalışmaya sedanter 178 sağlıklı yetişkin kadın gönüllü olarak katılmıştır. Çalışma, tek grup öntest-sontest şeklinde planlanmıştır. Katılımcılara 8 hafta haftada 3 gün günde 60 dakika aerobik-dans egzersiz programı uygulanmış; egzersiz programının başında ve sonunda sosyo-demografik özellikleri belirleyen bir bilgi formu ile Durumluk Sürekli Öfke Ölçeği doldurtulmuştur. Araştırmadan elde edilen verilerin analizinde SPSS (Statistical Package for Social Sciences) 16 programı kullanılmıştır. Verilerin normal dağılım gösterip göstermediği ve varyansların homojenliği test edildikten sonra farklılıkların tespitinde; Tek yönlü varyans analizi ve gruplar arası farklılıklarda ise Tukey testi kullanılmış ve hata düzeyi 0.05 olarak alınmıştır. Elde edilen bulgular incelendiğinde; Katılımcıların medeni durumuna göre "öfke genel" puan ortalamaları hem bekar hem de evli kadınların egzersiz programı sonrası öntest-sontest karşılaştırmalarında istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($p<0.05$). Çalışma durumuna göre "öfke genel" puan ortalamaları hem çalışan hem de çalışmayan kadınların egzersiz programı sonrası öntest- sontest karşılaştırmalarında istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($p<0.05$). Çocuk Sayısına göre "öfke genel" puan ortalamaları çocuğu olmayan ve 1-2 çocuğu olan kadınların öntest-sontest karşılaştırmalarında istatistiksel olarak anlamlı bulunurken ($p<0.05$); çocuk sayısı 3 ve üzeri olan kadınların "öfke genel" puan ortalamaları öntest-sontest karşılaştırmalarında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p>0.05$). Sonuç olarak; araştırmaya katılan kadınların öfke düzeylerinde egzersizin pozitif bir etkiye sahip olduğu görülmektedir. Egzersizin öfke ile başa çıkmada etkili bir yöntem olduğu düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sedanter, Kadın, Öfke, Aerobik-Dans

Effects Of Regular Physical Activites On Women's Anger Levels

Anger is an emotional state that occurs when the wishes and needs of the individual are blocked, when expectations are not realized, and from simple nervousness to intense violence. The purpose of this study is to assess the relationship between exercise and anger levels of women who exercise regularly. 178 sedantery and healthy adult women participated in the study as a volunteer. The study is planned as a single group pretest-posttest. Aerobic-Dance Exercise program was applied to the participants 60 min a day, 3 days per week for 8 weeks; then, an information form determining the socio-demographic characteristics at the beginning and ending of the exercise program and the state trait anger scale were filled. Statistical Package for Social Sciences (SPSS) 16 program was used in the analysis of the data obtained from the research. One way Anowa was used to determine the differences between the groups when the data showed normal distribution and after the homogenity of the variances were tested, the Tukey test was used for differences between the groups and the error level was taken as 0.05. When the findings are examined; The mean score of "anger general" according to the marital status of the participants was statistically significant in the pretest- posttest comparisons of both single and married women after the exercise program ($p<0.05$). According to the study situation, the average "anger general" score was found statistically significant in the pretest-posttest comparisons of both the working and non-working women after the exercise program ($p<0.05$). According to the number of children, averages of "anger general" scores were statistically significant in pretest-posttest comparisons of women with no children and 1-2 children; there was no statistically significant difference between the pretest-posttest comparisons in terms of the "anger general" point average of the number of children 3 and above($p>0.05$). As a result; There was seen that exercise had a positive effect in the anger levels of the women participating in the study. Exercise was thought to be an effective method of coping with anger.

Keywords: Sedentary, Women, Anger, Aerobic-Dance,

SB320

Düzenli Yapılan Sportif Aktivitelerin Kadınların Empatik Eğilim Düzeyine Etkisi

[2]Mehibe Akandere, [1]Fatma Arslan, [3]Evrim Çakmakçı

[1]Necmettin Erbakan Üniversitesi Turizm Fakültesi Rekreasyon Yönetimi Bölümü
[2]Selçuk Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Beden Eğitimi ve Spor
[3]Selçuk Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Antrenörlük Eğitimi

Email : *makandere@selcuk.edu.tr, fatmaarslan2003@gmail.com, evrimcakmakci@gmail.com*

Sağlıklı kişilerarası ilişki kurabilme bilgi ve becerilerine sahip olmamak, kişiler arasında iletişim yoksunluğuna neden olmaktadır. İletişim becerilerinin içinde empati kurabilme önemli bir yer tutmaktadır. Bu çalışmanın amacı, düzenli egzersiz yapan kadınların empati kurma düzeylerini ortaya koymak ve empati düzeylerin bazı değişkenlere göre farklılık gösterip göstermediğini belirlemektir. Çalışma, tek grup öntest-sontest şeklinde planlanmıştır. Çalışmaya sedanter 178 sağlıklı yetişkin kadın gönüllü olarak katılmıştır. Aerobik- dans egzersiz programı 8 hafta haftada 3 gün günde 60 dakika uygulanmış; egzersiz programının başında ve sonunda Empatik Eğilim Ölçegi (EEÖ) uygulanmıştır. Ölçeğin geçerlilik ve güvenilirlik çalışması Dökmen (1988) tarafından yapılmıştır. Araştırmadan elde edilen verilerin analizinde SPSS (Statistical Package for Social Sciences) 16.00 programı kullanılmıştır. Verilerin normal dağılım gösterip göstermediği ve varyansların homojenliği test edildikten sonra farklılıkların tespitinde; One Way Anova gruplar arası farklılıklarda ise Tukey testi kullanılmış ve hata düzeyi 0.05 olarak alınmıştır. Elde edilen bulgular incelendiğinde; Katılımcıların medeni durumuna, çalışma ve çocuk sayısına göre "Empatik Eğilim" puan ortalamaları egzersiz programı sonrası öntest-sontest karşılaştırmalarında istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($p<0.005$). Ancak; katılımcıların empatik eğilim ortalamaları gruplar arasında farklılık göstermemektedir ($p>0.05$). Sonuç olarak; araştırmaya katılan kadınların empatik eğilim düzeylerinde egzersizin pozitif bir etkiye sahip olduğu görülmektedir.

Anahtar kelimeler: Kadın, Empati, Aerobik-Dans, Egzersiz

Effects Of Regenerated Sportive Activities On The Empatic Tendency Of Women

Not having the knowledge and skills of establishing healthy interpersonal relationships, It causes the lack of communication among people. Empathy is an important place to be able to build in communication skills. The purpose of this study is to determine the levels of empathy for regularly exercising women and to determine whether empathy levels differ according to some variables. The study is planned as a single group pretest-posttest. 178 sedantery and healthy adult women participated in the study as a volunteer. Aerobic-Dance Exercise program was applied to the participants 60 min a day, 3 days per week for 8 weeks; then, The Empathic Tendency Scale (EQS) were filled at the beginning and ending of the exercise program. The validity and reliability study of the scale was conducted by Dökmen (1988). Statistical Package for Social Sciences (SPSS) 16.00 program was used in the analysis of the data obtained from the research. One way Anowa was used to determine the differences between the groups when the data showed normal distribution and after the homogenity of the variances were tested, the Tukey test was used for differences between the groups and the error level was taken as 0.05. When the findings are examined; The mean score of " Empathic Tendency " according to the marital status, the study status and the number of children of the participants was statistically significant in the pretest-posttest after the exercise program ($p<0.005$). But; there was no statistically significant difference between the groups comparisons in terms of the " Empathic Tendency "($p>0.05$). As a result; There was seen that exercise had a positive effect in the " Empathic Tendency " levels of the women participating in the study.

Keywords: Women, Empathy, Aerobic-Dance, Exercise

SB324

Kas Yoksunluğunun Belirlemesinde Tutkunluk ve Egzersiz Bağımlılığının Rolü

[1]Selen Kelecek, [1]Berkay Ayverdi, [1]Atahan Altıntaş

[1]Başkent Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Spor Bilimleri Bölümü, Ankara

Email : *selenkelecek@gmail.com, berkayayverdi@gmail.com, atahana@baskent.edu.tr*

Giriş: Günümüzde beden imajı hem kadınlar hem de erkekler için önemli bir kavramdır. Beden imajı ile ilgili olan kas yoksunluğu maskülenlik ve kas hacmi-kütlesine dair patolojik kaygı olarak tanımlanmaktadır (Yıldız, 2015). Bu özel beden imajı bozukluğu genel olarak iş ve sosyal işlevsellikte bozulmalara, yıpranmaya, vücut geliştirme bağımlılığına, beslenme alışkanlığında katı bir uyuma ve anabolik-androjenik steriod bağımlılığı ya da kötü kullanımı gibi bir takım sağlıksız davranışların edinilmesine neden olmaktadır (Akt. Yıldız, 2015). Ülkemiz literatüründe yeni olan ve bireylerin yaşamına büyük ölçüde etkisi olan bu kavramın oluşması sürecinde; tutkunluk, devamında ise egzersiz bağımlılığının ilgi çekici ve araştırılmaya açık olduğu düşünülmektedir.

Amaç: Bu çalışmanın amacı, egzersiz katılımcılarının tutkunluk ve egzersiz bağımlılığı düzeylerinin, kas yoksunluğu semptomlarını belirlemedeki rolünün incelenmesidir.

Metod: Çalışmaya 36 kadın (Xyaş=26.39±5.67), 147 erkek (Xyaş=27.95±6.86) toplamda 183 (Xyaş=27.64±6.65) egzersiz katılımcısı gönüllü olarak katılmıştır. Katılımcılara Tutkunluk Ölçeği, Egzersiz Bağımlılık Ölçeği-21 ve Kas Yoksunluğu Ölçeği uygulanmıştır. Egzersiz katılımcılarının tutkunluk ve bağımlılık düzeylerinin kas yoksunluğu semptomlarını belirlemedeki rolünü test etmek amacı ile Çoklu Adımsal Regresyon Analizi kullanılmıştır. Bulgular: Yapılan analiz sonucu; takıntılı tutkunluğun kas yönelimli beden imajı tutumları alt boyutunu ($R=0.23$; $R2=0.05$; $p<0.01$) pozitif yönde belirlediği bulunmuştur. Bunun yanında analiz sonuçları egzersiz katılımcıların kas geliştirme davranışlarını ise takıntılı tutkunluk ve geri çekilme etkileri ($R=0.31$; $R2=0.10$; $p<0.01$) alt boyutları tarafından belirlendiğini göstermektedir. Takıntılı tutkunluk bireylerin kas geliştirme davranışlarını pozitif yönde belirlerken, geri çekilme etkileri bu davranışları negatif yönde belirlemektedir.

Sonuç: Sonuç olarak egzersiz katılımcılarının vücut geliştirmeye verdikleri fazla değer, zaman ve çabanın, sahip oldukları beden formlarını beğenmemelerine, daha kaslı bir bedene sahip olmayı istemelerine ve bunun kendileri için daha iyi olduğunu düşünmelerine neden olduğu söylenebilir. Buna ek olarak bireylerin bu yoğun egzersiz davranışlarını sergilemelerinin sebeplerinin sosyal kabul görme ve sosyal beğenirlik gibi dışsal olduğu da çalışma sonucu elde edilen diğer bulgudur.

Tartışma: Araştırma sonuçları ışığında katılımcıların egzersize olan tutkunluklarının ve egzersiz bağımlılıklarının kas yoksunluğu yaşamalarına yol açtığı söylenebilir. Yapılan çalışmalar (Gonzalez-Cutre ve Sicilia 2012; Kelecek ve Altıntaş, 2016; Paradis, Cooke, Martin ve Hall, 2013; Parastatidou, Doganis, Theodorakis ve Vlachopoulos, 2014) takıntılı tutkunluğun egzersiz bağımlılığı ve kas yoksunluğu (Yıldız, 2015) semptomları ile ilişkili olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Kas Yoksunluğu, Egzersiz Bağımlılığı, Tutkunluk

Kaynaklar González-Cutre D & Sicilia A. (2012). Motivation and Exercise Dependence: A Study Based on Self-Determination Theory, Physical Education, Recreation and Dance, 83(2), 318–329. Kelecek S & Altıntaş A (2016). Egzersiz Katılımcılarının Tutkunluk Düzeylerinin, Egzersiz Davranışlarını Ve Egzersize Bağımlılıklarını Belirlemedeki Rolü. 14. Uluslararası Spor Bilimleri Kongresi, Bildiri Kitabı, 234. Paradis KF, Cooke LM, Martin LJ & Hall CR. (2013). Too much of a good thing? Examining the relationship between passion for exercise and exercise dependence, Psychology of Sport and Exercise, 14, 493-500. Parastatidou, IS, Doganis G, Theodorakis Y & Vlachopoulos, SP. (2014). The Mediating Role of Passion in the Relationship of Exercise Motivational Regulations with Exercise Dependence Symptoms, Int J Ment Health Addiction, 12, 406–419. Yıldız A. (2015). Egzersiz Katılımcılarında Kas Yoksunluğu Semptomları İle Temel Psikolojik İhtiyaçlar Tutkunluk Ve Güdüsel Yönelim İlişkisi. Marmara Üniersitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Beden Eğitimi Ve Spor Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi.

The Role Of Passion and Exercise Dependence in Predicting Muscle Dysmorphia

Introduction: Nowadays, body image is an important concept for both women and men. Muscle dysmorphia, defined as pathologic anxiety about masculinity and muscle mass (Yıldız, 2015). This particular body image disturbance in general leads to impairment in work and social functioning, body building dependence, a steady fit in nutritional habits, and a number of unhealthy behaviors such as anabolic-androgenic steriod addiction or abuse (see Yıldız, 2015). In the process of the formation of this concept which is a new one in our country and which has a great effect on the lives of the individuals; passion, and exercise addiction in the continuation is interesting and open to research.

Objective: The purpose of this study was to investigate the role of passion and dependence levels in predicting muscle dysmorphia in exercise participants. Method: Thirty six female (Mage=26.39±5.67) and 147 male (Mage=27.95±6.86), totally 183 (Mage=27.64±6.65) exercise participants voluntarily participated in this study. Passion Scale, Exercise Dependence Scale-21 and Drive for Muscularity Inventory were used to participants. Stepwise Multiple Regression Analysis was used to determine whether participants' levels of passion and dependence toward exercise predict their muscle dysmorphia.

Results: Analysis results indicated that obsessive passion subscale was positively predicted muscularity-oriented body image attitudes subscale ($R=0.23$; $R2=0.05$; $p<0.01$). beside this, results showed that obsessive passion and withdrawal effects subscales were significant predictor of muscle development behaviors subscale ($R=0.31$; $R2=0.10$; $p<0.01$). The relationships between muscle development behaviors and obsessive passion was found positive, but it was found negative relationship between withdrawal effects.

Conclusion: It can be concluded that, exercisers' who give too much value, time and effort to body-building, don't like their body shapes, they want to be more muscular and they think its better to have more muscle. Addition to this, results revealed that participants' these intense exercise behaviors might be because of external reasons like social acceptance and social attractiveness.

Discussion: In the line with results of this study, it can be said that participants' passion and dependence towards exercise might lead to experience muscle dysmorphia. Earlier studies (Gonzalez-Cutre & Sicilia 2012; Kelecek & Altıntaş, 2016; Paradis, Cooke, Martin & Hall, 2013; Parastatidou, Doganis, Theodorakis & Vlachopoulos, 2014) showed positive relationship between obsessive passion and exercise dependence; and muscle dysmorphia (Yıldız, 2015).

Keywords: Muscle Dysmorphia, Exercise Dependence, Passion

Kaynaklar González-Cutre D & Sicilia A. (2012). Motivation and Exercise Dependence: A Study Based on Self-Determination Theory, Physical Education, Recreation and Dance, 83(2), 318–329. Kelecek S & Altıntaş A (2016). Egzersiz Katılımcılarının Tutkunluk Düzeylerinin, Egzersiz Davranışlarını Ve Egzersize Bağımlılıklarını Belirlemedeki Rolü. 14. Uluslararası Spor Bilimleri Kongresi, Bildiri Kitabı, 234. Paradis KF, Cooke LM, Martin LJ & Hall CR. (2013). Too much of a good thing? Examining the relationship between passion for exercise and exercise dependence, Psychology of Sport and Exercise, 14, 493-500. Parastatidou, IS, Doganis G, Theodorakis Y & Vlachopoulos, SP. (2014). The Mediating Role of Passion in the Relationship of Exercise Motivational Regulations with Exercise Dependence Symptoms, Int J Ment Health Addiction, 12, 406–419. Yıldız A. (2015). Egzersiz Katılımcılarında Kas Yoksunluğu Semptomları İle Temel Psikolojik İhtiyaçlar Tutkunluk Ve Güdüsel

SB326

Dağcılık Eğitimlerine Katılan Sporcularda Yaşam Kalitesi Davranışlarının İncelenmesi

[2]Damla Aykora, [2]Esra Kınay Gündoğdu, [3]Emrah Aykora, [1]Erdoğan Dönmez

[1]MEB, İstanbul
[2]Bitlis Eren Üniversitesi Sağlık Hizmetleri MYO, Bitlis
[3]Bitlis Eren Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor YO, Bitlis

Email : *daykora@beu.edu.tr, ekgundogdu@beu.edu.tr, eaykora@beu.edu.tr, erdogandonmez1981@gmail.com*

Dağcılık Sporu Yapan Bireylerde Yaşam Kalitesi Davranışlarının İncelenmesi

[1]Damla AYKORA, [1]Esra KINAY GÜNDOĞDU, [2]Emrah AYKORA, [3]Erdoğan DÖNMEZ [1] Bitlis Eren Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri MYO, Bitlis [2] Bitlis Eren Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor YO, Bitlis [3] MEB, Kartal, İstanbul

Giriş ve Amaç: Dağcılık sporu, uygulama anı ve uygulandığı yer açısından çok da konforlu olmayan bir spor dalıdır. Ayrıca rakip olgusunun olmayışı, mental ve fiziksel zorluğun üst sınırlarda yaşanması, uzun soluklu eğitim programlarına katılımın gerekmesi de diğer önemli özelliklerindendir. Bu çalışmanın amacı, birçok insana göre riskli sayılan dağcılık sporunu, profesyonel eğitim alarak yapan bireylerde, yaşam kalitesi ile cinsiyet, yaş ve spor yapma yılı özelliklerinin ilişkisini ortaya çıkarmaktır. Yöntem: Türkiye Dağcılık Federasyonundan alınan izin doğrultusunda yapılan bu araştırma, kesitsel ve nedensel karşılaştırma türünde yapılmıştır. Çalışmada Dünya Sağlık Örgütü Yaşam Kalitesi Değerlendirme Anketi (World Health Organizatıon Quality of Life Assessment, WHOQOL-BREF) ve araştırmacı tarafından hazırlanan sosyo-demografik özelliklerin sorulduğu Kişisel Bilgi Formu kullanılmıştır. Araştırmaya 144 erkek, 52 kadın toplam 196 sporcu katılmıştır. Araştırmaya katılanların %73.5'ini erkek, %26.5'ini ise kadın sporcular oluşturmaktadır. Katılımcıların %76'sını çoğunlukla 20–25 yaş arasındaki sporcular oluşturmaktadır. Yine katılımcıların %33.5'i 1-3 yıl, %31.1'i 3-5 yıl, %15.1'i 5-7 yıl, %12.7'si 7 yıldan fazla bu sporla uğraştıklarını beyan etmişlerdir.

Bulgular: Veriler bağımsız örneklemlerde kullanılan Ki-kare analizi ile değerlendirilmiştir. Anlamlılık seviyesi $p < 0.05$'dir. Spor yapma yılı değişkeninde p=0.01 X2=26.155, cinsiyet değişkeninde p=0.802 X2=1.637, yaş değişkeninde ise p=0.532 X2=14.903 değerleri tespit edilmiştir.

Sonuç: Sonuç olarak dağcılık eğitimlerine katılan sporcularda spor yapma yılının yaşam kalitesi üzerinde belirleyici olduğu, cinsiyet ve yaş faktörünün yaşam kalitesi değerlerinde anlamlı bir farka sebep olmadığı söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Yaşam kalitesi, dağcılık, spor yapma yılı.

Kaynakça: Eser SY, Fidaner H, Elbi H, Fidaner C, Elbi H, Göker E. (1999) Yaşam kalitesinin ölçülmesi, WHOQOL- 100 ve WHOQOL-BREF. 3P Dergisi; 7(Ek.2):5-13 Graydon, D., Hanson, K. (2013). Çeviri Tunç Fındık, Mountaineering: The freedom of the hills, Homer Yeyınları. Vatansever, Ş., Ölçücü, B., Özcan, G., Çelik, A. (2015) Orta Yaşlılarda Fiziksel Aktivite Düzeyi ve Yaşam Kalitesi İlişkisi. Uluslararası Eğitim Bilimleri Dergisi, Yıl: 2, Sayı: 2, s.63-73

Examining Life Quality Behaviors Of Alpinism Athletes

Examining Life Quality Behaviors Of Alpinism Athletes

Objectives: It makes alpinism comfortless the moment and performing area. Additionally alpinism needs long periods of trainings, it has mentally and physically difficulties and there is no opponent anxiety. It is aimed in this study to identify the relationship among life quality, gender, age and sporting events years of professionally educated alpinists.

Methods: By with authorization of Turkey Alpinism Federation, this study based with cross sectional and casual comparing type. Data is collected with World Health Organization Quality of Life Assesment Scale (WHOQOL-BREF) and Personal Information Form evaluating sociodemographic charecteristics prepared by analyst.

144 male and 52 female athletes participated to study. All participants %73,5 is male and %26.5 is female including. It is dtermined from the results that participants %33,5 of all 1-3 years, %31,1 35 years, %15,1 5-7 years and %12,7 7 and more years sporting events have.

Findings: Data interpreted with independent sample analyse method Chi-square test and meaningfully level accepted as $p<0.05$. Rates about the years of sporting events variable is $p=0.01$ $X2=26.155$, for gender it is $p=0.802$ $X2=1.637$ and for age $p=0.532$ $X2=14.903$ are indentified.

Results: It is found out that sporting events years is decisive on life quality behaviors. Besides there is no significant difference among age and gender factors and life quality behaviors rates.

Keywords: Life Quality, Alpinism, Sporting Event Years.

SB327

Aktif Ve Aktif Olmayan Obez Kadınların Egzersize Katılım Motivasyonlarının Karşılaştırılması

[1]Nurkan Yılmaz, [2]Turgay Özgür, [2]Bahar Özgür, [3]Perican Bayar Koruç, [1]Celal Taşkıran, [4]Arda Öztürk

[1]İnönü Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Malatya
[2]Kocaeli Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Kocaeli
[3]Ankara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Ankara
[4]Harran Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Şanlıurfa

Email : *nurkan.yilmaz@inonu.edu.tr, turgayozgur@gmail.com, baharodabas@yahoo.com, pbayar@ankara.edu.tr, celal.taskiran@inonu.edu.tr, ardaozturk82@hotmail.com*

Giriş: Egzersize ve fiziksel aktiviteye (FA) düzenli katılımlar hem fizyolojik hem de psikolojik sağlığı geliştirmesinin yanı sıra psikolojik ve fiziksel işlevsellik açısından son derece yararlıdır. Bugüne kadar yapılan çalışmalarda fiziksel aktiviteye katılımlarda motivasyonun önemine değinilmiştir. Bireyleri genelde egzersiz yapmaya teşvik eden güdüler ise, genel sağlık durumu, kilo kontrolü, stres azaltma, memnuniyet, spor antrenmanı, benlik saygısı ve yaşam tarzı alışkanlıklarıdır. Amaç Çalışmanın amacı, belirli sürelerle egzersiz yapmış obez kadınlar ve hiç egzersiz yapmamış obez kadınlar arasında egzersize katılım motivasyonlarında farklılık olup olmadığının araştırılmasıdır.

Materyal ve Metod: Çalışmaya, İstanbul Kâğıthane Belediyesine bağlı spor merkezine devam eden 626 obez yetişkin kadından tesadüfî örneklem yöntemiyle seçilen ve belirli sürelerde egzersiz yapan (1-3 ay (n=49), 4-6 ay (n=47), 7-9 ay (n=31), 10+ ay (n=61)) 188 katılımcı ile hiç egzersiz yapmayan obez kadınlar (n=44) olmak üzere 232 gönüllü katılımcı dâhil edilmiştir. Egzersiz yapan katılımcılara, haftanın bir günü 40 dk aerobik egzersiz ve devamında 10 dk direnç egzersizi; diğer günde ise 50 dk. pilates ve step aerobik seansı uygulanmıştır. Çalışmada, bireyleri fiziksel aktiviteye katılıma motive eden faktörleri belirlemek amacıyla Türkçe uyarlaması Aşçı ve arkadaşları, (2012) tarafından geliştirilen "Fiziksel Aktivite ve Serbest Zaman Etkinliklerine Katılım Güdüsü Ölçeği (FASZEKÖ)'' kullanılmıştır. Veriler tanımlayıcı istatistik olarak ifade edildikten sonra anlamlılık düzeyleri $p<0.05$ kabul edilerek analizler gerçekleştirilmiştir.

Bulgular: Elde edilen veriler Anova test ile analiz edilmiş, ustalık (p=0,000), sosyal ilişki (p=0,000), görünüş (p=0,000), diğer beklenti (p=0,001), zevk (p=0,001), rekabet (p=0,001) alt boyutlarında ($p<0,05$) düzeyinde anlamlı farklılık bulunurken bu farklılığın nereden kaynaklandığını öğrenmek için Post Hoc testleri uygulanmıştır. Farklılığın nereden meydana geldiği araştırıldığında ise hiç egzersiz yapmayan gruptan ($p<0,05$) kaynaklandığı tespit edilmiştir. Fiziksel durum (p=0,364), psikolojik durum (p=0,620) alt boyutlarında ise anlamlı farklılık bulunamamıştır.

Tartışma: Fiziksel aktiviteye/egzersize katılımda bireyleri motive eden faktörlerin önemi yadsınamaz. Demirdöken ve arkadaşları, kadınların egzersiz yapmalarına motive eden faktörlerin nedenlerinin bazı değişkenlere göre farklılaşıp farklılaşmadığı amacıyla yaptıkları çalışmada yaş, medeni durum ve egzersize katılma sıklığının; kadınların egzersiz yapmalarına motive eden en etkili faktörler olduğu sonucuna varmışlardır. Bu çalışmada ustalık, sosyal ilişki, görünüş, diğer beklenti, zevk, rekabet alt boyutlarında anlamlı farklılık bulunurken bu farklılığın nereden kaynaklandığı araştırıldığında ise hiç egzersiz yapmayan gruptan kaynaklandığı tespit edilmiştir. Fiziksel durum, psikolojik durum alt boyutlarında ise anlamlı farklılık bulunamamıştır.

Sonuç. Çalışmanın sonucunda ustalık, sosyal ilişki, görünüş, diğer beklenti, zevk, rekabet alt boyutlarında anlamlı farklılığın hiç egzersiz yapmayan gruptan kaynaklandığı; fiziksel durum, psikolojik durum alt boyutlarında ise anlamlı farklılık bulunamadığı tespit edilmiştir.

Comparison Of Active and Inactive Obese Women's Motivations Towards Exercise Participation

Introduction Regular participation in exercises and physical activity (FA) is extremely useful in terms of both psychological and physical functioning as well as physiological and psychological health promotion. In studies conducted up to today, the importance of motivation in physical activity participation has been mentioned. General motivations that encourage individuals to exercise are general health status, weight control, stress reduction, satisfaction, sport training, self-esteem and lifestyle habits.

Aim The purpose of the study is to investigate whether there is any difference in the motivation for participation in exercise between obese women who have been exercising for a certain period of time and obese women who have never exercised Materials and Methods 628 obese adult females who continued to work at the sports center affiliated to Istanbul Kagithane Municipality, were randomly selected and randomly sampled. A total of 232 volunteer participants, including 188 (1-3 mth (n=49), 4-6 mth (n=47), 7-9 mth (n=31), 10+ mth (n=61)) obese women who did exercise and 44 obese women who did not exercise at all were recruited in the study. The participant who exercises were applied 40 minutes aerobics exercises and 10 minutes resistance exercises. On the other day, they were applied 50 minutes pilates and step aerobics session. In the study, "Adaptation Motivation Scale for Physical Activity and Leisure Time Participation (FASZEKÖ)" developed by Aşçı and his colleagues (2012) was used to determine factors that motivate individuals to participate in physical activity. Upon the data were expressed as descriptive statistics, analyzes were carried out with significance levels of $p < 0.05$ Findings The obtained data were analyzed by Anova test. The results were as follows: mastery ($p = 0,000$), social relation ($p = 0,000$), appearance ($p = 0,000$), other expectation ($p = 0,001$) sub-dimensions ($p<0,05$), Post Hoc tests were applied to find out where this difference occurred. When the difference was investigated, it was determined that there was no significant differences in non-exercising group ($p <0,05$). There were also no significant differences in the sub-dimensions of physical status ($p = 0,364$) and psychological status ($p = 0,620$). Discussion The importance of factors motivating individuals in participation in physical activity / exercise can not be denied. Demirdöken and colleagues found that age, marital status, and frequency of participation in exercising in order to determine whether the causes of factors that motivate women to exercise vary according to some variables; they are the most effective factors motivating women to exercise. In this study, a significant difference was found in sub dimensions of mastery, social relation, appearance, other expectation, pleasure, competition, but it was determined that this difference originated from the group who did not exercise at all. There was no significant difference in sub-dimensions of physical status and psychological status. Conclusion As a result of the study, It was found that significant difference in sub-dimensions of mastery, social relation, appearance, other expectation, pleasure, competition arises from the group who does not exercise at all. However, no significant difference was found in sub dimensions of physical status and psychological status.

SB347

Takım Sporcuları İle Bireysel Branş Sporcularında Spora Güdülenme Boyutlarının Karşılaştırılması

[1]Cem Sinan Aslan, [1]Oğuzhan Dalkıran, [1]Mehmet Ulaş

[1]Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Besyo, Burdur

Email : *csaslan@mehmetakif.edu.tr, odalkiran@mehmetakif.edu.tr, mulas@mehmetakif.edu.tr*

Giriş: Motivasyon; insanları belirli durumlarda, belirli davranışa yönelten etkenlerin tümüdür (1). Motivasyon, genel olarak içsel ve dışsal olmak üzere iki ana kategoriye ayrılır. Her bireyin belirli nedenlerden dolayı fiziksel aktivitelere katıldığı ve bu nedenlerin içsel ya da dışsal olabildiği düşünülmektedir (2).

Amaç: Bu çalışmada amaç; kadın ve erkek sporcuların spora güdülenme boyutlarının, takım sporcusu ya da bireysel sporcu olma değişkenine göre karşılaştırılmasıdır. Metot Çalışmaya, 4 takım sporu (139 kişi) ve 4 bireysel spor (117 kişi) branşından, 17-28 yaş aralığında 126 kadın ve 130 erkek olmak üzere toplam 256 sporcu katılmıştır. Veri toplama aracı olarak; Pelletier vd. (3) tarafından 1995 yılında geliştirilen ve 28 maddeden oluşan, Kazak (2) tarafından Türkçe güvenirlik ve geçerliği yapılan, Sporda Güdülenme Ölçeği (Sport Motivation Scale) kullanılmıştır. Verilerin çözümlenmesinde, SPSS (Ver.14) paket programında yer alan t-testinden yararlanılmıştır. Anlamlılık düzeyi 0,05 olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: Elde edilen sonuçlara göre; cinsiyet açısından gruplar arasında anlamlı fark çıkmazken, takım sporları yapanlar ile bireysel spor yapanlar arasında "Bilmek", "Özdeşim", "İçsel", "Dışsal" ve "Amotivasyon" boyutlarında anlamlı fark çıkmıştır.

Sonuç: Sonuç olarak; bireysel spor yapan atletlerin motivasyonlarının takım sporcularına göre "Bilmek", "Özdeşim", "İçsel", "Dışsal" faktörlerine daha çok bağlı olduğu, takım sporcularının ise bireysel spor yapanlara göre daha fazla amotive durumda oldukları belirlenmiştir. Seçili

Kaynaklar: 1. Güney S. (2000). Davranış Bilimleri. Nobel Yayıncılık, Ankara. 2. Kazak Z. (2004). "Sporda Güdülenme Ölçeği –SGÖ"nin Türk Sporcular İçin Güvenirlik ve Geçerlik Çalışması. Hacettepe Spor Bilimleri Dergisi, 15(4):191-206. 3. Pelletier LG, Fortier MS, Vallerant RJ, Tuson KM, Briere NM, Blais MR. (1995). Toward a New Measure of Intrinsic Motivation, Extrinsic Motivation and Amotivation in Sport: The Sport Motivation Scale (SMS). Journal of Sport and Exercise Psychology, 17(2):35-53.

Comparison Of The Dimensions Of Sport Motivation in Individual and Team Sports Athletes

Comparison Of The Dimensions Of Sport Motivation in Individual and Team Sports Athletes Introduction Motivation is all the factors that lead people to certain behaviours in certain situations (1). Motivation is divided into two main categories, internal and external. It is thought that each individual participates in physical activities for certain reasons and these causes can be internal or external (2). Aim The aim of this study was to compare the dimensions of sports motivation of male and female athletes, according to the variable of the being individual or team sports athletes.

Method Groups were composed of totally 256 athletes as 126 female and 130 male, ranging in 17-28 aged, from 8 different [4 individual (117 athletes) and 4 team sports (139 athletes)] branches. As a data collecting tool; "Sport Motivation Scale" developed by Pelletier et al. (3) consisted of 28 items and it was adapted to Turkish by Kazak (2) was used. Data, getting from the scale was analysed statistically by using SPSS for Windows (Ver. 14) program. Data was evaluated with t-test and the alpha level was set as 0,05. Finding According to the results obtained; there was no significant difference between the groups in terms of gender. However, there is a significant difference in the dimensions of "knowing", "identification", "internal", "external" and "amotivation" between team sports and individual sports athletes.

Result As a result; it was determined that the motivations of individual athletes are more dependent on the factors of "Knowing", "Identification", "Internal", "External" than team athletes, and team athletes were low-motivate than individual sportsmen.

Selected References 1. Güney S. (2000). Davranış Bilimleri. Nobel Yayıncılık, Ankara. 2. Kazak Z. (2004). "Sporda Güdülenme Ölçeği –SGÖ"nin Türk Sporcular İçin Güvenirlik ve Geçerlik Çalışması. Hacettepe Spor Bilimleri Dergisi, 15(4):191-206. 3. Pelletier LG, Fortier MS, Vallerant RJ, Tuson KM, Briere NM, Blais MR. (1995). Toward a New Measure of Intrinsic Motivation, Extrinsic Motivation and Amotivation in Sport: The Sport Motivation Scale (SMS). Journal of Sport and Exercise Psychology, 17(2):35-53.

SB356

Spor Alanında Özel Yetenek Sınavına Giren Adayların Sosyal Destek Algılarının Stresle Başa Çıkma Tarzlarına Etkisinin İncelenmesi

***[1]Münevver Hacıoğlu*, [1]Selhan Özbey**

[1]Celal Bayar Üniversitesi Spor Yönetimi ABD Manisa

Email : *esmahz67@gmail.com, selhanozbey@gmail.com*

Giriş: BESYO özel yetenek sınavına giren adayları; ÖSYM'nin yapmış olduğu sınavdan düşük puan aldığı için BESYO sınavlarına hazırlananlar, milli sporcular, uzun yıllardır spor yapanlar oluşturmaktadır. Yanlızca sporcuların değil sporla uğraşmayan bireylerin de bu sınavlara başvurması sınava giren aday sayısını arttırmakta, bu durum sınav ortamındaki gerilim ve rekabeti arttırarak adayların stresle mücadele şekillerini etkilemektedir. Bu rekabet ortamında sınava giren adayların stresle sağlıklı biçimde mücadele edebilmelerinde sosyal destek kaynaklarını algılamaları oldukça önemlidir. Araştırmanın Amacı: Spor alanında özel yetenek sınavına giren adayların algıladıkları sosyal desteğin stresle başa çıkma tarzlarına etkisinin incelenmesidir.

Metod: Bu çalışma, ilişkisel tarama modelinde olup nicel bir çalışmadır. Araştırmanın çalışma grubunu; 2016-2017 eğitim öğretim yılında Adnan Menderes Üniversitesi BESYO özel yetenek sınavına giren 1443 aday içinden çalışmaya katılmayı kabul eden 542 aday oluşturmaktadır. Araştırmanın very toplama araçlarını; Zimet ve ark.(1988) tarafından geliştirilen, Türkçeye uyarlamasını Eker ve Arkar (1995)'ın yaptığı "Çok Boyutlu Algılanan Sosyal Destek Ölçeği (ÇBASDÖ)", Folkman ve Lazarus tarafından geliştirilip türkçeye uyarlaması Şahin ve Durak(1995)tarafından yapılan, "Stresle Başa Çıkma Tarzları Ölçeği (SBTÖ)" ve "Kişisel Bilgi Formu" oluşturmaktadır. Verilerin istatistiksel analizi SPSS paket proğramı aracılığıyla yapılmıştır.

Bulgular: Araştırma sonucunda cinsiyetin SBTÖ'nün, kendine güvenli yaklaşım (p=0,02<0,05), iyimser yaklaşım (p=0,01<0,05) alt boyutlarında ve ÇBASD'nin; aile (p=0,03<0,05), arkadaş (p=0,02<0,05) ve algılanan sosyal destek (p=0,01<0,05) alt boyutlarında anlamlı bir farklılık yarattığı görülmüştür. Yaşın SBTÖ'nün KGY (p=0,04<0,05), İY (p=0,04<0,05) alt boyutlarında ve ÇBASDÖ'nün; aile (p=0,03), arkadaş (p=0,05<0,05), ÇBASD (p=0,02<0,05) alt boyutunda 20 yaş altı adaylar lehine anlamlı farklılık oluşturduğu; spor branşı ve lisansa sahip olma durumunun SBTÖ ve ÇBASDÖ alt boyutlarında anlamlı bir farklılık yaratmadığı sonucuna ulaşılmıştır. Korelasyon analizi sonucunda: ÇBASDÖ toplam puan ile KGY(r=.232,p<0,05), İY(r=.284,P<0,05) SDA (r=.326,p<0,05) alt boyutları arasında pozitif yönlü anlamlı ilişkiye, aile desteği ile KGY(r=.238,p<0,05), İY(r=.253,p<0,05), SDA (r=.341,p<.05) alt boyutları arasında; aile desteği ile KGY (r=.167,p<0,05), İY (r=.215,p<0,05), SDA(r=.255,p<0,05), BEY (R=.167,P<0,05) alt boyutları arasında; özel kişi desteği ile KGY (r=.187,p<0,05), İY (r=.255,p<0,05), SDA (r=.299, p<0,05), BEY (r=.093,p<0,05) alt boyutları arasında pozitif yönlü anlamlı ilişkiye rastlanmıştır. Regresyon analizi sonucunda; arkadaş desteğinin, KGY (ß=0,19, p<.05,) İY (ß=0,13, p<.0,05) ve SDA boyutlarını (ß=0,28, p<.05) pozitif yönde etkilediği, BEY'ı ise negatif yönde (ß=-0,13, P<.05) etkilediği sonucuna ulaşılmıştır. Aile desteğinin SDA (ß=0,11, p<.05) ve BEY'I (ß=0,11, P<.05); Özel Kişi desteğinin İY'ı (ß= 0,14, P<.05) pozitif yönde yordadığı sonucuna ulaşılmıştır.

Tartışma: Araştırma sonucu, aile, arkadaş ve özel kişi desteğinin adayların stresle sağlıklı şekilde başa çıkabilmelerini sağladığı, ancak aile desteğinin boyun eğiciliğe de neden olduğu görülmüştür. Algılanan sosyal destek kişisel kontrol duygusunu ve bireyin kendine verilen önemin farkındalığını arttırarak öz yeterliliğin gelişmesinin sağlayabilmektedir (Saltzman ve Holahan akt. Albal, 2009). Bu durum bireylerin stresle sağlıklı şekilde başa çıkabilmelerini sağlamaktadır. Ancak araştırma sonucunda aile desteği alan adayların boyun eğici yaklaşıma eğilim göstermeleri, ailelerin aşırıya kaçan beklentilerinden kaynaklandığı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Stresle Başa Çıkma, Sosyal Destek, Özel Yetenek Sınavı

Kaynak Albal H. (2009). Depresyonla Başa Çıkmada Öz Yeterlik İle Algılanan Sosyal Destek Arasındaki İlişki. Yüksek Lisans Tezi. İstanbul: İstanbul Üniversitesi, Sağlık Bilimler Enstitüsü

Eker D., Arkar H., Yaldız H. (2001). Çok Boyutlu Sosyal Destek Ölçeğinin Gözden Geçirilmiş Formunun Faktör Yapısı, Geçerlik ve Güvenirliği. Türk Psikiyatri Dergisi, 12(1):17-25 Şahin N. ve Durak A. (1995). Stresle Başa Çıkma Tarzları Ölçeği: Üniversite

The Examination Of Social Support Perception's The Way Of Coping With Stress Affection On Partıcipants Who Took Special Talent Test On Sport

Introductıon: The participants of BESYO special talent exam consists of the participants who took low point from OSYM's exam, national athletes, and people who dealing with sport for a long while. The participation of athtele and people who do not deal with sport, increase the rate of participation and that situation affects participant's methods of tackle with stress by increasing tension and competition between the participants during the exam. The perceive of social support sources is very important on participants who took the exam by tackling salubriously with stress in the competition area. The aim of Research: It is the examination of the affection of coping with stress by perceived social support on the participants who took special talent exam on sport.

Method: This work, is a quantitative work on relational scanning model. The working group of the search consists of 542 participants who accepted to join in to this work of 1443 participants who took BESYO special talent exam of Adnan Menderes University in 2016-2017 semester period. Data collection tool of this work consists of 12 articles "Multidimensional Perceived Social Support Scale" (ÇBASDÖ) which developed by Zimet and friends(1988) and which adapted into Turkish by Eker and Arkar (1995) and 30 articles " The way of Coping with Stress Scale (SBTÖ)" and "Personal Information Form" which developed by Folkman and Lazarus, which adapted into Turkish Şahin and Durak (1995). The statistical analysis of datas are made by way of SPSS package programme.

Fındıngs: At the consequence of the research, in terms of sex, SBTÖ demonstrates sub dimension of self-confidence (p=0,02<0,05), optimist approach (p=0,01<0,05) and sub dimension of family (p=0,03<0,05), friend (p=0,02<0,05) and perceived social support (p=0,01<0,05) of ÇBASD show sigficant difference is observed. Age demonstrate sub dimension in terms of Self-Confidental Approach (p=0,04<0,05), Optimist Approach (p=0,04<0,05) of SBTÖ and again show sub dimension in terms of family (p=0,03), friend (p=0,05<0,05), of ÇBASDÖ; in sub dimension of ÇBASD (p=0,02<0,05) create significant difference for the people who under 20 years old, but branch of sport and having licence statement has no significant difference in terms of SBTÖ and ÇBASDÖ. At the result of correlation analysis: ÇBASDÖ has positively significant relationship with sub dimension of KGY(r=.232,p<0,05), İY(r=.284,P<0,05) SDA (r=.326,p<0,05); family support KGY (r=.167,p<0,05), İY (r=.215,p<0,05), SDA(r=.255,p<0,05), BEY (R=.167,P<0,05) between sub dimension; with private person support KGY (r=.187,p<0,05), İY (r=.255,p<0,05), SDA (r=.299, p<0,05), BEY (r=.093,p<0,05) has positively significant difference is observed in it's total point. At the result of regresyon analysis, it was found that support of friends was significantly higher in the SDS dimensions (ß = 0,19, p <.05) in the positive direction and BEY in the negative direction (ß = -0,13, P <.05). (P = .04, p <.05) and BEY (ß = 0.11, P <.05) for the support of family support, positive result has been reached. DISCUSSION The results of the research show that candidates who perceive support from family, friends and private individuals can cope with stress salubriously.

SB368

Bireysel Spor yapan Sporcuların Sürekli Kaygı ve Temel Psikolojik İhtiyaçlarının İncelenmesi

[1]Tonguç Osman Mutlu, [2]Savaş Duman, [1]Erkan Bingöl, [3]Yavuz Öntürk, [1]Yunus Emre Yurtseven

[1]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Spor Bilimler Fakültesi, Muğla
[2]Adnan Menderes Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Aydın
[3]Düzce Üniversitesi, Spor Bilimler Fakültesi,Düzce

Email : *osmanmutlu1907@hotmail.com, svsdmn@gmail.com, bingolerkan@gmail.com, yavuzonturk@hotmail.com, bingolerkan@gmail.com*

Giriş: Genel anlamda kaygı, insan yapısında mevcut çevresel ve psikolojik olaylara gösterilen duygusal bir tepki olarak tanımlanabilmektedir. Kaygı tüm canlılarda görünen bir durum olması sebebiyle birçok farklı alanda çalışmaları yapılmış. Sporcuların performanslarını etkilediğinden dolayı alanımızda da birçok çalışma görülmektedir. Psikolojik ihtiyaç; insan doğasından kaynaklanan ve sağlıklı gelişim için gerekli, doğuştan gelen ihtiyaçlardır. Deci ve Ryan (1985) tarafından ortaya konulan Öz-Belirleme Kuramı'na (Self Determination Theory) göre insanlar kişisel gelişim, bütünlük ve psikolojik sağlık için gerekli olan özerklik, yeterlik ve ilişki olmak üzere üç temel psikolojik ihtiyaca sahiptir. Amaç: Bu çalışmada, bireysel sporlar yapan sporcuların sürekli kaygı düzeyleri ile temel psikolojik ihtiyaçlarının incelenmesi amaçlanmıştır.

Metod: Çalışmaya, Tenis, Yüzme, Badminton, Dövüş Sporları ve Atletizm sporları yapan, yaş ortalamaları 22,66 olan, 59 erkek ve 51 kadın olmak üzere toplam 110 sporcu gönüllü olarak katılmıştır. Sporcuların Sürekli kaygı düzeylerini ölçmek için C. Spielberger(1970) tarafından geliştirilen Türkçe' ye uyarlanması Öner ve LeCompte (1983) tarafından gerçekleştirilen sürekli kaygı envanteri, Temel Psikolojik ihtiyaçlarını belirlemek amacıyla Deci ve Ryan (2000) tarafında gerçekleştirilen, Kesici, Üre ve ark.(2003) tarafından Türkçe' ye uyarlanması yapılan Temel Psikolojik İhtiyaçlar Ölçeği kullanılmıştır. Verilerin istatistiksel analizinde; frekans, independent t testi, One Way Anova, TukeyHSD Post- Hoc testi ve ilişkinin tespiti için korelasyon yapılmıştır.

Bulgular: Çalışmamızda Sürekli kaygı envanterinin güvenirlik kat sayısı 0.67, temel psikolojik ihtiyaçlar ölçeğinin güvenirlik kat sayısı 0,74 olarak tespit edilmiştir. Sporcuların cinsiyet değişkenine göre temel psikolojik ihtiyaçları ve sürekli kaygı düzeyleri arsında anlamlı farklılığın olmadığı tespit edilmiştir. Spor branşları açısından baktığımızda Tenis Sporu yapan bireylerin sürekli kaygı düzeyleri ile Badminton, Dövüş Sporları ve atletizm sporlarını yapan sporcuların sürekli kaygı düzeyleri arasında anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Ayrıca sporcuların sürekli kaygı toplam puanı ile ilişki ihtiyaç ve özerklik ihtiyaç alt boyutları arasında anlamlı ilişki tespit edilmiştir.

Sonuç ve Tartışma: Sporcuların sürekli kaygı düzeyi Cinsiyet değişkeni açısından farklılık göstermemektedir. Engür (2002), Yücel (2003) ve Öğüt'ün (2004) yaptıkları çalışmalarda cinsiyet değişkeninin sürekli kaygı düzeyi üzerinde farklılaşmadığını tespit etmişlerdir. Temel Psikolojik ihtiyaçların alt boyutlarından olan ilişki ihtiyaç ve özerklik ihtiyaç toplam puanı arttıkça sürekli kaygı düzeylerinin de puanlarının arttığı tespit edilmiştir. Psikolojik olarak ilişki ve özerklik gereksinimi duyan sporcuların sürekli kaygı düzeylerinin de arttığını söyleyebiliriz.

Anahtar kelimeler: Bireysel Spor, Kaygı, Psikolojik İhtiyaç

The Examination Of Trait Anxiety And Basic Psychological Needs Of Athletes Doing Individuals Sports

Introduction: In general, anxiety can be defined as emotional reaction against environmental and psychological events existing in human structure. Many studies have been conducted because anxiety is a condition seen in all living beings. Because it affects athletes' performance there are many studies in our field. Psychological need is an innate need, which stems from human nature and is necessary to develop. According to Self- Determination Theory proposed by Deci and Ryan (1985), human has three psychological needs including autonomy, efficacy and relation for personal development, integrity and psychological health. Purpose: The aim of this study is to examine trait anxiety and basic psychological needs of athletes doing individuals sports.

Method: 110 athletes from the branches of tennis, swimming, badminton, fighting sports and athleticism voluntarily participated in the study. Of the participants, there were 59 males and 51 females, and the age mean was found to be 22,6. To assess trait anxiety levels of athletes, Trait Anxiety Inventory, developed by C. Speilberger (1970), adapted to Turkish by Öner and Le Compte (1983), to determine basic psychological needs, Basic Psychological Needs Scale, developed by Deci and Ryan (2000), adapted to Turkish by Kesici et al. (2003) were used. To analyze the data, frequency, independent t test, one-way ANOVA, Tukey hsd post-hoc and correlation tests were used.

Results: The reliability coefficients of basic psychological needs scale and trait anxiety inventory were found to be 0.67 and 0.74, respectively. No significant difference was found between genders in terms of trait anxiety and basic psychological needs. Significant differences were found between athletes doing tennis and those doing badminton, fighting sports and athleticism in terms of trait anxiety level. Moreover, significant correlations were found between trait anxiety and subscales of relation need and autonomy need. Conclusion and Discussion: There is no significant difference between genders in terms of trait anxiety. Engür (2002), Yücel (2003) and Öğüt (2004) found no significant differences between genders in terms of trait anxiety. It was found that trait anxiety mean scores increased while relation need and autonomy need mean scores increased. It can be said that the trait anxiety levels of athletes having relation and autonomy needs increase.

Keywords: Individual sport, Anxiety, Psychological need.

SB372

Dövüş Sporcularında Ahlaktan Uzaklaşma ve Saldırganlık

[1]Burcu Güvendi, [1]Ayşe Türksoy

[1]İstanbul Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, İstanbul

Email : *burcuguvendi@gmail.com, ayseturksoy@hotmail.com*

Amaç: Araştırmanın amacı dövüş sporcularının ahlaktan uzaklaşma ve saldırganlık düzeylerinin bazı bağımsız değişkenlere göre incelenmesi ve aralarındaki ilişkinin ortaya konulmasıdır.

Yöntem: Araştırmanın çalışma grubunu Kickboks ve Tekvando branşlarından Yaş $\bar{X}$=21,99±4,92 ve Spor yılı $\bar{X}$ =6,14±5,42 olan 88 kadın 119 erkek olmak üzere toplamda 207 dövüş sporcusu katılmıştır. Veri toplama aracı olarak; Gürpınar (2015) tarafından Türkçe'ye uyarlanan ''Sporda Ahlaktan Uzaklaşma Ölçeği'' ve Madran (2013) tarafından geçerliliği yapılan ''Buss Perry Saldırganlık Ölçeği'' kullanılmıştır. Verilerin analizinde; betimleyici istatistikler, t testi, Tek Faktörlü Varyans Analizi (ANOVA) ve Pearson Momentler Çarpımı Korelasyon analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Sporcuların Saldırganlık alt boyutlarından; fiziksel saldırganlık ortalamasının en yüksek, sözel saldırganlık ortalamasının ise en düşük olduğu ve sporcuların ahlaktan uzaklaşmada ise kararsız kaldıkları görülmüştür. Saldırganlık ölçeği'nin, fiziksel saldırganlık, öfke, düşmanlık ve sözel saldırganlık boyutları ile Ahlaktan uzaklaşma arasında pozitif yönde orta düzeyde anlamlı ilişki olduğu belirlenmiştir. Yaşa göre, ahlaktan uzaklaşma boyutunda 17-18 yaş lehine, spor yılına göre ise, ahlaki karar alma boyutunda 1-2 yıl lehine anlamlı farklılık görülmüştür ($p<0.05$). Cinsiyete göre, fiziksel ve sözel saldırganlık boyutunda erkekler lehine anlamlı farklılık belirlenmiştir. Eğitim durumuna göre, öfke boyutunda üniversitelerin lehine, branşa göre ise saldırganlık boyutlarında ve ahlaktan uzaklaşma boyutunda kickboks'cuların lehine anlamlı farklılık saptanmıştır ($p<0.05$).

Sonuç: Dövüş sporcularının sporda ahlaktan uzaklaşma konusunda kararsızlık yaşadıkları ve saldırganlık davranışını da daha çok fiziksel olarak gösterdikleri görülmüş olup yaşça küçük olan ve spora yeni başlayan sporcuların ise ahlaktan uzaklaşma durumunun daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Anahtar Kelimeler: Spor, Ahlaktan Uzaklaşma, Saldırganlık

Kaynaklar Madran, A. D (2012). Buss-Perry Saldırganlık Ölçeği'nin Türkçe Formunun Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması. Türk Psikiyatri Dergisi, 23, 1- 6. Gürpınar, B. (2015). Sporda Ahlaktan Uzaklaşma Ölçeği Kısa Formunun Türk Kültürüne Uyarlanması: Geçerlik Ve Güvenirlik Çalışması. Ankara Üniv Spor Bil Fak, 13 (1), 57-64.

Moral Disengagement and Aggression in Fight Sports

Aim: The aim of the research is to investigate the level of detachment and aggression of the fighting athletes according to some independent variables and to show the relation between them. Method: A total of 207 combat athletes participated in the study group, Kickbox and Tekvando branches, 88 female and 119 male with age $\bar{X}$= 21,99 ± 4,92 and Sports Year $\bar{X}$= 6,14 ± 5,42. As a data collection tool; "Spreader Moral Retreat Scale" adapted by Gürpınar (2015) in Turkish and "Buss Perry Aggression Scale" validated by Madran (2013) were used. In the analysis of the data; descriptive statistics, t test, one-way ANOVA and Pearson Moments Multiplication Correlation analysis were used.

Results: From the Aggression sub-dimensions of the athletes; it was observed that the average of physical aggression was the highest and the average of verbal aggression was the lowest and that the athletes were indecisive when they were away from morality. It was determined that the aggression scale had a moderately significant positive relationship between physical aggression, anger, hostility, and verbal aggression dimensions and detachment from morality. According to age, there was a significant difference in favor of aged 17-18 years in the dimension of detachment from the morality, and in the dimension of moral decision making according to the sport year in favor of 1-2 years ($p <0.05$). According to sex, there was a significant difference in favor of men in terms of physical and verbal aggression. According to the educational status, there was a significant difference in favor of kickboxes in terms of anger dimension in favor of universities, aggression in

dimension and detachment from immorality ($p < 0.05$).

Conclusion: It has been determined that fighting athletes have been indecisive about detachment during sport and physically demonstrate aggression behaviors, while younger athletes who are new to spore are more likely to move away from morality.

Keywords: Sports, Distance from Morality, Aggression

SB373

Amatör Lig Futbolcularında Sporda Ahlaktan Uzaklaşma, Güdüsel İklim ve Karar Verme

[1]Ayşe Türksoy, [1]Burcu Güvendi, [2]Turhan Toros

[1]İstanbul Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, İstanbul
[2]Mersin Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Mersin

Email : *ayseturksoy@hotmail.com, burcuguvendi@gmail.com, turhantoros@mersin.edu.tr*

Amaç: Araştırmanın amacı amatör lig futbolcuların sporda ahlaktan uzaklaşma düzeyleri ile giüdüsel iklim ve karar verme stilleri' nin bazı bağımsız değişkenlere göre incelenmesi ve aralarındaki ilişkinin ortaya konulmasıdır. Yöntem: Araştırmanın çalışma grubunu Amatör ligde oynayan Yaş $\bar{X}$=21,62±3,81 ve Spor yılı $\bar{X}$=10,39±4,48 olan 228 futbolcu oluşturmuştur. Veri toplama aracı olarak; Gürpınar (2015) tarafından Türkçe'ye uyarlanan ''Sporda Ahlaktan Uzaklaşma Ölçeği'' , Deniz (2004) tarafından Türçe'ye uyarlanan ''Melbourne Karar Verme Ölçeği'' ve Toros (2001) tarafından Geliştirilen ''Sporda Algılanan Güdüsel İklim Ölçeği'' kullanılmıştır. Verilerin analizinde; betimleyici istatistikler, t testi, Tek Faktörlü Varyans Analizi (ANOVA) ve Pearson Momentler Çarpımı Korelasyon analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Futbolcuların karar vermede özsaygılarının yüksek olduğu ve dikkatli karar verdikleri görülürken güdüsel iklim alt boyutlarından ustalık iklimi ve performans iklimin her ikisinin de orta düzeyde kabul gördüğü ve ahlaktan uzaklaşmada kararsız kaldıkları belirlenmiştir. Ahlaktan uzaklaşma ile performans iklimi arasında pozitif yönde düşük düzeyde anlamlı ilişki görülürken, ustalık iklim ile kaçıngan, erteleyici ve panik karar verme arasında negatif yönde orta düzeyde, performans iklim ile dikkatli, kaçıngan ve erteleyici karar verme arasında ise negatif yönde düşük düzeyde anlamlı ilişki tespit edilmiştir. Futbolcuların mevkilerine göre karar verme ölçeği alt boyutu olan özsaygı boyutunda defans oyuncuların lehine anlamlı farklılık saptanmıştır ($p<0.05$). Ceza alma durumlarını göre ise, ustalık iklim boyutunda ceza almayanların lehine, kaçıngan ve erteleyici karar verme boyutlarında ise ceza alanların lehine anlamlı farklılık görülmüştür ($p<0.05$).

Sonuç: Futbolcuların kaçıngan, panik ve erteleyici karar vermek yerine karar verirken kendisine güvenerek dikkatli kararlar vermeye çalıştıkları görülürken cezalı futbolcuların daha kaçıngan kararlar verdiği belirlenmiştir. Ayrıca ahlaktan uzaklaşma performans iklimine sahip sporcularda daha fazla görülmüştür. Anahtar Kelimeler: Spor, Ahlaktan Uzaklaşma, Futbol, Karar Verme

Kaynaklar Toros, T. (2001). "Elit ve elit olmayan basketbolcularda hedef yönelimi, güdüsel iklim ve hedeflerin özgünlük, güçlük derecesi özelliklerinin yaşam doyumuna etkisi". Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi: Mersin. Gürpınar, B. (2015). Sporda Ahlaktan Uzaklaşma Ölçeği Kısa Formunun Türk Kültürüne Uyarlanması: Geçerlik Ve Güvenirlik Çalışması. Ankara Üniv Spor Bil Fak, 13 (1), 57-64. Deniz, E. (2004). "Üniversite öğrencilerinin karar vermede öz saygı, karar verme stilleri ve problem çözme yöntemleri arasındaki ilişkinin incelenmesi üzerine bir araştırma", Eğitim Araştırmaları Dergisi, 4 (15), 25-35.

Amateur League Footballer's Detachment From Morality, Motivational Climate and Decision-Making

Aim: The aim of the research is to investigate amateur league footballers' motivational climate and decision making styles and detachment levels according to some independent variables and to reveal the relation between them. Method: The study group of the study included 228 football players who played in Amateur League with Age $\bar{X}$= 21,62 ± 3,81 and Sports Year $\bar{X}$= 10,39 ± 4,48. As a data collection tool; The " The Moral Disengagement in Sport Scale" adapted by Gürpınar (2015) to Turkish, the " Melbourne Decision Scale " adapted to Turc by Deniz (2004) and the 'Spread Detected Sensitive Climate Scale' developed by Toros (2001) ' used. In the analysis of the data; descriptive statistics, t test, one-way ANOVA and Pearson Moments Multiplication Correlation analysis were used.

Results: It was determined that when footballers decided that their self-esteem was high and that they had decided carefully, it was determined that mastery climate and performance climate were both moderately accepted and indecisive from the instinctual climate sub- dimensions.

There was a significant low correlation between detachment from morality and the performance climate, while there was a significant relationship between mastery climate and evasive, delinquent, and panic decision moderately negative, between performance climate and attentive, and evasive and deferential decision was correlated negatively. A significant difference was found in favor of the defenders in the dimension of self-esteem which is the sub-dimension of the decision making scale according to the footballers' positions ($p < 0.05$). According to the cases of punishment, there was a significant difference in favor of those who did not receive punishment in the mastery climate dimension and in the case of avoidant and deferring decision making ($p < 0.05$).

Conclusion: While footballers are trying to make careful decisions by trusting themselves instead of making decisions about avoidance, panic and delay, it has been determined that the penalized footballers make more inevitable decisions. It was also found that footballers with a performance climate are moving away from morality on the grounds.

Keywords: Sport, Distance from Morality, Football, Decision Making

SB374

Taekwondo Antrenörlerinin İş Doyumu ve Tükenmişlik Düzeylerinin İncelenmesi

***[1]Mehmet Doğan*, [2]Mehibe Akandere**

[1]Ankara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara
[2]Selçuk Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Konya

Email : *mehmet_dogan_gazi@hotmail.com, makandere@selcuk.edu.tr*

Giriş: Bu çalışma, taekwondo antrenörlerinin iş doyumu ve tükenmişlik düzeylerini incelemek amacı ile yapılmıştır.

Yöntem: Çalışmanın örneklemini, Türkiye Taekwondo Federasyonuna kayıtlı 2016 yılı hakem ve antrenör gelişim seminerine katılan yaklaşık 400 antrenörden gönüllü olarak araştırmamıza katılan 100 erkek 101 kadın olmak üzere toplamda 201 antrenör oluşturmaktadır. Katılımcılara Minnesota İş Doyumu ve Maslach Tükenmişlik Ölçekleri uygulanmıştır. Verilerin çözümlenmesinde t testi, ANOVA, Tukey ve Pearson korelasyon analizleri kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmada, cinsiyet değişkeni incelendiğinde antrenörlerin iş doyumu ve tükenmişlik düzeylerinde anlamlı bir fark görülmemiş, eğitim durumu, sporcu sayısı ve aylık gelir durumu gibi değişkenlerde ise anlamlılık tespit edilmiştir. İş doyumu ve tükenmişlik ölçekleri alt boyutları arasında anlamlı ve negatif yönlü ilişki vardır.

Sonuç olarak; antrenörlerin eğitim seviyeleri, sporcu sayısı ve aylık gelir durumları gibi değişkenler yeniden düzenlendiğinde iş doyumu ve tükenmişlik düzeylerinde iyileşme olacağı sonucuna varılmıştır.

Keywords: İş doyumu, tükenmişlik, antrenör, taekwondo.

Research On Job Satisfaction and Burnout Levels Of Taekwondo Couches

This research has been carried out to analyse job satisfaction and burnout levels of Taekwondo couches.

The sample group of our research is made up of volunteer 100 male and 101 female, in total 201, couches out of nearly 400 who participated in 2016 couches seminars registered by Turkey Taekwondo Federation. Minnesota Job Satisfaction and Maslach Burnout Inventories have been applied on the participants. t test, ANOVA, Tukey, Pearson correlation have been used to analyze the data.

When the gender variables are studied in this study, there is no specific changing for level of job satisfaction and burnout. Also meaningfulness is detected in the variables like education, the court of athlete and monthly salary. When observing the results of job satisfaction and burnout inventories sub-dimensional correlation, meaningful and negative relations have been detected.

As a result, it has been concluded that if some variants such as education levels of couches, number of trainees and monthly income are reformed, there will be an improvement on job satisfaction and burnout levels.

Keywords: Job Satisfaction, Burnout, Coach, Taekwondo.

SB397

Antrenör Sporcu İlişkilerinde İletişim Becerilerinin Öneminin İncelenmesi

[2]Atahan Altıntaş, [1]Yeşim Karaç

[1]Spor Genel Müdürlüğü, Ankara
[2]Başkent Üniversitesi Spor Bilimleri Bölümü, Ankara

Email : *atahan1982@yahoo.com, ysm74@hotmail.com*

Giriş: Spor ortamında, özellikle de antrenörlük sürecinde antrenör ve sporcu arasında kurulan ilişki sporcunun fiziksel ve psiko sosyal gelişiminde önemli rol oynamaktadır (Jowett ve Cockerill, 2002). Bununla birlikte antrenör sporcu ilişkisinin performansı olumlu etkileyebilmesi için de antrenörlerin etkili iletişim becerisine sahip olmaları gerektiği bilinen bir gerçektir.

Amaç: Bu çalışmanın birincil amacı antrenörlerin iletişim becerilerinin antrenör sporcu ilişkisini belirleyip belirlemediğini incelemektir. İkincil amacı ise antrenörlerin iletişim becerilerinin ve antrenör sporcu ilişkilerinin cinsiyete göre değerlendirilmesidir.

Metod: Çalışmaya 154 kadın (Xyaş=36.55±8.88), 204 erkek (Xyaş=37.10±9.02) olmak üzere toplam 358 (Xyaş=36.86±8.95) antrenör gönüllü olarak katılmıştır. Katılımcılara "İletişim Becerileri Envanteri" ile "Antrenör Sporcu İlişkisi Envanteri" uygulanmıştır. Tanımlayıcı istatistiklerin yanı sıra antrenörlerin iletişim becerilerinin antrenör sporcu ilişkisini belirleyip belirlemediğini test etmek için Adımsal Çoklu Regresyon Analizi kullanılmıştır. Antrenörlerin iletişim becerileri ve antrenör sporcu ilişkilerindeki farklılıklar ise cinsiyete göre Bağımsız örneklerde t-test yöntemi ile belirlenmiştir.

Bulgular: Yapılan analizler, duygusal, davranışsal ve zihinsel iletişim becerilerinin yakınlık (R=0.55; R2=0.30), bağlılık (R=0.51; R2=0.26, p<0.01) ve tamamlayıcılık (R=0.45; R2=0.21, p<0.01) alt boyutlarının belirleyicisi olduğunu ortaya koymuştur. Bununla birlikte, duygusal ve zihinsel iletişim becerileri tüm antrenör sporcu ilişkisi alt boyutlarını negatif yönde belirlerken, davranışsal iletişim becerileri pozitif yönde belirlemektedir (p<0.01). Bağımsız örneklerde t-test analizi sonucunda ise kadın ve erkek antrenörlerin sadece zihinsel iletişim becerisi alt boyutu puanları arasında kadın antrenörlerin lehine istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmuştur (t=1.98; p<0.05). Sonuç: Sonuç olarak, farklı branşlarda yer alan antrenörlerin iletişim becerilerinin sporcuları ile olan ilişkilerinde belirleyici olduğunu söyleyebiliriz. Bununla birlikte, kadın antrenörlerin zihinsel iletişim becerisi puanlarının erkek antrenörlere göre daha yüksek olduğu da görülmektedir.

Tartışma: Elde edilen bulgular doğrultusunda, antrenörlerin iletişim becerileri antrenör sporcu ilişkilerinin birer yordayıcısı olarak kabul edilebilir. Elde edilen bu sonuçlar literatürde yer alan çalışmalar (Jowett, 2008; Philippe & Seiler, 2006) ile de paralellik göstermektedir. Bununla birlikte, antrenörlerin sporcuları ile iletişiminde çoğunlukla davranışsal iletişim boyutunu kullandıklarını da söyleyebiliriz.

Investigate The Importance Of The Communication Skills On Coach-Athlete Relationship

Introduction: The relationship established between the coach and the athlete in the sports environment, especially during the coaching process, plays an important role in the physical and psycho-social development of the athlete (Jowett & Cockerill, 2002). However, it is a well known fact that coaches must have effective communication skills in order to have a positive impact on the performance of the athlete for the coach. Purpose: Primary goal of this study investigate whether the communication skills of coaches determine the relationship of coach and athlete. Secondary purpose was to evaluate the coaches' communication skills and coach athlete relationships according to gender.

Method: One hundred four females (Mage=36.55±8.88), 204 males (Mage=37.10±9.02) totally 358 (Mage=36.86±8.95) coaches voluntarily participated in this study. The Communication Skills Inventory and The Coach-Athlete Relationship Questionnaire were administered to all participants. In addition to descriptive statistics, Stepwise Multiple Regression Analysis was used to test whether the coaches' communication skills determine the coach athlete relationship. The differences in the communication skills of coaches and coach athletes relationships were determined by t-test in independent samples by gender.

Results: The analyzes showed that emotional, behavioral and mental communication skills determined closeness (R = 0.55, R2 = 0.30), commitment (R = 0.51, R2 = 0.26, p <0.01) and complementarity (R = 0.45, R2 = 0.21, p <0.01). However, emotional and mental communication skills determine the subscales of all coach athletic relations negatively, and behavioral communication skills positively (p <0.01). As a result of t-test analysis, statistically significant difference was found between male and female coaches only in mental communication skill subscale scores in favor of female coaches (t = 1.98, p <0.05).

Conclusion: As a result, we can say that the communication skills of coaches in different branches are determined on relationships with their athletes. However, it is also seen that female coaches' mental communication skills scores are higher than male coaches.

Discussion: In the direction of the findings, the communication skills of the coaches can be regarded as a predictor of the coach athletic relations. These results are in parallel with the studies in the literature (Jowett, 2008; Philippe & Seiler, 2006). However, we can also say that coaches often use the behavioral communication in their communication with athletes.

SB403

Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Özel Eğitim (Engelliler) İle İlgili Tutumlarının Araştırılması

[2]Çetin Yaman, [1]Vedat Uluışık, [1]Gülten Hergüner

[1]Sakarya Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Beden Eğitimi ve Spor Eğitimi Anabilim Dalı, Sakarya
[2]Sakarya Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Rekreasyon Bölümü, Sakarya

Email : *cyaman@sakarya.edu.tr, vedat151515@gmail.com, herguner@sakarya.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Bu çalışma Özel eğitim okullarında veya sınıflarında görev yapan beden eğitimi öğretmenlerinin özel eğitim konusundaki eğitimlerinin tespit edilmesi ve özel eğitime ihtiyaç duyan öğrencilere yönelik tutumlarının belirlenmesi amacıyla yapılmıştır. Toplumun genel olarak engelli insanlara karşı tutumunun olumlu yönde değişimi için, eğitim ve bilgilendirme etkili bir yoldur (Özyürek 1977).Tutum ve davranış ilişkisi; tutum ve davranış geçmişteki tecrübelerden ve yeni bilgilerden etkilenir(Akbuğa ve Gürsel, 2006:5-8). Engelli bireylerin rehabilitasyonunun önemli bir ayağını oluşturan fiziksel etkinliklerden istenilen sonuçların alınabilmesi için engelli kişilerin fiziksel etkinlik ortamlarına uyumları ve uygulanan programların başarılı olması gerekir; bunun sağlanabilmesi için de bu alanda eğitim verecek kişilerin alan ile ilgili bazı yeterliliklere sahip olması gereklidir. Bu alanda hizmet üretmekte olan Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin alanla ilgili yeterliliklerinin yanında engellilere yönelik pozitif tutumlarının da geliştirilmesi gereklidir. Yapılan araştırmalar insanların özel eğitim konusunda bilinçlendikleri takdirde özel eğitime ihtiyaç duyan bireylere yönelik tutumlarında olumlu yönde gelişmeler meydana geldiğini göstermektedir. Bu araştırma sonunda beden eğitimi öğretmenlerinin özel eğitim konusundaki eğitim seviyeleri ile özel eğitim ihtiyacı olan bireylere yönelik tutumları konusundaki ilişkiye bilimsel bir ışık tutmak mümkün olacaktır. Yöntem Araştırma tarama modelinde bir çalışma olup, tesadüfi örneklem yöntemiyle ulaşılabilen 180 beden eğitimi öğretmeni örneklem grubunu oluşturmuştur. Toplanan 180 anket formlarından 21 tanesi hatalı ya da eksik doldurulmuş olmasından dolayı elenerek 164 anket formu değerlendirmeye alınmıştır. beden eğitimi öğretmenlerine uygulanan veri toplanma aracı iki bölümden oluşmuştur, ilki araştırmacıların oluşturduğu Kişisel bilgi formu diğeri ise özürlülere yönelik tutum ölçeğidir. Ölçek Başbakanlık Özürlüler İdaresi Başkanlığı tarafından özürlülere yönelik toplumsal tutumların değerlendirilmesi amacıyla Optimar Araştırma Şirketinin proje araştırma ekibince hazırlanmıştır (T.C. Başbakanlık Özürlüler İdaresi Başkanlığı, 2009:49-57). Toplam 43 ifadenin yer aldığı ölçek 6 alt boyuttan oluşmuştur. Alt boyutların ve ölçeğin tümünün Cronbach alfa iç tutarlılık katsayıları 0.54 ve 0.88 arasında değişmektedir. Dolayısıyla da ölçeğin güvenilir bir ölçme aracı olduğu kabul edilmiştir. Yapılan normallik testi ölçek alt boyutlarına ve toplam puanlarına ilişkin verilerin normal dağılım göstermediği tespit edilmiştir. Bu nedenle analiz yapılırken Mann Whitney U ve Kruskal Wallis H gibi non-parametrik testler kullanılmıştır.

Bulgular: Elde edilen bulgulara bakıldığında katılımcıların aile yaşamı alt boyutundaki tutum düzeylerinin orta düzeyde olduğu, eğitim ortamı, kişiler arası ilişkiler, çalışma yaşamı, kişisel özellikler, yetkinlik – bağımsız yaşam ve toplam tutum puanlarının ise yüksek düzeyde olduğu görülmektedir.

Sonuç ve Kaynaklar: Sonuç olarak özel eğitim okulları ve iş eğitim merkezlerine merkezi atama yolu ile gelen alan öğretmenlerinin alana yönelik özel eğitimlerinin bulunmamasından dolayı önemli bir verimlilik kaybı oluşmaktadır. Bu sebeple lisans düzeyinde eğitim verecek alana özgü özel eğitim öğretmenliği bölümlerinin açılması gerekli görünmektedir. Bu alana özgü öğretmenliklerden birisi de özel eğitim beden eğitimi öğretmenliği bölümüdür. Bu alanda lisans düzeyinde verilecek olan bir eğitim hem bu alana bu işi gerçekten severek ve isteyerek yapacak öğretmenlerin yönlenmesini sağlayacak hem de verilecek eğitimin niteliğini artıracaktır. Anahtar Kelimeler: Özel Eğitim, Tutum, Beden Eğitimi ve Spor, öğretmen, öğrenci.

Investigation of Physical Education Teachers' Attitudes Towards Special Education (Disability)

Introduction and Aim: The purpose of this study was to determine the education of special education teachers in the special education schools or classes and to determine the attitudes of the physical education teachers to the students who need special education.

Education and information are an effective way for the society to change positively towards the general attitude toward people with disabilities (Özyürek 1977). Relationship between attitude and behavior; attitudes and behavior are influenced by past experiences and new knowledge (Akbuğa and Gürsel, 2006: 5-8).

In order for the desired outcomes of the physical activities that constitute an important pillar of the rehabilitation of persons with disabilities, the adaptation of persons with disabilities to physical activity environments and the programs implemented must be successful. in order to be able to achieve this, it is necessary that the persons who will give training to this area have some qualifications related to the field. Positive attitudes towards disability as well as field competencies of physical education and sports teachers in service are needed in this area. Research shows that if people are conscious about special education, their attitudes towards individuals who need special education show positive development. At the end of this research it will be possible to shed light on the scientific relevance of the attitudes of physical education teachers towards the educational levels of special education and the individuals who need special education. Method The research is a study in the screening model and constituted a sample group of 180 physical education teachers who can be reached by random sample method. Of the 180 survey forms collected, 21 were rejected because they were incorrect or incomplete and 164 survey forms were evaluated. It has been determined that the data on the scale normality test scale subscales and total scores do not show normal distribution. For this reason, non-parametric tests such as Mann Whitney U and Kruskal Wallis H were used.

Findings: According to the findings, it is seen that attitudes of the participants in the sub-dimension of family life are moderate, education environment, interpersonal relations, working life, personal characteristics, competence - independent life and total attitude scores are high.

Results and Resources: As a result, there is a significant loss of productivity due to the absence of special training for field teachers in the area of special education schools and business training centers through central appointment. For this reason, it seems necessary to open special education teaching departments specific to the area that will provide undergraduate education. One of the specific teachers in this field is the special education physical education teacher department. An education that will be given at the undergraduate level in this area will provide the direction of the teachers who will do this work in this field really and willingly and will increase the quality of education.

Keywords: Special Education, Attitude, Physical Education and Sports, teacher, student.

SB404

Mücadele Sporlarıyla Uğraşan 18-25 Yaş Arası Bireylerin Spora Katılım Güdülerinin Belirlenmesi

[1]Mehmet Ali Öztürk, [1]Eyyüp Sarıkol

[1]Iğdır Üniversitesi, Iğdır

Email : *maliozturk2002@yahoo.com, eyupcan-87@hotmail.com*

Giriş: Fiziksel aktivite insanların özellikle boş zamanlarının değerlendirdiği kültürel bir olgudur. Aynı zamanda bireylerin kişilik ve sosyal gelişimlerine katkıda sağlamak adına önemli bir etkendir. Fiziksel aktivite veya spor faaliyetlerine katılım için bireylerin sebepleri veya farklı güdüleri vardır. Bu tür aktivitelere insanları katılmaları için motive eden faktörler eğlence sosyalleşme, sağlıklı olmak gibi nedenlerdir. Fiziksel aktivitelere ve spor faaliyetlerine eğlence, fiziksel uygunluk, yarışma, takım ruhu gibi katılım güdüleri ile ilgili birçok araştırma yer almaktadır.

Amaç: boks, Kick Boks, Muay Thai ve Taekwondo branşlarında mücadele eden 18-25 yaş arası bireylerin branş, yaş, cinsiyet gibi bağımsız değişkenler göz önüne alınarak spora katılım güdülerinin belirlenmesi bu çalışmanın amacını oluşturmaktadır.

Metod: Araştırma Iğdır ilinde mücadele sporları alanında faaliyet gösteren 7 adet salonda gerçekleştirilmiştir. 33 kız 116 erkek olmak üzere toplam 149 sporcu çalışmada yer almıştır. Katılımcıların spora katılım motivasyonlarının belirlenebilmesi amacıyla araştırmada Spora Katılım Güdüsü Ölçeği (SKGÖ) kullanılmıştır. SKGÖ Gill ve arkadaşları tarafından (1983) geliştirilen, 30 madde, 8 alt boyut (beceri gelişimi, takım üyeliği/ruhu, eğlence, başarı/statü, fiziksel uygunluk/enerji harcama, yarışma, hareket/aktif olma ve arkadaşlık) ve 3'lü likert tipinden (1: çok önemli, 2: az önemli ve 3: hiç önemli değil) oluşan bir ölçektir. Ölçeğin Türkçeye uyarlaması Çelebi (1993) tarafından gerçekleştirilmiştir. Ölçeğin güvenirliği Cronbach's Alpha testi ile ölçülmüştür. Ölçeğin toplamı için güvenirlik katsayısı 0,921 olarak bulunurken 8 alt boyut için beceri gelişimi: 0,705, takım üyeliği/ruhu: 0,882, eğlence: 0,722, başarı/statü: 0,835, fiziksel uygunluk/enerji harcama: 0,368, yarışma: 0,800, hareket/aktif olma: 0,808 ve arkadaşlık:0,399 olarak bulunmuştur. Ölçeğe ait boyutların ortalama puanları tanımlayıcı yüzde frekans ile ölçülmüştür. Verilerin normal dağılmaması nedeniyle bağımsız değişkenlerin bağımlı değişkenler üzerine etkileri Mann Whitney-U ve Kruskall Wallis testleri ile ölçülmüştür.

Bulgular: spora katılım güdülerinin 8 alt boyutta ortalama puanlarının değerlendirildiği tanımlayıcı istatistik sonucunda katılımcıların tümü için Fiziksel uygunluk/enerji harcama ve hareket/aktif olma alt boyutları sırasıyla 1,149 ve 1,151 puanla en fazla motive oldukları alt boyutlar olarak tespit edilirken, yarışma ve başarı alt boyutları sırasıyla 1,489 ve 1,410 puanla en az motive oldukları alt boyutlar olarak tespit edilmiştir. Kadın katılımcılarla erkek katılımcıların spora katılım güdüleri sadece fiziksel uygunluk/enerji harcama alt boyutunda ($t=-2,094$ ve $p>0,036$) $p<0,05$ düzeyinde kadınlar lehine anlamlı bulunmuştur. Branşa göre spora katılım güdülerinin karşılaştırıldığı Kruskall Wallis testinde ise hiçbir alt boyutta anlamlı farklılık gözlemlenmemiştir.

Sonuç: katılımcıların tüm alt boyutlarda spora katılım motivasyonlarının puan ortalaması 1.5 puanın altında çıkmıştır. Bu puan ortalamasına göre 18-25 yaş arası bireylerin 8 parametre için de branşları ile ilgili spor aktivitelerine katılım motivasyonlarının yüksek olduğu görülmektedir. Özellikle Fiziksel uygunluk seviyelerini geliştirerek enerji harcamak ve hareketli olmak konusunda motivasyonların daha yüksek olduğu yorumu araştırma sonucu olarak göze çarpmaktadır.

Determination of the Motivation to Sports Participation for Athletes Interested in Fighting Sports between the Ages of 18-25.

Introduction: Physical activity is a cultural phenomenon that people especially consider leisure time. At the same time, it is an important influence in order to contribute to the personality and social development of the individual. Individuals have different reasons or different motives for participation in physical activity and sport activities.

Aim: Determination of sport participation motives by considering independent variables such as age, gender, and age of 18-25 year olds fighting in Boxing, Kick Boxing, Muay Thai and Taekwondo branches.

Method: The research was carried out in the field of 7 fight sports centers in Iğdır. A total of 149 athletes, 33 female and 116 male, participated in the study. The Sport Participation Motivation Scale (SPMS) was used in the study to determine the participants' motivation for participation in the sport. It was developed by SPMS Gill et al. (1983) and consists of 30 items, 8 sub-dimensions (skill development, team membership / spirit, entertainment, success / status, physical fitness / energy expenditure, competition, motion/ be active and friendship), 3-point likert type (1: very important, 2: less important and 3: not important at all). The adaptation of the scale to the Turkish was carried out by Çelebi (1993). Ölçeğin güvenilirliği Cronbach Alpha testi ile ölçülmüştür. The reliability coefficient for all the scales was found to be 0.921. For 8 sub-dimensions, skill development: 0,705, team membership / spirit: 0,882, entertainment: 0,722, achievement / status: 0,835, physical fitness / energy expenditure: 0,368, contest: 0,800, movement / activity: 0,808 and friendship: 0,399 It was found. The mean scores of the scale dimensions are measured by the defining percentage frequency. The effects of independent variables on dependent variables were measured by Mann Whitney-U and Kruskall Wallis tests because the data were not normally distributed.

Results: The descriptive statistic in which the mean scores of 8 subscales of sport involvement were assessed was found as the subscales in which physical fitness / energy expenditure and movement / activity subscales were the most motivated with 1,149 and 1,151 points, respectively, for all participants. The least motivated sub-dimensions were found to be 1,489 points for the contest and 1,410 points for the achievement. According to the gender, the spore participation motive was only found in favor of women at the level of physical fitness / energy expenditure sub-dimension ($t = -2,094$ and $p > 0,036$) $p < 0,05$. No significant difference was observed in any subscale in the Kruskal Wallis test, where spore participation motives were compared according to the branches.

Conclusion: In all sub-dimensions of the participants, the average score of participation motions of spora was below 1.5 points. According to the average of these points, it is seen that the motivation of participation in sports activities related to the branches is high for the 8 parameters of the individuals between the ages of 18-25. In particular, the interpretation of the fact that motivation is higher in spending energy and being mobile by improving physical fitness levels is the result of research.

SB405

Fiziksel Etkinlikten Hoşlanma Ölçeği- Kısa Formunun Yetişkin Bireylerde Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması

[1]Cihan Aygün, [1]Umut Sezer, [1]Arıkan Ektirici, [1]Serdar Kocaekşi

[1]Anadolu Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Eskişehir

Email : *cihan_aygun@anadolu.edu.tr, umutsezer@anadolu.edu.tr, aektirici@anadolu.edu.tr, skocaeksi@anadolu.edu.tr*

Giriş: Fiziksel etkinliğe katılımın yetişkin bireyler üzerinde hem fiziksel hem de zihinsel birçok yararı vardır. Yetişkin bireylerin fiziksel olarak aktif olmasını sağlamak ve fiziksel etkinliklere katılımını arttırmak ve bunun yanı sıra katılımlarının devamlılığını da sağlamak için, bireylerin bu etkinlikte eğlenmesi ve hoşlanması kilit rol oynamaktadır.

Amaç: Bu çalışmanın amacı, yetişkinler için Fiziksel Etkinlikten Hoşlanma Ölçeği-Kısa Formunun (FEHÖ-KF) geçerlik ve güvenirliğinin incelenmesidir. Araştırma Deseni: Bu çalışma kapsamında kolayda örnekleme yöntemi ile belirlenen 117 kadın ($\bar{X}$: 25.8 yıl) ve 82 erkek ($\bar{X}$: 26.6 yıl) olmak üzere toplamda 199 ($\bar{X}$: 26.1) sağlıklı katılımcı ile gerçekleştirilmiştir. Gereç ve Yöntemler: Ölçüm aracına ilişkin yapı geçerliliği için Açıklayıcı Faktör Analizi (AFA), model-veri uyumu için ise Doğrulayıcı Faktör Analizi (DFA) kullanılmıştır. İç tutarlık düzeyi Cronbach Alpha katsayısı ve madde-toplam korelasyonları ile test edilmiştir.

Bulgular: Verilerin faktör analizine ilişkin uygunlukları Kaiser-Meyer-Olkin katsayısı ve Bartlett Küresellik Testi ile test edilmiş ve ilgili değerlerin sırasıyla .808 ve .000 olduğu görülmüştür. AFA'ya göre FEHÖ-KF, tek faktör altında 5 maddeden oluşmakta, toplam varyansın %68.05 açıklamaktadır. DFA sonucunda ise ilgili uyum iyiliği göstergelerinin iyi düzeyde model-veri uyumuna işaret ettiği görülmüştür (ki-kare/sd= 1.77 RMSEA=.062, CFI=.996, GFI=.989, NNFI=.988, SRMR=.0204). Cronbach Alpha katsayısı .856 olarak hesaplanırken, ölçekte yer alan maddelerin düzeltilmiş madde-toplam korelasyonlarının .571 ile .836 arasında değişmekte olduğu görülmüş, puanların alt%27 ve üst%27'sine yönelik gerçekleştirilen ilişkisiz t testi sonuçları ise anlamlı düzeyde bulunmuştur ($p<.001$; $p<.05$).

Sonuç: Bu bilgiler ışığında, FEHÖ-KF'nin yetişkinlerin (18-43 yaş aralığı) fiziksel aktiviteden hoşlanma düzeylerinin ölçümünde kullanılabilecek, geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı olduğu ortaya çıkmaktadır.

Validity and Reliability Study of the Physical Activity Enjoyment Scale– Short Form on Adult Population

Introduction: Participation in physical activity has benefits on both physical and mental health for adult individuals. To ensure that adult individuals are physically active and to increase their participation in physical activities, as well as to bring continuity to their participation, enjoyment plays a key role for individuals.

Purpose: To assess the validity and reliability of the Physical Activity Enjoyment Scale – Short Form in Adults aged (18-43). Research Design: The study was carried out using data collected from convenience samples of 117 woman ($\bar{X}$: 25.8 years) and 82 men ($\bar{X}$: 26.6 years), 199 healthy people in total ($\bar{X}$: 26.1).

Materials and Methods: Exploratory Factor Analysis (EFA) and Confirmatory Factor Analysis (CFA) were applied to assess construct validity and model-data fit. The Cronbach's alpha coefficient, together with item-total correlations, was used to estimate internal consistency. Results: The sampling adequacy was determined with Kaiser-Meyer-Olkin measure and Bartlett's test of sphericity, which gave .808 ve .000, respectively. EFA results yielded one sole factor with 5 items that accounted for 68.05% of the variance. CFA results indicated that one factor measurement model fit the data adequately (x2/df= 1.77, RMSEA=.062, CFI=.996, GFI=.989, NNFI=.988, SRMR=.020). Coefficient alpha for the measure was calculated as .856, corrected item-total correlations ranged from .571 to .836 and t-test carried out with each item's means of upper27% and lower%27 showed significant differences ($p<.001$; $p<.05$).

Conclusion: In light of this study's findings, we can conclude that FEHÖ-KF is a reliable instrument measuring the levels of enjoyment in physical activity on adult population (aged between 18-43).

SB409

Farklı Branşlardaki Adelosan Sporculara Göre Antrenör Davranışları

[1]Osman İmamoğlu , [1]Arif Satıcı , [2]Alaaddin Aydoğan, [1]Egemen Ermiş

[1]Ondokuz Mayıs Üniversitesi Yaşar Doğu Spor Bilimleri Fakültesi, Samsun
[2]Kırıkkale Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Kırıkkale

Giriş: Antrenörlerin davranışları sporcunun başarısını etkilemektedir. Bu nedenle antrenörlük davranışlarını değerlendirme modeli geliştirilmiştir. "Antrenörlük Modeli", antrenörlerin bütüncül bir yapı içerisinde tanımlanan görevlerini içeren tüm boyutlara cevap verebilecek bir yapı taşımaktadır.

Amaç: Bu çalışmanın amacı farklı branşlarla ilgilenen adelosan sporcuların antrenörlerinin davranışlarını algılama düzeyinin araştırılmasıdır.

Metod: Çalışmaya 55 topla ilgili spor (basketbol ve badminton) ve 49 temas sporu (kickboks ve güreş) yapan toplam 104 adelosan sporcu dâhil edilmiştir. Çalışmada Antrenör Davranışlarını Değerlendirme Ölçeği Türkçe uyarlaması kullanılmıştır. İstatistiksel işlemlerde Independet -Samples T ve tek yönlü varyans analizi ve LSD testleri kullanılmıştır.

Bulgular: Erkek sporcular 15,69 ve kadın sporcular 13,45 yaş ortalamasındadır. Cinsiyete göre erkek ve kadın sporcuların antrenör davranışlarını değerlendirme ölçeğinin alt boyutlarından zihinsel hazırlık, hedef belirleme, yarışma stratejisi ve olumlu antrenör davranışları yönünden anlamlı bir fark tespit edilmemiş ($p>0,05$), teknik beceri yönünden $p<0,05$, fiziksel antrenman ve planlama, olumsuz antrenör davranışları yönünden ve ölçeğin toplamından $p<0,001$ düzeyinde anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Yaşa göre sporcuların antrenör davranışlarını değerlendirme ölçeğinin alt boyutlarından fiziksel antrenman ve planlama, zihinsel hazırlık ve olumlu antrenör davranışları yönünden anlamlı bir farklılık tespit edilmemiş ($p>0,05$), teknik beceri, hedef belirleme, yarışma stratejisi ve olumsuz antrenör davranışları yönünden anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir ($p<0,05$). Branş durumuna göre top sporu ile ilgilenenler ve temas sporu yapanların ölçek alt boyutlarından teknik beceri, zihinsel hazırlık, yarışma stratejisi, olumlu ve olumsuz antrenör davranışları yönünden anlamlı bir farklılık tespit edilmemiş ($p>0,05$), fiziksel antrenman ve planlama, hedef belirleme, ve ölçeğin toplamından anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir ($p<0,05$).

Sonuç ve Tartışma: Topla ilgili spor ve temas sporu yapanların antrenörlerinin kendilerine karşı davranışlarını algılama düzeylerinde farklılıklar olduğu bulunmuştur. Adelosan sporcularda antrenörler davranışlarına daha fazla dikkat etmelidirler. Sporcuların antrenörlerin davranışlarını algılama düzeyindeki farklılıkların nedenleri belirlenerek ortadan kaldırılmalıdır.

Coaching Behaviors Perceived By Adolescent Athletes Of Dıfferent Branches

Introduction: Coaches' behaviors influence athletes' success. Thus, coaching behavior assessment model was developed. "Coaching model" has a structure that can answer all the dimensions that include the job of coaches within an integrated structure.

Purpose: The purpose of this study is to examine the coaching behavior perceiving levels of athletes doing different sport branches.

Method: A total of 104 adolescent athletes, 55 athletes doing a ball sport (basketball and badminton) and 49 athletes contact sports (kickboxing and wrestling), were included in the study. Turkish adaptation of Coaching Behavior Assessment Scale was used in the study. Independent -Samples T-test, one-way analysis of variance and LSD tests were used for statistical analysis.

Results: Average age of male athletes was 15,69, while average age of female athletes was 13,45. No significant differences were found in mental preparation, goal setting, competition strategies and positive coaching behaviors sub-dimensions of coaching behavior assessment scale in terms of gender ($p>0,05$), while significant differences were found at the level of $p<0,05$ in terms of technical skills and at the level of $p<0,001$ in terms of physical training and planning, negative coaching behavior and the whole scale. In terms of age, no significant difference was found in the sub-dimensions of physical training and planning, mental preparation and positive coaching behaviors ($p>0,05$), while significant difference was found in terms of technical skill, goal setting,

competition strategies and negative coaching behaviors ($p<0,05$). In terms of branches, no significant difference was found in technical skill, mental preparation, competition strategies and positive and negative coaching strategies ($p>0,05$), while significant difference was found in terms of physical training and planning, goal setting and the whole scale ($p<0,05$).

Conclusion and Discussion: Differences were found in ball sport and contact sport athletes' levels of perceiving coaches' behavior. Coaches should pay more attention to their behaviors with adolescent athletes. The reasons for the differences in athletes' levels of perceiving coaches' behaviors should be found and resolved.

SB410

Bireysel ve Takım Sporcularının Psikolojik Dayanıklılıklarını Etkileyen Faktörler

[1]Emre Serin, [1]Serdar Adıgüzel

[1]Siirt Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Şiirt

Email : *emreserin1@gmail.com, serdaradgüzel@siirt.edu.tr*

Amaç: Araştırma, Siirt ve Batman illerindeki belirtilen branşlardaki bireysel ve takım sporcularının psikolojik dayanıklılıkları ve etkileyen faktörleri belirlemek amacıyla yapıldı.

Gereç ve Yöntem: Araştırmanın evrenini Siirt ve Batman illerinde yaşayan bireysel ve takım sporcuları (24 futbolcu, 16 badmintoncu, 19 güreşçi, 19 judocu, 18 hentbolcu olmak üzere toplam 96) oluşturmuştur. Çalışmada veri toplama aracı olarak Friborg ve arkadaşları tarafından 2005 yılında geliştirilen Psikolojik Dayanıklılık Ölçeği kullanılmıştır.Sporcuların Yaş Değişkenine Bağlı Psikolojik Dayanıklılık Alt Boyutları Puanlarınının hesaplanmasında Kruskal Wallis Testi kullanıllanılmıştır. Sporcuların Spor Yaşı, branş ve eğitim Değişkenine Ait Psikolojik Dayanıklılık Alt Boyutlarının hesaplanmasında Mann Whitney U Testi kullanılmıştır.

Bulgular: Yaş değişkenine göre oyuncuların psikolojik dayanıklılık alt boyutlarında gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık olmadığı görülmektedir (p0.05).Yapısal stil, aile uyumu, kendilik algısı ve sosyal kaynaklar alt boyutlarında ise istatistiksel açıdan her iki grup arasında anlamlı farklılık olmadığı belirlenmiştir (p>0.05). Spor yaşı değişkenine göre, psikolojik dayanıklılık alt boyutları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık olmadığı görülmektedir (p>0.05). Eğitim değişkenine göre, psikolojik dayanıklılık alt boyutları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık olmadığı görülmektedir (p>0.05).

Sonuç: Bireysel ve takım sporcularının psikolojik dayanıklılıklarının gruplar arasında herhangi bir fark olmadığı, spor yaşına göre gelecek algısı ve sosyal yeterlilik alt boyutlarında psikolojik dayanıklılığın olumlu farklılık gösterdiği fakat spor yaşı ve eğitim değişkenine göre psikolojik dayanıklılıklarında anlamlı farklılık olmadığı sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Bireysel sporcular, takım sporcuları, psikolojik dayanıklılık.

Factors Affecting Psychological Durability of Individual and Team Athletes

The aim of the research was to determine the psychological durability and the influencing factors of the individual and team athletec in the branches indicated in Siirt and Batman.

Material and Method: The study consisted of individual and team athletes (24 badmintoncus, 19 wrestlers , 19 judoists , 18 handball players, total 96) living in Siirt and Batman provinces The psychological Durability Scale developed in 2005 by friborg and colleagues was used as data collection tool in the study.Psychological durability depending on age variation of athletes The Kruskal Wallis Test was used to calculate subscale scores. The calculation of psychological endurance sub-dimensions belonging to sports age of Sportmen,branch and education variable Maan Whitney U Test was used.

Findings: There was no statistically significant difference between the groups in the psychological endurance subscales of the players according to age variable (p0.05). structual style,Family adjustment,self-perception it was determined that there was no statistically significant difference between the two groups in self-perception and social resources subscales (p>0.05). According to the sport age variable, there was no statistically significant difference between psychological endurance sub-dimensions(p>0.05). According to education variable Psychological endurance. There was no statistically significant difference between the subscales (p>0.05).

Conclusion: There is no difference between groups in psychological endurance of individual and team athletes. Psychological there was a positive difference in durability but no significant difference in Psychological endurance according to sport age and variable.

SB429

Spor Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinin Sigara İçme Davranışlarının, Sosyodemografik ve Depresyon Durumlarıyla Karşılaştırılması

[1]Levent Bayram, [1]Deniz Özge Yüceloğlu Keskin, [1]Deniz Günay Derebaşı, [2]Kudbettin Uçak, [1]Sezgin Şahbaz

[1]Ondokuz Mayıs Üniversitesi Yaşar Doğu Spor Bilimleri Fakültesi, Samsun
[2]Milli Eğitim Bakanlığı, Şırnak

Email : *levent.bayram@omu.edu.tr, ozge_yuceloglu@hotmail.com, denizderebasi@hotmail.com, ucakkudbettin@gmail.com, ssezginsahbaz@gmail.com*

Giriş: Ergenlik ya da genç erişkinlik dönemi, genellikle tütüne başlama yaşı olarak karşımıza çıkmaktadır. Üniversite öğrencilerinde tütün, alkol ve madde kullanımını artıran sebepler arasında problemlerin yoğunluğu, beklentilerin yüksek tutulması, aile desteğinin yetersizliği gibi nedenler gösterilmektedir. Bu nedenlerden dolayı gençler doğru değerlendirmeler yapamamakta ve bir takım ruhsal sorunlar ortaya çıkabilmektedir. Bu ruhsal sorunlardan biri de depresyon olarak karşımıza çıkmaktadır.

Amaç: Üniversite öğrencilerinin sigaraya başlama nedenlerinin ortaya koyulmasının, onların bu riskli dönemlerinde sigara kullanımına yönelmelerinin engellenmesi adına yaralı olabileceğinden hareketle bu çalışmanın yapılması amaçlanmıştır. Metod: Araştırmanın örneklemini 2014-2015 öğretim yılında Ondokuz Mayıs Üniversitesi Yaşar Doğu Spor Bilimleri Fakültesi'nin Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği, Antrenörlük ve Spor Yöneticiliği bölümlerinin 1.,2.,3. ve 4. sınıflarında öğrenim gören 382 erkek, 198 bayan toplam 580 öğrenci oluşturmuştur. Bu sayı evrenin yaklaşık üçte birine karşılık gelmektedir. Araştırmada 14 sorudan oluşan bir anket formu ile Beck depresyon Envanteri kullanılmıştır. Kişisel bilgi formu öğrencilerin bireysel özelliklerini içeren (yaş, cinsiyet, ekonomik düzey, sigara içme durumu/zamanı/bırakmayı deneme deneyimi, ailenin ekonomik ve sigara içme durumu) sorulardan oluşmuştur. Elde edilen veriler, bilgisayar SPSS 21 programı ile Mann Whitney u, Kruskall Wallis ve Anova testi kullanılarak çözümlenmiş ve $p<0.05$ olması istatistiksel olarak anlamlı kabul edilmiştir.

Bulgular: Bu çalışmada öğrencilerin çoğunluğunun sigara içmediği görülmüştür. Erkeklerin kızlara oranla daha yüksek oranda sigara içtikleri görülmektedir. Cinsiyetlerine göre depresyon puanları arasında anlamlı farklılık bulunduğu, bayan öğrencilerin depresyon puanlarının daha yüksek olduğu saptanmıştır ($p<0,05$). Sigara içen grup ile sigara içmeyen grup arasında depresyon puanları bakımından istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Aile gelir düzeyleri bakımında depresyon puanlarının farklılaşmadığı tespit edilmiştir.

Tartışma-Sonuç: Bu çalışma sonucunda spor bilimleri fakültesinde öğrenim gören öğrencilerinin çoğunluğunun sigara içmediği görülmüştür. Sigara içme ya da içmeme durumuna göre öğrencilerin depresyon puanlarının farklılaşmadığı, sigara içme davranışına iten nedenler arasında depresyon düzeyinin dolaylı olarak etkili olabileceği görüldü. Sigara içme davranışıyla ilgili olarak öğrencilerin sosyal yaşantı, mesleki kaygılar, okul hayatına dair bilgilerini almak daha fazla sonuç elde etmeyi sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Sigara içme, Üniversite öğrencileri, Depresyon

Comparing The Smoking Behavior and The Socio-Demographic and Depressive State Of Students in The Faculty Of Sports Sciences

Comparing The Smoking Behavior and The Socio-Demographic and Depressive State Of Students In The Faculty Of Sports Sciences Levent Bayram1, Deniz Özge Yüceloğlu Keskin1, Deniz Günay Derebaşı1, Kudbettin Uçak2, Sezgin Şahbaz1 1ondokuz Mayıs University, Yaşar Doğu Sport Sciences Faculty 2 Ministry Of Education

Introduction: It is usually during adolescence or young adulthood when the habit of smoking begins. Reasons such as intense problems, high expectations and lack of family support increase the consumption of tobacco, alcohol and drugs among university students. Due to this, young people cannot make proper evaluations and they experience certain mental problems. One of these mental problems is depression.

Aim: The aim of this research is to determine the reasons why university students begin smoking and thus, help to prevent them from doing so during this critical period. Method: The participants in this research were the 1st, 2nd, 3rd and 4th year students of Ondokuz Mayıs University Yaşar Doğu Faculty of Sports Sciences Department of Physical Education and Sports Teaching and Department of Coaching and Sports Management during 2014-2015. A total of 580 students (382 male, 198 female) took place in the study. This number is approximately one third of the universe. A 14-question survey form and the Beck Depression Inventory were used in the study. The personal information form consisted of questions that included individual characteristics of students (age, gender, economical status, smoking status/time/experience of trying to quit, the smoking behavior and economical state of the family). The obtained data was analyzed via the SPSS 21 computer program with the Man Whitney U, Kruskall Wallis and Anova tests, and $p<0.05$ was considered statistically significant.

Findings: In this study, it was found that most of the students did not smoke. It was seen that the number of male smokers was higher than female smokers. I was also found that there was a significant difference between depression scores in terms of gender, and that the depression scores of females were higher ($p<0,05$). Based on depression scores, a statistically significant difference was not found between the group that smoked and the group that did not smoke. It was determined that depression scores did not differ based on the family income level.

Discussion-Result: As a result of this study, it was found that most of the students in the Sports Sciences Faculty did not smoke. It was seen that the depression scores of the students did not differ based on their smoking behavior. It was also seen that the level of depression could have an indirect effect on pushing an individual towards smoking. Obtaining more information about the social life, occupational anxiety and school life of students could provide further results about smoking behavior.

Keywords: Smoking, University students, Depression

SB436

Spor Lisesi Öğrencilerin Algıladıkları Sosyal Destek Düzeylerinin İncelenmesi (Trabzon ili örneği)

***[1]Mustafa Barış Somoğlu*, [1]Mustafa Baş, [2]Ömer Faruk Yazıcı**

[1]Karadeniz Teknik Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Trabzon
[2]Gaziosmanpaşa Üniversitesi,Erbaa Meslek Yüksekokulu,Tokat

***Email :** mbs_1977@hotmail.com, mbs_1977@hotmail.com, mustafaabat@hotmail.com, ofarukyazici@hotmail.com*

Spor Lisesi Öğrencilerin Algıladıkları Sosyal Destek Düzeylerinin İncelenmesi (Trabzon ili örneği)

Bu araştırmanın amacı; spor liselerinde okuyan öğrencilerin algıladıkları sosyal destek düzeyleri bazı değişkenlere göre incelemek ve aralarındaki ilişkiyi belirlemektir. Araştırmanın çalışma grubunu; 2016-2017 eğitim-öğretim yılında spor liselerinde öğrenim gören 113 (%60,4)'ü erkek 71 (%38,6)'i kadın olmak üzere toplam 184 spor lisesi öğrenci oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak; "Kişisel Bilgi Formu", Zimet (1988) tarafından geliştirilen, Eker, Arkar ve Yaldız (2001) tarafından Türkçeye uyarlanan "Çok Boyutlu Algılanan Sosyal Destek Ölçeği (ÇBASDÖ)" kullanılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde istatistiksel yöntem olarak; betimsel istatistikler, bağımsız gruplar için t-testi, tek yönlü varyans analizi (ANOVA) testi kullanılmıştır. Araştırmadan elde edilen bulgular doğrultusunda, araştırma grubunda yer alan katılımcıların orta seviyenin üzerinde sosyal desteğe sahip oldukları bulunmuştur. Algılanan sosyal destek düzeyi cinsiyet, sporculuk durumuna göre anlamlı farklılık gösterirken; spor branşına, sınıf, aile gelir durumu değişkenine göre anlamlı fark bulunamamıştır. Araştırma, spor yapmanın spor lisesi öğrencilerinin algıladıkları sosyal destek düzeyleri üzerinde önemli bir yere sahip olduğunu ortaya koymuştur.

Anahtar Kelimeler: Beden Eğitimi ve Spor, Sosyal destek.

Examining The Perceived Social Support Levels of the Students studying in Sports High School

Examining The Perceived Social Support Levels of the Students studying In Sports High School

The aim of this article was to examine the perceived social support levels of the sport high schools students with respect to some variables, and determine the relation between these variables and involvement in sports. The study group of the research consisted of 184 students studying at Trabzon sport high schools during the 2016-2017 education year. The sample was composed of 113 male (%60.4 of the sample) and 71 female (%38.6 of the sample) students. As data collection tools; "Personal Information Form", "Multidimensional Scale of Perceived Social Support (MSPSS)" developed by Zimet (1988) and adapted to Turkish by Eker, Akar and Yaldız (2001) were used. The statistical methods and tools used for data evaluation were descriptive statistics, T- tests for independent groups, one-way analysis of variance (one-way ANOVA). Based on the findings of study, the study group members tended to have above-moderate social support levels. The perceived social support levels of the students demonstrated significant differences in respect to the sportsmanship status, gender; however, no significant difference was found depending on the sport branches, social status, and family income. The study revealed that participation in sports activities play an important role on the perceived social support levels of the sport high school.

Keywords: Physical Education and Sports, Social Support.

SB450

Üniversite Öğrencilerinde Sportmenlik Davranışlarının Dindarlık, Cinsiyet, Yaş, Spor Türü ve Akademik Not Ortalaması Yönünden Yordanması

[1]İdris Yılmaz, [1]Akın Çelik, [2]Fatih Koca, [1]Miraç Uzun

[1]Karadeniz Teknik Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Trabzon
[2]Karadeniz Teknik Üniversitesi,Psikolojik Danışma Rehberlik Bölümü,Trabzon

Email : *idrisyilmaz@ktu.edu.tr, akincelik@ktu.edu.tr, fkoca@ktu.edu.tr, m.uzun@ktu.edu.tr*

Giriş: Sportmenlik ahlaki bir değer olarak sporun doğasında önemli bir role sahip olup bu olgu birçok psikolojik ve demografik faktörden etkilenir. Bu doğrultuda sportmenlik davranışlarını bireylerin dini inançları, yaşları, cinsiyetleri, yaptığı spor türü ve akademik başarılarının etkileyebileceği düşünülmektedir. Bu çalışmada beden eğitimi ve spor yüksekokullarında öğrenim gören öğrencilerin yukarıda sayılan değişkenlerin sportmenlik anlayışlarını nasıl etkilediğini incelemek amaçlanmıştır.

Yöntem: Araştırmanın çalışma grubunu, beden eğitimi ve spor yüksekokullarında öğrenim gören 283 üniversite öğrencisinden oluşturmuştur (195 erkek, 88 bayan; X yaş = 22.05, SD = 2.57). Çalışmanın verileri Ok-Dini Tutum (Ok, 2011) ve Sportmenlik Davranışları (Koç, 2013) ölçekleri kullanılarak toplanmıştır. Verilerin çözümlenmesinde ise korelasyon ve çoklu regresyon analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Çalışmada veri analizi sonucunda katılımcıların dindarlık ve sportmenlik davranışları arasında olumlu yönde anlamlı bir ilişki olduğu bulgulanmıştır ($r = .25$, $p < .05$). Ayrıca çoklu regresyon modeli, dindarlık, cinsiyet, yaş, akademik başarı ve takım veya bireysel spor yapma değişkenlerinin katılımcıların sportmenlik davranışlarını anlamlı şekilde açıkladığını gösterilmiştir (F (6, 196 = 7.21, $p < .05$,$R2 = .43$) fakat bu değişkenlerden sadece dindarlık ($\beta = .333$), cinsiyet ($\beta = -.174$), ve spor türünün ($\beta =.164$) etkili olduğu belirlenmiştir.

Tartışma: Çalışma bulgularına dayanarak, dini duyguların yoğun olmasının sportmenlik davranışlarını olumlu yönde etkilediği söylenebilir. Çoklu regresyon modeline göre sportmenlik davranışlarını açıklamada cinsiyet, spor türü ve dindarlık değişkenlerinin önemli etkiye sahip olduğunu söylemek mümkündür.

Anahtar kelimeler: Sportmenlik, Dini inanç, Cinsiyet, Akademik başarı

Investigation of the Role of Religiosity, Gender, Age, Sport Type, and GPA in University Students' Sportspersonship Behaviors

Introduction: Sportspersonship as a moral category play a key role in the nature of sports. The essence of sportspersonship might be affected by religiosity, gender, age, sport type, and the individual's academic standing. In fact, there is a need to explore how religion and the sport science students' demographic characteristics (i.e., gender, age, sport type, GPA) explain their sportspersonship behaviors in sports. Therefore, the aim of the study is to understand and document the role of religiosity and the demographic features, aforementioned, in sportspersonship behaviors.

Method: The sample of the current research consisted of 283 students (195 male and 88 female; mean age = 22.05, SD = 2.57), who pursue a degree in Sport Science and Physical Education in large public universities in Turkey. The design of the study is correlational. The data were obtained by using "Ok-Dini Tutum (Ok-Religious Attitudes) (Ok, 2011) and Sportspersonship Behavior Scales (Koç 2013). For data analysis, bivariate correlation and multiple regression methods were employed. Results

The study findings indicated that there was statistically significant correlation between the participants' sportspersonship behaviors and religiosity ($r = .25$, $p < .05$). In addition, the multiple regression results showed that a model predicting university students' sportspersonship behaviors from religiosity, gender, age, sport type, and GPA was statistically significant (F (6, 196 = 7.21, $p < .05$,

R2 = .43). However, only religiosity (β = .333), gender (β = -.174), and sport type (β =.164) had significant partial effects in the full model, but age and GPA did not have statistically significant power in the hypothesized model.

Discussion: Based on the study findings, religious belief had a statistically significant impact on the individual's sporspersonship behaviors. More specifically, there was a positive relationship between religiosity and sportspersonship. Accordingly, the multiple regression model showed that religiosity, gender, and individual vs. team sports were significant factors to explain the current sample's sportspersonship behaviors. The study limitation and future directions were discussed.

Keywords: Sportspersonship, Religious belief, Gender, Academic success

SB454

Koçluk Desteği Alan Üniversite Öğrencilerinin Yılmazlık Düzeylerinin İncelenmesi

[1]Güçlü Özen , [2]Şerife Vatansever, [3]Tayfun Gürkan Bostancı

[1]Abant İzzet Baysal Üniversitesi BESYO, Spor Yöneticiliği Anabilim Dalı, Bolu
[2]Uludağ Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Uludağ
[3]Kafkas Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Kars

Yılmazlık bireylerin biyolojik, psikolojik ve çevresel tehlikeler açısından zorlanma durumlarında başarılı bir şekilde toparlanabilme (Cowen, 1991), olumsuzluklara rağmen mücadele edebilme, sıra dışı koşullara ve durumlara uyum sağlama becerisi olarak tanımlanmaktadır. Resilient kavramı Türkçe alan yazına farklı kavramlar olarak uyarlanmış olsa da ister yılmazlık, ister kendini toparlama gücü, isterse de psikolojik sağlamlık olarak ifade edilsin, sonuç itibariyle zor koşullara karşı bir elastikiyet ve yüksek düzeyde dirençliliği ifade etmekte olduğu söylenilebilir. Alan yazındaki araştırma bulguları incelendiğinde yılmazlık özelliklerine sahip olan çocuk ve ergenlerin akademik başarılarının, uyum becerilerinin, zor şartlarla baş etme becerilerinin, sorun çözme becerilerinin, akran ilişkilerinin (Hart, Hofmann, Edelstein ve Keller, 1997; Jew, Green ve Kroger, 1999); öz-saygılarının ve içsel kontrol odağı yö¬nelimlerinin (Jew, Green ve Kroger, 1999; Sameroff, Seifer, Baldwin ve Baldwin, 1993) diğerlerine göre daha fazla olduğu görülmektedir. Bu nedenle yılmazlık düzeyiin geliştirilmesi önem arz etmektedir Costa ve Garmston tarafından geliştirilen bilişsel koçluk kavramı, bilişsel farkındalığın gücünü ve bağımsız öğrenmeyi güçlendirmedeki rolünü kabul eden bir eğitim yaklaşımıdır. Bu yaklaşım bilişsel farkındalığı teşvik ederek, bağımsız öğrenmeyi desteklemek için öğrencilerin profesyonel olarak ilerlemelerine yardım eden ve bu süreçte bireylerin kendi kapasitelerini genişletmelerine, kendi kendilerini gözlemleyebilir duruma gelmelerine ve kendi kendilerini yenileyebilen bireyler halini almalarını desteklemektedir. Araştırma Ön test-son test kontrol gruplu model olarak tasarlanmıştır. Araştırmanın örneklemi çalışma evreni ile aynı olup üniversite öğrencilerimizden araştırmamıza gönüllü katılan 180 (100 erkek, 80 kadın) öğrenciden oluşmaktadır. Grup rastgele yöntemle deneme ve kontrol grubu olarak ikiye ayrılmıştır. Bir grup takım koçluk desteği verilmiştir, kontrol grubu ise normal yaşantılarına devam etmişlerdir. Uygulama 10 hafta devam etmiştir. Bu süreç içerisinde; katılımcılara kendi farkındalık ve potansiyellerini ortaya çıkaracak koçluk yapılmıştır. Araştırmada bireylerin yılmazlık özelliklerini incelemek amacıyla Gürcan (2006) tarafından geliştirilen 50 maddelik Yılmazlık Ölçeği kullanılmıştır. Ölçek; "güçlü olma, girişimci olma, iyimser olma/yaşama bağlı olma, iletişim/ilişki kurma, öngörü, amaca ulaşma, lider olma, araştırıcı olma" olmak üzere 8 boyuttan oluşmaktadır Bu çalışmanın amacı öğrencilerin katıldığı koçluk çalışmalarının onların yılmazlık düzeyine etkisinin tespit edilmesidir. Yapılan istatistiksel analizler sonucunda, eğitiminin cinsiyet bağımsız değişkeni açısından bir fark yaratmadığı ($p>.05$), ancak koçluk çalışmasına katılan katılımcıların ise güçlü olma ve amaca ulaşma alt ölçek puanları ile toplam puanlar arasında istatistiksel olarak anlamlı pozitif fark bulunmuştur ($p<.05$) Sonuç olarak koçluk çalışmalarının, katılımcıların yılmazlık düzeyini olumlu etkilediği söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Yılmazlık, takım koçluğu, yaşantısal öğrenme, Bu çalışma 2015.12.03.854 nolu poroje kapsamında İBU BAP tarafından desteklenmiştir.

Being Examining The Resilience Level Of The University Students Who Take Coaching Support

Resilience is defined as the individuals 'profiency to cope with the difficult situations in terms of psychological and environmental threats , to struggle with problems despite the negativeness, to comply with unusual conditions and situations.Even if the concept of resilience is adapted to the body of literature as different conceps ,whether the resilience is defined as the strength to pick yourself up or psychological durableness ,consequently it means elasticity toward the difficult situations and resilience at high level. When the research findings are examined in the body of literature,it has been seen that children and teenagers who have the resilience qualities are better than the others at academic success, adaptive skills, peer relationship, skill for struggling with difficult situations ,having self-esteem and internal control tendencies.So, imroving the resilience level is quite important.Cognitive coaching concept which is developed by Costa and Garmston is an educational approach that accepts the strength of the cognitive awaresness and its role at strengthening the autonomous learning.This is an approach which helps students to progress professionaly to support the automonous learning by encouraging them to have cognitive awaresness and supports the individuals to renew and observe themselves and expand their capasity. The study is designed as pretest-posttest control group method. In addition to being the same the sample of the study with the study of universe, it consists of volunteering students (100 male and 80 female) of our university. The group is divided into two random groups, which are test and control groups. While the coaching support is given to one group, the other group continues their normal lives. The practice proceeded for ten weeks .In this period,

the coaching support are given to the participants, which will reveal participants' self-consciousness and potential. In the study Resilience Scale which is developed by Gürcan (2006) by reason of analyzing the individuals' characteristics of resilience is used. The Scale comprises of 8 dimension which are being entrepreneur, being optimistic/ conducted to life, getting in contact/communicate, foresight, achieving to a goal, being a leader, and being an explorer. This study takes detecting the resilience level of the training which patterns with games of fictionalization on to teammate-ness as a goal. As a result of statistical analyses, it is detected that the training did not create any difference in terms of gender-free factor ($p>.05$), yet it had positive influence on resilience level of participants ($p<.05$). As a result, it is sayable that the training which patterns with games of fictionalization on to teammate-ness influences participants' resilience level positively.

Keywords: Resilience, teammate coaching, experiential learning This study was supported by İBU BAP within the scope of the project number 2015.12.03.854.

SB463

Üniversite Öğrencilerinin Spor Yapma Durumlarına Göre Rekabetçi Tutumlarının İncelenmesi

[1]Çisem Demirdöken, [1]Gamze Deryahanoğlu, [1]Serkan Demirdöken, [1]Elif Aybike Ünlü

[1]Hitit Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Çorum

Email : *cisemunlu@hotmail.com, gamze_dryhngl@hotmail.com, coachserkan@gmail.com, eaybikeunlu@gmail.com*

Bu çalışmanın amacı, Hitit Üniversitesi'nde öğrenim gören öğrencilerin spor yapma durumlarına göre rekabetçi tutum düzeylerinin incelenmesidir. Araştırmanın evrenini Hitit Üniversitesi'nde öğrenim gören tesadüfî örnekleme yöntemiyle seçilmiş 782 öğrenci oluşturmaktadır. Araştırma verilerinin toplanmasında anket tekniğinden yararlanılmıştır. Araştırmada uygulanan anket iki bölümden oluşmaktadır. Birinci bölümde kişisel bilgiler ikinci bölümde ise likert tipindeki 23 sorudan oluşan Akbayırlı (1998) tarafından geliştirilen ''Rekabetçi Tutum Ölçeği''yer almaktadır. Tüm istatistiksel hesaplamalarda SPSS 21.0 V istatistik paket program kullanılmış olup, sonuçlar $p<0.05$ düzeyinde anlamlı kabul edilmiştir. Öğrencilerin rekabetçi tutumların demografik değişkenlere göre farklılaşıp farklılaşmadığını incelemek için tek yönlü varyans analizi yapılmıştır. Demografik değişkenlerin ikiden fazla kategoriye sahip olanlarında ise, farkın hangi kategoriden kaynaklandığını bulmak için ayrıca grupların arası varyansın eşitliği sayıltısı dikkate alınarak post-hoc testleri (Scheffee ya da Dunnett C) yapılmıştır.

Elde edilen veriler değerlendirildiğinde; yaş, cinsiyet, sigara içme ve aktif spor yapma durumlarına göre katılımcıların rekabetçi tutumları anlamlı şekilde farklılaşmamıştır ($p>0.05$). Yapılan analizler sonucunda rekabetçi tutum düzeyleri ile öğrencilerin eğitim gördüğü fakülte, spor yaşları ve maddi durumları arasında anlamlı fark tespit edilmiştir ($p<0.05$).

Anahtar Kelimeler: Rekabetçi Tutum, Spor, Üniversite

Investigation of Competitive Attitudes of University Students According to the Status of Sports Activities

The purpose of this study is to examine the competitive attitudes of Hitit University students according to their sporting situations. The universe of the research consists of 782 students who were selected at the Hitit University by chance sampling method. Survey technique was used to collect research data. The survey used in the research consists of two parts. In the first part, the personal information is in the second part and the 'Competitive Attitude Scale' developed by Akbayırlı (1998) is composed of 23 questions of likert type. SPSS 21.0 V statistical program was used in all statistical calculations and the results were accepted as significant at $p <0.05$ level. One way analysis of variance was conducted to examine whether students' competitive attitudes differed according to demographic variables. In the case of demographic variables with more than one categorical group, post-hoc tests (Scheffey or Dunnett C) were carried out in order to find out which categorical difference was caused by considering the equality of variances between groups. When the obtained data are evaluated; participants' attitudes did not significantly differ according to age, gender, smoking, and their active sport situations ($p> 0.05$). As a result of the analyzes; there was a significant difference between the competitive attitude levels and the faculties, sports ages and financial situation in which the students were educated ($p <0.05$).

Keywords: Competitive Attitude, Sport, University

SB469

Egzersiz Bağımlılığı ve Sosyal Görünüş Kaygısı İlişkisi

***[1]Mehmet Doğan*, [2]Gürkan Elçi, [3]Bülent Gürbüz**

[1]Ankara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara
[2]Bartın Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Bartın
[3]Ankara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Ankara

***Email :** mehmet_dogan_gazi@hotmail.com, gurkanelci@gmail.com, bulentgurbuz@gmail.com*

Bu çalışmada, Türk egzersiz katılımcıları için egzersiz bağımlılığı ve sosyal görünüş kaygısındaki farklılıkların belirlenmesi ve egzersiz bağımlılığı semptomları ve sosyal görünüş kaygısı arasındaki ilişkinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Çalışmada toplam 246 (79 (Ortyaş= 27.28±11.68) kadın ve 167 (26.78±11.13) erkek) Türk egzersiz katılımcısı yer almıştır. Katılımcıların tümü Gürbüz ve Aşçı (2006) tarafından adaptasyonu yapılan "Egzersiz Bağımlılığı Ölçeği-21" (EBÖ-21) ve yine adaptasyonu Doğan (2010) tarafından gerçekleştirilen "Sosyal Görünüş Kaygısı Ölçeği"ni (SGKÖ) cevaplamışlardır. Parametrik testlerin varsayımlarının karşılanmasından sonra, verilerin analizi için t- testi, MANOVA, ANOVA ve Pearson korelasyon analizleri kullanılmıştır. Bağımsız örneklemler için yapılan t-testi analizi sonuçları kadın ve erkek katılımcıların sosyal görünüş kaygısı ortalama puanları arasında anlamlı farklılığın olmadığını göstermiştir. MANOVA analizi sonuçları, cinsiyet değişkeninin egzersiz bağımlılığı puanları üzerindeki temel etkisinin anlamlı olduğunu göstermiştir ve hangi bağımlı değişkenin çok değişkenli anlamlılığa katkı sağladığını belirlemek amacıyla yapılan analiz sonuçlarına göre ise "EBÖ-21"in "Zaman ve Egzersiz Tercihi", "Kontrol Eksikliği" ve "Tolerans" alt boyut puanlarının anlamlı olarak farklılaştığı tespit edilmiştir. Bu üç alt boyutta erkek katılımcıların ortalama puanları kadınlardan daha yüksektir. ANOVA analizi ve bunu takiben yapılan Tukey HSD testi, haftada 1 gün egzersize katılan bireylerin sosyal görünüş kaygısı puanlarının istatistiksel olarak daha sık egzersize katılan bireylerin puanlarından daha yüksek olduğunu göstermiştir. MANOVA analizi sonuçlarına göre, egzersize katılım sıklığının egzersiz bağımlılığı üzerindeki temel etkisi anlamlı bulunmuştur ve "EBÖ-21"nin "Devamlılık" alt boyutu hariç tüm alt boyutlarında grupların ortalama puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık vardır. Yapılan t-testi analizi sonuçları bireysel ya da grup olarak egzersize katılan bireylerin sosyal görünüş kaygısı ortalama puanları arasındaki farkın anlamlı olduğunu göstermiştir. Bireysel egzersiz katılımcılarının ortalama puanları grup olarak egzersize katılanlardan daha yüksektir. Buna karşın, yapılan MANOVA analizi sonuçlarına göre, egzersize katılım şeklinin (bireysel ya da grup) egzersiz bağımlılığı üzerindeki temel etkisinin anlamlı olmadığı bulunmuştur. Bununla birlikte, sosyal görünüş kaygısı ile "EBÖ-21"in "Zaman ve Egzersiz Tercihi" ve "Devamlılık" alt boyutları arasında pozitif ve anlamlı ilişki vardır. Sonuç olarak, egzersize daha sık katılan bireylerin daha yüksek egzersiz bağımlılığı semptomları gösterdiği, egzersize daha az sıklıkla katılanların ise daha düşük seviyede sosyal görünüş kaygısına sahip olduğu söylenilebilir.

Anahtar Kelimeler: Egzersiz Bağımlılığı, Sosyal Görünüş Kaygısı, Türk Egzersiz Katılımcıları.

Relationship Between Exercise Dependence and Social Appearance Anxıety

This study aimed at examining the differences in exercise dependence and social appearance anxiety among Turkish exercise participants, and determine the relationship between exercise dependence symptoms and social appearance anxiety. Totally 246 (79 (Mage= 27.28±11.68) female and 167 (Mage= 26.78±11.13) male) Turkish exercise participants were provided responses. Each filled the "Exercise Dependence Scale-21" (EDS-21) adapted by Gürbüz and Aşçı (2006), and "Social Appearance Anxiety Scale" (SAAS) adapted by Doğan (2010). After testing the assumptions of parametric tests, t-test, MANOVA, ANOVA and Pearson correlation analysis were used to analyze the data. Independent samples t-test analysis indicated no significant mean differences in social appearance anxiety scores between males and females. The MANOVA results revealed a significant main effect for gender on exercise dependence, and univariate analysis showed significant differences in the subscales "Time and Exercise Preference", "Lack of Control", and "Tolerance" subscales of "EDS-21". Male participants had higher mean scores than females in these three subscales. ANOVA analyses as well as Tukey HSD post hoc multiple comparisons indicated that the social appearance anxiety scores of individuals who participated to exercise 1 day per week were significantly higher than more frequent participants. The MANOVA also indicated main effect for exercise participation frequency on exercise dependence, and post hoc analysis revealed that there were statistically significant differences in all subscales of "EDS-21" except for "Continuance" subscale.

T-test analyses indicated that there were mean differences in the social appearance anxiety scores between the individuals who prefer to participate the exercise single or not. Single exercise participants reported higher mean scores than the group exercise participants. However, MANOVA analysis revealed no significant main effect for exercise participant preference (single or with a group) on exercise dependence. Furthermore, there were positive and significant correlation between social appearance anxiety and “Time and Exercise Preference” and “Continuance” subscales of “EDS-21”. As a result, it can be concluded that frequently exercise participants were more likely to exhibit exercise dependency than less frequently participants but did not exhibit more social appearance anxiety.

Keywords: Exercise Dependence, Social Appearance Anxiety, Turkish Exercise Participants.

SB475

Karate Sporu ile Elit Düzeyde İlgilenen Üniversite Öğrencilerinin Sosyalleşme Durumlarının İncelenmesi

***[1]Reşat Sadık*, [1]Nurgül Tezcan Kardaş, [1]Oğuzhan Kaçır, [1]Reşat Sadık**

[1]Düzce Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Düzce

***Email :** resatsadik@duzce.edu.tr, nur_tezcan@hotmail.com, oguzhankacir@outlook.com, resatsadik@duzce.edu.tr*

Amaç: Araştırmanın amacı; karate sporu ile elit düzeyde ilgilenen üniversite öğrencilerinin spor aktiviteleri ile sosyalleşme süreçlerinde meydana gelen değişimin ortaya çıkarılmasını sağlamaktır. Spor ve spor aktivitelerinin bireylerin sosyalleşme sürecinde etkisinin olup olmadığı tespit edilmeye çalışılmıştır.

Yöntem: Araştırma grubunu 2017 yılında Konya'da yapılan Türkiye Üniversitelerarası Karate Şampiyonasına katılan 156 milli sporcu oluşturmaktadır. Araştırma kapsamına giren üniversite öğrencilerine anket çalışması uygulanmıştır. Araştırmada 2007 de Şahan tarafından geliştirilen ve doktora tezinde yararlandığı spor ve sosyalleşme ölçeği (SSÖ) kullanılmıştır. Ölçek iki bölümden oluşmaktadır. Ölçeğin birinci bölümünü öğrencilerin kişisel özelliklerini belirleyen (doğum yeri, yaş, cinsiyet vb) 19 adet demografik soru, ikinci bölümünü ise 5 li likert tipinde spor ve sosyalleşme ilişkisinin tespitinde kullanılacak olan 35 adet soru oluşturmaktadır. Ölçeğin iç tutarlılığı 0.84 'tür. Geçerli sayılan 156 adet anket, SPSS 17.00 (Statistical Package For The Social Science 15.00 For Windows) paket programına istatistiksel işlemlerin yapılabilmesi için yüklenmiştir. Araştırmamızın anket veri analizi kısmında frekans tabloları, Kolmogorov-Simirnov normallik testi, Shapiro-Wilk testi, Kruskal Wallis testi, Mann Whitney U ve Korelasyon testi kullanılmıştır.

Giriş: Sosyalleşme süreci bir toplumsal olgu olarak, bireyin doğuştan itibaren toplum üyeliğini kazanmasında geçirdiği sürecin tümüne verilen ad olarak kabul edilir. Birey, aile, akran grubu, okul ve diğer rekreasyon gruplarında sosyalleşme kavramının farkına varır. Rekreaktif etkinliklere katılım sağlanıldığında içsel ve kalıcı olmaktadır. Üniversiteler bireylerin sosyalleşmeleri ve rekreaktif etkinliklerin ulaşılabilirliği yönünden en uygun ortamın sağlanacağı yerlerdir.

Bulgular: Araştırma grubu, 96 erkek (% 61.5) , 60 (% 38.5) kadın olmak üzere 156 sporcudan oluşmaktadır. Araştırma bulguları incelendiğinde ilgili branşın yapılma sıklığı, antrenör eşliğinde ve/veya bireysel oluşu, antrenmanların kulüp bünyesinde veya şahsi yapılması v.b gibi birçok durumun sosyalleşme üzerine etkileri olduğu görülmüştür. Sporcu gelir durumuna bakıldığında, gelir durumu 600 TL üzerinde olan üniversite öğrencilerinin sosyalleşme düzeyleri 600 TL altında olanlardan daha yüksek olduğu görülmüştür. (P=0,045) Ayrıca araştırmada sosyalleşme düzeyi en yüksek olan kişilerin kulüp bünyesinde ve antrenör gözetiminde antrenmanı yaptığı görülmektedir.

Sonuç: Yapılan çalışma verileri değerlendirilerek elde edilen sonuçlar çerçevesinde, sporun sosyalleşme üzerine olumlu etkileri olduğu söylenebilir. Benzer çalışma verileri ile paralellik gösteren sonuçlar olması ile birlikte farklı sonuçlara da ulaşılmıştır. Ayrıca araştırma sonuçlarında karşılaşılan sosyalleşmenin daha fazla görüldüğü alanlar değerlendirilerek sosyalleşmenin yaygınlaştırılması sağlanabilir

.

Investigation Of Socialization Of University Students That Are Interested in Karate Professionally

Objective: The objective of the study is to reveal the change occurring in sports activities as well as socialization processes of university students who are professionally interested in karate. We sought to determine whether exercising and sports activities have impact on socialization process of the individuals.

Method: The participants are comprised of 156 national athletes who participated in Turkey Inter-Universities Karate Championship held in Konya in 2017. Students were given questionnaires. In the study, the sports and socialization scale (SSS), which was developed and used in doctoral thesis by Şahan in 2007, was used. It includes two sections. The first section includes 19 demographic questions that determine personality characteristics of the students (birth place, age, etc.) and the second section includes 35 questions to be used to determine sports and socialization relationship in 5 likert type. The internal consistency of the scale is 0.84. 156 valid questionnaires were loaded into SPSS 17.00 (Statistical Package For The Social Science 15.00 For Windows) to do the statistics. In data analysis of questionnaires, frequencies tables, Kolmogorov-Simirnov test of normality, Shapiro-Wilk test, Kruskal Wallis test, Mann Whitney U and Correlation test were used.

Introduction: Socialization process is used to define the period from the birth of the individual to through the acquisition of social membership. S/he realizes the notion of socialization in family, peer group, school and other recreation groups. When s/he is engaged in recreation activities, they become intrinsic and permanent. Universities are most suitable places in terms of socialization and availability of recreation activities.

Findings: The study group is comprised of 156 athletes, among whom are 96 male (% 61.5) and 60 female (% 38.5). Considering findings, it was seen that socialization is affected by the frequency of the related activity, the fact that it is conducted in company with and/or without the trainer and whether it is conducted at the club or individually. Considering the income state of the athletes it was seen that those with more than 600 TL had higher socialization degrees than those with less than 600 TL. (P=0,045)

Besides, it was seen that highest degrees of socialization was observed by those who had activities at the club under the supervisor of the trainers.

Result According to the findings, it can be said that exercising has positive impact on socialization. There are both similar and different results compared to other studies. Finally, by focusing on areas in which socialization is seen more, socialization can be popularized.

SB486

Serbest Zaman Etkinliği Olarak Voleybol Antrenman Programının Özel Okul İlköğretim ve Ortaöğretim Öğrencilerinin Depresyon Düzeyleri Üzerindeki Etkisi

[1]İbrahim Bozkurt, [1]Mehibe Akandere, [1]Gaye Erkmen, [2]Elif Aycan Atak

[1]Selçuk Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Konya
[2]Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü

Email : *ibozkurt@selcuk.edu.tr, makandere@selcuk.edu.tr, gerkmen9@gmail.com,*

Giriş: İlköğretim ve ortaöğretim çağındaki çocuklarda da çeşitli nedenlerden dolayı depresyona bağlı durumlarla karşılaşılmaktadır. Sportif etkinliklerin, çocukların bedenen, zihnen ve ruhen sağlıklı bir şekilde yaşaması için tedavi edici bir etkiye sahip olduğundan dolayı oldukça önemli bir yer tuttuğu bilinmektedir.

Amaç: Bu çalışmanın amacı, bir serbest zaman etkinliği olarak voleybol sporunun, ilköğretim ve orta öğretim öğrencilerinin depresyon düzeyleri üzerine etkisi olup olmadığının incelenmesidir.

Metod: Bu araştırmanın örneklemini, Konya ilinde bir özel okulda öğrenim görmekte olan 6-15 yaş grubu ilkokul ve ortaokul öğrencilerinden, 101 kız ve 102 erkek öğrenci uygulama grubu, 100 kız ve 101 erkek öğrenci de kontrol grubu olmak üzere olarak toplamda 403 öğrenci oluşturmaktadır. Uygulama grubuna, haftada iki kez olmak üzere sekiz haftalık voleybol sporuna özgü antrenman programı hazırlanmış ve uygulanmıştır. Kontrol grubuna ise herhangi bir uygulama yapılmamıştır. Araştırma, ön test-son test kontrol gruplu deneysel desene göre tasarlanmıştır. Araştırmanın verileri kişisel bilgi formu ve uyarlama çalışması Öy (1991) tarafından yapılan Çocuklar için Depresyon Ölçeği (Kovacs, 1981) aracılığıyla toplanmıştır. Tüm veri toplama araçları uygulama öncesi ön test ve uygulama sonrası son test olarak iki gruba da uygulanmıştır. Verilerin normal dağılım gösterip göstermediği ve varyanslarının homojenliği test edildikten sonra uygulama ve kontrol grubunun ön test ve son test depresyon puanları arasında farklılık olup olmadığını ortaya koymak amacıyla tek yönlü kovaryans analizi (ANCOVA) yapılmıştır. Anlamlılık derecesi .05 olarak belirlenmiş ve istatistiksel analizler için SPSS 22.0 (IBM SPSS) programı kullanılmıştır.

Bulgular: Elde edilen bulgular a göre, uygulama ve kontrol gruplarının depresyon ön test ve son test puanları arasında farklılık olduğu görülmüştür ($p = .000$). Kovaryans analizi sonuçlarına göre, uygulama grubu ve kontrol grubundaki öğrencilerin ön test depresyon puanları kontrol altına alındığında, son test depresyon puanları arasında uygulama ve kontrol grubu arasında anlamlı bir farklılık bulunmuştur ($F(2- 400) = 821.24$, $p = .000$).

Sonuç ve Tartışma: Bir serbest zaman etkinliği olarak düzenlenen voleybol antrenman programının, antrenmanın uygulandığı gruptaki öğrencilerin depresyon puanlarının, kontrol grubunda yer alan öğrencilerin depresyon puanlarından daha düşük olmasına etki ettiği görülmüştür. Bu anlamda çocuklarımızın depresyondan uzak, ruhen ve bedenen daha sağlıklı bireyler olmaları için, eğitim süreçlerinin sportif etkinlikler ve oyun faaliyetleriyle mutlaka desteklenmesi gerekmektedir. Öğrencilerin, aile, okul idaresi ve beden eğitimi öğretmenleri tarafından çeşitli sportif faaliyetlere yönlendirilmesinin gerekli olduğu düşünülmektedir.

Kaynaklar Kovacs, M. (1981). Childhood Depression Inventory (CDI), Psychopharmacological Bulletin, 21, 995-998. Öy, B. (1991). Çocuklar için Depresyon Ölçeği: Geçerlik ve güvenirlik çalışması, Türk Psikiyatri Dergisi, 2: 132-136.

The Effect of Volleyball Training Program on Private Primary and Secondary School's Students Depression Levels

Introduction: Because of various reasons depression related conditions are encountered as well as in primary and secondary school children. It is known that sportive activities have an very important place as sportive activities have therapeutic effects on physical, mental and physical well-being of children. Purpose: The purpose of the present study was to investigate the the effect of volleyball training program, as a leisure activity, on private primary and secondary school's students depression levels.

Method: The sample of the study consists of students educating in a private primary and secondary school in Konya, age range was 6 to 15, totally 403 students including 101 female and 101 male students as an intervention group, 100 female and 101 male students as a control group. Eight weeks training program particular to volleyball was prepared and conducted at the intervention group. There was not any intervention at the control group. This research was designed as pre-test post-test experimental research design with control group. The data of the research were collected with demographic information form and Depression Scale for Children (Kovacs, 1981) which adaptation study was conducted by Öy (1991). All data collection tools were applied as pre-test before intervention and as post-test after intervention on both intervention and control group. After the analyses for checking normality and homogeneity of the variances assumptions, to revealed that whether there were differences between pretest and posttest depression scores of intervention and control groups ANCOVA analysis was conducted. Significance level was determined as .05 and all variables were analyzed for preliminary analyses by using IBM SPSS Statistics 22.0.

Results: Results revealed that there was a significant difference between interventions and control group's students pre-test and post-test depression scores ($p = .000$). According to ANCOVA findings, students of intervention and control groups pre-test depression scores were controlled, there were significant differences between intervention and control group students' posttest depression scores ($F(2\text{-}400) = 821.24$, $p = .000$).

Conclusion: It was revealed that volleyball training program organized as a leisure activity have an impact on having a lower depression scores of the students in the intervention group than depression scores of the students in the control group. In this respect, in order to ensure that our children are away from depression and to be healthier individuals in their in physical and spiritual life, their educational processes should be supported by sporting, physical activities and games. It is considered that students should be directed to various sporting activities by family, school administration and physical education teachers.

References

Kovacs, M. (1981). Childhood Depression Inventory (CDI), Psychopharmacological Bulletin, 21, 995-998. Öy, B. (1991). Çocuklar için Depresyon Ölçeği: Geçerlik ve güvenirlik çalışması, Türk Psikiyatri Dergisi, 2: 132-136.

SB488

Mücadele Sporcularının Saldırganlık Düzeyleri

[1]Ümid Karlı, [1]Nuh Osman Yıldız, [1]Ünal Karlı, [1]Hanifi Üzüm

[1]Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Bolu

Email : *karli_u@ibu.edu.tr, nuhosmanyildiz@ibu.edu.tr, unalkarli@ibu.edu.tr, uzum_h@ibu.edu.tr*

Kötülük ya da zarar verme amacıyla bir bireye karşı doğrudan veya dolaylı olarak bir eylemde bulunma olarak tanımlanan saldırganlık, okulda, iş yerinde, sokakta oyun oynarken, spor ortamında ve sayısı arttırılabilecek birçok ortamda karşımıza çıkmaktadır. Özellikle büyük kitlelere hitap eden spor olgusu ile saldırganlık kavramına ilişkin çok sayıda araştırma yapılmış olmasına rağmen, ilgili literatür incelendiğinde spor ortamı dışında yapıldığı zaman suç olan fakat müsabaka esnasında kural dahilinde olan savunma ve saldırı temelli mücadele sporlarına ilişkin herhangi bir çalışma saptanmamıştır. Dolayısıyla bu çalışmanın teorik açıdan literatüre uygulama açısından ise mücadele sporları antrenörlerine sporcu yetiştirme noktasında katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Bu bağlamda bu çalışma aktif olarak mücadele sporları ile ilgilenen sporcular ile spor yapmayan, sedanter bireylerin saldırganlık düzeylerini incelemeyi amaçlamaktadır. Çalışma genel tarama modellerinden, kesit alma yöntemine göre tasarlanmıştır. Çalışmada veri toplama aracı olarak Buss ve Perry (1992) tarafından geliştirilmiş ve Madran (2012) tarafından Türkçe geçerlik ve güvenirliği yapılmış olan dört alt boyuttan (fiziksel saldırganlık, düşmanlık, sözlü saldırganlık ve öfke) ve 29 maddeden oluşan "Buss Perry Saldırganlık Ölçeği" (BPSÖ) kullanılmıştır. Örneklem grubu, kolayda örnekleme yöntemine göre seçilmiş olan 94'ü kadın, 105'i erkek katılımcıdan oluşmaktadır. Elde edilen verilerin analiz edilmesinde bağımsız örneklemlerde t-testi ve pearson korelasyon testleri yapılmıştır. Bağımsız örneklemlerde t testine göre mücadele sporcularının fiziksel saldırganlık düzeyi sedanter bireylerden anlamlı ($p<0,05$) olarak daha yüksek bulunmuştur. Cinsiyetler ayrı olarak değerlendirildiğinde kadın sporcuların fiziksel saldırganlık seviyesi sedanter olan kendi hemcinslerinden anlamlı ($p<0,05$) olarak daha yüksek tespit edilmiştir. Cinsiyetler arası farka bakıldığında sedanter olan erkeklerin fiziksel saldırganlık düzeyi yine sedanter olan kadınlardan anlamlı ($p<0,05$) bir biçimde daha yüksek olduğu saptanmıştır. Mücadele sporları ile ilgilenen bireylerin yaşları veya spor yılları ile saldırganlık arasında bir ilişki belirlenmemiştir. Bu çalışmanın en önemli sonucu kadın mücadele sporcuların fiziksel saldırganlık düzeylerinin sedanter olan hemcinslerinden daha yüksek olmasıdır. Diğer taraftan saldırganlık seviyesi bakımından sporcu olan ve olmayan erkekler arasında ve kadın ve erkek mücadele sporcuları arasında fark bulunmamıştır. Sonuçlar kısaca özetlenirse mücadele sporlarına katılan ve dolayısıyla fiziksel olarak yeterli güç kazandığını düşünen kadınların fiziksel saldırganlık eğilimlerinin artabileceği söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Spor, Fiziksel Saldırganlık, Düşmanlık, Sözlü Saldırganlık, Öfke

The Aggression Level Of Combat Athletes

Aggressiveness, which is defined as purposive direct or indirect behavior performed to give harm to a person, appears in various settings, such as school, work place, games and sport settings. Even, there is huge amount of research related with sport and aggressiveness, the related literature lacks of research study which specifically pointed the relationship between aggressiveness and combat sports including offensive and defensive actions, which maybe valued as illegal behaviors in daily life. Therefore, it is expected that the results of this research will provide theoretical contribution to the related literature and practical contribution to the combat sports trainers during their athlete education process. In this sense, the purpose of this study was to analyze the aggressiveness levels of combat sports athletes and the sedentary individuals who do not participate in any kind of sports. Research was designed on cross-sectional research method, which is one of the general survey models. Buss Perry Aggression Questionnaire, which was developed by Buss and Perry (1992) and adapted to Turkish by Madran (2012), was used as data collection tool. Buss Perry Aggression Scale which was based on four sub-factors (physical aggression, hostility, verbal aggression and anger) consisted of 29 items. In the evaluation of items 5-point Likert type scale was used. Convenient sampling method was conducted and the sample group of the study was composed of 94 female and 105 male subjects. In the analysis of the data independent samples t-test and Pearson Correlation test was conducted. According to the independent samples t-test the physical aggression level of combat sports athletes was significantly higher than the sedentary individuals ($p<0,05$). When gender evaluated separately, the physical aggression level of female athletes were significantly higher than their sedentary counterparts, ($p<0,05$) . In the analysis of the gender difference, the results revealed that sedentary males physical aggression level was significantly higher than sedentary females, ($p<0,05$).

No significant relationship was found between subjects' aggression level and their age and sports age. The female combat athletes' higher physical aggression level, when compared to their sedentary counterparts, was the most significant finding of this study. On the other hand, no significant difference was found between male athletes and sedentary males, and between male and female combat sports athletes according to their aggression levels. To sum up briefly, it is possible to say that females, who participate in combat sports and consequently who believe that they have gained enough physical power, may show higher physical aggression tendency.

Keywords: Sport, Physical Aggression, Hostility, Verbal Aggression, Anger

SB494

Tüsf Voleybol Ligi'ne Katılan Sporcuların Sürekli Öfke ve Öfke İfade Tarzlarının İncelenmesi

***[1]Gamze Yıldırım Araz*, [1]Oktay Kızar, [2]İsa Çiftçi**

[1]Bingöl Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Bingöl
[2]Fırat Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Elazığ

***Email :** ezmag88@hotmail.com, oktaykizar@mynet.com, iciftci@firat.edu.tr*

Giriş ve Amaç Bu çalışmanın amacı, Türkiye Üniversite Sporları Federasyonu (TÜSF) Voleybol Ligi'nde yarışmalara katılan sporcuların sürekli öfke ve öfke ifade tarzlarının belirlenmesidir. Yöntem Araştırmanın örneklem grubunu, 2016-2017 sezonunda TÜSF Voleybol Ligi'nde müsabakalara katılan 68 kadın ve 82 erkek olmak üzere toplam 150 sporcu oluşturmaktadır. Çalışmada katılımcılara, Sporcu Değerlendirme Formu ile 1988 yılında Spielberger tarafından geliştirilen ve Türkçe uyarlaması 1994 yılında Özer tarafından yapılan Sürekli Öfke – Öfke İfade Tarzı Ölçeği (SÖÖTÖ) uygulanmıştır. Verilerin istatistiksel analizi aşamasında SPSS 17.0 paket programı kullanılmıştır. SÖÖTÖ sürekli öfke ve öfke ifade tarzı olmak üzere iki alt ölçekten oluşmaktadır. Öfke ifade tarzı ölçeği, kontrol altına alınmış öfke, dışavurulan öfke ve içte tutulan öfke olmak üzere üç alt boyuttan oluşmaktadır. Kadın ve erkek katılımcıların SÖÖTÖ'nün alt boyutlarından elde ettikleri skor ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılaşma olup olmadığını incelemek amacıyla bağlantısız örneklemlerde t-testi kullanılmıştır. Bulgular Katılımcıların yaşlarının ortalaması 21.15, standart sapması ise 2.08'dir. Cronbach alfa güvenirlik katsayıları hesaplandığında SÖÖTÖ'nün alt ölçekleri, sürekli öfke alt ölçeği için .86, kontrol altına alınmış öfke alt ölçeği için .77, dışa vurulan öfke alt ölçeği için .78 ve içte tutulan öfke alt ölçeği için .70 olarak bulunmuştur. Araştırmaya katılan kadınların sürekli öfke düzeyi puan ortalamaları 20.99 (SS=6.73), kontrol altına alınmış öfke puan ortalamaları 20.71 (SS=4.76), dışa vurulan öfke puan ortalamaları 16.24 (SS=4.27) ve içte tutulan öfke puan ortalamaları 16.22 (SS=4.39) olarak hesaplanmıştır. Erkek katılımcıların ise, sürekli öfke düzeyi puan ortalamaları 21.68 (SS=6.76), kontrol altına alınmış öfke puan ortalamaları 22.76 (SS=4.94), dışa vurulan öfke puan ortalamaları 17.24 (SS=4.89) ve içte tutulan öfke puan ortalamaları 17.84 (SS=4.42) olarak hesaplanmıştır. Sonuç ve Kaynaklar SÖÖTÖ'nün alt ölçeklerinden elde edilen sonuçlar cinsiyet değişkeni açısından karşılaştırıldığında, erkek katılımcıların kontrol altına alınmış öfke alt boyutu ve içte tutulan öfke alt boyutu skorlarının, kadın katılımcıların skorlarından daha yüksek olduğu görülmüştür. Kadın ve erkelerin sürekli öfke alt boyutu ile dışavurulan öfke alt boyutu skorları karşılaştırıldığında anlamlı bir farka rastlanmamıştır. Buna ek olarak SÖÖTÖ'den elde edilen skorlar, katılımcıların spor yapma düzeyleri (amatör-profesyonel) açısından karşılaştırılmış ancak anlamlı herhangi bir farklılaşma gözlenmemiştir.

The Investigatıon Of Trait Anger and Anger Expression Styles Of Athletes Participating in The Tusf Volleyball League

Introduction and Purpose The aim of this study is to determine the trait anger and anger expression styles of the athletes participating in the competition at Turkish University Sports Federation (TUSF) Volleyball League. Method The research sample group consisted total of 150 athletes (68 females and 82 males) participating in the TUSF 2016-2017 season in Volleyball League. In the study, Sportsman Evaluation Form and Trait Anger - Anger Expression Style Scale (TAAES), which was developed by Spielberger in 1988 and adapted to Turkish by Özer in 1994 were conducted. Statistical analysis of the data was done using SPSS 17.0 package program. The TAAES consists of two subscales: trait anger and anger expression style. The anger expression style scale consists of three sub-dimensions: anger control, anger outside, and anger inside. Independent samples t-test was used to examine whether there was a significant difference between the mean scores of the female and male participants in the subscales of TAAES. Findings The mean age of participants is 21.15 and the standard deviation is 2.08. The alfa coefficients for the Trait Anger, Anger/Inside, Anger/Control and Anger/Outside subscales were found to be .86, .70, .77, .78, respectively. The mean scores of trait anger, anger control, anger outside and anger inside for female participants were 20.99 (SD=6.73), 20.71 (SD=4.76), 16.24 (SD=4.27) and 16.22 (SD=4.39) respectively. The mean scores of trait anger, anger control, anger outside and anger inside for male participants were 21.68 (SD=6.76), 22.76 (SD=4.94), 17.24 (SD=4.89) and 17.84 (SD=4.42) respectively. Conclusion and Resources When the results of TAAES subscales compared to gender, it was found that male participants have higher scores in anger control and anger inside subscales than female participants. There is no significant differences between female and male scores of trait anger and anger outside subscales. Moreover, amateur and professional athletes were not significantly different each other in any subscales of TAAES.

SB497

Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulunda Öğrenim Gören Üniversite Öğrencilerinin Girişimcilik Düzeyinin Belirlenmesi

***[1]Tevfik Cem Akalın*, [1]Mustafa Ertuğrul Çıplak, [1]Hakan Acar, [1]Mustafa Gümüş**

[1]Bülent Ecevit Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Zonguldak

***Email :** tc.akalin@hotmail.com, ertugrulciplak@gmail.com, hakanacar1979@gmail.com , mustgumus@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Son yıllarda önemli konuların başında gelen girişimcilik, yeni iş alanlarının oluşturulmasına ve istihdam sorunlarının çözümüne önemli katkılar sağlamaktadır. Girişimciliğin ekonomiye, kalkınmaya ve ülke refahına katkısının öneminin fark edildiği günümüzde, buna paralel olarak spor sektörünün de gelişim ve üretim hacmini de içine alarak hızla büyüyen yapısı dikkat çekmektedir. Üniversite öğrencilerinin girişimcilik özelliklerini ölçmeye yönelik çok sayıda çalışma literatürde dikkat çekerken, beden eğitimi ve spor eğitimi alan öğrencilerin girişimcilik eğilimlerini belirlemeye yönelik olarak yapılan araştırmaların oldukça sınırlı olduğu görülmüştür. Çalışmamızda ülkenin ekonomik ve sosyal kalkınmasına katkı sağlayan ve son yıllarda önemi giderek artan girişimciliğin; beden eğitimi ve spor bölümü öğrencileri arasındaki mevcut durumunun tespiti ile iş bulma sürecinde ve sonrasında yaşadıkları sorunların belirlenmesi ve bu sorunları ortadan kaldırmaya yönelik çözüm önerilerinin geliştirilmesi amaçlanmıştır.

Metod: Çalışmanın araştırma grubunu BEÜ Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu öğrencilerinden rasgele yöntemle seçilen gönüllü toplam 150 öğrenci oluşturmaktadır. Araştırma kapsamındaki öğrencilerin 55'i kız, 95'i ise erkektir. İki bölümden oluşan anketin birinci bölümünde öğrencilerin demografik özelliklerinin belirlenmesine yönelik 16 adet soru, ikinci bölümünde ise girişimcilik düzeylerini ölçen beşli likert tipi 36 soruluk ölçek yer almaktadır. Öğrencilerin girişimcilik düzeyini belirlemek amacıyla Yıldız ve Sümbül tarafından geliştirilen "Üniversite Öğrencilerine Yönelik Girişimcilik Ölçeği" kullanılmıştır. Veriler SPSS programına aktarılarak istatistiksel analizlerde ki-kare ve Mann-Whitney u testi kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmada elde edilen bulgulara göre Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu öğrencilerinin girişimcilik düzeylerinde cinsiyet, aylık gelir, yaşadıkları coğrafi bölge, lisanslı sporcu olma değişkenlerine göre anlamlı farklılık olmadığı tespit edilmiştir. ($p>0,05$) Ancak girişimcilik eğitimi alıp almadıkları ile girişimcilik düzeyleri arasında ve yaş değişkeninde anlamlı sonuçlar elde edilmiştir.

Sonuç: Araştırma sonucunda, Beden Eğitimi ve Spor Bölümü öğrencilerinin yüksek girişimcilik özelliklerine önemli ölçüde sahip oldukları görülmüştür. Araştırma grubunu oluşturan 150 BESYO öğrencisinden alınan verilerden, Türkiye'deki üniversitelerde girişimcilik eğitimine verilen önemin son yıllarda arttığı ve girişimcilik eğitiminin yaygınlaşmaya başladığı ancak ilköğretimden üniversiteye kadar girişimcilik eğitimleri istenilen ölçüde olmadığı bulgusuna ulaşılmıştır.

Kaynaklar

Yılmaz E, Sünbül A.M. (2009). Üniversite öğrencilerine yönelik girişimcilik ölçeğinin geliştirilmesi. Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 21:200-201.

Anahtar Kelimeler: Girişimcilik, Spor, Sporda Girişimcilik

Determination of Entrepreneurship Characteristics of University Students in School of Physical Education and Sports

Introduction and Aim: The entrepreneurship, an overriding issue of late years, provides an important contribution to the creation of new businesses and to the solution of the employment problem. Nowadays, the importance of entrepreneurship to economy, development and country welfare has been recognized, in parallel to this, the growth of the sports sector, including its growth and production volume, is remarkable.

While a large number of studies to measure the entrepreneurship level of university students draw attention to the literature, it has been found that the research done to determine the entrepreneurship tendencies of the students receiving physical education and sports education is very limited. The entrepreneurship which contributed to the economic and social development of the country and has increased in importance in recent years; determination of the current situation between physical education and sport students and the problems they have experienced during and after the job finding process and it is aimed to develop solutions to eliminate these problems.

Method: The study group of the research consists of a total of 150 volunteers selected randomly from the students of the School of Physical Education and Sports of BEÜ. 55 of the students were girls and 95 were males. The first part of the questionnaire consists of 16 questions to determine the demographic characteristics of the students and the second part is the five-point likert scale 36 questions which measures the levels of entrepreneurship. "Entrepreneurship Scale for University Students" developed by Yıldız and Sümbül was used to determine the entrepreneurship level of the students. Data were collected, to SPSS program and chi-square and Mann-Whitney u test were used in statistical analysis.

Results: According to the findings of the research, it was determined that there was no significant difference in the entrepreneurship levels of the Physical Education and Sports College students according to gender, monthly earnings, working status, geographical region and licensed athlete variables. ($p>0,05$) However, significant results were obtained between entrepreneurship education and entrepreneurship levels and age. ($p<0,05$)

Conclusion: As a result of the research, it has been seen that Physical Education and Sports Department students have significant entrepreneurial levels. Besides, according to the data obtained from 150 Physical Education and Sports students, the importance given to the entrepreneurship education has increased in recent years in Turkey and entrepreneurship education has been widespread but entrepreneurship education is not at the desired level from primary education to universities.

References: Yılmaz E, Sünbül A.M. (2009). Üniversite öğrencilerine yönelik girişimcilik ölçeğinin geliştirilmesi. Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 21:200-201.

Keywords: Entrepreneurship, Sport, Entrepreneurship in Sports

SB504

Üniversite Öğrencilerinde Sağlık Davranışı ve Genel Öz-Yeterliğin Egzersiz Davranışı Değişim Basamaklarına Göre İncelenmesi

***[1]Gözde Ersöz*, [1]Umut Canlı, [2]Özkan Işık, [3]İrfan Yıldırım, [3]Yasin Ersöz**

[1]Namık Kemal Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Tekirdağ
[2]Afyon Kocatepe Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu
[3]Mersin Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu

Amaç: Bu çalışmanın amacı üniversite öğrencilerinde sağlık davranışı ve genel öz-yeterlik düzeyi ile egzersiz davranışı arasındaki ilişkiyi incelemektir.

Gereç ve Yöntem: Araştırmaya lisans düzeyinde öğrenim gören 18-25 yaş aralığında 301 üniversite öğrencisi (nerkek= 112; χyaş= 20.58±1.37 ve nkadın= 189; χyaş=20.28±1.17) gönüllü olarak katılmıştır. Verileri toplama amacıyla Sağlıklı Yaşama Biçimi Davranışları Ölçeği (SYBDÖ), Sağlığın Önemi Ölçeği (SÖÖ), Genel Öz-Yeterlik Ölçeği (ÖYÖ) ve Egzersiz Davranışı Değişim Basamakları Anketi (EDDBA) araştırmacı tarafından geliştirilen kişisel bilgi formu ile birlikte katılımcılara yüzyüze uygulanmıştır. Öncelikle verilerin normal dağılıma uygunluğu Kolmogorov Smirnov ve Levene testi ile değerlendirilmiştir. Katılımcıların sağlıklı yaşam biçimlerinin egzersiz davranış değişim basamağına göre farklılığı çok yönlü varyans analizi (MANOVA), genel öz-yeterlik düzeylerinin egzersiz davranışına göre farklılığı ise tek yönlü varyans analizi (ANOVA) ile analiz edilmiştir. Katılımcıların sağlığa verdikleri önem derecesi ile egzersiz davranış değişim basamağı arasındaki ilişki Pearson Korelasyon Analizi ile test edilmiştir.

Bulgular: Araştırmadan elde edilen bulgulara göre egzersize 6 aydan fazla bir süredir devam eden katılımcıların SYBDÖ'nin kendini gerçekleştirme, sağlık sorumluluğu, egzersiz, beslenme ve kişiler arası destek alt boyutları ve genel öz-yeterlik düzeyi ortalamaları egzersizi kısa süredir yapan, egzersiz yapmayı düşünen veya düşünmeyen bireylerden yüksek bulunmuştur. Öğrencilerin sağlığa verdikleri önem arttıkça egzersiz devamlılıklarında da artış gözlenmiştir.

Sonuç: Bu araştırma bulgularına dayanarak, sağlıklı yaşam biçimine önem veren ve genel öz-yeterlik düzeyi yüksek olan üniversite öğrencilerinin egzersiz davranışını benimseme eğiliminde oldukları sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Sağlık Davranışı, Genel Öz-Yeterlik, Egzersiz Davranışı

Examinations of University Studants' Health Behaviour and General Self-Efficacy With Regard To Exercise Stage of Change

Aim: The aim of this study was to investigate health behaviour and general self-efficacy of university students with regard to exercise stage of change levels.

Method: 301 university students (nmale=112; χage=20.58±1.37 and nfemale=189; χage=20.28±1.17) voluntarily participated to this study. Health Promotion LifeStyle Profile, Importance of Health Scale, General Self-Effi cacy Scale and Exercise Stage of Change Questionnaire and a personal information form were administered to all participants with assistance from the researcher. Firstly, normality test was examined through Kolmogorov-Smirnov test and Levene's test was used to see if the data is homogeneous or not. MANOVA was used to test differences in health behaviour and ANOVA was used to test differences in general self-efficacy in terms of exercise stage of change. Pearson correlation analysis was used to examine relationships between importance of health and exercise stage of change levels.

Results: According to the findings, It was determined that the participants who continued to exercise for more than 6 months were higher level of spiritual growth, health responsibility, exercise, nutrition and interpersonal relations subscales and average of general self-efficacy levels of SYBDÖ than participants who exercise for a little time and participants who thought exercising or did not think. It was observed that as the importance of health increased for students, there was an increase in exercise continuity.

Conclusion: Based on these research findings, it is concluded that university students who have high level of general self-efficacy and attach importance to healthy lifestyle tend to adopt exercise behavior.

Keywords: Health Behaviour, General Self-Efficacy, Exercise Behaviour

SB505

Algılanan Antrenör Tutum ve Davranış Ölçeği Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması

***[1]Hanifi Üzüm*, [1]Ünal Karlı, [1]Nuh Osman Yıldız**

[1]Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Bolu

***Email :** uzum_h@ibu.edu.tr, unalkarli@ibu.edu.tr, nuhosmanyildiz@ibu.edu.tr*

Bu çalışmada; antrenör tutum ve davranışlarının sporcular tarafından nasıl algılandığını ölçen bir ölçüm aracı geliştirmek amaçlanmıştır. Bu amaç doğrultusunda çalışmanın birinci aşamasında araştırma konusuyla ilgili alan yazın taranıp 61 maddelik (24 adedi ters ifadeli) ölçek madde havuzu oluşturulmuştur. Ölçek maddelerinin değerlendirilmesinde beş puanlı Likert tipi (1= hiçbir zaman - 5 = her zaman) değerlendirme ölçeğinden faydalanılmıştır. Oluşturulan madde havuzunun araştırmacılar tarafından beklenilen faktör yapısını ortaya koyup koymadığını test etmek amacıyla 200 katılımcı üzerinden toplanan veriye açımlayıcı faktör analizi (AFA) uygulanmış ve tespit edilen alt boyutların iç tutarlılıklarını belirlemek üzere Cronbach's Alfa iç tutarlılık katsayıları hesaplanmıştır. Analizler sonucunda 25 maddenin (13 adedi ters ifadeli) öz değeri 1'den büyük üç boyut (karakteristik özellikler, bilgi-beceri birikimi ve adil olmak) altında toplandığı tespit edilmiştir. "Karakteristik Özellikler" alt boyutu 1., 2., 3., 4., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 19., 21. ve 24. maddelerden (α = .88) oluşurken, "Bilgi ve Beceri Birikimi" olarak adlandırılan ikinci boyut 13., 14., 15., 17., 18., 20., 22., 23. ve 25. maddelerden (α = .86) ve "Adaletli Olmak" alt boyutu ise 5., 12. ve 16 maddelerden (α = .56) oluşmuştur. Araştırmanın ikinci aşamasında ise ortaya çıkan bu yapının psikometrik özelliklerini koruyup korumadığını test etmek amacıyla 25 maddeden oluşan ölçek 266 katılımcıya tekrar uygulanmış ve elde edilen veriye doğrulayıcı faktör analizini (DFA) yapılmıştır. Yapılan DFA sonucunda ölçeğin "Adaletli Olmak" boyutundan bir madde (16. madde) çıkarılmakla beraber ölçek genel yapısını korumuş antrenör tutum ve davranışının sporcular tarafından nasıl algılandığını ölçmede geçerli ve güvenilir bir ölçek olduğunu ortaya koymuştur.

Anahtar Kelimeler: Antrenör, Adalet, Yeterlilik, Algı.

Perceived Coach Attitude and Behavior Scale Validtiy and Reliability Study

The purpose of this study was to develop a scale which can be used in measuring the athletes' perceptions about their coaches' attitudes and behavior. On this purpose, in the first stage of study the related literature was reviewed and an item pool consisted of 61 item (24 of them reverse coded) was generated. In the evaluation of the items by the respondents 5 point Likert type scale (1= never – 5 = always) was used. For analysis whether the expected sub-factors extract from the item pool exploratory factor analysis (EFA) was conducted to the data collected from 200 respondents. After EFA Cronbach's Alpha of the sub-factors' was calculated for internal consistency. Findings of the first stage revealed 25 items (13 reverse items) grouped under three sub-factors (characteristic features, knowledge and skill efficiency, and fairness) which had Eigen values over 1. While "Characteristic Features" sub-factor consisted of items1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 19, 21 and 24 (α = .88), second sub-factor named "Knowledge and Skill Efficiency" composed of items 13, 14, 15, 17, 18, 20, 22, 23 and 25 (α = .86), and "Fairness", which was the third sub-factor, comprised of items 5, 12 and 16 (α =.56). In the second stage of study, to analyze whether the scale preserves its psychometric properties, it was conducted on 266 participants again and confirmatory factor analysis was done to the gathered data. As a result of CFA, even one item (item 16) was eliminated; the total scale preserved its construct as valid and reliable scale in measuring athletes' perception about their coaches' attitudes and behaviors.

Keywords: Coach, Fairness, Efficiency, Perception.

SB509

Rekreatif Yüzücü ve Yüzücü Olmayan Yetişkinlerde Kalp Atım Hızı Değişkenliği

[1]Erman Doğan, [2]İlker Balıkçı, [2]Hamdi Alper Güngörmüş, [2]Pınar Güzel

[1]Girne Amerikan Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Girne
[2]Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa

Email : *ermandogan82@gmail.com, ilkerbalikci@hotmail.com, hamdialper@gmail.com, pnrguzel@yahoo.com*

Giriş ve Amaç: Bu çalışmada rekreatif yüzücü ve yüzücü olmayan yetişkinlerin kalp atım hızı değişkenlikleri ve sağlıklı yaşam biçimi davranış skorları incelenmiştir.

Yöntem: Araştırmaya katılan bireylerin yaş ortalaması 32,16 'dır. Katılımcıları 20 kadın, 23 erkek oluşturmaktadır. Katılımcılara ilk olarak 52 maddelik Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları ölçeği verilmiştir, daha sonra katılımcıların istirahat koşulunda 5 dakika boyunca Kalp Atım Hızı Değişkenliği ölçümü kaydedilmiştir. Elde edilen veri setinin analizinde 2 yönlü çoklu varyans analizi kullanılmıştır. Analizde cinsiyet (K,E) ve spor yapma (Yüzen, Yüzmeyen) değişkenleri bağımsız değişken olarak girilmiş, Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları ölçeği alt boyutları ve Kalp Atım Hızı Değişkenliği parametreleri bağımlı değişkenler olarak girilmiştir.

Bulgular: Sonuçlar KAHD parametrelerinin rekreatif yüzücüler ve yüzmeyenler arasında farklılaşmadığını göstermiştir. KAHD açısından cinsiyet grupları arasında da anlamlı bir fark bulunmamıştır. Yüzme X Cinsiyet etkileşimine göre KAHD farklılığı görülmemiştir. Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları ise rekreatif yüzücüler ve yüzmeyenler arasında farklılaşmıştır. Rekreatif yüzücülerin tüm Sağlıklı Yaşam Biçimi alt boyutlarından daha yüksek puan elde ettiği görülmüştür. Öte yandan Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışlarını Cinsiyet ve Cinsiyet X Yüzme etkileşimine göre değişim göstermediği bulunmuştur.

Sonuç: Araştırmadan elde edilen sonuçlar rekreatif yüzücülerin Sağlıklı Yaşam Biçimine görece daha yatkın olduğunu öte yandan objektif sağlık parametreleri açısından rekreatif yüzücüler ve yüzmeyenler arasında belirgin bir fark olmadığı görülmüştür.

Heart Rate Variability in Recreational Swimmers and Non-Swimmers

Objectives: In this study we examined whether Heart Rate Variability (HRV) and Healty Life Style Behavior differs between adult recreational swimmers and non-swimmers.

Methods: 43 adults (23 swimmer) ranging in age from 17 to 49 participated to the study. Participant first completed Healty Life Style Behaviors scale. Then, their HRV 's were measured for 5 minutes during a resting state. 2 way multiple analysis of variance were used to analyze data. Participation to swimming (participants / non participants) and pender (female/male) were entered to the model as independent variables HRV indices of Low Frequency (LF), High Frequency (HF) and LF/HF ratio as well as Healthy Life Style Dimensions of healthy responsibility, physical activity, nutrition, spirit, interpersonal relationship, stress management were entered as the dependent variables.

Results: Results showed no difference between recreational swimmers and swimmers. On the other hand, perceived healthy life style dimensions significantly between recreational swimmers and non-swimmers [Pillai' s Trace= 693, F(6,34) = 12,81, P= .001]. Hence, recreational swimmers had higher scores on every subscale of the healthy life style.

Conclusions: This study demonstrated that adult participating regular physical activity may be more prone to develop more healthy behaviors than their non participant counterparts. However, in terms of objective healthy indices, HRV in this case, there was no significant difference between two groups. Multiple HRV recordings in longer durations may load for a better understanding of the effect of recreational physical activity on HRV.

SB511

İngilizce Öğretmen Adaylarının Kişilik Özellikleri İle Eleştirel Düşünme Eğilimleri Arasındaki İlişki

[1]Sinem Hergüner

[1]Gazi Üniversitesi Yabancı Diller Yüksek Okulu/ Ankara

Yapılan bu araştırmada İngilizce öğretmen adaylarının kişilik özellikleri ile eleştirel düşünme eğilimlerinin yaş grubu ve cinsiyet değişkenlerine göre incelenmesi, bunun yanında kişilik özellikleri ile eleştirel düşünme eğilim arasındaki ilişkinin de incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırmaya 2016-2017 eğitim ve öğretim yılı içerisinde Türkiye'de bulunan üniversitelerin İngilizce bölümlerinde öğrenim görmekte olan 79 kadın ve 117 erkek olmak üzere toplam 196 öğrenci dâhil edilmiştir. Öğretmen adaylarının eleştirel düşünme eğilimlerinin tespit edilmesinde "Eleştirel Düşünme Eğilimi Ölçeği" (EDE), kişilik özelliklerinin belirlenmesinde ise "On-Maddeli Kişilik Ölçeği" (OMKÖ) kullanılmıştır. Araştırmada elde edilen verilerin istatistiksel analizlerinde SPSS 22.0 veri analiz programı aracılığı ile Mann Whitney U testi ile Spearman Korelasyon analizlerinden yararlanılmıştır. Araştırmanın sonunda öğretmen adaylarının eleştirel düşünme eğilimleri ile kişilik özelliklerinin yaş grubu ve cinsiyet değişkenlerine göre istatistiksel açıdan anlamlı farklılık göstermediği bulunmuştur ($p>0.05$). Değişkenler arası korelasyonlar değerlendirildiği zaman, dışa dönüklük kişilik özelliği ile üst biliş eleştirel düşünme eğilimi düzeyleri arasında pozitif ve zayıf anlamlı bir ilişki bulunduğu, bunun yanında yumuşak başlılık kişilik özelliği ile açık fikirlilik, sistematiklik, esneklik, azim ve sabır, üst biliş eleştirel düşünme eğilimleri arasında pozitif yönde, zayıf ve anlamlı bir ilişki olduğu tespit edilmiştir ($p<0.05$). Sonuç olarak İngilizce öğretmen adaylarınn kişilik özelliklerinin eleştirel düşünme eğilimini etkilediği, buna karşılık yaş ve cinsiyet değişkenlerinin kişilik özellikleri ve eleştirel düşünme eğilimleri üzerinde önemli birer belirleyici olmadığı söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: İngilizce Öğretmen Adayı, Kişilik, Eleştirel Düşünme Eğilimi, Yaş, Cinsiyet

The Relationship Between The Personality Traits and Critical Thinking Tendency Of Prospective English Language Teachers

The purpose of this study was to examine the prospective English language teachers' personality traits and their tendency of critical thinking according to the variables of age group and gender as well as the relationship between their personality traits and tendency of critical thinking. 196 students (79 female and 117 males) who studied in the English departments at the universities in Turkey in 2016-2017 academic years participated in the study. In order to determine the teacher candidates' critical thinking tendencies, "Critical Thinking Tendency Scale" (CTTS); and to determine their personality traits, "Ten-item Personality Scale" (TIPS) were used. Mann Whitney U Test and Spearman Correlation tests were used via SPSS 22.0 data analysis program in the analysis of the data. The results of the study revealed that the teacher candidates' personality traits and critical thinking tendencies did not show a statistically significant difference according to the variables of age group and gender ($p>0.05$). Considering the correlation between the variables, there was a positive and weakly significant relationship between the extroversion trait and metacognitive critical thinking tendency; as well as there was a positive and weakly significant relationship between the docility, open-mindedness, systematicity, flexibility, ambition and patience traits and metacognitive critical thinking tendencies ($p<0.05$). As a result, the personality traits of English language teacher candidates have an impact on their critical thinking tendency; on the other hand, age and gender variables did not have any impact on the personality traits and critical thinking tendencies.

Keywords: Prospective English Language Teacher, Personality, Critical Thinking Tendency, Age, Gender.

SB513

Düzenli Yapılan Sportif Aktivitelerin Kadınların Empatik Eğilim Düzeyine Etkisi

[2]Mehibe Akandere, [1]Fatma Arslan, [3]Evrim Çakmakçı

[1]Necmettin Erbakan Üniversitesi Turizm Fakültesi Rekreasyon Yönetimi, Konya
[2]Selçuk Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Beden Eğitimi ve Spor, Konya
[3]Selçuk Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Antrenörlük Eğitimi, Konya

Email : *makandere@selcuk.edu.tr, fatmaarslan2003@gmail.com, evrimcakmakci@gmail.com*

Sağlıklı kişilerarası ilişki kurabilme bilgi ve becerilerine sahip olmamak, kişiler arasında iletişim yoksunluğuna neden olmaktadır. İletişim becerilerinin içinde empati kurabilme önemli bir yer tutmaktadır. Bu çalışmanın amacı, düzenli egzersiz yapan kadınların empati kurma düzeylerini ortaya koymak ve empati düzeylerin bazı değişkenlere göre farklılık gösterip göstermediğini belirlemektir. Çalışma, tek grup öntest-sontest şeklinde planlanmıştır. Çalışmaya sedanter 178 sağlıklı yetişkin kadın gönüllü olarak katılmıştır. Aerobik- dans egzersiz programı 8 hafta haftada 3 gün günde 60 dakika uygulanmış; egzersiz programının başında ve sonunda Empatik Eğilim Ölçegi (EEÖ) uygulanmıştır. Ölçeğin geçerlilik ve güvenilirlik çalışması Dökmen (1988) tarafından yapılmıştır. Araştırmadan elde edilen verilerin analizinde SPSS (Statistical Package for Social Sciences) 16.00 programı kullanılmıştır. Verilerin normal dağılım gösterip göstermediği ve varyansların homojenliği test edildikten sonra farklılıkların tespitinde; One Way Anova gruplar arası farklılıklarda ise Tukey testi kullanılmış ve hata düzeyi 0.05 olarak alınmıştır. Elde edilen bulgular incelendiğinde; Katılımcıların medeni durumuna, çalışma ve çocuk sayısına göre "Empatik Eğilim" puan ortalamaları egzersiz programı sonrası öntest-sontest karşılaştırmalarında istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($p<0.005$). Ancak; katılımcıların empatik eğilim ortalamaları gruplar arasında farklılık göstermemektedir ($p>0.05$). Sonuç olarak; araştırmaya katılan kadınların empatik eğilim düzeylerinde egzersizin pozitif bir etkiye sahip olduğu görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kadın, Empati, Aerobik-Dans, Egzersiz

Effects Of Regenerated Sportive Activities On The Empatic Tendency Of Women

Not having the knowledge and skills of establishing healthy interpersonal relationships, It causes the lack of communication among people. Empathy is an important place to be able to build in communication skills. The purpose of this study is to determine the levels of empathy for regularly exercising women and to determine whether empathy levels differ according to some variables. The study is planned as a single group pretest-posttest. 178 sedantery and healthy adult women participated in the study as a volunteer. Aerobic-Dance Exercise program was applied to the participants 60 min a day, 3 days per week for 8 weeks; then, The Empathic Tendency Scale (EQS) were filled at the beginning and ending of the exercise program. The validity and reliability study of the scale was conducted by Dökmen (1988). Statistical Package for Social Sciences (SPSS) 16.00 program was used in the analysis of the data obtained from the research. One way Anowa was used to determine the differences between the groups when the data showed normal distribution and after the homogenity of the variances were tested, the Tukey test was used for differences between the groups and the error level was taken as 0.05. When the findings are examined; The mean score of " Empathic Tendency " according to the marital status, the study status and the number of children of the participants was statistically significant in the pretest-posttest after the exercise program ($p<0.005$). But; there was no statistically significant difference between the groups comparisons in terms of the " Empathic Tendency "($p>0.05$). As a result; There was seen that exercise had a positive effect in the " Empathic Tendency " levels of the women participating in the study.

Keywords: Women, Empathy, Aerobic-Dance, Exercise

SB517

Kocaeli İlinde Görev Yapan Faal Futbol Hakemlerinin Sürekli Kaygı Durumlarının İncelenmesi

[1]Hakan Akdeniz, [1]İslam Soydaş, [1]Gülşah Sekban, [1]Deniz Demirci, [1]Yeşim Körmükçü

[1]Kocaeli Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi

Email : *hakanakdeniz@gmail.com, islamsoy@gmail.com, gsekban@yahoo.com, dnzarda@yahoo.com.tr, ysmkormukcu@gmail.com*

Bu çalışmada, Kocaeli ilinde görev yapan faal futbol hakemlerinin sürekli kaygı durumlarının, hakemlik tecrübelerine, klasmanına, yaşlarına, eğitim durumlarına, mesleklerine ve maddi kazançlarına göre incelenmesi amaçlanmıştır. Çalışmaya, faal futbol hakemlerinden 40 Klasman, 40 İl hakemi olmak üzere toplam 80 hakem dahil edilmiştir. Hakemlere geçerlilik ve güvenirlik çalışması yapılmış 20 sorudan oluşan Spielberger'in "Sürekli Kaygı Envarteri" uygulanmıştır. Ayrıca ölçeğe ek olarak hakemlerin yaş, hakemlik yılı, mesleği, öğrenim durumu, aylık geliri ve klasmanlarını belirlemek amacıyla sorular yerleştirilmiştir. Spielberger's 'State Anxiety Inventory' has 20 questions is applied Elde edilen veriler SPSS 21 paket programında analiz edilmiş, demografik özellikleri belirlemede frekans dağılımı, iki bağımsız değişken arasındaki ilişkiyi incelemek için T testi, ikiden fazla değişkenler arasındaki ilişkiyi incelemek için Anova Varyans analiz testleri kullanılmıştır. İstatistiksel açıdan anlamlılık düzeyi $p<0,05$ olarak alınmıştır. Verilere göre sürekli kaygı düzeyleri ile hakemlerin klasmanları ($p=0,000$), yaşları ($p=0,015$), meslekleri ($p=0,014$) eğitim durumları ($p=0,020$), gelir durumları ($p=0,000$) ve hakemlik yılları ($p=0,008$) arasında anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir. Sonuç olarak üst klasmanlara çıkmak için uğraş sarf eden hakemlerin sürekli kaygı seviyelerinin artmakta olduğu, sezon başında planlanan ve verilen psikolojik yardım programlarının hakemlerin sürekli kaygı durumları üzerinde önemli etkisinin olabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Futbol, Futbol Hakemliği, Spor, Sürekli Kaygı Durumları.

Reviewıng The State Anxiety Statuses Of Active Football Referee Work in Kocaeli Province

Abstract**:** This paper aims to review the state anxiety statuses of the football referees work in Kocaeli District according to the refereeing experiences, ranking, ages, educational backgrounds and earnings 40 Ranking and 40 Province referees, totally 80 active football referees are counted in the study. Spielberger's 'State Anxiety Inventory' that has 20 question, validity and reliability was applied in the referees. Moreover, some specific questions about the age, refereeing experiences, occupation, educational background, monthly income and ranking of the referees were added into the scale. SPSS 21 packaged software analyzed the data collected; T test analyzed the relationship between two independent variables, frequency distribution specified the demographic features and Anova Variance analysis tests reviewed the connection between more than two variables. $p<0,05$ is accepted as the significance level statistically. With regard to the data collected, there are significant differences between the state anxiety levels and referee rankings, ages, professions, educational backgrounds and the refereeing years ($p<0,05$). According to the data collected, there is found significant differences between the rankings ($p=0,000$), ages ($p=0,015$), occupations ($p=0,014$), educational background ($p=0,020$), income state ($p=0,000$), and refereeing experiences ($p=0,008$) of the referees.

In conclusion, the state anxiety levels of the referees who tries to raise upper rankings increase. It is thought that psychological services planned and given at the beginning of the season may have remarkable effect on the state anxiety levels of the referees.

Keywords: Football, Football Refereeing, Sport, State Anxiety Statuses

SB518

Üniversite Öğrencilerinin Öfke Kontrol Düzeylerinin Karşılaştırılması (Kocaeli Üniversitesi örneği)

***[1]Hakan Akdeniz*, [1]Deniz Demirci, [1]Gülşah Sekban, [1]Yunus Yurtseven**

[1]Kocaeli Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Konya

***Email :** hakanakdeniz@gmail.com, dnzarda@yahoo.com.tr, gsekban@yahoo.com, yunusyurtsever2014@gmail.com*

Bu çalışma farklı bölümlerde öğrenim gören üniversite öğrencilerinin öfke kontrol düzeylerini farklı değişkenler açısından incelemek amacıyla yapılmıştır.. Çalışmanın evrenini Kocaeli ilinde öğrenim gören üniversite öğrencileri, örneklem grubu ise Spor Bilimleri Fakültesi ve Eğitim Fakültesinde öğrenim gören 151(%50,3) erkek ve 149 (%49,7) bayan toplam 300 öğrenci oluşturmaktadır. Araştırma grubunu oluşturan öğrenciler tesadüfî yöntemle tespit edilmiştir.

Öğrencilere, içe yönelik öfke, dışa yönelik öfke, öfke kontrol ve sürekli öfke olmak üzere 4 alt ölçekten ve 34 maddeden oluşan geçerlilik ve güvenilirliği sağlanan Sürekli Öfke ve Öfke İfade Tarz Ölçeği" ve kişisel bilgi formu uygulanmıştır. Elde edilen veriler SPSS 21 paket programında analiz edilmiş, demografik özellikleri belirlemede frekans dağılımı, iki bağımsız değişken arasındaki ilişkiyi incelemek için T testi, ikiden fazla değişkenler arasındaki ilişkiyi incelemek için Anova Varyans analiz testleri kullanılmıştır. İstatistiksel açıdan p<0,05 anlamlılık düzeyi olarak alınmıştır. Verilere göre Gruplar arası Cinsiyete ve Bölüme göre Öfke İçe Vurumu ve Öfke Dışa Vurumu arasında (p=0,003, p=0,001)anlamlı farklılık bulunurken, Grup içi cinsiyet değişkenine göre Eğitim Fakültesi öğrencileri arasında Öfke İçe Vurumu ve Öfke Dışa Vurumu arasında anlamlı farklılık bulunmuştur.(p=0,001, p=0,000) .Aile içi şiddete göre Sürekli Öfke (p=0,005) ve Öfke Dışa Vurumu (p=0,011) arasında anlamlı fark bulunur iken Öfke İçe Vurumu (p=0,102) ve Öfke Kontrol (p=0,173) arasında anlamlılık bulunmamış tır. Her iki grup için Yaşa göre Sürekli Öfke (18-21 yaş - 22-24 yaş, p=0,46) , Öfke İçe Vurum (18-21 yaş - 22-24 yaş, 22-24 yaş - 25 ve üstü p=0,002) ve Öfke Dışa Vurum (18-21 yaş – 22-24 yaş, p=0,026) arasında anlamlı farklılık bulunmuştur. Anne ve Baba eğitim durumuna göre Öfke İçe Vurumu (p=0,000, p=0,001),ve Öfke Dışa Vurumun da(p=0,008 p=0,002) anlamlı farklılık bulunur iken sürekli öfke toplam puanları arasında babalarda anlamlı farklılık bulunmuştur.(p=0,035)Aile Durumuna göre Sürekli Öfke (, p=0,000 Birlikte yaşıyor – Boşanmış p=0,003, Anne vefat – Baba vefat, , p=0,022), Öfke İçe Vurumu (Anne vefat, Birlikte Yaşıyor p=0,000, Birlikte yaşıyor – Boşanmış p=0,000) ve Öfke Dışa Vurumu(Anne vefat, Birlikte Yaşıyor p=0,000, Birlikte yaşıyor – Boşanmış p=0,000, Anne vefat – Baba vefat, , p=0,000) arasında anlamlı farklılık bulunmuştur.

Sonuç olarak, araştırmaya katılan spor yapan ve yapmayan öğrencilerin öfke kontrol düzeylerinde istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olduğu tespit edilmiştir. Bu bağlamda, sporun üniversite öğrencilerinin öfke kontrol düzeylerini olumlu yönde etkilediği söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Öfke Kontrol Düzeyleri, Öğrenci, Eğitim, Spor, Kontrol

Comparing the Anger Control Levels of University Students (Kocaeli University case)

This study is conducted to review the anger control levels of the university students study in different departments in terms of different variables. The population consists of the university students study in Kocaeli Province, the sample group is composed of 151 (50,3%) male and 149 (49,7%) female, totally 700 students receive education in Faculty of Sport Sciences and Faculty of Education. The students who consist of the research group were determined by the random method.

The attendees answered personal information form and 'State Anger and Anger Wording Scale' that has validity&reliability and 34 items and 4 sub-scales as the intrinsic anger, extrinsic anger, anger control and the state anger. SPSS 21 packaged software analyzed the data collected; T test analyzed the relationship between two independent variables, frequency distribution specified the demographic features and Anova Variance analysis tests reviewed the connection between more than two variables. p<0,05 is accepted as the significance level statistically. According to the data, while there is a significant difference (p=0,003, p=0,001) between the Anger Introversion and Anger Expression in terms of intergroup gender and department, a significant difference is also determined between Anger Introversion and Anger Expression of the students of Teachers College in terms of the within-

group gender (p=0,001, p=0,000). While there is the significant difference between State Anger (p=0,005) and Anger Expression (p=0,011) based on the family violence, any significance is not specified between Anger Introversion (p=0,102) and Anger control (p=0,173). The existence of the meaningful difference for both groups is confirmed between State Anger-at-age (18-21 years - 22-24 years, p=0,46), Anger Introversion (18-21 years - 22-24 years, 22-24 years - 25 and older p=0,002) and Anger Expression (18-21 years – 22-24 years, p=0,026). There is significant difference in Anger Introversion (p=0,000, p=0,001) and Anger Expression (p=0,008 p=0,002) based on the parents' educational background while a meaningful difference is found in fathers in the state anger total scores (p=0,035). The significant difference is confirmed between State Anger (, p=0,000 Live together – Divorced p=0,003, Mother is dead– Father is dead, , p=0,022), Anger Introversion (Mother is dead, Live together p=0,000, Live together – Divorced p=0,000) and Anger Expression (Mother is dead, Live together p=0,000, Live together – Divorced p=0,000, Mother is dead – Father is dead, , p=0,000

In conclusion, a statistically significant difference is determined at the anger control levels of the students who play and don't play sports. It can be said within this context that the sport positively affect the anger management levels of the university students.

Keywords: Anger Control Levels, Student, Education, Sport, Control

SB519

Kaçınma Motivasyonunun Triceps Kası Zirve Güç Düzeyi Ve Zirve Güç Düzeyine Ulaşma Süresine Etkisi

[1]Şenol Güven, [2]Serdar Tok, [2]Muammer Altun

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Ensititüsü Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Manisa
[2]Manisa Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa

Email : *senol82@gmail.com, tokserdar@gmail.com, muammer-altun@hotmail.com*

Giriş ve Amaç Nesneleri uzaklaştırmak, reddetmek ya da savuşturmak için yapılan kol ekstansiyonu, kaçınma motor hareketi olarak bilinir (Cocioppo et. al.1993). Bu nedenle, kolun uzatılmasının gücü ya da hızı, olumsuz algılanan bir uyarandan etkilenebilir. Bu çalışmada, kaçınma motivasyonunun kol ekstansiyonundan sorumlu triceps kasının zirve güç seviyesi ve zirve güç seviyesine ulaşma süresine olan etkisi incelendi.

Yöntem Çalışmaya 17 birey dahil edildi. Katılımcıların triceps kasının zirve düzey güç seviyesi ve zirve güç seviyelerine ulaşma süreleri Isoforce cihazı ile ölçüldü (ISOFORCE, Çoklu eklem testi ve rehabilitasyon sistemi). Katılımcılar tarafından UDRS (Uluslararası Duygusal Resim Sistemi), (Lang et. al. 1995)'den seçilmiş olumsuz görsel uyaranlar eşliğinde ve herhangi bir görsel uyaran olmadan toplam dört kez kol ile itme görevi gerçekleştirildi. Kaçınma ve nötr koşullar arasındaki zirve düzey güç seviyesi ve zirve güç seviyelerine ulaşma sürelerinin farklı olup olmadığını incelemek için iki Wilcoxon Signed Rank testi yapıldı.

Bulgular Sonuçlar zirve güç seviyesinin nötr koşulda kaçınma koşuluna göre anlamlı düzeyde yüksek olduğunu göstermiştir (z = -2.40, P= .017). Beklentinin aksine olumsuz görsel uyaran (kaçınma koşulu) ekstansiyondan sorumlu triceps kasının zirve güç düzeyini arttırmamıştır. Aksine, bu kasın zirve güç düzeyinde bir düşüşe neden olmuştur. Öte yandan, zirve güç seviyesine ulaşma süresi kaçınma koşulunda nötr koşuldan daha kısa olarak ölçülmüştür (z = 2.04, P= 041). Farklı bir anlatımla, olumsuz görsel uyaran (kaçınma koşulu) ektansiyon sırasında zirve güç seviyesine ulaşma süresini kısaltmıştır.

Sonuç Bu çalışmadan elde edilen sonuçlar kaçınma motivasyonunun ve ilgili duygusal durumun kişilerin motor davranışlarını etkileme potansiyeline sahip olduğuna dair ön kanıt sağlamıştır. Bu sonuçlar ayrıca, sinirsel ve morfolojik faktörlere ek olarak motivasyonel ve duygusal faktörlerin motor davranışı etkileyebileceğine dair kanıtlar sağlamıştır. Kaynaklar Cacioppo JT, Priester JR, Berntson GG. Rudimentary Determinants of Attitudes . II : Arm Flexion and Extension Have Differential Effects on Attitudes. 1993;65(1):5–17. Lang, P. J., Bradley, M. M., & Cuthbert, B. N. (1995). International Affective Picture System (IAPS): Technical manual and affective ratings. Gainesville: University of Florida, Center for Research in Psychophysiology.

The Effect Of Avoidance Motivation On Peak Torque Level and Time To Peak Torque Of Triceps Muscle

Introduction and Objective: Arm extension which is performed in order to ward off or reject the objects is known as the avoidance motor action. Therefore, the strength or speed of arm extension may be affected by a negatively valanced stimulus. In the present study we aimed to investigate whether avoidance motivation may affect peak torque and time to reach peak torque of triceps muscle which is responsible primarily for the execution of arm extension (avoidance motor action).

Methods: 17 individuals participated to the study. Participants' peak torque level and time to reach to peak torque of triceps muscle was measured via Isoforce device (ISOFORCE Multi joint testing and rehabilitation system). Participants performed 4 arm extension in the absence and presence of negative visual stimuli selected from the IAPS (International Affective Picture System), (Lang et. al. 1995). Two Wilcoxon Signed Rank tests were carried out to examine whether peak torque and time to reach the peak torque is differed between neutral and avoidance conditions. Results Results showed that participants peak torque level of triceps muscle reduced significantly from neutral to avoidance condition (z = -2.40, P= .017). Contrary to our expectations, avoidance condition (negative visual stimuli) did not lead to an increase in peak torque level of triceps muscle which is responsible for the arm extension (avoidance motor action).

Rather, a decrease of peak torque was observed in response negatively valanced visual stimuli. On the other hand, time to reach to peak torque during avoidance condition was significantly shorter than neutral condition (z = 2.04, P= 041). That is to say, negatively valanced stimuli reduced the time to reach the peak torque during the execution of arm extension.

Discussion: Results from the present study provided preliminary evidence that avoidance motivation and related emotional state may have potential to effect individuals motor behavior. These results also provided evidence that in addition to neural and morphological factors, motivational and emotional factors may possible effect motor behavior.

References Cacioppo JT, Priester JR, Berntson GG. Rudimentary Determinants of Attitudes . II : Arm Flexion and Extension Have Differential Effects on Attitudes. 1993;65(1):5–17. Lang, P. J., Bradley, M. M., & Cuthbert, B. N. (1995). International Affective Picture System (IAPS): Technical manual and affective ratings. Gainesville: University of Florida, Center for Research in Psychophysiology.

SB525

Transteorik Model Perspektifinden Adölesanlarda Egzersiz Davranışları

[1]Gözde Ersöz, [2]Güvenç Güneş, [1]İlker Özmutlu, [1]Umut Canlı

[1]Namık Kemal Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Tekirdağ
[2]Gençlik Hizmetleri ve Spor İl Müdürlüğü, Tekirdağ

Email : *gozde0007@gmail.com, guvencgu@hotmail.com, iozmutlu@nku.edu.tr, umutcanli@hotmail.com*

Amaç: Bu araştırmanın amacı transteorik model (TTM) kapsamında adölesanlarda egzersizde değişim aşamaları, değişim süreci, öz- etkililik ve karar alma süreçlerini inceleyerek egzersiz davranışlarını tanımlamaktır. Gereç ve Yöntem: Araştırmaya 9.,10. ve 11. sınıfta öğrenim gören 14-17 yaş aralığında 159 adölesan (nerkek= 85; χyaş= 16.00±0.67 ve nkadın= 74; χyaş=15.91±0.67) gönüllü olarak katılmıştır. Verileri toplama amacıyla Egzersiz Değişim Aşamaları Ölçeği (DAÖ), Egzersiz Davranış Değiştirme Süreci Ölçeği (DDSÖ), Egzersiz Öz-Etkililik Ölçeği (ÖEÖ) ve Egzersiz Karar Alma Ölçeği (KAÖ) araştırmacı tarafından geliştirilen kişisel bilgi formu ile birlikte katılımcılara yüzyüze uygulanmıştır. Katılımcıların egzersiz davranış değişim süreci, egzersiz öz-etkililik ve egzersiz yapma kararı alma süreçleri cinsiyet, okula ulaşım ve egzersiz davranış değişim basamağı değişkenlerine göre farklılığı incelenmiştir. Verilerin analizinde betimsel istatistik analizi (ortalama, standart sapma), Kolmogorov Smirnov ve Levene testi, Tek yönlü varyans analizi (ANOVA) ve çok yönlü varyans analizi (MANOVA) kullanılmıştır.

Bulgular: Katılımcıların egzersiz davranış değişim sürecinin bilinç boyutunda ve egzersizde karar alma sürecinin yarar algısı alt boyutunda cinsiyete göre farklılık bulunmuştur. Araştırmaya katılan kızların bu alt boyutlarda ortalamaları erkeklerden daha yüksek olduğu görülmüştür. Egzersizde karar alma sürecinin zarar algısı alt boyutunda okula ulaşım değişkenine göre farklılık bulunmuştur. Okula yürüyerek gidenlerin zarar algısının arabayla gidenlere göre daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Katılımcıların egzersiz davranış değişim süreci, egzersiz öz-etkililik ve egzersiz yapma kararı alma süreçlerinde egzersiz davranış değişim basamağına göre farklılık görülmüştür. Egzersizde ileri safhalarda yer olan katılımcıların öz-etkililik düzeyleri egzersizin ilk safhalarında yer alanlardan daha yüksek bulunmuştur. Buna ek olarak egzersizde karar alma sürecinin yarar algısı alt boyutunda egzersiz basamağına göre farklılık bulunmuş olup, devamlılık ve eğilim safhasındaki bireylerin eğilim öncesi safhada yer alanlara göre bu alt boyuttaki ortalamalarının daha yüksek olduğu görülmüştür. Egzersiz davranış değişim sürecinin bilinçlenme/ farkındalığın artması, duygusal uyarılma, kendini yeniden değerlendirme, karşıt koşullama/ yerine koyma, destekleyici ilişkiler, güçlendirme/ödüllendirme ve kendisi ile anlaşma alt boyutlarında egzersiz basamağına göre farklılık bulunmuştur. Egzersizin ilk safhalarında bu alt boyutlar daha düşük skorlar elde etmişlerdir.

Sonuç: Özetle, bu araştırma ile: 1. Egzersizin yararlarına ilişkin algılarında ve sağlıklı davranışa yönelik bilgi edinme isteğinde kadınların erkeklere göre daha olumlu bir tutuma sahip olduğu; 2. Okula yürüyerek gidenlerin egzersiz yapmanın zaman alması, yorgunluğa neden olması gibi zararlarına ilişkin algılarının arabayla gidenlerden daha fazla olduğu; 3. Egzersizi düzenli olarak yapan bireylerin egzersiz konusundaki kendilerine olan güvenlerinin yüksek olduğu; 4. Egzersize devam eden ve egzersiz yapmayı planlayan katılımcıların egzersizin sosyalleşme ve yaşam kalitesi gibi yarar algılarının yüksek olduğu; 5. Egzersize devam eden bireylerin sağlıklı davranışa yönelik bilgi edinme isteklerinin, sağlıksız davranışların olumsuz duygusal süreçlere neden olacağına dair bilinçlerinin, beğenilme isteklerinin, sağlıksız davranışı terk etme düzeylerinin, sağlıksız davranış için sosyal destek alma, pozitif davranışlar için kendini ödüllendirme ve bireyin egzersize katılma konusunda kendisiyle katı bir sözleşme içinde olma davranışlarının yüksek olduğu sonuçlarına varılmıştır. Anahtar Kelimeler: Egzersiz Davranışı, Transteorik Model, Egzersizde Öz-Etkililik, egzersiz davranış değişim süreci ve egzersiz yapma kararı alma süreçleri

Examination Of Behavior Of Adolescence Exercise in Transtheoretical Model Perspective

Aim: The purpose of this study is to determine exercise behaviors in adolescents by examining the stages of change in exercise, change process, self-efficacy and decision-making processes in exercise within the context of the transtheoretical model (TTM).

Methods: The sample included 159 adolescents (nmale= 85; χage= 16.00±0.67 ve nfemale= 74; χage=15.91±0.67) 14–17 year old students, from the 9., 10., 11th grade. Exercise Stages of Change Questionnaire, Exercise Processes of Change Questionnaire, Exercise Self-Efficacy Questionnaire and Exercise Decisional Balance Questionnaire and a personal information

form were administered to all participants with assistance from the researcher. It was investigated that the differences in behavior change process in exercise, exercise self-efficacy and exercise decision-making processes according to gender, transportation to the school and exercise stages of change of participants. Data was analyzed by descriptive statistics (mean, standard deviation), Kolmogorov Smirnov ve Levene test, univariate (ANOVA) and multivariate analysis of variance (MANOVA).

Results: There have been found differences according to gender in the participants' consciousness raising sub-dimension of exercise behavior change process and benefit perception sub-dimension of the decision making process in exercise. It has been found that the average of these sub-dimensions in the female participating in the research are higher than male. There has been found difference according to the variable of transportation to the school in the loss perception sub-dimension of the decision-making process in the exercise. It has been found that the perception of loss in the persons walking to school are higher than those driving to school. The participants' exercise behavior change process varied in the exercise self-efficacy and exercise decision-making processes according to stages of changes in exercise. It has been found that the self-efficacy levels of the participants in the advanced stage of exercise are higher than those in the early stages of exercise. In addition, the average of benefit perception sub-dimension of exercise was found to be higher in the individuals in the maintenance and preparation stages of the exercise than those in the pre- preparation stage. Those who are in the early stages of the exercise have had lower scores than those who are continuing in the exercise in the behavior change process sub- dimensions of consciousness raising, emotional arousal, self-reassessment, counter-conditioning/substitution, supporting relationships, reinforcement/reward and deal with herself.

Conclusion: As a result of this study, it has been concluded that the followings are higher in the individuals who continue to exercise: 1. Girls have a more positive attitude than boys in the perception of the benefits of exercise the request of information regarding healthy behavior; 2. The loss perceptions, such as exercise takes time and it causes fatigue, are more in those who walk to school than those who drive to school; 3. Those who exercise regularly have great confidence in themselves about exercise; 4. The perceived benefits of exercise such as socialization and quality of life are high in the participants who continue to exercise and plan to exercise; 5. Their desire to obtain information on healthy behavior, consciousness about the negative emotional processes caused

SB527

Lise Öğrencilerinin Beden Eğitimi Dersine Katılımına İlişkin Anne ve Baba Tutumlarının Bazı Değişkenlere Göre İncelenmesi

***[1]Hayri Aydoğan*, [1]Mehmet Akkurt, [2]Sait Bardakçı, [3]Emre Kavasoğlu, [3]Yahya Konaş**

[1]Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Rize
[2]Cumhuriyet Üniversitesi, İktisadi İdari Bilimler Fakültesi, Sivas
[3]Gençlik Hizmetleri ve Spor İl Müdürlüğü, Rize

***Email :** hayriaydogan@hotmail.com, mehmet.akkurt@erdogan.edu.tr, sait_bardakci@hotmail.com, kavasoglu@yahoo.com, yahyakonas52@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Bu araştırmada amaç; lisede okuyan öğrencilerin velilerinin, çocuklarının "Beden Eğitimi Dersi" katılımına ilişkin tutumlarının bazı değişkenlere göre incelenmesidir. Anne ve babalara, Öncü(2007) tarafından geliştirilen; 5'li likert tipi ve 21 maddelik ana-babaların çocuklarının beden dersine katılımına ilişkin "Tutum Ölçeği" ve araştırmacılar tarafından hazırlanan, 5 maddeden oluşan "Demografik Bilgi Formu" uygulanmıştır. Araştırmanın örneklemini ise, Trabzon ve Rize illerindeki özel ve devlet liselerinde öğrenim gören öğrencilerin, basit tesadüfi yolla belirlenen 729 velisi oluşturmaktadır.

Yöntem: Araştırmada öncelikle; ölçeklerden alınan ortalama puan değişkenlerinin normal dağılım gösterip göstermediği "Kolmogorov-Smirnov" normallik testi ile test edilmiş ve çarpıklık basıklık katsayıları göz önüne alınarak ortalama beklenti puanlarının normal dağılım gösterdiği belirlenmiştir. Bu doğrultuda verilerin istatistik analizinde, iki grubun karşılaştırıldığı bağımsız gruplar için "t Testi" ve üç ya da daha fazla grubun karşılaştırıldığı tek yönlü varyans analizi "ANOVA" uygulanmıştır. ANOVA testinin sonucunda varsa farklılığın hangi gruplardan kaynaklandığını belirlemek için ise çoklu karşılaştırma (Post Hoc.) testlerinden olan "Tukey" çoklu karşılaştırma testi kullanılmıştır. Söz konusu istatistiksel yöntemlerin uygulanmasında IBM SPSS 22 lisanslı paket programından yararlanılmıştır.

Bulgular: İstatistiksel analiz sonuçlarında; varyansların homojenliğini test etmek için uygulanan "Levene" testine göre; Yaş ($F=0,358$; $p=0,783>0,05$), Cinsiyet ($F=0,523$; $p=0,470>0,05$) ve Eğitim Durumu ($F=2,182$; $p=0,069>0,05$)" değişkenlerine ait varyansların homojen olduğu, "Okul Türü ($F=30,946$; $p=0,000<0,05$) ve Daha Önce Sporculuk Yapıp Yapmama ($F=4,676$; $p=0,031<0,05$)" değişkenlerine göre ise varyansların homojen olmadığı tespit edilmiştir. Anne ve babaların, "Cinsiyet ($t=-0,220$; $p>0,05$) ve "Daha Önce Sporculuk Yapıp Yapmama ($t=0,724$; $p>0,05$)" değişkenlerine göre yapılan "t testi" sonuçlarına göre, lise öğrencisi çocuklarının beden eğitimi dersine katılımına ilişkin tutumlarının anlamlı bir farklılık göstermediği "Okul Türü ($t=8,353$; $p<0,05$)" değişkenine göre ise anlamlı bir farklılık gösterdiği belirlenmiştir. Ayrıca; "Yaş" ve "Eğitim Durumu" değişkenleri için yapılan "tek yönlü varyans analizi (ANOVA)" sonuçlarında ise anne ve babaların, çocuklarının beden eğitimi dersine katılımlarına ilişkin tutum puanları "Yaş ($F=1,797$; $p>0,05$)" değişkenine göre anlamlı bir farklılık göstermezken, "Eğitim Durumu ($F=5,050$; $p<0,05$)" değişkenine göre anlamlı bir farklılık gösterdiği belirlenmiştir. Bu farklılığın hangi gruplar arasında kaynaklandığını belirlenmek için gruplar arası varyansların homojen olduğu da göz önünde bulundurularak yapılan çoklu karşılaştırma "Tukey" testi sonuçlarına göre, grupların ortalama tutum puanlarının, ortaokul mezunları ile lise ve üniversite mezunu anne ve babalardan kaynaklandığı görülmektedir.

Sonuç: Lise öğrencilerinin beden eğitimi dersine katılımına ilişkin anne ve baba tutumlarının, "Yaş, Cinsiyet ve Daha önce sporculuk yapıp yapmama" değişkenlerine göre etkilenmemesine karşın, "okul türü ve eğitim durumu" değişkenine göre ise anlamlı bir farklılık gösterdiği belirlenmiştir. Görülüyor ki anne ve babaların eğitim durumlarının beden eğitimi dersine yönelik katılıma ilişkin tutumlarına olumlu yönde pozitif etkileri olduğu ve çocuklarının okuduğu okul türünde ise devlet lisesine giden çocukların, özel liseye giden çocukların anne ve babalarına göre beden eğitimi dersine katılımında daha olumlu bir tavır sergiledikleri görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Anne ve Baba, Beden Eğitimi, Tutumlar.

Examining The Attitudes Of The Mother And Fathers Of High School Students Towards Their Children's Participation in Physical Education Classes By Some Variables

Introduction and Aim: The purpose of this research; examining the attitudes of the mother and father of high school students towards their children's participation in physical education classes by some variables. Validity and reliability studies of the scale developed to measure the parents' attitudes towards their children's participation in physical education classes were conducted by Öncü (2007). A demographic information form consisting of 5 items and "Attitude Scale" which is a 5 point likert scale including 21 items were used as data collection tools. The sample of the study, determined by simple random sampling, consists of 729 parents of the students who are trained in public high schools in Rize and Trabzon.

Method: First of all, it was determined that the average expectation scores showed a normal distribution considering Kolmogorov-Smirnov normality test and the coefficients of skewness and kurtosis. In the statistical analysis of the data, "t test" for independent groups comparing two groups and one-way analysis of variance "ANOVA" comparing three or more groups were used. The "Tukey" multiple comparison test, which is a multiple comparison (Post Hoc.) Test, was used to determine which groups resulted from the ANOVA test, if any. IBM SPSS 22 license package program was utilized to apply these statistical methods. Findings In the parametric statistical techniques, according to the results of the "Levene" test applied to test the homogeneity of variances; it was determined that the group variances of the variables of "Age, Gender and Educational Status" were homogeneous and the variable of "School Type and Previous Sports Activities" did not show a homogeneous distribution. According to the results of the "t test" on parents and "genders and Previous Sports Activities, high school students did not show a significant difference in their attitudes towards participation in physical education classes, it was determined that there was a meaningful difference according to the school type variable. Moreover, for results ANOVA Age and Educational Variables showed that the attitude scores of parents about participation of their children in physical education did not show any significant difference according to Age Variation. It was determined that there was a meaningful difference according to the educational status variable.

According to the results of the multiple comparison "Tukey" test, taking into account the homogeneity of the variances between groups, it is seen that the average attitude scores of the groups are derived from middle school graduates and high school and university graduated parents in order to determine the difference between these groups. Result It was determined that the attitudes of the parents towards the participation of the high school students in the physical education lesson were not affected according to age, gender and previous sports activities, but they showed a significant difference according to the "school type and educational status". It is seen that educational attitudes of parents are positively positive for attitudes towards attending to physical education lesson and children attending to state high school show a positive attitude towards participation to physical education lesson according to their parents.

Keywords: Mother-Fathers, Physical Education, Attitudes.

SB529

Beden Eğitimi Öğretmeni Adaylarında Okçuluk Dersi Final Sınavı Sonrası Otonom Kardiyak Tepkilerin Psikolojik Öngörücüleri

***[1]Nihal Dal*, [1]Serdar Tok, [1]Fatih Çatıkkaş, [1]İlker Balıkçı, [1]Aylin Zekioğlu, [2]Erman Doğan**

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa
[2]Girne Amerikan Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, KKTC

***Email :** nihal_arc@yahoo.com, tokserdar@gmail.com, fatihcatikkas@gmail.com , ilkerbalikci@hotmail.com , aylinzekioglu@yahoo.com , ermandogan82@gmail.com*

Araştırmacılar çoğunlukla bireylerin fiziksel ve zihinsel çaba gerektiren görevler öncesindeki ve sırasındaki psikofizyolojik tepkileri üzerine odaklanmıştır. Bununla birlikte, araştırmacılar bireylerin fiziksel ve psikolojik çaba gerektiren görevlerden sonraki toparlanma evresindeki psikofizyolojik tepkilerini göz ardı etmişlerdir. Ayrıca, psikolojik özelliklerin çaba gerektiren bir görev sonrasında sporcuların toparlanmasını kolaylaştırıp kolaylaştırmadığı da net değildir. Bu çalışmada; özdenetim kişilik özelliği, duygusal zeka ve akış deneyiminin beden eğitimi öğretmeni adaylarının, okçuluk dersi final sınavının hemen sonrasında ölçülen kalp atım hızı değişkenliği için öngörücü gücünün incelenmesi hedeflenmiştir. Örneklem Manisa Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi 'nden 47 beden eğitimi öğretmeni adayından meydana gelmiştir. Katılımcılar; daha önce okçuluk deneyimine sahip olmamakla birlikte, okçuluk dersine kayıtlanmış ve 14 hafta boyunca okçuluk dersi almışlardır. Katılımcılardan okçuluk final sınavı öncesinde ilk olarak Schutte Duygusal Zeka Ölçeği ve Beş Faktör Kişilik Envanteri 'nden özdenetim kişilik özelliğine ilişkin bölümü tamamlamaları istenmiştir. Daha sonra katılımcıların 4 dakika içinde 18 metre uzaklıktan 10 ok atışı yapmaları sağlanmıştır. Sınavdan hemen sonra katılımcılardan 4 dakika boyunca dinlenmeleri istenmiş ve bu esnada kalp atım hızı değişkenlikleri ölçülmüştür. Son olarak katılımcılardan Durumluk Optimal Performans Akış Ölçeği 'ni tamamlamaları istenmiştir. Elde edilen verileri etmek için enter metodu ile lineer regresyon analizi kullanılmıştır. Sonuçlar; akış deneyimi, duygusal zeka ve özdenetim kişilik özelliğinden meydana gelen regresyon modelinin LF [F (3,46)=6.18, P=.001, R2 adj= .25], HF [F(3,46)= 6.76, P= .001, R2adj = .27] ve LF/HF oranındaki [F(3,46) = 3.00, P= .041, R2 adj= .12] anlamlı miktardaki değişimi açıklayabileceğini göstermiştir. Elde edilen bu sonuçlara dayanarak; akış deneyimi, duygusal zeka ve özdenetim kişilik özelliği gibi belirli psikolojik özelliklerin, fiziksel ve zihinsel çaba gerektiren görevler sonrasında otonom kardiyak tepkilerin toparlanmasına etki edebileceği sonucuna varılmıştır.

Psychological Predictors Of Autonomic Cardiac Activity Following Archery Final Exam in Physical Education Teacher Candidates

To date researchers focused mainly on individuals' psychophysiological responses before or during a physically and mentally demanding task. However researchers simply ignored individuals' psychophysiological responses during the recovery period following a physically and psychologically demanding task. Moreover, it is not clear whether certain psychological characteristics may facilitate athletes' recovery following a demanding task. In the present study we aimed to explore whether conscientiousness, emotional intelligence and flow experience may have ability to predict physical education teachers' Heart Rate Variability measured immediately after the Archery course final exam. The sample consisted of 47 physical education teacher candidate from Manisa Celal Bayar University Faculty of Sports Sciences. None of the participants had previous experience in archery. However they enrolled and completed in a 14 week archery class to receive course credit. Participants first completed Schutte Emotional Intelligence scale, items regarding conscientiousness from the Five Factor Personality Inventory before the archery final exam. Then, participants shot 10 arrows from 18 m in 4 minutes. Immediately after the exam participants were asked to get rest for 4 minutes while their HRVs were measured. Finally, participants completed state version of the Flow scale. Spearman rho linear regression analysis with enter methods was used to analyze obtained data. Results showed that regression model consisting of flow experience, emotional intelligence and conscientiousness could explain significant amount of variance in LF [F (3,46)=6.18, P=.001, R2 adj= .25] HF [F(3,46)= 6.76, P= .001, R2adj = .27] and LF/HF ratio [F(3,46) = 3.00, P= .041, R2 adj= .12]. Based on the results obtained from the present results we concluded that certain psychological characteristics like flow experience, emotional intelligence and conscientiousness may facilitate recovery of autonomic cardiac responses following a physically and mentally demanding task.

SB532

Akademik Performans Kaygısına Verilen Kardiyak Tepkilerin İncelenmesi: Kişilik Özelliklerinin Etkisi

[1]Serdar Tok, [1]Nihal Dal, [2]Recep Görgülü, [1]Aylin Zekioğlu

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa
[2]Uludağ Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Bursa

Email : *tokserdar@gmail.com, nihal_arc@yahoo.com, gorgulurecep@gmail.com, aylinzekioglu@yahoo.com*

Giriş: Alan yazında kaygı duygu durumunun bireylerin sınav performansına etkisini inceleyen çok sayıda çalışma yapılmıştır. Bu araştırmalar sınav öncesi psikofizyolojik tepkileri inceleyen konulara odaklanırken, sınav esnasında ki psikofizyolojik tepkileri inceleyen mevcut çalışmalar sınırlı sayıda ve daha çok tanımlayıcı bilgiler niteliğindedir. Buna ek olarak, güçlü kuramsal nedenlere rağmen bireylerin kişilik özelliklerinin sınav kaygısı ve psikofizyolojik tepkimeler ile olan ilişkisi yeterince incelenmemiştir. Bu nedenlerle çalışmamızın amacı; "öz denetim" ve "duygusal tutarsızlık" kişilik özelliklerinin sınav sırasında meydana gelen kardiyak tepkiler ile ilişkisinin incelenmesidir.

Yöntem: Çalışmanın örneklemini (N=15, Myaş=21.29, Ss=2.49, 13 erkek, 2 kadın) beden eğitimi ve spor alanından öğretmen adayları oluşturmaktadır. Araştırma grup içi deneysel tasarım (within-subject design) çerçevesinde yüksek ve düşük kaygı koşullarında icra edilmiştir. Katılımcılara cevaplamaları için "Beş Faktör Kişilik Envanteri" (Tatar, 2005) verilmiş ve 4 dakika boyunca istirahat halindeki "Kalp Atım Hızı Değişkenliği" (KHD) ölçümleri elektrokardiyogram (EKG; NEXUS...) aracılığı ile kaydedilmiştir. Yüksek kaygı duygu durumunda; katılımcılara spor tarihi konusunda yazılı sınava girecekleri ve bu sınavdaki performanslarına bağlı olarak para ödülü kazanabilecekleri söylenmiştir. Takiben, katılımcıların KHD ölçülürken, 750 kelimelik bir metni 4 dakika içinde okuyup anlamaları istenmiştir. Son olarak katılımcıların KHD ölçülürken okudukları metin ile ilgili 15 soruluk yazılı bir sınav uygulanmıştır. 4 dakikalık aradan sonra aynı işlem yolu düşük kaygı duygu durumunda; 750 kelimelik farklı bir metin ile tekrarlanmış ve bu defa katılımcılara herhangi bir ödülün verilmeyeceği söylenmiştir. Bu çalışmada KHD otonom sinir sistemini temsil eden frekans boyutunda incelenmiş ve Düşük Frekans/Yüksek Frekans (DF= 0.04 - 0.15 Hz /YF=0.15 - 0.4 Hz) oranı şeklinde ifade edilmiştir.

Verilerin Analizi ve Bulgular: Özdenetim ve duygusal tutarsızlıktan oluşan regresyon modelinin kardiyak tepkiler için öngörücü gücünü test eden 2 adet lineer regresyon analizi enter metodu ile yapılmıştır. Elde edilen sonuçlar modelin düşük kaygı koşulunda gözlemlenen DF/YF oranındaki değişimi anlamlı olarak açıklayabildiğini göstermiştir [F (2,12)=3.81 P=.05 R2adj= .28]. Modelde varyansın büyük bir bölümü duygusal tutarsızlık tarafından açıklanabilmiştir (Beta= .614, t= 2.36, p= .036). Aynı model yüksek kaygı koşulunda ölçülen DF/YF oranındaki değişimi de anlamlı bir biçimde açıklayabilmiştir [F(2,12)=4,22 P=.03 R2adj=.32].

Sonuç: Çalışmadan elde edilen bulguların sonuçları kişilik özelliklerinin, akademik performans kaygısına verilen kardiyak tepkileri öngörebilme gücüne dair kanıtlar sunmaktadır. Bu çalışmadan elde edilen sonuçlar, akademik başarıya etkisi olan sınav kaygısının önlenmesinde eğitimci ve araştırmacılara pratik bilgiler sunmaktadır.

An Examination of Cardiac Responses to Academic Performance Anxiety: The moderating Role of Personality Traits

Introduction: In the literature, there is a considerable amount of studies have examined the effect of anxiety on individuals' exam performance. While researchers have mainly focused on individuals' psychophysiological responses to pre-exam conditions, the others have focused on psychophysiological responses during exam have tended to be rather descriptive and limited. Additionally, despite the strong theoretical reasons, the relationship between personality traits and exam anxiety with its psychophysiological responses has not been sufficiently investigated. Therefore, the aim of our study is to explore the relationship between personality traits of "neuroticism" and "conscientiousness" in relation to cardiac responses of anxiety during an examination.

Method: The sample comprised physical education teacher candidates (N=15, Mage=XX, SD=XX, 8 male, 7 female). We adopted within subject design under the conditions of high- and low-anxiety. First, we administrated participants the "Short Form Personality Trait Inventory" (Tatar, 2005) and measured their resting "Heart Rate Variability" (HRV) for 4 minutes that was recorded via electrocardiogram (ECG). The experimenter provided participants with instructions designed to increase their anxiety; that they were going to take a sports history exam and their performance would be recorded as part of a financial reward based competition. Subsequently, we asked participants to read and understand the 750-words text within 4 minutes while their HRV was obtained throughout the experiment. Participants then completed a 15 questions exam related with the text they have just read while their HRV was computed from the continuous recordings. After 4 minutes break, the experimental procedure was identical with the new 750-words text under low-anxiety condition with one exception that participants' performance would not be recorded as part of any competition and therefore no financial incentives were given this time. Frequency domain measures of HRV was computed by looking at the two main frequency components that represent autonomic nervous system activity are the low frequency (LF) components (0.04 to 0.15 Hz) and the high frequency (HF) components (0.15 to 0.4 Hz).

Results: Two linear regression analyses were conducted by the enter method to test the predictive power of the regression model consisting of conscientiousness and neuroticism for cardiac responses. The results indicated that the model could explain a significant amount of variance for LF/HF ratio observed under low-anxiety condition (F (2,12)=3.81 P=.05 R2adj= .28). Neuroticism was the main predictor to explain most of the variance in this model (Beta= .614, t= 2.36, p= .036). The same model was also explained a significant amount of variance for LF/HF ratio observed under high-anxiety condition [F(2,12)=4,22 P=.03 R2adj=.32].

Conclusion: The results emanating from the current study provides some seminal evidence for the predictive power of personality trait on cardiac responses of anxiety during an academic examination. Finally, the results offer practitioners and researchers a practical solution for reducing the susceptibility to performance anxiety during exams.

SB535

Üniversite Öğrencisi Sporcularda Sosyokültürel Faktörler ve Sosyal Fizik Kaygı

[2]Serdar Tok, [2]Nihal Dal, [3]Abdulmenaf Korkutata, [4]Murat Sarıkabak, [1]Utku Işık, [5]Ahmet Dönmez

[1]Dumlupınar Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu
[2]Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi.
[3]Sakarya Üniversitesi, Turizm Fakültesi.
[4]Bartın Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu
[5]Sakarya Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Anabilim Dalı

Email : *tokserdar@gmail.com, nihal_arc@yahoo.com, akorkutata@sakarya.edu.tr, , utkuisik87@gmail.com, ahmet.donmezzz@hotmail.com.tr*

Giriş ve Amaç: Beden İmgesi ile ilgili sorunlar ciddi sağlık sonuçlarına yol açabileceğinden, bu sorunlara yol açabilecek risk faktörlerinin belirlenmesi etkili önleme programlarının geliştirilmesi ve uygulanması için önem taşımaktadır. Araştırmacılar bugüne kadar, akran modellemesi, düşük benlik saygısı, biyolojik risk ve sosyokültürel etkiler gibi beden imgesi endişelerine neden olabilecek birkaç faktör sunmuşlardır. Bu faktörlerin arasında sosyokültürel faktörler, bireylerin medya tüketim düzeyinin artmasından dolayı önemli bir risk faktörü olarak ortaya çıkmıştır. Bu nedenle, çalışmanın amacı; sporcu üniversite öğrencilerinde sosyal fizik kaygı ile sosyokültürel faktörler arasındaki ilişkiyi incelemektir.

Yöntem: Örnekleme, 18-27 yaş aralığındaki (44 kadın) 202 sporcu üniversite öğrencisi dahil edilmiştir. Sosyol fizik kaygı düzeylerini ve sosyokültürel tutumlarını ölçmek için, sırasıyla Sosyal Fizik Kaygı Envanteri ve Dış Görünüşe Yönelik Sosyo Kültürel Tutumlar Ölçeği-3 kullanılmıştır. Öncelikle Dış Görünüşe Yönelik Tutumlar Ölçeği-3'ün yapı geçerliliğini kontrol etmek için AMOS 22 programında ölçeğe doğrulayıcı faktör analizi uygulanmıştır. Daha sonra elde edilen verilerin analizinde Pearson korelasyon ve linear regresyon analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Yapılan doğrulayıcı faktör analizine göre; modelin uyum değerlerinin kabul edilebilir sınırlar içinde olduğu ve modelin yapısal olarak "Sporcu Üniversite Öğrencileri" için uygun olduğuna ilişkin yeterli kanıtları sağladığı gözlemlenmiştir. [X2/df=2,385;GFI:0,86; CFI:0,90;RMSEA:0,08]. Pearson korelasyon analizi Sosyal fizik kaygı ölçeğinin hem toplam hem de alt boyut puanlarının, Dış Görünüşe Yönelik Sosyo-Kültürel Tutumlar Ölçeği-3 alt boyutları ile pozitif yönde ilişkili olduğunu göstermiştir. Ayrıca, Dış Görünüşe Yönelik Tutumlar Ölçeği-3 alt boyutlarının sosyal fizik kaygıdaki değişimi anlamlı olarak açıklayabildiği görülmüştür [$F(4, 197)= 10,525$, $p= .001$, R^2 adj= .16].

Sonuç Bu çalışmanın sonucu, medya tüketiminin ciddi sağlık sorunları ile ilişkili olduğu bilinen beden imgesi kaygısına yol açabilecek bir risk faktörü olalabileceğine işaret etmektedir. Araştırmadan elde edilen sonuçlar ışığında, çocuk, adolesan ve yetişkinlerin medya okur yazarlığı konusunda bilgilendirilmesi gerektiği görülmektedir. Aksi takdirde film, dizi veya reklamlarda tasvir edilen gerçekçi olmayan ince beden imgeleri özellikle genç bireylerde beden imgesi sorunlarına yol açabilir.

Sociocultural Factors and Social Physique Anxiety in College Student Athletes

Introduction: As the body image concerns can give rise to serious health problems, identification of risk factors that can possibly lead to body image disturbances is of great importance for the development and implementation of effective prevention programs. To date researchers offered several factors that can cause to body image concerns such as peer modeling, low self-esteem biological risk and sociocultural influences. Among these factors sociocultural factors emerged an important risk factor mainly due to increasing level of media consumption of individuals. Therefore in the present study we aimed to examine whether sociocultural factors may be associated with social physique anxiety in college student athletes.

Method The sample included 202 college student athletes (44 female) ranging in age from 18 to 27. Sociocultural Attitudes Toward Appearance Scale-3 and Social Physique Anxiety Scale were used to measure sociocultural influence and body image concerns respectively. Firstly, scale validation factor analysis was applied in the AMOS 22 program to check the construct validity of the Attitudes Towards the External Appearance Scale-3. Then the obtained data were analyzed via Pearson correlation coefficient and

linear regression analysis with enter method. RESULTS According to the results of confirmatory factor analysis, it was observed that the model's compliance values are within acceptable limits and the model provides sufficient evidence that it is structurally appropriate for "Athlete University Students" [X2 / df = 2,385; GF: 0.86; CFU: 0.90; RMSEA: 0.08]. Both overall and sub dimensions scores of social physique anxiety scale have been found to be positively and significantly correlated to SATAQ- 3 dimensions of internalization general, ınternalization athlete, pressure and information. Moreover, SATAQ- 3 dimensions could explain significant amount of variance in social physique anxiety [F (4, 197) = 10,525, p= .001 R^2adj= .16].

Conclusion: Result of the present study provided clear evidence that media consumption of young adults may be considered an important risk factor for the development of body image concerns which may lead to serious health problems. In the light of the present results we concluded that children, adolescence as well as adults should be informed regarding media literacy. Otherwise unrealistically thin body images portrayed in the movies serials or commercials may lead body image disturbances.

SB545

Amatör Futbolcuların İnternet Saldırganlık Düzeyleri ve Sosyal Medyaya İlişkin Tutumlarının İncelenmesi (Adıyaman İli Örneği)

***[1]Fatih Murathan*, [1]Aykut Dündar, [1]Mustafa Koç, [1]Mehmet Kartal**

[1]Adıyaman Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Adıyaman

***Email :** fmurathan@gmail.com, adundar@adiyaman.edu.tr, mkoc@adiyaman.edu.tr, mkartal@adiyaman.edu.tr*

Gelişen teknolojiyle birlikte sosyal ağlara ve internete olan ilgi ve kullanma sıklığı giderek artmaktadır. Yine gelişen teknolojiyle birlikte dünyanın bir yerinden başka bir yeriyle olan iletişim, düşüncelerin paylaşılması, video ve resimlerin paylaşılma sıklığı ve çeşitliliği artmaktadır. Yukarıdaki bilgiler ışığında bu araştırmada futbolcuların internet saldırganlık düzeyleri ile sosyal medyaya ilişkin tutumlarının belirlenmesi ve çeşitli değişkenler açısından karşılaştırılması amaçlanmaktadır. Araştırmaya 2017-2018 Amatör Futbol Ligi sezonunda Adıyaman ilinde lisanslı olarak faaliyet gösteren 216 futbolcu gönüllü olarak katılmıştır. Araştırmada veri toplama aracı olarak futbolcuların sosyal medyaya ilişkin tutumları araştırmak üzere, Otrar ve Argın (2013) tarafından geliştirilen 23 maddelik ve 5 seçenekli, Likert tipi Sosyal Medya Tutum Ölçeği kullanılmıştır. Yine futbolcuların internet saldırganlık düzeyini belirlemek için Özdemir ve Akar (2011) tarafından Türkçeye adaptasyonu yapılan 'İnternet Saldırganlığını Tarama Ölçeği (ISTÖ) kullanılmıştır. Ayrıca uzman görüşü alınarak üçüncü bölümde bir kişisel bilgi formu kullanılmıştır. Elde edilen verilerin analizi için SPSS 22.00 paket programı kullanılmış anlamlılık düzeyi .95 güven aralığı kullanılmıştır. ($p<0.05$) Araştırma sonucunda araştırmaya katılan futbolcuların internet saldırganlık düzeyleri ile sosyal medya tutumları toplam puanları arasında yapılan korelasyon testi sonucunda pozitif yönde anlamlı bir ilişki olduğu tespit edilmiştir ($r=0,658$). Araştırma sonucunda futbolcuların interneti kullanma sıklıkları ve internet kullanım amacı ile sosyal medya ölçeği puan ortalamaları arasında anlamlı bir ilişki olduğu tespit edilmiştir ($p<0.05$). Sonuç olarak kitleleri peşinden koşturan ve önemli bir küresel güç olan Futbolun internet ve sosyal medya üzerinden futbolcular üzerinde psikolojik ve fiziksel yıkımlara yol açtığı gibi motivasyon düzeyini arttırıcı olumlu etkilerinin de olduğu sonucuna varılabilir.

Anahtar Kelimeler: Amatör, Futbolcu, internet, sosyal medya, Adıyaman

Examining Of Amateur Football Players' Internet Agressiveness Levels and Attitudes Towards Social Media (Sample Of Adiyaman Province)

Along with evolving technology, the frequency of interest and use of social networks and internets is increasing steadily. Again with the developing technology, the communication and the sharing of the thoughts, the sharing frequency of the video and the pictures with the place of one part of the world is increasing. In the light of the above information in this research, it is aimed to determine the level of internet aggressiveness of footballers and their attitudes towards social media in terms of various variables. In Adıyaman province 216 football licenced players participated to the research as voluntarily during the 2017-2018 Amateur Football League season. Likert type Social Media Attitude Scale with 23 items and 5 options developed by Otrar and Argın (2013) was used to investigate the attitudes of footballers towards social media as a data collection tool in the research. Again, to determine the internet aggressiveness levels of footballers the 'Internet Aggression Scanning Scale' (ISTÖ) adapted to the Turkish by Özdemir and Akar (2011) was used. In addition, a personal information form was used in the third section, taking expert opinion. For the analysis of the obtained data, SPSS 22.00 package program was used and significance level of .95 confidence interval was used. ($P <0.05$) As a result of the research, it was determined that there is a significant positive correlation between the internet aggression levels of the footballers participating in the research and the social media attitudes total scores as a result of the correlation test ($r = 0,658$). As a result of the research, it was determined that the frequency of internet usage of footballers and the mean score of internet usage and social media scale were significant ($p <0.05$). As a result, it can be concluded that Football, which is an important global force that pursues the masses, leads to psychological and physical destructions on the football players through the internet and social media, as well as positive effects that increase the level of motivation.

Keywords: Amateur, Football Player, Internet, Social Media, Adıyaman

SB561

Öğretmen-Antrenörlerin Rol Çatışması

***[1]Hasan Birol Yalçın*, [1]Nuh Osman Yıldız, [1]Kerim Sözbir, [2]Ercan Polat**

[1]Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Bolu
[2]Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Niğde

***Email :** yalcinhasanbirol@gmail.com*

Giriş: Günümüzde, öğretmen-antrenörler öncelikle beden eğitimi derslerini yürütmek için göreve başlarlar. Ancak, beden eğitimi ve spor öğretmenleri okulun, iş arkadaşlarının ve toplumun beklentileri doğrultusunda antrenörlük görevlerini de üstlenmek zorunda kalırlar. Geleneksel olarak öğretmen-antrenörlerin rolü beden eğitimi ve spor arasında gerçek ve/veya sembolik bir bağ oluştursa da, bu ilişki tam anlaşılamamış ve çok fazla çalışılmamıştır. Öğretmen-antrenörlerin bu ikili görev rolü bazı araştırmacılar tarafından ele alınsa bile, çok nadiren ampirik bir çalışma yapılmıştır. Geldiğimiz nokta da kişisel görüşlerin dışında, öğretmen- antrenörlerin görevleri, tercihleri ve farklılaşan iş özellikleri hakkında elimizde çok az veri bulunmaktadır. Bu çalışmada incelenen öğretmenlik ve antrenörlük mesleklerindeki farklılaşan iş özellikleri ve öğretmenlik antrenörlük tercihleri bu boşluğu doldurmaya yöneliktir.

Araştırmanın Amacı: Okullar bir dizi görev ve rollerden oluşurla ki bunlar öğretmenler tarafından seçilir ve uygulamaya konur. Okullarımızda ki öğretmen-antrenörler kendileri tarafında tercih edilen ve diğerleri tarafından beklenen rolleri/görevleri yerine getirirler. Bu noktada ortaya çıkan zorluk öğretmen-antrenörlerin birden fazla rol/görev üstlenmelerinde ortaya çıkar. Bu çalışmanın amacı öğretmen-antrenörlerin rol tercihi modeli ve rol kongrüansı modelini ampirik olarak test etme girişimidir. Ayrıca bu çalışmada öğretmen-antrenörlerin öğretmenlik ve antrenörlük mesleklerinde algıladıkları iş özellikleri ve tercihleri arasındaki ilişki incelenmiştir.

Araştırmanın Yöntemi: Çalışma gurubu orta öğretim düzeyinde aktif olarak beden eğitimi ve spor öğretmenliği yapan öğretmen-antrenörlerden oluşmaktadır. Çalışmada veri toplama aracı olarak üç ayrı ölçekten oluşturulan anket kullanılmıştır. Anketi (a) kişisel bilgiler ölçeği, (b) öğretmenlik ve antrenörlükte algılanan iş özellikleri ölçeği, (c) öğretmenlik veya antrenörlük tercihi ölçeği oluşturmaktadır. Anketin nihai formu çalışmanın amacının açıklandığı ve katılımın gönüllü olduğunun belirtildiği bir şekilde rastgele seçilen öğretmen-antrenörlere posta ile gönderilmiştir. Gönderilen paketler içerisinde pulu yaptıştırılmış olan geri dönüş zarlarıda sağlanmıştır. Ulaşılabilir örneklem yönteminin kullanıldığı bu çalışmaya toplam 361 (K=128; E=233) öğretmen-antrenör katılmıştır.

Bulgular ve Sonuç: Bu araştırmada öne sürülen araştırma modeli regresyon analizleri sonucunda doğrulanmıştır ($p<.05$). Başka bir deyişle, öğretmen-antrenörler tarafından algılanan bu mesleklerdeki iş özellikleri onların tercihini etkilemektedir. Öğretmen-antrenörler hangi rolde/görevde daha fazla iş özellik boyutlarını algıladılarsa o rolü/görevi tercih ettikleri saptanmıştır. Araştırma modelinde öne sürülen yedi alt boyutlu iş özellikleri ölçeği, tercih edilen rol/görevdeki varyansın % 68'ini açıklamaktadır. Kadın ve erkek öğretmen-antrenörler arasındaki farklılaşmayı tespit etmek için yapılan analizler göstermiştir ki; erkek öğretmen-antrenörler mesleki iş özelliklerinde olan (1) Önemlilik ve İş Çeşitliliği ve (2) İş Üzerindeki Kontrol boyutlarının antrenörlük mesleğinde daha fazla olduğunu algılarken, kadın öğretmen-antrenörler bu boyutların öğretmenlik mesleğinde daha fazla olduğunu algıladıklarını göstermektedir. Sonuçlar derinlemesine tartışılmış ve açıklanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Öğretmenlik, Antrenörlük, İş Özellikleri, Mesleki Tercihler

Role Conflict of Teacher-Coaches

Introduction: Nowadays, teacher-coaches are hired primarily for the purpose of teaching physical education classes. However, it is not uncommon that teachers-coaches are expected by the school, colleagues, and the community to perform the duties of coaches. Even though the teacher-coach role has traditionally provided a real and symbolic link between physical education and athletics, this relationship has been rarely understood and studied. Along the similar lines, the dual occupational role obligations of teacher-coaches have been discussed by many scholars, it has rarely been a topic of an empirical study. Little data beyond personal opinions exist relating to the teacher-coaches roles, their preferences and task characteristics in teaching and coaching. Thus, the proposed study of task characteristics, and preferences for teaching and coaching contributed to existing literature on the topic.

Purpose of the Study: Schools are formed by a spectrum of roles and tasks, which are performed selectively by teachers. Teacher- coaches in schools perform those roles which are expected and preferred by themselves and other as well. A difficulty in this regard arises when an teacher-coach is assigned more than one role. The purpose of the study was an attempt to emprically test the model of role preference, role congruence among teacher-coaches. The study investigated the relationships between perceived task characteristics and preferences for teaching or coaching.

Methodology: The subjects of the study were high school teacher-coaches who were actively involved in teaching and/or coaching. The instrument consisted of items or scales to elicit respondents' (a) demographic characteristics, (b) perception of task characteristics in teaching or coaching, (c) preference to teach or coach. The final form of the questionnaire with cover letter was mailed to randomly selected subjects. Pre-addressed and stamped return envelope was provided in the same package. Convinient sampling was used to collect data. A total of 361 teacher-coaches (M=233;F=128) participated.

Findings and Results: The regression analysis revealed that the expectations of the model was confirmed ($p<.05$). That is, perceived task diffrences between teaching and coaching influenced preferences for teaching and coaching. The seven task characteristics scale explained 68% of the variance. The genders differred in Significance and Job Variety and Control subscales. ($p<.05$). Males percieved gretaer job variety and control and significance in coaching while women perceived the same in teaching. The results were further elabroted and discussed.

Keywords: Teaching, Coaching, task characteristics, task preferences

SB562

Üniversite Öğrencilerinin Sosyal Medya Tutumları İle Sanal Ortam Yalnızlık Düzeylerinin İncelenmesi Üzerine Bir Araştırma

***[1]Deniz Dirik*, [2]Kadir Yıldız**

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi, İİBF, Manisa
[2]Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa

Email : *deniz.ispirli89@gmail.com*

Giriş: İletişim teknolojilerindeki gelişmeler, toplumsal değişim ve dönüşümleri de beraberinde getirmiştir. Gelişen teknolojik iletişim araçları, toplumsal alanda bireylerin tutum ve davranışlarında değişimlere sebep olabilecek etkileşim ortamları yaratmıştır. Bu ortamların en önemlilerinden biri sosyal medya ve sosyal medya kullanımına zemin hazırlayan araçlardır. Geleneksel iletişim ortamlarından ayrılarak sanal ortamlarda gerçekleştirilen iletişim biçimleri, mesafeleri ve mekanları aşmak suretiyle ortaya çıkardığı sayısız faydasının yanı sıra bireylerin kendilerini ifade etmelerine engel olması sebebiyle toplumsal yalnızlaşma ve yabancılaşma gibi olumsuz sonuçlara da neden olmaya başlamıştır. Çalışmada, genç yetişkinlerin sosyal medya tutumları ile sanal ortam yalnızlık düzeylerinin incelenmesi, ilgili değişkenler arasındaki ilişkilerin ortaya konması ve çeşitli demografik değişkenlerin bu süreçler üzerindeki etkisinin araştırılması hedeflenmektedir.

Amaç: Bu çalışmada, keşfedici bir yaklaşımla genç yetişkinlerin sosyal medya kullanımına ilişkin tutumları ile sanal ortam yalnızlık düzeyleri belirlenmeye çalışılmış, demografik değişkenlerin bu süreçlerdeki etkisi yordanmaya çalışılarak söz konusu değişkenler arasındaki ilişkinin ortaya konması amaçlanmıştır. Metot Araştırmada nicel araştırma yöntemlerinden betimsel ve ilişkisel tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmaya 703 (340 Kadın-363 Erkek) genç yetişkin katılmıştır. Veri toplama aracı olarak Usta ve Kurt (2012) tarafından geliştirilen Sanal ortam yalnızlık ölçeği ile Türkçe geçerlik-güvenirlik çalışması Akın, Özbay ve Baykut (2013) tarafından gerçekleştirilen Sosyal medya tutum ölçeği kullanılmıştır. Katılımcıların söz konusu boyutlara ilişkin ortalamalarının demografik değişkenler açısından farklılaşıp farklılaşmadığına ilişkin t-testleri ile Anova analizleri yapılmıştır. Araştırmada kullanılan ölçeklerin alt boyutları arasında korelasyon analizi gerçekleştirilmiştir.

Bulgular: Araştırmanın bulgularına göre, genç yetişkinlerin sosyal medya kullanım tutumları paylaşım ihtiyacı (3.61±.83), sosyal yetkinlik (2.97±1.09), sosyal izolasyon (2.38±0.71) ve eğiticilerle ilişkiler (3.18±1.16) boyutları üzerinden ölçümlenmiştir. Sanal ortam yalnızlık düzeyleri sanal paylaşım (2.82±1.04), sosyalleşme (3.47±0.81) ve yalnızlık (3.36±0.93) boyutları üzerinden ölçümlenmiştir. Sosyal medya tutumları açısından yaş, gelir, öğrenim görülen fakülte, sosyal medya kullanım sıklığı gibi değişkenlerin gruplar arasında anlamlı farklılıklar gösterdiği tespit edilmiştir. Katılımcıların sosyal medya kullanım tutumları ile sanal ortam yalnızlık düzeyleri arasında orta ve yüksek düzeylerle anlamlı ilişkiler bulunmuştur. Birbiriyle en yüksek ilişkili alt boyutlar sosyal yetkinlik ve sanal paylaşım olarak gerçekleşmiştir. Yalnızlık alt boyutu ise sosyal medya kullanım tutumları ile anlamlı ilişki göstermemiştir.

Sonuç ve Tartışma: Sonuç olarak, günümüz teknoloji dünyasında gençlerin sosyal medya kullanım tutumlarının toplumsal yaşamları üzerinde önemli etkilere sahip olduğu ifade edilebilir. Bireylerin sanal ortamlara odaklanmaları çevrelerindeki insanlardan uzaklaşmalarına sebep olabilmektedir. Anahtar Kelimeler: Sosyal medya, yalnızlık, medya davranışları

A Research Study On Universtiy Students' Attitudes Towards Social Media and Virtual Environment Loneliness

Summary Introduction The recent developments in communication technologies have resulted in massive societal changes and transformations. The emerging communication technologies precipitated changes in individuals' attitudes and behavior by creating further interaction opportunities. One of the most significant interaction environments is social media environments and relevant tools. Virtual communication tools that are significantly differentiated from their traditional counterparts and thus offer important benefits in terms of for example distance and location could also lead to negative outcomes such as social loneliness and alienation. In this study, young adults' attitudes towards social media and virtual environment loneliness levels are investigated with a view to various demographic indicators and the correlations between subscales of the said variables are analyzed.

Purpose The study features an exploratory and correlational approach in order to investigate young adults' social media attitudes and virtual environment loneliness by referring to various demographic variables. Method The study is based on quantitative data collected through survey method. 703 young adults (340 women-363 men) participated in the study by filling in a questionnaire consisting of research scales and demographic information. Data were collected through Virtual Environment Loneliness Scale developed by Usta and Kurt (2012) and Attitudes towards Social Media Scale validated by Akın and colleagues (2013). T-tests and analysis of variance were conducted to investigate whether participants' scale mean scores differ based on demographic variables. Pearson correlation analysis was conducted to investigate the nature of the relationship between research subscales. Findings According to the findings of the study, young adults' attitudes towards social media are measured through the need to share (Ort=3.61±.83), social competence (2.97±1.09), social isolation (2.38±0.71) and relationship with teachers (3.18±1.16) subscales. Virtual environment loneliness levels are operationalized through virtual sharing (2.82±1.04), socialization (3.47±0.81) and loneliness (3.36±0.93) subscales. Attitudes towards social media levels differ based on age, income, faculty and social media usage frequency. There are medium to high levels of correlations between social media attitudes and virtual environment loneliness levels of participants. The highest correlations are observed between social competence and virtual sharing subscales. Loneliness subscale is not correlated with any of the social media attitude subscales. Results and Discussion Young adults' attitudes towards social media usage could be consequential in terms of their societal experiences. Individuals' concentration on virtual environments could also lead to social alienation.

Keywords: Social Media, Loneliness, Media Behaviour.

SB567

Ondokuz Mayıs Üniversitesi Müzik, Resim, Beden Eğitimi Ve Spor Öğretmenliği Bölümü Öğrencilerinin İletişim Becerilerinin İncelenmesi

[1]S. Ahmet Ağaoğlu, [1]Arif Satıcı, [1]M. Ceyhun Birinci, [1]Ayşe Nur Temiz, [1]Hazal Arslan

[1]Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Yaşar Doğu Spor Bilimleri Fakültesi

Email : *ceyhun.birinci@hotmail.com*

Giriş: İletişim; insanların birbirileri arasında çeşitli yöntemlerle alışverişin sağlandığı etkileşim süreci olarak düşünülebilir. Kendimizi, çevremizi, içinde bulunduğumuz toplumu ve durumları anlama-anlatma gereksiniminden dolayı ortaya çıkmış önemli bir kavramdır. Müzik, resim, beden eğitimi ve spor bölümleri arasında böyle bir çalışmaya rastlanmamıştır. Ayrıca 1. ve 4. Sınıflar arasında iletişim becerisi farklılığına bakılarak, lisans eğitimlerinin katkısının ne olduğu tespit edilmek istenmiştir.

Amaç: Çalışma, Samsun Ondokuz Mayıs Üniversitesi(OMÜ), Beden Eğitimi ve Spor, Müzik ve Resim Öğretmenliği Bölümlerinde öğrenim gören öğrencilerin, iletişim beceri düzeylerinin incelenmesi amacıyla yapılmıştır. Metod: Araştırmaya OMÜ, Beden Eğitimi ve Spor, Müzik ve Resim Öğretmenliği Bölümü, 1.ve 4. Sınıf öğrencilerinden, 171 kadın, 129 erkek olmak üzere toplam 300 öğrenci katılmıştır. Ersanlı ve Balcı (1998) tarafından geliştirilip zihinsel, duygusal ve davranışsal alt boyutları olan "İletişim Becerileri Envanteri" uygulatılmıştır. Elde edilen verileri değerlendirmek amacıyla ANOVA ve "t" testi istatistiksel analiz yöntemleri uygulanmıştır.

Bulgular: Araştırma bulgularına göre öğrencilerin iletişim becerileri puanlarında cinsiyete, sınıflara ve bölümlere göre anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir (p>0,05). İletişim becerileri bölümlere göre karşılaştırıldığında alt boyut olan zihinsel iletişim becerisi puanında %10 güven aralığında anlamlı sonuç tespit edildiği söylenebilir (p=0,071). Sonuç ve Tartışma: Cinsiyete göre iletişim becerileri puanlarında anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir(p>0,05).Fakat azda olsa kadınların ortalama değerleri erkeklerinkinden fazladır. Kız öğrencilerin iletişim kurma becerilerinin, erkek öğrencilere göre gelişmiş olduğunu söylemek mümkündür. 1. ve 4. sınıflar arasında iletişim becerileri puanlarında anlamlı bir farklılık saptanmamıştır (p>0,05). Fakat araştırmaya katılan öğrencilerin 1. ve 4. sınıflar arasındaki oransal farklılık zihinsel ve davranışsal olarak artış gösterirken; duygusal olarak bir düşüş göstermiştir. Bu durumun nedeninin zihinsel ve davranışsal olarak olgunluk düzeyinin artmasının, duygusal alandaki düşüşün 4. Sınıfta olması ise, kpss, mezuniyet gibi olaylardan kaynaklandığı düşünülmektedir. Bölümler arasında iletişim becerileri toplam puanlarında anlamlı bir farklılık tespit edilmemiş (p>0,05), ancak alt boyutlardan biri olan zihinsel iletişim becerisi puanında %10 güven aralığında anlamlı sonuç tespit edilmiştir (p=0,071). Üç bölüm arasındaki farkın en yüksek olduğu ve iletişimin en güçlü olduğu düşünülen bölüm resim bölümüdür. Bunun nedeni olarak ise resim bölümü öğrencilerinin sanat dallarının diğer alanlara göre daha özgür ve soyut kavramlar içeriyor olması, onların kararlı ve iletişim açısından güçlü bir yapıya sahip olmalarına katkı sağladığı söylenebilir.

Sonuç olarak, iletişim kavramının insan hayatında var olduğu, dolayısıyla da iletişimin ve alt boyutlarının geliştirilmesinin gerektiği düşünülmektedir. Çalışmamızda 1. ve 4. sınıfta öğrenim gören öğrenciler arasında iletişim becerileri yönünden farklılıklar görülmemiş olsa da iletişim kavramının hem eğitim-öğretim hem de mesleki hayatları açısından geliştirilmesi gerektiği önerilmektedir. Bu yüzden lisans eğitiminde mesleki eğitimin yanında zihinsel, duygusal ve davranışsal iletişim becerisi gelişimine de yer verilmelidir.

Examination Of Communicatıon Skills Of Ondokuz Mayis University Music, Art and Physical Training and Sport Teaching Department Students

Introduction: Communication can be thought as the process of interaction between people through various methods. It is an important concept resulting from the need to understand and explain ourselves, our environment and the society we live in. No similar study has been found conducted with the aforementioned departments. The study also aims to find out contributions of undergraduate education in communication skills of the students in their first and fourth years.

Purpose: The study was conducted to examine communication skills levels of students in Samsun Ondokuz Mayıs University (OMÜ) physical training and sport, music and art teaching departments.

Method: 300 students, 171 females and 129 males, from departments of physical training and sport, music and art teaching participated in the study. "Communication Skills Inventory" developed by Ersanlı and Balcı (1998), which had mental, emotional and behavioral sub-dimensions was conducted. ANOVA and "t" test were used to assess the data obtained.

Results: According to results, no significant difference was found in students' communication skills scores in terms of gender, years of study and departments (p>0,05). In terms of departments, a significant difference at 10% confidence interval was found in scores of mental communication skills (p=0,071). Conclusion and

Discussion: No significant difference was found in communication skills scores in terms of gender (p>0,05). However, female students had higher averages than male students, although not very high. It can be said that female students have more developed communication skills. No significant difference was found in communication skills scores in terms of students in their first and fourth years (p>0,05). However, while proportional difference between students in their first and fourth years increased mentally and behaviorally, it was found to decrease emotionally. This is thought to result from the increase in mental and behavioral maturity levels, while the decrease in emotional dimension in fourth year students is thought to result from kpss exam or graduation. No significant difference was found in total communication skills scores in terms of departments (p>0,05); however, a significant result at 10% confidence interval was found in mental communication skills scores (p=0,071). The highest difference among three departments and the strongest communication level was found art teaching department. This may result from the fact that the department includes more free and more abstract concepts than other departments and the students may have a decisive and strong characteristic in terms of communication. As a conclusion, it is thought that the concept of communication exists in human life and thus, communication and its sub-dimensions should be developed. Although no differences were found in students in their first or fourth year in terms of communication skills, it is suggested that the concept of communication should be developed in terms of both educational and professional lives. Thus, undergraduate education should include mental, emotional and behavioral communication skills as well as vocational education.

HAREKET VE ANTRENMAN BİLİMLERİ / MOVEMENT AND TRAINING SCIENCE

SB6

19-24 Yaş Arası Erkek Hentbolcülerde Farklı Türde Yapılan Antrenmanların Atış İsabet Oranları Üzerine Etkisi

[1]Oğuzhan Pilça, [2]Gürbüz Büyükyazı, [3]Muammer Altun, [2]Aksel Çelik, [3]İbrahim Çam

[1]Dokuz Eylül Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü Dokuz Eylül Üniversitesi Sağlık Yerleşkesi İnciralti - İzmir
[2]Dokuz Eylül Üniversitesi Spor Bilimleri ve Teknolojisi Yüksekokulu Dokuz Eylül Üniversitesi Sağlık Yerleşkesi İnciralti - İzmir
[3]Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Halil Erdoğan Cd. Ahmet Bedevi Mah. Manisa

Email : *oguzhanpilca@hotmail.com, gurbuz.buyukyazi@deu.edu.tr, aksel.celik@deu.edu.tr,*

Amaç: Araştırmanın amacı 19 – 24 yaş arası erkek hentbolcularda teknik ve kuvvet antrenmanlarının, atış isabet oranları ve bazı motorik özellikler üzerine olan etkisinin incelenmesidir.

Yöntem: Çalışmaya Manisa C.B.Ü. Spor Bilimleri Fakültesi öğrencisi, hentbol sporcusu, herhangi bir rahatsızlığı olmayan, sürekli ilaç kullanmayan, 19-24 yaş Aralığındaki 30 gönüllü erkek katılmıştır. Ön testte boy uzunluğu, vücut ağırlığı, dikey sıçrama, 20 metre sürat koşusu, sağlık topu fırlatma, 30 saniye şınav, mekik çekme ve 9 metreden kale atış isabet test değerleri ölçülmüştür. Sporcular iki ayrı gruba ayrılmıştır. Bir gruba teknik, diğer gruba kuvvet antrenmanı 12 hafta süreli ve haftada 3 gün olarak uygulanmıştır. Antrenman programının bitiminden 2 gün sonra aynı testler aynı saatlerde tekrar edilmiştir. Bulgular: Teknik grubun isabet, dikey sıçrama ve 20 m sürat değerlerinde antrenman sonrasında anlamlı artış saptanmıştır ($p<0.05$). Diğer yandan kuvvet grubunda ise, şınav ($p<0.05$), mekik ve sağlık topu fırlatma ($p<0.01$) düzeylerinde anlamlı artışlar saptanmıştır.

Sonuç: Araştırma sonuçları kuvvet çalışma grubunda çeşitli kuvvet değerlerinde gelişim sağlanırken şut becerisinde ise sadece teknik grupta bir gelişme tespit edilmiştir. Sonuçlara göre şut yeteneği ve atış isabet oranlarında gelişim için kuvvet antrenmanlarından ziyade teknik antrenmanlara ağırlık verilmesi gerektiğini söyleyebiliriz

The Effect Of Different Types Of Training On The Rate Of Shooting Precision For Male Handballs Between The Ages Of 19 And 24

Objective: The aim of the study is to analyze the effects of technical and strength training on the shooting precision percentage and some motoric aspects of 19-24 year-old male handball players. Method: 30 male handball players of Manisa Celal Bayar University, Faculty of Sports Sciences having no permanent disorders and not being under medication voluntarily participated in the study. Prior to the study, height, weight, vertical jump, 20 meter sprint, medicine ball throwing, 30 second push-ups and sit-ups, and 9 meter shooting values were measured. Athletes were divided into two groups. While one group followed only technical training, the other group followed only strength training for 12 weeks, 3 times per week. Post-test measurements were taken two days following the intervention period.

Results: At the end of the intervention, the technical group had significant increases in their shooting percentage and jumping ability values ($p<0.05$). On the other hand, the strength training group showed significant increases in their push-up, sit-up and medicine ball throw values ($p<0.01$).

Conclusion: The results of the study showed that while significant improvements were determined in various strength values in the strength training group, the shooting ability improved only in the technical group. Therefore, we can conclude that in order to improve shooting ability of handball players technical training should be preferred rather than strength training.

SB11

Sedanter Genç Erkeklerde Anaerobik Egzersizin Dinamik Denge Üzerine Akut Etkisi

***[1]Zarife Pancar*, [1]Mustafa Özdal, [1]Mürsel Biçer, [1]Fırat Akcan**

[1]Gaziantep Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Anabilim Dalı, Gaziantep

Email : *z_pancar@hotmail.com, ozdalm@hotmail.com, mbicer@gantep.edu.tr, fıratakcan@yahoo.com*

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı sedanter genç erkeklerde anaerobik egzersizin dinamik denge üzerine olan akut etkisinin incelenmesidir.

Yöntem: Araştırmaya 13-15 yaş aralığında 30 sedanter erkek katılmıştır. Denekler laboratuara 4 gün ve her gün 14:00 ile 18:00 saatleri arasında alındı. Çalışmaya katılan bireylere öncelikle dinamik denge prosedürü (Biodex, Balance, SD, Biodex, Shirley, NY) izokinetik denge cihazı ve wingate anaerobik güç test prosedürü (Monark 894E Peak Bike, Monark Exercise AB, Vansbro, Sweden) tanıtıldı ve her bir denekten yazılı gönüllü onam belgeleri alındı. İkinci gün denekler genel ısınma prosedürünün ardından dinamik denge testine tabi tutuldu. Üçüncü ve dördüncü gün denekler rastgele olarak wingate güç testinde yüksüz olarak (kefe boş iken) ve % 5 yük ile wingate anaerobik güç testinin hemen ardından dinamik denge testine tabi tutuldular. Uygulamalar arasında deneklere 48 saat dinlenme verildi. Deneklere uygulamalar arasında herhangi bir antrenman yapmamaları sağlandı.

Bulgular: Uygulama sonunda; genel denge kontrol uygulaması 1.94±0.85, plasebo uygulaması 1.82±0.73, deney uygulaması 1.92±1.05, anterior-posterior denge kontrol uygulaması 1.52±0.67, plasebo uygulaması 1.37±0.62, deney uygulaması 1.44±0.93 olarak bulundu. Medial-lateral denge kontrol uygulaması 0.98±0.53, plasebo uygulaması 1.03±0.45, deney uygulaması 1.06±0.62 olarak bulundu. Anaerobik egzersizin ardından uygulanan dinamik denge özelliğinde anlamlı bir değişim görülmedi ($p>0.05$).

Sonuç: Sonuç olarak 13-15 yaş arasındaki sedanter genç erkeklerde anaerobik egzersizin dinamik denge üzerinde akut etkisinin olmadığı söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Anaerobik egzersiz, Denge, Wingate

Acute Effect Of Anaerobic Exercise On Dynamic Balance Of Sedentary Young Boys

Introduction and aim: The aim of this study was investigation the acute effect of anaerobic exercise on dynamic balance of sedentary young boys.

Method: Totally 30 individuals who are sedentary healthy males participated in this study as a subject. Measurements were done between 14.00 and 18.00 in 4 days. Previously The subject in this study were introduced the procedure of the dynamic balance (Biodex Balance SD, Biodex, Shirley, NY. isokinetic balance device) and Wingate power test (Monark 894E Peak Bike, Monark Exercise AB, Vansbro, Sweden İsveç.) and a written approval form was taken from each volunteer. Second day, all subjects were tested dynamic balance test after general warm-up. During the third and fourth days, all subjects were tested Wingate power test without load (empty scale) and 5% load and immediately after that all of them were tested the dynamic balance test. Subjects rested 48 hours between measurements and did not any exercise during the rest time.

Findings: At the end of the application; oveall balance, control trial 1.94±0.85, placebo trial 1.82±0.73, experimental trial 1.92±1.05,anterior-posterior balance, control trial 1.52±0.67, placebo trial 1.37±0.62, experimental trial 1.44±0.93, medial- lateral balance, control trial 0.98±0.53, placebo trial 1.03±0.45, experimental trial 1.06±0.62 there was no statistical significance was not observed dynamic balance after anaerobic exercise ($p>0.05$)

Discussion-Conclusion: In coclusion, we can conclude thatanaerobic exercises have no acute effect on dinamic balance in sedentary youth males who are 13-15 ages.

Keywords: Anaerobic exercise, Balance, Wingate

SB34

UEFA Şampiyonlar Ligi Final Müsabakalarını Kazanan ve Kaybeden Takımların Teknik açıdan Karşılaştırılması

[1]Bahadır Fidan, [1]Aziz Bağ, [1]Oğuz Gürkan, [1]Göktuğ Ertetik, [1]Sürhat Müniroğlu

[1]Ankara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Ankara

Email : *bhdrfdn72@gmail.com, azizbag3@gmail.com, ogurkan@ankara.edu.tr, ertetik@ankara.edu.tr, muniroglu@ankara.edu.tr*

Futbolda özellikle son 15 yılda video yöntemi ile maç analiz programları önem kazanmıştır. Bu yöntemler ile futbolculara ve antrenörlere geri bildirimler verilerek onların ilerlemesinin ve gelişiminin sağlanması hedeflenmektedir. Gelişim için maç analizinin ne olduğu iyi kavranmalı ve maç analiz programları amaca uygun bir şekilde uygulanmalıdır. Bu çalışma, on yedi sezonda (1999/2000 - 2015/2016) Şampiyonlar Liginde oynanan final müsabakalarını teknik açıdan analiz etmek amacıyla yapılmıştır. 90 dakikası beraberlikle sonuçlanan müsabakalar araştırmaya dahil edilmemiş olup, 1999-2000 sezonundan 2015-2016 sezonuna kadar normal sürelerde müsabakalardan galip gelen ve mağlup ayrılan takımların teknik analizi yapılmıştır. Müsabakaların videoları internet ortamından indirilerek bilgisayara kaydedilmiş ve müsabakalar E-Analiz programı ile analiz edilmiştir. Çalışmanın evren ve örneklemini 1999-2016 (1999/2000 - 2015-2016) sezonlarında 10 Şampiyonlar Ligi finali oluşturmaktadır. Evren sayısı küçük olduğu için örneklem alınmamış, doğrudan evrenin tamamı olan 10 maç analiz edilmiştir. Veri toplamada gözleme dayalı araştırma metodu kullanılmıştır. Araştırmada elde edilen tüm veriler SPSS 22.0 programına kaydedilmiş, bağımsız iki grup arasındaki farklılığı tespit etmek için non-parametrik testlerden Man-Whitney U testi uygulanmıştır. Veriler ortalama ve standart sapma olarak verilmiş ve istatistiksel olarak $p<0,05$ düzeyi anlamlı kabul edilmiştir. Elde edilen bulgulara göre, iki grup arasında atılan toplam gol, penaltıdan atılan gol, olumlu şut ve şut başarı yüzdesi ortalamaları açısından istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık gözlemlenirken ($p<0.05$), İki grup arasında toplam pas, olumlu pas, olumsuz pas, pas başarı yüzdesi, toplam şut, olumsuz şut, top kazanma, korner, topla oynama süreleri, topa sahip olma yüzdeleri, faul, sarı kart ve kırmızı kart parametreleri açısından istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık tespit edilememiştir ($p>0.05$). Teknik parametrelerin efektif bir şekilde uygulanmasının müsabakalardan galip gelmek için önemli olduğu literatürdeki diğer çalışmalarda da gözlemlenmiştir. Sonuç olarak, teknik parametreler müsabakaların kazanılmasını ve kaybedilmesini belirleyen önemli unsurlardan birisidir. Müsabakaları kazanan takımların pas, şut gibi ortalamalarının kaybeden takımlardan daha iyi olduğu, ancak bunların müsabakaları kazanmak için tek başına yeterli olamayacağı, önemli olanın bu parametrelerin amaca uygun bir şekilde etkili olarak uygulanmasıdır. Antrenörler takımlarında pas, şut, topa sahip olma ve topla oynama süreleri gibi parametreleri daha etkili kullanarak rakiplerine karşı oyun, skor üstünlüğü kurabilirler ve bunların sonucunda da müsabakalardan galibiyetle ayrılabilirler.

Anahtar Kelimeler: Futbol, Şampiyonlar Ligi, Müsabaka Analizi, Teknik

Technical Comparison of Winning and Losing Teams of UEFA Champions League Final Competitions

Especially in the last 15 years in football game, video analysis and match analysis programs have gained importance. With these methods, it is aimed to give feedback to the footballers and coaches and to provide their progress and development. For the development, the match analysis should be well understood and the match analysis programs should be applied appropriately. This study was conducted in order to analyze the final competitions played in the Champions League during the 1999/2000 - 2015/2016 seasons from a technical point of view.The results that resulted in a 90 minute draw were not included in the study and technical analysis of teams that won and lost in the regular time period from the 1999-2000 season to the 2015-2016 season were conducted. The videos of the competitions were downloaded from the internet and recorded on the computer and the competitions were analyzed with the E-Analysis program. The universe and sample of this work constitute 10 champions league final games in 1999-2016 (1999/2000 - 2015-2016) seasons. As the number of the universes is small, no samples were taken and 10 matches, which are all direct universes, were analyzed. The research method based on observations was used in the data collection. All data obtained in the study were recorded in the SPSS

22.0 program and the Man-Whitney U test was applied to non-parametric tests to determine the difference between the two independent groups. Data were given as mean and standard deviation and statistically significant at $p < 0.05$ was considered. According to the findings, a statistically significant difference was observed between the two groups in terms of total goals, penalty goals, positive shooting and percentage of shooting success ($p < 0.05$). There was a statistically significant difference between the two groups in terms of total pass, positive pass, negative pass, percentage of pass success, total shot, negative shot, ball winning, corner, ball playing time, ball possession percentage, foul, yellow card and red card parameters were not observed ($p > 0.05$). It has also been observed in other studies in the literature that the effective application of technical parameters is important to win over competitions. As a result, the technical parameters are one of the important factors determining the win and loss of competitions. The fact that the winning teams from the competition are better than the losing teams like the pass, the shot, but the ones that are not enough to win the competition alone, the important thing is that these parameters are effectively applied appropriately. Coaches can use the parameters such as pass, shot, possession and ball playing time more effectively in their teams to set the game against the opponents, score superiority, and as a result they can win with the victories.

Keywords: Football, Champions League, Match Analysis, Technical

SB36

Sürekli ve Aralıklı Yapılan Tenis Antrenmanlarının 8-10 Yaş Kız Çocuklarında Bazı Fiziksel ve Fizyolojik Parametreler Üzerine Etkisi.

***[1]Vehbi Süleyman Demirkan*, [2]Yağmur Akkoyunlu**

[1]Gençlik Hizmetleri Ve Spor İl Müdürlüğü Afyonkarahisar
[2]Dumlupınar Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Kütahya

***Email :** suleyman@demirkan.com, yagmur.akkoyunlu@dpu.edu.tr*

Bu çalışmanın amacı gelişme döneminde olan kız çocuklarının tenis antrenmanları ile gelişim süreçlerinin nasıl şekillendiğini saptamaktır. Bu bağlamda öncelikle alan yazın taraması gerçekleştirilmiştir. Tenis branşın da 8-10 yaş grubundaki 30 adet kız çocuğu örneklem olarak kullanılmıştır. Bu kız çocuklarının 15 tanesi iki yıldır tenis eğitimi almaktadırlar ve Performans grubunu oluşturmaktadır. 15 tanesi ikinci gruptur ve ilk defa yaz okuluna katılmış, sekiz hafta boyunca düzenli olarak tenis antrenmanları yapmış Yaz okulu grubudur. Örneklemin üçüncü grubunu oluşturan 15 adet kız çocuğu ise kontrol grubunu oluşturmaktadır. Araştırmaya katılan gruplardan Performans grubunun boy ortalamaları 131,43±3,53 cm, vücut ağırlıkları 29,23±3,85 kg, yaz okulu grubundaki çocukların boy ortalamaları 130,40±3,17 cm, vücut ağırlıkları 29,16±3,18 kg, kontrol grubunun boy ortalamaları ise 129,80±2,67 cm , ağırlık ortalamalarınında 28,79±2,80 kg olarak tespit edilmiştir. Araştırmaya katılan tüm çocuklara el pençe, sırt-bacak kuvveti, esneklik, dikey sıçrama, t testi, 30 m koşu ve flamingo denge testi uygulanmış ve bu testler çalışmanın sonunda yeniden tekrarlanmıştır. Çalışmada katılımcı bireylerden elde edilen nicel veriler SPSS 23 paket programı aracılığı ile analiz edilmiş, düzenli olarak spor yapan, yaz okuluna katılın ve düzensiz spor yapan veya yapmayan çocuklara uygulanan testlerin öncesindeki ortalamalar ile uygulanan fiziksel testler sonucunda sahip olunan ortalamalar arasındaki istatistiksel olarak anlamlılık olup olmadığı belirlemek maksadıyla Wilcoxon eşleştirilmiş iki örnek testi uygulanmıştır. Değişkenler arsındaki ilişkinin belirlenmesi için de korelasyon analizi yapılmıştır.Sonuç olarak, koşu testi, flamingo denge testi, sıçrama testi, esneklik kuvveti, el pençe kuvveti, sırt kuvveti ve bacak kuvveti değişkenleri bakımından incelenen 8-10 yaş aralığındaki kız çocuklarından düzenli biçimde tenis antrenmanlarına devam edenler ile etmeyenler arasında anlamlı bir farklılık olduğu görülmüş, tenis sporu ile düzenli biçimde ilgilenen kız çocuklarının diğerlerine göre daha iyi bir fiziksel gelişim gösterdiği saptanmıştır. Anahtar Kelimeler: Tenis, Fiziksel Gelişim, Egzersiz

D. The Effect Of The Regular And İrregular Tennis Training On Selected Physical And Physiological Parameters in Females Between 8-10 Years Old. Dumlupinar University Institute Of Health Sciences, Master Of Science Thesis, Program Of Physical Training And Sports

The purpose of this study is to determine how the development of the tennis training and the development of the girls' children during the period of development. In this context, a search of the area literature was performed first. In the tennis branch, 30 girls in the age group of 8-10 years were used as a sample. 15 of these girls are trained in tennis for two years and form the Performance group. 15 are the second group, and the summer school group, who participated in summer school for the first time and has regularly practiced tennis for eight weeks. The 15 girls who constitute the third group of the sample form the control group. The average height of the performance group was 131,43 ± 3,53cm, body weight was 29,23 ± 3,85 kg, the average height of the children in the summer school group was 130,40 ± 3,17 cm and body weights were 29,16 ± 3,18 Kg, the mean height of the control group was determined as 129.80 ± 2.67 cm and 28.79 ± 2.80 kg as the weight average. Hand claw, back-leg strength, flexibility, vertical jump, t test, 30 m running and flamingo equilibrium test were applied to all children participating in the study and these tests were repeated at the end of the study. Quantitative data from participant subjects in this study were statistically significant between the averages before the tests applied to children who were analyzed by the SPSS 23 package program, those who did regular sports, participated in summer school, and those who did or did not play irregularly Wilcoxon paired Two Sample Tests were conducted to determine if there was Correlation analysis was also performed to determine the relationship between the variables. It was observed that there was a significant difference between those who continue to regular tennis training and those who did not, from 8-10 years old girls who were examined in terms of running test, flamingo balance test, jump test, flexibility strength, hand grip strength, back strength and leg strength variables in the application part of the work. It has been found that girl children who regularly deal with tennis sports show a better physical development than others.

SB51

Saha Ve Laboratuvar Testlerinde Vo2max Değerleri Arasındaki Farkın İncelenmesi

[2]Sibel Tetik, [3]Kerim Dündar, [1]Uğur Dündar, [1]Süleyman Gönülateş, [3]Yasemin Sevim Salman

[1]Pamukkale Üniversitesi - Denizli
[2]Erzincan Üniversitesi - Erzincan
[3]Dokuz Eylül Üniversitesi - İzmir

Email : *s-tetik55@hotmail.com, krmdndr@gmail.com, udundar60@gmail.com, sgonulates@hotmail.com, krmdndr@gmail.com*

Bu çalışmanın amacı, saha ve laboratuvar testi arasındaki VO2maks değerlerinde farklılık olup olmadığını tespit etmektir. Çalışmaya Pamukkale Üniversitesi Spor Bilimleri ve Teknolojisi Spor Yüksekokulu'nda öğrenim gören 96 öğrenci gönüllü olarak katıldı. Saha testinde belirleyici olarak 12 dakikalık Cooper testi kullanılırken, laboratuvar testinde belirleyici olarak Bruce Treadmil (koşu bandı) testi kullanıldı. Uygulanan testler sonucu elde edilen veriler testler için belirtilen formüller kullanılarak hesaplandı. Verilerin istatistiksel analizinde IBM SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) 21.0 paket programı kullanıldı. Verilerin dağılımlarını belirlemek için Tanımlayıcı İstatistik yapıldı. Aynı grup üzerindeki iki değişkenin karşılaştırılması için Bağımlı Örneklem t-testi (Paired Samples t-testi) kullanıldı. Sonuçlar, ortalama (X) ve standart sapma (SS) olarak sunuldu. P<0,05 değeri anlamlı kabul edildi. Sonuç olarak, Saha testi (Cooper) ve Laboratuvar testi (Bruce) arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark tespit edildi. Bu da laboratuvar ortamında yapılan uygulamalardaki VO2max değerinin saha testinde yapılan uygulamalardaki VO2max değerinden daha yüksek olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Bruce, Cooper, VO2max

Analysis Of Difference Between The Vo2max Value Sin Field and Laboratory Tests

Purpose of this study is to determine whether there is a difference between the VO2 max. values in field and laboratory test. 96 students, studying at the Sports Academy of Sports Sciences and Technology of the Pamukkale University, have participated to the study on voluntary basis. While during the field test the 12-minutes Cooper test has been utilized, as determinant in the laboratory test the Bruce Treadmill test has been used. The data obtained in result of the applied tests were calculated using formula advised for the test. For the statistical analysis of the data the IBM SPSS (Statistical Package for Social Scienses) 21.0 pack programm has been used. In order to define the data distributions an Identifyin Statistics has been performed. For the comparison of two variable on the same group the Paired Sample t-test has been used. Results has been submitted as average (X) and standard deviation (SS). The value P<0,05 has been found to be significant. Consequently, a statistically significant difference as been determined between the Field test (Cooper) and Laboratory test (Bruce). And this shows that the VO2 max value in the applications of the laboratory environment are higher than the VO2max value in the applications of the field test is higher.

Keywords: Bruce, Cooper, VO2max

SB53

Altı Hafta Uygulanan Zeybek Oyunlarının Fiziksel Uygunluğa Etkisi

***[1]Ekrem Kaçar*, [2]Aksel Çelik, [3]Ali Güreş, [2]Gürbüz Büyükyazı**

[1]Dokuz Eylül Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü İnciraltı/İzmir
[2]Dokuz Eylül Üniversitesi Spor Bilimleri ve Teknolojisi Yüksekokulu, İzmir
[3]Adnan Menderes Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Aydın

***Email :** ekremkcr@gmail.com, aksel.celik@deu.edu.tr, aligures74@windwslive.com, gurbuzbuyukyazi@gmail.com*

Bu çalışmanın amacı, kadın üniversite öğrencilerine 6 hafta uygulanan Aydın yöresi Zeybek oyunlarının bazı fiziksel uygunluk parametrelerine etkisinin incelenmesidir. Bu çalışma 18-26 yaş aralığında düzenli fiziksel aktivite yapmayan ve daha önce zeybek oyunları eğitimi almamış 22 kişiden oluşan uygulama ve 18 kişiden oluşan kontrol grubu olmak üzere toplam 40 Kadın katılımcıdan oluşmuştur. Uygulama grubuna haftada 3 gün 2 saat süreyle toplam 6 hafta maksimal kalp atım sayısı yedeğinin %60-70 şiddetinde - hareket hızında- Aydın yöresi zeybek kadın oyunları çalışmaları yaptırıldı. Katılımcılar uygulama öncesi ve uygulama sonrası olmak üzere testler iki defa tekrarlandı. Bu ölçümlerde katılımcıların; dikey sıçrama, sürat, çeviklik, denge ölçümleri alındı. Araştırma bulgularına göre 6 hafta süren Aydın yöresi zeybek kadın oyunları çalışmalarının, grupların test öncesi ve sonrası değerleri karşılaştırıldığında uygulama grubunun 30 m sürat, çeviklik ve denge testleri ölçüm değerlerinde anlamlı düzeyde farklılık gözlemlenirken, dikey sıçrama testi ölçüm değerlerinde değişiklik tespit edilmemiştir. Gruplar arası karşılaştırma yapıldığında ise uygulama grubu lehine 30 m sürat, çeviklik ve denge testleri ölçüm değerlerinde anlamlı bir fark bulunmasına karşın dikey sıçrama testi ölçüm değerlerinde fark tespit edilmemiştir. Elde edilen bulgulara göre, zeybek oyunlarının bazı fiziksel uygunluk değerlerini arttırdığı tespit edilmiştir. Bu sonuçlara göre, bazı fiziksel uygunluk parametrelerinin iyileştirilmesi için uygulanabilecek farklı aktivite yöntemlerinden biri olarak sosyal ve eğlenceli özellikleriyle zeybek oyunları önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Halk oyunları, çeviklik, denge, sürat

The Effect of Zeybek Dance Practiced for Six Weeks on Physical Fitness

The aim of this study was to investigate the effect of the Aydin region Zeybek dance applied to female university students for 6 weeks on some physical fitness parameters. This study consisted of a total of 40 female participants, a test group of 22 participants, and a control group of 18 participants who had not had any regular physical activity between the age of 18-26 and who had not received any Zeybek dance training before. The test group was practiced Aydin region Zeybek women's dance for 3 days a week, with a 2-hour-session each, totally for 6 weeks, with a 60-70% of the maximal heart rate – movement speed. The tests were repeated twice, before and after the application. In these measures, vertical jump, speed, agility, balance measurements were taken. According findings of the research, when the groups' pre-test and post-test scores of the 6-week-Aydın Zeybek women's dance training were compared, there were significant differences in the test group's 30 m speed, agility and balance tests measurement values, while there were no significant differences in their vertical jump test measurement values. When the comparisons were made between the groups, there were no significant differences in the vertical jump test measurement values although there were significant differences in the 30 m speed, agility and balance test measurement values on behalf of the test group. According to the findings obtained, it was found that Zeybek dance increased some physical fitness values. According to these results, with its social and entertaining features, Zeybek dance can be suggested as a different activity method that can be applied in order to improve some physical fitness parameters.

Keywords: Folk Dance, Agility, Balance, Speed

SB63

Okul Takımlarında Oynayan Erkek Hentbolcuların Antrenman Yaşlarına Göre Antropometrik ve Motorik Özelliklerinin Karşılaştırılması

[2]Cenab Türkeri, [2]Kamil Dikici, [1]İlknur Özdemir

[1]Pamukkale Üniversitesi, Acıpayam Meslek Yüksekokulu, Denizli
[2]Çukurova Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Adana

Email : *cturkeri@cu.edu.tr, kdikici@cu.edu.tr, nurozdemir@pau.edu.tr*

Çalışma küçükler kategorisinde okul takımlarında oynayan erkek hentbolcuların antrenman yaşına göre antropometrik ve motorik özelliklerinin karşılaştırılması amacıyla yapılmıştır. Çalışma grubunu 2014-2015 eğitim-öğretim yılında Adana'da okul takımlarında hentbol oynayan yaş ortalaması 12,44±1,13 olan 5 takım ve (n=72) erkek öğrenci oluşturmaktadır. Katılımcıların antrenman yaşları (yıl), antropometrik özellikleri (cm), dikey-yatay sıçrama mesafeleri (cm), maksimum şınav (adet), 1 dakika mekik (adet), sağ-sol el kavrama kuvvetleri (kg), 30 m sprint (sn), 20 metre mekik koşusu (adet) değerleri tespit edilmiştir. Antropometrik özelliklerden uzunluk ölçümleri (boy, kulaç, toplam kol, üst kol, ön kol, el, trokantarik, uyluk, bacak, ayak uzunlukları, oturma yüksekliği), çap ölçümleri (biacromial, biiliak, göğüs derinlik, göğüs genişlik ex, bitrokanterik, dirsek, el bilek, diz, malleoler genişlik,) çevre ölçümleri (göğüs, bel, el bilek çevresi) belirtilen bölgelerinden alınarak yapılmıştır. Ayrıca ölçümlerde antropometrik set ve mezura kullanılmıştır. Katılımcılar antrenman yaşlarına göre 1.grup (X1=0-12), 2.grup (X2=12-24), 3.grup (X3=24-36) ay olmak üzere 3 kategoriye ayrılmıştır. Verilerin analizinde SPSS 16.00 programı kullanılarak normallik sınamaları yapılmış normal dağılım göstermedikleri belirlenmiş ve nonparametrik varyans analizi Kruskal Vallis H testi uygulanmıştır. İkili karşılaştırmalar Mann-Whitney U Testi ile hesaplanmıştır. İstatistiksel anlamlılık düzeyi $p<0,05$ olarak kabul edilmiştir. Çalışma sonucunda; ön kol uzunluğu ($x^2=6,141$; $p=0,46$), dikey sıçrama ($x^2=7,449$; $p=,024$) durarak uzun atlama ($x^2=11,610$; $p=,003$) 1 dk mekik ($x^2=14,610$; $p=,001$), maksimum şınav ($x^2=14,610$; $p=,047$), 30 m sürat ($x^2=10,260$; $p=,006$) ve 20 metre mekik testi ($x^2=9,961$; $p=,007$) değerlerinde ve grupların sıra ortalamaları karşılaştırmasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmuştur ($p<0,05$). Bu farklılıklar; dikey sıçramada X1–X3 (U=84,00; Z=-2,490; p=,013) ve X2–X3 (U=59,00; Z=-2,608; p=,009), durarak uzun atlamada X1–X2 (U=285,500; Z= -2,656 p= ,008) ve X2–X3 (U=50,00; Z=-2,909; p=,004), 1 dakika mekik X1–X3 (U=65,50; Z=-2,997; p=,003) ve X2–X3 (U=33,50; Z=-3,476; p=,000), maksimum şınavda X2–X3 (U=61,50; Z=-2,520; p=,010), 30 metre süratte X1–X3 (U=82,50; Z=-2,526; p=,012) ve X2–X3(U=42,50; Z=-3,164; p=,002) ve 20 metre mekik testinde X1–X3 (U=76,00; Z=-2,705; p=,007) ve X2 -X3 (U=43,50; Z=-3,131; p=,002) grupları arasında istatistiksel farklılık ortaya çıkmıştır. Sonuç olarak; antrenman yaşı 24-36 ay arasında olan X3 grubunun belirtilen motor özellikleri X1 ve X2 gruplarından anlamlı şekilde yüksek iken, antrenman yaşı 0-12 ay olan X1 grubunun motorik özellikleri antrenman yaşı 12-24 ay olan X2 grubundan istatistiksek olarak anlamlı olmamasına rağmen yüksek tespit edilmiştir. Antrenman yaşının artması ile birlikte motorik özelliklerin ve performansında artması beklenirken X2 grubundaki performans eksikliği uygulanan antrenman programlarından kaynaklanmış olabilir.

Anahtar Kelimeler: Hentbol, Antrenman Yaşı, Antropometrik Özellikler, Motorik Özellikler

Comparison Of Anthropometric and Motoric Properties Of Male Handball Players in School Teams According To Their Training Ages

The study was conducted for the purpose of comparing the anthropometric and motoric properties of male handball players in school teams according to their training ages in small players category. The study group consisted of 5 teams consisting of 72 male handball players (n=72) whose mean age value was 12,44±1,13 and who played in school teams in Adana in 2014-2015 Academic Year. The training ages (year), anthropometric properties (cm), vertical-horizontal jump distances (cm), maximum push-up (numbers), 1-minute sit-up (numbers), right-left hand grip forces (kg), 30-m sprint (s), 20-m shuttle run (numbers) values of the participants were recorded. The height measurements (height, stroke, total arm, upper arm, forearm, hand, trochanteric, thigh, leg, feet sizes, sitting height), diameter measurements (biacromial, biiliac, chest depth, chest width, bitrochanteric, elbow, hand wrist, knee, malleolar width) circumference measurements (chest, waist, hand wrist circumference), which are among the anthropometric properties, were measured. In addition, anthropometric set and

measurement tape were used in the measurements. The participants were separated under 3 categories according to their training ages as the 1st Group (X1=0-12 months), 2nd Group (X2=12-24 months), 3rd Group (X3=24-36 months). The SPSS 16.00 Program was used in the analysis of the data; and whether the data showed normal distribution or not was determined. The non-parametric variance analysis Kruskal Wallis H-test was applied. The paired comparisons were made with Mann-Whitney U-test. The statistical significance value was taken as $p<0,05$. As a result of the study, it was determined that there were statistically significant differences between the values of forearm length ($x^2=6,141$; $p=0,46$); vertical jump ($x^2=7,449$; $p=,024$); standing long jump ($x^2=11,610$; $p=,003$); 1-minute sit-up ($x^2=14,610$; $p=,001$); maximum push-up ($x^2=14,610$; $p=,047$); 30-m speed ($x^2=10,260$; $p=,006$); and 20-m sit-up test ($x^2=9,961$; $p=,007$) values. Significant differences were also detected in the rank average comparisons of the groups ($p<0,05$). These differences were determined to be statistically significant as follows; in vertical jump X1-X3 (U=84,00; Z=-2,490; p=,013) and X2-X3 (U=59,00; Z=-2,608; p=,009); in standing long jump X1-X2 (U=285,500; Z= -2,656 p= ,008) and X2-X3 (U=50,00; Z=-2,909; p=,004); in 1-minute sit-up X1-X3 (U=65,50; Z=-2,997; p=,003) and X2-X3 (U=33,50; Z=-3,476; p=,000); in maximum push-up X2-X3 (U=61,50; Z=-2,520; p=,010); in 30-m speed test X1-X3 (U=82,50; Z=-2,526; p=,012) and X2-X3(U=42,50; Z=-3,164; p=,002); and in 20-m sit-up test X1-X3 (U=76,00; Z=-2,705; p=,007) and X2-X3 (U=43,50; Z=-3,131; p=,002). As a conclusion, the motoric properties of the X3 Group that had the training age between 24-36 months were higher than those of the X1 and X2 Groups at a statistically significant level. The motoric properties of the X1 Group that had the training age between 0-12 months were higher than those of the X2 Group that had the training age between 12-24 months although these values were not at a statistically significant level. Although it is expected that motoric properties and performance increase with the increase in training age, the lack of performance in X2 Group might have stemmed from the training programs applied to them.
Keywords: Handball, training age, anthropometric properties, motoric properties

SB65

Kas Hasarının Güç Sürat ve Denge Performansına Zamana Bağlı Etkisinin İncelenmesi

[1]Yılmaz Uçan, [2]İsmail Can Demirbaş, [1]Abdullah Bezer, [1]Ritvan Özcan, [1]Elif Yaşa, [1]Erbil Murat Aydın

[1]Abant İzzet Baysal Üniversitesi, BESYO, Bolu
[2]Marmara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, İstanbul

Email : *ucan_y@ibu.edu.tr*

Giriş: Kas hasarı oluşumu; alışık olunmayan egzersizler veya plyometrik egzersizler gibi yüksek ekzentrik kasılmaları içeren uygulamalardan sonra görülen yaygın bir durumdur (Hyldahl ve Hubal, 2014). Egzersizle kaslarda hücresel düzeyde bir hasar meydana gelmektedir (Radaelli ve ark., 2012). Bu hasar literatürde mikro travma, mikro yaralanma ve kas hasarı terimleriyle ifade edilmektedir. Kas hasarının tespitinde temelde iki metot kullanılır. Birincisi görüntüleme teknikleridir. İkincisi ise kasa özel enzim aktivitelerinin serumdaki düzeylerinin belirlenmesine dayanır. Kas hasarı belirleyicisi olan kreatin kinazın (CK) kas hasarı esnasında plazmadaki oranı artar (Kumbhare ve ark., 2008). CK nın plazmadaki seviyesinin artması kas doku hasarının göstergesidir.

Amaç: Bu çalışmada, egzersize bağlı oluşan kas hasarının sürat, güç ve denge performansı üzerine olan etkisinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Metod: Çalışma Grubu: Bu çalışmaya, son 3 ayda yüksek şiddette fiziksel zorlanmaya dayalı antrenman yapmamış, kronik bir rahatsızlığı olmayan, ($\bar{X}$ ±SS, yaş: 19,5 ± 3,41 yıl; boy: 171,2 ± 6,16 cm; vücut ağırlığı: 64,11 ± 4,78 kg) 10 erkek birey gönüllü olarak katılmıştır.

Boy ve Vücut Ağırlığı Ölçümleri: Boy ve kilo ölçümlerinin tamamı, laboratuvar şartlarında ve ölçümden en az dört saat öncesine kadar bir şey yiyip içmeden, şort ve tişört giyinmiş halde, 50 gr ağırlık ve 1 mm uzunluk hassasiyeti olan SECA 700 marka mekanik tartı ile yapılmıştır.

Sürat Güç Denge Ölçümleri: Deneklerin sürat değerleri 30m Sürat Koşusu Testi ile Güç değerleri, Bosco Dikey Sıçrama Testi ile Denge değerleri, Tetrax sistem ile yapılmıştır.

Creatin Kinase (CK) ve Algılanan Kas Ağrısı Ölçümleri: Plazma Creatin Kinase (CK) ölçümü; Antekubital bölge ven damarından alınan kan (5ml) santrifüj edilmiştir. CK-NAC kitleri kullanılarak spektrofotometrik olarak ölçülmüştür. Algılanan kas ağrısı ölçümü için; "Vizüal Analog Skala" (VAS) kullanılmıştır.

Kas Hasarı Egzersiz Protokolü: Egzersiz protokolü 5 set 20 tekrarlı 60cm yükseklikten yapılan toplam 100 derinlik sıçramasından oluşmaktadır. Sıçramalar 10sn ara ile gerçekleştirilmiş olup setler arası dinlenme 2dk olarak uygulanmıştır. Araştırma tasarımı Tablo 1. de gösterilmiştir.

Bulgular: Tablo 2: Kas hasarı egzersiz protokolü sonrası Kas Ağrısı, Sürat Koşusu, Peak Power Denge ve Creatin Kinase değerleri

Sonuç Ve Tartışma: Egzersize bağlı kas hasarının sürat, güç ve denge performansı üzerine etkilerini incelemek için yapılan bu çalışma sonucunda algılanan kas ağrısı, sürat koşu zamanları ve CK değerlerinde istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmıştır. Literatürde kas hasarının atletik performans üzerine etkilerini inceleyen çalışmalar yer almaktadır (Twist ve ark, 2005; Marcora ve ark., 2006; Highton ve ark., 2009; Nguyen ve ark., 2009; Burt ve ark., 2011; Akdeniz ve ark., 2012). Highton ve ark. (2009), yaptıkları çalışmada bireylere 100 derinlik sıçraması yaptırarak kas hasarı meydana getirmişlerdir. Kas hasarı sonrasında bireylerin 5 m. ve 10 m. sürat koşu zamanlarında, çeviklik testi sürelerinde 48. saatte zirve yapan bir artış saptamışlardır. Ayrıca izokinetik torkta 24. ve 48. saatte istatistiksel olarak anlamlı bir azalma saptamışlardır. Yapılan bu çalışma sonucunda 100 derinlik sıçraması ile meydana gelen kas hasarının sürat koşu zamanını olumsuz etkilediği bulunmuştur.

Examination of Time-Dependent Effect of Muscle Damage on Strength and Balance Performance

Introduction: Muscle damage is a common condition after practices involving high eccentric contractions, such as unusual exercises or plyometric exercises (Hyldahl and Hubal, 2014). Exercise causes damage to the muscles at the cellular level (Radaelli et al., 2012). This damage is expressed in the literature by the terms micro trauma, micro-injury and muscle injury. Basically two methods are used to detect muscle damage. The first is medical imaging techniques. The second is based on determining serum levels of specific enzyme activities in muscle tissue. Creatine kinase (CK), the muscle damage determinant, increases in plasma during muscle injury (Kumbhare et al., 2008). The increase in plasma level of CK is an indication of muscle tissue damage.

Purpose: In this study, it is aimed to investigate the effect of exercise induced muscle damage on speed, power and balance performance.

Method: Working Group: Ten male volunteers (X±SD, age: 19.5 ± 3.41 year; stature: 171.2 ± 6.16 cm; body weight: 64.11 ± 4.78 kg) who did not have an intense physical training during the last 3 months and a chronic condition were included in the study. Stature and weight measurements: All stature and weight measurements made in a laboratory environment and the subjects did not eat or drink at least four hours prior to measurement. Measurements made with a SECA 700 mechanical weigher with 50 g weight and 1 mm length accuracy, dressed in shorts and t-shirts. Speed Power Balance Measurements: The speed values of the subjects were measured with the 30 m Speed Test and the power values were measured with the Bosco Vertical Jumping Test and balance values measured using the Tetrax system. Creatin Kinase (CK) and Perceived Muscle Pain Measurements: Plasma Creatine Kinase (CK) measurement; Blood (5 ml) from the venous vein of the antecubital region was centrifuged. Measured spectrophotometrically using CK-NAC kits. "Visual Analogue Scale" (VAS) was used for the measurement of perceived muscle pain. Muscle Damage Exercise Protocol: Exercise protocol consists of a total of 100 depth jumps made from 5 sets of 20 repetitions 60 cm height. Jumps were performed with a 10-second interval and rest between sets was 2 minutes.

Findings Conclusion and Discussion: This study was conducted to investigate the effect of exercise induced muscle damage on speed, power and balance performance. As a result, a statistically significant difference was detected in perceived muscle pain, speed run times and CK values. In the literature, there are studies examining the effects of muscle damage on athletic performance (Twist et al., 2005; Marcora et al., 2006; Highton et al., 2009; Nguyen et al., 2009; Burt et al., 2011; Akdeniz et al., 2012). Highton et al. (2009) made a 100-times jump to the subjects in the study and brought them to the muscle damage. After muscle damage protocol, 5 and 10 meter running speed time, agility test time peaked at 48th hours. They also found a statistically significant decrease in isokinetic torque at 24th and 48th hours and the muscle damage a negative effect on the running speed time.

SB71

Bacak Hacminin Yüzme Egzersizi Sonrası Oluşan Kas Hasarına Etkisinin İncelenmesi

[2]Murat Taş, [1]Kenan Işıldak, [3]Ali Özkan, [2]Murat Akyüz, [4]Sebahat Özdem, [1]Bülent Turna, [2]Öznur Akyüz

[1]Akdeniz Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Antalya
[2]Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa
[3]Bartın Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu,Bartın
[4]Akdeniz Üniversitesi Temel Tıp Bilimleri Bölümü, Antalya

Email : *, murattas25@gmail.com, kenanisildak@hotmail.com, ali_ozkan1@hotmail.com, sporcu006@gmail.com, ozdemakdeniz.edu.tr, bulent_turna@hotmail.com, sporcu006@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı elit yüzücülerdeki bacak hacminin yüzme egzersizi sonrası oluşan kas hasarına etkisinin incelenmesidir.

Yöntem: Araştırmaya Antalya İl'inde Yüzme branşı ile uğraşan lisanslı 15-17 yaş arası 12 erkek sporcu katılmıştır. Sporcuların bacak hacmini (BH) belirlemek için Frustum yöntemi uygulanmıştır. Bu yöntem belirlendikten sonra doğrusal regresyon formülü kullanılmıştır. Bu formülün tanımlayıcılık katsayısı R2= ,95 ve kestirim standart hatası,056'dır. Araştırmada yüzme egzersizi öncesi, sonrası ve egzersizden 24, 48, 72 saat sonra olmak üzere 5 defa kan örnekleri alınmıştır. Yüzücülerde kas hasarını belirleyebilmek için TOTAL CK, CK-MB, TROPONİN ve MYOGLOBİN kan parametreleri SIEMENS ADVIA CENTAUR XP isimli biyokimya cihazı ile analiz edilmiştir. Verilerin analizi için SPSS 20,0 istatistik programı kullanılmıştır. Verilerin normal dağılımları için "Shapiro-Wilk Testi" yapılmıştır. İstatistiksel analizde minimum ve maksimum değer, aritmetik ortalama, standart sapma değerleri hesaplanmıştır. Bacak hacminin kas hasarı ile olan ilişkisinde normal dağılım gösteren verilere "Pearson", normal dağılım göstermeyenlere ise "Spearman" Korelasyon analizi kullanılmıştır. Kas hasarı ölçüm zamanlarının karşılaştırılması için tekrarlayan ölçümlerde çok yönlü varyans analizi uygulanmıştır. Veriler "0,05" anlamlılık düzeyine göre değerlendirilmiştir.

Bulgular: Yüzücülerin SABH ve Kas Hasarı değerlerine bakıldığında YÖD ile TOTAL CK (r=-,608; p<0,05), yüklenmeden 72 SS ile TOTAL CK (r=-,654; p<0,05), SOBH ve Kas Hasarı değerlerine bakıldığında YÖD ile TOTAL CK (r=-,611; p<0,05), yüklenmeden 72 SS ile TOTAL CK (r=-,656; p<0,05), TOBH ve Kas Hasarı değerlerine bakıldığında ise YÖD ile TOTAL CK (r=-,609; p<0,05), yüklenmeden 72 SS ile TOTAL CK (r=-,655; p<0,05) arasında istatistiksel açıdan negatif yönde anlamlı bir ilişkiye rastlanmıştır.

Sonuç: Sonuç olarak çalışmamızdaki bulgulara göre elit yüzücülerde bacak hacmi büyük olan yüzücülerin kas hasarına daha az maruz kalabileceği söylenebilir.

Kaynaklar: Akyüz M. Müsabaka Süresince Erkek Futbolcularda Oluşan Kas Hasarı. G.Ü Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 2007, Ankara (Danışman: Prof. Dr. Ö. Şenel). Açıkada C, Ergen E (1990). Bilim ve Spor. Ankara. Büro-Tek Ofset Matbaacılık. Al-Hazza HM, Almuzaını KS, Al-Refaee SA, Sulaıman MA, Dafterdar Al-Ghamedı A, Khuraıjı KN. Aerobic And Anaerobic Power Characteristics Of Saudi Elite Soccer Players. Journal of Sports Medicine Physical Fitness. 2002;41(1): 54-61. Allen D G. Eccentric Muscle Damage: Mechanisms Of Early Reduction Of Force, Acta Physiol. Scand.2001;171 (3): 311-319. Apple FS. Acute Myocardial Infarction And Coronary Reperfusion. Serum Cardiac Markers For The 1990s, A.M J Cline Patol.1992; 97(2) : 217-226. Armstrong N, Welsman, J.R, Chıa, M.Y.H. Short term power output in relation to growth and maturation. Br. J. Sports Med. 2001;35: 118- 124. Özkan A. Anaerobik performans ve izokinetik kuvvet değerlendirilmesinde bacak hacmi ve kütlesinin rolü. A. Ü. Sağlık bilimleri Enstitüsü, Doktora Tezi, 2011, Ankara (Danışman: Prof. Dr. G. ERSÖZ). Aslan T. Yıldızlar Kategorisi Futbol Oynayan Çocuklarda Dönem Öncesi 8 Haftalık Hazırlık Çalışmalarının Bazı Biyometrik ve Fizyolojik Özellikler Üzerine Etkilerinin İncelenmesi. Yüzüncü Yıl Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, 2009, Van. Asp SA, Daugard JR. Eccentric exercise decreases transporter GLUT4 protein in human skeletal muscle. Journal of Physiology 1995;482: 705-712. Asp SA, Richer EA. Decreased insulin action on muscle glucose transport after eccentric contractions in rats. Journal Appl Physiol 1995;79: 1338-1345. Baker J, Hullin D, Davies B. Evidence For Muscle Damage Following Variation In Resistive Force During Concentric High Intensity Cycle Ergometry Exercise. Body Mass Or Composition? Jeponline

The Aim is To İnvestigate The Effects Of Leg Volume On Muscle Damage Occured After Swimming Exercise.

Introduction: The aim is to investigate the effects of leg volume on muscle damage occured after swimming exercise.

Method: 12 male athletes between the ages of 15-17 who are engaged in swimming in Antalya Province actively participated in the study. Frustum method was used to determine the subject's leg volume (BH). A linear regression formula was used after this method was identified. The descriptiveness coefficient for this formula is R2 =, 95 and the predictive standard error is , 056. In this study blood samples were taken 5 times before-after, 24, 48, 72 hours after swimming exercise. TOTAL CK, CK-MB, TROPONIN and MYOGLOBIN blood parameters were analyzed with SIEMENS ADVIA CENTAUR XP biochemistry device to determine the muscle damage in the swimming. SPSS 20.0 statistical program was used for analysis of data. The "Shapiro-Wilk Test" was performed for the test of normality. In statistical analysis, minimum and maximum values, mean, standard deviation values were calculated. Correlation analysis was used for "Pearson" for normal distribution and "Spearman" for non-normal distribution in relation to leg volume with muscle damage. The data were evaluated according to the level of "0,05" significance.

Findings: There were statistically significant negative correlation between When RLV and Muscle Damage values were examined, RBL and TOTAL CK (r= -,608; p<0,05), 72 HLL and TOTAL CK (r= -,654; p<0,05), when LLV and Muscle Damage values were examined, RBL and TOTAL CK (r= -,611; p<0,05), 72 HLL and TOTAL CK (r= -,656; p<0,05), when TLV and muscle damage were examined, RBL and TOTAL CK (r= -,609; p<0,05), 72 HLL and TOTAL CK (r= -,655; p<0,05).

Conclusion: As a result of our findings it can be said that swimmers with large leg volume may be less exposed to muscle damage.

References: Akyüz M. Müsabaka Süresince Erkek Futbolcularda Oluşan Kas Hasarı. G.Ü Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 2007, Ankara (Danışman: Prof. Dr. Ö. Şenel). Açıkada C, Ergen E (1990). Bilim ve Spor. Ankara. Büro-Tek Ofset Matbaacılık. Al-Hazza HM, Almuzaını KS, Al-Refaee SA, Sulaıman MA, Dafterdar Al-Ghamedı A, Khuraıjı KN. Aerobic And Anaerobic Power Characteristics Of Saudi Elite Soccer Players. Journal of Sports Medicine Physical Fitness. 2002;41(1): 54-61. Allen D G. Eccentric Muscle Damage: Mechanisms Of Early Reduction Of Force, Acta Physiol. Scand.2001;171 (3): 311-319. Apple FS. Acute Myocardial Infarction And Coronary Reperfusion. Serum Cardiac Markers For The 1990s, A.M J Cline Patol.1992; 97(2) : 217-226. Armstrong N, Welsman, J.R, Chıa, M.Y.H. Short term power output in relation to growth and maturation. Br. J. Sports Med. 2001;35: 118- 124. Özkan A. Anaerobik performans ve izokinetik kuvvet değerlendirilmesinde bacak hacmi ve kütlesinin rolü. A. Ü. Sağlık bilimleri Enstitüsü, Doktora Tezi, 2011, Ankara (Danışman: Prof. Dr. G. ERSÖZ). Aslan T. Yıldızlar Kategorisi Futbol Oynayan Çocuklarda Dönem Öncesi 8 Haftalık Hazırlık Çalışmalarının Bazı Biyometrik ve Fizyolojik Özellikler Üzerine Etkilerinin İncelenmesi. Yüzüncü Yıl Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, 2009, Van. Asp SA, Daugard JR. Eccentric exercise decreases transporter GLUT4 protein in human skeletal muscle. Journal of Physiology 1995;482: 705-712. Asp SA, Richer EA. Decreased insulin action on muscle glucose transport after eccentric contractions in rats. Journal Appl

SB72

Farklı Spor Branşlarında Bir Yıllık Antrenmanın Çocukların Dayanıklılık Ve Anaerobik Güç Yetilerinin Gelişimine Etkisi

[2]Işık Bayraktar, [1]Yeliz Ay Yıldız

[1]Ptt Genel Müdürlüğü
[2]Spor Genel Müdürlüğü

Email : *isikbayraktar@outlook.com, yelizayyildiz1977@gmail.com*

Giriş: Uzun dönem sporcu gelişiminde uygun antrenmanlarla branşın gerektirdiği biyomotor yetilerin, teknik-taktik kapasitenin geliştirilmesi öngörülür. Spor branşları, atletizmin orta-mesafe branşı (ATP-CP=%15,LA=%55,O2=%30) ile güreş branşında (ATP-CP=%45,LA=%55) olduğu gibi, kullandıkları enerji sistemleri yönüyle birbirlerinden farklılık gösterir [1]. Bu araştırmanın amacını, atletizm (orta-mesafe) ve güreş antrenmanının, ergen sporcuların dayanıklılık, sürat ve anaerobik güç gelişimi üzerindeki etkilerinin incelenmesi oluşturmaktadır.

Yöntem: Araştırma grubunu sporcu eğitim merkezlerinde kayıtlı, yaş ortalaması 13.9±1.1 yıl olan, toplam 64 erkek atlet (n=30) ve güreşçi (n=34) oluşturmuştur. Sporculara bir yıl ara ile boy uzunluğu (BU) ve vücut ağırlığı (VA) ölçümü, 30 metre sürat koşu (30m) testi, 20 metre mekik koşu testi ile aktif dikey sıçrama (CMJ) testi uygulanmıştır. Elde edilen verilerden, her sporcu için beden kütle indeksi (BKI), dayanıklılık (maxVO2), Lewis nomogramına göre anaerobik güç (AnG) değerleri hesaplanmıştır [2]. Yaş (yıl), BU (cm), VA (kg), BKİ (kg/m^2), 30m (sn), AnG (kgm/s), maxVO2 (ml/kg/dk) değişkenleri için ortalama ve standart sapma (±SS) değerleri hesaplanmıştır. Her bir değişken için ön-son test farkları hesaplanmış, gelişim yüzdeleri belirlenmiştir. Verilerin analizinde uygulanan ölçümlerin branşların arasındaki farka ilişiksiz örneklemler için T-testi, tekrarlı ölçümler arasındaki fark için ise eşleştirilmiş örneklem T-testi uygulanmıştır ve anlamlılık düzeyi $p<0.05$ kabul edilmiştir.

Bulgular: Araştırma grubundaki sporcuların yaş ortalama değerleri karşılaştırıldığında branşlar arasında benzerlik gözlenmiştir (Atletizm=14.0±1.1yıl, Güreş=13.8±1.1yıl; $p>0.05$). Ön testte BU, VA, BKI, 30m ve maxVO2 değerlerinde, atlet güreşçiler arasında farklar tespit edilmiştir ($p<0.05$). Son testte ise VA ve BKİ arasında benzerlikler ($p>0.05$); BU, 30m, AnG, maxVO2 değerlerinde ise branşlar arasında farklar bulunmuştur ($p<0.05$). Ön test ve son test sonuçlarına göre değişkenlerin değerleri arasında, her iki branşta da, anlamlı farklar bulunmuştur. Gelişim yüzdeleri yönünden branşlar incelendiğinde sporcuların hem atletizm branşında, hem de güreş branşında BU, sürat, anaerobik güç ve dayanıklılık yetileri itibariyle gelişimleri benzerlik göstermektedir. VA ve BKİ değerlerinde ise güreşçiler lehine anlamlı bir fark görülmüştür.

Sonuç: Araştırmanın ilk ölçümlerinde branşlar arasında farkların bulunmasının branşların gerektirdiği özelliklerden kaynaklandığı söylenebilir. İkinci ölçümlerde ise VA ve BKİ dışında diğer değişkenlerde gruplar arasında farklar devam etmiştir. Bir yılın sonundaki farkların yüzdesi incelendiğinde sporcuların VA ve BKİ yüzdeleri dışındaki değişkenlerin benzer oranda geliştiği görülmüştür. Sonuç olarak farklı branş antrenmanlarının performans değişkenlerinin gelişimleri üzerinde farklı bir etkisi görülmemişken, güreş branşındaki sporcuların atletlere oranla VA ve BKI oranlarının arttığı söylenebilir. Kaynaklar: 1. Sönmez GT. Egzersiz ve Spor Fizyolojisi. Bolu: Ata Ofset; 2002. 37 s. 2. Tamer K. Sporda Fiziksel-Fizyolojik Performansın Ölçülmesi ve Değerlendirilmesi. 2. baskı. Ankara: Bağırgan Yayımevi; 2000.

Effect To The Development Of Stamina and Anaerobic Power Abilities For Children Of One Year Training in The Different Sport Events

Introduction: It is envisaged to develop the technical-tactical capacity and the biomotor skills required for the sport event with appropriate training in the long-term development of athletes. The sport disciplines show differences to each other in terms of using energy systems as mid-distance running (ATP-CP=15%,LA=55%,O2=30%) and wrestling (ATP-CP=45%,LA=55%) [1]. The aim of this study is to examine the effects of running (mid-distance) and wrestling training on the

stamina, speed and anaerobic power development of adolescent athletes.

Method: The study group consisted of a total of 64 male runners (n=30) and wrestlers (n=34) with a mean age of 13.9±1.1 years who were registered in Athletic Training Centers. Athletes were measured and tested two times (one year between) for body height (BH), body weight (BW), 30-meter sprint (30m) test, 20m shuttle run test and counter movement jump(CMJ) test. For each athlete, body mass index(BMI), stamina(VO2max) and anaerobic power(AnP) according to Lewis nomogram were calculated from the data obtained[2]. Mean values and standard deviation (SD) were calculated for the variables of age (years), BH(cm), BW(kg), BMI(kg/m^2), 30m(sec), AnP(kgm/s), VO2max(ml/kg/min). The pre and post test differences for each variable were calculated and the percentages of development were determined. In the analysis of the data, the difference between the events were analyzed by the T-test for independent-samples and for the difference between the repeated measures by the paired sample T-test and the significance level was accepted as $p<0.05$. Results: When the mean values of athletes' age in the study group were compared, there has been observed a similarity between the events (Running=14.0±1.1years,Wrestling=13.8±1.1years,$p>0.05$). Differences between the runners and the wrestlers were found in BH, BW, BMI, 30m and VO2max values in pre-test($p<0.05$). In the post test, similarities were found for BW and BMI ($p>0.05$), but for BH, 30m, AnP, VO2max values were found differences between the events ($p<0.05$). Significant differences were found between the values of the variables according to the pre and post test results, in both events. When the events are examined in terms of development percentages, runners and wrestlers are similar in terms of their BH, speed, AnP and stamina abilities. BW and BMI values have shown a significant difference in favor of wrestlers.

Conclusion: It can be said that the differences between the events in the pre-test of the research are due to the features required by the events. In the post-test, there were ongoing differences between the groups for the variables except BW and BMI. When the percentages of differences at the end of a year were examined, it was seen that the athletes' variables except the BW and BMI percentage developed in a similar rate.

As a result, it can be said that a different effect could not be observed on the development of the performance variables of the different events training, and the BW and BMI ratios of the wrestlers increased, compared to the runners.

SB93

Müzikli Ritim Çalışmaları ile Yapılan Taekwondo Eğitiminin Çocukların Bilişsel Gelişimlerine Etkisi

***[1]Cengiz Ölmez*, [1]Selami Yüksek**

[1]Karadeniz Teknik Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Trabzon

Email : *cengizolmez@hotmail.com.tr, selami.yuksek@ktu.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Bu araştırmanın amacı; müzikli ritim çalışmaları ile yapılan taekwondo eğitiminin çocukların bilişsel gelişimlerine (taekwondoya ait teorik bilgi ve hakimiyet düzeylerine) olan etkilerini incelemektir.

Yöntem: Daha önce hiç taekwondo deneyimi olmayan 14'ü kız, 14'ü erkek olmak üzere toplam 28 öğrencinin araştırmaya gönüllü katılımı sağlandı. Bu 28 öğrenciden 7'si kız, 6'sı erkek olmak üzere toplam 13 kişilik deney grubu ve 7'si kız, 8'i erkek olmak üzere toplam 15 kişilik kontrol grubu oluşturuldu. Katılımcıların 12 hafta süren eğitim süreçlerinde; kontrol grubuna, klasik taekwondo antrenmanı yaptırılırken, deney grubuna ise; aynı antrenman programına ilave olarak, antrenman içinde çeşitli tempolarda (50-200 bpm) müzikli ritim çalışmaları yaptırıldı. Bu ritim çalışmaları öğrenme, uygulama ve pekiştirme aşamalarında, hareketin tüm parçalarının ritim eşliğinde söylenmesi, canlandırılması, uygulanması ve tekrar edilmesi yoluyla yapıldı. Araştırma sonunda sporcuların bilişsel gelişimleri (taekwondo temel tekniklerine ait teorik bilgi ve hakimiyet düzeyleri), teorik teknik bilgi formu ile belirlendi. Verilerin istatistiksel analizi için SPSS 23.0 istatistik programı kullanıldı ve anlamlılık düzeyi olarak $p<0,05$ değeri alındı.

Bulgular: Araştırmadan elde edilen bulgular, deney grubu katılımcılarının göstermiş olduğu gelişim düzeyi ile kontrol grubu katılımcılarının göstermiş olduğu gelişim düzeyi arasında, deney grubu lehine belirgin bir fark olduğunu gösterdi.

Sonuç: Spor eğitiminde ritim ve müziğin doğru şekilde kullanılmasının, sporcuların bilişsel gelişimlerine katkıda bulunarak, performans gelişimlerini önemli derecede hızlandırabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Taekwondo Eğitimi, Bilişsel gelişim, Ritim, Müzik **Not:** Bu çalışma yüksek lisans tezinden uyarlanmıştır.

The Effect of Taekwondo Training Made with Rhythm with Music Trainings on Cognitive Developments of Children

Purpose: The purpose of the study was to investigate the effects of taekwondo training made with rhythm trainings along with music on cognitive developments of children.

Method: An experimental group who are inexperienced in taekwondo composed of 7 girls and 6 boys totally 13 students and a control group who are inexperienced in taekwondo composed of 7 girls and 8 boys totally 15 students were formed with 14 boys and 14 girls totally 28 students with voluntary participation. During 12-week training durations of participants were applied classic taekwondo training applications to the control group and rhythm training with music applications with different tempos (50-200 bpm) in the working in addition to the same training programs to the experimental group. This rhythm studies were performed with saying, vitalization and repeating methods along with rhythm of all pieces of motion in learning, practicing and consolidation phases. The taekwondo theoretical technique knowledge form was used for cognitive developments (theoretical knowledge and mastery levels of taekwondo main techniques) of athletes at the end of research. SPSS 23.0 statistical software was used to statistical analyses of data and the statistical significance was set at $p<0.05$. Results: The results obtained on the research indicated that there were significant differences between experimental group and control group in favor of experimental group.

Conclusion: It was thought that using of rhythm and music in sport education correctly can accelerate performance developments by contributing cognitive developments of athletes.

Keywords: Taekwondo Education, Cognitive Development, Rhythm, Music **Note:** This study was adapted from master's thesis.

SB94

Müzikli Ritim Çalışmaları ile Yapılan Taekwondo Eğitiminin Çocukların Teknik Gelişimlerine Etkisi

[1]Cengiz Ölmez, [1]Selami Yüksek

[1]Karadeniz Teknik Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Trabzon

Email : *cengizolmez@hotmail.com.tr, selami.yuksek@ktu.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Bu araştırmanın amacı; müzikli ritim çalışmaları ile yapılan taekwondo eğitiminin çocukların teknik gelişimlerine olan etkilerini incelemektir.

Yöntem: Bu amaçla, daha önce hiç taekwondo deneyimi olmayan 14'ü kız, 14'ü erkek olmak üzere toplam 28 öğrencinin araştırmaya gönüllü katılımı sağlandı. Bu 28 öğrenciden 7'si kız, 6'sı erkek olmak üzere toplam 13 kişilik deney grubu ve 7'si kız, 8'i erkek olmak üzere toplam 15 kişilik kontrol grubu oluşturuldu. Katılımcıların 12 hafta süren eğitim süreçlerinde; kontrol grubuna, klasik taekwondo antrenmanı yaptırılırken, deney grubuna ise; aynı antrenman programına ilave olarak, antrenman içinde çeşitli tempolarda (50-200 bpm) müzikli ritim çalışmaları yaptırıldı. Bu ritim çalışmaları öğrenme, uygulama ve pekiştirme aşamalarında, hareketin tüm parçalarının ritim eşliğinde söylenmesi, canlandırılması, uygulanması ve tekrar edilmesi yoluyla yapıldı. Araştırma sonunda sporcuların taekwondoya ait teknik gelişimleri, poomse uygulaması (poomsae taegeuk sam jang) ile belirlendi. Verilerin istatistiksel analizi için SPSS 23.0 istatistik programı kullanıldı ve anlamlılık düzeyi olarak $p<0,05$ değeri alındı.

Bulgular: Araştırmadan elde edilen bulgular, deney grubu katılımcılarının göstermiş olduğu gelişim düzeyi ile kontrol grubu katılımcılarının göstermiş olduğu gelişim düzeyi arasında, deney grubu lehine belirgin bir fark olduğunu gösterdi.

Sonuç: Spor eğitiminde ritim ve müziğin doğru şekilde kullanılması, sporcuların psikomotor gelişimlerine katkıda bulunarak, performans gelişimlerini önemli derecede hızlandırmaktadır. Anahtar Kelimeler: Taekwondo Eğitimi, Teknik Gelişim, Ritim, Müzik **Not:** Bu çalışma yüksek lisans tezinden uyarlanmıştır.

The Effect Of Taekwondo Training Made With Rhythm With Music Trainings On Technical Developments Of Children

Purpose: The purpose of the study was to investigate the effects of taekwondo training made with rhythm trainings along with music on technical developments of children.

Method: For this purpose, an experimental group who are inexperienced in taekwondo composed of 7 girls and 6 boys totally 13 students and a control group who are inexperienced in taekwondo composed of 7 girls and 8 boys totally 15 students were formed with 14 boys and 14 girls totally 28 students with voluntary participation. During 12-week training durations of participants were applied classic taekwondo training applications to the control group and rhythm training with music applications with different tempos (50-200 bpm) in the working in addition to the same training programs to the experimental group. This rhythm studies were performed with saying, vitalization and repeating methods along with rhythm of all pieces of motion in learning, practicing and consolidation phases. The poomsae application (Poomsae Taegeuk Sam Jang) were used for taekwondo technical improving of athletes at the end of research. SPSS 23.0 statistical software was used to statistical analyses of data and the statistical significance was set at $p<0.05$.

Results: The results obtained on the research indicated that there were significant differences between experimental group and control group in favor of experimental group. Conclusion: Using of rhythm and music in sport education correctly accelerate psychomotor developments of athletes significantly. Keywords: Taekwondo Education, Technical Development, Rhythm, Music **Note:** This study were adapted from master's thesis.

SB95

Özel Yetenek Sınavı İle Öğrenci Alan Spor Lisesi Örneğinde Kategorik Teog Puanları İle Yerleştirme Puanlarının Karşılaştırılması

[2]Zeynep Filiz Dinç, [2]Kamil Dikici, [1]İlknur Özdemir

[1]Pamukkale Üniversitesi, Acıpayam Meslek Yüksekokulu, Denizli
[2]Çukurova Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Adana

Email : *zdinc@cu.edu.tr, kdikici@cu.edu.tr, nurozdemir@pau.edu.tr*

Çalışmanın amacı özel yetenek sınavı ile öğrenci alan spor lisesinde sınavı kazanan ve okula devam eden öğrencilerin kategorik Temel Eğitimden Orta Öğretime Geçiş (TEOG) puanları ile, yerleştirme puanı (YP), sportif başarı puanı (SBP) ve ağırlıklı genel not ortalaması (AGNO)'nın karşılaştırılmasıdır. Çalışma Adana İlin'de 2015-2016 eğitim-öğretim yılında spor lisesi sınavına giren 108 kişi arasından sınavı kazanarak okula devam eden 83 öğrenci (erkek:65; kız:18) ile gerçekleştirilmiştir. Katılımcılar TEOG başarı puanlarının dağılımına göre en yüksek ve en düşük değerler dikkate alınarak cinsiyete göre 3 kategoriye ayrılmıştır. TEOG puan sıralamasına göre erkekler (nerkek1=160-219,99; nerkek2=220-279,99; nerkek3=280-330) ve kadınlar (nkadın1=194-235,99; (nkadın2=236-277,99; (nkadın3=280-320) belirtilen puan aralıklarına göre kategorize edilmiştir. Katılımcıların koordinasyon parkuru, 20 m sürat, durarak uzun atlama dereceleri, ritim, sporcu özgeçmiş puanları ile yıl sonu AGNO puanları karşılaştırılmıştır. Verilerin analizinde SPSS 16.00 programı kullanılarak TEOG puanları ile sportif başarı ve yerleştirme puanları arasında fark olup olmadığına belirlemek amacıyla Kruskal Vallis testi, farklılıkların hangi gruplar arasında olduğunu belirlemek için ikili karşılaştırmalarda Mann-Whitney U testi kullanılmıştır. Araştırma sonucunda; kategorik olarak yapılan değerlendirmede erkek gruplarında TEOG (nerkek1=12,00; nerkek2=34,00; nerkek3=55,00) ve AGNO (nerkek1=17,09; nerkek2=33,05; nerkek3=50,38) sıra ortalaması karşılaştırmasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmuştur ($p<0,05$). TEOG puanlarının anlamlı olduğu gruplar nerkek1-nerkek3 (U=,000, Z=-5,675, $p<0,05$); nerkek1- nerkek2 (U= ,000, Z=-5,675, $p<0,05$) ve nerkek2- nerkek3 (U= ,000, Z=-5,547, $p<0,05$). AGNO ortalamasının anlamlı olduğu gruplar nerkek1-nerkek3 (U=10,000, z=-5,440 $p<0,05$); nerkek1- nerkek2 (U=107,000, z=-3,160, $p<0,05$) ve nerkek2 nerkek3 (U=87,000, z=-3,558, $p<0,05$) olarak tespit edilmiştir. Kadınlarda TEOG sıra ortalamasında ise (nkadın1=2,5; nkadın2=8,00 nkadın3=15,00) nkadın2-nkadın3 (U=9,000, z=-1,981 $p<0,05$) grupları arasında istatistiksel farklılık ortaya çıkmıştır. Ayrıca erkek gruplarında istatistiksel olarak anlamlı farklılık olmamasına rağmen AGNO'sı en düşük olan n1 grubunun 20 m sürat, durarak uzun atlama ve sportif özgeçmiş puanları, n3 grubunun koordinasyon puanı sıra ortalamasının diğer gruplardan yüksek olduğu tespit edilmiştir. Kadın gruplarında ise, n1 grubunun 20 m sürat, durarak uzun atlama ve ritim puanları, n3 grubunun ise koordinasyon puanı sıra ortalaması yüksektir. Ayrıca kadın ve erkek n1 gruplarında 1 akademik yıl sonunda TEOG puanlarına benzer şekilde AGNO ortalamalarının da diğer gruplardan düşük olduğu tespit edilmiştir. Sonuç olarak spor liselerini düşük TEOG puanları ile kazanan öğrencilerin eğitim-öğretim hayatında başarı düzeyleri benzer şekilde devam etmektedir. Bu nedenle spor liselerini kazanan sportif başarıları yüksek öğrencilerin hedeflerine ulaşabilmeleri için akademik başarılarını da arttırmaları gerekmektedir. Bu öğrencilerin eğitim öğretim hayatlarında akademik donanım ve başarılarını arttırmak amacıyla ders dışı etüt çalışmalarına yer verilmesinin faydalı olacağı düşünülmektedir.

Comparison Of Categorical Teog Scores and Placement Scores in The Case Of Sports High Schools That Receive Students With Special Aptitude Test

The aim of the study is to compare the categorical Transition from Basic Education to Secondary Education (TEOG) scores and Placement Scores (PS), Sportive Success Scores (SSS) and Weighted General Scores Average (WGSA) scores of the students who win the TEOG Exam and attend the Sports High Schools that receive students with Special Aptitude Tests. The study was conducted with 83 students (males: 65; females: 18) among 108 students who took the Acceptance Exam for Sports High School and who were accepted to it in Adana in 2015-2016 Academic Year. The participants were grouped under three categories by considering their TEOG scores according to gender. According to TEOG Exam Score, the students were categorized as follows; male students (nmales1=160-219,99; nmales2=220-279,99; nmales3=280-330) and females (nfemales1=194-235,99; (nfemales2=236-277,99; (nfemales3=280-320). The Coordination Tract, 20m speed test, standing long jump levels, rhythm, sportsmen background scores and end-of-the-year WGSA scores of the participants were compared. In analyzing the data, the SPSS 16.00 Program was used, and the Kruskal Vallis Test was applied to determine whether there were any differences between the TEOG Scores and sportive success and placement scores. In order to determine between which groups the differences were,

the Mann-Whitney U Test was used in bilateral comparisons. As a result of the categorical analyses it was determined that there was a statistically significant difference between the male groups TEOG (nmales1=12,00; nmales2=34,00; nmales3=55,00) and WGSA (nmales1=17,09; nmales2=33,05; nmales3=50,38) in average range scores (p<0,05). The groups in which TEOG scores were significant were; nmales1-nmales3 (U=,000, Z=-5,675, p<0,05); nmales1- nmales2 (U= ,000, Z=-5,675, p<0,05) and nmales2-nmales3 (U= ,000, Z=-5,547, p<0,05). The groups in which WGSA scores were significant; nmales1-nmales3 (U=10,000, z=-5,440 p<0,05); nmales1- nmales2 (U=107,000, z=-3,160, p<0,05) and nmales2- nmales3 (U=87,000, z=-3,558, p<0,05). A statistically significant difference was detected in female groups in TEOG score range (nfemales1=2,5; nfemales2=8,00 nfemales3=15,00) nfemales2-nfemales3 (U=9,000, z=-1,981 p<0,05). In addition, although there was no statistically significant differences in male groups, it was determined that the 20m speed, standing long jump and sportive background scores of the n1 group whose WGSA scores were the lowest; and the coordination track ranging average scores of the n3 Group were higher than the other groups. In female groups, the 20m speed, standing long jump and rhythm scores of n1 Group, and the coordination track average scores of n3 Group were higher than the others. In addition, it was also determined in female and male n1 Groups that the WGSA average scores were lower than the other groups after 1 academic year, which is similar to the case in TEOG Scores. As a result, the success levels of students who win the Sports High Schools with lower TEOG scores continue in a similar manner during their educational lives. For this reason, students who win Sports High Schools and who have high sportive success levels must increase their academic success to reach their goals. It is considered to be beneficial to provide these students with extra-curricular studies to increase their success and academic equipment in their educational lives.

SB96

2016 Avrupa Şampiyonasında Mücadele Eden Takımların Gol Analizi

[2]Özgür Bostancı , [1]Ömer Faruk Yazıcı , [2]Abdurrahim Kaplan , [2]Levent Ceylan , [2]Arif Satıcı , [2]M.Hakan Mayda

[1]Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Tokat
[2]Yaşar Doğu Spor Bilimleri Fakültesi, Samsun

Email : *bostanci@omu.edu.tr, o-farukyazici@hotmail.com, selcukbesyo85@gmail.com , leventceylan17@hotmail.com , arifsatici@gmail.com, hakan_mayda@hotmail.com*

Giriş: Futbol takımları, performansın etkin kullanımı için oyuncularının yetenek ve stratejilerini en üst seviyede kullanmaya ihtiyaç duyarlar. Futbol gibi takım sporlarında performansın değerlendirilmesi bireysel sporlara göre daha zordur. Bu nedenle farklı oyun kalıplarını belirlemek amacıyla bilgisayarlı maç analiz yöntemini kullanırlar. Analiz programları, maç içerisindeki tüm hareketlerle ilgili verilerin toplanması ve istenilen bilgiye anında ulaşılmasını sağlar. Ayrıca futbolcunun maç içerisindeki fiziksel, teknik ve taktik performansının analiz edilerek değerlendirilmesini mümkün kılar. Böylelikle, antrenörler müsabakanın ardından, analiz sonuçlarını kendi düşünceleriyle birleştirerek bir sonraki müsabakaya yönelik taktiksel varyasyonlar yapabilme imkânı elde ederler.

Amaç: Bu çalışmanın amacı, Fransa'da düzenlenen 2016 UEFA Avrupa Futbol Şampiyonasında yer alan 24 ülkenin ulusal futbol takımının oynandığı 51 resmi müsabakada sergilemiş oldukları şut, pas ve topa sahip olma parametrelerinin gol ile ilişkisinin değerlendirilmesidir.

Metot: Çalışmada kullanılan veriler, performans analizi yapan PROZONE programından elde edilmiştir. Araştırma kapsamında yapılan istatistiksel analizler, SPSS 21. istatistik paket programı aracılığıyla gerçekleştirilmiştir. Veriler arasındaki ilişki Pearson korelasyon testi ile incelenmiştir.

Bulgular: Araştırmadan elde edilen bulgular doğrultusunda, şut ve atılan gol arasında yapılan korelasyon analizi sonuçları; toplam şut sayısı, hedefi bulan şut ve hedefi bulan şut ortalaması ile gol arasında pozitif yönde yüksek düzeyde bir ilişkinin olduğunu göstermiştir (sırasıyla; r=0.792, 0.903, 0.714). Pas ve gol ilişkisi incelendiğinde, toplam pas sayısı (r=0.753), toplam ileri pas (r=0.819) ve 3. bölgeye atılan pas (r=0.748) ile gol arasında pozitif yönde yüksek düzeyde ilişki olduğu görülmüştür. Ayrıca, 34+metre pas uzunluğu ortalaması ile gol arasında ise negatif yönde orta seviyede anlamlı bir ilişkinin olduğu tespit edilmiştir (r=-0.449). Topa sahip olma parametresi incelendiğinde, genel (r=0.118), ilk yarı (r=0.170) ve ikinci yarı (,-0.066) topa sahip olma yüzdesi ile gol arasında ilişki olmadığı tespit edilmiştir. Rakipten top çalma ile gol arasında yapılan korelasyon analizi sonuçlarında ise yüksek düzeyde ilişki görülmüştür (r=0.796).

Sonuç ve Tartışma: Sonuç olarak, araştırma bulgularında şut, pas ve topa sahip olma ve top çalmanın gole etki ettiği ve aralarında anlamlı ilişki olduğu açıkça görülmüştür. Yani, takımların kaleye attıkları şut sayıları, top çalma sayıları ve pas sayıları arttıkça gol sayılarının da arttığı anlamına gelmektedir. Buradan hareketle, bugünkü modern futbolda başarıyı elde edebilmek için isabetli şutların artırılmasına, rakipten top çalmalara yönelik antrenman planlanması yapılması ve oyun esnasında pas sayısının artması ile birlikte topa daha fazla sahip olunmasını önerebiliriz.

Kaynaklar Carlıng, C., Wıllıams, A. M and Reılly, T. (2005). Handbook of Soccer Match Analysis: a systematic approach to improving performance, Abington, UK: Routledge. Scoulding, A., James, N. and Taylor, J. (2004). Passing in the soccer World Cup 2002. International Journal of Performance Analysis in Sport, 4 (2), 36–4. Sönmeyenmakas, A. (2008). UEFA Şampiyonlar Ligi'nde atılan gollerin analizi. Yüksek Lisans tezi, Trakya Üniversitesi, Edirne. Müniroğlu, S. (2009). Futbolda müsabaka analizi ve gözlemin önemi. 3.Ulusal Futbol ve Bilim Kongresi, 9-11 Ocak, Antalya.

Goal Analysis Of Teams Competing in 2016 European Championship

Introduction: For the performance, football teams need to use the player's abilities and strategies at the highest level. Evaluation of performance in team sports such as football is more difficult than individual sports. Different game patterns of football teams are determined by the analysis method of match. Analysis programs allow the collection of information about all the movements in the match and the instant access to the desired information. In addition, It makes it possible to evaluate analyzing the physical, technical and tactical performance of soccers in the match. Thus, following the competition, trainers evaluate the result of conducted analysis and gain the opportunity of offering tactical variations for the next competition.

Purpose: The aim of this study 2016 UEFA European Football Championship held in France exist in 24 of the country's national football team played 51 official score a shot, pass and possession of ball they have exhibited to have the ball with the goal is to evaluate the relationship of parameters.

Method: The data used in the study was obtained from the PROZONE program, which making the performance analysis. For the statistical analyzes was used by SPSS 21 statistical program. The relationship between the data was examined by Pearson correlation test.

Results: From research findings, the correlation analysis results between the shot and the goal scored showed that there was a high level of positive correlation between the total number of shots, the shot that found the target, the shot average which was the target and the goal (respectively; r=0.792, 0.903, 0.714). Examined the relationship between pass and goal, total number of pass (r = 0.753) , total forward pass (r = 0.819) and pass to 3rd zone (r = 0.748) scoring with a high level of positive relationship between. Besides, it was found that there is a meaningful relationship between the mean of 34 + meter pass length and the goal on the negative side (r = -0.449). When the ball possession parameter is examined, It was found that there was no relation between the percentage of possession of the ball in general (r = 0.118), the first half (r = 0.170) and the second half (-0.066). A high level of correlation was observed in the results of correlation analysis between tackle and goal (r = 0.796).

Conclusion and Discussion: As a result, it was clearly seen that shot, pass, and possession of ball and tackled at goal influenced the score and there was a meaningful relationship between them. Namely, as number of teams shot, tackles and pass increase, ıt means that the number of goals is also increasing. From hence, to achieve success in today's modern Football, ıt may be advisable to increase the number of correct shots, to plan training for the opponent to tackles, and to increase the number of passes during the game.

SB97

Akut Kreatin Yüklemesinin Yorgunluk ve Anaerobik Performans Üzerine Etkisi

***[1]Osman Ateş*, [1]Burçak Keskin, [2]Bülent Bayraktar**

[1]İstanbul Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, İstanbul
[2]İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi, İstanbul

***Email :** osman-ates@hotmail.com, osman-ates@hotmail.com, burcakka@hotmail.com, bulentbayraktar@gmail.com*

Bu çalışma akut kreatin monohidrat yüklemesinin yorgunluk ve anaerobik performans üzerine olan etkisini incelemek amacı ile yapılmıştır. Çalışmaya 30 genç futbolcu katılmıştır. Katılımcılar hiçbir gıda takviyesi almadan, 5 gün, kg başına 0.3 gr süt tozu alarak ve ardındaki 5 gün, kg başına 0.3 gr kreatin monohidrat kullanarak antrenmanlarına devam etmişlerdir. Aralarında 10 sn dinlenme süresi bulunan 6x35m sprint toplam zamanları, yorgunluk indeksleri ve tek tekrar 35 m sprint zamanları incelenmiştir. Kreatin yüklemesi sonrası tekrarlı sprint toplam zamanlarında olumlu yönde bir fark bulunsa da istatistiksel olarak anlamlılık bulunamamışken ($p>0.05$), yorgunluk indeksi ve tek tekrarlı 35 m sprint zamanı arasında olumlu yönde anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir ($p<0.05$). Futbolda, bir oyun içerisinde koşulan toplam mesafeden çok tekrarlı sprint sayılarının fazla olması ile oyun performansı arasında doğrudan olumlu ilişkilerin olduğu bilinmektedir. Sonuç olarak, 5 gün süresince, kg başına 0.3 gr akut kreatin yüklemesinin tek tekrarlı sprint ve yorgunluk indeksi değerleri üzerine istatistiksel olarak anlamlı düzeyde etkisi vardır. Yüksek şiddetli efor aralarındaki toparlanma süresi performansı etkilediği için kreatin monohidrat, ergojenik yardımcı olarak kullanılabilir.

The Effect Of Acute Creation Loading On Fatigue and Anaerobic Performance

This study was carried out with the aim of investigating the effect of acute creatine monohydrate loading on fatigue and anaerobic performance. Thirty young players participated in the study. Participants continued their training without taking any food supplements for 5 days, taking 0.3 g of milk dust per kg for 5 days, using 0.3 g creatinine monohydrate per kg for 5 days. A total of 6x35m sprint times, fatigue index with a 10-second rest period between them. Single repeat sprint times of 35m were examined as well. There was not a statistically significant difference ($p> 0.05$), although there was a positive difference in total sprint time after creatine loading, Significant differences were found between fatigue index and single repeat 35 m sprint time ($p <0.05$). In soccer, it is known that there is a direct positive relationship between game performance and the number of repeated sprint numbers in a game. In conclusion, there was a statistically significant effect of 0.3 g of acute creatine loading per kg over 5 days on the single repeated sprint and fatigue index values. The creatine monohydrate can be used as an ergogenic aid for recovery periods between high-intensity efforts that affects performance.

SB98

Futbolcularda Yüksek Şiddetli Aerobik İnterval ve Tekrarlı Sprint Antrenman Modelinin Aerobik ve Anaerobik Performans Üzerine Etkisi

[1]Osman Ateş

[1]İstanbul Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, İstanbul

Email : *osman-ates@hotmail.com*

Futbol oyunu tekrarlı sprintlerin koşulduğu anaerobik enerji yolunun kullanıldığı aerobik temelli bir spordur. Özellikle uluslararası düzeyde yer alan futbolcuların maç sırasında kısa ve uzun mesafe sprint sayıları oldukça fazla ve toparlanma periyotlarının olduğu, tekrarlanan aktiviteleri kapsamaktadır. Amaç:Bu çalışmanın amacı yüksek şiddetli aerobik interval antrenman modeli ile tekrarlı sprint antrenman modelinin futbola özgü dayanıklılık göstergesi olan Yo-Yo aralıklı toparlanma, tekrarlı sprint yeteneği ve çeviklik üzerine olan etkilerini araştırmaktır.

Gereç ve Yöntemler: Çalışmaya 20 (ortalama yaş:17,4±0,64yıl, vücut ağırlığı:64,7±6,04 kg ve boy uzunluğu 172,6±4,57cm) genç futbolcu katılmıştır. Futbolcular YYIRT1, 6x35m tekrarlı sprint (Rast) ve çeviklik ön testleri sonrasında yüksek şiddetli aerobik interval ve tekrarlı sprint antrenman modelini uygulayan gruplar olarak 2'ye ayrılmıştır. 1.grup 6 hafta, hafta da 2 gün, tekrarlı sprint antrenmanı olarak 3x (6x40m) uygulamış, 2.grup 6 hafta, haftada 2 gün, yüksek şiddetli aerobik interval antrenman olarak maksimal kalp atım sayısının %90 seviyesinde 4x4 dk koşu protokolünü uygulamıştır.

Bulgular: Tekrarlı sprint ve yüksek şiddetli aerobik interval antrenmanlarının YYIRT1 üzerine olumlu etkisi olsa da gruplar arası anlamlı farklılık tespit edilememiştir ($p>0,05$). Tekrarlı sprint antrenman modelini uygulayan grubun rast testi toplam zamanı ve yorgunluk indeksi verilerinde anlamlı farklılıklar bulunmuştur ($p<0,05$). Her iki antrenman modelin sağdan dönüş çeviklik değerleri üzerinde anlamlı etki yaratmıştır ($p<0,05$).

Sonuç: Sezon içinde antrenman planlarına ek olarak haftada 2 gün yapılan yüksek şiddetli aerobik interval antrenman modeli ya da tekrarlı sprint antrenman modeli YYIRT1 seviyelerini olumlu seviyede etkilemiştir. Literatürdeki çalışmalar incelendiğinde tekrarlı sprint antrenman modelini uygulayan grupların YYIRT1 sonuçları anlamlı düzeyde daha farklı bulunmasına rağmen çalışmamızda gruplar arası anlamlı bir farklılık tespit edilememiştir. Ancak tekrarlı sprint antrenman modelini uygulayan grubun tekrarlı sprint toplam zamanı düşüş göstermiş, yorgunluk indeksi daha iyi duruma gelmiş, dolayısıyla futbolcuların performansları olumlu düzeyde etkilenmiştir. Çalışmamızda gruplara uygulanan hem yüksek şiddetli aerobik interval hem de tekrarlı sprint antrenman modelinin çeviklik üzerinde anlamlı düzeyde etkisi olduğu belirlenmiştir.

Effect of High Intensity Aerobic Interval Training and Repeated Sprint Training on Aerobic and Anaerobic Performance in Soccer Players

Soccer is an aerobic-based sport in which players run repeated sprints, which uses anaerobic energy. This is particularly true for soccer players playing at the international level, which requires them to display many repeated sprints in addition to short- and long-term sprints with recovery periods.

Objective: The aim of this study is to examine the effects of the high-intensity aerobic interval training model and the repeated sprint training model on Yo-Yo intermittent recovery, because repeated sprint ability and agility are inherent to soccer.

Material and Methods: The study sample consisted of 20 young players (mean age: 17.4, SD age: 0.64 years, mean body weight: 64.7 SD body weight: 6.04 kg, mean height: 172.6 cm, SD height: 4.57cm). After the players completed YYIRT1, 6x35m repeated sprint (Rast) and agility pretests, they were separated into two groups. One group practiced with the high-intensity aerobic interval training model and the other group practiced with the repeated sprint training model. Players in the first group completed 3x (6x40m) repeated sprint training twice a week for six weeks while players in the second group completed 4x4 minute sprints at 90% maximal heart rate for high-intensity aerobic interval training twice a week for six weeks.

Results: Although repeated sprint training and high-intensity aerobic interval training had positive effects on YYIRT1, no statistically significant difference was found between the groups ($p>0.05$). However, statistically significant differences were seen in Rast test total time and the fatigue index of the players practicing in the repeated sprint training model ($p<0.05$). Both training models showed significant effects on agility rates in dextrorotatory ($p<0.05$).

Conclusion: Repeated sprint training or high-intensity aerobic interval training practiced twice a week in addition to regular training were observed to affect YYIRT1 levels positively. In the literature, although significant differences in YYIRT1 results were indicated for players applying the repeated sprint training model, a significant difference between the groups was not seen in the current study. However, within the group using the repeated sprint training model, their repeated sprint total time decreased and their fatigue index improved, showing an improvement in their performance. This study also indicated that both high-intensity aerobic interval and repeated sprint training models significantly influenced agility levels of the participant players

SB106

İki Farklı Kuvvet Antrenmanının Futbolcularda Kas Kuvveti Ve Teknik Beceriler Üzerine Etkisinin İncelenmesi

[1]Caner Batuhan Koç, [1]Özhan Bavlı

[1]Çanakkale Onsekiz Mart Üniversiesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Çanakkale

Email : *canerbatuhankoc@gmail.com, ozhanbavli@hotmail.com*

Giriş: Futbol dünya çapında popüler olan ve her yaş gurubundan katılımcısını bulan bir takım oyunudur. Takımlar arasında gittikçe artan rekabet ve yeni yıldız bulma arayışı nedeni ile futbolcu bulma yaşları gittikçe aşağılara inmektedir. Bu erken yaşlarda sporla tanışan bireylere uygulanacak antrenmanlar onların ileride nasıl bir yıldız olacağını önemli şekilde etkilemektedir. Literatürde birçok antrenman modeli bulunmakla birlikte alternatif modeller arayışı sürmektedir. Özellikle gelişim çağındaki sporculara uygulanacak antrenman modelleri daha da önem içermektedir.

Amaç: gelişim çağındaki sporculara uygulanacak antrenman modelleri ve etkilerinin araştırıldığı çalışmalara oldukça ihtiyaç duyulmaktadır. Bu nedenle bu çalışma iki farklı kuvvet antrenman modelinin gelişim çağındaki futbolcuların kuvvet performansı ve futbol teknik becerilerine etkisini araştırmak amacıyla yapılmıştır. Metod: Çalışmaya 14-16 yaşları arası 18 futbol sporcusu gönüllü olarak katılmıştır. Sporcular rastgele 3 guruba ayrılmıştır (deney1: 6, deney2: 6, kontrol gurubu: 6). Sporculara sekiz hafta (haftada 3 gün) boyunca futbol teknik antrenmanı (45dk) uygulanmış, ancak deney gurupları futbol antrenmanına ek olarak iki farklı kuvvet antrenmanına; dinamik kuvvet (30 dk bacak ve gövde kaldırma egzersizleri 20-45 tekrar x 2 set x 2-5 dk dinlenme)ve statik kuvvet antrenmanı (30 dk gövde ve bacak sabitleme egzersizleri 25-90 sn x 2 set 2-5 dk dinlenme) çalışmışlardır. Çalışma öncesi ve sonrası sporcuların mekik (1 dk boyunca dizle bükülü ve eller ensede maksimum tekrar sayısı gözlendi), durarak uzun atlama (başlangıç noktasından çift ayak maksimum tek sıçrama ile ilerleme mesafesi gözlemlendi), şınav testi (şınav pozisyonunda 30 sn de maksimum tekrar sayısı gözlemlendi) ve futbol beceri; pas, şut ve top sürme becerileri Mor&Christian futbol yetenek testi ile gözlemlenmiştir. Veriler SPSS programında, grupların öntest-sontest derecelerinin analizi için Wilcoxon işaretli sıra testi, guruplar arası öntest-sontest derecelerinin farkı için Kruskal Wallis analizi kullanılmıştır. Bulgular $p<0,05$ düzeyinde anlamlı kabul edilmiştir.

Bulgular: Analizler sonucunda dinamik, statik ve kontrol guruplarının öntest sontest ölçümleri arasındaki fark ortalamaları sırasıyla; mekik: 8,1±2,4 tekrar, 7,1±3,1 tekrar, 2,1±1,1 tekrar, şınav: 1,6±1,6 tekrar, 2,1±0,9 tekrar, 0,8±1,3 tekrar, uzun atlama : 0,1±0,1 metre, 0,1±0,1 metre, 0,1±0,1 metre, şut: 4,1±4,8 puan, 10,1±11,1 puan, 2,1±6,1 puan, slalom; -0,4±0,2 saniye, -0,7±0,5 saniye, -0,1±0,1 saniye ve pas: 1,6±1,6 puan, 2,1±09 puan, 0,8±1,3 puan olarak belirlenmiştir. Dinamik gurup şut ve pas değişkenli dışında istatistiksel anlamda gelişim gösterirken ($p<0,05$), statik gurup sadece şut becerisi dışında tüm değişkenlerde istatistiksel anlamda gelişim göstermiştir ($p<0,05$). Kontrol gurubu ise sadece mekik performansında istatistiksel anlamda gelişim göstermiştir ($p<0,05$). Deney gurupları gözlemlenen değişkenler açısından anlamlı farklılık oluşturacak şekilde gelişim göstermemişken kontrol gurubu ile karşılaştırıldıklarında ise mekik, slalom ve uzun atlama testleri puanları bakımından deney gurupları lehine anlamlı farklılıklar oluşturduğu belirlenmiştir ($p<0,05$).

Sonuç ve Tartışma: Çalışma sonucunda dinamik ve statik kuvvet antrenmanı yapan futbolcular, kuvvet, patlayıcı güç ve futbol teknik becerisi bakımından benzer gelişim özellikleri gösterirken, yapmayan guruba göre mekik, slalom ve uzun atlama performansı bakımından anlamlı şekilde daha fazla gelişim göstermişlerdir. Bu veriler ışığında gelişim çağındaki futbolculara uygulanacak sekiz haftalık dinamik ve statik kuvvet antrenmanlarının futbolcuların karın kası kuvveti ve patlayıcı kuvvet performansı ve futbola özgü top sürme becerisini geliştirmede etkili bir yöntem olarak kullanılabileceği söylenebilir.

An Investigation of the Effect of Two Different Strength Training on Muscular Strength and Technical Skills in Football

Introduction: Because of the popularity of the football game, creating a new star and their traning types is more important. The training young players may affect them became star or not. There are many training models in the literature and they

are looking for alternative models.

Objective: Training models to be applied to the athletes in the developmental era and studies investigating their effects are highly needed. For this reason, this study was carried out to investigate the effect of two different strength training models on strength performance and soccer technical skills of footballers in the developmental era.

Method: 18 footballers in 14 -16 age participated in the study voluntarily. Athletes were randomly divided into 3 groups (experiment 1 n: 6, experiment 2 n: 6, control n: 6). Players performed football training (45 min) for 8 weeks (3 days a week), experimental groups had two different strength trainings in addition to football training; dynamic strength training (30 min leg and body lifting exercises 20-45 repetition x 2 set x 2-5 min rest) and static strength training (30 min body and leg rest exercises 25-90 sec x 2 sets 2-5 min rest) Before and after the study, curl up test (maximum repetition in 1 minute), push-up test (maximal repetition in push-up position in 30 seconds), long jump test (maximal distance from start position with two leg in one jump) and football skill test (passing, shooting and dribbling skills were observed with Mor&Christian soccer test) were observed. Data analyzed in SPSS program, the Wilcoxon signed rank test was used to observe pretest-posttest grades of the groups, and the Kruskal Wallis was used for the difference between the pretest-posttest grades between the groups.

Findings: were accepted as significant at p <0.05 level. Findings: As a result of the analyzes, the difference between the pre- and posttest of the dynamic, static and control groups were; curl up: 8,1 ± 2,4 times, 7,1 ± 3,1 times, 2,1 ± 1,1 times, push-up: 1,6 ± 1,6 times, 2,1 ± 0,9 times, 0 times , 8 ± 1.3 repetitions, long jump: 0,1 ± 0,1 meters, 0,1 ± 0,1 meters, 0,1 ± 0,1 meters, shooting: 4,1 ± 4,8 points, 10 , 1 ± 11.1 points, 2.1 ± 6.1 points, dribling; -0,4 ± 0,2 seconds, -0,7 ± 0,5 seconds, -0,1 ± 0,1 seconds and passing: 1,6 ± 1,6 points, 2,1 ± 9 points, 0, 8 ± 1.3 points. Static group showed significant improvement in all variables except shooting skill (p <0,05) while dynamic group showed statistical improvement (p <0,05) except shooting and passing. Control group showed statistically improvement in curl up (p <0,05). No significant differences between experimental groups in all variables. Curl up, slalom and long jump test scores were significant differences between experimental groups and control group (p <0,05).

Conclusion and Discussion: It can be said that the 8 weeks of dynamic and static strength trainings an effective method to improve abdominal strength, explosive force and the dribbling skill of the young footballers.

SB109

2016-2017 Türkiye Süper Ligini İlk 9 ve Son 9 Sırada Tamamlayan Takımların Bazı Performans Parametrelerinin Karşılaştırılmalı Analizi

[1]Oğuz Gürkan, [2]Hayrettin Gümüşdağ

[1]Ankara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Ankara
[2]Bozok Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Yozgat

Email : *ogurkan@ankara.edu.tr, hgumusdag06@hotmail.com*

Futbol 200'den fazla ülkede 250 milyon futbolcu tarafından oynanan ve milyarlarca kişi tarafından izlenen dünyanın en popüler sporudur. Teknolojinin gelişmesiyle birlikte futbolun ihtiyaçları da değişmekte ve takımların performanslarını objektif bir şekilde değerlendiren müsabaka analizi gibi alt disiplinler önem kazanmaktadır. Bu çalışma 2016-2017 Türkiye Süper Liginde ilk 9 ve son 9 sırayı oluşturan takımların bazı performans parametrelerini karşılaştırmak amacıyla yapılmıştır. Belirtilen sezonda Süper Ligde 18 takım mücadele etmiş ve toplamda 306 müsabaka oynanmıştır. Araştırmada kullanılan veriler mathball maç analiz programı kullanarak analiz hizmeti veren tr.matchstudy.com adlı internet sayfasından izin alınarak elde edilmiş ve verilerin hata payı oranının %1,5 olduğu belirtilmiştir. Elde edilen verilerin istatistiksel analizi için SPSS 22 paket programı kullanılmıştır. Verilerin normal dağılım gösterip göstermediğini belirlemek için Shapiro - Wilk testi uygulanmış ve verilerin normal dağılım göstermediği tespit edilmiştir. Normal dağılım göstermeyen verilerde bağımsız iki grup arasındaki farklılığı tespit etmek için, non parametrik testlerden Mann-Whitney U testi uygulanmıştır. Veriler ortalama ve standart sapma olarak verilmiş ve istatistiksel olarak $p<0,05$ düzeyi anlamlı kabul edilmiştir. Elde edilen araştırma bulgularına göre, iki grup arasında atılan toplam gol, toplam pas, olumlu pas, topa sahip olma, orta alan kullanımı, savunma mesafesi, hücum bölgesine top ve olumlu şut parametrelerinde istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık tespit edilirken ($p<0.05$), iki grup arasında toplam şut, toplam orta ve olumlu orta parametreleri açısından istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunamamıştır ($p>0.05$). Sonuç olarak futbolda müsabakaları kazanmak ve başarılı olmak için teknik-taktik parametrelerin sahada amaca uygun bir şekilde uygulanması gerekmektedir. Savunma mesafesini önde kuran ve oyunu daha çok rakip sahada oynayarak, hücum bölgesine daha çok top aktaran takımların daha başarılı olabileceğini belirtmekle birlikte, takımlar topsuz oyunda da rakip takıma karşı gerekli önlemleri alıp, doğru taktik ve stratejilerle iyi savunma yaparak müsabakalardan puan ya da puanlar da kazanabilir. Anahtar Kelimeler: Futbol, Türkiye Süper Ligi, Müsabaka Analizi

A Comparative Analysis of some Performance Parameters of the Teams That Completed the First 9 And Last 9 Seasons of The Turkish Super League ın 2016/2017 Season

Football is the world's most popular sport played by 250 million football players in more than 200 countries and watched by billions of people. With the development of technology, the needs of football are also changing and sub-disciplines such as competition analysis, which evaluates the performances of the teams objectively, gain importance. This study was conducted in order to compare some performance parameters of the teams which constituted the first 9 and the last 9 in the 2016-2017 Turkish Super League. Super League 18 teams participated and a total of 306 competitions were played. The data used in the research was obtained by obtaining permission from the web site of MathStudy.com, which provides the analysis service using the mathball match analysis program, and it is stated that the error ratio of the data is 1.5%. SPSS 22 package program was used for the statistical analysis of the obtained data. Shapiro- Wilk test was performed in order to determine if the data are distributed normally, and it was found that the data are not normally distributed. For the data distributed non-normally, Mann-Whitney U non-parametric test was used for determining the differences between 2 independent groups. The data were expressed as mean and standard deviation, and statistical significant was set at $p<0.05$. According to the research findings, a statistically significant difference was found between the two groups in terms of total goal, total pass, positive pass, possession of the ball, use of the medium area, defense distance, ball to attack area and positive shooting parameters ($p <0.05$) There was no statistically significant difference between the two groups in terms of total shot, total middle and positive middle parameters ($p> 0.05$). As a result, the technical-tactical parameters must be appropriately applied in order to win and succeed in football competitions. The teams can get points or scores from competitions by taking the necessary precautions against the opponent's team and defending with the right tactics and

strategies, while the teams that set the defense distance ahead and play the game more competitors play more balls to the offense area.

Keywords: Football, Turkish Super League, Match Analysis

SB119

Cimnastik Sporcularına Uygulanan PNF Esnetme Çalışmalarının Esnekliğe Etkisinin İncelenmesi

[1]Burçak Keskin, [1]Osman Ateş

[1]İstanbul Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, İstanbul

Email : *burcakka@hotmail.com, osman-ates@hotmail.com*

Giriş ve Amaç: Çalışmada, jimnastik sporu yapan erkek çocukların, pnf esnetme çalışmaları ile esneklik performansı ilgili fiziksel parametreleri arasındaki ilişkilerin incelenmesi amaçlandı. Araştırmaya yaşları 6 ile10 yaş aralığında, belirli bir yetenek seçimi süreci sonrası seçilip en az 1 yıl boyunca düzenli cimnastik çalışmalarına katılan, toplam 39 çocuk katıldı. Sporcuların ortalamaları yaş; 7,44 ±1,60 yıl, kilo; 27,33 ±8,93 kg, boy; 123,9 ± 12,08 cm olarak tespit edilmiştir.

Yöntem: Katılımcılara 8 hafta boyunca haftada 2 gün düzenli bacak bölgesine yönelik pnf gerdirme çalışması uygulanmıştır. Araştırmamızda ilerleme sağlayabilmek için çocuklara eşli yapılan gerdirme, bacak bölgesindeki fleksbilitesini arttırmaya yönelik farklı açılarda düzenli ve sistematik yapılmıştır. Verilerin toplanmasında kullanılan testler; otur eriş, digital inclometer, bacak esnekliği testleri uygulanmıştır.

Bulgular: Grubun ön ve son test arasındaki farklılığın tespitinde Paıred Samples T-Test analizi kullanıldı. Otur eriş, gövde esneklik, sağ ve sol bacak esneklik değerlerine bakıldığında anlamlı bir fark bulunduğu (p< 001). Yaptığımız 8 haftalık pnf esnetme egzersiz çalışmaları sonrası sporcularda esneklik değerlerinin artışı istatistikî olarak ta bulunmaktadır.

Sonuç: Sonuç olarak, yapılan cimnastik antrenmanlarının 6-10 yaş arası çocuklarda esneklik değerlerinin gelişimini olumlu yönde etkilemektedir. Sonuçlar doğrultusunda; esnekliğin geliştirilmesi için esnekliği arttırıcı çalışmalara yer verilmesi önerilmektedir.

Analysis of the Effect of Flexibility of PNF Stretching Works on Gymnastics Athletes

In the study, it was aimed to investigate the relationship between pnf stretching exercises and physical parameters related to flexibility performance of boys performing gymnastics. A total of 39 children participated in the study between the ages of 6 and 10 years, who were selected after a certain talent selection process and participated in regular gymnastics for at least 1 year. Average of the athletes age; 7.44 ± 1.60 years, weight; 27,33 ± 8,93 kg, height; 123.9 ± 12,08 cm in diameter.

Participants were subjected to regular pnf stretching for 2 days per week for 8 weeks. In order to be able to make progress in our research, stretching made in cooperation with children was made regular and systematic at different angles to increase flexibility around the leg. To collect data; Seat incision, digital inclinometer, leg flexibility tests were applied.

Paired Samples , T-Test analysis was used to determine the difference between the pre-test and the post-test. There was a significant difference between when sitting, body flexion, right and left leg flexibility values (p< 001). The increase in flexibility values in the athletes after the 8 week pnf stretching exercises we performed was statistically significant.

As a result, gymnastics training positively affects the development of flexibility values in children aged 6-10 years. In line with the results; It is recommended that flexibility enhancement studies be provided for the development of flexibility.

SB134

Aktif Video Oyunları ve Denge Antrenmanlarının 6 Yaş Çocuklarda Dinamik Dengeye Etkisinin Karşılaştırılması

***[1]Abdurrahman Demir*, [1]Manolya Akın**

[1]Mersin Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Mersin

Email : *kanokayak@hotmail.com, manolya66@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Aktif video oyunları dünya genelinde yoğun şekilde ilgi görmektedir. Bu oyunlar gerçek hayat, spor ve dans gibi aktiviteleri simüle ederler. Rehabilitasyon alanında çok sık kullanılan, hareketliliği ve dengeyi geliştiren motive edici özelliğe sahiptirler. Çocukların denge gelişiminde 3-6 yaş arasında görsel sisteme ek somatosensör sistem aktivasyonu da gelişir. 6 yaşındaki çocuklarda ayakta duruş pozisyonunda hazırlayıcı ayarlamalar gelişmektedir. Bundan dolayı araştırmada aktif video oyunları ve denge antrenmanlarının 6 yaşındaki çocukların denge özelliklerini geliştirdiği öngörülerek bu iki yöntemin denge gelişimine olan etkisinin incelenmesi ve karşılaştırılması amaçlanmıştır.

Metot: Araştırmaya, Şanlıurfa İl Milli Eğitim Müdürlüğünden izin alınarak Şanlıurfa Fatih Sultan Mehmet İlkokulunda okuyan 6 yaşında 54 çocuk, Helsinki kriterlerine uygun gönüllü onam formu ile velilerinden izin alınarak gönüllülük esasına göre katılmıştır. Araştırmanın etik kurul kararı Mersin Üniversitesi Fen Bilimleri Araştırmaları Etik Kurulu tarafından 2012/02 sayılı ve 24/03/2017 tarihli kararıyla alınmıştır. Çalışmaya spor yapmamış, fiziksel özellikleri birbirine yakın çocuklar seçilmiştir. 2 Deney grubu ve 1 Kontrol grubu rastgele yöntemle eşit sayıda 18 kişi olarak belirlenmiş, deney gruplarına günde 45 dakika haftada üç gün 8 haftalık antrenmanlar yaptırılmıştır. Aktif video oyunları okul öncesi sınıfında denge antrenmanları ise okul bahçesinde uygulanmıştır. Denge uygulamaları, bir gruba 'wobble board' denge tahtası, diğer bir gruba, aktif video oyunlarından 'nintendo wii oyun konsolu' ile uygulanmıştır. Tüm grupların ön-son test dinamik denge ölçümleri 'Techno-Body Cihazı' kullanılarak ölçülmüş, gruplar arasındaki farklara bakılmıştır. Ölçümler yapılmadan önce katılımcılara cihaza alışmak için deneme süresi verilmiştir. Denekler Tecno-Body cihazı üzerinde dururken bilgisayar ekranında görülen daire içinde hareket ederek dengesini sağlamaya çalışır. Test gözler açık ve ayaklar çıplak olarak yapılır. Çift-ayak ölçüm 30 saniye tek-ayak ölçümler ise 10 saniye olarak uygulanır. Test iki kez uygulanır, en iyi sonuç alınır. Verilerin normallik dağılımları için Shapiro-Wilks testi uygulanmıştır. Parametrik sonuçlar için iki yönlü varyans analizi, non-parametrik sonuçlar için ise 'Kruskall-Wallis' testi kullanılmıştır. Non-parametrik grupların kendi içerisindeki gelişimleri belirlemek için Friedman testi kullanılmıştır.

Bulgular: Çalışmaya başlamadan önce yapılan çift ayak[$X^2(2)=3.059;p=.217;p>0.05$] sağ ayak[$X^2(2)=2.519;p=.284;p>0.05$] ve sol ayak[$X^2(2)=1.977;p=.372;p>0.05$] dinamik denge ölçümünde gruplar arasında anlamlı bir fark olmadığı görülmüştür. Araştırma sonrasında yapılan ölçümlerde aktif video oyunu ile denge antrenmanına katılan grupların çift-ayak değerleri arasında anlamlı bir fark olmadığı her iki deney grubunun kontrol grubu ile aralarında anlamlı bir fark olduğu bulunmuştur[$X^2(2)=33.717;p=.000;p<0.05$]. Sıra ortalamaları; denge antrenmanı grubu=19.53, Aktif Video Oyunu grubu=17.92 kontrol grubu=45,06 olarak bulunmuştur.

Sonuç: Hem Wobbel Board hem de aktif video oyunu ile yapılan antrenmanların çocuklarda aynı oranda dinamik dengeyi geliştirdiği ve aralarında fark olmadığı bulunmuştur. Kontrol gurubunda iste anlamlı bir gelişimin olmadığı görülmüştür. Dolayısıyla kontrol grubu ile diğer iki deney grubu arasında ayrı ayrı anlamlı fark olduğu görülmüştür.

Tartışma: Araştırma sonuçlarına göre aktif video oyunlarının denge antrenmanları kadar dengeyi geliştirdiği görülmektedir. Bu bağlamda, kapalı alanda yapılabilen ve motivasyonel olarak çocuklar tarafından eğlenceli bulunan aktif video oyunları dengeyi geliştirmek için alternatif yöntem olabilir. Çocuklarda 2013 yılında Kanada'da, 2015 ve 2012 yılında Amerika'daki farklı çalışmalarda ve genç sporcular üzerine 2014 yılında Yunanistan'da yapılan araştırmalarda aktif video oyunlarının dengeyi geliştirdiği görülmektedir. Bizim araştırmamız da daha önceden yapılan bu çalışmalarla paralellik arz etmekte ve Türkiye'de sporda ilk olması açısından önemlidir. İleride aktif video oyunu ile yapılacak çalışmalar farklı yaş gruplarına yapılabilir.

Comparison of Active Video Games and Balance Training on Dynamic Balance Effect in 6 Years Old Children

Introduction and Aim: Active video games attract growing attention worldwide. These games simulate real life and activities such as dance and sport. They also encourage mobility and balance which are commonly used in rehabilitation. Preliminary adjustments in standing develop at the age of six. It is anticipated in the research that active video games and balance training improve the sense of balance in six year-olds. This paper aims to examine and compare the effect of these two methods on the balance development.

Method: 54 children attending Şanlıurfa Fatih Sultan Mehmet Primary School participated in the investigation by obtaining permission from Şanlıurfa Provincial National Education Directorate. Children who did not exercise sports and whose physical characteristics were close to each other were selected. 2 experimental groups and 1 control group were randomly assigned to 18 subjects in equal numbers and experimental groups were given training for 45 minutes a day for 3 days and 8 weeks for a week. The pre-post test dynamic balance measurements of all groups were measured using the 'Techno-Body Device', and the differences between the groups were examined. The test is done with the eyes open and the bare foot. Dual-foot measurement is applied in 30 seconds and single-foot measurements in 10 seconds. Two-way analysis of variance was used for parametric results and 'Kruskall-Wallis' test for non-parametric results. The Friedman test was used to determine the development of the non-parametric groups within themselves.

Findings: It was revealed that there was not a meaningful difference between the groups in double feet[$X^2(2)=3.059;p=.217;p>0.05$], rightfoot[$X^2(2)=2.519;p=.284;p>0.05$], and left foot[$X^2(2)=1.977;p=.372;p>0.05$] dynamic balance calculations conducted before the study. It is also found out that there is not a meaningful difference in double feet calculations of the groups that attended active video games and balance training; however, that there is a significant difference between the experiment groups and their control groups. The mean rank is estimated 19.53 for balance training group, 17.92 for active video game group and 45.06 for the control group.

Conclusion: Both the Wobbel Board and active video games have been found to improve the dynamic balance in the same place with the children and there is no difference between them. It has been seen that there is no meaningful development in the control group. Thus, it was seen that there was a significant difference between the control group and the other two groups.

Discussion: According to the results of the research, it is seen that active video games have developed balance as balance training. In this context, active video games that can be done indoors and are motivationally entertaining by children can be an alternative way to improve balance. In Canada in 2013, in different studies in the US in 2015 and 2012, and in young researchers in 2014 on young athletes, active video games seem to have improved in children. Our research is parallel to these previous studies and it is important to be the first in Turkey. Future work with active video games can be done for different age groups.

SB139

2016 Avrupa Futbol Şampiyonasındaki Takımların Şut, Orta ve Duran Top Verilerinin Karşılaştırılması

[1]Levent Ceylan, [2]Özgür Bostancı, [L]levent Ceylan, [2]M.Hakan Mayda, [3]Ömer Faruk Yazıcı, [2]Abdurrahim Kaplan, [2]Arif Satıcı

[1]Ondokuzmayıs Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Samsun
[2]Ondokuzmayıs Üniversitesi, Yaşar Doğu Spor Bilimleri Fakültesi, Samsun
[3]Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Tokat

Email : *leventceylan17@hotmail.com, bostanci@omu.edu.tr, leventceylan17@hotmail.com, hakan_mayda@hotmail.com, o-farukyazici@hotmail.com, selcukbesyo85@gmail.com, arifsatici@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Futbolda bir müsabaka esnasında sporcuların fiziksel performansları kadar, ortaya konulan teknik ve taktik hareketlerinde, başarıyla olan ilişkisi belirlenerek antrenman yöntemlerini ve saha içi taktik organizasyonlarını daha etkili hale getirmek mümkündür. Teknik ve taktik hareketlerinin en önemli aracı olan maç analizi, müsabaka boyunca oluşan davranışsal olayları araştıran objektif kayıtlardır. Futbol ile ilgili yapılan çalışmalarda daha çok fiziksel ve fizyolojik özellikler üzerinde çalışılmış ulusal ve uluslararası çalışmalar bulunmasına rağmen, Futbol takımlarının performans analizi ile ilgili çalışmalara, yerli ve yabancı literatürde sınırlı sayıda ulaşılmaktadır. Bu çalışmanın amacı, 2016 UEFA Avrupa Futbol Şampiyonasında gruptan çıkan ve çıkamayan takımların oynamış olduğu maçlarda, şut ve orta performanslarından hangilerinin daha ön planda olduğunu belirlemek ve bu özelliklerin karşılaştırılmasını yapmaktır.

Metod: Bu çalışma, 2016 UEFA Avrupa Şampiyonasında mücadele eden 24 ülkenin ulusal takımının, gruptan çıkan (N= 16) ve çıkamayan (n=8) olmak üzere toplam şut ve orta parametrelerinin değerlendirilmesine yöneliktir. Araştırmanın verileri, profesyonel maç analiz programı olan Prozone ile elde edilmiştir. Bu çalışmanın istatistiksel analizleri SPSS 22.0 programı kullanılarak yapıldı. Normal dağılımın kontrolü için Shapiro-Wilk testi uygulandı. Gruptan çıkan ve çıkamayan takımların verilerinin karşılaştırılması için bağımsız T testi kullanıldı. Bulgular Gruptan çıkan ve çıkamayan takımlar arasında toplam şut, hedefi bulan şut toplamı ve yüzdesi, maç başı hedefi bulan şut ortalaması, köşe vuruşu toplamı, duran toplardan yapılan ortaların toplamı verileri karşılaştırıldığında istatistiksel fark tespit edilmesine rağmen ($p<0,05$), maç başı şut ortalaması, oyun içindeki ortaların (toplamı, maç başı ortalaması ve başarı yüzdesi), maç başı köşe vuruşu ortalaması, oyunun tekrar başlamasındaki ortaların maç başı ortalaması ve başarı yüzdesi verilerinde ise anlamlı fark görülmemiştir ($p>0,05$).

Sonuç ve Tartışma: Müsabaka sırasında galibiyet ve mağlubiyeti belirleyen faktörlerden bir tanesi de kaleye çekilen şutlardır. Özellikle yetenekli ayaklara sahip takımların şuta özgü taktikler planladığı ve teknik sorumluların bu oyuncalara müsabakanın her anında o yeteneklerini kullanabilme ayrıcalığının da tanıdığı bir gerçektir. Çalışmadaki şut parametreleri incelendiğinde, toplam, hedefi bulan, maç başı hedefi bulan şut ve yüzdelerinde gruptan çıkan takım lehine anlamlı farklılıklar çıkmıştır. Ayrıca, takımların kaleye çektikleri şut sayıları arttıkça gol sayılarının da yükseldiği görülmüştür. Yerli ve yabancı literatürde çalışmamızın sonuçlarını destekleyen birçok çalışmaya rastlanmaktadır. Bu bağlamda, gruptan çıkmaya hak kazanan takımların günümüz futbol anlayışında kazanmayı sağlayacak gereklilikleri etkin olarak kullandığı söylenebilir. Modern futbolda analiz sonuçlarının daha fazla göz önünde bulundurulması, turnuvalar öncesi teknik ve taktik hazırlığı kolaylaştıracağı ve başarıda etkin rol oynayacağını ifade etmek yanlış olmayacaktır.

The Comparison of the Shot, Cross Ball and Dead Ball Datas of the Teams İn 2016 European Football Championship

Introduction and Purpose: In a football match, it's possible to make players' training methods and in-game organizations more effective by determining its relationship with success in their performed technic and tactical movements as much as in their physical performance. Match analyses which are the most important way of observing technic and tactical movements are the objective records of behavioral events throughout the match. Although there are more studies which are emphasized on physical and physiological attributes about football, it's not easy to find studies on performance analysis of football teams in domestic and

foreign literature. The purpose of this study is to determine whether shot or cross is at the forefront and to compare those abilities in the matches of the teams which can qualify out of the group and which cannot in 2016 UEFA Europe Football Championship. Method This study is to evaluate shot and cross parameters of teams from 24 countries participated in 2016 UEFA Europe Championship in terms of being qualified out of the groups (N=16) and not being qualified out of the groups (n=8). The data of the study is obtained from Prozone which is a professional match analysis program. Statistical analysis of the study is made by using SPSS 22.0 program. To check normal distribution, Shapiro-Wilk test had been applied. To compare the data of teams qualified out of the group and not qualified out of the groups, independent T test had been used.

Findings: Although the statistical difference has been determined when total shot, percentage and sum of shots on target, average of shots on target per match, number of corner kicks and crosses made in dead balls data has been compared ($p<0.05$), no significant difference have been observed in terms of average shots per match, crosses in match (total, average per match and success rate), corner kick per match and success rate of corner kicks.

Conclusion and Discussion: One of the factors affecting victory and defeat during match is shots through goalpost. It is a fact that teams having talented foots plans specially for shots and technic directors gives those players the privilege of using their talents every moment during match. Meaningful differences had been obtained in terms of total, on target and on target per match shots in favor of the team qualified out of the group when shot parameters had been analyzed. In addition, when the number of shots is increased, it's been observed that the number of goals is increased. There are many studies promoting the results of our study in domestic and foreign literature. In this regard, it can be said that teams which are qualified out of the group are using factors which are providing the winning in modern-day football understanding. It wouldn't be wrong to say that showing more regards to analysis results makes technic and tactical preparations before tournaments easier and will play an important role in success.

SB149

Farklı Branşlardaki Milli Sporcuların Ağırlıklı Squat Sıçrama Egzersizi Esnasındaki Hız ve Güç Parametrelerinin Karşılaştırılması

[1]İbrahim Can, [2]Hamit Cihan, [3]Erdal Arı, [1]Serdar Bayrakdaroğlu

[1]Gümüşhane Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Gümüşhane
[2]Karadeniz Teknik Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Trabzon
[3]Ordu Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Ordu

Email : *İbrahimcan_61_@hotmail.com, hamitcb@hotmail.com, arierdal@hotmail.com, bayrakdaroglu85@gmail.com*

Giriş: Direnç antrenmanları ile ilişkili kinetik ve kinematiklerin, sinir - kas adaptasyonlarının oluşmasında önemli bir uyarıcı olduğuna inanılır (Crewther ve ark., 2006). Vektörel bir nicelik olan hız, pozisyonlardaki değişmenin zamansal oranıdır (Zatsiorsky,1998). İlk olarak 1930'lu yıllarda ifade edilen kuvvet - kas kasılma hızı ilişkisi, kas kasılma kuvveti ve kasılma hızı arasındaki zıt bir ilişkiyi gösterir. Yani ağırlık arttıkça, kas tarafından üretilen kuvvetin artması ama hareket hızının azalmasıdır (Boreham, 2006). Güç ise yapılan bir çalışmanın (iş) zamansal oranı olarak ifade edilen mekaniksel miktarıdır (Enoka, 1994).

Amaç: Bu çalışmanın amacı; farklı spor branşlarında mücadele eden milli sporcuların ağırlıklı squat sıçrama egzersizi esnasındaki hız ve güç parametrelerinin karşılaştırılması ve branşlara göre hız ve güç parametreleri bakımından farklılık olup olmadığının belirlenmesidir.

Yöntem: Bu amaç doğrultusunda, 12 güreşçi (yaş: 19,5 ± ,90 yıl; boy: 172,3 ± 6,19 cm; kilo: 75,5 ± 13,9 kg), 12 bilek güreşçi (yaş: 20,5 ± 2, 02 yıl; boy: 174,7 ± 4,76 cm; kilo: 72,6 ± 8,31 kg) ve 12 kickbokscu (yaş: 20,7 ± 1,81 yıl; boy: 173,5 ± 8,29 cm; kilo: 68,9 ± 6,94 kg) olmak üzere farklı spor branşlarında mücadele eden toplam 36 milli sporcu (yaş: 20,3 ± 1,68 yıl; boy: 173,5 ± 6,46 cm; kilo: 72,3 ± 10,29 kg) çalışmaya gönüllü olarak katıldı. Hız ve güç parametrelerini belirlemek için isoinertial bir hız dönüştürücü (T-Force dinamik ölçüm sistemi) kullanılarak deneklerin kendi vücut ağırlıklarının %40'ına karşılık gelen dış yükle ağırlıklı squat sıçrama egzersizi yaptırıldı ve ortalama hız (OH), ortalama itme hızı (OİH), zirve hız (ZH), ortalama güç (OG), ortalama itme gücü (OİG) ve zirve güç (ZG) değerleri belirlendi. Tüm veri analizleri SPSS 22.0 istatistik paket programında yapıldı. Verilerin değerlendirilmesi için öncelikle verilerin dağılımının normalliğine ilişkin olarak Shapiro-Wilk katsayısına bakılarak verilerin normal dağılım gösterdiği belirlendi. Bu nedenle, farklı branşlarda sporcuların ağırlıklı squat sıçrama egzersizi esnasındaki hız ve güç parametreleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olup olmadığının belirlenmesi için tek yönlü varyans analizi (One-way ANOVA) yapıldı.

Bulgular: Analiz sonuçlarına göre; ağırlıklı squat sıçrama egzersizi esnasındaki OH [f (2, 33) = 1,306], OİH [f (2, 33) = 2,195], ZH [f (2, 33) = 2,242], OG [f (2, 33) = 1,225], OİG [f (2, 33) = 2,787] ve ZG [f (2, 33)= 2,607] parametreleri bakımından branşlar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığı elde edildi ($p > 0,05$). Sonuç: Ağırlıklı squat sıçrama egzersizi esnasında elde edilen hız ve güç parametreleri branşlara göre farklılık göstermemektedir.

Anahtar Kelimeler: Squat Sıçrama, Hız, Güç

Kaynaklar

1. Crewther, B., Cronin, J., Koegh, J. [Possible Stimuli for Strength and Power Adaptation: Acute Mechanical Responses]. Sports Medicine, 2006; 36(1), 65-78. 2. Zatsiorsky, VM. [Kinematics of Human Motion]. United States: Human Kinetics, 1998. 3. Boreham, C. [The Physiology of Sprint and Power Training]. In Whyte,G. (Eds). The Physiology of Training: Advances in Sport and Exercise Science Series, Philadelphia: Churchill Livingstone Elsevier, 2006. 4. Enoka, RM. [Neuromechanical Basis of Kinesiology], 2nd edition, United States: Human Kinetics, 1994.

Comparison Of The Velocity and Power Parameters During Loaded-Squat Jump Exercise Of National Athletes in Different Branches

Introduction: The kinetics and kinematics parameters in relation with resistance training are believed to be a great stimulus for occuring of neuro-muscular adaptations (Crewther et al., 2006). Velocity which is a vectorial quantity is the rate of change of positions (Zatsiorsky, 1998). Strength and muscle contraction velocity relation which was firstly stated in 1930's, indicates a reverse relation between muscle contraction strength and velocity. That means strength produced increases as the load increases but movement velocity decreases (Boreham, 2006). Power was defined that it is mechanical quantity that expressed as the timewise rate of a doing work (action) (Enoka, 1994).

Purpose: The purpose of this study is to compare velocity and power parameters during loaded-squat jump exercise of national athletes who are dealing with different sports branches and to determine whether velocity and power parameters become different or not according to branches.

Method: In accordance with this purpose, 12 wrestlers (age: 19,5 ± ,90 years; height: 172,3 ± 6,19 cm; weight: 75,5 ± 13,9 kg), 12 arm wrestlers (age: 20,5 ± 2,02 years; height: 174,7 ± 4,76 cm; weight: 72,6 ± 8,31 kg) and 12 kickboxers (age: 20,7 ± 1,81 years; height: 173,5 ± 8,29 cm; weight: 68,9 ± 6,94 kg) in total 36 national athletes (age: 20,3 ± 1,68 years; height: 173,5 ± 6,46 cm; weight: 72,3 ± 10,29 kg) who are dealing with different sports branches participated voluntarily in this study. In order to determine velocity and power parameters, loaded-squat jump exercise was executed with an external load that corresponds to 40% of body weights of the subjects by using an isoinertial velocity converter (T-Force dynamic measurement system) and values of mean velocity (MV), mean propulsive velocity (MPV), peak velocity (PV), mean power (MP), mean propulsive power (MPP) and peak power (PP) were determined. All data analyzes were performed in the SPSS 22.0 statistical package program. Firstly, in order to analyze data, it was determined that the data indicated normal distribution by looking at the Shapiro-Wilk coefficient regarding the normality of the distribution of the data. Therefore, one-way analysis of variance (One-way ANOVA) was performed to determine whether there was a statistically significant difference between the velocity and power parameters during the loaded-squat jump exercise of the athletes in different branches.

Results: According to analysis results, it has been obtained that there isn't any statistically significant difference between branches in terms of MV [f (2, 33) = 1,306], MPV [f (2, 33) = 2,195], PV [f (2, 33) = 2,242], MP [f (2, 33) = 1,225], MPP [f (2, 33) = 2,787] and PP [f (2, 33)= 2,607] parameters during loaded-squat jump exercise ($p > 0,05$). Conclusion: The velocity and power parameters obtained during the loaded-squat jump exercise don't differ according to the branches.

Keywords: Squat Jump, Velocity, Power

SB150

Dinamik ve Statik Germe Egzersizlerinin Elit Erkek Hentbolcuların Sürat Performansına Akut Etkisi

[1]Bülent Turna, [2]Murat Akyüz, [2]Murat Taş, [2]Kenan Işıldak

[1]Akdeniz Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi
[2]Manisa Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi

Email : *bulent_turna@hotmail.com, muratakyuz25@hotmail.com, murattas25@gmail.com, kenanisildak@hotmail.com*

Amaç: Bu çalışmanın amacı, Dinamik ve statik germe egzersizlerinin Elit erkek hentbolcuların Sürat özelliğine akut etkisinin incelenmesidir.

Gereç ve Yöntem: Araştırmaya Antalya İl'inde Serik Belediye sporda profesyonel lisanslı 18-32 yaş arası 16 erkek sporcu "Bilgilendirilmiş Gönüllü Olur Formu" doldurularak katıldı. Araştırmaya katılan hentbolcuların yaş ortalamaları 20,13±4,86 yıl, spor yaşı ortalaması 10,13±4,58 yıl, boy ortalaması 191,53±5,37 cm, vücut ağırlığı ortalaması 89,33±10,57 kg ve beden kütle indeksi ortalaması 24,34±2,45 kg/m² olarak hesaplandı. Sporcuların Sürat testlerinde 16 sporcu, rastgele yöntem ile germe yapılmayan (GY), statik germe (SG) ve dinamik germe (DG) olmak üzere 3 durumda da farklı 3 günde (en az 48 saatlik dinlenme araları içeren) 10.00-12.00 saatleri arasında öncesi ve sonrası şeklinde teste alınmıştır. Verilerin istatistiksel analizi SPSS 20,0 istatistik programında her bir germe protokolüne göre alınan tüm ön ve son test değerlerinin karşılaştırılmasında "Eşleştirilmiş t Testi ", uygulanan farklı germe protokollerinin birbirleri arasında karşılaştırılmasında ise "Tekrarlı Ölçümler İçin Tek Yönlü Varyans Analizi" kullanılarak yapıldı. Veriler "0,05" anlamlılık düzeyine göre değerlendirildi.

Bulgular: Araştırmada sporculara yapılan 30 m sürat testinde Germe Yapılmayan (GY) grupta ön test ve son test değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur ($p<0,05$). Araştırmada 30 m. Sürat test değerlerinde germe egzersiz protokollerinin birbirleri ile karşılaştırılmasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur ($p<0,05$).

Sonuç: Çalışmamızda elde ettiğimiz bulgular ışığında statik germe egzersizlerinin kuvvet ve güç gerektiren spor aktiviteleri öncesi uygulanması sonucunda birtakım güç kayıplarını tetiklediği ortaya çıkmıştır. Statik Germe ve Dinamik germe yapılan gruplarda anlamlı bir fark bulunamamakla birlikte dinamik germe egzersizi yaptırılan grubun ön test ve son test değerleri arasında pozitif yönde bir gelişim gözlemlenmiştir. Ayrıca çalışmamız neticesinde literatürdeki çalışmalarla paralellik gösterecek şekilde dinamik germe egzersizlerinin performansa olumlu etkilerinin olduğu bulunmuştur. Antrenman ve müsabaka öncesi uygun yoğunlukta düzenlenecek kombine ısınma yöntemleri ile germe protokollerinin oluşturabileceği negatif etkileri dengeleyerek performans kayıplarının yaşanmasının önüne geçilebilir. Yapılacak çalışmalarda germe egzersiz protokollerinin birbirleri ile olan üstünlüklerinin tartışılması yerine hangi oranlarda kombine edilmeleri gerektiği ile ilgili çalışmalar yapılması şüphesiz pozitif bilime bu konu üzerinde oldukça fazla katkı sağlayabilir

The Acute Effects Of Dynamic And Static Stretching Exercises On Sprint Performance Of Elite Male Handballers

Aim: The purpose of this study is to examine the acute effects of dynamic and static stretching exercises on Sprint performance of elite male handballers.

Materials and Methods: 16 male handballers between the ages of 18-32 having professional sports licenses in Antalya Serik Municipality Sports Club (Serik Belediye Spor) participated voluntarily in the study after filling in the "Informed Consent Form". The mean age of the handballers, who participated in the study, was 20,13±4,86 years, the mean sports-age was 10,13±4,58 years, the mean height was 191,53±5,37 cm, the mean body weight was 89,33±10,57 kg and the mean Body Mass Index was 24,34±2,45 kg/m². In Speed tests, 16 handballers were tested in random order in pre-test and post-test design in 3 different conditions , which were Without Stretching (WS), Static Stretching (SS), and Dynamic Stretching (DS)

on 3 different days (with minimum 48-hour resting intervals) between 10.00-12.00. The statistical analyses of the data were made in the SPSS 20,0 Statistics Program. The “paired sample t-test” was used in comparing the pre- test and post-test values obtained according to each stretching protocol; and the “One-Way Variance Analysis for Repetitive Measurements” was used to compare the different stretching protocols among each other. The data were evaluated according to “0,05” significance level.

Findings: In the study, a statistically significant difference was determined between the pre-test and post-test values in the Without Stretching (WS) Group in the 30-m Sprint Test ($p<0,05$). A statistically significant difference was found in the comparison of stretching exercise protocols with each other at 30 m sprint test values in the study.

Results: In the light of the findings obtained in the study, it was revealed that Static Stretching Exercises triggered some force losses as a result of its application before sportive activities that require force. Static stretching and dynamic stretching groups did not show any significant difference, but a positive improvement was observed between pretest and posttest values of the dynamic stretching group. In addition to these, it was found in our study that Dynamic Stretching Exercises have positive contributions to performance, which is parallel to the findings reported in the literature. Combined warm-up methods that will be organized at a suitable intensity before trainings and competitions may prevent performance losses by balancing the negative effects of Stretching Protocols. In future studies, instead of conducting studies on which Stretching Exercise protocols are superior to the other one, it will no doubt contribute to positive science greatly to design studies on which rates these protocols should be combined.

SB155

Erkek Basketbol ve Futbolcuların Bazı Biyomotorik Özellikleri ve Antropometrik Ölçümlerinin Karşılaştırılması

***[1]Bülent Turna*, [2]Fatih Kılınç**

[1]Akdeniz Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Antalya
[2]Süleyman Demirel Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Isparta

***Email :** bulent_turna@hotmail.com, fatihkilinc@hotmail.com*

Bu çalışmanın amacı; Antalya İli Muratpaşa Lisesi Erkek Basketbol Takımı ile Futbol Takımının bazı biyomotorik özellikleri ve antropometrik ölçümlerinin belirlenmesi ve bu özelliklerin birbirleriyle karşılaştırılmasıdır. Araştırmaya Antalya İli Muratpaşa Lisesi Erkek Basketbol takımından 15 Futbol takımından 15 olmak üzere gönüllü 30 sporcu katılmıştır. Araştırmaya katılan futbol takımının yaş ortalamaları 16,3 ±0,9 yıl, vücut ağırlık ortalamaları 65,6 ±9,4 kg, boy ortalamaları 170,3 ±6,7 cm, basketbol takımının yaş ortalamaları 15,5 ±0,74 yıl, vücut ağırlık ortalamaları 64,8 ±11,7 kg, boy ortalamaları 178,6 ±6,1 cm olarak belirlenmiştir. Çalışmamızda 15 basketbolcu ve 15 futbolcu erkek deneğe boy, kilo, yaş gibi özelliklerinin yanında, sağ ve sol kavrama kuvveti, sırt kuvveti, bacak kuvveti, serbest dikey sıçrama, 8 ayrı noktadan deri altı yağ ölçümleri ile 8 ayrı noktadan çevre ölçümleri alınmıştır. Araştırmamızda bazı biyomotorik özelliklerinin karşılaştırılması sonucunda basketbol takımı ile futbol takımının dikey sıçrama testi değerleri arasında anlamlı bir fark bulunmuştur (p<0, 05). Araştırmaya katılan basketbol ve futbol takımlarının karşılaştırılması sonucunda calf bölgesi deri altı yağ ölçüm değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur (p<0, 05). Araştırmamıza katılan erkek basketbol ve futbol takımlarının omuz, göğüs insprasyon, göğüs exprasyon, kol, önkol, uyluk çevre, calf çevre, kalça çevre ölçümlerinin değerlendirilmesi sonucunda istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunamamıştır (p<0,05). Araştırmamız sonucunda erkek basketbol takımı ile futbol takımının 10 m. sürat testlerinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur (p<0,05). Elde edilen veriler Independent Samples T Testinde (p<0,05) istatistiksel anlamlılık seviyesine göre değerlendirilmiştir. Çağımızdaki teknolojik gelişmeler ışığında pozitif bilimin artık spor disiplinlerine etki etmekte olduğu ve her geçen gün hızla daha da etkin ve etkili bir biçimde kullanılıp spora ve sporcuya hizmet eder hale geleceğinden kimsenin şüphesi olmamalıdır. Bu doğrultu da yapmış olduğumuz çalışmada genç sporcuların yöneldikleri branşa ne kadar uygun olduklarının belirlemek ve mevcut biyomotorik ve fiziki durumlarının eksik ve tam yönlerini tespit edip eksik yönlerinin tamamlanmasını, tam yönlerinin de geliştirilmesine rehberlik etmektir.

Comparison of some Biomotoric Properties and Anthropometric Measurements of Male Basketball and Football Players

The purpose of this study is to determine and compare some biometric properties and anthropometric measurements of Antalya Muratpaşa High School Boys' Basketball Team and Football Team. Thirty volunteering players from Antalya Muratpaşa High School Boys' Basketball and Football Teams participated in the study. Fifteen of the participants were from the Basketball Team and 15 were from Football Team. The mean age of the Football Team was 16,3 ±0,9 years; mean body weight was 65,6 ±9,4 kg, mean height was 170,3 ±6,7 cm; and the mean age of the Basketball Team was 15,5 ±0,74 years, mean body weight was 64,8 ±11,7 kg, mean height was 178,6 ±6,1 cm. As well as the height, weight, age values of the 15 Basketballer and 15 Footballer Boys', the right and left grip force, back force, sprint tests, leg force, free vertical jump, subcutaneous fat measurements from 8 different points, and circumference measurements from 8 different points were taken. As a result of the comparison between some biomotoric properties, a significant difference was found between the vertical jump test values of the Basketball Team and Football Team (p<0, 05). When the Basketball and Football teams participating in the study were compared, it was determined that there was a statistically significant difference between the calf area sub-cutaneous fat measurement values (p<0, 05). No statistically significant differences were found in the measurements of shoulder, chest inspiration, chest expiration, arm, forearm, thigh circumference, calf circumference, hip circumferences of the Boys' Basketball and Football players who participated in our study (p<0,05). A statistically significant difference was found in the 10-m speed run tests of the Boys' Basketball Team and Football Team Players (p<0,05). The data of the study were analyzed in Independent Samples T Test (p<0,05) according to statistical significance levels. Nobody should doubt that positive science is affecting all sports disciplines in the light of technological developments in our present age and it will continue even more in the future with more efficient and faster use to serve sports and sportsmen. In this context, it was aimed in the present study to determine how young sportsmen are suitable for their branches, and also to determine the missing and full aspects of their present biometric and physical statuses, supplement the missing aspects, and improve the full ones.

SB166

Tenis Sporcularına Uygulanan Farklı Isınma Protokollerinin 20m. Sprint Performansı, Dikey Sıçrama Yüksekliği ve Çeviklik Özelliklerine Olan Akut Etkisinin İncelenmesi

***[1]Recep Gürsoy*, [1]Mevlüt Yıldız, [2]Salih Gürsoy, [1]Selçuk Can Kirman**

[1]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Muğla
[2]Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa

***Email :** metoem07@hotmail.com, mevlutyildizz@gmail.com, salihgürsoy@gmail.com, selcuk1can95@gmail.com*

Bu çalışmanın amacı tenis sporcularına uygulanan farklı ısınma protokollerinin (dinamik ısınma, balistik ısınma, statik ısınma ve normal ısınma) 20m. sprint performansı, dikey sıçrama yüksekliği ve çeviklik özelliklerine olan akut etkisini incelemektir. Çalışmaya en az 5 yıllık tenis deneyimi olan (yaş ortalaması 15.41± 0.51 yıl) 12 tenis sporcusu gönüllü olarak katılmıştır. Çalışmada sporculara dört farklı ısınma protokolü uygulanmıştır. Her ısınma protokolünden sonra 20m. sprint performansı, dikey sıçrama yüksekliği ve çeviklik performansı ölçülmüştür. 20m sprint performansı kronometre ile, dikey sıçrama yüksekliği sporcuların durarak ulaşabildiği yükseklik ile sıçrayarak ulaşabildiği yükseklik arasındaki fark alınarak, çeviklik performansı ise T testi ile ölçülmüştür. Elde edilen veriler SPSS 18.0 programında analiz için kaydedilmiştir. Dört farklı ısınma protokollerinden sonra (dinamik ısınma, balistik ısınma, statik ısınma ve normal ısınma) ölçülen 20m sprint, dikey sıçrama yüksekliği ve çeviklik performanslarında anlamlı farklılık olup olmadığını tespit etmek için Tekrarlı Ölçümlerde Varyans analizi, farklılığın hangi ısınma protokolünden kaynaklandığını bulmak için ise ikili karşılaştırmalarda Bonferroni testi kullanılmıştır. Anlamlılık düzeyi $p<0.05$ olarak kabul edilmiştir. İstatiksel analiz sonucunda; farklı ısınma protokollerinin 20m sprint performansı, dikey sıçrama yüksekliği ve çeviklik özelliklerinde istatiksel olarak anlamlı farklılıklara sebep olduğu görülmüştür ($p<0.05$). Normal ve statik ısınma ile karşılaştırıldığında, dinamik ısınma ve balistik ısınmadan sonra ölçülen 20m sprint, dikey sıçrama yüksekliği ve çeviklik performansının daha iyi olduğu gözlemlenmiştir. Sonuç olarak; tenis sporunda dinamik ve balistik ısınmaların hız, sürat ve patlayıcı kuvvet performansını daha olumlu yönde etkilediği görülmüştür. Bu yüzden antrenörlerin, antrenman programında sürat, çeviklik ve çabukluk gerektiren aktiviteler öncesi dinamik ısınmalara ve balistik ısınmalara yer vermesinin önemli olduğu düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Tenis, Sprint, Dikey Sıçrama, Çeviklik, Isınma Protokolleri, Sporcu

Examination The Acute Effect Of Different Warm-Up Protocols Applied To Tennis Athletes On 20m. Sprint Performance, Vertical Jump Height And Agility Characterıstıcs

The aim of this study was to investigate the acute effect of different warm-up protocols (dynamic warm-up, ballistic warm-up, static warm-up and normal warm-up) applied to tennis athletes on 20m. sprint performance, vertical jump height and agility characteristics. Twelve tennis athletes (average age of 15.41 ± 0.51 years) who had at least 5 years of experience participated voluntarily in the study. Four different warm-up protocols were applied to the athletes in the study. After each warm-up protocol, 20 m. sprint performance, vertical jump height and agility performance were measured. The 20m sprint performance was measured with a stopwatch; the vertical jump height were measured by taking difference between the height that they can reach by standing and the height that they can reach by jumping; the agility characteristics was measured by the T test. The obtained data was recorded for analysis in the SPSS 18.0 program. To determine if there was a significant difference in 20m sprint, vertical jump height and agility performance measured after four different warming protocols (dynamic warm-up, ballistic warm-up, static warm-up and normal warm-up), the Repeated Measures ANOVA was used. For pairwise comparions, Bonferonni test was used to find which warm-up protocols cause the difference. Significance level was accepted as $p <0.05$. At the end of the statistical analysis; different warm-up protocols caused statistically significant differences in 20m sprint performance, vertical jump height and agility characteristics. ($p <0.05$). Compared with normal and static warm-up; 20m sprint, vertical jump height and agility characteristics measured after dynamic warm-up and ballistic warm-up were observed to be better. As a result; dynamic and ballistic warm-up in tennis sports have been shown to affect the speed, sprint and explosive force performance more positively. Therefore, it is thought that it is important for the coaches to include dynamic and ballistic warm-up before the activities that require sprint, agility and quickness in the training program.

Keywords : Tennis, Sprint, Vertical Jump, Agility, Warm-up Protocols, Athletes

SB173

D Vitamini ve Sportif Performans

***[1]Ahmet Atlı*, [1]Gülfem Ersöz, [1]Özkan Güler, [2]Bereket Köse**

[1]Ankara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Ankara
[2]Şırnak Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Şırnak

***Email :** atliahmett@gmail.com, Gulfem.Ersoz@ankara.edu.tr, ozkanguler@msn.com, bereket.kose@hotmail.com*

D Vitamini ve Sportif Performans

Giriş ve Amaç: D vitamini yağda eriyen vitaminler grubundan bir vitamin olmasına rağmen aslında bir hormon olarak değerlendirilmektedir. Diyet ve güneş ışığı ile deriden elde edilen D vitamini dolaşıma geçmekte ve dolaşımda da D vitamini bağlayıcı proteine (DVBP) bağlanarak taşınmaktadır (Mathieu ve ark., 2004; Muszkat ve ark., 2010). D vitamini sportif performans açısından ele alındığında ise; iskelet (kemik) ağrısı, kemik sağlığı, stres kırıkları, maksimal oksijen tüketimi, kas sağlığı ve ayrıca kas kuvveti gibi parametrelere de olumlu yönde etki ettiği belirtilmektedir. Çalışmanın amacı; D vitaminin etki mekanizması hakkında bilgi vermek ve ilgili çalışmaların sonuçları ile ilişkilendirerek D vitamininin sportif performans açısından önemini ortaya koymaktır.

Yöntem: Araştırmada metodolojik olarak "betimsel", "saha taraması", "belgesel" ya da "dokümanter çalışma" olarak adlandırılan nitel yöntem kullanılmıştır. D vitamini, genel yapısı ve etki mekanizması bakımından fizyolojik olarak incelenmiş ve sportif performans üzerine etkisi literatürdeki ilgili çalışmalarla ilişkilendirilmiştir.

Bulgular: Yapılan literatür taramaları ve araştırmalara göre, D vitamininin yağda eriyen vitaminler grubundan bir vitamin olmasına rağmen aslında bir hormon olarak değerlendirildiği ve bu bakımdan D vitamininin hem normal (günlük) hem de sportif yaşam üzerine olumlu yönde etki ettiği belirtilmektedir.

Sonuç: Sonuç olarak, ilgili çalışmalarla ilişkilendirildiğinde D vitamininin iskelet (kemik) ağrısı, kemik sağlığı, stres kırıkları, maksimal oksijen tüketimi, kas sağlığı ve ayrıca kas kuvveti gibi sportif performans parametreleri üzerine olumlu yönde etki ettiği belirtilmektedir.

Kaynaklar: 1. Mathieu C., Van Etten E., Decallonne B. Vitamin D and 1,25-dihydroxyvitamin D (3) as modulators in the immune system. J Steroid Biochem Mol. Biol; 89-90: 449-452. 2004.

2. Muszkat P., Camargo MB., Griz LH., Lazeretti-Castro M. Evidence-based non-skeletal actions of vitamin D. Arq Bras Endocrinol Metabol. 2010; 54: 110-117.

Vitamin D And Sportive Performance

Introduction and Aim: Vitamin D is actually considered as a hormone despite being a vitamin from the group of vitamins that melt in the oil. Vitamin D, which is derived from diet and sunlight, passes through the circulation and circulates through the connection with the vitamin D binding protein (DVBP) (Mathieu et al., 2004; Muszkat et al., 2010). Vitamin D is considered in terms of sportive performance; skeletal (bone) pain, bone health, stress fractures, maximal oxygen consumption, muscle health and also muscle strength. The aim of the study is to give information about the mechanism of action of vitamin D and to correlate it with the results of related studies and to show the importance of vitamin D in terms of sportive performance.

Method: The qualitative method called "descriptive", "field scanning", "documentary" or "documentary work" was used methodologically in the research. Vitamin D was examined physiologically in terms of its general structure and mechanism of action and its effect on sportive performance was related to the related studies in the literature.

Result: According to literature reviews and researches, vitamin D is actually considered as a hormone even though it is a vitamin in the group of fat-soluble vitamins, and vitamin D is positively affecting both normal (daily) and sportive life in this respect.

Conclusion: In conclusion, vitamin D is positively associated with skeletal (bone) pain, bone health, stress fractures, maximal oxygen consumption, muscular health and muscle strength as well as muscular strength when associated with related studies.

References: 1. Mathieu C., Van Etten E., Decallonne B. Vitamin D and 1,25-dihydroxyvitamin D (3) as modulators in the immune system. J Steroid Biochem Mol. Biol; 89-90: 449-452. 2004.

2. Muszkat P., Camargo MB., Griz LH., Lazeretti-Castro M. Evidence-based non-skeletal actions of vitamin D. Arq Bras Endocrinol Metabol. 2010; 54: 110-117.

SB178

13-15 Yaş Kadın Atletlerde Kangoo Jump İle Yapılan Antrenmanın Denge, Sprint Ve Durarak Uzun Atlama Üzerine Olan Etkisi

***[1]Derya Selda Sınar*, [1]Manolya Akın**

[1]Mersin Üniversitesi,Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu,Mersin

Email : *derya.sinar@hotmail.com, manolya66@gmail.com*

Giriş: Sportif performansın temelini oluşturan atletizmin temel becerileri erken yaşlardan itibaren çocuklara öğretilmeli ve onların motorik gelişimlerinin bir aracı olarak kullanılmalıdır. Araştırıcılar, hangi yeteneğin hangi yaşta geliştiği konusunda tam bir görüş birliği içerisinde değillerdir. En iyi öğrenme çağı olan 10-16 yaşlarındaki çocuklar üzerinde koşu, atlama ve atmaların gelişimi ile ilgili çeşitli alıştırmalar yapılmaktadır. Spor bilimcileri ve atletizm uzmanları; acemi sürat koşucularının temel antrenman dönemlerindeki antrenman bölümlerinde, uygun aralıklarla ''sıçrama egzersizlerine'' yer verilmesi görüşünde birleşmektedirler.

Amaç: Buradan hareketle araştırmamızda; sıçrama ve sürat özelliklerini geliştirebileceği düşünülen kangoo jump adlı spor ayakkabılarının sıçrama alıştırmaları ile paralel olduğu öngörülerek, sprint gelişimine olan etkisi incelenmiş ve genç kadın atletlerde dünya literatüründe yeni olan bu ayakkabılar ile yaptıkları antrenmanın denge, sprint ve durarak uzun atlamaya etkisi araştırılmıştır.

Metod: Çalışma; Mersin ilinde eşit antrenman yaşına sahip, deney grubu için ortalama değerleri 13,93±0,70 yaş, 49,90±6,75 kilo, 1,58±0,05cm.boy olan 15, kontrol grubu için 13,93±0,80 yaş, 49,27±5,08 kilo,1,57±0,02cm.boy'a sahip 15 toplamda 30 kız atletin gönüllü olarak katılımı ile gerçekleşmiştir. Sprint ölçümleri için 30 metre ve 60 metre dereceleri el kronometresi yardımı ile alınmış, durarak uzun atlama değerleri ise bir mezura yardımı ile kum havuzunda sıçradığı mesafenin topuk hizasından ölçülmüştür. Dinamik denge için, Tecno Body (Prokin PK 200W) cihazının easy başlığı takılarak 30 saniyelik Equilibrium testi çift ayak ve 10 saniyelik ayrı ayrı sağ sol ayaklar (toplamda üç ölçüm; çift ayak-sağ ayak-sol ayak) iki defa alınmış ve ortalamaları hesaplanmıştır. Deney ve kontrol grubuna ön test ölçümleri uygulandıktan sonra sadece deney grubuna ''KJXR3'' model kangoo jump ayakkabıları ile sprint antrenmanı yaptırılmış, kontrol grubu kangoo jump ayakkabıları olmadan antrenmanlarına devam etmiştir. Haftada 3 gün olmak üzere toplamda 6 haftalık düzenli antrenmandan sonra deney ve kontrol grubuna son test ölçümleri uygulanmıştır. Elde edilen verilerin normallik dağılımları için Shapiro Wilks ve Kolmogorov Smirnov testi uygulanmıştır ($p>0.05$). Dağılım normallik gösterdiği ve parametrik varsayımlar yerine geldiğinden dolayı, tekrarlı ölçümlerde veriler arasındaki etkiyi anlamak için ''Paired Samples t-Testi'', gruplar arasındaki fark için ise 'İndependent Samples t-Testi' uygulanmıştır.

Bulgular: Deney grubu ve kontrol gruplarının antrenmana katılmadan önceki 30 ve 60 metre sprint değerleri, durarak uzun atlama değerleri ve denge değerlerinde istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamıştır ($p>0.05$). Bu da çalışmamıza katılan katılımcıların ön test ölçümlerinde benzer seviyelerde olduğu bilgisini vermektedir. Ön test, son test farka baktığımızda ise hem deney hem kontrol gruplarında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmuş ($p<0.05$).

Tartışma ve Sonuç: Yaptığımız çalışmada; ön test ve son test ölçümleri bakımından sprint, denge ve durarak uzun atlama gelişimlerinde hem deney hem de kontrol gruplarında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmuştur. Ancak; kangoo jump ile antrenman yapan grubun, sadece kendi spor ayakkabıları ile antrenman yapan kontrol grubundan daha iyi bir performans gelişimi sergilediği gözlemlenmiştir ($p<0.05$).Deney grubu ön test son test farka baktığımızda denge değerleri 352.44'den 125.63 puana,60 metre sprint dereceleri; 9.15 sn.' den 8. 39 sn.'ye, durarak uzun atlama mesafeleri ise; 109.33 cm.' den 194.13 cm.' ye ilerleyerek kontrol grubuna göre daha başarılı bir tablo sergilemiştir. Anahtar Kelimeler: Dinamik denge, Atletizm, Sprint, Kangoo Jump.

The Effect Of The Kangoo Jumps in 13-15 Age Female Athletes On The Balance, Sprint and Standing Long Jump Progress

Introduction: Athletic basic skills that form the basis of sportive performance must be taught to children from early ages and used as a means of their motor development. Researchers are not in a full consensus on which age the ability develops. There are

various exercises on running, jumping and the development of the athletes. For the best learning age children between 10-16 years. Sports scientists and experts agree that; the athletes at the beginner level should include the jump exercises.

Objective: From here we investigate; The impact of kangoo jump shoes on sprint development, which is thought to improve leap and speed, has been examined and these shoes, which are new in the world literature, have been investigated for balance, sprint and long-term impact of the training.

Method: This study was carried out with 30 female athletes (15 experimental and 15 control groups). The mean values for experimental group were 13,93 ± 0,70 years, 49,90 ± 6,75 kilos, 1,58 ± 0,05 length, for the control group were 13,93 ± 0,80 years, 49,27 ± 5,08 weight, 1,57 ± 0,02 length. Sprint measurements were taken with the help of hand-held timer of 30 meters and 60 meters, while the long jump values are measured at the heel level with the help of a graveyard. For dynamic test was taken twice with the easy head of the Tecno Body (Prokin PK 200W). After preliminary test measurements were applied to the experimental and control groups, only the experimental group had the sprint training with the kangoo jump shoes and the control group continued their training without the kangoo jump shoes. Final test measurements for the experimental and control group after total of 6 weeks training, 3 days per week. Shapiro Wilks and Kolmogorov Smirnov test were applied for the normality distributions of the obtained data ($p > 0.05$). Since the distribution is normal and parametric assumptions are met, the 'Paired Samples t-Test' was used to determine the effect between the data on repeated measures and the 'Independent Samples t-Test' for the difference between the groups.

Findings: There was no statistically significant difference between 30 and 60 meter sprint values, standing long jump values and equilibrium values before the training group and control groups participated in the training ($p > 0.05$). When we looked at pre-post test difference, there was a statistically significant difference between experimental and control groups ($p < 0.05$).

Discussion and Conclusion: In our work; significant difference was found in both experimental and control groups in sprint, balance, and long jump development with respect to pretest and posttest measurements. But; It was observed that the group training with kangoo jump displayed a better performance improvement than the control group only with their sports shoes ($p < 0.05$). When we look at the pre- post test difference is found in the experimental group. The equilibrium values (125.63 to 352.44 score) , sprint results of 60 meters; (9.15 to 8. 39 second), standing long jump distance (109.33 to 194.13 meters).

Keywords: Dynamic balance, Athletics, Sprint, Kangoo Jump.

SB190

Erkek Üst Ekstremite Maksimal Kuvvet ve Yüzde Güç Değerleri İle Sağlık ve Basketbol Topu Başüstü ve Göğüs Atış Mesafeleri Arasındaki İlişki

[2]Eda Ağaşçıoğlu, [1]Rıdvan Çolak, [3]Nurgul Yeşildağ, [3]Sibel Mendel

[1]Ardahan Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu /Ardahan
[2]Çankaya Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara
[3]Serbest Araştırmacı

Email : *edaa@cankaya.edu.tr, colak.ridvan@gmail.com*

Amaç: Omuz pres (OPr) ve benç pres (BPr) maksimum kuvvet (1TM) ve 1TM'nin yüzde güç değerlerinin tespiti, üst ekstremite antrenmanlarının etkinliğini belirlemek açısından önemlidir. Çalışmanın amacı, aktif genç erkeklerin OPr ve BPr 1TM ve 1TM'nin yüzde güç değerleri ile sağlık topu baş üstü atış (SB), sağlık topu göğüs atış (SG), basketbol topu baş üstü atış (BB) ve basketbol topu göğüs atış (BG) mesafesi arasındaki ilişkiyi incelemektir.

Gereç ve Yöntem: Gönüllülerin yaş (21,58 ± 1,99 yıl), boy (177 ± 5,3 cm) ortalamaları ve vücut kitle indeksi (22,72 ± 1,60 kg/m2) belirlendi. Çalışmaya 30 aktif erkek Beden Eğitimi-Spor Yüksekokulu öğrencisi katıldı. Üst ekstremite 1TM değerleri çoklu tekrar yöntemi ile belirlendi (Brzycki, 1993). 1TM'nin % 40-50-60-70-80-90-100 değerleri ağırlığı kaldırma süresi ve kat edilen yol baz alınarak hesaplandı. Ağırlığın kaldırma süresi Fotosel Cihazı (Sport Expert, Tümer Mühendislik, Ankara/Turkiye) yardımıyla saptandı. Ardından SB, SG, BG ve BB atış performansları belirlendi. Veriler Pearson Korelasyonu ve T-testi ile incelendi. Analizler için Windows SPSS 15.0 istatistik paket programı kullanıldı. Anlamlılık düzeyi için özellikle belirtilmemişse 0,05 dikkate alındı.

Bulgular: Üst ekstremite OPr-1TM ile BB ve SB arasındaki ilişki saptandı (sırasıyla r=0,409, r= 0,425; her biri p<0,05). BPr-1TM ile BB ve BG atışları arasında ilişki saptandı (sırasıyla r= 0,482, r=0,430; her biri p<0,05). Yine BPr- 1TM ile SB ve SG atışları arasında ilişki saptandı (sırasıyla r= 0,530, r=0,583; her biri p<0,01). SG atışı ile BPr-1TM'nin %100-90-80-70-60-50-40 ve en yüksek güç değişkenleri arasında ilişki bulundu (sırasıyla r=0,601, p<0,01; r=0,492, p<0,05; r=0,448, p<0,05; r=0,470, p<0,05; r=0,614, p<0,01; r=0,629, p<0,01; r=0,612, p<0,01; r=0,532, p<0,05). SB atışı ile BPr-1TM'nin %60 ve %50 güç değişkenleri arasında ilişki gözlendi (sırasıyla r=0,422, r= 490; p<0,05 her biri). BG atışı ile BPr-1TM'nin %80-70-60-50 ve en yüksek güç değişkenleri arasında ilişki saptandı (sırasıyla r=0,428, r=0,404, r=0,428, r=0,420, r=0,486; p<0,05 her biri). Ayrıca, BB atışı ile sadece BPr en yüksek güç değeri arasında ilişki belirlendi (r=0,451; p<0,05). OPr 1TM'nin % 100, % 80 güç değerleri ile BB arasında ilişki saptandı (sırasıyla r=0,552, p<0,01; r=0,419, p<0,05). Yine OPr en yüksek güç ve BB arasında ilişki bulundu (r=0,453, p<0,058). Gerek OPr gerekse BPr en yüksek güç değerlerine, 1TM'nin %80-%70 güç değerleri aralığında ulaşıldı.

Sonuç: Bulgularımız, gerek OPr gerek BPr hareketinde güç gelişimi için 1TM'nin %70-%80 aralığında çalışmanın yararlı olabileceğini göstermektedir. Ayrıca atış performansını geliştirmek için OPr yerine BPr çalışmanın daha yararlı olabileceği yönündedir.

Anahtar Kelimeler: Benç Pres, Omuz Pres, 1TM.

Kaynakça: Brzycki, M. Strength testing: predicting a one-rep max from reps-to-fatigue. Journal of Health, Physical Education, Recreation, and Dance, 1993; 64: 88-90.

The Relationship Of Men Upper Extremite's Maximal Strength and Power Parameters With Medicine Ball And Basketball Ball Overhead Pass and Chest Pass Performances

Aim: Determination of shoulder presses (SPr) and bench press (BPr) repetition maximum (1RM) and power parameters (obtained from weights percentages (40 % - 100%) of 1RM) are important in order to improve the effectiveness of upper extremity training. The study will assess the relationship between 1) SPr-1RM and basketball ball overhead pass (BO); medicine ball overhead pass

(MO); basketball ball chest pass (BC); medicine ball chest pass (MC), 2) BPr -1TM and BO; MO; BC; MC, 3) power parameters of SPr and BPr and throw distance of BO, MO, BC, MC.

Material And Methods: 30 male students (age 21.58 ± 1.99 year-old; height 177 ± 5.3 cm; body mass index 22.72 ± 1.60 kg/m2) studying at the Department of Physical Education and Sports voluntarily participated in this study. The upper extremity 1RM is determined according to method of Brzycki (1993). The power parameters obtained from 1RM percentage weights are calculated considering weight lifting time measured by Photocell (Sport Expert, Tümer Mühendislik, Ankara/ Turkey) and weight lifting distance. Then BO, MO, BC and MC distances were measured. Pearson Correlation and T-test analysis of SPSS 15.0 program for windows was used for statistical analysis. When not specified, $P<0.05$ was considered significant.

Results: There is a relationship between SPr-1RM and BO ($r=0.409$, $p<0.05$); SPr-1RM and MO ($r= 0.425$. $p<0.05$); BPr-1RM and BO($r= 0.482$, $p<0.05$); BPr-1RM and BC ($r= 0.482$, $p<0.05$); BPr-1RM and MO ($r=0.430$, $p<0.05$); BPr- 1RM and MC ($r=0.430$, $p<0.05$). The correlation is also found between BPr-1RM and MO ($r= 0.530$, $p<0.01$); BPr-1RM and MC ($r=0.583$, $p<0.01$). Moreover, there are correlations between the power parameters (100%-90%-80%-70%-60%-50%-40%) of BPr-1RM and MC ($r=0.601$, $p<0.01$; $r=0.492$, $p<0.05$; $r=0.448$, $p<0.05$; $r=0.470$, $p<0.05$; $r=0.614$, $p<0.01$; $r=0.629$, $p<0.01$; $r=0.612$, $p<0.01$ respectively). There is also relation between MC and the peak power of BPr-1RM ($r=0.532$, $p<0.05$). MO correlates to the power parameters' 60%-50% of BPr-1RM ($r=0.422$, $p<0.05$; $r= 490$, $p<0.05$ respectively). The power parameters' 80%-70%-60%-50% and the peak power of BPr-1RM relate to BC ($r=0.428$, $r=0.404$, $r=0.428$, $r=0.420$, $r=0.486$ respectively; $p<0.05$ for each). BO correlates only to the peak power of BPr-1RM ($r=0.451$; $p<0.05$) The power parameters' 100%, 80% of OPr-1RM and BO are linked ($r=0.552$, $p<0.01$; $r=0.419$, $p<0.05$ respectively). The association between the peak power of OPr and BO is observed ($r=0.453$, $p<0.05$). The peak power parameters of OPr and BPr are obtained in between 80% -70% power parameters of both OPr-1RM and BPr-1RM.

Conclusion: The outcomes of this study demonstrate that the training programs designed to improve upper extremity power development of both SPr and BPr may be planned considering 70%-80 % of 1RM. Moreover, in order to develop throwing performance it would be better working out BPr instead of SPr.

Keywords: Bench Press, Omuz Press, 1TM.

References: Brzycki, M. Strength testing: predicting a one-rep max from reps-to-fatigue. Journal of Health, Physical Education, Recreation, and Dance, 1993; 64: 88-90.

SB191

Kadınlarda Alt Ekstremite Skuat Maksimal Kuvvet ve Yüzde Güç Değerleri ile Durarak Uzun Atlama ve 30 M Sürat Koşu Performansı Arasındaki İlişki

***[1]Eda Ağaşcıoğlu*, [2]Zeki Çakto, [2]Salih Mahmutoğlu, [3]Rıdvan Çolak**

[1]Çankaya Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara
[2]Serbest Araştırmacı
[3]Ardahan Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu

***Email :** edaa@cankaya.edu.tr, , , colak.ridvan@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Maksimal kuvvet (1TM) ile 1TM'nin yüzde güç değerlerinin performans parametreleri ile ilişkisinin belirlenmesi, uygulanacak antrenman yükleri açısından değerlidir (McCurdy ve ark. 2010). Bu araştırma, skuat maksimal kuvvet (1TM) ve yüzde güç değerleri ile durarak uzun atlama ve 30 m sürat koşu performansı arasındaki ilişkiyi tespit etmek amacıyla yapıldı.

Gereç ve Yöntem: Araştırmaya, beden eğitimi ve spor bölümü on dört aktif bayan öğrenci, gönüllü olarak katıldı. Gönüllülerin yaş (21,10 ± 4,60 yıl), boy (163 ± 6 cm), vücut ağırlığı (55,5 ± 5,37 kg) ve vücut kitle indeksi (20,77 ± 2,18 kg/m2) ölçümleri yapıldı. Bacak skuat 1TM Smith Machine cihazı ile çoklu tekrar formülüne göre hesaplandı (Brzycki, 1993). 1TM'nin yüzde güç değerleri, 1TM'nin % 40-50-60-70-80-90 şiddetlerini, kaldırdığı süre ve kat edilen yol dikkate alınarak hesaplandı. Ağırlığı kaldırma süresi Fotosel Cihazıyla (Sport Expert, Tümer Mühendislik, Ankara / Turkiye) belirlendi. Katılımcıların 30 m sürat koşu ve durarak uzun atlama performans değerleri saptandı. Değişkenler Pearson Korelasyonu ve Paired Samples T-testi ile incelendi. Analizler için Windows SPSS 15.0 istatistik paket programı kullanıldı. Sonuçlar 0.05 anlamlılık düzeyi dikkate alınarak incelendi.

Bulgular: Skuat 1TM ile 30 m sürat koşu performansı (r= -0,642, p<0,05); skuat 1TM ve durarak uzun atlama performansı (r=0,638, p<0,05) arasında ilişki bulundu. T-test sonucuna göre skuat en yüksek güç değeri (EG) 1TM'nin %60-%70-%80 aralığında elde edildi. EG ve durarak uzun atlama arasında yüksek ilişki (r= 0,808, p<0,01); EG ve 30 m sürat koşusu arasında ilişki (r=-0,638, p<0,05) bulundu. Skuat 1TM'nin %50, %40, en yüksek güç değeri ve 30 m sürat koşu performansı (sırasıyla r= -0,648, r= -0,729, r= -0,638; her biri için p<0,05) arasında ilişki saptandı. 1TM'nin %100, %70, %60, ve durarak uzun atlama arasında pozitif ilişki saptandı (sırasıyla r= 0,772, r= 0,757, r= 0,692; her biri için p<0,05).

Sonuç: Skuat 1TM ve 30 m sürat koşusu; skuat 1TM ve durarak uzun atlama arasında ilişki bulunması, antrenmanlarda 1TM önemini ortaya koymaktadır. Skuat 1TM'nin %50, %40, en yüksek güç ve 30 m sürat koşu performansıyla ilişki saptanması, dönüşümlü spor dalları için çalışmaların skuat 1TM'nin daha düşük yüzde değerlerinde yapılmasının faydalı olabileceği yönündedir. Yine skuat 1TM'nin % 100, % 70, % 60, en yüksek güç ve durarak uzun atlama arasında ilişki bulunması ise dönüşümsüz spor dalları için antrenmanların skuat 1TM'nin daha yüksek yüzde güç değerlerinde planlanmasının faydalı olabileceğini vurgulamaktadır. Ayrıca, skuat hareketinde güç gelişimi için bu grup kadınlarda 1TM'nin %60-%70-%80 aralığında çalışmak yararlı olabilir.

Anahtar Kelimeler: En yüksek güç, yatay sıçrama, koşu.

Kaynakça: Brzycki, M. Strength testing: predicting a one-rep max from reps-to-fatigue. Journal of Health, Physical Education, Recreation, and Dance, 1993; 64: 88-90.

McCurdy KW, Walker JL, Langford GA, Kutz MR, Guerrero JM, McMillan J. The relationship between kinematic determinants of jump and sprint performance in division I women soccer players. Journal of Strength and Conditioning Research, 2010; 24(12): 3200-3208.

The Relatıonship Of Squat Maximal Strength and Power Parameters Of Women With 30 M Sprint and Standing Long Jump Performances

Aims: Measuring squat repetition maximum (1RM) and power parameters (obtained from weights percentages (40-100 %) of 1RM) and analyzing their associations with performance parameters like standing long jump and 30 m sprint run are vital to improve training effectiveness (McCurdy ve ark. 2010). This study aims to evaluate the link between a) squat 1RM and 30 m sprint run, b) squat 1RM and standing long jump, c) power parameters and 30 m sprint run, d) power parameters and standing long jump.

Materials and Methods: Fourteen female students (age 21.10 ± 4.60 year-old; height 163 ± 6 cm; body mass index 20.77 ± 2.18 k/m2) studying at the Department of Physical Education and Sports voluntarily participated in this study. Legs' 1RM was determined via the multiple repetitions formula by the Smith Machine (Brzycki, 1993). Power parameters and peak power (PP) were calculated according to 40-50-60-70-80-90-100 % of 1RM load values considering weight lifting time and distance. Duration of weight lifting is defined by the machine of Photocell (Sport Expert, Tümer Mühendislik, Ankara/Turkey). Participant's jumping and sprint abilities were tested through 30 m sprint run and standing long jump. Pearson Correlation and T-test analysis of SPSS 15.0 software for windows was used for statistical analysis. When not specified, $p<0.05$ considered as significant.

Results: The result of this study demonstrates that there is a relationship between 1RM and standing long jump($r=0.638$, $p<0.05$); 1RM and 30 m sprint run ($r= -0.642$, $p<0.05$). PP was obtained from 60%-70%-80% of 1RM load values according to paired-t test result. There is relationship between PP and standing long jump ($r= 0.808$, $p<0.01$); PP and 30 m sprint ($r=-0.638$, $p<0.05$). The significant relationship between 30 m sprint run and 40 % ($r= -0.729$, $p<0.05$); 50 % ($r= -0.648$, $p<0.05$); and PP ($r= -0.638$, $p<0.05$) power parameters of 1RM load values were observed. Standing long jump result correlates with 100 % ($r= 0,772$, $p<0.05$); 70 % ($r= 0.757$, $p<0.05$); 60 % ($r= 0.692$, $p<0.05$) power parameters of 1RM load values.

Conclusion: The outcomes of this study demonstrate that the correlation of 1RM with sprinting and jumping performances emphases the importance of 1RM. The associations of 30 m sprint run with 50 %, 40 % power parameters of 1RM and PP may underline planning the training program taking into account lower percentages of squat 1RM for the types of cycling sports. Furthermore, the relation of standing long jump with 100 %, 70 %, 60 % power parameters of 1RM and PP may stress on designing the training program considering higher percentages of squat 1RM for the types of non-cycling sports. Furthermore, it would be beneficial to exercise with 60%-70%-80% of 1RM to improve squat power for this group of women.

Keywords: Peak power, horizontal jumping and running.

References: Brzycki, M. Strength testing: predicting a one-rep max from reps-to-fatigue. Journal of Health, Physical Education, Recreation, and Dance, 1993; 64: 88-90.

McCurdy KW, Walker JL, Langford GA, Kutz MR, Guerrero JM, McMillan J. The relationship between kinematic determinants of jump and sprint performance in division I women

SB206

10-14 Yaş Arası Oryantiring Sporcularının Bazı Fiziksel Ve Fizyolojik Özelliklerinin İncelenmesi

***[1]Fatma Tokat*, [1]Eser Ağgön, Mehmet Yazıcı, [1]Sercan Karakurt**

[1]Erzincan Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Erzincan

***Email :** fatma.tokat@erzincan.edu.tr, eaggon@erzincan.edu.tr*

Amaç: Bu çalışmanın amacı 10-14 yaş arası erkek ve kadın oryantiring sporcularının bazı fiziksel özellikleri ve akciğer solunum kapasitelerini incelemektir. Araştırmaya çeşitli spor kulüplerinden 19 kadın ve 22 erkek sporcu katıldı. Metod: Yapılan testlerle antropometrik ölçümler (boy, kilo, vücut kitle indeksi) ve solunum fonksiyonları (FVC, FEV1, PEF) değerleri tespit edildi. Elde edilen verilerin değerlendirilmesinde SPSS 20 paket programında T testi, general linear model ve tanımlayıcı istatistik yapıldı. Bulgular: Verilere göre, FVC, FEV1 ve PEF değerleri cinsiyetin yaş gruplarına paralel olarak anlamlı farklılık oluşturmadığı görülürken (p>.05), erkeklerde 10 yaş, 12 yaş gurubu ve toplamda yarış öncesi FVC değerlerinde, ayrıca yarış sonrası erkeklerin toplamında FEV1 değerinde anlamlı farklılık olduğu tespit edildi (p<.05).

Tartışma ve Sonuç: Çalışma sonucunda solunum fonksiyonunun sporcuların fizyolojik uygunluklarını belirlemede önemli değerler olduğu ve 10-14 yaş gruplarında cinsiyetin fazla belirleyici olmadığı, cinsiyetler içinde yaş gruplarının belirleyici olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar kelimeler: Oryantiring, solunum fonksiyonları, antropometrik özellikler

Investigation Of Some Physical and Physiological Characteristics Of Orıenteering Athletes Between 10-14 Years Of Age

Purpose: The aim of this study is to examine some physical characteristics and lung respiratory capacities of male and female orienteering athletes aged 10-14 years. 19 female and 22 male athletes from various sports clubs participated in the research.

Method: Testing consisted of anthropometric measures (height, weight, body mass index) and respiratory functions (forced vital capacity (FVC), forced expiratory volume in one second (FEV1), peak expiratory flow (PEF)). Descriptive statistics, T test and general linear model were obtained in SPSS 20.

Findings: According to the data, there was no significant difference between genders in FVC, FEV1 and PEF values (p> .05), but it was found that there was a significant difference in FEV1 values in pre-competition the total of male and in post-competition FVC values of 10 years and 12 years group in males (p <.05).

Discussion and Results: As a result of the study, respiratory function was found to be important in determining the physiological fitness of athletes, and it was determined that gender wasn't a determinant in 10-14 age group and age groups in gender were determinant.

Keywords: Orienteering, respiratory functions, anthropometric characteristic

SB209

Futbolcularda Alt Ekstremiteye Uygulanan Akut Vibrasyon Antrenmanının Denge ve Hız Üzerine Etkisi

***[1]Yunus Berk*, [2]Yahya Polat, [3]İrfan Marangoz**

[1]Ondokuz Mayıs Üniv., Yaşar Doğu SBF., Antrenörlük Eğitimi, Samsun
[2]Erciyes Üniv., Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Kayseri
[3]Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniv., Afşin Meslek Yüksekokulu, Kahramanmaraş

***Email :** yunberk@gmail.com, ypolat@erciyes.edu.tr, imarangoz@ksu.edu.tr*

Giriş: Futbol farklı yetileri bünyesinde barındıran bir branştır ve bu yetiler birbiriyle etkileşim halindedir. Bir beceriyi başarılı bir şekilde gerçekleştirebilmek ise sporcunun stabilitesini koruyabilmesiyle doğrudan ilgilidir. Bu yüzden sporcunun statik ve dinamik denge koşullarına uyum sağlaması performansına olumlu katkı sağlayacaktır. Futbol için büyük önem arz eden bir diğer yetide hız'dır. Bir futbol sahasının 90-120 m. olduğu düşünülürse hızlı yer değiştirmenin ne kadar önemli olduğu anlaşılabilir. Bu açıdan futbolda denge ve hız yeteneğini geliştirmek büyük önem arz etmektedir.

Amaç: Çalışmamızın amacı alt ekstremiteye uygulanan titreşimle kasları aktive etmek ve vibrasyon uygulaması yoluyla denge ve hız becerilerinde gelişim sağlamaktır.

Metot: Çalışmamıza 20-25 yaş arası aktif spor yaşamı devam eden 30 futbolcu gönüllü olarak katılmıştır. Akut sonuçlar amaçlandığı için tek bir vibrasyon uygulaması iki farklı şekilde yapılmıştır. Birinci vibrasyon antrenmanı (Qalf Raise), vibrasyon platformu üzerine çıkan sporcu ayak ucunda, dizler 30 derece bükülmüş ve üst gövde düz bir şekilde iken 45 sn süre ile 40 hz şiddetinde uygulanmıştır. İkinci vibrasyon antrenmanında (Advance Squat) ise sporcu vibrasyon platformu üzerinde ayak tabanları tamamen platformla temas halindeyken, dizler 90 derece bükük ve üst ekstremite düz bir şekilde olduğu halde 45 sn süre ile 40 hz şiddetinde uygulanmıştır. 30 m hız testinde ise sporcu kendini hazır hissettiğinde ilk kapıdaki fotoseli çalıştırmış, bitiş kapısından geçtiği anda ise ikinci kapı fotoseli otomatik olarak durdurmuştur.

Bulgular: Gönüllülerin statik denge değerleri; vibrasyon antrenmanı öncesine göre, vibrasyon antrenmanı sonrası anlamlı düzeyde azalmıştır ($p<0,05$). Gönüllülerin dinamik denge değerleri; vibrasyon antrenmanı öncesine göre, vibrasyon antrenmanı sonrası anlamlı düzeyde azalmıştır ($p<0,001$). Gönüllülerin 30 m koşu değerleri; vibrasyon antrenmanı öncesine göre, vibrasyon antrenmanı sonrası anlamlı düzeyde farklılık bulunamamıştır ($p>0,05$).

Sonuç: Yetişkin futbolcularda alt ekstremiteye uygulanan akut vibrasyon antrenmanlarının 30 m sürat değerlerinde önemli azalmalara sebep olmadığı, ancak dinamik ve statik denge performansları üzerine önemli düzeyde katkı sağladığı düşünülmektedir. Denge üzerine olan bu etki vücudun devrilmeden ve sarsıntıya uğramadan stabilitesini koruyarak sporcunun yaptığı sıçrama, koşma gibi birçok temel hareketleri başarıyla sonuçlandırabilme yeteneğine vibrasyonun katkısını ortaya koyması açısından ümit vericidir.

Anahtar Kelime: Yetişkin, Futbol, Akut Titreşim Antrenmanı, Denge, Hız

The Effect Of Acute Vibration Applied To The Lower Extremities Training On Balance and Speed Of Players

Introduction: Football is a branch of different powers, and these powers are interacting with each other. The ability to successfully perform a skill is directly related to the ability of the athlete to maintain stability. Therefore, the adaptation of the athlete to static and dynamic balance conditions will contribute positively to its performance. Another important speed for football is the speed. Considering, a football field 90- 120 m. , it can be understood how important it is to quickly displace. From this point of view, it is very important to improve the balance and speed ability on the futbol.

Purpose: The aim of our work is to activate the muscles with the vibration applied to the lower extremity and to develop the balance and speed skills through vibration application.

Method: 30 volunteer footballers who have active sports life between 20-25 years of age, participated in our work. Since acute results are aimed, a single vibration application is made in two different ways. The first vibration training (Qalf Raise) was applied at the end of the athlete foot on the vibration platform, the knees were bent 30 degrees and the upper body was leveled for 40 seconds for 45 seconds. In the second vibration training (Advance Squat), the athlete's vibrating platform was in contact with the platform completely while the knees were bent 90 degrees and the upper limb was leveled at 40 Hz for 45 seconds. In the 30 m speed test, the athlete started the photocell in the first door when he felt himself ready, and the second door photocell stopped automatically when passing through the finish gate.

Results: Static balance values of volunteers; the vibration training was significantly reduced after the vibration training ($p<0,05$). Dynamic balance values of volunteers; the vibration training was significantly reduced after the vibration training ($p<0,001$). Running values of volunteers 30 m; there was no significant difference after vibration training compared to before vibration training ($p>0,05$).

Conclusion: It is considered that acute vibration training applied to lower extremities in adult soccer does not cause significant decrease in 30 m sprint speed but it contributes considerably to dynamic and static balance performances. This effect on balance is promising in terms of bringing the contribution of vibration to the ability to successfully accomplish many basic movements such as jumping, running, etc., of the athlete, while maintaining stability without falling over and shaking the body.

Keywords: Adult, Football, Acute Vibration Training, Balance, Speed

SB213

Diurnal Varyasyonun Motorik Performansa Etkisi

[1]Armağan Kafkas, [1]Özgür Eken, [1]Muhammed Emin Kafkas

[1]İnönü Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Malatya

Email : *armagan.sahin@inonu.edu.tr, ozgur.eken@inonu.edu.tr, eminkafkas@hotmail.com*

Giriş: Yüzücülerin performansı, antrenman, sirkadiyen ritim, diurnal ve noktüral varyasyon gibi çeşitli nedenlerle değişebilir. Gün boyunca çeşitli insanların psikolojik ve fizyolojik işlevlerinde sirkadiyen ritimin varlığı bildirilmiştir (Souissi et al, 2004). Gün içinde motor performanstaki değişikliklerle birlikte, araştırmacılar vücut sıvıları, kas metabolizması ve kardiyovasküler değişikliklere yanıt olarak bazal vücut ısısını ve hormonların kan konsantrasyonunu değiştirdiğini tespit etmişlerdir (Decostre et al, 2005). Yapılan çalışmalardaki gözlemlerin sonuçları ise şöyle özetlenebilir; reaksiyon süresi (Dijk et al, 1992), bilişsel işlev (Brandenburg, 2006), vücut sıcaklığı (Boivin et al., 1997), çok sayıda davranış ve biyolojik fonksiyonlar atletik performansı etkilemektedir. Bu çalışmanın amacı, su içi ısınma sonrası uygulanan 50 metre serbest ve kurbağalama yüzme performansına diurnal varyasyonun etkisinin belirlenmesidir.

Yöntem: 12 sub-elit bayan yüzücü saat 10:00 ve 16:00' da 50 metre serbest ve kurbağalama stilinde yüzdürülmüştür (yaş: 22.5±2.5 yıl, boy: 163±4.1 cm, vücut ağırlığı: 56.8±2.3 kg, vücut yağ oranı: % 20.4±1.2 ve vücut kütle indeksi: 21.3±3.2kg / m2). Tüm yüzücüler, 5 yıllık antrenman ve yarışma deneyimine sahiptir ve en az 16 saat haftalık antrenman yapmışlardır. Verilerin toplanmasından önce, yüzücüler, suda ısınmalarını sağlayan iki alıştırma oturumuna katılmışlardır. Yüzme performansları öncesinde gönüllüler su içi ısınma yöntemini uygulamışlar ve 3 dakika sonrasında nabızları 110-120 aralığına geldiğinde performans testine tabi olmuşlardır.

Bulgular: Paired Samples korelasyon testi için elde edilen bulgular, su içi ısınma sonrası en iyi performans saat 10:00 ile 16:00 karşılaştırıldığında, saat: 10.00'da gözlemlenen 50 metre serbest (28,11sn) ve kurbağalama (39,91 sn) yüzme performansı da saat 10:00'da gözlemlenmiştir.

Sonuç: 50 metre serbest ve kurbağalama stil yüzme performans verileri incelendiğinde, sabah 10:00 lehine anlamlı farklılık belirlenmiştir ($p < 0.01$). Bu bulgular ışığında, yüzücülerin akşam performanslarını arttırmak için yüzme farklı antrenman programlarına ihtiyaç duydukları düşünülebilir.

Kaynaklar: Boivin, D. B., Czeisler, C. A., Dijk, D., Duffy, J. F., Folkard, S., Minors, D. S., … Waterhouse, J. M. (1997). Complex Interaction of the Sleep-Wake Cycle and Circadian Phase Modulates Mood in Healthy Subjects.

Brandenburg, J. P. (2006). Duration of stretch does not influence the degree of force loss following static stretching. Journal of Sports Medicine and Physical Fitness.

Decostre, V., Bianco, P., Lombardi, V., &Piazzesi, G. (2005). Effect of temperature on the working stroke of muscle myosin. Proceedings of the National Academy of Sciences of the United States of America, 102(39), 13927–13932.

Dijk, D. -J, Duffy, J. F., &Czeisler, C. A. (1992). Circadian and sleep/wake dependent aspects of subjective alertness and cognitive performance. Journal of Sleep Research, 1(2), 112–117.

Souissi, N., Gauthier, A., Sesboüé, B., Larue, J., &Davenne, D. (2004). Circadian Rhythms in Two Types of Anaerobic Cycle Leg Exercise: Force-Velocity and 30-s Wingate Tests. International Journal of Sports Medicine, 25(1), 14–19.

The Effects Of Diurnal Variation On Motoric Performance

Introduction: Performance of the swimmers could be change various reasons like trainning, circadian rythm, diurnal and nocturnal variations. Circadian rhythm has been reported in various human psychological and physiological functions during the day (Souissi et al., 2004). With changes in motor performance throughout the day, researchers have determined that body fluids, muscle metabolism and cardiovascular changes alter the basal body temperature and blood concentration of hormones in response to exacerbations (Decostre et al., 2005). The results of the observations are summarized as follows; the body temperature (Boivin et al., 1997), the duration of the reaction (Dijk et al., 1992) and cognitive function (Brandenburg, 2006) reported that numerous behaviors and biological functions affect athletic performance. The aim of this study was to determine the effect of time-of-day on front crawl and breast stroke 50 meter swimming performance after in water warm up.

Method: 12 sub-elite women swimmers were tested to complete 50m freestyle and breast stroke swimming performance at 10:00 am and at 16:00 pm in a random order (age: 22.5±2.5 years; height: 163±4.1 cm; body mass: 56.8±2.3 kg; body fat: 20.4±1.2 % and body mass index: 21.3±3.2 kg/m2). All the swimmers had 5 years of experience in training and competition and practiced the specific sport at least 16 h.wk-1. Before data collection, all swimmers participated in two familiarization sessions during which they practiced in-water warm up. Volunteers performed in-water warm up before swimming performances and participated to a performance test when their heart rate reached to 110-120 after 3 minutes.

Findings: According to findings for the paired samples correlations; the best 50-meter front crawl performance detected right after IW as 28.11 seconds at 10.00 am and the best 50 m breaststroke swimming performance detected right after IW as 39.91 seconds at 10:00 am.

Results: When 50 meter swimming performance data were examined, statistically significant difference was determined in favor of morning 10:00 hour in 50m front crawl and breaststroke swimming data ($p < 0.01$). In these findings, it may be considered that the swimmers need swimming training programs to increase their evening performance.

References: Boivin, D. B., Czeisler, C. A., Dijk, D., Duffy, J. F., Folkard, S., Minors, D. S., Waterhouse, J. M. (1997). Complex Interaction of the Sleep-Wake Cycle and Circadian Phase Modulates Mood in Healthy Subjects.

Brandenburg, J. P. (2006). Duration of stretch does not influence the degree of force loss following static stretching. Journal of Sports Medicine and Physical Fitness.

Decostre, V., Bianco, P., Lombardi, V., & Piazzesi, G. (2005). Effect of temperature on the working stroke of muscle myosin. Proceedings of the National Academy of Sciences of the United States of America, 102(39), 13927–13932.

Dijk, D. J, Duffy, J. F., & Czeisler, C. A. (1992). Circadian and sleep/wake dependent aspects of subjective alertness and cognitive performance. Journal of Sleep Research, 1(2), 112–117.

SB218

Gen Dopingi ve Sportif Performans

[1]Ahmet Atlı, [1]Gülfem Ersöz

[1]Ankara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Ankara

Email : *atliahmett@gmail.com, Gulfem.Ersoz@ankara.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Sporda doping, çözüm bekleyen sorunların başında gelmektedir. Çünkü doping kullanımı yaygınlaştıkça; adil rekabetin, sporcu sağlığının ve spor ruhunun zarar gördüğü düşünülmektedir (Tarakcıoğlu, 2013). Bu doğrultuda; yeni doping çeşidi olan gen dopingi, spor camiasında çeşitli kaygılara neden olmaktadır. Bu sorunla baş edebilmek için WADA, 2003 yılında yasaklılar listesine gen dopingini eklemiştir (Schneider ve Friedmann, 2006). Gen dopinginin tanımı ise şöyle belirtilmiştir: "Gen veya hücre dopingi, atletik performansı arttırma kapasitesi olan genlerin ya da hücrelerin tedavi amacı olmadan kullanılmasıdır" (Guth ve Roth, 2013). Çalışmanın amacı; gen dopingi hakkında detaylı bilgi vermek ve ilgili çalışmaların sonuçları ile bağlantılı olarak gen dopingi ve sportif performans ilişkisini ortaya koymaktır.

Yöntem: Araştırmada metodolojik olarak "betimsel", "saha taraması", "belgesel" ya da "dokümanter çalışma" olarak adlandırılan nitel yöntem kullanılmıştır. Gen dopingi yöntemi ve sportif performansa etkisi olan bazı genler detaylı bir şekilde incelenmiş ve literatürdeki ilgili çalışmalarla ilişkilendirilmiştir.

Bulgular: Yapılan literatür taramaları ve araştırmalara göre, gen dopinginin birey için sağlık riskleri taşımasının yanı sıra, ciddi bir etik ihlali de beraberinde getirdiği belirtilmektedir. Bu durum, gen dopingi tespit yöntemlerinin geliştirilmesini daha fazla gerekli kılmaktadır.

Sonuç: Sonuç olarak, ilgili çalışmalarla ilişkilendirildiğinde çoğu sporcunun gen dopinginin potansiyel sağlığa verdiği zararlar konusunda bilgi sahibi olmadığı tespit edilmiştir. Bu bakımdan; gen dopingi konusunda sporcuların bilgilendirilmesinin son derece önemli olduğu sonucu ortaya çıkmaktadır.

Kaynaklar:

1.Guth LM., Roth SM. Genetic influence on athletic performance. Curr Opin Pediatr. 2013; 25 (6): 653-8.
2.Schneider AJ., Friedmann T. Gene Doping in Sports: The Science and Ethics of Genetically Modified Athletes. 2006. London, UK: Elsevier.
3.Tarakcıoğlu S. Genetik Mühendisliği ve Spor. Türkiye Klinikleri J Sports Sci. 2013. C. 5, S. 1, ss. 48-54.

Gene Doping and Sportive Performance

Introduction and Aim: Doping is at the top of the list of problems that are waiting to be solved in sports. Because doping is becoming widespread; fair competition, athletic health and sporting spirit are thought to be damaged (Tarakcioglu, 2013). In this direction; gene doping, which is a new type of doping, causes a variety of concerns in the sports mosque. To cope with this problem, WADA added gene doping to the list of prohibitors in 2003 (Schneider and Friedmann, 2006). The definition of gene doping is as follows: "Gene or cell doping is the use of genes or cells that have the capacity to increase athletic performance without treatment" (Guth and Roth, 2013). Aim of the study; to give detailed information about gene doping and to show the relation between gene doping and sportive performance in connection with the results of related studies. Method

The qualitative method called "descriptive", "field scanning", "documentary" or "documentary work" has been used methodically in the research. Some genes that have an effect on the gene doping method and sportive performance have been examined in detail and correlated with related studies in the literature.

Result: According to literature reviews and researches, it is stated that gene doping brings health risks for the individual as well as a serious ethical violation. This makes the development of gene doping detection methods more and more necessary.

Conclusion: As a result, it has been found that most athletes have no knowledge of the potential damage to genetic doping when associated with related studies. From this perspective; the end result is that informing the athletes about gene doping is extremely important.

References:

1.Guth LM., Roth SM. Genetic influence on athletic performance. Curr Opin Pediatr. 2013; 25 (6): 653-8.
2.Schneider AJ., Friedmann T. Gene Doping in Sports: The Science and Ethics of Genetically Modified Athletes. 2006. London, UK: Elsevier.
3.Tarakcioglu S. Genetic Engineering and Sports. Turkey Clinics J Sports Sci. 2013. C. 5, S. 1, ss. 48-54.

SB222

Futbolcularda Alt Ekstremite Kuvveti İle Anaerobik Sprint Testi (Rast) İlişkisi

[1]Erkal Arslanoğlu, [1]Kürşat Acar, [1]Cansel Arslanoğlu, [1]Ahmet Mor, [1]Gökhan İpekoğlu, [1]Kadir Baynaz

[1]Sinop Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Sinop

Email : *erkaloglu@sinop.edu.tr, kursatacar@sinop.edu.tr, canseloglu@sinop.edu.tr, amor@sinop.edu.tr, gokhanipekoglu@sinop.edu.tr, kbaynaz@sinop.edu.tr*

Amaç: Spor bilimleri alanında bacak kuvveti ile anaerobik performans ilişkilerini tanımlayan birçok çalışmaya rastlanmaktadır. Futbolcular, maç sırasında kısa aralıklarla birçok sprint koşusu yapmaktadır. Bu doğrultuda bir sporcunun süratini tekrarlı bir şekilde koruması özellikle takım sporları için oldukça önem taşımaktadır. Bu doğrultuda çalışmanın amacı, futbolcularda bacak kuvvetinin anaerobik sprint testi ile ilişkisinin incelenmesidir.

Yöntem: Araştırmaya 2016-2017 Futbol sezonu başında, Sinop ili Futbol Takımlarında oynayan 44 futbolcu katılmıştır. Deneklerin sırasıyla yaş, boy, vücut ağırlığı ve spor yaşı değerleri, 18.75 ± 0,25 yıl, 174.16 ± 1,55 cm, 69.28 ± 0,82 kg, ve 7.61 ± 0,33 yıldır. Deneklerin alt extremite bacak kuvvetini ölçmek için Takei marka izometrik bacak dinamometresi, anaerobik sprint performansı için RAST (Running-Based Anaerobic Sprint Test) kullanılmıştır. Çalışmadan elde edilen veriler, Spearman Korelasyon Testi ile analiz edildi. Bulgular: Futbolcuların bacak kuvveti ortalamaları 134,886 ±15,92 kg ve anaerobik yorgunluk indeksleri 9,07 ± 2,72 w/s olarak bulunmuştur. Yapılan analiz sonucunda futbolcularda bacak kuvveti ile anaerobik sprint test yorgunluk indeksi arasında ilişki tespit edilememiştir $p>0.05$.

Sonuç: Çalışmada, futbolcularda bacak kuvveti ile anaerobik sprint testi yorgunluk indeksi arasında ilişki olmamasını, ölçümlerin sezon başı yüklenmelerden önce alınmasına bağlayabiliriz. Anahtar kelimeler: bacak kuvveti, anaerobik sprint test, futbol.

The Relationship Between Lower Extremite Strength and Anaerobic Sprint Test

Aim: In the field of sport sciences, there are a lot of studies that describe the relationship between anaerobic capacity and leg strength. Football has many short sprinting activities in it and it is very important for player to protect the speed repeatedly. The aim of this study is to examine the relationship between lower extremity strength and anaerobic sprint test in football players.

Method: 44 football player participated to this study in Sinop Province Football Teams before the beginning of 2016-2017 Football Season. The subjects' age, height, body weight and training year were 18.75 ± 0,25 years, 174.16 ± 1,55 cm, 69.28 ± 0,82 kg, and 7.61 ± 0,33 years respectively. Takei isometric leg dynamometer was used to measure leg strength of subjects, Running-Based Anaerobic Sprint Test (RAST) was used for anaerobic capacity and fatigue index. Spearman's correlations were used to explore associations between lower extremity leg strength and anaerobic fatigue index.

Results: The average leg strength and anaerobic fatigue index of subjects were found 134,886±15,92 kg and 9,07 ± 2,72 w/s respectively. As a result of the analyze, there was no correlation between leg strength-aerobic capacity and leg strength-anaerobic capacity in football players $p>0.05$.

Conclusions: There are no relationship leg strength and aerobic-anaerobic capacity because of the football preseason measurement. Discussing different athlete profiles and training methods may lead to different outcomes in future.

Keywords: leg strength, anaerobic sprint test, football.

SB223

Futbolcularda Bacak Kuvveti İle Aerobik Kapasitenin İncelenmesi

[1]Cansel Arslanoğlu, [1]Kadir Baynaz, [1]Ahmet Mor, [1]Erkal Arslanoğlu, [1]Gökhan İpekoğlu, [1]Kürşat Acar

[1]Sinop Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Sinop

Email : *canseloglu@sinop.edu.tr, kbaynaz@sinop.edu.tr, amor@sinop.edu.tr, erkaloglu@sinop.edu.tr, gokhanipekoglu@sinop.edu.tr, kursatacar@sinop.edu.tr*

Amaç: Spor bilimleri alanında birçok spor dalında aerobik performans ile bacak kuvveti arasındaki ilişkileri tanımlayan çalışmalara rastlanmaktadır. Futbol branşında performansı etkileyen temel motorik özelliklerin yanı sıra, aerobik kapasite de önemli bir etken olarak karşımıza çıkmaktadır. Yapılan çalışmalar üst düzey bir futbolcunun, oyunun yaklaşık %25'lik kısmında yüksek tempolu koşular geri kalan kısmında ise orta ve düşük tempolu koşular yaptığını göstermiştir. Bu doğrultuda çalışmanın amacı, futbolcularda bacak kuvvetinin aerobik kapasite ile ilişkisinin incelenmesidir.

Yöntem: Araştırmaya Sinop ili Futbol Takımlarında oynayan 44 futbolcu katılmıştır. Deneklerin sırasıyla yaş, boy, vücut ağırlığı ve spor yaşı değerleri, 18.75 ± 0,25 yıl, 174.16 ± 1,55 cm, 69.28 ± 0,82 kg, ve 7.61 ± 0,33 yıldır. Deneklerin bacak kuvvetini ölçmek için Takei marka izometrik bacak dinamometresi, aerobik kapasitelerini ölçmek için 20 m mekik koşu testi, kullanılmıştır. Çalışmadan elde edilen verilerin öncelikle Shapiro Wilk ve Levene testleri ile normal dağılım gösterip göstermediği belirlendi. Normal dağılım göstermeyen veriler, Spearman Korelasyon testiyle analiz edildi.

Bulgular: Futbolcuların bacak kuvveti ortalamaları 134,886 ±15,92 kg, Aerobik kapasite ortalamaları 50,07 ± 5,84 ml/kg/min olarak bulunmuştur. Yapılan analiz sonucunda futbolcularda bacak kuvveti ile aerobik kapasite arasında ilişki tespit edilememiştir $p>0.05$.

Sonuç: Futbolcularda bacak kuvveti ile aerobik kapasite arasında ilişki yoktur. Bu sonuçlara dayanarak, aerobik kapasite artışı için yapılan antrenmanların bacak kuvvetini etkilemediği söylenebilir. Anahtar kelimeler: bacak kuvveti, aerobik kapasite, futbol.

Determination Of Leg Strenght and Aerobic Capacity in Football Players

Aim: In the field of sport sciences, there are a lot of studies that describe the relationship between aerobic and leg strength. Beside the basic motoric features that affect performance in the football branch, aerobic capacity are also an important factor. Studies have shown that elit football players run medium-low tempo about 75% of the game. The aim of this study is to examine the relationship between leg strength and aerobic capacity of football players.

Method: 44 football player participated to this study in Sinop Province Football Teams. The subjects' age, height, body weight and training year were 18.75 ± 0,25 years, 174.16 ± 1,55 cm, 69.28 ± 0,82 kg, and 7.61 ± 0,33 years respectively. Takei isometric leg dynamometer was used to measure leg strength of subjects, 20 m shuttle run test was used for aerobic capacity. First, it was determined with Shapiro Wilk and Levene test whether the data showed a normal distribution or not. Spearman's correloations were used to explore associations between leg strength and aerobic capacity.

Results: The average leg strength and aerobic capacity of sublects were found 134,886±15,92 kg, 50,07 ± 5,84 ml/kg/min respectively. As a result of the analyze, there was no correlation between leg strength and aerobic capacity on football palyers $p>0.05$. Conclusions: : There is no relationship leg strength and aerobic capacity According to these results, training for aerobic capacity increase has no effect on leg strength.

Keywords: leg strength, aerobic capacity, football.

SB230

7-11 Yaş Artistik Cimnastik Yoğun Antrenman Programına Katılan Çocukların Fiziksel Ve Biyomotorik Özelliklerine Etkisinin Araştırılması

***[1]Ulaş Can Yıldırım*, [1]Fatih Kılınç**

[1]Süleyman Demirel Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Isparta

Email : *ulascan90@windowslive.com,*

Bu çalışmanın amacı hentbolculara uygulanan yoğun pliometrik antrenmanların bazı fiziksel ve biyomotorik özellikler üzerine etkilerini araştırılmasıdır.

Araştırmaya Kayseri ilinde Cimnastik Okulunda eğitim gören 17 kız cimnastikçi katıldı. Cimnastikçilerin yaş ortalaması 8,5±1,5 (yıl), Spor yaşlarının ortalama 1,5±0,7 (yıl), vücut ağırlığı ortalaması 26,9±8,3 (kg), boy ortalamasının ise 123,1±7,4 (cm) olduğu görülmektedir. Cimnastikçilerin tamamı antrenman gurbunu oluşturmuş çalışma grubunun niteliklerini taşıyan diğer bir grup olmamasından dolayı kontrol grubu oluşturulamadı. Araştırmaya katılan sporcu grubuna 7 yaşın altında ve 11 yaşın üzerinde sporcu dahil edilmemiştir. Araştırmaya katılan sporcuların tamamı kız olup, erkek sporcu dahil edilmemiştir. Araştırmaya katılan sporcuların spor yaşları maksimum 3 olarak alınmış, spor yaşları 3'den fazla olan, herhangi bir yarışma başarısı olan, milli takımlara veya T.O.M'lara seçilmiş olan sporcular dahil edilmemiştir. Araştırmaya katılan sporcuların geçmişte spor sakatlığı yaşamamış olanlardan seçilip, herhangi bir sakatlık yaşayan sporcular yarışmaya dahil edilmemiştir.

Haftanın üç günü cimnastik antrenmanına katılan sporculara 8 hafta boyunca yine haftada iki gün antrenman öncesi pliometrik antrenman uygulandı Sporculara boy, vücut ağırlığı, 1RM maksimum tekrar, esneklik, 10m sürat, dikey sıçrama, durarak uzun atlama, şınav ve mekik testi uygulandı ve sonuçlar ön test ve son test ölçümleri ile karşılaştırıldı.

Elde edilen verilerin istatistiki analizlerinin yapılmasında SPSS 15 paket programı kullanıldı. Elde edilen verileri grup içi ve gruplar arası ön- test son-test değerlerini karşılaştırmak için Bağımlı (Paired Sample) t testi kullanılmıştır.

Sporculara uygulanan testlerin ön test ve son test ölçüm sonuçlarına gore vücut ağırlığı, 1RM maksimum tekrar(biceps curl, triceps press, butterfly, deadlift, leg curl, leg extension), esneklik, 10m sürat, dikey sıçrama, şınav ve mekik parametrelerinde anlamlı bir fark bulunurken, boy, 1RM maksimum tekrar(butterfly) ile durarak uzun atlama parametrelerinde anlamlı bir fark bulunamamıştır.

Elde ettiğimiz bulgulara dayanarak 7-11 yaş cimnastik yapan çocuk grubunda pliometrik antrenmanların faydalı olduğu belirlenmiş olup, bir örnek model olarak spor bilimleri alanına bir bakış açısı getirebileceği söylenebilir.

Anahtar Kelimler: Antrenman, Pliometrik, Cimnastik, Spor, Bilim

Study On The Effect Of Physical and Biomotoric Characteristics Of Artistic Gymnastic Intensive Training On Children in A Year Of 7-11

Purpose of this study is to research the effects of intense plyometric exercises, which is applied to handball players, on physical and biometrical characteristics.

17 female gymnasts, who are studying in Gymnasium in Kayseri, participated to the research. As the examination shows that the average age of gymnasts is 8,5±1,5 (year), average years passed from the time they started to sport is 1,5±0,7 (year), their average body weight is 26,9±8,3 (kg) and their average stature is 123,1±7,4 (cm). Since there is no other gymnast group bearing the characteristics of this this group, a control group couldn't be created.

No athlete whose age is under 7 and above 11 is included to the group that participated to the research. All the athletes participated to the research are females and no male athlete is included. It is decided that athletes' sport ages (year number from which an athlete started to exercise) who participated to the research would be at most 3, in addition, athletes whose sport age is more than 3, who has an achievement in some competition and who are chosen to national teams and T.O.Ms aren't included. In the athletes participated to research, athletes were chosen who haven't experienced disability due to sport accidents and athletes who have experienced disability due to sport accidents are excluded.

Plyometric exercise is applied two days in a week along 8 week before exercises to athletes that participated three times in a week to gymnastics exercise. Stature, body weight, 1RM maximum repeat, flexibility, 10m speed, vertical jump, long jump while standing, push up and shuttle tests are applied to athletes and results compared to pretest and last test results. For the statistical analysis of results, SPSS 15 packaged software were used. In order to compare the acquired datas on their in-group, intergroup, pre-test and last test values, Paired Sample test is used.

According to pre-test and last test evaluation results of tests that are applied to athletes, while it was found that there are significant differences among body weight, 1RM maximum repeat (biceps curl, triceps press, butterfly, deadlift, leg curl, leg extension), flexibility, 10m speed, vertical jumping, push-up and shuttle parameters, it couldn't be found any significant differences among stature, 1RM maximum repeat (butterfly) and long jumping while standing.

With respect to the findings that we got, it can be said that plyometric exercises are beneficial for 7-11 aged gymnast child group and that can bring perspective as an example model to sports sciences department.

Keywords: Training, Pliometric, Gymnastic, Sport, Science

SB232

9-11 Yaş Arası Erkek Çocuklarının Hentbola Özgü Yetenek Düzeylerinin Tespit Edilmesi

[1]İbrahim Bozkurt, [1]Metin Özlü

[1]Selçuk Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Konya

Email : *ibozkurt@selcuk.edu.tr, mozlu@selcuk.edu.tr*

Bu çalışmada 9-11 yaş arası erkek çocuklarının hentbola özgü yetenek düzeylerinin tespit edilmesi amaçlanmıştır. Çalışmanın örneklemini 2016–2017 yılında Konya ilinde Selçuklu Belediyesi hentbol alt yapı takımından 57 erkek sporcu oluşturmaktadır. Çalışmada geçerlilik ve güvenilirliği Mülazımoğlu (2007) tarafından yapılan, 'Hentbole Özgü Yetenek Test Bataryası' kullanılmıştır. Katılımcıların, boy uzunluğu ve vücut ağırlığı ölçümleri yapıldıktan sonra; çembere havadan atış testi, çembere sektirme atış testi, top sürme testi, lobut devirme testi, duvardaki hedefe top atma testi, duvarda hızlı pas testi olmak üzere altı bölümden oluşan test bataryası uygulanmıştır. Araştırmaya katılan öğrencilerin top sürme testi puanlarının frekans ve yüzde dağılımları çok iyi seviyede (n=30, % 49,2), duvarda hedefe top atma testi puanlarının frekans ve yüzde dağılımları iyi seviyede (n=34, % 55,7) dağılım göstermiştir.

Sonuç olarak; bu yaş grubunda uyguladığımız Hentbol Yetenek Test Bataryasındaki uygulamaların çocukların hentbola özgü yetenek düzeylerini belirlemede ve yeni hentbolcuların yetiştirilmesinde bir kaynak sağlayacağı ve bu alanda yapılan çalışmalarına katkıda bulunacağı düşünülmektedir. Anahtar Kelimeler: hentbol, yetenek seçimi, test bataryası

Identification Of Handball-Specific Ability Levels Of Ages 9-11 Boys

In this study, it was aimed to identify handball-specific ability levels of ages 9-11 boys. The sample of the study consist of 57 boy athletes from handball infrastructure team of Selçuklu Municipality of the province Konya in the years of 2016-2017 In the study, Handball -Specific Ability Test Battery whose validity and reliability tested by Mülazımoğlu (2007) was utilized. After measuring the heights and body weights of the participants, a test battery was applied consisting of six categories as test for overhead throwing [the ball] into hoop, test for bouncing throw [the ball] into hoop, dribbling test, pin knock-down test, test for throwing a ball to the target at the wall, and quick making a pass at the wall The frequencies and percentages of the dribbling test scores of the students participating in the study showed a distribution at a very good level (n=30, 49.2%), and the frequencies and percentages of their scores regarding the test for throwing a ball to the target at the wall, at a good level (n = 34, 55.7%).

As a result, it is considered that the practices we apply at this age group in handball ability test battery will provide a resource in identifying handball specific ability levels of the children and raising new handball players and make a contribution to the further studies to be carried out on this area.

Keywords: Handball, ability selection , test battery

SB234

Milli Dağ Bisikletçilerinin KAS (Kalp Atım Sayısı) ve FTP (Fonctional Threshold Power) Eşik Değerlerinin Karşılaştırılması

***[1]Ömer Cumhur Boyraz*, [1]Fatih Kılınç**

[1]Süleyman Demirel Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Isparta

Ön Bilgi; dağ bisikleti üst düzey anaerobik ve aerobik enerji sistemlerini etkin rol aldığı Olimpik bir spor branşıdır. Dolayısıyla dağ bisikletçinin hem aerobik hem de anaerobik özellikleri üst düzeyde olmak zorundadır. Buna bağlı olarak dağ bisikletinde bir iki enerji sisteminin ilişkili olarak FTP (Fonksiyonel Güç Eşiği) önem arz etmektedir. Amaç; bu çalışmada 2016 yılında dağ bisikleti branşında elit erkekler kategorisinde Türkiye 2.si (T2) ve Türkiye 4.sü(T4) milli dağ bisikletçilerin performans düzeyleri bakımından Kalp Atım Sayısı (KAS) ve FTP Skoru (bisikletçinin 20 dakikalık zamana karşı eforunda elde ettiği ortalama gücün %95'ni ifade eder) başarıda rolünün ilişkilendirilerek değerlendirilmesidir. Materyal Metot; çalışmaya 26 yaşında, 175 cm boyunda, 68 kg ağırlıkta, 10 kez milli, 200 üzerinde uluslararası müsabakaya katılmış, spor yaşı 10 olan C.B. (T2) ve 20 yaşında, 177 cm boyunda, 74 kg ağırlıkta, 5 kez milli, 50 üzerinde uluslararası müsabakaya katılmış, spor yaşı 4 olan dağ bisikletçileri gönüllü olarak katıldı. Test esnasında bisikletçilerin kalp atım sayılarının ölçümleri Garmin 810 Edge Marka cihaz ile FTP için de Garmin Vectör 2S marka cihazlar kullanıldı. Bisikletçiler 30 dakikalık ısınma periyodunun ardından 5 dakikalık dinlenme yapmışlardır. Bisikletlerinin üzerinde hazır olduklarını hissettiklerinde yarışma startı gibi teste başlamışlardır. 20 dakikalık test boyunca maksimum efor ile bitirmişlerdir. Bulgular; ortalama KAS değerleri, T2; 190 bpm T4; 187 bpm, maksimal KAS değerleri T2 203 bpm, T4; 195 bpm olarak bulunmuştur. 20 dakika FTP testi ortalama watt değeri T2; 362 W, T4; 385 W, maksimum watt değeri T2; 626 W, T4; 653 W olarak tespit edilmiştir. FTP skoru T2; 343,9 W, T4; 365 W olarak tespit edilmiştir. FTP skoru mutlak güç değerleri T2; 5,05 W/kg, T4; 4,94 W/kg olarak tespit edilmiştir. FTP testinde üretilen maksimum mutlak güç değerleri T2; 9,20 W/kg, T4; 8,82 W/kg olarak tespit edilmiştir. Kadans değerleri T2; maksimum 101 rpm, ortalama 92 rpm, T4; maksimum 116 rpm, ortalama 100 rpm olarak tespit edilmiştir. Tartışma; Ülkemizde üzerine yeni çalışmalar yapılan dağ bisikleti branşında FTP skorunun performansa olan etkisinin göz ardı edilmemesi gerektiği çalışma ile dikkat çekmektedir. Müsabaka ve antrenmanlar esnasında powermetre ile anlık verilerin alınabilmesi, nabız verisinin anlık iniş çıkışlarda feedback i geç vermesi sebebiyle powermetrenin önemi ortaya çıkmaktadır. Veriler incelenirken saf veriler yerine kombine verilerin incelenmesi değerlerin gerçekliliği açısından önemlidir. Sonuç; üretilen güç değerlerine bakıldığında T4' ün verileri T2 den yüksek çıkmasına rağmen mutlak verilere bakıldığında T2 nin performansının daha yüksek olması beklenmektedir. FTP skor testi mutlak güç değerlerinde T2, T4 ten kilogram başına 0,11 W daha fazla üretmiş, maksimum watt değerlerinde T2, T4 ten kg başına 0,38 W daha fazla güç üretmiştir. Testlerden önce yapılan Türkiye Şampiyonasında da sonuçlar bu doğrultuda çıkmıştır. T2 nin nabız verilerinin yüksek çıkması kadans parametreleri ile alakalı olabileceği düşünülmüştür. T2 nin test esnasında daha düşük tempoda daha kuvvetli pedal çevirmesi nabız verisinin yüksek çıkmasının etkenlerinden olabileceği gibi daha yüksek mutlak değer üretmesini de sağlamıştır.

Comparison Of Heart Rate and FTP (Functional Threshold Power) Threshold Values Of Turkish National Mountain Bikers

The mountain bike is an Olympic sports branch with an active role in high-level anaerobic and aerobic energy systems. Therefore, both the aerobic and anaerobic characteristics of the mountain biker must be at a high level. Accordingly, FTP (Functional Power Threshold) is important in relation to one or two energy systems on a mountain bike. Aim of the invastigation is analysis and comparion of two national team rider's(T2; second at Turkish national championship, T4; fourth at Turkish national championship) FTP and heart rate values. The study was done with two national team rider. T2 was 26 years old, 175 cm in height, 68 kg in weight, 10 times in natioanl team, participated in over 200 international competitions,sport age 10, T4 was 20 years old, 177 cm in height, 74 kg in weight, 5 times in natinonal team, participated in over 50 international competitions, sports age 4. FTP and heart rate of cyclist watched by Garmin Edge 810 during the tests. Average and maximum heart rates values of cyclist were T2; 190 bpm, T4; 187 bpm, T2, 203bpm, T4; 197 bpm respectively. FTP test average and maximum values were T2; 362 watt, T4; 385 watt, T2; 626 W, T4; 653 W respectively. FTP score of cyclist were T2; 343,9 watt, T4; 365 watt. Absolute FTP score were T2; 5,05 watt/kg, T4; 4,94 watt/kg, maximum absaloute power were T2; 9,20 watt/kg, T4; 8,82 watt/kg. Average and maximum cadence values were T2; 92 rpm, T4; 100 rpm, T2; 101 rpm, T4; 116 rpm. This study reveals that the effect of FTP scoring on the performance should not be ignored in the mountain bike branch where new studies are carried out in our country. Heart rate's feedback is slower than powermeter. So that powermeter is more important during race and training. When the data are analyzed,

the examination of the combined data instead of the pure data is important for the realization of the values. Altough pure values of T2 and T4, T4' s values were higher than T2, according to absolute values its expected that, T2's performeance was higher than T4. According to absolute FTP values T2 had 0.11 watt/ kg higher than T4, at maximum power values T2 had 0,38 watt/ kg higher than T4. The results of the Turkish Championship, which was held before the tests, are in this direction. It is thought that the high output of T2 pulse rate may be related to cadence parameters. T2's lower caddence and stronger pedal cycle during the test, may be due to the higher pulse rate and higher absolute value.

SB236

14-17 Yaşındaki Elit Judocuların Bir Gündeki Maçlar arasındaki Kavrama Kuvveti ve Nabız Düzeylerinin Karşılaştırılması

***[1]Osman Ozan Çalap*, [1]Sinan Akın, [1]Fatih Kılınç, [1]Z. Senem Söyleyici**

[1]Süleyman Demirel Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi,Isparta

Email : *ozancalap@gmail.com*

Giriş; Judo ve benzeri bireysel sporlarda müsabaka programları incelendiğinde takım sporlarının aksine bir sporcu çoğu maçını aynı gün içerisinde yapar. Bazen bir sporcu gün maç programının yoğunluğuna göre bir günde 7 maça kadar müsabaka yapmaktadır. Buna bağlı olarak sporcunun toparlanma süreci gecikmekte daha da önemlisi sakatlık riskini arttırmaktadır.

Amaç; Bu çalışmanın amacı 14-17 yaş arası elit judocuların bir günde çıktığı müsabakalar arasındaki kavrama kuvveti ve nabız değerlerinin incelenmesidir.

Gereç ve Yöntem; Araştırmaya Uluslararası Judo Federasyonu (IJF) etkinlik programında yer alan Uluslararası Nazım Canca Ümitler Avrupa Kupasında mücadele eden 14-17 yaş grubu sporcular katıldı. Her müsabaka öncesi ve sonrası sporcuların kavrama kuvvetleri ve nabız değerleri kayıt altına alınmıştır. Bu sporculardan bir gün içerisinde 4 ve 5 müsabakaya çıkmış olan 6 kadın 4 erkek sporcunun değerleri kendi içinde grafik olarak değerlendirilmiştir.

Bulgular; Yapılan ölçümler sonucunda çıkılan müsabaka sayısı arttıkça el kavrama kuvveti değerlerinde sayısal bir düşüş olduğu gözlenmektedir. Buna paralel olarak müsabakaya çıkan sporcuların nabız değerleri incelendiğinde ise müsabaka sayısı arttıkça nabız ortalamalarında sayısal bir artış olduğu görülmektedir.

Sonuç; Elde edilen bulgulara göre, nabız düzeylerindeki artış ve kavrama kuvvetindeki düşüş nedeni olarak gün içindeki maç sayısının fazla olduğu buna bağlı olarak sporcuların yeterince dinlenemediği söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Judo, El kavrama kuvveti, Nabız

Comparison Of Grip Streght And Pulse Between Matchs in A Day Of 14-17-Year-Old Elite Judokas

Introduction; When the competition programs are examined in Judo and similar individual sports, Unlike team sports, an athlete makes most of the matches on the same day. Sometimes an athlete competes for up to 7 matches per day depending on the intensity of the competition schedule. In which case the recovery of the athlete is delayed and, more importantly, increases the risk of injury.

Purpose; The aim of this study is to examine the grip strength and pulse values between competitions in a day of elite judokas aged 14-17.

Materyal and Methods; In research participated 14- 17 year old athletes fighting in the International Nazım Canca Ümitler European Cup in the International Judo Federation (IJF) activity program. The grip strengths and pulse values of the athletes before and after each competition were recorded. The values of 6 female and 4 male athletes, who have gone to 4 and 5 competitions within one day of these athletes, was evaluated graphically in their own right.

Findings; According to result of the measurements made, it is observed that there is a numerical decrease in hand grip strength values as the number of competitions performed increases. Correspondingly this, when the pulse values of the athletes who competed was examined, it was seen that as the number of competitions increases, there is a numerical increase in heart rate averages.

Results; According to the findings, it can be said that the athletes could not rest enough because of the increase in the number of matches during the day, thus increasing the pulse levels and reducing the flu strength.

Keyword: Hand Grip Strenght, Judoka, Match, Pulse

SB250

Sporcularda Ekstremite Uzunluklarının Tenis Performansıyla İlişkisi

[2]Ali Coşkun, [1]Serkan Işık, [3]Enes Çolak

[1]Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Çan Meslek Yüksekokulu, Çanakkale
[2]Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Bayramiç Meslek Yüksekokulu, Çanakkale
[3]Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Beden Eğitimi Spor Yüksekokulu, Çanakkale

Email : *alicoskun@comu.edu.tr, s.isik@comu.edu.tr, enescolak22@hotmail.com*

Bu araştırmanın amacı 22-25 yaş arası sporcularda ekstremite uzunluklarının tenis performansıyla ilişkisini araştırmaktır. Araştırmaya yaş aralıkları 22-25 olan 15 erkek ve 15 kadın sporcu katılmıştır. Sporculara Aos testi uygulanmıştır ve veriler spearman testi ile analiz edilmiştir. Veriler ortalamaları ve standart sapma değerleri ile birlikte verilmiştir. Araştırmaya katılan kadın sporcuların boy ortalaması 179,14±5,97 cm, kilo ortalaması 75,00±5,79 kg, kol uzunluğu ortalaması 37,46±1,53cm, bacak uzunluğu ortalaması 97,00±2,21cm, ayak uzunluğu ortalaması 26,71±,72cm aos testi ortalaması 173,85±19,39, yaş ortalaması 23,57±1,15 olarak bulunmuştur. Araştırmaya katılan erkek sporcuların boy ortalaması 170,33±3,47cm, kilo ortalaması 60,60±3,66kg kol uzunluğu ortalaması 32,90±1,07cm, bacak uzunluğu ortalaması 89,40±2,72cm ayak uzunluğu ortalaması 23,20±,77cm, aos testi ortalaması 148,53±11,90, yaş ortalaması 23,67±1,17 olarak bulunmuştur. Sonuç olarak, Bayanlarda ve Erkeklerde Aos testinin Tenis performansı ile Kilo, Kol uzunluğu, El uzunluğu, Bacak uzunluğu, Ayak uzunluğu arasında anlamlı bir ilişki bulunmamıştır. (p>0,05) Anahtar kelimeler: Tenis, Performans, Ekstremite, Aos testi

Relationship Between Extremity Lenguards and Tennis Performance To Sports

The purpose of this study was to investigate the relationship between Extremity measurement and tennis performance in athletes aged 22- 25 years. 15 male and 15 female athletes who has 23.57 ± 1.15 year average age participated in the study voluntary. Aos test was applied to athletes and the data were analyzed by Spearman test. Data were given with averages and standard deviation values. The average body height of the female athletes were 179,14 ± 5,97 cm, the average body weight was 75,00 ± 5,79 kg, the average arm length was 37,46 ± 1,53 cm, the average leg length was 97,00 ± 2,21 cm, the average foot length was 26.71 ±, 72cm. AoS test averages 173.85 ± 19.39 and the mean age was found to be. The mean height of the male athletes participating in the study was 170.33 ± 3.47cm, the weight average 60.60 ± 3.66kg, the arm length average 32.90 ± 1.07cm, the leg length average 89.40 ± 2.72cm, the foot length average 23.20 ±, 77cm, aos test average of 148,53 ± 11,90, average age was found to be 23,67 ± 1,17. As a result, there was no significant relationship between Tennis performance and Body Weight, Arm length, Hand length, Leg length, Foot length both Female and Male participants. (p> 0.05).

Keywords: Tennis, Performance, Extremity, Aos test

SB272

Rüzgar Sörfü Temel Eğitim Programının 13-15 Yaş Çocukların Bazı Yapısal Ve Motor Özelliklerine Etkisinin İncelenmesi

[1]Onur Yalçın, [2]Şakir Serbes

[1]Ege Üniversitesi İzmir
[2]Onsekiz Mart Üniversitesi Çanakkale

Email : *onuryalcin17@gmail.com, serbezov@yahoo.com*

Ülkemizde birçok bölge, hem bir spor turizmi alternatifi hem de rekabetçi bir spor dalı olan rüzgâr sörfü için uygun coğrafi koşullara sahiptir. Rüzgar sörfü, Su üzerinde spor amacı ve rüzgârın etkisiyle yapılan kayak olarak tanımlanmaktadır Bu araştırmada, temel rüzgar sörfü eğitiminin erkek ve kız çocukların yapısal ve bazı motorik özelliklerine etkisinin araştırılması amaçlanmıştır. Çalışmanın araştırma grubu 19 erkek 23 kız, toplam 42 gönüllü katılımcıdan oluşmaktadır. Araştırmada katılımcılar rastgele antrenman ve kontrol grubu olmak üzere iki gruba ayrılmıştır. Antrenman grubunda yer alan çocuklara 6 hafta sureyle, haftada üç gün 120 dakikalık temel rüzgar sörfü eğitim programı uygulamıştır. Kontrol grubundaki katılımcılardan, günlük hayatlarındaki fiziksel hareketlerinde bir değişiklik yapmamaları istenmiştir. Program uygulanmadan önce ve tamamlandıktan sonra, katılımcıların ön test ve son test boy, ağırlık, deri kıvrım kalınlıkları, çap ve çevre ölçümleri, el kavrama kuvveti, kol kuvveti, sırt kuvveti, bacak kuvveti, esneklik ve denge ölçümleri test protokollerine uygun olarak yapılmıştır. Verilerin istatistiksel analizi için IBM SPSS Statistics 20.0 hazır yazılım programı kullanılmıştır. Tüm verilerin betimleyici istatistikleri hesaplanarak, ön test - son test karşılaştırılması non-parametrik testlerden "Wilcoxon'ın Eşli Çiftler Sıra Testi" den yararlanılmıştır. İki bağımsız grubun ölçüm değerlerinin karşılaştırılmasında ise Mann-Whitney U testi kullanılmıştır. Araştırma bulgularına göre, antrenman grubunda yer alan erkek çocukların bacak kuvveti (Z=-2,666;p=,008), sağ el pençe kuvveti (Z=-2,666; p=008), barfikste kol çekme (Z=-2,388;p=,017) ve durarak uzun atlama (Z=-2,431;p=,015) performanslarının ön test ve son test ölçümlerinde anlamlı düzeyde farklılıklar olduğu sonucuna ulaşılmıştır (p<.05). Kızlarda ise bacak kuvveti (Z=-2,691; p=,007), sırt kuvveti (Z=-3,110; p=,002), sağ el pençe kuvveti (Z=-2,341; p= ,019), sol el pençe kuvveti (Z=-3,180; p=,001), Barfiks (Z=-2,388; p=,017) ve denge (Z=-2,310; p=,021) ölçümleri arasında anlamlı düzeyde farklılıklar olduğu tespit edilmiştir (p<.05). Kontrol grubunda yer alan erkek ve kız çocukların ön test son test ortalama değerlerinde ise erkeklerde BKI değişkeninde (Z=-2.100; p=.036) anlamlı düzeyde farklılık gözlenmiştir. İki bağımsız grubun (Antrenman ve Kontrol) ölçüm değerlerinin karşılaştırılmasında ise anlamlı düzeyde farklılık olmadığı (p>.05) bulgularına ulaşılmıştır. Anahtar Kelimeler: Rüzgar sörfü, motorik özellikler, yapısal özellikler.

Analyzing the Effect of Windsurfing Basic Education Program on the Physical and Motor Features of the Children Aged between 13-15

Many regions of our country have geographical conditions suitable for windsurfing, which is both a competitive and a competitive sporting scene. Windsurfing, for sports on the water and for the skiing effected by the wind.This study aims to examine the effects of basic windsurfing education on the physical and motor skills of both male and female children. With this in mind, the research sample of this study consists of a total of 42 participants including 19 male and 23 female volunteers. Random sampling was utilized to divide the sample group as experimental (training) and control group. Experimental group received 120 minutes long basic windsurfing education program lasting three days per week and totally 6-week-period. Students in the control group were asked not to change their daily physical activities. Before and after treatment, pre-test and post-test results of the participants regarding their height, weight, skinfold thickness, diameter and circumference measurements, hand grip strengths, arm strength, back strength, leg strength, flexibility and balance measurements were tested in accordance with the test protocols. IBM SPSS Statistics 20.0 software was performed for statistical analysis of the available data. All descriptive statistics of data are calculated through non-parametric test 'Wilcoxon signed rank test' to compare pre-test and post-test scores. Additionally, Mann -Whitney U test is applied to compare the measurement values of the two independent group.In the light of findings, statistically significant difference was found between the pre-test and post-test measurements of the male participants in the experimental group regarding their leg strength (Z=-2.666; P=.008), right hand grip strength (Z=-2.666; P=008), arm pull at high bar (Z=-2.388; P=.017) and

standing long jump (Z=-2.431; P=.015) performances (p <.05). In comparison, measurement values of the female participants differ statistically significant (p <.05) regarding their leg strength (Z=-2.691; P=.007), back strength (Z=-3.110; P=.002), right hand grip strength (Z=-2.341; P= .019), left hand grip strength (Z=-3.180; P=.001), high bar (Z=-2.388; P=.017) and balance (Z=-2.310; P=.021). Pre-test and post-test mean values of male students in the control group differed significantly in terms of BMI variable (Z=-2.100; P=.036). When two independent (training and control) group was compared, the findings yielded that there was no statistically significant difference between the measurement values.

Keywords: Windsurfing, Motor Features, Physical Features.

SB277

Ayak Bileği Dorsal ve Plantar Fleksör Kas Kuvvetinin Değerlendirilmesinde Farklı Kuvvet Ölçüm Cihazlarının Karşılaştırılması

[1]Mustafa Oğur, [1]Manolya Akın

[1]Mersin Üniversitesi,Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Mersin

Email : *mustafaogur33@gmail.com, manolya66@gmail.com*

Sporcularda kas kuvvetinin doğru bir şekilde ölçülmesi, sporcuların ve antrenörlerin antrenman programlarını düzgün planlayabilmeleri ve başarıya ulaşmaları için önemlidir. Günümüzde kas kuvveti ölçümü için ucuz, objektif, portatif ve pratik bir metodun güvenirlik ve geçerliliğinin sağlanması ve alanda yaygın kullanımı önemlidir. Ayak bileği plantar ve dorsal fleksiyon kas kuvveti değerlendirmesinde farklı kuvvet ölçüm cihazlarının karşılaştırılması amacıyla yapılan bu çalışmaya Mersin Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulunda okuyan 20 erkek genç yetişkin dahil edilmiştir. Katılımcıların yaş ortalamaları 21,45 ±1,6, kilo ortalamaları 80,80±11,5 ve boy ortalaması 180,70 ±6,9 cm' dir. Çalışmaya katılım Helsinki kriterlerine göre hazırlanmış araştırmanın amacını, materyal ve yöntemini anlatan ''Bilgilendirilmiş Olur Alma Formu'' imzalatılarak uygulanmıştır. Ölçümler fizyoloji laboratuvarında Cybex II ve Lafayette marka digital el dinamometresi ile yapılmıştır. Cybex ölçümleri 15 derece izometrik açıyla yatar pozisyonda önce sağ sonra sol ayak plantar ve dorsal olacak şekilde 5 saniye süreli 3 istemli kasılma yaptırılmıştır.Daha sonra Lafayette dijital el dinamometresi ile ölçümler sırt üstü yatar pozisyonda sabitlenen sedye üzerine alınmıştır. Katılımcılardan, önce sağ sonra sol ayak plantar ve dorsal fleksiyon olacak şekilde 5 saniye süreli 3 istemli kasılma gerçekleştirmeleri istenmiştir. Ölçümlerde en iyi değer analize alınmış ve ölçüm aralarında 1 dakika dinlenme verilmiştir. Parametrik varsayımlar yerine gelmediği için Sperman sıra korelasyon analizi ile Cybex ile dijital el dinamometresi ölçüm değerleri karşılaştırılmıştır.

Cybex izokinetik dinamometre ile ölçüm değerleri ortalaması sağ ve sol ayak bileği Plantar fleksiyon (112,0±37,2, 108,2±33,5 lbs) ve Dorsi fleksiyon (32,9±6,0, 25,9±6,1 Lbs) olarak bulunmuştur. Lafayette dijital el dinamometresi ile ölçüm değerleri ortalaması ise; sağ ve sol ayak bileği Planter fleksiyon 77,3±15,0; 70,3±13,0 ve Dorsi fleksiyon 48,3±7,6, 52,5±11,9 olarak bulunmuştur.

Cybex ve dijital el dinamometresi ölçüm değerleri ilişkisi ayak bileği plantar fleksiyon sağ ve sol (r=0,388; r=0,187 p=0,91,p=0431 p <0,05) dorsal fleksiyon değerleride sağ ve sol (r=0,144 ;r=0354 p=0,544;p=0,125 p <0,05) olarak bulunmuştur.Sonuç olarak cybex ölçümü ile digital el dinamometresi ölçümleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamıştır. Sonuç olarak Cybex ile dijital el dinamometre arasında dorsal ve planter fleksiyon kuvvet ölçümlerinde ilişki bulunamamıştır. Ancak, incelenen literatürde daha büyük kas gruplarında ki kuvvet ölçümlerinde altın standart sayılan cybex ile alanda kullanılan dijital el dinamometresi arasında yüksek korrelasyon bulunmuştur. Sporcunun kas kuvveti hakkında bilgi veren ve alanda kullanımı kolay olan dijital el dinamometresini antrenörlerin kullanımı anlamında önermekteyiz. Ayrıca, bundan sonra yapılacak çalışmalarda daha büyük kas gruplarının ve dijital el dinamometresinin sabitlenerek ölçüm yapılması önerilmektedir.

Anahtar kelime: Cybex, Dijital el Dinamometresi, Dorsal-Planter Fleksiyon

Comparison of Different Force Measuring Devices in Assessment of Ankle Dorsal and Plantar Flexor Muscle Strength

Accurate measurement of muscular strength in sports was important for athletes and coaches to plan their training programs and achieve success. Nowadays, it was important to provide a cheap, objective, portable and practical method for muscle strength measurement, to ensure reliability and validity and to use it widely in the field. Twenty male young adults were included in this study, which was conducted in Mersin University School of Physical Education and Sports for the purpose of comparing different force measuring devices in evaluating ankle plantar and dorsal flexion muscle strength.The mean age of participants was 21.45 ± 1.6, the mean weight was 80.80 ± 11.5 and the mean height was 180.70 ± 6.9 cm. Participation in the study was carried out by signing the "Informed Consent Form" which describes the purpose, material and method of the research prepared according to the Helsinki criteria. Measurements were made with Cybex II and Lafayette digital hand dynamometer in the physiology laboratory.

Cybex measurements were made with 3 voluntary contractions for 5 seconds, with the right foot first followed by the left foot plantar and dorsal, with a 15 degree isometric angle. Thereafter, measurements were taken over by Lafayette digital hand dynamometer backboard fixed at supine position. Participants were asked to perform 3 voluntary contractions for 5 seconds, with right and then left foot plantar and dorsal flexion.In the measurement the best value was taken for analysis and the rest break between measurement was given 1 minute. Since the parametric assumptions were not fulfilled, Cybex and digital hand dynamometer measurements were compared with Sperman rank correlation analysis. The Cybex isokinetic dynamometer measurement mean values for right and left plantar flexion 112.0 ± 37.2; 108.2 ± 33.5 lbs and for Dorsi flexion 32.9 ± 6.0; 25,9 ± 6,1 Lbs were found. For the digital hand dynamometer the mean value of the measurment for the left and right ankle planter flexion 77,3 ± 15,0; 70.3 ± 13.0 and Dorsi flexion 48.3 ± 7.6, 52.5 ± 11.9 were found. The relationship between Cybex and digital hand dynamometer measured values were found in right and left (r = 0.388, r = 0.187 p = 0.91, p = 0,431 p <0,05) ankle dorsal flexion right and left (r = 0.144, r = 0354 p = 0,544; p = 0,125 p <0,05). In conclusion, there was no statistically significant relationship between Cybex measurement and digital hand dynamometer measurements. As a result, there was no correlation between Cybex and digital hand dynamometer in dorsal and planter flexion force measurements. However, in the literature there was a high correlation between cybex and the digital hand dynamometer used in the big muscle. We suggest the use of a digital hand dynamometer, which gives information about the muscle strength of the athlete and is easy to use in the field for coaches. It is recommended that for future researh larger muscle groups and fixed digital hand dynamometer were used.

Keywords: Cybex, Digital Hand Dynamometer, Dorsal-Planter Flexion

SB285

Direnç Uygulanarak ve Uygulanmadan Eklem Pozisyon Duyusu Karşılaştırması

[1]Haydar Kaynak, [1]Muammer Altun, [1]Serdar Tok, [2]Muhammet Özer

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa
[2]Uşak Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Uşak

Email : *haydarkaynak@gmail.com, muammer-altun@hotmail.com, tokserdar@gmail.com, muhammet.ozer@usak.edu.tr*

Eklem pozisyon duyusu (EPD) propriyosepsiyon ölçümünde en çok kullanılan yöntemlerden biridir. Genellikle kuvvet üretimi kullanılarak değerlendirilen kuvvet duyusu (KD) da propriyosepsiyonun bir ölçüsü olarak kullanılmaktadır. EPD ölçümleri ekleme karşı herhangi bir direnç uygulanmadan yapılmaktadır. Bununla beraber sporun içinde rakip, vücut ağırlığı yada spor aleti gibi karşı dirençler bulunmaktadır. Bu çalışmada EPD ölçümleri direnç uygulayarak ve uygulanmadan yapıldı ve sonuçlar karşılaştırıldı. Çalışmaya diz ekleminde herhangi bir sağlık problemi bulunmayan 184 gönüllü kadın ve erkek (yaş = 20.6 ± 2.2 yıl, boy = 172.4 ± 9.2 cm, vücut ağırlığı = 68.9 ± 11.9 kg, vücut yağ oranı = 18.5 ± 7.1 %) üniversite öğrencisi katıldı. Önce gönüllülerin 45o diz açısında maksimum istemli izometrik kasılma (MİİK) kuvvetleri izokinetik dinamometre ile ölçüldü. Ardından EPD testinde hedeflenen 45o diz ekstansiyonu, direnç uygulanarak ve uygulanmadan yapıldı. Direnç olarak MİİK'nın %50'si uygulandı. Direnç uygulandığında EPD hata skorları istatistiksel olarak anlamlı miktarda daha düşük bulundu [t(183)=2.12, p=0.035]. Cinsiyet ve aktivite düzeyinin EPD hata skorlarına etkisi anlamlı bulunmamıştır. Bu sonuçlara göre sağlıklı sporcuların EPD değerlendirmesinde düşük dirençler kullanılabilir ve belki de bu sporun doğasına daha uygun olabilir. Geleneksel olarak efor, kuvvet ve ağırlık duyularının motorik komutlarla ilişkili merkez kökenli sinyallerden üretildiğine inanılmaktadır. Tendon organları, kas iğcikleri ve basınca duyarlı deri reseptörleri gibi periferal duyu reseptörleri de algılamaya katkıda bulunmaktadır. Bu nedenlerden dolayı direnç uygulanarak yapılan test sonuçları daha iyi bulunmuş olabilir. Bu tür aktivitelerdeki propriyosepsiyonun spesifik mekanizmalarının anlaşılması için daha fazla araştırmaya ihtiyaç vardır.

Comparison Of Joint Position Sense With and Without Resistance

Joint position sense (JPS) is one of the most commonly used measures of proprioception. Force sense (FS), commonly assessed using force reproduction, has also been used as a measure of proprioception. EPD measurements are made without applying any resistance to joints. However, there are resistances such as competitor, body weight and sports tool within sports. In this study, EPD measurements were made with and without resistance, and the results were compared. 184 voluntary male and female university students (age = 20.6 ± 2.2 years, height = 172.4 ± 9.2 cm, body weight = 68.9 ± 11.9 kg, body fat ratio = 18.5 ± 7.1 %) who did not have any health problems in the knee joint participated in the study. First, the maximum voluntary isometric contraction (MVIC) forces of the volunteers at 45-degree of knee angle were measured with an isokinetic dynamometer. Then two EPD test were conducted with and without resistance, with a target of 45- degree knee extension. 50% of the MVIC was applied as a resistance. EPD error scores were found statistically less [t(183)=2.12, p=0.035] when resistance was applied. The main effects of gender and activity level for EPD error scores have not been found significant. According to these results, low resistance can be used in the evaluation of EPD of healthy athletes and perhaps it may be more appropriate for the nature of the sport. The senses of effort, force, and heaviness are traditionally believed to be generated by signals of central origin associated with motor commands. Peripheral sensory receptors are also available to contribute to the sensation, including tendon organs, muscle spindles, and pressure-sensitive skin receptors. For these reasons, the test results obtained by applying resistance may be better found. Further research is needed to identify the specific mechanism of proprioception during these tasks.

SB286

Basketbolda ilk periyodu önde bitirmenin müsabaka sonucuna etkisi

***[1]Kaan Salman* , [1]Kemal Göral, [1]Özcan Saygın**

[1]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Muğla

Email : *kaansalman5@hotmail.com, kgoral@mu.edu.tr, osaygin@mu.edu.tr*

Bu çalışmanın amacı, Spor Toto Basketbol Liginde bulunan takımların normal sezon boyunca iç saha ve dış sahada yapmış olduğu müsabakalarda ilk periyodu önde bitirmenin müsabaka sonuçları üzerine olan etkisinin incelenmesidir. Araştırmada Spor Toto Basketbol Liginde bulunan 16 takımın normal sezon boyunca yapmış olduğu toplam 240 maç, ilk periyodu kazananların müsabakayı kazanma oranı, iç sahada ilk periyodu kazananların müsabakayı kazanma oranı ve dış sahada ilk periyodu kazananların müsabakayı kazanma oranı gibi değişkenlere göre incelenmiştir.Bu verilerin elde edilmesinde, Türkiye Basketbol Federasyonu'nun resmi web sitesinden yararlanılmıştır. Elde edilen veriler SPSS programında kaydedilerek, frekans ve yüzde dağılımları hesaplanarak yorumlanmıştır. Oynanan toplam 240 müsabakada, müsabakanın ilk periyodunu önde tamamlayan 225 takımın 159 u (%70,6) müsabakadan galibiyetle ayrılmıştır. İlk periyodu berabere sonuçlanan 15 müsabaka değerlendirmeye alınmamıştır. Müsabakalar iç saha ve dış saha performansına göre incelendiğinde, iç saha müsabakalarının ilk periyodunu önde bitiren 131 takımın 102 si (%77,8),dış saha müsabakalarının ilk periyodunu önde bitiren 94 takımın 57 si (%60,6) müsabakadan galibiyetle ayrılmıştır. Sonuç olarak, basketbol müsabakalarında ilk periyodu önde bitirmenin müsabakanın sonucuna etkisi olduğu görülmektedir. Özellikle iç sahada oynanan müsabakalarda maça iyi başlamanın müsabakaları kazanmada göz ardı edilmeyecek bir etken olduğu söylenebilir. Anahtar Kelimeler: Basketbol, Analiz, İç ve Dış saha, İlk Periyot, Müsabaka Sonucu

Effect Of Finishing The First Period Ahead On Result Of Competition in Basketball

The purpose of this study is to examine the effect of the finishing the first period ahead scores on result of competition of teams which played in home and away field during the regular season in the Spor Toto Basketball League. In the study, a total of 240 matches played by 16 teams in the Spor Toto Basketball League during the regular season were examined according to variables such as completed the first period ahead won the competition, finished the first period ahead won the competition in the home and away field. This data was obtained from the official website of theTurkish Basketball Federation. The obtained data were recorded in the SPSS program.Frequency and percentage distributions are interpreted by calculating.In a total of 240 competitions played,159 of the 225 teams who completed the first period ahead won the competition.15 match which the first period ended in a draw excluded from the evaluation. When the competitions were examined according to the home and away field performance,102 of the 131 teams who finished the first period ahead won the competition in the home field,57 of the 94 teams who finished the first period ahead won the competition in the away field..As a result, it seems that effect of finishing the first period ahead on result of competition in basketball.Especially played in home games ,a good start to the match is thought to be a factor that can not be ignored in winning match.

Keywords: Basketball, Analysis, Home and Away Field, First Period, Competition Result

SB287

Çocuklarda 12 Haftalık Eğitsel Oyunların Motor Gelişim Üzerine Etkileri

[1]Kemal Göral, [1]Özcan Saygın, [1]Duygu Çimen

[1]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Muğla

Email : *kgoral@mu.edu.tr, osaygin@mu.edu.tr, duygucimen95@hotmail.com*

Bu çalışma, 4 yaş okul öncesi dönemi öğrencilerinde eğitsel oyunun çocukların motor gelişimleri üzerine olan etkilerinin incelenmesi amacıyla yapılmıştır. Araştırmaya 13 kontrol grubu ve 14 deney grubu olmak üzere toplam 27 çocuk katılmıştır. Deney grubu çocuklara 12 haftalık bir eğitsel oyun programı uygulanmıştır. Araştırmada elde edilen veriler SPSS programında kaydedilmiş, anlamlılık düzeyi p<0,05 olarak kabul edilmiştir. Araştırmaya katılan kız çocukların boy uzunluğu ortalamaları 100,50±2,87 cm, vücut ağırlığı ortalamaları 20,40±2,74 kg; erkek çocukların boy uzunluğu ortalamaları 102,91±5,04 cm, vücut ağırlığı ortalamaları 16,53±3,64 kg olarak tespit edilmiştir. Araştırma grubunun denge, sekme, sıçrama, yakalama, koşma, durarak uzun atlama ve tenis topu fırlatma değerleri ölçüm aletleri yardımı ile belirlenmiştir. Kız ve erkek çocukların değerleri karşılaştırıldığında, iki grup arasında herhangi bir anlamlı farklılık bulunamamıştır (p>0,05). Deney grubu erkeklerin, ön test ve son test değerleri karşılaştırıldığında, denge, sıçrama, koşma ve yakalama değerlerinde anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir (p<0,05). Deney grubu kızların, denge, sıçrama, yakalama, durarak uzun atlama ve tenis topu fırlatma ön test ve son test değerleri arasında anlamlı farklılık bulunmaktadır (p<0,05). Diğer değişkenlerde ise anlamlı farklılığa rastlanmamıştır (p>0,05). Kontrol grubunun ön test ve son test değerleri karşılaştırıldığında; hem erkeklerin hem de kızların sıçrama, yakalama ve durarak uzun atlama değerlerinde anlamlı farklılık bulunmuştur (p<0,05). Bunun sebebinin bu yaş grubu çocukların gelişim özelliklerinden kaynaklandığı düşünülmektedir. Diğer değişkenlerde ise anlamlı farklılık tespit edilememiştir (p>0,05). Sonuç olarak, 4 yaş grubu çocuklarda, önceden belirlenmiş bir plan dahilinde 12 hafta boyunca düzenli olarak yapılan eğitsel oyunların çocukların bazı motorik özellikleri üzerine etkilerinin olduğu, bu yaş grubunda eğitsel oyunlara gereken önemin verilmesinin çocukların motorik gelişimleri üzerine olumlu yansımalarının olabileceği düşünülmektedir.

The Effects Of 12-Week Educational Games On Children's Motoric Development

This research was performed to investigate the effects of the educational games on four (4) year old pre-school students. Total of twenty- seven (27) preschool students; thirteen (13) control groups and (14) experimental groups, was studied. A twelve (12) week educational games program was performed through this study. The obtained data was saved and analyzed using SPSS with p<0,05. The average tall stature was found 100,50±2,87 cm, and the average bodyweight was found 20,40±2,74 kg for female students. And, the average tall stature was found 102,91±5,04 cm, and the average bodyweight was found 16,53±3,64 kg for male students. The balance, hopping, jumping, catching, running, standing long jump, and tennis ball throwing values of the experimental group were measured. No statistical difference was found between male and female students (p>0,05). The significant differences were found between the before and after data for balance, jumping, running, and catching for male students (p>0,05). Also, the statistical differences were found for balance, jumping, catching, standing long jump, and tennis ball throwing for female students (p<0,05). No significant differences were found between the other factors (p<0,05). The comparison of before and after data for the control group showed statistical differences for both male and female students (p<0,05). Researchers related this to development factors of this age groups. No statistical differences was found on the other variables (p<0,05). Consequently, pre-determined twelve (12) week educational games were found beneficial for 4-year-old pre- school students' physical (motor) development, and it is believed that the application of educational games for this age groups will provide positive effects on the development of children's motoric development.

SB292

Farklı Kategorilerde Yarışan Ritmik Cimnastikçilerin Panche Denge Elementi Faz Sürelerinin Karşılaştırılması

***[1]Berfin Serdil Örs*, [3]Nurten Dinç, [4]Deniz Şimşek, [5]A. Ruhi Soylu, [4]İsmail Bayram, [1]Esin Ergin, [4]Hayri Ertan**

[1]Adnan Menderes Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Aydın
[2]Anan Menderes Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Aydın
[3]Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa
[4]Anadolu Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Eskişehir
[5]Hacettepe Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Biyofizik Anabilim Dalı, Ankara

***Email :** nurten.dinc@hotmail.com, ds@anadolu.edu.tr*

Her spor branşında sporcuların yüksek performansa ulaşabilmeleri için ihtiyaç duydukları motorik özellikler farklılık göstermektedir. Ritmik cimnastikte (RC) başarılı olmak için genç kadın cimnastikçiler esnekliklerini, süratlerini, dayanıklılıklarını, kuvvetlerini ve denge becerilerini geliştirmelidir. RC kurallarının belirlendiği kural kitapçıklarında vücut elementleri tablolarında yer alan zorluklar incelendiğinde "panche" becerisinin birçok farklı kullanım alanı olduğu görülmektedir. Panche denge elementi; sporcunun üst bacağının 180° açıda, gergin bir şekilde, gövdesinin yere paralel (horizontal pozisyonda) veya horizontalin altında bulunduğu denge pozisyonuna verilen isimdir. Panche denge elementi; (1) Hazırlık fazı, (2) Ana faz ve (3) Bitiriş fazlarından oluşmaktadır. Çalışmanın amacı, farklı kategorilerde yarışan ritmik cimnastik sporcularının panche denge elementini için belirlenen üç faz süresince harcadıkları zaman arasında fark olup olmadığının araştırılmasıdır. Çalışmaya Türkiye Cimnastik Federasyonu'na bağlı kulüplerde spor yapan ulusal ve/veya uluslararası düzeyde yarışmalara katılan 12-15 yaş arası 10 RC sporcusu (kadın) katılmıştır. Sporcular gençler kategorisi (GK, n=5, Yaş ortalaması: 12.60±0.54yıl; Vücut ağırlığı: 34.80±3.03kg; Boy: 147.60±477cm; Vücut kitle indeksi: 15.95±0.86kg/m2) ve büyükler kategorisi (BK, n=5, Yaş ortalaması: 15.00±0.70yıl; Vücut ağırlığı: 47.00±8.00kg; Boy: 162.00±7.38cm; Vücut kitle indeksi: 17.78±1.84 kg/m2) olmak üzere iki gruba ayrılmış ve sahip oldukları başarılara göre 1-10 arasında yetenek puanları belirlenmiştir. Ayrıca; her sporcunun denge elmentini sayılabilir ya da sayılamaz kriterlerde uygulayıp uygulamadığı, Uluslararası Cimnasik Federasyonu kural kitapçığında belirtilen kriterler doğrultusunda belirlenmiştir. Panche denge elementi için, destek ayağın parmak ucunun yere ilk temas anı: t1, üst bacağın 180° pozisyonuna ulaştığı an: t2, destek bacağın topuğunun yerden ayrılmaya başladığı an (releve pozisyonuna yükselme): t3, üst ayağın denge pozisyonundan inmeye başladığı an: t4 olacak şekilde 4 zaman belirlenmiştir. Panche denge elementi, hareket yandan 90° açı ile görülecek şekilde yerleştirilen bir kamera ile kaydedilmiş, sporcuların M. Gastrocnemius (Destek Bacak- MGAS) kasına, sağ ve sol topuklarına 3 tane elektrot yerleştirilmiştir. Ardından kamera görüntüsü ve EMG kayıtları kullanılarak; her sporcunun panche denge elementi için hazırlık fazı (t2- t1), asıl faz (t3- t2) ve bitiriş fazı (t4- t3) süreleri belirlenmiştir. Büyükler, gençler kategorisi sporcularının yetenek puanları ve panche denge elementini uygularken belirlenen fazlarda harcadıkları süreler arasında fark olup olmadığı bağımsız iki örneklem t testi ile analiz edilmiştir. Sonuçlara göre; farklı kategorilerde yarışan ritmik cimnastikçilerin yetenek puanları birbirinden anlamlı olarak farklı bulunurken ($p=0.001$), iki grubun panche denge fazları süreleri farklılık göstermemiştir ($p>0.05$). Yetenek puanlarında görülen farklılık sebebi olarak, büyükler kategorisinde yarışan sporcuların performans bakımından daha üst düzeyde olmaları gösterilebilir. Başarılı performans sergileyen büyükler kategorisi sporcuları ve gençler kategorisinde başarısız teknik ile uygulayan sporcuların panche denge elementine hazırlık, asıl ve bitiriş fazlarında harcadıkları süreler benzerlik göstermektedir. Bu sonuçlara bakarak, büyükler ve gençler kategorisi sporcularının panche denge elementini sayılabilir kriterlerde uygulamasının, elementin fazları boyunca geçen süreden bağımsız olduğu söylenebilir. Başarılı ve başarısız teknik arasındaki fark, sporcuların sahip olduğu esneklik, kuvvet ve denge elementini uygulama tekniğinden kaynaklanmış olabilir. Ayrıca, sporcuların denge elementi sırasında sahip oldukları kassal aktivasyon stratejilerinin de başarılı tekniği etkileyebileceği düşünülmektedir.

The Comparison of Panche Balance Phase Times for Rhythmic Gymnasts Competing at Different Categories

The motoric abilities to reach successful performance is different for every sport branch. For rhythmic gymnastics (RG), young women gymnasts should improve their flexibility, speed, endurance, strength and balance abilities. In the difficulty tables at the rule book for RG, “panche” balance is one of the most chosen element for gymnasts’ choreographies. Panche balance is described as front scale (trunk parallel to the floor), leg high up at 180° and consists of three different phases: (1) Preparation phase, (2) Main phase and (3) Final Phase. The aim of the current study was to investigate the differences between panche balance phase times of the rhythmic gymnasts. Ten Turkish rhythmic gymnasts (women) who compete at national and/or international level, aged 12-15, participated in the current study. Gymnasts were divided into 2 different groups as follows: Junior Category (JC, n=5, Age: 12.60±0.54years, Body weight: 34.80±3.03kg, Body height: 147.60±477cm, Body Mass Index: 15.95±0.86kg/m2) and Senior Category (SC, n=5, Age: 15.00±0.70years; Body weight: 47.00±8.00kg; Body height: 162.00±7.38cm; Body Mass Index: 17.78±1.84 kg/m2). Gymnasts’ ability points from 1 to 10 were determined. Moreover, according to the rules of international gymnastics federation, the successful and non-successful panche balance performances were specified. Four different times were calculated for each gymnast as follows: t1: the first movement of the support leg, t2: the moment upper leg reached 180°, t3: the moment support leg started to leave the floor (beginning of releve position), t4: the moment upper leg started to get down. Panche balance was recorded with a camera set at 90°, three electrodes were placed at M. Gastrocnemius (Support leg-MGAS), right and left heel. Then, by using camera and EMG recordings, (t2- t1) as preparation phase, (t3- t2) as main phase and (t4- t3) as final phase times were calculated. To investigate if there was a difference between ability points and panche balance phase times for junior and senior categories, independent samples t test was used. According to statistical analysis, the ability points for JC and SC were significantly different ($p=0.001$) but none of the panche balance phase times differed from each other for both categories ($p>0.05$). The reason that ability points were different for JC and SC may be due to higher performance level of senior gymnasts. The SC gymnasts who had a successful panche balance performance and the JC gymnasts who failed to perform panche balance according to rules had similar preparation, main and final phase times. According to these results, it can be reported that the successful panche balance performance is independent from the time that gymnasts use for panche balance phases. The difference between successful and non-successful performance may be as a result of gymnasts’ flexibility, strength and the balance technique. Also, the different muscular strategies may also be affecting the successful balance performance.

SB295

Direnç Egzersizleri Sırasında Su Alımının Biyokimyasal Parametreler ve Performans Üzerine Etkisi

[1]Murat Kasap, [2]İbrahim Erdemir, [3]R. Fatih Kayhan

[1]Uludağ Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Bursa.
[2]Balıkesir Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu, Balıkesir.
[3]Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksek Okulu, Rize.

Email : *kasapmuratt@gmail.com, iboerdemir@gmail.com, fatihkayhan8@hotmail.com*

Amaç: Bu araştırmanın amacı direnç antrenmanı sırasında su alarak ve su alınmadan yapılan egzersizlerin kan serum; potasyum (K), sodium (Na), magnezyum (Mg), kalsiyum (Ca) elementleri üzerindeki etkisini tespit ederek bu minerallerin performans üzerindeki tepkilerini belirlemektir.

Materyal ve Metot: Araştırmamıza denek olarak üniversitede öğrenim gören 20-23 yaş arası 10 erkek öğrenci katılmıştır. Deneklere daha önceden belirlenen 5 farklı direnç egzersizi (1 MR'nin %80 oranında, 3 set 8 RM tekrar) yaptırılmıştır. Antrenman programı esnasında birinci hafta su almadan, ikinci hafta su alarak direnç antrenmanı yapılmıştır. Deneklerin egzersiz öncesi ve sonrası kilo, vücut kütle indeksi (BMİ), % yağ, sistolik basınç, diyastolik basınç, laktat seviyeleri, borg skala, ve K, Na, Mg, Ca elementlerinin tayinleri gerçekleştirildi. Antrenmanlarda kaldırılan toplam ağırlık, performans (Volüme) kayıt edilerek elde edilen veriler $p<0.05$ anlamlılık düzeyinde test edildi.

Bulgular: Su almadan yapılan egzersiz esnasında, potasyum seviyesinde $p<0.05$ artış tespit edildi. Su alarak yapılan egzersiz esnasında, sodyum seviyesinde $p<0.05$ artış bulundu. Su alınarak yapılan egzersiz çalışmasındaki kaldırılan toplam ağırlık miktarının, susuz yapılan egzersize oranla artışı, istatistiksel olarak herhangi bir fark tespit edilmedi.

Sonuç: Yüksek şiddetli direnç antrenmanlarında su alınmasının performans üzerinde etkisi bulunmadı. Na, K parameterelerinde oluşan değişiklikler performansı etkileyecek oranda olmadığı belirlendi. Su, egzersizin süresi ve şiddetinden bağımsız olarak, metabolizma dengesini korumaya ve spor performansında oluşabilecek performans düşüşünü önlemeye yardımcı olacaktır. Bu nedenle su sadece spor aktivitelerinde değil, günlük aktivitelerde susama olmadan tüketilmelidir.

Anahtar kelimeler: Mineral, Susuzluk, Hidrasyon, Dehidrasyon, Kuvvet.

The Effect of Water Intake During Resistance Exercises on Biochemical Parameters and Performance

Aim: The study aims to determine the effect of exercises done by drinking water and not drinking water during resistance training on the elements of potassium (K), sodium (Na), magnesium (Mg), and calcium (Ca) and to identify the reactions of these minerals on the performance.

Materials and Method: Ten male university students aged between 20 and 23 participated in the study. The participants do five different resistance exercises (80% of 1 MR, 3 sets of 8 RM repeats) previously determined. During the training program, they do resistance exercises by not consuming water in the first week and consuming water in the second week. The participants' weight, body mass index (BMI), % body fat, systolic pressure, diastolic pressure, lactate levels, Borg scale, and K, Na, Mg, Ca elements were determined before and after the exercise. The total weight lifted during training was recorded. The obtained data were tested at $p<0.05$ significance level.

Results: During the exercise done without water intake, a significant increase was observed in potassium level. During the exercise done with water intake, there was a significant increase in sodium level. Any statistical differences were not determined in the amounts of total weight lifted in the exercises done with and without water intake.

Conclusion: The study shows that water intake during high intensity resistance training does not have any effect on the performance. In addition, we found that the changes in Na and K parameters do not affect the performance. Water, regardless of the volume and intensity of exercise, it will help to maintain the balance of metabolism and prevent performance degradation that can occur in sporting performance. For this reason, water should be consumed not only in sports activities but also in daily activities without thirst.

Keywords: Mineral, Thirst, Hydration, Dehydration, Strength

SB297

7 Haftalık Hazırlık Periyodu Antrenmanlarının Vücut Kompozisyonu Ve Dayanıklılık Performansına Etkisinin Profesyonel Futbolcularda İncelenmesi

[2]Alper Aslan, [1]Miraç Şen

[1]Muğla Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi, Muğla
[2]Mustafa Kemal Üniversitesi, BESYO, Hatay

Email : *alperaslan72@gmail.com, miracsen6148ts@gmail.com*

GİRİŞ ve AMAÇ: Futbolda dayanıklılık değişik şiddetteki aktivitelerin düzensiz aralıklar ile teknik ve taktik becerilerin uygulanmasında bozulma olmaksızın uzun süre sürdürülebilmesine bağlıdır. Geliştirilmiş aerobik dayanıklılık antrenman kalitesini arttırmanın yanında müsabakalardaki fiziksel ihtiyaçların ve metabolik gereksinimlerin devamlılığını sağlaması açısından önemli görülmektedir. Aerobik dayanıklılığın gelişimi, solunum, kalp-dolaşım ve kas sistemleri gibi fizyolojik adaptasyonların yanı sıra vücut yağ yüzdesinin azaltılması gibi yapısal faktörlerle de ilişkilidir. Buradan hareketle, çalışmanın amacı 7 haftalık hazırlık periyodu antrenmanlarının vücut kompozisyonu ve dayanıklılık performansı üzerindeki etkilerini profesyonel futbolcularda incelemektir.

Metod: Türkiye profesyonel 2. liginde mücadele eden toplam 16 futbolcu (yaş: 25.31±4.46 yıl, boy: 1.78±0.70m, vücut ağırlığı: 75.3±7.6kg) çalışmaya dâhil edilmiştir. Araştırma grubundaki sporcuların aerobik dayanıklılık düzeyleri Yo-Yo Aralıklı Toparlanma Testi-1 (YYIRT-1) ile vücut kompozisyonları ise deri altı yağ ölçümleri yardımıyla 7 haftalık hazırlık periyodunun öncesinde ve sonrasında belirlenmiştir. Vücut yağ yüzdesi (VYY)'nin hesaplanmasında Yuhazs formülü kullanılmıştır [(5.783 + 0.153 (Göğüs + subscapula + suprailiac + abdomen)]. Ayrıca, sekiz bölge deri kıvrım kalınlığı toplamı toplam yağlılık göstergesi olarak kabul edilmiştir. Alternatif olarak, gövde, bacak ve kol deri kıvrım kalınlıkları bölgesel yağlılık göstergesi olarak kabul edilmiştir. YYIRT-1 testinde kat edilen toplam mesafe değerlerinden Bangsbo (2008)'in önerdiği formül yardımıyla VO2maks değerleri hesaplanmıştır [VO2maks =36,4+ (0.0084*YYIRT-1 testinde kat edilen mesafe)]. İncelenen parametrelere antrenmanın etkisinin değerlendirilmesinde bağımlı gruplarda t- testi kullanılmıştır.

Bulgular: Hazırlık kampı öncesinde VYY %12.22±1,56 iken, 7 haftalık antrenman periyodu sonrasında anlamlı bir düşüş ile 11.63±1,14 olarak hesaplanmıştır ($p<0.01$). Ayrıca, antrenman dönemi öncesi ile karşılaştırıldığında sekiz bölge deri kıvrım kalınlıkları toplamı anlamlı bir düşüş göstermiştir ($p<0.01$). Benzer şekilde, bölgesel yağlılık düzeylerini temsil eden, gövde, bacak ve kol bölgesi toplam deri kıvrım kalınlıkları da azalmıştır ($p<0.05$). YYIRT-1 testinde kat edilen toplam mesafe ise 1505±371.7m'den 2550±436.8m'ye yükselmiştir ($p<0.001$). Kamp öncesi ortalama VO2maks değeri 49.04±3.12 ml/kg/dk iken, 7 haftalık kamp sonrasında 57.82±3.66 ml/kg/dk olarak hesaplanmıştır ($p<0.01$).

Sonuç ve Tartışma: YYIRT-1 testinde kat edilen mesafe değerlerinden hesaplanan VO2maks değeri antrenman dönemi sonrasında artış göstermesine rağmen halen üst düzey elit sporcuların referans değerlerinden bir miktar düşüktür. Bununla birlikte, literatürde, YYIRT-1 testinde 2400m'nin üzerindeki değerlere sahip sporcuların futbola özgü dayanıklılık seviyelerinin oldukça iyi olduğu bildirilmektedir (Krustrupt et al., 2003). Ayrıca, literatürde, YYIRT-1 test değerlerinin maçlarda kat edilen toplam mesafe ve yüksek şiddette kat edilen mesafe değerleri ile ilişkili olduğu bildirilmektedir (Castagna et al., 2009). Bu çalışmada YYIRT-1 testinde kat edilen mesafe hazırlık dönemi sonunda % 69.4 artış ile 2550m'ye yükselmiştir. Bu sonuçlar 7 haftalık hazırlık periyodunun futbolcuların aerobik dayanıklılık düzeylerini ve futbol oyun yapısı için gerekli yüksek şiddette aralıklı (intermittent) dayanıklılık kapasitesinin geliştirilmesi için yeterli olduğunu göstermiştir. Ayrıca, vücut yağ yüzdesi, toplam ve bölgesel deri kıvrım kalınlıklarında bir miktar azalma olmasına rağmen, antrenman periyodu sonrasındaki VYY değeri elit profesyonel futbolcuların değerleri ile karşılaştırıldığında bir miktar yüksektir.

Kaynaklar Castagna, C et al (2009). Effects of intermittent-endurance fitness on match performance in young male soccer players. The Journal of Strength & Conditioning Research, 23(7), 1954-1959. Krustrup, P et al (2003). The yo-yo intermittent recovery test: physiological response, reliability, and validity. Medicine & Science in Sports & Exercise, 35(4), 697-705.

Effects Of 7 Weeks Prepration Period Training On Body Composition and Endurance Performance in Professional Soccer Players

Introduction and Purpose: Endurance in soccer depends on carrying out various intensity activities for a long time without impairment of technical and tactical skills. Improved aerobic endurance seems to be important in that it increases training quality and continuity of physical and metabolic requirements during competitions. Improvement in aerobic endurance related with adaptation in respiratory, cardiovascular and muscular systems and also morphological factors like decreases in body fat percent (%BF). Therefore, the purpose of this study was to investigate the effects of seven weeks preparation period training on body compositions and endurance performance in professional soccer players.

Method: Sixteen soccer players (age: 25.31±4.46 years, height: 1.78±0.70m and weight:75.3±7.6), competing at Turkish second league were involved in the study. Subjects' level of aerobic endurance and body composition were determined by Yo-Yo Intermittent Recovery Test Level-1 (YYIRT-1) and using skinfold thickness before and after 7 weeks of preparation period, respectively. %BF was calculated from the Yuhazs equation [(5.783 + 0.153 (Göğüs + subscapula + suprailiac + abdomen)]. In addition, the sum of the eight skinfolds was used as a total indicator of fatness. Alternatively, the sum of arm, trunk and leg skinfolds were also used as a regional indicator of fatness. Moreover, VO2max was calculated from the distance covered during YYIRT-1 as suggested by Bangsbo (2008). Paired sample t-test was used to analyze training effects on selected parameters.

Results: %BF was 11.63±1.14 after the training which was significantly lower than pre-training value (%12.22±1.56; $p<0.01$). Besides, sum of eight skinfold thickness decreased significantly compared to beginning of training period ($p<0.01$). Similarly, sum of trunk, leg and arm skinfold thickness as a representative of regional fatness were also lower following training period ($p<0.05$). Distance covered during YYIRT-1 indicated significant increase and reached from 1505±371.7m to 2550 ± 436.8m ($p<0.001$). Moreover, before the training period estimated mean VO2max was 49.04±3.12 ml/kg/dk, while it was 57.82±3.66 ml/kg/dk after 7 weeks of training ($p<0.01$).

Conclusion and Discussion: VO2max estimated from distance covered during YYIRT-1 test significantly increased after the training period, but it was still slightly lower than reference values obtained from elite players. However, studies reported that the players, who covered distance up to 2400m during YYIRT-1, have a very good level of soccer specific endurance. Moreover, it was demonstrated that distance covered during YYIRT-1 correlated with total distance covered and distance covered in high intensity running during soccer match play. In this study, distance coved during YYIRT-1 increased 69.4 % after the training period and reached 2550m. These results indicated that 7 weeks training period is well enough to improve aerobic and intermittent endurance level of soccer players. Although, in this study, %BF, total and regional skin thickness reduced slightly after the training period, %BF value was slightly higher compared to elite professional players.

Referances Castagna, C et al (2009). Effects of intermittent-endurance fitness on match performance in young male soccer players. JSCR, 23(7),1954-1959. Krustrup, P et al (2003). The yo-yo intermittent recovery test: physiological response, reliability, and validity. Med&Sci Sports&Exercise, 35(4),697-705.

SB299

Dar Alan Oyunlarında Oyun Alanı Büyüklüğü ve Antrenör Teşvikinin Futbolcuların İnternal ve Eksternal Yüklenme Düzeylerine Etkisi

[1]Miraç Şen, [2]Alper Aslan, [2]Bilal Biçer, [1]Gönül Babayiğit

[1]Muğla Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Muğla
[2]Mustafa Kemal Üniversitesi, BESYO, Hatay

Email : *miracsen6148ts@gmail.com, alperaslan72@gmail.com, bilalbicer76@yahoo.com, gbabayigit@yahoo.com*

Giriş ve Amaç: Dar alan oyunları küçültülmüş saha ölçüleri ve azaltılmış oyuncu sayıları ile oynanan, tüm yaş, cinsiyetten ve elitlik düzeyinden sporcuların antrenman programlarında yer verilen popüler bir antrenman şeklidir. Dar alan oyunları diğer kondisyon geliştirme yöntemleri ile karşılaştırıldığında spor dalına benzer yüklenme karakterine sahip olması, teknik becerileri daha fazla uygulama fırsatı sunması ve oyuncuların motivasyonlarını yüksek tutmasına bağlı olarak antrenörler tarafından tercih edilmektedir. Dar alan oyunları sırasında antrenörler oyun alanını, oyuncu sayılarını, oyun kurallarını değiştirerek ve antrenör teşviki kullanarak/kullanmayarak antrenman uyarısını kontrol altında tutmaktadırlar (Hill-Haas et al., 2011). Ancak, son yıllarda dar alan oyunlarını konu alan çok sayıda çalışma olmasına rağmen; çelişkili bulgular elde edilmiştir. Bundan dolayı, bu çalışmanın amacı dar alan oyunlarında saha büyüklüğü ve antrenör teşvikinin futbolcuların internal ve eksternal yüklenme düzeylerine etkisinin incelenmesidir.

Metod: Çalışmaya U-18 liginde mücadele eden 10 genç elit futbolcu katılmıştır. Araştırma grubundaki sporcuların dinlenik kalp atım hızı (KAH) değerleri ve maksimum KAH değerleri, sırasıyla yatar pozisyonda 10 dk istirahatte ve Yo-Yo Aralıklı Toparlanma Testi Seviye- 1 ile tespit edilmiştir. Araştırma kapsamında 2 farklı saha büyüklüğünde (20x30m; 30x50m) serbest ve antrenör teşvikli oyunlar kalecisiz (minyatür kale) ve 20 dk süreyle rastgele sırayla oynatılmıştır. Antrenör teşvikli oyunlarda; baskı yap, geri dön ve destek ver komutları standart olarak kullanılmıştır. Tüm oyunlar sırasında oyuncuların KAH değerleri ve saha içi koordinatları telemetrik KAH ölçer ve 10 Hz GPS ile kaydedilmiştir (Polar Team Pro, Finland). Elde edilen ham verilerden her bir oyuna ait rezerv KAH ve maksimum KAH'nın %70, %80, %90 ve %100'nde geçirilen süre değerleri hesaplanmıştır. Ayrıca, kat edilen toplam mesafe, ortalama hız, yürüme, jogging ve düşük-orta-yüksek şiddet koşular ile kat edilen mesafe değerleri ile oyunlar sırasında sergilenen negatif ve pozitif ivmelenme sayıları elde edilmiştir. Oyunlara verilen KAH cevapları ve aktivite profillerine oyun alanı büyüklüğü ve antrenör teşvikinin etkisinin değerlendirilmesinde tekrarlı ölçümlerde iki yönlü varyans analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Saha büyüklüğü artışı ve antrenör teşviki ortalama rezerv KAH (%) değerlerini arttırmıştır ($p<0.05$). Ayrıca, antrenör teşvikli küçük ve büyük sahada oynanan oyunlarda KAHmaks'ın %70-80'i aralığında geçirilen süre azalmış, %90-100'ü aralığında geçirilen süre ise artmıştır ($p<0.05$). Hem oyun alanının büyümesi hem de antrenör teşviki kat edilen toplam mesafeyi ve oyunlar sırasındaki ortalama koşu hızını arttırmıştır ($p<0.05$). Antrenör teşvikinin yürüme, jogging ve düşük-orta-yüksek şiddet koşular ile kat edilen mesafeye etki etmediği, ancak negatif ve pozitif ivmelenme sayılarını arttırdığı belirlenmiştir ($p<0.05$). Bu bulgulara karşıt olarak, saha büyüklüğündeki artış ise yürüme ve düşük-orta-yüksek şiddet koşu hızlarında kat edilen mesafeleri arttırmış, negatif ve pozitif ivmelenme sayılarını ise değiştirmemiştir.

TARTIŞMA ve SONUÇ: Dar alan oyunlarında oyun alanının büyütülmesi ve antrenör teşviki daha yüksek internal ve eksternal yüklenme düzeyi yaratmaktadır. Oyun alanının büyütülmesi kat edilen toplam ve farklı hız aralıklarında kat edilen mesafeyi arttırırken, antrenör teşviki ise daha fazla mesafenin daha fazla hız değişikliği ile kat edilmesine neden olmaktadır.

Kaynaklar 1. Hill-Haas, S.V et al. (2011). Physiology of small-sidedgamestraining in football. Sports Medicine, 41(3), 199-220.

Effects Of Pitch Dimension and Coach Encouragement On Internal and External Load Level Of Soccer Players During Small Sided Games

Introduction and Purpose: Small sided games (SSG) which is played in smaller pitch dimensions with lower number of players, is a popular training form among all ages, gender and level of players. Compared with alternative conditioning methods, SSG are preferred by coaches in that it has sport specific loading character, presents more opportunity for carrying out technical skills and to keep the motivation of players high. During SSG, coaches' keep under control the training load by altering pitch dimensions, number of players, games rules and whether or not provide coach encouragement. Although, there are many studies conducted on SSG in the last decade, there is still inconsistency among studies. Thus, the purpose of this study was to investigate the effects of pitch dimension and coach encouragement on players' internal and external load levels during SSG.

Method: Ten elite young soccer players competing in U-18 league participated in this study. Resting heart (HR) and maximum HR were determined during 10min supine position and Yo-Yo Internittent Recovery Test-1, respectively. The games played randomly in two different pitch dimensions (20x30m; 30x50m) with or without coach encouragement for 20min, without goalkeeper (small goals). Press, come back and support comments were given standardly during the games with coach encouragement. In all SSG, HR and position of players in the field were recorded by using a telemetric HR monitor and 10 Hz GPS device (Polar Team Pro, Finland). By using raw data, HR reserve and time spend at 70%, 80%, 90% and 100% HRmax were calculated for each SSG. In addition, total distance covered, mean speed, distance covered by walking, jogging, low-moderate-high speed running, and number of negative and positive accelerations were determined. Two way repeated measure ANOVA were used to analyze the effects of pitch dimension and coach encouragement on HR responses and activity profiles.

Results: Expansion in pitch dimensions and coach encouragement increased mean % HR reserve ($p<0.05$). Besides, during the SSG in small and large field with coach encouragement, time spend at 70-80% HRmax decreased and time spend at 90-100% HRmax increased ($p<0.05$). Both expansion of the pitch dimensions and coach encouragement raised total distance covered and mean running speed during the games ($p<0.05$). Although, there was no significant effect of coach encouragement on distance covered in walking, jogging and low- moderate-high speed running, it increased the number of negative and positive accelerations ($p<0.05$). In contrast, expansion of pitch dimension increased the distance covered in walking and low-moderate-high speed running whereas it has no effect on number of negative and positive accelerations.

Discussion and Conclusion: Expansion of pitch dimensions and using coach encouragement result in higher internal and external training loads during SSG. Expansion of pitch dimension raises the total distance and distance covered at various speeds, while coach encouragement induces higher total distance covered with changing the running speed more frequently.

References 1. Hill-Haas, S.V et al. (2011). Physiology of small-sidedgamestraining in football. Sports Medicine, 41(3), 199-220

SB303

İnterval Antrenman Programı ve Geleneksel Atletizm Antrenman Programının Bazı Fizyolojik ve Biyomotorik Parametreler Üzerine Etkisi

[1]Özgür Bostancı, [1]Muhammet Hakan Mayda, [1]Mehmet İsmail Tosun, [1]Menderes Kabadayı

[1]19 Mayıs Üniversitesi Yaşar Doğu Spor Bilimleri Fakültesi, Samsun

Email : *, , mitsn@outlook.com,*

Giriş: Son zamanlarda, aralıklı sprint antrenmanları olarak bilinen ve yeni bir antrenman modeli olan interval antrenmanın fizyolojik parametreleri olumlu etkilediği belirtilmiştir. Amaç: Bu çalışmada 6 haftalık geleneksel atletizm antrenmanı ile interval antrenmanının fizyolojik ve biyomotorik parametreler üzerindeki etkisini incelemek amaçlanmıştır.

Metod: Çalışmaya 18-24 yaşları arasında toplam 16 atlet (n: 16, yaş: 20,50 ± 1,59) gönüllü olarak katılmıştır. Denekler rastgele iki gruba ayrılmıştır; birinci gruba (n:8) geleneksel atletizm antrenman programı, ikinci gruba (n:8) interval antrenman programı uygulanmıştır. Atletlere 6 haftalık antrenman programına başlamadan 2 gün önce ve antrenman programının bitimini takiben 2 gün sonra olmak üzere ölçümler yapılmıştır. Bu ölçümlerde elde edilen parametreler anaerobik kapasite, aerobik kapasite, maksimal inspirasyon basıncı (MIP), maksimal ekspirasyon basıncı (MEP), Dinlenik Nabız, El Kavrama Kuvveti, Esneklik, Durarak Uzun Atlama olarak belirlenmiştir. Antrenman programlarının öncesinde ve sonrasında ölçülen değerlerin karşılaştırılması için bağımlı T testi kullanılmıştır.

Bulgular: 6 haftalık interval antrenman programı ve geleneksel atletizm antrenman programı sonrası tüm parametrelerde anlamlı artış gözlendi ($p<0.05$). Ancak interval antrenman programında anaerobik kapasite, aerobik kapasite, MIP, MEP ve dinlenik nabız parametrelerinde önemli değişim gözlendi ($p<0,001$). Geleneksel atletizm programı yapan gruptaki en önemli değişim sadece MEP değerinde bulundu ($p<0,001$). Sonuç: Sonuç olarak interval antrenman programının geleneksel atletizm antrenman programından daha etkili olduğu söylenebilir. Atletizmde antrenman programı planlanırken interval antrenman programına da yer verilmesi daha yararlı olabilir.

The Effect Of The Interval Training Program and The Traditional Athletism Training Program On Some Physiological and Biomotorical Parameters

Introduction: Recently, it's been stated that the interval training which is a new training model and known as interval sprint training effects the physiological parameters positively. Aim: It's been aimed to examine the effect of the 6 week traditional athletism training and interval training on physiological and biomotorical parameters. Method: 16 athlete between the ages of 18 and 24 (n:16, age:20.50 +- 1.59) were participated voluntarily in this week in this work. The subjects was divited into groups randomly.The first group was practiced with the interval training program.The athletes were measured two days before and two days after the six-week training program.The parameters acquired with this measures were determined as anaerobic capacity, aerobik capacity, maximum inspiration pressure (MIP), maximum expiration pressure(MEP), relaxed pulse, hand seizing force, elasticty, stopping broad jump.The dependent T test was used before and after the programs to compare the measures.

Results: Significant .increase was observed on all of the parameters after the 6 week interval training program and the traditional athletism training program ($p<0.05$).However, a considerable change was observed in the parameters of anaerobic capacity, aerobic capacity, MIP, MEP and relaxed pulse($p<0,001$). The most significant change in the group that practiced the traditional athletism program was found only the in the MEP value ($p<0,001$).

Conclusion: As a result it can be said the interval training program is more effective than the traditional athletism training program. It can be more useful to give place to the interval training program while planning the training program in athletism.

SB323

2015-2016 Sezonu Uefa Şampiyonlar Ligi Şampiyonu Real Madrid Takımının Performans Analizi

[1]İzzet İslamoğlu, [1]Şaban Ünver

[1]Ondokuz Mayıs Üniversitesi Yaşar Doğu Spor Bilimleri Fakültesi, Samsun

Email : *izzetislamoglu@gmail.com, saban.unver@omu.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Günümüzde tartışmasız dünyanın en popüler spor dalı olan futbolda (1) performans parametrelerinin analiz edilmesi istenilen kaliteyi sağlamak için en önemli faktörlerden biridir (2,3). Futbolda maç analizi ya da oyuncuların değerlendirilmesi konusu antrenörler açısından çok önemlidir. Dolayısıyla hem değerlendirmede hem de taktik çalışmalardaki hataların asgariye indirilmesinde, futbolcu ve takımların performansının takibi için maç analizleri yapmak ihtiyacı büyük önem taşımaktadır (4). Bu çalışma 2015-2016 sezonu UEFA Şampiyonlar Ligi şampiyonu Real Madrid takımının farklı değişkenler açısından analiz edilmesi amacıyla yapılmıştır.

Metod: 2015-2016 sezonu UEFA Şampiyonlar Ligi'nde Real Madrid takımının 13 maçta atılan gol, kısa ve uzun pas, kazanılan mücadele, atılan şut, köşe vuruşu sayıları ve gol vuruş bölgesi, gol vuruş tipi, ofsayt gibi teknik parametrelerin dağılımları analiz edilmiştir. Araştırma verileri, Opta analiz programından elde edilmiştir. Elde edilen veriler, SPSS 21.0 programında kaydedilmiş, frekans ve yüzde değerleri hesaplanarak yorumlanmıştır. Bulgular: Maç başına 2,15 gol ortalaması ile toplam 13 maçta 28 gol atılmıştır. Goller %92,8 oranında ceza sahası içindeyken, %7,2 oranında ceza sahası dışındayken vurulan şutlarla olmuştur. Gol vuruş tipine göre kafa ile %14,8, sol ayakla %25,9 ve sağ ayakla %59,3 oranlarında gol atılmıştır. Kendi yarı sahasında (3260 pas) %93,5 oranında başarılı pas ve %6,5 oranında başarısız pas yapılırken, rakip yarı sahada ise (4557 pas) %85,1 oranında başarılı pas ve %14,9 oranında başarısız pas gerçekleşmiştir. Başarılı kısa pas oranı %91,1 ve başarısız kısa pas oranı %8,9 iken başarılı uzun pas oranı %58 ve başarısız uzun pas oranı ise %42 olarak belirlenmiştir. Rakip takım oyuncularıyla girilen mücadelede (1315), kazanılan mücadele oranı %54,2 iken kaybedilen mücadele oranı %45,8'dir. Sol ayakla çekilen şutların isabet oranı %35 iken sağ ayakla çekilen şutların isabet oranı %59 olarak belirlenmiştir. Maç başına 6,76 köşe vuruşu kullanılırken, takımın 2.38 kez ofsayda düştüğü tespit edilmiştir.

Sonuç: Sonuç olarak atılan goller yüksek oranda ceza sahası içinden atılırken, gol vuruşları ise sağ ayakla yapılmıştır. Rakip sahada daha çok pas yaptığı belirlenmiştir. UEFA Şampiyonlar Ligi gibi üst düzey müsabakaların oynandığı turnuvalarda, başarılı olabilmek için gerekli birçok performans göstergesinin olduğu, Real Madrid takımının başarısında yüksek oranda isabetli şut atma, kazanılan mücadeleler ve başarılı kısa ve uzun pas yüzdeleri ile birlikte bu parametrelerin diğer performans göstergelerini de olumlu yönde etkileyerek başarılı performansın temelini oluşturduğu düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: UEFA Şampiyonlar Ligi, Analiz, Futbol

Performance Analysis Of 2015-2016 Season Uefa Champions League Champion Real Madrid

Introduction and Purpose: Analysis of performance parameters in football, which is one of the most popular sport branches in the world today1, is one of the most important factors for maintaining the required quality2,3. Game analysis or assessment of players in football is very important for trainers. Thus, the need for game analysis to track the performance of players and teams for minimizing the errors of both assessment and tactical practices is of great importance4. This study was conducted to analyze Real Madrid team, 2015-2016 season UEFA Champions League champion, in terms of different variables.

Method: In 2015-2016 season UEFA Champions League, the distributions of technical parameters of Real Madrid team such as goals scored in 13 matches, short and long passes, tackles won, shoots, numbers of corner kicks and goal kick

area, goal kick type and offside were analyzed. The data of the research were obtained from Opta analysis program. The data obtained were recorded in SPSS 21.0 program, frequency and percentages were calculated and interpreted.

Results: A total of 28 goals were scored in 13 matches, with an average of 2,15 goals per match. While the goals were scored within the penalty area with a rate of 92,8%, 7,2% of the goals were scored with shoots outside the penalty area. In terms of goal shooting type, 14,8% of the goals were head goals, 25,9% were scored with the left foot and 59,3% were scored with the right foot. Within the team's own midfield (3260 passes) 93,5% of the passes were successful, while 6,6% were not; within the opponent's midfield (4557 passes) 85,1% of the passes were successful, while 14,9% were not. While the rate of successful short passes was 91,1% and the rate of unsuccessful short passes was 8,9%; the rate of successful long passes was 58% and the rate of unsuccessful long passes was 42%. In terms of tackles with the opponent team players (1315), the rate of tackles won was 54,2%, while the rate of tackles lost was 45,8%. While the hit rates of shoots with left foot was 35%, the hit rate of shoots with right foot was 59%. 6,76 corner kicks were used per match, while the team had 2.83 offside per match.

Conclusion: As a conclusion, the goals scored were mostly within the penalty area and goal kicks were made with the right foot. It was found that the team had more passes in the opponent's field. It is thought that there are many performance indicators required to be successful in tournaments in which top level games are played such as UEFA Champions League and in Real Madrid's success, the basis of successful performance is made up of shots on target, tackles won, successful short and long pass percentages, and the fact that these parameters positively influenced other performance indicators.

Keywords: UEFA Champions League, Analysis, Football

SB325

Tabata Egzersizinin Sedanter Lise Öğrencilerinde Kuvvet Parametrelerine Etkisi

[1]Erdoğan Dönmez, [2]Emrah Aykora, [2]Gülcan Tekin, [3]Damla Aykora

[1]MEB, İstanbul
[2]Bitlis Eren Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor YO, Bitlis
[3]Bitlis Eren Üniversitesi Sağlık Hizmetleri MYO, Bitlis

Email : *erdogandonmez1981@gmail.com, eaykora@beu.edu.tr, gtekin@beu.edu.tr, daykora@beu.edu.tr*

Tabata Egzersizinin Sedanter Lise Öğrencilerinde Kuvvet Parametrelerine Etkisi

Erdoğan Dönmez[1], Emrah Aykora[2], Gülcan Tekin[2], Damla Aykora[3] [1] MEB [2]Bitlis Eren Üniversitesi, BESYO [3]Bitlis Eren Üniversitesi, SHMYO

Giriş ve Amaç: Bu çalışmada, Tabata Egzersiz yönteminin sedanter lise öğrencilerinin çeşitli kuvvet düzeylerine etkisini belirlemek amaçlanmıştır.

Yöntem: Araştırma İstanbul Kartal'da farklı liselerde öğrenimine devam eden ve düzenli spor yapmadıklarını beyan eden 267 erkek öğrenciyle yapılmıştır. Çalışmaya katılmak isteyen kadın öğrencilerin sayısının çok az olmasından dolayı araştırma grubu sadece erkek öğrencilerden oluşturulmuştur. Katılımcılara veli izin formu dağıtılmış ve çalışma hakkında genel bilgi verilmiştir. Katılımcılar basit rastgele örnekleme yöntemi ile Egzersiz Grubu (EG) ve Kontrol Grubu (KG) olarak iki gruba ayrılmıştır. EG 122 öğrenciden, KG 154 öğrenciden oluşmuştur. Her iki grup için ön test olarak el kavrama kuvveti (EKK), bacak kuvveti (BK), sırt kuvveti (SK) ve dikey sıçrama (DS) ölçümü yapılmıştır. EG Tabata protokolüne göre seçilmiş pliometrik egzersizler, 8 hafta boyunca haftada 1 gün uygulanmıştır. Egzersizler ilk 2 hafta 4 dakikalık tek set şeklinde yapılmış sonraki haftalarda 2 sete çıkarılmıştır. KG normal yaşantısına devam etmiştir. Tüm egzersizler tamamlandıktan sonra son test ölçümleri alınmıştır. Verilerin çözümlenmesinde öncelikle homojenlik testi yapılmış ve verilerin normal bir dağılım gösterdiği tespit edilmiştir. Verilerin normal dağılım göstermiş olmasından dolayı parametrik testlerden eşli t-test kullanılmıştır. Anlam düzeyi $p<0.05$ güven aralığı ise % 95 kabul edilmiştir.

Bulgular: Elde edilen veriler sonucunda EG ön test-son test ölçümlerinde EKKsağ için t= -17.360, p= 0.001, EKKsol t= -17.360, p= 0.001, BK t= -6.418, p= 0.001, SK t= -30.758 p= 0.001, DS t= -22.310 p= 0.001 değerleri elde edilmiştir. KG için değişkenlerin hiçbirinde anlamlı farka rastlanmamıştır. Sonuç: Tabata protokolüne göre düzenlenen egzersizlere katılan sedanter lise öğrencilerinde kısa zamanda kuvvet düzeylerinde artış meydana gelmiştir.

Anahtar Kelimeler: Egzersiz, HIIT antrenman, pliometrik, Tabata, sedanter

Effects Of Tabata Exercise On Strength Parameters Of Sedantary High School Students

Aim and Objectives: It is aimed in this study to investigate the effects of Tabata Exercise methods on some strength parameters of sedantary high school students.

Methods: Study achieved with 267 male students from different high schools localized in Istanbul Kartal province ongoing education and declared not doing sport activities regularly. Because of less mount of volunteered female participants study based on only male students. All parents of participant students informed about the study by a permit form. Participants seperated into two group by simple random sampling method as exercise group (EG) and control group (CG). 122 students for EG, and 154 of them for CG. Manual clutching strength (MCS), leg strenght (LS), back strength (BS) and vertical jumping strength (VJS) parameters measured for both group as pretest. Pliometric exercises chosen according to Tabata protocols performed 1 day at a week for about 8 weeks long. Exercises planned and performed as 4 minutes single set for first 2 weeks, and for the remaining weeks 2 sets planned and worked. CG continued normal life. After whole exercise programme completed they called for only post-test measurements. In order to analysing data firstly homogenity test is made and datas showed normally distribution. Hereby

datas normally distribution paired t-test is used from parametric tests. Meaningful level is $p<0.05$ and confidence interval %95 accepted.

Findings : Measurements from pre and post tests of EG for MCS right t= -17.360, p= 0.001, MCS left t= -17.360, p= 0.001, BS t= -6.418, p= 0.001, JS t= -30.758 p= 0.001, DS t= -22.310 p= 0.001 values obtained. There isn't any significantly meaningful difference obtained of CG variables. Results: It is clearly determined that exercises arranged according Tabata protocols increased strength parameters of sedantary high school participants in a short time.

Keywords: Exercise, HIIT exercise, pliometric, Tabata, sedantary

SB333

Futbolcularda Core Antrenmanın Sürat ve Çabukluk Yetenekleri Üzerine Etkisi

***[1]Yakup Akif Afyon*, [1]Olcay Mülazımoğlu, [2]A Rahman Boyacı**

[1]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Öğr.Üyesi-Muğla
[2]Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Doktora Öğr.-İstanbul

***Email :** yafyon@mu.edu.tr, olcaymulazimoglu@mu.edu.tr, a.rahmanboyaci@gmail.com*

Amaç: Bu araştırmada, core antrenmanın, futbolcuların sürat ve çabukluk performansları üzerine etkisinin incelenmesi amaçlanmıştır. YÖNTEM: Çalışmaya, 20 denek (yaş=23,17±1,86yıl; vücut ağırlığı=72,11±3,75kg; boy uzunluğu=174,7±5,04 cm) ve 20 kontrol (yaş=22,03±0,50 yıl; vücut ağırlığı=73,11±6,12 kg; boy uzunluğu=176,7±7,04 cm) grubu olmak üzere toplam 40 amatör lisanslı futbolcu gönüllü olarak katılmıştır. Araştırmada, denek ve kontrol gruplarının sürat yetenekleri 30 metre Sprint Testi (30mST) ve çabukluk yetenekleri İllinois Çabukluk Testi (İÇT) ve T-Drill Çabukluk Testi (TDÇT) ile ölçülmüştür. Denek ve kontrol grubundaki futbolcular 8 haftalık antrenmanlar öncesi (ön-test) ve sonrası (son-test) sürat ve çabukluk testlerini iki kez uygulamışlardır. İlk test uygulamaları alındıktan sonra her iki grup 8 hafta süre ile haftada 4 gün programlanmış normal antrenmanlarına devam etmişlerdir. Denek gurubu ayrıca gün aşırı haftanın 2 antrenman gününde, ısınma sonrası 30 dk core antrenman programını uygulamışlar ve daha sonra kontrol grubu ile birlikte normal antrenman programına devam etmişlerdir. Deney ve kontrol gurubunun sürat ve çabukluk testlerinden elde edilen ön-test ve son-test ölçümleri arasında karşılaştırma (paired sample t test) analizleri yapılmış ve sonuçlar 0,05 anlamlılık düzeyinde yorumlanmıştır.

Bulgular: Deney ve kontrol grubunun sürat ve çabukluk testleri ön-test değerleri arasında anlamlı fark bulunmamıştır (p>0,05). Kontrol grubunun sürat ve çabukluk testleri son-test derecelerinde ön-teste göre bir iyileşme olsa da aralarında anlamlı fark bulunmamıştır (p>0,05). Denek grubunun 30mST ön-test (6,13±0,33sn) ve son-test (5,44±2,11sn) dereceleri arasında (t=0,102;p=0,000), İÇT ön-test (16,34±1,15sn) ve son-test (14,89±2,84sn) dereceleri arasında (t=0,172;p=0,000) ve TDÇT ön-test (9,51±0,17sn) ve son-test (8,11±1,20sn) dereceleri arasında anlamlı fark bulunmuştur (t=0,136;p=0,000).

Sonuç: Core antrenmanların sporcuların kuvvet gelişimi üzerinde olumlu etkilerinin olduğu daha önceki yapılan çalışmalarda belirtilmektedir. Çalışma sonuçlarına göre, futbol antrenmanlarına ek olarak uygulanacak core antrenmanlar, oyuncuların sürat ve çabukluk yeteneklerinin gelişmesine olumlu yönde katkı sağlayabilir. Anahtar

Kelimeler: Futbolcu, Core antrenman, 30m. sprint, İllinois çabukluk, T-drill çabukluk

The Effects Of Core Trainings On Speed And Agility Skills Of Football Players

Aim: The aim of this study was to examine the effects of core trainings on speed and agility skills of football players.

Method: 20 subjects in experimental group (age = 23,17 ± 1,86 years, body weight = 72,11 ± 3,75kg, height = 174,7 ± 5,04 cm) and 20 subjects in control group (age = 22,03 ± 0, 50 years, body weight = 73,11 ± 6,12 kg, height = 176,7 ± 7,04 cm), summing up 40 amateur licensed football players were voluntarily participated in this study in total. In the study, the speed skills of subjects and control groups were measured by the 30-meter Sprint Test (30mST) and the agility skills were measured by the Illinois Agility Test (IAL) and the T-Drill Agility Test (TDAT). The football players in the control group and experimental groups took the pre-test before trainings and post-tests after trainings as speed and agility tests, twice for 8 weeks After taking the first plot tests, both groups continued their normal training program for 4 days a week for 8 weeks. The subjects in experimental group also took 30 minutes tertian core training program after warm up exercises on 2 training days of the week and then continued the normal training program with the control group in other training days. The paired sample t test analysis was performed between the pre-test and post-test values obtained from the speed and agility tests of the experimental and control groups, and the results were interpreted at a significance level of 0.05.

Findings: There was no significant difference between the pre-test values of the speed and agility tests of the experiment and control group (p> 0,05). Altough the speed and agility post test scores of the control group showed a improvement compared to the

pre-test scores, no significant difference was found between them (p> 0.05). It was found that there was significant differences between the 30mST pretest (6,13 ± 0,33sn) and the postest values (5.44 ± 2,11sn) (t = 0,102; p = 0,000), IOL pretest (16,34±1,15sn) and the post-test values (14,89±2,84sn) (t=0,172;p=0,000), TDAT pre-test (9,51±0,17sn) and the post-test scores (8,11±1,20sn) (t=0,136;p=0,000). CONCLUSİON: Previous studies have shown that core training has positive effects on the strength development of athletes. According to the results of this study, core trainings which was applied additionally to football trainings can contribute positively to the development of players' speed and agility skills.

Keywords: Football player, Core training, 30m. sprint, illinois agility, T-drill agility

SB340

Takım Sporcuları ile Bireysel Sporcuların Statik ve Dinamik Denge Performanslarının Karşılaştırılması

[2]Çağrı Çelenk, [2]Hayati Aslan, [1]Zait Burak Aktuğ, [2]Emre Şimşek

[1]Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Niğde
[2]Erciyes Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Kayseri

Email : *celenkc7@hotmail.com, hayatiarslan@erciyes.edu.tr, zaitburak@gmail.com, emresimsek@erciyes.edu.tr*

Amaç: Çalışmanın amacı, takım sporu yapan sporcular ile bireysel spor yapan sporcuların statik ve dinamik denge performanslarının karşılaştırılmasıdır.

Metod: Çalışmaya 29 takım sporu, 26 bireysel spor yapan olmak üzere toplam 55 sporcu katılmıştır. Çalışmaya katılan sporcuların statik ve dinamik denge performansları Biodex marka izokinetik denge sistemi kullanılarak belirlenmiştir. Dinamik denge performansını belirlemede 1. ve 6. seviye dinamik denge testleri kullanılmıştır. Elde edilen veriler SPSS programına girildikten sonra takım sporu yapan sporcular ile bireysel spor yapan sporcuların statik ve dinamik denge performansları arasındaki farkı belirlemede Mann-Whitney U testi kullanılmıştır.

Bulgular: Elde edilen sonuçlara göre, takım sporu yapan sporcular ile bireysel spor yapan sporcuların statik ve dinamik denge performansları arasında istatiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p<0.05$).

Sonuç: Sonuç olarak, bütün spor dallarında denge performansı hem sporcunun becerilerini sergilemede hem de yüksek bir performans ortaya koymada önemli bir faktör olduğu için bütün spor dallarında denge performansının benzer olduğu söylenebilinir.

Anahtar kelimeler: Takım sporu, bireysel spor, denge performansı

The Comparison Between Static and Dynamic Balance Performances Of Team and Individual Athletes

Purpose: The aim of the study is to compare the static and dynamic balance performances of the athletes performing the team sports and athletes performing individual sports.

Method: A total of 55 athletes, 29 teams and 26 individual ones participated in the study. Static and dynamic balance performances of the athletes participating in the study were determined through the Biodex brand isokinetic balance system. Level 1 and level 6 dynamic balance tests were used to determine the dynamic balance performance.After the obtained data were analyzed through the SPSS program, the Mann-Whitney U test was used to determine the difference between the static and dynamic balance performances of the athletes performing the team sports and the athletes performing the individual sports.

Findings: According to the results, there was no statistically significant difference between static and dynamic balance performances of the athletes performing team sports and the athletes performing individual sports ($p <0.05$).

Results: As a result, it can be stated that the balance performance in all sports branches is similar since the balance performance in all sports branches is an important factor in both demonstrating the competence of the athlete and exhibiting high performance.

Keyword: Team Sports, İndividual Sports, Balance Performance

SB343

Sedanter Kadın ve Erkeklerin Esneklik Kapasitesi ile Anaerobik Özellikler Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

***[1]Ender Eyuboğlu*, [2]Oğuzhan Dalkıran, [2]Cem Sinan Aslan**

[1]Bartın Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Bartın
[2]Mehmet Akif Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Burdur

***Email :** endereyuboglu@hotmail.com, odalkiran77@hotmail.com, sinancm@hotmail.com*

Giriş Esneklik, birkaç kaliteye aynı anda etki eden unsurlardan biridir. Gelişmiş bir esneklik yapısının bir kasın ya da eklemin sakatlanma riskini azaltıp, kas ve eklem sağlığını korurken bir yandan da hareketlerin uygulanabilirliğini kolaylaştırarak düzgün bir teknikle yapılabilmesine yardımcı olduğu bilinmektedir (Özer, 2001;Weineck, 2011). Amaç Bu çalışmada amaç; sedanter bireylerin esneklik kapasitesinin düşük ya da yüksek olmasının dikey sıçrama, bacak kuvveti ve anaerobik güç özellikleri üzerinde etkili olup olmadığının belirlenmesidir.

Metot Çalışmaya dahil olan 137 erkek, 113 kadın toplam 250 sedanter katılımcının esneklik, dikey sıçrama, bacak kuvveti ve anaerobik güç özellikleri belirlendi. İlk olarak katılımcıların esneklik ölçüm sonuçlarının medyan değeri bulunarak, bu değere göre düşük ve yüksek esneklik kapasitesi ve cinsiyet göz önüne alınarak gruplar oluşturuldu. Daha sonra SPSS (Ver.13) istatistik programı içerisinde yer alan "Independent Sample t-Test" analiz yöntemi kullanılarak gruplar arası farklılıklar tespit edildi. Alfa (α) değeri 0,05 olarak kabul edildi. Bulgular Çalışmaya katılan erkeklerin yaş ortalaması 20,73±2,69 yıl, vücut ağırlığı 70,77±9,79 kg ve boy uzunlukları 176,54±6,79 cm iken, kadınların yaş ortalaması 20,25±3,11 yıl, vücut ağırlığı 56,51±10,30 kg ve boy uzunlukları 162,99±5,27 cm olarak bulunmuştur. Oluşturulan gruplar arasında yaş, vücut ağırlığı ya da boy uzunluğu açısından istatistiksel olarak anlamlı bir fark yoktur. Diğer bulgular ve karşılaştırma sonuçları tablo olarak verilmiştir. Tablo 1. Düşük (DEG) ve yüksek (YEG) esneklik kapasiteli grupların cinsiyet ayrımı olmaksızın karşılaştırma sonuçları (t Test) DEG (n=136) x±sd YEG (n=114) x±sd t Değeri p Değeri Sonuç Esneklik (cm) 17,28±5,03 29,34±4,11 -20,579 0,000 p<0,05 Bacak Kuvveti (kg) 81,82±30,90 92,08±33,25 -2,525 0,012 p<0,05 Dikey Sıçrama (cm) 41,66±9,56 43,69±11,13 -1,548 0,123 p>0,05 Anaerobik Güç (kgm/sn) 90,10±24,27 96,66±24,29 -2,127 0,034 p<0,05

Sonuç ve Tartışma Sonuç olarak; cinsiyet ayrımı olmadan, sadece düşük ve yüksek esneklik kapasitesine göre oluşturulan grupların karşılaştırılma sonuçlarına göre, yüksek esneklik değerlerine sahip grubun bacak kuvveti ile anaerobik güç değerleri, düşük esneklik kapasitesine sahip gruba göre anlamlı derecede yüksek çıkmıştır. Dikey sıçrama değerleri açısından iki grup arasında fark çıkmamıştır. Esneklik kapasitesi yüksek sedanter bireylerin bacak kuvvetleri ve anaerobik güçleri esneklik kapasitesi düşük sedanter bireylerden daha fazladır. Anahtar Kelimeler: Sedanter, Esneklik, Bacak Kuvveti, Dikey Sıçrama, Anaerobik Güç
Seçilmiş Kaynaklar Özer, K. (2001) Fiziksel Uygunluk. Ankara: Nobel Yay. Weineck, J. (2011). Futbolda Kondisyon Antrenmanı. (Çev: T. Bağırgan), Ankara: Spor Yay.

Investigation of Relationship Between Flexibility and Anaerobic Characteristics on Sedentary Women and Men

Introduction: Flexibility is a component that affects several qualities at the same time. An improved flexibility structure An improved flexibility helps to reduce the risk of injury of the muscle or joint and helps to maintain muscular and joint health, while also facilitating the apply the perfect form of movements (Özer, 2001;Weineck, 2011).

Aim: The aim of the study was to determine if the levels of flexibility capacity of sedentary individuals are effective on vertical jump, leg strength and anaerobic power characteristics. Method Flexibility, vertical jump, leg strength and anaerobic power characteristics of 250 sedentary participiants (137 male and 113 female) were determined. First, the median value of the participant's flexibility measurement results was found, groups were formed based on their low and high flexibility capacity and gender. Differences between the groups were determined using the "Independent Sample t-Test" analysis method included in the SPSS (Ver.13) statistical program. Alpha (α) value of 0.05 was considered. Findings Average values of male participiants were;

20,73±2,69 years for age, 70,77±9,79 kg for body mass, 176,54±6,79 cm for height; and for females were, 20,25±3,11 ages for age, 56,51±10,30 kg for body mass, 162,99±5,27 cm for height. There were no significiant differences between groups in terms of age, body mass and height. Rest of the findings and data shown in Table 1. Table 1. Comparison results of low (DEG) and high (YEG) flexibility capacity groups without gender discrimination (t Test) DEG (n=136) x±sd YEG (n=114) x±sd t Value p Value Result Flexibility (cm) 17,28±5,03 29,34±4,11 -20,579 0,000 p<0,05 Leg Strength (kg) 81,82±30,90 92,08±33,25 -2,525 0,012 p<0,05 Vertical Jump (cm) 41,66±9,56 43,69±11,13 -1,548 0,123 p>0,05 Anaerobic Power (kgm/s) 90,10±24,27 96,66±24,29 -2,127 0,034 p<0,05

Results and Conclusion: As a conclusion, comparison results of groups that were formed according to low (DEG) and high (YEG) flexibility capacity without gender discrimination, YEG have significiantly higher values than DEG on parameters of leg strength and anaerobic power. There were no significiant difference on vertical jump between groups. Leg strength and anaerobic power values of sedentary individuals who have higher capacity of flexibility are higher than the group of low capacity of flexibility.

Keywords: Sedentary, Flexibility, Leg Strength, Vertical Jump, Anaerobic Power Selected References Özer, K. (2001) Fiziksel Uygunluk. Ankara: Nobel Yay. Weineck, J. (2011). Futbolda Kondisyon Antrenmanı. (Çev: T. Bağırgan), Ankara: Spor Yay.

SB357

Amatör Futbolcularda Dinamik Denge Düzeyleri ile Futbol Pas Tekniği ve Müsabaka Teknik Performansı Arasındaki İlişkiler

[2]Faik Vural, [1]Çağlar Edis

[1]Ege Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, İzmir
[2]Ege Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, İzmir

Email : *faik.vural@ege.edu.tr, caglar_edis35@hotmail.com*

Giriş: Denge testleri uzun süreli sportif performans hedeflendiğinde; bireysel sınırlılıkların belirlenmesi ve koruyucu önlemler olarak uygulanması açısından sıklıkla kullanılmaktadır. Bunun yanı sıra son yıllarda spor branşlarındaki teknik becerileri de kapsayan farklı denge ölçüm yöntemlerinin kullanıldığı görülmektedir. Bu konu ile ilgili çalışmalarda denge yetisinin futbol ve diğer branşlardaki teknik becerilerle ilişkili olabileceği belirtilmektedir (1, 2). Fakat denge ve müsabaka esnasındaki futbola özgü teknik beceri ilişkilerini inceleyen herhangi bir çalışma bulunmamaktadır. Bu nedenle bu çalışmanın amacı; dinamik denge düzeyleri ile resmi müsabakalardaki teknik becerileri uygulama ve futbol pas tekniği arasındaki ilişkileri belirlemektir.

Yöntem: Çalışmaya Türkiye Bölgesel Amatör Liginde futbol oynayan ve aynı anda 3 resmi müsabakada 90 dakika beraber mücadele eden 10 futbolcu katıldı (Yaş 25,2±5,09, Boy 1,86±0,08, Vücut Ağırlığı 65,00±12,11). Sporcuların Dinamik denge ölçümlerinde 8 yöne uzanma (anterior (D-NDant), anterolateral (D-NDantlat), lateral (D-NDlat), posterolateral (D-NDposlat), posterior (D-NDpos), posteromedial (D-NDposmed), medial (D-NDmed), anteromedial (D-NDantmed) ile gerçekleştirilen Star Excursion Balance Testi kullanıldı. Futbola özgü pas tekniğinin belirlenmesi için "Loughborough Futbol Pas Tekniği Testi" uygulandı. Oyuncuların müsabaka değerlendirmeleri ise kamera kaydı yapılan 3 resmi müsabakanın MUNA maç analiz programında analizlerinin yapılmasıyla gerçekleştirildi.

Bulgular: Elde edilen bulgular denge düzeylerinin pas tekniği testinden daha olumlu sonuçlar alındığı yönündeydi (Dantlat p=-0,842** r=0,002, Dpost p=0.016* r=-0.733). Müsabakalardaki futbola özgü bazı teknik beceriler ile denge verileri arasında istatistiki açıdan negatif ve pozitif ilişkili tartışmalı bulgular belirlendi (Dantlat ile isabetli uzun pas p=0.013* r=-0.749, Dantmed ile Başarılı İkili Mücadele p=0,037* r=0,661).

Tartışma ve Sonuç: Çalışmamızdan elde edilen temel bulgular; postural kontrol düzeylerinin (Dposlat, Dlat, Dposlat, Dpos and NDant, NDantlat, NDlat, NDposlat), farklı yönlere hareketlilik sonrası isabetli pas atma düzeylerini etkileyebileceğini göstermektedir. Hareketin her aşamasında stabilite ve oryantasyon için gerekli olan postural kontrolün, dinamik denge testinde arkaya doğru yapılan iç-dış ve lateral açılardaki hedeflere uzanma düzeyleri ile ilişkisi bulgularımızı destekler nitelikteydi (3). Bununla birlikte her ne kadar denge özelliğinin müsabaka sırasındaki bazı becerilere etkisi belirlense de daha geçerli sonuçlara ulaşılabilmesi için daha fazla sayıda resmi müsabakanın incelenmesine gereksinim vardır. Sonuç olarak; sporcuların müsabaka ve antrenmanlar sırasında aşırı stres altında teknik becerileri daha iyi uygulayabilmesi ve de sakatlıkların önlenmesi amacıyla denge yetisinin optimal düzeylere ulaştırılması sporculara önemli katkılar sağlayacaktır.

Kaynakça: 1. Edis, Ç., Vural, F., & Vurgun, H. (2016). The Importance of Postural Control in Relation to Technical Abilities in Small-Sided Soccer Games. Journal of Human Kinetics, 53(1), 51-61. 2. Evangelos, B., Georgios, K., Konstantinos, A., Gissis, I., Papadopoulos, C., & Aristomenis, S. (2012). Proprioception and balance training can improve amateur soccer players' technical skills. Journal of Physical Education and Sport, 12(1), 81. 3. Thorpe, J. L., & Ebersole, K. T. (2008). Unilateral balance performance in female collegiate soccer athletes. The Journal of Strength & Conditioning Research, 22(5), 1429-1433.

Relations Between Amateur Soccer Players' Dynamic Balance Levels, Soccer Passing Technique and Competition Technical Performance

Introduction: When balance tests are aimed at long-term sportive performance; it is frequently used to determine individual limitations and to apply them as preventive measures. In addition to this, in recent years different postural control measurement methods including technical skills in sport branches have been used. It is stated that in the studies related to this subject the balance may be related to the technical skills in football and other sports branches (1, 2). However, there are no studies examining football-specific technical skill relationships balance at during competition. For this reason, the purpose of this work; dynamic equilibrium levels and technical competences in official competitions.

Methods: 10 football players who played football in the Turkish Amateur League and played 90 minutes together in the same official competition (Age 25,2±5,09, Height 1,86±0,08, Body Mass 65,00±12,11). Dynamic balance was assessed by using of the Star Excursion Balance Test, which used 8 excursion directions (anterior (D-NDant), anterolateral (D-NDantlat), lateral (D-NDlat), posterolateral (D- NDposlat), posterior (D-NDpos), posteromedial (D-NDposmed), medial (D-NDmed), anteromedial (D-NDantmed). "Loughborough Soccer Passing Test" was applied to determine the soccer-specific pass technique. The competitors' evaluations were made by analyzing the 3 official competitions of the camera recording in the MUNA match analysis program.

Results: The findings showed that the Postural Control levels obtained were more positive than the Passing technique test (Dantlat p=-0,842** r=0,002, Dpos p=0.016* r=-0.733). There were statistically negative and positively related controversial findings between certain technical skills of the football and balance data (Dantlat with successful long pass p=0.013* r=0.749, Dantmed with successful 1:1 tackle p=0,037* r=0,661).

Discussion and Conclusion: The findings from our study; postural control levels (Dposlat, Dlat, Dposlat, Dpos and NDant, NDantlat, NDlat, NDposlat) may affect the correct pass-through levels after mobility in different directions. The postural control required for stability and orientation at each stage of the movement supported our findings in relation to the levels of reaching the targets at the inside and outside and at the lateral opening toward the back in the dynamic balance test. However, even though the balance feature is influenced by some skills at the time of the competition, there is a need to examine more official competitions so that more valid results can be achieved. As a result; the athletes will be able to apply their technical skills under extreme stress during competitions and training sessions, but to reach the optimal levels for the prevention of injuries will provide important contributions to the athletes.

References: 1. Edis, Ç., Vural, F., & Vurgun, H. (2016). The Importance of Postural Control in Relation to Technical Abilities in Small-Sided Soccer Games. Journal of Human Kinetics, 53(1), 51-61. 2. Evangelos, B., Georgios, K., Konstantinos, A., Gissis, I., Papadopoulos, C., & Aristomenis, S. (2012). Proprioception and balance training can improve amateur soccer players' technical skills. Journal of Physical Education and Sport, 12(1), 81. 3. Thorpe, J.L., & Ebersole, K.T. (2008). Unilateral balance performance in female collegiate soccer athletes. The Journal of Strength & Conditioning Research, 22(5), 1429-1433.

SB362

Kuvvet Antrenmanında Akut L-Arjinin Suplementasyonunun Hormonal ve Metabolik Etkileri

[2]İbrahim Erdemir, [1]Sercan Yılmaz

[1]Selçuk Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Konya
[2]Balıkesir Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Balıkesir

Email : *iboerdemir@gmail.com, sercanyilmaz@windowslive.com*

Giriş: Sporcu performansını arttırmak amacıyla pek çok besinsel takviye piyasaya sürülmüştür. Bu takviyelerin çoğunun, sporcuların yoğun antrenman süresince daha hızlı toparlanmalarına yardım ederek sporcuların daha ağır bir yüklenmeye tolerans gösterdikleri iddia ediliyor. Son yıllarda L-arjinin içeren çeşitli besin takviyeleri geliştirildi. L-arjinin şartlı olarak gerekli bir amino asittir ve ergojenik olduğu iddia edilmiştir.

Amaç: Bu araştırmanın amacı Kuvvet (hipertrofi) antrenmanında L-Arjinin suplementasyonunun egzersiz sırasında, nitrik oksit (NO), büyüme hormonu (GH), insülin ve laktat düzeylerine etkisini araştırmaktır.

Metot: Bu araştırma, üniversitede öğrenim gören, 14 erkek katılımcı (yaş 21,71 ± 1,20 yıl; boy 171,71 ± 4,23 cm; vücut ağırlığı 67,86 ± 5,78 kg) ile gerçekleştirildi. Katılımcıların boy, vücut ağırlığı, beden kitle indeksi (BMI, kg/m2), ve vücut yağ yüzdeleri (% FAT), tespit edildi. Araştırmada çift-kör, çaprazlama yöntem uygulandı. Katılımcılara tesadüfi olarak L-Arjinin (0,1gr/kg) ya da plasebo verildi ve NO, GH, insülin ve laktat seviyelerini tespit etmek için kuvvet (hipertrofi) antrenmanı (%75-80 / 1 RM şiddette, 3 set 6-8 tekrarlı 5 egzersiz) yaptırıldı. Sonraki hafta katılımcılara kuvvet antrenmanı öncesi verilen madde (L-Arjinin ya da plasebo) değiştirilerek NO, GH, insülin ve laktat seviyeleri yeniden değerlendirildi. Katılımcılardan; L-Arjinin suplementasyonu ve plasebo alımı öncesi (8cc), L-Arjinin suplementasyonu ve plasebo alımı sonrası (egzersiz öncesi) (8cc) ve egzersiz sonrası (8cc) olmak üzere 3 defa kan alındı.

Bulgular: Plasebo ve L-Arjinin suplementasyonu öncesi ve egzersiz sonrası kan değerleri karşılaştırıldığında NO (Z=-0,78, p=0,43), GH (Z=-0,23, p=0,82) ve insülin (Z=-0,74, p=0,46) parametrelerinde anlamlı farklılık tespit edilmedi. Plasebo ve L-Arjinin suplementasyonu sonrası (egzersiz öncesi) ve egzersiz sonrası değerlerinde NO (Z=-1,70, p=0,09), GH (Z=-0,09, p=0,93) ve insülin (Z=-0,74, p=0,46) parametrelerinde farklılık bulunmadı. Plasebo ve L-Arjinin suplementasyonu egzersiz öncesi ve egzersiz sonrası laktat seviyeleri (Z=-1,45) karşılaştırıldığında ise istatistiksel olarak herhangi bir farklılık (p=0,15) tespit edilmemiştir.

Sonuç: Ağırlık antrenmanı 45 dakika öncesi alınan L-Arjininin suplementasyonunun NO, GH, insülin ve laktat seviyelerinde herhangi bir etkisi olmadığı tespit edildi.

Anahtar Kelimeler: Growth hormon, insülin hormonu, laktat, nitrik oksit

The Acute Effects of L-Arginine Supplementation on Hormonal and Metabolic Responses During Strength Training

Introduction: Many supplements have been introduced in the market with the purpose of enhancing athletes' performance. Most of these supplements allegedly help athletes tolerate a higher degree of heavy training by helping athletes recover faster during intense sport training. In recent years, various nutritional supplements have been developed containing L-arginine. L-arginine is a conditionally essential amino acid and has been purported to be ergogenic.

Purpose: The purpose of the present study was to examine the effects of an acute dose of an L-Arginine-based supplement on Nitric Oxide (NO), Growth Hormone (GH) insulin and lactate levels during strength (hypertrophy) training.

Method: In this study, 14 untrained male (mean age 21,71±1.20 years; height 171,71±4,23cm; weight 67,86±5,78kg) university students were participated voluntarily. Their weight, height, body mass index (BMI), body fat percentage (% FAT) of the subjects were determined. Double-blind, cross-over design was conducted in the research. The subjects were randomly assigned to ingest either the supplement (0,1gr/kg) or placebo and performed strength training (75-80% / 1 RM intensity, 3 sets of 6-8 repeat 5 exercise) for determination of NO, GH, Insulin and Lactate levels. Following a 1-week period, the subjects returned to the laboratory and ingested the opposite substance (either supplement or placebo) prior to strength training to be reassessed for NO, GH, Insulin and Lactate levels. Before taking L-Arginine or placebo (8cc), after taking L-Arginine or placebo (pre-exercise) (8cc), and post-exercise (8cc) three times in total blood was taken from the subjects.

Results: The comparison of the levels of blood parameters before placebo and L-Arginine supplementation and after exercise any significant differences weren't found in the parameters of NO (Z=-0,78, p=0,43), GH (Z=-0,23, p=0,82) and insulin hormone (Z=-0,74, p=0,46). After placebo and L-Arginine supplement (pre-exercise) and post-exercise, there were no significant differences found in the levels of blood parameters; NO (Z=-1,70, p=0,09), GH (Z=-0,09, p=0,93), and insulin hormone (Z=-0,74, p=0,46). In the comparison of lactate levels (Z=-1,45) placebo and L-Arginine supplement pre-exercise and post-exercise, any difference (p=0,15) have not found statistically.

Conclusion: L-Arginine supplement, taken 45 minutes before weight training has not any effect on the levels of NO, GH, insulin and lactate.

Keywords: Growth hormone, insülin hormone, lactate, nitric oxide

SB376

12-14 Yaş Aralığındaki Çocuklarda Sporun Bazı Motorsal Özellikler ve Antropometrik Parametreler Üzerindeki Etkisinin İncelenmesi

[1]Özgür Dinçer, [2]Murat Son, [2]Enis Çolak, [2]Kübra Gezgin, [1]Çağla Gügünağaoğlu, [2]Mehmet Güleryüz

[1]Ordu Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu,Ordu
[2]Kocaeli Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Kocaeli

Email : *ozgrdncr@gmail.com, muratson1979@hotmail.com, posedon79@gmail.com, muratson1979@hotmail.com, cagla.gugunagaoglu@gmail.com*

Giriş ve Amaç: İnsan vücudu farklı oran ve yoğunluklarda kas, yağ ve kemiklerden oluşmaktadır. Bu bileşenler spor dallarına göre farklı oranlarda performansı etkilemektedir. Etkili test programları; sporcuların fiziki yapılarıyla ilgili spora uygun olup olmadığını ortaya koyar. Spor bilimcileri bu yüzden, sporcuların fizyolojik profillerinin yanı sıra, vücut kompozisyonlarını ve fiziksel profillerini de yoğun araştırma alanlarına almışlardır (Kuter ve Öztürk, 1992). Antropometrik ölçümler, vücut ve parçalarının sistematik bir şekilde ölçülmesini sağlayan standardize teknikleri içermektedir (Özer 1993, Crawford 1996) sportif açıdan, bireylerin yönlendirilecekleri spor dallarının belirlenmesi, antrenmanın morfolojik yapıya olan etkilerinin saptanması ve sporcuların performans durumlarının izlenebilmesi için antropometrik ölçümlere ihtiyaç duyulmaktadır (Çakıroğlu ve ark. 2002). Bu anlamda bizde, düzenli olarak antrenman yapan çocuklarda sporun bazı motorsal özellikleri ve antropometrik parametreler üzerindeki etkilerinin incelenmeyi amaçladık.

Yöntem: Bu çalışmada futbol branşı ile ilgilenen çocukların ve düzenli olarak herhangi bir sportif faaliyette yer almayan çocukların denge ve bazı antropometrik değerleri incelenmiş ve bu doğrultusunda, 12-14 yaş grubu futbol branşı ile ilgilenen İzmit Futbol Kulübü'nden 11 futbolcu ve Sinan Dereli Ortaokulu'ndan 11 öğrenci olmak üzere toplam 22 erkek çocuk araştırmamızın evrenini oluşturmuştur. Sporcular ve öğrenciler gönüllülük esasına göre araştırma çalışmamıza katılmıştır.; düzenli spor yapan(n=11) ve spor yapmayan(n=11) olmak üzere boy, kilo, vücut kitle yağ indeksi, denge, esneklik, el pençe kuvveti, dikey sıçrama, bacak/sırt kuvveti gibi performans değerleri incelenmiştir. Veri toplama araçları olarak, boy uzunluğu, vücut ağırlığı, vücut yağ yüzdesi (VYY), esneklik, dikey sıçrama, el pençe kuvveti gibi seçilmiş özellikleri ölçülmüş, boyları ve çevre ölçümleri metre ile, vücut ağırlığı (tişört ve şortlu) elektronik tartı (tanita) ile ölçülmüş, vücut yağ yüzdesi Tanita ile test edilmiş, çalışmaya katılan deneklerin esnekliğini ölçmek için otur-eriş testi uygulanmış, dikey sıçrama testinde Jump Metre kullanılmış, el kavrama kuvvetini ölçmek için Hand Grıp (el dinamometresi) kullanılmış ve bacak kuvveti için bacak dinamometresi kullanılmıştır. Denge ölçümü için Flamingo Denge Test kullanılmıştır. Çap ölçümleri ise Kaliper ile belirlenmiştir. Elde edilen verilerin tanımlayıcı istatistikleri, ortalama, standart sapma, minimum ve maksimum değerleri incelenmiş, verilerin değerlendirilmesinde Mann-Whitney U testi uygulanarak anlamlılık düzeyleri tespit edilmiştir.

Bulgular: Çalışmamıza katılan spor yapan ve spor yapmayan grupların korelasyon sonuçlarında spor yaşı, boy, kilo, vücut kitle yağ indeksi, denge, esneklik, el pençe kuvveti, dikey sıçrama, bacak/sırt kuvveti, vücut çevre ölçümü, vücut çap ölçümü ve denge testinde istatiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur ($p<0,05$). Düzenli antrenman yapan futbol grubu ve spor yapmayan grup arasında bazı parametrelerde istatiksel bakımdan anlamlı bir fark olduğu belirlenmiştir ($p<0,05$).

Sonuç: Küçük yaşta sportif faaliyetlerde yer almanın, çocukların, fiziksel ve motorsal gelişimlerini olumlu yönde etkilediğini söyleyebiliriz.

Referanslar:

Crawford, Sm.; (1996). "Anthropometry Measurement İn Pediatric Science", Ed. Docherty, D. Champaign, Human Kinetics. Çakıroğlu, M.; Uluçam, E.; Cıgalı, B.; Yılmaz, A.; (2002). "Eltopu Oyuncularında Vücut Ölçümlerinden Elde Edilen Oranlar", Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi Dergisi, 19-1, S:35-38. Kuter, M.; Öztürk, F.; (1992). "Bir Erkek Basketbol Takımının Fiziksel Ve Fizyolojik Profili". Spor Bilimleri LI. Ulusal Kongre Bildirileri, Hacettepe Üniversitesi, Spor Bilimleri Ve Teknolojisi Yüksek Okulu Yayını, Ankara. Özer, K.; (1993). "Antropometri, Sporda Morfolojik Planlama", Kazancı Matbaacılık Sanayi A.Ş., İstanbul, S:44-51-71-74,78.

Anahtar Kelimeler: Motorsal özellikler, Antropometri, Parametre, Spor, Futbol

Analysing The Effects Of Sports On Some Motoric Features And Anthropometric Parameteres Between 12-14 Year Old Children

Purpose and Introduction: The human body is composed of muscles, fat and bones at different ratios and intensities. These components affect performance at different rates according to sport branches. Effective testing programs reveal if or not the athletes are capable of doing these sports in the aspect of their physical structure. Therefore, sports scientists have made some research about body composition and physical profiles of athletes as well as their as physiological profile. (Kuter and Öztürk, 1992) Anthropometric measurements include standardized techniques that allow the body and parts to be systematically measured (Özer 1993, Crawford 1996). They are needed to identify the sports branches which will be guided for individuals, to determine the effects of training on the morphological structure, and to monitor the performance status of the athletes (Çakıroğlu et al 2002). In this matter, we have aimed to examine the effects of sports on balance and some anthropometric parameters in children who are regularly trained." Our aim is to analyze the effects of sports on some motoric features and anthropometric parameters of children who regularly do sports and to analyze.

Metod: This is to study the balance and some anthropometric values of the children who are engaged with football and who are not regularly engaged with any sports. In this scope, 22 male students -11 football players from İzmit Football Club and 11 students from Sinan Dereli Middle School- between 12-14 year old participated in this study. Athletes and students participated in this study on a volunteer basis. Some performances values of children who do sports (n=11) and who do not (n=11) such as; height, weight, body mass fat index (bmi), flexibility, handgrip strength, vertical jump and leg/back strength test. As data collecting tools, height, weight, body mass fat index (bmi), balance, flexibility, handgrip strength, vertical jump were chosen; height and girth were measured with meter, weight (with t-shirt and short on) was measured with electronic scale (tanita), body mass fat index was tested with Tanita; sit-reach test was applied for flexibility, Jump Metre test was used in vertical jump test, hand-grasping strength was tested with Hand Grip (hand dynamometer) and leg dynamometer was used for leg strength. For Balance was used Flamingo Balance Test, Diameter was defined with Callıper. Average, standard deviation, minimum and maximum values of obtained describing data were evaluated and Mann-Whitney U test was applied; significance levels were found.

Result: In coloration results of the groups who do sports and who do not, statistically significant differences were found in sport age, height, weight, body mass fat index (bmi), balance, flexibility, handgrip strength, vertical jump and leg/back strength, body girth measurement, body diameter measurement and balance test. ($p<0.05$) It was found that there is a statistically significant difference in some parameters between the group who do sports and the group who do not. ($P<0.05$)

Conclusion: As a result, we can say that participating some sport activities at very young age has a positive impact on physical and motoric development of children.

References:

Crawford, Sm.; (1996). "Anthropometry Measurement İn Pediatric Science", Ed. Docherty, D. Champaign, Human Kinetics. Çakıroğlu, M.; Uluçam, E.; Cıgalı, B.; Yılmaz, A.; (2002). "Eltopu Oyuncularında Vücut Ölçümlerinden Elde Edilen Oranlar", Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi Dergisi, 19-1, S:35-38. Kuter, M.; Öztürk, F.; (1992). "Bir Erkek Basketbol Takımının Fiziksel Ve Fizyolojik Profili". Spor Bilimleri LI. Ulusal Kongre Bildirileri, Hacettepe Üniversitesi, Spor Bilimleri Ve Teknolojisi Yüksek Okulu Yayını, Ankara. Özer, K.; (1993). "Antropometri, Sporda Morfolojik Planlama", Kazancı Matbaacılık Sanayi A.Ş., İstanbul, S:44-51-71-74,78.

Keywords: Motoric features, Anthropometric, Parameters, Sport, Football

SB378

Futbolcular Uygulanılan Biodex Denge Sistemi (BBS) ve Y Denge Testi (YBT) Sonuçları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

[1]Ömer Zambak, [1]Yağmur Akkoyunlu

[1]T.C Dumlupınar Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu, Kütahya

Email : *omer_zambak@yahoo.com, yagmur.akkoyunlu@dpu.edu.tr*

Y Dengesi Testi (YBT), futbolcular için fonksiyonel bir değerlendirme aracıdır. Kullanımı pahalı olmayıp ve nispeten hızlı ve basittir. Bu nedenle Y Denge Testi, yararlanmaya karar veren tüm futbol takımları tarafından kullanılabilir. Ayrıca, Biodex Balance System (BBS), hızlı sonuçlar sağlayan futbolcuların kullandığı pahalı bir cihazdır. Ancak pek çok futbol takımı Biodex Balance System (BBS) 'yi bazı iyi olmayan ekonomik sebeblerden ötürü kullanamazlar.

Amaç; Futbolcuların Y Dengesi Testi YBT) ile Biodex Denge Sistemi (BBS) sonuçları arasındaki ilişkiyi incelemektir. Futbolcuların denge değerlendirmesi için Biodex Denge Sistemi ve Y Denge Testinden (YBT) yararlanılmaktadır. Fakat Biodex Denge Sistemi (BBS) ve Y Denge Testinden (YBT) arasındaki ilişki yeterince incelenmemiştir.

Metod; Çalışmamıza il liginde mücadele eden 28 futbolcu katılmıştır. Uygulanılan Testlerin ve alt ekstremitelerin uygulanma sırası, araştırmacılar tarafından randomize edilerek değerlendirilmiştir. Verilerin analizinde Spss 18 pearson korelasyon testinden yararlanılıdı.

Bulgular; Futbolcuların Y Dengesi Testi ve Biodex Balans Sisteminin sonuçları arasındaki ilişkinin zayıf olduğu görüldü (r -0.049).

Sonuç; Pearson korelasyon katsayısı YBT ve BBS sonuçları arasındaki ilişkinin gücünü kontrol etmek için kullanılmıştır. Futbolcuların YBT ve BBS test sonuçları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir korelasyon görülmedi.

Tartışma Futbolcuların YBT ve BBS test değerleri arasında güçlü bir korelasyon olmadığı belirlendi.

Examination Of The Relationship Between The Results Of Biodex Balance System (BBS) And Y Balance Test (YBT) Applied To Soccer Players

The Y Balance Test (YBT) is a functional assessment instrument for football players. It is not expensive and relatively very fast and easy to apply. For this reason The Y Balance Test may be used by all football teams preferring to use the take advantage of it. Besides, Biodex Balance System (BBS) is expensive device used by football players providing swift results. But not many football teams are able to use (BBS) beacuse of some not well economic balances.

Aim; Examination of the relationship between the results of Y Balance Test and Biodex Balance System of Football players. Biodex Balance System (BBS) and Y Balance Test (YBT) are used for balance evaluation of footballers. But the relationship between Biodex Balance System (BBS) and and Y Balance Test (YBT) has not been examined sufficiently.

Methods; 28 football players participated in the research playing football in a amateur league. The order of application of the applied tests and lower extremities were randomized and assessed by the researchers. Spss 18 Pearson correlation test was used to analyze the data of fotball players

Findings; Relationship between the results of Y Balance Test and Biodex Balance System of football players was weak (r -0.049).

Results; Pearson's correlation coefficient was used to control the power of the relationship between the results of the YBT and the BBS. There was no statistically significant correlation between the YBT and BBS test results of footballers

Conclusion; According to the survey, it was determined that there was not a strong correlation between the test values of YBT and BBS of football players

SB381

Erkek Bisikletçilerde Maksimal Peak Power İle Bacak Kuvveti Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

[2]Ethem Şeker, [1]Alparslan Erman, [1]Asuman Şahan

[1]Akdeniz Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi
[2]Antalya

Email : *ethemseker@gmail.com, ermana@akdeniz.edu.tr, asusahan@akdeniz.edu.tr*

Amaç: Çalışmanınamacı, düzenliolarak sprint ve kuvvet antrenmanları yapan erkek bisikletçilerin 15 sn'lik bisiklet sprintleri, squat performansları ve antrenman yaşı arasındaki ilişkiyi incelemektir. Yöntem: Araştırmaya 12 erkek bisikletçi (Yaş: 22.08±1.65 yıl; Boy: 1.74±0.06 m; Ağırlık: 71.33±7.57 kg, Spor yaşı; 4.5±2.35 yılı) gönüllüolarakkatılmıştır.

Bulgular: Çalışmaya, düzenli olarak sptint ve squat antrenmanları yapan bireyler Kabul edilmişlerdir. Katılımcılardan bisikletleri ile 15 sn'lik sprint yapmaları istenmiş ve ürettikleri maksimum güç ve kadans (pedal çevirme verimliliği) değerleri kaydedilmiştir. Maksimum pedal çevirme testinden 48 saat sonar ise katılımcıların squat performansları ölçülmüştür. Katılımcıların 1RM squat performansları, kaldırılan ağırlık ve tekrar sayısı ile formüle edilerek hesaplanmıştır. Her iki testten once bireylerden 15 dk. Bisiklet üzerinde ve serbest olarak ısınmaları istenmiştir.

Sonuç: Çalışma sonucunda, katılımcıların spor yaşı ile ürettikleri maksimumgüç (r=0.85, P=0.00), maksimum kadans (r=0.90, P=0.00) ve squat (r=0.62, P=0.03) parametreleri arasında anlamlı ilişki olduğu belirlenmiştir. Ayrıca, üretilen maksimum güç ile squat arasında da anlamlı ilişki olduğu saptanmıştır (r=0.78, P=0.00). Bunun yanında squat ile maksimum kadans arasında anlamlı ilişki olmadığı belirlenmiştir (0.44, P=0.15).

Tartışma: Sonuç olarak, düzenli antrenman yapan performans bisikletçilerinin bacak kuvvetleri ile ürettikleri maksimum güç arasında dikkate değer bir ilişki olduğu belirlenmiştir. Benzer ilişkinin ise maksimum kadans ile bacak kuvveti arasında olmadığı saptanmıştır. Bisikletçilerde kuvvet ve sürat antrenmanlarının combine edilerek uygulanması, başka bir çalışmanın konusu olmakla birlikte bu çalışma sonuçlarına gore önerilebilir. Anahtar kelimeler: bisiklet, maksimum güç, kadans, squat, antrenman yaşı

The Relationship between Maximal Peak Power and Leg Force in Male Cyclists

Purpose: The aim of the study is to examine the relationship between 15-second bicycle sprints, squat performances and training age of male cyclists who regularly perform sprint and strength training. Method: Twelve male cyclists (age: 22.08 ± 1.65 years, height: 1.74 ± 0.06 m, weight: 71.33 ± 7.57 kg, age of sport: 4.5 ± 2.35 years) participated in the study voluntarily.

Findings: Individuals who regularly perform sprint and squat workouts have been accepted to study. Participants were asked to perform 15- second sprints with their bikes, and their maximum power and cadence (pedaling efficiency) were recorded. Forty-eight hours after the maximum pedaling test, the squat performances of the participants were measured. 1RM squat performances of the participants were calculated by formulated with lifted weight and the number of repetitions. Before both tests, the individuals warmed up on the bicycle for 15 minutes.

Conclusion: According to the study results, it was determined that the participants had a significant relationship between sport age and the maximum power (r=0.85, P=0.00), maximum cadence (r=0.90, P=0.00) and squat (r=0.62, P=0.03). It was also found that there was a significant relationship between the maximum power produced and squat (r=0.78, P=0.00). However, there was no significant relationship between squat and maximum cadence (r=0.44, P=0.15). As a result, it has been determined that cyclists who perform regular training have a remarkable relationship between the leg strength and the maximum power. A similar relationship was not found between the maximum cadence and the leg strength. The combined strength and speed training in cyclists can be suggested according to the results of this study.

Keywords: bicycle, maximum power, cadence, squat, training age

SB382

Türkiye'de Spor Alanında Yapılan Besinsel Ergojenik Yardımcılar ile İlgili Lisansüstü Tezlerin İncelenmesi

***[1]Alparslan Erman*, [1]Neşe Toktaş, [1]Asuman Şahan**

[1]Akdeniz Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Antalya

***Email :** ermana@akdeniz.edu.tr, nesetoktas@akdeniz.edu.tr, asusahan@akdeniz.edu.tr*

Amaç: Bu çalışmanın amacı; Türkiye'de sporcu besinsel destek ürünleri konusunda yapılmış lisansüstü tezleri incelemektir. Çalışmanın diğer amacı ise bu inceleme sonunda elde edilen bilgilerden bazı öneriler geliştirmektir.

Yöntem: Bu amacın gerçekleştirilebilmesi için 1990-2017 yılları arasında Türkiye'de konu ile ilgili Türkçe olarak yazılmış yükseklisans ve doktora tezleri incelenip değerlendirilmiştir. Çalışmada 27 yıl içerisinde spor ya da egzersiz bilimleri konusunda toplam 5152 lisansüstü tezin yapıldığı belirlenmiştir. Bu tezlerin 4014'ü yüksek lisans, 1066'sı doktora ve 72'si ise tıpta uzmanlık tezi olarak düzenlenmiştir.

Bulgular: Konusu spor olup, besinsel destek ürün tüketimi ya da yüklemesi ile ilgili yapılan çalışmalardan; Kreatin, protein, glutamin, l- carnitin, kafein, nitrik oksit, koenzim Q10, arjinin, taurin, omega, karbonhidrat, çinko, melatonin, sarımsak, ginseng, linoleik asit, selenyum, vitamin (B, C, E), kurkumin, testesteron, beta-hidroksi beta-metilbütirat, riboz, gliserol ve kekik çayı kullanımı ile ilgili olanlara rastlanmıştır. İncelenen sonuçlara göre; 10'dan çok çalışmanın olduğu besinsel destek ürünler; vitamin, kreatin ve çinko, 1-2 çalışmanın yapıldığı destek ürünün ise ginseng, gliserol, glutamin, kekik çayı, kurkumin, linoleik asit, melatonin, omega türevleri, koenzim Q10, riboz, sarımsak, selenyum ve taurin olduğu belirlenmiştir.

Tartışma: Bu sonuçlara göre, sporcu besinsel destek ürünlerinin performans üzerine etkisi ile ilgili çalışma yapmak isteyenlerin daha az çalışma yapılan alanlara yönelmesi tavsiye edilebilir. Ayrıca, resveratrol, inositol, inozin, omega, CLA (KonjugeLinoleik Asit) kombinasyonları ile ilgili çalışmalara ihtiyaç olduğu düşünülmektedir. Bunun yanında, probiyotikler, D vitamini, ekşi vişne (ya da kiraz suyu), B-alanin, kırmızı pancar suyu, arı poleni gibi maddelerin de tartışılmakta olduğu ve spor alanında yapılacak olan çalışmalar ile bu alanın daha fazla aydınlatılmaya ihtiyacı olduğu düşünülmektedir. Anahtar kelimeler: spor, besin, destek ürün, performans, yükleme

The Analyses of Graduate Theses Related to Nutritional Ergogenic Aids in Sports Field in Turkey

Purpose: The aim of this study is to review of the post-graduate theses on sports nutritional ergogenic aids in Turkey. The other aim of the study is to develop some suggestions from the information obtained at the end of this review.

Method: In order to carry out this aim, graduate and doctoral theses written in Turkish in the period between 1990 and 2017 were examined and evaluated.A total of 5152 postgraduate dissertations were conducted in the study in the field of sports or exercise sciences within 27 years.4014 of these theses are master, 1066 of them are doctorate and 72 of them are specialty in medicine. Findings: The subject is sports and the studies about nutritional ergogenic aidsor supplementation; it's something about creatine, protein, glutamine, l-carnitine, caffeine, nitric oxide, coenzyme Q10, arginine, taurine, omega, carbohydrate, zinc, melatonin, garlic, ginseng, linoleic acid, selenium, vitamin (B, C,E), curcumin, testosterone, methyl butyrate, ribose, glycerol and thyme tea.

According to the results, it was determined that there are more than 10 nutritional ergogenic aids or supplement study was conducted related to vitamins, creatinine and zinc. Besides; 1-2 studies have been conducted on ginseng, glycerol, glutamine, thyme tea, curcumin, linoleic acid, melatonin, omega, coenzyme Q10, ribose, garlic, selenium and taurine. Conclusion: As a results, it may be advisable for researchers who want to study the effect of nutritional ergogenic aids or supplements on performance to go to less studied areas.In addition, resveratrol, inositol, inosine, omega, CLA (Conjugal Linoleic Acid) combinations are considered to be needed to studies.In addition, probiotics, vitamin D, sour cherry (or cherry juice), B-alanine, red beet juice and bee pollen studies are considered to be needed.

Keywords: Sport, Nutrition, Ergogenic, Aids, Supplements, Performance, Loading

SB392

Tae-Bo Programının Üniversiteli Kadın Öğrencilerde Fiziksel Motorik ve Psikososyal Çıktıları

***[1]Melih Çalışır*, [1]Ali Tekin, [1]Gülcan Tekin, [1]Emrah Aykora**

[1]Bitlis Eren Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Bitlis

***Email :** mcalisir@beu.edu.tr, atekin@beu.edu.tr, gtekin@beu.edu.tr, eaykora@beu.edu.tr*

Giriş: Tae-bo, kardio-vasküler ve kas sistemini geliştirmesinin yanında koordinasyon, denge ve esnekliği olumlu etkileyen kapalı alan (stüdyo) çalışmaları içerisinde, en etkili aerobik egzersiz türlerindendir(1).

Amaç: Bitlis Eren Üniversitesi (BEÜ) Bilimsel Araştırma Proje Birimi (BEBAP 2014.13) tarafından desteklenen bu çalışmada, düzenli Tae- bo egzersizine katılımın sedanter ve aşırı kilolu üniversiteli kadın öğrencilerinin fiziksel, motorik ve psiko-sosyal parametrelerine etkisini belirlemek amaçlanmıştır. Metod: Çalışmaya Bitlis Eren Üniversitesi (BEÜ) Yerleşkesi'nde yer alan farklı bölümlerden gönüllü 77 kız öğrenci katılmıştır. Öğrencilerin fiziksel aktivite düzeyleri Fiziksel Aktivite Değerlendirme (FAD) Anketi ile belirlenmiştir(2). Aşırı kiloluluk ve obezite, vücut kitle indeksine (>25) göre tanımlanmıştır. Tüm katılımcılardan egzersiz yapmasına engel teşkil edebilecek fiziksel, fizyolojik ve metabolik hastalıklarının olmadığına dair sağlık raporu istenmiştir. BEÜ'nün farklı bölümlerden bu koşulları taşıyan 74 gönüllü kız öğrenci çalışmaya alınmış; egzersiz (EG:37) ve kontrol grubu (KG:37) tesadüfi yöntemle belirlenmiştir. EG, 16 hafta boyunca haftada 3 gün 60 dakika süren tae-bo aerobik egzersiz programına katılırken, KG normal yaşantılarına devam etmiştir. Egzersiz şiddeti, Karvonen metoduna göre hedef kalp atım sayısı (HR) yöntemi ile tespit edilmiştir(3). Çalışmada veri toplamak için araştırmacılar tarafından hazırlanan sosyo-demografik özellikler ve sağlık durumu ile ilgili sorulardan oluşan Bilgi Formu kullanılmıştır. Boy (B), vücut ağırlığı (VA), vücut yağ yüzdesi (VYY), bel/kalça oranı (BKO), vücut kitle indeksi (VKİ), sağ ve sol el kavrama kuvveti (EKK), sırt kuvveti (SK), bacak kuvveti (BK), esneklik (E), maksimum oksijen tüketimi (VO2 maks) gibi fiziksel ölçümler yanında; sosyal fizik kaygısı (SFK), özsaygı (ÖS), olumsuz ruhsal belirtiler (depresyon, anksiyete, olumsuz benlik, somatizasyon ve hostilite), fiziksel benlik algısı göstergelerinden olan genel fiziksel yeterlik (GFY) ve kendine güven (KEG) gibi psiko-sosyal ölçümler her iki grup için ilk ve son test olarak yapılmıştır. Shapiro-Wilk'e göre normal dağılım görüldüğü için anlam düzeyi $p<0.05$ ve güven aralığı % 95 kabul edilerek parametrik testlerden eşli ve bağımsız örneklem t-testi kullanılmıştır. İki farklı değişken arasındaki ilişki için Pearson korelasyon katsayısı (rxy) kullanılmıştır.

Bulgular: EG için ilk ve son ölçüm ortalamalarının eşli karşılaştırmaları; VA, BKO, VKİ, SK, BK, E, VYY, VO2maks, SFK, KSE, ÖS, GFY ve KEG'de fark işaret etmiştir. KG ilk ve son ölçüm ortalama karşılaştırmaları; VO2maks, SFK, KSE, GFY ve KEG değişkenlerinde fark ortaya koymuştur. Korelasyon analizi sonuçları; VA ile VKİ, VYY ve SFK arasında pozitif; VKİ ile VYY ve SFK arasında pozitif, sağ ve sol EKK arasında negatif; EKK ile SK ve E arasında pozitif; SK ile BK arasında pozitif; E ile KG arasında pozitif; SFK ile VYY arasında pozitif; KSE ile ÖS arasında negatif bir ilişkiyi göstermiştir. Sonuç: Tae-bo egzersizine katılım fiziksel, motorik ve fizyolojik değişkenler olan VA, BKO, VKİ, SK, BK, E, VYY, VO2maks üzerinde olumlu bir etki yaratmıştır. Benzer olumlu etki psikososyal değişkenler olarak ele aldığımız SFK, KSE, ÖS, GFY ve KEG için de geçerlidir.

Kaynaklar: 1-Green, P. (1999). Mirror and mirror; Punching and Kicking All the Way to the Bank. New York Time. 2-Karaca, A., Ergen, E., Koruç, Z. (2000). Fiziksel aktivite değerlendirme anketi (FADA) güvenilirlik ve geçerlilik çalışması. Spor Bilimleri Dergisi, 11(1-4), 17-28. 3-Zorba, E., Ziyagil M.A. (1995). Vücut Kompozisyonu ve Ölçüm Metodları. Erek Ofset, Trabzon .

The Physical Motoric and Psychosocial Outcomes Of Tae-Bo Program in University Female Students

Introduction: Tae-bo is one of the most effective types of aerobic exercises within indoor (studio) activities that positively affect coordination, balance and flexibility as well as the development of the cardio-vascular and muscular system. Objective: In this study, which was supported by the Project Unit of Bitlis Eren University (BEBAP 2014.13), determining the influence Tae- bo aerobic exercise on the physical, motoric and psychosocial developments of sedentary overweight university students was aimed.

Method: Seventy-seven (77) students from departments of Bitlis Eren University participated in this study. The physical activity levels of them were determined by the Physical Activity Assessment Questionnaire (PAEQ). Overweight and obesity were defined for body mass index (> 25). The students randomly divided into two groups; 37 of them in exercise group (EG) and the rest 37 in control group (CG). All of them were asked to have a health certificate. EG participated in tae-bo exercise for 60 minutes, 3 days a week, for 16 weeks. An Individual Information Form with the items of socio-demographical and health status characteristics was developed by the researchers was used to gather data. All measurements were done for both groups as pre and posttest. Physical-motoric measurements such as height (H), body weight (BW), body mass index (BMI), body fat percent (BFP), waist-hip ratio (WHR), right and left hand-grip (HG), leg strength (LS) and back strength (BS), flexibility (F), maxVO2 and psycho-social measurements such as social physique anxiety (SPA), self-esteem (SE), negative psychological symptoms (NPS), general physical competence (GPC) and self-confidence (SC) that are the indicators of physical self-perception were done. Participants of CG carried on their usual life and same measurements were also done for them. Shapiro-Wilk was utilized to examine the normality of data. As the data showed a normal distribution, independent and paired t-test was used to compare the scores for groups. Significance level were interpreted as to $p<0.05$ and 95% confidence interval. Pearson product-moment correlation coefficient which informs about the direction and intensity of relationship between parametric two different variables was used. Findings: Paired comparisons of the mean of pre and post measurements for EG pointed out the significant differences in BW, BFP, BMI, BS, LS, F, BFP, VO2max, SPA, SSI, SE, GPC and SC. The comparisons of CG revealed that there are significant differences in VO2max, SPA, SSI, GPC and SC variables. Correlation analysis results showed positive relation between BW and BMI, BFP, SPA; positive relation between BMI and BFP, SPA, negative relation between right and left HGS; positive relation between HGS and SK, F; positive relation between SK and F; positive relation between BS and LS; positive relation between F and SC; positive relation between SPA and BFP; negative relation between SSI and SE.

Conclusion: Participation in tae-bo exercise has an positive effect on physical, motoric and psychological variables such as BW, WHR, BMI, BS, LS, F, BFP, VO2maks. Similar positive effect was seen for the psychosocial variables such as SPA, SSI, SE, GPC and SC. Similar researches are suggested to be done the generalizable results.

SB393

UEFA 2016 Avrupa Futbol Şampiyonası: Geçişlerin Analizi

[1]Murat Yıldız, [1]Aykut Eren Canüzmez, [1]Bahtiyar Özçaldıran

[1]Ege Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, İzmir

Email : *yldzmrt90@gmail.com, aykut.eren.canuzmez@ege.edu.tr, bahtiyar.ozcaldiran@ege.edu.tr*

Amaç: Bu çalışmanın amacı, UEFA 2016 Avrupa Futbol Şampiyonasındaki grup aşaması ve son 16'da oynanan maçlarda bölgeler arası top ile oyuncu geçişlerinin savunma ve hücum oyun anlayışları üzerine etkisini incelemektir.

Metot: Çalışma ilk yarı, ikinci yarı ve maçın tamamı olmak üzere üç zaman dilimini kapsayıp grup aşaması ve son 16 da oynanan 44 maçtan oluşmaktadır. Veriler, ulusal televizyon kanalında yayınlanan maçların video kayıt ile bilgisayara kaydedilmesi sonrası videoların LongoMatch 0.20.8 version yazılım programına aktarılarak bilgisayarlı notasyon analizi yöntemiyle toplanmıştır. Çalışmada paramerteler defansif ve ofansif olmak üzere iki kategoriye ayrılmıştır. Defansif parametreler: üçüncü bölgede top kaybından sonra geri koşma, top kaybından sonra yapılan pres ile 15 sn. içinde top kazanma, kendi yarı alanında top kazanma ve karşı alana geçme, karşı yarı alanda top kazanma ve 15 sn. içinde sonuçlandırma; ofansif parametreler ise sonuçlanan-sonuçlanmayan ataklarda ikinci bölgeden üçüncü bölgeye geçiş, 15 sn. içinde sonuçlanan-sonuçlanmayan kontra atak, 20 sn. üstü set oyunu, 2 kategori olarak toplam 7 parametre şeklinde sınıflandırılmıştır. Saha ölçüleri değerlendirelerek futbol sahaları 3 bölgeye ayrılıp veriler toplanmıştır. Oynanan maçlarda geçiş sayıları ve süreleri incelenmiştir. Maçlar incelendikten sonra verilerin güvenilirliğini test etmek için rastgele 4 maç tekrar analiz edilip ilk yapılan analiz sonuçlarıyla IBM SPSS 20.0 paket programında intra class korelasyon yapılmıştır. Maçların video analizi ve güvenilirlik testi tamamlandıktan sonra, grup aşamasında ve son 16'da başarılı ve başarısız takımlar olacak şekilde ayrılarak toplanmıştır. Daha sonra ayrılarak toplanan bu verilerin SPSS'de istatistiksel analizi yapılmıştır.

Bulgular: Ölçeğin güvenilirlik analizi yapılmış ve Cronbach Alfa katsayısı 0,93 bulunmuştur. Başarılı olan takımların geçişlerinde anlamlı ilişki bulunmuştur ($p<0,05$).

Sonuç: Şampiyonada, başarılı olan takımlar başarısız olan takımlara göre bölgeler arası geçişleri daha kısa sürede gerçekleştirerek daha etkili ataklarla sonuca ulaşmıştır.

Anahtar Kelimeler : Futbolda Geçiş, Futbolda Oyun Anlayışı, Maç Analizi, Euro 2016

UEFA Euro 2016 Championship: Analysis of Transitions

Objective: The aim of this study was to investigate the effect of inter-zonal ball and players transitions on defensive and offensive game styles in the matches played during the group stage and round 16 of the UEFA Euro 2016 Championship.

Methods: The study consisted of 44 matches played at the group stage and round 16 covering three time periods, first half, second half and full time. The data was collected by computerized notation analysis method after the matches broadcasted on the national television channel was uploaded to the computer by video recording, videos were transferred to LongoMatch 0.20.8 software program. The parameters are divided into two categories; defensive and offensive. Defensive parameters; running backward after losing the ball in the third zone, recovering the ball with pressing within 15 sec. after the ball lost, winning the ball inside own half- field and transition to up-field, winning the ball inside up-field and finishing within 15 sec. whereas offensive parameters are transition from the second zone to the third zone in the finalized-unfinalized attacks, finalized-unfinalized counter-attack within 15 sec., over 20 sec. set game divided into 2 categories as a total of 7 parameters. By evaluating field measurements, fields were divided into 3 zones then data were collected. During the matches the number of transitions and times are analyzed. After examining the matches, randomly 4 matches were reanalyzed to test the reliability of the data and intra class correlation was applied in the IBM SPSS 20.0 with the results of the first analysis. After the video analysis and the reliability test of matches were completed, the teams successful-unsuccessful for group stage and round 16 was divided to add up. Then, SPSS was used for statistical analysis of these data.

Results: Reliability analysis was conducted and Cronbach Alpha coefficients were 0.93 scale. Significant relationships were found in transitions for successful teams ($p<0.05$).

Conclusion: In the championship, successful teams have achieved more effective attacks by making inter-zonal transitions in a shorter time than unsuccessful teams.

Keywords : Transition In Soccer, Game Style In Soccer, Match Analysis, Euro 2016

SB398

Sporcularda Bazı Motorik Özelliklerinin Karşılaştırılması

[2]Ali Coşkun, [1]Serkan Işık, [3]Selim Tekin

[1]Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Çan Yüksekokulu, Çanakkale
[2]Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Bayramiç Meslek Yüksekokulu, Çanakkale
[3]Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Beden Eğitimi Spor Yüksekokulu, Çanakkale

Email : *alicoskun@comu.edu.tr, s.isik@comu.edu.tr, slmtkn1717@gmail.com*

Bu çalışma, futbol ve yüzme branşlarıyla ilgilenen 12-14 yaş aralığındaki sporcuların bazı motorik özelliklerinin karşılaştırılması amaçlamıştır. Çalışmaya 15 erkek futbolcu ve 15 erkek yüzme sporuyla ilgilenen gönüllü sporcular katılmıştır. Uygulamaya katılan sporcuların dayanıklılık değerlerini belirlemek için 20 metre mekik koşusu testi, sürat değerlerini belirlemek için 30 metre sürat koşusu testi ve esneklik değerlerini belirlemek için otur-eriş esneklik testi uygulanmıştır. Futbolcuların esneklik ortalaması 2,66±2,57 cm, dayanıklılık ortalaması 38,33±11,13 tekrar, sürat ortalaması 5,87±,21 sn, yaş ortalaması 13,00±0,81 yıl, kilo ortalaması 47,00±11,01 kg, boy ortalaması 154,13±8,24 cm olarak bulunmuştur. Yüzücülerin esneklik ortalaması 2,06±2,86 cm, dayanıklılık ortalaması 39,26±8,18 tekrar, sürat ortalaması 6,03±,35 sn, yaş ortalaması 13,00±0,81 yıl, kilo ortalaması 47,26±10,06 kg, boy ortalaması 155,4±12,05 cm olarak bulunmuştur. Araştırmaya katılan futbolcular ve yüzücülerin esneklik, dayanıklılık ve sürat özellikleri arasında anlamlı bir fark bulunamamıştır(p>0,05). Bu araştırmanın sonucunda futbolcular ile yüzücülerin esneklik, sürat ve dayanıklılık özelliklerinin birbirine yakın olduğu bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Futbol, Yüzme, Sürat, Dayanıklılık, Esneklik

Comparison Of Some Motor Skills in Athletes

This study aimed to compare some motoric characteristics of athletes in the ages 12-14 who are interested in football and swimming branches. 15 male football players and 15 swimming athletes voluntarily participated in the study. A 20 meter shuttle run test was conducted to determine the endurance values of the athletes participating in the practice. A 30 meter sprint test was used to determine the speed values. A sit-in flexibility test was applied to determine the elasticity values. The average flexibility of footballers was 2,66 ± 2,57 cm, the average of endurance was 38,33 ± 11,13 times, the average speed was 5,87 ±, 21 seconds, the average age was 13,00 ±0,81 years, the weight average is 47,00 ± 11 , 01 kg, height average was found as 154,13 ± 8,24 cm. The elasticity average of the swimmers was 2,06 ± 2,86 cm, the endurance average was 39,26 ± 8,18 times, the average speed was 6,03 ± 35 seconds, the average age was 13,00 ± 0,81 and the average weight was 47,26 ± 10 , 06 kg, height average was found as 155.4 ± 12.05 cm. There was no significant difference between the flexibility, endurance and speed characteristics of footballers and swimmers participated in the study (p> 0,05). As a result of this research, the flexibility, speed and endurance characteristics of footballers and swimmers were found to be close to each other.

Keywords: Football, Swimming, Speed, Endurance, Flexibility

SB401

"220-Yaş" Formülü İle Yo-Yo Ir I Testinden Elde Edilen Kalp Atım Hızlarının Karşılaştırılması

***[1]Cem Sinan Aslan*, [2]Ender Eyuboğlu, [1]Oğuzhan Dalkıran**

[1]Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Burdur
[2]Bartın Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Bartın

***Email :** sinancm@hotmail.com, endereyuboglu@hotmail.com, odalkiran@mehmetakif.edu.tr*

Giriş: Aerobik dayanıklılık antrenmanlarında genellikle fizyolojik cevap olarak kalp atım hızı (KAH) izlenmektedir. En sık kullanılan KAHmaks tahmin denklemlerinden biri "220–yaş" formülüdür. Bu denklem, genç insanlarda KAHmaks'ı fazla hesaplama eğilimindedir (1).

Amaç: Bu çalışmada amaç; bir grup sporcunun "220-Yaş" formülü ve Yo-Yo II testinden elde edilen maksimal kalp atım hızlarının karşılaştırılmasıdır.

Metot: Çalışmaya, haftada 5 gün düzenli antrenman yapan 23 amatör futbolcu katılmıştır. İlk olarak katılımcıların dinlenik kalp atım hızları belirlenmiştir. Daha sonra katılımcıların KAHmaks değerleri, Yo-Yo II testine tabii tutularak Polar Team2 cihazı aracılığıyla ve "220-Yaş" formülü kullanılarak belirlenmiştir. Her iki hesaplamadan elde edilen veriler normal dağılım gösterdiğinden SPSS (Ver.14) programında yer alan Paired Sample t Testi ile karşılaştırılmıştır. Yanılma düzeyi 0,05 olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: Katılımcıların Yo-Yo II testinde ulaştıkları ortalama KAHmaks değerleri 198,13 atım/dk iken "220-Yaş" hesaplamasında sonuç 198,43 atım/dk çıkmıştır. Karşılaştırma sonuçlarına göre; iki KAHmaks değeri arasında istatistiksel olarak anlamlı fark çıkmazken (t=-0,171; p=0,866), iki değer arasındaki ilişki katsayısı da istatistiksel olarak anlamsız çıkmıştır (r=-0,178; p=0,424). Ortalama değerler arasındaki fark incelendiğinde ise rakamsal olarak ±5,96 atım/dk, yüzdesel olarak ±%3,06 fark oluşmuştur.

Sonuç: Karşılaştırma sonuçlarında iki KAHmaks belirleme yöntemi arasında anlamlı bir fark yok gibi görünse de asıl problem antrenman şiddetinin belirlenmesinde Yo-Yo II testi sonucunda ulaşılan değerler ile yaş formülü kullanılarak hesaplanan Karvonen yöntemi sonucunda ulaşılan değerler arasında fark oluşmasıdır. Örneğin %70 şiddetinde bir yük için ortalama olarak 18 atım/dk'lık (%13,25) bir fark oluşmaktadır. Bu fark ise; antrenman şiddetinin yanlış hesaplanmasına ve dolayısıyla hedeflenen performansa ulaşılamamasıyla sonuçlanabilir.

Seçilmiş Kaynaklar

1. Camarda SRA, Tebexreni AS, Páfaro CN, Sasai FB, Tambeiro VL, Juliano Y, Barros Neto TL.(2008). Comparison of maximal heart rate using the prediction equations proposed by Karvonen and Tanaka. Arquivos Brasileiros de Cardiologia, 91(5):311-314.

Comparison Of The Maximal Heart Rate Obtained From The

Introduction: In aerobic endurance training, heart rate (HR) is usually monitored as a physiological response. One of the most commonly used maximal heart rate (HRmax) prediction equations is the "220–age" formula. This equation tends to overestimate HRmax in young subjects (1).

Aim: The purpose of this study was to compare the maximal heart rate obtained from the "220-Age" formula and the Yo-Yo II test, of a group of athletes.

Method: Twenty-three amateur footballers who regularly practice 5 days a week participated in the work. Firstly, resting heart rate of participants was determined. After that, participants' HRmax values were determined by the Yo-Yo II test using the Polar Team2 device, and with the "220-Age" formula. Since the data obtained from both calculations showed normal distribution, it was compared with Paired Sample t Test in SPSS (Ver.14) program. The level of alpha set as 0,05.

Results: The mean HRmax values obtained from the participants in the Yo-Yo II test were 198,13 beats/min, whereas in the "220-Age" calculation the result was 198,43 beats/min. According to the result of comparison (t= -0,171; p=0.866), and the correlation coefficient (r= -0,178; p=0.424) between the two values was statistically insignificant. When the difference between the mean values was examined, it was found that the difference was ±5,96 beats/min (numerically), and ±3,06% (in percent).

Conclusions: Although there seems to be no significant difference between the two HRmax detection methods in the comparison results, the main problem is the calculated training load difference between the values reached in the Yo-Yo II test and the values obtained in the Karvonen method. For example, there was a difference of 18 beats/min (13,25%) averages for a load of 70%. This difference may result in incorrect calculation of the training intensity and therefore inability to achieve the intended training performance.

Selected References: 1. Camarda SRA, Tebexreni AS, Páfaro CN, Sasai FB, Tambeiro VL, Juliano Y, Barros Neto TL.(2008). Comparison of maximal heart rate using the prediction equations proposed by Karvonen and Tanaka. Arquivos Brasileiros de Cardiologia, 91(5):311-314.

SB406

Life Kinetik Antrenmanlarının Boksörlerde El-Göz Koordinasyonu, Dinamik Denge ve Görsel Dikkat Performansına Etkisi

[1]Onat Çetin, [1]Malik Beyleroğlu, [2]Yunus Emre Bağış, [2]Gürhan Suna

[1]Sakarya Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Sakarya
[2]Süleyman Demirel Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Isparta

Email : *onatcetin2007@gmail.com, mbeyler@sakarya.edu.tr, yunusemrebagis@hotmail.com, gurhan_suna@hotmail.com*

Giriş: Günümüzde giderek birbirinden farklılaşan ve farklı amaçlar için yapılır hale gelen sportif etkinliklerin bir tanesi de "Life Kinetik" egzersizleridir. Life Kinetik(LK); görsel, hareketsel ve bilişsel görevler ile birleştirilen egzersizler kullanılarak uygulanan, fiziksel aktivite aracılığıyla yapılan ve böylece beyin hücreleri arasında yeni bağlantılar oluşturan bir beyin antrenmanı sistemidir. Bu egzersizlerin elit sporcularda ve sedanter insanlarda fiziksel ve bilişsel pozitif etkileri bulunduğu belirtilmektedir. Dolayısıyla LK egzersizlerinin sporcuların fiziksel ve bilişsel özelliklerine etkisinin olup olmadığı araştırılması gereken bir problem olarak karşımıza çıkmaktadır.

Amaç: Bu çalışmanın amacı boksörler üzerinde uygulanan LK egzersizlerinin sporcuların görsel dikkat, el-göz koordinasyonu ve dinamik denge performanslarına etkilerinin olup olmadığını incelemektir. METOD Araştırmanın amacı doğrultusunda Sakarya Boks Kulübünde düzenli olarak antrenman yapan 29 sporcu (4 bayan / 25 erkek), deney (n:15) ve kontrol grubu (n:14) olarak iki gruba ayrılmış ve deney grubuna 8 hafta süre ile haftada 3 gün LK egzersizleri yaptırılmıştır. Katılımcıların dinamik denge performanslarının ölçülmesinde Star Excursion Balance testi, görsel dikkatlerinin ölçülmesinde Bourdon-Wiersma stipple testi ve el göz koordinasyonunun ölçülmesinde Alternate Hand Wall Toss testi ön test ve son test olarak uygulanmıştır. Elde edilen verilerin analizinde Tekrarlı Ölçümler Anova (Repeated Measures Anova) analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Elde edilen bulgularda tüm araştırma grubunda ön testler ve son testler arasında anlamlı düzeyde gelişim olduğu görülmüştür. Deney ve kontrol gruplarının ön test ve son test etkileşimleri incelendiğinde ise görsel dikkat ve dinamik denge gelişiminde anlamlı düzeyde bir fark olmadığı görülürken [$F(1,27)=,014$; $p>0,05$]; [$F(1,27)=,292$; $p>0,05$] el –göz koordinasyonu testinde deney grubundaki gelişimin kontrol grubuna oranla daha yüksek olduğu görülmüştür [$F(1,27)=8,439$; $p<0,05$].

Sonuç ve Tartışma: Araştırmanın bulguları, boksörlerde 8 hafta süre ile uygulanan Life Kinetik egzersizlerinin kontrol ve deney gruplarında, el göz koordinasyonu gelişim değerleri arasında anlamlı bir fark olduğunu gösterirken, dinamik denge ve görsel dikkat gelişim değerleri arasında anlamlı bir fark olmadığını göstermiştir. LK üzerine yapılan az sayıdaki çalışmalar bu araştırmanın el-göz koordinasyonu testi sonuçlarını destekler niteliktedir. Life Kinetik egzersizlerinin farklı branşlardaki (basketbol, futbol) sporcuların denge performansları üzerine etkilerinin incelendiği araştırmalar bulunmaktadır. Bu araştırmalar LK egzersizlerinin sporcularda denge gelişimine etkisinin olmadığını rapor etmektedir. LK egzersizlerini bulan, geliştiren ve yaygınlaşması için uygulama yapan araştırmacıların bu egzersizlerin önemli bilişsel beceriler ve görsel dikkat üzerine etkilerini ispatlamak adına referans olarak gösterdikleri araştırmalar genelde küçük yaştaki çocuklar veya okuma güçlüğü çeken öğrenciler üzerinedir. Bu yapılan çalışma haricinde LK egzersizlerinin yoğun şekilde antrenman yapan sporcuların görsel dikkat gelişimini inceleyen ve bu araştırmanın aksine olumlu sonuçlar rapor edilmiş sadece bir araştırmaya rastlanılmıştır. Dolayısıyla LK egzersizlerinin özellikle antrenmanlı ve gelişmiş sporcularda görsel dikkat gelişimine etkisini inceleyen daha fazla araştırmaya ihtiyaç duyulmaktadır.

The Effect Of Life Kinetik Trainings On Boxers' Eye-Hand Coordination, Dynamic Balance and Visual Attention Performance

Introduction: At the present time, one of the sporting activities, which are multiplied and carried out for different purposes, is "Life Kinetik" exercises. Life Kinetik (LK) is a kind of brain exercise system which is performed by psychical activity and thus forms new connections among brain cells. It has been demonstrated that the aforementioned exercises have both psychical and cognitive positive effects on elite athletes and sedentary people. Therefore, the issue of whether the LK exercises contribute positively to the psychical and cognitive skills of athletes appears as a problem to be observed further. PURPOSE The purpose of this study is to investigate whether the LK exercises performed by boxers have any kind of effect on the visual attention, eye-hand coordination and dynamic balance performances of the athletes.

Method: In accordance with the purpose of this study, 29 athletes (4 female/ 25 male) who do exercises regularly at Sakarya Boxing Club have been divided into two groups as control and experiment group. The Star Excursion Balance test was used to measure participants' dynamic balance performance, the Bourdon-Wiersma Stipple test was used to measure visual attention, and the Alternate Hand Wall Toss test was used to measure eye-hand cordination as pre-test and post-test. Repeated Measures Anova analysis was used for the analysis of the obtained data.

Results: In terms of the obtained data, it has been observed that between the pre-tests and pro-tests a significant development pattern shows itself for the whole study group. On the other hand, as for the investigation of the pre-test and post-test interactions of the experiment and control group, When the pretest and posttest interactions of the experimental and control groups were examined, there was no significant difference in visual attention and dynamic balance development -[F(1,27)=,014; p>0,05]; [F(1,27)=,292; p>0,05]- , but in the eye-hand coordination test, the improvement in the experimental group was found to be higher than in the control group. [F(1,27)=8,439; p<0,05]. DISCUSSION AND CONCLUSION The findings of the study in which Life Kinetic exercises applied to boxers for 8 weeks showed that there was no significant difference between dynamic balance and visual attention development values, but there was a significant difference between control and experimental groups, eye-hand coordination development values. Furthermore, limited number of studies concentrating on LK supports the results of eye-hand coordination of this study. On the other hand, there are also a number of studies which investigate the effects of LK exercises on athletes from different branches in terms of their balance performance. These studies report that LK exercises have not any effect on the balance development of athletes.

Researchers who find, develop and endeavor to popularize LK exercises generally refer to the studies on children or students with dyslexia in order to prove the effects of these exercises on significant cognitive skills and visual attention. Except for this study, it has been discerned only one study in which the connection between LK exercises and the visual attention development of athletes with intense exercise schedule is investigated and found to present positive results in contrast with this study.

SB408

12. Dünya Üniversitelerarası Güreş Şampiyonası Kadınlar Müsabaka Analizleri

[1]Arif Satıcı, [1]Osman İmamoğlu , [2]Alaaddin Aydoğan, [1]Egemen Ermiş

[1]Ondokuz Mayıs Üniversitesi Yaşar Doğu Spor Bilimleri Fakültesi, Samsun
[2]Kırıkkale Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Kırıkkale

Giriş: İnsanlığın bildiği en eski sporlardan olan güreş dünyadaki popülerliğini devam ettirerek hızla büyümektedir (Martin & Margherita, 1999). Güreş yapmak çok sayıda fiziksel (güç, hız, denge, esneklik ve dayanıklılık) ve zihinsel yetenek gerektirir. Üstelik, güreşçinin belirli güreş becerilerini (tekniği) öğrenmesi ve oyun boyunca sürekli olarak taktiklerini değiştirmesi ve stratejisini uyarlaması gerekir (Barbas ve ark.,2017). Bu süreçte müsabaka analizleri teknik-taktik açıdan gelişime katkı sağlamaktadır.

Amaç: Bu çalışma, 12.Dünya Üniversitelerarası Güreş Şampiyonasın da kadınlar müsabakalarını analiz etme ve Türk kadın güreşçilerin dünyadaki konumunu belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Metod: Araştırmaya 15 ülkeden toplam 50 güreşçi katılmıştır. İstatistiksel karşılaştırmalarda tek yönlü varyans analizi ve LSD testleri kullanılmıştır.

Bulgular: 63 müsabakada toplam 519 puan alınmış ve maç başına toplamda 8,24 puan düşmüştür. Müsabakaların %66,67'si tuş ve sayı tuşu ile biterken %33,33'ü sayı ile sonuçlanmıştır. Hafif sıklet olarak kabul edilen kategorideki güreşçilerin maç başına düşen puanları 7,52 iken orta sıklette 9,55 ve ağır sıklette 8,24 puan olarak gerçekleşmiştir. Eleme, yarı final ve final maçlarında maç başına düşen puanlara bakıldığında eleme maçlarında ortalama 8,25 puan alınmış iken yarıfinal ve 3. Tur maçlarında 7,31 puan alınmıştır. Final, represaj ve 4. ve 5.tur maçlarında ise maç başına 8,43 puan alınmıştır. Türk güreşçiler toplamda 21 maç yapmışlardır. Aldıkları toplam 111 puana karşılık 77 puan vermişlerdir. Maç başına aldıkları puan ortalama 5,28 ve verdikleri puan ortalama 3,67'dir. Aşamalara göre kıyaslamada maç başına alınan puanlardaki farklılık anlamlı bulunmuştur ($p<0,001$).

Sonuç ve Tartışma: Kadınlar güreşinde şampiyon olmak için alınan puan kadar puan vermemenin de önemli olduğu görülmüştür. Bazı sıkletlerde güreşçilerimizin dünya zirvesinde boy ölçüşebilecek seviyede iken bazı sıkletlerde daha çok mesafe kat edilmesi gerekli görülmüştür. Dünya zirvesinde üst seviyede yer alabilmek için düşük performans gösterilen sıkletlerde daha fazla çalışma yapılması veya diğer sıkletlerden kilo ayarlaması ile bu sıkletlerin desteklenmesi önerilir.

Women's Competition Analyses Of 12nd World Collegiate Wrestling Championship

Introduction: Wrestling, which is one of the oldest sports known by humans, continues to grow by increasing its popularity (Martin & Margherita, 1999). Wrestling requires a great number of physical (strength, speed, balance, flexibility and endurance) and mental skills. In addition, wrestlers have to learn specific wrestling techniques and change tactics and adapt strategies continuously during the game (Barbas et al.,2017). Within this process, competition analyses contribute to development technically and tactically.

Purpose: This study was conducted to analyze women's competitions in 12nd World Collegiate Wrestling Championship and to determine the position of Turkish women wrestlers in the world.

Method: A total of 50 wrestlers from 15 countries participated in the study. One-way variance analysis and LSD tests were used for statistical comparisons.

Results: A total of 519 points were taken in 63 competitions, with a total of 8,24 points per game. 66,67% of the competitions ended with fall and technical superiority, while 33,33% ended with victory by points. While the points of light weight wrestlers was 7,52 per match, the points of middleweight wrestlers was 9,55 and the points of heavyweight wrestlers was 8,24. When the points per match for elimination, semi-final and final matches were examined, it was found that an average of 8,25 points were taken in elimination matches, while 7,31 points were taken in semi-final and third tour matches. 8,43 points per match were taken in final, repechage and 4th and 5th tour matches. Turkish wrestlers had a total of 21 matches. While they got 111 points, they lost 77

points. Their average points per match were 5,28 and average points lost per match were 3,67. The difference between points per. match in comparisons of stages was found to be significant (p<0,001).

Conclusion and Discussion: It was found that in women's wrestling not giving points is as important as getting points to be the champion. While our athletes were found to be sufficient to compete for the top in some weights, it was found that the athletes in some weights needed to improve more. In order to get higher ranks in the world ranking, it is suggested that weights with low performance should practice more or these weights should be supported from other weights with weight adjustment.

SB412

Farklı Diz Açıları ve Sürelerde Yaptırılan Statik Germenin, Vertikal Sıçrama Performansı Üzerine Akut Etkisi

[1]Gonca İnce, [1]A. Serhan Yıldırım

[1]Çukurova Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Y.O., Adana

Email : *gince@cu.edu.tr, gince6969@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Literatürde; statik germenin, vertikal sıçrama performansına akut etkisinin olumsuz olduğu ile ilgili birçok çalışma mevcuttur. Bu araştırma, farklı diz açıları ve sürelerde yaptırılan statik germenin, vertikal sıçrama performansı üzerine akut etkisini tespit etmek amacıyla yapılmıştır.

Materyal ve Yöntem: Araştırmaya, Çukurova Üniversitesi Spor Kulübü'nde oynayan 19 erkek futbolcu gönüllü olarak katılmıştır. Katılımcıların; yaş, boy, vücut ağırlığı, spor yaşı ve branş yaşı ortalamaları (12,26±0,45yaş, 147,89±7,05cm, 39,47±7,19kg, 2,58±1,54 yıl, 2,00±1,11 yıl) sırasıyla verilmiştir. Katılımcıların vertikal sıçramaları, farklı diz açılarında (1500-1300) ve sürelerde (0sn-15sn-30sn-45sn) uygulanmıştır. Ölçümler 2 günde yapılmıştır. 1500 (birinci gün) ve 1300 (ikinci gün) diz açısında 4 farklı sürede (0sn-15sn-30sn-45sn) statik germe ve vertikal sıçrama yaptırılmıştır. Her sıçrama sonrası, germe süresi kadar dinlenim verilmiştir. Katılımcıların vertikal sıçramaları Takei marka Jump Meter ile yapılırken, diz açıları baseline marka plastik goniometer (30cm) ile ölçülmüştür. Verilerin analizinde; SPSS 21 paket programı kullanılmıştır. Verilerin normal dağılımlarında; Shapiro-Wilk testine bakılmıştır. Sadece 45sn statik germe değerlerinin normal dağılım göstermediği tespit edilmiştir (p=,046). Bu nedenle grup içi karşılaştırmalarda; nonparametrik testlerden Wilcoxon Testi ile gruplararası karşılaştırmalarda ise; Mann Whitney U Testi kullanılmıştır. Diğer değerler ise; normal dağılım gösterdiği için grupiçi karşılaştırmalarda paired t-testi, gruplararası karşılaştırmalarda ise; independent t-testi yapılmıştır.

Bulgular: Katılımcıların sadece 1300 lik diz açısında 45sn statik germe sonunda yaptıkları vertikal sıçramanın 0sn deki sıçramadan daha iyi olduğu tespit edilmiştir (p=0.04). Ancak, aynı diz açısında 15sn statik germenin ise vertikal sıçramayı negatif etkilediği görülmüştür (p=0.05). Diğer ölçümler arasında anlamlı bir farklılık çıkmamıştır (p>0.05).

Sonuç ve Tartışma: 1300 lik diz açısında 45sn statik germenin vertikal sıçrama performansını arttırabileceğini vurgulayabiliriz. Sporcu ısınmalarında; statik germe süresinin ve diz açısının önemli olabileceğini belirtebiliriz.

Anahtar Kelimeler: Statik germe, Vertikal sıçrama, Farklı diz açıları, Süre

The Acute Effect Of Static Strething At Different Knee Angles and Durations On Performance Of Vertical Jump

Introduction and Purpose: There were many studies about the negative effects of static stretching on performance of vertical jump in the literatüre. In this study was aimed the acute effect of static streching which was performed different knee angles and durations on performance of vertical jump.

Material and Methot: 19 male football players who trained in The Sports Clup of Cukurova University participated in this study volunterely. Means (ages, heights, body weighst, sport ages and branch ages) of participants were 12,26 ± 0,45 years, 147,89 ± 7,05 cm, 39,47 ± 7,19 kg, 2,58 ± 1,54 years and 2,00 ± 1.11 years respectively. Vertical jumps of the participants were applied at two different knee angles (1500-1300) and durations (0s-15s-30s-45s). Measurements were performed in two days. At 1500 and 1300 knee angle, static stretching and vertical stretching were made for 4 different durations (0s-15s-30s-45s). After each jump, the rest time is given as much as the stretching time. While vertical jump measurements of participants were made with Takei brand jump meter, knee angles measurements of participants were performed with baseline brand plastic goniometer (30cm). Statistical analyses were carried out using SPSS 21 package program. It was found that only static stretching values of 45 sec did not show normal distribution (p =, 046). For this reason, Wilcoxon Test and Mann Whitney U Test were used for nonparametric

tests. The others were considered to be normally distributed as the Shapiro–Wilk's test for normality. So, paired t-test and independent t-test.were performed for parametric tests. Results: Vertical jump after static stretching (45s) is higher than baseline jump (0s) measurements at 130 degree the knee angles of participants (p=0.04). However, at the same knee angle, 15 seconds of static stretching had a negative effect on the vertical jump (p = 0.05). There was no significant difference between the other measures (p> 0.05).

Conclusion and Discussion: We can emphasize that the static stretching (45s) can increase the vertical jump performance at the 130-degree knee angles. We can say that the time of static strething and knee angles of athlete were very important thing at the warm-up period of athletes.

Keywords: Static stretching, Vertical jump, Knee angles, Duration

SB421

Özel Düzenlenmiş Sekiz Haftalık Pliometrik Antrenman Programının Genç Erkek Basketbolcularda Sıçrama, Sürat, Kuvvet ve Çeviklik Üzerine Etkisi

[1]İlker Özmutlu, [1]Yasemin Arı, [1]Arif Kaan Eroğlu, [1]Umut Canlı, [1]Başak Eroğlu, [2]Onur Erceylan

[1]Namık Kemal Üniversitesi, Tekirdağ
[2]Namık Kemal Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Tekirdağ

Email : *iozmutlu@nku.edu.tr, yari@nku.edu.tr, akaaneroglu@nku.edu.tr, ucanli@nku.edu.tr, beroğlu@nku.edu.tr,*

Sekiz haftalık pliometrik antrenman programının genç erkek basketbolcularda sıçrama, sürat, kuvvet ve çeviklik üzerine etkisinin incelenmesi amacı ile yapılmıştır. Çalışmaya sağlık problemi bulunmayan yaş ortalamaları 13.73±1.09 yıl ve boy uzunluğu 1.73±0.07 cm olan 19 erkek basketbolcu gönüllü olarak katılmıştır. Deney grubuna sekiz hafta, haftada üç gün pliometrik egzersiz ve teknik antrenman, kontrol grubuna ise haftada üç gün sadece teknik antrenman uygulanmıştır. Deneklerin egzersiz programı öncesi ve sonrası vücut kitle indeksi, anaerobik güç, yatay sıçrama, 30 m sürat, mekik, şınav, t drill ve 505 çeviklik testi ölçümleri yapıldı. Deneklerin ön ve son test değerlerinin karşılaştırılmasında Paired Samples T – Testi ile yapılmış, gruplar arası karşılaştırmada ise İndependent Samples T – Testi uygulanmıştır. Sonuçların 0.05 – 0.01 önem seviyesinde olup olmadığına bakılmıştır. Çalışma sonucunda deney grubunun ön ve son testleri karşılaştırıldığında anaerobik güç, yatay sıçrama, 30 m sürat, mekik, şınav, t drill ve 505 çeviklik değerlerinde anlamlı düzeyde gelişme görülmüştür ($p<0.01$). Gruplar arası değerlendirmede deney ve kontrol grubu son test değerlerinde vücut kitle indeksi ve şınav testi değerlerinde anlamlı düzeyde gelişme görülmüştür ($p<0.05$). Sonuç olarak, sekiz hafta süre ile uygulanan pliometrik antrenmanın sıçrama, sürat, kuvvet ve çeviklik üzerine performans açısından olumlu etkisi olduğu söylenebilir. Anahtar Kelimeler : Basketbol, Pliometrik, Çeviklik, Sürat, Kuvvet

The Effect Of A Special Regulated Eight-Week Pliometric Training Program On Leap, Speed, Force and Agility in Young Male Basketball Players

The purpose of the eight-week pliometric training program was to investigate the effect of leap, speed, force and agility on young male basketball players. Nineteen volunteers men (mean age 13.73 ± 1.09 years and height 1.73 ± 0.07 cm) did not have health problems have participated to this research. Plyometric and technical training have been carried out experimental group three times a week during eight (8) weeks, however control group has been implemented only technical training three a week in this duration. Before and after training programme of experimental have been made body mass index, anaerobic power, horizontal jump, 30 m speed, shuttle, push up, t drill and 505 agility test measurements. While comparing pre and post test values of experimentals, we have used the test – Paired-Samples T-, but comparisons between groups have been practised the test-İndependent-Samples T. Whether the results are 0.05 – 0.01 at the level of significance have been controlled. While compared of experimental groups pre and post tests as a result of this study, anaerobic power, horizontal jump, 30 m sprint, shuttle, push up, t drill and 505 agility values have been significantly improved ($p<0.01$). In the last test values of experimental and control groups of intergroup evaluation, it has been achieved a meaning increasing made body mass index and push up measurements ($p<0.05$). As a result of this study, we can say that plyometric training practiced for eight (8) weeks have effected leap, speed, force and agility positive in terms of performance.

Keywords : Basketball, Plyometric, Agility, Speed, Force

SB428

Bayan Voleybolcularda Egzersizin Glukoz, İnsulin, Kortizol, Brain Derived Nörotopik Faktör (Bdnf) ve İnsulin Like Growth Faktör 1 (Igf-1) Düzeylerine Etkisi

***[1]Özgür Dinçer*, [2]Tuncay Çolak, [3]Betül Bayazıt, [4]Hale Meral Kır, [3]Serap Çolak**

[1]Ordu Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu,Ordu
[2]Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kocaeli
[3]Kocaeli Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Kocaeli
[4]Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kocaeli

***Email :** ozgrdncr@gmail.com, tuncayc@kocaeli.edu.tr, betül.bayazit@kocaeli.edu.tr, halemaral@kocaeli.edu.tr, srpclk@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Fiziksel aktivitede bulunmak, sinir dokusunu etkileyen kan parametrelerinde değişikliklere sebep olabileceği gibi sinir aktivitesinde pozitif ve negatif etkilere de neden olabilir. Bu çalışmada; Bayan Voleybolcularda, Plazma Glukoz, İnsulin, Kortizol, Brain Derived Nörotopik Faktör (BDNF) ve Insulin Like Growth Faktör 1 (IGF-1) parametrelerinin hazırlık kamp dönemi öncesi ile sonrası ve maç öncesi ile sonrası gibi ağır aktivitelerden sonra kandaki düzeylerinde değişiklik olup olmadığının araştırılması amaçlanmıştır. Yöntem: Çalışmaya, yaş ortalaması (21,7±1,71) olan 20 profesyonel bayan voleybol oyuncusu ve yaş ortalaması (21,1±2,02) olan 20 sedanter kişi alınmıştır. Haftada en az 8 saat antrenman yapan ve en az 7 yıldır voleybol oynayan profesyonel bayan voleybol oyuncusu ile aktif olarak herhangi bir spor faaliyetinin içinde olmayan kontrol grubunu oluşturan kişiler, çalışmaya uygun olarak kabul edilmiştir.Verilerin istatistiksel analizi SPSS 15.00 paket programda yapılmıştır. Elde edilen verilere betimsel istatistiksel işlemler (ortalama, standart sapma) uygulandıktan sonra gruplar arasındaki farklar Wilcoxon Sign Rang Test ve Mann Whitney U Testi ile değerlendirilmiştir. Anlamlılık düzeyi olarak 0,05 kullanılmıştır. Değerlendirmeye alınan sporcular ve kontrol grubunun kilo ve boy ölçüleri yapıldı. Tüm deneklerin, antropometrik ölçümleri (alt ekstremite, uyluk, bacak, kol, ön kol, ve el uzunluğu ile çevre ölçüsü) yapılmıştır. Oyuncuların Plazma Glukoz, İnsulin, Kortizol, Brain Derived Nörotopik Faktör (BDNF) ve Insulin Like Growth Faktör 1 (IGF-1) düzeylerine voleybol branşında yüklenmenin en yoğun yapıldığı genel ve özel hazırlık dönemi öncesi ve sonrası ile maç öncesi ve sonrası kan alınarak yapılmıştır. Aynı ölçümler, bir defa voleybol oyuncularının ölçümleri tamamlandıktan sonra kontrol grubuna da uygulanmıştır. Bulgular: Voleybolcuların hazırlık dönemi öncesi ve sonrası BDNF değerlerinde uzun süreli düzenli egzersiz yapmasına bağlı olarak yükselme yönünde anlamlı bir farklılık bulunmuştur ($P<0,05$). Müsabaka öncesi ve sonrası IGF-1 ve Kortizol değerlerinde stres ortamına ve kassal aktiviteye bağlı olarak artış yönünde anlamlı faklılık bulunmuştur ($P<0,05$).

Sonuçlar: Voleybolcuların yaptığı antrenmana bağlı olarak hazırlık dönemi öncesi ve sonrası yapılan dayanıklılık antrenmanı BDNF değerlerinde pozitif yönde bir artışa neden olmuştur. Oyuncuların ölçümleri yapılarak sezona başlaması performanslarını olumlu etkileyebilir.

Kaynaklar Asher, S.K.(1997). Coaching Volleyball. Mc Graw Hill Puplishing.USA. Acheson A, Conover JC, Fandl JP, DeChiara TM, Russell M, Thadani A, Squinto SP, Yancopoulos GD, Lindsay RM (1995). "A BDNF autocrine loop in adult sensory neurons prevents cell death". Nature 374 (6521): 450–3. doi:10.1038/374450a0. PMID 7700353. Baacke, H. (2003). Voleybol Antrenmanı "Üst Düzey Koç ve Takımlar İçin El Kitabı". Çeviri; Tiryaki, Ş. Çağrı Baskı Yayınevi. Cilt 1. Ankara. Castellano,V., White, L.J.(2008)."Serum brain-derived neurotrophic factor response to aerobic exercise in multiple sclerosis". Journal of the Neurological Sciences.Vol 269, Issues 1–2, 85–91. Cockayne, S., Anderson, S.C., (1993), Clinical Chemistry (Concepts and Applications). Hbj Le Saunders Yayınevi. USA.

The Effects Of Exercıses On Glucose, Insulin, Cortisol, Brain Derived Neurotropic Factor (Bdnf) and Insulin Like Growth Factor-1 (Igf-1) in Female Volleyball Players

Purpose and Introduction: Changes of Plasma Glucose, Insulin, Cortisol, Brain Derived Neurotropic Factor (BDNF) and Insulin like Growth Factor 1 (IGF-1)'s level in blood might result from nerve tissue. Participants' physical activities may cause certain changes in blood parameters while effecting nerve tissues. They may also cause possible tissue damage or decrease in nerve activity. That is why, we aimed to examine whether there is a change in the level of Plasma Glucose, Insulin, Cortisol, Brain Derived Neurotropic Factor (BDNF) and Insulin like Growth Factor 1 (IGF-1) before/after exercise and competitions which are heavy activities.

Metod: Participants were consisted of 20 professional female volleyball players whose mean age was 21,7±1,71 and 20 sedentary women (control group) whose mean age was 21,1 ± 2,02. Professional female volleyball players who train minimum 8 hours in a week and have played volleyball minimum 7 years and control group women who do not actively do any sportive activities participated to the research. The data were analyzed in SPSS 15.00 package program. After applying descriptive statistics (mean and standard deviation) to the data, differences between groups were evaluated by Wilcoxon Sign Rang Test and Mann Whitney U. Level of significant was determined to be 0,05. Participants' weight and height measurements were taken. Anthropometric measurements (lower extremity, tight, leg, arm, forearm and hand length and girth) were conducted and participants' level of Plasma Glucose, Insulin, Cortisol, Brain Derived Neurotropic Factor (BDNF) and Insulin like Growth Factor 1 (IGF-1) were examined by drawing blood before and after preparatory period in which trainings were very intense, and before and after the match. The same measurements were conducted for the control group after volleyball players had been done with measurements.

Result: As a result, positive and significant differences were found in volleyball players in the preparatory period and during competitions (P<0,05). It was discovered that regular long-term training depending on rise BDNF level enhancement in volleyball players' right along with stress atmosphere and muscular activity depending on rise IGF-1 and Cortisol levels significant differences were found in volleyball players.

Conclusion: Depending on the training performed by the volleyball players, endurance training before and after the preparation period resulted in an increase in BDNF positively. Performances of the players can make their performances positively by starting the season. Kaynaklar Asher, S.K.(1997). Coaching Volleyball. Mc Graw Hill Puplishing.USA. Acheson A, Conover JC, Fandl JP, DeChiara TM, Russell M, Thadani A, Squinto SP, Yancopoulos GD, Lindsay RM (1995). "A BDNF autocrine loop in adult sensory neurons prevents cell death". Nature 374 (6521): 450–3. doi:10.1038/374450a0. PMID 7700353. Baacke, H. (2003). Voleybol Antrenmanı "Üst Düzey Koç ve Takımlar İçin El Kitabı". Çeviri; Tiryaki, Ş. Çağrı Baskı Yayınevi. Cilt 1. Ankara. Castellano,V., White, L.J.(2008)."Serum brain-derived neurotrophic factor response to aerobic exercise in multiple sclerosis". Journal of the Neurological Sciences.Vol 269, Issues 1–2, 85–91. Cockayne, S., Anderson, S.C., (1993), Clinical Chemistry (Concepts and Applications). Hbj Le Saunders Yayınevi. USA.

SB433

Uyku Yoksunluğunun Anaerobik Performansa Etkisinin İncelenmesi

***[1]Kutlu Aydın*, [1]Ümid Karlı, [1]Kerim Sözbir, [1]Hakan Yarar**

[1]Abant İzeet Baysal Üniveristesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Bolu

***Email :** kutlu_aydin@yahoo.com, umidkarli@gmail.com, kerimsozbir@yahoo.com, hakanyarar96@hotmail.com*

Giriş ve Amaç: Yarışma ve antrenman dönemlerinde yaşanan fizyolojik stres ve kaygı nedeniyle sporcularda; uyku bozuklukları, kısmi uyku yoksunluğu ya da tüm gece boyunca uyku yoksunluğu gibi durumlar görülebilmektedir. Bu konuyla ilgili yapılan çalışmaların bir kısmında uyku yetersizliğinin sportif performans öğelerine olumsuz etkilerinin olduğu raporlandırılmış, diğer bir kısmında ise uykusuzluğun performansı etkilenmediği ile ilgili bilgiler sunulmuştur. Konuyla ilgili yapılan önceki çalışmaların sonuçlarının çelişkili ve elde edilen bilgilerin yetersiz olması sebebiyle yeni çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır. Dolayısıyla bu araştırmada uyku yetersizliğinin maksimal anaerobik güç, anaerobik kapasite ve yorgunluk indeksine etkisinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Materyal ve Yöntem: Bu çalışmaya yaşları 21-25 yıl, antrenman yaşları 7-14 yıl arasında olan on iki sağlıklı erkek sporcu gönüllü olarak katılmıştır. Katılımcıların uyku düzenlerini belirleyerek homojen bir grup elde etmek amacıyla ölçümlere başlanmadan önce, Sabahçıl - Akşamçıl Anketi uygulanmış ve anket değerlerine göre ara-tip olan adaylar çalışmaya dahil edilmişlerdir. Araştırma rastgele çapraz deney deseni şeklinde planlanmış ve katılımcılar rotasyon modeli şeklinde birer haftalık aralarla 3 ayrı test oturumuna katılmışlardır. Sporcular normal referans bir uyku (RU), kısmi uykusuzluk (KUz) ve tam uykusuzluk (TUz) sonrasında birer Wingate 30 saniye Anaerobik testine (WAnT) tabi tutulmuşlardır. WAnT ile elde edilen maksimal anaerobik güç (MAG), maksimal anaerobik kapasite (MAK) ve yorgunluk indeksi (Yİ) verileri değerlendirmeye alınmıştır. Verilerin istatistiki analizinde tekrarlı ölçümlerde tek yönlü varyans analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Tekrarlı ölçümlerde tek yönlü varyans analizi sonuçlarına göre MAG ($F(2\text{-}22) = 1{,}554$; $P = 0{,}234$), MAK ($F(2\text{-}22) = 0{,}442$; $P = 0{,}661$) ve Yİ ($F(2\text{-}22) = 1{,}932$; $P = 0{,}169$) değerleri bakımından denemeler (RU, KUz ve TUz sonrası) arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark tespit edilmemiştir.

Sonuç: Bu çalışmanın sonuçlarına göre anaerobik performans kısmi veya tam uykusuzluktan etkilenmemiştir. Buradan yola çıkılarak, 36 saate varan uyku yoksunluğu veya düzensizliğinin kısa süreli anaerobik güç ve kapasite gerektiren uygulamalarda performansa olumsuz yönde bir etkisinin olmadığı sonucuna ulaşılabilir.

Anahtar Kelimeler: Uyku yetersizliği, Maksimal anaerobik güç, Maksimal anaerobik kapasite, Yorgunluk İndeksi

Investigation Of The Effects Of Sleep Deprivation On Anaerobic Performance

Introduction and Purpose: Athletes can be faced with disruption of sleeping routine, partial or full night sleep deprivation during competitions and training periods due to physiological stress and anxiety. However negative effects of sleep deprivation on athletic performance was reported in a number of previous studies, there are also some studies reported no influence of sleep deprivation on athletic performance. There is a need for new studies due to insufficient information about this subject and the conflicting results obtained from previous studies. Therefore the purpose of this study was to investigate the effects of sleep deprivation on peak power, average power and fatigue index.

Materials and Methods: Twelve healthy male athletes, aged between 21-25 years and training ages between 7-14 years were volunteered to participate in this study. In order to form a homogeneous group, Morningness - Eveningness Questionnaire was used to determine the sleep patterns of the subjects before the measurement period. According to the questionnaire intermediate subjects were included in this study. Three testing sessions were conducted in a Randomized cross-over design with one week interval. A single 30 sc. Wingate anaerobic test (WAnT) was performed following a reference normal sleep night (RS), a partial sleep deprivation (PSD) and full night sleep deprivation (FNSD) by the athletes.

Peak power (PP), average power (AP) and fatigue index (FI) variables derived by WAnt was used for further calculations. One way ANOVA with repeated measures was conducted for statistical analysis.

Results: According to one-way ANOVA with repeated measures, no significant difference was found between trials (after RS, PSD and FNSD) with respect to PP (F(2-22) =1,554; P= 0,234), AP (F(2-22) = 0,442; P=0,661) and FI (F(2-22) =1,932; P= 0,169).

Conclusion: According to the results of this study anaerobic performance was not affected by partial or full night sleep deprivation. From here it is possible to conclude that up to 36 hours of sleep deprivation or disruptions has no effect on performance demanding short-term anaerobic power and capacity.

Keywords: Sleep deprivation, Peak Power, Average power, Fatigue Index.

SB435

Süper Ligde Yer Alan Bir Hentbol Takımının Attığı Gollerin Mevkilere Göre Değerlendirilmesi

***[1]Ercan Zorba*, [1]Kemal Göral**

[1]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Muğla

Email : *ercanzorba1907@hotmail.com*

Hentbolda saha içi dağılımlarına göre bakıldığında mevkiler, kaleci, sağ-sol oyun kurucu, orta oyun kurucu, sağ-sol kanat oyuncusu ve pivot şeklinde adlandırılır. Bir müsabakanın kazanılmasında takımda yer alan tüm oyuncuların katkı sağlaması da oldukça önemlidir. Bu çalışma, süper ligde yer alan bir hentbol takımında tamamlanmış bir sezonda atılan gollerin mevkilere göre analiz edilmesi amacı ile yapılmıştır. Araştırmada, 2014-2015 Hentbol sezonunda bir takımın Süper Lig'de oynadığı toplam 26 maç incelenerek mevkiler bazında analiz edilmiştir. Elde edilen tüm veriler SPSS programında kaydedildikten sonra frekans ve yüzde değerleri hesaplanarak yorumlanmıştır. Araştırmada elde edilen bulgulara göre, bir sezonda oynanan 26 müsabakada maç başına 28,69 gol ortalaması ile 746 gol atılmıştır. Mevkilerine göre oyuncuların attıkları goller incelendiğinde; atılan gollerin %16.35'ini (122 gol) sağ kanat oyuncuları, %11.39'unu (85 gol) sol kanat oyuncuları, %18.37'sini (137 gol) sağ oyun kurucular, %15.15'ini (113 gol) sol oyun kurucular, %23.99'unu (179 gol) orta oyun kurucular ve %14.75'ini (110 gol) pivot oyuncuları kaydetmiştir. Oyuncuların maç başına atılan gol sayıları bölgesel olarak değerlendirildiğinde, kanat oyuncularının maç başına 7,96 gol (%27,75), oyun kurucu pozisyonunda oynayan hentbolcuların 16,5 gol (%57.51), pivot oyuncularının da 4,23 gol (%14.74) ortalaması ile oynadıkları belirlenmiştir. Sonuç olarak, oyun kurucuların diğer oyunculardan daha yüksek ortalamalarda ve skor yükünü çeken oyuncular olmalarının sebebinin, genellikle bu pozisyonlarda oynayan oyuncuların şutör özellikli oyunculardan tercih edilmesinden kaynaklı olduğu, kanat oyuncuları ve pivot oyuncularının skor anlamında daha çok katkı sağlamalarının hentbol maçlarını kazanmada ve lig sıralamasında üst basamaklarda yer almada oldukça önemli olduğu düşünülmektedir.

Evaluation Of Goals Scored Of A Handball Team in Super League According To The Positıons

When viewed according to in field distributions in handball, positions are called as goalkeeper, right-left play maker, center play maker, right-left winger and pivot player. It is also very important that the contribution of all the players in the team in the event of winning a competition. This study was conducted with the aim according to positions of analyzing the goals scored in a completed season of handball team in a super league. In the survey, a total of 26 matches played by a team in the Super League during the 2014-2015 Handball season were examined and the results were analyzed according to the positions. All the data obtained was recorded in SPSS program and interpreted by calculating frequency and percentage values. According to the findings obtained in the survey, 746 goals were scored with an average of 28.69 goals per game in 26 matches played at a season. According to the results, when the goals scored by the players are examined; right wingers 16.35% (122 goals), left wingers 11.39% (85 goals), right play makers 18.37% (137 goals), left play makers 15.15% (113 goals), center play makers 23.99% (179 goals) and pivot players 14.75% (110 goals). When the number of goals scored per game was evaluated in fields, the wingers had 7.96 goals (27.75%), handball players playing in the play maker position had 16.5 goals (57.51%), pivot players had 4.23 goals (14.74%) with the average per game. As a result, it is considered that the reason why play makers have better offensive records than other players and lead their teams results from the fact that these players are mainly selected from best shot takers. And, wingers and pivot players are thought to be very important in winning handball matches and placing themselves in the top of the league rankings.

SB437

Altyapı Sporcularında Somatotip Özellikler İle Anaerobik Performans ve Dinamik Denge Arasındaki İlişki

[1]Ercüment Erdoğan, [2]Tuğçe Karatopak

[1]Ordu Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Ordu
[2]Ordu Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ordu

Email : *ercumenterdogan22@hotmail.com, tugcekaratopak@hotmail.com*

Amaç; Bu çalışmanın amacı 10-14 yaş arasındaki altyapı sporcularının somatotip özelliklerinin anaerobik performans ve dinamik denge arasındaki ilişkiyi incelemektir.

Metod; Çalışmaya farklı branşların altyapılarında aktif olarak spor yapan toplam 28 (yaş;13,50±1,47, kilo;49,51±12,46, boy;157,25±8,90) gönüllü sporcu katılmıştır. Sporcuların boy uzunluğu ve vücut ağırlığı ölçümü ile beden kitle indeksi(BKI) hesaplanmış, deri kıvrım kalınlığı ölçümü, anaerobik performans ölçümleri ve dinamik denge ölçümleri yapılmış elde edilen sonuçlar istatistik programında tanımlayıcı istatistikleri yapılmış ve normallik testi sonucuna göre pearson korelasyon katsayısı hesaplanmıştır.

Bulgular; Sporcuların pearson korelasyon test sonuçlarına göre BKI değerleri ile yorgunluk indeksi(YI) arasında orta dereceli negatif yönlü ilişki(r=-,406, p=,032), BKI ile endomorf yapı arasında orta düzeyde pozitif ilişki (r=,792, p=,000) , BKI ile ektomorf yapı arasında güçlü düzeyde negatif ilişki(r=-,918, p=,000), endomorf yapı ile YI arasında orta düzeyde pozitif ve anlamlı ilişki saptanmıştır(r=,444, p=,018), (p>,05). Mezomorf yapı ile toplam gövde hata değeri (r=,499, p=,007), gövde öne arkaya salınım hata değeri(r=,426, p=,024) ve gövde merkeze ve dışarı salınım hata değerlerinde (r=429, p=,023)orta düzeyde ve istatistiksel olarak anlamlı ilişki bulunmuştur (p<,05). Ektomorf yapı ile anaerobik performans ve dinamik denge arasında ve anaerobik performans ile dinamik denge arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki bulunamamıştır(p>,05). Sonuç olarak bu çalışmanın sonuçlarına göre beden kitle indeksi ve somatotip özellikler ile anaerobik performans arasında ilişki olmadığı, somatotip özelliklerden sadece mezomorf yapı ile dinamik denge arasında orta düzeyde bir ilişki olduğu tespit edilmiştir.

Tartışma; Altyapı sporcularının fiziksel ve fizyolojik özelliklerin farklı performans değerlerine etkisini incelediğimiz bu çalışmada somatotip özelliklerin anaerobik performansa etkisi tespit edilememiştir. Literatürü incelediğimizde Bilge ve Tuncel (2003),Özkan ve Sarol (2008), Zorba ve ark.(2010) yaptıkları çalışmada bacak hacmi, bacak kütlesi, ve yağsız vücut kütlesi ile anaerobik performans arasında anlamlı ilişki tespit etmişlerdir. Yapılan çalışmalarda somatotip özelliklerini anaerobik performans ilişkisini incelememiş fakat yağsız ve mezomorf yapıya sahip sporcuların yüksek performansa sahip oldukları bildirilmiştir. sporcuların denge , anaerobik performans özelliklerini karşılaştıran ya da ilişkiyi inceleyen çalışmaya rastlanmamıştır. Çalışmamızda mezomorf yapı ile denge arasında pozitif ilişki saptanmıştır.bu kaslı yapıya sahip sporcuların diğer endomorf ve ektomorf yapıya sahip sporcular dinamik dengesinin daha iyi olduğunu ortaya koymuştur.

Anahtar kelimeler; Somatotip, anaerobik performans, Denge Kaynaklar Ayan V., Mülazımoğlu O.(2009), Sporda Yetenek Seçimi Ve Spora Yönlendirmede 8-10 Yaş Grubu Erkek Çocuklarının Fiziksel Özelliklerinin Ve Bazı Performans Profillerinin İncelenmesi (Ankara Örneği)Fırat Üniversitesi Sağlık Bilimleri Tıp Dergisi Cilt 23, Sayı 3, Sayfa(Lar) 113-118 Bilge M., Tuncel F. Hentbolcularda Anaerobik Güç Ve Kapasite İle Vücut Kompozisyonu Arasındaki İlişkinin İncelenmesi Gazi Beden E¤İtimi Ve Spor Bilimleri Dergisi (Gazi Besbd), Viii (2003), 4 : 67 - 76 Özkan A., Sarol, H.(2008)Alpin Ve Kaya Tırmanışçılarının Bazı Fiziksel Uygunluk Ve Somatotip Özelliklerinin Karşılaştırılması Gazi Beden Eğitimi Ve Spor Bilimleri Dergisi (Gazi Besbd), Xiii (2008), 3: 3 – 10 Zorba, E., Özkan, A., Akyüz, M., Harmancı, H., Taş, M., Şenel, Ö., (2010). Güreşçilerde bacak hacmi, bacak kütlesi, anaerobik performans ve bacak kuvveti arasındaki ilişki. Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi

Relationship Between Somatotype Characteristics And Anaerobic Performance and Dynamic Balance in Infrastructure Athletes

Abstract Aim; The purpose of this study is to examine the relationship between anaerobic performance and dynamic balance of the somatotype characteristics of the infrastructure athletes aged 10-14 years.

Method; A total of 28 volunteer athletes (age: 13,50 ± 1,47, weight: 49,51 ± 12,46, height: 157,25 ± 8,90) who actively participated in the activities of different branches were participated in the study. The body mass index (BMI) was calculated by the size and weight measurements of the athletes, skin fold thickness measurement, anaerobic performance measurements and dynamic balance measurements were made. Descriptive statistics were made in the statistical program and Pearson correlation coefficient was calculated according to normality test result.

Findings; A moderately negative correlation (r = -, 406, p =, 032) between BMI values and fatigue index (YI) according to Pearson correlation test results of the athletes, moderate positive correlation between BMI and endomorph structure (r=,792, p=,000), there was a strong positive correlation between BMI and ectomorph structure (r = -, 918, p =, 000) and a moderate positive correlation between endomorph structure and YI (r =, 444, p =, 018) (p <0,05). Mezomorf total body with doing error value(Trunk Tot.Std.dv.) (r =, 499, p =, 007), back and forth oscillation of the body of the error value(BF Std.dv.) (r =, 426, p =, 024), and body and out swing error values (ML Std.dv.) (r = 429, p =, 023) medium-level and was found a statistically significant relationship (p <0,05). Ectomorph with anaerobic performance and dynamic balance between structure and anaerobic performance with dynamic equilibrium is not a statistically significant correlations (p >0,05). As a result, the data obtained from this study according to body mass index and somatotype features is not a relationship between anaerobic performance, somatotype features only mezomorf with a moderate relationship between dynamic balance.

Keywords; Somatotype, Anaerobic Performance, Balance

SB451

Sporda Yetenek Seçimi ve Spora Yönlendirmede İlköğretim Çağındaki (6-13 Yaş) Çocuklarda Cinsiyet ve Yaşa Göre Antropometrik Ve Fiziksel Özelliklerin Değerlendirilmesi

***[1]Tuba Kızılet Bozdoğan*, [1]Ali Kızılet, [1]Mehmet Mustafa Yorulmazlar, [2]İbrahim Erdemir**

[1]Marmara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi,İstanbul
[2]Balıkesir Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Balıkesir

***Email :** tuba.kizilet@marmara.edu.tr, akizilet@gmail.com, mehmet.yorulmazlar@marmara.edu.tr, iboerdemir@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Üst düzeyde sporcuların başarılarında, yeteneklerini en iyi şekilde geliştirmeleri büyük önem taşır. Uzun vadeli sporcu geliştirme modelleri, antrenörlerin sporcu adaylarının yeteneklerine göre doğru antrenman yöntemleriyle gelişimlerine yardımcı olabilir. Bu bağlamda, çalışmanın birincil amacı, 6-13 yaş grubu çocukların biomotor özelliklerini değerlendirmek ve cinsiyetler arası farklılıkların tespit ederek, birbiri ile olan ilişkilerini incelemektir. İkincisi, elde edilen sonuçlar ile çocukların büyüme ve olgunlaşmalarına bağlı özelliklerin nasıl geliştiğini ve birbirleri üzerindeki etkileşimlerini ortaya koymaktır.

Yöntem: Araştırmaya 230 erkek ve 192 kız olmak üzere toplam 422 çocuk (ort; yaş: 8.42) katılmıştır. Çalışmaya katılan gruplar; çocukluk (6-8 yaş), hızlı büyüme (8-10 yaş) ve buluğ çağ evresi (11-13 yaş) olarak 3 gruba ayrılmıştır. Tüm gruplara antropometrik testler (boy, kilo, yağ, büst ve kulaç uzunluğu) ile biomotor özelllikleri için sürat (10-30 m sprint), esneklik (otur-uzan), kuvvet (dikey sıçrama ve durarak uzun atlama) testleri uygulanmıştır. Ayrıca çeviklik (pro-agility) ve dayanıklılık (1 mil koşu testi) testleride 11-13 yaş grubuna yapılmıştır. Sunulan çalışmada, grubun antropometrik ve fiziksel özelliklerinin değerlerinin ortaya konulması için tanımlayıcı istatistik teknikleri kullanılmıştır. Çalışmada gruplar arası farklılıkları belirlemek için ANOVA testi, farklılıkları tanımlamak için de Post Hoc Tukey testi yapılmıştır. Her grubun cinsiyete göre istatistiksel farklılıkları için Bağımsız Değişken T-testi kullanılmıştır. Biomotor özellikler arasındaki ilişkiyi değerlendirmek için Pearson Korelasyon uygulanmıştır ($p<0,05$). Tüm işlemler SPSS 22.0 programında yapılmıştır.

Bulgular: Çalışmanın birinci amacına göre, tüm yaş gruplarının biomotor özelliklerinden bazıları arasında istatiksel açıdan ilişki çıkarken ($p<0.05$), 11-13 yaş grubunda dayanıklılık ve esneklik özelliklerinin hiçbir parametre ile ilişkisi çıkmamıştır ($p>0.05$). Yaş guruplarının cinsiyetler arası farklılıkları değerlendirildiğinde 11-13 yaş grubunda antropometrik ve fiziksel olarak bir fark çıkmazken, 6-8 yaş grubunda sürat ve esneklik özelliğinde, 9-10 yaş grubunda ise sürat özelliğinde istatistiksel açıdan farklılık çıkmıştır. Çalışmamızın ikinci amacında ise; 6-8 yaş grubunun diğer yaş grupları ile arasında sürat, çeviklik, kuvvet ve esneklik açısından istatiksel açından anlamlı farklılık çıkarken, 9-10 ve 11-13 yaş arasında istatistiksel açıdan bir farklılık görülmemiştir ($p<0.05$). Ancak esneklik özelliğinde tüm yaş grupları arasında istatistiksel açıdan bir farklılık çıkmamıştır ($r=.148$).

Tartışma: Hızlı büyüme evresine kadar, kız ve erkek çocukların fonksiyonel ve biomotor gelişimlerinde paralellik vardır ancak kız çocukları 1-2 yıl daha önce hızlı büyüme evresine girdiklerinden dolayı paralellik bozulur (Rowland, 2000). Sunulan çalışmada 11-13 yaş grubunda cinsiyetler arası farklılık çıkmaması kız çocuklarının bu erken gelişim özelliğine bağlanabilir. Buluğ çağ öncesinde hız ve çabukluk özellikleri gelişir. (Matsudo, 1996). Çalışmada sürat ve çeviklik özelliği yaş büyüdükçe iyileşme göstermiş, kuvvet, dayanıklılık ve esneklik özelliği de gelişmiştir. Sonuçlarda tüm yaş gruplarında biomotor özellikler açısından anlamlı fark var iken esneklik özelliği süreklilik göstermiştir. Holm (2008) yaptığı bir çalışmada yatay sıçrama kabiliyetinin sprint performansı ile yüksek oranda ilişkili olduğunu belirtmektedir. Çalışmamızda da çeviklik ve süratin, kuvvet özelliği ile arasında ilişki çıkması literatürle uyuşmaktadır. Tüm bu sonuçlara göre çocukların yetenek seçiminde büyüme ve olgunlaşmaya bağlı olarak gelişim özellikleri dikkate alınmalı ve yönlendirmeler küçük yaştan itibaren ele alınarak yapılmalıdır.

Talent Selection in Sports and Evaluate Of The Primary Education Children's (6-13 Age) Antropometric and Physical Characteristics By Gender and Age in Guidance To Sports

Introduction and Purpose: At the top level athlete's achievement to develop their talents at the best way is very important. Long-term athlete development models can help trainers develop their athlete candidates with the right training methods according to their abilities. In this context, first purpose of study is to assess the biomotor characteristics of children aged 6-13 years, and to examine their relationship by identifying gender differences. The second is to show with the results obtained that how the characteristics of children's growth and maturation develop and their interactions with each other.

Method: A total of 422 children (mean age: 8.42), 230 boys and 192 girls, participated. Working groups are divided; childhood (6-8 age), rapid growth (8-10 age) and teenage (11-13 age). All groups were subjected to anthropometric tests and speed, flexibility, strength tests for biomotor features. In addition, pro-agility and endurance tests were conducted only for 11-13 years. In present study, descriptive statistical techniques were used to determine the anthropometric and physical properties. In the study, the ANOVA test was used to determine differences between groups (Post -Hoc Tukey test). Independent Variable T-test was used for statistical differences according to sex. Pearson correlation was applied to evaluate the relationship between biomotor features ($p<0.05$). They were performed in SPSS 22.0. Findings: According to the first purpose, there was a statistically significant relationship between some of the biomotor characteristics of all ages, strength and flexibility properties of 11-13 age were not related to any parameters. When the age groups were evaluated for gender differences, there was no difference in anthropometric and physically between 11-13 age, however there is statistically difference in speed and flexibility on 6-8 age and on speed in 9-10 age. In the second purpose; while there was a statistically significant difference in speed, agility, strength and flexibility between the 6-8 and other ages, there was no statistically difference between 9-10 and 11-13 age ($p <0.05$). However, on flexibility, there was no statistically difference between all ages.

Discussion: Until rapid growth, there is a parallel in functional and biomotor development of girls and boys, but parallelism disappeared because girls entered the rapid growth phase 1-2 years earlier (Rowland, 2000). At present study, it can be attributed to this early developmental characteristic of the girls that the gender differences don't occur in the 11-13 age. The speed and quickness develop before the teenage (Matsudo, 1996). At present study speed and agility improved as the age grew, and also the strength, endurance and flexibility improved. There was a significant difference between the results in terms of biomotor feautures in all ages, while the flexibility feature was continuous. Holm (2008) state that the horizontal jump in a study is highly correlated with the sprint performance. In our study, the relationship between agility and speed with strength was consistent to literature. According to all results, developmental characteristics of children should be taken into account in relation to their growth and maturation, and their orientation should be taken from the young age

SB452

13-14 Yaş Arası Adölesanlarda El Boyutları İle El Kavrama Kuvvetinin İlişkisi

[1]Tuba Melekoğlu, [1]Ali Işın, [1]Çağhan Buğra Ödül Özus

[1]Akdeniz Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Antalya

Email : *tmelekoglu@akdeniz.edu.tr, aliisin@akdeniz.edu.tr*

Amaç: Bu çalışmanın amacı 13-14 yaş arası spor yapan ve yapmayan adölesanlarda el boyutlarının el kavrama kuvveti ile ilişkisini etkisini incelemektir. Bu amaçla 13-14 yaşları arasında en az 5 yıllık antrenman geçmişine sporcu (n=28) ve aynı yaş grubundaki sedanter bireyler (n=28) çalışmaya gönüllü olarak katılmışlardır. METOD: Araştırmaya katılan gönüllülerin boy uzunluğu (cm), vücut ağırlığı(kg), vücut kitle indeksi (kg/m2), el kavrama kuvvetleri ve el boyutları ölçülmüştür. Verilerin normallik dağılımları, gruplar arası farklılık düzeyleri ve aralarındaki ilişkiyi değerlendirmek için SPSS v.23 programı kullanılmıştır.

Bulgular: Bu araştırma sonucunda el kavrama kuvvetinin sporcularda, sedanterlere göre anlamlı olarak yüksek olduğu tespit edilmiştir (p<0,01). Bununla beraber sporcuların sedanterlere göre el boyutları arasında anlamlı farklılıklar bulunmamıştır. Adölesanlarda el boyutları ile kuvvet parametrelerinin ilişkisi incelendiğinde ise el uzunluk, alan ve çevresine dair boyutlar arttıkça kuvvet değerlerinin de arttığı görülmüştür. El boyutları ile el kavrama kuvveti değerleri arasında yüksek korelasyon tespit edilmiştir (p<0,001).

Sonuç ve Tartışma: Bu araştırmanın sonuçları el boyutlarının, sporun önemli performans bileşenlerinden birisi olan kuvvet ile yüksek korelasyonu olduğunu göstermektedir. Spora katılım ile kuvvet değerleri arasında pozitif ilişki görünsede, el büyüklüğü de sedanter adölesanlarda kuvvet parametresine etki etmektedir. Araştırmamızın sonuçları, özellikle hızlı büyümenin gerçekleştiği adölesan dönemde kuvvete dair değerlendirmeler yapılırken, antropometrik özelliklere de dikkat edilmesi gerektiğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: El Uzunluğu, El Kavrama Kuvveti, Adölesan, El Boyutları

The Relationship Of Handgrip Strength and Hand Dimensions in Adolescents Aged Between 13-14 Years

Purpose: The purpose of this study is to examine the effect of hand dimension on handgrip strength in adolescents aged 13-14 years who do or not play sports. A total of 56 adolescents (28 athletes and 28 sedentaries) aged between 13-14 years volunteered to participate in this study.

Method: Body length (cm), body weight (kg), body mass index (kg / m2), handgrip strength and hand dimension were measured. SPSS v.23 program was used to evaluate the normality distributions of the data, the level of difference between the groups and the relation between them.

Results: As a result of this study, it was found that the handgrip strengths of the athletes were significantly higher than the sedentaries (p <0,01). However, there were no significant differences between the hand dimensions of the athletes compared to the sedanteries. When the relationship between the hand dimension and the strength parameters is examined in adolescents, it is seen that as the hand length, the hand area and the hand circumference increase, strength values also increase. There was a high correlation between hand dimensions and handgrip strength values (p <0.001).

Conclusions and Discustions: The results of this study show that hand dimensions are highly correlated with strength, which is one of the important performance components of sport. Although there is a positive relationship between sport participation and strength values, hand dimension also affects strength parameters in sedanter adolescents. According to our study results, the anthropological variables should also consider, especially during the adolescence period where rapid growth is taking place.

Keywords: Hand Length, Handgrip Strength, Adolescent, Hand Dimension

SB453

15-17 Yaş Yüzücülerde Squat ve Countermovement Sıçrama Performansındaki Diz ve Ayak Bileği Açıları İle Sıçrama Yüksekliği İlişkisi

***[1]Benil Kıstak*, [2]Çiğdem Bulgan, [3]Bergün Meriç Bingül, [2]Mustafa Arslan Başar**

[1]İstanbul Teknik Üniversitesi, Spor Kulübü Derneği, İstanbul
[2]Haliç Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, İstanbul
[3]Kocaeli Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Kocaeli

***Email :** benil_k@hotmail.com, cigdembulgan@gmail.com, bergunmeric@gmail.com, m.aslanbasar@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Yüzme sporunda, dönüş sırasında, alt ekstremitede derin bir fleksiyon ve sonrasında gerçekleşen ekstansiyon hareketiyle, sporcu horizantalde bir itiş performansı gerçekleştirir. Bu itişin doğru açılarla yapılması, su içindeki kaymanın daha efektif olmasını sağlar. Bu nedenle, sporcuların su içindeki performanslarına destek olacak sıçrama ve itiş özelliklerini geliştirici egzersizlerin kara antrenmanlarına da dahil edilmesi önemlidir. Kara antrenmanlarında da benzer şekilde hareket açılarının doğru açılarda uygulanması daha etkili performans sağlayabilir. Sudaki itme gücünün karadaki göstergelerinden olan dikey sıçramaya diz ve ayak bileği açılarının etki ettiği ve derin çömelme yapan sporcuların daha yüksek bir sıçrama yüksekliğine eriştiği ve aynı zamanda su içerisinde daha ileri bir itiş gerçekleştirebileceği düşünülmektedir. Bu çalışmada, 15-17 yaş grubundaki yüzücülerde gerçekleştirilen squat ve countermovement sıçrama performansları ile sıçrama anındaki diz ve ayak bileği açılarının ilişkisinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Metod: Çalışmaya 10 kız (yaş 15.30±0.48yıl, boy 165.00±5.33cm, kütle 49.60±5.10kg) ve 13 erkek (yaş 16.00±1.00 yıl, boy 178.00±7.32cm, kütle 64.31±7.35kg) yüzücü gönüllü katılmıştır. Yüzücüler kendi stillerinde, Türkiye Şampiyonası barajını geçebilen sporculardan seçilmiştir. Yüzücülere, dinamik egzersizler içeren 10dk ısınma yaptırılmış ve videografi yöntemi kullanılarak squat sıçrama (SS) ve countermovement sıçrama (CMJ) performansları kayıtları alınarak sıçrama yükseklikleri ile ilişkilendirilmiştir. Performansların analizi için alt ekstremite eklem noktalarına (trochanter major, patella lateral condyle, lateral malleolus, distal phalangea) reflektif markerlar yerleştirilmiş ve kayıt yapılan test alanının kalibrasyonu wand kalibrasyon metoduyla yapılmıştır. Sıçrama yüksekliğinin hesaplanması için alana Fusion Sport Smart Jump matı yerleştirilmiş ve 120Hz hızında, 7 adet (Oqus 7+) kamera kullanılarak sporcuların üç adet SS ve CMJ sıçrama performansları kaydedilmiştir. Sonuçlar, Qualysis Track Manager programı (versiyon 2.12) ile analiz edilmiştir. Her iki diz ve ayak bileği açıları ile sıçrama yükseklikleri hesaplanmıştır. İstatistik analiz için SPSS 21.0 programı kullanılmış sıçrama yüksekliği ile kinematik açılar arasındaki ilişkinin tespiti için Pearson Korelasyon analizi yapılmıştır. Anlamlılık düzeyi $p<0.05$ olarak alınmıştır.

Bulgular: Kız ve erkek yüzücülerde SS yüksekliği, sırasıyla 18,84±4,30cm ve 28,66±5,24cm; CMJ yüksekliği, sırasıyla 20,17±4,97cm ve 31,39±6,22cm olarak bulunmuştur. SS sıçrama anında, kız ve erkek yüzücülerin diz açıları 85,12±7,79° ve 84,77±13,55°; ayak bileği açıları 62,77±4,92° ve 65,07±3,75° olarak; CMJ sıçrama anında, kız ve erkek yüzücülerin diz açıları sırasıyla 86,47±8,40° ve 81,68±9,00°; ayak bileği açıları sırasıyla 65,68±9,53° ve 64,04±3,79° olarak hesaplanmıştır. Kız ve erkeklerde SS ve CMJ yüksekliği ile sağ-sol diz ve sağ-sol ayak bileği açıları arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki bulunmamıştır ($p>0.05$).

Tartışma ve Sonuç:11 yaş yüzücülerle yapılan çalışmada SS yüksekliği erkek elit yüzücülerde, 26.0cm; elit olmayanlarda 23.5cm; kız elit yüzücülerde, 22.0cm; elit olmayanlarda 23.0cm bulunmuştur (Bencke ve ark., 2002) ve çalışmanın sonucu bu literatürle paralellik göstermektedir. Gheller ve ark. (2015)'teki farklı sıçrama açılarında yaptırdıkları sırama performansları çalışmasında, SS ve CMJ sıçramaların başlangıç anında, diz fleksiyon açılarının 90° küçük olmasının sıçrama yüksekliğinin daha fazla olacağını belirtmişlerdir. CMJ'de 90°den küçük diz fleksiyon açısında sporcuların, 49.39±5.96cm; SS'de ise 70°lik diz fleksiyon açısında 45.02±5.43cm ile en yüksek sıçrama değerlerine ulaşıldıklarını tespit etmişlerdir. Bu çalışmada, diz açıları 90°nin hemen altında bulunmuştur. Sonuç olarak, yüzücülerin sonuçlarında anlamlık farklılıkların olmaması yaratılan diz fleksiyon ve dorsi fleksiyon açılarının birbirine benzer olmasından kaynaklandığı düşünülmektedir.

The Relationships Between Squat/Countermovement Jump Heights and Knee/Ankle Angles Of 15-17 Age Swimmers

Introduction: In swimming, athlete performs a flip-turn performance in horizantal, especially when the lower extremity is in rotation, with a deep flexion force and subsequent extension power. Making this push in the correct angle ensures that the water allows the shift to be more effective. Therefore, swimmers in dryland trainings that will support their performance in water bounce properties are built in a way developer exercises are also used. Similarly in the dryland training, the application of the tilting angles at the right angles can provide more effective performance. It is thought that the swimmers' jump heights are influenced by the knee and ankle angles, and swimmers have reached a higher jumping height, and at the same time they can push further into the water. The aim of this study was to investigation of the relationship between knee and ankle angle squat and CMJ peformance at the age group of 15-17 swimmers. Methods: 10 girls (mean age 15.30±0.48yrs, mean height 165.00±5.33cm, mean mass 49.60±5.10kg) and 13 boys (mean age. 16.00±1.00yrs, mean height 178.00±7.32cm, mean mass 64.31±7.35kg) were participated to this study. 10minutes were given for dynamic dryland warming time and squat (SS) and countermovement jump (CMJ) performances were recorded using the videography method. Reflective markers were placed on the lower extremity joints and a wand calibration was used for calibrated to the area. Fusion Sport Smart Jump matt was located in the area. Swimmers performed three SS and CMJ trials which were recorded at a frequency of 120Hz using seven high-speed cameras (Oqus 7+). The results were analyzed by Qualisys Track Manager program. Both knee and ankle angles and jump heights relations were calculated. Pearson Correlation was used in SPSS 21.0 program for analysed.

Results: SS heights of boy and girl swimmers were respectively 18,84±4,30cm and 28,66±5,24cm; CMJ heights were respectively 20,17±4,97cm and 31,39±6,22cm. At the time of SS, knee angles of girl and boy swimmers were respectively 85.12±7.79° and 84.77±13.55°; ankle angles were 62,77±4,92° and 65,07±3,75°; at the time of CMJ, knee angles of the girl and boy swimmers were respectively 86.47±8.40° and 81.68±9.00°; ankle angles were 65,68±9,53° and 64,04±3,79°. There were no significant relations between SS and CMJ performances and angles ($p>0.05$).

Discussion: SS height in male elite swimmers were 26.0cm; non-elites 23.5cm; girl elite swimmers were 22.0cm; non-elites 23.0cm at 11 age swimmers (Bencke et al., 2002) and the result of the study was in parallel with this literature. Gheller et al. (2015), the different jump angles of the SS and CMJ at the beginning knee flexion angles of less than 90° would be higher than the jump height. In the CMJ, the athletes with a small knee flexion angle of 90° were 49.39 ± 5.96cm; and 45.02 ± 5.43cm in SS at 70° knee flexion angle. In study, knee angles were found just under 90°.

In conclusion, it is thought that the results were due to the similarity of knee flexion and ankle dorsi flexion angles, which were not created by differences in significant.

SB465

Bir Erkek Basketbolcunun Rekonstrüktif Öçb Ameliyatı Sonrası Kuvvet ve H/Q Oranının Takibi: Olgu Sunumu

***[1]İsmail Bayram*, [1]Ali Onur Cerrah, [1]Hayri Ertan**

[1]Anadolu Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Eskişehir

***Email :** i.bayram43@gmail.com, alihonorcerrah@gmail.com, hayriertan@gmail.com*

Giriş: Futbol, Amerikan futbolu, basketbol gibi kontak sporu yapan kişiler, diz eklemine binen ani yüklerden dolayı Ön Çapraz Bağ (ÖÇB) yaralanmalarına daha yatkındırlar. Bu yükler genellikle; çarpışma, direk kontak, yanlış düşüş, deselerasyon, ani duruşlar ve yön değiştirmeler sırasında gerçekleşir. Dizin biyomekanik limitleri aşıldığında, kopma ya da yaralanma kaçınılmazdır.

Amaç: Bu çalışma üniversite seviyesi bir basketbolcunun ÖÇB ameliyatı sonrasındaki rehabilitasyon süreci hakkında kısa bir bilgi vermeyi amaçlamaktadır. Ana amacımız ameliyatlı ve sağlam bacak arasındaki kuvvet ve hamstring/kuadriseps (H/Q) farklılıklarını aynı zamanda rehabilitasyon süresince beklenen muhtemel gelişimleri 6 ay boyunca takip etmektir. Metot: Sporcunun yaşı 23, boyu 172 cm, vücut ağırlığı 76 kg ve antrenman yaşı 13 yıl idi. Total kopma anlamına gelen 3. seviye bir yırtığı vardı. Yeniden yapılandırma amacıyla, tibial tuberosity üzerinde açılan bir kesi ile m. gracilis ve m. semitendinosus kaslarından 1/3 oranında tendon alındı. Bu tendonlar bir graft oluşturulması amacıyla birbirine sabitlendi. Sporcu ameliyattan 10 gün sonra desteksiz olarak yürüyebiliyordu. Bazı fonksiyonel hareketler, germe ve masaj aktivitelerini sürdürdü. 5. haftadan sonra bazı havuz aktiviteleri yaptı ve 7. haftadan sonra günlük aktiviteleri normaldi ve yavaş tempolu koşular, BOSU topu çalışmaları ve düşük kapsamlı kuvvet antrenmanlarına başladı. Ölçümler 1 ay arayla alındı. İzokinetik kuvvet değerleri (konsentrik/konsentrik) Isomed2000 izokinetik dinamometre'' (D&R Ferstl GmbH, Hemau, Germany) ile alındı. Ölçümler, temel kuvvet değerlendirmesi amacıyla, 600/s (5 tekrar) açısal hızda her iki bacak için alındı. Karşılaştırmalar sağlam ve ameliyatlı bacak arasında yapıldı.

Bulgular: Ameliyatlı bacağın maksimum flex/ex torkları ilk testte 600/s için 63/114 Nm iken, son testte 154/235 Nm'ye yükseldi. Benzer olarak, H/Q oranı da ilk testte 55,26 iken 6. ayın sonunda 65,53'e yükseldi. Sağlam bacak kuvvet değerleri ilk testte 130/220 Nm iken son testte 157/229 Nm idi. Aynı zamanda sağlam bacağın H/Q oranı da 59,09'dan 68,56'ya yükseldi.

Sonuç ve Tartışma: Ameliyatlı bacaktaki düşük kuvvet değerlerinin gracilis ve semitendinosus kaslarındaki devam eden rehabilitasyon süreci ile ilişkili olduğu düşünülmektedir. Çalışmamız aynı zamanda, devam eden rehabilitasyon süreçlerindeki takip sayesinde doğru antrenman modifikasyon ve müdahalelerinin önemine vurgu yapmaktadır.

Strength And H/Q Ratıo Monitorization Of A Male Basketball Player After Reconstructive Acl Surgery: A Case Study

Introduction: Athletes who practice contact sports such as soccer, football and basketball are more susceptible to injure their Anterior Cruciate Ligaments (ACL) due to instantaneous loads on the knee joint. This loads generally occur while changing direction rapidly, stopping suddenly, deceleration, incorrectly landing from a jump, direct contact or collusion. When the biomechanical limits of the knee are exceeded, a tear or rupture of the ligament is inevitable.

Purpose: This study intents to give a brief information about a university level basketball player's rehabilitation process after an ACL reconstruction surgery. Our main aim was to monitorize the strength and hamstring to quadriceps (H/Q) ratio differences as well as to follow expected improvements during rehabilitation process between injured and non-injured legs during six months.

Method: The athlete was 23 years old and his descriptive statistics were the following ones; height: 172cm, weight: 76kg and training age: 13 years. He had a 3rd grade sprain which means a total rupture. For the reconstruction of his ACL, 1/3 part of the tendons of musculus gracilis and musculus semitendinosus have been harvested from him by making a small incision on tibial tuberosity. The two tendons were then looped to create a stranded graft structure. The athlete was able to walk without support ten days after surgery. He performed some functional movements, stretching and massage.

After the fifth week, the athlete was performing some pool activities, after the seventh week, all daily activities were normal and he started to perform low intensity jogs, BOSU ball activities and low intensity strength training. The content of the training was progressively increased and modified for the following months. Measurements were taken within a month interval. Isokinetic strength values (concentric/concentric) were measured for knee flexion/extension by using "Isomed2000 isokinetic dynamometer" (D&R Ferstl GmbH, Hemau, Germany). Both legs of athlete were tested in 600/sec (5 repetitions) after a warm-up section to evaluate fundamental strength variables. Comparisons were made between injured and non-injured legs. Results: Maximum knee flexion/extension torques of injured leg were 63/114 Nm for 600/sec in the first test and increased to 154/235 Nm at the last test. Similarly, the H/Q ratio of the injured leg was 55,26 at first measurement and increased to 65,53 at the end of sixth month. Strength values of the non-injured leg were 130/220 Nm in the first test and increased to 157/229 Nm at the last test. Also H/Q ratio of the non-injured leg was better by changing 59,09 to 68,56.

Discussion: Low strength values of injured leg flexors and extensors at the beginning of the rehabilitation could indicate a muscle rehabilitation process of the gracilis and semitendinosus muscles due to tendon harvest. Our study also emphasizes the importance of proper training modifications and interventions to ongoing rehabilitation processes by means of monitorization.

SB474

Antrenmansız Erkeklerde Yüksek Şidetteki Pliometrik Antrenmanın Anaerobik Performansa Etkisi

[1]Kerim Sözbir, [2]Gül Tiryaki-Sözmez, [1]Kutlu Aydın, [1]Ümid Karlı, [1]H. Birol Yalçın

[1]Abant İzeet Baysal Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Bolu
[2]Department Of Health Sciences, Lehman College, The City University Of New York, Bronx, New York, USA

Email : *, gul.sonmez@lehman.cuny.edu, kutlu_aydin@yahoo.com, umidkarli@gmail.com, yalcinhasanbirol@gmail.com*

Amaç: Bu çalışmanın amacı altı haftalık yüksek şiddetteki pliometrik antrenmanın (YŞPA) antrenmansız erkeklerin dikey sıçrama yüksekliği (DSY) ve 30 metre sprint zamanlarına etkilerini belirlemektir.

Materyal ve Yöntem: Ondokuz antrenmansız erkek (yaş ortalamaları= 21.63 ± 1.34 yıl; vücut ağırlığı ortalamaları= 69.82 ± 6.73 kg; boy uzunluğu ortalamaları = 176.84 ± 5.10 cm) rastgele, pliometrik antrenman grubu (PAG) ve kontrol grubu (KG) olmak üzere iki gruba ayrılmışlardır. Atrenman grubu haftada 3 saat olmak üzere toplam 6 hafta boyunca pliometrik antrenman yapmıştır. Kontrol grubu ise bu süreçte günlük aktivitelerine devam etmiştir.

Bulgular: Sonuçlar incelendiğinde, PAG'da 6 haftalık yüksek şiddetli pliometrik antrenman sonrasında DSY değerlerinde anlamlı bir artış (% 8.95) görülmüştür ($p<0.05$). Diğer yandan 30 metre sprint zamanlarında anlamlı bir fark (-0.92%) görülmemiştir ($p>0.05$). Bunun yanısıra KG'nda hem DSY değerlerinde (%0.22) hem de 30 metre sprint zamanlarında (%-0.23) anlamlı bir değişiklik görülmemiştir ($p>0.05$).

Sonuç: Sonuç olarak, iyi tasarlanmış 6 haftalık YŞPA, DSY 'de anlamlı bir artışa neden olurken 30 metre sprint zamanlarında önemli bir değişiklik gözlenmemiştir. Bu çalışmaya göre, antrenmansız erkeklerin anaerobik performanslarını arttırmak için eğitim rutinlerinin bir parçası olarak YŞPA önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Sprint, Gerilme - Kısalma Döngüsü, Dikey Şıçrama

Effects of High Intensity Plyometric Training on Anaerobic Performances in Untrained Males

Purpose: The purpose of this study was to determine the effects of 6-weeks high intensity plyometric training (HIPT) on vertical jump height (VJH) and 30 meters sprint time in untrained males.

Materials and Methods: Nineteen untrained males (mean ± SD: Age= 21.63 ± 1.34 years; body mass= 69.82 ± 6.73 kg; height = 176.84 ± 5.10 cm) were randomly assigned either to a plyometric group (PLYG) or a control group (CG). The experimental group performed plyometric exercises 3 times per week for 6 weeks, whereas the control group maintained only their daily routine.

Results: The results revealed that after 6 weeks of HIPT, significant improvements ($p<0.05$) were observed in VJH (8.95%), however, no significant changes ($p>0.05$) was found in 30 meters sprint time (-0.92%) in the PLY group. Further, there were no significant changes in either VJH (0.22%) or 30 m sprint time (-0.23%) for the control group ($p>0.05$).

Conclusion: In conclusion, well-designed 6 weeks of HIPT induced significant improvements in VJH, however no significant changes were observed in 30 m sprint time. According to this study, HIPT exercises might be recommended as part of training routines in order to increase anaerobic performances of untrained males.

Keywords: Sprint, Stretch-Shortening Cycle, Vertical Jump

SB480

Türkiye Süper Ligi 2016-2017 Futbol Sezonunda Yabancı Oyuncuların Gol Sayısı Bakımından Takımlarına Katkı Düzeylerinin Değerlendirilmesi

[1]Erdal Arı, [2]İbrahim Can, [1]Alparslan İnce, [1]Burkay Cevahircioğlu, [1]Seda Sadık

[1]Ordu Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Ordu
[2]Gümüşhane Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Gümüşhane

Email : *arierdal @hotmail.com, ibrahimcan_61_@hotmail.com, ftrbesyo@hotmail.com, burkaycevahircioglu@hotmail.com, sedasadik@hotmail.com*

Amaç: Bu çalışmanın amacı Türkiye Süper Ligi 2016-2017 futbol sezonunda yabancı oyuncuların gol sayısı bakımından takımlarına katkı düzeylerinin değerlendirilmesidir.

Yöntem: 2016-2017 sezonunda Süper Ligde mücadele eden 18 takım, ligi bitirme sıralamasına göre 1-6, 7-12 ve 13-18 sıra aralığı olmak üzere 3 gruba ayrılmıştır. 18 futbol takımının 2016-2017 sezonunda attığı goller Türkiye Futbol Federasyonu'nun resmi internet sitesi aracılığıyla incelenmiş ve takımların yabancı oyuncularının atmış olduğu goller kaydedilmiştir. Yabancı oyuncuların atmış olduğu gollerin sayısının, takımların toplam gol sayısı içerisindeki yüzdelik değerleri belirlenmiştir. Veri dağılımının normalliği Shapiro Wilk testiyle incelenmiş ve verilerin normal dağılım gösterdiği belirlenmiştir. Yabancı oyuncular tarafından atılan gollerin sayısı bakımından gruplar arası farklılıklar tek yönlü varyans analiziyle (one-way ANOVA) incelenmiştir. Tüm analizler SPSS istatistik paket programıyla yapılmış olup, istatistiksel anlamlılık düzeyi $p < 0.05$ olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: Analiz sonuçlarına göre, yabancı oyuncuların attığı gollerin sayısı bakımından farklı lig sıralama aralıklarında yer alan takımlar arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık görülmemiştir (1-6 = 32.50 ± 9.89, 7-12 = 29.50 ± 10.56 ve 13-18 = 23.67 ± 4.63, $p > 0.05$). Yabancı oyuncuların attığı gollerin sayısının takımların toplam gol sayısı içindeki yüzdelik payları incelendiğinde, 7-12 sıralama aralığında yer alan takımların (0.68 ± 0.19), 13-18 (0.64 ± 0.10) ve 1-6 (0.57 ± 0.15) sıralama aralığında yer alan takımlardan daha yüksek katkı yüzdelerine sahip olduğu, ancak bu farklılığın istatistiksel olarak anlamlı olmadığı belirlenmiştir ($p > 0.05$).

Sonuç: Sonuç olarak, atılan gollerin sayısı bakımından, lig sıralaması farklı olan takımların yabancı oyuncularının takımlarına katkı düzeylerinin benzer olduğu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Yabancı oyuncu gol sayısı, Türkiye Süper Lig, futbol.

The Evaluation Of Contribution Levels To Their Teams Of Foreign Players in Terms Of Goal Number in 2016-2017 Football Season Of Turkey Super League

Aim: The aim of this study was to evaluate contribution levels to their teams of foreign players in terms of goal number in 2016-2017 football season of Turkey Super League.

Method: The 18 teams competing in Turkey Super League in 2016-2017 season were divided to three categories as 1-6, 7-12 and 13-18 ranking intervals according to league rankings. The goals which 18 football teams scored in 2016-2017 season were examined from Turkish Football Federation official internet site and goals scored by foreign players of teams were recorded. The percentage values inside total goal numbers of teams of numbers of goals scored by foreign players of teams were determined. The normality of data distribution was examined by Shapiro Wilk test and it was determined that datas had normal distribution. The differences among groups in terms of goals scored by foreign players were evaluated by one-way ANOVA. All analyzes were done in SPSS statistic package programme and statistical significiancy level was accepted as $p < 0.05$.

Findings: According to analyze results, there was no statistical, significiant difference between teams placing in different league ranking intervals in terms of numbers of goals scored by foreing players (1-6 = 32.50 ± 9.89, 7-12 = 29.50 ± 10.56 and 13-18 = 23.67 ± 4.63, $p>0.05$). When percentage values inside total goal numbers of teams of number of goals scored by foreign players of teams were examined, it was determined that teams placing in 7-12 league ranking interval (0.68 ± 0.19) had higher percentage contribution values than teams placing in 13-18 league ranking interval (0.64 ± 0.10) and 1-6 league ranking interval (0.57 ± 0.15) but this differences wasn't in significiant level statistically ($p > 0.05$).

Conclusion: Consquently, it could be said that contribution levels to their teams of foreign players of teams placing different league ranking intervals were similar in terms of number of goals scored.

Keywords: Goal number of foreign player, Turkey Super League, football.

SB481

2016-2017 Sezonunda Türkiye Süper Liginde Mücadele Eden Futbol Takımlarının Lig Sıralamalarının Atılan Gollerin Zamanına Göre Değerlendirilmesi

[2]Erdal Arı, [2]Alparslan İnce, [1]İbrahim Can, [2]Hasan Sözen, [2]Ercüment Erdoğan, [2]Burkay Cevahircioğlu

[1]Gümüşhane Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Gümüşhane
[2]Ordu Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Ordu

Email : *arierdal @hotmail.com, ftrbesyo@hotmail.com, ibrahimcan_61_@hotmail.com, sozenhasan@yahoo.com, ercumenterdogan22@hotmail.com, burkaycevahircioglu@hotmail.com*

Amaç: Bu çalışmanın amacı 2016-2017 sezonunda Türkiye Süper Liginde mücadele eden futbol takımlarının lig sıralamalarının atılan gollerin zamanına göre değerlendirilmesidir.

Yöntem: 2016-2017 sezonunda Süper Ligde mücadele eden takımların lig sıralamaları 1-6, 7-12 ve 13-18 olmak üzere 3 kategoriye ayrılmıştır. Ligdeki tüm takımların müsabakalarında atmış olduğu goller, 0-15 dk., 16-30 dk., 31-45 dk., 46-60 dk., 61-75 dk. ve 76-90 dk. olarak kategorize edilen müsabaka zaman aralıklarına göre Türkiye Futbol Federasyonu'nun resmi internet sitesinden kaydedilmiştir. Shapiro Wilk testiyle verilerin normal dağılım gösterdiği tespit edilmiştir. Takımların farklı zaman aralıklarında attığı gollerin sayısının ve ilk yarısını önde bitirip kazandıkları müsabaka sayısının lig sıralamasına göre farklılığı tek yönlü varyans analizi (one-way ANOVA) ile incelenmiştir. Gruplar arası karşılaştırmalar Scheffe çoklu karşılaştırma testi ile incelenmiştir. Takımların müsabakaların ikinci yarısında yediği gollerin sayısı ile farklı zaman aralıklarında attığı gollerin sayısı arasındaki ilişki Pearson korelasyon katsayısı ile incelenmiştir. Tüm analizler SPSS istatistik paket programında yapılmıştır. İstatistiksel anlamlılık düzeyi $p < 0.05$ ve $p < 0.001$ olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: 16-30 dk. zaman aralığında (1-6 sıralama aralığı = 10.00 ± 2.10, 7-12 sıralama aralığı = 4.83 ± 1.47, 13-18 sıralama aralığı = 4.17 ± 2.23, $p < 0.001$) ve 31-45 dk. zaman aralığında (1-6 sıralama aralığı = 10.83 ± 2.93, 7-12 sıralama aralığı = 6.33 ± 1.97, 13-18 sıralama aralığı = 8.17 ± 2.99, $p < 0.05$) ve 46-60 dk. zaman aralığında (1-6 sıralama aralığı = 9.67 ± 2.73, 7-12 sıralama aralığı = 9.33 ± 3.01, 13-18 sıralama aralığı = 4.67 ± 1.63, $p < 0.05$) atılan gollerin sayısı bakımından gruplar arasında anlamlı farklılık olduğu tespit edilmiştir. Benzer şekilde, ilk yarısı önde bitirilip kazanılan müsabaka sayısı bakımından, 1-6 sıralama aralığındaki takımların (12.16 ± 2.48), 7-12 sıralama aralığındaki takımlardan (6.50 ± 1.64, $p < 0.001$) ve 13-18 sıralama aralığındaki takımlardan (7.56 ± 4.08, $p < 0.05$) daha yüksek değerlere sahip olduğu belirlenmiştir. Ayrıca 16-30 dk. zaman aralığında atılan gol sayısı ile müsabakaların ikinci yarısında yenilen gol sayısı arasında orta düzeyde ve anlamlı derecede negatif yönlü bir ilişki belirlenmiştir ($r = -0.592$, $p < 0.05$).

Sonuç: Sonuç olarak, 2016-2017 sezonunda Süper Ligde müsabakaların ilk bölümlerinde daha çok gol atarak ilk yarıyı skor olarak önde bitiren ve müsabakaların ikinci yarısında iyi savunma yaparak daha az gol yiyen ve skoru koruyan takımların ligi daha üst sıralarda bitirdiği söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Türkiye Süper Lig, futbol, atılan gol zamanı.

The Evaluation Of League Rankings Of Football Teams Competing in 2016-2017 Season Of Turkey Super League According To Time Of Goals Scored

Aim: The aim of this study was to evaluate league rankings of football teams competing in 2016-2017 season of Turkey Super League according to time of goals scored.

Method: The league rankings of teams competing in 2016-2017 season of Turkey Super League were divided to three categories as 1-6, 7- 12 and 13-18 ranking intervals. The goals scored by all teams in their matches were recorded from Turkish Football Federation official internet site according to match time intervals categorized as 0-15, 16-30, 31-45, 46-60, 61-75, 76-90 min. It was determined that datas had normal distribution by Shapiro Wilk test.

The differences according to league rankings of numbers of goals which teams scored in different time intervals and numbers of matches which teams won finishing winner first half as score were examined by one-way ANOVA. Scheffe multiple comparisons test was used for comparisons among groups. The relationship between number of goals which teams conceded in second half of matches and number of goals which teams scored in different time intervals was determined by Pearson correlation coefficient. All analyzes were done by SPSS statistic package programme. The statistical significiant levels were accepted as $p < 0.05$ and $p < 0.001$.

Findings: It was determined significiant difference among groups in terms of number of goals scored in 16-30 min. (1-6 ranking interval = 10.00 ± 2.10, 7-12 ranking interval = 4.83 ± 1.47, 13-18 ranking interval = 4.17 ± 2.23, $p < 0.001$), 31-45 min. (1-6 ranking interval = 10.83 ± 2.93, 7-12 ranking interval = 6.33 ± 1.97, 13-18 ranking interval = 8.17 ± 2.99, $p < 0.05$) and 46-60 min. (1-6 ranking interval = 9.67 ± 2.73, 7-12 ranking interval = 9.33 ± 3.01, 13-18 ranking interval = 4.67 ± 1.63, $p < 0.05$) time intervals. Similarly, in terms of number of matches which teams won finishing winner first half as score, it was determined that teams placing in 1-6 ranking interval (12.16 ± 2.48) had higher values than teams placing in 7-12 ranking interval (6.50 ± 1.64, $p < 0.001$) and 13-18 ranking interval (7.56 ± 4.08, $p < 0.05$). Also, moderate level, negative and significiant correlation between number of goals scored in 16-30 min. time interval and number of goals conceded in second half of matches ($r = -0.592$, $p < 0.05$).

Conclusion : Consquently, it could be said that teams scoring more goals in first parts of matches, conceding less goals defensing well in second halves of matches and defending score finished league in higher ranks in 2016-2017 season of Turkey Super League.

Keywords: Turkey Super League, football, time of goal scored.

SB482

Euro 2016 Avrupa Futbol Şampiyonasında Duran Top Organizasyonları Sonucunda Atılan Gollerin Takım Başarısı Üzerindeki Etkisi

[1]Erdal Arı, [1]Alparslan İnce, [1]İbrahim Can, [1]Ercüment Erdoğan, [1]Hasan Sözen, [1]Burkay Cevahircioğlu, [1]Necdet Apaydın

[1]Ordu Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Ordu

Email : *arierdal @hotmail.com, ftrbesyo@hotmail.com, ibrahimcan_61_@hotmail.com, ercumeterdogan22@hotmail.com, sozenhasan@yahoo.com, burkaycevahircioglu@hotmail.com, necdet_52@hotmail.com*

Amaç: Bu çalışmanın amacı EURO 2016 Avrupa Futbol Şampiyonasında duran top organizasyonları sonucu atılan gollerin, takım başarısı üzerindeki etkisini değerlendirmektir.

Yöntem: EURO 2016 Avrupa Futbol Şampiyonasında oynanan tüm müsabakaların görüntüleri izlenmiştir. Takımların duran top organizasyonları (kaleye direkt serbest vuruş, korner atışı ve serbest vuruştan ceza sahasına orta) sonucunda attığı goller kaydedilmiştir. Shapiro Wilk testiyle veri dağılımının normalliği incelenmiştir. Duran top organizasyonları sonucunda atılan gol sayısı bakımından gruplarını 1., 2., 3. ve 4. sırada bitiren takımlar arasındaki farklılıklar tek yönlü varyans analizi (one-way ANOVA) ile, ikinci tura yükselen ve grup aşamasında elenen takımlar arasındaki farklılıklar Mann Whitney-U testiyle, çeyrek finale yükselen ve ikinci tur aşamasında elenen, yarı finale yükselen ve çeyrek final aşamasında elenen takımlar arasındaki farklılıklar ilişkisiz örneklemler için T-testi ile belirlenmiştir. Duran top organizasyonları sonucu atılan gollerin, turnuva şampiyonu olan, finale yükselen ve yarı final aşamasında elenen takımların toplam gol sayısı içindeki yüzdelik değerleri verilmiştir. Tüm analizler SPSS istatistik paket programında yapılmış olup, istatistiksel anlamlılık düzeyi $p < 0.05$ olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: Gruplarını 1. sırada (0.66 ± 0.81), 2. sırada (0.83 ± 0.75), 3. sırada (0.66 ± 0.51) ve 4. sırada (0.16 ± 0.40) tamamlayan takımlar arasında, ikinci tura yükselen takımlar (0.75 ± 0.68) ile grup aşamasında elenen takımlar (0.25 ± 0.46) arasında, çeyrek finale yükselen takımlar (1.25 ± 0.88) ile ikinci tur aşamasında elenen takımlar (0.62 ± 0.74) arasında ve yarı finale yükselen takımlar (2.25 ± 0.95) ile çeyrek final aşamasında elenen takımlar (1.00 ± 0.00) arasında duran top organizasyonlarından atılan gol sayısı bakımından anlamlı farklılık görülmemiştir ($p > 0.05$). Duran top organizasyonları sonucu atılan gollerin takımların toplam gol sayısı içindeki yüzdelik değerleri incelendiğinde, turnuvanın şampiyon takımı Portekiz'in %22, finalist takım Fransa'nın %23, yarı finalist takımlar olan Galler'in %30 ve Almanya'nın ise %43 yüzdelik değerlere sahip olduğu tespit edilmiştir.

Sonuç: EURO 2016 Avrupa Futbol Şampiyonasında, üst turlara yükselen takımlarla elenen takımlar arasında, duran top organizasyonlarından atılan gol sayısı bakımından farklılık olmadığı ve duran top organizasyonları sonucu atılan gol sayısına göre takım başarısının anlamlı derecede farklılaşmadığı söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: EURO 2016, duran top organizasyonları, gol sayısı.

The Effect On Team Success Of Goals Scored By Standıng Ball Organızatıons In Euro 2016 Europe Football Champıonshıp

Aim: The aim of this study was to evaluate effect on team success of goals scored by standing ball organizations in Euro 2016 Europe Football Championship.

Method: The videos of all matches played in Euro 2016 Europe Football Championship were watched. The goals scoring by standing ball organizations of teams (direct free kick to goal, corner kick and cross to penalty area from free kick) were recorded. The normality of data distribution was examined by Shapiro-Wilk test. In terms of number of goals scored by standing ball organizations, differences among teams finishing groups in first, second, third and fourth ranks were examined by one-way

ANOVA. The differences between teams qualifying to second tour and disqualifying in group level were examined by Mann Whitney-U test and independent samples T-test was used for examination differences between teams qualifying to quarter final and disqualifying in second tour level and between teams qualifying to semi final and disqualifying in quarter final level. The percentage values inside total goal numbers of these teams of goals scored by standing ball organizations by champion team of tournament, teams qualifying to final and disqualifying in semi final level were determined. SPSS statistic package programme was used for all analyzes and statistical significiance level was accepted as $p < 0.05$.

Findings: In terms of goal number scored by standing ball organizations, no significiant difference was determined among teams finishing groups in first (0.66 ± 0.81), second (0.83 ± 0.75), third (0.66 ± 0.51) and fourth (0.16 ± 0.40) ranks, among teams qualifying to second tour (0.75 ± 0.68) and disqualifying in group level (0.25 ± 0.46), among teams qualifying to quarter final (1.25 ± 0.88) and disqualifying in second tour level (0.62 ± 0.74) and among teams qualifying to semi final (2.25 ± 0.95) and disqualifying in quarter final level (1.00 ± 0.00) ($p > 0.05$). In terms of percentage values inside total goal numbers of these teams of goals scored by standing ball organizations by teams, Portugal being champion of tournament, France qualifying to final, Wales and Germany disqualifying in semi final level had 22, 23, 30 and 43 percent values respectively.

Conclusion: It could be said that no significiant difference was found among teams qualifying to upper tours and disqualifying in terms of number of goals scored by standing ball organizations in Euro 2016 Europe Football Championship and team success was not differentiated according to number of goals scored by standing ball organizations.

Key Words: Euro 2016, standing ball organizations, goal number.

SB493

Genç Hentbolcularda Sezon Öncesi Vücut Kompozisyonu ve Fiziksel Performans Parametrelerinin Cinsiyete Göre Karşılaştırılması

[1]Mehmet Kale, [1]Erkan Akdoğan, [2]İlker Yılmaz

[1]Anadolu Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Antrenörlük Eğitimi Bölümü, Eskişehir
[2]Anadolu Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Beden Eğitimi Öğretmenliği Bölümü, Eskişehir

Email : *mkale@anadolu.edu.tr, eakdogan@anadolu.edu.tr, ilkery@anadolu.edu.tr*

Bu çalışmanın amacı genç hentbolcularda sezon öncesi vücut kompozisyonu ve fiziksel performans parametrelerinin cinsiyetlere göre karşılaştırılmasıdır. Çalışmaya 15 kadın (yaş: 14.2±1.3yıl, boy uzunluğu: 171.2±3.5cm, vücut ağırlığı: 69.0±10.9kg) ve 15 erkek hentbol oyuncusu (yaş: 14.0±0.8yıl, boy uzunluğu: 170.5±5.2cm, vücut ağırlığı: 71.9±9.8kg) gönüllü olarak katılmıştır. Hentbolcuların sezon başlangıcının 2 hafta öncesinde dual enerji X-ışını absorptiometrisi (DEXA) yöntemi ile kolun yağ yüzdesi, yağ ağırlığı ve yağsız ağırlığı, bacağın yağ yüzdesi, yağ ağırlığı ve yağsız ağırlığı, gövdenin yağ yüzdesi, yağ ağırlığı ve yağsız ağırlığı, vücudun yağ yüzdesi, yağ ağırlığı ve yağsız ağırlığından oluşan bölgesel ve tüm vücut kompozisyonu, 10m, 20m, 30m ve 40m sprintleri, çeviklikleri, skuat ve aktif sıçramaları ve anaerobik güç- kapasiteleri test edilmiştir. Sezon öncesi bölgesel ve tüm vücut kompozisyonu, sprint, çeviklik, sıçrama ve anaerobik güç- kapasite parametrelerinin cinsiyete göre farlı olup olmadığı Mann Whitney U testiyle analizi ile belirlenmiştir. Anlamlılık düzeyi ≤0.05 alınmıştır. İstatistiksel analizler sonucunda genç hentbolcularda cinsiyetler arasında vücut yağ yüzdesi (Z= -2.402; p<0.05), yağsız vücut kütlesi (Z= -2.082; p<0.05), kol yağ yüzdesi (Z= -2.562; p<0.01), bacak yağ yüzdesi (Z= -2.882; p<0.01), gövde yağ yüzdesi (Z= -2.166; p<0.05), 10m, 20m, 30m ve 40m (sırasıyla Z= -2.882, -2.882, -2.882; -2.567 p<0.01), çabukluk (Z= -2.562; p<0.01), skuat ve aktif sıçrama (sırasıyla Z= -2.254, -2.419; p<0.05), anaerobik güç ve kapasite (sırasıyla Z= -2.242 ve -2.402; p<0.05) açısından istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur. Bu bulgulara göre genç hentbol oyuncuların cinsiyetlere göre vücut kompozisyonu ve fiziksel performans parametrelerinin geliştirilmesine yönelik antrenmanların yapılması gerektiği sonucu çıkarılabilir.

Gender Comparison Of Body Composition and Physical Performance Parameters During Off-Season On Young Handball Players

The purpose of this study was to determine whether gender comparison of body composition and physical performance parameters during off-season on young handball players. Voluntary 15 women (age: 14.2±1.3years, body height: 171.2±3.5cm, body weight: 69.0±10.9kg) and 15 men (age: 14.0±0.8years, body height: 170.5±5.2cm, body weight: 71.9±9.8kg) handball players were participated to the study. Total and segmental body composition parameters (percent body fat, body fat mass, lean body mass, percent arm fat, arm fat mass, lean arm mass, percent leg fat, leg fat mass, lean leg mass, percent torso fat, torso fat mass, lean torso mass) of each player were evaluated with dual-energy X-ray absorptiometry method during the pre-season. Squat and countermovement jump, sprint (10m, 20m, 30m, and 40m), agility, and anaerobic power-capacity were tested. Gender comparisons were statistically analyzed with Mann Whitney U test and the probability level was set to p≤0.05. As a result of statistical analyses, there were significant gender differences in percent body fat (Z= -2.402; p<0.05), lean body mass (Z= -2.082; p<0.05), percent arm fat (Z= -2.562; p<0.01), percent leg fat (Z= -2.882; p<0.01), percent torso fat (Z= -2.166; p<0.05), 10m, 20m, 30m and 40m (Z= -2.882, -2.882, -2.882; -2.567 p<0.01, respectively), agility (Z= -2.562; p<0.01), squat jump and countermovement jump (Z= -2.254, -2.419; p<0.05; respectively), anaerobic power and capacity (Z= -2.242 ve -2.402, p<0.05; respectively).

In conclusion, young handball players should be trained for body composition and physical performance parameters related to gender differences.

SB495

12 Yaş Erkek Çocuklara Uygulanan Futbol Temel Antrenmanlarının Bazı Motorik Özelliklerine Etkisinin İncelenmesi

[1]Tugay Çalışkan, [1]Barış Baydemir, [2]Mahmut Alp

[1]Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Çanakkale
[2]Süleyman Demirel Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Isparta

Email : *tugaycaliskan1@gmail.com, barisbaydemir@hotmail.com, mahmutalp1907@hotmail.com*

Giriş ve Amaç: Çocukların fiziksel gelişimlerini takip edebilmek için uygulanan fiziksel ve fizyolojik birtakım testler, çocukların büyüme ve gelişme üzerindeki etkilerini değerlendirmek için yapılmaktadır. Bu çağdaki çocuklar için takım sporları içerisinde koşma, sıçrama, çabukluk gibi özellikler içeren hareketlerin yaptırılması gelişim yönünden faydalı olmaktadır. Futbol popüler spor dallarından biridir ve elit düzeyde oynandığında sporcularda fiziksel gelişimler yüksek seviyededir (Baydemir ve Ark. 2017). Futbol oyunu içerisinde koşuların dışında sıçramalar, ikili mücadeleler, düşüp kalkmalar, yön değiştirmeler ve dönüşlerin yanında negatif ve pozitif ivmelenme önemlidir (Baydemir, 2017). Bu sebeple 12 yaş çocuklarda futbol antrenmanlarının çocukların fiziksel ve fizyolojik açıdan gelişimlerini olumlu yönde etkileyeceği düşünülmektedir. Bu bilgiler ışığında araştırmada 12 yaş erkek çocuklara uygulanan futbol temel antrenmanlarının bazı motorik özelliklerine etkisinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Araştırmaya yaşları 12 olan 40 erkek çocuk "Veli Bilgilendirme Formu" onaylatılarak katıldı. Çocukların boyları ortalaması 150,20±9,97 cm, 46,40±6,42 kg ve beden kütle endeksi ortalaması 20,51±2,56 kg/m2 olarak hesaplandı. Çocuklara 12 hafta, haftada 3 gün, günde en az 120 dk futbola özgü temel antrenmanlar uygulandı.Antrenman dönemi öncesi ve sonrası durarak uzun atlama, esneklik, 30m sürat testleri uygulandı.Verilerin analizinde istatistik paket programı kullanıldı. Ölçümlerde fark olup olmadığını belirlemek için "Bağımlı Örneklem t-Testi" uygulandı. Sonuçlar "0,05" anlamlılık düzeyine göre değerlendirildi.

Bulgular: Futbolcuların durarak uzun atlama, esneklik, 30m sürat ön-son test değerlerinin karşılaştırılması sonucunda fark istatistiksel olarak anlamlı bulundu($p<0,05$).

Sonuç: Kürkçü ve arkadaşlarının yapmış olduğu çalışmada futbolcuların esneklik değerleri 14,05±4,13 cm, 30m. sprint değeri 4,15±0,50 sn bulunmuş, değerler çalışmamızda ki verilere paralel olarak anlamlı farklılık göstermiştir (Kürkçü ve ark., 2009). Güler'in yapmış olduğu çalışmada ise, esneklik 16,2±5,9 cm, durarak uzun atlama 143,4±24,9 cm, 30 m sürat koşusu 6,11±0,68 sn olarak tespit edilmiştir. Çalışmada bulunan sonucun istatistiksel olarak anlamlı fark gösterdiği belirtilmiştir (Güler, 2009). Biyomotorik özelliklerin performansı etkileyen önemli etkenler olduğunu göz önüne alarak, yaptığımız çalışmaların sonuçlarının performans izleme açısından tenis antrenörlerine ve atletlere referans değer katacağını düşünüyoruz. Araştırmamız, antrenörlere ve spor bilimcilerine, eğitim modeli açısından, içerikte ve yoğunluk alanında, yapılacak olan çalışmalarda tavsiyeler sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, Futbol, Antrenman, Motorik.

Examination Of The Effect Of Football Basic Training For 12 Years Age Children On Some Motor Characteristics

Abstract and Aim: Some physical and physiological tests to monitor children's physical development are conducted to evaluate the effects of children on growth and development. For children in this age, it is beneficial for the development of the movements including running, leap, quickness in team sports. Football is one of the popular sport branches, and when played at the elite level, the physical development of the athletes is high (Baydemir and Ark 2017). In the football game, negative and positive acceleration is important besides bouncing, dual struggle, falling, direction changes and turns outside the running (Baydemir, 2017). For this reason, it is thought that football training in children aged 12 years will positively affect children's physical and physiological development. The purpose of this study was to investigate the effect of football basic training on some motor characteristics of boys aged 12 years.

Method: 40 boys, aged 12, participated in the study with the approval of "Parent Information Form". The mean age of children was calculated as 150,20 ± 9,97 cm, 46,40 ± 6,42 kg and the body mass index average was 20,51 ± 2,56 kg / m2. At least 120 minutes of football-specific basic training was applied to the children for 12 weeks, 3 days a week. Before and after the training period, standing long jump, flexibility, 30m speed tests were applied. Statistical package program was used for the analysis of the results. "Dependent Sample t-Test" was applied to determine if there was a difference in the measurements. The results were evaluated according to "0.05" level of significance.

Conclusion: The difference was statistically significant (p <0,05) as a result of comparison of standing, long jump, flexibility, 30m sprint test values of footballers.

Results and Discussion: Children who participated in the study were found to have a standing long jump, flexibility, and speed 30m improvement of at the end of the 12-week program. In the study of Kürkçü and his colleagues, the flexibility value of footballers is 14,05 ± 4,13 cm, 30 m. sprint values were found to be 4.15 ± 0.50 sec, and the values were observed to be parallel in our study (Kürkçü et al., 2009). In the works performed by Güler, flexibility was found to be 16.2 ± 5.9 cm, standing long jump 143.4 ± 24.9 cm, and 30 m sprint speed 6.11 ± 0.68 sec. In the study, it is indicated that it shows meaningful (Güler, 2009). Considering that biomotoric features are the important factors to effect the performance, we think that the results of our work will contribute a reference value to the tennis coaches and athletes in terms of performance monitoring. Our research offers advices to coaches and sports scientists in terms of training model, contentanddensity to be selected in the studies to be conducted in thefuture.

Keywords: Children, Football, Training, Motoric.

SB496

Özel Judo Uygunluk Testinin Güreş İçin Uyarlanması Ve Uygunluk Analizi

[1]Özkan Işık, [2]İlkay Doğan, [3]Halil İbrahim Cicioğlu, [4]İrfan Yıldırım

[1]Afyon Kocatepe Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Afyonkarahisar
[2]Afyon Kocatepe Üniversitesi, Veteriner Fakültesi, Biyoistatistik Anabilim Dalı, Afyonkarahisar
[3]Gazi Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Ankara
[4]Mersin Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Mersin

Email : *ozkanisik1986@gmail.com, ilkay_dgn58@hotmail.com, cicioglu@gazi.edu.tr, iyildirim76@hotmail.com*

Giriş ve Amaç: Judo ve güreş her ne kadar farklı kurallara sahip olsa da, kısmen temel teknikleri birbirine yakın iki farklı spor branşıdır. Örneğin; Judo'da "İppon-seoi-nage" olarak adlandırılan teknik güreşte "Tek kol" olarak adlandırılan teknik ile aynıdır. Bu çalışmanın amacı, özel judo uygunluk testinin güreş için uyarlanması ve büyük bayan milli takım sporcularının uygunluk durumlarını belirlemektir.

Yöntem: Benzer fiziksel özelliklere sahip iki sporcu aralarında 6 m. mesafe ile yüzleri birbirine dönük şekilde beklerler. Testin uygulanacağı bir başka sporcu tam ortalarında bekler. Sporcular test süresi boyunca maksimum sayıda diğer iki sporcuya "Tek kol" atmaları istenir. Test 3 periyottan oluşur. Periyotlar sırasıyla 15 sn., 30 sn., ve 30 sn. ve periyotlar arası dinlenme 10 sn.'dir. Testin her periyodunun sonunda ve testten 1 dk. sonra sporcuların kalp atım hızları kaydedilmiştir. Daha sonra toplam atış sayısı ve kalp atım hızları dikkate alınarak indeks ortalamaları elde edilmiştir. Buna ek olarak kilogram başına düşen özel uygunluk indeks ortalamaları relatif uygunluk indeksi olarak kaydedildi. UWW veri tabanından sporcuların uluslararası başarıları sınıflandırılarak Mann-Whitney U testi ile karşılaştırma yapıldı.

Bulgular: Uluslararası başarısı olan sporcular ile olmayan sporcular arasında tüm periyotlar için kalp atım hızı, tek kol atma sayıları, özel uygunluk test indeks sonuçları ve relatif uygunluk test indeksleri arasında da anlamlı farklılık olmadığı tespit edilmiştir.

Sonuç: Sonuç olarak, güreşçilerden elde edilen özel uygunluk test sonuçları ile literatürde judocularden elde edilen özel uygunluk test sonuçları benzerdir. Dolayısıyla bu test güreşçilerin performansının değerlendirilmesi için bir kriter olarak kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Özel Judo Uygunluk Testi, Güreş, Performans, Tek kol

Adaptation Of Special Judo Fitness Test For Wrestling and Fitness Analysis

Introduction and Purpose: Although Judo and Wrestling have different rules, they are two different sports branches, partly based on similar basic techniques. For example; the technique called "Ippon-seoi-nage" in Judo is the same as the technique called "Arm Throw" in Wrestling. The purpose of this study was to adapt the special judo fitness test for wrestling and to determine the eligibility status of senior female national team athletes.

Method: Two athletes with similar physical characteristics are facing each other with a distance of 6 m between them. Another athlete to be tested stands the midway of them. The maximum number of "arm throw" is required from athletes during the periods. The test consists of 3 periods. The periods are 15 sec, 30 sec, and 30 sec, respectively, and rest between periods is 10 seconds. The heart rate of the athletes was recorded at the end of each period of the test and 1 minute after the test. Index mean were obtained by considering the total number of throws and heart rate. Moreover, the special fitness index means were recorded per kilogram as a relative special fitness index. The athletes were classified according to the international success from the UWW database and compared with the Mann-Whitney U test.

Results: It has been found that there is no statistical difference in all time periods according to heart rate, the number of "arm throw", special fitness test index, and relative fitness test index between international successful athletes and non-successful athletes.

Conclusion: As a result, the special fitness test results obtained from the wrestlers are similar to the special fitness test results obtained from the judokas in the literature. Therefore, this test can be used as criteria for evaluation of wrestler's performance.

Keywords: Special Judo Fitness Test, Wrestling, Performance, Arm Throw

SB508

Akut Tüm Vücut Vibrasyon Uygulamasının Sprint ve Dikey Sıçramaya Etkileri

[1]Hüseyin Okan Salman, [1]Mehmet Kale

[1]Anadolu Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Antrenörlük Eğitimi Bölümü, Eskişehir

Email : *dem_dem_okan@hotmail.com, mkale@anadolu.edu.tr*

Bu çalışmanın amacı akut tüm vücut vibrasyon uygulamasının sprint ve dikey sıçrama performanslarına etkisini incelemektir. Çalışmaya sağlıklı 19 spor bilimleri fakültesi öğrencisi [(deney grubu (n=10): yaş: 20.2±3.4yıl, boy uzunluğu: 176.5±7.0cm, vücut ağırlığı; 73.3±10.9kg) ve (kontrol grubu (n=9): yaş: 20.9±1.0yıl, boy uzunluğu: 175.7±6.5cm, vücut ağırlığı: 69.9±3.9kg)] gönüllü olarak katılmıştır. Katılımcılara 30m sprint, skuat ve aktif sıçrama testleri ve 60sn tüm vücut vibrasyon (4mm ve 30Hz) uygulaması tanıma ve alıştırma olarak uygulatıldıktan sonraki 7-10 gün içinde vibrasyon uygulaması yapılmadan ön-testler ve tüm vücut vibrasyon uygulamasının ardından son-testler yapılmıştır.Yarım skuat posizyonunda 60sn bekleme şeklinde tüm vücut vibrasyon uygulaması sonrası 3dk pasif dinlenme ardından 3dk dinlenme aralıklarıyla uygulanan 2 tekrarlı 30m sprint testine katılmışlardır. Test bitiminde 90sn dinlenmenin ardından 30sn dinlenme aralıklarıyla 2 tekrarlı skuat ve aktif sıçrama testleri yapılmıştır. Her testeki en iyi performans derecesi istatistiksel değerlendirmeye alınmıştır. İstatistiksel olarak antrenman öncesi ve sonrası grupiçi fark olup olmadığı Wilcoxon eşleştirilmiş iki örnek testiyle, gruplar arasında fark olup olmadığı Mann Whitney U testiyle analiz edilmiştir. Anlamlılık düzeyi $p \leq 0.05$ alınmıştır. Uygulanan akut tüm vücut vibrasyon sonucunda deney grubunda 30m ve SS'de istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmazken ortalama açısından performansta azalma belirlenmiştir (30m= 6.55±0.86sn'den 6.65±0.81sn'ye, SS= 34.6±5.5cm'den 34.0±5.9cm ve AS= 37.9±6.2cm'den 38.1±6.6cm'ye). Antrenman öncesi 30m sprintte gruplararası istatistiksel fark bulunurken ($p<0.05$) antrenman sonrasında ise fark bulunmamıştır. Sonuç olarak 30Hz frekansta akut uygulanan 60sn tüm vücut vibrasyonunun sprint ve dikey sıçramayı etkilemediğinden daha fazla genlik, süre ve frekansta uygulanan tüm vücut vibrasyonu çalışmalarına ihtiyaç vardır.

Effects Of Acute Whole Body Vibration To Sprint and Vertical Jump

The purpose of this study was to investigate of effects of acute whole body vibration o sprint and vertical jump. Voluntary 19 students from the Faculty of Sport Sciences were participated to the study [(experimental group (EG) (n=10): age: 20.2±3.4years, body height: 176.5±7.0cm, body weight; 73.3±10.9kg) and (control group (CG) (n=9): age: 20.9±1.0years, body height: 175.7±6.5cm, body weight: 69.9±3.9kg)]. Each group participated to pre- and post-tests of sprint, squat jump (SJ), countermovement jump (CMJ) in 7-10 days after the familiarization. Both groups stayed in the static squat position but EG was in 60sec acute whole body vibration (4mm, 30Hz). Three minutes after they participated to 2x30m sprint test with 3min rest. Ninety seconds after they participated to two squat jump test and 2 countermovement jump test with 30sec rest. The best performance of each test was evaluated. Pre- and post-training differences of each group were analyzed with Wilcoxon signed rank test. Mann Whitney U test was used for pre- post training comparisons between two groups. Probability level was $p \leq 0.05$. The result of this study showed that there were no statistical differences for 30m sprint and SJ in EG but there was a trend for performance losses (30m: 6.55±0.86sec vs. 6.65±0.81sec, SS: 34.6±5.5cm vs. 34.0±5.9cm, CMJ= 37.9±6.2cm vs. 38.1±6.6cm). There were statistically pre-training differences in 30m sprint ($p<0.05$) but there were no post-training. In conclusion, detailed studies are necessary for the acute whole body vibration at different amplitude, time, and frequency because there was no effect of acute whole body vibration in 60sec, 4mm, and 30Hz to sprint and vertical jump.

SB521

8 Haftalık Core Antrenmanının Dinamik Denge, Çeviklik ve Patlayıcı Kuvvet Performansına Etkisi

[2]Nurten Dinç, [1]Esin Ergin, [2]Fırat Koç

[1]Adnan Menderes Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Aydın
[2]Manisa Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa

Email : *nurten.dinc@hotmail.com, esinergin7@gmail.com*

Core kuvvet antrenmanı sakatlıkları azaltmak ve performansı geliştirmek amacıyla kuvvet ve kondisyon, sağlık - fitness ve rehabilitasyon endüstrisinde sıklıkla kullanılmaktadır. Core antrenmanı diz ve alt ekstremitelerde meydana gelebilecek sakatlıkları önleme ve azaltmada anahtar bir rol üstlenir. Core kaslarındaki zayıflık veya yeterli koordinasyonun eksikliği, etkin hareketlerde azalma, telafi edici hareket kalıpları, zorlanma, aşırı kullanım ve zarara yol açabilir. Bununla birlikte son dönemlerde performans geliştirmek amacıyla da yaygın olarak kullanılmaktadır. Bu nedenle bu çalışmanın amacı 8 haftalık core antrenmanının dinamik denge, çeviklik ve patlayıcı kuvvet performansına etkisini belirlemektir. Çalışmaya aktif olarak yarışlara katılan 28 atlet gönüllü olarak katılmıştır. Katılımcılar rastgele seçilerek deney ve kontrol gurubu olarak ayrılmıştır. Deney grubu ortalaması 19,5±1,2 yıl ve 64±8,9 kg olan 15 katılımcı ve kontrol grubu 19,4±1,5 yıl ve 67,4±10,3 kg olan 13 profesyonel atletten oluşturulmuştur. Kontrol grubunu oluşturan atletler normal antrenman programlarına devam ederken, deney grubunu oluşturan atletler önceden belirlenmiş hareketleri belirlenen program dahilinde 8 hafta süresince haftada 3 kez uygulanmıştır. Egzersize başlamadan önce deney grubu 20 dakika ısınma yapmışlardır. Core antrenmanındaki her hareketi 20 tekrar 3 set olarak uygulayarak normal antrenman programlarına devam etmişlerdir. 8 haftalık antrenman programına başlamadan önce ve antrenman programı sonrasında patlayıcı kuvveti belirlemek için durarak uzun atlama, çeviklik performansını belirlemek için illinois testi ve denge performansını belirlemek için çift/ sağ/ sol ayak dinamik denge testi kullanılmıştır. Çalışmanın istatistiksel analizini yapmak için SPSS 22 programı kullanılarak anlamlılık düzeyi $P<0.05$ olarak kabul edilmiştir. Grupların ön test ve son testleri arasındaki farkın analizi Paired Samples T testi, iki grubun karşılaştırılmasında ise Mann Whitney U testi kullanılmıştır. İstatistiksel analiz sonuçlarına göre ön ve son testlerde hem deney ve hem de kontrol grubunda patlayıcı kuvvet ve çeviklik performansında istatistiksel olarak anlamlı bir ilerleme görülürken, çift/ sağ/ sol ayak dinamik denge testi sonuçlarında anlamlı bir farka rastlanmamıştır. Bununla birlikte gruplar arası farka bakıldığında kontrol grubu ve deney grubunun yalnızca son test durarak uzun atlama ve çeviklik testlerinde anlamlı farka ulaşılmıştır. Deney grubunun son test sonuçlarının kontrol grubundan daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Bu çalışmanın sonuçları core antrenmanın çeviklik ve patlayıcı kuvvet performansını arttırırken, denge performansını etkilemediğini ortaya koymuştur.

Effect Of 8 Week Core Training On Dynamic Balance, Agility And Explosive Power Performance

Purpose and Introduction: Core strength training is often used in strength and fitness, health - fitness and rehabilitation industries to reduce disability and improve performance. Core training plays a key role in preventing and reducing injuries that may occur in the knee and lower limbs.Lack of weakness or lack of coordination in core muscles can lead to reduced active movements, compensatory movement patterns, strain, overuse and damage. However, it has been widely used in recent years to improve performance.For this reason, the aim of this study is to determine the effect of 8 week core training on dynamic balance, agility and explosive force performance.

Method:28 athletes actively participating in the races participated voluntarily.Participants were randomly selected and divided into experimental and control groups.The experimental group consisted of 15 professional athletes with a mean of 19.5 ± 1.2 years and 64 ± 8.9 kg and 13 professional athletes with a control group of 19.4 ± 1.5 years and 67.4 ± 10.3 kg. While the athletes constituting the control group continued their regular training programs, the athletes who constituted the test group were administered 3 times a week for 8 weeks within the program with predetermined motions.The experiment group warmed up for 20 minutes before starting the exhaust.Each movement in core training was applied to 20 sets of 3 sets and continued to normal training programs. Before starting the 8-week training program and after the training program, we used the long-jump to determine the explosive power, the illinois test to determine agility performance, and the double / right / left foot dynamic balance test to determine the balance performance.

The level of significance was accepted as P <0.05 using the SPSS 22 program to make a statistical analysis of the study. Paired Samples T test was used to analyze the difference between pre-test and post- test of the groups and Mann Whitney U test was used to compare two groups.

Results:Statistical analysis results showed statistically significant improvements in explosive strength and agility performance in both experimental and control groups in the pre and post tests, but no significant difference was found in the results of the double / right / left foot dynamic balance test. However, when the difference between the groups was examined, only the last test of the control group and the experimental group showed a significant difference in the long jump and agility tests. The final test results of the experimental group were determined to be higher than the control group.

Conclusion: The results of this study show that while core training increases agility and explosive force performance, it does not affect balance performance.

OA537

Structure and Dynamics Of Table Tennis Players Competitive Activity At The Stages Of Long-Term Athlete Development

[1]Elena Mocrousov

[1]Head Of Department Of Theory And Methodology Of Sport Games, University Of Physical Education And Sports Of The Republic Of Moldova

Email : *miss_sport_tabletennis@yahoo.co.uk*

The problem of developing the theoretical and methodological foundations for long-term young athletes development is closely linked with the problem of improving the training process as a whole and it is one of the main problems in the modern science of physical education and sports training. In different years Ozolin N.G., Matveev L.P., Filin V.P., Platonov V.N. and other specialists developed a wide range of issues concerning the sport reserve preparation. Establishing of the strict correlation between the system of the long- term athlete development management and specific requirements of the competitive activity in the specific sports disciplines is proposed as one of the main directions of further improvement of the modern sports training methods, which implies a comprehensive study of the multi-year structure and dynamics of competitive activity and athletes proficiency. In sport games, the solution of this problem is particularly difficult, on the one hand, due to the lack of an objectively measurable result, and on the other hand, due to dependence of the latter on a whole range of factors of different nature, with an uneven degree of compensability and interdependency at various stages of long-term athlete development. The goal of the research is to reveal the patterns of changes in the leading factors and structure of athletes proficiency and competitive activity at various stages of their sporting skills development as the basis for effective programming of the long-term development process and reliable long-term projection of the successful development of the table tennis players based on theoretical and experimental studies from the standpoint of a holistic system approach. Research anticipation - it was assumed that the identification of specific features of the competitive and training activities of athletes specializing in table tennis and the comprehensive study of the dynamics of structural changes in their competitive team activity and proficiency at all stages of sporting ontogeny can serve as the basis for rational programming of the long-term development process, its structure and main content. In addition, based on the data obtained, a methodology for the long-term projection of the successful long-term development can be developed, as identification of a measure of compliance of the combination of athletes individual qualities and attributes with the requirements of the competitive activity of the selected sport. The target of this research is the system of long-term athlete development in table tennis. The research subject is the structure of table tennis players competitive activity and sport proficiency at different stages of long-term development, dynamics of structural changes in the athletes proficiency in the process of their long-term development and their correlation with sports results.

The scientific novelty of the study, its conclusions and recommendations is determined by solving one of the most important problems of sports theory and methodology associated with identifying and studying the patterns of age-related changes in the structure of competitive team activity and athletes proficiency in table tennis, which make it possible to significantly improve the management of the long-term development of sports reserve due to .....

SB543

Genç Sporcularda Vücut Kompozisyonu, Sürat, Statik Kuvvet Ve Anaerobik Güç Arasındaki İlişkinin Belirlenmesi

[1]Nigar Küçükkubaş, ***[2]Berkay Kakil, [3]Berkay Löklüoğlu, [4]Ali Günay***

[1]Bozok Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Spor Yöneticiliği Bölümü, Yozgat
[2]Mustafa Kemal Üniversitesi, Antrenörlük Eğitimi, Hatay
[3]Mustafa Kemal Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Anabilimdalı, Hatay

Email : *nigar.kucukkubas@hotmail.com*

Bu çalışmanın amacı farklı branşlarda antrenman yapan genç sporcularda vücut kompozisyonu, sürat, kuvvet ve anaerobik güçleri arasındaki ilişkinin belirlenmesidir.

Yöntem: Bu çalışmaya 19-27 yaşları arasında haftada en az 4 gün/hf, 2 saat/gün en az 4 yıldır antrenman yapan 28 erkek (23.11 ± 1.71 yıl) sporcu (2 basketbol, 1 dağcılık, 15 futbol, 1 fitness, 8 tenis,1 yüzme), 19 kadın (21.95 ± 2.37 yıl) sporcu (1 atlet, 5 basketbol, 2 futbol, 6 tenis, 2 voleybol, 3 zumba) gönüllü katılmıştır. Çalışmanın tüm ölçümleri 09:00-12:00 arasında yapılmıştır. Boy ölçümü baş Frankfort düzleminde ayaklar çıplak derin nefes alımı sırasında SECA marka tartıyla ölçülmüştür. Vücut ağırlığı, vücut yağ yüzdesi ve impedans ölçümü Biyoelektrik Impedans Analizörü (TANITA M418, Japonya) kullanılmıştır. 30 m. sürat koşusu için fotosel sistemi kullanılmıştır. Sporcular fotoseli kendi kararlarıyla başlatmış ve bitirmişlerdir. Dikey sıçrama ölçümü (BOSCO Ergojump, Finlandiya) havada kalış süresi ölçülerek cm cinsinden kaydedilmiştir. Deri kıvrım kalınlıkları yedi bölgeden alınmış ve toplam deri kıvrım kalınlıkları değerlendirilmiştir.

Sonuç: Erkek sporcuların vücut ağırlığı 72.0 ± 10.76 (52.0 - 93.0); boy 175.89 ± 5.93 (165.0 - 186.0) cm olan sporcuların yedi bölge deri kıvrım kalınlıkları toplamı 73.72 ± 25.40 (44.40 - 144.90); dikey sıçrama 59.3 ± 6.07cm (36.0 - 69.0 cm), 30m sürat koşuları 4.40±0.23 sn (4.01 - 4.93 sn), sırt kuvvetleri 128.32 ± 23.89 (73.00 - 175.0) ve bacak kuvvetleri 124.86 ± 28.99 kgf (75.00-199.00) kgf çıkmıştır.

Wingate ortalama güçleri 367.49 ± 73.70 Wkg^{-1} (235.60 - 512.40) Wkg^{-1}; Wingate pik güçleri 855.83 ± 149.17 Wkg^{-1} (608-1134 Wkg^{-1}) ölçülmüştür. Kadın sporcular; yaşları 19 - 27 yıl (21.95 ± 2.37 yıl); vücut ağırlığı 55.74 ± 5.89 kg (48.00 - 66.00 kg), boyları 1.65 ± 5.07 cm (155.0 - 180.0 cm) olan sporcuların yedi bölge deri kıvrım kalınlıkları toplamı 93.43 ± 17.27 (74.30-128.50 mm); dikey sıçrama 50.32 ± 6.21cm (30.00 - 60.00 cm), 30m sürat koşuları 4.52 - 6.34 sn (5.21 ± 0.48), sırt kuvvetleri 72.37 ± 12.98kgf (42.00 - 97.00 kgf) ve bacak kuvvetleri 78.11 ± 18.65 kgf (50.00 - 113.00 kgf) çıkmıştır. Wingate ortalama güç 89.65 - 288.04 Wkg^{-1} (215.69 ± 46.76) Wkg^{-1}; zirve güç 541.95 ± 1.78 Wkg^{-1} (402 – 673 Wkg^{-1}) değerleri Wingate Anaerobik test bisiklet ergometresiyle ölçülmüştür.

Erkeklerde yağsız vücut kitleri ile anaerobik ortalama güç, anaerobik zirve güç, dikey sıçrama, sırt ve bacak kuvveti ile anlamlı pozitif korelasyon (sırasıyla r değerleri; 0.86; 0.88; 0.51; 0.81; 0.70 $p<0.01$), 30 m sürat koşusu ve impedans değerleri arasında anlamlı negatif korelasyon (sırasıyla r değerleri; -0.59 ve -0.88 $p<0.01$) çıkmıştır. Kadın sporcularda yağsız vücut kitleri ile anaerobik ortalama güç, anaerobik zirve güç değerleri, dikey sıçrama, sırt ve bacak kuvveti ilişki incelendiğinde anlamlı pozitif korelasyon yağsız vücut kitlesi ile bacak kuvveti ($r = 0.60$ $p<0.01$) ve impedans ($r = -0.51$ $p<0.05$) arasında çıkmıştır.
Tartışma: Sporcuların anaerobik sistemle ilgili olarak yapılan testlerde ilişkilerin anlamlı ilişki çıkması kas kitlesinin toplamda üreteceği birim güçle ilişkili olduğunu destekler niteliktedir. Kadınlarda anaerobik performanslarından sadece bacak kuvveti ve impedans değerleri arasında anlamlı korelasyonun düşük olması yağsız beden kitlesinin özelliğinden kaynaklanabilir.

Anahtar Sözcükler: Genç Sporcu, Anaerobik Güç, Vücut Kompozisyonu, Statik Kuvvet, Sürat

The Relationship Between Body Composition, Sprint, Static Stregth And Anaerobic Power For Young Athletes,

Method: 19-27 years old (at least 4 day/week; 2 hrs/day, since four years) 28 men athletes (23.11 ± 1.71 years) 2 basketball, 1 mountain climbing, 15 football, 1 fitness, 8 tennis,1 swimmer), 19 women (21.95 ± 2.37 years) athletes (1 long distance runner, 5 basketball, 2 football, 6 tennis, 2 volleyball, 3 zumba) participated voluntarily. Measurements were taken between 09:00-12:00 hours. Height was measured while head is on Frankfort plane with deep inspiration. Body weight, body fat percentage, impedance values were measured by using Bioelectrical Impedance Analyser (TANITA M418, Japon). For sprint test, subjects started and finished on their own decision by using timer. BOSCO Ergojump (Finland) mat was used to measure vertical jump. Skinfold thicknesses were measured by using Holtain Skinfold Kaliper.

Results: Body weight was 72.0 ± 10.76 kg (52.0 - 93.0); height 175.89 ± 5.93 cm (165.0 - 186.0 cm), seven sum of skinfold thicknesses 73.72 ± 25.40 mm (44.40 - 144.90 mm); vertical jump 59.3 ± 6.07cm (36.0 - 69.0 cm), 30m sprint run 4.40 ± 0.23 s (4.01 - 4.93 s), back strenght 73.00 - 175.00 (128.32 ± 23.064) and leg strength 75.00-199.00 (124.86 ± 28.99) for men. Wingate mean power 367.49 ± 73.70 Wkg^{-1} (235.60 - 512.40) Wkg^{-1}; Peak power 855.83 ± 149.17 Wkg^{-1} (608-1134 Wkg^{-1}); For women athletes 19-27 years old (21.95 ± 2.37 years); body weight 55.74 ± 5.89 kg (48.00 - 66.00 kg), height 1.65 ± 5.07 cm (155.0 - 180.0 cm), athletes sum of skinfold thicknesses 93.43 ± 17.27 mm. (74.30-128.50 mm); vertical jump 50.32 ± 6.21cm (30.00 - 60.00 cm), 30m sprint run 4.52 - 6.34 s (5.21 ± 0.48 s). Back strength 72.37 ± 12.98kgf (42.00 - 97.00 kgf) and leg strength 78.11 ± 18.65 kgf (50.00 - 113.00 kgf) were measured. Wingate mean power, 89.65 - 288.04 (215.69 ± 46.76); peak power 402 - 673 (541.95 ± 1.78); were measured by Wingate Anaerobik Test bicycle ergometer. For male athletes, anaerobic power, anaerobic peak power, vertical jump, back and leg strength correlated positively ($r = 0.86$; 0.88; 0.51; 0.81; 0.70 $p<0.01$ respectively), 30 m sprint and impedance parameters correlated significantly negatively ($r = -0.59$ ve -0.88 $p<0.01$ respectively). For female athletes, the only two significant correlation coefficient between lean body mass and anaerobic mean power, anaerobic peak power, vertical jump, back and leg strength were between lean body mass and leg ($r = 0.60$ $p<0.01$) and lean body mass and impedance ($r = -0.51$ $p<0.05$).

Discussion: The relationship between anaerobic power tests and body lean body mass might be related to lean body mass with increasing unit power for each cm lean body mass. For female athletes the two significant low relationships might be fiber characteristics of the female athletes.

Keywords: Young Athletes, Anaerobic Power, Body Composition, Static Strength, Sprint.

SB559

8 – 11 Yaş Voleybol ve Basketbol Oyuncularının Bazı Motor Performans ve Antropometrik Özelliklerinin Karşılaştırılması

[1]Mustafa Altınkök, [1]Yeliz Kahraman, [1]Alperen Akbulut

[1]Akdeniz Üniversitesi, Antalya

Email : *mustafaaltinkok@akdeniz.edu.tr,*

Gelişim ilkesi bağlamında, çocukların motor performans gelişimlerinin içsel süreçler, duygusal ve duyusal süreçler ile çevresel etkenlere bağlı olarak süreklilik ve devamlılık gösterdiği görüşü üzerinde durulmaktadır. Bu bağlamda, spor bilimlerinin ilgi alanlarından birisini de çocukların gelişme, büyüme ve motor performansları arasındaki ilişkiler göz önünde bulundurularak farklı düzeyde fiziksel aktivite uygulanmalarının ve hareket eğitimi programlarının değerlendirilmesi ve yeniden düzenlenmesinin oluşturduğu bilinmektedir. Araştırma ile voleybol ve basketbol sporu yapan 9–11 yaş kız çocukların, antropometrik özellikleri ve bazı motor performanslarının karşılaştırılması amaçlanmıştır.

Bireyin spora katılmasında ve spor dalında gelişim gösterebilmesinde ayrıca boy, ağırlık gibi fiziksel özelliklerinin de uygun olması beklenmektedir. Voleybol ve basketbol sporlarında yer alan bireylerin fizyolojik, antropometrik ve bazı motor performanslarının geliştirilmesine yönelik pek çok çalışma ve yetenek seçimi kriteri bulunmaktadır.

Temel motor becerilerin sürecinin bilgisi, çocuklar için etkinlikler ve uygun program tasarımları için erken çocukluk eğitimcilerine yardım edebilir. Temel hareket becerilerinin geliştirilmesinden türetilen pek çok avantaj vardır. Çocukların hareket gereksinimleri ve istekleri karşılanır ve egzersiz, kasları inşa eder ve kalbi güçlendirir. Motor aktiviteler, çocukların bilişsel gelişimi kadar dil ve sosyal gelişimini de artırır. Çocukların hareket becerileri geliştirdikçe kendine güvenini kazanır iken kendini iyi anlama yükselir.

Antropometrik ölçümler: Tüm ölçümler anatomik pozisyonda 2'şer kez alınmıştır. Deneklerin antropometrik ölçümlerinden tüm bacak, kol, gövde ve boy uzunlukları 0.01 hassaslığa sahip, vücut ağırlığı ise hassaslığı 0.1 kg olan SECA marka elektronik baskülle ölçülmüştür. Sporcuların bazı motor performanslarını ölçmek için, esneklik, dikey sıçrama, havada kalma süresi ve statik denge motor performans testleri uygulanmıştır. Motor beceriler 2 kez gerçekleştirilmiş ve en iyi sonuç kaydedilmiştir.

Sonuç olarak, voleybol ve basketbol oyuncuları arasında bazı antropometrik ve motor performans testlerinde anlamlı farklılıklar ve ilişkiler bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Basketbol, Voleybol, Motor Performans, Antropometrik

The comparison of some Motor Performances and Antropometric Measures of 8-11 Year–Old Volleyball and Basketball Players

In the context of the development principle emphasizes the idea that motor performance developments show regularity and continuity based on environmental impacts ,emotional and sensual factors as well as internal processes. In this context, one of the sport sciences' concerns is known to be the assessment of movement education programs and applications of physical activity in different levels by showing regard to the relations between children's growth, development and their motor performance. This study aims to for making comparison between antropometric measures and some motor performances of 9-11 year-old children.

It can be said that they apply the movements special to the branch correctly as the progress of their motor development is fast in the specialised movement phase and if they are in the ages of 8-11, they show more interests in popular team sports such as volleyball and basketball.

Children who do not master these skills are frustrated and experience failure later in recreational and sports activities. Knowledge of the process of fundamental motor skills can help early childhood educators to design appropriate curriculum and activities for children. There are many benefits derived from the development of fundemental movement skills. Children's needs and desires for movement are met, and exercise builds muscles and strengthens the heart. Motor activities enhance much of young children's cognitive development as well as language and social development. As children improve in their movement skills, good self-concept is promoted as they gain self-confidence.

Antropometric measures: All measures are taken in anatomic position twice. The length of anthropometric measurements of test subjects' arms , legs and body was measured on a Seca brand scale with 0.01 weight sensibility while their body weight was measured with another scale with 0.1 kg. sensibility. The stature (BH) and body mass (BM) were assessed using a Seca stadiometer and weighting scales. Some motor performances measures of Players: like a flexibility, vertical jump, air-stay duration, static blance and long jump.

As a result significant diffirences and relations have been found in some anthropometric and motor performances of volleyball and basketball players.

Keywords: Basketball, Volleyball, Motor Performances, Anthropometric

SB560

Germe Egzersizlerinin Tenisçilerde Yer Vuruş Performansına ve Çevikliğe Olan Etkisi

***[1]Mustafa Kaya*, [1]Metin Polat**

[1]Erciyes Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Kayseri

***Email :** mkaya@erciyes.edu.tr,*

Giriş ve Amaç: Bu çalışmada, tenisçilerin 6 hafta süreyle uyguladıkları germe egzersizlerinin yer vuruş performansına ve çevikliğe olan etkisi araştırıldı.

Yöntem: Çalışmaya, 18-23yaş arasında toplam 40 tenisçi gönüllü olarak katıldı. Katılımcıların 10'u bayan olmak üzere 20 gönüllü kontrol grubu, 10'u bayan olmak üzere 20 gönüllü ise deney grubu olmak üzere iki gruba ayrıldı. Erkek gönüllülerin yaş, boy uzunluğu ve vücut ağırlığı değerleri deney grubunda sırasıyla 20,60±1,34yıl, 173,20±4,04cm, 67,40±4,19kg iken kontrol grubunda 20,60±1,50yıl, 174,20±3,73cm, 68,00±4,32kg olduğu tespit edilmiştir. Bayan gönüllülerin yaş, boy uzunluğu ve vücut ağırlığı değerleri deney grubunda sırasıyla 19,70±0,82yıl, 167,00±3,23cm, 55,10±4,58kg iken kontrol grubunda 20,20±0,91yıl, 167,80±2,97cm, 56,10±4,58kg olduğu tespit edilmiştir.

Kontrol grubuna 6 hafta boyunca rutin tenis antrenmanları uygulanırken, deney grubuna ise tenis antrenmanlarına ilave olarak PNF, statik ve dinamik germe egzersizleri guadriceps, gastronemius, hamstring ve kalça fleksör kaslarına 90'ar saniye süresince tut-gevşe tekniğiyle uygulandı. Çevikliğin ölçülmesi T testi, yer vuruş performansı hewitt testi ile belirlendi.Grupların ön test ve son test değerlerinin karşılaştırılmasında Wilcoxon Signed RankTest, grubların birbirleriyle karşılaştırılmasında ise Mann-Whitney U testi uygulandı. Anlamlılık düzeyi $p < 0,05$ olarak belirlendi.

Bulgular: Deney grubunda hem erkek hem de bayanlarda Hewitt testi ön test son test değerleri anlamlı farklılık gösterirken ($p<0,05$), çeviklik testi değerlerinde anlamlı bir farklılık gözlenmemiştir($p>0,05$). Kontrol grubunda hem erkek hem de bayanlarda Hewitt testi ön test son test değerleri anlamlı farklılık gösterirken($p<0,05$),çeviklik testi erkeklerde anlamlı($p<0,05$),bayanlarda ise anlamlı bir fark göstermemiştir($p>0,05$).Deney grubu ve kontrol grubunun ön test değerlerinin karşılaştırılmasına göre, erkeklerde hewitt testi sonuçları anlamlı iken($p<0,05$), diğer değerler anlamlı bulunmamıştır($p>0,05$).Deney grubu ve kontrol grubunun son test değerlerinin karşılaştırılmasına bakıldığında ise anlamlı bir sonuç tespit edilmemiştir($p>0,05$).

Sonuç: Sonuç olarak, yapılan bu çalışmada, hem tenis hem de germe egzersizlerinin birlikte uygulanması vuruş kuvvetinde olumlu bir etki oluştururken, çeviklik üzerinde olumsuz bir etki oluşturduğu tespit edilmiştir. Bununla birlikte sadece tenis egzersizlerinin uygulanması, hem vuruş kuvvetinde hem de çeviklik üzerinde olumlu bir etki oluşturmuştur.

Keywords: Stretching Exercise, Tennis, Hewitt test, Agility.

The Effects Of Streching Exercises On Groundstroke Performance and Agility On Tennis Players

Introduction: In this study, it has been investigated the effects of stretching exercises applied for six weeks of tennis players on groundstroke performance and agility.

Methods: Ages between 18-23, total 40 tennis players have voluntarily participated into the study. Participants were divided into two groups: 10 female and 10 male were in control group while 10 female and 10 male were in test group.While routine tennis exercises have been applied throughout six weeks in control group, both stretching and tennis exercises have been applied in test group.In the comparison of groups in pre-test and post-test values, Wilcoxon Signed RankTest from non-parametric tests was used, and in the comparison of groups with each other,Mann-Whitney U test was used.Significance level is determined as $p<0.05$.In test group, while hewitt test results has shown significant difference in pre test and post test values both in males and females($p<0.05$),there has not been observed any significant difference in agility test results ($p>0.05$).

In control group, while hewitt test results has shown significant difference in pre tests and post test values both in males and females ($p<0.05$), the agility test has not shown significant difference in females ($p>0.05$), but it has shown significant differences in males ($p<0.05$). According to the comparison of pre-test results of control and test group, while the hewitt test results significant at males ($p<0.05$), other values were not found significant ($p>0.05$).When the post results of control and test groups were compared, there has not been detected any significant result ($p>0.05$).

Results: As a result, in this study it has been understood that when both tennis and stretching exercises were applied together, they have a positive effect on groundstroke performance, but have a negative effect on agility. In addition, applying only tennis exercises has a positive effect on both groundstroke performance and agility.

Keywords: Stretching Exercise,Tennis,Hewitt test,Agility.

SB563

Tenis Sporcularında Ayak Bileği Mobilitesi İle Sıçrama Yüksekliği Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

***[1]Suat Yıldız*, [2]Ertuğrul Gelen**

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa
[2]Sakarya Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Sakarya

Email : *drsuatyildiz@gmail.com,*

Sıçrama performansı, farklı spor branşlarındaki en önemli atletik yeterlilikler arasındadır. Sıçramada yere uygulanan kuvvet ve buna istinaden yerin tepki kuvveti ile gövdemizde ivmelenme oluştururuz. Ağırlık merkezimizin konumlanmasına göre bu kuvvetin yönü dikey yada yatay olabilmektedir. Sıçrama ile dikey yönde patlayıcı hareket edebildiğimiz gibi (sıçrama) yatay yönde de patlayıcı hareket edebilmekteyiz (koşma). Sıçrama performansının optimum düzeyde gerçekleşebilmesi için ayak bileği, diz ve kalça ekleminin aynı anda fleksiyon pozisyonundan ekstansiyon durumuna maksimum kasılma hızıyla geçmesi gerekmektedir. Bu yapı spor alanında üçlü ekstansiyon (tripple extantion) olarak tabir edilmektedir. Çalışmamızın amacı bu eklemlerden ayak bileğinin dorsal fleksiyon mobilitesi ile sıçrama yüksekliği arasındaki ilişkiyi incelemektir. Araştırmamıza sıçrama ve yere uygulanan kuvvet bakımından öne çıkan tenis bıranşında Türkiye Üniversite Sporları Tenis Ligi (ÜNİLİG) oyuncularından 71 üniversite sporcusu gönüllü katılmıştır. Sporcuların dikey sıçrama (SJ) performansı MyJump uygulamasıyla (IOS 3.2.2 version) ölçülmüştür. Ölçümler uygun dinlenme aralıklarıyla üçer kez tekrarlanmış ve en iyi sıçrama yükseklik değeri analiz için kullanılmıştır. Katılımcıların dorsal fleksiyon açıları (DFA) fonksiyonel hareket değerlendirmesi önerilerine uygun olarak belirlenmiştir. Elde edilen veriler pearson ilişki testi ile analiz edilmiştir. Çalışmada elde edilen bulgulara göre SJ ile DFA arasında anlamlı ilişki görülmüştür (P<0,05). Çalışmadan elde edlen bulgular ışığında ayak bileği mobilitesi sıçrama yüksekliği performansını etkilemektedir. Bu durum yere uygulanan kuvvetin son halkası olan ayak bileğinin yere kuvvet uygulama esnasındaki dorsal fleksiyon mobilitesi ile açıklanabilir. Diz ve kalça eklemi fleksiyon durumundayken ayak bileğindeki dorsal fleksiyon açısındaki kısıtlılıklar yer ile temas yüzeyini azaltmaktadır. Dolayısıyla yer ile temas yüzeyinin azalması, yere uygulanan kuvveti azaltacağı gibi yerin tepki kuvvetinin vücudumuza aktaracağı kuvvet miktarını da azaltabileceği söylenebilir. Sıçramanın önemli olduğu spor branşlarında sporcuların ayak bileği mobilizasyonunu arttırmaları atletik performansı arttırabilir. **Anahtar Kelimeler:** Tenis; ayak bileği mobilitesi; dikey sıçrama

An Examination Of The Relationship Between Ankle Mobility and Jump Height in Tennis Athletes

Jump performance is among the most important athletic competences in different sports branches. With the force exerted at the point of the jump and the reaction force in response to it, we create acceleration in our body. According to the positioning of the center of gravity, the direction of this force can be horizontal in the vertical direction. We can move the explosive in the vertical direction by splashing (jumping) or moving the explosive in the horizontal direction (running). In order to achieve the optimum level of jumping performance, the ankle, knee and hip joint must pass at the maximum contraction speed to the extension state from the flexion position at the same time. This structure is called as tripple extantion in sports field. The aim of our study is to investigate the relationship between the dorsal flexion mobility and the jump height of the ankle from these joints. 71 university student volunteers from Turkish University Sports Tennis League (UNILIG) participated in the tennis team which stands out in terms of the jump and the applied force. The vertical jump (SJ) performance of the athletes was measured by the MyJump application (IOS 3.2.2 version). The measurements were repeated three times at the appropriate resting intervals and the best jump was used for height value analysis. Participants' dorsal flexion angles (DFA) were determined in accordance with the recommendations of the functional movement assessment. The obtained data were analyzed by pearson correlation test. There was a significant relationship between SJ and DFA according to findings in the study (p<0,05). According to findings in the study, ankle mobility affects jump height performance. This can be explained by the mobility of the dorsal flexion during force application of the ankle, the last ring of the applied force. Limitations of dorsal flexion in the ankle when knee and hip joint flexion state reduce the contact surface with the ground. Therefore, it can be said that the reduction of the contact surface with the ground will reduce the applied force, and the amount of force that the reaction force will transmit to our body. Increasing athlete's ankle mobilization in sports branches, where jumping is important, may increase athletic performance. **Keywords:** Tennis; ankle mobility; vertical jump

SB564

Çocuk Tenisçilerin Alt Ekstremite Çeviklik, Sürat ve Patlayıcı Güçleri: İlişki Analizi

[2]Ertuğrul Gelen, [3]Suat Yıldız, [1]Volkan Sert

[1]Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu
[2]Sakarya Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi
[3]Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi

Email : *, , sertvolkan@hotmail.com*

Giriş ve amaç: Tenis oyunu topun görülerek tepki verildiği diğer bir ifadeyle görsel bir oyundur. Teniste doğrusal (lineer) hız veya kavramı tenis oyununun kompleks hareketlerindeki sadece bir unsurudur. Bu nedenle reaksiyon, ilk adım çıkış hızı, ani yavaşlama, teknik, denge ve koordinasyon bozulmadan vuruşu gerçekleştirme, tekrar aniden hızlanma süreci teniste bir vuruş gerçekleştirmedeki karmaşık bir yapıyı ifade eder. Alt yapı tenis sporcularının reaktif, yön değiştirme ve doğrusal süratlerinin bilinmesi bu alanda çalışan antrenörler tarafından antrenman programlarının hazırlanması açısından oldukça önemlidir. 10-13 yaş grubu tenis sporcularının reaktif, yön değiştirme ve doğrusal süratlerinin ilişkilerinin belirlenmesi bu çalışmanın amacını oluşturmaktadır.

Yöntem: Araştırmamıza dahil edilen 10 erkek 12 kız tenis oyuncularının yaşları 11.86 ± 1,21 yıl ,boy uzunlukları 152,27 ± 8.32 cm ve beden ağırlıkları 42.00 ± 7.89 kg olarak tespit edilmiştir. Sporcuların 3 yıllık spor geçmişi bulunmakta ve düzenli olarak müsabakalara katılmaktadırlar. Sporculara performans testleri olarak, reaktif sürat (RS), yön değiştirme sürati (COD), 10 m sürat (10mS) ve dikey sıçrama testleri [sıçrama yüksekliği(JH), sıçrama uçuş süresi (JFT), sıçrama hızı (JS) ve sıçrama güçü (JP)] uygulandı. Tüm değişkenlerin aritmetik ortalamaları, standart sapma değerleri, en küçük ve en büyük değerleri hesaplandı. Elde edilen verilerle parametrik olmayan düzende spearmen korelasyon analizi yapıldı.

Bulgular: Araştırmamıza katılan sporcuların sıçrama yükseklikleri 18.9 ± 6.06 cm, sıçrama esnasındaki uçuş süreleri 382.18 ± 87.0 ms, hızları 0.96 ± 0.22 ms, güçleri 2317.1 ± 627.5 W ve Kuvvetleri 2420 ± 556.6 N olarak kayıt edilmiştir. Sürat performanslarına baktığımızda 10 m linear süratleri 2.13 ± 0.20 sn, Reaktif Süratleri 17.68 ± 2.09 sn ve Yön Değiştirme Hızları 16.56 ± 2.22 sn olarak kayıt edilmiştir. Çalışmada elde edilen verilerin spearmen korelasyon analizi sonucuna göre; RS ile COD (r=0,780), 10mS (r=0,864), JH (r=0,908), JFT (r=0,874), JS (r=0,834) ve JP (r=0,774); COD ile 10mS (r=0,706), JH (r=0,793), JFT (r=0,750), JS (r=0,680) ve JP (r=0,659); 10mS ile JH (r=0,806), JFT (r=0,793), JS (r=0,718) ve JP (r=0,647); JH ile JFT (r=0,974), JS (r=0,936) ve JP (r=0,856); JFT ile JS (r=0,956) ve JP (r=0,856) JS ile JP (r=0,871) arasında anlamlı ilişki bulunmuştur.

Sonuç: Çalışmada elde edilen verilere bakıldığında çocuk tenisçilerde sıçrama, reaktif sürat, yön değiştirme ve sürat performansları arasında anlamlı ilişki görülmüştür. Bu ilişki göz önünde bulundurulduğunda çocukların performans gelişimini oluşturmak için bu özelliklerin birbirinden ayrılmadan çalıştırılması gerektiği söylenebilir. Anahtar kelimeler: Tenis; reaktif sürat; yön değiştirme; dikey sıçrama

Lower Extremity Agility, Speed and Explosive Powers Of Children Tennis Players: Relationship Analysis

Introduction and objective: Tennis is a visual game with another expression that the ball is seen and reacted to. Linear speed or concept in tennis is only one element in the complex movement of tennis. For this reason, the reaction refers to the fact that the first step is to perform the stroke without deteriorating the output speed, sudden deceleration, technique, balance and coordination, and suddenly the acceleration process is complicated to perform a stroking stroke. Knowing the reactive, directional and linear speed of the child tennis player is very important for the preparation of training programs by trainers working in this area. The aim of this study is to determine the relations of reactive, directional and linear speeds of 10-13 age group tennis athletes. Methods: The age of the 10 male and 12 female tennis players included in our study were 11.86 ± 1.21 years, height lengths of 152.27 ± 8.32 cm and body weights of 42.00 ± 7.89 kg. Children tennis players have 3 years of sports history and regularly participate in competitions. As a performance test for the athletes, the speed of the reactive speed (RS), the speed of change of direction (COD), the 10 m speed (10mS) and the vertical jump tests [jump height (JH), jump time (JFT), jump speed (JS) JP)] was applied.

Arithmetic mean, standard deviation values, minimum and maximum values of all variables were calculated. Non-parametric linear spearmen correlation analysis was performed.

Findings: Jumping heights of participating athletes were recorded as 18.9 ± 6.06 cm, flight time during jumping was 382.18 ± 87.0 ms, velocity was 0.96 ± 0.22 ms, power was 2317.1 ± 627.5 W and forces were 2420 ± 556.6 N. When we look at the speed performances, 10 m linear speeds are recorded as 2.13 ± 0.20 sec, Reactive Speeds are 17.68 ± 2.09 sec and Direction Change Speeds are 16.56 ± 2.22 sec. According to the results of the spearman correlation analysis of the data obtained in the study there was a significant relationship; COD (r=0,780), 10mS (r=0,864), JH (r=0,908), JFT (r=0,874), JS (r=0,834) and JP (r=0,774) between RS; 10mS (r=0,706), JH (r=0,793), JFT (r=0,750), JS (r=0,680) and JP (r=0,659) between COD; JH (r=0,806), JFT (r=0,793), JS (r=0,718) and JP (r=0,647) between 10mS; JFT (r=0,974), JS (r=0,936) and JP (r=0,856) between JH; JS (r=0,956) and JP (r=0,856) between JFT; and between JS and JP (r = 0.871).

Conclusion: There is a significant relationship between jump, reactive speed, change of direction and speed performance in children's tennis players. Considering this relationship, it can be said that these characteristics should be operated without separating each other in order to form the performance improvement of the children.

Keywords: Tennis, Reactive Speed, Change Of Direction, Vertical Jump

SB565

Dirençli Dinamik ve Statik Germe Egzersizlerinin Hentbol Yedi Metre Atışında Topun Hızına Akut Etkisi

[2]Ertuğrul Gelen, [3]Suat Yıldız, [2]Sevinç Gökçe, [2]Osman Gönüllü, [2]Harun Tosun, [1]Volkan Sert

[1]Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu
[2]Sakarya Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi
[3]Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi

Email : *sertvolkan@hotmail.com*

Bu çalışmanın amacı, dirençli dinamik ve statik germe egzersizlerinin hentbol yedi metre atışında topun hızına olan akut etkilerinin belirlenmesidir. On altı erkekler Süper Lig hentbol oyuncusu (20.8 ± 2.8 yıl, 181.2 ± 6.2 cm., 85.4 ± 11.3 kg. ve 7.3 ± 2.1 yıldır antrenman yapan) birbirini izlemeyen günlerde 3 farklı ısınma protokolünü uygulamışlardır. Isınma protokolleri sadece 5 dakika koşu (KU), 5 dakika koşu ve dirençli dinamik egzersiz (DD) ve 5 dakika koşu ve statik germe (SG) egzersizlerden oluşmaktadır.. Oyuncular her ısınma protokolünden sonra hentbol yedi metre atış testini uygulamışlardır. Isınma protokolleri arasındaki farklılığı bulmak için tekrarlı ölçümlerde ANOVA testi, farklılığın hangi ısınma protokolünden kaynaklandığını bulmak için ise LSD testi uygulanmıştır. Penaltı hız performansı açısından KU ile SG ($p<0.01$) ve DD ($p<0.01$) arasında fark anlamlı bulunmuştur. Bunun yanında SG ile DD arasında fark anlamlı bulunmuştur ($p<0.04$). Bulgulara göre düşük yoğunluklu aerobik nitelikte koşular sonrasında yapılan statik germe uygulamaları ve dirençli dinamik tipte ısınma egzersizleri sonucunda penaltı hız performansı artmaktadır. Bunun yanında dinamik tipte ısınma egzersizlerinin statik germe uygulamasına göre penaltı atışında topun hızını daha fazla arttırabilmektedir. Anahtar Kelimeler: Hentbol; statik germe; dinamik germe

The Acute Effect of Resistant Dynamic and Static Stretching Exercises on the Velocity of a Handball Seven Meter Throw

The aim of this study was to determine the acute effects of resistant dynamic and static stretching exercises on ball speed on seven- meter penalty shoot at handball. Sixteen Super League male handball players (20.8 ± 2.8 years, 181.2 ± 6.2 cm, 85.4 ± 11.3 kg and training for 7.3 ± 2.1 years) practiced three different warm-up protocols during non-consecutive days . The warm-up protocols consisted of only 5 minutes running (KU), 5 minutes running and resistance dynamic exercise (DD) and 5 minutes running and static stretching (SG) exercises. After each warm up protocol the players performed the handball seven meter penalty shoot. ANOVA test was used for repeated measures to find the difference between the warming protocols and an LSD test was used to find out which warming protocol the difference originated from. The difference between KU and SG ($p <0.01$) and DD ($p <0.01$) was significant in terms of penalty velocity performance. The difference between SG and DD was significant ($p <0.04$). According to findings, static stretching practices after low density aerobic exercise and resistance dynamic type warming exercises result in penalty speed performance. In addition, static type stretching of dynamic type warming exercises can increase ball speed even more during penalty throws.

Keywords: Handball; Static Stretching; Dynamic Stretching

SB566

Diz Eklemi Stabilizasyonu ile Sıçrama Yüksekliği Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

***[1]Suat Yıldız*, [2]Ertuğrul Gelen**

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa
[2]Sakarya Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Sakarya

Email : *drsuatyildiz@gmail.com,*

Sıçrama performansı, farklı spor branşlarındaki en önemli atletik yeterlilikler arasındadır. Sıçramada yere uygulanan kuvvet ve buna istinaden yerin tepki kuvveti ile gövdemizde ivmelenme oluştururuz. Ağırlık merkezimizin konumlanmasına göre bu kuvvetin yönü dikey yada yatay olabilmektedir. Sıçrama ile dikey yönde patlayıcı hareket edebildiğimiz gibi (sıçrama) yatay yönde de patlayıcı hareket edebilmekteyiz (koşma). Sıçrama performansının optimum düzeyde gerçekleşebilmesi için ayak bileği, diz ve kalça ekleminin aynı anda fleksiyon pozisyonundan ekstansiyon durumuna maksimum kasılma hızıyla geçmesi gerekmektedir. Bu yapı spor alanında üçlü ekstansiyon (tripple extantion) olarak tabir edilmektedir. Çalışmamızın amacı bu eklemlerden diz ekleminin stabilizasyonunu ile sıçrama yüksekliği arasındaki ilişkiyi incelemektir. Araştırmamıza sıçrama ve yere uygulanan kuvvet bakımından öne çıkan tenis, futbol, basketbol, voleybol bıranşında aktif spor yapan Türkiye'deki faklı üniversitelerde spor alanında eğitim gören 125 üniversite öğrencisi gönüllü katılmıştır. Katılımcıların dikey sıçrama (SJ) performansı MyJump uygulamasıyla (IOS 3.2.2 version) ölçülmüştür. Katılımcılar SJ performansını sergiledikten sonra diz eklemlerine elastik lateral direnç bandı (Sanctbant blue mini loop) takılarak SJ performansı tekrar ölçülmüştür. Ölçümler uygun dinlenme aralıklarıyla üçer kez tekrarlanmış ve en iyi sıçrama yükseklik değeri analiz için kullanılmıştır. Elastik bant katılımcıların diz eklemlerine lateral eksende direnç uygulayarak diz ekleminin sıçrama esnasında stabil kalmalarını sağlamıştır. Elde edilen veriler T testi karşılaştırılıp iki ölçüm arasındaki ortalama değerler analiz edilmiştir. Çalışmada elde edilen bulgulara göre dirençsiz SJ ile direçli SJ arasında anlamlı farklılık görülmüştür (P<0,05). Çalışmadan elde edlen bulgular ışığında diz eklemi stabilitesi ile sıçrama yüksekliği performansı arasında anlamlı farklılık görülmektedir. Bu durum yere uygulanan kuvvetin önemli halkası olan diz ekleminin yere kuvvet uygulama esnasındaki stabilizasyonu ile açıklanabilir. Yere uygulanan kuvvet ve yerin tepki kuvvetinin tekrar vücuda aktarılması esnasında stabil olan diz eklemi sıçramayı yani gövdenin dikey yönlü ivmelenmesini arttırmaktadır. Diz eklemi fleksiyon durumundayken ekleme binen ani ve şiddetli yüklerde diz stabilizasyonu sıçrama performansını olumlu etkilerken sakatlık risklerini de azaltmaktadır. Sıçramanın önemli olduğu spor branşlarında sporcuların diz stabilizasyonunu arttırmaları atletik performansı arttırabilir. Anahtar Kelimeler: Diz stabilizasyonu; elastik direnç; dikey sıçrama

Examination Of The Relationship Between Knee Joint Stabilization and Jump Height

Jump performance is among the most important athletic competences in different sports branches. With the force exerted at the point of the jump and the reaction force in response to it, we create acceleration in our body. According to the positioning of the center of gravity, the direction of this force can be horizontal in the vertical direction. We can move the explosive in the vertical direction by splashing (jumping) or moving the explosive in the horizontal direction (running). In order to achieve the optimum level of jumping performance, the ankle, knee and hip joint must pass at the maximum contraction speed to the extension state from the flexion position at the same time. This structure is called as tripple extantion in sports field. The aim of our study is to examine the relationship between the stabilization of the knee joint and the jump height from these joints. 125 university students who participated in the sports field participated in volunteer activities in different universities in Turkey which are active sports in tennis, soccer, basketball and volleyball, which are outstanding in terms of the jump and the applied force. Vertical jump (SJ) performance of the participants was measured with the MyJump application (IOS 3.2.2 version). After participants applied SJ performance, SJ performance was measured again by attaching an elastic lateral resistance band (Sanctbant blue mini loop) to the knee joints. The measurements were repeated three times at the appropriate resting intervals and the best jump was used for height value analysis. The elastic band applies lateral resistance to the knee joints of the participants, thereby ensuring that the knee joint remains stable during the jump. The obtained data were compared with the T test and the mean values between the two measurements were analyzed. There was a significant difference between the non-resistive SJ and the resistive SJ according to findings in the study (P <0,05). There is a significant difference between knee joint stability and jump height performance in the findings obtained in the study. This can be explained by the stabilization of the knee joint, which is an important ring of force applied at the time, during force application. The applied force is increased and the vertical directional acceleration of the knee joint, that is, the stabilized knee joint, during the transfer of the site reaction force back to the body.

Knee stabilization in sudden and severe loads with knee joint flexion affects the jump performance positively and reduces injury risks. Increasing athletes' knee stabilization in sport branches where jump is important, may increase athletic performance.

Keywords: Knee stabilisation; elastic resistance; vertical jump

OLİMPİZM VE OLİMPİK HAREKET / OLYMPISM AND THE OLYMPIC MOVEMENT

OA1

Ranking Countries Performances In Elite Sport

[1]Nadim Nassif

[1]Notre Dame University, Faculty Of Humanities, Department Of Psychology, Education And Physical Education, Lebanon

Email : *nnassif@ndu.edu.lb*

Introduction: The Olympic Medal Table, which ranks the performance of countries in the Olympics, is used as a reference by scholars, media and politicians to compare nations' success in elite sport (De Bosscher, Heyndels, De Knop, Van Bottenburg & Shibli, 2008, Reiche, 2016). Despite its popularity, it has some limitations, which prevent it from being a precise measurement tool for countries performances in international sport (Nassif, 2017). Among them:1- The superiority of a gold medal over any number of silver and of a sliver over any number of bronze will create situations where a country having only one exceptional athlete capable of winning a gold medal is placed in front of another one endowed with several athletes who were placed second and third. 2- Only 87 countries won medals if we combined the 2014 and 2016 Olympic medal table. This fact will prevent a proper comparative analysis of countries success in elite sport considering that almost 58% of the participants are absent. These factors make the Olympic Medal Table misleading if we want to do a proper comparison of national elite sport policies. Purpose

In order to suggest a more comprehensive country sport classification, Nassif has developed an elite sport ranking methodology that was adopted by the International Society for Sports Sciences in the Arab World (I3SAW) in 2015 (Nassif, 2017). The purpose of this methodology was to create a more accurate measurement of every country's performance in elite sport, this I3SAW ranking becoming in the future an acknowledged and used scale by media, national governing bodies and scholars. The latter can then use it to identify the factors behind the success of countries in international competitions.

Method: The main features of this new model are: a) A computation model that attributes to each country its share of points in at least one sport, and, consequently, its world ranking on the basis of the total number of points, which this country would have garnered in all sports recognized by the Global Assembly of International Sports Federations (GAISF).b) The introduction of universality and popularity coefficients for each sport.

Findings: The methodology adopted by the I3SAW allowed the ranking of the 206 countries having national Olympic Committees in a wider range of sports. It also rewarded countries which succeeded in highly universal and popular sports that do not offer many medals (i.e. football and basketball) and scaled appropriately those who mainly won in minor sports offering a lot of medals.

Conclusion and discussion: By doing a holistic and precise comparison of all the nations' performances in international competitions, the endeavor that aims at evaluating the success of a national elite sport policy will be more solid.

Keywords: Measurement – Countries – elite – sport - Policy

SB231

Hentbol Sporcularının, Olimpiyat Oyunları Hakkındaki Görüşlerinin ve Değerlendirmelerinin Belirlenmesi

***[1]Metin Özlü*, [1]Ferhat Üstün, [1]Metin Özlü**

[1]Selçuk Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Konya

***Email :** mozlu@selcuk.edu.tr, ustunferhat@gmail.com, mozlu@selcuk.edu.tr*

Bu çalışmanın amacı, hentbol sporcularının, Olimpiyat Oyunları hakkındaki görüşlerinin ve değerlendirmelerinin belirlenmesidir. Çalışmaya 82'si kadın ve 162'si erkek toplamda 244 sporcu katılmıştır. Katılımcıların olimpiyat oyunları hakkındaki görüşlerinin tespit edilmesi amacıyla Şenduran ve Donuk (2017) tarafından hazırlanan Antrenörlerin Olimpiyat Oyunları Hakkındaki Görüşlerinin Belirlenmesi ile ilgili uygulanan anket kullanılmıştır. Katılımcıların olimpiyat oyunları hakkındaki görüşleri, cinsiyet ve uluslararası müsabakalara katılım durumlarına göre "Ki-Kare Testi" ve "bağımsız örneklem t testi" testleri uygulanarak karşılaştırılmıştır. Çalışmada elde edilen bulgulara göre; uluslararası müsabakalarda mücadele eden kadın ve erkek sporcular, futbol ve spor medyasının toplumu diğer spor faaliyetlerinden ayrıştırdığını düşünmektedir ($Z= -2,487$ $p<0.05$). Kadın sporcuların erkek sporculara oranla, önümüzdeki dönemde hangi şehrin olimpiyat oyunlarına ev sahipliği yapacağını yüksek oranda söyleyebildikleri görülmektedir ($Z= -3,079$, $p<0.05$). Ayrıca kadın sporcuların erkek sporculara oranla, futbol ve spor medyasının toplumu diğer spor faaliyetlerinden uzaklaştırdığını daha fazla düşünmektedir ($Z= -3,063$, $p<0.05$). Kadın sporcuların Olimpiyat Oyunları için gerekli her türlü açıklamayı rahatlıkla yapabildikleri görülmüştür ($Z= -2,097$, $p<0.05$). Bu sonuçlara dayanarak; futbolun yıllardır sponsorların erkek hedef kitleye mesajlarını en iyi ulaştırdığı alan olma özelliğinin payı olduğu (Özsoy S. 2008) ve bu varsayıma dayanarak kadınların futbol branşının diğer branşlar üzerinde gerek maddi gerek psikolojik bir baskı oluşturması açısından önyargılı oldukları sonucuna ulaşılabilir. Ancak genele bakıldığında uluslararası müsabakalara katılan kadın ve erkek sporcuların büyük bir kısmının futbol branşı ile kendi branşlarını daha büyük ölçekte kıyaslama fırsatı bulduklarından cinsiyet ayrımı olmaksızın daha aleyhte bir bakış açısına sahip oldukları söylenebilir. Kadın sporcu sayısının azlığı ise kadınların gelecekteki planlamalarını daha objektif ve sağlam oluşturmalarına, hedef olarak Olimpiyat Oyunlarını belirlemelerine dolayısıyla bu alandaki bilgi ve birikimlerinin artmasına neden olduğu sonucuna ulaşılabilir. **Anahtar kelimeler:** Spor, Hentbol, Olimpiyat Oyunları, Olimpizm

Determination Of The Views and Evaluations Of Handball Athletes About Olympic Games

The aim of this study is to identify the views and evaluations of handball athletes about Olympic Games. A total of 244 athletes participated in the study; 82 females and 162 males. In order to identify the views of participants about Olympic Games, the survey, prepared by Şenduran and Donuk (2017) and applied related to the determination of the views of trainers about Olympic Games, was utilized. The views of the participants about Olympic Games were compared by applying "Chi Square Test" and "Independent Sample Test" according to their genders and participation in international competitions. According to the findings obtained in the study, the female and male athletes struggling in international competitions consider that the soccer and sports media separated the society from the other sports activities ($Z= -2,487$ $p<0.05$). It is seen that the female athletes can say which city will host to Olympic Games in the following period in the higher rate compared to the male athletes ($Z= -3,079$, $p<0.05$). In addition, the female athletes more consider that the soccer and sports media detracts the society from the other sports activities ($Z= -3,063$, $p<0.05$). It was seen that the female athletes could easily do every kind of explanation necessary for Olympic Games ($Z= -2,097$, $p<0.05$). On these results, it can be concluded that there is a share of the feature of soccer to be an area, through which the male sponsors have communicated their messages for years to the male target mass in the best way(Özsoy S. 2008) and, based on this assumption, that women are prejudiced in terms of that soccer branch forms either substantial or psychological pressure on the other branches. However, when regarded to general situation, since a large part of the female and male athletes participating in international competition has found the opportunity to compare their own branches with football branch in a large scale, it can be said that they have a more disadvantageous viewpoint without gender discrimination. It can be concluded that the scarcity of the number of female athletes causes females to form their future plans more objectively and strongly and set Olympic Games as a target, hence, their information and knowledge in this area to increase. **Keywords:** Sports, Football, Olympic Games, Olympism.

SB260

Uluslararası Olimpik Akademi (IOA) 21. Yüksek Lisans Katılımcıların "Olimpik Hareket ve Olimpik Eğitimde IOA" Kavramına İlişkin Metaforik Algıları

[1]Hülya Ünlü, [2]Pınar Güzel, [2]Selhan Özbey, [3]Melike Esentaş

[1]İstanbul Gedik Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, İstanbul
[2]Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa
[3]Batman Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Batman

Email : *hulu.unlu@gmail.com, pnrguzel@yahoo.com, selhanozbey@gmail.com, melike.esentas@windowslive.com*

Bu çalışmanın amacı; Olimpik Hareketin ve değerlerin yayılmasında hareket noktası olarak görülen Yunanistan'ın Olympia şehrinde bulunan Uluslararası Olimpik Akademi (IOA)'de düzenlenen eğitimlere farklı ülkelerden katılan katılımcıların, Olimpik Değerlerin yayılması ve Olimpik Eğitim programlarının oluşturulmasında ilkeleri ortaya koyan bir kuruluş olan "Uluslararası Olimpik Akademi (IOA)" hakkındaki düşüncelerini metaforlar aracılığıyla nasıl kavramsallaştırdıklarını ortaya koymaktır. Araştırmanın çalışma grubu, Yunanistan'ın Olympia kentinde yapılan "21. Uluslararası Olimpik Akademi Lisansüstü Öğrencileri Semineri"ne dünyanın farklı ülkelerini (İngiltere, Fransa, Kanada, Avustralya, Yunanistan, Guatemala, Çin, vd.) temsilen gelen 14 katılımcıdan oluşmaktadır. Bu çalışmada sorulara verilen yanıtların kapsamını ve derinliğini etkileyen önemli bir yöntem olması açısından araştırmada veri toplama aracı olarak nitel araştırma yöntemlerinden görüşme yöntemi tercih edilmiştir. Araştırma, sosyal olguları bağlı oldukları çerçeve içerisinde araştırmayı ve anlamayı ön plana alan, betimsel bir araştırma olup, nitel araştırma yöntemi kapsamında "fenomenoloji" yaklaşımı ile gerçekleştirilmiştir. Veriler yüz yüze görüşme yöntemi ile toplanmıştır. Katılımcılar amaçlı örneklem yöntemlerinden ölçüt örnekleme ile seçilmiştir. Görüşme ortamı görüşmeci tarafından belirlenmiş katılımcıların kendilerini rahat hissetmeleri sağlanmıştır. Veriler betimsel ve sonrasında içerik analizi yöntemleri kullanılarak incelenmiş ve bu süreçte Nvivo 10 nitel analiz programı kullanılmıştır. Araştırmanın geçerliği ve güvenirliği için birbirinden bağımsız yapılan kodlamaların karşılaştırılarak teyit edilmesi, ham verilerin saklanması gibi stratejiler kullanılmıştır. "Olimpik Hareket ve Olimpik Eğitimde IOA" kavramına hakkındaki metaforik algılarına ilişkin bulgulara göre katılımcı görüşleri 6 kavramsal temadan oluşmuştur. Bunlar; Arkadaşlık, Bilgi, Uyum (Kültür & Eğitim), Çokkültürlülük, Sürdürülebilirlik ve Devamlılık'tır. Katılımcılar bu temalara ait kodları; cennet, macera, hediye, tecrübe, ada, kahraman, arkadaşlık, çokkültürlülük, akademi, atmosfer, kitap, yemek pişirme ve sorumluluk metaforları olarak belirtmişlerdir. Elde edilen sonuçlar doğrultusunda, Katılımcılar için, Olimpik Hareket ve Olimpik Eğitimde IOA kavramının oldukça zengin ve somutlaşmış bir metafor algısı yarattığı tespit edilmiştir. IOA'in Olimpizm'in temel ilkeleri, olimpik hareket ve olimpik eğitim ile ilgili güncel sorunlar konusunda katılımcıların ufkunu genişlettiği, Olimpik Oyunların yeniden doğuşu ile ilgili var olan bilgilerinin yanında yeni ve farklı bilgi ve deneyim edinmeye katkı sağladığı sonucuna ulaşılmıştır. Benzer çalışmaların IOA'ye katılan genç katılımcılar toplantısında ve eğitimci seminerleri toplantısı içinde yapılması ve onlar tarafından da metaforik açıdan değerlendirilmesi önerilmektedir.

International Olympic Academy (IOA) 21st Postgraduate Students Metaphorical Perceptions of Olympic Movement and IOA in Olympic Education

There are educations organized at the International Olympic Academy (IOA) in Olympia of Greece, which is seen as a point of departure for the Olympic Movement and the spread of values. The purpose of this study is to demonstrate how participants in different countries have conceptualized their thoughts about the International Olympic Academy (IOA), an organization that sets principles for the dissemination of Olympic Values and the creation of Olympic educational programs through metaphors. The study group of the study found that "21. The International Olympic Academy Post-graduate Student Seminar is made up of 14 participants representing the different countries of the world (England, France, Canada, Australia, Greece, Guatemala, China, etc.). In this study, it is preferred to use the interview method from the qualitative research methods as a means of collecting data in the research because it is an important method affecting the extent and depth of the answers given to the questions. The research is a descriptive research that investigates social phenomena within the framework of their boundaries and takes the foreground of the meaning and it is realized with the approach of "phenomenology" within the scope of qualitative research method. The data were collected by face-to-face interview method. Participants were selected by sample sampling from purposeful sampling methods. The interview environment was provided by the interviewer to make them feel comfortable. The data were analyzed using descriptive and content analysis methods and Nvivo 10 qualitative analysis program was used in this process.

Confirming the validity and reliability of the study by comparing the independent coding, using strategies such as hiding raw data. According to the metaphorical perceptions about the concept of "Olympic Movement and IOA in Olympic Education"; Participant opinions consist of 6 conceptual themes. These; Friendship, Knowledge, Adaptation (Culture and Education), Multiculturalism, Sustainability and Continuity. Participants are the codes of this theme; heaven, adventure, gift, experience, island, hero, friendship, multiculturalism, academy, atmosphere, book, cooking and responsibility metaphors. In the light of the results obtained, it has been found that for the Participants, the concept of IOA in the Olympic Movement and Olympic Education has created a very rich and embodied sense of metaphors. The IOA's basic principles of Olympism have reached the conclusion that participants have expanded their horizons on current issues related to Olympic movement and Olympic education, contributing to the acquisition of new and different knowledge and experience as well as existing information about the rebirth of Olympic Games. It is suggested that similar studies should be held at the meeting of young participants participating in the IOA and at the seminar of educators and metaphorically assessed by them.

SB514

Türkiye Milli Olimpiyat Komitesi Spor Kültürü ve Olimpik Eğitim Programı İle Avustralya Olimpiyat Programının Karşılaştırılması

***[1]Gamze Ülker*, [2]Hasan Kasap**

[1]Gedik Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, İstanbul, İstanbul
[2]Marmara Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, İstanbul

***Email :** gamzeulker07@gmail.com, hkasap6@gmail.com*

Olimpik düşüncenin başta 'Türkiye Milli Olimpiyat Komitesi TMOK ve Uluslararası Olimpiyat Komitesi IOC' olmak üzere öğretmenler, akademisyenler ve diğer eğitimciler tarafından yaygınlaştırılarak, çocuklara aşılama isteği eğitim ve kültürün bir parçasıdır. Olimpik Eğitim Programı, özellikle çocuklarda ve gençlerde spor kültürünün oluşturulması, Olimpik değerlerin, içselleştirilmesi adına organize edilmiş etkinlikler bütünüdür. Bir toplumun geleceğini oluşturacak olan çocuk ve gençlerde Spor Kültürüne ve Olimpik değerlere yönelik kalıcı bir gelişim oluşturulması sonucunda geleceklerini olumlu yönde şekillendirebileceklerini söyleyebiliriz. Nihayetinde Olimpik değerler dediğimiz kardeşlik, barış, dayanışma ve Fair- Play olguları spor aracılığı ile çocuklara sunulmaktadır. Bütün bunlar göz önünde bulundurulup, çağdaş, modern ve titiz bir spor eğitim modeli uygulandığı takdirde, hem antrenörler hem sporcular hemde çocuklar ve onların geleceği için olumlu sonuçlar çıkarılarak spor alanında farkındalık yaratılması amaçlanmıştır. Bu çalışma, Avustralya Olimpik Eğitim Programları ile Türkiye Milli Olimpiyat Komitesi tarafından uygulanan "Spor Kültürü ve Olimpik Eğitim Projesi" nin karşılaştırılmasını ve bu yolla Olimpik Akademi, ve Olimpiyat komitesi tarafından, okullarda yapılan iyi uygulamaları tarama yöntemiyle ortaya çıkararak, paylaşılması düşüncesi ile hazırlanmıştır. Sporun sadece kazanmak veya kaybetmek olmadığını, Olimpik değerlerin insan için anlamı, spor yoluyla yaşam paylaşımını insanlara en etkili ve verimli bir şekilde anlatabilmek için çalışmalarımızı sürdürmeliyiz. Son olarak, Olimpik Eğitim Programları konusuna ilişkin literatür taraması, araştırma bulguları, tartışma notları ve bireysel öneriler dikkate alınarak "TMOK Spor kültürü ve Olimpik Eğitim Programları ile Avustralya Olimpik Eğitim Programlarının Kıyaslanması (Bechmarking)" proje çalışması raporu oluşturulmuştur.

Anahtar kelimeler: Spor Kültürü, Olimpik Eğitim, Çocuklar , Antrenörler

Turkish Olympic Committee Sport Culture and Olympic Education Programme With Australian Olympic Programme Benchmarking

Olympic thought firstly 'NOC and IOC', including teachers, academics and expanding to other educators, children, education and vaccination request is part of the culture. Olympic Education Program is especially the creation of children and young people in sports culture, the Olympic values, is a set of activities organized on behalf of internalization. We can say that shape the future of a society which will create a sports culture in children and youth and their future as a result of the creation of a sustainable development for the Olympic values in a positive direction. Finally, we call the Olympic values of brotherhood, peace, solidarity and Fair- Play facts are presented to children through sports. All this considered, contemporary, modern, and if applied rigorous sports training model, both coaches and athletes in the sports field can raise awareness by subtracting positive results for both children and their future. This research, Australian Olympic Training Programs and implemented by Turkey's National Olympic Committee "Sport Culture and Olympic Education Project" to comparison and in this way Olympic Academy, and by the Olympic committee, and discovered the screening of good practice in schools is intended to be shared thinking. The Sports is not only to win or lose, the meaning of the Olympic values to people, we must continue our work to describe sport through the most effective and efficient way for people to share their lives. Finally, the Olympic Training Programs literature on the subject, research findings, taking into account the discussion notes and personal advice "NOC Sports culture and Comparing Olympic Training Programs with Australian Olympic Education Programme (Bechmarking)" project report has been created.

Keywords: Sports Culture, Olympic Education, Children, Tranier

SB524

Dünya'da Olimpik Çalışmalar Ve Araştırmalar Merkezleri ve Türkiye'de Ki İlk Uygulama: Mcbu-Ocam

[1]Selhan Özbey, [1]Pınar Güzel

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa

Email : *selhanozbey@gmail.com, pnrguzel@yahoo.com*

Giriş: Dünya'da Olimpik Çalışmalar ve Araştırmalar Merkezlerinin (MCBU-OCAM), Olimpik idealler doğrultusunda kurulduğu ve çalıştığı görülmektedir. Olimpik Çalışmalar Merkezleri her ne kadar Ulusal Olimpiyat Komitelerinin (NOC) içerisinde yapılandığı görülse de büyük bir çoğunluğunun Üniversitelerin bünyesinde açıldığı merkezler olduğu bilinmektedir. Bu durumun nedeninin Olimpizm ve Olimpik Hareket ile ilgili bilimsel araştırmaların yapılması ve akademik projelerin toplum tabanlı projeler ile birleşerek yürütülme hedefi olduğu bilinmektedir. Uluslararası Olimpiyat Komitesi (IOC) içinde bulunan Olimpik Çalışmalar Merkezi (OSC) ise, sahip olduğu araştırma olanakları, sunduğu hizmetler ve sağladığı fonlar ile bu merkezlerin en önemlileri arasında yer almaktadır.

Amaç: Bu çalışmada amaç, Dünya'da Olimpik Çalışmalar ve Araştırmalar Merkezlerinin kapsam, işleyiş ve uygulamaları ile ilgili genel bilgi vermektir. Böylece bu merkezlerin Üniversitelerin bünyesinde kurulmasının ve koordineli çalışmasının önemine dikkat çekilmesi hedeflenmiştir. Türkiye'de bu konuda ilk girişim Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi öncülüğünde yapılmıştır. Olimpik Çalışmalar ve Araştırmalar Merkezi'nin (MCBU-OCAM) ilk ve öncü merkez olarak ülke ve dünya genelinde faaliyetlerinin paylaşılmasının önem arz ettiği düşünülmektedir. Yöntem: Bu çalışmada nitel araştırma yaklaşımlarından biri olan doküman analizi yöntemi kullanılmıştır. Olimpik Antlaşma çerçevesinde ve Olimpik idealler doğrultusunda Olimpik çalışmaların yönlendirildiği bu merkezlerin amaçları, görevleri ve etkinlikleri ilgili kurumların (Uluslararası Olimpiyat Komitesi (IOC), Uluslararası Olimpik Akademi (IOA), Türkiye Milli Olimpiyat Komitesi (TMOK), OSC, NOC, v.b.) yönetmelikleri incelenmiştir. Ayrıca açıklayıcı durum çalışması yöntemi ile Merkezlerin amaçları ve uygulamaları birbiri ile ilişkilendirilerek kendi ulusal kültürümüze uygun merkezlerin kurulması gerekliliğine dair bir ön-hipotez geliştirilmeye çalışılmıştır.

Sonuç ve Tartışma: 109 yıllık mazisi ile Türkiye Milli Olimpiyat Komitesi (TMOK) son 25 yıldır Yaz Olimpiyat Oyunları adaylığını belli aralıklarla sürdürmektedir. Adaylık sürecinde ciddi deneyimler elde edilmiş ve çıktılarından bazıları da; IOC' de elde edilen üst-düzey yönetim pozisyonlar, Universiade yaz ve kış oyunları, Avrupa Gençlik Olimpiyat Oyunları (EYOF) vb., büyük organizasyonlar ülkemizde yapılması şeklinde sıralanabilir. Ancak sadece Oyunlara katılmak ve/veya ev sahibi olmak, Olimpizm ve Olimpik Hareketin hedefi değildir. Temel hedef, Olimpiyat Oyunlarının çekiciliğini kullanarak olimpik değerleri ve spor kültürünü yaymaktır. Oyunların yerel halk üzerindeki ekonomik, sosyal ve kültürel yararlarını kullanmak önemlidir. Bu nedenle, Olimpik Çalışma Merkezlerinin kurulması ve IOA, IOC, TMOK ve diğer OSC ile koordineli araştırmalar yapması ülkemiz açısından atılmış önemli ilk adımlardır. Anahtar kelimeler: Olimpik araştırmalar, Olimpik çalışmalar, Olimpik Araştırmalar ve Çalışmalar Merkezi, Nitel Çalışma

The Centers Of Olympic Studies and Researches in The World and The First Application in Turkey: Mcbu-Ocam

Introduction It is seen that the Centers of Olympic Studies and Researches (MCBU-OCAM) are established and work with the Olympic ideals. Although it is obvious that the Centers of Olympic Studies are structured within National Olympic Committees (NOC), it is also known that many of them are centers that are structured within universities. It is known that the reason for this situation is because all of the scientific researches related to Olympism and Olympic Movement are carried out there and there is an aim to carry out academic projects with the social based projects. The Center of Olympic Studies which is within the International Olympic Committee (IOC) takes part as one of the most important centers due to its opportunities for research, its services and its funds. Objective The aim of this study is to give general information about the scope, operation and applications of the Centers of Olympic Studies and Researches in the world. Therefore, it is aimed to draw attention to the importance of establishing these centers within universities and of working in coordination. In Turkey, the first attempt in this matter was made by Manisa Celal Bayar University, Sports Sciences Faculty. It is assumed that it is important to share the activities of the Center of Olympic Studies and Researches (MCBU-OCAM) both countrywide and worldwide as it is the first and the pioneer center. Method In this study, document analysis method which is one of the qualitative research approaches was used. The aims, duties and

activities of these centers, where the Olympic studies are directed in the frame of Olympic Charter and in the direction of Olympic ideals, were analyzed in the regulations of related institutions (International Olympic Committee (IOC), International Olympic Academy (IOA), Turkish National Olympic Committee (TMOK), OSC, NOC, etc.). Besides, with the method of explanatory case study, a pre-hypothesis was tried to be formed about the necessity of the centers which are appropriate for our national culture by correlating the aims and applications of the Centers.

Discussion and Conclusion Turkish National Olympic Committee (TMOK) periodically continues to be a nominee for Summer Olympic Games for the last 25 years with its 109 years of history. Serious experience were obtained during the nominee period and some of the outcomes can be specified as senior managerial positions obtained in IOC, and hosting big organizations such as summer and winter games of Universiade and European Youth Olympic Festivals (EYOF) in Turkey. However, the aim of the Olympism and Olympic Movement is not only participating in and/or hosting these Games. The fundamental aim is to spread Olympic values and spor culture by using the charm of Olympic Games. It is important to use the economic, social and cultural benefits of the games on local residents. Therefore, establishing the Centers of Olympic Studies and doing researches in coordination with IOA, IOC, TMOK and other OSCs are the first important steps in terms of our country.

Keywords: Olympic researches, Olympic studies, the Center of Olympic Researches and Studies, Qualitative study

TOPLUMSAL CİNSİYET VE SPOR / SOCIAL GENDER AND SPORTS

SB170

Toplumsal Cinsiyet Rollerine İlişkin Tutum ve Sporcu Kimliği Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

[1]İdris Yılmaz, [1]Akın Çelik, [2]Fatih Koca, [1]Miraç Uzun

[1]Karadeniz Teknik Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Trabzon
[2]Karadeniz Teknik Üniversitesi,Psikolojik Danışma Rehberlik Bölümü,Trabzon

Email : *idrisyilmaz@ktu.edu.tr, akincelik@ktu.edu.tr, fkoca@ktu.edu.tr, m.uzun@ktu.edu.tr*

Giriş: Bazı araştırmalarda sporcu kimliğinin cinsiyet rolü anlaşmazlığı ve psikolojik iyi bulunma değişkenleri ile ilişkili olduğu sonucuna ulaşılmıştır. (Steinfeldt & Steinfeldt, 2010; Stryker & Serpe, 1994). Steinfeldt and Steinfeldt (2010) Amerikan futbolu oyuncularında sporcu kimliği ve cinsiyet rolü tutumları arasındaki ilişkiyi incelemişlerdir. Çalışma sonucunda erkek öğrencilerin, erkeklere özgü cinsiyet beklentilerinin daha fazla olduğu ve bu yüzden sosyal yaşantılarında zorlukla karşılaştıklarını tespit etmişlerdir. Bu nedenle üniversite eğitimi alan ve sporcu kimliğine sahip öğrencilerde cinsiyet rolü tutumları ile sporcu kimliği ilişkisini anlamak ve Türkiye toplumunda katılımcıların cinsiyet rolü tutumlarına aile tipinin etkisini belirlemek araştırmanın problemini oluşturmuştur.

Metod: Araştırmanın örneklemi Türkiye deki kamu üniversitelerinde eğitimine devam eden ve sporcu kimliğine sahip 271 öğrenci oluşturmuştur (199 erkek ve 72, X yaş =21.90, SD = 2.77). Veriler, Cinsiyet Rolü Tutumları Ölçeği (Zeyneoglu & Terzioglu, 2011) ve Sporcu Kimliği Ölçeğinin (Ozturk & Koca, 2013) Türkçe versiyonu ile elde edilmiştir. Veri analizinde Pearson-product moment korelasyonu, bağımsız örneklem için t-testi, ve tek-yönlü ANOVA kullanılmıştır.

Bulgular: Katılımcıların cinsiyet rolü tutumları ve sporcu kimlikleri arasında istatistiksel olarak önemli bir korelasyon bulunmuştur. ($r = .13$, $p < .05$). Erkek öğrencilerin cinsiyet rölü tutumlarının (X = 3.03, SD = .24), bayanlara oranla (X = 3.11, SD = .18) daha eşitlikçi oldukları belirlenmiştir $t (269) = 2.44$, $p < .05$). Ayrıca çekirdek aile tipine sahip öğrencilerin cinsiyet rolü tutumları büyük ve dağılmış aile tipine sahip olanlara göre daha fazla eşitlikçi olduğu görülmüştür. $F (2, 266) = 4.50$, $p <.05$). Tartışma

Araştırmanın sonuçlarına göre sporcu kimliğinin toplumsal cinsiyet rolü tutumlarını olumlu yönde etkileyen bir değişken olduğu ortaya çıkmıştır. Sporcu kimliğine sahip kadın öğrencilerin toplumsal cinsiyet rollerine ilişkin daha geleneksel bir tutum içinde oldukları ve çekirdek aile tipinin toplumsal cinsiyet algılarına (eşitlikçi) olumlu etkisinin olduğu belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Toplumsal cinsiyet, Sporcu kimliği, Spor bilimleri

Investigation Of The Relationship Between Gender Role Attitudes and Athletic Identity

Introduction: Extensive body of research examined the relationship between atletic identity, gender role conflict, and psycohological well-being (e.g., Steinfeldt & Steinfeldt, 2010; Stryker & Serpe, 1994). For instance, Steinfeldt and Steinfeldt (2010) investigated the relationship between gender role expectations and atletic identity among American footbal players. They found that male students had more masculine gender role expectations and so they had more difficulties in their social lives. In this sense, social influences on masculine gender role expectations might produce negative outcomes among male athletes. Therefore, it is crucial to document and understand the relationship between gender role attitudes and athletic identity among sport science students. Furthermore, it is important to scrtunize how gender and family type affect the participants' gender role attitudes in Turkish society.

Method: The sample of the current research consisted of 271 students (199 male and 72 female; mean age = 21.90, SD = 2.77), who pursue a degree in Sport Science and Physical Education in large public universities in Turkey. The data were obtained by using Gender Roles Attitudes (Zeyneoglu & Terzioglu, 2011) and Turkish version of Athletic Identity scales (Ozturk & Koca, 2013). For data analysis, Pearson- product moment correlation, independent sample t-test, and one way ANOVA were conducted.

Results: The study findings indicated that there was statistically significant correlation between the participants' gender role attitudes and athletic identity ($r = .13$, $p < .05$). Men ($X = 3.03$, $SD = .24$) had more positive and democrat gender role attitudes than women ($X = 3.11$, $SD = .18$), $t (269) = 2.44$, $p < .05$). Furthermore, students from nuclear family type had more egalitarian gender role attitudes than participants from large and separated family environment, $F (2, 266) = 4.50$, $p <.05$.

Discussion: As expected, athletic identity was found a statistically meaningful variable for gender role attitudes. Specifically, women had more traditional gender role attitudes than men. Also, nuclear family type was a significant indicator of egalitarian gender role attitudes. The study limitation and future directions were discussed.

Keywords: Gender role, Athletic identity, Sports science

SB407

Üniversite Öğrencilerinin Eşcinsel Sporculara Bakış Açılarının Farklı Değişkenler Açısından Karşılaştırılması

[1]Zeynep Onağ, [1]Tarık Koyuncu, [1]Ali Haydar Uğurlu

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa

Email : *zeynep.gokce@cbu.edu.tr, trkkync@gmail.com, ugrlalihaydar@gmail.com*

Giriş: Eşcinsellik (homoseksüellik) bireyin hemcinsine duygusal ve cinsel yöneliminin olması olarak tanımlanmaktadır. Bu yönde bir yaklaşım genellikle sapkınlık olarak ifade edilmekte ve toplum içerisinde ön yargılar yaratmaktadır. Alanyazın incelendiğinde özellikle erkek sporcuların farklı yöndeki cinsel tercihlerini açıklamalarının sporculuk kariyerlerini olumsuz yönde etkilediği görülmektedir. Bu nedenle öncelikli olarak spor bilimleri fakültelerinde okuyan sporcu öğrencilerin eşcinsellik konusunda görüşlerinin alınmasının önemli olduğu düşünülmüştür.

Amaç: Bu çalışmanın amacı spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin eşcinsel sporculara karşı bakış açılarının farklı değişkenler açısından karşılaştırılması amaçlanmaktadır.

Yöntem: Araştırmanın Örneklemi: Araştırmanın evrenini 2016-2017 eğitim öğretim yılında bir kamu Üniversitesi'nin spor bilimleri fakültesi öğrencilerinden oluşmaktadır. Örneklem grubu ise spor bilimleri fakültesinin Beden Eğitimi Öğretmenliği (120) Spor Yöneticiliği Bölümü (120) Antrenörlük Eğitimi Bölümü (120) Rekrasyon Bölümü (120) öğrencileri olmak üzere toplam 480 öğrenci oluşturmaktadır.

Veri Toplama Aracı: Üniversite öğrencilerinin eşcinsel sporculara karşı bakış açılarının belirlenmesi amacı ile "Sporda Homofobi Ölçeği" kullanılmıştır (Saraç, 2016).

Verilerin Analizi: Üniversite öğrencilerinin bakış açıları arasında bir fark olup olmadığının belirlenmesi amacı ile ki-kare uygunluk testi uygulanmıştır

Sonuç ve Tartışma: Araştırmaya katılan öğrencilerin verdikleri yanıtlarda eşcinsel olduğunu açıklayan erkek sporcuya karşı düşünceleri incelendiğinde, cinsiyet, büyüdüğü yer, bölüm, sınıf düzeleri ve daha önce eşcinsel arkadaş olma durumlarında; eşcinsel olduğunu açıklayan kadın sporcuya karşı düşünceleri incelendiğinde ise, cinsiyet, büyünülen yer ve daha önce eşcinsel arkadaş olma durumlarında diğer spor taraftarlarının eşcinsel olduğunu açıklayan sporcuya karşı olan düşünceleri incelendiğinde ise yalnızca sınıf düzeyleri açısından farklılık olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Aktif veya popüler bir sporcu (erkek-kadın) eşcinsel olduğunu itiraf etmesi durumunda öğrencilerin kullandıkları olumlu ve olumsuz sıfatlar incelendiğinde; olumlu sıfatlarda cinsiyet değişkenin de dürüst ve cesaretli sıfatlarında, daha önce eşcinsel arkadaş olma durumlarına göre ise dürüst, cesaretli ve objektif sıfatlarında farklılık olduğu; olumsuz sıfatlarda ise, bölüm değişkeninde başkaldıran ve sınıf düzeyinde yanlış yönlendirilmiş olumsuz ifadesinde değişkenler arasında farklılık olduğu görülmüştür. Spor dallarına göre cinsel tercihini açıklayan sporcuya karşı taraftarların kabul edicilik düzeylerine yönelik düşünceler incelendiğinde cinsiyet, büyünülen yer, bölüm, sınıf, daha önce eşcinsel arkadaş olma değişkenleri açısından farklılıklar olduğu görülmüştür. Genel olarak öğrencilerin, eşcinsel sporculara bakış açıları değerlendirildiğinde öğrencilerin düşüncelerimde herhangi bir değişiklik olmazdı yönünde görüş bildirmeleri günümüzde tabu olarak bakılan eşcinsellik kavramına biraz daha olumlu olan bireyler oldukları düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Eşcinsel sporcular, homofobi, spor bilimleri fakültesi öğrencileri.

Comparison of University Students' Perspectives About Homosexual Athletes in Terms of Different Variables

Introduction: Homosexuality (homosexuality) is defined as the emotional and sexual orientation of the individual. In this respect this approach is often expressed as a heresy and creates prejudies within society. When literature analysed it is seen that especially men athletes declaration of their sexually different preference effects their sports career negatively. For this reason, it is thought that it is important to take the views of homosexuality of the athletes who are primarily in sports science faculties.

Purpose: The purpose of this study is to compare the perspectives of sports science faculties students toward homosexual athletes with different variables.

Method: Sample of the investigetion: The study's universe consists of students from the faculties of sport science at a public university in the 2016-2017 academic year. The sampling group is composed of 480 students including Physical Education Teacher Training Department (120) Sports Management Department (120) Coaching Training Department (120) Recreation Department (120) students of sports science faculty.

Data Collection Tools: Turkish version of "Homophobia in Sports Scale" was used to collect data (Saraç, 2016).

Data Analysis: Chi-square analysis was used to analyze the data.

Conclusion and Discussion: When considering the responses to the male athlete explaining that they were homosexual in the answers given by the students participating in the survey, the gender, the grown place, department, class level, and previous homosexual friendship when it is examined the thoughts about the female athlete who explains that it is gay, gender, the grown place and previous homosexual friendship, when it comes to the athleticism that explains that other sports fans are homosexuals, it is only the difference in terms of class levels.

When positive or negative adjectives used by students are examined when an active or popular athlete (male-female) confesses to being homosexual; in the positive adjectives the sex variable is also honest and courageous, there is a difference between honest, courageous and objective in the sense of being a homosexual friend before, in negative adjectives, it is seen that there is a difference between the variables in the negative expression which are rebuffed in the departmental variable and misdirected at the class level.

When considering the attitudes towards the acceptance level of the fans against the athlete who explain the sexual preference according to the sport branches, it is seen that there are differences in terms of gender, the grown place, department, class, before having homosexual friends.

Generally, when students' viewpoints of gay athletes evaluated, students' there would be no change in my mind opinion considered to be more positive individuals to the concept of homosexuality as taboo today.

Keywords: Homosexual Athletes, Homophobia, Sports Science Faculty's Students.

SB446

Cimnastikte Erkeklik Kimliğinin İnşası: Ebeveyn Görüşlerine Yönelik Nitel Bir Araştırma

[1]Tuğçe Alakurt, [1]İrem Kavasoğlu, [1]Eren Uluöz

[1]Cukurova Unıversıty, School Of Physıcal Educatıon And Sports, Adana

Email : *kavasogluirem@gmail.com, proferde@hotmail.com*

Erkekliğin yüceltildiği ataerkil kültürlerde hegemonik erkeklik değerlerinin üretilmesine ve yeniden inşasına dair güçlü beklentiler söz konusudur. Ataerkil toplumlarda birçok iş ya da faaliyet cinsiyete dayalı iş bölümü şeklinde sınıflandırılmakta ve böylelikle bazı pratikler erkeklere özgü bazıları ise kadınlara özgü olarak algılanmaktadır. Bu toplumsal bakış açısı spor ortamında da kendisini güçlü şekilde göstermektedir. Örneğin futbol, güreş, boks ve halter gibi spor dallarının erkek sporu olarak algılanmakta ve dallarında kadınlar ayrımcılık yaşamaktadır. Buna karşılık bale, jimnastik, voleybol gibi sporlar ise kadın sporu olarak görülmektedir ve bu branşlardaki erkekler cinsiyetçi ve homofobik tepkilerle karşılaşmaktadır. Her iki durumda da olumsuz tepkiler ortaya çıksa da erkeklerin kadınsı sporlardaki deneyimlerine odaklanan çalışmaların azlığı dikkat çekmektedir (1-4). Cimnastik, tüm dünyada ve ülkemizde kadınlar için uygun görülen bir spordur. Bu çalışmanın amacı ise oğlan çocukları cimnastik yapan ebeveynlerin deneyimlerini toplumsal cinsiyet perspektifinden incelemektir. Nitel araştırma yaklaşımlarından fenomenolojinin kullanıldığı bu araştırmada, veriler bireysel görüşmeler yoluyla elde edilmiştir. Araştırmadan elde edilen veriler içerik analizi yöntemi ile analiz edilmiştir (5). Araştırmanın katılımcılarını üç baba beş anne olmak üzere toplam sekiz ebeveyn oluşturmuştur. Araştırmanın bulgularına göre, ebeveynler cimnastiğin oğlan çocukları için de uygun olan bir branş olduğunu düşünmektedirler. Fakat katılımcılar, kız çocukları için futbol ve güreş gibi maskülen branşları yakıştırmamaktadırlar. Ebeveynler yakın çevrelerinden çocuklarını cimnastiğe yönlendirmelerine yönelik olumsuz yorumlar almadıklarının altını çizmişlerdir. Bununla birlikte toplumda oğlan çocuklarının jimnastik yapması hakkında cinsiyetçi bakışın hakim olduğunu belirtmişlerdir. Buna rağmen kendi çocuklarının cimnastik deneyimlerinin diğer çocuklar ve ebeveynler üzerinde teşvik edici rolü olduğunu düşünmektedirler. Sonuç olarak spor, hem toplumsal cinsiyet kalıpyargılarının sürdürülmesinde hem de bu kalıpyargıların çözülmesinde önemli bir araçtır. Araştırma sonuçları araştırmaya katılan ebeveynlerin konu ile ilgili toplumsal yargıların aksine çocuklarını kadın sporu olarak görülen cimnastik sporuna yönlendirme konusunda destekledikleri göstermektedir. Ailelerin çocuklarını spora yönlendirirken toplumsal önyargılardan sıyrılarak karar vermelerinin spora katılımda cinsiyet ayrımcılığını azaltmaya katkı sağlayabileceği düşünülebilir.

Anahtar Kelimeler: Toplumsal cinsiyet, ataerki, hegemonik erkeklik, spor, cimnastik.

1. Koca C. (2006). Beden Eğitimi ve Spor Alaninda Toplumsal Cinsiyet İlişkileri. Spor Bilimleri Dergisi, 17(2), 81-99. 2. Pfister, G. (2008). Equality and social missions: Muslim women and their opportunities to participate in sport and physical activities. Hacettepe J Sport Sci, 19, 250-260. 3. Emir, E. Karaçam, M. Ş. & Koca, C. (2016). Kadın Boksörler: Boks Ringinde ve Ringin Dışında Sürekli Eldiven Giymek. Spor Bilimleri Dergisi Hacettepe, 26 (4), 136–153. 4. Kavasoğlu, İ. ve Yaşar, M. (2016). Toplumsal cinsiyet normlarının dışındaki sporcular. Spor Bilimleri Dergisi Hacettepe, 27(3): 118-132. 5. Yildirim, A., & Simsek, H. (2008). Nitel arastirma yontemleri. Ankara: Seçkin Yayinevi.

Construction Of Masculinity in Gymnastics: A Qualitative Research On Parental Opinions

In patriarchal cultures in which masculinity is exalted, there are strong expectations about the production and restructuring of hegemonic masculinity values. In patriarchal societies, many businesses or activities are categorized as sex-based work departments, so that some practices are perceived as male specific and others as female specific. This social point of view also shows itself strongly in the sports environment. For example, sports such as football, wrestling, boxing and weightlifting are perceived as male sports and women are discriminated against in their branches. On the other hand, sports such as ballet, gymnastics and volleyball are seen as women's sport, and the men in these branches are faced with sexist and homophobic reactions. Although negative reactions occur in both cases, the lack of studies focusing on the experiences of men in feminine sports draws attention (1-4). Gymnastics is a suitable sport for women all over the world and our country. The purpose of this study is to examine the experiences of parents who make boys gymnastics from a gender perspective. In this research using phenomenology from qualitative research approaches, the data were obtained through individual interviews. The data obtained from the study were analyzed by the content analysis method (5). The participants of the study consisted of a total of eight parents including three fathers and five mothers.

According to the findings of the research, parents think that gymnast is a branch suitable for boys. But the participants do not match the masculine branches such as football and wrestling for girls. Parents underlined that they did not receive any negative comments from their immediate surroundings to direct their children to gymnastics. Nevertheless, they pointed out that boys in society have a gendered view of gymnastics. Nevertheless, they think that their children's gymnastic experience has an incentive role to play with other children and parents. As a result, sport is an important tool both in the maintenance of gender stereotypes and in the resolution of these stereotypes. The results of the research show that the parents who participated in the research support their children in directing them to gym sports, which is seen as women's sports, as opposed to the social judgments related to the subject. It can be thought that the decision to withdraw from the social prejudices of the families of their children as they lead to the spore may contribute to reducing gender discrimination in the participation of the spore.

Keywords: Gender, patriarchy, hegemonic masculinity, sports, gymnastics.

1. Koca C. (2006). Beden Eğitimi ve Spor Alaninda Toplumsal Cinsiyet İlişkileri. Spor Bilimleri Dergisi, 17(2), 81-99. 2. Pfister, G. (2008). Equality and social missions: Muslim women and their opportunities to participate in sport and physical activities. Hacettepe J Sport Sci, 19, 250-260. 3. Emir, E. Karaçam, M. Ş. & Koca, C. (2016). Kadın Boksörler: Boks Ringinde ve Ringin Dışında Sürekli Eldiven Giymek. Spor Bilimleri Dergisi Hacettepe, 26 (4), 136–153. 4. Kavasoğlu, İ. ve Yaşar, M. (2016). Toplumsal cinsiyet normlarının dışındaki sporcular. Spor Bilimleri Dergisi Hacettepe, 27(3): 118-132. 5. Yildirim, A., & Simsek, H. (2008). Nitel arastirma yontemleri. Ankara: Seçkin Yayinevi.

ENGELLİLERDE BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR / PHYSICAL EDUCATION AND SPORTS TEACHING FOR THE DISABLED

SB40

Denge ve Kuvvet Antrenman Programının Zihinsel Engelli Lerdeki Etkileri

***[1]Ahmet Çiftçi*, [2]Cem Şeref Bediz**

[1]Dokuz Eylül Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, İzmir
[2]Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Spor Fizyolojisi Bilim Dalı, İzmir

***Email :** ahmetciftci979@hotmail.com, cem.bediz@gmail.com*

Amaç: Zihinsel engelli bireylerin kuvvet ve dengeleri engelli olmayanlara göre daha düşüktür. Kuvvet ve denge düşüklüğü hareket yeteneğini ve günlük iş yapabilme becerisini olumsuz etkileyebilen faktörlerdir. Bu araştırmanın amacı; kuvvet ve denge egzersiz programının eğitilebilir düzeyde zihinsel engelli bireylerin kuvvet, denge, sürat, esneklik gibi motor becerilerin geliştirilmesi üzerine etkisini incelemektir.

Yöntem: Bu çalışma T.C. MEB İzmir Çiğli Atatürk Organize Sanayi Bölgesi Özel Eğitim İş Uygulama Merkezinde eğitim alan orta ve ağır düzeyde zihinsel engelli öğrencilerde yapılmıştır. 13-24 yaş arası kadın ve erkek öğrencilerden 32 gönüllü katılmıştır. Katılımcılardan 16 kişi uygulama grubu 16 kişi kontrol grubu olarak ayrılmıştır. Bu araştırmaya katılan bireylerin antropometrik (boy uzunluğu, vücut ağırlığı, vücut kütle indeksi ve vücut yağ oranı) ölçümleri alınmıştır. Motor becerilerini ölçmek için "Eurofit Special" testi (kuvvet, hız, denge ve esneklik ölçen test bataryası) uygulanmıştır. Bu test bataryasına ek olarak, statik denge için "SLST" (Single Leg Stance Test)" ve genel kuvvet testi DGA (Durarak Geriye Atma) uygulanmıştır. Uygulama grubuna sekiz hafta süre ile haftada iki gün, birer saat özel hazırlanmış kuvvet ve denge egzersizleri programı uygulanmıştır. Kontrol grubu ise aynı sürede oyun oynamışlardır. Egzersiz programının sonunda kuvvet ve denge ölçen testler tekrarlanmıştır. Verilerin çözümlenmesinde Windows için SPSS 21 istatistik paket programı kullanılmıştır. Dengeli dağılım göstermeyen grup verileri için "Wilcoxon" testi kullanılmıştır. Grup içi egzersiz öncesi ve sonrası farkı için "Samples Paired-t test" ve gruplar arası verilerin karşılaştırılmasında "Independent-Sample t" test kullanılmıştır. İstatistiksel anlamlılık düzeyi $p \leq 0.05$ olarak alınmıştır.

Bulgular: Sekiz haftalık kuvvet ve denge egzersiz programı sonunda uygulama grubunda göğüs pas kuvvetinde anlamlılığa yakın, genel kuvvet ve esneklik ölçümlerinde istatistiksel anlamlı gelişme olduğu belirlenmiştir ($P \leq 0,05$). Kontrol grubunda sadece göğüs pas ölçümlerinde anlamlı artış saptanmıştır. Sonuç: Sekiz haftalık kuvvet ve denge becerisini içeren antrenman programı zihinsel engelli bireylerin kuvvet ve esnekliklerine olumlu katkı sağlamıştır.

Anahtar Sözcükler: Zihinsel Engelli, Kuvvet, Denge, Antrenman

Effects Of The Balance And Strength Training Program in Individuals With Intellectual Disability

Objective: The strengths and balances of intellectual disability individuals are lower than those without disabilities. Low strength and balance are the factors that can adversely affect the ability to move and the ability to do daily work. The purpose of this research was to investigate the effeccts of strength and balance training program on the development of motor skills such as strength, balance, speed, flexibility of the intellectual disability individuals at trainable level. Method: This study was carried out on moderate and severely intellectual disability students studying at "T.C. MEB Izmir Çiğli Atatürk Organize Sanayi Bölgesi Özel Eğitim Iş Uygulama Merkezi". Thirty-two male and female students between 13 and 24 years old participated. Participants were divided into two groups of 16 members, as control group and practice group. Participants' antropometric (height, body weight, body mass index and body fat ratio) measurements were taken. The "Eurofit Special" test (the test battery for measuring strength, speed, stability and flexibility) was applied to measure motor skills. In addition to this test battery, the "SLST (Single Leg Stance Test)" for static balance and the general strength test OHT (Over Head Throws) were applied. For the practice group, a special strength and balance exercise program was applied for an hour a day and two days a week for eight weeks.

The control group played games during the same period. At the end of the exercise program, the strength and balance tests were repeated. SPSS 21 statistical package program for Windows was used to analyze the data. "Wilcoxon" test was used for group data without balanced distribution. For the difference between before and after in-group exercise, "Samples Paired-t test" and for the comparison between groups "Independent- Sample t test" was used. Statistical significance level was taken as $p \leq 0.05$. Results: At the end of the eight-week exercise program of strength and balance, it was determined that there was a statistically significant improvement in general strength, chest pass strength and flexibility measurements in the practice group ($P \leq 0,05$). In the control group only a significant increase in chest pass was determined. Conclusion: The training program, which includes eight weeks of strength and balance skills, has contributed positively to the strength and flexibility of individuals with intellectual disabilities.

Keywords: Intellectual Disability, Balance, Strength, Training

SB45

Görme Engelliler Spor Federasyonu İl Temsilcilerinin Bakış Açısına Göre Sportif Eğilim ve Sorunlara Yönelik Beklentilerin İncelenmesi

[1]Nesil Özbay Özen

[1]Ankara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Ankara

Email : *nesilozbay@hotmail.com*

Giriş ve Amaç: Rehabilitif, rekreatif ve performans boyutu ile spor, engeli olan ve olmayan bireyleri içine alan önemli bir olgudur. Bu bağlamda; görme engelli bireyler için spor, sağlıklı ve bağımsız yaşam için gerekli olan lokomotor becerileri geliştirmeyi sağlayan önemli araçlardan biridir(1). Sportif aktivite; engelli bireyin kendi başına bir başarı elde etmesiyle kendine güvenini olumlu yönde etkileyerek, sosyal yaşama entegre olmasına önemli ölçüde katkı sağlar(2) ve engelli bireylere gerekli beceriler kazandırıldığında, sosyal ve fiziki çevrede bazı değişikliğe gidildiğinde engellilik durumunun yarattığı sorunlar asgariye inebilmektedir(3). Ülkemizde, görmede zorluk yaşayan ya da hiç görmeyenlerin oranı %1,4(4)olmakla birlikte, Ulusal Engelliler Veri Tabanına kayıtlı engellilerin %8,4'ünü görme engelliler oluşturmaktadır(5). Nicel anlamda önemli yer teşkil eden görme engelli bireylerin, sportif eğilim ve sorunlarına yönelik beklentilerinin saptanmasında, Görme Engelliler Spor Federasyonunun illerdeki temsilcilerinin perspektiflerinden herhangi bir araştırmaya rastlanmamıştır. Bu kapsamda araştırma; İl Temsilcilerinin bakış açısına göre görme engellilerin sportif aktivitelere eğilim ve sorunlarına yönelik beklentilerinin belirlenmesi amacıyla yapılmıştır. Yöntem: Araştırmada amaçsal örnekleme yöntemlerinden ölçüt örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Bu kapsamda; her coğrafi bölgeden bir ilin Görme Engelliler Spor Federasyonu Temsilcisi olmak üzere 7 il temsilcisi araştırmanın örneklemini oluşturmuştur. İllerinde bulunan görme engelli bireylerin sportif aktivitelere eğilimlerinin ve spor alanında beklentilerinin anlaşılmasına yönelik nitel araştırma yöntemi çerçevesinde yarı yapılandırılmış görüşme yöntemi kullanılmıştır. Elde edilen veriler içerik analizi yöntemiyle analiz edilmiştir. Bulgular: Araştırma kapsamında yapılan görüşme bulgularında; görme engelli bireylerin illerinde spora aktif katılımlarının oldukça düşük düzeyde olduğu, bunun temel nedeninin ailelerin olumsuz tutumlarından ve bireylerin engellerinden ötürü spor aktivitesini gerçekleştiremeyeceği düşüncesinden kaynaklandığı, spor aktivitesine katılım sağlayanların ise; en fazla atletizm, goalball, futbol-futsal branşlarını tercih ettiği, söz konusu spor branşlarını yapılabilirliği kolay olmasından ve branşı öğretebilecek antrenörü temin edebilmelerinden seçtikleri, spor yapmalarının başlıca nedenlerinin serbest zamanlarını sosyalleşerek değerlendirmek ve sportif başarı elde etmek olduğu anlaşılmaktadır. Bunların yanı sıra; spor branşlarında ciddi anlamda antrenör eksikliği olduğu, görme engellilere yönelik spor tesislerinin olmadığı, bu yüzden de Gençlik Hizmetleri ve Spor İl Müdürlüklerinin tesislerini kullandıkları, fakat; bu tesislerde de engellilere yönelik düzenlemelere gidilmediği, müsabakalara giderken ödenen harcırahların yetersiz olduğu, araç tahsisinin olmamasından dolayı spor tesisine ya da il dışında gerçekleşen müsabakalara kendi imkanları ölçüsünde ulaşım sağladıkları görülmektedir.

Sonuç: Görme Engelliler Spor Federasyonu temsilcilerinin illerinde antrenör, spor tesisi ve ulaşım eksikliğinin oluşu ve maddi kaynakların yetersizliği gibi sorunların görme engellilerde sporun hem nitelik hem de nicelik olarak gelişimini önemli ölçüde etkilediği ve söz konusu dezavantajlı konumlarını iyileştirmeye yönelik çalışmaların başta Gençlik ve Spor Bakanlığı ve Yerel Yönetimlerce yapılması gerektiği sonucunda görüş birliği içerisinde oldukları görülmektedir. Anahtar Kelimeler: Görme Engelliler, Sportif Eğilim, Beklenti

Kaynaklar: 1. Houwen, S., Hartman, E., Visscher, C. (2009). Physical Activity and Motor Skills in Children with and Without Visual İmpairments. Medicine and Science in Sport and Exercise, 103-109. 2. Coakley, J.J, Dunning, E. (2000). Handbook of Sports Studies. Sage Publication, London, Thousand Oaks, Nem Delhi. 3. Cavkaytar, A. (2014). Özel Eğitime Gereksinim Duyan Çocuklar ve Özel Eğitim. Pegem Akademi Yayıncılık, Ankara, 2-21. 4. Türkiye İstatistik Kurumu, "Dünya Nüfus Günü,2015". Haber Bülteni,06 Temmuz 2015,Sayı:18617, www.tuik.gov.tr. Erişim Tarihi: 26 Temmuz 2017. 5. Türkiye İstatistik Kurumu, "Özürlülerin Sorun ve Beklentilerini Araştırması,2010". Haber Bülteni, 07 Nisan 2017, www.tuik.gov.tr. Erişim Tarihi: 10 Temmuz 2017.

Analysis Of Sportive Inclinations and Of Expections For The Problems According To The Provincial Representatives Of Sports Federation Of The Visually Impaired

Introduction and Purpose: Sport is a significant phenomenon which embraces the disabled and non-disabled people with its rehabilitative, recreative and performance dimensions. In this context, sport is one of the significant means which helps the visually impaired to improve their locomotor skills required for a healthy and independent life (1). Sportive activity positively affects the self-confidence of a disabled person in consequence of the individual's achievement obtained by itself, and to a great extent, helps the individual to be integrated to social life (2). When necessary skills are acquired and when certain changes are implemented in social and physical lives, the problems incurred by disability can be minimized (3).There is no research made according to the perspectives of the provincial representatives of Sports Federation of the Visually Disabled for the determination of sportive inclinations and of the expectations for the problems of the disabled who have an important place, quantitatively(4,5). This way, this research is conducted for the determination of the inclination of the disabled towards sportive activities and the expectations for their problems according to the perspective of the Provincial Representatives.

Method: In the study, criterion sampling was used among the purposive sampling methods.7 provincial representatives were chosen as the sample of the research and the selection was performed to include a Representative of Sports Federation of the Visually Impaired from a city of each geographical region of Turkey. Semi-structured interview was used as the method. The data obtained were analyzed with content analysis method. Findings: it is understood that the visually impaired had quite low levels of active participation in sports in their cities, that the main reasons for this are the negative approaches of their families and the opinions of the individuals that they cannot carry out a sportive activity due to their impairment, that those who do sports chose mostly athletics, goalball and football-futsal for these are easy to play and coaches to train on these branches are easy to find, that the most important factor for their participation in sports is to spend their spare times socializing and to get sportive achievement. Besides, it is also observed that there is a serious insufficiency in the number of coaches for various sports branches, that, for this reason, they use the facilities of Provincial Directorates of Sports and Youth Services but there are no arrangements made in these facilities for the disabled, that travel pays received for events are insufficient, that since no vehicles are allotted, the disabled travel with their own means in order to travel to sports facility and to the events in other cities.

Result: It is observed that problems such as the insufficiency in coaches, sports facilities and transportation in the cities from where the representatives of the Sports Federation of the Visually Impaired were chosen and the lack of financial sources greatly affects the improvement of sports for the visually impaired, both qualitatively and quantitavely. It is also found out that the representatives have consensus in the fact that the works to alter the disadvantageous situation should be made bytheMinistryofandSportsandbyLocalAdministrations.

SB54

Serebral Palsili Bireylerde Video Oyunlarına Dayanan Aerobik Antrenmanın Fiziksel ve Bilişsel Etkileri

***[1]Yasin Ak*, [2]Cem Şeref Bediz**

[1]Kastamonu Üniversitesi Çatalzeytin Meslek Yüksekokulu, Kastamonu
[2]Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Spor Fizyolojisi Bilim Dalı, İzmir

***Email :** yasinak@kastamonu.edu.tr, cem.bediz@gmail.com*

Amaç: Bu çalışmada interaktif video oyunu ağırlıklı antrenman programının spastik serebral palsili (SP) çocukların bedensel uygunlukları ve yönetici işlevleri üzerindeki etkileri araştırılmıştır. Yöntem: On spastik SP'li çocuk ve yetişkin (10-18 yaş; 3 kız 7 erkek) çalışmaya katılmıştır. Bu katılımcılar 12 hafta boyunca fonksiyonel aerobik antrenman programına dahil edilmiştir. Antrenman programı koşma, kısa mesafede depar atma, zıplama gibi aktivitelerden ve interaktif bir video oyunundan oluşmaktadır. Video oyunu ticari olarak bulunan bir oyun konsolundan kullanılmıştır. Antrenman programı haftada iki kez olmak üzere her seans 45 dakika olacak şekilde uygulanmıştır. Aerobik bedensel uygunluğu değerlendirmek için Astrand Bisiklet Ergometresi Testi ile VO2maks ölçümü; dikkat ve yönetici işlevleri değerlendirmek için Simon Testi ve İşaretleme Testi 12 haftalık fonksiyonel aerobik antrenman programı öncesinde ve sonrasında uygulanmıştır.

Bulgular: 12 haftalık aerobik antrenman programı sonucunda SP'li çocukların aerobik güç düzeylerinde anlamlı ölçüde artış saptanmıştır (VO2maks: ilk test: 30,2±9,7 mL.kg-1.dk-1, son test: 32,3±9,8 mL.kg-1.dk-1) (P<0,05). Anlamlı gelişmeler İşaretleme Testinde de sağlanmıştır. İşaretlenen doğru sayısında anlamlı artma; atlanan hedef sayısında da anlamlı azalma meydana gelmiştir. Ön testte doğru sayısı 225,3±9,5, son testte ise 233,5±5,4 olmuştur (P=0,001). Atlanan hedef sayısı ön testte 14,7±9,5; son testte ise 6,7±5,6 olmuştur (P=0,001). Simon Testi sonuçlarında antrenman dönemi sonunda anlamlı bir fark bulunmamıştır.

Sonuç: 12 haftalık fonksiyonel aerobik antrenman programı spastik SP'li bireylerin aerobik güç düzeylerini olumlu yönde etkilemiştir. Aynı zamanda dikkat ve yönetici işlevler gibi birtakım bilişsel işlevlerin skorlarında da anlamlı artış olduğu görülmüştür. Bu da aerobik antrenman programının, birtakım bilişsel işlevleri geliştirebileceğini düşündürmüştür. Antrenmanların video oyunu şeklinde uygulanması katılımı kolaylaştırmıştır.

Anahtar Sözcükler: Serebral Palsi, Aerobik Antrenman, Bilişsel İşlevler, Dikkat, Yönetici İşlevler

Physical and Cognitive Effects Of Video Games Based Aerobic Training in Individuals With Cerebral Palsy

Objective: In this study we aimed to determine how video-game based aerobic training program will affect aerobic fitness and cognition in children with spastic serebral palsy.

Method: We applied a video-game based functional aerobic training program for 12 weeks to 10 children with spastic CP whose ages ranged from 10 to 18. Training program is applied twice a week and consisted of an interactive video game (provided from a commercial game console), running, jumping, changing body direction while running. Each session lasted for 45 minutes. Before and after the training program, we measured their aerobic fitness levels using a cycle ergometer. We also evaluated their attention and executive functions with the Cancellation Test and Simon Test.

Results: After a 12 week aerobic training program, physical fitness levels of the participants increased significantly. (VO2max; pretest:30,2±9,7 mL.kg-1.dk-1posttest:32,3±9,8 mL.kg-1.dk-1) (p<0,05).There were significant improvements in the Cancellation Test too. Number of overall correct marks increased and the number of skipped targets decreased significantly (correct marks; pretest:225,3±9,5, posttest:233,5±5,4) (skipped targets; pretest:14±9,5, posttest:6,7±5,6) (p=0,001).

Conclusion: All findings show us that at least 12 week aerobic training program may increase aerobic fitness levels and improve cognition in children with CP. Video games facilitated the attendance of the participants.

Keywords: Cerebral palsy, aerobic training, cognition, attention, executive function

SB100

Sekiz Haftalık İnterval Ve Aerobik Antrenmanın İşitme Engelli Basketbolcularda, Sprint Sürati, Yatay Sıçrama ve Esneklik Parametrelerine Etkisi

[1]İbrahim Kurt, [2]Mehmet Akbulut, [3]Mustafa Kemal Kurt

[1]MEB. Hareket Ve Antrenman Bilim Uzmanı, Antrenör, Samsun
[2]Samsun Engelliler Federasyonu, Engellilerde Spor ve Proje Uzmanı, Samsun
[3]Rugbi Milli Sporcu, Kross-fit Kondisyoner, Beşiktaş, İstanbul

Email : *ibrahimkurt2000@hotmail.com, makbulut55@gmail.com, mustafakemalkurt@windowslive.com*

Giriş: Güncel bir sportif oyun dalı olan basketbolda başarılı olmak için amaca uygun özelliklerin geliştirilmiş olması gereklidir. Basketbol, açık becerileri içeren ve kısa süreli yüksek şiddetli kesintili aktivitelerden oluşan, anaerobik ve aerobik egzersizlerin birlikte ve ard arda kullanıldığı kuvvet, sürat, dayanıklılık, esneklik, koordinasyon, çabukluk ve denge gibi faktörlerin iç içe bulunduğu bir spor dalıdır.

Enerji sistemleri açısından bakıldığında basketbolun yaklaşık %80'i anaerobik, %20'si aerobik enerji metabolzmasına sahiptir. Görüldüğü üzere, çok sayıda spor türünde olduğu gibi basketbolda da anaerobik performans antrenmanın önemli bir bileşeni olmakla birlikte, yenilenmenin önemi ve başarılı bir verimin uzun süre devam ettirilmesi bakımından anaerobik antrenmanların ardından antrenman programına aerobik çalışmaların dahil edilmesi gerekir.

Amaç: 8 Haftalık interval ve aerobik antrenman programının, işitme engelli erkek basketbolcularda, sprint sürati, yatay sıçrama ve esneklik parametrelerine etkisini incelemek amacıyla yapılmıştır.

Metod: Araştırma ve makale yazımı, Kasım-2016, Mart-2017 tarihleri arasında Samsun'da yapılmıştır. Çalışmaya, spor kulüplerinde, Samsun Özel Eğitim Meslek Lisesi öğrencisi olup kendi okul ve spor kulüplerinde faaliyet gösteren 15-19 yaş 32 işitme engelli erkek basketbolcu gönüllü katılmıştır.

Araştırma, kontrol gruplu ön ve son test model şeklinde dizayn edilmiştir. Katılımcılar, deney (16), kontrol (16) gruplarından teşkil edilmiştir. Denekler, kendi okul ve spor kulüplerinde düzenli olarak antrenmanlara devam ederken, deney grubuna ayrıca sekiz hafta süre ile içeriği önceden belirlenmiş interval ve aerobik antrenman yaptırılmıştır. Çalışma protokolü öncesinde ve sonrasında iki ölçüm alınmıştır. Deneklerin yaşları nüfus kayıtlarına göre, antrenman yaşları lisanslı olarak faaliyet gösterdikleri süre yıl olarak; boy, ağırlık, 30 metre sprint sürati, yatay sıçrama ve esneklik parametrelerinin belirlenmesi, bu hususta bilimsel geçerliliği kabul edilmiş alan testleri ile yapılmıştır. İstatistiksel analizde, anlamlılık düzeyi α=0.05 alınmıştır. Grup içi değerlendirmede, eşleştirilmiş "t" testi, gruplar arası değerlendirmede bağımsız "t" testi kullanılmıştır.

Bulgular: Deneklerin bazı fiziksel ölçüm parametrelerinin ortalama ve standart sapma değerleri; Yaş: A grubu (17.06±1.29) yıl, B grubu (17.19±1.8) yıldır. Boy: A grubu (174.63±9.89) cm. B grubu (173.94±7.12) cm'dir. Vücut ağırlığı: A grubu (63.21±11.22) kg., B grubu (64.58±11.64) kg'dır. Antrenman yaşı: A grubu (2.69±1.63) yıl, B grubu (2.75±1.61) yıldır. Deney ve kontrol gruplarının karşılaştırılmasında, deneklerin yaş, boy, vücut ağırlığı ve antrenman yaşları arasında istatistiksel olarak fark bulunmamıştır ($p>0,05$). Uygulanan sekiz haftalık çalışma protokolü sonucunda, deney grubunun vücut ağırlığında azalma ($p<0,01$), 30 metre sprint süratinde gelişme (iyileşme) ($p<0,01$), yatay sıçrama uzunluğunda artış (iyileşme) ($p<0,01$) meydana gelmiştir. Esneklik parametresinde ise anlamlı değişme olmamıştır ($p>0,05$).

Kontrol grubunun, vücut ağırlığında aritmetiksel olarak bir miktar artış olmuşsa da, anlamlı bulunmamıştır ($p>0,05$). Yatay sıçrama uzunluğu, 30 metre sprint sürati ve esneklik değişkenlerinde de anlamlı fark bulunmamıştır ($p>0,05$). Tartışma ve sonuç: Çalışmamız ilgili literatür ile benzerlik gösterir. Fakat, mevcut litertür çalışmaları sağlam sporcular üzerinde yapılmış çalışmalardır. Çalışmamızda, 15-19 yaş grubu işitme engelli basketbolculara, aynı antrenman birimi içinde uygulanan interval ve aerobik antrenman programlarının, deneklerin vücut ağırlığı, yatay sıçrama, 30 metre sprint sürati değişkenlerinde anlamlı etkisinin olduğu tespit edilmiştir.

Buna göre, sekiz hafta süre ile, doğru ve yöntemli olarak uygulanan yüksek şiddetli interval ve aerobik antrenmanların, işitme engelli erkek basketbolcuların söz konusu parametrelerinin gelişiminde etkili ve yararlı bir antrenman yöntemi olarak kullanılabileceği söylenebilir.

Anahtar kelimeler: İşitme Engelli, Basketbol, İnterval, Aerobik, Sprint, Esneklik

The effects of eight week interval and aerobic training on the sprint speed, horizontal jump and flexibility parameters among hearing impaired basketball players

Introduction and aims: Anaerobic performance is an important component of training basketball. In terms of energy systems, approximately 80% are anaerobic and 20% have aerobic energy metabolism. However, after the anaerobic training, aerobic exercises should be included in the training program, in order to ensure the renewal's prosperity and successful outcome for a long time.

The purpose of the study was to investigate the effect of interval and aerobic training program on the sprint speed, horizontal jump and flexibility parameters among hearing impaired male basketball players at the age of 15-19.

Method: The study was carried out in Samsun in November 2016 and Mach, 2017. 32 hearing impaired male basketball players at the age of 15-19 studying in Samsun (a special education secondary vocational school) and playing for local and school teams participated in the study. The participants were divided in to two as experiment (n:16) and control (n:16). The experiment group was made to take interval and aerobic training for 8 weeks, the content of which had been determined before hand while the participants attended their trainings in their local and school teams. Two assessments were carried out in specified parameters for both groups at the beginning and end of the study.

In statistical analysis, meaning level was selected as α=0.05. Paired sample t-test for within group analysis and independent sample t-test for between group analysis.

Findings: The average values of participants' some physical measurement parameters: age: group-A (16.64±1.08) year, group-B (17.5±1.22) year. Length: group-A (175.64±5.24) cm. group-B (175.07±6.06) cm. Weighth: group-A (66.54±17.02) kg., group-B (67.27±16.93) kg. Experience: group-A (2.78±1.67) year, group-B (2.71±1.32) year. There is no significant difference between age, training age, leghth and weight (p>0,05).

At the end of the 8 week practice, a meaningful difference was found in the variables like body weights, sprint speed and horizontal jumping of the subjects who were made to take interval and aerobic practices apart from their regular basketball trainings (p<0,01).

As a result of the analysis and testing data, the experimental group, significant decrease in body weight, sprint speed and horizontal jumping values increase (p<0,01), flexibility test there is no significant improvement (p>0,05).

In the data of the control group, body weight, sprint speed, horizontal jump and flexibility did not change significantly (p>0,05). In conclusion, it was found that the eight week interval and aerobic training applied along with the regular basketball trainings has a meaningful effect among male basketball players at the age of 15-19 on the parameters like body weights, sprint speed, horizontal jumping, of the subjects. In the light of these findings it can be said that interval and aerobic trainings when applied properly can be used as an effective and useful training method to enhance the parameters in question.

In the light of these findings it can be said that interval and aerobic training when applied properly can be used as an effective and useful training method to enhance the parameters in question.

Keywords: Hearing İmpaired, Basketball, İnterval, Aerobic, Sprint, Horizontal Jump, Flexibility

SB159

Görme ve İşitme Engelli Öğrencilerin Beden Eğitimi ve Spor Dersine Yönelik Sorunlarının İncelenmesi

***[1]Şehmus Aslan*, [1]Eyüp Yıldız**

[1]Pamukkale Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Denizli

Email : *sehmus1@hotmail.com,*

Giriş: Spor toplumun her kesimini ilgilendiren bir olgu haline gelmiştir. Beden eğitimi ve spor uygulamalarının önemi sporun bireye kazandırdığı nitelikler göz önüne alındığında kendine yeten bir birey olarak yaşamın devamlılığını sağlama ve toplumsal uyum yönüyle önem taşıdığını söylenebiliriz.

Amaç: Bu araştırmanın amacı, görme ve işitme engelli öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersine yönelik uygulamalarda karşılaştıkları sorunları belirlemektir. Metod: Çalışmanın örneklemini 10 ve 18 yaşları arasında değişen 192 görme ve iştme engelli birey oluşturdu. Bireylerin beden eğitimi ve spor dersine yönelik uygulamada karşılaştıkları sorunları belirlemek için Karahan ve Kuru (2015) tarafından geliştirilen "Engelliler Beden Eğitimi ve Spor Dersi Sorunlar Ölçeği" (EBESSO) kullanılmıştır. 5'li Likert tipi 22 maddeden oluşan ölçeğin 3 alt boyutu (Sosyal Çevre, Ders İşlenişi ve Fiziki Çevre) bulunmaktadır. Ölçeğin Cronbach alpha değeri 0.75'dir. İstatistiksel analiz olarak Betimsel istatistik ve Mann-Whitney U testi kullanıldı.

Bulgular: Katılımcıların 85'i (%44,3) kadın, 107'si (%55,7) erkektir. Kadın katılımcıların yaş ortalaması 13,48±0,27 yıl ve erkek katılımcıların yaş ortalaması 13,15±0,24 yıldır. Katılımcıların 81'i (%42,2) işitme engelli ve 111'i (%57,8) görme engellidir. Katılımcıların 142'si (74,0) doğuştan engelli, 50'si ise (%26,0) doğum sonrası engellidir. Kadın ve erkek engellilerin (EBESSO) Sosyal Çevre, Ders İşlenişi ve Fiziki Çevre alt boyutu puanları arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir fark bulunmadı ($p>0.05$). İşitme ve görme engellilerde Sosyal Çevre, ve Fiziki Çevre alt boyutu puanları arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir fark bulunmadı ($p>0.05$). Ancak işitme engelli bireylerin ders İşlenişi alt boyutu puanları, görme engelli bireylerin puanlarından daha yüksek çıkmıştır ve aralarında istatistiksel açıdan anlamlı bir fark bulunmuştur ($p<0.05$).

Sonuç ve Tartışma: Araştırma sonucuna göre, öğrencilerin karşılaştıkları sorunlar yüksek oranda ders işlenişi kaynaklı olarak ortaya çıktığı bulunmuştur. Özel eğitime ihtiyacı olan birey eğitimi için "uygun eğitim" programları hazırlamalıdır. Uygun eğitim programlarının ise; beden eğitimi ve spor uygulamalarının önemi göz önüne alındığında engelli bireyler kendine yeten bir birey olarak yaşamın devamlılığını sağlama ve toplumsal uyum yönüyle bütünleşmelidir.

Anahtar kelimeler: Engelli, Görme, İşitme, Beden eğitimi ve spor, sorunlar

Examination of the Problems of Vision and Hearing-Impaired Students About Physical Education and Sports Course

Introduction: Sports has become a phenomenon that deals with every segment of the society. Considering the qualities that physical education and sports practices bring to the sport, it can be said that it is important to ensure the continuity of life as a self-sufficient individual and to have social harmony.

Purpose: The purpose of this research is to identify problems faced by students with visual and hearing impairments in practice for physical education and sports lessons. Method: The sample of the study consisted of 192 persons with visual impairment and impaired ability, aged between 10 and 18 years. The "Disability Physical Education and Sport Instructional Problem Scale" (EBESSO) developed by Karahan and Kuru (2015) was used to determine the problems faced by individuals in the practice of physical education and sports lessons. There are 3 sub-dimensions (social environment, lesson process and physical environment) of the scale consisting of 5 items of Likert type 22 items. The Cronbach alpha value of your scale is 0.75. Descriptive statistics and Mann-Whitney U test were used as statistical analysis.

Results: 85 (44.3%) of the participants were female and 107 (55.7%) were male. The average age of female participants is 13.48 ± 0.27 years and the average age of male participants is 13.15 ± 0.24 years. 81 of the participants (42.2%) were hearing impaired and 111 (57.8%) were sight impaired. 142 (74.0) of the participants were obstructed by birth, and 50 (26.0%) were obstructed after birth. There was no statistically significant difference between social environment, lesson processing and physical environment subscale scores of male and female disability (EBESSO) ($p > 0.05$). There was no statistically significant difference between Social Environment and Physical Environment subscale scores of hearing and vision impaired ($p > 0.05$). However, subscale scores of the hearing impaired individuals were significantly higher than those of visually impaired individuals and there was a statistically significant difference between them ($p < 0.05$).

Discussion and Conclusion: According to the results of the research, the problems encountered by the students were found to be due to the high level of instructional processing. Individuals in need of special education should prepare "appropriate education" programs for education. The appropriate training programs are; when the importance of physical education and sporting practices is taken into consideration, disabled people should integrate with society in order to ensure the continuity of life as a self- sufficient individual.

Keywords: Disability, Vision, Hearing, Physical education and sports, problems

SB207

Otistik Spektrum Bozukluğu Olan Çocukların Dikkat Düzeyleri Üzerine Badminton Egzersizlerinin Etkisi

[1]Sinan Akın, [1]Zeynep Senem Söyleyici, [1]Fatih Kılınç, [1]Nermin Göçmen

[1]Süleyman Demirel Üniversitesi, Isparta

Email : *akinnn.sinannn@gmail.com, z.senem@hotmail.com, fatihkilinc@hotmail.com, nerminyoruk9@gmail.com*

Otistik Spektrum Bozukluğu Olan Çocukların Dikkat Düzeyleri Üzerine Badminton Egzersizlerinin Etkisi

Önbilgi; Otistik Spektrum Bozukluğu olan bireylerde göz kontağı kurma, nesneleri uzun süreli takip edebilme ve dikkat eksikliği en sık görülen problemlerdir. Sporsal faaliyetlerin Otistik Spektrum Bozukluğunun olumsuz belirtilerini engellediği bilinmektedir. Badminton spor dalının bireyin obje kontrolü, topa odaklanma, dikkat, reaksiyon, sezinleme ve koordinasyon özelliklerine pozitif yönde etkiye sahiptir. Bu nedenle Otistik Spektrum Bozukluğu olan bireylerdeki dikkat eksikliğinin azaltılması noktasında raketli sporların önemli birer araç olacağı düşünülmektedir.

Amaç: Çalışmamızın amacı Otistik Spektrum Bozukluğu olan bireylerin dikkat odağı gelişimine basitleştirilmiş Badminton egzersizlerinin etkisinin araştırılması ve edinimin kalıcılık düzeyinin değerlendirilmesidir. Gereç ve

Yöntem: Çalışma grubu Isparta Gülşen Önal Otistik Çocuklar Eğitim Merkezi'ndeki 12-14 yaş grubu 10 çocuk arasından zihinsel engelli olmayan ve komutlara tepki veren 6 çocuktan 3'ü tesadüfi olarak seçilmiştir. Çocukların ortalama yaş 12,6±1,15 yıl, boy uzunluğu 154,3±5,13 cm., vücut ağırlığı 52±3 olarak belirlendi. Ölçüm aracı olarak Benton Görsel Bellek Testi (katılımcıların ilk gösterilen şekilleri hafızalarında tutarak daha sonra gösterilen karma şekiller arasından bulması istenerek gerçekleştirilen bir dikkat testi), Bourdon Görsel Dikkat Testi (sayfa içindeki gelişi güzel yerleştirilmiş a,b, d ve g harflerinin sırasıyla altının çizilerek gerçekleştirilen ve daha sonra puanlanan bir dikkat testi) ve Stroop Etkisi Testi (üç kısımdan oluşan bir bilişsel kontrol test) uygulandı. Çocuklara 2 hafta adaptasyon egzersizleri ve 10 haftada basitten zora badminton egzersiz drilleri uygulandı. Her birey için farklı zamanlarda hafta da 60 dk'lık 3 çalışma gerçekleştirildi. Badminton egzersizi süreci öncesinde, sonrasında ve de 8 hafta ara verildikten sonra kalıcılık testi olmak üzere 3 farklı periyotta testler uygulandı Her çocuk kendi parametre değerleri ile karşılaştırıldı.

Bulgular: Araştırmaya katılan öğrencilerin tüm test araçları sonuçlarına göre ön test – son test değerleri arasında sayısal açıdan yükseliş söz konusudur. Üç ölçeğin son test ile kalıcılık testi değerlendirildiğinde Benton görsel bellek testi sonuçlarına göre iki katılımcıda düşüş olmazken, diğer katılımcıda başlangıç seviyesinde olmasa da düşüş söz konusudur. Bourdon dikkat testi ve Stroop etkisi testlerinde ise sayısal bir düşüşe rağmen tüm katılımcılarda başlangıç seviyesine geri dönüş olmadığı belirlendi.

Sonuç: Elde ettiğimiz verilere dayanarak göre Badminton egzersiz programının dikkat düzeyini olumlu etkilediğini söyleyebiliriz. Otistik Spektrum Bozukluğu olan bireylerde obje kontrolü içerikli çalışmaların göz kontağı, nesnelere uzun süreli baka bilme ve dikkat düzeyi gelişimini olumlu yönde etkilediği ifade edilebilir. Katılımcı çalışmanın süresi arttırılması halinde Otistik Spektrum Bozukluğu olan çocuklara dikkat düzeyini geliştirici bir değişken olarak Badminton egzersizleri bir model olarak önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Badminton, Benton, Bourdon, Dikkat Düzeyi, Otistik Spektrum Bozukluk, Stroop

The Effect of Badmınton Exercise on the Attention Levels of Children with Autistic Spectrum Disorder

The Effect of Badmınton Exercise on the Attention Levels of Children with Autistic Spectrum Disorder

Backround; The most common problems in individuals with autistic spectrum disorders are eye contact, being able to follow objects for a long time and lack of attention. Sports activities are known to prevent the negative symptoms of Autistic Spectrum

Disorder. The Badminton sports branch has a positive effect on the individual's object control, ball focus, attention, reaction, perception and coordination characteristics. For this reason, racket sports are considered to be an important tool in reducing the lack of attention in individuals with Autistic Spectrum Disorder. Objective; The aim of this study, Investigation of the effect of simplified Badminton exercises on attention focus development of individuals with Autistic Spectrum Disorder and is the assessment of the level of retention of a acquisition.

Materyal and Method; The study group was randomly selected 3 out of 6 children who not mentally retarded and responded to commands among 10 children aged 12-14 years in Isparta Gülşen Önal Autistic Children Education Center. The mean age of children was 12.6 ± 1.15 years, height was 154,3±5,13 cm and weight was 52±3 kg. Benton Visual Memory Test, Bourdon Visual Attention Test and Stroop Effect Test were used as the measurement tool. Children were performed adaptation exercises for 2 weeks and from simple to difficult badminton exercise drills for 10 weeks. For each individual, 3 studies were performed at different times and 60 minutes per week. Tests were performed at 3 different periods, to be 10 weeks Badminton exercise process before and after and also retention test after 8 weeks interval

Findings; According to the results of all measurement instruments of the students participating in the research, there is a numerical rise between pre - test and post - test values. When the results of the retention test with the last test are evaluated, there was no decrease in the two participants according to the Benton visual memory test results, but the other participant had also decline, although not at the beginning level. Burdon attention test and Stroop effect test showed that there was no return to baseline in all participants despite a numerical decrease. Result; We can say that Badminton exercise program has a positive effect on attention level. Individuals with autistic spectrum disorder can be said to have a positive influence on the development of eye contact, long-time focus of objects and attention level development. Badminton exercises can be offered as a model to improve attentiveness to children with Autistic Spectrum Disorder if the duration of participatory study is increased.

Keywords: Badminton, Benton, Bourdon, attention level, Autistic Spektrum Disorder, Stroop

SB308

Engelli Bireylere Sahip Olan Ailelerin Çocuklarının Özelliklerine Göre Algıladıkları Stresin İncelenmesi

***[1]Medeni Demir*, [1]Mehmet Acet**

[1]Dumlupınar Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Kütahya

***Email :** medenidemir_eses@hotmail.com, mehmet.acet@dpu.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Engelli bireylerin varlığı neredeyse insanlık tarihi kadar eski ama eğitimlerinin o kadar eski olduğu söylenemez. Eğitim ne kadar kaliteli olursa yeteneklerini sergileme imkânı bulur ve dışlanmışlıktan kurtulabilirler. Engellilerin eğitimi için gerekli şartlar desteklenmeli, sosyal yaşam engellilik gerçeği göz önüne alınarak çok fonksiyonlu olarak düzenlenmelidir. Engellilerin eğitimi belli bir düzeyde ailelerinin demografik bilgilerinden de etkilenmektedir. Bu çerçevede ailelerin demografik bilgileri engellinin yaşamını etkilemekte, engelli birey de ailesinin yaşamını etkilemektedir. Engelliliğin durumuna göre ailelerin hissettikleri stres ve yaşam kalite düzeyleri de değişebilmektedir. Bu açıdan bu çalışmanın amacı; engelli bireylere sahip olan ailelerin çocuklarının özelliklerine göre algıladıkları stresin incelenmesidir.

Yöntem: Araştırmanın örneklem grubunu Kütahya, Ankara, İstanbul, Trabzon, Malatya, Gaziantep ve Bingöl illerindeki engelli rehabilitasyon merkezine kayıtlı engellilerin aileleri oluşturmuştur. Çalışmamıza toplam 200 ebeveyn oluşturmuştur. Araştırmanın yöntem kısmında, araştırmacılar tarafından geliştirilen 42 soru ve Cohen ve ark. (1983) tarafından geliştirilen Türkçe geçerlilik ve güvenilirliği Yerlikaya ve İnanç (2007) tarafından yapılmış olan Algılanan Stres Ölçeği kullanılmıştır. Ölçeklerden elde edilen veriler Microsoft Excel programında düzenlenerek SPSS 21.0 programında analiz edilmiştir. Verilerin analizlerinde t-testi, Tek Yönlü Varyans testi ve ikinci derece düzey testleri için Tukey-HSD testi kullanılmıştır.

Bulgular Yapılmış olan analizler doğrultusunda; engelli bireyin ailesine sorulmuş olan "Çocuğunuz kendi ihtiyaçlarını karşılayabiliyor mu?" sorusuna vermiş oldukları yanıt ile algıladıkları stres düzeyleri arasında anlamlı düzeyde bir farka rastlanmıştır ($F(2,197)=6,860;p<0,05$). Yapılan ikinci derece Tukey fark testine göre hiç karşılamıyor yanıtını vermiş olan katılımcıların algıladıkları stres düzeyleri (X=32,26+/-5,22) hem kısmen karşılıyor yanıtını veren katılımcıların ortalamalarından (X=30,57+/-4,96) hem de karşılıyor yanıtını veren katılımcıların ortalamalarından (X=28,41+/-4,43) anlamlı derecede daha yüksektir. Buna ek olarak; "Çocuğunuzun engelinden dolayı kullandığı bir araç var mı ?" sorusuna vermiş oldukları yanıt ile algıladıkları stres düzeyleri arasında anlamlı düzeyde bir farka rastlanmamıştır.($t(198)=2,680;p>0,05$). Ancak çocuğu bir araç kullanan katılımcıların ortalamaları kullanmayan katılımcıların ortalamalarından daha yüksek olduğu gözlenmiştir. Çocuklarının engel tipine göre katılımcıların algıladıkları stres düzeyleri arasında yapılmış olan test sonuçlarına bakıldığında ise algılanan stres düzeylerinin herhangi bir anlamlı fark yaratmadığı görülmüştür. ($F(3,196)=1,639;p>0,05$).

Sonuç: Engelli bireye sahip olan ailelerin genel itibari ile stres düzeylerinin yüksek olması beklenen bir sonuçtur. Fakat bu stresin çocuklarının hangi özelliklerine göre farklılık gösterdiğine yönelik yapılmış olan analizler bize çocukların ihtiyaçlarını kendilerinin karşılayıp karşılamamaları açısından katılımcıların stresleri üzerinde bir fark yaratırken; engel tipi ve alet kullanımı açısından bir fark yaratmadığını göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Stres, Engelli Bireyler, Engelli Bireylerin Aileleri

The Examination Of The Stresses Perceived By The Characteristics Of The Children Of The Families With Disabilities

Introduction and Purpose: The existence of disabled people is almost as old as human history, but it can not be said that their education is so old. The higher the quality of education, the more opportunities they have to exhibit their skills and escape from exclusion. The conditions for the education of the disabled must be supported and social life should be organized multifunctionally considering the fact of disability. The level of stress and quality of life felt by families according to their disability status can also change. In this respect, the aim of this study is; is the examination of the stresses perceived

by the characteristics of the children of the families with disabilities.

Method: the sample group of the study included the families of disabled people registered to the disabled rehabilitation center in kütahya, ankara, ıstanbul, trabzon, malatya, gaziantep and bingol. A total of 200 parents worked. ın the method part of the study, 42 questions developed by researchers and cohen et al. (1983) developed the turkish validity and reliability scale of perceived stress by yerlikaya and inanç (2007). the data obtained from the scales were analyzed in spss 21.0 program by editing in microsoft excel program. t-test, one-way variance test and tukey-hsd test were used for analyzes of the data.

Results: In line with the analyzes made; (F (2,197) = 6,860, p <0,05), the level of stress they perceive as a response to the question "Can your child meet their needs?" The stress levels (X = 32,26 +/- 5,22) perceived by the respondents who had never received a response to the second-order Tukey difference test were significantly higher than those of the participants with a partially responding response (X = 30.57 +/- 4.96) (X = 28.41 +/- 4.43) higher than the average of the respondents who responded well. In addition; There is no significant difference between the levels of stress they perceive in the answer to the question "Is your child using a tool for his or her handicap?" (t (198) = 2,680; p> 0,05). However, it was observed that the child was higher than the average of the participants who did not use averages of the participants using a vehicle. When the test results of the stress levels of the children perceived by the participants according to the type of the obstacle were examined, it was seen that the perceived stress levels did not make any meaningful difference. (F (3,196) = 1.639; p> 0.05).

Conciusion: It is anticipated that families with disabilities have high levels of stress overall. However, the analysis of the characteristics of this stress on the characteristics of children makes a difference on the stresses of the participants in terms of their inability to meet their needs; it does not make a difference in terms of obstacle type and tool use.

Keywords: Stress, Disable Person, Disable Person's Family.

SB314

Engellilerde Spor Yönetim Yapılarına Genel Bir Bakış (Türkiye, İspanya, Almanya Örneği)

[1]Burak Canpolat, [2]Cemal Gündoğdu, [3]Fatih Harun Turhan, [2]Şakir Tüfekçi

[1]İnönü Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Malatya
[2]İnönü Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Malatya
[3]Karabük Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Karabük

Email : *ccanpolatburak@gmail.com, cmlgundogdu@hotmail.com, fharunturhan@karabuk.edu.tr, sakir.tufekci@inonu.edu.tr*

Giriş: Engelli sporu, engelli bireylerin, sosyalleşme özgüven kazanma ve toplum içerisinde yer edinme gibi problemlerle başa çıkmaları için önemli bir araçtır (Kuru E, 2008). Engelli bireylerin spor yapmaları onların topluma adaptasyonlarını sağlayan unsurların başında gelmektedir (Maggill R A, 1980 & O'Conneu M, 2000). Bu bağlamda engelliler sporu için ülkelerin spor yönetimleri de aynı doğrultuda önem arz eder.

Amaç: Bu çalışmada, Türkiye, İspanya ve Almanya gibi ülkelerde engellilere özgü spor yönetim yapılarının analiz edilerek karşılaştırılması amaçlanmıştır.

Metod: Bu araştırma kapsamında nitel araştırma yöntemlerinden doküman analizi tekniği kullanılmıştır. Türkiye, İspanya ve Almanya'da engelliler için spor yönetim yapılarına ilişkin bilgilere yönelik online veri tabanları, kitaplar, makaleler, dergi vb. bilimsel kaynaklardan yararlanılarak elde edilen bilgiler derlenip yorumlanmıştır.

Bulgular: Türkiye'de engelliler için spor hizmetleri, başta Gençlik ve Spor Bakanlığı (GSB) olmak üzere Milli olimpiyat komitesi (TMOK), Milli Paralimpik Komitesi (TMPK), engelli sporları federasyonları (TBESF, TİESF, GESF, TOSSFED), Üniversiteler, Milli Eğitim Bakanlığı, yerel yönetimler ve sivil toplum kuruluşları tarafından organize edilmektedir. İspanya da engelliler için spor yönetimi incelendiğinde temel olarak Eğitim kültür ve spor bakanlığına bağlı yüksek spor konseyinin (CSD) spor teşkilatını şekillendirdiği ve finanse ettiği görülmektedir. Öte yandan Milli Paralimpik Komitesine (CPI) bağlı ve yerel yönetimlerce yapılanmış beş engelli federasyonu; İspanya Görme Engelliler Spor Federasyonu (FEDC) İspanyol Fiziksel Engelliler Spor Birliği (FEDDF), Zihinsel Engelliler Spor Federasyonu (FEDDI), İspanya İşitme Engelliler Spor Federasyonu (FEDS), İspanya Serebral Palsy Spor Federasyonu (FEDPC) tarafından sevk ve idare edilen engelliler sporu, İspanyol Görme engelliler Ulusal Örgütü (ONCE) ve ulusal spor konseyi gibi özel kuruluşlar tarafından da finanse edilmektedir. Almanya spor yönetimi incelendiğinde, sporun 99 üye federasyondan oluşan Alman Spor ve Olimpiyat Birliği (DOSB), Alman Gençlik Sporları (DSJ) ve 90,000' den fazla spor kulübü ile devlet organlarından bağımsız, özerk bir şekilde yürütüldüğü görülmektedir. Aynı şekilde engelliler için spor yönetimi de özerk bir şekilde faaliyetlerini sürdürüp finanse etmektedir. Engelliler için spor teşkilat yapısının en üst kurumu olarak ise Ulusal paralimpik Komitesi'nin (DBS) olduğu görülmektedir. Ülkede engelliler için spor yönetiminin rehabilitasyon sporu, rekabet sporu ve profesyonel sporlar olarak bu kurum tarafından yönetildiği ve çeşitli özel kuruluşlar, sponsorlar ve gönüllü temelli yapılar tarafından tahsis edilen bütçe kalemlerince finanse edildiği tespit edilmiştir.

Sonuç: Sonuç olarak, Türkiye'de engelliler için spor teşkilat ve yapılanmasının Gençlik ve Spor Bakanlığı etrafında şekillendiği, engelliler için spor faaliyetlerinin devlet tarafından tahsis edilen bütçe kalemlerince finanse edildiği tespit edilmiştir. Öte yandan İspanya'da engelliler sporunun sevk ve idaresine spordan sorumlu devlet kurumlarının yön verdiği, bunun yanı sıra yerel yönetimlere dayalı kurumların yer aldığı bir yönetim şeklinin benimsendiği anlaşılmıştır. Almanya'da ise bu yapı devletten bağımsız, özerk bir şekilde işleyip bunun yanı sıra çeşitli spor organizasyon ve faaliyetlerinin sivil toplum kuruluşlarınca da desteklendiği, gönüllü birey ve kurumlarca finanse edildiği sonucuna varılmıştır.

A General Overview Of Sport Management Structures For Disabled People (Turkey, Spain, Germany Examples)

Introductıon: Disability sports is an important tool for disabled people to cope with problems such as; socialization, gaining self-confidence and getting a place in society (Kuru E. 2008). Making sports for disabled people is one of the mainly elements that provides their adaptation to society (Maggill R A, 1980 & O'Conneu M, 2000). In this context, the sports administrations of the countries for the disability sports can be also important in the same direction.

Aim: In this study, it was aimed to analyze and compare the sports management structures specific to the disabled people in countries such as Turkey, Spain and Germany.

Material and Methods: Within the scope of this research, document analysis technique was used as qualitative research methods. Informations obtained by using the scientific sources that is in the online databases, books, articles, jounals, etc. For information towards sports management structures for disabled people in Turkey, Spain and Germany has been compiled and interpreted.

Results: In Turkey, sports services for disabled people are carried out by the National Olympic Committee, the National Paralympic Committee, the sports federations for disabled people, Universities, Ministry of National Education , local governments and non- governmental organizations. In Spain, when the sport management for disabled people is examined, it is seen that the high sports council has shaped and financed the sports organization. On the other hand, the services for disabled people which are handled and managed by five disabled federations that structured by local governments and affiliated to the National Paralympic Committee, are also carried out and financed by private organizations such as the National Organization for the Visually Impaired of Spanish and the national sports council. When the German sports management is examined, it is seen that the sport is carried out independently and autonomously from the state bodies through the German Sports and Olympic Association, German Youth Sports and over 90,000 sports clubs. In the same way, sports management for disabled people also maintains and finances its activities. The National Paralympic Committee is seen as the top institution for the sports organization for disabled people. It has been found that sport management for disabled people, is managed by the istitution as rehabilitation sports, competitive sports and professional sports and financed by the sponsors and the budget items allocated by various private organizations.

Conclusions: As a result, it has been determined that sports organizations and structures for disabled people in Turkey are shaped around the Ministry of Youth and Sports, and that sports activities for disabled people are financed by government allocated by the budget items. On the other hand, it is understood that government agencies and local governments govern to handle and manage of sport for disabled people in Spain. In Germany, it has been understood that the structure works autonomously as well as various sports organizations and activities supported by non-governmental organizations, financed by voluntary individuals and institutions.

SB352

Otizm Spektrum Bozukluğu Olan Adölesanların Otizmden Etkilenme Dereceleri, Motor Performansları ve Fiziksel Uygunlukları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

***[1]Caner Özböke*, [1]İlker Yılmaz, [2]Mehmet Yanardağ**

[1]Anadolu Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Eskişehir
[2]Anadolu Üniversitesi, Engelliler Araştırma Enstitüsü, Eskişehir

Bu araştırma, otizm spektrum bozukluğu olan adölesanlarda motor performans, fiziksel uygunluk, günlük yaşam aktiviteleri ve yaşam kalitesi arasındaki ilişkinin incelenmesini amaçlamaktadır. Yaşları 13-18 arasında olan 31 adölesan Gilliam Otistik Bozukluk Derecelendirme Ölçeği 2 – Türkçe Versiyonu (GOBDÖ-2-TV), Bruininks-Oseretsky Motor Yeterlik Testi 2 – Kısa Form (BOT-2 Kısa Form), Brockport Fiziksel Uygunluk Testi (BFUT), Fonksiyonel Bağımsızlık Ölçeği (WeeFIM) ve Çocuklar İçin Yaşam Kalitesi Ölçeği (ÇİYKÖ) kullanılarak değerlendirilmiştir. OSB'den etkilenme dereceleri ile motor performans ve fiziksel uygunluk düzeyleri arasındaki ilişkinin belirlenmesi için kısmi korelasyon analizi, WeeFIM ve ÇİYKÖ arasındaki ilişkinin belirlenmesi için ise Pearson korelasyon analizi kullanılmıştır. Otizm derecesi ve BOT-2 Kısa Form (r= -,61, p<0,001) ve BFUT (r= -,47, p<0,01) arasında orta düzeyde negatif ilişki bulunmuştur. Ek olarak otizm derecesi düzeyleri, WeeFIM (r= -,65, p<0,001) ve ÇİYKÖ (r= -,61, p<0,001) arasında orta düzeyde ilişki bulunmuştur. Bu çalışma OSB olan bireylerde otizm derecesi ile motor bozukluk arasındaki ilişkiye netlik kazandırmaktadır. Fiziksel aktivite programları OSB olan adölesanların bağımsızlık ve yaşam kalitelerini arttırmak için günlük programlarına yerleştirilmelidir. Anahtar Kelimeler: Otizm, Motor Beceri, Fiziksel Uygunluk, Yaşam Kalitesi, Bağımsızlık

Relationship Between Motor Performance, Physical Fitness, and Autism Severity in Adolescents with Autism Spectrum Disorders

The aim of this study was to examine the correlation between motor performance, physical fitness, activities of daily life, and quality of life in adolescents with autism spectrum disorders (ASD). 31 adolescents, ages 13-18 were evaluated using Gilliam Autism Rating Scale (GARS), Bruininks-Oseretsky Test of Motor Proficiency (BOTMP), Brockport Physical Fitness Test (BPFT), Functional Independence Scale (WeeFIM), and Quality of Life Scale for Children (PedQL). Partial correlation analyze was used to determine a relation between scores of autism severity, motor performance and physical fitness, and the relationship between WeeFIM and PedQL was analyzed via Pearson correlation. Moderate negative correlations were found between levels of autism severity and BOTMP (r= -,61, p<0,001) and BPFT (r= -,47, p<0,01). In addition, a moderate correlation was found between levels of severity, WeeFIM (r= -,65, p<0,001) and PedQL (r= -,61, p<0,001). This study adds a clear understanding of the relationship between autism severity and motor impairment in individuals with ASD. Motor and physical education program should be embedded into daily program to improve their independence and quality of life for adolescents with ASD.

Keywords: Autism, Motor Profile, Fitness, Quality Of Life, Independence.

SB353

Sporun İşitme Engelli Bireylerde Denge ve Reaksiyon Zamanı Üzerine Etkisi

[2]Betül Akyol, [1]Ayla Fil Balkan, [3]Mustafa Han

[1]Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ankara
[2]İnönü Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Malatya
[3]İnönü Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Malatya

Email : *betul.akyol@inonu.edu.tr, aylafil@gmail.com, 44mstafahan44@gmail.com*

Giriş: Sporun denge ve reaksiyon zamanı üzerine olumlu etkilerinin olduğu bilinmektedir. İşitme engelli bireylerde denge sağlıklı bireylere göre azalmış, reaksiyon zamanını ise uzamıştır. Sporun sağlıklı bireylerde bu parametreler üzerine etkisi bilinmesine rağmen işitme engellilerde bu konuyla ilgili yeterli çalışma bulunmamaktadır.

Amaç: Spor yapan işitme engelliler ve spor yapmayan işitme engellilerin denge ve reaksiyon zamanı parametrelerinin karşılaştırılmasıdır.

Method: Çalışmaya yaşları 10 ile 15 yaş arasında değişen ve spor yapan 22 işitme engelli erkek birey ile yaşları 11- 15 yaş arasında olan ve spor yapmayan 22 işitme engelli erkek birey katılmıştır. Tüm bireylerin dengeleri Berg Denge Ölçeği ve fonksiyonel uzanma testi ile değerlendirilmiştir. Ayrıca bireylerin sağ ve sol üst ekstremite için reaksiyon zamanları belirlenmiştir. Veriler IBM SPSS Statistics 22.0 paket programı ile değerlendirilmiş ve anlamlılık düzeyi $p<0.05$ olarak alınmıştır.

Bulgular: Çalışma sonucunda spor yapan işitme engellilerin denge puanlarının (Berg Denge Ölçeği: 48.56±3.08 puan, fonksiyonel uzanma testi: 29.69±4.49 cm) spor yapmayan işitme engellilerin denge puanlarından (Berg Denge Ölçeği: 40.66±1.49 puan, fonksiyonel uzanma testi: 21.80±2.52 cm) istatistiksel olarak daha yüksek olduğu görülmüştür ($p<0.001$). Benzer olarak spor yapan grupta reaksiyon zamanının (sağ: 32.86±4.50 salise, sol: 33.00±4.73 salise) spor yapmayanlara göre (sağ: 43.14±4.53 salise, sol: 44.61±4.92 salise) daha düşük olduğu görülmüştür ($p<0.001$).

Sonuç: Çalışmanın sonucunda spor yapan işitme engellilerde spor yapmayanlara göre dengenin ve reaksiyon zamanlarının daha iyi olması, sporun işitme engellilerde denge ve reaksiyon zamanını geliştirdiğini göstermiştir.

Tartışma: Bu çalışmadan elde edile veriler sporun işitme engelli bireylerin en önemli problemlerinden biri olan denge bozukluğunun azaltılmasında etkili bir yaklaşım olduğunu düşündürmektedir.

Comparison of some physical parameters in hearing disabled people who do sports and non-sports

Introduction: It is known that the sport has positive effects on balance and reaction time. In hearing-impaired individuals the balance is reduced compared to healthy individuals and the reaction time is prolonged. Despite the fact that the effect of these parameters on healthy individuals is known, there is not sufficient study about hearing impairment.

Purpose: To compare the balance and reaction time parameters of hearing impaired individuals who do sport and hearing impaired individuals who do not do sport.

Method: 22 hearing-impaired male individuals aged between 10 and 15 years of age who do sport and 22 hearing impaired male individuals aged between 11 and 15 years who do not do sport participated in the study. Balances of all subjects were assessed using the Berg Balance Scale and the functional reach test. In addition, the reaction times for the right and left upper extremities of the subjects were determined. The data were evaluated using IBM SPSS Statistics 22.0 package program, and the level of significance was taken as $p<0.05$.

Result: The balance scores of hearing impaired individuals who do sport (Berg Balance Scale: 48.56 ± 3.08 points, functional stretch test: 29.69 ± 4.49 cm) was found to be statistically higher than scores of the hearing impaired sportsmen (Berg Balance Scale: 40.66 ± 1.49 points, functional reach test: 21.80 ± 2.52 cm) ($p <0.001$). Similarly, it was found that the reaction time (right: 32.86 ± 4.50 msn, left: 33.00 ± 4.73 msn) was lower in the sport group (right: 43.14 ± 4.53 msn, left: 44.61 ± 4.92 msn) than non-sport group ($p <0.001$).

Discussion: The hearing impaired individuals who do sports had better balance and reaction times than the hearing impaired individuals who do not do sports. These results have been shown that the sport improves balance and reaction time in hearing impaired individuals.

Conclusion: This study suggests that sports are an effective approach to reduce balance disorder, one of the most important problems of hearing-impaired individuals.

SB366

Zihinsel Engelli Çocuğu Olan Bireylerin Çocuklarının Sportif Etkinliklerine Yönelik Tutumlarının İncelenmesi

***[1]Serpil Bülbül Kardaş*, [1]Nurgül Tezcan Kardaş, [1]Reşat Sadık**

[1]Düzce Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Düzce

***Email :** serpil_2125@hotmail.com, nurgultezcan@duzce.edu.tr , resat1974@yahoo.com*

Giriş: Engel kavramı, bireyin yetersizliği nedeniyle, yaşadığı sürede yaş, cinsiyet, sosyal ve kültürel farklılıklara bağlı olarak oynaması gereken rolleri gereği gibi oynayamama durumu olarak açıklanmaktadır (Meb 1997). Günümüzde engel çeşitleri ve karşılaşılma sıklığı göz önünde bulundurulduğunda zihinsel engelli çocuklar, engelli çocuklar arasında en sık karşılaşılan gruptur (Meb 2012). Bu nedenle yapılan çalışmanın içeriği zihinsel engelli çocuklar ve ailelerinin ihtiyaçları doğrultusunda belirlenmiştir. AMAÇ Çalışmanın amacı zihinsel engelli çocuğu olan bireylerin çocuklarının sportif etkinliklerine yönelik tutumlarını incelemektir.

Metod: Araştırmada veri toplama aracı olarak ''Zihinsel Engelli Bireylerin Sportif Etkinliklerine Yönelik Tutum Ölçeği'' kullanılmıştır. (İlhan, Esentürk ve Yarımkaya 2016). tarafından geliştirilen ve 28 maddeden oluşan ölçeğin güvenirlik katsayısı, ölçeğin genelinde 0.96 olarak bulunmuştur. Araştırmanın çalışma grubunu eğitilebilir zihinsel engelli çocuklara sahip ve çocukları özel eğitim ve rehabilitasyon merkezlerinde özel eğitim alan, 80 anne, 70 baba toplam 150 ebeveyn oluşturmaktadır. Araştırma Zonguldak ili Milli Eğitim Bakanlığı onayı ile hizmet veren ve tesadüfi yöntemle belirlenen özel eğitim ve rehabilitasyon merkezlerinde yürütülmüştür. Veri toplama aracı;seçilen örneklem dahilinde Zonguldak il merkezinde ve Kozlu ilçesinde bulunan , zihinsel engelli çocuklara hizmet veren , özel eğitim ve rehabilitasyon merkezlerine çocuklarıyla birlikte gelen gönüllü anne ve babaları araştırmacı tarafından uygulanmıştır.

Bulgular: Araştırmada zihinsel engelli bireylerin sportif etkinliklerine yönelik tutum ölçeğinden alınan puanlar eğitim düzeyine göre karşılaştırılarak incelenmiştir. Buna göre eğitim durumu ilkokul olanların ortalaması 85,72; ortaokul olanların 73,33; lise olanların 60,39 ve üniversite olanların ortalamalarının 88.24 olduğu görülmüştür. Zihinsel engelli bireylerin sportif etkinliklerine yönelik tutum puanları eğitim düzeyine göre anlamlı bir farklılık göstermiştir ($p>0,014$). Araştırmaya katılan ve farklı eğitim düzeylerinde bulunan katılımcılardan üniversite mezunu olan ebeveynler zihinsel engelli bireylerin sportif etkinliklerine yönelik tutum ölçeğine daha hassas yaklaşmışlardır.

Sonuç: Zihinsel engelli bireylerin sportif etkinliklerine yönelik tutum ölçeği puanları cinsiyete, yaşa, aylık gelir durumlarına göre anlamlı bir farklılık göstermediği görülürken ebeveynlerin, zihinsel engelli bireylerin sportif etkinliklerine yönelik tutumlarında eğitim durumuna göre anlamlı bir farklılık olduğu görülmüştür. Eğitim durumu üniversite olan katılımcıların tutum puanlarının eğitim durumu ilkokul, ortaokul ve lise olan katılımcılara göre daha yüksek olduğu saptanmıştır.

Tartışma: Zihinsel engellilerin spora katılımları için eğitim faaliyetleri, seminerler, anne babaya yönelik eğitimler yapılmalı ve bu etkinlikler kitle iletişim araçları yoluyla toplumun bütün kesimlerine duyurulmalıdır. (İlhan, 2008), Sporun tüm toplum üyeleri üzerinde olumlu etkilerde bulunmasının zihinsel engelliler açısından da geçerli olduğu şeklinde yorumlanabilir. Bu çerçevede sporu zihinsel engellilerin yaşamlarına daha etkin bir şekilde koyarak onların toplumla uyumunu arttırılabileceği bir gerçektir olarak belirtmiştir.

Anahtar Kelimeler: Yetersizlik, Zihinsel Engel, Spor, Engellilik, Anne-Baba

Investigation Of Children's Task For Sportive Effects Of Individual Retared Children

Indtroduction: The concept of being handicapped is described as the inability of an individual to play designated role during his lifetime within a given age,sex, socıal status and cultural differences due to his incompentencies. ,considering the types of obstacles and the frequency of encounter mentally retared children are the most commong group among the children with disabilities.The content of the work done for this reason has been determined in accordance with the needs of mentally retared children and their families.

Objective: The aim of the study is to examine the attitudes of individuals with mentally retared children towards their children's sporting activities.

Method: ''Attitude Scale Towards Sportıve Activities of Individuals Handicapped'' was used as data collection tool in the survey.Thee reliability coefficient of the 28 item scale devoloped by (İlhan, Eserturk and Yarımkaya 2016) was found to be 0.96 for the scale. The study's study group consist of w150 parents with 80 mothers, 70 fathers WHO have educable mentally retared children and their children recieve special education in rehabiliatıon centers. The research was carried out in special education and rehabilitation centers which were provided with the approval of the Ministry of Education of Zonguldak province amd determined by chance. The data collection tool was implemented by the researcher mothers and fathers who came to special education and rehabilitation centers in Zonguldak province center and Kozlu province serving children with intellectual disabilities within the selected sample.

Fındıngs: In the study ,the attitude scale scores for the sporitve activities of mentally retared individuals were compered according to the level of education. According the this avarage educational level of primary school student is 85,72 middle school is 73,33 high school is 60,39 and 88,24 for university.Scores for sportive activities of mentally retared individuals showed a significant difference according to education level. Parents who participated this study and who were university graduates from different levels of education were more sensitive to their children's sportive activities

Result: While attitude scale scores for sportive activities of mentally retared individuals did not Show any significant diffrences acording to sex,age and monthly income status it was found that parents had a specific diffrences int their attitutudes toward sports activities of mentally retared individuals comped to education level. It was determined that attitude scores of the participants with university education were higher than the participants with primary school,middle school, and high school

Discussıon: Traning activities,seminars,traning should be contucted for the participation of metally retared individuals and the activities should be announced to all sectors of socıety through the mass media. (İlhan, 2008), It can be interpreted that the positive effect of sports on all the member of the society is also valid terms of mental disabilites. İn this framework, the sport has put it more effectively in the lives of mentally retarded people and stated that it's a fact that their adaptation to society can be increased.

Keywords : İnsufficiency, Mentally Handicap, Sport, Disability, Mother-Father

SB498

İşitme ve Görme Engelli Erkek Judocuların Anaeorobik Güç ve Fiziksel Parametrelerinin İncelenmesi

[1]Önder Karakoç, [2]Cengiz Taskın, [3]Berna Karakoç

[1]Beden Eğitimi ve Spor Y.O., Gaziantep
[2]Beden Eğitimi ve Spor Y.O. , Batman
[3]Beden Eğitimi ve Spor Y.O. ,Kilis

Email : *onderkarakoc@hotmail.com, cengiz.taskin@batman.edu.tr, bernakarakoc@gmail.com*

Giriş: Anaerobik kapasite, çok kısa süreli, maksimal ve supramaksimal fiziksel aktivitelerde kasların işe adapte olabilme kapasitesidir. Anaerobik kapasitenin birim zamandaki değerine anaerobik güç denir. Amaç : İşitme engelli ve görme engelli judocuların bazı fiziksel ve anaeorobik güç parametrelerinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Metod : Çalışmaya gönüllü 15 görme engelli (yaş: 21,66±2.66, engel durumu:B3) ve 17 işitme engelli (yaş: 20,17± 1.77, engel durumu: 55 Dp ve üzeri) erkek judocu olmak üzere 32 sporcu katılmıştır. Grupların ölçümleri normallik ve homojen dağılım göstermesi sebebiyle aralarındaki anlamlılık için independent samples "t" testi uygulanmıştır.

Bulgular : İşitme engelli ve görme engelli judocuların yaş, boy, sağ ve sol el kavrama kuvveti, 30sn. mekik testi ve vücut yağ oranında anlamlı fark tespit edilmemiştir (P>0.05). Ancak işitme engelli ve görme engelli judocuların fiziksel ve anaeorobik güç testlerinden; 30 sn. şınav, anaeorobik güç testleri ve ağırlık parametreleri yönünden anlamlı fark bulunmuştur (P<0.05).

Sonuç ve Tartışma : İşitme engelli ve görme engelli judocularda, engellilik değişkeninin fiziksel olarak birçok özelliklerinde farklılık göstermediği, ancak anaeorobik güç kapasiteleri ortalamalarında işitme engelli judocular lehine anlamlı farklılık göstermektedir. Bu farklılığın yapılan antrenman programları ve spor yaşları dolayısıyla olduğu söylenebilir. **Anahtar Sözcükler**: İşitme Engelli, Görme Engelli, Judo, Fiziksel, Anaeorobik Güç.

The Investigation Of Physical Parameter And Anaerobic Power Of Visually Impaired And Deaf-Impaired Male Judoka

Introduction: Anaerobic capacity is a measure of the capacity of muscles to adapt work in short duration, to maximal and supramaximal physical activities. Anaerobic power is the value of anaerobic capacity per unit time.

Aim :In this study, it is aimed to examine some physical and anaerobic power parameters of hearing-impaired and visually impaired judokas.

Method: A total of 32 athletes participated in this study, 15 visually impaired (age: 21.66 ± 2.66, disability status: B3) and 17 hearing impaired (age: 20.17 ± 1.77; disability status: 55 Dp and above). Statistical data were obtained with SPSS packet program, independent samples "t" test was used for the significance between the groups because the measurements were normality and homogeneous distribution.

Findings: There was no significant difference between the 30 sec. shuttle test, body fat , age, height, right and left hand grip strength of hearing impaired and visually impaired judokas (P> 0.05). However, a significant difference was found the physical and anaerobic strength tests of hearing-impaired and visually-impaired judokas in terms of 30 sec. push-up, anaerobic power tests and weight parameters (P <0.05). Conclusion and Discussion: As a result, there was no significant difference on the disability variable of the hearing impaired and visually impaired judokas' many characteristics physically, but a significant difference was in favor of anaerobic power capacities of hearing- impaired judokas . It can be said that this difference is due to the training programs and sports ages. **Keywords**: Hearing Impaired, Visually Impaired, Judo, Physical, Anaerobic Power

SB503

Otizm Spektrum Bozukluğu Olan Bireylere Aktif Video Oyunları Oynama Becerisinin Öğretiminde Videoyla Kendine Model Olmanın Etkililiği

[1]Erkan Kurnaz, [1]Mehmet Yanardağ

[1]Anadolu Üniversitesi Engelliler Araştırma Enstitüsü, Eskişehir

Email : *erkankurnaz@anadolu.edu.tr, myanardag@anadolu.edu.tr*

Giriş ve amaç: Videoyla kendine model olma, Otizm spektrum bozukluğu (OSB) olan çocuklarda kullanılan video temelli öğretim yaklaşımlarının yeni bir türüdür. Bu çalışmanın amacı, OSB'li aktif video oyunu oynama becerilerinin öğretiminde video ile kendine model olma öğretim yönteminin etkililiğinin incelenmesidir.

Yöntem: Araştırmaya 7 yaşında OSB'li birey katılmış ve bireylere 25 basamaktan oluşan bir zincir beceri haftanın beş günü bire-bir öğretim formatında öğretilmiştir. Araştırmada bağımsız değişkenin etkililiğinin sınanması için katılımcılar arası yoklama evreli çoklu yoklama modeli kullanılmıştır.

Bulgular: Bulgular OSB'li bireylere aktif video oyunları oynama becerilerinin öğretiminde video ile kendine model olma öğretim yönteminin etkili olduğunu göstermiştir. Katılımcılar öğrendikleri beceriyi öğretim sonlandırıldıktan sonrada korumuşlar ve farklı ortamlara genellemişlerdir. Ayrıca araştırmanın katılımcılarının annelerinde toplanan sosyal geçerlik verileri, ailelerin hedef beceri öğretim yöntemine ilişkin görüşlerinin olumu olduğunu göstermektedir.

Sonuç: Aktif video oyunları OSB'li bireylere boş zaman becerileri repertuarlarını genişletmek ve fiziksel aktivite düzeylerine artırmak amacıyla aktif olmayan video oyunlarının yerine önerilmektedir.

Anahtar kelimeler: Otizm, videoyla kendine model olma, aktif video oyunları, serbest zaman becerileri, fiziksel aktivite

Seçilmiş kaynaklar

Buggey, T. Effectiveness of video self-modeling to promote social initiations by 3-year-olds with autism spectrum disorders. Focus on Autism and Other Developmental Disabilities 2010; 27(2):102-110.

Buggey T, Hoomes G, Sherberger ME, Williams S. Facilitating social initiations of preschoolers with autism spectrum disorders using video self-modeling. Focus on Autism and Other Developmental Disabilities 2011; 26(1): 25-36.

The Effectiveness Of The Video Self-Modeling On Playing Active Video Game For Children With Autism Spectrum Disorders

İntroduction and purpose: Video self-modeling is the new teaching method among the video based approaches for children with Autism Spectrum Disorders (ASD). The aim of this study was to investigate the effectiveness of the video self-modeling procedure on playing active video game skill to children with ASD.

Method: Four 7-year old children with ASD, participated in the study and were taught an active video game, consisted of multi-step skills (25), in a one-to-one training format at five sessions per week. A multiple probe design with probe conditions across subjects was used to analyse the effects of video self-modeling.

Results: The results of this study showed that video self-modeling was effective in teaching active video game to children with ASD. Playing active video game was continued after the training process during maintenance and generalization probe sessions. In addition, social validity results reflected that parents' opinions were positive about the target skill and teaching methodology.

Conclusion: The active video games are recommended to increase the repertoire of leisure skills and their level of physical activity instead of non-active video games for children with ASD.

Keywords: autism, video self-modeling, active video game, leisure skill, physical activity.

References: Buggey, T. Effectiveness of video self-modeling to promote social initiations by 3-year-olds with autism spectrum disorders. Focus on Autism and Other Developmental Disabilities 2010; 27(2):102-110.

Buggey T, Hoomes G, Sherberger ME, Williams S. Facilitating social initiations of preschoolers with autism spectrum disorders using video self-modeling. Focus on Autism and Other Developmental Disabilities 2011; 26(1): 25-36.

BİLİŞİM TEKNOLOJİLERİ VE SPOR / INFORMATION TECHNOLOGIES AND SPORTS

SB172

Popüler Kültürde Rekreatif Bir Etkinlik Olarak Dijital Sporlar

***[1]Melike Esentaş*, [2]Pınar Güzel, [3]Mehmet Vural**

[1]Batman Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Batman
[2]Manisa Celal Bayar Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa
[3]Gaziantep Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Gaziantep

***Email :** mel.esentas@gmail.com, pnrguzel@yahoo.com, mehmetvrl27@hotmail.com*

Giriş: Spor, gerek aktif gerekse pasif bir şekilde ve farklı biçimlerde geçmişten günümüze her kültürde önemli bir rol oynamaktadır. Bilişim çağının başlaması ile günlük hayatımızın vazgeçilmez parçası olan teknolojik ürünler "spor" kavramının da içerisinde yerini almıştır. Bilgisayar ve video oyunları günümüzde özellikle bireylerin serbest zamanlarında aktivite olarak yararlandığı etkinlikler olmuştur. Bilim dünyasında bu tür oyunların özellikle gençlerin sosyalleşmesi üzerine çok büyük etkilerinin olduğu yönünde varsayımlar bulunmaktadır. Bu varsayımlar, "dijital oyun temelli öğrenme" terimi içinde yer almaktadır. Bu dijital oyunlar hem tematik hem de teknolojik özelliklerine göre ağ, aksiyon, macera, motor sporları ve yarış, rol yapma, canlandırma oyunları, spor ve strateji oyunları olarak sınıflandırılmaktadır. Son zamanlarda tercihen yaygınlaşan bu oyunlar üzerinde günümüzde gelinen nokta internet üzerinden oynanan ve git gide çoklu oyuncular ile oynanan yeni dijital oyunların üretilmesidir. Her yaştan bireyin yoğun çalışma ortamında yararlanılabileceği bir rekreatif aktivite olarak kabul edilmeye başlayan dijital oyunların doğru kullanım halinde etkin bir spor aracı olabileceği düşünülmektedir. Bu bağlamda araştırmanın amacı dijital sporların yöneticiler gözüyle değerlendirilmesinin sergilenmesidir. Yöntem:Araştırma da nitel araştırma modeli katılımcıların düşüncelerini, bakış açılarını ve kazanımlarını ortaya çıkarmasında etkili olacağı düşüncesiyle kullanılmış ve durum çalışması tekniğinden yararlanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu dijital sporlar organizasyonlarının Türkiye kurucuları içerisinde yer alan 10 katılımcı oluşturmaktadır. Bulgular: Araştırmada katılımcılara yöneltilen Dijital sporların bireysel kazanımları sorularının nvivo 10 analiz programı ile analizi sonucunda yönetimsel beceriler, çokkültürlülük, rekreasyon ve sağlık kazanımlarına ilişkin temalara ulaşılmıştır. Sonuç: Bu veriler değerlendirildiğinde Dijital sporlarının Türkiye'de hızla yaygınlaşan bir akım olduğu bununla birlikte iki tarafı keskin bir bıçak gibi olumlu yönde değerlendirildiğinde kısıtlı zamanlarda aktif yaşamı destekleyebildiği fakat iyi değerlendirilemediğinde ise bir bağımlılık etkisi yaratabileceği söylenebilir. Anahtar Kelimeler: Popüler kültür, rekreasyon, dijital sporlar, nitel araştırma

Introduction: Sport plays an important role both active and passive in different forms in every culture from past to present. The technological products, which are indispensable parts of our daily life with the beginning of the information age, have included in the concept of "sport". Computer and video games today are activities that especially individuals benefit in their free time. There are assumptions in the scientific world that such games are very influential especially on the socialization of young people. These assumptions are part of the "digital game- based learning". These digital games are classified as network, action, adventure, motor sports and racing, role playing, animation games, sports and strategy games, both according to their thematic and technological characteristics. In recent times, these games, which have become popular today the point is to produce new digital games that are played on the internet and played with multiple players going on the go. It is thought that digital games which are starting to be accepted as a recreative activity that can be used in an intensive work environment of every age can be an effective sports tool in the right usage. In this context, the aim of the research is to evaluate the digital sports to be glanced at the managers. Method: İn the research also utilized the qualitative research model, which was thought to be effective in identifying participants' thoughts, perspectives, and achievements and the case study technique was utilized. The working group of the research is composed of 10 participants who are the founders of digital sports organizations in Turkey. Findings: As a result of analyzing the individual achievement questions of the digital sports directed to the participant in the research with the analysis program of nVivo 10, the themes related to managerial skills, multiculturalism, recreation and health gains were reached. Result: When this data is evaluated, it can be said that digital sports is a rapidly increasing trend in Turkey, and when both sides are assessed positively as a sharp knife, they can support active life in limited time but an addiction effect can be created when it is not evaluated well.

Keywords: Popular Culture, Recreation, Digital Sports, Qualitative Research

SB195

Tenis Tekniklerinin Öğretiminde Kullanılan Video Programının Aos Testi Üzerine Etkisi

***[1]Vahdet Alaeddinoğlu*, [2]Arslan Kalkavan**

[1]Atatürk Üniversitesi Horasan Meslek Yüksekokulu, Erzurum
[2]Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Rize

***Email :** alaeddinoglu@gmail.com, akalkavan@gmail.com*

Giriş: Sporda başarı bütün kaynakları etkin ve nitelikli olarak kullanmayla gelişir. Özellikle günümüz dünyasında spor, teknolojinin gelişmesine bağlı olarak büyük bir ivme kazanmıştır. Bu ivmeyi tetikleyen en büyük unsur teknolojinin sporun her kademesine kadar yayılmasıyla kendini etkin olarak göstermiştir. Ayrıca başka bir ivme noktası da spor öğretiminde teknolojinin etkin kullanımıyla ortaya çıkmıştır. Daha önceki zamanlarda bir tekniğin alanında uzman antrenörler ve sporcular tarafından gösterilmesi ya özel davetler yada ulusal antrenör seminerleriyle söz konusuyken günümüzde bu durum bazen sosyal medya bazen video kanallarıyla daha ulaşılabilir bir hal almış durumdadır. Alanında uzman programcılar sayesinde her hareketin ayrıntılı analizini görebileceğimiz bu programlar sayesinde kendi yetiştirdiğimiz sporcuların spor dalında ki eksikliklerini görsel olarak yaşamalarını sağlamak ve iyi oyuncu örnekleriyle destekleyerek eğitimi daha kalıcı ve bütünsel hale getirmek mümkün olmuştur. Bu programlar sayesinde örneğin dünya tenisisin ilk onu içerisinde yer alan sporcuların tekniklerini göster uygula yöntemleriyle sporcular üzerinde daha kalıcı etkiler ortaya çıkarmak mümkün hale gelmiştir. Böylece sporcunun iyi örneklere ulaşması ve yapılan teknik hataların anında düzeltilmesi daha kolay hale gelmiştir. Bu çalışmamızda dünya tenisinin ilk dört basamağında yer alan tenisçilerin vuruş analizlerini inceleyerek sporcularımızın AOS (ITN International Tennis Number) testlerinde göstermiş oldukları değişimlerin klasik öğrenme metoduyla karşılaştırılmasını araştırılmıştır.

Yöntem: Araştırmaya Erzurum ilimizde 14 – 16 yaş grupları Türkiye Şampiyonasına katılan sporcular rast gele yöntemle belirlenerek gönüllü olarak katıldı. Sporcular iki gruba ayrılarak 5 sporcuya klasik gösterme ve düzeltme programı düzenlendi. Diğer 5 sporcu ise ATP sırlamasında ilk beşte yer alan (Rafael Nadal, Roger Federer, Andy Murrey, Alexander Zverev, Marin Cılıc) sporcuların slowmotion Forhand, Backhand, Vole ve Servis teknikleri gösterilerek karşılaştırmaları yapılmıştır. Birinci grup yaş ortalaması n:5, 15,75±2,20 yıl, boy 168,70±4,05 cm, vücut ağırlıkları 67,85±6.47 kg ve ikinci grupta n:5, 16,63±1,45 yıl, boy 169,75±2,15 cm, vücut ağırlığı 68,25±2,50 kg.'dır. Araştırmaya katılan ilk gruba ilk test AOS testi uygulanarak video slowmotion gösterimde teknikler izletilmiş ve tekrar son test AOS alınarak aradaki değişim kişisel AOS formuna yazılmıştır. Daha ikinci grubumuza da ilk test AOS uygulanmış yapılan vuruşlar sözlü olarak ve testte yapılan hatalara göre düzeltmeler yapılmıştır. Hemen ardından ikinci gruba tekrar AOS test yapılarak aradaki değişimler AOS formuna yazılmıştır. Her iki grubun verileri SPSS 21 istatistik programıyla ilk test ve son test değerleri iki grup arasındaki farklılıkları belirlemede α=0.05 anlamlılık düzeyinde bağımsız iki grup için t-test uygulandı. Ayrıca deneklerden alınan ölçümlerin standart sapmaları ve ortalamaları analiz edilerek değerlendirildi. Sonuçların anlamlılık derecesi P<0,05 – 0,01 seviyelerinde kabul edilmiştir.

Tennıs Teaching Techniques Used in Video Program, The Effect On The Aos Test

Introduction: Sporda success evolves by using all resources effectively and qualitatively. Especially in today's world, sport has gained momentum depending on the development of technology. The greatest element that triggers this acceleration is that it is effective by spreading the technology to every level of the sport. In addition, another accelerating point has emerged through the effective use of technology in sport teaching. Sometimes social media is sometimes more accessible with video channels, whereas in previous times it has been shown by specialist coaches and athletes in the field of a technique or by special invitations or national coach seminars. Thanks to these programs we can see the detailed analysis of every move with expert programmers in the field, it has been possible to make the education more permanent and integral by supporting the deficiencies of the sportsmen we trained with their visual lives and supporting with good player samples. These programs have made it possible to produce more permanent effects on the athletes by, for example, showing the technique of the athletes in the first tennis world tennis. This makes it easier for the athlete to reach good patterns and to correct the technical errors instantly. In this study, we investigated the stroke analysis of the tennis players in the first four steps of the world tennis and investigated how our athletes compare the changes they have shown in ANS (ITN International Tennis Number) tests with the classical learning method.

Method: The researchers participated voluntarily in the province of Erzurum in the 14 - 16 age groups determined by the randomly selected athletes participating in the Turkish Championship. The sportsmen were divided into two groups and a show and correction program for 5 athletes was organized. The other 5 athletes were compared by showing the athletes' SlowMotion Forhand, Backhand, Vole and Service techniques in the first row (Rafael Nadal, Roger Federer, Andy Murrey, Alexander Zverev, Marin Cılıc). The first group had a mean age of 5, 15,75 ± 2,20 years, a height of 168,70 ± 4,05 cm, a body weight of 67,85 ± 6.47 kg, and in the second group n: 5, 16,63 ± 1,45 years , height 169,75 ± 2,15 cm, body weight 68,25 ± 2,50 kg. The first group participated in the study was subjected to the first test AOS test and the techniques were shown in the video slowmotion demonstration and again the last test AOS was taken and the change was written in the personal AOS form. In the second group, the first test was performed with AOS, and the strokes were corrected verbally and according to the fault in the test. Immediately afterwards the second group was again AOS tested and the changes were written in AOS form.The data of both groups were statistically analyzed by SPSS 21 statistical program.First test and post test values were used to determine differences between two groups. Also standard deviations and averages of the measurements taken from the subjects were analyzed and evaluated.

SB281

Aktif Video Oyunu Oynamak Gerçekten Egzersiz midir? Hip-Hop Dansçılarında ve Dansçı Olmayanlarda Fizyolojik Cevaplar

***[1]Cihan Aygün*, [1]Bircan Dokumacı, [1]Hayriye ÇAKIR Atabek**

[1]Anadolu Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Antrenörlük Eğitimi Bölümü, Eskişehir

***Email :** cihanaygun@hotmail.com, bircanakdogan@ anadolu.edu.tr, hayriyecakir@anadolu.edu.tr*

Giriş: Fiziksel aktivitenin sağlık açısından birçok faydası olduğu bilinmektedir. Fiziksel aktivitenin bilinen yararlarına rağmen, çoğu insan asgari önerileri karşılamamaktadır. Günümüzde yaşam biçimleri ile ilgili koşullardan kaynaklanan bir takım dezavantajlar nedeniyle insanlar gitgide daha inaktif hale gelmektedir. Son dönemde ilgi odağı haline gelen aktif video oyunları (AVO) inaktif bireyler için, sedanter yaşam tarzını önlemede potansiyel alternatif bir egzersiz modeli olarak düşünülmektedir.

Amaç: Bu çalışmanın amacı aktif video dans oyununun (AVO_Dans), hip-hop dansçılarında ve dansçı olmayan bireylerde bazı fizyolojik değişkenler üzerindeki etkilerini araştırmaktır.

Metot: AVO_Dans Xbox ve Kinect kullanılarak oynanmıştır ve fizyolojik değişkenler olarak oksijen tüketimi (VO2), kalp atım hızı (KAH), enerji tüketimi (ET), metabolik eşdeğer (MET), solunum değişim oranı (SDO) ve Maksimum oksijen tüketimi (% VO2 maks) belirlenmiştir. On üç hip-hop dansçısı (n=13, dans deneyimi: 5,4 ± 3,2 yıl) gönüllü olarak çalışmaya katılmıştır. Dansçıların fizyolojik değişkenleri dansçı olmayan grupla karşılaştırılmıştır (n=16). Her katılımcının, VO2 maks'ı belirlenmesi için kademeli bir koşu bandı egzersiz testine tabi tutulmuştur. Birkaç gün sonra ise, katılımcılar, sırtüstü pozisyonda 15 dakikalık dinlendirilmiş ve sonrasında AVO_Dans oynamışlardır.

Bulgular: VO2 maks'ın dansçı ve dansçı olmayan gruptaki ortalama değerleri sırasıyla 47,7 ± 1,8 ml.dk-1.kg-1 ve 46,6 ± 1,9 ml.dk-1.kg-1 olarak kaydedilmiştir. VO2 maks için gruplar arasında anlamlı fark bulunmasa da, AVO_Dans sırasında dansçı grupta VO2 maks'ın%'si ve KAH maks değerlerinin yüzdesi anlamlı olarak daha yüksek bulunmuştur ($p<0.01$). Ayrıca, dansçı grubun VO2_AVO_Dans, KAH AVO_Dans, ET_AVO_Dans ve MET_AVO_Dans değerleri anlamlı derecede yüksek bulunmuştur ($p<0.01$).

Tartışma ve Sonuç: AVO_Dans sadece hip-hop dansçılarında değil aynı zamanda dansçı olmayan grupta da ACSM kriterlerine göre (> 6 MET) yüksek yoğunluklu egzersiz kriterini sağladığını göstermiştir. AVO_Dans sırasında dansçılarda, dansçı olmayanlara göre daha yüksek fizyolojik cevaplar gözlenmesinin nedeni olarak dansçılarda dans geçmişinin oyunu daha iyi oynamalarını sağlamasından kaynaklı olabileceği düşünülebilir. AVO Sağlıklı yaşam için kullanılabilir ancak sağlıklı bir yaşam tarzı aktivitesi olarak kullanılması durumunda, egzersizin yoğunluğunu belirlerken, AVO özellikleriyle ilişkili olarak bireylerin beceri düzeyini göz önüne alınması önerilir.

Anahtar Kelimeler: Exergame; Dans deneyimi; Oksijen tüketimi; Enerji harcaması; Kalp atım hızı.

Is Playing Active Video Game Really Exercising? Physiological responses in Hip-Hop Dancers and Non-Dancers

Introduction: Physical activity is known to have many beneficial health effects. Despite the known benefits of physical activity, most people do not meet the minimum recommendations (Hallal et al., 2012). Nowadays people are becoming more and more inactive due to a number of disadvantages arising from the conditions related to their lifestyle. However, active video games (AVGs) which have become the focus of interest particularly most recently are considered as potential tools to prevent a sedentary lifestyle.

Objective: The purpose of this study was to investigate the effects of active video game dance (AVG_Dance) on some physiological variables in hip-hop dancers and non-dancers.

Method: The AVG_Dance was performed using the Xbox and Kinect and the physiological variables were limited with oxygen consumption (VO2), heart rate (HR), energy expenditure (EE), metabolic equivalent (MET), respiratory exchange ratio (RER), and the percentage of maximal oxygen consumption (% VO2max). Thirteen hip-hop dancers (n=13; dance experience: 5.4 ± 3.2 years) volunteered to participate in the study. The physiological variables of dancers were compared with non-dancers (n=16). Each participant underwent a graded treadmill exercise test to determine VO2max, and a few days later, following the 15 min rest in supine position, the participants performed the AVG_Dance.

Results: The mean values of VO2 max in dancer and non-dancer groups were recorded as 47.7 ± 1.8 ml.min-1.kg-1 and 46.6 ± 1.9 ml.min- 1.kg-1 respectively. Although there was no significant difference between groups for VO2max, the % of VO2max and % of HR max values were significantly higher in dancer group during the AVG_Dance ($p<0.01$). Furthermore, the VO2_AVG_Dance, HR_AVG_Dance, EE_AVG_Dance, and MET_AVG_Dance values were significantly higher in dancer group ($p<0.01$).

Discussion and Conclusion: AVG_Dance provided high intensity exercise criteria not only in hip-hop dancers but also in non-dancer group (>6 MET). The findings of the current study demonstrated that although the dance experience may have affected the game playability, which caused higher physiological responses. AVG can be used for healthy life but it is recommended to consider the skill level of individuals in relation to the characteristics of the AVGs when determining the intensity of the exercise if they are to be used as a healthy lifestyle activity.

Keywords: Exergame; Dance experience; Oxygen consumption; Energy expenditure; Heart rate.

SB431

Spor Eğitimi Alan Üniversite Öğrencilerinin Sosyal Medya Bağımlılıklarının İncelenmesi

[2]Umut Davut Başoğlu, [2]Cemal Özman, [1]Meliha Uzun

[1]Şırnak Üniversitesi BESYO Şırnak
[2]Nişantaşı Üniversitesi BESYO İstanbul

Email : *umut.basoglu@nisantasi.edu.tr, cemal.ozman@nisantasi.edu.tr, melihauzunn16@gmail.com*

Giriş: Sosyal medya, sosyal etkileşim ve içerik oluşturma kapsamında teknolojik bileşenlerden oluşan bir yapı olarak tanımlanmaktadır (Stendberg, 2014). Bağımlılık, kişilerin normal yaşamındaki temel gereksinimlerini, bilişsel ve duyuşsal olarak aksatabilecek düzeydeki rutin ve alışkanlara ilişkin bir tutumdur (Düvenci, 2012). İnternetin ve enformasyon teknolojilerinin (IT) ticari ve bireysel amaçlarla piyasa sürülmesi, toplumun geleneksel hayat görüntüsünü de farklılaştırmıştır. Sosyal medya araçlarının yaygınlaşması ve sosyal medyanın kullanımının artmasıyla birlikte bireyler hem sosyal medyanın kullanıcısı hem bir parçası haline gelmiştir. Özellikle bu sanal ortamda kullanıcıların geleneksel görüntünün dışına çıkarak kendilerini ifade edebilme, kendi kimliğini seçebilme, şekillendirebilme ve sosyal medya üzerinden sosyalleşebilme imkanları nedeniyle sosyal medya kullanımı, kişilerin normal yaşamındaki temel gereksinimlerini aksatabilmekte, gerçek iletişimin yerini alıp kişileri bir bilgisayar, tablet akıllı telefon başına hapsedebilmekte; yani bir bağımlılık haline gelebilmektedir.(Ök, 2013). Amaç: Bu araştırmanın amacı, spor eğitimi alan üniversite öğrencilerinin sosyal medya bağımlılık düzeylerinin incelenmesidir. Ayrıca spor eğitimi alan üniversite öğrencilerinin sosyal medya bağımlılıklarının bazı değişkenlere göre farklılaşma durumları da araştırma kapsamında yer almaktadır.

Metod: Araştırmanın örneklemini, İstanbul'daki üniversitelerde spor eğitimi gören toplam 196 öğrenci oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak, araştırmacılar tarafından oluşturulan "Kişisel Bilgi Formu" ve öğrencilerin sosyal medya bağımlılıklarını belirlemek amacıyla 2015 yılında Tutgun Ünal ve Deniz tarafından geliştirilen "Sosyal Medya Bağımlılığı Ölçeği" (SMBÖ) kullanılmıştır. Verilerin istatistiksel analizinde; frekans dökümleri, faktör analizi, bağımsız örneklemler t testi ile Tek Yönlü Varyans Analizlerinden (ANOVA) faydalanılmıştır. Bulgular: Öğrencilerin kullanılan sosyal medya kanalları sıklığı incelendiğinde, en fazla % 84 oranla Instagram, % 79 ile Whatsapp ve onu takiben % 71 oranla Facebook kullandıkları; en az ise % ,5 oran ile Flickr kullandıkları tespit edilmiştir. Öğrencilerin Sosyal Medya Bağımlılığı (SBM) geneli ile meşguliyet, duygu durum düzenleme, tekrarlama ve çatışma alt boyutlarına dair aldıkları puanlar; düşük düzeyde bir bağımlılığın varlığını ortaya koymuştur. Cinsiyete göre SMB meşguliyet, duygu durum düzenleme ve tekrarlama alt boyutlarında kadınlar lehinde anlamlı bir farklılık görülmüştür. Ayrıca sınıf düzeyine göre SMBÖ meşguliyet alt boyutunda anlamlı fark tespit edilirken, duygu durum düzenleme, tekrarlama ve çatışma alt boyutlarında fark bulunmamıştır. Öğrencilerin sosyal medya kullanım süresine göre incelendiğinde ise SMBÖ meşguliyet, duygu durum düzenleme, tekrarlama ve çatışma alt boyutları olmak üzere tüm alt boyutlarda istatistiksel olarak anlamlı fark olduğu tespit edilmiştir. Bunun dışında öğrencilerin SMB`nin; yaşı, gelir düzeyi, öğrenim durumu, çalışma durumu ve lisanslı olma düzeylerine göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık sergilemediği görülmüştür.

Sonuç: Öğrencilerin sosyal medya bağımlılıkları durumunda cinsiyet, sınıf düzeyi ve sosyal medya kullanım sürelerinin etkili olduğu görülmüştür. Erkeklerin kadınlara oranla sosyal medya ile daha az meşgul oldukları ve kadınların erkeklere göre sosyal medyadan daha çok duygusal destek aldıkları sonucuna varılmıştır. **Anahtar kelimeler:** Sosyal medya, sosyal medya bağımlılığı, spor yönetimi.

An Investigation On Social Media Addiction Of University Students Of Sports Education

Introduction: Social media is defined as a structure of technological components within the context of social interaction and content creation (Stendberg, 2014). Addiction is an attitude about routines and habits that can interfere with the basic needs of people in their normal life, both cognitively and emotionally (Düvenci, 2012). The launch of the Internet and information technologies (IT) for commercial and individual use has also differentiated the traditional life image of the society. With the spread of social media tools and the increasing use of social media; individuals have become both a user and a part of social media. Especially in this virtual environment, the use of social media due to the possibility of expressing themselves, choosing their own identity, shaping their identity, and socializing through social media can disrupt the basic necessities of the normal life. It can take the place of real communication and imprison people at computers, tablets and smartphones; social media may become an addiction (Ök, 2013). Objective: The aim of this research is to examine the social media addiction levels of students university in sport training. In addition, the differentiation level of social media addiction of university students, at sport programs, according to some demographic variables are investigated.

Methods: The sample of the study is composed of 196 students, attending sports training at the universities, in Istanbul. The "Personal Information Form" developed by the researchers and the "Social Media Addiction Scale" (SMAS) developed by Tutgun Unal and Deniz in 2015 were used to determine the social media addictions of the students. In the statistical analysis of the data; frequency analysis, factor analysis, independent samples t test and ANOVA are used .

Findings: When the frequency of social media channels used by students is examined, we find that Instagram with 84%, Whatsapp with 79% and Facebook with 71% followed by; and at least 5% of them use Flickr. Social Media Addiction (SMA) of scores of the students revealed low levels of addiction of the total SMA and the sub-dimensions of occupation, emotional regulation, repetition and conflict;. When the students are examined according to gender; occupation, emotional regulation and repetition sub-dimensions of SMA showed a significant difference in favor of women. Moreover, while there was a significant difference in the occupation sub-dimension of SMA according to the class; there were no significant difference in the emotion regulation, repetition and conflict sub-dimensions. According to the duration of social media usage, we saw that there was a statistically significant difference in all subscales of SMA including occupation, emotional regulation, repetition and conflict. However, students' SMA level revealed no statistical difference due to age, income level, education status, working status and degree of license. Conclusion: Gender, class and duration of social media usage were found to have significant effects on social media addictions of students. Males are less engaged with social media than females and females have more emotional support compared to males.

Keywords: Social media, social media addiction, sport management.

SB499

Mobil Spor Oyunlarında Yer Alan Uygulama İçi (In-app) Reklamların İncelenmesi

***[1]Ümit Can Büyükakgül*, [1]Arif Yüce, [1]Hakan Katırcı**

[1]Anadolu Üniversitesi, Eskişehir

Email : *uc_buyukakgul@anadolu.edu.tr, arifyuce@anadolu.edu.tr, hakankatirci@anadolu.edu.tr*

Giriş: Teknoloji alanında yaşanan gelişmeler, metin, ses, resim, hareketli resim gibi geleneksel medya öğelerinin dijital ortama taşınmasına olanak sağlayarak yeni medya olarak adlandırılan yeni bir devrin başlamasına neden olmuştur. Yeni medyanın en popüler aracı olan ve kullanıcılar için sayısız özelliği bir arada sunan mobil cihazlar, işletmeler için de eşsiz fırsatlar yaratmaktadır. Mobil cihazların (akıllı telefonlar, tabletler vb.) neredeyse tamamında eğlence amaçlı uygulamalar bulunmaktadır. Bu uygulamaların içinde yer alan sayısız reklam her geçen gün dünya çapında milyonlarca kullanıcıya ulaşmakta ve bir etki yaratmayı amaçlamaktadır. Birçok farklı alanı etkileyen yeni medya, spor ve reklam kavramlarının birleşimine de farklı bir boyut getirmiştir. Eğlence kategorisi altında değerlendirilen en popüler uygulamalar mobil oyunlar olmakla birlikte en fazla tercih edilen kategori mobil spor oyunlarıdır. Bu kapsamda mobil spor oyunları ve bu oyunlar içerisindeki reklamların incelenmesi spor pazarlaması ve pazarlama iletişimi faaliyetleri açısından incelenmeye değer bir hal almaktadır.

Amaç : Bu araştırmanın amacı; mobil spor oyunları içerisinde yer alan oyun içi (in-game/in-app) reklamları ve içeriklerinin incelenmesidir.

Metod: Araştırma kapsamında mobil uygulamaların çevrimiçi ortamlarda kullanıcılara sunulan spor oyunları içerisinde yer alan oyun içi (in-game/in-app) reklamları ve içeriklerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Bu kapsamda araştırmanın evrenini Apple Store içerisinde oyunlar kategorisi altında yer alan spor oyun uygulamaları, örneklemini ise spor alt kategorisi içinde listelenen, popüler oyunlar içerisinde basit tesadüfi örnekleme yöntemi ile belirlenen 34 spor oyunu oluşturmaktadır. Belirlenen her bir oyun araştırmacılar tarafından 30 dakika boyunca oynanmış ve karşılaşılan reklamlar incelenmiştir. Araştırmada reklamları analiz etmek için içerik analizi yöntemine başvurulmuştur.

Bulgular: Araştırmanın örneklemini oluşturan 34 oyun içerisinde toplam 106 reklam tespit edilmiştir. Ancak bu reklamların bir bölümü duplike (birbirinin tekrarı) reklamlardır. Buna göre tekrar eden ilgili reklamlar araştırma kapsamından çıkarıldığında incelenen reklam sayısı toplam 49 olarak belirlenmiştir. Toplam 49 reklam içerisinde sektörlere göre, en fazla görülen reklam strateji oyunları olurken (%30,61), ikinci sırada alış-veriş uygulamaları (%14,28) ve üçüncü sırada ise casino oyunları (%12,24) yer almıştır. Uygulama içi reklam tipine göre değerlendirildiğinde ise; strateji kategorisindeki reklamların %60'ı zorunlu, %30'u isteğe bağlı ve %10'u sürekli olarak ekranda yer almıştır. Benzer şekilde, casino kategorisindeki oyunların %67'si ile futbol, aile ve yarış kategorilerindeki oyunların %100'ü zorunlu olarak kullanıcıların ekranlarında yer almaktadır. Bunlardan farklı olarak alışveriş kategorisindeki uygulamaların %71,42'si sürekli olarak ekranda yer alırken, %28,58'i ise zorunlu şekilde kullanıcıların ekranında görünmektedir.

Sonuç ve Tartışma: Araştırma sonucunda; mobil uygulamalar dâhilinde incelenen spor oyunlarının öncelikle strateji, alışveriş, casino ve banka uygulama ve oyunlarına yönelik uygulama içi reklamlar barındırdığı tespit edilmiştir. Ayrıca mobil spor oyunlarının, yine farklı bir mobil spor uygulamasını reklam amaçlı kullanıldığı belirlenmiştir. Araştırma kapsamında özellikle mobil teknolojideki gelişmeler sonucunda değişen eğlence anlayışına rağmen, sporun geleneksel spor pazarlaması yaklaşımında olduğu gibi doğrudan ya da dolaylı bir pazarlama ögesi olarak kullanıldığı belirlenmiştir.

Examining In-App Advertising in Mobile Sports Game

Introduction: Development in technology has leaded a new era called new media which enabled transferring traditional media elements such as text, sound, image, and motion images to digital environment. Mobile devices are considered as the most popular tool of new media and offers various properties for the user. Such devices create unique opportunities for the enterprises as well. Almost all mobile devices (smart phones, tablets etc.) have entertainment applications. Numerous advertisements in these applications are reaching millions of users around the world and aim to create an effect. New media effects different sectors and has enabled a new dimension at the intersection of sports and advertisement concepts. The most popular applications in entertainment category are mobile games and the most preferred category is sports games. In this context, investigating mobile sports games and in-app advertisements would be valuable in terms of sports marketing and marketing communication activities.

Objective: This study aims to investigate in-game/in-app advertisement within mobile games and the content of the advertisement.

Method: In this study, in-game/in-app advertisements within online sports games and the content of these advertisements will be investigated. In this context, target of the study is sports game applications under games category in Apple Store, and sample is 34 sports games that are selected by random sampling method among popular games listed under sports category. The researcher played selected games for 30 minutes and evaluated the advertisement. Advertisements are analysed with content analysis method.

Findings: A total of 106 advertisements were identified in 34 games that constituted the sample of this study. However, some of these advertisements are duplex (repetitive) advertisements. Accordingly, when repetitive advertisements were excluded from the study, total number of advertisements is 49. Within 49 advertisements, the most common advertisements are strategy games (30.61%), the second most common is shopping applications (14.28%), and the third one is casino games (12.24%). When evaluated according to the type of in-app ad, 60% of the ads in the strategy category are interstitial, 30% are click-to-expand, and 10% are constantly out-of-app. Similarly, 67% of the games in the casino category and 100% of the games in the football, family, and racing categories are mandatorily located on the screens of the users. Reversely, while 71.42% of the applications in the shopping category are consistently on the screen, 28.58% of such apps were mandatorily shown on the screen.

Results and Discussion: As a result of the research; it has been determined that sports games, that are examined under mobile applications, primarily contain in-app advertisements for strategy, shopping, casino and bank applications, and games. Additionally, it was observed that mobile sports games used another mobile sports game for advertising purposes. Despite the changes in entertainment concept as a result of the developments in mobile technology, it has been determined that sport is used as direct or indirect marketing material as in traditional sports marketing.

SPOR SAĞLIK BİLİMLERİ / SPORTS HEALTH SCIENCES

SB12

10 Haftalık Sportif Oyunlar İçeren Antrenman Programının Çocuklarda Bazı Mineral ve Vitamin Düzeylerine Etkisi

[1]Zarife Pancar, [2]Vedat Çınar, [2]Taner Akbulut, [1]Mustafa Özdal, [1]Mürsel Biçer

[1]Gaziantep Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Gaziantep
[2]Fırat Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Öğretimi Anabilim Dalı, Elazığ

Email : *z_pancar@hotmail.com, cinarvedat@hotmail.com, akbuluttaner23@gmail.com, ozdalm@hotmail.com, mbicer@gantep.edu.tr*

Bu çalışmanın amacı 10 haftalık sportif oyunları içeren antrenman programının erkek çocuklarda bazı mineral ve vitamin düzeylerine olan etkisini incelemektir.

Araştırmaya 11-14 yaş arlığında 52 erkek çocuk katıldı; deney grubu 26, kontrol grubu 26 olarak iki gruba ayrıldı. Çalışmaya katılan çocuklara 10 hafta süresince haftada 3 gün, günde 60 dakika süren seçilmiş spor branşlarına özgü sportif oyunlar yaptırıldı. 10 haftalık antrenman programının 1 gün öncesi ve bir gün sonrasında istirahat halinde alınan kan örneklerinde demir, sodyum, fosfor, magnezyum, kreatinin, klor, potasyum, kalsiyum, ferritin ve B12 seviyeleri tespit edildi. Araştırmada elde edilen verilerin istatistiksel analizinde, SPSS paket programı SPSS 22.0 istatistik programı (SPSS Inc., Chicago, Illinois, ABD) kullanıldı. İkili grupların karşılaştırılmasında Independent Samples T ve grupların ön test ve son testleri arasındaki farkın analizi için Paired Samples T testleri kullanıldı. Uygulama sonunda kontrol grubunun ön test ve son test değerlerinde anlamlı bir farklılığın oluşmadığı ancak 10 haftalık eğitsel oyunlar uygulaması sonrası deney grubunun BMI ön test (24,3 ± 5,28) son test (22,7 ± 4,53). Magnezyum ön test (2,08± ,149) son test (1,91± ,228) potasyum ön test (4,58± ,431) son test (4,34± ,297) ve ferritin ön test (27,4± 10,34) son test (23,4± 8,91) değerlerinde $p<0.05$ düzeyinde anlamlı bir değişim görüldü. Grupların son test değerleri karşılaştırıldığında deney grubu lehine magnezyum değerlerinde $p<0.05$ düzeyinde anlamlı bir değişim tespit edildi.

Sonuç olarak; 11-14 yaş aralığındaki erkek çocuklarda 10 haftalık sportif oyunlar içeren antrenman programının bazı mineral ve vitamin parametrelerini olumlu yönde etkilediği söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Sportif Oyun, Mineral, Vitamin

Effect of 10-Week Sporty Games-Containing Training Program on Some Mineral and Vitamin Levels in Children

Introduction and aim: The aim of this study was investigation the effect of a 10-week training program on boys children's mineral and vitamin levels.

Method: Totally 52 boys children participated in the study between the ages of 11-14; experimental group 26 and control group 26 were divided into two groups. Children participated in the study were applied to sporty games specified to the selected sports branches, which composed by 60 min/ 3 days/ 10 weeks. One day before and after the 10-week sporty program , Iron, sodium, phosphorus, magnesium, creatinine, chlorine, potassium, calcium, ferritin and B12 levels were determined in blood samples taken from subjects at rest. In the statistical analysis of the data obtained in the study, SPSS package program SPSS 22.0 statistical program (SPSS Inc., Chicago, Illinois, ABD) was used. Paired Samples T tests were used to analyze the difference between the Independent Samples T and the pre-test and post-test of the groups in the comparison of the binary groups.

Findings: At the end of the application the pre-test and post-test values of the control group, statistical significant difference has not occurred, but after 10 weeks, the experimental group showed a significant change in BMI pre-test (24,3 ± 5,28) post-test (22,7 ± 4,53). Magnesium pre-test (2,08± ,149) post-test (1,91± ,228), potassium pre-test (4,58± ,431) post-test (4,34± ,297) and ferritin pre-test (27,4± 10,34) post-test (23,4± 8,91) values a significant change was observed at $p <0.05$ level. When post-test values of the groups were compared, a significant changes was found in the magnesium values in favor of the experimental group ($p<0.05$).

Discussion-Conclusion: In summary, it could be said that the training program including 10 weeks of educational games positively affected some mineral and vitamin parameters in boys children aged 11-14 years.

Keywords: Sporty Games, Vitamin, minarel

SB61

Farklı Liglerdeki Kadın Futbolcuların Reaksiyon ve Çeviklik Testlerinin Karşılaştırılması

***[1]Cansu Çoban*, [1]Murat Taş, [1]Murat Akyüz, [1]Öznur Akyüz, [1]Fatih Çatıkkaş, [1]Atilla Orkun Dilber**

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi.

***Email :** cnqlcns@hotmail.com, murattas25@gmail.com.tr, sporcu006@hotmail.com.tr, öznur.akyüz@cbu.edu.tr, fatihcatikkas@gmail.com, orkunaod@gmail.com*

Giriş: Literatürde yer alan kadın futbolcular üzerine yapılmış çalışma sayısı oldukça azdır. Bu yüzden kadın futboluna önem verilmeli ve araştırmalarda onların performansını geliştirecek çalışmalara yer verilmelidir. Bu çalışma ile farklı liglerde futbol oynayan kadın sporcuların reaksiyon ve çeviklik testlerine verdikleri tepki hızlarının ölçülüp aralarında anlamlı farkın olup olmadığına bakılması amaçlanmaktadır. Futbol birçok kuralları bulunan ve bu kuralları iyi bilerek ve uygulamada kuralların içinde kalarak rakibi alt etme ve başarıya ulaşma yolunu bulma sanatıdır. Bilimsel araştırmalarla; hedefi, stratejisi ve taktikleri belirlenmesine rağmen, insan faktörü içerdiği için sonucu önceden kestirilemeyen bir oyundur (Durusoy 2002). AMAÇ Bu çalışma ile farklı liglerdeki kadın futbolcuların reaksiyon ve çeviklik koşu testlerinde farklılık olup olmadığına bakılması amaçlanmıştır.

Yöntem: Bu araştırmanın örneklem grubunu aktif olarak futbol ile uğraşan lisanslı 18–25 yaş arası 1. Lig (Konak Belediyespor)'e ait 15 kadın futbolcu ile 2. Lig (Manisa Gençlerbirliği)'e ait 15 kadın futbolcu ile toplam 30 katılımcıdan oluşturmaktadır. Testlere başlamadan önce katılımcıların vücut kompozisyon ölçümleri alınmıştır. Vücut kompozisyonu ölçümlerinde, vücut ağırlığı (VA) dijital tartı ile ölçülmüştür. Boy uzunluğu sırt düz bir yüzeye dayalı durumda, ayakta, başı dik ve gözler tam karşıya bakar durumdayken (Frankfurt düzlemi) başın tepe noktası ile ayak tabanları arası mesafe dayanılan düzleme yapıştırmalı ya da dayanmalı bir sabit ölçek üzerinden mezura ile ölçüm yapılmıştır. Beden Kitle İndeksi (BKİ) ise Ölçülen kg cinsinden ağırlığın metre cinsinden boyun karesine bölünmesi ile elde edilmiştir (k/m2). Reaksiyon ve çeviklik testleri Smartspeed (Fusion Sport) markalı fotosel cihazıyla reaktif çeviklik testi, grid drill (reaksiyon testi), 30m sprint testi ve zig-zag yön değiştirmeli koşu testleri iki takımada farklı günlerde olmak üzere akşam saat 19.00'da uygulanmıştır. Ölçümler Manisa Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi futbol sahasında gerçekleştirilmiştir. Çalışmanın istatistiksel analizlerini yapmak için Windows XP altında çalışan SPSS 16.0 paket programında tanımlayıcı, fiziksel ve fizyolojik parametrelerin minimum, maksimum, ortalama ve standart sapma değerleri descriptive istatistik ile alınmıştır. İki grubun karşılaştırılmasında ise Mann Whitney U testi kullanılmıştır.

Bulgular: Uyguladığımız testler sonucunda 1. Lig (Konak Belediyespor)'in sırasıyla yaş, boy, vücut ağırlığı, BKİ ve sporcu yaşları ortalamaları şu şekildedir; 21,26 ± 2,08 yıl, 165,53 ± 5,65 cm, 56,60 ± 4,62 kg, 20,64 ± 1,16 kg/m², 7,53 ± 3,41 yıl'dır. 2.Lig (Manisa Gençlerbirliği)'in ise sırasıyla 20,66 ± 2,57 yıl, 165,20 ± 5,91 cm, 57,13 ± 7,01 kg, 20,92 ± 2,19 kg/m², 3,86 ± 1,88yıl'dır. 2. Lig (Konak Belediyespor)'in reaktif çeviklik testi 3,35 ± 0,35sn, 30m sprint testi 4,98 ± 0,21 sn, zig-zag yön değiştirmeli koşu testi 6,51 ± 0,37sn, reaksiyon testi 23,91 ± 2,21 sn'dir. 2. Lig (Manisa Gençlerbirliği)'in reaktif çeviklik testi 3,60 ± 0,57 sn, 30m sprint testi 6,36 ± 0,29 sn, zig-zag yön değiştirmeli koşu testi 5,17 ± 0,47 sn, reaksiyon testi ise 24,13 ± 1,50 sn'dir.

Sonuç: Sonuç olarak; çeviklik testi içerisinde futbola özgü beceriler bulunduğunda performansın teknik becerilerden etkilendiği söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Reaksiyon, Çeviklik, Futbol, Smartspeed.

Kaynaklar: 1. Durusoy İ. Futbol Teorisi. Boyut Yayıncılık ve Tic. A.Ş., İstanbul; 2002, s: 17.

Female Soccer Players Reaction To Different Leagues and Comparison Of Agility.

Introduction: The number of studies on female soccer players in the literatüre is very small. Therefore, women's football should be given importance and studies should be done to improve their performance. In this study, it is aimed to measure the reaction rates of reaction and agility tests of female athletes playing soccer in different leagues and to see if there is a meaningful difference between them.

Soccer has a lot of rules, and knowing these rules well and staying in the rules in practice is a way to beat and beat your opponent. Through scientific research; although the goal, strategy and tactics are determined, the end result is an unpredictable game because it involves the human factor.

Aim: Running different leagues players reaction and agility tests whether difference in DNA fingerprinting, sports scientists and coaches will apply exercise programs to shed light on.

Methods: The sample of this research group is actively engaged with football licensed 18-25 1. League belonging to the 15 women soccer player with 2.League belonging to the 15 women soccer player with compose of a total 30 participants. Before the start of the tests the participans' body composition measurements were taken. Body composition measurements, body weight measured with digital scales. Size based on the length of the back surface case, standing, head and eyes straight ahead while looking at your head peak measured witk cross-tape measure with soles of the feet. Body mass index is measured in kg in weight in meyre divided by the square neck. Reaksion and agility tests Smartspeed Fusion branded photocell device agility test, grid drill (reaction test), 30 meter sprint test and zig- zag running tests must change direction on different days, including the two archipelago was implemented in the evening at 19:00. Manisa Celal Bayar Faculty of Sports Sciences Metrics was taken on a football field. The study's statiscal analysis of Windows XP SPSS 16.0 pallet program identifier, physical and physiogical parametres, minimum, maximum, average and standard deviation values descriptive statistic had been with. Two groups have been used to compare the Mann Whitney U test.

Results: Our test as a result of 1. League's respectively, age, height, body weight, BMİ and average age of the athletes are as follows: 21,26 ± 2,08 year, 165,53 ± 5,65 cm, 56,60 ± 4,6 kg, 20,64 ± 1,16 kg/m², 7,53 ± 3,41 year. 2. League's respectively 20,66 ± 2,57 year, 165,20 ± 5,91 cm, 57,13 ± 7,01 kg, 20,92 ± 2,19 kg/m², 3,86 ± 1,88 year. 1. League's results; Reactive Agility Test 3,35 ± 0,35 sn, 30 m Sprint Test 4,98 ± 0,21 sn, Zig-Zag Change of Direction (COD) Speed Test 6,51 ± 0,37sn, Reaction Test 23,91 ± 2,21sn, 2. League's results; Reactive Agility Test 3,60 ± 0,57sn, 30 m Sprint Test 6,36 ± 0,29 sn, Zig-Zag Change of Direction (COD) Speed Test 5,17 ± 0,47 sn, Reaction Test 24,13 ± 1,50 sn.

Conclusion: As a result; her career-specific skills in the agility test has impressed of the performance technical skills. Key words: Reaction, Agility, Football, Smartspeed.

SOURCES 1. Durusoy İ. Futbol Teorisi. Boyut Yayıncılık ve Tic. A.Ş.,

SB83

Aerobik Antrenmanların Beden Algısı üzerine Etkisi

***[1]Yusuf Er*, [2]Adem Civan**

[1]Dumlupınar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Kütahya
[2]Selçuk Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi,Hareket ve Antrenman Anabilimdalı, Konya

***Email :** err_yusuf@hotmail.com, acivan@selcuk.edu.tr*

Bu araştırmanın amacı, 8 haftalık aerobik antrenmanların beden algısı üzerine etkisinin incelenmesidir. Araştırmaya, yaş ortalaması 22,10 ± 3,8 yıl, boy ortalaması 1,67 ± 0,04 m. ve vücut ağırlığı ortalamaları 55,88 ± 4,58 kğ olan 57 kadın çalışma grubu olarak katılmıştır. Yaş ortalaması 20,71 ± 1,52 yıl, boy ortalaması 1,65 ± 0,05 m. ve kilo ortalamaları 66,57 ± 9,92 kg olan 45 kadın ise kontrol grubu olarak çalışmaya katılmıştır. Deney grubunu oluşturan kadınlara, 8 hafta süresince haftada 3 gün aerobik antrenman yaptırılarak, kontrol grubundaki katılımcılar normal çalışmasına devam etmiştir. Anketler ön test ve son test şeklinde her iki guruba uygulanmıştır. Aerobik antrenmanın içeriği toplam 9 hareketten (bel çevirme, yarım mekik, iki ayağı çekme, bacak kaldırma, kalça kaldırma, tek bacak çekme, dirsek üstünde kol uzatma, bacak uzatma ve sırt germe) oluşan minder hareketlerinden oluşmaktadır. Çalışmaya, 20 dakikalık ısınma ile başlandı. Hareketler 3x10 şeklinde 3 set olarak uygulandı. Her set 30 dakika sürdü. Setler arasında 5 dakika aktif dinlenme uygulandı. Araştırmaya katılan kadınların Bedenlerini algılama düzeylerini belirlemek için, Çok Yönlü Beden Benlik İlişkileri Ölçeği (The Multidimensional Body-Self Relations Questionnaire- MBSRQ)", kullanılmıştır. Araştırmaya katılan katılımcılara ilişkin beden algısı ön test – son test puanlarının antrenman grubu bakımından karşılaştırılmasında, görünüş değerlendirme, görünüş yönelimi, fiziksel yeterliliğin değerlendirilmesi, fiziksel yeterlilik yönelimi, sağlık değerlendirme, sağlık yönelimi ve toplam puan açısından deney grubu ön test – puanları ile son test puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olduğu tespit edilmiştir (P<0,05). Buna karşın, beden alanlarına doyum alt boyutu ön test – son test puanlarının deney grubu bakımından karşılaştırılmasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığı tespit edilmiştir (P>0,05). Buna karşın, beden algısı ön test – son test puanlarının kontrol grubu bakımından karşılaştırılmasında, görünüş değerlendirme, görünüş yönelimi, fiziksel yeterliliğin değerlendirilmesi, fiziksel yeterlilik yönelimi, sağlık değerlendirme, sağlık yönelimi, beden alanlarına doyum ve toplam puan açısından kontrol grubu ön test – puanları ile son test puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığı tespit edilmiştir (P>0,05). Sonuç olarak, aerobik egzersizlerin beden algısı üzerine olumlu etkisi olduğu düşünülmekte olup, kadınların yapmış olduğu egzersizler onların kendilerini fiziksel görünüm, sağlık, bedensel anlamda doyum yaşamaları ve fiziksel yeterlilik algısına katkı sağladığı söylenebilir. Anahtar kelimler: Aerobik egzersiz, algı, beden algısı. Acar TÖ, 2010. Kocaeli üniversitesi beden eğitimi yüksekokulu ve mimarlık- mühendislik fakültesi öğrencilerinde beden algısı ve iyilik halinin beden kitle indeksi ve vücut yağı dağılımı ile ilgisi. Uzmanlık Tezi, Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği Ana bilim dalı, Kocaeli. Açıkada C, 2004. Training in Children, Acta Orthop Traumatol Turc, 38:16-26. Akgün N, 1986. Egzersiz fizyolojisi, Ege Üniversitesi Basımevi, 3(1), p. 211- 222, İzmir. Akyol P, Vedat Y, 2015. Beden Eğitimi Öğrencileri, Öğretmenleri ve Dansçıların Fiziksel Benlik Algılarının Karşılaştırılması. Spor ve Performans Araştırmaları Dergisi, 2109-120. Altıntaş A, Aşçı F.H. 2005. Fitness Uzmanlarının Bedenlerine Yönelik Algıları, Spormetre Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi, Cilt: III Sayı: 3. Aşçı F.H, 1999. Spor psikoloji kursu 1997, Bağırgan Yayınevi, Ankara. Azar D. BallK, Salmon J, Cleland VJ, 2008. He association

Effect of Aerobic Trainings on Body Image

The aim of this study was to examine the effect on body image of the 8-week training aerobic. 57 women whose mean age is 22,10 ± 3,8 years, mean height 1,67 ± 0,04 m. and an mean weight is 55,88 ± 4,58 kg have participated as experimental group. 45 women whose mean age is years, 20,71 ± 1,52 mean height is 1,65 ± 0,05 m. and an mean weight is 66,57 ± 9,92 kg have participated in the study as a control group. In the experimental group, have the women make aerobic training three days per week for 8 weeks, participants in the control group continued to operate normally. Pretest and posttest questionnaire forms were applied to both groups. The aerobic training consists of a total of 9 moves (back flip, half sit-ups, two foot pulling, leg lifts, buttock lifting, single-leg draw, above the elbow, arm extension, leg extension and back tension) which is consist of formed cushion movement. The study began with a 20 minute warm-up. Movements were performed in 3 sets as 3x10. Each set lasted 30 minutes. 5 minutes active rest has been applied between sets. To determine the levels of

body image of the women participating in the study, Multidimensional Body-Self Relations Questionnaire (The Multidimensional Body-Self Relations Questionnaire- MBSRQ) "has been used. Statistically significant difference (P <0,05) between pre-test and post-test score of experimentel group has been determined when it has been compared in terms of training groups of the pretest-posttest scores, appearance evaluation, appearance orientation, evaluation of physical competence, physical competence orientation, health assessment, health orientation and total score. On the other hand, no statistically significant difference (P>0,05) has been determined when satisfaction subscale has been compared in terms of pre-test and post-test scores of experimental group. However, comparison of body image pre-test and post-test scores in terms of control group, appearance evaluation, appearance orientation, evaluation of physical competence, physical competence orientation, health assessment, health orientation, physical space to the satisfaction and total score in terms of the control group pre - test scores and no statistically significant difference between the post-test scores has been found (P> 0,05). As a result, aerobic exercise has been considered to have a positive impact on the body image, the exercise that women made contribute to their physical appearance, health, life satisfaction, physical sense and physical efficacy can be stated.

Keywords: Aerobic exercise, body image, perception.

SB105

Vücut Kompozisyonunun Üst Ekstremite Propriosepsiyonuna Etkisinin İncelenmesi

***[1]Emrah Afşar*, [1]Özgen Aras**

[1]Dumlupınar Üniversitesi, Sağlık Yüksekokulu, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, Kütahya

Giriş: Üst ekstremite propriosepsiyonu, fizik tedavi pratiğinde çeşitli bozuklukların rehabilitasyonunda ele alınması gereken duyusal bir bileşen olarak kabul edilmektedir. Ciltte, kaslarda, eklemlerde, kapsüler ve ligamentöz yapılarda bulunan farklı mekanoreseptör gruplarının eşzamanlı aktivitesi propriosepsiyonu oluşturur. Eklem etrafındaki kaslarda bulunan mekanik reseptörlerin propriosepsiyona katkıda bulunduğu düşünülürse, eklemi çevreleyen yapıların kompozisyonunun da bu eklemin propriosepsiyonunu etkilemesi olasıdır.

Amaç: Bu çalışmanın amacı üst ekstremite ve gövde kompozisyonunun üst ekstremite propriosepsiyonuna etkisini incelemektir.

Materyal Metot: Bu calışma Dumlupınar Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü öğrencileri üzerinde yapılan kesitsel bir çalışmadır. Çalışmaya 18-25 yaşları arasında sağlıklı genç erişkin katılımcılar dahil edildi. Katılımcıların vücut kompozisyon analizleri Tanita Bc 418 Ma Segmental Body Composition Analyzer (Tanita Corporation, Japonya) ile yapıldı. Bu cihazdan VKİ (Vücut Kitle İndeksi), total yağ oranı, vücudun farklı segmentlerinin (sağ-sol kol, gövde) yağ oranı ve kas oranı elde edildi. Pozisyon hissi değerlendirmesi, pozisyon tekrarlama testi ile 550±100, 900±100, 1250±100 açı değerlerinde yapıldı. Parametreler arasındaki ilişki için Spearman Korelasyon analizi kullanıldı.

Bulgular: Çalışma yaş ortalaması 19,78±1,51 yıl olan 30 erkek ve 30 kadın katılımcı ile tamamlandı. Sol üst ekstremitenin 55±10 derece fleksiyon açısındaki propriosepsiyonla, gövde kas oranı ve sol üst ekstremite kas oranı arasında zayıf negatif ($p<0.05$, sırasıyla $r= -0,384$, $r= -0,259$), total yağ ve gövde yağ oranı arasında ise zayıf pozitif ($p<0.05$, sırasıyla $r=0,282$, $r= 0,313$) anlamlı ilişki saptandı. Diğer parametreler arasında istatistiksel açıdan anlamlı ilişki bulunmadı ($p>0,05$).

Tartışma: Vücut kompozisyonunun total ya da segmental olarak değişimi nondominant üst ekstremitenin düşük derecelerindeki propriosepsiyonunu etkileyebilmektedir. Üst ekstremitedeki ve gövdeki yağ-kas dokusunun oransal olarak dağılımı tek başına üst ekstremite propriosepsiyonunda etkili değildir. Üst ekstremite propriosepsiyonunda yağ-kas dağılımına ek olarak kasların yapısal ve fonksiyonel özelliklerinin daha etkili olabileceğini düşünmekteyiz. Gelecekte yapılacak çalışmaların kasların lif tipi, yapısı ve mimari özellikleri göz önünde bulundurularak yapılmasının üst ekstremite propriosepsiyonu hakkındaki mevcut bilgilerimize daha çok katkı yapacağına inanıyoruz.

Kaynaklar: 1.Voight ML, Hardin JA, Blackburn TA, Tippet S, Canner CG. The effects of muscle fatigue on and the relationship of arm dominance to shoulder proprioception. J Orthop Sports Phys Ther. 1996; 23(6):348-352 2.Lephart SM, Warner JP, Borsa PA, Fu FH. Proprioception of the shoulder joint in healthy, unstable, and surgically repaired shoulders. J Shoulder Elbow Surg. 1994; 3:371-380. 3.Joshi M, Thigpen CA, Bunn K, Karas SG, Padua DA. Shoulder external rotation fatigue and scapular muscle activation and kinematics in overhead athletes. J Athl Train. 2011; 46(4):349-357.

The Investigation Of The Effect Of Body Composition On Upper Extremity Proprioception

Introduction: Upper extremity proprioceptive is accepted as a sensory component in physiotherapy practice that needs to be considered in the rehabilitation of various disorders. The simultaneous activity of different mechanoreceptor groups in the skin, muscles, joints, capsules and ligamentous structures constitutes the proprioception. Mechanical receptors in the muscles around the joint are thought to contribute to the proprioception. In this context, the composition of the structures surrounding the joint may also affect the proprioceptor of this joint.

Objective: The purpose of this study is to examine the effect of upper extremity and trunk composition on upper extremity proprioception.

Material and method: This study is a cross-sectional study on the students of Physiotherapy and Rehabilitation Department of Dumlupinar University School of Health Sciences. Healthy young adult participants were included in the study between the ages of 18-25. Body composition analyzes of participants were performed with the Tanita Bc 418 Ma Segmental Body Composition Analyzer (Tanita Corporation, Japan). The body mass index (BMI), total fat ratio, fat ratio and muscle ratio of different segments of the body (right-left arm, body) were obtained. Position sense evaluation was performed with joint reposition test at 550±100, 900±100, 1250±100 degrees. Spearman correlation analysis was used for the relationship between the parameters.

Results: The study was completed with 30 male and 30 female participants with a mean age of 19.78±1.51 years. There was a weak negative correlation between proprioception at 55±10 degrees in left upper extremity, trunk muscle ratio and upper left extremity muscle ratio ($p<0.05$, respectively rho= -0,384, rho= -0,259) while there was a weak positive correlation between proprioception at 55±10 degrees in left upper extremity, total fat and trunk fat ratio ($p<0.05$, respectively rho=0,282, rho= 0,313). No statistically significant correlation was found between the other parameters ($p>0.05$).

Discussion: Total or segmental body composition changes can affect the non-dominant upper extremity proprioception at low degrees. Proportional distribution of fat-muscle tissue in the upper extremity and body is not effective on the upper extremity proprioception alone. We think that in addition to fat-muscle distribution in the upper extremity, the structural and functional properties of muscles may be more effective in proprioception. We believe that further study of the muscles in terms of fiber type, structure and architectural characteristics will contribute more to our existing knowledge of upper extremity proprioception.

References: 1. Voight ML, Hardin JA, Blackburn TA, Tippet S, Canner CG. The effects of muscle fatigue on and the relationship of arm dominance to shoulder proprioception. J Orthop Sports Phys Ther. 1996; 23(6):348-352 2. Lephart SM, Warner JP, Borsa PA, Fu FH. Proprioception of the shoulder joint in healthy, unstable, and surgically repaired shoulders. J Shoulder Elbow Surg. 1994; 3:371-380. 3. Joshi M, Thigpen CA, Bunn K, Karas SG, Padua DA. Shoulder external rotation fatigue and scapular muscle activation and kinematics in overhead athletes. J Athl Train. 2011; 46(4):349-357.

OA117

Spırıtual Intelligence On Health Behaviours Among Malaysian University Students in A Malaysian Public University: The Mediating Role Of Self Efficacy

***[1]Roxana Dev Omar Dev*, [1]Tengku Fadilah Tengku Kamalden, [1]Kim Geok Soh, [1]Ahmad Fauzi Mohd Ayub, [1]Ismi Arif Ismail**

[1]University Of Putra Malaysia, Serdang

Email : *roxana.dev@gmail.com, tengku@upm.edu.my, kimgeoks@yahoo.com.my, aieelah@gmail.com , ismi@upm.edu.my*

University students typically enter a dynamic transitional period of new independence from their parents that is characterized by many factors. These factors which involve social, financial, and environment elements, can be a burden to the students putting them at risk in negative health behaviours. Negative health behaviours among university students are a course of concern since they have a tendency to be carried into adulthood which can possibly cause the emergence of chronic disease at a younger age. Self-efficacy is seen to increase with students'spiritual intelligence, together with better health behaviour. Therefore, the purpose of the study was to investigate the relationship between spiritual intelligence and self-efficacy (mediator) on health behaviours among university students in Universiti Putra Malaysia, Malaysia. A correlational study was conducted on 400 undergraduate university students who lived on campus and were chosen through stratified random sampling technique using closed ended questionnaires (Spiritual Intelligence Self Report Inventory, General Self Efficacy Scale and a modified version of Health Style Questionnaire). Structural equation modeling was used to explore association between these aspects. Spiritual intelligence (EI), self-efficacy (SE) and health behaviour (HB) were significantly correlated (SI-SE, $p<0.0001$; SE-HB, $p<0.0001$; SI-HB; $p<0.001$) and self-efficacy showed a partial mediation effect towards the relationship between spiritual intelligence and promoting health behaviour ($p=0.0001$). Thus, there was an association between spiritual intelligence with health behaviour, and self-efficacy partially mediated this relationship. It is interpreted that spiritual intelligence can boost positive health behaviour and spiritual intelligence associated with self-efficacy relevantly gives benefit to health behaviour. Such data have important implications for both health practice and policy especially for higher education institutions.

Keywords: Spiritual İntelligence, Self-Efficacy, Health Behaviour, Undergraduate Students

SB160

Devlet ve Özel Okullarda Öğrenim Gören Ortaokul Öğrencilerinin Obezite, Fiziksel Aktivite Düzeyi ve Beslenme Alışkanlıklarının Karşılaştırılması

[1]Gönül Babayiğit İrez, [1]Emine Kaymaz, [1]Özcan Saygın

[1]Muğla Sıtkı Koçman Universitesi, Muğla

Email : *gbabayigit@yahoo.com, eminekaymazz@hotmail.com*

Bu araştırma Muğla'nın Marmaris ilçesinde öğrenim gören devlet ve özel okullarda öğrenim gören ortaokul öğrencilerinin obezite, fiziksel aktivite ve beslenme alışkanlıklarının karşılaştırmak amacıyla yapılmıştır.

Araştırmaya gönüllü olarak 342 kız 355 erkek olmak üzere 697 kişi katılmıştır. Fiziksel aktivite düzeylerini belirlemek boy-kilo ölçümü, çocuklar için fiziksel aktivite ölçeği, beslenme ve fiziksel aktivite anketi, vücut kompozisyonlarını belirlemek için beden kitle indeksi kullanılmıştır.

Ölçümlerden elde edilen veriler SPSS 16 paket programı kullanılmıştır. Elde edilen verilerin standart sapma, aritmetik ortalama, frekans ve yüzde değerleri hesaplanmıştır. Değişkenlerde cinsiyetler arasındaki farkları hesaplamak için independent t testi, yaşlar arasında farklılıkların tespitinde Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA), farkın hangi gruptan kaynaklandığını bulmak için Tukey HSD testi, uygulanmıştır. P değerinin 0,05'ten küçük olması durumunda fark ve ilişki anlamlı kabul edilmiştir.

İstatistiksel analizler sonucunda erkeklerin antropometrik özelliklerinden boy, vücut ağırlığı değerleri daha yüksektir. Kızların BKİ değerleri daha düşüktür. Erkeklerde boy, vücut ağırlığı, BKİ, yaşla birlikte artmaktadır. Beden Kitle İndeksi (BKİ) değerlendirmelerinde devlet okullarında öğrenim gören kız öğrencilerin normal ve altı kilolu oranı % 87.70, fazla kilolu oranı % 9.49 ve obez oranı % 2.79, erkek öğrencilerin ise normal ve altı kilolu % 72,30, fazla kilolu % 23,58, obez % 4,10 bulunmuştur. Özel okullarda öğrenim gören kız öğrencilerin normal ve altı kiloluluk oranı % 79,14, fazla kiloluluk % 18,40, obez 2,45, erkek öğrencilerin normal ve altı kiloluluk oranı %66,87, fazla kilolu %27,5 ve obez 5,62 olarak belirlenmiştir.

İstatistiksel analizler sonucunda özel okullar ve devlet okullarında 11-14 yaş kız ve erkek öğrencilerin yaş gruplarına göre fiziksel aktivite düzeyleri 13-14 yaş grubundan daha yüksek bulunmuştur. Yaş ilerledikçe her iki cinsiyet ve devlet-özel okullarda vücut kitle indeksleri de artmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Fiziksel Aktivite, Beslenme, Ortaokul öğrencileri, Obezite

The Comparison of Obesity, Physical Activity Levels and Nutrition Habits of Private and Public Secondary School Children

This study was conducted to compare of obese, physical activity and nutrition habits of secondary school children in Private school and public schools in Marmaris, Mugla.

Total 697 students consisting of 342 girls and 355 boys as voluntarily were participated. Physical Activity Questionnaire for kids was used to determine physical activity levels and height-weight measurement was performed to determine body mass index. Moreover, Nutrition and Physical Activity Questionnaire was used for nutrition habits of school children. For analyzing all data, SPSS 16 statistical packages was used. Standard deviation, mean, arithmetic average, frequency and percent were calculated. The Independent t-test was used to comparing gender differences and to analyze age differences, one way-ANOVA test and post-hoc test (Tukey HSD test) were used. Significance level was selected as $P \leq 0.05$.

Following the statistical analysis, among the anthropometric characteristics of males, height and body mass were found to be higher. The BMI rates of the females are higher. Height, body weight and BMI increase with the age in males. Regarding the body composition values, body fat percentage of the girls is higher than that of males. Body fat percent age of females is increasing in a significant level with the age. As for the males, lean body mass is increasing with the age. It was found that BMI of girls in public secondary schools were avarage and under avarage ratio at 87.70 percent, overweight ratio was %9.49 and Obesity ratio was %2.79. The boys' average and under average weight ratio was %72.30, over weight and obesity ratios were %23.58 and %4.10 respectively the ratio of average and under average weight of girls in private schools was %79.14, and the ratio of overweight and obese girls were %18.40 and 2.45 respectively while the ratio of avarege and under average weight boys were %66.87 and the ratio of overweight and obese were % 27.5 and %5.62 respectively.

As a results of statistical analyses, it was found that the age of 11-14 years girls and boys' physical activity levels were higher than the students aged 13-14 years in both private and public secondary schools. The body mass index ratios are increasing with the age in both gender and in both schools.

Keywords: Physical Activity, Nutrition, Secondarys School Students, Obesity.

SB161

Normal Ve Gestasyonel Diyabetli Gebelerde Yaşam Kalitesi Ve Egzersiz Farkındalığının Araştırılması

***[1]Hazal Uzar Karakuş*, [2]Gönül Babayiğit İrez, [2]Özcan Saygın**

[1]Yönelt Koleji, Muğla
[2]Spor Bilimleri Fakültesi, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi

***Email :** hazaluzar@gmail.com, gbabayigit@yahoo.com, ozsaygin@hotmail.com*

Bu araştırma Normal Ve Gestasyonel Diyabetli Gebelerde Yaşam Kalitesi Ve Egzersiz Farkındalığının Araştırılması Amacıyla Yapılmıştır.

Araştırmaya 28'i gestasyonel diyabetli gebe olmak üzere toplam 261 gebe gönüllü olarak katılmıştır. Gebelere öncelikle tanıtıcı özelliklerini belirlemek için gebe tanıtım formu, sağlıkla ilişkili yaşam kalitesinin değerlendirmek için SF 36 Yaşam kalitesi ölçeği, Egzersiz Farkındalığını belirlemek içinse egzersiz yarar ve engel ölçeği kullanılmıştır.

Ölçümlerden elde edilen veriler SPSS for Windows 16 paket programı kullanılmıştır. Elde edilen verilerin standart sapma, aritmetik ortalama, frekans ve yüzde değerleri hesaplanmıştır. Değişkenlerde gestasyonel diyabetli gebelerle, sağlıklı gebelerde ki farkları hesaplamak için independent t testi, gebelik dönemlerindeki farklara bakılması için One –Way ANOVA (Tek yönlü ANOVA) testi uygulanmıştır. p değerinin 0,05'ten küçük olması durumunda fark ve ilişki anlamlı kabul edilmiştir.

Engel-yarar ölçeğinin alt boyutlarına baktığımızda gestasyonel diyabetli gebe ile sağlıklı gebelerin engel ölçek puan ortalamasında; istatistiksel olarak fark bulunmazken, egzersiz yarar ölçeğinde istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur.Yapılan bu çalışmada gestasyonel diyabetli gebeler egzersizin yararına, sağlıklı gebelere oranla daha fazla inanmaktadır.Engel- yarar ölçeğinin gebelik dönemlerine göre ortalamada farklarına bakılması sonucunda; egzersiz yarar alt boyutları değerlendirildiğinde, 1.,2. ve 3. trimesterler arasında istatistiksel olarak anlamlı farka rastlanmıştır. Yaşam kalitesi ölçeği alt boyutlarında fiziksel fonksiyon, fiziksel rol, vücut ağrısı, yaşama gücü, sosyal fonksiyon, mental sağlık ve fiziksel sağlık arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklara rastlandı. Bununla birlikte SF-36 yaşam kalitesi ölçeği toplam skorunda ise yine anlamlı bir farka rastlanırken, diğer değişkenlerde istatistiksel olarak anlamlı farka rastlanmamıştır. Gebelerin, gebelik dönemleri ile yaşam kaliteleri karşılaştırıldığında;1.trimester (56,85± 21,13), 2.trimester (45,26±20,34) ve 3.trimester (34,04±16,94) arasında yaşam kalitelerinde istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmıştır. Gebelik dönemi ilerledikce yaşam kalitesinin olumsuz yönde etkilendiği tespit edilmiştir.

Gestasyonel diyabetli gebeler ile normal gebelerin yaşam kalitesinin alt boyutlarına bakıldığında; yaşama gücü (t=-2.55), sosyal fonksiyon (t=-4.65) ve duygusal fonksiyon (t=-4.75) değişkenlerinde istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit edilmiş. Bununla birlikte SF-36 yaşam kalitesi ölçeği toplam skorunda (t=-3.43) ise gestasyonel gebelerin normal gebelere oranla, yaşam kaliteleri daha düşük bulunmuş. İstatistiksel olarak anlamlı farka rastlanırken, diğer değişkenlerde istatistiksel olarak bir farka rastlanmamıştır

Sonuç olarak; normal ve gestasyonel diyabetli gebelerin egzersizin engel olabileceğine inanmadıkları tam aksine yararına inandıkları tespit edilmiş. Yaşam kalitelerine bakıldığında ise gestasyonel diyabetli gebelerin normal gebelere oranla, yaşam kalitelerinin daha düşük olduğu. İlerleyen gebelik dönemlerinde yaşam kalitelerinin daha da olumsuz yönde etkilendiği saptanmıştır.

The Investigation Of Quality Of Life And Understanding Of Exercise Benefits in Gestational And Normal Pregnant Women

This study was aimed that to investigate of quality of life and understanding of exercise benefits in gestational and normal pregnant women.

Totally 261 pregnant women as 28 of them has gestational diabetes were participated voluntarily to this study. A knowledge questionnaire to obtain demographic data of pregnant women and Sf-36 quality of life inventory was used to assess life of quality while exercise benefits and barriers questionnaire was applying for identifying awareness of exercise. A SPSS 16.0 statisctical pocket was used to assess the measurements. All data's arithmetic means, standard deviations, frequency and percent values were calculated. The independent t test was used to analyze the differences between variables of gestational and normal diabetes. One Way ANOVA test was used to comparing trimesters of all pregnant women. $P < 0.05$ value was accepted as significant difference.

Although there was no statistical difference in subscale of barriers of exercise between gestational and normal diabetes, it was found that significant difference in subscale of exercise benefits. There were statistically significant differences were found in the total quality of life score, and subscales of this questionnaire as life vitality(t=-2.55), social function(t=-4.65) and emotional function(t=-3.43). When comparing of the subscale of exercise benefits of questionnaire as trimesters of pregnant women, it was obtained statistically significant differences in first, second and third trimesters. There were significant differences in physical function, physical role, body pain, vitality, social function, mental health and physical health subscales of quality of life questionnaire. Moreover, there was significant difference in total score of SF-36 questionnaire.

When the comparing of trimesters and life quality of pregnant women, there were statistically significant differences between 1.trimester (56,85± 21,13), 2.trimester (45,26±20,34) and 3.trimester (34,04±16,94). It was found that quality of life is decreasing with the increasing trimester term.

Consequently, women both with gestational diabetes or not believe the benefits of exercise. When the compared life quality of these women, it was seen that quality of life score was low in women who has gestational diabetes.

SB180

Obez ve Aşırı Kilolu Erkek Çocuklarda 4 Haftalık Düşük Şiddetli Fiziksel Aktivite Programının Demir ve Demir Bağlama Kapasitesine Etkisi

[1]Zarife Pancar

[1]Gaziantep Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Gaziantep

Email : *z_pancar@hotmail.com*

Amaç: Bu çalışmanın amacı 4 haftalık düşük şiddetli fiziksel aktivite programının obez ve aşırı kilolu erkek çocuklarda demir ve demir bağlama kapasitelerine olan etkisinin araştırılmasıdır.

Yöntem: Araştırmaya 12-14 yaş aralığında 27 erkek çocuk; obez grup 12, kilolu grup 15 olarak iki gruba ayrıldı. Çalışmaya katılan çocuklara 4 hafta süresince haftada 3 gün, günde 60 dakika süren seçilmiş sportif oyunlar ve süresi giderek artan yürüyüş programı uygulandı. Çalışmanın başlangıcında ve bitiminde olmak üzere istirahat halinde alınan plazma kan örneklerinde demir, demir bağlama ve total demir bağlama seviyeleri tespit edildi. Araştırmada elde edilen verilerin istatistiksel analizinde, SPSS paket programı SPSS 22.0 istatistik programı (SPSS Inc., Chicago, Illinois, ABD) kullanıldı. Verilerin analizinde 2x2 mixed faktör ANOVA testi kullanıldı.

Bulgular: Yapılan 2x2 mixed faktör ANOVA testi sonuçlarına göre gruplarda zaman etkisi görülmemiştir. Uygulama sonunda obez grubun ön test ve son test ölçümlerinde vücut ağırlığı son test lehine düşüş yönünde anlamlı bir değişim gözlenirken diğer değerlerde anlamlılık bulunmamıştır. Kilolu grubun vücut ağırlığı, BMI değerlerinin ön test ölçümlerine göre anlamlı bir şekilde düştüğü; demir, demir bağlama ve total demir bağlama seviyelerinde anlamlı bir değişim tespit edilememiştir. Her iki grubun gruplar arası tüm değerlerinde, anlamlı bir değişim gözlenmemiştir ($p>0,05$).

Sonuç: Sonuç olarak, 12-14 yaş aralığındaki çocuklarda 4 haftalık düşük şiddetli fiziksel aktivite program uygulamasının demir, demir bağlama ve total demir bağlama seviyelerini anlamlı düzeyde değiştirmediği söylenebilir. **Anahtar Kelimeler:** Fiziksel aktivite, Demir, Demir bağlama seviyesi

The Effect of 4-Week Low Intensity Physical Activity Program on Iron and Iron Binding Capacity in Obese and Overweight Boys

Objective: The aim of this study is to investigate the effect of 4 weeks of low intensity physical activity program on Iron and Iron Binding Capacity in obese and overweight boys.

Methods: A total of 27 boys in the 12-14 age range; obese group 12 and overweight group 15 were divided into two groups. Children who participated in the study during the 4 weeks 3 days a week, games and sporting selected time period of 60 minutes a day walking program applied increasingly. Iron, iron binding and total iron binding levels were determined in plasma blood samples taken at rest and at the beginning and at the end of the study. In the statistical analysis of the data obtained in the study, SPSS package program SPSS 22.0 statistical program (SPSS Inc., Chicago, Illinois, ABD) was used. In the analysis of the data, 2x2 mixed factor ANOVA test was used.

Results: According to the 2x2 mixed factor ANOVA test results, there was no time effect in groups. At the end of the study, a significant change was observed in the pre-test and post-test measures of the obese group in the direction of decrease in favor of the body weight post-test, but the other values were not significant. Body weight of the overweight group significantly decreased the BMI values compared to pretest measurements; there was no significant change in iron, iron binding and total iron binding levels.There was no significant change in all values between groups of both groups($p>0,05$). Conclusions: In conclusion, it can be concluded that 4 week low intensity physical activity program program in children aged 12-14 years did not significantly alter iron, iron binding and total iron binding levels. **Keywords**: Physical activity, Iron, Iron binding levels

SB183

Egzersiz İle Birlikte Metenolon Enantat Takviyesinin Sıçanların Bazı Kemikleri Üzerindeki Etkileri

[2]Mehmet Özdemir, [1]Sefa Lök

[1]Selçuk Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi,Konya
[2]Selçuk Üniversitesi, Konya

Email : *mehmetozdemir033@gmail.com, sefalok@selcuk.edu.tr*

Amaç: Anabolik steroidlerin, sporcular tarafından performanslarını arttırmak amacıyla kullanıldığı ve bunun sonucunda da birçok sağlık problemlerine neden olduğu bilinmektedir. Bu çalışmanın amacı; Egzersiz ile birlikte metenolon enantat takviyesinin sıçanların bazı kemikleri üzerindeki etkilerini incelemektir.

Yöntem: Araştırma "Selçuk Üniversitesi Deneysel Tıp Araştırma ve Uygulama Merkezi"nden temin edilen 28 günlük 28 adet Wistar erkek sıçan üzerinde gerçekleştirildi. Sıçanlar, K (kontrol, n:6), E (Egzersiz, n:7), M (Metenolon enantat, n:7) ve ME (Metenolon enantat + Egzersiz, n:8) olarak dört gruba ayrıldı. Metenolon enantat uygulanan gruplara ait sıçanların canlı ağırlıkları ölçüsünde, haftalık olarak gerekli doz ayarlaması yapıldı. Materyallerin ön ve arka extremite kemikleri diseke edilerek ortaya çıkarıldı ve ortaya çıkarılan humerus ile femur kemikleri kurutuldu. Her bir kemiğin boy uzunluğu, corpus kalınlığı, cortex kalınlığı ve medullar çap noktaları belirlenerek gerekli ölçümler alındı. Sonuçlar Mean±SD olarak sunuldu. Verilerin gruplar arası karşılaştırılmada ANOVA ve Duncan testi uygulandı. $p<0,05$ değeri istatistiki açıdan önemli kabul edildi.

Bulgular: K, E, M ve ME gruplarının femur ve humerus kemiklerinin boy uzunlukları ortalamaları karşılaştırıldığında, femur boy uzunluğu K grubunun 32,46±0,29, E grubunun 32,60±0,64 olarak bulunurken, ME grubunun 31,37±0,50 ve M grubunun 31,67±0,52, humerus boy uzunluğu ise K grubunun 26,42±0,28, E grubunun 26,23±0,59, ME grubunun 25,31±0,40 ve M grubunun ise 25,35±0,45 olarak ölçüldü. . Metenolon enantat takviyesi yapılan gruplardaki (M ve ME) sıçanların femur ve humerus kemikleri boy uzunluklarının diğer iki gruptan istatistiki açıdan önemli oranda kısa olduğu belirlendi ($p<0,05$). K, E, M ve ME gruplarının femur ve humerus kemiklerinin cortex, corpus ve medullar çapları karşılaştırıldığında ise gruplar arası istatistiki bir farklılık olmadığı görüldü ($p>0,05$).

Sonuç: Çalışma sonuçları incelendiğinde metenolon enantat takviyesinin sıçanların femur ve humerus kemiklerinde erken epifizyal kapanmaya yol açarak boylarının uzamasını durdurduğu sonucuna varılmıştır. Ayrıca metenolon enantat takviyesinin olumsuz etkisini egzersizin de azaltmadığı görülmüştür. Anabolizan sınıfındaki yasaklı maddelerin, bazı sporcular tarafından performansı arttırdığı düşünülse bile sporcu sağlığı açısından olumsuz etkileri nedeniyle bu maddeler kullanılmaması söylenebilmektedir.

The Effects of Methenolone Enanthate Supplement with Exercise on Rats' Bones

Aim: It is known that anabolic steroids are used by athletes to increase their performance and cause many health problems. This study aims to analyze the effects of methenolone enanthate supplement with exercise on rats' bones.

Method: The study was conducted with 28 28-day-old Wistar male rats obtained from the Chair of the Experimental Medicine Research and Application Center of Selçuk University. The rats were allocated into four groups: C (control, n:6), E (exercise, n:7), M (methenolone enanthate, n:7) and ME (methenolone enanthate+exercise, n:8). The required doses were arranged weekly depending on the rats' live weight for the groups given methenolone enanthate. The rats' front and back extremity bones were dissected, and the humerus and femur bones were dried. Each bone's length, corpus thickness, cortex thickness and medullary diameter points were determined. The results were presented as mean±SD. ANOVA and Duncan's test were used for inter-group comparison of the data. The threshold for statistical significance was $p<0.05$.

Results: The femur length was 32.46±0.29 in the C group, 32.60±0.64 in the E group, 31.37±0.50 in the ME group and 31.67±0.52 in the M group. The humerus length was 26.42±0.28 in the C group,26.23±0.59 in the E group, 25.31±0.40 in the ME group and 25.35±0.45 in the M group.

The femur and humerus length was statistically significantly shorter in the groups that received methenolone enanthate supplement (M and ME) than that of the other two groups ($p<0.05$). No statistically significant difference was found between the C, E, M and ME groups in terms of the cortex and corpus thickness and medullary diameter of their femur and humerus bones ($p>0.05$).

Conclusion: It was concluded based on the study results that methenolone enanthate supplement causes early epiphyseal closure in rats' femur and humerus bones and stops the increase in these bones' length. In addition, exercise was found not to reduce this negative effect of methenolone enanthate. Although the prohibited substances classified as anabolics are considered to increase performance by some athletes, these substances are not recommended for use due to their negative effects on athletes' health.

SB184

Yüzme Egzersizi Uygulanan Sıçanlarda Testosteron Takviyesinin Kalp ve Kas Hasarına Etkisinin Araştırılması

[2]Ömer Kulaksız, [1]Sefa Lök

[1]Selçuk Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi,Konya
[2]Selçuk Üniversitesi, Konya

Email : *sheva-17@hotmail.com, sefalok@selcuk.edu.tr*

Amaç: Testosteronun sentetik türevi olan Anabolik Androjenik Steroidlerin bazı sporcular tarafından performans artırmak amacıyla kullanıldığı bilinmektedir. Bu araştırma yüzme egzersizi uygulanan sıçanlarda testosteron takviyesinin kalp ve kas hasarına etkisinin araştırılması amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Araştırma "Selçuk Üniversitesi Deneysel Tıp Araştırma ve Uygulama Merkezi"nden temin edilen 30 günlük 27 adet sıçan (Wistar, erkek) üzerinde gerçekleştirildi. Sıçanlar 4 gruba ayrıldı. Kontrol grubu (n:6), bu gruptaki sıçanlar hiçbir uygulama yapılmadan çalışma süresince beslendi. Testosteron grubu (n:7), bu gruptaki sıçanlara 3 hafta boyunca haftada 5 gün 10 mg/kg dozunda testosteron takviye edildi. Egzersiz grubu (n:7), bu gruptaki sıçanlara 3 hafta boyunca haftada 5 gün günde 30 dk serbest yüzme egzersizi yaptırıldı. Testosteron + Egzersiz grubu (n:7), bu gruptaki sıçanlara 3 hafta boyunca haftada 5 gün 10 mg/kg dozunda testosteron takviyesi ile birlikte 30 dk serbert yüzme egzersizi yaptırıldı. Denemenin sonunda, sıçanların kuyruklarından kan alınarak elde edilen serumlardan gerekli biyokimyasal parametreler ölçüldü. Serum, LDH, CK-MB, CK düzeyleri otoanalizör'de, Troponin I düzeyleri ise ELİZA kiti ile belirlendi. Verilerin istatistiki değerlendirilmesinde SPSS 15,0 paket programı kullanılarak sonuçlar mean±SE olarak verildi. Veriler normal dağılıma uyduğundan gruplar arası karşılaştırmada ANOVA testi ve farkın hangi gruptan kaynaklandığını belirlemek için de Duncan testi uygulandı.

Bulgular: Kontrol, egzersiz, testosteron ve testosteron+egzersiz gruplarının kalp hasarı belirteçleri olan troponin I, ck-MB, LDH ve kas hasarı belirteci olan ck enziminin gruplar arası değerleri karşılaştırıldığında, kontrol, egzersiz, testosteron ve testosteron+egzersiz grupları arasında istatistiki olarak anlamlı farklılık olduğu saptandı ($p<0,05$). Tüm gruplara yapılan istatistiksel analiz sonucunda farkın testosteron ve testosteron+egzersiz gruplarından kaynaklandığı bulunmuştur.

Sonuç: Egzersiz sırasında vücutta doğal olarak testosteron üretimi arttığından beraberinde Yüzme egzersizi ve testosteron uygulanması sıçanlarda kalp hasarının belirteci olan troponin I, ck-MB, LDH ve kas hasarının belirteci olan ck değerlerinin kanda belirgin şekilde oluşmasını neden olmuştur.

Investigating the Effect of Testosterone Supplement on Heart and Muscle Damage in Rats Applied with Swimming Exercise

Aim: Anabolic Androgenic Steroids which are a synthetic derivative of testosterone are known to be used by some sportsmen in order to improve performance. The present study was conducted to investigate the effect of testosterone supplement on heart and muscle damage in rats applied with swimming exercise.

Method: The study was conducted on 30 day-old 27 (Wistar, male) rats that were supplied from "Selçuk University Experimental Medicine Research and Application Center". The rats were divided into 4 groups. The rats in control groups (n:6) were fed during the study without doing any application. The rats in testosteronegroup (n:7) were supplied with a 10 mg/kg dose of testosterone 5 days a week for 3 weeks. The rats in exercise group (n:7) did freestyle swimming exercise for 30 minutes a day for 5 days a weekfor 3 weeks. The rats in testosterone + exercise group (n:7) did freestyle swimming exercise for 30 minutes and were administered with 10 mg/kg dose of testosterone supplement for 5 days a week for 3 weeks. At the end of the trial, necessary biochemical parameters were measured in serums obtained by drawing blood from tails of the rats. While levels of Serum, LDH, CK-MB, and CKwere studied by using an autoanalyzer, Troponin I level was

analyzed by using ELISA kit. SPSS 15.0 packaged software was usedin statistical evaluation of the data and the results were given as mean±SE. Since the data were convenient with the normal distribution, ANOVA test was applied for between-groups comparison and Duncan test was used to identify from which group the difference was resulted.

Results: When between-groups values of troponin I, ck-MB, and LDH, which are indicators of heart damage, and enzyme CK, which is an indicator of muscle damage,for control, exercise, testosterone, and testosterone+exercise groups were compared, a statistically significant difference was determined between control, exercise, testosterone, and testosterone+exercise groups ($p<0.05$). As a result of statistically analysis performed on all groups, the difference was found to be caused by testosterone and testosterone+exercise groups.

Conclusion: Because testosterone production is naturally increased in the body during the exercise, swimming exercise and testosterone administration led to significant occurrence of troponin I, ck-MB, LDH, which are heart damage indicators in rats, and CK value, which is an indicator of muscle damage, in the blood.

SB187

Kürek Milli Takım Sporcularının Kor Kaslarının Statik Endurans Test Sonuçlarının Tanımlayıcı İstatistikleri Ve Karşılaştırılması

[1]Bihter Akınoğlu, [2]Tuğba Kocahan, [1]Taşkın Özkan, [1]Oğuzhan Mete, [1]Necmiye Ün Yıldırım

[1]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, Etlik Doğu Kampüsü, Ankara
[2]Gençlik Ve Spor Bakanlığı, Spor Genel Müdürlüğü, Sağlık İşleri Dairesi Başkanlığı, Eryaman, Ankara

Email : *rgkardelen@yahoo.com, tugba.kocahan@sgm.gov.tr, fzttaskinozkan@hotmail.com, fztoguzhanmete06@gmail.com, necmiyeu@yahoo.com*

Giriş ve Amaç: Birçok spor aktivitesi sırasında kor kaslarının stabilitesi önemli bir faktördür. Kor kasları stabilizasyon veya mobilizasyon üzerinde önemli rol oynarlar. Kor stabilite ayrıca spor aktiviteleri sırasında yaralanmaların önlenmesi ve atletik performansın gelişimi için önemli bir faktördür. Çalışmada amacımız, kürek milli takım sporcularının kor kaslarının statik endurans test sonuçlarının tanımlayıcı istatistiklerini vermek ve test sonuçlarını karşılaştırmaktır.

Metod: Çalışmaya benzer yaş ve cinsiyetteki 7 erkek ve 7 bayan olmak üzere toplam 14 kürek milli takım sporcusu dahil edildi. Sporcuların kor kaslarının statik enduransı gövde fleksiyon testi, gövde ekstansiyon testi, sağ ve sol lateral köprü testleri ile değerlendirildi.Ölçümler için kronometre kullanıldı ve sonuçlar saniye cinsinden kaydedildi.

Tanımlayıcı istatistikler için ortanca, IQR 25 ve IQR 75 değerleri kullanıldı ve testlerin karşılaştırılması Mann-Whitney U testi ile analiz edildi.

Bulgular: Yaş (yıl), boy (cm), vücut ağırlığı (kg), vücut kitle indeksi (kg/m²) ve spor yıllarına ait ortanca (IQR 25-75) değerleri sırası ile erkekler ve bayanlarda (n=14), 19 (18-19), 179 (175-190), 75 (70-86), 23.04 (22.09-24.10), 4 (3-5); erkeklerde (n=7), 19 (18-19), 190 (18-190), 86 (76-88), 24.10 (22.83-24.90), 4.5 (4-5); bayanlarda(n=7); 19 (18-19), 177(171-178), 70 (65-74), 22.09 (21.97-23.25), 3 (3- 5)'tir. Gövde fleksiyon testi, gövde ekstansiyon testi, sağ ve sol lateral köprü test sonuçlarına ait ortanca (IQR 25-75) değerleri sırası ile erkekler ve bayanlarda 232.07 (145.73-346), 169.46 (113.98-232), 95.43 (66.99-110.16), 105.32 (65.38-119.91); erkeklerde 145.73 (117- 231.22), 120.21 (107.33-173.38), 84.98 (66.99-103.36), 95.55 (55.99-108.89); bayanlarda 346 (303.15-480), 199.95 (165.53-263.08), 108.92 (62.93-119.86), 116.19 (65.38-147.04)'tür. Sporcuların gövde fleksiyon testi-gövde ekstansiyon testi ve sağ lateral köprü testi-sol lateral köprü test sonuçlarının birbirine oranları sırasıyla erkekler ve bayanlarda 1.45 (1.24-1.82), 0.99 (0.74-.1.12); erkeklerde 1.24 (1- 1.54), 1.08 (0.80-1.20); bayanlarda 1.82 (1.25-2.97), 0.92 (0.74-1.12)'dir. Sporcuların gövde fleksiyon testi-gövde ekstansiyon testi ve sağ lateral köprü testi-sol lateral köprü test sonuçlarını karşılaştırdığımızda; erkekler-bayanlar ve bayanlar gruplarında gövde fleksiyon testi-gövde ekstansiyon testi arasında fark olduğu ($p<0.05$), erkekler grubunda fark olmadığı ($p>0.05$); tüm gruplarda sağ lateral köprü testi-sol lateral köprü testi arasında fark olmadığı görüldü ($p>0.05$).

Sonuç ve Kaynaklar: Sonuçları incelediğimizde; elde ettiğimiz bulguların kürek sporu ile uğraşan aynı yaş aralığındaki diğer sporcularda ulaşılması gereken kor stabilite değerleri konusunda antrenörlere ve sporculara katkı sağlayacağını düşünmekteyiz. Literatürde sağlıklı erkek ve bayanlarda yapılan statik kor endurans test sonuçlarını incelediğimizde, çalışmamızda hem erkek hem de bayan kürek sporcularında özellikle gövde fleksiyon endurans test sonuçlarının gövde ekstansiyon endurans test sonuçlarından daha yüksek olması ve bayanlar ve erkekler-bayanlar gruplarında iki test arasında farkın anlamlı olması dikkat çekicidir. Bu nedenle kor stabilite eğitiminde özellikle gövde fleksör kas eğitiminin önemle üzerinde durulması, ayrıca sağ ve sol lateral gövde fleksör enduransının birbiri ile denge içerisinde geliştirilmesi gerektiğini düşünmekteyiz. Anahtar kelimeler: Kor, endurans, statik, kürek sporu

Descriptive Statistics and Comparison of Static Endurance Test Results of Core Muscles in Rowing National Team Athletes

Introduction and Aim: Stability of core muscles is an important factor in many sport activities.Core muscles play an important role in stabilization or mobilization. Core stability is also an important factor for the prevention of injury and the development of athletic performance during sports activities. The purpose of our study is to give descriptive statistics of static endurance test results of core muscles and compare the test results in rowing national team athletes.

Method: A total of 14 national rowing team athletes, including 7 men and 7 women of similar age and gender were included to the study. Static endurance of core muscles of athletes were assessed with trunk flexion test, trunk extension test, right and left bridge test.A stopwatch was used for the measurements and the results were recorded in seconds.

Median, IQR25 and IQR75 values were used for descriptive statistics and comparison of tests were analyzed with Mann- Whitney U test.

Results: The median(IQR25-75) values for age(year), height(cm), body weight(kg), body mass index(kg/m²) and sport year are 19(18- 19), 179(175-190), 75(70-86), 23.04(22.09-24.10), 4(3-5) in males and females(n=14);19(18-19), 190(18-190), 86(76-88), 24.10(22.83- 24.90), 4.5(4-5) in males(n=7);19(18-19), 177(171-178), 70(65-74), 22.09(21.97-23.25), 3(3-5) in females, respectively. The median(IQR25-75) values for trunk flexion test, trunk extension test, right and left lateral flexion tests are 232.07(145.73- 346), 169.46(113.98-232), 95.43(66.99-110.16), 105.32(65.38-119.91) in males and females;145.73(117-231.22), 120.21(107.33- 173.38), 84.98(66.99-103.36), 95.55(55.99-108.89) in males;346(303.15-480), 199.95(165.53-263.08), 108.92(62.93-119.86), 116.19(65.38- 147.04) in females, respectively.The ratios of the trunk flexion test-trunk extensor test and right lateral bridge test-left lateral bridge test results to each other are 1.45(1.24-1.82), 0.99(0.74-.1.12) in males and females;1.24(1-1.54), 1.08(0.80-1.20) in males;1.82(1.25-2.97), 0.92(0.74-1.12) in females, respectively. When we compared the test results of the trunk flexion test-trunk extension test and the right lateral bridge test-left lateral bridge test of the athletes; there was a significant difference in females-males and females gruops ($p<0.05$), was not significant difference in males group between the trunk flexion test and the trunk extension test($p >0.05$);was not significant difference in all groups between the right and left lateral bridge tests($p>0.05$).

Conclusion and References: When we examine the results;we think that findings we obtained will contribute to coaches and sportsmen about the core stability values that must be achieved in other rowing athletes of the same age range. When we examine the results of static core endurance tests performed in healthy males and females in the literature;in our study, it is noteworthy that especially trunk flexor endurance results are higher than trunk extension endurance results in both males andf females rowing athletes and the difference between the two tests is significant in the females and males-females groups.For this reason, we think that trunk flexor muscle training should be emphasized especially and also right and left lateral trunk flexion endurance should be developed in balance with each other in core stability training.

Keywords: Core, Endurance, Static, Rowing

SB188

Elit kayakçılarda Alfa- Aktinin-3 R577X Gen Dağılımının Belirlenmesi

***[1]Ömer Kaynar*, [1]Fatih Bilici, [2]Sezgin Kapıcı, [2]Nazlı Kavas, [3]Canan Sercan, [3]Korkut Ulucan, [4]Cemalettin Budak**

[1]Muş Alparslan Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu,Muş
[2]Üsküdar Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Moleküler Biyoloji Ana Bilim Dalı, İstanbul
[3]Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Tıbbi Biyoloji Ve Genetik Ana Bilim Dalı, İstanbul
[4]Dumlupınar Üniversitesi, Kütahya

***Email :** omer_kaynar49@hotmail.com, f.bilici@alparslan.edu.tr*

Elit Kaynakçılarda Alfa- Aktinin-3 R577X Gen Dağılımının Belirlenmesi

Giriş: Alfa aktininler, 4 farklı üyesi olan, hücre iskeleti organizasyonunda ve kas yapısılarında düzenleyici olarak bulunan önemli proteinlerdendir. Özellikle alfa- aktinin- 3 proteini hızlı kasılan tip 2 kas liflerinde aktif bir proteindir. Bu proteini kodlayan gen (ACTN3) üzerinde bulunan bir polimorfizm (R577X), sporcuların daha dayanıklı veya daha patlayıcı güç odaklı olmalarına neden olmaktadır. Bu çalışmamızda Türk elit kayakçılarda ki ACTN3 R577X dağılımlarını belirlemeyi hedefleyerek sporcu performanslarına olan olası etkileri analiz etmeyi amaçladık.

Materyal- Metot: Çalışmamıza 6 kadın, 13 erkek kayakçı olmak üzere toplam 19 elit kayakçı katılmıştır. Sporcular dan DNA izolasyonu Invitrogen DNA izolasyon kiti (Van Allen Way Carlsbad, CA, USA) kullanılarak, ACTN3 genotiplemesi ise Real-Time PCR cihazı (Roche Light Cycler Nano, Almanya) ile Taqman Genotyping Assays (Applied Biosystems Foster City, CA, USA) genotipleme kitleri kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Sonuçlar: Erkek kayakçılarda RX ve XX genotipleri sırası ile 8 (42.10) ve 5 (26.31) olarak bulunmuştur. Kadın kayakçılarda ise RX ve XX genotipleri 3'er (15.78) olarak bulunmuştur. Kohortumuzda RR genotipine rastlanmamıştır. Allelik dağılımlarda ise erkelerde R ve X alelleri sırası ile 8 ve 18; kadınlarda ise 3 ve 9 olarak bulunmuştur.

Tartışma: Spor genetiği çalışmalarının en önemli belirteçlerin başında ACTN3 R577X polimorfizmi gelmektedir. R allelinin patlayıcı güç, X allelinin ise dayanıklılık fenotipleri ile korele olduğu yapılan çalışmalar ile belirlenmiştir. İlk kez kayakçılarda gerçekleştirilen çalışmamızda, dayanıklılık ile ilişkili X allelinin çokluğu ve patlayıcı güç genotipi olarak bilinen RR genotipinin hiç bulunmaması en önemli bulgu olarak karşımıza çıkmaktadır. İlk kez yapılan bu çalışmanın yapılacak olan sonraki çalışmalara kaynak olması ve yapılacak ilave çalışmalar ile kayakçıların genomik yapıları hakkında daha kesin sonuçlara varılacağına inanmaktayız

Determination of Alfa-Actinin-3 R577X Gene Distribution in Elite Skiers

Introduction: Alpha actinins are important proteins which have different members and which are found in cell skeletal organization and muscle structures as regulatory. Particularly alpha-actinin-3 protein is an active protein in fast-twitch type 2 muscle fibers. A polymorphism (R577X) found on the gene (ACTN3) encoding this protein causes the athletes to be more durable or more explosive power- focussed. In this study, we aimed to determine the distributions of ACTN3 R577X in Turkish elite skiers and aimed to analyse possible effects on athlete performances.

Materıals and Methods: A total of 19 elite skiers, 6 female and 13 male skiers, participated in the study. The DNA isolation of the sportsmen was performed by using the Invitrogen DNA isolation kit (Van Allen Way Carlsbad, CA, USA) , and ACTN3 genotyping was performed by using Real-Time PCR (Roche Light Cycler Nano, Germany) and Taqman Genotyping Assays (Applied Biosystems Foster City, CA, USA). Results: RX and XX genotypes of male skiers were found to be 8 (42.10) and 5 (26.31), respectively. In female skiers, RX and XX genotypes were found as 3(15.78). RR genotype wasn't observed in our cohort. In allelic distributions, R and X in men are 8 and 18, respectively; and 3 and 9 in women.

Discussion: ACTN3 R577X polymorphism is one of the most important markers of sports genetic studies. It has been found that the R allele is correlated with the explosive power, and the X allele with the endurance phenotypes. In our study which was first done with the skiers, the most important findings are that there are lots of resistance-associated X alleles and there isn't any RR genotype, known as the explosive power genotype. We believe that this first-time work will be a source for the future studies and additional work will be done to ensure more precise conclusions about the genomics of skiers.

SB208

Tip I Diyabetli Sıçanlarda Egzersizin İskelet Kası Kontraktil Özelliklerine Etkileri

[2]Özgür Tunçdöken, [1]Cengiz Ünsal

[1]Adnan Menderes Üniversitesi Veteriner Fakültesi, Aydın
[2]Aydın Büyükşehir Belediyesi, Aydın

Email : *, cunsal@adu.edu.tr*

Giriş-Amaç: Düzenli fiziksel aktivitenin; obezite, kardiyovasküler hastalıklar ya da diyabet gibi patolojik durumlarda olumlu etkileri olduğu bilinmektedir. Bu çalışma tip I diyabet oluşturulmuş erkek sıçanlarda 4 hafta süreyle uygulanan yüzme egzersizinin iskelet kası kontraktilite özelliklerine etkilerini ortaya koymayı amaçlamıştır.

Yöntem: Çalışmada toplam 36 adet erkek erişkin Wistar Albino ırkı sıçan kullanılmıştır. Deney grupları; diyabet, diyabet + egzersiz, egzersiz ve kontrol şeklinde oluşturuldu. Diyabet oluşturmak için streptozotosin (STZ) tek doz 50 mg/kg miktarında intraperitoneal olarak verildi. STZ enjeksiyonu sonrası 4 hafta süreyle diyabet + egzersiz ve egzersiz gruplarındaki hayvanların 1 saat süreyle yüzmeleri sağlandı. Çalışma başlangıcı ve sonunda kanda glikoz değerleri ve çalışma sonunda gastroknemius kası izometrik gerim yanıtları in situ belirlendi. Verilerin değerlendirilmesinde SPSS 19.0 paket programı kullanıldı. Her değişken için aritmetik ortalama ve ortalamanın standart hatası belirlendi. Verilerin normal dağılımı ve varyansın homojenliği için sırasıyla Shapiro-Wilk ve Levene testleri kullanıldı. Diyabet ve egzersizin etkilerini değerlendirmek için tek yönlü ANOVA yapıldı. Post hoc Duncan testi, herhangi bir müdahale önemli olduğunda yapıldı. Anlamlılık düzeyi $p < 0.05$ olarak belirlendi.

Bulgular: Diyabet oluşturulan hayvanlarda tek sarsı kuvvet değeri, maksimal izotonik tetanik kontraksiyon ve yorgunluk başlangıç kuvveti azaldı (Sırasıyla, $p= 0.010$, $p= 0.001$, $p=0.001$). Pik gerime ulaşma ve gerim kuvveti yarılanma süreleri diyabet ve egzersize bağlı olarak değişmedi ($p=0.267$, $p=0.404$). Yorgunluk protokolü sonrası üçüncü dakikada alınan tek sarsı kuvveti yanıtının diyabete bağlı olarak azaldığı ve egzersizin bu durumu düzelttiği belirlendi ($p=0.002$).

Sonuç: Diyabetin sıçanlarda iskelet kası kontraktilite özelliklerini olumsuz etkilediği ve egzersizin bu süreçte olumlu etkilerinin olabileceği görüldü.

Anahtar Kelimeler: Tip 1 Diyabet, Streptozotosin, Egzersiz, Sıçan, İskelet kası, Kasılma.

The Effects Of Exercise On Contractile Properties Of Skeletal Muscle in Type I Diabetic Rats

Aim: It is well known that regular physical activity has the beneficial effects on several pathological states such as obesity, cardiovascular diseases, and diabetes. The present study aims to investigate the effects of 4week swimming exercise on contractile properties of skeletal muscle in type1 diabetic male rats.

Methods: A total of 36 male adult Wistar Albino rats were used in the study. The groups in the experiment were generated as diabetes, diabetes + exercise, exercise and control. A single dose (50 mg/kg, intraperitoneal) of streptozotocin (STZ) was administered to induce type 1 diabetes. After STZ injection, the rats in group diabetes + exercise and exercise only were subjected to 1 h daily swimming exercise for 4 weeks. The initial and final blood glucose levels and weekly body weight were recorded. In situ isometric tension responses of gastrocnemius muscle were determined at the end of the experiment. The SPSS 19.0 (IBM®, USA) package program was used to evaluate the data. The mean and standard error of the mean were determined for each variable. The Shapiro-Wilk and Levene tests were used for normal distribution of the data and homogeneity of variance, respectively. One-way ANOVA was conducted to evaluate the effects of diabetes and exercise. Post hoc Duncan test was done when any intervention is significant. The significance level was set at $p<0.05$.

Results: Single twitch force, maximal isotonic tetanic contraction, and initial tension of fatigue protocol decreased in diabetic rats (p= 0.009, p= 0.000, p=0.001, respectively). Time to peak tension and single twitch half relaxation time were not affected by diabetes and/or exercise (p=0.267, p=0.404, respectively). Response of single twitch force obtained three minutes after fatigue protocol decreased depending on diabetes but exercise restored this impairment (p=0.002).

Conclusion: It was found that diabetes has negative effects on contractile properties of skeletal muscle and exercise could have beneficial effects on this process.

Keywords: Type 1 Diabetes, Streptozotocin, Exercise, Rat, Skeletal muscle, Contraction.

SB215

Judo Sporcularının Solunum Fonksiyon Parametreleri İle Kavrama Kuvveti Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

[2]Tuğba Kocahan, [1]Bihter Akınoğlu, [1]Oğuzhan Mete, [1]Necmiye Ün Yıldırım

[1]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi Ve Rehabilitasyon Bölümü, Etlik Doğu Kampüsü, Ankara
[2]Gençlik Ve Spor Bakanlığı, Spor Genel Müdürlüğü, Sağlık İşleri Dairesi Başkanlığı, Eryaman, Ankara

Email : *tugba.kocahan@sgm.gov.tr, rgkardelen@yahoo.com, oguzhanmeteybu@gmail.com, necmiyeu@yahoo.com*

Giriş ve Amaç: Sporcuların fiziksel ve fizyolojik özelliklerinin araştırılması, sporcuların performans takibi ve performans gelişimi açısından önem kazanmaktadır. Hem solunum fonksiyonları hem de kas kuvveti sporcuların performanslarını etkileyen önemli faktörlerdir. Bu nedenle sporcuların performasını etkileyen faktörlerin ilişkisinin araştırılması önem arz etmektedir. Bu nedenle; bu çalışmanın amacı judo sporcularının solunum fonksiyon parametreleri ile kavrama kuvveti arasındaki ilişkinin incelenmesidir.

Yöntem: Çalışmaya 21 judo sporcusu (yaş: 20,19±1,99 yıl, vücut ağırlığı: 70,09±18,74 kg, boy: 168,42±6,49 cm, vücut kitle indeksi: 24,41±4,58 kg/m2) dahil edildi. Çalışmanın dahil edilme kriterleri 18 yaşından büyük olmak, en az 3 yıldır profesyonel sporcu olmak, kavrama kuvvetini etkileyecek bir ortopedik problemi olmamak ve değerlendirmelere koopere olmak olarak belirlendi. Sporcuların solunum fonksiyonları dijital spirometre ile ölçüldü ve sporcuların zorlu vital kapasite (FVC), 1. sn zorlu ekspirasyon hacmi (FEV1), FEV1/FVC, tepe akım hızı (PEF) ve maksimum istemli ventilasyon (MVV) değerleri kaydedildi. Sporcuların kavrama kuvveti el dinamometresi ile değerlendirildi. Kavrama kuvveti ölçümleri 3 farklı pozisyonda (dik duruşta dirsek tam ekstensiyonda, dik duruşta dirsek 90 derece fleksiyonda ve oturma pozisyonunda dirsek 90 derece fleksiyonda) dominant ve dominant olmayan taraf için uygulandı. Sporcuların solunum fonksiyon parametreleri ve kavrama kuvveti arasındaki ilişki parametrik test varsayımları sağlandığında Pearson Korelasyon Katsayısı ile, sağlanmadığında ise Spearman Korelasyon Katsayısı ile analiz edildi.

Bulgular: Çalışmanın sonucunda judo sporcularının FVC, FEV1, PEF ve MVV değerlerinin kavrama kuvveti ile ilişkili olduğu ($p<0,05$), FEV1/FVC değerlerinin ise ilişkili olmadığı görüldü ($p>0,05$).

Sonuç ve Kaynaklar: Çalışmamızın sonucunda judo sporcularının solunum fonksiyon parametreleri ile üst ekstremite kas kuvvetinin tutarlı bir öncüsü olan ve genel kas kuvveti için de bir gösterge kabul edilen kavrama kuvvetinin ilişkili olduğu görüldü. Bu ilişki kasların kuvvet açığa çıkarabilmesi için gerekli oksijenasyonun sağlanması amacıyla akciğer fonksiyonlarının buna paralel olarak geliştiği şeklinde yorumlanabilir. Bu nedenle sporcuların sportif performansları ile periferal kasların kuvveti arasındaki ilişki dikkate alındığında; sporcuların sportif başarı ve performansında önemli yer tutan kas kuvvetinin arttırılması için solunum fonksiyonlarının arttırılması gerektiğini düşünmekteyiz.

1. HajGhanbari, Bahareh, et al. "Effects of respiratory muscle training on performance in athletes: a systematic review with meta-analyses." The Journal of Strength & Conditioning Research 27.6 (2013): 1643-1663. 2. Miller, Martin R., et al. "Standardisation of spirometry." European respiratory journal 26.2 (2005): 319-338. 3. Bohannon, Richard W. "Muscle strength: clinical and prognostic value of hand-grip dynamometry." Current Opinion in Clinical Nutrition & Metabolic Care 18.5 (2015): 465-470.

Investigation Of The Relationship Between Pulmonary Function Parameters and Grip Strengths Of Judo Athletes

Introduction and Purpose: The investigation of the physical and physiological characteristics of the athletes is gaining importance in terms of performance follow-up and performance improvement of the athletes. Both pulmonary functions and muscle strength are important factors that affect performance of athletes. Therefore, it is important to investigate the relationship between the factors that affect the performance of the athletes. For this reason; the aim of this study is to investigate the relationship between pulmonary function parameters and grip strengths of judo athletes.

Methods: 21 judo athletes (age: 20,19 ± 1,99 years, body weight: 70,09 ± 18,74 kg, height: 168,42 ± 6,49 cm, body mass index: 24,41 ± 4,58 kg/m2) were involved in the study. The inclusion criteria for the study were determined as being older than 18 years, being a professional athlete for at least 3 years, having any orthopedic problem that would affect the grip strength and to be co-ordinated with the assessments. The pulmonary functions of the athletes were measured by a digital spirometer and their forced vital capacity (FVC), forced expiratory volume in 1st second (FEV1), FEV1 / FVC, peak expiratory flow (PEF) and maximal voluntary ventilation (MVV) values were recorded. The grip strengths of the athletes were evaluated by hand dynamometer. Grip strength measurements were performed on the dominant and non-dominant sides in 3 different positions (elbow full extension at upright position, elbow 90 degree flexion at upright position and elbow 90 degree flexion at sitting position). The relationship between pulmonary function parameters and grip strength of the athletes was analyzed by the Pearson Correlation Coefficient when the parametric test assumptions were provided, and by the Spearman Correlation Coefficient if not.

Results: As a result of the study, the grip strengths of judo athletes showed relationships between FVC, FEV1, PEF and MVV values ($p < 0,05$), but no relationships were observed between grip strengths of judo athletes and FEV1 / FVC values ($p > 0,05$).

Conclusion and References: As a result of our study, judo athletes' pulmonary function parameters were associated with grip strength which is a consistent predictor of upper extremity muscle strength and an indicator of general muscle strength. This relationship can be interpreted as the development of lung functions parallel to this, in order to provide the necessary oxygenation for the muscles to generate force. For this reason, when the relationship between sports performance of athletes and strength of peripheral muscles is considered, we think that pulmonary functions should be increased in order to increase the muscular strength which is important in sporting success and performance of athletes.

1. HajGhanbari, Bahareh, et al. "Effects of respiratory muscle training on performance in athletes: a systematic review with meta-analyses." The Journal of Strength & Conditioning Research 27.6 (2013): 1643-1663. 2. Miller, Martin R., et al. "Standardisation of spirometry." European respiratory journal 26.2 (2005): 319-338. 3. Bohannon, Richard W. "Muscle strength: clinical and prognostic value of hand-grip dynamometry." Current Opinion in Clinical Nutrition & Metabolic Care 18.5 (2015): 465-470.

SB221

Kronik Psikiyatri Hastalarına Yönelik Uygulanan Fiziksel Aktivite Programı'nın Pozitif Negatif Belirtiler Ve Depresyon Düzeyine Etkisi

[1]Neslihan Lök, [2]Kerime Bademli, [3]Sefa Lök

[1]Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Konya
[2]Akdeniz Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, Antalya
[3]Selçuk Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Konya

Email : *neslihanlok1@gmail.com, bademlikerime@gmail.com, sefalok@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Şizofreni kişinin alışılagelmiş algılama ve yorumlama biçimlerine yabancılaşarak, kendine özgü bir içe kapanım dünyasında yaşadığı, duygulanım, düşünce, algılama ve davranış alanlarını olumsuz yönde etkileyen relapslarla devam eden kronik ruhsal bir hastalıktır. Bu araştırmada fiziksel aktivite programının, şizofreni hastalarının pozitif negatif belirtileri ve depresyon düzeylerine etkisini incelemek amacıyla yapılmıştır. Yöntem: Araştırma deneysel tipte, ön test son test düzeninde tasarlanmış randomize kontrollü bir çalışmadır. Araştırmada Pozitif Belirtileri Değerlendirme Ölçeği, Negatif Belirtileri Değerlendirme Ölçeği ve Calgary Şizofrenide Depresyon Ölçeği kullanılmıştır. Fiziksel aktivite grubunda 30, kontrol grubunda 30 olmak üzere 60 hasta ile çalışma tamamlanmıştır. Araştırmada Mann Whitney U testi, Wilcoxon işaret testi uygulanmış ve Cronbach's Alpha katsayısı hesaplanmıştır.

Bulgular: Fiziksel aktivite programı uygulanan grupta program sonrası ölçümdeki Pozitif Belirtileri Değerlendirme Ölçeği, Negatif Belirtileri Değerlendirme Ölçeği puan ortalamaları arasında anlamlı fark olduğu saptanmıştır ($p<0.05$). Tartışma: Firtz ve arkadaşları(2015) tarafından yapılan şizofreni hastalarına uygulanan egzersiz programlarının değerlendirildiği metaanaliz çalışmasında, bizim çalışmamıza benzer şekilde şizofreni hastalarına uygulanan egzersiz programlarının hastaların, kardiyometabolik risklerinin, psikiyatrik semptomlarının, komorbid bozukluklarının azaldığı ve işlevselliklerinin arttığı belirtilmektedir.

Sonuç: Çalışmadan elde edilen bulgulara göre şizofreni hastalarına uygulanan "fiziksel aktivite programı"nın pozitif negatif belirtiler ve depresyon üzerinde anlamlı düzeyde olumlu etkisi olduğu ortaya çıkmıştır.

Anahtar Kelimeler: Kronik Psikiyatrik Hastalık, Fiziksel Aktivite, Depresyon

The Effect Of A Physical Activity Program On Chronic Psychıatric Patıents' Positıve and Negative Symptoms and Depression Levels

Introduction and Aim: Schizophrenia is a chronic mental disorder in which the patients, withdrawing from regular perception and interpretation, live in a withdrawn world particular to themselves, and which persists with relapses that affect the spheres of emotion, thought, perception, and behavior in a negative way. This research was undertaken in order to analyze the effect a physical activity program has on positive and negative symptoms of schizophrenic patients and their depression levels.

Methods: This is a randomly controlled experimental study designed with a pre-test and post-test. The Scale for the Assessment of Positive Symptoms, the Scale for the Assessment of Negative Symptoms and the Calgary Depression Scale for Schizophrenia were used in this research. The study was carried out with 60 patients, 30 in the experimental and 30 in the control group. The Mann-Whitney U and Wilcoxon tests were used, and the Cronbach's alpha coefficient was calculated. Results: It was found that there was a significant difference between the mean scores on the Scale for the Assessment of Positive Symptoms and the Scale for the Assessment of Negative Symptoms ($p<0.05$.) Discussion: In a meta-analysis study by Fritz et al. (2015) that evaluates exercise programs applied by Fritz and his friends (2015) to schizophrenic patients, like our study, it is stated that, with physical activity programs for schizophrenic patients, cardio- metabolic risks, psychiatric symptoms and comorbid disorders decreased and their functionality increased.

Conclusion: According to this study's findings, the physical activity program for schizophrenic patients had a statistically significant positive effect on their positive and negative symptoms and depression levels. Key words: Chronic Psychiatric Patients, Physical Activity, Depression

SB247

15-17 Yaş Adölesanların Fiziksel Aktivite Yeterliğinin Cinsiyet ve Yaşa Göre Değerlendirilmesi

[1]Özcan Saygın, [1]Halil İbrahim Ceylan

[1]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Muğla

Email : *osaygin@mu.edu.tr, halil.ibrahimceylan60@gmail.com*

Bu çalışmanın amacı, 15-17 yaş adölesanların fiziksel aktivite yeterliğinin cinsiyet ve yaşa göre değerlendirilmesidir. Çalışmaya Muğla' da öğrenim gören 327 kız, 243 erkek olmaz üzere toplam da 570 adölesan lise öğrencisi gönüllü olarak katılmıştır. Adölesan kız ve erkeklerin farklı faaliyet alanlarındaki fiziksel aktivite yeterliğinin belirlenmesinde, 5 boyut (Okulda: 6 madde, Ulaşım: 3 madde, Ev içi: 5 madde, Boş zaman ve rekreasyon: 6 madde, Okul içi gezinti ve ulaşımda: 6 madde) ve 26 maddeden oluşan, Campbell ve ark., (2016) tarafından geliştirilen, Türkçe geçerlik ve güvenirlik çalışması Saygın ve ark., (2017) tarafından yapılan Fiziksel Aktivite Yeterlik Ölçeği kullanılmıştır. Elde edilen veriler SPSS (18.0) programında kaydedilmiştir. İstatistik analiz sonuçlarına göre; fiziksel aktivite yeterliği ölçeğinin okulda, ulaşımda, boş zaman ve rekreasyon, okul içi gezinti ve ulaşım alt boyutunda erkeklerin lehine istatistiksel olarak anlamlı fark bulunurken ($p<0.05$), ev içi alt boyutunda ise kızların lehine istatiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur ($p<0.05$). Adölesan kız öğrencilerde fiziksel aktivite yeterliği ölçeği alt boyutlarının yaşa göre karşılaştırılmasında sadece ulaşım alt boyutunda anlamlı fark bulunmuştur ($p<0.05$). Bu fark, 15 yaş kızların ortalama değerlerinin, 17 yaş kızların ortalama değerlerinden yüksek olmasından kaynaklanmaktadır. Adölesan erkeklerde ise fiziksel aktivite yeterliğinin ölçeğinin alt boyutlarının yaşa göre karşılaştırılmasında, okulda, ulaşımda ve ev içi alt boyutunda istatiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur. Bu fark, okulda, ulaşımda alt boyutu ortalama değerleri 16 yaşındaki erkeklerin, 17 yaş erkeklerin ortalama değerlerinden yüksek olmasından, ev içi alt boyutunun ortalama değerlerinin, 16 yaş erkeklerin, 15 ve 17 yaş erkeklerin ortalama değerlerinden yüksek olmasından kaynaklanmaktadır. Sonuç olarak; kızların sadece ev içi aktivitelerde erkeklere göre daha aktif olduğu, diğer aktivitelerde ise erkeklerin daha aktif olduğu görülmektedir. Adölesan kızlarda yaşla birlikte sadece ulaşım aktivitelerinde anlamlı azalma görülürken, 17 yaş adölesan erkeklerde ise okulda, ulaşımda ve ev içi yapılan aktivitelerde yaşla birlikte azalma olduğu gözlemlenmiştir. Bu yüzden hem kız hem de erkek adölesanların aktif olması için ortam sağlanarak, farklı fiziksel alanlarda fiziksel aktivite katılmaya yönlendirilmesi, sağlıklı bir toplumun temelinin oluşmasında en önemli kriterlerinden biri olacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Adölesan, Fiziksel Aktivite Yeterliği, Yaş, Cinsiyet

Assessment Of Physical Activity Efficacy Of 15-17 Year-Old Adolescents By Gender And Age

The purpose of this study was to assess the physical activity efficacy of 15-17 year-old adolescents by gender and age. A total of 570 adolescent students (327 girls and 243 boys) who was studying at high school in Muğla, participated in this study voluntarily. Physical Activity Efficacy Scale which was developed by Campbell et al., (2016) and Turkish validity and reliability study was conducted by Saygın et al., (2017) consists of 5 sub-dimensions (School: 6 items, Transport: 3 items, Household: 5 items, Leisure and Recreation: 6 items, Ambulatory School and Transportation: 6 items) and 26 items, was used in determining the physical activity efficacy of the adolescents in different areas of physical activity. The obtained data were recorded in SPSS (18.0) program. As a result of statistical analysis, there was a statistically significant difference in favor of boys in school, transport, leisure and recreation, ambulatory school and transportation sub- dimensions of physical activity efficacy whereas a statistically significant difference was found in favor of the girls in the household sub- dimension of physical activity efficacy ($p<0.05$). A significant difference was found only in the transport sub-dimension when comparing the sub-dimensions of physical activity efficacy scale of adolescent girls according to age ($p<0.05$). This difference stemmed from the fact that the average values of 15-year-old girls were higher than the average values of 17-year-old girls. A significant difference was found in the school, transport, household sub-dimension when comparing the sub-dimensions of physical activity efficacy scale of adolescent boys according to age ($p<0.05$). This difference stemmed from the fact that the school and transport sub-dimension average values of 16-year- old boys were higher than the average values of 17-year-old boys and household sub-dimension average values of 16 year-old boys were higher than the average values of 15 and 17-year-old boys. As a result; It was observed that girls were more active only in household physical activity than boys while boys were more active in other activities. While only significant decreases in transport activities with age were observed in adolescent girls, and also decreases in school, transport and household activities with age were observed in 17-year-old boys .

Therefore, it is considered to be one of the most important criteria for the formation of a healthy society base by providing an environment for both adolescent boys and girls to participate in physical activities in different physical areas.

Keywords: Adolescent, Physical Activity Efficacy, Age, Gender

SB255

Elit Güreşcilerde Sol Atriyum Mekanik Fonsiyonlarının İncelenmesi.

***[1]Hasan Güngör*, [2]Alper Kartal, [2]Esin Ergin, [1]Sercan Çayırlı**

[1]Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi, Aydın
[2]Adnan Menderes Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Aydın

***Email :** drgungorhasan@yahoo.com, alper_kartal@hotmail.com, esinergin7@gmail.com, sercan_cayirli@hotmail.com*

Amaç: Sol atriyumun (SoA) sol ventrikül (SoV) kasılması sırasında rezervuar, erken diyastol sırasında iletim ve geç diyastol sırasında kasılarak SoV doluşuna yardım ettiği bilinmektedir. Değişik spor türlerindeki egzersizlere cevap olarak kardiyovasküler sistemde adaptasyonlar görülür. Bu çalışmanın amacı uluslararası düzeydeki elit güreşcilerde düzenli egzersizin SoA mekanik fonksiyonlarındaki etkisini kontrol grubu ile karşılaştırmaktır.

Metod: Yirmi elit erkek güreşci (21.90±2.49 yaş) ve 20 kişilik kontrol (22.3±1.49 yaş) grubu çalışmaya gönüllü katıldı. Beden kitle indeksi vücut ağırlığının boy çarpanına bölünmesi ise elde edildi. Tüm olguların transtorasik ekokardiyografik incelemesi GE Vivid S5 Dimension cihazı (GE Vingmed Ultrasound AS, Norten, Norway) ve 2.5-5 MHz frekanslı transduser kullanılarak gerçekleştirildi. Ekokardiyografik kayıtlar sol yan yatar pozisyonda standart apikal ve parasternal görüntülerden ekspiryum sonunda üç döngüyü içerecek şekilde alındı. Geleneksel ölçümler Amerikan Ekokardiyografi Birliği'nin önerilerine göre yapıldı. Sol ventrikül ejeksiyon fraksiyonu modifiye Simpson yöntemi ile hesaplandı. İki boyutlu, doku doppler ekokardiyografi, pulse dalga, devamlı dalga parametreleri ile çaplar, SoV fonksiyonları ölçüldü. Maksimum volüm (Vmax), minimum volüm (Vmin), ve eşzamanlı elektrokardiyografi bağlanarak p dalgasının başlangıç kısmındaki SoA kasılma öncesi volümü (VpreA) ekokardiyografi ile kaydedilmiştir. Sol atriyum ejeksiyon fraksiyonu (SoAEF), sol atriyum genişleme indeksi (SoAGİ), sol atriyum aktif boşalma volüm indeksi (SoAABVİ) ve fraksiyonları (SoAABFr), pasif volüm indeksi (SoAPBVİ) ve fraksiyonları (SoAPBFr) ayrıca hesaplanmıştır. Sayısal değişkenler ortalama standart ± sapma ve kategorik değişkenler ise yüzde olarak ifade edildi. Bağımsız iki grup karşılaştırılmasında değişkenlerin dağılım özelliğine bakılarak normal ve normal dışı dağılım gösteren sürekli değişkenler için sırasıyla Student-t testi ya da Mann Whitney U-testi, kategorik değişkenler için ise ki-kare testi kullanıldı.

Bulgular: Beden kitle indeksi ve SoA çapı güreşcilerde anlamlı olarak daha fazla idi. Gruplar arasında diğer demografik özellikler ve bazal karakteristikler ile iki boyutlu ve doku doppler ekokardiyografi bulgular açısından istatistiksel anlamda anlamlı farklılık saptanmamıştır (Tablo 1 ve 2). Her iki grup arasında Vmax indeksi benzer olsa da Vmin indeksi ve VpreA indeksi anlamlı olarak güreşcilerde düşük saptanmıştır. SoAEF, SoAPBVİ ve SoAPBFr değerleri güreşcilerde anlamlı derecede yüksek saptanmıştır. SoAGİ, SoAABVİ ve SoAABFr değerleri güreşcilerde daha yüksektir ancak istatistiksel olarak anlamlı değildir (Tablo 3).

Sonuç: Elit güreşcilerde egzersize bağlı olarak SoA mekanik fonksiyonlarında morfolojik değişimler gözlenebilir. Sol ventrikül çap ve fonksiyonlarında meydana gelen bozukluklar uzun dönemde sol atriyum fonksiyon bozukluğuna neden olmaktadır. Sol atriyal miyopati adı da verilen bu durum sol ventrikül doluş basıncı artışı ile ilişkilidir. Sonuçta sol atriyumda yeniden şekillenme meydana gelerek mekanik fonksiyonlar bozulmaktadır. Özellikle erken dönemde volümler korunsa dahi SoA mekanik fonksiyonlarında bozulma daha erken tespit edilebilir. Bu konuda kesin sonuçların elde edilebilmesi için uzun süreli takip çalışmaları gereklidir.

Left Atrial Mechanical Functions in Elite Wrestlers.

Background: The left atrium (LA) has been described as a reservoir during LV systole, a conduit during early diastole and actively contract during late diastole to help the ventricular filling. The adaptation of the cardiovascular system to training different with respect to the type of sports. The aim of this study to evaluate the effect of regular exercise on the LA mechanical functions in elite wrestlers of international competitive level and compare with control subjects.

Methods: Twenty elite male wrestlers (mean age, 21.90±2.49 years) and 20 male control subjects (mean age, 22.3±1.49 years) were participated into this study. Body mass index was calculated by division of weight in kilograms to the square of height in meters. Echocardiographic examinations were performed using the iE33 cardiac ultrasound system (Phillips Healthcare) with 2.5-5 MHz probes.

Evaluation was performed using the criteria of the American Society of Echocardiography and left ventricular ejection fraction (LVEF) was calculated by modified Simpson method. Simultaneous electrocardiogram (ECG) recordings were done for all patients during the examination. Left atrial volumes (LAVs) were calculated in four- and two-chamber views by Simpson's rule. The endocardial border of the LA was manually traced to measure its area. The following LA volumes (LAVs) were measured: maximal volume (Vmax), minimal volume (Vmin) and LAV before atrial contraction (VpreA) at the onset of the P wave of the simultaneously recorded electrocardiogram with echocardiography. Left atrial ejection fraction (LAEF), expansion index (LAEI), active emptying volume index (LAAEVI) and fraction (LAAEFr), passive emptying volume index (LAPEVI) and fraction (LAPEFr) were calculated. Continuous data was reported as mean and standard deviation or median if not normally distributed, and compared using the Student's t-test or the Mann-Whitney U test between groups. Categorical variables were summarized as percentages and compared with the Chi-square test.

Results: Body mass index and left atrium diameter was significantly higher in wrestlers group. Other baseline characteristics, demographics, two dimensional and tissue Doppler echocardiographic parameters were not statistically significant between the groups (Table 1 and 2). Both groups were similar in terms of Vmax index but Vmin index and VpreA index were significantly lower in wrestlers. LAEF, LAPEVI and LAPEFr were significantly higher in wrestlers groups. LAEI, LAAEVI and LAAEFr were higher in wrestlers but not statistically significant (Table 3).

Conclusion: Wrestling can be associated with morphologic alteration in LA mechanical functions. Because the LA immediately responds to changes in the LV end-diastolic pressure, LA enlargement is common in certain conditions. LV wall thickness and elevated LV filling pressure have been suggested as potential contributors to LA enlargement. LA volumetric remodeling affects mechanical functions. Deterioration in the mechanical function of the LA can be detected even earlier, especially if the volume is preserved in the early period. Further similar prospective, randomized, controlled trials with long term follow-up should be carried on wrestlers.

SB279

Futbolcuların Sprint, Esneklik, Kuvvet ve Vücut Yağ Yüzdesi Değerleri Arasındaki İlişkilerin İncelenmesi

[1]Özcan Saygın, [1]Halil İbrahim Ceylan, [1]Kemal Göral, [1]Gönül Babayiğit İrez, [1]Ahmet Rahmi Günay

[1]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Muğla

Email : *osaygin@mu.edu.tr, halil.ibrahimceylan60@gmail.com, kgoral@mu.edu.tr, gbabayigit@yahoo.com, ahmetrahmigunay@gmail.com*

Bu çalışma, futbolcuların 10m, 30m sprint, esneklik, kuvvet ve vücut yağ yüzdesi değerleri arasındaki ilişkileri incelemek amacıyla yapılmıştır. Çalışmaya 25 futbolcu gönüllü olarak katılmıştır. Çalışmaya katılan futbolcuların, 10m, 30m sprint, esneklik, sırt, bacak kuvveti değerleri ölçülerek, vücut yağ yüzdeleri hesaplanmıştır. Futbolcuların 10m ve 30m sprint performansları; Newtest fotosel cihazı ile, esneklik özellikleri; otur uzan testi ile sırt, bacak kuvvetleri; Takei marka dijital sırt ve bacak dinamometresi ile belirlenmiştir. Vücut yağ yüzdesi ise Durnin-Womersley ve Siri formülü kullanılarak hesaplanmıştır. Elde edilen veriler SPSS programına kaydedilmiştir. Shapiro-Wilk testi sonuçlarına göre her bir değişken için p değeri 0.05 ten büyük olarak bulunmuştur (10m ve 30m sprint performansı: .973 ve .273, esneklik: .077, sırt ve bacak kuvveti: .058 ve .385 , vücut yağ yüzdesi: .660). Bu yüzden futbolcuların 10m, 30 m sprint performansı, esneklik özelliği, kuvvet performansı ve vücut yağ yüzdeleri arasındaki ilişkiyi incelemek için Pearson Correlation testi kullanılmıştır. Anlamlılık düzeyi $p<0.05$ olarak kabul edilmiştir. Futbolcuların 10m, 30m sprint performansı, esneklik özelliği, sırt kuvveti, bacak kuvveti ile vücut yağ yüzdesi değerleri sırasıyla 1.79±.011sn, 4.44±.017 sn, 35.56±6.29cm, 128.97±29.21kg, 113.50±25.95kg, 13.92±3.82 olarak bulunmuştur. İstatiksel analiz sonuçlarına göre, sırt kuvveti değerleri ile 10 m sprint performansı süresi arasında istatiksel olarak negatif yönde anlamlı ilişki bulurken (r=-.509, p=.022), diğer değişkenler arasında herhangi anlamlı bir ilişki bulunmamıştır (p>0.05). Diğer değişkenler arasında anlamlı ilişki bulunmaması, futbolcuların sezon öncesi kondisyon özelliklerinin yetersizliğine bağlanabilir. Sonuç olarak; sırt kuvvetinin 10m sprint performansını olumlu yönde etkilediği görülmüştür. Bu yüzden yapılacak antrenmanların futbolcuların sürat, esneklik, kuvvet özelliklerini geliştirmeye yönelik olarak çok yönlü olmasının, takım başarısının artmasına katkı sağlayacağı söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Futbol, Sürat, Esneklik, Kuvvet, Vücut Yağ Yüzdesi

Examination Of The Relationships Between Sprint, Flexibility, Strength and Body Fat Percentage Values Of Soccer Players

This study was conducted to examine the relationships between 10m, 30 sprint, flexibility, strength and body fat percentage values of soccer players. Twenty-five soccer players participated in this study voluntarily. 10m, 30m sprint, flexibility, back, leg strength, values of soccer players were measured and also body fat percentages were calculated. 10 m and 30m sprint performance of soccer players; With the Newtest photocell device, the flexibility characteristics; with sit and reach test; Back and leg strenght; With the Takei brand digital back and leg dynamometer were determined. Body fat percentage was calculated using Durnin-Womersley and Siri formula. The obtained data were recorded in the SPSS program. According to the Shapiro-Wilk test results, p value for each variable was found to be greater than 0.05. (10m and 30m sprint performance: .973 and .273, flexibility: .077, back and leg strength: .058 and .385, body fat percentage: .660). Therefore, The Pearson Correlation test was used to examine the relationship between 10m, 30-m sprint performance, flexibility, strength and body fat percentage of soccer players. Significance level was accepted as $p <0.05$. The 10m, 30m. sprint performance, flexibility, back strength, leg strength and body fat percentage values of soccer players were found to be 1.79±.11sec., 4.44 ± .17 sec., 35.56 ± 6.29cm, 128.97 ± 29.21kg, 113.50 ± 25.95kg and 13.92 ± 3.82 respectively. According to statistical analysis results, there was a statistically significant relationship between back strength values and 10 m sprint performance time (r=-.509, p=.022), while no significant relationship was found between other variables (p>0.05). No significant relationship between the other variables can be attributed to the inadequate conditioning characteristics of the players at pre-season. As a result; it was seen that the back strength affected the 10m sprint performance positively. Therefore, it can be said that the training to be done is versatile to improve the speed, flexibility and strength characteristics of soccer players, which will contribute to the increase of team success.

Keywords: Football, Speed, Flexibility, Strength, Body Fat Percentage

SB307

12 Haftalık Futbol Antrenmanlarının Genç Erkek Basketbolcuların Posturleri Üzerine Etkisinin Değerlendirilmesi

[1]Defne Öcal Kaplan

[1]Kastamonu Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Kastamonu

Email : *defneocal@hotmail.com*

Giriş: Postür vücutta yer alan her bölgenin vücut bütününe göre oranlandığında en sağlıklı ve doğru şekilde yerleşmesidir. Vücudun tek tarafının ağırlıklı olarak kullanılması postürü bozmaktadır. Bozuk bir postur vücudun ağırlık merkezini değiştirmekte ve kalıcı iskelet kas ağrılarına neden olmaktadır. Çalışma ile dominant olan kol ve bacağın kullanılmasını gerektiren basketbolda oluşabilecek postur asimetrilerine, dominant kol kullanımı gerektirmeyen futbol antrenmanlarının rehabilitatif etkisinin olup olmadığını belirlemek amaçlanmıştır.

Metod: Çalışmaya yaş ortalamaları 21.7±1.5 yıl olan, ortalama 8 yıldır basketbol oynayan 15 erkek basketbolcu gönüllü olarak katılmışlardır. Deneklerin posturleri PostureScreen Mobile® kullanılarak 12 haftalık futbol antrenmanları öncesi ve sonrasında lateralden ve anteriorden çekilen fotoğraflar ile ölçülmüş ve veriler SPSS 22 programı kullanılarak Paired Sample T Testi ile analiz edilmiş, anlamlılık düzeyi $p<0.05$ olarak kabul edilmiştir.

Bulgular:12 haftalık futbol antrenmanları sonrasında anteriorden ve lateralden alınan ölçümlerde kafa, omuz, göğüs, kalça ve dizde ölçülen tilt ve kaymalarda istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir. Servikal vertebraların duruşuna bağlı tahmini kafa ağırlığı ortalaması düşmüş ve anlamlı fark elde edilmiştir. Deneklerin duruşları doğru posture daha yakın bir duruma gelmiştir.

Sonuç ve Tartışma: Devirsiz bir spor dalı olan basketbol, kişinin dominant tarafındaki kasları kullanmasını gerektiren bir spor branşıdır. Bu özelliğinden dolayı sporcuda asimetrik bir duruş oluşturmakta, kaymalar ve tiltlere neden olmaktadır. Oluşan postur bozuklarının giderilebilmesi için vücudun tek tarafının baskın olarak kullanmasını gerektirmeyen futbol antrenmanlarının etkinliği ortaya konulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Basketbol, Postur, PostureScreen Mobile®, Futbol Antrenmanı

Evaluating The Effect Of 12 Weeks Football Training On The Posture Of Young Male Basketball Players

Introduction and Aim: Posture is the most healthy and correct placement of each region in the body when compared to the whole body. The predominantly use of one side of the body disrupts the posture. A bad posture changes the center of gravity of the body and causes chronic skeletal and muscle soreness. It is aimed to determine whether there is a rehabilitative effect of football training on posture asymmetries which may occur in the basketball which requires the use of arm and leg dominant in the study.

Methods: 15 male basketball players who played basketball for an average of 8 years with a mean age of 21.7 ± 1.5 years participated as volunteers. Postures of the subjects were measured with PostureScreen Mobile® before and after 12 week football trainings with lateral and anteriorly taken photographs. Data scaled statistically via SPSS 22; the relation between findings is analyzed and interpreted. For the test of data Paired Samples T Test used and $p<0.05$ is determined as significance level.

Results: Statistically significant differences were found in measurements taken from the anterior and lateral positions after 12 weeks of football training on the head, shoulder, ribcage, hip and knee measured tilt and shifts. Estimated average head weight decreased depending on the posture of the cervical vertebrae and a significant difference was detected. The subjects' posture improved after football trainings.

Conclusion and Discussion: Acyclic basketball is a sport that requires people to use the muscles in the dominant side. It creates an asymmetric position on the athlete due to this feature; causes shifting and tilts. The effectiveness of soccer training, which does not require that one side of the body be used dominantly to eliminate postural disorders, has been demonstrated.

Keywords: Basketball, Posture, PostureScreen Mobile®, football training

SB315

Genç Erkek Sporcuların Serum Homosistein, Adma ve Oksidatif Stres Düzeylerinin İncelenmesi

[1]Sema Can, [1]Erkan Demirkan, [2]Emre Avcı

[1]Hitit Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Çorum
[2]Hitit Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Moleküler Biyoloji ve Genetik, Çorum

Email : *semacan@hitit.edu.tr, erkandemirkan@hitit.edu.tr, avci.emre@yahoo.com*

Giriş/Amaç: Artmış homosistein (HCY), asymmetric dimethylarginine (ADMA) ve oksidatif stres vasküler hastalıklar ve koroner arter hastalıkları için bir risk faktörüdür. Bu çalışmanın amacı güreşçi, atlet ve sedanterlerde HCY, ADMA, malondialdehyde (MDA) and glutathione (GSH) seviyesini değerlendirmek ve bu parametreler arasındaki ilişkiyi belirlemektir.

Metod: Bu çalışmaya 15 güreşçi (16.6 ± 1.1 yıl), 10 atlet (16.6 ± 2.2 yıl) ve 10 sedanter (17.2 ± 0.8 yıl) olmak üzere toplam 35 kişi gönüllü olarak katılmıştır. Katılımcıların HCY, ADMA, MDA, GSH seviyeleri sabah aç karna alınmış ve vücut yağ yüzdesi, yağsız vücut kütlesi, bazal metabolik hızları (BMH) bioelectrical impedance (BIA) yöntemiyle ölçülmüştür. İstatiksel analiz olarak tüm grupların karşılaştırılmasında Kruskal Wallis-H ve Mann Whitney U-testi, değişkenler arasındaki ilişkinin belirlenmesinde pearson korelasyon analizi uygulanmıştır.

Bulgular: Atlet ve güreşçiler arasında ADMA, MDA, GSH değerlerinde istatiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmuştur ($p<0.05$). Bununla birlikte atlet ve sedenterler arasında HCY ile MDA değerlerinde; güreşçiler ve sedanterler arasında ise HCY değerlerinde istatiksel olarak anlamlı farklılık bulunmuştur ($p<0.05$). Güreşçilerde HCY ve GSH değerleri arasında orta negatif düzeyde korelasyon ($r = -.519$; $p<0.05$); MDA ve GSH arasında ise orta negatif düzeyde korelasyon bulunmuştur ($r = -,617$; $p<0,05$).

Sonuç: Sporcu ve sedanterler arasında kardiovasküler risk faktörleri ve oksidan stres değerleri arasında farklılık olduğu görülmektedir. Sonuç olarak düzenli antrenmanların HCY, ADMA, GSH ve MDA düzeylerini etkilediği söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Atlet, Güreşçi, Asymmetric Dimethylarginine, Homosistein, Glutathione, Malondialdehyde

The Investigation Of Serum Homocystein, Adma And Oxidative Stress Levels Of Young Male Athletes

Introduction/aim: Elevated homocysteine (HCY), asymmetric dimethylarginine (ADMA), and oxidative stress have been established as risk factors for vascular disease and coronary artery disease. The purpose of the study was (a) to assess the HCY, ADMA, malondialdehyde (MDA) and glutathione (GSH) levels and (b) to determine the relationship between these parameters in wrestlers, runners and sedentary participants.

Method: 15 wrestlers (16.6 ± 1.1 years), 10 runners (16.6 ± 2.2 years) and 10 sedentary participants (17.2 ± 0.8 years) 35 subjects in total voluntarily participated in the study. The HCY, ADMA, MDA, GSH levels as (µmol/l) in subjects' blood was performed through the antecubital vein in the morning while in pre-prandial state and body fat percentage (FP), free fat mass (FFM) and basal metabolic rate (BMR) were estimated by bioelectrical impedance (BIA). As statistical analyze, Kruskal Wallis-H test, Mann Whitney U-test was performed to compare for all groups. Pearson correlation analyzes was performed to assess the relationships among the variables.

Results: There was a significant difference in ADMA, MDA, GSH concentrations between in runners and wrestlers. In addition this, there was a significant difference in HCY, MDA concentrations between in runners and sedantary ($p<0.05$). There was a significant difference in HCY concentrations between in wrestlers and sedantary ($p<0.05$). HCY and GSH showed moderate negative correlation in wrestlers ($r = - .519$; $p<0.05$). The MDA and GSH showed moderate negative correlation in wrestlers ($r = -,617$; $p<0,05$).

Conclusion: There was a significant difference between cardiovascular risk factors and oxidant stress values between athletes and sedentaries. As conclusion, we think that regular training could be effects HCY, ADMA, GSH and MDA levels.

Keywords: Runners, Wrestlers, Homocysteine, Asymmetric Dimethylarginine, Glutathione, Malondialdehyde

SB344

Erkek Üniversite Öğrencilerinde Fiziksel Aktivite Düzeyi İle Uyku Kalitesi ve Beslenme Alışkanlıkları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

***[1]Neşe Toktaş*, [1]Serhat Sağlam, [1]K.Alparslan Erman**

[1]Akdeniz Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Antalya

Email : *nesetoktas@hotmail.com, ttriserhat@gmail.com, ermana@akdeniz.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Fiziksel aktivite, yeterli ve dengeli beslenme ve uyku sağlıklı yaşamın en önemli bileşenleridir. Bu araştırma erkek üniversite öğrencilerinde, fiziksel aktivite düzeyine göre beslenme alışkanlıklarının ve uyku kalitesinin değerlendirilmesi amacıyla yapılmıştır. ,

Yöntem: Çalışmaya yaş ortalaması 22,8±3,08 yıl, boy ortalaması 172,83±8,18 cm, ağırlık ortalaması 69,54±12,66 kg olan 192 erkek, örgün öğretim üniversite öğrencisi gönüllü olarak katılmıştır. Uyku kalitesi yaş, cinsiyet, hastalık, ilaç kullanımı, yaşam biçimi gibi faktörlerden etkilendiği için sağlıklı olmayan, herhangi bir ilaç kullanan, bireyin uykusunu etkileyecek düzeyde kafein tüketen, psikolojik problemleri olan bireyler ve ayrıca fiziksel aktivite düzeyini etkileyeceği için, sporcu olan, Spor Bilimleri Fakültesi'nde öğrenim gören öğrenciler çalışmaya dahil edilmemiştir. Ölçüm aracı olarak Uluslararası Fiziksel Aktivite Anketi (kısa form), Pittsburgh Uyku Kalite İndeksi Anketi ve beslenme alışkanlıklarını saptamaya yönelik araştırmacı tarafından hazırlanmış anket formu kullanılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde tanımlayıcı istatistiksel yöntemler kullanılmış, fiziksel aktivite düzeyine göre uyku süresi ve Pittsburg uyku kalite indeksi puanını değerlendirmek için tek yönlü varyans analizi (onewayAnova) uygulanmıştır. Veriler normal dağılmadığı için, toplam fiziksel aktivite düzeyi puanı ile Pittsburg uyku kalite indeksi puanı ve uyku süresi arasındaki ilişki Spearman korelasyon testi ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Çalışmaya katılan bireylerin % 9,9'u fiziksel olarak aktif değilken, % 39,6'sının fiziksel aktivite düzeyi düşük, % 49,0'ının fiziksel aktivite düzeyi yeterlidir. Çalışmaya katılan bireyler ortalama 7,54±1,47 saat uyumaktadır ve Pittsburgh toplam puanları ortalaması 11,76±2,21'dir. Fiziksel aktivite düzeylerine göre Pittsburgh uyku kalite indeksi puanları ve uyku süreleri arasında fark yoktur (p>0,05). Toplam fiziksel aktivite puanı ile Pittsburhg uyku kalite indeksi puanı ve uyku süresi arasında anlamlı bir ilişki yoktur (rs=-0,03; p=0,72;rs=0,07; p=0,35). Aktif olmayan bireylerin % 31,6'sı, fiziksel aktivite düzeyi düşük olan bireylerin % 44,7'si ve fiziksel aktivite düzeyleri yeterli olan bireylerin % 34,0'ı öğün atlamaktadır. Aktif olmayan ve fiziksel aktivite düzeyi düşük olan bireylerin büyük bir kısmı evde kahvaltı yapmayı tercih ederken (% 56,3, % 50,0), fiziksel aktivite düzeyleri yeterli olan bireylerin çoğu kantinde kahvaltı yapmayı tercih etmektedir (% 54,1). Aktif olmayan bireyler ve aktivitesi düşük olan bireyler öğle yemeklerini genellikle üniversite yemekhanesinde (% 43,8; % 52,2), akşam yemeklerini evde yerken (% 55,6; % 56,6), fiziksel aktivite düzeyi yeterli bireylerin % 69,9'u öğle yemeklerini yemekhanede, % 47,3'ü akşam yemeklerini yurt yemekhanesinde yemektedir. Aktif olmayan, fiziksel aktivite düzeyi düşük olan ve fiziksel aktivite düzeyleri yeterli olan bireylerin çoğu genellikle haftada 1-2 kez hızlı yiyecek içecek tüketmektedir (% 44,4; % 50,7; % 44,7).

Sonuç: Sonuç olarak; uyku, sağlıklı beslenme ve fiziksel aktivite sağlıklı yaşamın vazgeçilmez unsurlarıdır. Fiziksel aktivite, beslenme ve uyku kalitesi arasındaki ilişkiyi inceleyen sınırlı sayıda araştırma vardır ve yapılan çalışmalar genellikle hasta veya özel durumu bulunan bireyler üzerindedir. Özellikle beslenme durumu saptanarak, bu alanda yapılacak çalışmalara ihtiyaç vardır.Kaynaklar: Kabrita, C. S., Hajjar-Muça, T. A., & Duffy, J. F. (2014). Predictors of poor sleep quality among Lebanese university students: association between evening typology, lifestyle behaviors, and sleep habits. Nature and science of sleep, 6, 11; St-Onge, M. P., Mikic, A., & Pietrolungo, C. E. (2016). Effects of diet on sleep quality. Anahtar kelimeler: uyku kalitesi, beslenme alışkanlığı, fiziksel aktivite.

The Relationship Between Physical Activity Levels and Sleep Quality, Nutritional Habits in Male University Students

One hundred ninety two male volunteers who were first education program university students (age: 22,8±3,08 years, height: 172,83±8,18 cm, body mass: 69,54±12,66 kg) participated in the study that aims to assess the nutrition habits and sleep quality

according to physical activity level. Sleep quality is affected by age, sex, disease, medication, life style. Therefore individuals who were unhealthy, having psychological problems, studying faculty of sports science, consuming extreme level of caffeine didn't participate in the study. International physical activity questionnaire (IPAQ)-short form, Pittsburgh sleep quality index and the questionnaire prepared for assessment of nutritional habits were used. Determinative statistical methods were also used in the evaluation process of the data and one way Anova was conducted to find out sleep duration and Pittsburgh sleep quality index score according to physical activity level. Correlation between total physical activity level score and Pittsburgh sleep quality index score and another correlation between total physical activity level score and sleep duration were determined with Spearman correlation test because of the data which was not normally distributed. In this study, 9,9 % of the participants were inactive, 39,6 % had low physical activity level, 49,0 % had adequate physical activity level. Individuals slept for mean 7,54±1,47 hours. Pittsburgh sleep quality index score was 11,76±2,21. There were no significant differences between Pittsburgh sleep quality index score and sleep duration in respect to physical activity level ($p>0.05$) and also there were no significant correlations between total physical activity score and Pittsburgh sleep quality index score and sleep duration (rs=-0,03; p=0,72;rs=0,07; p=0,35). It was found that 31,6 % of the inactive individuals, 44,7 % of whom had low physical activity level and 34,0 % of individuals who had adequate physical activity level skipped a meal. A large proportion of individuals with low levels of physical activity and inactive individuals preferred to have breakfast at home (50,0 %, 56,3 %) and also active participants preferred to have breakfast at canteen (54,1 %). Inactive and individuals with low levels of physical activity generally ate lunch at refectory (43,8 %, 52,2 %) and ate dinner at home (55,6 %, 56,6 %). 69,9 % of active individuals ate lunch at refectory and 47,3 % ate dinner at dormitories hall. Inactive, individuals with low levels of physical activity and active participants generally ate fast food 1-2 times a week (% 44,4; % 50,7; % 44,7).

Consequently, sleeping, healthy nutrition and physical activity are irreplaceable factor of healthy life. There are limited studies related to correlation between physical activity, nutrition and sleep quality. Researches are done generally in patients or who have a special condition. Studies in this area should be carried out by determining nutritional status. References: Kaynaklar: Kabrita, C. S., Hajjar-Muça, T. A., & Duffy, J. F. (2014). Predictors of poor sleep quality among Lebanese university students: association between evening typology, lifestyle behaviors, and sleep habits. Nature and science of sleep, 6, 11; St-Onge, M. P., Mikic, A., & Pietrolungo, C. E. (2016). Effects of diet on sleep quality. Keywords: sleep quality, nutritional habit,

SB351

Akut Supramaksimal Egzersizin Farklı Bilişsel Test Skorları Üzerine Etkisi

[2]Hilmi Öğüt, [2]Çağdaş Güdücü, [1]Erkan Günay, [3]Cem Şeref Bediz, [2]Adile Özgören, [2]Murat Özgören

[1]Dokuz Eylül Üniversitesi Spor Bilimleri ve T.Y.O. İzmir
[2]Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyofizik Abd İzmir
[3]Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Fizyoloji Abd İzmir

Email : *hilmiogut@gmail.com, cagdasguducu@gmail.com, erkanswim@gmail.com, cembediz@gmail.com, adile.oniz@gmail.com, murat.ozgoren@gmail.com*

Amaç: Fiziksel egzersizin bilişsel işlevlerde iyileştirme etkileri olduğu belirtilmektedir. Kullanılan egzersiz protokolleri ve bilişsel testlerin farklılığı nedeniyle bildirilen sonuçlar birbirine uymamaktadır. Farklı egzersiz protokollerinin bilişsel test performansları üzerine etkilerini araştıran çalışmalar bulunmasına rağmen, aynı egzersiz protokolünün farklı bilişsel testlerdeki sonuçlarını araştıran bir çalışmaya rastlanmamıştır. Bu yüzden egzersizin hangi bilişsel işlevlere etkisinin olduğu ve bu etkiyi hangi testlerin daha iyi gösterdiği konusunda net bilgiler yoktur. Bu çalışmanın amacı; aynı egzersiz protokolünün farklı bilişsel testlerin performansı üzerinde oluşturduğu etkiyi, bireylerin tepki süreleri ve doğru/yanlış sayıları değişimi aracılığıyla ortaya koymaktır.

Yöntem: Bu çalışma Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyofizik Anabilim Dalı Beyin ve Egzersiz Araştırmaları Laboratuvarı'nda gerçekleştirilmiştir. Çalışmaya 20 sağlıklı gönüllü (Yaş: 21,85±2,03 yıl; 11 kadın) katılmıştır. Kısa süreli tüketici egzersiz için supramaksimal bir egzersiz tipi olan Wingate Anaerobik Güç Testi (WAnT), bisiklet ergometresinde uygulanmıştır. Katılımcılara egzersizin beş dakika öncesi ve beş dakika sonrasında olmak üzere, üç farklı bilişsel test (2-Geri Testi, Flanker Testi ve Simon Testi) uygulanmıştır. Bilişsel test performansını değerlendirmek üzere tepki süreleri ve doğru/yanlış yanıt sayıları kaydedilmiştir. İstatistiksel analizleri SPSS 22.0 programında gerçekleştirilmiştir.

Bulgular: Egzersiz öncesi ve sonrasında uygulanan bilişsel test skorları karşılaştırılmıştır. Elde edilen verilerin istatistiksel olarak analizine göre; Flanker Testinin egzersiz sonrası Doğru Yanıt Oranı (DYO) değerlerinde egzersiz öncesine göre anlamlı olarak bir azalma ($P<0,05$), egzersiz sonrası Doğru Yanıt Tepki Süresi (DYTS) ve Toplam Tepki Süresi (TTS) değerlerinde de egzersiz öncesine göre anlamlı olarak bir kısalma ($P<0,05$) gözlenmiştir. 2-Geri ve Simon Testi skorları ortalamalarında anlamlı bir değişiklik saptanmamıştır.

Sonuç: Akut kısa süreli tüketici egzersiz; bilişsel işlevlerden kısa süreli hafıza (çalışma belleği) performansını ölçen 2-Geri Testi ve bozucu etkiye karşı koyabilme yeteneği performansını ölçen Simon Testi skorlarını etkilememiş, seçici dikkat performansını ölçen Flanker Testi doğru yanıt skorlarını ise olumsuz yönde etkilemiştir. Tepki sürelerindeki kısalmanın testi tekrarlamaktan kaynaklanabileceği düşünülmüştür. Anahtar Sözcükler: Supramaksimal egzersiz, bilişsel işlev, seçici dikkat, çalışma belleği, bozucu etkiye karşı koyabilme

The Effect Of Acute Supramaximal Exercise On Different Cognitive Test Scores

Aim: It is suggested that physical exercise improves cognitive functions. However, due to variation in exercise protocols and cognitive tests used, reported results do not match. Altough there are some studies that investigate effects of different exercise protocols on cognitive test performance, no study investigated effects of the same exercise type on different cognitive test. Therefore there isn't clear knowledge about which cognitive functions are affected by exercise and which tests are uperior to reveal this effect. Aim of this study is to exert effects of the same exercise protocol on performances in different cognitive tests via alterations in reaction times and number of correct/wrong responses of individuals.

Method: This study is conducted in Brain and Exercise Research Laboratory of Dokuz Eylul University, Faculty of Medicine, Department of Biophysics. Twenty healthy volunteers (Age: 21,85±2,03 years, 11 females) attended the study. A supramaximal exercise, Wingate Anaerobic Test (WAnT) is utilized on cycle ergometer as short term high-intensity exercise. Subjects performed three different cognitive tests (2-Back Test, Flanker Test and Simon Test) five minutes before and five minutes after exercise. In

order to evaluate cognitive test performance, reaction times and number of correct/wrong responses were recorded. Statistical analyses were performed via SPSS 22.0 software.

Results: Cognitive performance scores performed before and after exercise are compared. According to the statistical analysis of the data, accuracy (correct response ratio), reaction time of correct responses, and reaction time of all responses significantly decreased after exercise (P<0,05). No significant differences were observed for 2-Back and Simon Tests scores.

Conclusion: Acute short term high-intensity exercise did not affect scores of 2-Back Test which measures working memory performance and Simon Test which measures inhibition performance, whereas it negatively affected correct response scores of Flanker Test that measures selective attention performance. Shortening of reaction times is proposed to be result of repetition of the test.

Keywords: Supramaximal Exercise, Cognitive Function, Selective Attention, Working Memory, İnhibition

SB355

Kadın Okçuların Menstrual Dönem Atış Performanslarını Etkileyen Faktörlerın İncelenmesı

***[1]Sevinç Serin Ceyhan*, [2]Yakup Akif Afyon**

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Manisa
[2]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Muğla

Email : *sevincserinn@gmail.com, yaafyon@gmail.com*

Amaç: Bu araştırmada, kadın okçuluk sporcularının, menstrual dönem atış performanslarını etkileyen faktörlerin araştırılması amaçlanmıştır.

Yöntem: Çalışmaya, 18- 30 yaş arası toplam 10 lisanslı kadın okçuluk sporcusu gönüllü olarak katılmıştır. Araştırmada deneysel ve tarama modeli uygulanmış, katılımcıların 3 ay boyunca normal menstrual dönemlerinde ölçümleri alınarak, bekleme süresi ve atış puanlarına etki eden; fiziksel, fizyolojik ve psikolojik faktörler incelenmiştir. Uygulamalar Muğla İli Gençlik Hizmetleri ve Spor İl Müdürlüğü Sporcularından antrenman esnasında saat 15.00 -17.00 arasında normal dönem ve menstrual dönem ölçümleri (menstrual dönemin 3. gününde) alınmıştır. Araştırmada, katılımcıların menstrual dönem atış performanslarını etkileyeceği düşünülen fiziksel faktörlerde el kavrama kuvveti, sırt ve bacak kuvveti ölçümü, statik dengeleri; fizyolojik faktörlerde kalp atım hızı, vücut ısı ölçümü, kan ve hormon ölçümleri (Hemoglobin, Eritrosit, Lokosit, Hemotokrit; T3,T4,TSH,Estradiol,Total testosteron) ; psikolojik faktörlerde durumluk kaygı ölçümü parametrelerine yönelik ölçümler yapılmıştır. El kavrama kuvveti ölçümü için Digital Hand Grip Dinomometresi, sırt ve bacak kuvvet ölçümü için sırt ve bacak dinamometresi, statik denge ölçümü için Flamingo Denge Testi; Kalp atım hızı ölçümü için göğüs bandı bulunan nabız saati, vücut ısısı ölçümü için ateş ölçer kullanılmıştır. Durumluk kaygı ölçümü Spielberg ve arkadaşları tarafından geliştirilmiş, Öner ve Le Compte tarafından Türk toplumuna uyarlaması yapılmış ölçek ile temin edilmiştir. Kan ve hormon ölçümleri Muğla Eğitim ve Araştırma Hastanesi laboratuarında uzmanlar tarafından yapılmıştır. Araştırma verilerinin değerlendirilebilmesi için ölçülen atış puanlarının bağımsız değişkenlere göre analizinde 0,05 önem düzeyinde Pearson Korelasyon veri çözümleme yöntemi kullanılmış, normal dönem ve menstrual dönemin karşılaştırmalı analizinde 0,05 önem düzeyinde Wilcoxon veri çözümleme yöntemi testi kullanılmıştır.

Bulgular: Normal dönemdeki değişkenler arası ilişki incelendiğinde; Atış puanı ile Tsh değişkenleri arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişkiye rastlanmıştır. Ayrıca atış puanı ile bekleme süresi değişkenleri arasında negatif yönde anlamlı bir ilişkiye rastlanırken, atış puanı ile fiziksel değişkenler arasındaki herhangi bir ilişkiye rastlanmamıştır. Kaygı puanı ile atış puanı arasında da yine istatistiksel olarak anlamlı bir ilişkiye rastlanmamıştır ($p>0,05$). Araştırma sonucunda sporcuların Menstrual dönem ile Normal dönem atış puanlarında herhangi bir farklılık gözlenmemiştir. Fakat farklı dönemlerdeki denge, vücut ısısı, sağ el kavrama, sol el kavrama, sırt kuvveti ve bacak kuvveti değerleri karşılaştırıldığında anlamlı farklılıklar bulunmuştur ($p<0,05$). Ayrıca Menstrual dönem ile Normal dönem total testosteron değerlerine bakıldığında istatistiksel olarak $p<0.05$ düzeyinde anlamlı farklılığa rastlanmıştır.

Sonuç: Bu araştırmanın sonuçları, menstrual dönemdeki fiziksel, fizyolojik, çevresel ve psikolojik değişkenlerin atış performansı üzerine olumsuz bir etkisi olmadığını göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Okçuluk, Atış Performansı, Menstrual Dönem

Investigation Factors That Effect Shooting Performance in The Menstrual Period Of Female Archer Athletes

Aim: In this study, it was aimed to investigate the factors affecting menstrual period shooting performances of female archery athletes.

Method: A total of 10 licensed female archery athletes from 18 to 30 years of age participated voluntarily. Measurements were taken by using emirical research and survey method on menstrual period and normal period during the 3 months. There were presumed that in the healty of athlete before the measurement by the required information is given.

They were presumed as healty and the required information is given to before the measurement. Measurements of menstrual period were gathered on the third day. Both the period measurements were taken at the Muğla Atatürk Stadium between at 3 p.m. and 5 p.m. Physical, physiological, psychological and environmental factors were measured that were thought to affect participants' menstrual performance. In the study, measurements were made for hand grip strength, back and leg strength measurement, static balance parameters in the physical factors; physiological factors such as heart rate, body temperature measurement, blood and hormone measurements (Hemoglobin, Erythrocyte, Lokocyte, Hematocrit, T3, T4, TSH, Estradiol, Total testosterone); state anxiety measurement in psychological factors that participants were expected to affect menstrual period shooting performance. Digital Hand Grip Dynamometer for hand grip strength measurement, back and leg dynamometer for back and leg strength measurement, Flamingo Balance Test for static balance measurement; A pulse watch with a chest strap was used for heart rate measurement, and a thermometer was used for body temperature measurement. State anxiety measurement was developed by Spielberg and colleagues and provided by the scale adapted to Turkish society by Öner and Le Compte. Blood and hormone measurements were made by experts at Muğla Research Hospital laboratory.For statical analysis of the measured shooting scores' according to the independent pearson correlation ($p > .05$) data analysis method were used. In addition, wilcoxon sign test ($p > .05$) were used to analyze the data in this study.

Findings: There was significant correlation between the shooting score and the Tsh variables in the positive direction When the relationship between variables was examined during the normal period. While there was a significant negative correlation between the shooting score and the waiting time variables, no relation was found between the shooting point and the physical variables. There was also no statistically significant relationship between anxiety score and shooting score. ($p>0,05$). As a result of the research, there was no difference in the Menstrual period and Normal period shooting scores of the athletes. However, significant differences were found when the balance, body temperature, right hand grip, left hand grip, back strength and leg strength values in different periods were compared ($p<0,05$). Statistically significant difference was found at $p <0.05$ when menstrual period and normal period total testosterone values were examined.

Conclusion: As a result, there was not found negative effects of physical, physiological, environmental and pschological variables on the menstrual period's performance.

SB363

Sedanter Bireylerde Antropometrik Faktörler ile Statik ve Dinamik Denge Performansı Arasındaki İlişki

[1]Bahar Ateş, [1]Mustafa Hürüz

[1]Uşak Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Uşak

Email : *atesbhr@gmail.com, mustafahrz01@gmail.com*

Giriş: Denge yeteneği, oturma, ayakta durma ve yürüme gibi birçok günlük aktivitenin ve sportif motor becerilerin temel bileşenidir. Birçok çalışma, denge özelliğinin yaş, cinsiyet, antropometrik yapı ve destek noktaları ile ilişkili olduğunu belirtmiştir. Bu bakımdan statik ve dinamik denge ile antropometrik özellikler arasındaki ilişkisinin incelenmesi sağlıklı bir yaşamın sürdürülebilmesi bakımından önemlilik arz etmektedir.

Amaç: Bu çalışmanın amacı, sedanter bireylerde antropometrik özellikler ile statik ve dinamik denge performansı arasındaki ilişkiyi değerlendirmektir.

Metot: Çalışmaya, 30 sedanter birey (6 kadın ve 24 erkek) gönüllü olarak katıldı. Çalışmadan dışlanma kriterleri, (i) son altı ay içinde alt ekstremite yaralanması geçiren, (ii) önemli kas-iskelet sistemi, kardiyovasküler, nörolojik ve vestibüler hastalıkları olan ve (iii) değerlendirme günündeki kas yorgunluğu olan kişiler olarak belirlendi. İlk gün, katılımcıların antropometrik özellikleri: vücut yüksekliği, kilo, vücut yağ yüzdesi (%VYY), uzunluk ölçümleri (kulaç ve bacak), çevre ölçümleri (calf ve uyluk) alındı. İkinci gün, statik ve dinamik denge performansları, çift yönlü olarak, Tek Bacak Üstünde Durma Denge Testi ve Yıldız Gezi Denge Testleri (YGDT) ile sırasıyla uygulandı. Elde edilen verilerin değerlendirilmesinde, normal dağılım gösteren veriler için Pearson Korelâsyon Analizi, normal dağılım göstermeyen veriler için ise Spearman Korelasyon Analizi kullanıldı.

Bulgular: Katılımcıların, boy yüksekliği, vücut ağırlığı, %VYY, kulaç uzunluğu, bacak uzunluğu, uyluk çevresi ve calf çevresi değerleri ile ANT, PM, PL, COMP skorları arasında anlamlı bir korelasyona rastlanılmadı ($p > 0.05$). Aynı şekilde, boy yüksekliği, vücut ağırlığı, kulaç uzunluğu, bacak uzunluğu ve uyluk çevresi ile statik denge arasında da anlamlı bir korelasyona rastlanılmadı ($p > 0.05$). Katılımcıların %VYY ($r = -0.409$, $p = 0.012$) ve calf çevresi ($r = -0.311$, $p = 0.047$) ile statik denge performansı arasında ise negatif yönde anlamlı bir korelasyon tespit edildi.

Sonuç ve Tartışma: Yapılan çalışmalar, sağlıklı yetişkinlerde denge performansının hem bireysel hem de çevresel özellikleri içeren mekanik faktörler tarafından etkilendiğini, ayrıca yaş ve cinsiyet dışında vücut özelliklerinin de denge yeteneğini etkilediğini belirtmektedir. Bunların aksine yapılan bu güncel çalışma sonuçları antropometrik özellikler ile dinamik ve statik denge performansı arasında anlamlı bir ilişki tespit edememiştir.

Anahtar Kelimeler: Yıldız Gezi Denge Testi, Tek Bacak Üstünde Durma Denge Testi; denge yeteneği; rehabilitasyon

The Relationship Between Anthropometric Factors and Static and Dynamic Balance Performance in Sedentary Subjects

Introduction: Balance is the basic component of many daily activities such as sitting, standing and walking, and sporty motor skills. Many study stated that balance feature is related to age, gender, and anthropometric structure and support points. Because of these reasons, surveying static and dynamic balance performance and anthropometric features is important in terms of maintaining healthy lifestyle.

Objective: To evaluate the relationship between anthropometric characteristics and static and dynamic balance performance in sedentary subjects.

Method: A total of 30 sedentary subjects (6 female and 24 male) voluntarily participated in this study. The exclusion criteria were: (i) previous lower extremity injury within the past 6 months, (ii) significant musculoskeletal, cardiovascular, neurological, and vestibular disorders, and (iii) muscle fatigue on the day of the assessment. The anthropomorphic: body height, weight, body fat percentage (BF%), length measures (arm span and leg), circumferences measures (calf and thigh) of the subjects were measured in the first day. Static and dynamic balances were determined bilaterally by Single Leg Stance Balance Test and Star Excursion Balance Tests (SEBT), respectively in second day. SEBT scores were obtained for anterior (ANT), posterolateral (PL), and posteromedial (PM) directions, and for an overall composite (COMP) score. Pearson Correlation Analysis was used for the data with normal distribution and Spearman Correlation Analysis was used for the data with no normal distribution in the evaluation of the obtained data.

Results: Subject' body height, body mass, BF%, arm span, leg length, thigh circumference and calf circumference did not significantly correlate with the ANT, PM, PL, COMP scores ($p>0.05$). Likewise, body height, body mass, arm span, leg length, and thigh circumference did not significantly correlate with the static balance performance ($p>0.05$). Subject' displayed moderate negative correlations between BF%, calf circumference and static balance performance ($r = -0.409$, $p= 0.012$), ($r = -0.311$, $p= 0.047$, respectively.

Conclusion and Discussion: Previous studies showed that in healthy adults, the limits of balance ability are set by mechanical factors that include both individual and environmental characteristics. Apart from age and gender, body characteristics are also thought to affect balance ability. On the contrary, these current study results have not found a relationship between anthropometric factors and dynamic and static balance performance.

Keywords: Star Excursion Balance Test; Single Leg Stance Balance Test; balance ability; rehabilitation

SB364

Çocuklarda Dinamik Denge Performansı ve Alt Vücut Kas Kuvvetinde Cinsiyet Farklılıkları

***[1]Ramzan Yitik*, [1]Bahar Ateş**

[1]Uşak Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Uşak

Email : *ramzanyitik20@hotmail.com, atesbhr@gmail.com, ramazanyitik20@hotmail.com*

Giriş: Son yıllarda çeşitli yaş gruplarında, kadın ve erkek sporcularda, çeşitli sportif aktivitelerde yaşam kalitesini yükseltmek, gelecek sakatlıkları önlemek ve performansı artırmak amacıyla propriyosepsiyonun ve dengenin değerlendirilmesi birçok çalışmaya konu olmuştur.

Amaç: Bu çalışmanın amacı, çocuklarda dinamik denge performansı ve alt vücut kas kuvvetindeki cinsiyet farklılıklarını incelemektir.

Metot: Çalışmaya, farklı spor dallarında (cimnastik, tenis, voleybol ve tekvando) düzenli olarak (haftada en az üç kez) antrenman yapan 92 çocuk (68 kız ve 24 erkek) katıldı. İlk olarak çocukların boy uzunluğu (cm) ve vücut ağırlığı (kg) tespit edildi ve vücut kitle indeksleri (VKİ) (kg/m2) hesaplandı. Daha sonra her katılımcı, durarak uzun atlama, anterior (ANT), medial (PM) ve posterior (PL) olmak üzere 3 yönde Yıldız Gezi Denge Testi (YGDT) uyguladı. Uzanma puanlarının, her yön için, ortalaması alındı ve bacak uzunluk değerlerine göre normalize edildi. Normalize edilen puanlar duruş bacak uzunluğunun bir yüzdesi olarak gösterildi. Üç değerin (ANT, PL ve PM) ortalaması alınarak karma puan (COMP) hesaplandı. Araştırmada elde edilen verilerin çözümlenmesinde; bağımsız örneklem t-test ve çoklu doğrusal regresyon (Backward Elimination Method) analizleri kullanıldı.

Bulgular: Cinsiyetler arasında ANT, PM, PL ve COMP mesafelerinde önemli farklılıklar gözlemlendi ($p<0.05$). Kız çocukların ANT (%51.6±8.93 - %47.4±8.76; p=0.039), PM (%72.3±13.8- %60±15.6; p=0.001), PL (%54.8±14.5- %45.3±19.6; p=0.011) ve COMP (5%9.6±10.4- %50.9±13.3; p=0.001) puanlarının erkek çocuklara göre daha yüksek olduğu tespit edilirken, durarak uzun atlama performansında (129.5±23.1 - 129.2±25.1; p= 0.958) cinsiyete göre anlamlı bir farka rastlanılmadı. Çoklu doğrusal regresyon analizi sonuçları, yaş, vücut kütlesi ve boy uzunluğunun ANT (R2 = 0.016; p = 0.494), PM (R2 = 0.070; p = 0.039), PL (R2 = 0.060; p = 0.065) ve COMP (R2 = 0.063; p = 0.055) değerleri üzerine anlamlı bir katkı sağlamadığını fakat uzun atlama performansı üzerine anlamlı bir katkı sağladığını (R2 = 0.295; p = 0.000) gösterdi.

Sonuç ve Tartışma: Çalışma sonunda elde edilen veriler sonucunda, kızların dinamik denge puan değerlerinin erkeklere göre daha yüksek olduğu tespit edilirken, alt ekstremite kas gücü açısından ise erkeklerle benzer özelliklere sahip oldukları görülmektedir. Kız ve erkek çocuklar arasındaki bu performans farklılıkları ve benzerlikleri, antrenörler ve spor uzmanları tarafından sakatlık risklerinin değerlendirilmesinde ve ayrıca antrenman programı hazırlanmasında dikkate alınmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Yıldız Gezi Denge Testi, durarak uzun atlama; tenis, cimnastik, tekvando, voleybol.

Gender Differences in Dynamic Balance Performance and Lower Extremity Muscular Strength Among Children

Introduction: In recent years, development of proprioception and balance in order to improve the quality of life, prevent potential injuries, and to increase performance in physical activities and in various age groups, female and male athletes and the exercises required for this development have been discussed in various studies.

Objective: The purpose of this study was to examine gender differences in dynamic balance performance and lower muscular strength among children.

Method: A total of 92 children (68 girls and 24 boys) who do regularly training (at least three times a week) in different sports (gymnastic, tennis, volleyball and taekwondo) participated in this study. First, the following anthropometric measures have been applied: body height in standing position (cm), body weight (kg), as well as the body mass index (BMI) (kg/m2).

Each participant completed standing long jump test and Star Excursion Balance Test (SEBT) reaches in the anterior (ANT), medial (PM), and posterior (PL) directions. The mean of 3 trials from each leg was normalized to stance leg length and presented as a percentage score. The composite score (COMP) was calculated by taking the average of the three values (ANT, PL and PM). In order to analyze the collected data, separate independent t-tests and multiple linear backward regression test was used.

Results: Significant gender differences were observed in ANT, PM, PL and COMP distance ($p<0.05$). Compared with boys, girls had higher ANT (51.6±8.93% vs. 47.4±8.76%; p=0.039), PM (72.3±13.8% vs. 60±15.6%; p=0.001), PL (54.8±14.5% vs. 45.3±19.6%; p=0.011) and COMP (59.6±10.4% vs. 50.9±13.3%; p=0.001) scores. But there was no significant difference was found in the standing long jump performance between genders (129.5±23.1 vs. 129.2±25.1; p= 0.958). Multiple linear backward regression analysis revealed that age, body mass, and height were not meaningful contributors to ANT (R2= 0.016; p=0.494), PM (R2= 0.070; p=0.039), PL (R2= 0.060; p=0.065), and COMP (R2= 0.063; p=0.055). However, age, body mass, and height were meaningful contributors to standing long jump performance (R2= 0.295; p=0.000).

Conclusion and Discussion: The results of study showed that girls had higher dynamic balance scores than boys. On the other hand, they showed similar performance in terms of lower muscular strength. This differences and similarities between girls and boys should be considered by coaches and sport specialists in assessing the risk of lower extremity injuries and in preparing the training program.

Keywords: Star Excursion Balance Test; standing long jump; tennis, gymnastic, taekwondo, volleyball

SB369

Farklı Sürelerdeki Koşu Bandı Egzersizinin Sıçan Kas Dokusundaki Oksidatif Stres Parametreleri Üzerine Etkisi

[2]Rahime Taş, [1]Recep Soslu, [3]Murat Taş, [3]Murat Akyüz

[1]Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Karaman
[2]Milli Eğitim Bakanlığı, Manisa
[3]Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Manisa

Email : *rahimetas01gmil.com, recepsosli@gmail.com, murattas25@gmail.com, sporcu006@gmail.com*

Düzenli egzersizlerin, iskelet kasında hem antioksidan savunmayı hem de oksidatif kapasiteyi geliştirerek, oksidatif hasarın neden olduğu hastalık türlerini azalttığı, genel hayat kalitesini yükselttiği ve ömrü uzattığı, egzersiz süresince kasta meydana gelen oksidatif stresi azaltmak için antioksidan ve vitamin gereksinimi artmıştır. Fiziksel egzersizler aynı zamanda, enzimatik antioksidan aktivitesinde veya non- enzimatik antioksidan konsantrasyonlarında bazı değişikliklere yol açar. Buradan yola çıkarak farklı sürelerde yapılan koşu bandı egzersizlerinin sıçan kas dokusu üzerinde meydana gelen oksidatif stres parametrelerine etkisini belirlemek amacıyla bu çalışma planlanmıştır. Sunulan çalışmada ağırlıkları 280-350 gram olan Albino Wistar cinsi 32 adet erkek sıçan kullanıldı. Sıçanlara, 13 hafta boyunca koşu bandı egzersiz protokolü, kısa (15 dakika, n:8), orta (30 dakika, n:8) ve yüksek (60 dakika, n:8) düzeyde, beş gün arasında uygulandı. Biyokimyasal çalışmalar için her süpernatanttan süperoksit dismutaz aktivitesi (SOD), malondialdehit (MDA) seviyeleri ve glutatyon (GSH) seviyeleri sırasıyla ELISA kitleriyle her bir rat kas dokusu ikişer tekrarlamalı olarak ölçüldü. Deneylerden elde edilen sonuçlar ortalama ± standart sapma olarak verildi ve 0.05'in altındaki P değerleri, istatistiksel açıdan anlamlı olarak kabul edildi. Gruplar arası farkın önemlilik derecesi tek yönlü varyans analizi (ANOVA) testi ile ve post-hoc testlerinden "LSD" tekniği kullanılarak belirlendi. Kontrol grubu 23,07±3,38(U/mg protein), Koşu 15 dk grubu 19,82±4,77(U/mg protein), Koşu 30 dk 20,88±4,18(U/mg protein) Koşu 60 dk 22,15±3,85(U/mg protein) SOD değeri olarak tespit edilmiştir. Kontrol grubu 0,43±0,6 (nmol/mg protein), Koşu 15 dk grubu 0,35±0,3 (nmol/mg protein), Koşu 30 dk 0,23±0,6* (nmol/mg protein), Koşu 60 dk 0,24±0,1(nmol/mg protein), GSH değeri olarak tespit edilmiştir. Kontrol grubu 0,19±0,02 (nmol/mg protein), Koşu 15 dk grubu 0,12±0,03 (nmol/mg protein), Koşu 30 dk 0,14±0,01 (nmol/mg protein), Koşu 60 dk 0,14±0,01 (nmol/mg protein), GSH değeri olarak tespit edilmiştir. Sonuç olarak farklı sürelerde yapılan koşu bandı egzersizi sıçan kas dokusunda meydana gelen oksidatif stres parametreleri üzerinde pozitif etkisinin olduğu tespit edilmiştir. Farklı sürelerde yapılan egzersizler ile birlikte alınan antioksidan desteğinin kas dokusu üzerinde daha etkili olabileceği önerilebilir.

Anahtar Kelimler: Sıçan, Koşu Bandı, Egzersiz, Antioksidan Enzim, Oksidatif Stres

The Effect Of Different Running Treadmill Exercises On Oxidative Stress Parameters In Rats Muscle Tissue

Regular exercises have increased antioxidant and vitamin requirements to reduce oxidative stress by reducing both the types of diseases caused by oxidative damage, improving over all quality of life and prolonging life, by improving both antioxidant defenseand oxidative capacity in skeletalmuscle. Physical exercises also lead to some changes in enzymatic antioxidant activity or non-enzymatic antioxidant concentrations. This study was planned to determine the effect of treadmill exercises made on different occasions on the oxidative stress parameters on the rat muscle tissue. In the present study, 32 male Albino Wistar rats weighing 280-350 grams were used. Rats were administered a treadmill exercise protocol for 13 weeks, short(15 minutes, n:8), modarate(30 minutes, n:8) and long time(60 minutes, n:8) for five days. For each biochemical study, superoxide dismutase activity (SOD), malondialdehyde (MDA) levels and glutathione (GSH) levels from each supernatant were measured in duplicate in each rat muscle tissue by ELISA kits, respectively. Results from the experiments were given as mean±standard deviation, and P values below 0.05 were considered statistically significant. The significance level difference between groups was determined using the one-way analysis of variance (ANOVA) test and post-hoctests using the "LSD" technique. The control group consisted of 23,07 ± 3,38 (U / mg protein), 15 min group (19,82 ± 4,77 U / mg protein) and 30,88 ± 4,18 (U / Running was determined as SOD value of 60 min 22.15 ± 3.85 (U / mg protein). The control group consisted of 0,43 ± 0,6 (nmol / mg protein), 15 minutes group with 0,35 ± 0,3 (nmol / mg protein), 30 minutes 0,23 ± 0,6 *), Running 60 min 0,24 ± 0,1 (nmol / mg protein), GSH value. The control group consisted of 0.19 ± 0.02 (nmol / mg protein), 15 min group of running 0.12 ± 0.03 (nmol / mg protein), running 30 min 0.14 ± 0.01

(nmol / mg protein) , Runningwas 0,14 ± 0,01 (nmol / mg protein), GSH valuefor 60 min. As a result, it was determined that treadmill exercise performed at different times had a positive effect on the oxidative stress parameters occurring in rat muscle muscle. It may be suggested that the antioxidant supplementation taken with the exercises made at different times may be more effective on muscle tissue.

Keywords: Rat, Treadmill, Antioxidant, OxidativeStress

SB384

Hentbol ve Sutopu Antrenmanlarının Kan Nitrik Oksit Ve Oksidatif Stres Düzeyleri Üzerine Etkilerinin Karşılaştırılması

[1]Nadia Shafiei*, [2]Faruk Turgay

[1]Ege Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, İzmir
[2]Ege Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, İzmir

Email : *nadierfani@gmail.com, fturgay@yahoo.com*

Giriş ve Amaç: Nitrik oksit (NO) ve oksidatif stres, bazı antrenmanların adaptasyon proseslerinde önemli rol oynarlar. Hem hentbol hem de sutopu takım sporlarıdır. İkisi de hem aerobik hem de anaerobik enerji gerektirir. Ancak bu sporlardan biri, karada diğeri ise suda yapıldığı için kan nitrik oksit ve oksidatif stres düzeyleri üzerine etkileri farklı olabilir. Bu çalışmanın amacı bu iki farklı spor antrenmanlarının kan nitrik oksit ve oksidatif stres düzeyleri üzerine etkilerinin karşılaştırılmasıdır.

Gereç ve Yöntem: Bu çalışmaya obez olmayan antrene 16-30 yaş arası, 15-20 erkek hentbol (HG) ve su topu oyuncu (SG) grubu ile aynı sayıda düzenli olarak egzersiz yapmayan sedanter (KG) grubu katıldı. Gönüllülerin önce tıbbi muayeneleri yapılıp boy, kilo ve vücut kitle indeksleri belirlendi. Sonra katılımcıların kritik hızları (KH) karada yapılan iki maksimal koşudan hesaplandı. Bu testlerden en az 3 gün sonra katılımcılardan 12 saatlik bir gece açlığı sonrasında kol venasından alınan kanlardan; biyokimya profilleri, kan NO düzeyleri, total antioksidan statüsü (TAS) ve total oksidan statüsü (TOS) düzeyleri belirlendi. İstatistik anlamlılık için $p<0.05$ düzeyi kriter alındı. Bulgular: HG ve SG'nin TAS düzeyleri kontrol grubuna göre anlamlı olarak daha düşük bulundu ($p<0.05$, $p<0.01$). Kan NO düzeyleri açısından gruplar arasında anlamlı bir farklılık bulunmadı. Ancak KG'nin serum NO düzeyi, HG'ninkinden (% 19.5) ve SG'ninkinden (% 25.7) daha küçüktü. Sutopu ve kontrol grubunun performans seviyeleri ile NO arasında anlamlı herhangi bir ilişkisi bulunmazken, henbol grubunda endurans düzeyi (KH) ile kan NO düzeyi arasında anlamlı negatif bir ilişki, maksimal 1500 m koşu zamanı ile NO arasında ise pozitif bir ilişki bulundu.

Sonuç ve Tartışma: Sporcu gruplarının oksidatif stres (TAS) düzeylerinin kontrol grubuna göre daha düşük bulunmasına rağmen, kan NO düzeylerinin sedanterlerden daha yüksek bulunması, her iki spor baranşındaki antrenmanların kan NO düzeylerini (anlamlı olmasa da) iyileştirdiğini ve bunun oksidatif stresten bağımsız olarak meydana geldiğini gösterir. NO'nun henbol grubunda aerobik endurans performansı üzerinde negatif, orta mesafe koşu performansı üzerinde ise yararlı etkisi olabilir. Ancak sutopu grubunda böyle bir ilişki gözlenmedi.

The Comparisson Between The Effects Of Handball and Waterpolo Trainings On The Blood Nitric Oxide and Oxidative Stress Levels

Introduction and Aim : Nitric oxide (NO) and oxidative stress play an important role in adaptation proseses of some trainings. Both handball and waterpolo are teamsports, which need both aerobic and anaerobic energy. But while hentball is playing on the ground, the other is done in the water, Therefore The effects of these exercises on blood nitric oxide and oxidative stres levels may be different also. The main purpose of this study is to compare the effects of the male handball and waterpolo trainings on indicated parameters.

Methods: The participants partipated to this study were 16-30 years old 15-20 male non-obese handball (HG) and waterpolo (WPG) sportsmen groups with the same number of sedentary persons (CG). The candidates were firstly undergone medical exam with the measurment of their height, weight and body mass index. The critical speeds (CS) as criteria the endurance levels were calculated from two maximall runnings on ground. At least three days after these tests, venous blood samplings were taken from overnight fasting and biochemical profiles and blood NO, total antioxidant status (TAS) and total oxidant status (TOS) were determined. It was accepted $p<O.05$ value for statistical significantly.

Results : TAS levels was found to be significantly lower in HG and WPG than in control group (CG) (respectively $p<0.05$, $p<0.01$). Although it was no found significant difference between the groups for blood NO levels, the blood NO levels in the CG was 19,5%

less than HG and 25,7% less than WPG. In HG, a negative correlation between (CS) and blood NO levels and a positive correlation between maximum 1500 m running time and NO levels was found. These relationships were not observed in WPG. Conclusion and

Discussion: Although TAS was lower in sportsmen than the control group, the blood NO levels of sportsmen was more than in the sedentary group. These results show that the benefical effects of the both handball and waterpolo trainings have on the blood NO level and this is independent of oxidative stress. In the handball group; while it may be the negative role of NO on aerobic endurance levels, the benefical role of it on medium distance running performance. But there was no significant effect on waterpolo endurance performance level.

SB385

Akut Hipoksik Egzersizin Paraoksonaz 2 Enzimi Üzerine Etkisi Ve Paraoksonaz 2- C311s Polimorfizminin Rolü

[1]Faruk Turgay

[1]Ege Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Spor Sağlık Bilimleri Anabilim Dalı, İzmir

Email : *fturgay@yahoo.com*

Giriş ve Amaç: Paraoksonaz 2 (PON2), paraoksonaz 1 (PON1), PON2 ve paraoksonaz 3 (PON3)'ün oluşturduğu paraoksonaz ailesinin bir üyesi olup diğerleri gibi antioksidan ve antiatherosklerotik özelliklere sahiptir. PON2 diğerlerinden farklı olarak hücresel düzeyde bir antioksidan etki gösterir ve yüksek dansiteli ipoprotein ile ilişkili değildir. PON2-S311C polimorfizmi (PON2P) koraner kalp hastalığı için bağımsız bir risk faktörüdür. İnsanda hipoksik bir egzersizin PON2 enzim proteini (PON2) düzeyleri'üzerine etkisi ve PON2 polimorfizminin rolü bilinmiyor. Bu çalışmada hipoksik sualtı ragbi (maç benzeri) oyunun (SRO) kan PON2 düzeyleri üzerine etkisi ve PON2P'nin rolü araştırıldı. Metodlar: Çalışmaya 22 sağlıklı antrene (yaş, 23.4±7.5 yıl) erkek sualtı ragbi (SR) sporcusu katıldı. Genotip gruplar SS grubu (SSG; n=15) ve C taşıyıcı grubu (CtG; CS+CC) beyaz kan hücrelerinden izole edilen DNA örneklerinden belirlendi. PON2, PON3 ve okside LDL (OksLDL) protein düzeyleri enzim bağlantılı immüno sorbent analiz (ELİSA) yöntemiyle belirlendi. Total oksidan statüsü (TOS) ve arilesteraz enzim (AE) ve kreatin kinaz enzim aktiviteleri (KK), total (TK), düşük ve yüksek yoğunluklu lipoprotein kolesterol (sırasıyla, LDL- K ve HDL-K) ve trigliserid (TG) düzeyleri oyun öncesi ve sonrasında alınan tokluk kan serum numunelerinden standart enzimatik ve kinetik yöntemler kullanılarak saptandı. Anlamlılık için P<0.05 değeri temel alındı..

Bulgular: Oyundan sonra, genotip gruplar dışındaki total grupda; TOS, OksLDL ve PON3 düzeyleri anlamlı olarak düştü, buna karşın PON2, lökosit, AE ve KK aktiviteleri arttı, HDL-K anlamlı olarak değişmedi. Hem SSG hem de CcG gruplarında total gruptakine benzer şekilde PON3 ve OksLDL seviyeleri anlamlı olarak düştü, fakat PON2 (p<0.01) ve AE (p<0.05) değerleri anmalı artışlar gösterdi. SSG'de oyundan sonra TK ve LDL-K (p<0.01) düzeyleri (PON2P bağımlı şekilde) anlamlı olarak arttı, fakat TG düzeyleri düştü (p<0.05), aynı parametreler CtG' de anlamlı bir farklık göstermedi. SS grubunun bazal kan PON2 düzeyi CtG'ninkinden anlamlı olarak daha büyüktü (p<0.05), fakat PON3 düzeyleri için genotip gruplar arasında anlamlı bir farlılık bulunmadı. Sonuç ve

Tartışma: Total ve genotip gruplarda, UWRG, PON2, AE ve oksidatif stres (düşürdü) düzeylerini iyileştirdi, buna karşın PON3 seviyesini düşürdü. PON2P, hem UWRG'nin kan T-K ve LDL-K üzerindeki etkisini hem de bazal kan PON2 protein düzeyleri üzerindeki etkisini modifiye etti. Bu sonuçlar paraoksonaz ailesinin hipoksik bir egzersiz stresini nötralize etmek için farklı cevaplar gösterebileceğini gösterir.

The Effect Of An Acute Hypoxic Exercise On Blood Paraoxonase 2 Enzyme and The Role Of Pon2-C311s Polymorphism

Introduction and Aim: Paraoxonase 2 (PON2) is a member of paraoxonase enzyme family including paraoxonase 1 (PON1), PON2 and paraoxonase 3 (PON3) which have antioxidant and antiatherosclerotic properties. PON2 may mainly act as an antioxidant at cellular level and it is not associated with high-density lipoprotein differently from the other members. PON2-S311C polymorphism (PON2P) is an independent risk factor for coronary heart disease (CHD). The effects of a hypoxic exercise on PON2 and the role of PON2P in human is unknown in human. This study investigated the effects of a hypoxic underwater rugby game (UWRG, the game like match) on blood PON2 protein (PON2) levels and the role of PON2P. Methods: 22 trained healthy (age, 23.4±7.5 years) male UWR players participated in this study. Genotype groups (GGs) of PON2P (SSG; n=15) and C carriers group (CcG; CS+CC) were determined by white blood cell DNA isolation. PON2, PON3 and oxidized low density lipoprotein (OxLDL) levels (determined by enzyme linked immunosorbent assay, ELISA), total oxidant status (TOS) and arylesterase enzyme activity (AE, the other activity of PON1) and creatine kinase activities, total (TC), low and high-density lipoprotein cholesterol (LDL- C) and (HDL-C), tryglyceride (TG) levels were determined by standard enzymatic and kinetic methods from postprandial serum samples taken before and after an UWRG. Level of significance was accepted as P<0.05.

Results: After the game, TOS, OxLDL and PON3 levels significantly decreased, while PON2, white blood cell and AE and CK activities increased, but HDL-C did not change significantly in the total groups (except the genotype). In both SSG and CcG, PON3 and OxLDL levels significantly decreased, but PON2 ($p<0.01$) and AE ($p<0.05$) values increased similar to those in total groups. In SSG; TC and LDL-C ($p<0.01$) significantly increased (depending on PON2P), conversely TG decreased ($p<0.05$), but not for CcG. Baseline blood PON2 level of SSG was significantly higher than CcGgroup ($p<0.05$), but not for PON3 levels.

Conclusion and Discussion: In all the groups (including genotype groups), UWRG improved PON2 level, AE activity and (decreased) oxidative stress levels, whereas it decreased PON3 levels. PON2P modified the effects of UWRG on blood TC and LDL-C levels and basal PON2 protein levels. The results indicate that the paraoxonase family may give different responses againist to an hypoxic exercise stress to neutralize it.

SB388

Oryantiring Sporcularının Kronotipe Göre Çoklu Zekâ Profillerinin İncelenmesi

***[1]Eda Atakurt*, [1]Neşe Toktaş, [1]Asuman Şahan, [1]K.Alparslan erman**

[1]Akdeniz Üniversitesi, Antalya

***Email :** atakurteda@gmail.com, nesetoktas@akdeniz.edu.tr, asusahan@akdeniz.edu.tr, ermana@akdeniz.edu.tr*

Giriş: Çoklu zekâ teorisi'ne göre sözel, mantıksal, görsel, müziksel, doğacı, sosyal, bedensel, içsel zekâ olmak üzere sekiz farklı zekâ alanı vardır. Sirkadiyen ritim neredeyse yaşayan tüm organizmalarda var olan, yirmi dört saatlik süreçte meydana gelen çevredeki öngörülebilir değişikliklere karşı organizmayı hazırlayan temel biyolojik bir süreçtir. Kronotip ise sirkadiyen ritmin bireysel farklılıklarını ifade eder, biyolojik ritimden kaynaklanan sabahçıl ve akşamcıllık için gösterilen tercihtir.

Yöntem: Oryantiring sporcularının kronotipe göre çoklu zekâ profillerinin incelenmesi amacıyla yapılan çalışmaya, yaş ortalamaları 19,21±4,56 yıl olan, 14 kadın, 11 erkek olmak üzere toplam 25 sporcu gönüllü olarak katılmıştır. Çalışmada insan sirkadiyen ritminde sabahçıl akşamcıl tipleri belirlemede kendi kendini değerlendirme anket formu ile çoklu zekâ envanteri kullanılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde tanımlayıcı istatistik analizler yapılmış, Kruskal-Wallis varyans analizi uygulanmıştır.

Bulgular: Mantıksal ve matematiksel zekâ alanı dikkate alındığında, sabahçıl tipteki sporcuların puanı (29,67±4,72), akşamcıl tiptekilere göre (12,50±3,54) daha yüksektir (=0,02). Diğer zekâ alt boyutlarında, sabahçıl ve akşamcıl tipteki sporcular arasında anlamlı fark bulunmamıştır. Ayrıca, sportif başarı parametresi dikkate alındığında, dünya şampiyonalarında başarısı olan sporcuların çoğunlukla sabahçıl tipte oldukları (=0,06) belirlenmiştir.

Sonuç: Üst düzeyde Oryantiring sporu ile uğraşan bireylerin çoğu ara tiptedir. Dünya başarısı olan sporcuların sabahçıl tipe daha yakın olduğu bulunmuştur. Ayrıca, sabahçıl tipteki sporcuların mantıksal-matematiksel zekâ alanının daha baskın olduğu belirlenmiştir.

Anahtar kelimeler: Kronotip, çoklu zekâ, oryantiring

Multiple Intelligence Profiles According to Chronotype in Orienteering Athletes

Introduction: According to multiple intelligence theory, there are eight different intelligence types which are, verbal, logical, visual, musical, natural, social, physical, internal intelligence. Circadian rhythm is a basic biological process that prepares the organism against predictable changes in the environment that occur in almost twenty-four hour processes, which exist in almost all living organisms. The chronotype refers to individual differences in the circadian rhythm, which is the preference shown for morning and evening as result of biological rhythm.

Method: A total of 25 athletes, 14 female and 11 male, with a mean age of 19.21 ± 4.56 years, voluntarily participated in the study of orienteering athletes to investigate multiple intelligence profiles according to their chronotypes. Multiple intelligence inventory and morningness-eveningness questionnaire were used as a measuring instrument in the study. Descriptive statistical methods and Kruskal- Wallis test were used in the evaluation process of the data.

Result: When the logical and mathematical intelligence field is taken into consideration, the score of morning types (29.67 ± 4.72) is higher than that of the evening type (12.50 ± 3.54) (= 0.02). In the other intelligence sub-dimensions, there was no significant difference between morning and evening types. Moreover, when the sporting success parameter is taken into consideration, it is determined that the athletes who are successful in the world championships are mostly in the morning type (= 0,06).

Conclusion: As a result, most of the individuals dealing with orienteering sport at high level are intermediate types. It was found that the athletes who are successful in the world are closer to the morning types. In addition, it has been determined that the area of logical- mathematical intelligence of the athlete in the morning types is more dominant.

Keywords: Chronotype, multiple intelligence, orienteering

SB390

Elit Türk Haltercilerde Karın Arka Duvar Kaslarının Kesit Yüzey Alanlarının Araştırılması*

***[1]Kenan Erdağı*, [1]Sadullah Bahar, [2]Necdet Poyraz**

[1]Selçuk Üniversitesi Veteriner Fakültesi Anatomi Anabilim Dalı Konya
[2]Necmettin Erbakan Üniversitesi Tıp Fakültesi Radyoloji Anabilim Dalı Konya

***Email :** kenanerdal@hotmail.com, sbahar@selcuk.edu.tr, npoyraz@konya.edu.tr*

Giriş: Halter, Olimpiyat Oyunlarında yer aldığı günden günümüze kadar Olimpik Halter olarak isimlendirilmektedir. Günümüzde halter yarışmaları koparma ve silkme teknikleriyle düzenlenmektedir. Halter sporcuları dayanıklılık sporcuları ve sedanterlere göre %45 daha büyük kas lifi alanına, daha yoğun kas kapillerine ve dolayısıyla daha yüksek kas kuvvetine sahiptir. Bu çalışma; Elit Türk halter sporcularının Manyetik rezonans görüntüleri (MRG) üzerinden psoas major, quadratus lumborum ve iliacus kaslarının kesit yüzey alanlarının (CSA) belirlenmesini hedeflemiştir.

Materyal ve Metod: Araştırma Türkiye, Avrupa ve Dünya halter şampiyonalarında yarışan son 5 yıl içerisinde aktif ve düzenli olarak antrenman yapan 18-24 yaş aralığında seçilen 10 erkek ve 10 bayan milli halter sporcusu ve bu sporcularla benzer demografik özelliklere sahip, sağlıklı, spor yapmayan üniversite öğrencisi 10 erkek ve 10 bayan gönüllülerden oluşturulan dört grup üzerinde gerçekleştirildi. Karın arka duvar kaslarının görüntülemesinde 1.5 Tesla'lık MRG cihazı kullanıldı. M. psoas major ve m. quadratus lumborum kesit yüzey alanlarının hesaplamasında sırasıyla L4-L5 ve L3-L4 intervertebral disk seviyesinden, m. iliacus'da ise 2. sacral vertebra düzeyinden geçen aksiyel MR görüntüleri kullanıldı. Kasların kesit yüzey alanları point counting metodu kullanılarak hesaplandı. Araştırmada elde edilen morfometrik veriler istatistiki analizleri yapılarak sunuldu.

Bulgular: Araştırma gruplarının sağ ve sol karın arka duvar kaslarının kesit yüzey alan değerlendirmesinde, halterci erkeklerin m. psoas major ve m. quadratus lumborum kesit yüzey alanının solda daha büyük olduğu tespit edildi ($P<0,05$). Dominant ayak kullanımı dikkate alınarak yapılan değerlendirmede gruplarda istatistiksel fark gözlenmedi ($P>0,05$). Total kesit yüzey alanı değerlendirmesinde, m.quadratus lumborum kesit yüzey alanının bayan haltercilerde kontrol grubuna göre daha büyük olduğu tespit edildi ($P<0,05$). Bu parametre yönünden, diğer kasların gruplarda benzer büyüklükte olduğu saptandı ($P>0,05$).

Sonuç: Çalışmamız araştırılan kasların genel olarak sporcu ve kontrol gruplarında benzer kesit yüzey alanına sahip olduğunu açıkça ortaya koymaktadır. Lumbal stabilitenin son derece önemli olduğu halter sporunda, bu kasların daha güçlü olması hem sporcu performansını artıracak hem de sakatlanma riskini azaltacaktır. Bu nedenle halter sporcularında bu kasları geliştirmeye yönelik egzersizlerin antrenman programlarına dahil edilerek gelişimin belirli periyotlarda yapılacak MRG analizleriyle takip edilmesinin doğru bir yaklaşım olacağı kanaatindeyiz. Anahtar kelimeler: Halter, CSA, M. psoas major, M. quadratus lumborum. M. iliacus.

*Bu araştırma "Elit halter sporcularında karın arka duvarı kaslarının morfometrik özelliklerinin manyetik rezonans görüntüleme yöntemiyle araştırılması" isimli doktora tezinin ilgili bölümü alınarak hazırlanmıştır.

The Study of Cross-Sectional Area of Posterior Abdominal Wall Muscles in Elite Turkish Weightlifters*

Introduction: Since its first appearance in Olympic Games, weightlifting has been called as Olympic Weightlifting. Today, weightlifting events include snatch and clean-and-jerk techniques. Compared to endurance athletes and sedentary individuals, weightlifters possess a 45% larger muscle fiber area, more intense muscle capillaries, and thus, a higher level of muscular force. This study aims to evaluate cross-sectional area (CSA) of psoas major, quadratus lumborum and iliacus muscles in Elite Turkish Weightlifters by using magnetic resonance imaging (MRI).

Materials and Methods: The study included 4 different groups consisting of 10 men and 10 women national weightlifters, aged 18-24 and having participated in Turkey, Europe and World Weightlifting Championships and trained actively and regularly for the last five years, and 10 men and 10 women volunteer nonathletic undergraduates showing demographic features similar to those of

weightlifters. The imaging of posterior abdominal wall was taken by 1.5 Tesla MRI device. For the cross-sectional area calculation, axial MR images of intervertebral disc level (L4-L5 and L3-L4, respectively) were used for m. psoas major and m. quadratus lumborum, and the images of the 2nd sacral vertebrae were used for m. iliacus. The cross-sectional area of the muscles was calculated by point counting method. The morphometric data obtained from the study was given after statistical analysis.

Findings: In the cross-sectional area study of right and left posterior abdominal wall of all study groups, we found that male weightlifters have a larger cross-sectional area of m. psoas major and m. quadratus lumborum on the left side ($p<0,05$). In the consideration of dominant foot use, no statistically significant difference was observed among groups ($p>0,05$). In total cross-sectional area evaluation, we found that female weightlifters have a larger cross- sectional area of m. quadratus lumborum than control group ($p<0,05$). With regard to this parameter, we found that other muscles were similar in size in all groups ($p>0,05$).

Conclusion: The study clearly shows that examined muscles, in general, had similar cross- sectional area in weightlifters and control groups. In weightlifting for which lumbar stability plays a critical role, the stronger condition of these muscles will not only increase weightlifter performance, but also will reduce the risk of injury. Therefore, we consider that the addition of muscle improvement exercises into training programs of weightlifters and following the improvement by periodical MRI analysis will be an effective approach. Keywords: Weightlifting, CSA, M. psoas major, M. quadratus lumborum. M. iliacus.

* This study depends on the relevant section of the doctorate thesis “The Study of Morphometric Characteristics of Posterior Abdominal Wall Muscles of Elite Weightlifters by Using MRI”

SB402

Sarkopeni ve Fiziksel Aktivite

***[1]Mehmet Gülü*, [2]Tuğba Görgülü**

[1]Ankara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Antrenörlük Eğitimi Bölümü, Ankara
[2]Ankara Üniversitesi Spor Bilimleri Anabilim Dalı, Ankara

***Email :** mehmetgulu80@gmail.com, tubagorgulu06@hotmail.com*

Giriş ve Amaç: Yaşlanma sürecinde meydana gelen sarkopeni kas kütlesinin kaybıyla ilişkilidir ve buna bağlı olarak kuvvette düşüş ile meydana gelmektedir (Clark ve Manini, 2008). Sarkopeni, yaşlanma sırasında ortaya çıkan istemsiz kas kütlesi kaybını içerir orta yaşlarda başlayan bir başlayan süreçtir (Hunt, D. et all, 2017). Yaşlanma ile ilişkili olarak, kuvvet, ve kas kütlesi kaybına sebep olarak bilinen fizyolojik değişiklikler sarkopeni olarak bilinir. Sarkopeni yaşlı bireyler için büyük bir sorun olarak görünmesine rağmen, yakın zamana kadar sarkopeni ile mücadele yolları için çok fazla çalışma bulunmamaktadır. Çok sayıda çalışma sarkopeni'nin bir çok sebebi olduğunu göstermiştir. Kas kütlesinde azalma, daha sonra azalmış bir işlevsel durum, bozulmuş hareketlilik, düşme riski ve sonuçta ölüm riskini arttırmaktadır. Fiziksel hareketsizliğin veya azalmış fiziksel aktivite seviyesi, sarkopeni'nin altında yatan mekanizmaları ve dolayısıyla fiziksel aktivite önemli bir faktör olarak görülmektedir (Freiberger, E et all, 2011) Çalışmanın amacı; sarkopani ve fiziksel aktivite ilişkisi hakkında detaylı bilgi vermek ve ilgili çalışmaların sonuçları ile bağlantılı olarak sarkopeni ve fiziksel aktivite ilişkisini ortaya koymaktır.

Yöntem: Bu derleme Dünya'da 1990-2017 yılları arasında sarkopeni ve fiziksel aktivite arasındaki ilişkiye yönelik yapılan çalışmalarla ilgili bir derlemedir. Çalışma kapsamında araştırma makaleleri, derleme makaleler, mezuniyet, yüksek lisans, doktora ve tıpta uzmanlık tez çalışmaları kapsamındaki yayınlanmış ve yayınlanmamış eserlere ulaşılamaya çalışılmıştır. Akademik çalışmaların yanı sıra bu alanda hazırlanan proje ve raporlara da ulaşılmaya çalışılmıştır. Araştırmada metodolojik olarak "betimsel", "saha taraması", "belgesel" ya da "dokümanter çalışma" olarak adlandırılan nitel yöntem kullanılmıştır.

Bulgular. Yapılan literatür taramaları ve araştırmalara göre, sarkopeni birey için sağlık riskleri hareket sınırlılıkları getirmesinin yanında, hareketlerimizde başka birine bağımlı olmayı beraberinde getirdiği belirtilmektedir. Yapılan çalışmalarda Yarasheski ve ark. (1999), direnç antrenmanının, fiziksel olarak zayıf yaşlı bireylerde kas protein sentezi oranını önemli ölçüde arttırdığını bildirmiştir. 3 aylık direnç egzersizinden sonra, yaşlılardaki kas kontraktil protein sentezi oranları büyük ölçüde artmıştır. Yaşlılar üzerinde yapılan bir başka çalışmada ise randomize ve plasebo kontrollü bir araştırmada, 10 hafta direnç egzersizinin kasın kesit alanını % 3-9 oranında artırdığını ve yürüyüş gücünde ve merdiven tırmanma yeteneklerinde kas kuvveti ve performansında iyileşme sağladığını tespit etmişlerdir (Fiatarone, M. A., ve ark 1994).

Sonuç: Fiziksel aktivite herhangi bir sınırlama ya da engeli olmayan yaşlı insanlar için, temel önceliklerden biridir. Yaşlı insanların en büyük korkularından biri fiziksel fonksiyonlarını ve bağımsızlıklarını kaybetmektir. Hem fiziksel aktiviteler hem de egzersiz, yaşlı insanlarda sarkopeni'nin ve fonksiyonel hareket kayıplarının ortaya çıkma riskini azalttığını göstermektedir. Sonuç olarak yaşlı bireyler için bireysel özellikleri ve mevcut sağlık durumları da dikkate alınarak fiziksel ve fizyolojik özelliklerine uygun egzersiz modelleri sağlığın geliştirilmesi ve sarkopeni'nin önlenmesi, hareket kalitesinin iyileştirilmesi açısından önem kazanmaktadır. Yapılan çalışmalar hem fiziksel aktivitenin hem de egzersizin, sarkopeni riskini azalttığını göstermiştir. Bu nedenle, yaşlı kişilerin fiziksel aktivite düzeylerini arttırmaları ve fiziksel aktiviteye güvenli bir şekilde erişimlerini sağlamak önem kazanmaktadır.

Kaynaklar 1.Clark, B. C., & Manini, T. M. (2008). Sarcopenia≠ dynapenia. The Journals of Gerontology Series A: Biological Sciences and Medical Sciences, 63(8), 829-834.

Sarcopenia and Physical Activity

Introduction and Aim In the aging process, sarcopenia is associated with loss of muscle mass and, consequently, falls with the decline of the muscles (Clark and Manini, 2008). Sarcopenia is a starting process that begins at middle ages involving the loss of involuntary muscle mass that occurs during aging (Hunt, D. et al., 2017). In association with aging, known physiological changes known as force, and loss of muscle mass, are known as sarcoma. Although sarcopenia does not seem to be a major problem for

elderly individuals, until recently there has not been much work for ways to combat sarcoplasty. Numerous studies have shown that sarcopenia has many causes. Decrease in muscle mass then increases the risk of diminished functional status, impaired mobility, falling risk and ultimately death. The level of physical inactivity or decreased physical activity, underlying mechanisms of sarcopenia, and thus physical activity, appear to be an important factor (Freiberger, E et all, 2011) Purpose of the study; sarcopenia and physical activity relationship and to show the relationship between sarcopenia and physical activity in connection with the results of the related studies. Method This review is a compilation of studies on the relationship between sarcopenia and physical activity in the world between 1990-2017. Within the scope of the study, published and unpublished works within the scope of research articles, compilation articles, graduation, master's degree, doctorate and specialization thesis studies have been tried to be reached. In addition to academic work, projects and reports prepared in this area have also been tried to be reached. The qualitative method called "descriptive", "field scanning", "documentary" or "documentary work" has been used methodically in the research. Result According to literature reviews and researches, it is stated that health risks for the sarcoplasmic subject bring about limitations of movement, and that our movements bring about dependence on another one. Yarasheski et al. (1999) reported that resistance training significantly increased the rate of muscle protein synthesis in physically weak elderly individuals. After 3 months of resistance exercise, the muscle contractile protein synthesis rates in the elderly have increased greatly. In another randomized, placebo-controlled study, resistance was found to improve muscle strength and performance in walking and stair climbing (Fiatarone, MA, et al., 1994)). Conclusion Physical activity is one of the main priorities for any limitation or for the elderly without disabilities. One of the greatest fears of older people is to lose their physical functions and their independence. Both physical activity and exercise indicate that sarcopenia and functional mobility loss in older people reduce the risk of appearance. As a result, for elderly individuals, considering the individual characteristics and current health conditions, improving the fitness of the exercise models in accordance with their physical and physiological characteristics and preventing sarcoplasm gain importance in terms of improving the quality of movement. Studies have shown that both physical activity and exercise reduce the risk of sarcopenia. For this reason, it is important to increase the level of physical activity of elderly people and to ensure that they have access to physical activity safely.

SB416

İlkokul Öğrencilerinin Bazı Motorik ve Fizyolojik Özelliklerinin Karşılaştırılması

***[1]Nazmi Sarıtaş*, [2]Kadir Yıldız, [3]Ümit Hayta**

[1]Erciyes Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Kayseri
[2]Manisa Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa
[3]Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Manisa

***Email :** nsaritas@erciyes.edu.tr, nsaritas@erciyes.edu.tr, kadiryildiz80@hotmail.com ,*

Amaç: Bu çalışmada, basketbol oynayan ve oynamayan ilköğretim düzeyindeki öğrencilerin bazı fiziki ve fizyolojik parametrelerinin karşılaştırılması amaçlandı.

Materyal ve Metod: Çalışmaya düzenli olarak basketbol oynayan (n=15) ve oynamayan (n=15) toplamda 30 ilkokul öğrencisi katıldı. Gönüllülerin yaş, boy uzunluğu, dinlenik durumda, vücut ağırlığı, sistolik ve diastolik kan basıncı, nabız ölçümleri alındı. Vücut yağ ölçümleri, beden kitle indeksi, toplam vücut sıvısı ve yağsız vücut kitlesi ölçümlerinde Biyoelektrik impedans yöntemi kullanılarak ölçüldü. Dikey sıçrama değerleri alınarak anaerobik güç, pençe kuvvetleri alınarak relatif pençe kuvvetleri hesaplandı. İstatistiksel değerlendirme olarak bağımsız gruplarda t test kullanıldı. Anlamlılık düzeyi 0.05 alındı.

Bulgular: Çalışmaya katılan ilköğretim öğrencilerinin yaş, boy uzunluğu, vücut ağırlığı, yağsız vücut kitlesi (FFM), total vücut sıvısı (TBW), sağ ve sol el pençe kuvveti, relatif sağ ve sol el pençe kuvveti, anaerobik güç ve dinlenik nabız değerlerinde basketbolcuların lehine anlamlı farklılıklar tespit edildi ($p<0.05$). Basketbol oynayan ve oynamayan çocukların sistolik ve diastolik kan basıncı, beden kitle indeksi, vücut yağ kitlesi ve vücut yağ yüzdelerinde anlamlı farklılık bulunamadı ($p>0.05$).

Sonuç olarak; basketbol oynayan ve oynamayan ilköğretim öğrencilerinin fiziksel, motorik ve fizyolojik özellikleri incelendiğinde egzersizin sporcular üzerinde olumlu etkiler gösterdiği tespit edilmiştir. Basketbol sporunda kuvvet ve anaerobik güç faktörünün önemli bir etken olduğu görülmüştür. Antrenmanın süresi, şiddeti ve yaş gibi faktörlerin de bu fonksiyonları yakından etkilediği görülmektedir.

Anahtar kelimeler: Basketbol, anaerobik güç, fiziki parametreler, fizyolojik parametreler.

The Comparison Of Some Motoric and Physiological Parameters Of Primary School Students

Aim: In this study, it is aimed to compare some physical and physiological parameters of the primary school students who play basketball sport or don't play basketball sport

Material-method: Fifteen people whose average age is 11,87±0,27 and who play the sport of basketball regularly and fifteen people whose average age is 10,07±0,15 and who don't do exercises attended to this study. The age, height, body weight, heart rate, flexibility, systolic and diastolic blood pressure measurements of volunteers were taken. Tanita was used in the measurements of body fat, body mass index, lean body mass and total body fluid. Anaerobic power was calculated by taking vertical jump values and relative hand grip strength was calculated by taking hand grip strength values. The level of significance was taken 0.05. Results: Significant differences were detected in the age, height, body weight, fat-free mass, total body water, right and left-hand grip strength, relative right and left-hand grip strength, anaerobic power and pulse parameters of volunteers ($p<0.05$). Significant differences were not found in the systolic and diastolic blood pressure, body mass index, body fat mass and body fat percentage ($p>0.05$).

Conclusion: As a result, when examined both physical motoric and physiological characteristics of primary level students who play basketball sport or don't play basketball sport, it was detected that the exercise showed positive effects on athletes. It was understood that strength and anaerobic power were an important factor in basketball sport. It is seen that also such factors as Training duration, intensity and age affect the functions closely.

Keywords: Basketball, anaerobic power, physical parameters, physiological parameters.

SB417

Adölesan Taekwondocularda Solunum Kas Eğitiminin Aerobik ve Anaerobik Dayanıklılığa Etkisi

[2]Murat Koç, [1]Nazmi Sarıtaş

[1]Erciyes Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Kayseri
[2]Talas Abdullah Aktan Ortaokulu Beden Eğitimi Öğretmeni, Kayseri

Email : *murat38koc@gmail.com, nsaritas@erciyes.edu.tr*

Giriş: Solunum kas eğitimi ilk olarak hastalarda ve daha sonra sağlıklı kişilerde solunum-kas fonksiyonlarını artırmak için kullanıldığı bilinmektedir. Sporcularda solunum kas eğitiminin solunum fonksiyonlarını geliştirdiği, performansı arttığını ifade eden çalışmalar bulunmakla birlikte çelişkili sonuçlarda mevcuttur. Ancak adölesan taekvondocularda böyle bir çalışma yapılmamıştır.

Amaç; Bu çalışma, solunum kas eğitiminin adölesan taekwondocularda solunum fonksiyonları, aerobik ve anaerobik dayanıklılık üzerine etkisini araştırma amacıyla yapıldı. Yöntem; Bu araştırmaya yaşları 12-17 arasında değişen 32 taekwondo sporcusu gönüllü olarak katıldı. Katılan sporcular benzer özelliklerine göre deney (n=15) ve kontrol (n=17) grubu olarak rastgele iki gruba ayrıldı. Deney grubuna, haftada 3 gün, 8 hafta boyunca ayarlanabilir solunum basınç cihazı ile 30 dakika solunum kas eğitimi yapıldı. Kontrol grubuna bu cihazla herhangi bir egzersiz yapılmadı. Solunum kas egzersiz cihazının yanısıra KOAH'da rehabilitasyon programında kullanılan pursed lips (büzük dudak) ve postural drenaj egzersizleri kullanıldı. Çalışma iki ay süreyle devam etti. Çalışma öncesi, 4 hafta sonu, 8 hafta sonunda üç farklı zamanda akciğer hacim ve kapasiteleri spirometre ile ölçüldü. Aerobik kapasite için 20 metre mekik koşu testi, anaerobik kapasite için dikey sıçrama testi uygulandı. İnspiratuar basıncı ölçüldü.

Bulgular: Solunum kas eğitimi sonrasında maksimum oksijen kullanım kapasitelerinde (MaxVO2) ve anaerobik güç değerlerinde, deney grubunun lehine istatiksel olarak anlamlı fark bulundu ($p<0.05$). Solunum fonksiyon ölçümlerinden, zorlu vital kapasite (FVC), yavaş vital kapasite (SVC) ve maksimum istemli ventilasyon (MVV) ölçümünde deney grubu lehine anlamlı fark bulundu ($p<0.05$). İnspirasyon basıncı ölçümlerinde basınç, güç, akım, hacim ve enerji değerlerinin sonuçlarında deney grubu lehine anlamlı fark bulundu ($p<0.05$).

Sonuç; Solunum kas eğitimi teakwondocularda kontrol grubuna göre deney grubunda aerobik ve anaerobik dayanıklılık kapasitesini arttırmıştır. Taekwondo sporunda bu iki kapasite çok önemli olduğu için doğal olarak sporcunun hem antrenman hem de müsabaka performansı artıracağı öngörülmektedir. KOAH tedavisinde kullanılan egzersizlerin bazıları sporcuların solunum kontrolünü kolaylaştırabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimler: Adölesan, taekwondo, solunum kas eğitimi, aerobik ve anaerobik dayanıklılık

The Effect Of Respiratory Muscle Training Aerobic and Anaerobic Endurance in Adolescent Taekwondo Athletes

Introduction: Respiratory muscle training is known to be used to increase respiratory – muscle function firstly for patients and then for the healthy people. There are studies that respiratory muscle training has improved respiratory functions and increased performance, in addition, contradictory results have existed. However, such a study has not been conducted in adolescent taekwondo athletes. Aim: This study was conducted to investigate the effect of respiratory muscle training on respiratory functions, aerobic and anaerobic endurance in adolescent taekwondo athletes. Method: Between 12–17 ages, 32 taekwondo athletes participated in this study. Participating athletes were randomly divided into two groups as experimental group (n=15) and control group (n=17) as to similar characteristics. The experimental group was given respiratory muscle training for 30 minutes with an adjustable respiratory pressure device for 3 days a week through 8 weeks period. Any exercise wasn't given to the control group with the device. In addition to the respiratory muscle exercise device; pursed lips

and postural drainage exercises, which were used in the rehabilitation program in COPD, were used. The training program lasted for two months. Lung volumes and capacities were measured with a spirometer in three different times: before the training, at the end of 4 weeks and 8 weeks. A 20-meter shuttle test was performed for aerobic capacity and a vertical jump test was performed for anaerobic capacity. The inspiratory pressure was measured. Results: After the respiratory muscle training, statistically significant difference was found at the maximum oxygen consumption capacities (MaxVO2) and anaerobic strength values. In the measurements of respiratory function, forced vital capacity (FVC), slow vital capacity (SVC) and maximal voluntary ventilation (MVV); a significant difference was found in favor of the experimental group. In the measurements of inspiration pressure; the results of pressure, strength, current, volume and energy values were significantly different in favor of the experimental group. Conclusion: The respiratory muscle training has increased the aerobic and anaerobic endurance capacity of the experimental group in comparison with the control group. Some of the exercises, which are used in the treatment of COPD, are thought to facilitate the athletes' respiration control.

Keywords: Adolescent, Taekwondo, RMT, Aerobic and Anaerobic Endurance

SB422

Ev Hanımlarının Egzersiz Bağımlılık Profilleri

[1]Büşra Cirit, [2]İlknur Yazıcılar Özçelik, [1]İlkay Doğan, [1]Sebiha Gölünük Başpınar

[1]Afyon Kocatepe Üniversitesi, Afyonkarahisar
[2]Amasya Üniversitesi, Amasya

Email : *busra.cirit@hotmal.com*

Afyon Kocatepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Anabilimdalı1 Amasya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Beden Eğitimi ve Spor Bölümü2 Afyon Kocatepe Üniversitesi Veteriner Fakültesi İstatistik Anabilimdalı3 Afyon Kocatepe Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu 4

Her geçen gün artan teknoloji yanında hareketsiz bir yaşamı getirmektedir. Bu nedenle ev hanımlarının gelişen teknolojide, egzersize ayırdıkları zaman merak edilmektedir. Bu çalışmada ev hanımlarının egzersiz yapma durumlarının incelenmesi amaçlanmıştır. Çalışmaya Afyonkarahisar ilinde herhangi bir işte çalışmayan (ev hanımı) evli 210 kadın katılmıştır. Katılımcılara demografik özelliklerin sorgulandığı anket formu ile Hausenblas ve Downs (2002) tarafından geliştirilen Yeltepe ve İkizler (2007) tarafından Türkçeye uyarlanan Egzersiz Bağımlılığı Ölçeği-21 uygulanmıştır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler, frekans analizi ve ki-kare analizi kullanılmış, güvenirlik Cronbach Alfa katsayısı α=0,841 düzeyinde değerlendirilmiştir. Frekans analizi sonuçlarında, katılımcılardan n= 48 (%22,9) kişi bağımlı olmayan aseptomatik, n= 156 (%74,3) kişi septomatik iken, n= 6 (% 2.9) kişinin egzersiz bağımlısı olduğu tespit edilmiştir. Yapılan ki-kare analizi sonucunda; egzersiz bağımlılığı semptomları ile katılımcıların kronik rahatsızlıkları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur (p=.00; p<.01). Kronik rahatsızlığı olamayan n=4(%2,2) kişinin egzersiz bağımlısı, n=135 (%74,2) kişinin semptomatik, n=43 ((%23,6) kişinin ise bağımlı olmayan asemptomatik olduğu tespit edilmiştir. Semptomatik grubunda yer alan n=8 (%88,9) kişi ile bağımlı olmayan asemptomatik grubunda yer alan n=1(%11,1) kişinin romatizmal hastalıklara sahip olduğu görülmüştür. Yüksek kolestrole sahip olan n=8(%72,7) kişinin semptomatik grubunda, n= 3(%27,3) kişinin ise bağımlı olmayan asemptomatik grubunda olduğu tespit edilmiştir. semptomatik grubunda n=5 (%83,3) kişi ile bağımlı olmayan asemptomatik grubunda yer alan n= 1(%16,7) kişinin yüksek tansiyona sahip olduğu görülmüştür. Son olarak psikolojik rahatsızlığa sahip olan n=2 kişinin de egzersiz bağımlısı grubunda yer aldığı tespit edilmiştir. Katılımcıların yaşı, eğitim düzeyi, ağırlıkları, egzersize katılım yılları, haftalık egzersiz sayıları, günlük egzersiz süreleri, egzersiz yapma sebepleri, yaptıkları egzersiz türü ve fiziki görünümlerinden memnuniyetleri ile egzersiz semptomları arasında ise istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır(p>.05). Çalışma sonucunda katılımcıların büyük bir çoğunluğunun (n=156, %74,3) semptomatik (egzersiz bağımlılığı riski taşıyan) grupta yer aldığı kanısına varılmıştır. Anahtar Kelimeler: Egzersiz bağımlılığı, ev hanımları

Exercise Dependence Profiles Of Housewives

Afyon Exercıse Dependence Profıles Of Housewıves Büşra Cirit1, İlknur Yazıcılar Özçelik2, İlkay Doğan3 Sebiha Gölünük Başpınar4, Kocatepe University Health Sciences Institute Department Of Pysical Education And Sport 1 Amasya University Education Faculty Department Of Physical Education And Sports2 Afyon Kocatepe University Veterinary Faculty Of Veterinary Medicine Department of Statistics3 Afyon Kocatepe University Department of Physical Education and Sports4

Increasing technology brings a sedentary life style. Therefore it is wondered how much times housewives devote for exercise. In this study, it was aimed to investigate the exercising status of housewives. 210 married women (housewives) who are unemployed in any work participated to this study. It was applied exercise dependency scale-21 adopted to Turkish by Yeltepe and İkizler (2007) which deceloped by Hamsenblas and Downs (2002) at the time of demographical specifications questioned with anquet form to the participants. In the analysis of data the supplementary statistics, the frequency and x-square analysis used the reliability was evaluated at the level od Cronbach Alfa coefficient a=0,841.In the aresult of frequency analyze, the non adopted asymptomatic n=48(22,9%) person of participants when n=156 (74,3%) person were symptomatic, n=6 persons were defined they are dependency to exercise. At the result of x-square analyze, it was found that there are differences as statistically between exercise dependency symptoms with chronic disense of participants.(p=00;p<01)It was found n=4 (2,2%) person which has not get chronic disense as exercise dependency , n=135 (74,2%) person symptomatic and n=43 (23,6%) person asymptomatic.It was

seen that n =8 (88,9%) person in the group of symptomatic and n=1 (11,1%) person which take place within asymptomatic have rehumatical disease.It was defined that n=8(72,7%) person in symptomatic group and n=3 (27,3%) person in asymptomatic group have high cholesterol disense.It was defined n=5 (83,3%) person in symptomatic and n=1 (16,7%) person in asymptomatic group have got hypertension. Finally it was found that n=2 persons of psychological diseasehave taken place in exercise dependency.It was found that there is no logical difference statistically between symptomatic years of participate to the exercise number of weekly exercise daily time exercise reason of doing exercise kind of exercise that they do and physical appearance.As aresult of this study it was convinced that more of participants n=156(74,3%) symptomatic (that holds exercise dependency risc) have taken place in related group.

Keywords: Exercise Dependence,Housewives

SB434

Sporcu ve Sedanterlerde Yüksek Şiddetli Tekrarlı Egzersize Beyin Hemodinamik Cevaplarının Karşılaştırılması

[1]Egemen Mancı, [2]Emre Eskicioğlu, [2]Çağdaş Güdücü, [1]Erkan Günay, [3]Cem Şeref Bediz

[1]Dokuz Eylül Üniversitesi Spor Bilimleri ve Teknolojisi Yüksekokulu, İzmir
[2]Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyofizik Anabilim Dalı, İzmir
[3]Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Fizyoloji Anabilim Dalı, İzmir

Email : *egemenmanci@gmail.com, emreeskicioglu@gmail.com, cagdasguducu@gmail.com, erkanswim@gmail.com, cem.bediz@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Egzersizin insan sağlığına ve beyin işlevleri üzerine olumlu etkileri güncel araştırma konuları arasında yer almaktadır. Özellikle ölçüm yöntemlerinin gelişmesi ile sporcular üzerinde yapılan çalışmalarda egzersiz esnasındaki fizyolojik değişimler sıklıkla incelenmektedir. Ancak sporcu ve sedanterler arasındaki beyin hemodinamisi ile ilişkili farkların incelendiği çalışmaların sayısı oldukça kısıtlıdır. Bu çalışmanın amacı: sporcu ve sedanterlerde yüksek şiddetli tekrarlı anaerobik egzersiz testinde meydana gelen hemodinamik yanıtların karşılaştırılmasıdır.

Metod: Çalışmaya haftada en az üç gün antrenman yapan, 13 erkek (yaş ort. 20,77± 1,56 yıl) ve hiç spor yapmayan 6 sedanter (yaş ort 22,60± 3,97 yıl) erkek katılmıştır. Katılımcılar, anaerobik performansı belirlemede tüketici bir test olan Wingate Anaeorobik Testi (WAnT), bisiklet ergometresinde (Monark 839E, İsveç) üç kez uygulamışlardır. Beyin ön bölgesindeki hemodinamik değişimleri kaydetmek için 16 kanallı fonksiyonel yakın kızılötesi spektroskopi cihazı (fNIRS 1100, ABD) kullanılmıştır. Katılımcılar tüketici egzersiz olmadığı süreler boyunca 50 watt gücünde sabit hızda 4 dakika boyunca pedal çevirmişlerdir. WAnT sırasında sporcular vücut ağırlıklarının kilogramı başına 80 gram, sedanterlere ise 60 grama karşılık gelen bir yüke karşı 30 saniye boyunca çevirebildikleri en yüksek hızda pedal çevirmişlerdir. Katılımcıların egzersiz sırasında ön beyin bölgesindeki oksihemoglobin değerleri kaydedilmiştir. WAnT-3 sırasında özellikle sedanter grubun aşırı terlemesi nedeniyle optotların sinyal düzeyi verilerin değerlendirilmesi için yeterli olmadığından yalnızca WAnT-1 ve WAnT-2 oturumları değerlendirilmiştir.

Bulgular: Tekrarlı WAnT sırasında katılımcıların ön beyin bölgesinin maksimum oksihemoglobin seviyesine ulaştığı zamanı incelendiğinde; hem sporcularda hem de sedanter grupta WAnT-1'in maksimum oksihemoglobin seviyesine ulaştığı zaman WAnT-2 ye göre daha uzun bulunmuştur. Bununla birlikte sporcu ve sedanter grupların ön beyin bölgesinin maksimum oksihemoglobin seviyesine ulaştığı zaman incelendiğinde; sporcu grubun hem WAnT-1 de hem de WAnT-2 de daha kısa sürede maksimum oksihemoglobin seviyesine ulaştığı görülmüştür.

Sonuç ve Tartışma: Bu çalışmada, sporcu ve sedanterlerde WAnT periyotlarında beyin ön bölgesindeki maksimum oksihemoglobin seviyesine ulaştıkları zamanlar incelenmiş ve sporcuların daha erken maksimum oksijenasyona ulaştığı belirlenmiştir. Bu sonuç sporcuların vazodilatasyon mekanizmasının oksijen ihtiyacını karşılamak üzere sedanterlere göre daha hızlı çalıştığını gösterir nitelikte olabilir. Bir başka önemli sonuç ise sporcular ve sedanterler arasında yalnızca fiziksel bir fark olmadığını aynı zamanda beyin kan akımı değişimlerinin de farklı olduğudur. İleri dönem çalışmalarda farklı hemodinamik ve fizyolojik ölçümlere neden olan yapıların özel deneysel kurulumlar ile aydınlatılması planlanmaktadır.

Comparing the Hemodynamic Responses of Athletes and Sedentary During High Intensity Repetitive Training

Introduction and Aim Positive effects of exercise on human health and brain functions are one of the current research topics. Especially, with the development of different measurement techniques, physiological changes during exercise frequently studied on athletes. However, very few number of studies investigated the hemodynamic differences between athletes and sedentary. The aim of the current study is comparing the hemodynamic responses between athletes and

sedentary during the high intensity repetitive anaerobic exercise.

Methods Thirteen male athletes (mean age 20.77± 1.56 years), who train at least three days in a week, and 6 sedentary (mean age 22.6± 3.97 years), who doesn't train were recruited to the current study. All of the participants were attended three times to Wingate Anaerobic Test (WAnT) which is measuring the anaerobic capacity, in a cycle ergometer (Monark 839E, Sweden). The hemodynamic changes were recorded via a functional near infrared spectroscopy (fNIRS 1100, USA) device by means of 16 channels. Participants were asked to maintain pedaling except the WAnT, during 4 minutes, against 50 watts resistance. During the WAnT all participants pedaled with a maximum speed against a load for 30 seconds. Loads were determined as 80 gram per kilogram for athletes and 60 gram per kilogram for the sedentary. Oxyhemoglobin values recorded in the forebrain region during exercise from all participants. Only WAnT-1 and WAnT-2 sessions have been evaluated since WANT-3 is not sufficient to assess the signal level of optots, especially due to excessive sweating of the sedentary group.

Results We determined the time at which the oxyhemoglobin level of forebrain reached the maximum value for each participant. The time in WAnT- 1 is longer than the WAnT-2 for both group. Also, the time for oxyhemoglobin level of athletes reached its maximum value was shorter than the sedentary in both WAnT-1 and WAnT-2.

Conclusion and Discussion In the current study, the times in which the athletes and sedentary reaching the maximum oxyhemoglobin level during the WAnT periods were examined. It was determined that the athletes reached earlier maximum oxygenation. This result may indicate the fact that the vasodilator mechanism of the athlete is working faster than sedentary to meet the oxygen need in forebrain. Another important result is that there is not only a physical difference between athletes and sedentary, but also brain hemodynamic changes were observed. In the further studies, it is planned to enlighten the structures which cause different hemodynamic and physiological measurements with special experimental design.

SB438

Kinezyo Bantlamanın Gövde Ekstansör Kas Yorgunluğu Olan Futbolcularda Postüral Kontrole Etkisi

[2]Tarık Özmen, [2]Metehan Yana, [1]Yusuf Emük

[1]İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, İzmir
[2]Karabük Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Fizyoterapi Ve Rehabilitasyon Bölümü, Karabük

Email : *tarikozmen@karabuk.edu.tr, metehanyana@karabuk.edu.tr, yusuf.emuk@ikc.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Literatürde, gövde kas yorgunluğunun postüral kontrolü azalttığını gösteren çalışmalar mevcuttur. Kinezyo bantlama son yıllarda sporcular tarafından yaygın olarak kullanılan elastik bir bantlama yöntemidir. Kinezyo bantlamanın zayıflamış kasları desteklediği ve egzersiz sonrası kas toparlanmasına yardım ettiği rapor edilmektedir. Bu çalışmanın amacı, kinezyo bantlamanın gövde ekstansör kas yorgunluğu olan futbolcularda postüral kontrole etkisini araştırmaktır.

Yöntem: Çalışmaya 18 futbolcu (yaş: 23.44 ± 2.06 yıl, boy: 179 ± 6.93 cm, kilo: 73.89 ± 8.85 kg) gönüllü olarak katılmıştır. Postüral kontrol, Star Excursion Balance Test (SEBT) ile gövde ekstansör kas yorgunluğu öncesi ve sonrası değerlendirilmiştir. Sporcular rastgele yöntemle iki gruba ayrılmıştır. Gövde ekstansör kas yorgunluğu öncesi, birinci grubun bel bölgesine plasebo bantlama, diğer grubun bel bölgesine paravertebral kinezyo bantlama deneyimli fizyoterapist tarafından uygulanmıştır. Gövde ekstansör kas yorgunluğu oluşturmak için Biering-Sorensen testi kullanılmıştır.

Bulgular: Kinezyo bantlama grubunda, ön-test ve son-test arasında SEBT'nin uzanma yönlerinde anlamlı bir artış bulunmuştur (anterior, p=0.03; posterolateral, p=0.03). Fakat, plasebo grubunda, ön-test ve son-test arasında anlamlı bir fark gözlenmemiştir (p>0.05). Bununla birlikte, gruplar arasında SEBT'nin uzanma yönleri için anlamlı bir fark bulunmamıştır (p>0.05).

Sonuç: Kinezyo bantlama, gövde ekstansör kas yorgunluğu olan futbolcuların postüral kontrolünü geliştirmemiştir. Gelecek çalışmalar, farklı kaslar için kinezyo bantlamanın postüral kontrole etkisini araştırabilir.

Effect Of Kinesio Taping On Postural Control in Soccer Players With Trunk Extensor Muscle Fatigue

Introduction and Purpose: Many studies have reported that the trunk muscle fatigue reduces the postural control. Kinesio taping (KT) is an elastic taping method widely used by athletes in recent years. It has been reported that KT supports weakened muscles and contributes to the muscle recovery after exercise. The aim of this study was to investigate the effect of the trunk extensor muscle fatigue on postural control in the soccer players with trunk extensor muscle fatigue.

Methods: The ninety soccer players (age: 23.44 ± 2.06 years, height: 179 ± 6.93 cm, weight: 73.89 ± 8.85 kg) were participated in this study as voluntarily. The postural control was evaluated by Star Excursion Balance Test (SEBT) before and after trunk extensor muscle fatigue. The players were randomly divided into two group. Before trunk extensor muscle fatigue, placebo taping to the low back region of the first group and paravertebral KT to the low back region of the second group were applied by the experienced physiotherapist. The Biering-Sørensen test was used to create the trunk extensor muscle fatigue.

Results: In the KT group, the significant increases were found in reach directions of the SEBT between pre-test and post-test (anterior, p=0.03; posterolateral, p=0.03). But, in the placebo group, no significant difference was observed between pre-test and post-test (p>0.05). However, no significant difference was found between the groups for reach directions of the SEBT (p>0.05).

Conclusion: KT did not improve postural control of the soccer players with trunk extensor muscle fatigue. Future studies may investigate the effect of the KT for the different muscles on postural control.

SB445

Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Öğrencilerinin Enerji İçeceği Tüketim Alışkanlıkları Üzerine Bir Araştırma

[1]Eren Uluöz, [2]Ayşe Gencer, [3]Sibel Kamışlı

[1]Cukurova Uiiversity, School Of Physical Education And Sports, Adana
[2]Regents University, London, England
[3]Adana, Turkey

Email : *proferde@hotmail.com, kamislisibel01@gmail.com*

Son yıllarda enerji içeceği tüketimi tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de hızla artmaktadır. Zihinsel uyanıklık sağladığı, dayanıklılığı ve enerjiyi arttırdığı, yorgunluk hissini azalttığı ve genel olarak performansı arttırdığı bildirilen enerji içeceklerinin bileşimi firmalara göre farklılık gösterse de genel olarak kafein, guarana, glukuronolakton, taurin, ginseng, L-karnitin, şeker ve B vitamini içerdiği bildirilmiştir[1]. Enerji içecekleri sedanter bireylerin yanı sıra spor yapan bireyler tarafından da sıklıkla kullanılmaktadır. Bu çalışmanın amacı BESYO öğrencilerinin enerji içeceği tüketim alışkanlıklarının belirlenmesidir. Çalışmaya Çukurova Üniversitesi BESYO okuyan 102 (Kadın:33, erkek:69) öğrenci katılmıştır. Çalışmada betimsel ve nedensel karşılaştırmalı araştırma yöntemleri kullanılmıştır. Katılımcıların %42,2'si enerji içeceği kullandığını belirmiştir. Buna karşılık katılımcıların %57,8'i enerji içeceği kullanmadığını bildirmiştir. Bulut ve ark.(2014) çalışmasında katılımcıların %46,5'inin değişik sıklıklarda enerji içeceği kullandığı bildirilmiştir[2]. Araştırmada enerji içeceği tüketim oranları sosyo-demografik değişkenler açısından karşılaştırıldığında, enerji içeceği tüketim oranlarının "cinsiyet", "yaş", "sosyoekonomik statü", "yaşam yeri", "gelir durumu", "doğum yeri" ve "yaşam tarzı" kategorileri arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir farklılık göstermediği bulunmuştur (p>0,05). Katılımcıların enerji içeceği tüketme nedenleri incelendiğinde ise "dinç ya da enerjik olmak (%34,9)", "spor yaparken enerjimi yüksek tutmak (%32,6)", "içki ile karıştırmak (%16,3)" en yüksek sıklıkla tercih edilen nedenlerdir. Bu bağlamda Beden Eğitimi öğrencilerinin enerji içeceği tüketim alışkanlıklarının herhangi bir sosyodemografik değişkenle ilişkisi olmaksınız artan enerji ihtiyacı ile ilişkili olduğu düşünülebilir. Bunula bilikte enerji içecekleri tebliği kapsamındaki ürünlerin etiketinde; "Alkol ile karıştırılarak veya beraber tüketilmemelidir", "Çocuklar, 18 yaş altı kişiler, yaşlılar, diyabetliler, yüksek tansiyonu olanlar, gebe ve emzikli kadınlar, metabolik hastalığı olanlar, böbrek yetmezliği olanlar ile kafeine hassas kişiler için tavsiye edilmez", "Sporcu içeceği değildir, yoğun fiziksel aktivite sırasında ve sonrasında rehidrasyon amacıyla tüketilmemelidir", "Günlük 500 ml den fazla tüketilmesi tavsiye edilmez" şeklinde uyarıların yer aldığı bildirilmiştir. (Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı, 2006; Aktaran Arpacı ve Ersoy, 2011) [3]. Sipahi ve ark.(2014) göre birçok genç ve sporcu enerji içecekleri ve sporcu içecekleri arasındaki farkı bilmemektedir. Sporcu içecekleri ile arasındaki en önemli fark, sporcu içeceklerinin kafein veya başka bir uyarıcı madde içermemesidir. Dolayısıyla, enerji içeceklerinin yoğun fiziksel aktivite sırasında tüketilmesi önerilmemektedir[1]. Bu bağlamda BESYO gibi müfredatında insan sağlığı ile ilişkili birçok ders bulunan bir okulda %32,6 oranla "spor yaparken enerjimi yüksek tutmak" ve %34,9'luk oranla "dinç ya da enerjik olmak" şeklinde tercih nedenlerinin belirtilmesinin bu araştırmadaki kayda değer bulgulardan birisi olduğu düşünülebilir. Sonuç olarak düşük miktarlarda enerji içeceği tüketiminin herhangi bir sağlık sorunu olmayan kişilerde bazı geçici avantajlar sağlasa da, genel popülasyon açısından incelendiğinde birçok sağlık sorununu tetikleyebileceği bildirilmiştir. Bu bağlamda özellikle kronik sistemik rahatsızlığı olan bireylerde ve sporcular gibi özel gruplarda enerji içeceği tüketimi konusunda daha fazla sayıda bilinçlendirme çalışması yapılmasının ciddi sağlık sorunlarına sebep olabilecek bilinçsiz tüketimleri azaltabileceği düşünülebilir.

Anahtar Kelimeler: Enerji içecekleri; BESYO öğrencileri; Tüketim alışkanlıkları.

Kaynaklar. 1. SİPAHİ, H., SÖNMEZ, İ., & AYDIN, A. (2014). Enerji İçecekleri ve İnsan Sağlığı Üzerindeki Etkileri. Turkiye Klinikleri Journal of Pharmacy Sciences, 3(1), 39-46. 2. Bulut, B., Beyhun, N. E., Topbaş, M., & Can, G. (2014). Energy drink use in university students and associated factors. Journal of community health, 39(5), 1004-1011. 3. Arpacı, N., & Ersoy, G. (2011). Enerji içeceklerinin gücü nedir. Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi, 8(1), 809-822.

A Study On Awarenesss Of Energy Drinks Consumers Of Physical Education and Sports (Pes) Students

In recent years, energy drink consumption has increased rapidly all over the world.The impact of energy drinks, with its components including caffeine, guarana, taurine, ginseng, L-carnitine, sugar, and vitamin B, are controversial. Some claim that the positive impact of energy drinks is that they provide mental alertness, increase strength and energy, and reduce fatigue, thus improving overall performance. Others state that energy drinks can be dangerous to health when not used cautiously. Risky behavior, cardiac arrest, addiction, increased anxiety are said to be some of its side effects. Due to this conflict, more study is needed. In this context the purpose of this study is to determine the energy drinks consumption habits of the students of PES.

Total of 102 (Female:33/Male:69) from Çukurova University PES students were chosen as the participants since they were to be aware of the impact of energy drinks. Data utilizing descriptive and causal comparative research methods revealed that 42.2% of participants reported using energy drink while 57.8% did not. Bulut et al. (2014) found that 46.5% of the participants reported using energy drinks at different frequencies[2]. The energy consumption ratios of the users versus non-user compared in terms of socio-demographic variables such as "sex", "age", "socioeconomic status", "living place", "income situation", "place of birth" and "lifestyle" categories did not show any statistically significant differences (p>0,05). In relation to the causes of consuming energy drinks, both consumers and non-consumers stated that energy drinks were for "being vigorous or energetic (34,9%)", "keeping energy high while doing sports (32,6%)" and "mixing with alcohol (16,3%)".In line with this finding, it can be considered that the energy consumption habits of PES students are related to the increased energy need, regardless of any sociodemographic variables.

The label of energy drinks products warn children under 18 years old, people with diabetes, high blood pressure, women with pregnancy and lactation, metabolic disease, kidney failure and caffeine sensitive people including athletes and people engaged in physical activity consume energy drinks for rehydration additionally using its consumption only 500 ml per day (Ministry of Agriculture and Rural Affairs, 2006;quoted Arpacı and Ersoy,2011)[3]. According to Sipahi et al.(2014), many young people and athletes are unaware of the difference between energy and sports drinks which excludes caffeine or other stimulants. Therefore, consumption of energy drinks during intensive physical activity is not recommended[1]. In this context, it is noteworthy that in a school with many courses related to human health in the curriculum such as the PES, the reasons for choosing "keep energy high while doing sports" with %32,6 and "be vigorous or energetic" with 34.9% it can be thought of as someone. Consequently, although energy consumption in low quantities provides some temporary advantages for healthy people, it can trigger many health problems when examined from the general population standpoint. More consciousness-raising activities on energy consumption in particular in individuals with chronic systemic disorders and in special groups such as sportsmen may reduce unconscious consumption which can cause serious health problems.

Keywords: Energy Drinks; PES Students; Consumption Habits.

SB466

Akademik ve İdari Personellerin Beslenme ve Egzersiz Alışkanlıklarının İncelenmesi

[1]Engin Efek, [2]Fatma Çelik Kayapınar, [3]Kürşat Karacabey, [1]Atakan Çağlayan, [1]Emrah Özdemir

[1]Düzce Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Düzce
[2]Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Beden Eğitim ve Spor Yüksekokulu
[3]Adnan Menderes Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Aydın

Email : *enginefek@duzce.edu.tr, fkayapinar@mehmetakif.edu.tr, atakancaglayan@duzce.edu.tr, emrahozdemir87@hotmail.com*

Bu araştırmanın amacı, SBF(Spor Bilimleri Fakültesi), BESYO(Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu) ve üniversite rektörlüklerine bağlı beden eğitimi ve spor bölümlerinde görev yapan akademik ve idari personelin egzersiz ve beslenme alışkanlıklarını incelemektir. Araştırmanın evrenini Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokullarında, Spor Bilimleri Fakültelerinde ve üniversitelerin rektörlüklerine bağlı beden eğitimi ve spor bölümlerinde görev yapan akademik ve idari personeller; örneklemini ise araştırmaya gönüllü olarak katılan 23'ü kadın, 46'sı erkek olmak üzere toplam 69 katılımcı oluşturmaktadır. Katılımcılara bazı demografik özellikleri ile beslenme ve egzersiz alışkanlıklarını belirlemek için 9'u demografik özellikleri ile ilgili, 4'ü egzersiz alışkanlıkları ile ilgili, 3'ü sigara, alkol ve ilaç kullanım alışkanlıkları ile ilgili ve 18 tanesi de beslenme alışkanlıkları ile ilgili olmak üzere 34 sorudan oluşan bir anket uygulanmıştır. Elde edilen verilerin analizinde SPSS 24.0 programı kullanılmıştır ve bulgular tablolar halinde sunulmuştur. Araştırmanın sonunda katılımcıların egzersiz alışkanlıkları ile ilgili soruların yer aldığı sorularda, daha önce spor yaptınız mı sorusuyla katılımcıların çoğunluğunun daha önce spor yaptığı(%75), şu anda spor yapıyor musunuz sorusuna katılımcıların çoğunluğunun şu anda spor yaptığı(%63.6) ve egzersiz yapıyorsanız hangi sıklıkla yapıyorsunuz sorusuna çoğunluğunun(%43.7) haftada 1-3 gün egzersiz yaptığı ve egzersiz yapmanın önemine inanıyor musunuz sorusuna ise çoğunluğunun(%93.6) egzersiz yapmanın önemine inandığı belirlenmiştir. Diğer bulgularda ise, branş olarak futbolla ilgilendikleri, günde üç öğün yemek yedikleri, yemek seçimindeki önceliklerinin yemeğin sağlıklı olması olduğu, en çok atladıkları öğünün öğle yemeği olduğu, beslenme haberlerini takip edenlerin çoğunluğunun bu haberleri kitaplardan takip ettikleri, sağlıklı olarak beslendiğini düşündükleri, daha önce beslenme ile ilgili eğitim alanların çoğunluğunun bu eğitimi lisans eğitimi sırasında üniversite öğretim üyelerinden aldıkları belirlenmiştir. Elde edilen bulgular ışığında akademik ve idari personellerin iş yükleri dışında da sporla ilgili olmalarının, günlük öğünlerini daha düzenli hale getirmelerinin ve beslenme eğitiminin daha küçük yaşlarda başlamasının beslenme ile doğrudan ilgili olan olumsuz durumların önüne geçebileceği düşünülmektedir. Anahtar Kelimeler: Beslenme, alışkanlık, besin, öğün, egzersiz, akademik ve idari personel

Examination Of Nutrition and Exercise Habits Of Academic and Administrative Staff

The purpose of this study SBF(Faculty of sport Sciences), BESYO(Physical Education and sports school) and physical education and sports departments of academic and administrative staff who work in college admissions on the exercise and eating habits to examine. The population of the study Physical Education and sport Schools, sport Sciences and physical education and sports departments of the universities the rectors of the faculties due to academic and administrative staff who work in; sample who participated in the research voluntarily and 23% female, 46% male) constitute a total of 69 participants. Some participants demographic characteristics demographic characteristics to determine habits related to nutrition and exercise with 9, 4 related to exercise habits, 3 smoking, alcohol and drug use patterns related to one and 18 completed a questionnaire that consisted of 34 questions related to eating habits. 24.0 SPSS statistics program were used in data analysis and the results presented in the form of tables. At the end of the study, participants in questions that included questions about exercise habits like never before with the question, did you do sports, in the sport previously a majority of respondents (75%), The majority of respondents to the question Do you currently play sports in the sport currently (63.6%), and if you exercise, how often do you do it to the question, the majority (43.7 per cent) per week 1-3 days asked Do you believe in the importance of exercise and did exercise, the majority (93.6 per cent) believed in the importance of exercise, it was determined that. Other findings in the major are interested in football, they eat three meals a day, food healthy food priorities in the selection of the most missed meal is lunch, nutrition books healthy the majority of those who follow the news as they think that they are fed following this news, the field of education about nutrition before during

undergraduate Education University faculty members showed that the majority of this training took. Based on the findings of academic and administrative staff workloads sports about being outside of your daily meals and nutrition education beginning at a younger age become more regular and they brought the thought that would pass in front of the negative situations that are directly related to nutrition.

Keywords: Nutrition, Habits, Food, Meals, Exercise, Academic And Administrative Staff

SB489

Çalışan Obez Kadınlar İle Obez Ev Kadınlarının Fiziksel Aktivite ve Beslenme Alışkanlıklarının Değerlendirilmesi

[2]Funda Coşkun, [2]Gökhan Y. Gencer, [1]Fatih Eriş, [1]M. Bülent Asma

[1]YYÜ Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Van
[2]YYÜ Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Antrenörlük Eğitimi Bölümü Van

Email : *fcoskun01@gmail.com, ygokhangencer@yyu.edu.tr, fferis@mynet.com, mbulentasma@yyu.edu.tr*

Her iki cinsiyette de olduğu gibi özellikle kadınlarda obezitenin ortaya çıkma nedenleri arasında, düzensiz ve yanlış beslenme alışkanlığının yanı sıra fiziksel aktivite azlığının etkisinden sıkça söz edilmektedir. Buradan hareketle çalışmanın amacı; obez ev kadını (EK) ve çalışan obez kadınların (ÇK) obezite prevalansı, fiziksel aktivite ve beslenme alışkanlıklarını incelenmesidir. Araştırma Van Yüzüncü Yıl Üniversite lojmanlarında yaşayan 45 EK ve 60 ÇK olmak üzere toplan gönüllü 105 obez kadın katılımcılar ile yapılmıştır. Çalışmaya katılan kadınların ağırlık, boy, bel çevresi, kalça çevresi ölçüleri alınmış, Beden Kütle İndisi (BKİ) hesaplanmıştır. Ayrıca; kadınların beslenme ve fiziksel aktivite durumlarını belirlemek için hazırlanan anket formu kullanılmıştır. Veriler betimsel istatistikler ve bağımsız gruplar için t-testi Analizi ile değerlendirilmiştir. Yapılan t-testi sonuçlarına göre; yaklaşık olarak aynı yaş ve boydaki EK ve ÇK'ın vücut komposizyonları arasında, beden kitle indeksi (EK: 33.3±8; ÇK: 30.1±5), bel çevresi (EK: 104.2.3±14; ÇK: 98.1±11)ve kalça çevresi(EK: 114.9±12; ÇK: 111.3±10) parametreleri bakımından ÇK'ın lehine anlamlı farklılık bulunmuştur ($p<0.05$). Kadınların beslenme ve fiziksel aktivite durumlarına bakıldığında ise; EK'nın % 76'sı düzenli kahvaltı yaparken ÇK'ların %90'ının yapmadığı, EK'nın % 78.6'sı ara öğün yaparken ÇK'ların %75'inin yapmadığı görülmektedir. EK'nın %23.8' fiziksel aktivite yapıp, aktivite tercihi olarak da açık alanlarda yürüyüşü seçmektedir. ÇK'ların ise %65'i fiziksel aktivite yaparken yoğunlukla bir spor salonunda hoca eşliğinde aktiviteleri tercih etmektedir. Vücut komposizyon verilerinin obez EK'ları aleyhine yüksek olmasının sebebinin, EK'larının ÇK'lara göre daha inaktif bir yaşam tarzını sürdürmelerinden kaynaklandığı düşünülmektedir.

Anahtar Kelime: Obezite, Beslenme, Fiziksel Aktivite

An Evaluation Of Physical Activity Aad Nutritional Habits Of Obese Working Women and Obese Housewifes

As it happens in both genders, among the reasons why obesity occurs on women, not only the irregular and false nutritional habits, but also the effect of physical activity scarcity is often mentioned. Starting from this, the purpose of this study is to examine the obesity prevalence of obese housewifes (OH) and working obese women (WW) and their physical activity and nutritional habits. The research was held with 105 obese women participants living in Van Yüzüncü Yıl University lodgments, 45 of whom are OH and 60 of whom are WW. Weight, height, waist and hip circumference of participant women were measured and their body-mass indexes were calculated. Apart from this, a questionarre was used to determine women's nutrition and physical activity status. The data were evaluated with descriptive statistics and t-test analysis for independent groups. According to t-test results, between body compositions of OH and obesse WW with approximately same age and height, a meaningful difference in favour of WW was found in terms of body-mass index (OH: 33.3±8; WW: 30.1±5), waist (OH: 104.2.3±14; WW: 98.1±11) and hip circumference (OH: 114.9±12; WW: 111.3±10) parameters ($p<0.05$). When their nutritional and physical activity status was looked through, it was found out that while %76 of OH have breakfast regularly, %90 of WW do not. It was also seen that %78.6 of OH have refreshments while %75 of WW do not. %23.8 of OH do physical activities and prefer walking in open areas. However, %65 of WW generally prefer activities in gyms accompanied by trainers. It is thought that the reason why body composition values are higher to the detriment of OH arose from the fact that OH have more inactive life-styles.

Keywords: Obesity, Nutrition, Physical Activity

SB492

Futsalcılarda Görülen Spor Sakatlıkları ve Yaralanma Şiddetlerinin Araştırılması

***[1]Mahmut Alp*, [2]Emrah Atay, [1]Gürhan Suna, [1]Yunus Emre Bağış**

[1]Süleyman Demirel Üniversitesi, Isparta
[2]Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Burdur

***Email :** mahmut.alp@windowslive.com, emrahatay@windowslive.com, gurhan_suna@windowslive.com, yunusemrebagis@hotmail.com*

Giriş ve Amaç: Spor yaralanmaları spor branşına özgü özellikler içerir. Spor dalları arasında sakatlığın görüldüğü vücut bölgeleri ile sakatlık türleri farklıdır. Spor sakatlıkları sporcuyu spor ortamından uzaklaştıran önemli bir sorundur. Spor ortamından uzaklaşan sporcu detraining sonucunda antrenman adaptasyonlarının bir kısmını kaybedebilir. Bu nedenle sporcuların sakatlanma prevelansını azaltacak önlemlerin gerek antrenörler gerek sağlık ekibi tarafından alınması gerekmektedir. Bu çalışmanın amacı salon futbolu oynayan liseli gençlerin sakatlık bölgelerini ve sakatlık türlerini araştırmaktır.

Yöntem: Çalışmaya yaş ortalaması 16.36±1.09 yıl, boy ortalaması 166.32±7.50 cm, vücut ağırlığı ortalaması 57.31±8.35 kg olan 60 (%36.4) erkek, 105 (%63.6) kadın toplam 165 sporcu gönüllü olarak katılmıştır. Sporcuların sakatlıklarını değerlendirmede İskandinav Kas-İskelet Sistemi Anketi (The Nordic Musculoskeletal Questionnaire-NMQ) kullanılmıştır. Ankette vücut boyun, omuz, dirsek, el bileği, sırt, bel, kalça-uyluk, diz, ayak-ayak bileği olmak üzere dokuz bölüme ayrılmıştır. Anket son bir yıldaki sakatlıkların prevalansı ve sonucu ile ilgili güvenilir bilgi sağlamaktadır. Anket uygulanırken kişisel görüşme tekniği ile yüz yüze sorular sorulmuş ve anketör tarafından veriler forma aktarılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde sosyal bilimler için geliştirilen istatistik programı kullanılmıştır. Sonuçlar frekans, yüzde dağılımı ve ki-kare testleri ile değerlendirilmiştir. Anlamlılık düzeyi 0.05 olarak kabul edilmiştir. Bulgular: Futsalcıların en fazla sakatlandıkları vücut bölgeleri sırasıyla ayak-ayak bileği %29.1 (n=48), diz %24.2 (n=40), el-el bileği %18.1 (n=30) bölgeleridir. Ayak-ayak bileği bölgesinde en fazla (%28) burkulma, diz bölgesinde en fazla (%52) ezik-bere, el-el bileği bölgesinde (%46) zorlanma türü yaralanma görülmüştür. Bu bölgelerdeki yaralanma türleri genelde basit yaralanmalar olup, ayak-ayak bileği bölgesindeki yaralanmaların %39'u, diz bölgesindeki yaralanmaların %42'si ve el-el bileği bölgesindeki yaralanmaların %33'ü için her hangi bir sağlık kuruluşunda tedaviye gerek duyulmamıştır. Yine bu bölgelerdeki yaralanmalardan en ciddi yaralanmalar diz bölgesinde gerçekleşmiş ve bu bölgelerdeki yaralanmaların %16'sı hastanede yatarak tedavi edilmiştir.

Tartışma ve Sonuç: Futsalcılarda en fazla sakatlık ayak-ayak bileği, diz ve el-el bileği bölgelerinde görülmüştür. El-el bileği bölgelerindeki sakatlığın çok olması antrenman veya müsabaka ortamında düşmelerin çok meydana geldiğini işaret etmektedir. Diz bölgesindeki sakatlıklar genellikle daha ciddi yaralanmalardır. Ayak bileği burkulmaların fazla olması futsalın sert zeminde oynanıyor olmasından kaynaklandığını düşündürmektedir. Sakatlık bölgeleri ve sakatlık türleri göz önüne alındığında futsalcıların sakatlıklarında dış faktörlerin daha çok etkili olduğunu işaret etmektedir. Bu nedenle sakatlıkları minimuma indirmek için sporcuların kullandığı malzemelerin, saha şartlarının ve oyun kurallarının yeniden gözden geçirilmesi daha faydalı olacaktır.

Anahtar kelimeler: Futsal, Spor Sakatlıkları, Yaralanmalar.

Investigating The Sport Disabilities and Severities Of Injuries Seen in Hall Football Players

Introduction and Aim: Sport injuries content features specific to sport branch. In these branches, body sections at which disability was seen is different from disability types. Sport disabilities are major factors that had athletes send away from sports environment. Athletes who moved away from this environment can lose the training adaptations as a result of detraining. Therefore, precautions decreasing the athletes' disability prevalence should take both trainers and health stuff. The aim of this study is to investigate the disability sections and types of high-school youths that play hall football.

Method: To the study 60 (36.4%) male, 105 (63.6%) female totally 165 athletes joined to the study voluntarily whose mean of age was 16.36±1.09 years, mean of lenght was 166.32±7.50 cm, mean of weight was 57.31±8.35 kg. "The Nordic Musculoskeletal Questionnaire-NMQ" was used for evaluation of athletes' disabilities.

In questionnaire body was divided into nine sections as neck, shoulder, elbow, wrist, back, waist, hip-femur, knee, foot-ankle. The questionnaire provides reliable information on the prevalence and outcome of diseases in the last year. In application of questionnnaire, questions were asked face to face by personel conversation technique and datas were transfered to the form by a pollster. In evaluating datas, statistics programme developped for social sciences was used.

Results: were evaluated with frequency, percentage distribution and Chi-Square test. Significance level was accepted as 0.05. Findings: The most sections that athletes injured are in order of foot-ankle 29.1% (n=48), knee 24.2% (n=40), hand-wrist 18.1% (n=30). These injuries were seen in sections that sprain (28%) in foot-ankle, bruise (52%) in knee, strain (46%) in hand-wrist. The types of injuries in these areas are usually simple injuries, so no medical treatment was required in any health facility in injuries of foot-ankle 39%, of knee 42% and of hand-wrist 33%. Again, the most serious injuries in these regions occurred in the knee region and 16% of the injuries in these regions were treated in the hospital.

Discussion and Result: The most disabilities of hall football players were seen in foot-ankle, knee and hand-wrist sections. The presence of many injuries in the hand-wrist section indicates that the falls have become very popular in the training or competition environment. Knee injuries are usually more serious injuries. The ankle sprain is too much is caused by the fact that it is played on the hard ground of hall football. Given the disability areas and types of disability, external factors are more effective in hall football disability. For this reason it would be more beneficial for the athletes to use the materials, the field conditions and the rules of the game again to minimize the injuries.

Keywords: Hall Football, Sports Disabilities, Injuries.

SB501

Yüzücülerde Farklı Yüklenmeli Yüzme Performanslarının Apelin ve Hematolojik Parametreler Üzerine Etkileri

[1]Aykut Dündar*, [2]Cengiz Arslan, [1]Sayad Kocahan

[1]Adıyaman Üniversitesi Adıyaman
[2]Fırat Üniversitesi Elazığ

Email : *adundar@adiyaman.edu.tr, carslan@firat.edu.tr, sayadkocahan@gmail.com*

Giriş: Çalışmanın amacı profesyonel yüzücülerde farklı yüklenme (kısa, orta ve uzun mesafeli) egzersizlerinin apelin ile bazı fiziksel ve hematolojik parametreler üzerine etkilerini araştırmaktır.

Yöntem: Çalışmamızda yaşları 18-22 arasında değişen, elit düzeyde yüzme antrenmanı yapan 20 sağlıklı erkek yüzücüler araştırılmıştır. Çalışmada ön test-son test modeli uygulanmıştır. Katılımcılardan kan örnekleri her testten sonra alınmıştır. Kan örneklerinden apelin düzeyleri, hematolojik parametreler bakılmış, aynı zamanda fiziksel ölçütler olan vücut kütle indeksi (VKİ), aerobik, anaerobik güç değerleri ölçülmüştür.

Bulgular: Hematolojik parametrelerden trombosit, eritrosit, lokosit değerlerinin egzersizden sonra yükseldiği tespit edilmiş ($p<0.05$), Sonuçlara göre edilen öntest apelin (2090.75 pg/mg) sonucuna göre; Orta mesafeli apelin (4260.43 pg/mg) ve uzun mesafeli apelin (3694.4 pg/mg) değerleri arasındaki farklar önemli derecede anlamlı bulunmuştur ($P<0.05$). Çalışmada farklı yüklenmelerdeki apelin seviyeleriyle VKİ, aerobik ve anaerobik güç arasında anlamlı ilişkiler bulunmuştur.

Sonuç: Farklı yüklenmeli egzersizin yüzücülerde hematolojik kan parametreleri ve apelin seviyelerini önemli derecede etkilediği görülmüştür. Aynı zamanda yüzme egzersizi ile aerobik, anaerobik kapasite ve VKİ arasında ilişki tespit edilmiştir. Sonuçlara göre egzersiz ve apelin seviyeleri arasında etkileşim olduğu ileri sürülmüştür. Egzersiz ve apelin arasındaki ilişkiyi açıklığa kavuşturmak için farklı spor disiplinlerinde yapılacak daha ileri çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar kelimeler: Apelin, VKİ, hematolojik parametreler, yüzme performansı

Effects Of Different Loading Exercises On Apelin Levels And Physical And Hematologic Parameters Of Swimmers

Purpose: The purpose of this study was to investigate the effects of different exercise loads (short, medium, and long swimming distances) on apelin levels and some physical and hematologic parameters of male professional swimmers.

Materials and Methods: We studied 20 healthy male professional swimmers aged 18–22 years, who were active at the elite level. The study used a pretest–posttest model. Blood samples were taken from the participants after each test. Apelin levels, hematologic parameters, whole blood values, and physical measurements, including body mass index (BMI), aerobic power values, and anaerobic power values, were also obtained.

Results: It was determined that the thrombocyte, erythrocyte, and leukocyte values from the hematologic parameters increased after exercise ($P < 0.05$). According to the results, there were significant differences ($P < 0.05$) between the pretest apelin level (2090.75 pg/mg) and the apelin levels taken after swimming M 200 m (4260.43 pg/mg) and after swimming L 400 m (3694.4 pg/mg). The BMI, aerobic power, and anaerobic power values showed significant associations with the apelin levels for the different exercise loads in this study.

Conclusion: The different exercise loads had significant effects on the hematologic parameters and apelin values in the swimmers. The study also determined the relationships between swimming exercises and aerobic and anaerobic capacity and

BMI. The results suggested that there is an interaction between exercise and apelin levels. Further studies in different sport disciplines are needed to clarify the relationship between exercise and apelin.

Keywords: Apelin, BMI, Hematologic Parameters, Swimming Performance.

SB502

Sualtı Ragbi Oyununun Kan Paraoksonaz 1 Enzimi Ve Aktivitesi Üzerine Etkisi ve Paraoksonaz 1- Q192r Ve Paraoksonaz 1- L55m Polimorfizmlerinin Rolü

[2]Faruk Turgay, [1]Hasanagha Mayilov, [1]Oya Yiğittürk, [3]Servet Kızıldağ

[1]Ege Üniversitesi Sağlık Bilimlei Enstitüsü, İzmir
[2]Ege Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Spor Sağlık Bilimleri Anabilim Dalı, İzmir
[3]Dokuz Eylül Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Y.O., İzmir

Email : *fturgay@yahoo.com, hmayilov@yahoo.com, oyayigitturk@hotmail.com, servet.kizildag@deu.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Paraoksonaz enzimi 1(PON1), antiatherosiklerotik, antioksidan ve yüksek dansiteli lipoprotein ile ilişkili bir enzimdir. Sualtı ragbi (SR) gibi hipoksik bir egzersizin PON1 proteini üzerine etkisi ve koroner kalp hastalığı için bağımsız birer risk faktörleri olan PON1- Q192R ve PON1-L55M polimorfizminin rolü belirsizdir. Bu çalışmada SR (maç benzeri bir) oyununun PON1 enzimi proteini (PON1) düzeyleri ve PON1enzim aktivitesi (PON1EA) üzerine etkisi ve belirtilen polimorfizmlerin rolü araştırıldı..

Metodlar: 22 sağlıklı ve iyi antrene erkek SR sporcusu (yaş, 23.4±7.5 yıl) çalışmaya katıldı. PON1-Q192R ve PON1-L55M polimorfizmleri lökositden elde edilen genomik DNA örneklerinden saptandı. Maç öncesi ve sonrasında; serum PON1 ve okside düşük dansiteli lipoprotein (OksLDL) düzeyleri enzim bağlantılı immünosorbent analiz (ELİSA) yöntemiyle saptandı. PON1EA ve tuzla uyarılmış PON1 enzim aktiviteleri (STPON1), hemogram, total (TK), düşük ve yüksek yoğunluklu lipoprtein kolesterol (sırasıyla, LDL-K, HDLK), trigliserid (TG), total antioksidan statüsü (TAS) düzeyleri ve aspartat aminotransferaz (AST) ve kreatin kinaz (KK) aktiviteleri tokluk kanlarından standart enzimatik ve kinetik yöntemlerle saptandı. Anlamlılık için P<0.05 değeri temel alındı.. Bulgular: Oyun sonunda, total grupta (genotip gruplar dışındaki) ; PON1EA (p=0,045), KK (p=0,001) ve AST (p=0,007) aktiviteleri, TK and LDL-K düzeyleri anlamlı olarak arttı; fakat PON1 (p=0,015) düzeyi düştü. Benzer şekilde fenotip gruplar dahil tüm gruplarda; OksLDL düzeyleri anlamlı olarak düştü. Oyun sonrasında QQ grubunda; PON1 düzeyleri anlamlı olarak düştü, fakat PON1EA anlamlı olarak değişmedi, HDL-K ise anlamlı olarak arttı. PON1-Q192R polimorfizminin R taşıyıcı (Rt, Rt=QR + RR) grubunda; LDL-K anlamlı olarak arttı fakat TG düzeyleri düştü; bu etkiler PON1-L55M polimorfizminin M taşıyıcı (Mt, Mt=MM + LM) grubundakine benzerdi. Maç sonrasında, PON1-L55M polimorfizminin LL genotip grubunda, PON1EA polimofizme bağımlı bir artış gösterdi (p=0.030). QQ genotip grubunun bazal PON1 düzeyleri Rt grubununkinden anlamlı olarak büyüktü, fakat LL ve Mt genotip grupları arasında PON1 için böyle bir farklılık gözlenmedi. Egzersizin kan lipid ve lipoproteinleri üzerindeki etkileri belirtilen polimorfizmlerden bağımsızdı.

Sonuç ve Tartışma: SRG, QQ grubunda PON1 düzeylerini düşürürken, HDL-K düzeyini arttırdı; buna karşın Rt grubunda, Mt grubuna benzer şekilde LDL-K'yı arttırırken, tersine TG'yi düşürdü. Egzersizin bu etkileri polimorfizmlerden bağımsız olarak meydana geldi. SRG, LL grubunda PON1EA'yı PON1-L55M polimorfizmine bağlı olarak arttırdı. PON1-Q192R polimorfizmi bazal PON1 düzeyleri üzerinde modifiye edici bir etkiye sahipti..

The Effect Of Underwater Rugby Game On Blood Paraoxonase 1 Enzyme and Its Activity and The Roles Of Paraoxonase 1- Q192r and Paraoxonase 1-L55m Polymorphisms

Introduction and Aim : Paraoxonase enzyme 1(PON1) is an antiatherosclerotic and antioxidant enzym which is associated with high-density lipoprotein. It is unclear the effects of hypoxic exercise like underwater rugby (UWR) on PON1 enzyme protein (PON1) and the roles of PON1-Q192R and PON1-L55M polymorphisms which are independent risk factors for coronary heart disease. It was investigated the effect of UWR game (like match) on PON1 levels and PON1enzyme activity (PON1EA) and the roles of these PON1 polymophisms..

Methods: 22 voluntary (age, 23.4±7.5 years), healthful and well trained male UWR players participated to this study. PON1-Q192R and PON1-L55M polymorphisms (determined from white blood cell DNA samples), serum PON1 enzyme protein (PON1) and oxidized lipoprotein (OxLDL) levels were determined by enzyme linked immunosorbent assay (ELISA) method.

Serum PON1 (PON1EA) and salt- stimulated PON1 (SPON1) enzyme activities, haemogram, total (TC), low and high-density lipoprotein cholesterol (LDL-C and HDL-C), triglyceride (TG) and total antioxidant status (TAS) levels, aspartate aminotransferase (AST) and creatine kinase (CK) activities were determined by standart enzymatic and kinetic methods from postprandial blood samples taken before and after an UWRG. Level of significance was accepted as P<0.05.

Results: After the game, in the overall group (except the genotype groups); PON1EA (p=0,045), CK (p=0,001) and AST (p=0,007) activities, TC and LDL-C levels significantly increased, unlike these, PON1 protein levels (p=0,015) decreased. In all the groups (incluiding phenotype groups), OxLDL levels significantly decreased after the game. In QQ group, PON1 levels levels significantly decreased, but it didn't change PON1 activity, HDL-C levels increased after the game. In R carriers (Rc, Rc=QR + RR) of PON1-Q192R, LDL-C significantly increased, but TG decreased after the game, these effects were similar to those in M carriers (Mc, Mc=MM + LM) of PON1-L55M polymorphism. In LL group of PON1-L55M polymorphism, PON1EA significantly increased depending on the polymorphism post the game. In the QQ genotype group, basal PON1 levels was significantly higher than in Rc group, but not for PON1-L55M genotype groups. The effects of the exercise on lpid and lipoproteins were independent from the polymorphisms. Conclusion and

Discussion: UWRG increased HDL-C levels while lowering PON1 levels in the QQ group. Exercise increased LDL-C in a similar way to the Mt group in the Rt group, but inversely decreased TG levels, these effects of the exercise were independent of the polymorphisms. In LL group, UWRG increased PON1EA depending on PON1-L55M polymorphism. PON1-Q192R polymorphism had a modifying effect on basal PON1 levels.

SB510

Sporcu ve Sporcu Olmayan Üniversite Öğrencilerinde Kalp Atım Hızı Değişkenliği

[1]İlker Balıkçı, [1]Pınar Güzel, [1]Serdar Tok

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Manisa

Email : *ilkerbalikci@hotmail.com, pnrguzel@yahoo.com, tokserdar@gmail.com*

Sporcu ve Sporcu Olmayan Üniversite Öğrencilerinde Kalp Atım Hızı Değişkenliği

Kalp atım hızı değişkenliği atım aralıklarının ölçülmesi ile hesaplanır ve genel popülasyon da sağlık ve iyi oluşun göstergesidir. Yüksek kalp atım hızı değişkenliğinin ömrü uzatmada ve yüksek bilişsel fonksiyon gibi sağlık sonuçlarıyla ilişkili olduğu gösterilmiştir. Bu nedenle üniversite öğrencilerinde kalp atım hızı değişkenliğinin egzersize katılımla ilişkili olarak incelenmesi önemlidir. Bu çalışmanın amacı egzersize katılımın KAHD üzerindeki etkisini incelemektir. Örneklemi sporcu olan ve olmayan 137 üniversite öğrencisi oluşturdu. KAHD 5 dakika boyunca istirahat koşullarında ölçülmüştür. Zaman düzlemi parametrelerinden NNmean ve DSNN, frekans düzlemi parametrelerinden ise düşük frekans (DF), yüksek frekans (YF) ve düşük frekans / yüksek frekans oranı kullanılmıştır. Ayrıca bir dizi Mann Whitney U testi yapıldı ve sporcuların DF seviyesinin ve DF/YF oranının sporcu olmayanlara kıyasla anlamlı düzeyde yüksek gösterdi. Sporcu olmayanlar ile sporcular arasında YF açısından anlamlı fark bulunamamıştır. Bu çalışmadan elde edilen sonuçlara dayanarak, sempatik sinir sisteminin sporcu olan üniversite öğrencilerinin sporcu olmayanlara göre daha baskın bir kardiyak aktivite regülatörü olduğu sonucuna varılmıştır. Anahtar Kelimeler: Kalp atım hızı değişkenliği, spor, üniversite öğrencileri.

Heart Rate Variability İn College Student Athletes And Non Athletes

Heart rate variability (HRV) is measured by the variability of beat – to – beat intervals, and is an indicator of health and well being in general population (Kaynak: HRV_ personality). High HRV has been shown to be associasted with positive health outcomes such as increased longevity and higher cognitive functioning. Therefore, examination of HRV in college population in relation to exereise participation is of importence. In the present studywe aimed to examine the effect of participation to physical activity on HRV indices of college students. The sample included 137 college student athletes and non-athletes ranging in age from 18 to 27 resting HRV s of the sample were measured for 5 minutes and expressed as nnmean, sdnn in time domain; and LF, HF and LF/HF ratio in frequency domain. A series of Mann Whitney U test revealed that studend higher athletes have significanly level of LF level and LF/HF ratio than non-athlestes. There was no significant difference in terms HF between athletes and non-athletes. Based on the results obtained from the present study we concluded that sympathetic neruous system is a more predominant regülatör of cardiac activity in student athletes than non-athletes.

Keywords: Heart Rate Variability, Sport, University Students.

SB522

7-10 Yaş Kız Öğrencilerin Obezite Sıklığı ve Fiziksel Aktivite Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi

[1]Nurten Dinç, [1]Selhan Özbey, [1]Pınar Güzel, [1]Tolga Beşikçi, [1]Naci Kalkan, [1]Sinan Seyhan, [1]Gülay Gezer, [1]Tuncay Öktem

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa

Email : *nurten.dinc@hotmail.com, selhanozbey@gmail.com, pnrguzel@yahoo.com, , kalkannaci@hotmail.com, sinanseyhan@gmail.com, guzyaz@gmail.com, tuncayktm@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Çocuklar arasında aşırı kilo ve obezite prevelansı hızlı bir şekilde artış göstermektedir. Okul çağındaki çocuklarda obezite riski sağlıkla ilgili yaşam biçiminin belirleyicileri arasındadır. Çocuklarda ve ergenlerde obezitenin kardiyovasküler hastalık risk faktörleri ve yetişkinlerde ateroskleroz gelişiminde önemli bir etkisi olduğu ve yaşamın başlarında koruyucu önlemlerin alınmasının önemi vurgulanmaktadır. Düşük enerji tüketimi ve düşük fiziksel aktivite, çocuklarda vücut kütle indeksinin artmasına neden olan etmenlerden biridir. Yaşa uygun persentil eğrisine bakıldığında vücut kütle indeksi 95 persentil üstü çocuklar obez, 85-95 persentil arasına denk gelen çocuklar fazla kilolu, 5-85 persentil arası normal ve 5 percentil ve altı çocuklar zayıf olarak tanımlanmaktadır. Bu çalışmada 7-10 yaş kız öğrencilerde persentil değerlerine bakılarak VKİ'ilerine göre sınıflandırma yapılarak obezite görülme sıklıkları ve fiziksel aktivite arasındaki ilişkinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Metot: Akhisar İlçesi Merkez İlköğretim Okullarında okuyan 7-10 yaş arası 816 kız öğrenci çalışmaya katılmıştır. Öğrenciler yaşlarına göre persentil değerlerine bakılarak Vücut Kitle İndeksi (VKİ) verilerine göre zayıf, normal, aşırı kilolu ve obez olmak üzere 4 grupta değerlendirilmişlerdir. Tüm katılımcıların vücut antropometrik ölçümleri, dikey sıçrama, durarak uzun atlama, esneklik, 30m sürat koşusu koordinasyon testleri alınmıştır. İstatistiksel analiz için SPSS 22 programı kullanılmıştır. İstatistiksel gösterimlerde frekans dağılımları ve yüzde değerler sunulmuştur. Verilerin analizinde pearson korelasyon analizi yapılmıştır.

Bulgu ve Sonuçlar: Bu çalışmada 7 yaş kız öğrencilerin %13,6'sı obez, %10,2'si aşırı kilolu, %65,9'u normal, 10,2'si zayıf bulunmuştur. 8 yaş kız öğrencilerin % 14,7'si obez, % 12,5'i aşırı kilolu, %59,7'si normal, %13'ü zayıf bulunmuştur. 9 yaş kız öğrencilerin %19,5'i obez % 13,6'sı aşırı kilolu, % %60,7'si ormal, % 6,2'si zayıf bulunmuştur. 10 yaş kız öğrencilerin %24,4'ü obez, % 14,7'si aşırı kilolu, %56,4'ü normal, %4,4'ü zayıf bulunmuştur. Pearson korelasyon analizine bakıldığında VKİ ile sıçrama, uzun atlama, esneklik, 30 metre sürat koşusu arasında $p<0.01$ anlamlılık düzeyinde ilişki bulunurken VKİ ile koordinasyon beceri arasında $p<0.05$ anlamlılık düzeyinde ilişki bulunmuştur. Sonuçlar incelendiğinde VKİ artıkça fiziksel aktivite performans seviyesinin düştüğü görülmektedir. Ayrıca yaş arttıkça obezite görülme sıklığında artış saptanmıştır. Bu sonuçlar göz önüne alındığında ilköğretim çağında öğrencilerin spora yönlendirilmesi ve beslenmelerine dikkat edilmesi gerektiği önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Obezite, fiziksel aktivite, ilköğretim, kız öğrenciler

Evaluation Of The Relationships Between Prevalence Of Obesity And Physical Activity Among School Aged Girls Aged 7-10 Years

Introduction and Aim: The prevalence of overweight and obesity in children is rapidly increasing. The risk of obesity in school-age children is among the determinants of the health-related lifestyle. In children and adolescents, obesity is one of the risks that cause cardiovascular diseases. Obesity in adults is an important factor in the development of atherosclerosis. It is important to recognize these factors at early ages and to take protective measures. Low energy consumption and low physical activity are among the factors that increase the body mass index in children. According to the age-appropriate percentile curve, body mass index is defined as obese children over 95th percentile, overweight children between 85-95, normal weight between 5-85th percentile, and 5th percentile and lower children as underweight. Method: 816 female

students aged between 7-10 years attending primary primary schools in the Akhisar district, participated in the study. According to the age and percentile values of the students, body mass index was evaluated in 4 groups as underweight, normal, overweight and obese. All participants had body anthropometric measurements, vertical jump, long jumping, flexibility, 30m sprint coordination tests. SPSS 22 program was used for statistical analysis. Frequency distributions and percentage values are presented in statistical representations. Pearson correlation analysis was performed in the analysis of the data.

Findings and Results: In this study, 13.6% of 7 year old girls were obese, 10.2% were overweight, 65.9% were normal and 10.2% were underweight. 14.7% of 8 year old girls were obese, 12.5% were overweight, 59.7% were normal and 13% were underweight. 19.5% of 9 year old girls were obese, 13.6% were overweight, 60.7% were found to be normal and 6.2% were found to be underweight. 24.4% of 10 year old girls were obese, 14.7% were overweight, 56.4% were normal and 4.4% were underweight. Pearson correlation analysis showed that there was a significant correlation between WBI and jump, long jump, flexibility, 30-meter sprint, $p<0.01$ significance level, and BDI and coordination skill at $p<0.05$ significance level. When the results are examined, it is seen that the level of performance of VKI residual physical activity decreases. In addition, as the age increases, the incidence of obesity increases. Taking these results into consideration, it is suggested that students should be directed to sports and be careful to diet of primary school students.

Keywords: Obesity, Physical Activity, Primary School, Girl Students

SB526

Fiziksel Temas İçeren ve İçermeyen Sporlarda görülen Spor Yaralanmalarının İncelenmesi

***[1]Celil Kaçoğlu*, [2]Erdem Atalay, [3]Begümhan Turhan**

[1]Anadolu Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Antrenörlük Eğitimi Bölümü, Eskişehir
[2]Eskişehir Yunus Emre Devlet Hastanesi, Spor Hekimliği Bölümü, Eskişehir
[3]Hasan Kalyoncu Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi Ve Rehabilitasyon Bölümü, Gaziantep

***Email :** ckacoglu@anadolu.edu.tr, ,*

Amaç: Spor ve rekreasyon aktiviteleri nedenli yaralanma risklerinin en büyük belirleyicisi aktivitenin doğasıdır ve en büyük riski fiziksel temas içeren sporlar taşımaktadır. Fiziksel temas içeren sporlar ile fiziksel temas içermeyen sporlarda görülen yaralanmalar, görülme sıklıkları, nedenleri, risk faktörlerinin ortaya konması antrenör, sporcu, spor hekimleri ve spor uzmanları için sakatlığın önlenebilmesi, risk faktörleri için önlem alınabilmesi gibi önemli bilgiler sağlayacaktır. Bu çalışmanın amacı, fiziksel temas içeren sporlar ile fiziksel temas içermeyen spor branşlarında son iki yıl içinde yaşadıkları yaptıkları spor dalı ile ilgili yaralanmaların görülme sıklıklarını, oranlarını, içsel ve dışsal nedenlerini, risk faktörlerini kendi beyanları doğrultusunda belirlemektir.

Yöntem: Çalışmaya, uzman spor hekimi tarafından teşhisi konulmuş, minimum 6 ay önce spor yaralanması geçirmiş, fiziksel temas içeren sporlar yapan (basketbol, futbol, güreş, hentbol, ragbi) erkek sporcu ile fiziksel temas içermeyen sporlar yapan (atletizm, badminton, masa tenisi, yüzme, oryantiring, vücut geliştirme, kort tenisi, dans, bisiklet) 54 erkek sporcu olmak üzere 14 spor dalından toplam 130 sporcu bu çalışmaya gönüllü olarak katılmıştır. Çalışmaya katılan sporculara yaralanmalarıyla ilgili olarak yaralanmalarına konan teşhis, yaralanma bölgeleri, yaralanma geçirilen sezon dönemi, yaralanma geçirilen aktivite türü gibi sorular içeren bir form verildi. Elde edilen veriler için aritmetik ortalama, frekans ve standart sapma değerleri hesaplan hesaplandı.

Bulgular: Spor yaralanmalarının teşhise göre incelendiğinde fiziksel temas içeren sporlarda oranlar burkulma %36.84 (n:28), kırık %9.2 (n:7), ligament yaralanması %25 (n:19), çatlak %1.3 (n:1), çıkık %2.63 (n:2), kas yırtığı %2.6 (n:2), kas yırtılması %2.6 (n:2), yumuşak doku yaralanması %10.5 (n:8), menisküs dejenerasyonu %6.5 (n:5), yara/kesik %2.6 (n:2), fiziksel temas içermeyen sporlarda ise bu oranlar burkulma %27.7 (n:15), kırık %5.5 (n:3), ligament yaralanması %25.9 (n:14), çatlak%7.4 (n:4), çıkık %1.8 (n:1), kas yırtığı %3.7 (n:2), kas yırtılması %22.2 (n:12), yumuşak doku yaralanması %5.5 (n:3), menisküs dejenerasyonu %0 (n:0), yara/kesik %0 (n:0) olarak belirlenmiştir. Spor yaralanması geçirilen travma bölgeleri açısından fiziksel temas içeren sporlardaki durum ayak bileği%42.1 (n:32), diz %23.6 (n:18), kalça %2.6 (n:2), dirsek %5.2 (n:4), el bileği %1.3 (n:1), gövde %5.2 (n:4), baş/boyun %2.6 (n:2), omuz %6.5 (n:5), diğer %10.5 (n:8), fiziksel temas içeren ve içermeyen sporlardaki durum ayak bileği %29.6 (n:16), diz %20.3 (n:11), kalça %14.81 (n:8), dirsek %7.4 (n:4), el bileği %1.8 (n:1), gövde %5.5 (n:3), baş/boyun %0 (n:0), omuz %614.8 (n:8), diğer %5.5 (n:3) olarak belirlenmiştir. Spor yaralanması geçirilen aktivite açısından fiziksel temas içeren ve içermeyen sporlardaki durum Antrenman sırasında fiziksel temas içeren sporlarda oranlar antrenman esnasında %51.3 (n:39), müsabaka sırasında %46 (n:35) ve diğer koşullarda %2.6 (n:2) olarak, fiziksel temas içermeyen sporlarda ise bu oranlar antrenman sırasında %74 (n:40), müsabaka sırasında %22.2 (n:12) ve diğer koşullarda %3.7 (n:2) olarak belirlenmiştir. Spor yaralanmalarının yaşandığı sezon dönemleri açısından incelendiğinde fiziksel temas içeren sporlarda oranlar sezon içi %78.9 (n:60), sezon öncesi %18.4 (n:14) ve sezon sonrası %2.6 (n:2) olarak, fiziksel temas içermeyen sporlarda ise bu oranlar sezon içi %74 (n:40), sezon öncesi %22.2 (n:12) ve sezon sonrası %3.7 (n:2) olarak belirlenmiştir.

Sonuç: Sonuçlar doğrultusunda fiziksel temas içeren sporlarda yaralanma oranlarının fazlalığı göze çarpmaktadır. Takip çalışmaları niteliğindeki çalışmalar ile sporcularda oranları bilgisi antrenör, spor bilimciler ve spor hekimleri için bu tür yaralanmaları önleyici yaklaşımlar, çözümler geliştirilebilir.

Investigation Of Sports Injuries in Sports Physical Contact And Non-Contact Sports

Objective: The greatest determinant of the risk of injuries caused by sports and recreational activities is the nature of activity, and the greatest risk is the transport of sports involving physical contact. The incidence, frequency, causes and risk factors of injuries to physical contact with sports that do not have physical contact will provide important information such as prevention of injury for trainer, athlete, sports physician and sports specialist, precautions for risk factors. The aim of this study is to determine the incidence, rates, internal and external causes, risk factors of sports injuries they have experienced in the last two years in sport branches that do not have physical contact with sports involving physical contact in accordance with their own declarations.

Method: Athletics, athletics, badminton, table tennis (sports) who do not have physical contact with a male athlete who has been diagnosed by a specialist sports physician, has experienced sports injuries a minimum of 6 months ago and has physical contact (basketball, football, wrestling, handball, rugby) A total of 130 athletes from 14 sport branches including swimming, orienteering, body building, court tennis, dance, bicycle) participated voluntarily in this study. A form containing questions such as diagnosis, injury zones, season of injuries, type of activity being injured was given to injured athletes participating in the study. Arithmetic mean, frequency and standard deviation values were calculated for the obtained data.

Results: When sports injuries were assessed according to diagnosis, the ratios were found to be 36.84% (n:28), 9.2% (n:7), ligament injury 25% (n:19), fracture 1.3% , 2.6% (n:2), 2.6% (n:2), 2.6% (n:2), 10.5% (n:8) and 6.5% (n:5) of meniscal degeneration, (n:3), ligament injuries 25.9% (n:14), fractures 7.4% (n:2) (n:3), soft tissue injury (n:3), meniscal degeneration 0% (n:2), muscle tear : 0), wound / incision was 0% (n:0). In sports injuries with sports injuries, physical contact with the ankle was 42.1% (n:32), knee 23.6% (n:18), hip 2.6% (n:2), elbow 5.2% (n:4) (n:1), body 5.2% (n:4), head / neck 2.6% (n:2), shoulder 6.5% (n:11), hip 14.81% (n:8), elbow 7.4% (n:4), wrist 1.8% (n:1) body 5.5% (n:3), head / neck 0% (n:0), shoulder 614.8% (n:8) and other 5.5% (n:3) The proportion of sports with physical contact during training was 51.3% (n:39) during training, 46% (n:35) during competition and 2.6% (n:2) In sports without physical contact, these ratios were determined as 74% (n:40) during training, 22.2% (n:12) during competition and 3.7% (n:2) in other conditions. When the sports injuries were observed in terms of seasonal periods, the ratios were found as 78.9% (n:60), 18.4% (n:14) and 2.6% (n:2) for the season, 22.2% (n:12) before the season and 3.7% (n:2) after the season. Conclusion: In sports with physical contact in the direction of the results, the rate of injuries multiply. With the studies in the nature of follow-up studies, it is possible to develop preventive approaches and solutions for such injuries to sportsmen, trainees, sports scientists and sports physicians.

SB531

Futbol Sakatlıklarına Etki Eden Parametrelerin Prospektif Analizi

[1]Nurten Dinç, [2]Esin Ergin, [1]Çağatay Şahan, [3]Lale Cerrahoğlu, [4]Selda Bereket Yücel, [1]Niyazi Eniseler, [1]Turan Işık, [1]Hikmet Vurgun, [1]Sinan Seyhan, [1]İlker Balıkçı, [1]Mustafa Kara

[1]Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa
[2]Adnan Menderes Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Aydın
[3]Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi, Manisa
[4]Marmara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, İstanbul

Email : *nurten.dinc@hotmail.com*

Giriş ve Amaç: Literatürde dengenin, izokinetik kas kuvvetinin, esnekliğin, eklem laksitesinin sakatlık risk faktörleri olarak etkisini araştıran çalışmalar mevcuttur (Söderman ve ark., 2001; Östenberg ve Ross, 2000; Beynnon ve ark., 2001). Ancak Türkiye' de futbolda sakatlık risk faktörlerinin belirlenmesi adına erkek futbol oyuncuları ile ilgili az çalışmaya rastlanmaktadır. Bu nedenle bu çalışmada Türk futbolcularının sakatlıklarına etki ettiği düşünülen antropometrik, fiziksel, fizyolojik risk faktörlerinin prospektif olarak analizi amaçlanmıştır. Metot: Çalışmaya on sekiz yaş üzeri, 99 erkek futbol oyuncusu katılmıştır. Katılımcılar; sırasıyla 1- antropometrik ölçümler (boy, kilo, vücut kitle indeksi, vücut yağ yüzdesi), eklem laksitesi, denge, esneklik (otur uzan esneklik testi ve gövde ekstansiyon esneklik testi), patlayıcı kuvvet ve sıçrama testleri (tek ayak sıçrama, dikey sıçrama, dikdörtgen sıçrama testleri), izokinetik kuvvet testlerinde (ayak bileği eversiyon/inversiyon, diz fleksiyon/ekstansiyon) yer almışlardır. Katılımcıların sezon boyunca antrenman ve katıldıkları yada oynadıkları maç sayısı ile bu antrenman ve maçlardaki sakatlık raporları takip edilmiştir. İstatistiksel analizler Windows altında çalışan SPSS 22 istatistiksel paket programı ile yapılmıştır. İstatistiksel farklılıkların analizleri için tek yönlü ANOVA yöntemi kullanılmıştır. Bağımsız değişkenlerden gelen veriler toplanarak sakatlık risk faktörleriyle çoklu regrasyon analizi kullanılarak ilişkilendirilmiştir.

Bulgular ve Sonuçlar: Istatistiksel analiz sonuçlarına gore 300 ˚/sn've 60 ˚/sn' de sol bacakta ölçülen ve 300 ˚/sn sağ bacakta ölçülen H/Q izokinetik kuvvet ortalamalarının takımlar arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar gösterdiği ortaya çıkmıştır. fleksör/ekstansör kas grupları için 60 ˚/sn' de ölçülen izokinetik kuvvet oranlarında sağ ve sol bacaklar arasında istatistiksel olarak anlamlı ($t=2,6$, $p=0,01$) fark olduğu ortaya çıkmıştır. Futbolcuların mevkiilerine göre diktörtgen sıçrama testi sonuçlarında istatistiksel bir farklılık bulunamamıştır. Takımlar arası sağ ve sol tek ayak sıçrama testi sonuçlarında istatistiksel olarak bir faklılığa ulaşılamamıştır, $p<0,05$. Takımlar arası istatistiksel olarak farklılık Sırt Esnekliğinde çıkmıştır. Futbolcuların oynadıkları farklı mevkiilere göre 3 farklı denge değerleri karşılaştırıldığında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığa ulaşılamamıştır, $p<0,05$ Çoklu regrasyon analizi sonrasında sakatlıklara istatistiksel olarak etki eden tek değişkenin futbolcuların yaşı olduğu ortaya çıkmıştır.

Anahtar Kelimeler: Futbol, Sakatlık, İzokinetik Kuvvet, Denge, Eklem Laksitesi

Prospective Analysis Of The Parameters That Effect Soccer Injuries

Introduction and Aim: There are studies in literature that investigate the effects of isokinetic muscle strength, flexibility, and joint laxity as disability risk factors (Söderman et al., 2001, Östenberg and Ross, 2000, Beynnon et al., 2001). However, there are few studies about male soccer players in order to determine the risk factors of disability in football in Turkey. Therefore, the purpose of this study is to prospectively analyze physical, antropometric and physiological risk factors that could effect injuries of Turkish Soccer Players. Method: Ninety nine male football players, who are over 18 years old, participated in this study. The tests attended by the participants in a following order; antropometric measurements (height, weight, body mass index, percent body fat), joint laxity, balance, elasticity (the test of sit and reach and body extension flexibility test), power and jumping tests (jump with the one leg, vertical jump, square- hop jump) and izokinetics strength tests (ankle eversion/inversion, knee flexion/extension). Participants were trained throughout the season, followed by the number of matches they played and the disability reports in this training and games.SPSS 22 program was used for statistical analysis. One way ANOVA method was used for statistical difference analysis. The data from independent risk factors will be interrelated with injury reports by using multiple regression analyses. Findings and

Results: According to statistical analysis results, the mean H / Q isokinetic force measured at 300 ˚ / s and 60 ˚ / s on left leg and 300 ˚ / s on the right leg showed statistically significant differences between the teams. The isokinetic force ratios measured at 60 ˚ / s for the flexor / extensor muscle groups were statistically significant (t = 2,6, p = 0,01) between the right and left legs. There was no significant relationship between the results of square jump test according to the positions of the footballers.There was no statistical difference in the results of right and left leg jump test between teams, p<0,05. Statistically significant relationship was found between teams on dorsal stretching. Moreover, there was no significant difference in the results of three different balance according to the different positions played by the footballers,the players' p<0,05.

Results of the multiple regression showed that age is the only variable that statistically affects injury.

Keywords: Soccer, Injury, Isokinetic Strength, Balance, Joint Laxity

SB551

Futbolun Ayak Tabanı Basınç Dağılımına Etkisi

***[1]Ahmet Uzun*, [2]Latif Aydos, [2]Metin Kaya, [2]Ulunay Kanatlı, [2]Hacı Ahmet Pekel**

[1]Necmettin Erbakan Üniversitesi,Konya
[2]Gazi Üniversitesi,Ankara

***Email :** ahmetuzun@konya.edu.tr, latifaydos@gmail.com, mkaya@gazi.edu.tr, hapekel@gmail.com*

Amaç: Bu araştırmanın amacı uzun süre futbol oynamanın ayak tabanı basınç dağılımları üzerine etkisinin araştırılmasıdır. Ayak tabanı 11 temas alanı bölgesine ait zirve basınç, ortalama maksimal basınç ve zaman basınç entegrali pedobarografik parametreleri karşılaştırılarak, futbol sporunun ayak tabanındaki değişiklikler üzerine etkisi araştırılmıştır. Çalışma Planı: Bu çalışma T.C. Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Yerel Etik Kurulu'nun vermiş olduğu 074 karar nolu ilaç dışı klinik çalışmalar için etik kurul onayı ile yapılmıştır. Çalışmada ayak tabanı 11 temas alanı için zirve basınç, ortalama maksimal basınç ve basınç zaman integrali değerleri incelenmiştir. Araştırmaya Türkiye Futbol Federasyonu'nun en üst ligindeki takımlarda oynayan 15 futbolcu (22,65 ± 2,6 yaş, 174,2 ± 5,6 cm boy,71,2±4,8 kg vücut ağırlı, 23,21±1,4 kg/m² BMI) ve kontrol grubu olarak 15 erkek gönüllü (22,6 ± 1,6 yaş , 177,3 ± 5,4 cm boy,72,1±3,3 kg vücut ağırlı, 23,01±1,9 kg/m² BMI) katılmıştır. Profesyonel futbolcuların futbola başlama yaş ortalaması 9 yaş olarak tespit edilmiştir. Araştırmadaki çalışma gruplarında ayak temas alanını basınç dağılımı analizi sonuçlarını etkileyecek ayak, bel ve diz bölgesinde her hangi bir anatomik bozukluk veya rahatsızlık olmadığı belirlenmiştir. Araştırmada EMED-SF (Almanya) plantar basınç analiz sistemi kullanılmıştır. Çalışma grupları arasındaki istatistiksel olarak anlamlı farklar non-parametrik Mann Whitney U testi uygulanarak incelenmiştir.

Bulgular: Araştırma sonuçlarına göre deney ve kontrol grupları arasında sağ ve sol ayak karşılaştırmalarında zirve basınç ortalama maksimal basınç ve basınç zaman integrali sonuçlarında topuk mediali ve topuk laterali, ayrıca zirve basınç dağılımlarında sağ ayak 2.metatars başı ve sol ayak total ve 1. Metatars başında (0.01- 0.05) düzeyinde anlamlı sonuçların olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca profesyonel futbolcuların basınç değerleri hepsinde kontrol grubundan daha düşük değerlere sahip oldukları belirlenmiştir.

Çıkarım: Bulgularımızda, futbolcuların ayak tabanı ön iç bölgelerindeki basınçların hem kontrol gurubuna göre hem de kendi ayaklarının diğer bölgelerine göre daha yüksek olduğu görülmektedir. Özellikle futbolcuların kullandıkları kramponların ayak tabanını korumada yetersiz kaldıkları ve ayak tabanı basınç parametrelerinde kalıcı değişiklikleri engelleyemedikleri belirlenmiştir. Sonuç olarak, Futbolcuların Uzun süreli antrenman ve maçlarda zorlayıcı hareketlerde ayak tabanlarına aşırı yüklenmeleri sporcuların ayak tabanı basınç bölgelerinde ve değerlerinde değişime neden olduğunu göstermektedir.

Effects Of Football To Sole Pressure Distribution

Objective: The aim of this research is to investigate the effect of football on sole comparing the peak pressure, average maximal pressure and pressure–time integral pedobarographic parameters of 11 contact areas of soles of professional football players and healthy individuals. Study Plan: The present study was approved by the Local Ethics Committee of the Faculty of Medicine, T.R. Gazi University. 15 football players (22,65 ± 2,6 years, 174,2 ± 5,6 cm height, 71,2 ± 4,8 kg body weight, 23,21 ± 1,4 kg / m² BMI) who play in the Sports Betting Super League teams, the top league of the Turkish Football Federation, who has no problem on his foot and 15 male volunteers (22,6 ± 1,6 years, 177,3 ± 5,4 cm height, 72,1 ± 3,3 kg body weight, 23,01 ± 1,9 kg / m² BMI) as control group was included in the survey. Professional footballers' age of starting football was determined as 9 years old. It has been determined that there is no anatomic disorder or discomfort in the foot, waist and knee areas which will affect the results of the foot contact area analysis in the study groups. EMED-SF (Germany) plantar pressure analysis system was used in the study. Statistically significant differences between the study groups were examined using the non-parametric Mann-Whitney U test.

Findings: According to the results of the research, there was no statistically difference between the experimental and control groups in terms of physical characteristics. However, Significant results were found peak pressure, average maximal pressure and pressure–time integral at (0.01-0.05) level in the beginning and grand total of heel medial, heel lateral.

Also it has established 2. metatars of right foot and 1. metatars of left foot. Furthermore, it was determined that the values of the control group were higher than the values of the experimental group.

Conclusion: In our findings, it was found that the pressure in football players' sole front interior regions was higher than both the control group and the other regions in their own feet. It was determined that the particularly the crampons used by the football players were insufficient to protect the sole and failed to prevent permanent sole pressure parameters.

As a result, Football players' excessive pressing against their soles in forcing movements in long term exercises and matches are indicated to cause change in the sportsmen's sole pressure regions and values.

SB568

Ortaöğretim Öğrencilerinin Spor Yapma Alışkanlıklarının Belirlenmesi ve Değerlendirilmesi (Samsun Merkez İlçeleri Örneği)

***[1]M. Ceyhun Birinci*, [1]S. Ahmet Ağaoğlu, [1]Egemen Ermiş, [1]Veysel Kabak, [1]Fatma Çelik**

[1]Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Yaşar Doğu Spor Bilimleri Fakültesi, Samsun

***Email :** ceyhun.birinci@hotmail.com*

Çalışmamızın amacı Ortaöğretim Öğrencilerinin Spor Yapma Alışkanlıklarının (Samsun Merkez İlçeleri Örneği) belirlenmesi ve değerlendirilmesidir. Bu araştırmanın evrenini Samsun merkez ilçelerinde yer alan sekiz orta öğretim, sekiz liseden 13-15 yaş Aralığında 160 ve 16-18 yaş Aralığında 166 kişi oluşturmaktadır. Çalışma grubunda 165'i erkek ve 161'i kız olmak üzere toplam 326 öğrenci bulunmaktadır. Deneklere "Spor Yapma Alışkanlığı" anketi uygulanmıştır. Ayrıca anne ve babanın eğitim durumu ve mesleği ile ilgili sorularda yöneltilmiştir. Ankette ne sıklıkta, ne kadar süredir spor yapıldığı ile ilgili; spor yapmasını nelerin etkilediği ile ilgili; nerede spor yaptığı, spor yaparken kendini nasıl hissettiği ile ilgili; spor yapmasını engelleyen nedenler ile ilgili sorular bulunmaktadır. Anketteki veriler SPSS programı kullanılarak; T-Testi, Pearson Korelasyon ve ANOVA yöntemleri ile istatistiksel olarak analiz edilmiştir. Bu çalışmada spor yapma sıklığının yaş ile ilişkisi yoktur. Ancak spor yapma sıklığının cinsiyet, okul takımında yer alma ($p<0.05$), spor yaparken ne hissedildiği ($p<0.01$) ve spor yapma süresi ($p<0.01$) ile istatistiksel açıdan anlamlı düzeyde ilişkilidir. Öğrencilerin %30,37'si arada bir, %20, 95'i haftada 2-3 defa, %15,34'ü haftada 4-5 defa, %12,58'i haftada bir defa, %10,43'ü her gün spor yaparken %10,43'ü hiç spor yapmamaktadır. Erkek öğrencilerde kendilerini daha iyi hissettikleri için spor yapma oranı (%20,86) kız öğrencilere göre (%14,11) daha yüksektir. Kız öğrencilerde kilo vermek için spor yapma oranı (%13,50) erkeklere kıyasla (%6,13) daha fazladır. Bu çalışmada okul takımlarında yer almanın cinsiyetle ilişkili olduğu ($p<0.05$) görülmüştür. Öğrencilerin toplamda %44,48'i okul takımında yer almış ve bunların büyük çoğunluğunu erkek öğrenciler oluşturmuştur (%26,38). Öğrencilerin çoğunluğunun açık havada spor yapmayı tercih ettiği görülmüştür (%42,64). Öğrencilerin %29'u yaşadıkları semtlerdeki spor alanlarının yeterli olduğunu söylemiştir. Sonuç olarak, kızlarında okul takımlarında yer almaları teşvik edilmelidir. Mahalle ve semtlerde spor yapmaya elverişli alanların arttırılması ve bunun yanında bu alanların kullanılması için gerekli organizasyonların sağlanması gerekmektedir.

Anahtar Sözcükler: Spor yapma alışkanlığı

Determine and Evaluate the Sports Habits of Secondary and High School Students (Samsun Province)

The aim of our study is to determine and evaluate the sports habits of secondary and high school students (Samsun Province). The universe of this research consists of a total of 160 13-15 year-old students and 166 16-18 year-old students from 8 secondary schools and 8 high schools in the central districts of Samsun. There were 326 students in the study group, 165 males and 161 females. Subjects were given the "Sporting habits" questionnaire. There were also questions about the educational status and professions of the parents. The questionnaire includes questions such as how frequently and how long students do sport, what motivates them to do sports, where students do sports, how they feel while doing sports and about the reasons that prevent doing sports. Data were statistically analyzed by using the SPSS program; T-Test, Pearson Correlation and ANOVA methods. The frequency of doing sport was not found to be associated with age. However, the frequency of doing sport was found to be statistically significantly associated with gender, being in the school team ($p<0.05$), what students felt while doing sports ($p<0.01$) and how long they did sports ($p<0.01$). 30,37% of the students did sports occasionally, 20, 95% did 2-3 times a week, 15,34% did 4-5 times a week, 12,58% did once a week, 10,43% did sports every day and 10,43% never did sports. The rate of doing sport because they felt better was higher in male students (20,86%) when compared with female students (14,11%). The rate of females doing sports to lose weight (13,50%) was higher when compared with the males (6,13%). The results of the study showed that being in the school team was associated with gender ($p<0.05$). 44,48% of total students were in the school team and the majority of them were male students (26,38%). It is found that majority of the students prefer doing sports in outdoor areas (%42,64) . Students (29%) said that the sports areas in their neighborhoods were adequate. As a conclusion, it can be said that female students should be encouraged to participate in school teams. Sports facilities must be increased in living areas and necessary organizations must be done to use these areas.

Keywords: Sports habit

SB569

Yaşlı Bireylerde Fiziksel Aktivite Düzeyinin Yaşam Kalitesi Üzerine Etkisinin İncelenmesi

[2]Mehmet Sarıkaya, [1]Metin Polat, [3]Gönül Şeyda Seydel

[1]Erciyes Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu, Kayseri
[2]Erciyes Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Kayseri
[3]Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi Zübeyde Hanım Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksek Okulu, Niğde

Email : *polat.metin@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Yaşlandıkça ortaya çıkan fiziksel ve fizyolojik fonksiyon kayıpları, yaşam kalitesinde azalmaya neden olmaktadır. Sağlıklı yaşlanma sürecinde düzenli ve orta şiddette yapılan fiziksel aktivitenin ileri yaşlarda yaşanan fonksiyonel kayıpları azalttığı bilinmekle birlikte, bu süreçte fiziksel aktivite seviyesinin yaşam kalitesi üzerinde ne derecede etkili olduğu merak edilmektedir. Bu nedenle bu çalışmada yaşlı bireylerin fiziksel aktivite düzeylerinin, yaşam kaliteleri üzerine olan etkilerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Araştırmaya Kayseri ve çevresinde yaşayan yaş ortalaması 69,01±2,10 yıl olan 88 kadın, ve yaş ortalaması 70,73±3,69yıl olan 118 erkek olmak üzere toplam 206 yaşlı gönüllü katıldı. Çalışmaya katılan gönüllülerin boy uzunluğu, vücut ağırlığı, vücut kitle indeksi değerleri ölçüldükten sonra, yaşam kalitesi değerleri SF 36 yaşam kalitesi ölçeği ile, fiziksel aktivite düzeyleri ise üç eksenli ölçüm yapan akselerometre(StayHealty RT6, USA) cihazı ile belirlendi. Bulgular: Kadın gönüllülerin hem akselerometre toplam kalori hem de akselerometre aktivite kalori değerleri ile yaşam kalitesi alt indekslerinden fiziksel fonksiyon arasında($p<0.01$) anlamlı bir ilişki, ayrıca akselerometre aktivite kalori değerleri ile sosyal işlevsellik değerleri arasında anlamlı bir ilişki tespit edilmiştir($p<0,05$). Erkek gönüllülerde ise hem akselerometre toplam kalori hem de akselerometre aktivite kalori değerleri ile fiziksel rol güçlüğü($p<0.01$), enerji/vitalite/canlılık($p<0.01$), ruhsal sağlık($p<0.01$), sosyal işlevsellik($p<0.01$), ağrı ($p<0.01$), genel sağlık algısı($p<0.01$) değerleri arasında, ayrıca akselerometre aktivite kalori ve emosyonel rol güçlüğü arasında ($p<0.05$) anlamlı bir ilişki tespit edilmiştir. Sonuç: Sonuç olarak, yaşlı bireylerde fiziksel aktivite değerleri arttıkça yaşam kalitesi değerlerinin de arttığı tespit edilmiştir. Daha sağlıklı ve daha verimli bir yaşlılık dönemi geçirilmesi açısından, bireylerin gençlik dönemlerinde düzenli olarak egzersiz yapma bilinci ve alışkanlıklarını kazanarak yüksek fiziksel aktivite değerlerine sahip olmaları, ve bu seviyeyi yaşlılık dönemlerine de taşıyarak sağlıklı yaşlanma sürecine katkı sağlamalarının gerekliliği anlaşılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Yaşlı Bireyler, Fiziksel Aktivite, Yaşam Kalitesi

Investigation of the Effect of the Level of Physical Activity on the Quality of Life in Elderly Individuals

Aim: The loss of physical and physiological functions that occur as a result of aging leads to a decrease in the quality of life. In the healthy aging process, although it is known that regular and moderate physical activity reduces the functional losses experienced with increasing age, there is speculation as to how effective the level of physical activity is in this process on quality of life. Therefore, the aim of this study was to investigate the effects of physical activity levels on the quality of life for elderly individuals. Method: A total of 206 elderly volunteers participated in the study,of whom 88 were female and aged 69.01±2.10years,and 118 were male and aged 70.73±3.69years.After determining the height,body weight,and body mass index values were measured,quality of life was determined using the SF-36 quality of life scale and their physical activity levels were established using an accelerometer(StayHealty RT6,USA),which makes three axis measurements.

Findings: In the female volunteers there was a significant relationship between the physical functioning subscale of quality of life and both the accelerometer total calorie and accelerometer activity calorie values($p<0.01$).There was also a significant relationship between the accelerometer activity calorie and social role functioning values($p<0,05$).In the male volunteers,there was a significant relationship between both the accelerometer total calorie and accelerometer activity calorie values and physical role functioning($p<0.01$),vitality($p<0.01$),mental health ($p<0.01$),social role functioning($p<0.01$),bodily pain($p<0.01$)and general health perceptions ($p<0.01$)values.In addition, there was a significant relationship between accelerometer activity calorie and emotional role functioning values($p<0.05$) in the male volunteers.

Result: As a result,for elderly individuals it has been established that as physical activity values increase,the quality of life values also increase.It is also accepted that individuals should have high physical activity values by gaining awareness and a regular exercising routine during their youth and this should continue in order for them to have healthier and more productive advanced years.

Keywords: Elderly Individuals,Physical Activity,Quality of Life

DİĞER / OTHER

SB478

Üniversite Öğrencilerinde Fiziksel Aktivite Kapasiteleri İle Uyku Kalitesi Ve Duygu Durumunun İlişkisi

[1]Özden Özkal, [1]Ayla Fil Balkan , [2]Betül Akyol, [3]Aylin Köse, [4]Yavuz Yakut

[1]Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Fizyoterapi Ve Rehabilitasyon Bölümü, Ankara
[2]İnönü Üniversitesi Spor Bilimleri Bölümü, Malatya
[3]Ankara
[4]Hasan Kalyancu Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Gaziantep

Email : *ozdenozkal@gmail.com, aylafil@gmail.com, betul.akyol@inonu.edu.tr, ayli.kose@gmail.com, yavuz.yakut@hku.edu.tr*

Giriş: Fiziksel olarak aktif olmanın genel sağlık üzerine etkileri bilinmektedir. Gençlerde fiziksel aktivite seviyesine göre günlük atılan adım sayısı, yaşam kalitesi, uyku ve duygu durumunu inceleyen bir çalışma bulunmamaktadır.

Amaç: Çalışmamızın amacı üniversite öğrencilerinin fiziksel aktivite seviyelerine göre günlük atılan adım sayısı, yaşam kalitesi, uyku ve duygu durumlarını incelemektir.

Metot: Çalışmaya Hacettepe Üniversitesi'nde okuyan, yaş ortalaması 21.43±1.66 yıl olan 125 öğrenci dâhil edilmiştir. Katılımcıların fiziksel aktivite seviyesi Uluslar Arası Fiziksel Aktivite Ölçeği-kısa form (UFAÖ), günlük atılan adım sayısı pedometre, yaşam kalitesi SF36, uyku düzeyi Pittsburgh Uyku Kalitesi İndeksi (PUKİ) ve duygu durumu Beck Depresyon Envanteri (BDE) ile değerlendirilmiştir. Bireylerin adım sayıları ve yaptıkları egzersizler bir egzersiz günlüğüne bir hafta boyunca kaydedilmiştir. UFAÖ sonuçlarına göre bireyler iki gruba ayrılmıştır (>3000 MET Grup 1, ≤3000 MET: Grup 2) ve gruplar adım sayısı SF36, PUKİ ve BDE değerleri bakımından incelenmiştir. Veriler IBM SPSS Statistics 22.0 paket programı ile değerlendirilmiş ve anlamlılık düzeyi $p<0.05$ olarak alınmıştır. Grupların adım sayıları, SF36, PUKİ ve BDE değerleri Mann Whitney-U testi ile karşılaştırılmıştır.

Bulgular: Üniversite öğrencilerinin fiziksel aktivite düzeylerini artıran en önemli aktivitenin yürüyüş olduğu görülmüştür. PUKİ ve BDE değerleri bakımından grupların benzer olduğu, SF36 ölçeğinin genel sağlık alanı puanı (Grup1: 66.25±17.29 ve Grup 2:82.44±22.47) ve atılan adım sayısı bakımından (sırayla Grup 1:7926.37±2418.51 ve Grup 2:10263.20±1919.99) Grup 2'nin verilerinin daha yüksek olduğu belirlenmiştir ($p<0.005$).

Sonuç ve Tartışma: Fiziksel aktivite seviyesi yüksek olan gençlerde genel sağlık algısının ve gün içinde aktif olmayı gösteren adım sayısının daha fazla olduğu bulunmuştur. Özellikle aktif grupta obezite için sınır sayılan 10000 adımın üzerinde adım atıldığı belirlenmiştir. Çalışmamızda üniversite öğrencilerinde duygu durumu, yaşam kalitesi ve uyku düzeni ile fiziksel olarak aktif olma arasında bir ilişki olmadığını göstermektedir. Bu durum üniversite öğrencilerinde bu parametrelerin fiziksel aktivite seviyesi dışında başka parametrelerden etkilendiğini düşündürmüştür. Ancak çalışmamızda aldığımız sonuçlar gençlerde sağlık algısının geliştirilmesinde fiziksel aktivite düzeyinin artırılmasının katkı sağlayacağı göstermektedir. Yine benzer olarak bu bireylerde artmış fiziksel aktivite seviyesinin gün içinde atılan adım sayısıyla ilişkili olduğu göz önüne alındığında uzun vadede fiziksel aktivite seviyesi 3000 MET'in üzerinde olan bireylerin obezite riskinin azalacağı öngörülmektedir.

Kaynaklar

1. Saglam M, Arikan H, Savci S, Inal-Ince D, Bosnak-Guclu M, Karabulut E, Tokgozoglu L. International physical activity questionnaire: reliability and validity of the Turkish version. Percept Mot Skills. 2010 Aug;111(1):278-84.
2. Tudor-Locke C1, Craig CL, Brown WJ, Clemes SA, De Cocker K, Giles-Corti B, Hatano Y, Inoue S, How many steps/day are enough? For adults. Int J Behav Nutr Phys Act. 2011 Jul 28;8:79.

Relation between Physical Activity Capacity, Sleep Quality and Emotional State in University Students

Introduction: The effects of being physically active on general health are known. There is no study that examines the number of daily steps taken, quality of life, sleep and mood according to the level of physical activity in young people.

Objective: To examine the number of daily steps taken, quality of life, sleep and emotional states according to physical activity levels in university students.

Methods: 125 students (mean age of 21.43 ± 1.66 years) from Hacettepe University were included in the study. Physical activity capacity of the participants were assessed by the International Physical Activity Questionnaire-Short Form (IPAQ), steps number the pedometer, the quality of life SF36, sleep patterns Pittsburgh Sleep Quality Index (PSQI), and emotional state Beck Depression Inventory (BDI). Individuals were recorded in a workout diary that tracks their step counts and exercises during one week. The students were divided into two groups according to the IPAQ (> 3000 MET Group 1, ≤3000 MET: Group 2) and the groups were examined in terms of the number of steps, PSQI and BDI values. The data were evaluated using IBM SPSS Statistics 22.0 package software, and the level of significance was taken as $p< 0.05$. The step counts, SF36, PUKI and BDE values of the groups were compared with the Mann Whitney-U test.

Results: It is seen that the most important activity which increases the physical activity levels of university students is walking ($P <0.05$). It was seen that the groups were similar with regard to PUKI and BDI values. The data of group 2 were higher than control group in terms of general health score of the SF36 scale (Group 1: 66.25 ± 17.29 and Group 2: 82.44 ± 22.47) and the number of steps taken (Group 1: 7926.37 ± 2418.51 and Group 2: 10263.20 ± 1919.99, respectively) ($p <0.005$).

Discussion and Conclusion: It was found that the general health perception and the number of steps indicating being active was found to be higher in young people with a high level of physical activity. It has been determined that over 10000 steps have been taken as the limit for obesity especially in the active group. In our study, there is no relationship between emotional state, quality of life, and sleeping physically active in university students. This suggests that in university students these parameters are influenced by other parameters than physical activity level. However, the results of our study show that increasing the level of physical activity contributes the development of health perception in young people. Similarly, considering the level of increased physical activity in these individuals is related to the number of steps, it is anticipated that obesity risk will decrease in individuals with a physical activity level of over 3000 MET.

References

1. Saglam M, Arikan H, Savci S, Inal-Ince D, Bosnak-Guclu M, Karabulut E, Tokgozoglu L. International physical activity questionnaire: reliability and validity of the Turkish version. Percept Mot Skills. 2010 Aug;111(1):278-84.
2. Tudor-Locke C1, Craig CL, Brown WJ, Clemes SA, De Cocker K, Giles-Corti B, Hatano Y, Inoue S, How many steps/day are enough? For adults. Int J Behav Nutr Phys Act. 2011 Jul 28;8:79.

POSTER BİLDİRİ ÖZETLERİ
POSTER PRESENTATION ABSTRACTS

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ÖĞRETİMİ
/
PHYSICAL EDUCATION AND SPORTS TEACHING

PB43

İlköğretim Öğrencilerinin Beden Eğitimi ve Spor Dersine Yönelik Tutumları

[2]Samet Demir, [3]Sevim Güllü, [1]Şeniz Parlakkılıç

[1]Gebze Teknik Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Bölümü, Gebze
[2]Antrenör, Istanbul
[3]İstanbul Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Spor Yöneticiliği Bölümü, İstanbul

Email : *sametdemirr55@gmail.com, sevim.gullu@istanbul.edu.tr, senizparlakkilic@gmail.com*

Bu araştırmanın amacı ilköğretim öğrencilerinin beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumlarının araştırılmasıdır. Çalışma grubunu İstanbul Avcılar Abdullah Uztürk İlköğretim Okulu'n da öğrenim gören 184 öğrenci oluşturmaktadır. Katılımcılara demografik bilgiler sorulmuş, ayrıca "derse karşı ilgi", "öğretmene karşı tutum" ve "ders saati" olmak üzere 3 alt boyuttan oluşan"Beden Eğitimi Dersine İlişkin Tutum Ölçeği" (Kır, 2012) uygulanmıştır. Katılımcıların kişisel bilgilerinin dağılımlarının belirlenmesi için yüzde ve frekans yöntemleri yapılmış, ayrıca Kolmogorov-Smirnov normallik testi uygulanmıştır. Verilerin non-parametrik test koşullarına uygun olduğunun (p<0,05) anlaşılmasından sonra anlamlı farklılıkların belirlenmesi için iki faktörlü değişkenler için Mann Whitney U Testi yapılmıştır. Ayrıca ölçek ve alt boyutlarının Cronbach Alpha değeri tekrar hesaplanmıştır. Katılımcıların % 45,7' si 5. sınıf, % 54,3' ü 8. Sınıftır; % 69' u kız, % 31' i erkek öğrencidir. Kız ve erkek öğrencilerinin tüm alt boyut ortalamaları arasında istatistiksel olarak p<0,05 manidarlık düzeyinde anlamlı farklılıklar bulunmuştur. Ders saati (z=-2,060; p<0.05) ve derse ilgi (z=-3,808; p<0.05) alt boyututlarında kız öğrenciler, öğretmene karşı tutum (z=-5,198; p<0.05) alt boyutunda ise erkek öğrenciler istatistiksel olarak anlamlı ortalamalar elde etmişlerdir. 8.sınıf öğrencileri 5.sınıf öğrencilerine kıyasla, beden eğitimi ve tutum ölçeğinde (z=-4,392; p<0.05) ve öğretmene karşı tutum (z=-2,076; p<0.05) ile derse ilgi (z=-2,835; p<0.05) alt boyutlarında daha yüksek ortalamalara sahiptirler. Bulgulardan elde edilen sonuçlara göre; 8. Sınıf öğrencilerinin beden eğitimi dersleri ile ilgili farkındalıkları daha yüksektir. Kız öğrencilerin ders saati ve derse ilgi alt boyutlarında katılımlarının erkek öğrencilere kıyasla daha yüksek çıkması ise, kız öğrencilerin beden eğitimi dersini daha çok sevdikleri şeklinde yorumlanabilir. Sosyalleşme alanları erkek öğrencilere göre kısıtlı olan kız öğrencilerin, beden eğitimi dersinde daha çok vakit geçirmek istedikleri sonucuna ulaşılması beklenen bir sonuçtur. Erkek öğrencilerin öğretmene karşı tutum alt boyutunda kız öğrencilere göre daha yüksek ortalamalara sahip olması ise benzer şekilde yorumlanabilir. Erkek öğrenciler daha fazla sosyalleşme imkanına sahip oldukları için beden eğitimi derslerini kız öğrencilere kıyasla daha yetersiz bulmaktadırlar. **Anahtar Kelimeler:** Beden Eğitimi ve Spor Dersi, Tutum, İlköğretim Öğrencileri

Attitudes Of Elementary School Students Towards Physical Education and Sports Lesson

The purpose of this study was to investigate elementary school students' attitudes towards Physical Education and Sports class. The sample of the study consists of 184 students who are studying at Istanbul Avcılar Abdullah Uztürk Elementary School. Participants were asked about demographic information. Also, "interest class", "attitude toward teacher" and "class hours" including 3 sub-dimensions of "Attitude Scale for Physical Education " (Kır, 2012) has been applied. For evaluation of the obtained data; and percent (%) and frequency (F) methods were used. Kolmogorov Smirnov normality test was applied Mann Whitney U Testi test was performed after the data were found to be suitable for non parametric test conditions (p<0,05). Furthermore, sub-dimensions of the scale and the cronbach's alpha value is recalculated. Participations were 69% of whom are ''female'' and 31% of whom are ''male'' . 45.7% in the 5th grade and 54.3% in the 8th grade . According to the results of the analysis for the gender variable there is significant difference in all sub-dimensions (p<0,05) . Class hours (z=-2,060; p<0.05) and interest in the class (z=-3,808; p<0.05) subscale for female students, attitude toward teachers (z=-5,198; p<0.05) subscale were statistically significant in male students averages are obtained. According to "Attitude Scale for Physical Education " 8th grade students were more interested in the class (z = -2,835, p <0.05) than the 5th grade students in (z = -4,392; p < 0.05). The finding results; 8th grade students are more aware of physical education classes. Female students' participation in the class hours and lessons of interest subscale is higher than that of male students, it can be interpreted that girls are more interested in physical education class. Female students' socialization areas are restricted. The conclusion that female students want to spend more time in physical education classes, which is expected to be a result. It can be interpreted similarly that male students have a higher average in the attitude toward teaching subscale than female students. Male students have more socialization opportunities than female students therefore they have inadequate physical education classes. **Keywords**: Physical Education and Sports class, Attitude, Elementary Students

PB49

Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümü Öğrencilerinin İletişim Becerilerinin İncelenmesi

[2]Halit Egesoy, [1]Gülen Vural, [2]Suzan Yıldız

[1]Adnan Menderes Üniversitesi BESYO, Manisa
[2]Pamukkale Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Denizli

Email : *hegesoy1@hotmail.com, glnvural@gmail.com, suzanyıldız@hotmail.com*

Amaç : Bu araştırmanın amacı; Üniversitede eğitim gören ve öğretmen olacak öğrencilerin sınıf düzeyleri ve cinsiyetleri arasında iletişim becerileri bakımından bir farklılık olup olmadığını incelemektir

Yöntem: Araştırmanın örneklemini, Pamukkale Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği bölümü 1 ve 4. Sınıflarda öğrenim gören 30'ar öğrencinin katılımıyla toplam 60 öğrenci oluşturmaktadır. Çalışmaya katılan deneklerin 32'i erkek,28 ise kadındır. Araştırmada İletişim Becerileri Değerlendirme Ölçeği (İBDÖ) kullanılmıştır. İletişim Becerilerini Değerlendirme Ölçeği (İBDÖ); Bireylerin iletişim becerilerini nasıl değerlendirdiklerini anlamak amacıyla Korkut tarafından geliştirilmiş "her zaman" dan "hiçbir zaman" a kadar derecelendirilmiş, 5'li likert tipi bir ölçektir. Ölçek toplam 25 sorudan oluşmakta olup elde edilebilecek en yüksek puan 100, en düşük puan ise 0 dır. Tersine maddelerin olmadığı ölçekte puanın fazla oluşu bireylerin iletişim becerilerini olumlu yönde değerlendirdiklerini yansıtmaktadır. Ölçeğin geçerlilik ve güvenilirlik çalışmaları aynı kişi tarafından yapılmış ve alfa iç tutarlılık katsayısı 0.80 olarak bulunmuştur. Elde edilen verilerin analizinde tamamlayıcı istatistikilerin yanı sıra grupların normal dağılımları dikkate alınarak değişkenler bakımından anlamlı farklılık gösterip göstermediğini test etmek amacıyla 'Bağımsız gruplarda t- testi' kullanılmıştır. İstatistikî analizlerde anlamlılık düzeyi $p<0.05$ olarak seçilmiştir.

Bulgular: Öğretmen adaylarının iletişim becerisi algıları sınıf düzeylerine göre bakıldığında yapılan t testi sonucuna göre ($t=0,32$) 1. sınıf ile 4. sınıf arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır. Öğrencilerin cinsiyetlerine göre iletişim becerilerine ilişkin t testi sonucu $t=0,37$ olup $p>0.05$ önem düzeyinde anlamsız bulunmuştur. Bu bulgu öğrencilerin cinsiyetlerine göre iletişim becerileri arasında fark olmadığını göstermektedir.

Sonuç: Günümüz çağdaş eğitim anlayışında, bireylerin ve toplumların gelişmesinde etkili iletişim becerilerine büyük ihtiyaç duyulmaktadır. Uygulanacak iletişim becerileri eğitim programları ile insan ilişkilerinin ağırlıklı olduğu mesleklerde çalışan meslek sahiplerine iletişim becerileri eğitimlerinin verilmesinde yaşamı kolaylaştırması açısından büyük bir yarar vardır . İnsan ilişkilerinin ağırlıklı olduğu mesleklerin başında öğretmenlik gelmektedir. Öğretmenin mesleğinde başarılı olması etkili konuşma becerisinin gelişmiş olmasıyla yakından ilgilidir. Özellikle Beden eğitimi ve Spor öğretmenliği bölümü öğrencilerinin alanları gereği bireylerle ve halkla yakın iletişim içerisinde olmaları gerektiğinden etkili iletişim becerileri ile ilgili dersleri almaları faydalı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: İletişim becerileri, cinsiyet, sınıf düzeyi

Investigation Of The Communication Skills Of Physical Education and Sport Teacher Students

Purpose The purpose of this research; is to examine whether there is a difference in communication skills between the class levels and the sexes of the students who are studying and teaching in universities

Method The sample of the research consists of 60 students with the participation of 30 students who are studying in the 1st and 4th grades of Physical Education and Sports Teaching Department of Pamukkale University Sports Sciences Faculty. 32 of the subjects participating in the study were male, and 28 were females. Communication Skills Assessment Scale (IBRS) was used in the study. Communication Skills Assessment Scale (IMDS); is a 5-point likert-type measure, graded from "always" to "never" developed by Korkut in order to understand how individuals evaluate communication skills. The scale consists of a total of 25 questions. The highest score is 100 and the lowest score is 0. The higher score on the scale without the materials reflects the positive evaluation of the communication skills of the individuals. The validity and reliability studies of the scale were performed by the same person and the alpha internal consistency coefficient was found to be 0.80. In the analysis of the obtained data, 't-test in independent groups' was used in order to test whether there is a significant difference in terms of variables by taking into account complementary statistics as well as normal distributions of the groups. Significance level was chosen as $p <0.05$ in statistical analyzes.

Results There was no significant difference between 1st and 4th grade according to t test result (t = 0.32) when teacher candidates' communication skills perceptions were examined according to their grade levels. The t test result of the communication skills according to the gender of the students was found to be insignificant at p> 0.05 significance level t = 0,37. This finding suggests that there is no difference in communication skills according to the sex of the students.

Conclusion In today's contemporary education understanding, there is a great need for effective communication skills in the development of individuals and societies. Communication skills to be implemented are of great benefit in facilitating life in the provision of communication skills training to professional owners who work in vocational training programs and human relationships. Teachers are at the forefront of professions where human relations are predominant. The success of the teacher in his profession is closely related to the development of effective speaking skills. Particularly in the Department of Physical Education and Sport Teachers, it is beneficial for the students to take courses related to effective communication skills as they need to be in close communication with the individuals and the public due to their fields.

Keywords: Communication skills, gender, class level

PB87

Hacettepe Üniversitesi Beytepe Kampüsü'nde Öğrenim Gören Ve Seçmeli Beden Eğitimi Ve Spor Dersine Katılan Erkek Öğrencilerin Spora Katılım Güdülerinin İncelenmesi

***[1]Hande Yazıcıoğlu*, [2]Ender Eyuboğlu**

[1]Bartın Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü/Bartın
[2]Bartın Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı /Bartın

***Email :** handeeyazicioglu@gmail.com, endereyuboglu@hotmail.com*

Bu çalışmanın amacı Hacettepe Üniversitesi Beytepe Kampüsünde öğrenim gören ve seçmeli beden eğitimi ve spor dersine katılan erkek öğrencilerin spora katılım güdülerini ve katıldıkları spor dallarına göre güdülenme puanları arasında fark olup olmadığını belirlemektir. Çalışmaya 8 spor dalında toplam 187 erkek öğrenci katılmıştır. Araştırmada "Spora Katılım Güdüsü Ölçeği" kullanılmıştır. Veriler araştırmacı tarafından araştırma grubuna gereken ön bilgiler verilerek araştırmacı tarafından uygulanmıştır. Elde edilen verilerin, spora katılım güdülenmesinde spor dalları farklılığı hesaplamak için, Çok Yönlü Varyans Analizi (MANOVA) kullanılmıştır. Analizler sırasında SPSS 10.0 Paket Programı kullanılmıştır. Çalışma sonucunda futbol, basketbol, voleybol, hentbol, tenis, masa tenisi, halk oyunu ve atletizm spor dallarında Hacettepe Üniversitesinde seçmeli ders alan erkek öğrencilerin; başarı/statü, fiziksel uygunluk/enerji harcama, eğlence, arkadaşlık, yarışma, hareket/aktif olma beceri gelişimi ve takım üyeliği/ruhu alt boyutlarına ilişkin güdülenme puanları ile spor dalları arasında anlamlı bir fark bulunamamıştır ($p>0.05$). Ülkemizde bireyi spora yönlendiren nedenleri belirleyip; bireylerin spor yapmaları, spora devam etmeleri ve ileride bunu bir yaşam biçimine dönüştürmelerini sağlayabilir. Bu çalışma ve benzer çalışmalardan elde edilecek sonuçlar bu doğrultuda beden eğitimi ve spor öğretmenlerini, antrenör ve aileleri bilgilendirme konusunda oldukça faydalı olacaktır. Anahtar kelimeler: güdülenme, eğitimde güdülenme, öğrenme algısı, spora katılımda güdülenme.

The Research Of The Participation Motivation For The Sports Activities Of Male Students Who Are Studying At Hacettepe University Beytepe Campus And Attending Optional Physical Education Lesson

The aim of this study is to determine whether there is a difference between the motives of male students participating in elective physical education and sports lessons at the Hacettepe University Beytepe Campus and their motivation to participate in sports according to the sports branches they attended. A total of 187 male students participated in the study. The "Sport Participation Motivation Scale" was used in the study. The data were applied by the researcher by giving the necessary information to the research group. Multivariate Analysis of Variance (MANOVA) was used to compute the difference of the sport branches in the spore participation motivation of the obtained data. SPSS 10.0 Packet Program was used during analysis. As a result of the study, male students who take elective courses at Hacettepe University in football, basketball, volleyball, handball, tennis, table tennis, folk dancing and athletics sports branches; ($P> 0.05$), there was no significant difference between sport branches in terms of achievement / status, physical fitness / energy expenditure, entertainment, friendship, competition, motivation / active skill development and team member / spirit subscales. In our country the individual determines the reasons leading to the spore; Individuals can make sport, continue the spore, and transform it into a lifestyle in the future. The results of this study and similar studies will be very helpful in informing physical education and sports teachers, coaches and parents in this direction. Key words: motivation, motivation in education, learning perception, spore motivation in participation.

PB179

Yaz Spor Okulu Sporcularının Antrenörlerine İlişkin Metaforları

***[1]Bülent Güler*, [2]Şebnem Şarvan Cengiz**

[1]G.H.S.İ.M Ankara
[2]Manisa Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi,Manisa

***Email :** btbguler@hotmail.com, csebnem@gmail.com*

Bu araştırma yaz spor okulu sporcularının antrenör kavramını nasıl algıladıklarına ilişkin metaforların araştırılması amacıyla yapılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu 2016 yüz döneminde Ankara Gençlik Hizmetleri ve Spor İl Müdürlüğü kapsamında açılan yaz spor okullarına katılan ve 18 farklı branşta eğitim gören 706 sporcu oluşturmuştur. Araştırmaya 34 atletizm, 72 basketbol, 48 Badminton, 26 boks, 43 cimnastik, 2 dart, 95 futbol, 27 güreş, 30 halter, 23 hentbol, 10 hokey, 17 karate, 23 masa tenisi, 8 modern pentatlon, 6 taekwondo, 28 tenis,49 voleybol ve 165 yüzme branşından katılmıştır. Araştırmanın verileri tüm anket formlarında bulunan 9 soruluk sosyo-demografik soru ve tüm formlarda bulunan "antrenörüm ……. gibidir, çünkü ……." ifadesi yardımıyla toplanmıştır. Araştırma verisi incelendiğinde öğrencilerin "antrenör" kavramına ilişkin 132 metafor ürettikleri görülmüştür. Öğrencilerin antrenör kavramına yönelik en çok ürettikleri metaforlar %11,8'i baba, %10,6'sı arkadaş, %9,6'sı abi, %6,9'sı abla şeklindedir. Öğrencilerin antrenör kavramına yönelik ürettikleri metaforlar ortak özelliklerine göre 13 farklı kategoride sınıflandırılmıştır. Elde edilen sonuçlara göre öğrencilerin en çok ürettikleri metaforlar "Bilgi kaynağı ve aktarıcısı olarak antrenör", "Dinlendirici-iyileştirici biri olarak antrenör", "Koruyucu, kollayıcı ve yardımsever biri olarak antrenör" ve "Saf ve temiz biri olarak antrenör" kategorisinde toplanmıştır. Bu kategorilere ait metaforların açıklamaları incelendiğinde, öğrencilerin antrenörlerini aileden biri olarak gördüklerini, antrenörlerinin onları anne ve baba gibi koruyacağını, onlara saf ve temiz duygularla yaklaşacağını betimledikleri görülmüştür. Antrenörlerin gösterdiği bu davranış şeklinin öğrencilerde iyilik, sevgi ve başarı gibi sonuçları arttıracağı düşünülmektedir. Halter ve güreş gibi güç gerektiren branşlardaki çocuklar antrenör kavramını genellikle uzaklaştırıcı- korkutucu olarak betimlemişlerdir. Anahtar Kelimeler: Antrenör, Spor, Sporcu, Metafor.

Metaphors of Relevant to Coaches of Summer Sports School Athletes

This research was undertaken to investigate the metaphors of how athletes in the summer sports school perceived the concept of a coach. During the study period of the study group, 706 athletes participated in the open summer sports schools in 18 different branches of Ankara Youth Services and Sport Provincial Directorate and Trained. Athletics for 34, 72 basketball, 48 for badminton, 26 for soccer, 43 for gymnastics, 2 for dart, 95 for football, 27 for wrestling, 30 for weightlifting, 23 for handball, 10 for hockey, 17 for karate, 23 for table tennis , 8 modern pentathlon, 6 taekwondo ,28 tennis,49 volleyball and 165 participated in the swimming branch . The data of the study were collected from all the questionnaire forms with the help of the socio-demographic questionnaire of 9 questions and the expression "My coach ....., because ....." in all forms. When the research data were examined, it was seen that the students produced 132 metaphors regarding the concept of "coach". 11,8% are father, 10,6% are friends, 9,6% are brother and 6,9% are sisters. What the students produced for the concept of coach. It is classified in 13 different categories according to its common characteristics. It is said that when the explanations of these metaphors are examined, it is seen that the trainees of the students see their trainers as one of the family, and that their coaches are in the form of a "coach as information and transporter", "a coach as a restorer- They seem to protect them like parents and they will approach them with pure and clean emotions.The appearance of the coaches is thought that this behavior will make the students act like goodness, love and success.Practicing power like weightlifting and wrestling The children in the branches define the concept of coach as normal repelling-frightening.

Keywords: Coach, Sport, Athlete, Metaphor.

PB225

Fiziksel Okuryazarlığın Beden Eğitimi Ve Rekreasyon Açısından Önemi

***[1]Umut Davut Başoğlu*, [1]Umut Davut Başoğlu**

[1]Nişantaşı Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, İstanbul

Email : *umut.basoglu@nisantasi.edu.tr, umut.basoglu@nisantasi.edu.tr*

Penney ve Chandler, beden eğitiminin sadece belirli fiziksel aktiviteleri (FA) öğretmekle sınırlı olmadığını; FA`lar ile yoluyla belirli beceri ve yetkinliklerin kazandırılmasını da içerdiğini ifade etmektedir. Nitekim beden eğitimi programları; öğrencilerin belirli becerileri edinerek geliştirmeleri, çevre odaklı hareket stratejilerinin anlaşılması, beden eğitiminin sağlık üzerindeki etkilerinin değerlendirilmesi üzerine odaklanmaktadır. Bu ifadeden de anlaşılacağı üzere beden eğitimi programlarının birincil bir amacı; öğrencilerin fiziksel okuryazarlığını (FOY) geliştirmektir. Kaliteli bir beden eğitimi veya spor programının nihai amacıyla ilgili bir kavram olarak FOY; Sağlıklı aktif yaşama ve fiziksel rekreasyon fırsatlarının geliştirilmesine ilişkin özellikler, nitelikler, davranışlar, farkındalık, bilgi ve anlayışın temelini oluşturmaktadır.

İlk kez bir terim olarak kullanıldığı günden bugüne FOY, beden eğitimi ve rekreasyon alanlarında küresel bir ilgi konusu haline gelmektedir. Farklı ülkeler ve disiplinlerden uzmanlar, FOY uygulanmalarının yaygınlaşmasının gerekliliğini ifade etmektedir. İngiltere ve Kanada gibi ülkelerde, çok yönlü FOY uygulamalarının varlığı dikkatleri çekmektedir. Gelişmiş batı ülkelerine bakıldığında FOY`un, beden eğitimi, fiziksel aktivite ve spor alanlarında önemli bir yer haline gelmekte ve bu alanda yaygın olarak kullanılmakta olduğu görülmektedir. Bu bakış açısı FOY'i insan varlığını ve FA`ar aracılığı ile insanoğlunun yaşam kalitesini artırmasının önemli bir unsuru olarak görmektedir. Bu sav doğrultusunda İngiltere, Kanada, Avustralya ve Yeni Zelanda son zamanlarda FOY aracılığıyla FA'lara katılımı ve performansı artırmak için eğitim, toplum ve halk sağlığı ortamlarında büyük çaplı girişimlere öncülük etmiştir. Örneğin, 2013 yılına gelindiğinde Avustralya Hükümeti, FA'yi teşvik eden programlar geliştirmek ve uygulamak için 200 milyon Avustralya doları yatırım yapmıştır. Avustralya'da nüfusun FA'sının iyileştirilmesinden kaynaklanan sağlık hizmetleri için gelecekteki tasarrufların, 13,8 milyar A$'a eşit olduğu tahmin edilmektedir. FA katılımını iyileştirmek noktasında FOY'nin önemi göz önüne alındığında, bu önemli kavramı eğitim sistemi ve rekreatif faaliyetler kapsamındaki yerini ortaya koyacak uluslararası anlamda kabul görmüş bir FOY modellemesinin ve standartlarının henüz olmaması önemli bir eksiktir. Nitekim BM Eğitim, Bilim ve Kültür Organizasyonu; kaliteli bir beden eğitiminin, okul müfredatının temel bir parçası olduğunu ve hem öğrenciler hem de bu öğrencilerin eğitiminden sorumlu olan karar vericiler için hayati derecede önem taşıdığı yönünde beyanda bulunmaktadır. Uluslararası arenadaki bu tanınırlığa rağmen ne ulusal yazında FOY`a dair bir çalışmanın varlığına ne de ulusal beden eğitimi programlarında FOY`a dair bir modellemeye henüz rastlanabilmiş değildir. Bu çalışmanın amacı, kapsamlı bir literatür derlemesi ile böylesine önemli bir kavramı ulusal yazına tanıtarak FOY`ın beden eğitimi, fiziksel aktivite ve spor alanları açısından taşıdığı önemi ortaya koymaktır. Bununla birlikte bu çalışma kapsamında hem tüm öğrencileri hem de sporculara şekil verecek beden eğitimcilerin yetiştirildiği lisans ve lisansüstü programlar incelenmekte ve bu programlara FOY`ın nasıl yerleştirileceğine dair çeşitli önerilerde bulunulmaktadır. Nitekim ülkemizdeki 87 adet üniversitedeki beden eğitimi ve spor yüksekokulu veya spor bilimleri fakültelerine dair lisans ve lisansüstü programlar incelendiğinde FOY başlığı altında direk bir modül, ders ve uygulamaya rastlanmasa da birçok dersin içeriğinin, eğitim ve modüllerin özünde bu kavram ile ilintili olduğu; lisans eğitiminin özellikle 1-6. yarıyıllarına FOY dersinin, eğitim ve modüllerinin yerleştirilmesinin FOY konusundaki farkındalık ve yetkinliği arttırması beklenmektedir. Bununla birlikte FOY alanında spesifik lisansüstü eğitim programları açılması yoluyla bu alanda uzmanların yetiştirilerek ülkemize kazandırılmasının da faydalı olacağı düşünülmektedir.

The Importance Of Physical Literacy For Physical Education And Recreation

Penney and Chandler point out that physical education is not limited to teaching only certain physical activities (PA); It also includes the acquisition of certain skills and competencies through PAs. Indeed, physical education programs focus on the development of specific skills by students, the understanding of environment-based action strategies, and the assessment of the effects of physical education on health. As it is clear from this statement, the primary goal of physical education programs is; improve the physical literacy of students (PL). PL, related to the ultimate purpose of a quality physical education or sport program, compose the basis of the characteristics, qualifications, behaviors, awareness, knowledge and understanding of the development of healthy active living and physical recreation opportunities

Since its first use as a term, PL has become a global concern in the fields of physical education and recreation. Experts from different countries and disciplines express the necessity of expanding the practice of PL. At the Developed Western Countries, PL is becoming an important part of physical education, physical activity and sport fields and it is seen that this concept is widely used. In this vein, the United Kingdom, Canada, Australia and New Zealand have recently pioneered major initiatives in education, community and public health to increase participation and performance through PA through PL. Considering the prospect of PL at the point of improving PA participation, this crucial thing is developing an internationally recognized PL model. As a matter of fact, the UN Education, Science and Culture Organization; there is a vantage point that a quality physical education is a fundamental part of the school curriculum and vital for both the students and the decision makers responsible for the education of these students. Despite this international recognition, neither the existence of a work on PL in nor a model of PL in physical education programs has yet to be seen in Turkish literature . The aim of this study is to introduce such an important concept to Turkish literature by a comprehensive literature review and to present the prominence of PL in terms of physical education, physical activity and sports fields. In addition, under the scope of this study, undergraduate and graduate programs in which physical educators are trained to shape both all students and sportsmen are examined and various proposals are made about how to place PL in these programs. By examining the undergraduate and postgraduate programs of faculties of sport and physical education and sport sciences in 87 universities in our country, we understand that the content of many courses even though there is no direct module, lessons and practice under the title of PL, especially 1-6. it is expected that the introduction of the PL course, training and modules will increase the awareness and competence of the PL in the semester. However, it is thought that it would be beneficial to train these field specialists and bring them to my country through the opening of specific post-graduate training programs in the field of PL.

PB243

5.Sınıfta Öğrenim Gören Kız ve Erkek Öğrencilerin Akademik Başarı, Okuma ve Motor Performanslarının Karşılaştırılması

[1]Umut Canlı, [1]İlker Özmutlu

[1]Namık Kemal Üniversitesi, Tekirdağ

Email : *ucanli@nku.edu.tr, iozmutlu@nku.edu.tr*

Motorik becerilerin bilişsel ve akademik performansı etkileyen faktörler arasında olduğunu ve cinsiyet değişkenin bu etkideki rolü merak uyandırmaktadır. Çalışmada ortaokul 5.sınıfta öğrenim gören öğrencilerin cinsiyet değişkenine göre okuma hızları, okuduklarını anlama, akademik başarıları ve motor performanslarının karşılaştırılması amaçlanmıştır. Çalışmanın uygulanması ile ilgili gerekli izinler Milli Eğitim Müdürlüğünden alınmıştır. Öğrencilerin velilerine de bilgilendirilmiş olur formu imzalatıldıktan sonra çalışmaya 45 erkek ve 55 kız öğrenci olmak üzere toplam 100 öğrenci katılmıştır. Çalışmada öğrencilerin okuduğunu anlama düzeylerinin belirlenmesinde bilgi verici ve hikaye edici metinden oluşan 28 soruluk okuduğunu anlama testi kullanılmıştır. Okuma hızları 5.sınıf Türkçe ders kitabından alınan bir metnin 1 dakikada okudukları toplam kelime sayısının hesaplanması sonucu belirlenmiştir. Akademik başarılarının tespit edilmesinde ise yarıyıl sonu başarı ortalamaları dikkate alınmıştır. Motor performansların belirlenmesinde alternate hand wall toss testi, hexagon çeviklik testi, Nelson el reaksiyon testi kullanılmıştır. Normallik testi olarak Shapiro-Wilk testi kullanılırken, verilerin cinsiyet değişkenine göre karşılaştırılmasında bağımsız iki örnek T testi kullanılmıştır. Okuduğunu anlama, okuma hızı ve akademik başarı değerlerinin cinsiyete göre karşılaştırılmasında anlamlı bir fark bulunmazken ($p>0.05$), motor performans verilerinin tamamında erkek öğrencilerin lehine anlamlı farklılık tespit edilmiştir ($p<0.05$). Sonuç olarak, bu yaş dönemindeki katılımcıların ergenlik dönemi içerisinde olmamaları dolayısıyla ilgi ve ihtiyaçlarının benzer özellikler taşıması, akademik başarı ve okuma performansları arasında bir farkın oluşmamasına neden olabilir. Erkek öğrencilerin beden eğitimi ve spora daha aktif olarak katılmaları sonucu motorik beceri gelişimlerinde daha fazla ilerleme beklenir ki bu da motor performans değerlerinde erkek öğrencilerin kız öğrencilere göre daha iyi değerlere sahip olmasının nedeni olarak açıklanabilir.

Anahtar Kelimeler: Akademik başarı, Okuma becerisi, Motor performans.

Comparison of Academic Achievement, Reading and Motor Performance of Female and Male Students Who Learned from 5th Grade

It is interesting that motoric skills are among the factors influencing cognitive and academic performance, and the role of gender variable in this effect. In the study, It was aimed to compare reading speeds, reading comprehension, academic achievement and motor performances according to gender variable of the students who study at the 5th grade in secondary school. The required permissions for the study were taken from the Directorate of National Education. A total of 100 students, 45 male and 55 female students, participated in the study after signing the informed consent form to the parents of the students. In the study, the reading comprehension test consist of 28 items was used to determine the level of reading comprehension of the students. The speed of reading was determined by the calculation of the total number of words read in one minute of a text taken from the 5th grade Turkish textbook. At the end of the semester, achievement averages were taken into consideration in determining the academic achievements. Alternate hand wall toss test, hexagon agility test, Nelson hand reaction test were used to determine motor performances. Shapiro-Wilk test was used as normality test. Independent sample T-tests were used to compare data according to gender. There was no significant difference in reading comprehension, reading speed, and academic achievement values compared to gender according ($p>0,05$). A significant difference was found in favor of male students in all of the motor performance values ($p<0,05$). As a result, participants in this age range were not in adolescence, so their needs and interests showed similarities in academic achievement and reading performance. Because male students spent time more actively in physical education and sport, their motor skills were more developed. So, ıt could be explained as the reason why male students in motor performance values had better values than girls.

Keywords: Academic achievement, Reading skills, Motor performance.

PB254

Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulunda Öğrenim Gören Öğrencilerin Aile Profilleri ve Meslek Tercihlerinde Ailenin Rolü

[1]Ayten Acun, [1]Fikret Alıncak, [1]Rabia Kübra İnce

[1]Gaziantep Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Gaziantep

Email : *aytenacun17@gmail.com, falincak27@hotmail.com, rabia-ince@outlook.com*

Sahip olduğumuz tüm özellikler, doğuştan getirilen özelliklerin çevre ile etkileşiminin sonucudur. Ancak, bazı özelliklerin oluşumunda çevrenin etkisi diğerlerine göre daha fazla olabilir. Çevre denince de akla ilk gelen, en yakın ve doğal çevremizi oluşturan ailedir. Hayatımızın büyük bir kısmını yapmakta olduğumuz meslekle birlikte yürütmekteyiz. Birey mesleğini seçerken kendi özellikleriyle seçeceği mesleğin nitelikleri arasında uyum olmasına dikkat etmelidir. Meslek seçimini; ilgi, yetenek, zekâ, karakter ve aile önemli ölçüde etkilemektedir. Araştırmanın amacı, Gaziantep Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulunda öğrenim gören öğrencilerin aile profillerini ve meslek tercihlerinde ailenin rolünü ortaya koymaktır. Araştırmada veri toplama aracı olarak araştırmacı tarafından geliştirilen açık uçlu sorular beden eğitimi ve spor yüksekokulunda öğrenim gören öğrencilere sunulmuştur. Araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden olan mülakat yöntemi kullanılarak, Gaziantep Üniversitesinde öğrenim görmekte olan 52 öğrenciden elde edilen veriler, içerik analizi yöntemi ile çözümlenmiştir. Araştırmanın sonucunda; ülkemizde bireylerin meslek tercihlerini belirleme aşamasında özellikle aile etkisinin beklenen seviyede olmadığı gözlenmiştir. Ayrıca öğrencilerin meslek seçiminde daha çok çevresinin ve okuldaki öğretmenlerinin etkisinin olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

The Role Of Family in Choosing Profession and Family Profiles Of Students That Study in Physical Education and Sports Academy

All features that we have are the results of the interaction with environment and features are brought from birth. However, the effect of environment can be more than others in creation of some features. When it said 'environment", the first thing is came to mind that "family" is that the closest and natural environment of us. We carry out the most time of our lives with the profession that we have. The individual should pay attention that there is a harmony between his or her own features and the qualities of the profession that he or she chooses. Interest, talent, intelligent, character and family affects choosing the profession on a large scale. The aim of the research is exhibiting the role of family in choosing profession and family profiles of students that study in Gaziantep University Physical Education and Sports Academy. In the research, as data collection tool open-ended questions that are reformed by the researcher, are submitted to students who study in Physical Education and Sports Academy. In this research, by using interview technique that is one of the qualitative research methods, data is collected from 52 students who study at the Gaziantep University, are analyzed with content analysis method. As a result of the research; it is observed that especially family effect is not on the expected level in the stage of determining profession preferences of individuals in our country. Also, it is inferred that there are more effects of the environment and the teachers at the school on the choosing profession of students.

PB328

Voleybol Tutum Ölçeğinin Geliştirilmesi

***[1]Hulusi Böke*, [1]Mehmet Güllü**

[1]İnönü Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Malatya

Email : *yakamoz8386@gmail.com, mgullu44@gmail.com*

Giriş Tutum, bireyin çevresindeki herhangi bir nesneye veya kendine, toplumsal olaylara, ya da konuya karşı tecrübe, bilgi ve motivasyona dayanarak oluşan zihinsel, davranışsal ve duyuşsal ön eğilimsel bir tepkidir (İnceoğlu, 2005). AMAÇ Çalışmada, öğrencilerin voleybola karşı tutumlarını ölçen, beşli likert tipi modele uygun (Köklü, 1995) şekilde tasarlanmış, geçerlik ve güvenirlik işlemleri gerçekleştirilmiş bir ölçek geliştirmesi amaçlanmıştır.

Metod Ölçeğin Geliştirilme Süreci: 30 ortaokul öğrencisine voleybol ile ilgili komposizyon yazdırılarak betimsel analiz yapılmıştır. Bu kompozisyonlar ve alan yazındaki kaynaklar (Tezbaşaran, 1997& Tavşancıl 2002) göz önünde tutularak madde havuzu oluşturulmuştur. Madde havuzundaki sorular duyuşsal, bilişsel ve davranışsal olmak üzere düzenlenmiş ve 60 maddelik ölçek taslağı oluşturulmuştur. 60 maddelik ölçek taslağı alanında uzman 8 öğretim üyesine gösterilmiş ve öğretim elemanlarının görüşleri doğrultusunda düzenlemeler yapılmıştır. Son düzenlemeler ile 10 olumsuz ve 26 olumlu olmak üzere 36 maddelik ölçek taslağı likert tipi ölçek olacak şekilde son şeklini almıştır. Ölçek taslağı uygulaması sonucunda toplam 528 (277'i kız ve 251'i erkek) öğrencinin eksiksiz ve hatasız bir şekilde doldurduğu ölçek formu bilgisayar programına yüklenmiştir. İlk olarak olumsuz sorular ters çevrilerek istatistik programına kayıt edilmiştir.

Bulgular Kayıt altına alınan verileri test etmek için açıklayıcı faktör analizi (AFA) ve doğrulayıcı faktör analizi (DFA) yöntemleri kullanılmıştır. Elde edilen verilerin açıklayıcı faktör analizine (AFA) uygunluğu için yapılan Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) değeri 0,96 ve Bartlett Testi sonucu anlamlı ($p<0,01$) bulunmuştur. Ayrıca verilerin AFA için uygun olduğu görülmüştür. Analizde maddeler tek faktörde toplanmış ve faktör yük değeri 0,50 ve üzeri olan 18 madde seçilmiştir. Seçilen maddelerin faktör yük değerlerinin 0,54 ile 0,74 arasında değiştiği görülmüştür. Tek faktörün açıkladığı varyans %44,97 olarak bulunmuştur. Madde toplam korelasyonuna bakıldığında ise maddelerin 0,48 ile 0,69 arasında korelasyon katsayısına sahip oldukları görülmüştür. AFA sonucunda ölçekte kalan 18 madde Lisrel 8.8 paket programına Doğrulayıcı Faktör Analizi (DFA) için yüklenmiştir. DFA için uyum indekslerinin asgari şartları sağladığı görülmüştür (Yılmaz&Çelik 2010). Program kritik kişi sayısını (N) 391,89 göstermiştir.

Tartışma ve Sonuç Bu bulgulara göre 16 maddeden oluşan ölçek, AFA ve DFA sonucunda geçerliliği sağlanmış bir ölçektir. Ayrıca ölçeğin iç tutarlılık katsayısı (Cronbach Alfa) 0,92; yapı güvenirliliği katsayısı 0,92; açıklanan varyansı 0,43 ile güvenilirliği sağlanmış bir ölçektir. Sonuç olarak ortaokul öğrencileri için geliştirilen voleybol tutum ölçeği geçerli ve güvenilir bir ölçektir. Son hali ile ölçek olumlu 16 maddeden oluşmaktadır. *Bu çalışma 2015/2016 Eğitim-Öğretim yılında İnönü Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsünde yapılan yüksek lisans tez çalışmasından alınmıştır.

Development Of Volleyball Attitude Scale

Introduction Attitude is a mental, behavioral, and affective preeducational response that is formed to be based on experience, knowledge, and motivation to any object or self, social events, or subject in the individual's environment (İnceoğlu, 2005). PURPOSE In the study, it was aimed to develop a scale that measures students' attitudes towards volleyball, designed with a five-point Likert-type model (Köklü, 1995), with validity and reliability procedures.

Method: The Process Of Developing The Scale : A descriptive analysis was applied by printing the composition about volleyball to 30 middle school students. Item pool was created to take into account these compositions and the sources (Tezbaşaran, 1997& Tavşancıl 2002) in the field. The questions in the item pool were arranged to be affective, cognitive and behavioral, and a 60-item scale draft was created. The scale of 60 items was broached to 8 faculty members in the drafting area and the arrangements were made in line with the opinions of the instructors. Last edits were finalized as a likert type scale of 36 items with 10 negative and 26 positive questions. As a result of the scale draft application, the scale form that a total of 528 students (277 girls and 251 boys) completed correctly and accurately was loaded into the computer program. First, negative questions were reversed and recorded in the statistical program.

Results Explanatory factor analysis and confirmatory factor analysis methods were used to test the recorded data. The Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) value for the fit of the obtained data to descriptive factor analysis was 0.96 and The Bartlett Test was found to be significant ($p < 0.01$). It has also been found that the data are suitable for explanatory factor analysis. In the analysis, the items were collected in one factor and 18 items with a factor load value of 0.50 and above were selected. The factor loadings of the selected items varied between 0,54 and 0,74. The variance explained by one factor is found as 44.97%. When the item total correlation is examined, it is seen that the items have a correlation coefficient between 0,48 and 0,69. The remaining 18 items on the scale as a result of explanatory factor analysis were loaded for the Validator Factor Analysis in the Lisrel 8.8 package program. Compliance indexes for confirmatory factor analysis was found to provide minimum requirements. The program showed the number of critical people (N) 391.89.

Discussion and Conclusion: According to the study findings, the scale consisting of 16 items is a validated measure of explanatory factor analysis and confirmatory factor analysis results. In addition, the internal consistency coefficient of scale (Cronbach Alfa) was found to be 0.92; coefficient of structural reliability was found to be 0.92; the disclosed variance with 0.43 is a measure of reliability. As a result, the volleyball attitude scale developed for middle school students is valid and reliable. In its final form, the scale consists of 16 positive items. *This study was drawn from master thesis completed at University of Inonu, Health Sciences Institute in the academic years of 2015-2016.

PB330

Spor Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinin ve Farklı Bölüm Öğrencilerinin Obezite Düzeyleri ve Nedenlerinin İncelenmesi

[1]İbrahim Çam, [1]Mümine Soytürk, [2]Emrah Yardımcı

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Manisa
[2]Beden Eğitimi Öğretmeni

Email : *ibrahimcamcbu@hotmail.com, soyturkmumine@gmail.com, emrahyardimci93@hotmail.com*

Amaç: Obezite, Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) tarafından "Sağlığı bozacak ölçüde vücutta anormal veya aşırı yağ birikmesi" olarak tanımlanmaktadır. Aynı zamanda çağımızın önemli bir halk sağlığı, beslenme ve hareketsizlik sorunudur. Bu nedenle bu araştırmada Spor Bilimleri Fakültesi öğrencilerinin ve farklı bölüm öğrencilerinin obezite düzeyleri ve nedenlerinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Nicel araştırma tekniklerinin kullanıldığı betimsel bir araştırmadır. Araştırmanın evrenini Manisa Celal Bayar Üniversitesi, örneklem grubunu ise dört farklı programın (Spor Bilimleri Fakültesi, Sosyal Hizmetler Bölümü, Sağlık Yüksekokulu ve İlahiyat Fakültesinin) öğrencileri oluşturmaktadır. Her okul bir küme olarak kabul edilmiş ve sistematik örnekleme ile her programdan 50'şer öğrenci çalışmaya gönüllü olarak katılmıştır. DSÖ kullandığı Vücut Kitle İndeksi (VKİ) formülü ile deneklerin obezite düzeylerini belirlemek için her deneğin boy ve kilo ölçüleri alınmış, ayrıca obezite nedenleri hakkında veri toplamak için Mersin Sağlık Müdürlüğünün (2011) obezite anketinden yararlanılmıştır.

Bulgular: Bu araştırmada üniversite öğrencilerinin %21,5 inin VKİ değerleri normal sınırların üstünde yani şişman düzeyinde çıkmıştır. Spor Bilimleri Fakültesi öğrencilerinin VKİ değerleri diğer öğrencilerle benzerlik göstermektedir. Üniversite öğrencilerinin obezite düzeyleri; cinsiyet, düzenli beslenme ve düzenli akşam yemeği yeme alışkanlıkları açısından karşılaştırıldığında istatistiksel olarak anlamlı fark ($p<0.05$) bulunmuştur. Bunun yanı sıra üniversite öğrencilerinin obezite düzeyleri; okudukları okullar, sigara içme alışkanlığı, öğün sayısı, öğün atlama, düzenli kahvaltı, düzenli öğle yemeği yeme ve düzenli egzersiz yapma değişkenlerine göre anlamlı farklılık ($p>0.05$) bulunmamıştır.

Tartışma ve sonuç: Spor Bilimleri Fakültesi öğrencilerinin VKİ değerleri diğer öğrencilere göre daha düşük olmasına rağmen, beklendiği gibi istatistiksel olarak anlamlı farklılık çıkmamıştır. Her 5 üniversite öğrencisinden birinin (%21,5) VKİ değerlerinin normal sınırların üstünde yani şişman düzeyinde çıkması dikkat çekicidir. Türkiye genelinde kadınların obezite oranı (%41) erkeklerin obezite oranlarından (%20,5) iki kat daha fazla yani kadınların erkeklerden daha kilolu olmalarına rağmen bu araştırmada üniversiteli kadınlar üniversiteli erkeklerden daha az kilolu bulunmuştur. Üniversite öğrencilerinin obezite ve zararları, dengeli beslenme ve egzersizin yararları konularında bilinçlendirilmeleri yararlı olacağı düşünülmektedir.

Examination of Obesity Levels and Causes of Students of Faculty of Sports Sciences and Students of Different Department

Examination of Obesity Levels and Causes of Students of Faculty of Sports Sciences and Students of Different Department

Purpose: The obesity was defined from World Health Organization (WHO) as "abnormal or excessive fat accumulation in bady, it will disrupt health". At the same time is an important public health, nutrition and inactvity problem in epoch. For these reasons the aim of the study was to investigate of levels and their causes of obesity in physical education students and other college students.

Method: It is a descriptive research in which using quantitative research techniques. The population were students of Manisa Celal Bayar Üniversitesi and simples were students of four different department (Faculty of Sports Science, Department of Social Servis, School of Health and Faculty of Theology). 50 students from each program voluntarily participated in the study with systematic sampling technic. Body mass index (BMI) formulas used by WHO were used to determine the obesity levels of the subjects by measuring the height and weight of each experiment. In addition, the obesity questionnaire of Mersin Health Directorate (2011) was used to collect data on the causes of obesity.

Results: In this study, 21.5% of university students had higher BMI values than normal limits that is at the level of fat. The BMI levels of the students of the Faculty of Sports Sciences are found similar to those of other students. Obesity values of university students was found statistically significant difference ($p < 0.05$) in terms of gender, regular nutrition and regular eating habits. Besides, obesity levels of university students was not found statistically significant difference ($p > 0.05$) compared to the variables they attended school, smoking habit, number of meals, meals, regular breakfast, regular lunch, and regular exercise.

Conclusion: Although the students of the School of Sports Sciences had lower BMI values than the other department students, there was no statistically significant difference as expected. It is remarkable that one of the five university students (21.5%) has a higher BMI value than normal limits. Although the obesity rate (40%) of women in Turkey is twice as high as that of obese men (20%), that is, women are overweight than men, college women are found to be less than men students in this research. It is thought that it will be beneficial for university students to be aware of obesity and damages, benefits of balanced nutrition and the exercise.

PB491

12 Haftalık Düzenli Halk Oyunları Çlışmalarının, Üniversiteli Öğrencilerin Bazı Fiziksel Ve Fizyolojik Parametreleri Üzerine Etkisi (Afyonkarahisar İl Örneği)

***[1]Hüseyin Can Kay*, [1]Yücel Ocak**

[1]Afyon Kocatepe Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Afyonkarahisar

Email : *cankay06@gmail.com, yocak@aku.edu.tr*

Giriş ve Amaç: 12 haftalık düzenli halk oyunları çalışmalarının, üniversite öğrencilerinin çeşitli fiziksel ve fizyolojik parametrelerine olan etkisinin incelenmesidir.

Metot: Araştırmamızda, 18-25 yaş arasındaki denekler iki guruba ayrıldı. Birinci gruba zeybek (n: 32), ikinci gruba horon (n: 30) tekniklerine ilişkin 12 haftalık çalışma programı uygulandı. Araştırmaya Afyonkarahisar Kocatepe Üniversitesi'nde okuyan, sedanter yaşayan ve halk oyunları eğitimi almak isteyen toplam 62 öğrenci, denek olarak katıldı. Katılımcılara ön-test ve son test iki ölçüm uygulanmıştır. Bu ölçümlerde deneklerin; istirahat nabızları, boy ve vücut ağırlıkları, vücut yağ yüzdeleri, sağ ve sol el pençe kuvvetleri, bacak kuvvetleri, esneklik ölçümleri, aerobik ve anaerobik güç değerleri ölçüldü. Her bir grubun önceki ve sonraki değerlerinin grup içi karşılaştırılmasında paired t testi, gruplar arası karşılaştırılmasında independent t testi kullanılmıştır. Verilerin analizi SPSS 16 ile performe edildi. Anlamlılık $p<0.05$ olarak alındı.

Bulgular: Her iki halk oyunu türününde 3 aylık çalışma programı ön test ve son test ölçümleri arasında tüm değişkenler için fark olduğu tespit edildi. İki halk oyunu karşılaştırıldığında, istirahat kalp atım hızı, vücut ağırlığı ve vücut yağ yüzde farkları, horon için daha yüksek bulundu. Bu durum, horon'un daha yüksek kalp atım hızında gerçekleştirildiğinden kaynakladığı düşünülmektedir.

Sonuç: 12 haftalık süreyle haftada 3 gün ve günde 1.5 saatlik süreyle yapılan horon ve zeybek türü oyunların üniversite öğrencilerinin üzerinde istirahat nabız değerlerinde düşüş, vücut ağırlığı kaybı, vücut yağ yüzdesi azalımı, vücudun hareketlilik(esneklik) düzeyinde artış, sağ el ve sol el kavrama kuvvetinde artış, bacak kuvvetinde artış, anaerobik ve aerobik güç değerlerinde artış ortaya çıkardığı görülmektedir.

Anahtar kelimeler: Halk Bilim, Halk Oyunları, Dans, Spor, Fiziksel ve Fizyolojik Parametreler.

The Effects Of 12-Week Regular Folk Dance Education On Some Physical and Physiological Parameters Of Students (Example Of Afyonkarahisar)

Introduction and Purpose: The aim of this study is to investigate the effects of 12-week regular folk dance education on different physical and physiological parameters of students.

Method: In the study subjects (ages 18-25) were divided into two groups. Twelwe-week education program has been applied "zeybek" (n:32) folk dance for the first and "horon" (n:30) folk dance for the second group. 62 students of Afyonkarahisar Kocatepe University, with a sedentary lifestyle and willing to take folk dance education participated in the study. Participants were applied two measurements, pre-test and post-test. In the measurements resting heart-rate, height, weight, body fat percentage, hand-grip strength of left and right hand, leg strength, flexibility, aerobic and anaerobic power were measured. pre and post values for each group were compared using the paired t test, and independent t test were used when comparing inter and intra two groups. In this study, the analysis of the data was performed using SPSS 16. Significance was set as $p <0.05$.

Results: In both folk dances, it was determined that there was a difference for all variables between pre-test and post-test measurements of the 3-month education program. When compared to two folk dances, resting heart rate, body weight and body fat percentage differences were found higher for "horon" than "zeybek" folk dance. This situation, may be due to the fact that "horon" is performed at a higher heart rate than "zeybek" folk dance.

Conclusions: As a results of the study show that the "horon" and "zeybek" type folk dance education university students were participated in and which lasted for 1.5 hours 3 days a week for 12-week, decreased the resting heart rate, caused the loss of body mass and fat percentage, increased flexibility, grasping strength of left and right hand, leg strength, and aerobic and anaerobic power values of the subjects.

Keywords: Folklore, Folk Dance, Dance, Sport, Physical and Physiological Parameters.

SPOR YÖNETİMİ / SPORTS MANAGEMENT

PB101

Kuşak Güreşi ve Judo Tekniklerinin Bezer Ve Farklı Yönlerinin Analizinin Yapılarak Karşılaştırılması

[1]Şengül Demiral

[1]Edirne

Email : *senguldemiral@trakya.edu.tr*

Amaç: Bu çalışmanın amacı Kuşak güreşi ve judo tekniklerinin bezer ve farklı yönlerinin analizinin yapılarak karşılaştırılmasıdır.

Gereç ve Yöntem: Nitel olarak tasarlanan araştırmada, verilerin toplanmasında yapılandırılmış görüşme tekniği kullanılmıştır. Geleneksel spor federasyonu Kuşak güreşi as başkanı ve kuşak güreşi başhakem ile bireysel olarak görüşülmüş ve görüşmeler ses kaydı olarak kaydedilmiştir. Verilerin analizinde içerik analizi yapılmıştır. Veriler kategoriler halinde düzenlenmiş ve yorumlanmıştır. Veriler röportaj (ses kayıt) yoluyla elde edilmiştir.

Bulgular: Elde edilen bulgular benzer ve farklılıklar yüzdelik dilim ve tekniklerin sınıflandırılması olarak değerlendirilecektir. Her iki sporun geleneksel olması, her iki sporun biyomekanik olarak benzer temel fizik ilkelerine dayanması, ayakta yapılan tekniklerde benzerliklerin olmasına rağmen müsabaka oyun kuralları, kombine & kontra tekniklerde farklılıkların olduğu da tespit edilmiştir.

Sonuç: Judo ve kuşak güreşi sporunda kullanılan tekniklerin benzerliklerin tespit edilmesi, elit sporcuların geliştirilmesi ve farklı spor disiplinleri arasında çapraz geçişlerin sağlanmasına olanak sağlayarak geleneksel sporların geniş kitlelere ulaşması, geliştirilmesi ile sürdürebilirliğine katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Ayrıca Judo ve Geleneksel Spor Federasyonu ortak çalışma alanları oluşturarak geleneksel kültürümüzün gelecek nesillere taşınmasında yaratıcı projelerin üretilmesine katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Anahtar kelime: judo, kuşak, güreş, sporcu, analiz.

Comparison and Technical Analysis Of Belt Wrestling and Judo Technical's Simılar and Different Aspects

Aim: The aim of this study is to comparıson and technıcal analysıs of belt wrestlıng and judo technıcal's sımılar and dıfferent aspects.

Materials and Methods: In qualitative research, semi-structured interview technique was used to collect data. As a generation belt wrestling president and a generation belt wrestling headhunter were individually interviewed and interviews recorded as voice recordings. Analysis of data. The data categories have been edited and interpreted. The data was obtained through an interview (voice recording).

Findings: The findings are similar and differences will be considered as classification of percentiles and techniques. Both sports have been traditionally determined to be based on biomechanically similar basic physics principles of both sports, although there are similarities in the techniques of standing, there are differences in competition rules, combined & contra-technical.

Conclusion: It is believed that the similarities of the techniques used in the judo and generation wrestling sports will contribute to the sustainability of the development of elite athletes and the crossing between different sports disciplines, thus enabling the traditional sports to reach, develop and sustain widespread mass. In addition, Judo and the Traditional Sports Federation are expected to contribute to the creation of creative projects for the future generation of traditional culture by creating common areas of work.

Keyword: judo, generation, belt wrestling, athlete, analysis.

PB110

Fitness Merkezlerinde Hizmet Kalitesinin Müşteri Memnuniyeti Üzerine Etkisinin İncelenmesi

[2]Süleyman Murat Yıldız, [3]Mehdi Duyan, [1]İlker Günel

[1]Antalya Gençlik Hizmetleri Ve Spor İl Müdürlüğü,Antalya
[2]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Muğla
[3]Bitlis Eren Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu,Bitlis

Email : *smyildiz@gmail.com, mduyan@beu.edu.tr, kergunel@gmail.com*

Giriş Spor ve fiziksel etkinlikler gün geçtikçe insanların daha fazla ilgisini çekmekte, bunun temelinde bu tür etkinliklerin insanların fiziksel ve ruhsal sağlıkları üzerindeki pozitif etkileri yatmaktadır. Günümüzde artan rekabet koşulları benzer ürün sunan işletmeleri hayatta kalabilmek ve kar edebilmek için hizmet kalitesine ve müşteri memnuniyetine daha fazla odaklanmaya zorlamaktadır.

Amaç Bu çalışmada fiziksel etkinlik hizmetleri sunan fitness merkezlerinde hizmet kalitesinin müşteri memnuniyetine etkisinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem Veri toplama aracı olarak, hizmet kalitesine yönelik Yıldız ve Kara'nın (2012) geliştirdiği QSport-14 ölçeği, müşteri memnuniyetine yönelik ise Cronin, Brady ve Hult'un (2000) geliştirdiği memnuniyet ölçeği kullanılmıştır. Veriler Antalya ilinde ticari olarak faaliyet gösteren 3 farklı fitness merkezinin müşterilerinden (n=227) elde edilmiştir. Ölçeklerin güvenirliklerini belirlemek amacıyla yapılan güvenirlik testi sonucunda QSport-14'nin Cronbach Alpha değeri 0,849, müşteri memnuniyeti ölçeğinin Cronbach Alpha değeri ise 0,743 olarak bulunmuştur. Hizmet kalitesinin müşteri memnuniyeti üzerine etkisini belirleyebilmek için hiyerarşik regresyon analizi uygulanmıştır. QSport-14 ölçeğinin alt boyutları olan "personel", "fiziksel özellikler" ve "program" değişkenlerinin müşteri memnuniyeti üzerine etkisi ayrı ayrı değerlendirilmiştir.

Bulgular Analizler sonucunda, fitness merkezlerindeki hizmet kalitesinin (ve alt boyutları olan personel, fiziksel özellikler ve program değişkenlerinin) müşteri memnuniyeti üzerinde anlamlı ve pozitif etkisi bulunmuştur ($p<0,001$). Bu alt boyutlardan, müşteri memnuniyeti üzerine en yüksek etki personel ($\beta=,492$) alt boyutudur, ardından program ($\beta=,446$) ve fiziki özellikler ($\beta=,433$) gelmektedir. Diğer taraftan demografik değişkenlerin müşteri memnuniyeti üzerine herhangi bir anlamlı etkisi ise görülmemiştir.

Sonuç Bu sonuçlara göre, fiziksel egzersiz hizmeti sunan fitness merkezlerinde müşteri memnuniyeti sağlayabilmenin yolu (başta personel olmak üzere, program ve fiziki özellikler yönüyle) hizmet kalitesini arttırmaktan geçtiği söylenebilir. Anahtar Kelimeler: Hizmet kalitesi, müşteri memnuniyeti, fitness merkezi.

Kaynaklar Yıldız, S.M. and Kara, A. (2012). A Re-Examination and Extension of Measuring Perceived Quality in Physical Activity and Sport Centers: The QSport-14 Scale. International Journal of Sports Marketing & Sponsorship, 13(3), 189-208. Cronin, J.J., Brady, M.K. and Hult, G.T.M. (2000). Assessing the effects of quality, value and customer satisfaction on consumer behavioral intentions in service environments. Journal of Retailing, 76, 193–218.

The Effect Of Service Qualıty On Customer Satisfaction in Fitness Centers

Introduction: Sports and physical activities are increasingly attracting people's interest, and on the basis of these activities are the positive effects on people's physical and mental health. In today's increasingly competitive conditions, businesses offering similar products are forced to focus more on service quality and customer satisfaction in order to survive and profit. PURPOSE In this study, it is aimed to examine the effect of service quality on customer satisfaction in fitness centers offering physical activity services. METHOD As data collection tool, QSport-14 scale developed by Yıldız and Kara (2012) for service quality, and satisfaction scale developed by Cronin, Brady and Hult (2000) were used customer satisfaction. Data were obtained from 3 different fitness centers (n=227) operating in Antalya province. As a result of the reliability test to determine the reliability of the scales, the Cronbach Alpha value of QSport-14 was found as 0,849 and the Cronbach Alpha value of customer satisfaction scale was found as 0,7443.

Hierarchical regression analysis was applied to determine the effect of service quality on customer satisfaction. The impact of the "staff", "installations" and "programme" variables on the customer satisfaction, which are the subscales of the QSport-14 scale, were evaluated separately. FINDING As a result of the analyzes, the quality of service in the fitness centers (and sub-dimensions of staff, installations and program variables) had significant and positive effect on customer satisfaction ($p < 0.001$). From these sub-dimensions, the highest effect on customer satisfaction is the staff (β=492), followed by the program (β=,446) and installations (β=,433). On the other hand, demographic variables haven't meaningful effection on customer satisfaction.

Result: According to these results, it can be said that the way of providing customer satisfaction in fitness centers offering physical exercise services has gone through increasing the service quality (mainly staff, program and installations). Keywords: Service quality, customer satisfaction, fitness center.

References Yıldız, S.M. and Kara, A. (2012). A Re-Examination and Extension of Measuring Perceived Quality in Physical Activity and Sport Centers: The QSport-14 Scale. International Journal of Sports Marketing & Sponsorship, 13(3), 189-208. Cronin, J.J., Brady, M.K. and Hult, G.T.M. (2000). Assessing the effects of quality, value and customer satisfaction on consumer behavioral intentions in service environments. Journal of Retailing, 76, 193–218.

PB176

Okul Sporları Futbol Müsabakalarına Katılan Öğrenci Sporcuların Gençlik Liderlik Özelliklerinin İncelenmesi

[1]Yavuz Öntürk, [2]T. Osman Mutlu, [2]Ali Ağılönü, [1]Yavuz Öntürk, [2]Esin Ölmez, [2]Barış Çakmak

[1]Düzce Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Düzce/Türkiye
[2]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi/Muğla

Email : *yavuzonturk@hotmail.com, omutlu1907@hotmail.com, alichom@gmail.com, yavuzonturk@hotmail.com, ,*

Bu çalışmada okul sporları futbol müsabakalarına katılan öğrenci sporcuların gençlik liderlik özelliklerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Veri toplama aracı olarak Cansoy ve Turan (2016)'ın geliştirdiği Gençlik Liderlik Özelikleri Ölçeği kullanılmıştır. Bu ölçek 40 madde ve 7 alt boyuttan oluşmaktadır. Bunlar; mücadele isteği ve hedef koyma (7 madde), iletişim kurabilme (7 madde), grup becerileri (7 madde), güven duyma ve güvenilir olma (6 madde), karar verme becerileri (7 madde), problem çözme becerileri (4 madde), sorumluluk (5 madde) alt boyutlarıdır. Araştırmaya 2017 yılında Muğla ilinde yapılan Okul Sporları Genç Erkekler Futbol Grup müsabakalarında yer alan lise öğrencileri gönüllü olarak (n=200) katılmıştır. Elde edilen veriler SPSS 18 paket programında değerlendirilmiştir. Ölçeğin güvenirliliğini ortaya koymak amacıyla yapılan güvenirlik testi sonucunda Gençlik Liderlik Ölçeği'nin Cronbach Alpha değeri 0,956 olarak bulunmuştur. Buna göre ölçeğin yüksek derecede güvenilir olduğu söylenebilir. Çalışmaya katılan öğrencilerin cinsiyet ve yaş değişkenleri frekans ve yüzde analizi ile değerlendirilmiştir. Grupların homojen olup olmadığını tespit etmek için normallik analizi yapılmıştır. Normallik analizi sonucunda homojen çıkan grupların karşılaştırılması parametrik testlerden İndependent t testi ve ANOVA analizleri ile yapılmıştır. Sonuç olarak, cinsiyet değişkeninde kızların liderlik özellikleri (X=4,32±,51) erkeklere göre (X=4,30±,55) biraz daha yüksek görülmüş, ancak istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır. Liderlik özellikleri ölçeğinin alt boyutları incelendiğinde sadece "güven duyma ve güvenilir olma" alt boyutunda p<0,05 düzeyinde anlamlı bir farklılık bulunmuştur. Buna göre kızlar (X=4,55±,52) erkeklere (X=4,35±,64) göre daha fazla güven ve güvenilir özelliklerine sahip olduğu söylenebilir. Diğer taraftan, yaş değişkeninde (15-18 yaş aralığında) istatistiksel olarak herhangi bir anlamlılık bulunmamıştır.

Investigation Of The Characteristics Of Student Athletes Who Participate In Football Competitions, School Sports Youth Leadership

In this study, student athletes who participate in school sports competitions, youth leadership, football properties have been investigated. As a data collection tool Cansoy and Turan (2016) developed by the youth leadership, professional scale was used. This scale has 40 items and 7 sub-dimensions consists of. These desire to fight and goal setting (Article 7) to be able to communicate (Article 7), group skills (Article 7), trust and to be reliable (Article 6) decision making skills (Article 7), problem-solving skills (4 items), responsibility (Article 5) sub- dimensions. Research conducted in the province of Muğla in 2017 school sports Young men's football Group voluntarily in the competition high school students (n=200) participated in. The obtained data were evaluated in SPSS 18 package program. The reliability of the scale as a result of the test conducted in order to determine reliability of the scale cronbach's alpha value was found to be 0,956 youth leadership. Thus, the scale can be said to be highly reliable. Gender and age variables of the students who participated in the study were analyzed using frequency and percentage analysis. The analysis of normality to determine whether homogeneous groups are reviewed. As a result of the analysis of normality, parametric tests in the comparison of homogenous groups Independent t-test and ANOVA analyses were conducted. As a result, the characteristics of the girls in leadership, the gender variable (x=4,32±,51) than men (X=4,30±,55) was seen slightly higher but was not statistically significant. Leadership the sub-dimensions of the scale characteristics examined, only "Confidence and credibility" of the sub-size in p<0.05 level, a significant difference was found. Accordingly, girls (X=4,55±,52) males (X=4,35±,64) according to the characteristics can be said to have more confidence and reliable. On the other hand, in the variable age (15- 18 age range) there was statistically any significance.

PB204

Ulusal ve Uluslararası Yüksek İrtifa Kayak Merkezlerinin Yapısal ve Organizasyon (Antrenman- Yarış) Özelliklerinin İncelenmesi

***[1]Fahriye Esra Başyiğit*, [1]Hayrettin Tuncay, [1]Fatih Kılınç**

[1]Süleyman Demirel Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Isparta

***Email :** fahriyeesrabasyigit@gmail.com, ahtuncay1@gmail.com, fatihkilinc@hotmail.com*

Bu çalışmada ülkemizde son 10 yıl içerisinde önem kazanan kayak merkezlerinin uluslararası standartlarının uyumluluk düzeyi ile özellikle Yüksek İrtifa Merkez niteliğinde olan uluslararası modellerle karşılaştırmasıdır Dünya üzerindeki yerleşimlerin büyük çoğunluğu, ortalama olarak 1500 metre altında yer alırlar. Yüksek İrtifa merkezleri ise 1500 - 3000 metrelerde yer almaktadır. Bu rakım değerleri farklılıklar oluşturmaktadır. Özellikle sezon süreci açısından değer kazanmaktadır. Ülkemiz de Kayak sporu çok geniş çaplı olmamakla birlikte yüksek irtifa merkezleri de gelişime açık, bazı bölgeler de yeni tesisler kurulması ve yapılanmada uluslararası yüksek irtifa kayak merkezlerinin yapısal ve organizasyon modelleri önemli yer teşkil etmektedir. Çalışmamızda 1500 m- 3000 m de bulunan bazı Yüksek İrtifa Merkezlerinin Kayak branşına uygun yapısal özellikleri ve organizasyon boyutları ile tercih edilen ilk 30 (LA Paz, Toluca ,Bogota, Cuenca vb) merkezleri incelenmiştir. Bu kapsamda uluslararası yüksek irtifa kayak merkezlerinin temelde tercih edilme sebepleri yapısal özellikleri ve bu çerçevede yapılan organizasyonlar incelenmiştir. Ayrıca ülkemizdeki (Palandöken, Erciyes, Davraz vb.) de bu kapsamda incelenmiştir. Uluslararası ve ulusal yüksek irtifa kayak merkezleri karşılaştırmalı olarak da değerlendirilmiştir Çalışmamızın sonucunda özellikle uluslararası yüksek irtifa kamp merkezleri uluslararası tercih edilme özelliklerinde yapısal özelliklerinin ön plana çıkmasının yanı sıra mevsimsel süreçlere daha fazla aktif olması ve doğal cazibe merkezi niteliğinde göstermesinden dolayı tercih edildiği görülmektedir. Bununla birlikte organizasyon boyutu ile de çok yönlü aktivitelerin kalite boyutunda gerçekleştirilmesinde tercih özelliklerini artırmaktadır. Özellikle ülkemizin coğrafi konum özellikleri açısından kurulan ve kurulacak olan yüksek irtifa kayak merkezlerinin bu maddeleri dikkate alınarak yapısal ve organizasyon özelliklerinde kurgulanması önemli olduğu ifade edile bilinir. Anahtar Kelime, Yüksek İrtifa, Kayak

Investigation Of Structural and Organization Properties Of National and International Highly Linked Skiing Centers

This study compares the compatibility level of the international standards of the ski centers that have gained importance in the last 10 years in our country and especially the international models which are in the form of High Altitude Center The vast majority of settlements on the earth are located under 1500 meters on average. High Altitude centers are located at 1500 - 3000 meters. These altitude values are different. It is particularly appreciated in terms of seasonality. Skiing in our country is not very broad, but the development of high altitude centers is open, establishment of new facilities in some regions and the structural and organizational models of international high altitude ski centers constitute an important place in the construction. The first 30 (LA Paz, Toloca Bogota Cuenca.) centers, which are suitable for the ski branch and some of the organizational dimensions of some of the High Altitude Centers, which are located at 1500 m to 3000 m our work, have been examined. In this context, the structural features of the reasons preferring international high altitude ski resorts and the organizations made in this framework have been intensified. In addition,(Palandöken, Erciyes, Davraz) have been examined in this context. International ,national high altitude ski resorts have also been comparatively As a result of work, it is seen that international high altitude camp centers are preferred due to their preference for international preference, structural characteristics being more prominent in seasonal processes and being more natural attraction centers. However, organizational dimension and multifaceted activities increase the preference characteristics in terms of quality dimension. Especially, it can be stated that it is important that the high altitude ski centers that are established and installed due to geographic location characteristics of our country are structured in structural and organizational by considering these modalities

Keyword, High, Skiing

PB248

Kamu Örgütlerindeki İnformal İlişkilerin Örgütsel Bağlılık Üzerine Etkisinin İncelenmesi; Gençlik Hizmetleri ve Spor İl Müdürlüğü Örneği

***[1]Bilge Kılıç*, [1]Zeynep Onağ**

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Manisa

***Email :** bilgekilic89@gmail.com, zeyneponag@gmail.com*

Kamu Örgütlerindeki İnformal İlişkilerin Örgütsel Bağlılık Üzerine Etkisinin İncelenmesi; Gençlik Hizmetleri Ve Spor İl Müdürlüğü Örneği

Giriş: Örgütlerde, çalışanlar arasında örgüt tarafından belirlenmiş resmi kurallara bağlı olarak ortaya çıkan formal (resmi) ilişkilerin yanı sıra, insanların sosyal bir varlık olma özelliklerine bağlı olarak sosyal bir ilişki biçimi olan informal (resmi olmayan,doğal) ilişkiler de yaşamakta oldukları bilinmektedir. Örgütlerde insanlar arasındaki ilişkilerin biçiminin ve niteliğinin, çalışanların performansını, iş memnuniyetini ve örgüte bağlılıklarını etkilediğini ve bunun bir sonucu olarak da örgütlerin hedeflerine ulaşmalarında önemli bir etken olduğunu göz önüne alındığında, örgüt içerisinde kurulan informal ilişkilerin düzeyinin örgütsel bağlılık üzerindeki etkisinin incelenmesi gerektiği sonucuna ulaşılmakta olduğu düşünülmektedir.

Amaç: Bu araştırmanın amacı, kamu örgütlerindeki informal ilişkilerin örgütsel bağlılık üzerindeki etkisini incelemektir.

Yöntem: Araştırmanın Örneklemi: Batı Karadeniz bölgesindeki; Zonguldak (48), Bartın (34) ve Karabük (24) illerindeki bulunan Gençlik Hizmetleri ve Spor İl Müdürlüklerinde çalışan 106 kişi araştırmanın örneklemini oluşturmaktadır. Veri Toplama Araçları: Araştırmada, kamu örgütlerinde çalışan personelin informal ilişki düzeylerini ölçebilmek amacıyla Memduhoğlu ve Saylık (2012) tarafından geliştirilen "İnformal İlişkiler Ölçeği", Örgütsel bağlılık düzeylerini ölçebilmek için ise, Allen ve Meyer' in (1990) geliştirdikleri ve Türkçe'ye uyarlaması Çetin-Gürkan (2006) tarafından yapılan örgütsel bağlılık ölçeği kullanılmıştır. Çalışanların demografik özelliklerini belirleyebilmek amacı ile kişisel bilgi formu uygulanmıştır. Veri Toplama Yöntemi: Kurumların İl Müdürlerinden izin alınmış, daha sonra personele anket ile ilgili bilgi verilmiş ve araştırmaya gönüllü olarak katılmak isteyenler araştırmaya dahil edilmiştir. Verilerin Analizi: Güvenirlik, ilişki ve etki analizleri yapılmıştır. SONUÇ VE

Tartışma: Ölçeklerin güvenirlik analizleri sonucunda; İnformal ilişkiler ölçeğinin güvenirliğinin .93; kurum içi informal ilişki boyutunun .90 ve kurum dışı informal ilişki boyutunun .89 olduğu görülmektedir. Örgütsel bağlılık ölçeğinin ise, güvenirliliğinin .85; duygusal bağlılık boyutunun .72, devam bağımlılığı boyutunun .78, normatif bağlılık boyutunun .80 olduğu görülmüştür. Araştırmaya katılan çalışanların yaş ortalaması 21 ile 51 arasında değişmektedir. İnformal ilişkiler ile örgütsel bağlılık düzeyleri cinsiyet, yaş, medeni durum, eğitim durumu, ünvan ve örgütte çalışma süresi değişkenlerine göre test edilmiş ve yalnızca yaş değişkeninde farklılaştıkları görülmüştür. Bu farklılıklar incelendiğinde; 51 yaş ve üstü bireylerde İnformal ilişki düzeyleri 20 yaş ve altı bireylere göre daha fazla olduğu görülmektedir. İnformal ilişkiler ölçeğinin alt boyutlarına bakıldığında ise kurum içi informal ilişkilerde anlamlı farklılıklar görülmemiş, ancak kurum dışı informal ilişkilerde 51 yaş ve üstü bireylerde, 30 yaş altı bireylere göre daha fazla olduğu görülmektedir. Örgütsel bağlılıklarında yaşa göre bireyler arasında anlamlı farklılıklar görülmemiş ancak örgütsel bağlılığın devam bağlılığı alt boyutu 41 yaş ve üstü bireylerde, 20 yaş ve altı bireyler göre daha fazla görülmektedir. Genel olarak yaş arttıkça bireylerde informal ilişkilerin ve örgütsel bağlılığın arttığı görülmektedir. Kamu örgütlerindeki çalışanların informal ilişki düzeylerinin örgütsel bağlılık düzeyleri üzerindeki etkisinin ortaya konulabilmesi için yapılan Regresyon analizleri neticesinde; informal ilişkilerin örgütsel bağlılık üzerinde etkisi olduğu bulunmuştur. Sonuç olarak, örgüt içerisinde çalışan bireyler arasında informal ilişkiler arttıkça örgütsel bağlılık düzeylerinin arttığı söylenmektedir. Anahtar Kelimeler: Gençlik Hizmetleri ve Spor İl Müdürlüğü, İnformal İlişkiler, Örgütsel Bağlılık.

Investigation Of The Effect Of Informal Relationship In Public Organizations On Organizational Commitment; The Example Of Provincial Directorate Of Youth Services and Sports

Introduction: In organizations, it is known that people have not only formal (official) relations among employees based on official rules set by the organization, but also living informal (unofficial, natural) relationships that are a form of social relationship, depending on the characteristics of their being a social entity. In organizations, given that the form and nature of relationships among people affects their performance, job satisfaction and organizational commitment, and as a result, it is an important factor in

reaching the goal of the organizations, it is considered that the level of informal relations established within the organization has to be examined in terms of the effect on the organizational commitment.

Purpose: The purpose of this research is to examine the effect of informal relations on on organizational commitment in public organizations.

Method: Sample of the Investigation: In the Western Black Sea region; 106 people working in Provincial Directorates of Youth Services and Sports on Zonguldak (48), Bartın (34), and Karabük (24) provinces, constitute the sample of the research. Data Collection Tools: "Informal Relations Scale" developed by Memduhoğlu and Saylık (2012) in order to measure the level of informal relations of personnel working in public organizations, to measure the level of organizational commitment, the organizational commitment scale developed by Allen and Meyer (1990) and adapted to Turkish by Çetin-Gürkan (2006) was used. A personal information form has been implemented to determine the demographic characteristics of employees. Data Collection Method: Permission was obtained from the Provincial Directorates of the institutions, then information about the survey was given to the staff and those who volunteered to participate in the research were included in the survey.

Conclusion and Discussion: As a result of the reliability analysis of the scales, it was found that the reliability of the informal relational scale was .93.; the intra-organizational informal relationship dimension was .90 and the extranational informal relationship dimension was .89. It was found that the reliability of the organizational commitment scale was .85; the dimension of emotional attachment was .72, the dimension of continuity addiction was .78, and the normative attachment dimension was .80. The average age of the workers participating in the survey varies between 21 and 51. Informal relationships with the level of organizational commitment were tested according to the variables such as gender, age, marital status, education status, title and duration of work in organizations, and they were found to differ only in age variable. As a result of the regression analyzes carried out to determine the effect of the level of informal relations of employees in public organizations on organizational commitment levels; informal relations were found to have an effect on organizational commitment. As a result, it is said that as the informal relations among the individuals working within the organization increase, organizational commitment levels increase.

Keywords: Provincial Directorate of Youth Services and Sports, Informal Relations, Organizational Commitment.

PB289

Spor Pazarlaması Bilgi Sistemi ve Araştırma Sürecine Kuramsal Bir Yaklaşım

***[1]Alican Bayram*, [1]Anıl Onur Mercanoğlu**

[1]Anadolu Üniversitesi, Eskişehir

Email : *alicanbayram26@gmail.com,*

Bu çalışmada pazarlama araştırma kavramı ve bilgi sistemi ayrı ayrı ele alınmış, araştırma sürecinin son aşamasına kadar bir biriyle nasıl bir ilişki içinde çalıştıkları ortaya konulmaya çalışılmıştır. Pazar araştırma sürecinin ve bilgi sisteminin önemini vurgulamak adına literatür taraması yapılmıştır. Araştırma sürecinin sağlıklı yürümesi ve sağlam temeller üzerine oturmuş bilgi sisteminin firmanın geleceği için arz ettiği önem literatür bilgileri ışığında ifade edilmeye çalışılmıştır. Oluşturulacak sağlam bilgi sisteminin müşterinin beklentisini karşılayacak, ihtiyaç duyduğu hizmeti sunacak ve müşteriye hızlı ulaşımı sağlayacak faydalarına alt başlıklar halinde değinilmiştir. İş yükünü azalttığı açıdan ele alınacak olunursa firmanın ihtiyaç duyduğu anlarda ihtiyacına cevap veriyor olması firmanın iş yükünü azaltır. Bilgi sisteminin ekonomik kazanımları ve araştırma sürecine yukarıda söz edilen katkıları incelenmiştir. Bilgi sisteminin spor firmalarına kazandırdığı katkıların detaylı incelenmesi adına firma yöneticileri ve tüketiciler ile görüşerek nitel bir çalışmanın yapılması kültürümüzde algılanan süreci net bir şekilde ortaya koyabilir.

A Theoretical Look Over Sports Marketing Data System and The Process of Research

In this study marketing research notion and data system were approached separately and it was tried to reveal what kind of relation they work each other till the last stage of research process. In order to emphasize the importance of marketing research process and also data system, the literature was reviewed. It was tried to be stated the importance of data system built on sturdy bases and maintaining research process healthy for the future of the company with the light of literature data. The benefits of sturdy data system to be formed to meet consumers' expectations, to present the service they need, to provide rapid transit to consumer were mentioned with sub headings. When we look at decreasing work load, to meet the need of company when it needs decreases work load of company. Economical gains of data system and its abovementioned benefits on research process were analyzed. On behalf of analyzing benefits that data system brings to sports companies in details, having qualitative study by interviewing with managers of companies and consumers presents the perceived process clearly in our culture.

PB290

Profesyonel Futbol Liginde Görev Alan Teknik Direktör Yardımcılarının Yaptıkları İşteki Güçlendirilme Algılarının İncelenmesi

[1]Sema Özdemir, [1]Turgay Biçer

[1]Marmara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, İstanbul

Email : *semaozerozdemir@yahoo.com, turgay@turgaybicer.com*

Bu çalışmanın amacı, profesyonel futbol liglerinde görev yapan teknik direktör yardımcılarının yaptıkları işte kendilerini güç devri yapılmasıyla ilgili algılarını demografik etkenlere ve güçlendirme kavramının anlam, yeterlilik, seçim ve etki boyutlarına göre farklılık gösterip göstermediğini saptamaktadır.

Araştırmanın örneklemini, 2016-2017 Turgay Şeren sezonu içinde, Türkiye Spor Toto Liglerinde mücadele eden profesyonel futbol takımlarında görev yapan teknik director yardımcılarını (Baş Teknik Direktör Yardımcısı, Teknik Direktör Yardımcısı, Kaleci Yardımcı Antrenörü, Kondisyoner, Spor Psikoloğu /mentoru) kapsamaktadır. Araştırmanın örneklemi olasılıksız örneklem yöntemlerinden uygun örneklem yöntemi kullanarak seçilmiştir.Bu araştırma ilişkisel tarama modellerinden nedensel karşılaştırma modeline dayalı olarak düzenlenmiştir.

Teknik direktör yardımcılarının psikolojik güçlendirme algıları Spreitzer'in (1995) tarafından geliştirilen ve Flutra Mujla tarafından (2011) Türkçe'ye uyarlanarak, geçerliliği ve güvenilirliği test edilen Personel Güçlendirme Ölçeği ile ölçülmüştür.Ölçek anlam, yeterlilik, seçim (karar verme) ve etki olmak üzere dört alt boyuttan ve 12 sorudan oluşmaktadır. Personel güçlendirme ölçeği ile birlikte katılımcılardan demografik özellikleri ve farklı değişkenleri analiz etmek için kişisel bilgi formu alınmıştır.

Araştırmada elde edilen veriler; SPSS 20.0 (Statistical Package for Social Sciences) program kullanılarak analiz edilmiştir. Kullanılacak ölçek için yüzde ve frekans dağılımları incelendikten sonra cinsiyet, daha önce profesyonel futbol oynanıp oynanmadığı değişkenleri için t-testi istatistiği; yaş, çalıştığınız görev, çalışma süresi, çalışılan lig, eğitim durumu değişkenleri için tek yönlü varyans analizi (ANOVA) kullanılmıştır.

Anahtar Sözcükler: Personel Güçlendirme, Spor Yönetimi, Liderik, Teknik Direktör Yardımcısı, Takım Uyumu, Sportif Başarı, Performans

Examined The Perceptions Of Empowerment in Their Work Within The Professional Football League Assistant Coach

The objective of this study is to determine whether the coach assistants who work in professional soccer leagues differ in their perceptions of demographics on power transfer and on the meaning, competence, self-determination and impact dimensions of the concept of empowerment.

The samples of the study include the working in a professional football team struggling assistant of Technical Director, (head of assistant coach, assistant coach, goalkeeper assistant coach, conditioner, sports psychologist / mentor) in the premier league in Turkey, 2016-2017 Turgay Şeren Season. The sample of the study was selected using the appropriate sampling method from the random sampling methods.

This research was based on the causal comparison model from relational screening models.

Psychological empowerment perceptions of technical director assistants were measured by the Personnel Empowerment Scale developed by Spreitzer (1995) and adapted to Turkish by Flutra Mujla (2011), tested for validity and reliability. The scale consists of four sub-dimensions including meaning, competence, self-determination (choice) and impact, and 12 questions. Personnel empowerment scale together with demographic characteristics from participants and personal information form for analyzing different variables were taken. The data obtained in the research; were analyzed using SPSS 20.0 (Statistical Package for Social Sciences) program.

After examining the percentage and frequency distributions for the scale to be used, gender is the t-test statistic for the variables for professional football player background; one-way analysis of variance (ANOVA) was used for the variables such as age, task, study duration, studied league, and educational status variables.

Keywords: Employee Empowerment, Sport Management, Leadership,Technique Director Assistant, Team Harmony, Sport Success, Performance

PB339

Farklı Değerlendirme Şekilleri ile Hizmet Memnuniyetinin Karşılaştırılması (Sakarya Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Örneği)

[1]Sevda Çiftçi, [1]Aleyna Koç, [2]Mustafa Narin

[1]Sakarya Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Sakarya
[2]Sakarya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitsüsü, Sakarya

Email : *sciftci@sakarya.edu.tr, aleynakoc89@gmail.com, mustafanrn@gmail.com*

Giriş ve Amaç Günümüzde spor hizmetlerinin ve hizmetlerin kalitesinin sürekli geliştirilmesi müşteri memnuniyeti açısından büyük önem taşımaktadır.Kurumlar bu konuya öncelik vermektedirler. Kurumlar müşterilerin ne beklediğini ve nasıl daha memnun olabileceğini sürekli araştırmaktadırlar. Bu konuya öncelik veren kurumların günün koşullarını yakalayarak hizmet verdikleri görülmektedir. Bu çalışmada da spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin öğrenim gördükleri üniversiteyi spor açısından değerlendirmeleri beklenmiştir.

Yöntem Sakarya Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesinin dört farklı bölümünden ve tüm sınıflarından tesadüfi örnekleme yöntemiyle seçilmiş 250 öğrenci katılmıştır. Çalışmada öğrencilerin üniversiteyi spor hizmetleri ve diğer hizmetler açısından değerlendirmesi beklenmiştir.

Bulgular Aynı zamanda 125 katılımcı soruları yazılı ifadelerle cevaplandırmış, diğer 125 katılımcı ise değerlendirme kısmında bulunan yüz ifadelerine göre sorulara cevap vermiştir.

Sonuç Araştırma bulgularından elde edilen sonuçlara göre yüz ifadesi ile değerlendirilen anket ortalama değerlerinin yazılı ifade ile değerlendirilen anket ortalama değerlerine göre daha düşük olduğu bulunmuştur. Verilerin t testi ile analizi yapılmış ve iki ortalama arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur (p= 0,00).

Kaynaklar J. Beech and S. Chadwick,The Busines of Sport Managemenet, Prentice Hall, 2004, ch.10, pp.243-245. J. Naylor, Introduction to Operations Management, Financial Times Prentice Hall, 2002. D. C. Watt, Sports Management and Administration, NY:Routledge, 2003, pp.115-140. L. Pichot and J. Piere "Management practices in companies through sport" Management Decision, vol. 47, no. 1, pp 137-150, 2009. J. Parks, J. Quarterman, and L. Thibault, Çağdaş Spor Yönetimi, G. Doğu, D. Sevimli, E.A. Durusoy,Ed. Ankara:Akademisyen Kitabevi, 2013, pp. 315-333. P. Drucker, Klasik Drucker, Etkin Yöneticiyi Etkin Yapan Nedir? İstabul: Peter Drucker 100. Yıl Kitaplığı, 2014, pp.129- 140. O. Yamak, Kalite Odaklı Mükemmelik, İstanbul: Nobel, 2015,pp.77-78. H. Şimşek, Toplam Kalite Yönetimi, Ankara: Seçkin Yayınevi, 2007, pp. 43-48. C. Gündoğdu and S. Devecioğlu, "Human Resources Planning in Sports Enterprises", e-Journal of New World Sciences Academy Sport Sciences, vol. 4, no. 1, pp. 10-20, 2002. M. J. Robinson, Sport Club Management, US: Human Kinetics, 2010, pp.160-183. L. Robinson, "Customer Expectations of sport Organisations" , European Sports Management Quarterly, vol. 6, no. 1, pp. 67-84, 2007. E. Tsitskari, D. & G. Tsiotras, "Measuring Service Quality in Sport Services", Total Quality Management & Business Excellence, vol. 17, no. 5, pp. 623-631.

Comparison of Different Forms of Evaluation and Service Satisfaction (Sakarya University, Faculty of Sports Sciences)

Aim of Study Today, the continuous improvement of the quality of sports and other services is of great importance in terms of customer satisfaction. Institutions are constantly researching what customers expect and how they can be more satisfied. It is seen that the institutions giving priority to this issue to so by following the trends and demands of the day.

Method In this study, sports science faculty students evaluated the university in which they studied with regards to sports services. 250 students, who were selected by a random sampling method from four different departments across all classes of the Sports Sciences Faculty from Sakarya University, participated in the study.

Findings 125 participants answered the questions using written expressions of satisfaction and the remaining 125 partıcıpants provided theır responses vıa selectıon of facial expressions.

Results Results show that the average value of the questionnaires evaluated by facial expression is lower than that evaluated by written expression.Data analyzed by t test and the difference between two means was statistically significant (p= 0,00).

References J. Beech and S. Chadwick,The Busines of Sport Managemenet, Prentice Hall, 2004, ch.10, pp.243-245. J. Naylor, Introduction to Operations Management, Financial Times Prentice Hall, 2002. D. C. Watt, Sports Management and Administration, NY:Routledge, 2003, pp.115-140. L. Pichot and J. Piere "Management practices in companies through sport" Management Decision, vol. 47, no. 1, pp 137-150, 2009. J. Parks, J. Quarterman, and L. Thibault, Çağdaş Spor Yönetimi, G. Doğu, D. Sevimli, E.A. Durusoy,Ed. Ankara:Akademisyen Kitabevi, 2013, pp. 315-333. P. Drucker, Klasik Drucker, Etkin Yöneticiyi Etkin Yapan Nedir? İstabul: Peter Drucker 100. Yıl Kitaplığı, 2014, pp.129- 140. O. Yamak, Kalite Odaklı Mükemmelik, İstanbul: Nobel, 2015,pp.77-78. H. Şimşek, Toplam Kalite Yönetimi, Ankara: Seçkin Yayınevi, 2007, pp. 43-48. C. Gündoğdu and S. Devecioğlu, "Human Resources Planning in Sports Enterprises", e-Journal of New World Sciences Academy Sport Sciences, vol. 4, no. 1, pp. 10-20, 2002. M. J. Robinson, Sport Club Management, US: Human Kinetics, 2010, pp.160-183. L. Robinson, "Customer Expectations of sport Organisations" , European Sports Management Quarterly, vol. 6, no. 1, pp. 67-84, 2007. E. Tsitskari, D. & G. Tsiotras, "Measuring Service Quality in Sport Services", Total Quality Management & Business Excellence, vol. 17, no. 5, pp. 623-631.

PB423

Fitness Merkezlerinde Yarı Zamanlı ve Tam Zamanlı Çalışan Antrenörlerin Örgütsel Bağlılık Düzeylerinin Karşılaştırılması: Nitel Bir Araştırma

[1]Çisem Merve Yıldızhan, [1]Zeynep Onağ

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa

Email : *cisemyildizhan@outlook.com, zeynep.gokce@cbu.edu.tr*

Giriş Bireylerin örgütsel amaç ve değerleri kabul etmesi, bu amaçlara ulaşılması yönünde çaba sarf etmesi ve kurum üyeliğini devam ettirme arzusu örgütsel bağlılık olarak tanımlanmaktadır Alanyazı incelendiğinde, örgütsel bağlılığı yüksek olan kurumlarda, performansın ve verimliliğin üst seviyede olduğu görülmektedir. Buna bağlı olarak, örgütsel bağlılığı etkileyen unsurlar birçok etken ile bağdaştırılarak incelenmiş ancak, özellikle spor örgütlerinde çalışanların çalışma durumlarının (yarı zamanlı ve tam zamanlı) örgütsel bağlılık düzeylerinin karşılaştırıldığı bir çalışmaya rastlanılmamıştır.

Amaç Bu araştırmanın amacı, Fitness işletmelerinde yarı zamanlı ve tam zamanlı olarak çalışan antrenörlerin örgütsel bağlılık düzeylerini karşılaştırabilmektir.

Yöntem Araştırmanın Modeli: Araştırmada, antrenörlerin örgütsel bağlılık düzeyleri ile ilgili görüşlerini belirleyebilmek amacı ile nitel araştırma tekniklerinden durum çalışması yöntemi kullanılmıştır.

Araştırmanın Örneklemi: Araştırma grubu, amaçlı örneklem yöntemlerinden, kolay ulaşılabilir durum örneklemesi kullanılarak belirlenmiştir. Araştırma grubu, yaşları 21-33 yaş arasında değişen hem tam zamanlı hem de yarı zamanlı çalışma tecrübesine sahip en az 1 yıldır İzmir'de kurumsal bir fitness merkezinde çalışan 9 antrenördür.

Araştırmadaki görüşme soruları, O'Reilly ve Chatman'ın (1986) çalışanların örgütsel bağlılık seviyelerini ifade eden uyum bağlılığı, özdeşleşme bağlılığı ve içselleştirme bağlılığı boyutları çerçevesinde hazırlanmış ve yüz yüze görüşme yöntemi kullanılarak antrenörlere sorular sorulmuştur.

Sonuç ve Tartışma Araştırmanın sonucunda, çalışanların örgütsel bağlılık düzeyleri karşılaştırıldığında, uyum bağlılığı ile ilgili olarak yarı zamanlı çalışanların maddi veya manevi olarak verilen ödül veya cezalardan tam zamanlı çalışanlara göre daha fazla etkilendikleri, özdeşleşme ve içselleştirme bağlılığında ise tam zamanlı çalışan antrenörlerin yarı zamanlı çalışan antrenörlere daha fazla özdeşleşme ve içselleştirme bağlılığına sahip oldukları görülmektedir.

Araştırmadan elde edilen veriler doğrultusunda Fitness işletme yöneticilerinin, antrenörlerinin örgütsel bağlılık düzeylerini pozitif yönde değiştirilebilmesi ve dolayısıyla çalışanların performansını, memnuniyeti, müşteri memnuniyetini, cirosunu, kar marjını büyük ölçüde arttırılabilmesi için yöneticilerin işe alma şekli olarak daha çok tam zamanlı çalışanlar yönünde olması gerektiği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Fitness Merkezi, Yarı Zamanlı Çalışan, Tam Zamanlı Çalışan, Örgütsel Bağlılık, Fitness Antrenörleri.

Comparison of Part-Time and Full-Time Coaches' Organizational Commitment Levels in Fitness organizations: a qualitative research

Introduction: Organizational commitment is defined as an individual's acceptance of organizational goals and values, efforts to achieve these goals, and desire to maintain his / her institutional affiliation. When literature is examined, it is seen that performance and productivity are at a higher level in organizations with high organizational commitment. Accordingly, factors affecting organizational commitment have been examined in relation to many factors, but no study has been done to compare organizational commitment levels (in part-time and full- time) of working conditions of employees in sport organizations.

Purpose: Is to identify the differences between the organizational commitment levels of part-time and full-time coaches.

Method: Research model: In the research to determine the opinions of the coaches about their organizational commitment; state study method from qualitative research techniques was used

Sample of the Investigation: The sampling method is considered an example of 'purposive sample' and also displays properties of 'case sampling'. The sample is chosen to be a group of people that, are in between 21-33 years old, has had experience in both full-time and part-time working and lastly have been working in a corporate fitness center for over 1 year. A questionnaire is done to 9 of these people using semi-structured interviews.

The questionnaire is prepared taking inspiration from the O'reilly and Chatman (1986)'s work on employee organizational commitment levels, which include detailed analyses of compliance, identification and internalization commitment types.

Conclusion and Discussion As a conclusion, when organizational commitment levels are compared and analyzed, part-time employees tend to be more committed when there are financial motivator factors or prize motivator factors involved. Whereas full-time employees tend to be more committed at work when identification and internalization motivators are effective.

Suggestions: According to the findings of this paper, for the employer are suggested to hire full-time employees to effect the organizational commitment levels of employees in a positive way, to increase the employee performance, to ensure customer satisfaction and therefore increase the profitability of the organization.

Keywords: Fitness organization, half-time employee, Full-time employee, organizational commitment, fitness coaches.

PB432

Spor Yöneticiliği Bölümünde Öğrenim Gören Üniversite Öğrencilerinin Girişimcilik Düzeylerinin Değerlendirilmesi

***[1]Gülşah Demiraslan*, [1]Hamitcan Usal, [1]Fadıl Sarıdayı**

[1]Balıkesir Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu,Balıkesir

***Email :** glshdmrsln@gmail.com, hamitcan.usal@gmail.com, saridayifadil@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Bu araştırmanın amacı, Balıkesir Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Spor Yöneticiliği Bölümünde öğrenim gören öğrencilerin girişimcilik düzeylerinin çeşitli değişkenler açısından değerlendirilmesidir.

Yöntem: Çalışmanın örneklemini 70 Kadın (%38,7), 111 Erkek (%61,3) toplam 181 öğrenci oluşturmaktadır. Araştırmada Yılmaz ve Sünbül (2009) tarafından geliştirilen "Üniversite Öğrencilerine Yönelik Girişimcilik Ölçeği" kullanılmıştır. Ölçeğe verilen cevaplar değerlendirilerek her öğrenci için bir girişimcilik puanı (GP) hesaplanmıştır. Çalışmada kullanılan ölçeğin (Cronbach-Alpha) iş tutarlılık kat sayısı α=0.88 bulunmuştur. Verilerin analizinde iki bağımsız grup ortalamaları arasındaki karşılaştırmalarda T-testi, ikiden fazla grubun olduğu durumlarda tek yönlü varyans analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Verilerin analizi sonucunda, cinsiyet ve yaş değişkenlerine göre GP ortalamaları arasında anlamlı bir fark bulunamamıştır (p>0,05). Diğer taraftan girişimcilik eğitimi alan öğrencilerin GP'larının almayanlardan anlamlı şekilde yüksek olduğu (p=0,3<0,05), ayrıca staj yapan öğrencilerin yapmayanlara göre anlamlı şekilde daha çok puan aldıkları tespit edilmiştir (p=0,02<0,05). "Kimseyle paylaşmadığınız bir iş fikriniz var mı?" sorusuna evet diyenlerin GP ortalamalarının diğerlerinden yüksek olduğu görülmesine rağmen bu fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır. (p=0,058>0,05).

Sonuç: Bu araştırmanın sonucunda, Spor Yöneticiliği Bölümünde okuyan kadınların ve erkeklerin girişimcilik düzeylerinin aynı olduğu ayrıca öğrencilerin yaşlarının girişimcilik düzeylerini etkilemediği tespit edilmiştir. Diğer taraftan girişimcilik eğitiminin öğrencilerin girişimcilik özelliklerini geliştirdiği ve staj yaparak iş hayatını yakından tanıma fırsatı bulan öğrencilerin girişimcilik düzeylerinin arttığı sonucuna ulaşılmıştır.

Evaluation Of Entrepreneurship Levels Of University Students in Sport Management Department

Introduction and Purpose: The aim of this research is to evaluate the entrepreneurship levels of the students who are studying in the Sports Management Department of the School of Physical Education and Sports of Balikesir University in terms of various variables.

Method: The sample of the study consists of 181 students; 80 female (38,7%) and 111 male (61,3%). The "Entrepreneurship Scale for University Students" developed by Yılmaz and Sünbül (2009) was used in the research. An entrepreneurship score (GP) was calculated for each student by evaluating responses to the scale. The cointegration coefficient (Cronbach-Alpha) used in the study was α = 0.88. In the analysis of the data, the T-test was used in the comparison between two independent group averages, and the one-way analysis of variance was used in cases where there were more than two groups.

Findings: As a result of the analysis of the data, no significant difference was found between the EP averages according to sex and age variables (p> 0,05). On the other hand, it was found that students who had entrepreneurship education were significantly higher than those who did not receive EPs (p = 0.3, <0.05), and also that internship students score significantly more than those who did not (p = 0,02 <0,05). Although there is no evidence that students who give the answer yes to the question "Are you sharing an idea that you do not share with anyone?" is higher than the other GP averages, this difference is not statistically significant. (P = 0.058> 0.05).

Results: As a result of this research, it was determined that the entrepreneurship levels of women and men who read in the Department of Sports Management were the same and the age of the students did not affect the entrepreneurship levels. On the

other hand, entrepreneurship training has improved the entrepreneurial qualities of students and has resulted in an increase in entrepreneurship levels for students who have the opportunity to become familiar with business life by doing an internship.

PB447

Aydın İli Özel Spor Tesis Çalışanlarının Gençlik Hizmetleri Spor İl Müdürlüğünün Özel Spor Tesislerine Verdikleri Hizmet Kalitesine İlişkin Beklentilerin İncelenmesi

[1]Hanse Buse Çiftçi, [1]Melis Gültekin, [1]Murat Şentuna

[1]Adnan Menderes Üniversitesi - Aydın

Email : *tarumnil@gmail.com*

Bu araştırmada Aydın'da bulunan özel spor tesis çalışanlarının Gençlik Hizmetleri ve Spor İl Müdürlüğünün özel spor tesislerine verdikleri hizmet kalitesi hakkındaki beklentileri incelenmiştir. Araştırmaya 108 özel spor tesisi çalışanı (56 erkek, 52 kadın) katılmıştır. Katılanların verdikleri cevaplar cinsiyet, yaş, eğitim durumu, kurumdaki yetkisi ve çalışma yıllarına göre değerlendirilmiştir. Araştırma sonuçlarını değerlendirmek için SPSS 21 istatistik programı kullanılmış, cinsiyet ve kurumdaki yetki parametreleri t testi, yaş, eğitim durumu ve çalışma yılı parametreleri tek yönlü varyans analizi ile değerlendirilmiştir. Sonuç olarak, özel spor tesisi yönetici ve çalışanlarının Gençlik Hizmetleri ve Spor İl Müdürlüğünün özel spor tesislerine yeterli ve kaliteli hizmet vermesi hakkındaki düşünceleri incelendiğinde cinsiyet, yaş, eğitim düzeyi ve çalışma yılına göre anlamlı bir fark olmadığı, özel salonlarda çalışanların yetki türüne göre ise anlamlı bir fark olduğu bulunmuştur.

Investigation of Expectations Regarding the Quality of the Services Provided by the Provincial Directorate of Youth and Sports by Aydın Private Sports Facility Employees

In this research, the expectation of the quality of service provided to the private sports facilities of the Youth Services and Sports Provincial Directorate of the private sports facilities in Aydın has been examined. 108 special sports facility workers (56 men, 52 women) participated in the survey. The responses of the participants were evaluated according to gender, age, educational status, authority in the institution and years of work. SPSS 21 statistical program was used to evaluate the results of the research. Gender and authority parameters t-test were assessed. Age, education status and years of work parameters were assessed by one-way ANOVA. As a result, when considering the opinions of managers and employees of private sports facilities, Youth Services and Sports Provincial Directorate about providing adequate and qualified services to private sports facilities, there is no significant difference according to gender, age, education level and year of work was found to be a significant difference.

PB484

Gençlik Liderlerinde Öz liderlik ve İzlenim Yönetimi Davranışlarının İlişkisi

***[1]Mustafa Yaşar Şahin*, [2]Yakup Akyel, [3]Mustafa Yaşar Şahin, [4]Ersan Tolukan**

[1]Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Ankara
[2]Ahi Evran Üniversitesi Eğitim Fakültesi Kırşehir
[3]Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Ankara
[4]Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Ankara

***Email :** mysahin@gmail.com, yakyel1071@outlook.com , mysahin@gmail.com, ersan_et@hotmail.com*

Araştırmada gençlik ve spor bakanlığı bünyesinde görev yapan gençlik liderlerinin izlenim yönetimi düzeyleri belirlenerek, katılımcıların demografik özelliklerine göre farklılıklar incelenmiştir. Bu araştırma, gençlik ve spor bakanlığı bünyesinde görev yapan gençlik liderlerinin izlenim yönetimi ile liderlik düzeylerinin tespiti, demografik değişkenlere açısından karşılaştırılması ve aralarındaki ilişkinin belirlenmesi amacıyla yapılmıştır. Yöntem olarak tarama modeli kullanılmıştır. Veri toplama aracı olarak Bolino ve Turnley (1999) tarafından geliştirilen izlenim yönetimi ölçeği ve Houghton ve Neck (2002) tarafından geliştirilen öz liderlik ölçeğinden faydalanılmıştır. Araştırma sonucunda; katılımcıların çok düşük düzeyde izlenim yönetimi orta düzeye liderlik davranışı sergiledikleri belirlenmiştir. Demografik değişkenler açısından, cinsiyet ve medeni durum değişkenleri arasında anlamlı bir farklılık bulunmuştur.

Anahtar kelimeler; İzlenim yönetimi, öz liderlik, gençlik lideri

Relation of Self Leadership and Impression Management Behaviours in Youth Leaders

In the research, the level of impression management of youth leaders working in the Ministry of Youth and Sports has been determined and the differences according to the demographic characteristics of the participants have been examined. This research was carried out with the aim of determining the leadership levels of youth leaders working in the Ministry of Youth and Sports and of comparing their leadership levels in terms of demographic variables, and of determining the relationship between them. Survey model was applied as the method of the study. Imagery management scale developed by Bolino and Turnley (1999) and self-leadership scale developed by Houghton and Neck (2002) were used as data collection tools. As a result of the research, participants were determined as having very low level of impression management and moderate leadership behaviours. In terms of demographic variables, a significant difference was found between gender and marital status variables.

Keywords: Self-leadership, Impression Management, Youth leadership

PB530

Spor Federasyonlarında Yeni Medya Kullanımı Üzerine Bir İnceleme

***[1]Fatih Turan*, [1]Kadir Yıldız, [2]Selami Özsoy**

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa
[2]Abant İzzet Baysal Üniversitesi, İletişim Fakültesi, Bolu

***Email :** fatih@fatihturan.net, kadiryildiz80@hotmail.com, selamio@gmail.com*

Giriş Son 10 yılda bilişim teknolojisindeki gelişmeler sonucu yaygınlaşan yeni medya, toplumsal yaşamın her alanında olduğu gibi önemli bir endüstri haline gelen spor alanındaki örgütler için de vazgeçilmez bir etkileşim mecrasına dönüşmüştür. Hedef kitleye ulaşımdaki kolaylık, hız, maliyet düşüklüğü ve yaygınlık gibi etkenler sebebiyle spor örgütleri de yeni medyayı yoğun şekilde kullanmaktadır. Türkiye'de spor faaliyetlerin yürütülmesinde önemli bir işleve sahip olan spor federasyonları için yeni medyanın kullanılması; verimlilik, kitleye ulaşma ve yaygınlaşma gibi yönetsel amaçlar bakımından önem taşımaktadır.

Amaç Çalışma, spor federasyonlarının, üretilen içeriğin hızlı bir şekilde paylaşılmasını sağlayan yeni medyayı kullanma ve hedef kitle tarafından izlenme durumlarını tespit etmek amacıyla tasarlanmıştır.

Metot Bu araştırmada Spor Genel Müdürlüğü'ne bağlı faaliyet gösteren 61 bağımsız spor federasyonun tamamının yoğun kullanılan yeni medya araçlarından Facebook, Twitter, Instagram ve Youtube'daki aktif hesap durumları ve takipçi sayıları 2017 Eylül ayı itibarıyla incelenmiştir.

Bulgular En yoğun kullanılan yeni medyanın Facebook olduğu görülmüştür. 2 federasyon dışında 57 federasyonun Facebook hesabı bulunurken 2 federasyonun da Facebook grubu bulunmaktadır. Federasyonların 44'ü Youtube'da, 39'u Instagram'da, 35'i de Twitter'da kurumsal hesaba sahiptir. Türkiye Voleybol Federasyonu (62,979), Herkes İçin Spor Federasyonu (43,066) Türkiye Satranç Federasyonu (40,424) Facebook'ta en fazla takipçisi olan üç federasyon olmuştur. Twitter'da en fazla takipçiye sahip üç federasyon Türkiye Basketbol Federasyonu (94,089) Türkiye Voleybol Federasyonu (22,700) Türkiye Tenis Federsayonu'dur (11,293). Instagram'daki takipçi sayılarına göre en fazla sayıya sahip üç federasyon Türkiye Basketbol Federasyonu (48,338) Türkiye Voleybol Federasyonu (36.715) ve Türkiye Taekwando Federasyonu'dur (29,786). Youtube'daki abone sayılarına göre ilk üç federasyon ise Türkiye Basketbol Federasyonu (5,469) Türkiye Bilardo Federasyonu (1,868) Türkiye Karate Federasyonu (1,733) olarak sıralanmaktadır.

Sonuç İncelenen tüm federasyonların %96'sının Facebook'ta, % 72'sinin Youtube'da, % 64'ünün Instagram'da, % 57'sinin de Twitter'da hesabı bulunmaktadır. Spor federasyonlarının çoğunluğunun yeni medyayı aktif bir şekilde kullandığı söylenebilir. Türkiye'deki popüler sporlardan basketbol ve voleybol branşlarının, federasyon bazında da yeni medyada en yoğun şekilde takip edildiği görülmüştür. Spor branşlarının yaygınlaşması, geniş kitlelerin aktif spora yönlendirilmesi ve sporcu sayısının arttırılması gibi amaçların gerçekleşmesi için yeni medyanın daha yoğun ve etkin bir şekilde kullanılması gerektiği önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Yeni medya, sosyal medya, spor, spor federasyonları.

A Review Of Usage Of New Media in Sports Federations

Introduction The new media, which has become widespread as a result of developments in the information technology within the last decade, as in all spheres of social life, has become an indispensable interaction platform for organizations in the sports field, which has become an important industry. Sports organizations are also using new media intensively due to factors such as ease of access to target groups, speed, low cost and popularity. The use of new media by sports federations, which have an important role in the conduct of sports activities in Turkey, is of importance in terms of administrative purposes such as productivity, reaching out to the masses and proliferation.

Aim The study was designed to determine how sports federations use new media which ensure the rapid share of the content produced, and how the target groups follow this content.

Method In this study, active new media accounts of 61 independent sports federations affiliated to the General Directorate of Sports such as Facebook, Twitter, Instagram and You Tube and the numbers of the followers of these accounts by September 2017were investigated.

Results The most intensely used new media is Facebook. Of the 61 federations, 57 had Facebook accounts and 2 had a Facebook group but 2 had no Facebook accounts. Of the 61 federations, 44 had a YouTube corporate account, 39 had an Instagram corporate account and 35 had a Twitter corporate account. The Turkish Volleyball Federation (62,979), the Sports for All Federation (43,066) and the Turkish Chess Federation (40,424) were the three federations with the most followers on Facebook. Three federations with the most followers on Twitter were the Turkish Basketball Federation (94,089), the Turkish Volleyball Federation (22,700) and the Turkish Tennis Federation (11,293). Three federations with the most followers on Instagram were the Turkish Basketball Federation (48,338), the Turkish Volleyball Federation (36,715) and the Turkish Taekwondo Federation (29,786). The first three federations according to the number of subscribers on YouTube were the Turkish Basketball Federation (5,469), the Turkish Billiard Federation (1,868) and the Turkish Karate Federation (1,733).

Conclusion Of all the federations, 96% had a Facebook account, 72% had a YouTube account, 64% had an Instagram account and 57% had a Twitter account. It can be said that the majority of sport federations use the new media actively. Basketball and volleyball are the popular sports in Turkey, and Basketball and Volleyball Federations and branches of these federations are followed most intensely in the new media. It may be recommended that the new media should be used more intensively and effectively in order to achieve goals such as popularizing sports branches, encouraging large masses to take part in active sports and increasing the number of athletes.

Keywords: New media, social media, sport, sport federations.

PB538

Gençlik ve Spor Bakanlığı Taşra Teşkilatı Çalışanlarının Örgütsel Adalet Düzeylerinin Belirlenmesi

[1]Cengizhan Pakyardım, [1]Hüseyin Eroğlu, [1]Ünal Türkçapar, [2]Hamdi Alper Güngörmüş, [3]Selami Yüksek

[1]Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Kahramanmaraş
[2]Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Rekreasyon Bölümü, Manisa
[3]Karadeniz Teknik Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Trabzon

Email : *eroglu1@gmail.com, eroglu1@gmail.com, eroglu1@gmail.com, hamdialper@gmail.com, eroglu1@gmail.com*

Çalışmanın amacı, Gençlik ve Spor Bakanlığı Taşra Teşkilatı çalışanlarının örgütsel adalet düzeylerinin belirlenerek; demografik değişkenlere göre karşılaştırılmasıdır. Çalışma kapsamında Kahramanmaraş, Osmaniye, Adana ve Adıyaman İli Gençlik Hizmetleri ve Spor İl Müdürlüğü'nde çalışan 277 erkek (%80,5) ve 67 kadın (%19,5) personele Colguitt (2001) tarafından geliştirilen ve Eker (2006) tarafından Türkçe'ye uyarlanan Örgütsel Adalet Algısı Ölçeği uygulanmıştır. Örgütsel Adalet Ölçeği 20 madde ve (1) "işlemsel adalet", (2) "dağıtım adaleti", (3) "kişilerarası adalet" ve (4) "bilgisel adalet" gibi toplam 4 alt boyuttan oluşmaktadır. 5'li Likert tipinde hazırlanan ölçeğin maddeleri, (1) "Çok Az" ve (5) "Büyük Ölçüde" şeklinde puanlanmaktadır. Araştırmada toplanan veriler üzerinden hesaplanan Cronbach Alpha iç tutarlık katsayısı ÖAÖ'nin alt boyutları için 0,687 (dağıtım adaleti) ile 0,863 (bilgisel adalet) arasında değişmektedir. Ölçeğin toplam puanı ise 0,842'dir. Elde edilen verilerin analizinde cinsiyet ve medeni duruma göre t-testi ve yaş ev kurumda çalışma yılı değişkenine göre ise ANOVA testi kullanılmıştır.

Analiz sonuçları incelendiğinde; katılımcıların "cinsiyet" değişkenine göre sadece "işlemsel adalet" alt boyutunda farklılığın olduğu, "medeni durum" değişkenine göre ise "işlemsel adalet" ve "kişilerarası adalet" alt faktöründe ($p<0.05$) anlamlı farklılıkların olduğu tespit edilmiştir. ANOVA sonuçlarına bakıldığında, yaş değişkenine göre "işlemsel adalet" ve "bilgisel adalet" alt boyutunda, kurumda çalışma yılı değişkenine göre ise "işlemsel adalet", "dağıtım adaleti" ve "kişilerarası adalet" alt boyutunda farklılaşmanın olduğu tespit edilmiştir.

Sonuç olarak, çalışanların örgütsel adalet puanlarının tüm alt boyutlarda yüksek olduğu ve kurumsal anlamda adil bir işleyiş sunulduğu tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Örgütsel adalet, Gençlik Hizmetleri ve Spor İl Müdürlüğü, Kahramanmaraş

Determination Of The Organizational Justice Levels Of The Youth and Sports Ministerial Staff Organization Staff Workers

The purpose of the study determining the level of organizational Justice of the employees in the provincial organization of the Ministry of youth and sports, according to compare demographic variables. 277 men (80,5%) and 67 women (19,5%) working in Kahramanmaraş, Osmaniye, Adana and Adıyaman Provincial Youth Services and Sport Provincial Directorates were included in the study, which were developed by Colguitt (2001) and for the Turkish population validity and reliability study is done by Eker (2006) "Organizational Justice Perception Scale" was used. The Organizational Justice Scale consists of 20 sub items and (1) "procedural justice", (2) "distributive justice", (3) "interpersonal justice" and (4) "informational justice". The scales of the 5-point Likert-type scale are scored as (1) "to a small extent" and (5) " to a large extent ". The Cronbach Alpha internal consistency coefficient calculated from the data collected in the study ranges from 0,687 (distributive justice) to 0,863 (informational justice) for the subscales of the OJS. The total score of the scale is 0.842. In the analysis of the data obtained, t-test was used according to gender and marital status and ANOVA test was used according to the age of the study.

When the analysis results are examined, it was found that there was a significant difference between the participants in the sub- dimension of "procedural justice" according to the "gender" variable and in the sub-factors of "procedural justice" and "interpersonal justice" according to the marital status variable ($p < 0.05$). According to the results of ANOVA, it is determined that in the sub- dimension of "procedural justice" and "informational justice" according to age variable and in the sub-dimension of " procedural justice", " distributive justice" and "interpersonal justice"

As a result, it has been found that employees' organizational justice scores are higher in all sub-dimensions and that a just functioning is provided in an institutional sense.

Keywords: Organizational justice, Provincial Directorate of Youth Services and Sports

PB539

Türkiye'deki Amatör Spor Kulüpleri Federasyonlarına İlişkin Bir İnceleme: Düzce Askf Şubesi Örneği

[1]Uğur Sönmezoğlu, [2]Mensur Pehlivan, [3]Serkan Kurtipek, [2]Kadir Tiryaki, [4]Ercan Polat

[1]Pamukkale Üniversitesi, Denizli
[2]Düzce Üniversitesi, Düzce
[3]Gazi Üniversitesi, Ankara
[4]Niğde Üniversitesi, Niğde

Email : *usonmezoglu@pau.edu.tr*

Amatör Spor Kulüpleri Federasyonları Spor kulüplerinin katılımlarıyla Dernekler Kanununa göre kurulmuş örgütlerdir. Bu örgütler illerde spor kulüplerinin üst kuruluşu olarak görev yapmakta ve bu Federasyonların üstünde de Türkiye Amatör Spor Kulüpleri Konfederasyonu yer almaktadır. Bu çalışmada Düzce Amatör Spor Kulüpleri Federasyonun işleyişlerinde rol oynayan faktörlerin incelenmesi amaçlanmıştır. Bu araştırma nitel bir araştırma olup, veri toplama tekniği olarak görüşme yöntemi kullanılmıştır. Araştırmada açık uçlu ve yarı yapılandırılmış sorulardan oluşan görüşme formu oluşturulmuştur Araştırmanın örneklemini TASKK Düzce Şubesinin başkanı oluşturmuştur. Verilerin analizinde araştırmacıya görüşme ve gözlem sürecinde kullandığı soruları ya da boyutları dikkate alarak sunum yapma olanağı tanıyan (Yıldırım ve Şimşek, 2005: 224) betimsel analiz yöntemi kullanılmıştır. Araştırmada elde edilen bulgulara göre bazı illerde kulüp sayısı azlığından şubelerin kurulamadığı ifade edilmektedir. Yapısal anlamda kulüplerin birleşmesinden oluşan bağımsız bir örgüt olmalarına rağmen siyasetin de özellikle başkanlık seçimlerinde müdahale etmeye çalıştığı araştırma bulgularında yer almıştır. Daha çok futbol branşında faaliyetlerin yürütüldüğü, kulüplerin liglere katılım payı ve transferlerden alınan pay dışında gelir kalemlerinin olmadığı ve bu yüzden gelir-gider dengesizliği yaşadıkları belirtilmektedir. Bahsedilen bu dengesizliği valilik, özel idare ve belediyelerden yapılan maddi destekler ile minimuma düşürdükleri ifade edilmektedir. Bununla birlikte sivil toplum örgütü özelliğinde bir yapı oldukları belirtilebilir. Ayrıca faaliyetlerinin yürütülmesinde tesisleşme, spor kulüplerine malzeme dağıtımı, yerel yöneticilerle ilişkiler, antrenörlerin eğitimi, transfer ücretleri ve ailelerin tutumu gibi faktörlerin önemli olduğu ifade edilebilir. Sonuç olarak amatör spor kulüpleri federasyonun faaliyetlerini gerçekleştirmesi noktasında maddi anlamda gelirlerinin yetersiz kaldığı bu sorunu çözebilmek adına diğer kurumlardan ayni ve nakdi yardımlar sayesinde faaliyetlerini yürütebildikleri ortaya çıkmıştır. Başkanlık seçimlerinde kulüplerinin etkisinin yanı sıra yerel siyasetinde etkili olduğu söylenebilir.

An Analysis On Associatons Of Amateur Sports Clubs in Turkey: The Sample Of Duzce Ascf Branch

Associations of Amateur Sports Clubs are organizations established with the participation of sports clubs in accordance with the Associations Law. These organizations serve as the supreme body of the sports clubs, and the Confederation of Amateur Sports Clubs of Turkey are above these associations. In this study, it is aimed to examine the factors that play a role in the function of Düzce Association of Amateur Sports Clubs. This research is a qualitative research and interview method was used as data collection technique. An interview form consisting of open-ended and semi-structured questions was used in the research. The study group of the research was the head of Düzce Branch of ASCF. In the analysis of the data, a descriptive analysis method was used which gives the researcher the opportunity to make a presentation considering the questions or dimensions used in the interview and observation process (Yıldırım and Şimşek, 2005: 224). According to the findings obtained in the research, it is stated that branches could not be established in some of the provinces due to the lack of clubs. Despite being an independent organization composed of uniting of the clubs in a structural sense, politics was also found in research findings, which are trying to intervene in presidential elections in particular. It is stated that the activities are mostly carried out in the football branch, the clubs do not have income items other than the fee of participation in the leagues and the share of transfers, and therefore they experience income-expenditure imbalance. It is stated that this imbalance mentioned was minimized with the financial support from the governorship, special administrations and municipalities. However, it can be stated that they are a structure that is a civil society organization. In addition, it can be said that factors such as installation, distribution of materials to sports clubs, relations with local managers, training of trainers, transfer fees and attitudes of the families are important in carrying out their activities. As a result, it was revealed that association of amateur sports clubs get in- kind and financial aids from other institutions in order to solve the problem that they are insufficient in terms of material income to carry out their activities. It can be said that the local politics as well as the clubs have an influence on the presidential elections.

PB541

Üniversiteler Arası Güreş Müsabakalarına Katılan Sporcuların Sporda Güdülenme Düzeylerinin İncelenmesi

[1]Mensur Pehlivan ***[1]Kadir Tiryaki , [2]Serkan Kurtipek, [3]Uğur Sönmezoğlu***

[1]Düzce Üniversitesi, Düzce
[2]Gazi Üniversitesi, Ankara
[3]Pamukkale Üniversitesi, Denizli

Email : *mensurpehlivan81@gmail.com*

Motivasyon, kişilerin belirli bir amacı gerçekleştirmek maksadıyla kendi arzu ve istekleri ile davranmalarıyla birlikte insanları belirli durumlarda belirli davranışa yönelten etkenlerin tümüdür. Bireyleri, beklenen ve istenen yönde hareket etmelerine ve davranmalarına teşvik eden, kendilerinden veya çevrelerinden kaynaklanan çeşitli güdü ve güdüler topluluğudur. Spor ortamındaki davranışların açıklanmasında güdülenme önemli bir yere sahiptir. Özellikle bir sportif aktiviteye katılma, katılımı sürdürme ve katılımı bırakma nedenlerine ilişkin açıklayıcı yaklaşımlar ortaya koymaktadır. Bireylerin sportif aktiviteye katılımını etkileyen güdülerin, katılımın sürdürülmesini ve katılımın sonlandırılmasını etkileyeceği varsayıldığında bu güdülerin bilinmesi katılımın devamlılığını sağlamada önemli bir etken olacaktır. Bu doğrultuda araştırmada Üniversiteler arası güreş müsabakalarına katılan sporcuların güdülenme düzeylerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırma betimsel tarama modeli olup veri toplama aracı olarak; Pelletier ve ark. (1995) tarafından geliştirilen ve Kazak (2004) tarafından Türkçe güvenilirlik ve geçerliliği yapılan, 28 maddeden oluşan Sporda Güdülenme Ölçeği (Sport Motivation Scale) kullanılmıştır. Ölçek; içsel güdülenme, dışsal güdülenme ve güdülenmeme olarak üç alt boyuttan oluşmaktadır. Araştırmaya 17-25 yaşları arasında değişen güreş branşında 62 erkek 21 kadın olmak toplam 83 sporcu katılmıştır. Verilerin analizinde cinsiyete göre sporcuların güdülenme düzeyleri belirlemek için t- Testi, spor yapma yılına göre yılına güdülenme düzeylerini belirlemek için One-Way ANOVA testi yapılmıştır. Sonuç olarak üniversiteler arası güreş müsabakalarına katılan sporcuların cinsiyet ve spor yapma yıllarına göre içsel güdülenme, dışsal güdülenme ve güdülenmeme alt boyutlarında anlamlı farklılık ($p<0.05$) bulunmamıştır.

Anahtar Kelimeler: Spor, Güdülenme, Sporda Güdülenme, Güreş

Examination of Spore Motivation Levels of Athletes Attending Wrestling Competitions between Universities

Motivation is all of the factors that lead people to certain behaviors in certain situations, with people acting with their own desires in order to achieve a specific purpose. It is a various group of motivation and motivations that originate from themselves or their surroundings, encouraging individuals to act and behave in anticipated and desired directions. Motivation is an important factor in the explanation of sports environment. Particularly, it provides explanatory approaches to participate in a sporting activity, to maintain the participation and to abandon the participation. Assumed that motivations affecting the participation of individuals in sporting activity will affect the maintenance of participation and quit of the participation, knowing these motivations will be an important factor in ensuring the continuity of participation. In this direction, it was aimed to examine the motivation levels of the athletes participating in the wrestling competitions between universities. The research is a descriptive screening model and as a data collection tool; the 28-item Sport Motivation Scale was used which was developed by Pelletier et al. (1995) and whose reliability and validity in Turkish was conducted by Kazakh (2004). Scale consists of three sub-dimensions that are internal motivation, external motivation and non-motivation. A total of 83 athletes, 62 male and 21 female in wrestling branch, aged between 18 and 25 participated in the research. In the analysis of the data, one-way ANOVA test was performed to determine the levels of motivation of the athletes according to years of playing sports, and t-Test to determine the level of motivation according to gender. As a result, there was no significant difference ($p <0.05$) in the sub- dimensions of internal motivation, external motivation and non-motivation according to gender and years of playing sports of the athletes participating in wrestling competitions between universities.

Keywords: Sports, Motivation, Motivation in Sports, Wrestling

PB548

Taraftarların Takım İmajı, Sadakati ve Özdeşleşme Düzeylerinin Belirlenmesi

[2]Ercan Polat, [1]Uğur Sönmezoğlu, [3]Kadir Yıldız , [4]Dilşad Çoknaz

[1]Pamukkale Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Denizli
[2]Niğde Üniversitesi, Niğde
[3]Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa
[4]Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Bolu

Email : *ercihanpolat@hotmail.com, usonmezoglu@pau.edu.tr, kadiryildiz80@hotmail.com,*

Günümüzde spor kulüplerinin işleyiş ve faaliyetleriyle taraftarlarının zihinlerinde oluşturdukları olumlu ya da olumsuz algı ve değerlendirmelerin spor kulüpleri tarafından iyi anlaşılması ve yönetilmesi gerekmektedir. Bu doğrultuda spor kulüpleri taraftarlarının ilgisini olumlu yönde çekebilecek stratejiler oluşturarak, takım sadakati ve özdeşleşme düzeylerini güçlendirmelidir. Çünkü taraftarların özdeşleme düzeylerinin ve takıma olan sadakatlerinin taraftarı oldukları spor kulübünün etkinliklerine katılma isteklerini etkileyen önemli faktörlerden biri olduğu bilinmektedir (Wakefield ve Sloan 1995; Aycan, vd. 2009).

Bu araştırmanın amacı üç büyük spor kulübü taraftarlarının taraftarı oldukları kulübe karşı düşündükleri imajı olan takım imajı, özdeşleşme ve takım sadakati düşüncelerini tespit ederek çeşitli değişkenlerle ilişki ve farklılıkları incelemektir.

İlişkisel tarama modeli çerçevesinde gerçekleştirilen araştırmanın çalışma evreni ülkenin üç büyük futbol takımının taraftarı olan bir üniversitenin öğrenciler idir. Araştırmanın örneklemini, oransız eleman örnekleme (Karasar, 2015) yöntemi kullanılarak bu üniversitenin değişik fakülte ve yük¬sekokullarında eğitim-öğretim gören, yaşları 17-40 arasında değişen (20.93 ± 2,17) 207 kadın ve 79 erkek olmak üzere top¬lam 286 futbol taraftarı öğrenci oluşturmuştur. Bu araştırmada veri toplama aracı olarak anket yöntemi kullanılmıştır. Dört bölümden oluşan anketin birinci bölümünde Kişisel bilgi formu, ikinci bölümünde Jung (2012) tarafından modifiye edilen araştırmacılar tarafından Türkçeye uyarlanan Takım Sadakati Ölçeği, üçüncü bölümde Jung (2012) tarafından modifiye edilen ve Sönmezoğlu ve ark. (2016) tarafından Türkçeye uyarlanan Takım İmajı Ölçeği ve dördüncü bölümde Wann ve Branscombe (1993) tarafından geliştirilen Günay ve Tiryaki (2003) tarafından Türkçeye uyarlanan Spor Taraftarı Özdeşleşme Ölçeği yer almaktadır. Verilerin analizinde bazı tanımlayıcı istatistikler (ortalama, standart sapma, yüzde, frekans dağılımı) yapılmıştır. Tanımlayıcı istatistiklerin yanında ilişki karşılaştırmaları için Pearson Korelasyon Analizi, ikili karşılaştırmalar için bağımsız örneklemler t testi ve çoklu karşılaştırmalar için tek yönlü varyans analizi kullanılmıştır.

Cinsiyete göre davranışsal sadakat, tutumsal sadakat, takım özdeşleşme alt boyutlarında erkekler lehine anlamlı fark tespit edilmiştir. Beşiktaş taraftarlarının Galatasaray ve Fenerbahçe taraftarlarından takım imajı algılarının daha anlamlı olarak yüksek olduğu belirlenmiştir. Stadyuma giderek müsabakaları seyreden taraftarın hiç seyretmeyenlerden davranışsal sadakat, tutumsal sadakat, takım özdeşleşme ve takım imajı algıları daha yüksektir. Futbol için yapılan harcama miktarı ile davranışsal sadakat, tutumsal sadakat ve takım özdeşleşme alt boyutları arasında anlamlı pozitif korelasyon bulunmuştur. Yıllık maça gitme sayısı ile davranışsal sadakat, tutumsal sadakat ve takım özdeşleşme alt boyutları arasında anlamlı pozitif korelasyon belirlenmiştir. Anahtar kelimeler: Takım imajı, takım sadakati, özdeşleşme

Determination Of Team Image, Loyalty and Identification Levels Of Sports Fans

Nowadays, the positive or negative perceptions and evaluations of the supporters in their minds formed by the deeds and activities of the sports clubs have to be well understood and managed by the sports clubs. In this respect, the team should strengthen the level of loyalty and identification by creating strategies that can capture the interest of their supporters positively as it is known that one of the important factors affecting the willingness of the supporters to participate in the activities of their sports team is the level of their identification and their loyalty to their sports club. (Wakefield and Sloan 1995, Aycan, et al., 2009). This study examines the relationships and differences between the various variables by identifying the team views consisting of team image, identification, and team loyalty adopted by three major sports clubs.

Within the framework of the relational screening model, the population of the study comprises of university students who are the fan of one of the three major soccer teams of Turkey. The sample of the study which is determined by using disproportionate sample method (Karasar, 2015) includes 207 women and 79 men as a total of 286 football supporters between the ages of 17 and 40 (20.93 ± 2,17) studying at the different faculties and high schools of this university. In this study, survey method was used as data collection tool. The first part of the questionnaire consisting of four sections includes the personal information form, in the second part there is Team Loyalty Scale which was modified by Jung was and adapted to Turkish by the researchers (2012) in the third part, there is Team Image Scale which was modified by Jung (2012) and adapted to Turkish by Sönmezoğlu et al. (2016), and in the fourth chapter, there is Sport Supporters Identification Questionnaire which was developed by Wann and Branscombe (1993)and adapted to Turkish by Gunay and Tiryaki (2003). For analysing the data some descriptive statistics such as average, standard deviation, percentage and frequency distribution were used. In addition to these descriptive statistics, Pearson Correlation Analysis for relationship comparisons, independent sample t-test was used for binary comparisons and one-way ANOVA for multiple comparisons were used.

When gender is taken into account, behavioural loyalty, attitudinal loyalty, sub dimensions of team identification were found to be significant in favour of men. The team image perception of Besiktas supporters is found significantly higher than Galatasaray and Fenerbahce supporters' perception. Behavioural loyalty, attitude loyalty, team identification, and team image perceptions of supporters who watch the matches in the stadium are higher than in those who never watch. There was a significant positive correlation between the amount of spending for football and behavioural loyalty, attitudinal loyalty and sub dimensions of team identification. There was a significant positive correlation between the number of attending matches annually and behavioural loyalty, attitudinal loyalty, and sub dimensions of team identification.

Keywords: Team image, team loyalty, Idendification

PB552

Futbol Kulüpleri Arasında Örgütsel Farklılıklar ve Kurumsallaşma Sürecinde Örgüt Kültürü

[1]Sefa Yıldız,

[1]Cumhuriyet Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Sivas

Email : *sefa-yldz@hotmail.com, sefa-yldz@hotmail.com*

Futbol, sosyal etkisi ve gençliğe aktardığı kayda değer katkıdan ötürü, bir oyundan daha fazla anlam taşımaktadır. Futbol milyonlarca kişinin ilgisini çekerken, futbol kulüplerinin yönetimleri ise, milyonları temsil etmektedir. Bu nedenle, futbol kulüplerini yönetenlerin, bu kulüpleri en yüksek standartlarda yönetme sorumluluğu bulunmaktadır. Özellikle 1990'lı yılların başından itibaren endüstriyel sürece doğru yönelen futbol, kulüpleri de sportif organizasyonların yanı sıra ekonomik organizasyonlara dönüştürmektedir. Futbolun bu değişen yapısı, kulüplerde ''kurumsal yönetim'' uygulamalarını zorunlu hale getirmiştir. Kurumsal yönetimin sağlanabilmesi ise; kurum içi hiyerarşisi doğrultusunda doğru planlama, doğru iş bölümü, çalışanlara sağlanacak rahat çalışma ortamı ve onlara verilecek değerle birlikte oluşacak örgüt kültürüne bağlıdır.

Organizational Differences Between Football Clubs and Organizational Culture in The Process Of Institution

Football means more than a game with its social effects and its notable contribution to youth culture. While football matches draw the attention of millions of people, managing a football club requires millions of Money. For this reason; the one who manages a football club is in charge of managing the club with the highest standards. The football which has turned towards an industrial process, especially since the first decades of 1990s makes the football clubs turned into economic organizations as well as sport organizations. This changing structure of the football makes the "institutional management" implementation mandatory. Providing the institutional management depends on the proper planning, proper distribution of work, comfortable working environment for employees, and the organizational culture based on the value given to them.

REKREASYON / RECREATION

PB22

Yaşlıların Terapatik Amaçlı Boş Zaman Aktivitelerine Katılımlarının Yaşam Tatminleri Üzerinde Etkisi

***[1]Hüseyin Öztürk*, [2]Zeynep Yılmaz Öztürk**

[1]Gaziantep Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksek Okulu,Gaziantep
[2]Gaziantep

***Email :** ozturkavrasya@hotmail.com, ozturkavrasya@hotmail.com*

Yaşlıların Terapatik Amaçlı Boş Zaman Aktivitelerine Katılımlarının Yaşam Tatminleri Üzerinde Etkisi

Bu çalışmada ülkemizdeki yaşlıların terapi niteliğindeki boş zaman aktivitelerine katılımlarının yaşam tatminine etkisini belirlemek amacı ile hazırlanmıştır.

Çalışmaya gönüllü olarak Gaziantep ilinde yaşayan 60 yaş ve üstü 1037 kişi katılmıştır. Araştırma için Sevil (2015) tarafından Türkçeye uyarlaması, geçerlilik ve güvenirlilik çalışması yapılan Boş Zaman Katılım ve Yaşam Tatmini Ölçeklerinden yararlanılmıştır .

Veriler SPSS 22.0 paket programından yararlanılarak istatistiksel analizler yapılmıştır. Tanıtıcı istatistik olarak frekans, yüzde, ortalama, standart sapma değerlerine bakılmış ve Sürekli değişkenlerin normal dağılıma uygunluk kontrolünde Kolmogorov Smirnov testi kullanılmış, Normal dağılıma sahip değişkenlerin 2 bağımsız grup karşılaştırılmasında Student t testi, İkiden fazla bağımsız grubun karşılaştırılmasında ANOVA ve Tukey çoklu karşılaştırma testleri ve sayısal değişkenler arasındaki ilişkiler ise Korelasyon analizi ile test edilmiştir.

Araştırma sonucunda; Cinsiyete göre kullanılan ölçekler arasında anlamlı fark olmadığı, Mezuniyet durumlarına göre boş zaman katılım ölçeği alt boyutlarından rekresyonel aktivite, bilişsel aktivite, sosyal aktivite ve yaşam tatmini ölçeği ile anlamlı fark olduğu, Haftalık spor yapma durumuna göre boş zaman katılım ölçeği tüm alt boyutu ve yaşam tatmini ölçeği arasında anlamlı fark olduğu görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Terapatik, Rekreasyon, Boş Zaman, Yaşam Tatmini.

The Effect of the Elders on Life Satisfaction of their Participation in Therapeutic Purpose Leisure Activities

n this study, it was aimed to determine the effect of the elderly in our country on the life satisfaction of their participation in leisure time activities as therapy.

1037 people aged 60 years and over living in the province of Gaziantep voluntarily participated in the study. For the research, Sevil (2015) utilized the Lean Time Participation and Life Satisfaction Scales, which were adapted to Turkısh, validity and reliability studies.

The data were analyzed statistically by using SPSS 22.0 package program. Kolmogorov Smirnov test was used for the normal distribution fitness of continuous variables, Student t test was used for comparison of 2 independent groups, ANOVA and Tukey multiple comparison tests and numerical analysis Relations between variables are tested by correlation analysis.

As a result of the research; It was found that there was no significant difference between the scales used according to the sex and the difference in the recallional activity, cognitive activity, social activity and life satisfaction scale from the subscales of leisure time scale according to graduation status. It is seen that there is a significant difference between the scale.

Keywords: Therapeutic, Recreation, Leisure, Life Satisfaction.

PB115

Fitness Merkezlerinden Hizmet Alan Bireyleri Rekreasyonel Egzersize Güdüleyen Faktörlerin Belirlenmesi (Erzurum İli Örneği)

[1]Emrah Gacır, [2]Murat Taş, [2]Hamdi Alper Güngörmüş

[1]Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ağrı
[2]Manisa Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa

Email : *emrah_gacir@hotmail.com, murattas25@gmail.com, hamdialper@gmail.com*

Çalışmanın amacı, egzersiz yapmak için fitness merkezlerinden hizmet alan bireylerin bu tür merkezlere güdüleyen nedenlerin belirlenmesi ve çeşitli değişkenlere göre karşılaştırılmasıdır. Araştırmanın evrenini, Erzurum'da fitness merkezlerinde egzersiz yapan bireyler, örneklem grubunu ise, Yolspor Fitness Salonu, Sporyum Fitnesss, Çelebi Spor Salonu, Ata Gençlik Spor Kulübü, Değişim Spor Kulubü, Elit Spor Salonu ve Kral Spor Salonun'da rekreasyonel amaçlı egzersiz yapan ve araştırmaya gönüllü olarak katılan 404 birey oluşturmuştur. Çalışmada kullanılan veri toplama aracı 3 bölümden oluşmaktadır. Birinci bölümde, katılımcılarının demografik bilgilerini tanımlamaya yönelik sorulara, ikinci bölümde boş zamanlarını değerlendirmeleri ile ilgili davranışlarını belirlemeye yönelik sorulara yer verilmiş ve üçüncü bölümde ise, Rogers ve Morris (2006) tarafından geliştirilen ve Gürbüz ve arkadaşları (2006) tarafından güvenirliği ve geçerliği gerçekleştirilen, "Rekreasyonel Egzersize Güdülenme Ölçeği" (REMM) kullanılmıştır.

Araştırma grubunda yer alan bireylerin demografik dağılımlarının belirlenmesi için betimleyici istatistik yapılmıştır. Araştırma grubunun rekreasyonel egzersize motivasyonları arasında, cinsiyetlerine ve medeni hallerine göre

istatistiksel olarak anlamlı bir fark olup olmadığını test etmek için verilere independent samples t-testi analizi, ayrıca, yaş, eğitim durumu, tesislere üyelik süreleri, tesisleri haftalık kullanım sıklığı, boş zamanları değerlendirme durumları ve boş zaman faaliyetlerine katıldıkları kişilere göre anlamlı bir fark olup olmadığını test etmek için ise, ANOVA ve varsa ortaya çıkan istatistiksel farkın hangi gruplardan kaynakladığını belirlemek amacıyla, Tukey çoklu karşılaştırma testleri uygulanmıştır. Verilerin istatistiksel analizinde ve yorumlarda, a= ,05 anlamlılık düzeyi dikkate alınmıştır.

Anketin güvenirliliğini test etmek için hesaplanan Cronbach Alfa iç tutarlılık katsayısı alt boyutlar için için ,78 (beceri gelişimi) ile ,89 (sağlık) arasında değişmektedir. Ölçeğin toplam ortalama puanı ise ,94 olarak hesaplanmıştır.

Araştırmada kullanılan anketin 5 alt boyutunda rekreasyonel egzersiz katılımcılarının, cinsiyet ve medeni hale göre farklılığı test etmek için yapılan independent samples t-test analizi sonuçlarına göre; cinsiyete göre "sosyal ve eğlence" ve "beceri gelişimi" alt boyutlarında, medeni hale göre ise sadece "vücut ve dış görünüm" alt boyutunda anlamlı farklılıklar olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca, yapılan ANOVA sonuçlarına bakıldığında ise refah seviyesi (sağlık, beceri gelişimi ve vücut ve dış görünüm), tesislere üyelik süresi (sağlık, rekabet ve vücut ve dış görünüm) ve boş zaman faaliyetlerine katıldıkları kişilere (rekabet ve beceri gelişimi) göre anlamlı farklılıklar olduğu tespit edilmiştir.

Sonuç olarak, "sağlık", "vücut ve dış görünüm" ve "beceri gelişimi" faktörlerinin bireyleri rekreasyonel egzersize güdülemede ilk 3 sırayı aldığı tespit edilmiştir.

Determining The Motivating Factors To Recreational Exercise The Individuals Who Get Service From Fitnesss Centers (The Example Of The Province Of Erzurum

The objective of the study is to determine the reasons for motivation of the individuals to frequent these types of fitness centers to get exercise service, and to compare the said in respect to various variables. The population is composed of the individuals exercising in fitness centers located in Erzurum, while the sample group is composed of 404 individuals, who volunteered to participate in the research and who exercise for recreational purposes in "Yolspor Fitness Salonu", "Sporyum Fitness", "Çelebi Spor Salonu", "Ata Gençlik Spor Kulübü", "Değişim Spor Kulubü", "Elit Spor Salonu", and "Kral Spor Salonu". The data collection tool utilized in the study consists of 3 sections.

In the first section are included the questions aimed at defining demographical data of the participants, and in the second section are included the questions aimed at defining their recreational behavior, and for the third section, the "Recreational Exercise Motivation Measure" (REMM), which is developed by Rogers and Morris (2006), and the reliability and validity of which are realized by Gürbüz and et al (2006), is used. Descriptive statistics is performed in order to determine the demographical distribution of individuals participating in the research group. Independent samples t-test analysis has been applied to the data, for testing whether there is a statistically meaningful distinction with respect to their sex and marital status, amongst recreational exercise motivations of the research group, and furthermore, to test whether there is a meaningful distinction with respect to age, educational background, the periods of facility membership, the frequency of weekly utilizing the facilities, recreational status and with whom they attend the recreational activities, ANOVA and, if there arises a statistical difference, Tukey multiple comparison tests have been applied, with the intention of determining from which group(s) they originated. Significance level of α= .05 is taken into consideration for the statistical analysis of data and commentaries. Cronbach's Alpha internal consistency coefficient computed for testing the reliability of the survey varies between .78 (skills development) and .89 (health) for sub-dimensions. A total mean point of the measurement is computed to be .94. Within the 5 sub-dimensions of the survey utilized in the research, according to the results of the independent samples t-test analysis, which is performed to test the contrast with respect to sex and marital status of the participants of recreational exercise; meaningful variations are detected within the sub-dimensions of "social and entertainment" and "skills development" in respect to sex, while within the sub-dimension of only "body and appearance" in respect to marital status. Moreover, considering the results of the ANOVA that is performed, meaningful variations are detected according to welfare level (health, skills development and body and appearance), the period of facility membership (health, competition and body and appearance) and with whom they attend the recreational activities (competition and skills development). Consequentially, factors of "health", "body and appearance" and "skills development" are discovered to take the first 3 top-places in motivating the individuals for recreational exercise.

PB203

Spor Turizmi Açısından Biyoiklimsel Konforun Önemi

[1]Fatih Kılınç, [1]Fahriye Esra Başyiğit, [1]Sinan Akın, [1]Hayrettin Tuncay

[1]Süleyman Demirel Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Isparta

Email : *fatihkilinc@gmail.com, fahriyeesrabasyigit@gmail.com, sinanakin@sdu.edu.tr, ahtuncay1@gmail.com*

Bu çalışmanın amacı sportif performans ve rekreatif faaliyetler açısından kamp ve dinlenme bölgelerinin belirlenmesinde biyoiklimsel konforun öneminin ortaya konmasıdır. Sedanter ve sporcu bireylerin spor turizmine yönelik tercih edilen yerlerin özellikle coğrafi konum kadar biyoiklimsel konfor düzeyinin yüksek olması da bir tercih konusu olmaya başlamıştır. Spor turizminde özellikle birey ve takımların antrenman yapabilmeleri veya rekreatif spor faaliyetleri yapmalarında ihtiyaç duydukları biyoiklimsel konfor parametrelerine; (rakım 1000- 2000 m., Sıcaklık 18-23 0C, Nem oranı %35-60 ve Rüzgar hızı da 0-5 km/saat) sahip yerleri tercih etmektedirler. Biyokilimsel konfor sporcunun kendini en verimli ve rahat hissettiği fiziksel ve iklimsel şartları ifade etmektedir. Bu noktada Kamp bölgesi belirlenirken tesislerin yüksekliği, bölgedeki sıcaklık, bağıl nem ve rüzgâr durumu önemli görülmektedir. Bununla birlikte belirlenen bölgelerin büyük şehir merkezlerine yakınlığı, ulaşımın kolaylığı da bu bölgelerin cazibesini artırmaktadır. Bu çerçevede biyoiklimsel konfor düzeyi yerlerin sportif tesislerin kurulması ve aktifleştirmesi spor turizmini hem yurt içi hem de yurt dışı olarak hareketlendirecektir. Bu kapsamda birçok profesyonel kulüp ve sporcu kamp planlamalarını bu temel faktörlere bağlı olarak planlayacağı ifade edilebilir. Bu nedenle biyoiklimsel konfor bölgeleri tespit edilerek oluşturulacak birçok spor tesis hem yerel kulüplerin hem de yurt dışından birçok kulübün ve sporcunun spor turizmi açısından ülkemize önemli katma değeri olacaktır.

Anahtar Kelime: Spor Turizmi, Biyoiklimsel Konfor

Spor Turizmi Açısından Biyoiklimsel Konforun Önemi

The purpose of this study is to demonstrate the importance of bioclimatic comfort in defining camp and recreation areas in terms of sportive performance and recreational activities. Sedanter and athlete's preference for sports tourism has become a matter of preference, especially when the level of bioclimatic comfort is as high as geographical location. Especially in sports tourism, it is necessary to determine the bioclimatic comfort parameters that individuals and teams need to train or perform recreational sport activities; (altitude 1000-2000 m., temperature 18-23 0C, humidity 35-60% and wind speed 0-5 km / h). Biochemical comfort refers to physical and climatic conditions in which the athlete feels most productive and comfortable. At this point, the height of the facilities, the temperature in the region, the relative humidity and the wind conditions are considered important when the camp site is determined. However, the proximity of the designated regions to the big city centers and the ease of access increase the attractiveness of these regions. Bioclimatic comfort level in this framework Establishment and activation of sports facilities in places will mobilize sports tourism both in Turkey and abroad. In this context, it can be stated that many professional clubs and athletes plan camping plans according to these basic factors. For this reason, many sports facilities, which will be formed by determining the bioclimatic comfort zones, will be a significant added value to my country in terms of sports tourism both from local clubs and from many foreign clubs and sportsmen.

Keyword: Sport Tourism, Bioclimatic Comfort

PB219

Dans Katılımcılarının Ciddi Boş Zaman, Yaşam Tatmini ve Psikolojik İyi Olma Açısından İncelenmesi

***[1]Evren Tercan Kaas*, [1]Mustafa Haluk Çerez, [1]Binnur Toprak**

[1]Akdeniz Üniversitesi Antalya

Email : *evrentercan@akdeniz.edu.tr, hcerez@akdeniz.edu.tr, toprakbinnur5@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Boş zaman literatüründe yer alan çalışmalar incelendiğinde katılımcıların boş zaman katılımı ile ilgili davranışlarının, tutumlarının ve algılarının incelendiği çalışmaların sıklıkla yer aldığı görülmektedir. Son dönemde boş zaman katılımının sadece keyifli vakit geçirmek ya da yenilenmek gibi faydaların ötesine geçtiğini, bireylerin boş zamanda gösterdikleri faaliyet veya faaliyetlerde kayda değer çabalar harcadığı, sistematik bir biçimde bu faaliyetlere katıldığı bir kariyer elde ettiği de göz önünde bulundurulmuş ve Stebbins (1982) tarafından ciddi boş zaman ve kayıtsız boş zaman kavramları ele alınmış, bireylerin kendini gerçekleştirme, güçlenme, kendini ifade etme, yenilenme, başarma duygusu, benlik algısı, sosyal etkileşim ve ait olma gibi faydalar elde ettiği ortaya konmuştur. Bu bağlamda çalışmanın amacı, ciddi boş zaman faaliyeti olarak dans aktivitesine katılan bireylerin ciddi boş zaman, yaşam tatmini ve psikolojik iyi olma açısından değerlendirilmesidir.

Metod: Araştırmanın evrenini Antalya'da ciddi boş zaman aktivitesi yapan bireyler oluşturmaktadır. N sayısı bilinmediğinden n=t2pq/d2 formülüyle 385'e ulaşılmış ve 400 kişi çalışmaya dahil edilmiştir. (yaş=25.11±4.2). Veri toplama aracı 5 bölümden oluşan bir anket formudur. Birinci bölümde demografik bilgiler, ikinci bölümde ise katılımcıların dans aktivitelerine katılım durumlarını gösteren bilgilerden oluşmaktadır. Üçüncü bölümde ise "Yaşam Tatmini" ölçeği bulunmaktadır. Anket formunun dördüncü bölümünde Akyıldız (2013); Akyıldız Munsturlar ve Argan (2016) tarafından Türk kültürüne uygun olarak geliştirilen ve 42 madde ve 9 alt boyuttan oluşan "Ciddi ve Kayıtsız Boş Zaman Ölçeği" kullanılmıştır. Son bölümde ise Ryff (1989) tarafından geliştirilen ve Akın (2008) tarafından kültürümüze uyarlanan Psikolojik İyi Olma Ölçeğinin "Diğerleriyle Olumlu İlişkiler" boyutu kullanılmıştır. İstatistiksel analizde parametrik olmayan testler ve korelasyon analizi uygulanmıştır.

Bulgular: Katılımcıların yaşam tatmini ve ciddi boş zaman ve alt boyutlarında elde ettiği skorların korelasyonu incelendiğinde, yaşam tatminiyle bütün alt boyutların pozitif yönde korelasyon gösterdiği, en yüksek korelasyona boş zaman kariyeri ve azim alt boyutlarının sahip olduğu görülmektedir. Yaşam tatmini ile ciddi boş zaman ölçeği genel skorları arasındaki korelasyon ise r=.464 korelasyon katsayısına sahiptir ($p<0.05$).Katılımcıların psikolojik iyi olma (diğerleriyle olumlu ilişkiler) ve ciddi boş zaman ve alt boyutlarında elde ettiği skorların korelasyonu incelendiğinde, bütün alt boyutların pozitif yönde korelasyon gösterdiği, en yüksek korelasyona ise kişilik ve boş zaman kariyeri alt boyutlarının sahip olduğu görülmektedir. Psikolojik iyi olma (diğerleriyle olumlu ilişkiler) ölçeği ile ciddi boş zaman ölçeği genel puanları arasındaki korelasyon incelendiğinde r= .563 elde edilmiştir ($p<0.05$). Katılımcıların ölçeklerden aldığı puanlar haftalık dans aktivitelerine katılım sıklıklarına göre karşılaştırılmıştır. Aktivitelere daha sık katılan bireylerin yaşam tatmini, ciddi boş zaman ölçeği genel puanları, boş zaman kariyeri puanları, sosyal dünya, kişilik ve azim puanları daha yüksek elde edilmiştir ($p<0.05$). Psikolojik iyi olma puanları da bu grupta daha yüksek olmakla birlikte istatistiksel olarak anlamlı değildir ($p>0.05$)

Sonuç: Sonuç olarak, ciddi boş zaman faaliyeti olarak dans aktivitelerine katılan bireylerin bunu bir boş zaman kariyeri olarak görmeleri ve gelişim göstermelerinin yaşamlarından aldıkları tatminle olumlu yönde bir ilişkiye sahip olduğu görülmektedir. Genel olarak bakıldığında ise bu alanda kayda değer bir emek vermek, mücadele etmek, sosyal bir gruba ait olmak katılımcıların yaşamlarını daha olumlu algılamalarını sağlamaktadır. Dansın ciddi boş zaman aktivitesi olarak daha pozitif algılanması diğerleriyle kurdukları olumlu ilişkilere yansımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Boş zaman, Ciddi Boş Zaman, Dans, Yaşam Tatmini, Psikolojik İyi Olma

An Analysis of Serious Leisure, Life Satisfaction and Psychological Well-being in Dance Participants

Introduction and Aim When studies in leisure literature are considered, it is observed that studies concerning leisure participation behaviour, attitudes and perceptions are frequently encountered. Recently leisure participation went beyond benefits such as spending enjoyable time or re-creation.

It was taken into consideration that individuals show significant efforts for the activity/activities they have chosen, participate in these activities systematically and even achieve a career. So serious and casual leisure concepts are examined by Stebbins (1982) and benefits such as self-realization, empowerment, self-expression, feeling of success, self-perception, social interaction and feeling of belonging were revealed. In this context, the purpose of the study is to examine serious leisure, life satisfaction and psychological well-being in dance participants.

Method: Population of the study consists of individuals who participate in dance activity in Antalya as a serious leisure activity. As N is not known 385 was calculated by (n=t2pq/d2) formula and 400 students were included in the study (Meanage=25.11±4.2). Data collection tool consisted of five parts. Demographic information and dance activity participation was inquired in the first and second parts. In the third part "Life satisfaction" scale was utilized. In the fourth part of data collection tool, "Serious and casual leisure measure" developed by Akyıldız (2013); Akyıldız Munsturlar and Argan (2016) and a subscale of Physical Well-being scale (Positive relations with others subscale) developed by Ryff (1989) and adapted to Turkish by Akın (2008) were included. In statistical analysis, non-parametrical tests and correlation analysis were used.

Findings: When correlations between life satisfaction and serious leisure and subscales were considered, all subscales of serious and casual leisure measure showed positive correlations and the highest correlations were with leisure career and perseverance. Life satisfaction and overall serious leisure scale scores had a correlation coefficient of r=.464 ($p<0.05$). When correlations between psychological well-being (Positive relations with others subscale) and serious and casual leisure were examined it was found out that all subscales showed positive correlations and the highest correlations were with personality and leisure career. Psychological well-being and overall serious leisure scale scores had a correlation coefficient of r=.563 ($p<0.05$). The scores obtained from scales by participants were compared according to weekly participation frequency of dance activities. According to this, individuals with higher frequency of participation achieved higher scores from life satisfaction, overall scores of serious leisure, leisure career, unique ethos, personality and perseverance ($p<0.05$). Psychological well-being scores were higher but not significantly different ($p>0.05$).

Result: Consequently, it could be observed that as serious leisure dance participants see this activity as a serious leisure career and show development, their life satisfaction increases positively. In general, showing a considerable effort, struggling and being included in a social group provide partipants to perceive their lives more positively. Besides, when dance activity is more positively perceived as a serious leisure activity, the relationships with other people develop in a more positive way.

Keywords: Leisure, Serious Leisure, Dance, Life Satisfaciton, Psychological Well-being

PB226

Üniversite Öğrencilerinin Serbest Zaman Algı Düzeyleri ile Mutluluk Düzeyleri Arasındaki İlişki

***[1]Emrah Serdar*, [2]Mehmet Demirel, [2]Duygu Harmandar Demirel, [1]Veli Ozan Çakır**

[1]İstanbul Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, İstanbul
[2]Dumlupınar Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Kütahya

***Email :** serdar-emrah@hotmail.com, mehmetdemirel78@gmail.com, duyguharmandar@gmail.com, veliozancakir@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Bu araştırmanın amacı, üniversitede öğrenim gören öğrencilerin serbest zaman algı düzeyleri ile mutluluk düzeylerini belirlemek ve bu iki kavram arasındaki ilişkiyi ortaya koymaktır. Gereç ve Yöntem: Araştırmanın çalışma grubunu İstanbul Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesinde öğrenim gören amaçlı örnekleme yöntemiyle seçilmiş olan 180 (%59,9) "Erkek" ve 120 (%40,1) "Kadın" olmak üzere toplam 300 üniversite öğrencisi çalışmaya gönüllü olarak katılmıştır. Araştırmada Esteve ve ark. (1999) tarafından geliştirilen ve Türkçe uyarlaması Gürbüz ve ark., (2007) tarafından yapılan "Boş Zaman Anlamı Ölçeği" ve Hills ve Argyle (2002) tarafından geliştirilen ve Türkçe Uyarlaması Doğan ve Sapmaz (2012) tarafından yapılan "Oxford Mutluluk Ölçeği" kullanılmıştır. Katılımcıların kişisel bilgilerinin dağılımlarının belirlenmesi için yüzde ve frekans yöntemleri; verilerin normal dağılıma sahip olup olmadığının belirlenmesi için Shapiro Wilks normallik testi uygulanmış ve bunun neticesinde verilerin parametrik test koşullarına uygun olduğunun anlaşılmasından sonra verilerin analizinde; katılımcıların serbest zaman algı düzeyleri ile mutluluk düzeylerinin bazı demografik özelliklere göre farklılığını belirlemek için MANOVA ve ANOVA testleri; serbest zaman doyum düzeyleri ile mutluluk düzeyleri arasındaki ilişki düzeyini belirlemek için ise Person Korelasyon testi uygulanmıştır

Bulgular: MANOVA test sonuçlarında "Cinsiyet" değişkenine göre serbest zaman algı düzeylerinin toplam puanlarında anlamlı farklılık bulunmuştur ($p<0.05$), ANOVA sonucuna göre ise, " Refah Düzeyi" değişkenine göre Oxford mutluluk ölçeği puanlarında anlamlı farklılık tespit edilmiştir($p<0.05$). Serbest zaman algı düzeyleri ile mutluluk düzeyleri arasındaki ilişkiyi tespit etmek için yapılan Pearson Korelasyon testine göre; Serbest zaman algı düzeyleri ve mutluluk düzeyleri arasında düşük düzeyde ve pozitif yönde bir ilişki olduğu belirlenmiştir.

Sonuç: Katılımcıların serbest zaman algı düzeyleri ile mutluluk düzeylerinin bazı demografik değişkenlere göre anlamlı farklılık gösterdiği ve serbest zaman algı düzeyleri arttıkça mutluluk düzeylerinin de arttığı tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler; Üniversite Öğrencisi, Serbest Zaman Algısı, Oxford Mutluluk

The Relationship Between The Level of Leisure Perception and Happiness of University Students

Purpose: The purpose of this study is to determine the level of leisure perception and happiness of university-educated students and to identify and to reveal the relationship between these two concepts. Materials and

Methods: 300 university students in total, 180 (59,9%) of whom are "Males" and 120 (40,1%) of whom are "Females" selected by purposive sampling have voluntarily attended the research in line with such purpose. Survey model has been used in the study. The sample of the study consists of students who are studying at Dumlupınar University. As a data collection tool in research, " The Meaning Of Leisure Scale ", which has been developed by Esteve and friends (1999) and adopted into Turkish by Gürbüz and friends (2007); and "The Oxford Happiness Questionnaire'' which has been developed by Hills and Argyle (2002)) and the Turkish Adaptation was developed by Dogan ve Sapmaz (2012) were used. Percent (%) and frequency methods have been utilized to identify the distribution of the personal information of the participants, and Shapiro-Wilks normality test has been applied to identify whether data had normal distribution, in the analyses of data MANOVA and ANOVA were used according to some demographic characteristics in order to identify differences between the level of leisure time perception and happiness. Pearson Correlation Tests was applied to determine between the level leisure time perception and problem solving skills.

Findings: According to the variables of ''gender'', MANOVA test results showed that there was a significant difference between the level of leisure perception inventory in total scores ($p<0.05$). According to the variables of ''prosperity'', ANOVA there was a significantly different between the oxford happiness questionnaire inventory in total scores ($p<0.05$). In order to determine relations between leisure perception and happiness Pearson Correlation test was used. And it showed that there was the low level of positive relation between two scales.

Results: In this study, according to some demographic variables showed that there is significant differences between the level of leisure time satisfaction and happiness, it has been found that as the level of leisure perception of the students increases, the level of happiness is increased.

Keywords; University Student, Leisure Perception, Oxford Happiness

PB227

Üniversite Öğrencilerinin Serbest Zaman Doyum Düzeyleri ile Problem Çözme Becerileri Arasındaki İlişki

[2]Mehmet Demirel, [1]Emrah Serdar, [2]Duygu Harmandar Demirel, [3]Tekin Çolakoğlu

[1]İstanbul Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, İstanbul
[2]Dumlupınar Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Kütahya
[3]Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Ankara

Email : *mehmetdemirel78@gmail.com, serdar-emrah@hotmail.com, duyguharmandar@gmail.com, tekincolakoglu@gmail.com*

Amaç: Bu araştırmanın amacı, üniversitede öğrenim gören öğrencilerin serbest zaman doyum düzeyleri ile problem çözme becerilerini belirlemek ve bu iki kavram arasındaki ilişkiyi ortaya koymaktır.

Gereç ve Yöntem: Araştırmanın çalışma grubunu İstanbul Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesinde öğrenim gören amaçlı örnekleme yöntemiyle seçilmiş olan 71 (%43,3) "Erkek" ve 93 (%56,7) "Kadın" olmak üzere toplam 164 üniversite öğrencisi çalışmaya gönüllü olarak katılmıştır. Araştırmada Beard ve Raghed (1980) tarafından geliştirilen ve Türkçe uyarlaması Gökçe ve Orhan (2011) tarafından yapılan "Serbest Zaman Doyum Ölçeği" ve Heppner ve Petersen (1982) tarafından geliştirilen ve Türkçe Uyarlaması Şahin ve Ark., (1993) tarafından yapılan "Problem Çözme Envanteri" kullanılmıştır. Katılımcıların kişisel bilgilerinin dağılımlarının belirlenmesi için yüzde ve frekans yöntemleri; verilerin normal dağılıma sahip olup olmadığının belirlenmesi için Shapiro Wilks normallik testi uygulanmış ve bunun neticesinde verilerin parametrik test koşullarına uygun olduğunun anlaşılmasından sonra verilerin analizinde; katılımcıların serbest zaman doyum düzeyleri ile problem çözme becerilerinin bazı demografik özelliklere göre farklılığını belirlemek için MANOVA; serbest zaman doyum düzeyleri ile problem çözme becerileri arasındaki ilişki düzeyini belirlemek için Person Korelasyon testleri uygulanmıştır.

Bulgular: MANOVA test sonuçlarında "yaş", "refah düzeyi" ve "Spor branşı" değişkenlerine göre serbest zaman doyum düzeyleri ve problem çözme envanterinin toplam puanları arasında anlamlı farklılık olduğu tespit edilirken ($p<0.05$), "cinsiyet" değişkenine göre ise serbest zaman doyum düzeyleri ve problem çözme envanterinin toplam puanları arasında anlamlı farklılık olmadığı tespit edilmiştir ($p>0.05$). Serbest zaman doyum ve problem çözme puanları arasındaki ilişkiyi değerlendirmek için yapılan Pearson Korelasyon testine göre; iki ölçek arasında pozitif yönde orta düzeyde ilişki bulunmuştur.

Sonuç: Katılımcıların serbest zaman doyum düzeyleri ile problem çözme becerilerinin bazı demografik değişkenlere göre anlamlı farklılık gösterdiği ve problem çözme becerilerinin serbest zaman doyum düzeylerini etkilediği tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler; Üniversite Öğrencisi, Serbest Zaman Doyumu, Problem Çözme

The Relationship Between The Level of Leisure Satisfaction and Problem Solving Skills of University Students

Purpose: The purpose of this study is to determine the level of leisure satisfaction and problem-solving skills of university-educated students and to identify and to reveal the relationship between these two concepts.

Materials and Methods: 164 university students in total, 71 (43,3%) of whom are "Males" and 93 (56,7%) of whom are "Females" selected by purposive sampling have voluntarily attended the research in line with such purpose. Survey model has been used in the study. The sample of the study consists of students who are studying at Istanbul University. As a data collection tool in research, " Leisure Satisfaction Scale ", which has been developed by Beard and Raghed (1980) and adopted into Turkish by Gökçe and Orhan (2011); and "Problem Solving Inventory'' which has been developed by Heppner and Petersen (1982) and the Turkish Adaptation was developed by Sahin and friends., (1993) were used. Percent (%) and frequency methods have been utilized to identify the distribution of the personal information of the participants, and Shapiro-Wilks normality test has been applied to identify whether data had normal distribution, in the analysis of data MANOVA was used according to some demographic

characteristics in order to identify differences between the level of leisure satisfaction and problem solving skills. Pearson Correlation Tests was applied to determine between the level leisure perception and problem solving skills.

Results: According to the variables of ''age'' ,''prosperity'' and ''sport branch'', MANOVA test results showed that there was a significant difference between the level of leisure time satisfaction and problem solving inventory in total scores ($p<0.05$). According to the variables of ''gender'' there was no significantly different between the level of leisure satisfaction and problem solving inventory in total scores ($p> 0.05$). In order to determine relations between leisure satisfaction and problem solving skill Pearson Correlation test was used. And it showed that there was the medium level of positive relation between two scales.

Results: In this study, according to some demographic variables showed that there is significant differences between the level of leisure time satisfaction and problem solving skills and problem-solving skills has been found to affect the levels of leisure time satisfaction.

Keywords; University Student, Leisure Satisfaction, Problem Solving

PB239

Üniversite Öğrencilerinin Rekreasyonel Etkinliklere Katılım Engellerinin Bazı Değişkenlere Göre İncelenmesi

[1]Ceren Gümüşgül, [1]Çetin Özdilek

[1]Dumlupınar Üniversitesi, Kütahya

Email : *cerengumusgul@gmail.com, cetinozdilek03@hotmail.com*

Giriş ve Amaç Boş zamanların gençlik döneminde olumlu değerlendirilmesi, bireyde olumlu tutum ve davranışların kalıcı olmasına yol açarken aynı zamanda bireyi bedensel, psikolojik ve toplumsal açıdan rahatlatır. Ayrıca çalışma başarısını ve iş verimini arttırarak; bilgi, beceri ve yeteneklerinin gelişmesine de yardımcı olmaktadır. Bu doğrultuda çalışmada, üniversite öğrencilerinin, rekreasyonel etkinliklere katılımının önündeki engelleri öğrenci algısına göre bazı değişkenler açısından incelenmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem Bu araştırmaya, Dumlupınar Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu ve Eğitim Fakültesi' nde öğrenim gören tesadüfi yöntem ile seçilmiş 525 öğrenci katılmıştır. Çalışma kapsamında hazırlanan veri formu iki kısımdan oluşmaktadır. İlk kısımda katılımcıların demografik özelliklerini belirlemek için kişisel bilgi formu; ikinci kısımda ise rekreasyonel etkinliklere katılımının önündeki engelleri öğrenci algısına göre belirlemede Alexandris ve Carroll (1997) tarafından geliştirilen, Karaküçük ve Gürbüz (2007) tarafından Türkçeye uyarlanan, "Boş Zaman Engelleri Ölçeği" kullanılmıştır. Ölçeğin Türkçe formu 27 madde ve (a) birey psikolojisi (6 madde), (b) bilgi eksikliği (3 madde), (c) tesis yetersizliği (4 madde), (d) ulaşım sorunu (4 madde) (e) arkadaş eksikliği (3 madde), (e) zaman ve ilgi eksikliği (7 madde) biçiminde 6 alt boyuttan oluşmaktadır. Anketlerden elde edilen veriler Microsoft Office Excel programı kullanılarak bilgisayar ortamına aktarılmış ve verilerin analizi ve değişkenler arası karşılaştırmalarda SPSS 20.0 programından faydalanılmıştır. Veriler normal dağılım gösterdiğinden verilere istatistiki analiz olarak Bağımsız Örneklem T-Testi ve tek yönlü varyans analizi (ANOVA) testleri uygulanmıştır.

Tartışma ve Sonuç Bu araştırmanın sonucunda, katılımcıların cinsiyet, yaş, öğrenim gördükleri bölüm, sınıf, en uzun süre yaşadıkları yerleşim birimi, gelir düzeyleri, anne eğitim düzeyi ile boş zaman engelleri puanları arasında anlamlı bir farklılık tespit edilirken ($p<0,05$); rekreatif spor yapma durumu, lisanslı spor yapma durumu ve baba eğitim düzeyi ile boş zaman engelleri puanları arasında anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir ($p>0,05$). Cinsiyete göre farklılaşmanın nedeninin, kız öğrencilerin sağlık problemleri yaşama kaygısını daha fazla hissetmeleri olduğu düşünülmektedir. Ayrıca, 25 yaş ve üstü yaş grubu üniversite öğrencilerinin sahip oldukları üniversite ve okudukları şehirdeki tecrübe ile boş zaman faaliyetlerini çeşitlendirebildikleri ve boş zaman engellerini bertaraf edebildikleri düşünülmektedir. Anahtar Kelimeler: rekreasyon, boş zaman, boş zaman engelleri

Examination Of Leisure Constraints Of University Students According To Some Variables

Aim and Introduction: Putting free time to good use leads to positive attitudes and permanent changes in youth behavior, besides, individual feels better in terms of physical, psychological and social aspects. Accordingly, in this study, it was aimed to examine the leisure constraints of university students in terms of some variables according to student perception.

Material and Method 525 students, selected by coincidence method and studying School of Physical Education and Sports and Faculty of Education in Dumlupinar University, participated in this research. The data form prepared within the scope of the study consists of two parts. In the first part, a personal information form to identify the demographics of the participants; in the second part, "Leisure Constraints Scale", which was developed by Alexandris and Carroll (1997) and adapted by Karaküçük and Gürbüz (2007), was used to determine the constraints in participating recreational activities according to student perception. The Turkish form of the scale consists of 27 items; (a) individual psychology (6 items) (b) the lack of knowledge (3 items) (c) facilities/services (4 items) (d) accessibility (4 items), (e) lack of partners (3 items), (f) time and lack of interests (7 items). The collected data was transferred to monitor using Microsoft Office Excel program and SPSS 20.0 program was used for the analysis of the data and for the comparison of the variables. Due to normal distribution, parametric tests as Independent Sample T-Test and One Way ANOVA tests were applied ($p<0.05$).

Discussion and Conclusions: As a result of the research, there were significant differences (p <0,05) between participants' gender, age, department, year of study, places lived as longest period, monthly income, education level of participants' mothers and leisure constraints scores. On the contrary, there were not significant difference between exercising recreational sports status, exercising licensed sporting status, father education level and leisure constraints scores. It is thought that the reason for differentiating by gender is that female students feel more anxious about having health problems.It is also thought that university students aged 25 years and over can diversify their leisure time activities and eliminate leisure time constraints by having experience in their university city.

Keywords: recreation, leisure, leisure constraints

PB284

Serbest Zaman Etkinlikleri Kapsamında Bireylerin Sosyal İlişkilerinde Kararlılık Ve Sosyalleşme Düzeylerinin İncelenmesi: Oryantiring Örneği

[1]Tuğba Kalkan, [1]Pınar Güzel

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa

Email : *tubaa_kalkan35@outlook.com, pnrguzel@yahoo.com*

Giriş: Günümüzde sanayileşme ve teknolojik gelişmelerle birlikte bireylerin serbest zamanlarında artış ortaya çıkmıştır. Bu gelişme ile serbest zaman kavramı giderek önem kazanmış ve serbest zaman her kesimden bireyin yaşamında yer almaya başlamıştır. Amaç Bu araştırma Türkiye Oryantiring Federasyonu bünyesinde, 2015-2016 sezonunda gerçekleştirilen Oryantiring müsabakalarına katılan rekreatif amaçlı etkinliklerle uğraşan bireylerin, "serbest zaman etkinlikleri kapsamında sosyal ilişkilerinde kararlılık ve sosyalleşme düzeylerinin incelenmesi" amacıyla yapılmıştır.

Metot : Bu çalışmada, olgu ve olayları nesnelleştirerek gözlemlenebilir, ölçülebilir ve sayısal olarak ifade edilebilir bir şekilde ortaya koyan bir araştırma türü olan Nicel araştırma yöntemlerinden, Genel Tarama Modeli kullanılmıştır. Araştırmanın evreni 121 kadın 208 erkek olmak üzere toplam 329 katılımcıdan oluşmaktadır. Araştırma verileri Şahan (2007) tarafından geliştirilen "Spor ve Sosyalleşme Ölçeği" ve Haraburda (1996) tarafından geliştirilen, Sarı (2010) tarafından Türkçe uyarlaması yapılan "Çok Alanlı Kararlık Ölçeği" kullanılarak toplanmıştır. Verilerin istatistiksel analizlerinde Tek Yönlü ANOVA, Tek Yönlü MANOVA ve Pearson Kolerasyon testlerinden faydalanılmıştır. Ayrıca "Spor ve Sosyalleşme Ölçeği" ve "Çok Alanlı Kararlılık Ölçeği" puanlarının kadın ve erkek grupları arasındaki farkı bulmak için ise Independent T testten faydalanılmıştır. Bulgu Çalışmanın bu bölümünde, demografik özelliklerine ilişkin bulguların frekans, yüzde ve aritmetik ortalama dağılımları ile serbest zaman etkinliklerinde spor ve sosyalleşme ölçeği ile çok alanlı kararlılık ölçeği düzeyleri ortalamalarının demografik değişkenlere ilişkin farkını gösteren Independent t ile spor ve sosyalleşme ölçeği ile çok alanlı kararlılık ölçeği düzeyi alt boyutları arasındaki ilişkilerin tespitinde Pearson Korelasyon analizi kullanılmıştır. Cinsiyet değişkenine göre spor ve sosyalleşme ölçeği ile çok alanlı kararlılık ölçeği düzeylerinin karşılaştırılmasına ait Independent T Testi sonuçlarına ilişkin bulgularda, cinsiyet değişkenine göre çok alanlı kararlılık düzeyleri ortalamaları karşılaştırıldığında, kolaylık alt boyutunda kadınlar üzerinde anlamlı farklılık olduğu (cinsiyet değişkenine göre kadınların erkeklere oranla karar vermelerinin daha kolay olduğu düşünülebilir) tespit edilmiştir $t(327)=2.76$. $p<0.05$. Ayrıca çok alanlı kararlılık ölçeği, genel kararlılık, çatışma çözme ve kesinlik alt boyutlarında ise cinsiyet değişkenine göre anlamlı farklılık tespit edilmemiştir ($p>0.05$). Cinsiyet değişkenine göre spor ve sosyalleşme ölçeği düzeyleri ortalamaları karşılaştırıldığında, anlamlı farklılık olmadığı tespit edilmiştir ($p>0.05$). Çok Alanlı Kararlılık Ölçeği alt boyutları ile Spor Ve Sosyalleşme Ölçeği arasındaki ilişkiye ait Pearson Korelasyon bulgularında ise, Spor ve Sosyalleşme Ölçeği ile Çok Alanlı Kararlılık Ölçeği alt boyutlarından genel kararlılık ($p<.01$; $r=0.461$) ve kesinlik ($p<.01$; $r=0.327$) arasında pozitif yönde orta düzeyde; Spor ve sosyalleşme ile çatışma çözme ($p<.01$; $r=0.239$) ve kolaylık ($p<.01$; $r=0.228$) alt boyutları arasında pozitif yönde düşük düzeyde ilişki tespit edilmiştir.

Sonuç: Sonuç olarak, doğa sporları kamplarında gerçekleştirilen serbest zaman etkinlikleri, bireylerin sosyalleşmesine ve serbest zaman etkinliklerinin sosyal alanda bütünleşmesine olan katkısında, bireylerin kendi tercihleri ile katılımlarının önemli rolü olduğu görülmektedir. Üniversitelerin Spor Bilimleri Fakülteleri bölümlerinin dışındaki bölümlerde de toplumda serbest zaman etkinliği olarak değerlendirilebilen oryantiring sporu ile ilgili çalışmalara yönelmelerinin toplumsallaşma açısından faydalı olacağını ortaya koymuştur. Serbest zaman etkinliklerinin sosyalleşme süreci üzerindeki etkisi dikkate alınarak üniversitelerin gerçekleştirdikleri spor şenliklerinin, eğitim ve öğretim dönemlerinin geneline yayılması sağlanmalıdır. Anahtar Kelimeler: Serbest zaman, sosyalleşme, çok alanlı kararlılık, oryantiring

Investigation Of Stability and Socialization Levels in Social Relationship Of Individuals in The Scope Of Leisure Time Activities: Orienteering Example

Introduction: Nowaday industrialization and technological development have led to and increase in the Leisure time of individuals. With this development the Notion of Leisure time has become increasingly important and has begun to take place at the.

Aim: This research was carried out in the context of the Turkish Orienteering Federation for the purpose of "evaluation of determination and socialization levels of registered athletes in their social relationships during leisure activities" for individuals engaged in recreational activities participating in Orienteering competitions held during the 2015-2016 season.

Method: As one of the qualitative research methods, General Scanning Model has been used in this research which objectives and suggests phenomenon's and cases as observable, measurable and numerically representable. Target population of the study consists of 329 participants including 121 women and 208 men. Research data has been collected through "Sports and Socialization Scale" developed by Şahan (2007), "Multisite Decision Scale" developed by Haraburda (1996) and adapted to Turkish by Sarı (2010). Pearson Collate ration test were used in the statistical analyzes of the data. Independent T test was used to find out the difference between male and female groups of "Sports and Socialization Scale" and "Multi Domain Decisiveness Scale" scores.

Findings: In this part of the study, frequency, percentage, and arithmetic mean distributions of demographic characteristics, and Independent t, which shows the difference between demographic variables of sports and socialization scale and multi-domain stability scale mean of free time activities, and sports and socialization scale and multi-domain decisiveness scale level subscales Pearson Correlation Analysis was used to determine relationships. Findings on Independent T Test results comparison of by gender variables and Multi Domain Decisiveness Scale Levels showed that there was a significant difference between women and men in convenience subscale when comparing multivariate level of stability according to gender variable it can be considered to be easy $t(327)=2.76$. $p<0.05$.In addition, no significant difference was found in the Multi-Domain Stability Scale, general stability, conflict resolution and accuracy sub-dimensions according to gender. When the averages of the level of sport and socialization were compared according to gender variable, it was found that there was no significant difference ($p>0.05$). In the Pearson Correlation Findings between Multi Domain Decisiveness Scale relationship and Sport and Socialization Scale between the general stability ($p<.01$; $r=0.461$) and certainty ($p<.01$; $r=0.327$). There was a low level of positive correlation between sport and socialization and conflict resolution ($p<.01$; $r=0.239$) and convenience ($p<.01$; $r=0.228$) subscales. Conclusion Consequently, individuals' own preferences and participations play key role in their socialization and contribution to leisure activities for social integration in outdoor sports camps. It is revealed that involvement in Orienteering sports which can be regarded as leisure activities in society will be beneficial for socialization in other departments as well, in addition to the departments of Sports Sciences Faculties in universities. Sports festivities should be spread around whole education terms taking account of the leisure activities' influence on socialization process.

Keywords: Leisure, socialization, multi domain decisiveness scale, orienteering

PB360

Gıda Tarım Ve Hayvancılık Bakanlığı Çalışanlarının Katıldıkları Serbest Zaman Etkinliklerinden Tatmin Olma ve Algılanan Özgürlük Düzeylerinin İncelenmesi

***[1]Hakan Şeras*, [1]Şebnem Cengiz, [2]Recep Cengiz**

[1]Bartın Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Bartın
[2]Manisa Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi

***Email :** serashakan@gmail.com, , rcengiz@gmail.com, rcengiz@gmail.com*

Bu araştırmanın amacı Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı çalışanlarının serbest zaman etkinliklerinden tatmin olma ve algılanan özgürlük düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesidir. Çalışmaya Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı'nda çalışan toplam 380 (erkek=196, kadın=184) birey gönüllü olarak katılmıştır. Veri toplama aracı olarak Witt ve Ellis (1985) tarafından geliştirilen ve Lapa ve Ağyar (2011) tarafından Türkçe uyarlaması yapılan "Serbest Zamanda Algılanan Özgürlük Ölçeği" ve Beard ve Ragheb (1980) tarafından geliştirilen ve Karlı ve ark.(2008) tarafından Türkçe'ye uyarlanan "Serbest Zaman Tatmin Ölçeği" kullanılmıştır. Verilerin analizi katılımcıların kişisel bilgi dağılımları yüzde (%) ve frekans (f) yöntemiyle; verilerin normal dağılım durumları Kolmogrov-Smirnof testi ile analiz edilmiş olup, normal dağılım ve homojenlik koşulları sağlanmadığından; anlamlılık dağılımlarının belirlenmesi için Mann Whitney U testi ve Kruskal Wallis testi uygulanmıştır($p<0,05$). Alt boyutların ilişki durumlarını ölçmek için Spearman Korelasyon analizi yapılmıştır. Araştırma bulgularına göre katılımcıların serbest zaman tatmin düzeylerinde cinsiyet değişkene göre serbest zaman tatmin ölçeğinin "fizyolojik" alt boyutunda Erkek katılımcılar lehine anlamlı fark saptanmıştır. Yaş aralıklarına bakıldığında "56-65" yaş grubunun katıldıkları serbest zaman etkinliklerinden tatmin olma düzeylerinin diğer yaş gruplarına oranla anlamlı derecede yüksek olduğu görülmektedir. Eğitim düzeyi değişkeni "psikolojik", "rahatlama", "fizyolojik" ve " estetik" alt boyutlarında "lisansüstü" düzeydeki bireylerin serbest zaman etkinliklerinden tatmin olma düzeylerinin diğer eğitim düzeyindeki bireylere oranla anlamlı olduğu saptanmıştır ($p<0,05$). Sonuç olarak, katılımcıların serbest zamanda algılanan özgürlük düzeyleri ile tüm değişkenlerin alt boyutlarında anlamlı farklılık saptanmıştır. Serbest zaman tatmin düzeylerine bakıldığında ise tüm değişkenler açısından anlamlı farklılık saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Serbest Zaman, Serbest Zaman Etkinlikleri, Serbest Zaman Tatmini, Serbest Zamanda Algılanan Özgürlük

Examining Satisfaction and Perceived Freedom Level of Employes of Ministry of Food Agriculture and Livestock in Leisure Activities They Attend

The purpose of this research is to examine the satisfaction of the Ministry of Food, Agriculture and Livestock Employees leisure time activities and the measurement of perceived freedom levels. In total of 380 volunteered employees (men=196, women=184) of Ministry of Food, Agriculture and Livestock participated to the research. As an information-data collection tool "Perceived Freedom Scale in Leisure" developed by Witt and Ellis (1985) and adapted into Turkish by Lapa and Ağyar (2011), and "Satisfaction Scale in Leisure " developed by Beard and Ragheb (1980) and adapted into Turkish by Karlı et.al. (2008) have been used. Data analysis of individuals personal dispersions are measured by percentage (%) and frequency (f) regular dispersions of data is analysed by Kolmogorov-Smirnof test. Though regular dispersions analysis and homogeneity are not coherent , Mann Whitney U and Kruskal Wallis tests are used in order to determine relevance of dispersions ($p<0,05$). So as the measure sub-dimension relations Spearman Correlation analysis is used. According to research findings, there is a significant difference in favor of the male participants physiological subscale in the leisure time satisfaction level depending on gender varieties. When age range is taken into considerationgroup of age "56-65" have more satisfactory level of leisure time activities than the other age groups. Degree of learning variable has "psychological", "relaxation", "physiological" and "aesthetics" sub-dimensions within these sub-dimensions participants who have master degree are more satisfied with their leisure time scale ($p<0,05$). All in all, participants perception of leisure time freedom levels and, all variable sub-dimensions contain significant differences. When leisure time satisfaction levels are taken into the consideration all variables show high level of differences.

Keywords: Leisure Activities, Leisure Participation, Leisure Satisfaction, Perceived Freedom in Leisure

PB399

Huzurevinde Yaşayan Bireylerin Serbest Zaman Aktivitelerine Katılımını Engelleyen Faktörlerin İncelenmesi

[1]Merve Çokşen, [1]Kadir Yıldız, [1]Pınar Güzel

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa

Email : *coksenmerve@hotmail.com, coksenmerve@hotmail.com, kadiryildiz80@hotmail.com, pnrguzel@yahoo.com*

Giriş: Günümüzde bireyler toplumsal yaşam içerisinde serbest zaman aktivitelerine gereksinim duymaktadırlar. Bireylerin serbest zaman gereksinimleri bazen engelleyicilerle karşılaşabilmektedir. Bu engelleyicilerin azaltılması bireylere serbest zaman tecrübesine katılım için fırsatlar sunmaktadır. Birey bağımsız ve başarılı bir şekilde kendi tercihi olan serbest zaman ile uğraşabildiğinde, daha fazla iyileştirilmiş sağlık, sıhhat ve yaşam kalitesi olduğu gibi psikolojik, fiziksel ve toplumsal faydalar elde etme şansına da sahip olur (Stumbo & Peterson, 2009).

Amaç: Dezavantajlı gruplardan birisi olarak tanımlalanan yaşlıların gönüllü katılımlarını teşvik ederek, serbest zaman aktivitelerine katılımda engelleyici faktörlerinin azaltılarak yaşam doyumlarının gelişimlerine katkı sağlamak önemli bir toplumsal sorumluluktur. Bu bağlamda çalışmanın amacı, huzurevinde yaşayan bireylerin serbest zaman aktivitelerine katılımını engelleyen faktörlerin incelenmesidir.

Gereç ve Yöntem: Araştırma modeli olarak nicel araştırma tekniklerinden "tarama modeli" kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubu, İzmir ilinde bulunan kamuya bağlı bir Huzurevi sakinlerinden, 21 kadın, 60 erkek olmak üzere toplam 81 kişiden oluşmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak araştırmacı tarafından hazırlanan 12 maddeden oluşan Kişisel Bilgi Formu, Karataş & Karataş (1988) tarafından "Yaşam Doyumu" ve Gürbüz (2012) tarafından "Boş Zaman Engelleri" geliştirilen ölçme araçları kullanılmıştır. Verilerin normallik sınamasında skewness ve kurtosis değerlerine bakılmıştır. İstatistiksel gösterimlerinde aritmetik ortalama, frekans (f) ve yüzde (%) dağılımları kullanılmıştır. Verilerin analizinde Independent t test, One-way Anova ve Pearson korelasyon analizi kullanıldı.

Bulgular: Huzurevinde yaşayan bireylerin yaşam doyumlarına ilişkin bulguları incelendiğinde, bireylerin yaşlandıkça beklentilerinin azaldığı tespit edilmiştir. Ayrıca yaşlıların serbest zaman engelleri açısından ise birey psikolojisi, bilgi eksikliği ve tesis alt boyutlarının önemli faktörler olarak algılandığı bulunmuştur.

Sonuç: Araştırmaya katılan katılımcıların yaptıkları serbest zaman aktivitelerinin yorgunluk hissi vermesinin, katılımcıların kendilerini yorgun hissetmesiyle çok fazla ilişkisinin olmadığını ancak katılımcıların sakatlanma konusunda büyük bir endişe duydukları açıktır. Engellenmiş bir vücut egzersizlerle açılıp güçlendirilmezse daha da zor bir hal alabilir. Bu yüzden aktif bir yaşlanma için yaşlılarımıza aktiviteyi sevdirmeli ve onlara imkanlar tanınmalıdır. Bunları yapabilmek için öncelikle onların kendilerinde hissedip aktivite yapmaya engel gördükleri alanlardan kurtulmak daha sonra da aktivite esnasında onları sıkan, zorlayan şeyleri ortadan kaldırdıktan sora kişilerin keyif alıp eğlenmesini sağlayacakları ortamları yaratmaktır.

Anahtar Kelimeler: Yaşlılık, Serbest Zaman, Serbest Zaman Engelleyicileri.

The Analysis Of The Factors Preventing Individuals Living in Carehouses From Praticipating in Leisure Activities

Introduction: Today, individuals need leisure activities in the social life. The leisure needs of the individuals sometimes encounter some constraints. Reducing these constraints provides individuals with the opportunities to participate in the leisure experience. When the individual is interested in the leisure activity that is chosen freely and successfully, he/she can have the chance to obtain psychological, physical and social benefits such as better health, wellness and life quality (Stumbo & Peterson, 2009).

Purpose: It is a significant social responsibility to contribute to the development of the satisfaction with life by promoting the voluntary participation of the older people who are defined as one of the disadvantaged groups and by reducing the constraint factors in the leisure activities. In this scope, the purpose of this study is to analyze the factors preventing the individuals living in the carehouses from participating in the leisure activities.

Material and Method: A 12-item "Personal Information Form" prepared by the researcher, "Life Satisfaction Scale" developed by Karataş and Karataş (1988) and "Leisure Constraint Scale" developed by Gürbüz (2012) were used as measurement instruments. . In normality test of the data, skewness and kurtosis values were analyzed. Arithmetic means, frequency (f) and percentage (%) distributions of the data were used in the statistical display. In the analysis of the data, Independent t test, One-way Anova and Pearson Correlation analysis were used.

Findings: When the findings related to life satisfaction of the individuals living in the carehouses are examined, it is found that the expectations of the individuals reduce in parallel with age. Also it is revealed that the elderly people perceive sub-dimensions such as individual psychology, lack of information and facility as important factors in terms of leisure constraints.

Conclusion: It is clear that the feeling of exhaustion caused by the leisure activities done by the participants of this research does not correlate much with participants' feeling of exhaustion; however, the participants feel worried about getting injured. If a frustrated body is not stretched and strengthened with exercises, it can become harder. Thus, we should make the elderly people love activities and provide them with the opportunities. In order to achieve that, first of all we should remove the barriers which are felt as barriers by them preventing them from participating in activities; secondly, we should remove the parts of the activities which make them bored or force them; finally, we should create environments that provide them with the enjoyment and fun.

Keywords: Elderliness, Leisure, Leisure Constraints.

PB430

Fitness Merkezlerinde Egzersiz Yapan Bireylerin Spora Güdülenme Düzeylerinin Belirlenmesi: Demografik Farklılıklar

[1]Şebnem Şarvan Cengiz, [1]Hamdi Alper Güngörmüş, [1]Oğuzhan Pilça

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa

Email : *csebnem@gmail.com, hamdialper@gmail.com, oguzhanpilca@hotmail.com*

Çalışmanın amacı, Manisa ilinde çeşitli fitness merkezlerine üye olan bireyleri spora güdüleyen faktörlerin belirlenerek, bazı değişkenlere göre karşılaştırılmasıdır. Çalışmaya 161 erkek (%51,8) ve 62 kadın (%48,2) olmak üzere 311 kişi gönüllü olarak katılmıştır. Bireylerin spora katılım güdülerini belirlemek amacıyla, Pelletier ve arkadaşları (1995) tarafından geliştirilen ve Kazak (2004) tarafından Türkçe'ye uyarlanan Sporda Güdülenme Ölçeği (Sport Motivation Scale) kullanılmıştır. Orijinal ölçek SGÖ 28 madde ve (1) bilmek, (2) başarmak, (3) uyaran yaşama, (4) özdeşim, (5) içe atım, (6) dışsal düzenleyen ve (7) güdülenmeme gibi toplam 7 alt boyuttan oluşmaktadır. 7'li Likert tipinde hazırlanan ölçeğin maddeleri, (1) "Hiç Uygun Değil ve (7) "Bütünüyle Uygun" şeklinde puanlanmaktadır. Kazak (2004) tarafından uyarlama çalışmasında, "bilmek" ve "başarmak" boyutları tek bir boyutta birleşerek "bilmek ve başarmak" boyutunu oluşturmuştur. Bu araştırmada toplanan veriler üzerinden hesaplanan Cronbach Alpha iç tutarlık katsayısı SGÖ'nin alt boyutları için 0,701 (dışsal düzenleme) ile 0,927 (bilmek ve başarmak) arasında değişmektedir. Ölçeğin toplam puanı ise 0,917'tır. Elde edilen verilerin analizinde cinsiyete göre t-testi, eğitim durumu, yaş ve spora katılım yılı değişkenine göre ise ANOVA testi kullanılmıştır. Yapılan analiz sonuçları incelendiğinde; katılımcıların "cinsiyet" değişkenine göre sadece "bilmek ve başarmak" alt boyutunda farklılığın oluştuğu, "yaş grupları" değişkenine göre tüm alt boyutlarda ve "spora katılım yılı" değişkenine göre ise "dışsal düzenleyen" ve "güdülenmeme" alt boyutu hariç diğer alt boyutlarda farklılıkların olduğu tespit edilmiştir. Eğitim durumuna göre yapılan ANOVA sonuçlarına bakıldığında ise anlamlı bir farklılaşmanın olmadığı tespit edilmiştir. Sonuç olarak, fitness merkezlerine üye olan erkek katılımcıların içsel ve dışsal güdülenme düzeylerinin kadın katılımcılara göre daha yüksek olduğu saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Fitness Merkezi, Spora katılım, Güdülenme.

Sport Motivation Levels Of Individuals Who Exercise At Fitness Centers: Demographic Differences

The aim of the study is to determine the motivating factors for playing sports among individuals who have memberships at different fitness centers in Manisa, and to compare these factors in terms of specific variables. A total of 311 volunteers participated in the study, 161 of whom were male(51.8%), 62 of whom were female (48.2%). With the aim to determine the motivation levels of the participants for playing sports, theSport Motivation Scale, which was originally developed by Pelletier et al. (1995) and adapted into Turkish by Kazak (2004), was implemented. The original scale consists of 28 items and 7 subscales: (1) knowledge, (2) achievement, (3) stimulation, (4) identification, (5)introjections, (6) external regulation and (7) amotivation. The items of the 7-Likert type scale are scored as (1) "Absolutely inappropriate" and (7) "Absolutely Appropriate." In the adapted pattern of the scale by Kazak (2004), "knowledge" and "achievement" were integrated and presented as one subscale: "knowledge and achievement."The measured Cronbach Alpha internal consistency coefficients of the SASranged between 0.701 (external regulation) and 0.907 (knowledge and achievement) for the subscales. The total score of the scale was 0.917. A T-test was applied to analyze the data in terms of gender and ANOVA for analyzing the data in terms of education status, age and years playing sports. The study results suggest that there was a difference among the participants under only "knowledge and achievement" in terms of gender, and that there were differences in all subscales in terms of "age group." Additionally, differences were found in all subscales in terms of "years playing sports" variable except the "external regulation" and "stimulation" subscales.According to the ANOVA results, there was no statistically meaningful differences found in terms of education status.In conclusion, it was found that both internal and external motivation levels of the male participants of the fitness centers were higher than those of female participants.

Keywords: Fitness center, participation to sport, motivation

SPORDA PSİKO-SOSYAL ALANLAR / PSYCHO-SOCIAL FIELDS IN SPORTS

PB7

Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Etik İklim Perspektifinden Bağımsızlık Alt Boyutunun İncelenmesi

[1]Gökhan Acar, [2]Barbaros Serdar Erdoğan

[1]Uşak Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Uşak
[2]Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu Burdur

Email : *gokhan.acar@usak.edu.tr, bserdogan@mehmetakif.edu.tr*

Bu araştırmanın amacı, beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin çalıştıkları kurumlarından algıladıkları etik iklim anlayışlarından Bağımsızlık alt boyutunun incelenmesidir. Araştırmanın evrenini 2016 – 2017 eğitim öğretim yılında Burdur ilinde bulunan Milli Eğitim İl Müdürlüğüne Bağlı özel ve resmi eğitim kurumlarında çalışan 125 beden eğitimi ve spor öğretmenine tesadüfi (random) yöntemiyle ulaşılmıştır. Çalışmadan elde edilen sonuçlara göre beden eğitimi öğretmenlerinin etik iklim algılarını görev pozisyonlarına göre değerlendirdiğinde etik iklimin tüm boyutlarından Bağımsızlık boyutunda Kadrolu öğretmenler ortalama ile yeterli düzeyde bir etik iklim görmekte iken, Sözleşmeli öğretmenler ortalama ile düşük düzeyde bir etik iklim algıladıkları görülmüştür. Görev pozisyonu ile ilgili en belirgin farklılık Bağımsızlık boyutunda görülmekte olup Kadrolu öğretmenlerin etik iklim algısı Katılıyorum düzeyinde iken, Sözleşmeli öğretmenlerin etik iklim algısı Katılmıyorum düzeyinde gerçekleşmiştir. Etik iklim algısının bağımsızlık boyutu ile ilgili genel ortalamaya bakıldığında kadrolu ve sözleşmeli öğretmenlerin işleriyle ilgili bağımsız hareket edebilme düzeylerini Kararsızım düzeyinde, diğer bir ifadeyle orta düzeyde görülmektedir. Bağımsızlık boyutunda medeni durumu diğer olan öğretmenlerin ile evli olan ve bekâr olan çalışanlar arasında anlamlı fark görülmüştür. Bağımsızlık boyutunda medeni durumu diğer olan öğretmenlerin etik iklim algıları evli olan ve bekâr olan çalışanlara göre anlamlı bir şekilde daha yüksek olduğunu söyleyebiliriz.

Amaç: Bu araştırmanın amacı, beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin çalıştıkları kurumlarından algıladıkları etik iklim anlayışlarından Bağımsızlık alt boyutunun incelenmesidir.

Metod: Araştırmanın evrenini 2016 – 2017 eğitim öğretim yılında Burdur ilinde bulunan Milli Eğitim İl Müdürlüğüne Bağlı özel ve resmi eğitim kurumlarında çalışan 125 beden eğitimi ve spor öğretmenine tesadüfi (random) yöntemiyle ulaşılmıştır. Çalışmadan elde edilen veriler SPSS 14.0 programı paket programında yer alan istatistik yöntemler kullanarak değerlendirilmiştir. Araştırma bulguları ve değerlendirilmesi bölümünde etik iklim algılarıyla ilgili, ölçeğin bağımsızlık boyutu Independent Samples T testine, ikiden fazla grup arasında anlamlı fark olup olmadığına bakmak için OneWayAnova (Tek yönlü anova) testine yer verilmiştir.

Sonuç ve Tartışma: Beden eğitimi öğretmenlerinin etik iklim algılarını görev pozisyonlarına göre değerlendirdiğimizde etik iklimin tüm boyutlarında Kadrolu personel ile Sözleşmeli personel görüşleri arasında anlamlı farklılık görülmüştür. Bağımsızlık boyutunda Kadrolu öğretmenler x=3,657 ortalama ile yeterli düzeyde bir etik iklim görmekte iken, Sözleşmeli öğretmenler x=2,504 ortalama ile düşük düzeyde bir etik iklim algılamaktadır. Görev pozisyonu ile ilgili en belirgin farklılık bağımsızlık boyutunda görülmekte olup Kadrolu öğretmenlerin etik iklim algısı Katılıyorum düzeyinde iken, Sözleşmeli öğretmenlerin etik iklim algısı Katılmıyorum düzeyinde gerçekleşmiştir. Etik iklim algısının bağımsızlık boyutu ile ilgili genel ortalamaya bakıldığında x=2,97 değeri ile 5'li likert ölçeğinin Kararsızım aralığına girmektedir. Buna göre görev yapmakta olan Kadrolu ve sözleşmeli öğretmenlerin işleriyle ilgili bağımsız hareket edebilme düzeylerini Kararsızım düzeyinde, diğer bir ifadeyle orta düzeyde görmektedirler. Donertas (2008), Topaloglu (2010) yaptıkları araştırmalarda etik iklimin çalışanların örgütsel güveni üzerinde oldukça kuvvetli ve olumlu bir etkisinin olduğunu göstermektedir sonucuna ulaşmışlardır çalışmamız literatürdeki benzer araştırma sonuçları ile benzerlik göstermektedir.

Kaynaklar: Aydın I 2006. Egitim ve Ogtimde Etik. Pegem Press, pp.23, Ankara. Bute, M. (2011). Relation between the Ethical Climate, Corporal Trust and Individual Performance, Journal of Ataturk University Economics and Administrative Sciences, 25, 172- 173. Demirtas, O. (2014). The whistleblowing impact on ethical climate: Moderator role of mobbing perception. Istanbul University Journal of the School of Business, 43, 136-156. Dogan, S. and Kilic, S. (2014). The Examination of Relations

Examination of the Independence Sub-dimension of Physical Education Teachers from the Ethical Climate Perspective

The aim of this study is to examine the independence sub-dimension of ethical climate understanding that physical education and sports teachers perceive from the institutions they work with. The population of the study was reached by the random method to 125 physical education and sports teachers working in private and public educational institutions connected to Provincial Directorate of National Education in the province of Burdur in 2016 - 2017 academic year. According to the results obtained by the study, when physical education teachers evaluate ethical climate perceptions according to their task positions, it is seen that permanent teachers perceive a sufficient level of ethical climate with the mean in the dimension of independence from all dimensions of ethical climate whereas the contracted teachers perceive a low level of ethical climate with the mean. The most significant difference regarding the position of the task is seen in the dimension of independence, the ethical climate perception of the permanent teachers is at the level of Agree, whereas the ethical climate perception of the contracted teachers is at the level of Disagree. When looking at the general mean regarding the independence dimension of the ethical climate perception, permanent and contracted teachers who are on duty see their levels of the independent act regarding their work at the level of Neutral, in other words, they see it at the level of moderate. In the dimension of independence, there was a significant difference found between teachers with other marital status and those who were married and single employees. In the dimension of independence, we can say that ethical climate perceptions of teachers with other marital status were significantly higher than those who were married and single employees.

Purpose: The aim of this study is to examine the independence sub-dimension of ethical climate understanding that physical education and sports teachers perceive from the institutions they work with.

Method: The population of the study was reached by the random method to 125 physical education and sports teachers working in private and public educational institutions connected to Provincial Directorate of National Education in the province of Burdur in 2016 - 2017 academic year. The data obtained from the study were evaluated by using the statistical methods in the SPSS 14.0 program included in package program. In the study findings and evaluation section, The Independent-Samples T test was used to determine the independence dimension of the scale related to ethical climate perceptions, and the One-Way ANOVA test was used to determine whether there was a significant difference between more two groups.

Conclusion and Discussion: When we evaluate the ethical climate perceptions of the physical education teachers according to their task positions, there was a significant difference seen between the views of contracted staff and permanent staff in all dimensions of ethical climate. In the dimension of independence, the permanent teachers perceive a sufficient level of ethical climate with x = 3,657 mean, whereas the contracted teachers perceive a low level of ethical climate with x = 2,504 mean. The most significant difference regarding the position of

PB8

Yabancı Öğrencilerin Atılganlık Düzeylerinin Araştırılması

***[1]Şıhmehmet Yiğit*, [2]Mihriay Musa, [3]İbrahim Dalbudak, [4]A.Cenk Gürkan**

[1]Namık Kemal Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Tekirdağ
[2]Uşak Spor Bilimleri Fakültesi, Uşak
[3]Süleyman Demirel Üniversitesi Atabey Meslek Yüksekokulu, Isparta
[4]Gazi Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Ankara

Araştırmanın amacı: Üniversitede okuyan yabancı uyruklu öğrencilerin atılganlık düzeylerinin ortaya konulması ve farklı değişkenler açısından incelenmesi amaçlanmıştır.Araştırmanın örneklemini 2016-2017 eğitim öğretim döneminde Uşak üniversitesinde öğrenim gören 113 Erkek 35 Kadın toplam 148 yabancı öğrenci oluşturmaktadır. Verilerin toplanmasında sosyo demografik özellikleri belirlemeye yönelik kişisel bilgi formu ile 1980 yılında Voltan tarafından Geçerlilik ve Güvenirliliği yapılan Rathus atılganlık ölçeği kullanılmıştır. Elde edilen verilerin analizi SPSS 22 İstatistik paket programıyla, diğer değişkenler ise tek yönlü varyans (ANOVA) analizi ile incelenmiştir. Anlamlı farkın olması durumunda varyans analiz sonuçları Tukey testi kullanılarak karşılaştırılmıştır.Araştırmanın sonucunda; Katılımcıların yaş degişkenine göre (F (2, 145) = .020 p > .05), cinsiyet değişkenine göre (t (146) = -1.121, p > .05), ülkelerine göre (F (4, 143) = .765, p <. 05), okudukları sınıfa göre (F (2, 145) = 2.705, p>.05), düzenli spor yapıp yapmama durumuna göre (t (146) = .606, p > .05), kaç yıldır spor yaptıkları süreye göre (F (3, 144) = 1.043, p>.05) tespit edilmiştir. Atılgalık kavramı öğrencilerin hayata daha anlamlı bir şekilde tutunabilmelerini sağlanması atılganlık düzeylerinin tespiti açısından önemli olduğu düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Spor, Atılganlık

Investigation Of The Level Of Disease Of Foreign Students

The aim of the research is to reveal the assertiveness levels of foreign students studying in universities and to examine them in terms of different variables. The sample of the study is composed of 148 foreign students from 113 male and 35 female students studying at Uşak University in the academic year of 2016-2017. A personal information form for determining the socio demographic characteristics of the data was collected and the Rathus assertiveness scale, which was validated and validated by Voltan in 1980, was used. Analysis of the obtained data was analyzed by SPSS 22 statistical package program and other variables were analyzed by one way variance (ANOVA) analysis. In the case of significant difference, the results of variance analysis were compared using the Tukey test. According to the participants' age level (F (2, 145) = .020 p> .05), according to the gender variable (t (146) = -1.121, p> .05) (T (146) = .606, p> .05), according to the class they read (F (2, 145) = 2.705, p> .05) (F (3, 144) = 1.043, p> .05) were found to be statistically significant. The concept of atılgalık is thought to be important in terms of determination of assertiveness levels to ensure that students can hold on to life more meaningfully.

Keywords: Sport, Assertiveness

PB9

Üniversite Öğrencilerinin Spor ve Sosyalleşme Düzeylerinin Araştırılması

[1]Şıhmehmet Yiğit, [1]Erdem Ayyıldız

[1]Namık Kemal Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Tekirdağ

Araştırmanın amacı: Üniversitede öğrenim gören öğrencilerin spor ile Sosyalleşme süreçlerinde meydana gelen değişimin ortaya çıkarılmasını sağlamak, Spor ve spor aktivitelerinin bireylerin sosyalleşme sürecinde etkisinin olup olmadığı tespit edilmeye çalışılmıştır. Araştırmanın örneklemini Namık Kemal Üniversitesinde 2016- 2017 eğitim öğretim döneminde öğrenim gören spor yapan ve aktif spor yapmayan spor salonunu kullanan 94 Erkek 50 Kadın toplam 144 öğrenci oluşturmaktadır. Verilerin toplanmasında demografik özellikleri belirlemeye yönelik kişisel bilgi formu ile "Üniversite Öğrencilerinin Sosyalleşme Sürecinde Spor Aktivitelerinin Rolü'' Şahan 2007 Doktora Tezinde Sporda sosyalleşme için hazırlamış olduğu anket soruları kullanılmıştır anket soruları uzman kişiler tarafından kontrol edilmiş uygulanabilirliği kabul edilmiştir. Elde edilen verilerin analizi SPSS 22 İstatistik paket programıyla cinsiyet ve katılımcıların spor yapıp yapmadıkları bağımsız örneklemler için t testi; diğer değişkenler ise tek yönlü varyans (ANOVA) analizi ile incelenmiştir. Anlamlı farkın olması durumunda varyans analiz sonuçları Tukey testi kullanılarak karşılaştırılmıştır.Araştırmanın sonucunda; Cinsiyet durumuna göre anlamlılık düzeyinde (t (142) = -1.061, p > .05), Yaş anlamlılık düzeyi (F (3, 143) = ,374 p > .05). Eğitim anlamlılık düzeyi (F (2, 143) = 1,350 p > .05). Gelir anlamlılık düzeyi (F (3, 143) = ,686 p > .05). Yaşanılan yer anlamlılık düzeyi(F (2, 143) = 1,293 p > .05). Spor yapma anlamlılık düzeyi(F (3, 143) = ,681 p > .05). Spor yapma sıklığı düzeyi(F (3, 143) = ,901 p > .05).Farklı branşla ilgilenme durumlarına göre (F (4, 143) = 2,095 p > .05)anlamlı düzeyde farklılaşmanın olmadığı görülmüştür. Lisanslı spor yapma düzeyinde ise (F (4, 143) = 2,845 p < .05) anlamlı düzeyde farklılaşmanın olduğu tespit edilmiştir. Cinsiyet, Yaş, Eğitim, Gelir düzeyi, Yaşadıkları yer, Spor yapma süresi, Spor yapma sıklığı, Farklı branşla ilgilenme durumlarına göre anlamlı farklılaşmanın olmadığı, Lisanslı spor yapma değişkeninde ise anlamlı farklılığın olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Spor, Sosyalleşme

Investigation Of University Students' Sport and Socialization Levels

The aim of the research is to find out the changes that occur in the process of socialization of the sport with the students who are studying in the university and to try to determine whether the sport and sports activities have an effect on the socialization process of the individuals. The sample of the research is composed of 144 male and 50 female students in Namık Kemal University who are studying in the 2016- 2017 academic year and using a sports hall which does not make active sports. The personal information form for determining the demographic characteristics in the collection of the data and the questionnaire "The Role of Sports Activities in the Socialization Process of the University Students" in the Şahan 2007 PhD Thesis were used for the questionnaire survey. Analysis of the obtained data SPSS 22 Statistical package program for sex and t test for independent samples of participants' sport; While the other variables were analyzed by one way ANOVA. In the case of significant difference, the results of variance analysis were compared using the Tukey test. The significance level according to gender status (t (142) = -1.061, p> .05), Age significance level (F (3, 143) =, 374 p> .05). The level of educational significance (F (2, 143) = 1,350 p> .05). The level of income significance (F (3, 143) =, 686 p> .05). Level of significance of living place (F (2, 143) = 1,293 p> .05). The level of significance of doing sport (F (3, 143) =, 681 p> .05). The level of the frequency of doing sports (F (3, 143) = 901 p> .05) was not significantly different according to the degree of interest in particular branch (F (4, 143) = 2,095 p> .05). At the level of licensed sports making (F (4, 143) = 2,845 p <.05), it was determined that there is significant difference. It is seen that there is no meaningful difference according to the kind of different branches, and there is a meaningful difference in the variance of licensed sporting activities.

Keywords: Sports, Socialization

PB55

Futbol Ve Basketbol Taraftarlarının Sporda Şiddet ve İstenmeyen Davranışlara Bakışlarının İncelenmesi

[1]Şehmus Aslan, [1]Bekir Geyik

[1]Pamukkale Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Denizli

Email : *sehmus1@hotmail.com,*

Giriş: Son yıllarda sporun insan yaşamındaki önemi giderek artmaktadır. Futbol ve basketbol Türkiye'de iki popüler spor branşıdır. Sporda şiddet tüm dünyada ve ülkemizde yıllardır süre gelen bir problem olarak bilinmektedir.

Amaç: Bu araştırmanın amacı, futbol ve basketbol taraftarlarının sporda şiddet ve istenmeyen davranışlara bakışlarının incelenmesidir. Metod: Araştırmaya 2016 yılında gerçekleştirilen futbol (n=150) ve basketbol (n=150) maçlarını izleyen 300 taraftar oluşturmuştur. Katılımcıların %51,7'si (n=155) erkek, %48,3'ü (n=145) kadındır. Katılımcıların yaş ortalaması 27,0±8,16 yıldır. Araştırmaya katılan taraftarların sosyolojik açıdan sporda şiddete bakışlarını araştırmak için Özdemir ve Mercan (2006) tarafından geliştirilen "Sporda Şiddet ve Çirkin Tezahüratın Nedenleri ve Yarattığı Sonuçlar" isimli ölçek kullanılmıştır. Ölçek 5'li likert şeklindedir ve 24 sorudan oluşmaktadır. Sorulara verilen cevapların dağılımını belirlemek için yüzde değerleri kullanılmıştır.

Bulgular: Çalışmada katılımcıların sorulara verdikleri cevaplar incelendiğinde en fazla oranda aşağıda verilen sorulara olduğu görülmüştür. Katılımcıların %49,0'u "Hakemlerin hatalı kararları şiddet olaylarını arttırmaktadır", %47,0'si "Kulüplerin birbirlerine karşı şike iddialarında bulunmaları şiddeti körüklemektedir", %43,7'si "Kışkırtıcı anonslar sahalardaki şiddet ve çirkin tezahüratı körüklemektedir", %41,7'sinin "TV'lerdeki gerilimi yükseltici tartışmalar şiddete eğilimi arttırmaktadır", %39,3'ü "Şiddeti engellemeye yönelik hukuki düzenlemelerde ciddi eksiklikler var", %39,3'ü "Şiddeti engellemeye yönelik güvenlik önlemlerinde ciddi eksiklikler var", %40,3'ünün "Tribünlerdeki siyasi içerikli sloganlar şiddeti körüklemektedir" görüşüne sahiptirler.

Sonuçlar ve Tartıma: Futbol ve basketbol taraftarlarına göre sporda şiddete en fazla neden olan faktörler hakemlerin hatalı kararları, şike iddiaları, kışkırtıcı anonslar ve sloganlar, TV ve gazetelerdeki gerilimi yükseltici haberler, hukuki düzenlemelerdeki eksiklikler, güvenlik önlemlerindeki eksikliklerdir.

Anahtar kelimeler: Spor, taraftar, şiddet

Investigations Of Football and Basketball Fans' View About Sports Violence and Unwanted Behaviors

Introduction: In recent years, sports have been increasingly important in human life. Football and basketball are two popular sports branches in Turkey. Violence in sports is known as a problem in Turkey and all over the world for many years. Purpose: The aim of this research is to examine the view of football and basketball fans on sport violence and unwanted behavior. Method: The study included 300 fans of football (n = 150) and basketball (n = 150) who went to mathes in year 2016. 51,7% (n = 155) of the participants were male and 48,3% (n = 145) of the females. The average age of the participants is 27.0 ± 8.16 years. The "Reasons of Sport Violence and Ugly Shouting and Problems Its Create" scale which developed by Özdemir and Mercan (2006) was used to investigate the views of participants about sport violence in sociological aspects. The scale is an 5 likert type and consists of 24 questions. The percentage values were used to determine the distribution of answers to the questions.

Results: When the answers given by the participants to the questions in the study were examined, it was seen that they were mostly in the following questions. The views of the respondents were "49.0% " wrong decisions of the referees increase the incidence of violence ", 47.0% "the clubs claim with chicane against each other", 43.7% " provocative announcements are create violence and ugly cheering on the field " , 41.3% "the tension raising debate on TV is increasing the tendency of violence", 39.3% "serious insufficiency in legal regulations to prevent violence, 39.3% "serious insufficiency

in security to prevent violence ", and 40.3% " Political slogans in the tribunes are create violence ".

Discussion and Conclusion: According to football and basketball fans, the most common reasons for violence in sports are incorrect decisions of referees, claim of chicane, provacative announcements and slogans, tension raising cause from news in TV and newspapers, insufficient legal regulations and insufficient security.

Keywords; sport, fan, violence

PB70

Spor Yapan ve Yapmayan İşitme Engelli Bireylerin Benlik Saygısının Karşılaştırılması

[2]Ummuhan Baş Aslan, [1]Şehmus Aslan

[1]Pamukkale Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Denizli
[2]Pamukkale Üniversitesi, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Y.O., Denizli

Email : *umbaslan@yahoo.com, sehmus1@hotmail.com*

Giriş: İşitme engeli dünyada yaygın bir problemdir ve Dünya Sağlık Örgütü dünya genelinde 360 milyon işitme kaybı olan kişi olduğunu hesaplamıştır. İşitme engeli; kısmi veya total işitme kaybı nedeniyle günlük yaşamda sözel dili işlevsel olarak kullanamama durumudur. İşitme engelli bireylerin konuşma ve dil gecikmeleri ve iletişimde yaşadıkları sorunlar bireyin yaşamını olumsuz yönde etkileyebilmektedir. Benlik saygısı ruhsal sağlık için önemlidir. Benlik saygısı, bireyin kendini insan olarak değerlendirdiğinde kendine verdiği değerdir.

Amaç: Bu çalışmanın amacı spor yapan ve yapmayan işitme engelli bireylerin benlik saygısı düzeyini karşılaştırmaktır.

Metod: Çalışmamıza yaşları 15-25 yıl arasında değişen, spor yapan 44 (%48,4) ve spor yapmayan 47 (%51,6) olmak üzere toplam 91 işitme engeli olan birey katıldı. Katılımcıların benlik saygısını değerlendirmek için Rosenberg Benlik Saygısı Ölçeği'nin Türkçe uyarlaması kullanıldı. Ölçek genel benlik saygısını ölçen 10 maddeden oluşmaktadır. Ölçeğe verilen yanıtlar 0-6 puan ile değerlendirilmektedir. 0 –1 puan alanların "yüksek"; 2–4 puan alanların "orta" ve 5–6 puan alanların "düşük" benlik saygısına sahip oldukları kabul edilmektedir.

Bulgular: Spor yapan ve yapmayan işitme engelli bireylerin yaş ortalaması sırasıyla 19,16 ±3,18 ve 20,34±2,92 yıldır. Spor yapan işitme engellilerin spor yapma süreleri 5,93±3,39 yıldır. Rosenberg Benlik Saygısı Ölçeği ortalama puanları spor yapan işitme engellilerde 0,84±0,59 ve spor yapmayan işitme engellilerde 1,53±0,77'dir. Gruplar arasındaki fark istatistiksel açıdan anlamdır ($p<0.05$).

Sonuç ve Tartışma: Çalışmamızın sonuçları işitme engellilerde spor yapmanın benlik saygısını geliştirdiğini düşündürmüştür. Benlik saygısı bireyin yaşam kalitesini etkilemektedir. Önceki çalışmalar engelli bireylerin engelli olmayan bireylere göre daha sedanter yaşama sahip olduklarını göstermiştir. İşitme engelli bireylerin benlik saygısının geliştirilmesi amacıyla sportif aktivitelere katılarak aktif yaşam sürmeleri için desteklenmesi önerilmektedir.

Anahtar sözcükler: Benlik Saygısı, işitme engelli, spor

Comparison Of Self-Esteem Between Hearing Impaired People Who Participated Sports Or Do Not

Introduction: Hearing impairment is a worldwide problem, and the World Health Organization estimated that 360 million people worldwide have disabling hearing loss. Hearing impaired; inability to verbal function in daily life due to partial or total hearing loss. Speech and language delays in the hearing impaired individuals and the problems in communication could affect the individual's life negatively. Self- esteem is important for mental health. Self-esteem is the value that the individual gives himself when he evaluates himself as a human being.

Purpose: The purpose of this study is to compare the level of self-esteem between hearing-impaired individuals who do sports and do not sport.

Method: In totally 91 hearing-impaired individuals aged between 15 to 25 years who do sport (n=44, 48.4%) and do not play sport (n=47, 51.6%) participated in the study. The Turkish version of Rosenberg Self-Esteem Scale was used to assess participants' self- esteem. The scale consists of 10 items measuring general self esteem. Responses to the scale are evaluated with 0-6 points. It is accepted that 0 -1 points are "high", 2-4 points are "middle" and 5-6 points are "low" self-esteem.

Results: The average age of hearing impaired individuals who do or do not play sports is 19,16 ± 3,18 and 20,34 ± 2,92 years, respectively. The average duration of participating in sports is 5.93 ± 3.39 years in the individual with hearing impaired who do play sport. The Rosenberg Self-Esteem Scale average scores were 0,84±0,59 for who play sport hearing impaired group and 1,53±0,77 for who do not play sport hearing impaired group. The difference between the groups was statistically significant ($p < 0.05$).

Discussion and Conclusion: The results of our study suggest that participation in sports activity improved self-esteem in individual with hearing impairment. Self-esteem affects the quality of life of the individuals. Previous studies showed that people with disabilities are much more likely of living sedentary than are those without a disability. It is advised that to supported for active life style by participating in sportive activities in order to improve the self-esteem in the individuals with hearing impairment.

Keywords: Self-Esteem, hearing impaired, sport

PB132

Spor Lisesi Öğrencilerinin Mutluluk Düzeylerinin İncelenmesi: Trabzon İl Örneği

***[1]Ömer Faruk Yazıcı* , [2]Menderes Kabadayı, [2]Ali Kerim Yılmaz**

[1]Gaziosmanpaşa Üniversitesi Erbaa Meslek Yüksekokulu, Tokat
[2]Ondokuz Mayıs Üniversitesi Yaşar Doğu Spor Bilimleri Fakültesi, Samsun

Email : *o-farukyazici@hotmail.com , o-farukyazici@hotmail.com, menderes@omu.edu.tr , alkrm_ylmz@hotmail.com*

Giriş Binlerce yıldır çalışmalarında, bilim insanları "İnsan davranışının temeli nedir?" sorusunun cevabı olarak hep aynı kavramla karşılaşmışlar: Mutluluk. İnsanoğlunun yüzyıllardır aradığı mutluluk olgusu, günümüzde farklı koşulların meydana getirdiği olumsuz etkiler sonucunda daha fazla ihtiyaç duyulan bir kavram haline gelmiştir. İçinde yaşanılan yüzyıldaki hızlı değişme ve gelişmeler insan yaşamını olumlu ve olumsuz birçok yönden etkilemektedir. Geleceğimizi oluşturacak genç neslin mutlulukları üzerinde durulması gereken elzem konudur.

Amaç Araştırmanın amacı, spor lisesi öğrencilerinin mutluluk düzeylerini saptamak ve öğrencilerin mutluluk düzeylerini cinsiyet, sınıf düzeyi, sporculuk durumu ve aile gelir durumu açsısından karşılaştırmaktır.

Metot Araştırmanın çalışma grubunu, Trabzon ili Spor lisesinde öğrenim gören 184 (71 kadın, 113 erkek) öğrenci oluşturmuştur. Verilerin toplanmasında, "Öznel Mutluluk Ölçeği (ÖMÖ)" kullanılmıştır. Araştırma kapsamında yapılan istatistiksel analizler, SPSS 21. istatistik paket programı aracılığıyla gerçekleştirilmiştir. Verilerin değerlendirilmesinde istatistiksel yöntem olarak; betimsel istatistik, bağımsız gruplar için t-testi, tek yönlü varyans analizi (ANOVA) teknikleri kullanılmıştır.

Bulgular Elde edilen bulgular doğrultusunda, araştırmaya katılan öğrencilerin öznel mutluluk puanları ortalamasının 3.81 ±2.02 olduğu ve öğrencilerin orta düzeyde mutlu oldukları görülmüştür. Cinsiyete ve sporculuk durumuna göre öğrencilerin mutluluk düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı fark olduğu ($p < .05$) görülürken, sınıf düzeyi ve aile gelir durumuna göre anlamlı farklılık tespit edilmemiştir.

Sonuç ve Tartışma Katılımcıların mutlulukları erkek öğrencilerin lehine anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır. Öğrencilerin mutlulukları lisanslı sporcuların lehine anlamlı farklılık göstermiştir. Sınıf düzeyi ve aile gelir durumuna göre öğrencilerin mutluluk ölçeğinden aldıkları puanların ortalamaları arasındaki fark, istatistik açıdan anlamlı bulunmamıştır. Sonuç olarak, yarının teminatı olan gençlerin, mutluluk seviyelerinin daha yüksek olması için beden eğitimi ve spor alanına insan kaynağı sağlayan spor liselerinin mutluluk seviyesini artırıcı nitelikte olması gerekmektedir. Ayrıca ilgililerin seminer ve eğitim kursları düzenleyerek öğrencileri sağlıklı ve mutlu yaşam biçimleri hakkında bilgilendirmeleri önerilebilir.

Kaynaklar Diener, E. (1984). Subjective well-being. Psychological Bulletin, 95(3), 542-75. Baysal, S. ve Aka, Ç. İ. (2013). Bir pazarlama stratejisi olarak mutluluk temasının markalar tarafından kullanılması: Mutluluk temelli pazarlama üzerine bir araştırma. Sosyal ve Beşeri Bilimler Dergisi, 5(1), 84-93. Çağır, G. ve Gürgân, U. (2010). Lise ve üniversite öğrencilerinin problemli internet kullanım düzeyleri ile algılanan iyilik halleri ve yalnızlık düzeyleri arasındaki ilişki. Balıkesir Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 13(24), 70-85.

Analyzing of Happiness Levels of Sports High School Students: The Sample of Trabzon

Introduction Thousands of years of work, scientists "What is the basis of human behavior?" They have always encountered the same concept as the answer to the question: Happiness. The happiness that mankind has been seeking for centuries, has become a more needed concept as a result of the adverse effects brought about by different conditions today. The rapid changes and developments in the century affects human life in many positive and negative ways. The younger generation of happiness that will create our future is the subject that needs to be emphasized.

Purpose The aim of this research is to determine the happiness levels of the students of the sports high school and to compare the happiness levels of the students in terms of gender, class level, sports situation and family income situation.

Method The working group of this study consists of 184 students who are teaching Sports high school in Trabzon province; 113 of whom are male and 71 of whom female students. The "Subjective Happiness Scale" (SHS) was used to collect the data. For the statistical analyzes was used by SPSS 21 statistical program. As statistical method in data evaluation part descriptive statistical techniques, test-t for independent groups, one-way analysis of variance (ANOVA), Tukey multiple comparison test was used.

Results From research findings, It was found that the average of subjective happiness scores of students participating in the research was 3.81 ± 2.02 and the students were happy and fit above avarage. There was a statistically significant difference ($p < .05$) between the happiness levels of the students according to gender and sporting status, but no significant difference was found according to the class level and family income.

Conclusion and Discussion Participants' happiness differs significantly in favor of male students. The happiness of the students showed a significant difference in favor of licensed athletes. The difference between the average scores of the students' happiness scale according to class level and family income was not statistically significant. As a result, In order that the happiness levels of young people who are the assurance of tomorrow can be higher, the sports schools, providing the field of pyhsical education and sports with necessary human resource, should have the means to facilitate the level of happiness of the young. Also, those concerned can be informed about how to ensure a healty and happy life style of students by organizing seminars and training courses.

PB138

Spor-Fitness Merkezlerinin Algılanan Hizmet Kalitesinin Analizi: Eskişehir Örneği

***[1]Bilgetekin Burak Günar*, [2]Fatma Öztürk**

[1]Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Çanakkale
[2]Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Biga Meslek Yüksekokulu, Çanakkale

***Email :** burakgunar@comu.edu.tr, oykufatma@hotmail.com*

Bu çalışma, spor-fitness merkezlerini kullanan bireylerin spor merkezine yönelik algıladıkları hizmet kalitesini analiz etmek amacıyla yapılmıştır. Çalışmaya, Eskişehir ilinde bulunan fitness merkezlerini kullanan ve yaş ortalaması 25,28±4,18 yıl olan 160 katılımcı gönüllü olarak katılmıştır. Katılımcıların %58'i (93) erkek, %42'si (67) kadındır.

Tarama modelinin uygulandığı çalışmada, araştırmacılar tarafından oluşturulan kişisel bilgi formu ile Yılmaz Uçan (2007) tarafından geliştirilen "Spor-fitness merkezlerinin algılanan hizmet kalitesi ölçeği" kullanılmıştır. Ölçek 31 madde ve 6 alt boyuttan (etkileşim kalitesi, çıktı kalitesi, fiziksel çevre kalitesi, egzersiz alet ve ekipman kalitesi, program kalitesi, ortam koşulları kalitesi) oluşan 5'li likert tipi bir ölçektir. Ölçek maddelerine verilen cevaplar 1 "hiç katılmıyorum" dan 5 "tamamen katılıyorum" a doğru sıralanmıştır. Ölçekten alınabilecek en düşük puan 31, en yüksek puan 155'tir ve ölçekten alınan puanın yüksekliği algılanan hizmet kalitesinin yüksek olduğunu göstermektedir. Ölçeğin alfa güvenirlik katsayısı 0,95'tir.

Verilerin analizinde SPSS-20 paket programı kullanılmıştır. İkili karşılaştırmalarda bağımsız gruplar için t testi, gruplar arası karşılaştırmada tek yönlü varyans analizi ve karşılıklı ilişkiyi incelemede korelasyon analizi kullanılmıştır. Sonuçlar $p<0.05$ düzeyinde anlamlı kabul edilmiştir.

Çalışma sonucunda fitness merkezlerinin algılanan hizmet kalitesi puanının cinsiyete, medeni hale ve spor salonu tercih nedenine göre anlamlı farklılık göstermediği tespit edilmiştir ($p>0,05$). Buna karşın amatör lisanslı olarak spor yapmış olan ve düzenli olarak spor yapan katılımcıların diğerlerine göre fitness merkezine yönelik algıladıkları hizmet kalitesi puanlarının anlamlı bir şekilde yüksek olduğu tespit edilmiştir ($p<0,05$). Ayrıca algılanan hizmet kalitesi puanının yaş (r: -0,012) ve spor yapma süresi (r: -0,003) ile arasında anlamlı bir ilişki bulunamamıştır ($p>0,05$).

Sonuç olarak fitness merkezlerinin müşteriler açısından algılanan hizmet kalitesinde kişilerin spor geçmişi olmasının etkili olduğu tespit edilmiştir. Bu veriler ışığında fitness merkezi işletmelerinin farklı türdeki müşteri profiline göre dizayn edilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler : Fitness merkezi, Spor, Hizmet kalitesi.

Analysis Of Perceived Service Quality Of Sports Fitness Centers: The Sample Of Eskişehir

The purpose of this study was to analyze the quality of service for the sports center of individuals using sports-fitness centers. 160 participants who use fitness centers in Eskisehir province and whose average age was 25.28 ± 4.18 years participated in the study voluntarily. 58% (93) of the participants were male, 42% (67) were females.

In the study in which the scanning model was applied, the personal information form created by researchers and the "perceived service quality of sports-fitness centers scale" developed by Yılmaz Uçan (2007) were used. The scale is a 5-point likert type scale consisting of 31 items and 6 sub-dimensions (interaction quality, output quality, physical environment quality, exercise equipment and equipment quality, program quality, environmental conditions quality). The lowest score on the scale is 31, the highest score is 155, and the high score on the scale indicates that the perceived service quality is high. The alpha reliability coefficient of the scale is 0.95.

In the analysis of the data, SPSS-20 package program was used. In binary comparisons, t test for independent groups, one-way analysis of variance in between groups and correlation analysis for interrelation were used. The results were considered

significant at p <0.05 level.

As a result of the study, it was determined that the perceived quality of service scores of fitness centers did not show any significant difference according to sex, marital status and gym preference (p>0,05). On the other hand, it was determined that participants who performed sports as amateur licensed and regularly performed sports had a significantly higher service quality scores they perceive for the fitness center (p<0,05) than the others. In addition, there was no significant relationship between perceived quality of service scores and age (r: -0,012) and duration of sports (r: -0,003) (p>0.05).

As a result, it has been determined that fitness centers which have a sports background is effective in terms of customer perceived service quality. Given this data, it is recommended that fitness center operators should be designed according to different types of customer profiles.

Keywords: Fitness center, Sport, Service quality.

PB148

Genç Hentbolcuların İmgeleme Düzeylerinin İncelenmesi: Okullu Gençler Türkiye Birinciliği Örneği

***[1]İlknur Yazıcılar Özçelik*, [2]Gökhan Çobanoğlu, [2]Nilgün Vurgun**

[1]Amasya Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Amasya
[2]Celal Bayar Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa

***Email :** ilknur_yazicilar@yahoo.com, gcobanoglu5@hotmail.com, nilvurgun@hotmail.com*

Çalışmanın amacı genç hentbolcuların imgeleme düzeylerinin (bilişsel genel, bilişsel özel, motivasyonel özel, motivasyonel genel uyarılmışlık ve motivasyonel genel ustalık) cinsiyet, spor yılı, milli olma durumu ve şampiyonada alınan derece değişkenleri açısından araştırılmasıdır. Araştırma grubunu, 23-27 Mayıs 2017 tarihinde Amasya ilinde düzenlenen Okullu Gençler Türkiye Birinciliği turnuvasında yer alan 15 lise takımının sporcularından (Nerkek=95, Nkadın=108), çalışmamıza gönüllü olarak katılan 13 takımın toplam 164 sporcusu (Nerkek=92, Nkadın=72) oluşturmuştur. Araştırmada elde edilen veriler "Kişisel Bilgi Formu" ve Hall ve arkadaşları(1998) tarafından geliştirilen, Vurgun ve Dorak (2010) tarafından Türkçeye uyarlanan Sporda İmgeleme Envanteri (SİE) kullanılarak toplanmıştır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler, bağımsız gruplarda t-testi ve tek yönlü varyans analizi kullanılmıştır. Bağımsız gruplarda t-testi analizleri; cinsiyet ile motivasyonel özel, bilişsel özel ve motivasyonel genel ustalık arasında; milli olma durumu ile bilişsel özel, bilişsel genel ve motivasyonel genel ustalık arasında anlamlı fark gösterirken ($p<0.05$), cinsiyet ile bilişsel genel ve motivasyonel genel uyarılmışlık arasında; milli olma durumu ile motivasyonel özel ve motivasyonel genel uyarılmışlık arasında anlamlı fark göstermemiştir($p>0.05$). Tek yönlü varyans analizi sonuçlarına göre; spor yılı ile bilişsel özel, bilişsel genel ve motivasyonel genel ustalık düzeyleri arasında, şampiyonada alınan derecelere göre motivasyonel özel, bilişsel özel ve motivasyonel genel uyarılmışlık düzeyleri arasında anlamlı fark vardır ($p<0.05$). Buna karşı spor yılı ile motivasyonel özel ve motivasyonel genel uyarılmışlık düzeyleri arasında, ve şampiyonada alınan dereceler ile bilişsel genel ve motivasyonel genel ustalık düzeyleri arsında anlamlı fark yoktur. Sonuç olarak, erkek hentbolcuların motivasyonel genel ustalık, bilişsel özel ve motivasyonel özel imgeleme düzeyleri kadınlardan, milli olan hentbolcuların motivasyonel genel ustalık, bilişsel özel ve bilişsel genel imgeleme düzeyleri milli olmayanlardan daha yüksektir. Ayrıca araştırma bulgularına göre, hentbolcuların spor yılı arttıkça motivasyonel genel ustalık, bilişsel özel ve bilişsel genel imgeleme düzeylerinin arttığı söylenebilir. Çalışma sonuçlarının, branşlar bazında imgeleme düzeyi ve sportif başarı/performans ile imgeleme düzeyi arasındaki ilişkinin araştırılması konusunda yapılacak araştırmalara katkı sağlayabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: İmgeleme, hentbol, genç

An Investigation of the Young Handball Players' Imagery Levels: Schooled Youth Turkey Championship Sample

The aim of this study is to investigate the young handball players' levels of imagery (cognitive general, cognitive specific, motivational specific, motivational general arousal, motivational general mastery) in terms of the variables of gender, sports year, being a national player and the degree in a championship. The research group consists of a total of 164 voluntary athletes (Nmale=92, Nfemale=72) of 13 teams among 15 high school team athletes (Nmale=95, Nfemale=108) that participated in the "Schooled Youth Turkey Championship" tournament on 23-27 May 2017 in Amasya. Data of the study are collected via the "Personal Information Form" and the Sport Imagery Questionnaire (SIQ), which was developed by Hall et al. (1998), and was adapted into Turkish by Vurgun and Dorak (2010). For the analyses, descriptive statistics, Independent-Samples t-test and One-Way ANOVA were employed. Independent-Samples t-test shows significant differences between gender and motivational specific, cognitive specific and motivational general mastery; between being a national player and cognitive specific, cognitive general and motivational general mastery ($p<0.05$), whereas no significant finding was found between gender and cognitive general and motivational general arousal; between being a national player and motivational specific and motivational general arousal ($p>0.05$). One- Way ANOVA analyses reveal that there is a significant difference between the sports year and cognitive specific, cognitive general and motivational general mastery, and between the degree in a championship and motivational specific, cognitive specific and motivational general arousal ($p<0.05$). On the other hand, there is no significant difference between the sports year and motivationnal specific and motivatioal general arousal levels, and between the degree in a championship and cognitive general and motivational genel mastery levels. In conclusion, the motivational general mastery, cognitive specific and motivational specific imagery levels of male handball players are higher than that of females, and the motivational general mastery, cognitive specific,

and cognitive general imagery levels of national players are higher than that of nonnatiotal players. Also, it can be deduced that the motivational general mastery, cognitive specific and cognitive general imagery levels increase as the sports year of handball players increase. The results of this study is believed to make a contribution to the future studies on the relationship between the level of imagery and sportive success/performance in terms of branches and imagery levels.

Keywords: Imagery, Handball, Youth

PB157

Sedanter Bireylerin ve Sporcuların Otomatik Düşünce Durumlarının Farklı Değişkenlere Göre İncelemesi

***[1]Haşim Katra*, [2]Nimet Haşıl Korkmaz, [2]Hüseyin Topçu, [3]Yakup Zühtü Birinci**

[1]Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Ezine Meslek Yüksekokulu, Çanakkale/Türkiye
[2]Uludağ Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Bursa/Türkiye
[3]MEB, Hacı Sevim Yıldız-2- Mesleki Ve Teknik Anadolu Lisesi, Bursa/Türkiye

***Email :** hkatra@comu.edu.tr, nhasil@uludag.edu.tr, h.topcu88@gmail.com, ykpbirinci@gmail.com*

Bu çalışmanın amacı Sedanter Bireylerin ve Sporcuların Otomatik Düşünce Durumlarının Farklı Değişkenlere Göre İncelenmesidir. Bu nedenle çalışmaya Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesinde bulunan ,Ezine Meslek Yüksekokulu ile Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulunda öğrenim gören, yaş ortalaması 21,18±2,50 yıl olan 500 öğrenci gönüllü olarak katılmıştır. Verilerin analizinde SPSS paket programı kullanılmıştır. İkili karşılaştırmalarda Bağımsız Gruplar İçin T-Testi, Gruplar arası karşılaştırmalar için ise Tek Yönlü Varyans (One- Way Anova) testi kullanılmıştır. Sonuçlar p<0,05 düzeyinde anlamlı kabul edilmiştir. Veri toplama aracı olarak Hollon ve Kendall (1980) tarafından geliştirilen Türkçe uyarlaması Şahin ve Şahin (1992) tarafından yapılan ölçek 30 maddeden oluşan otomatik düşünceler envanteri kullanılmıştır. . Ölçek 5'li Likert tipindedir. Ölçekten alınan en küçük puan 30, en yüksek puan 150'dir. Puanların yüksekliği, bireyin otomatik düşüncelerinin sıklıkla ortaya çıktığını gösterir Çalışma sonucunda spor yapan ve yapmayan bireylerin otomatik düşünce toplam puanının 60,7±23,64 olduğu belirlenmiştir. Katılımcıların cinsiyetlerine göre erkeklerin otomatik düşünce puanları 60,8±24,19, kadınların otomatik düşünce puanı 60,5±23,14 olarak belirlenmiş ve gruplar arasında istatistiksel anlamda fark yoktur (p>0,05). Sedanter ve spor yapan bireylerin otomatik düşünceler puanı incelendiğinde sedanter bireylerin puanı 63,5±23,85, spor yapan bireylerin otomatik düşünce puanı 57,9±23,14 olarak belirlenmiştir. Katılımcıların kendilerini tanımlama durumlarına göre otomatik düşüncelerinde istatistiksel anlamda fark vardır (p<0,01). Elde edilen bulgularda kendisini sinirli tanımlayan bireylerin otomatik düşünceler puanı 74,2±28,18 ile en yüksek puan olarak tespit edilmiştir. Bireylerin sinirli olması, çevresine ve kendisine karşı olumsuz düşüncelere sahip olmasında etkili olduğu söylenebilir. Kendisini sosyal olarak tanımlayan bireylerin puanı 52,2±17,98 ile en düşük otomatik puana sahiptir. Katılımcıların yaş değişkenine göre otomatik düşünceler ile korelasyon analizinde negatif yönde ilişki tespit edilmiştir (r:-,111*,p<0,05). Bireylerin eğitim durumlarına göre otomatik düşünce puanlarında istatistiksel anlamda fark bulunmuştur (p<0,05). Buna göre eğitim durumu önlisans olan bireylerin otomatik düşünceler puanı 62,1±23,26, lisans öğrencilerinin otomatik düşünce puanı 56,8±24,26 olarak belirlenmiştir. Sonuç olarak spor yapan bireylerin çevrelerine ve kendilerine karşı olumsuz düşünceleri, sedanter bireylere göre daha düşüktür. Sporun, kişinin olumsuz düşüncelerinin azalmasına katkı sağladığı aynı zamanda daha sosyal bireylerin yetişmesine yardımcı olduğu sonucuna varılmıştır. Anahtar Kelimeler: Spor, sedanter, otomatik düşünceler

Kaynaklar Hollon SD, Kendall PC (1980) Cognitive self-statements in depression: Development of an automatic thoughts questionnair. Cognitive Therapy and Research, VoL 4, No. 4, pp. 383-395

Şahin NH, Şahin N (1992) Reliability and validity of the Turkish version of the automatic thoughts questionnaire. J Clin Psychol

Analysis of Automatic Thinking Situations of The Sedentary İndividuals and Athletes according to Different Variables

The aim of this study is to examine automatic thinking situations of the sedentary individuals and athletes according to different variables. For this reason, study included 500 voluntary students with the age mean of 21,18 ± 2,50 years in Çanakkale Onsekiz Mart University Ezine Vocational Scholl and Scholl of Physical Education Sport . In the analysis of the data, SPSS package program was used. T-Test for Independent Groups was used in binary comparisons and One-Way Anova test was used for inter-group comparisons. The results were considered significant at p <0.05. As a means of collecting data, automatic thinking inventory consisting of 30 items made by Turkish adaptation Sahin and Şahin (1992) developed by Hollon and Kendall (1980) was used. The scale is of Likert type 5. The smallest score from the scale is 30, the

highest score is 150. The high scores indicate that the individual's automatic thoughts often occur.

As a result of the study, the total score of automatic thinking of individuals who does and does not attend in sports was determined as 60.7 ± 23.64. Regarding to the gender of the participants, the automatic thought scores of males were found as 60,8 ± 24,19 and the automatic thought scores of females were found as 60,5 ± 23,14, and there was no statistical difference between the groups (p> 0,05). When the automatic thinking score of the sedentary and sporting individuals were examined, the score of sedanter individuals was determined as 63.5 ± 23.85, and the automatic thinking score of the sportsmen was determined as 57.9 ± 23.14. There is a statistically significant difference (p <0.01) in the automatic thinking of participants according to their self-definition status. In the obtained findings, the automatic thinking score of individuals who defined themselves as nervous was determined as the highest score with 74.2 ± 28.18. It can be said that individuals who are influenced by being nervous are having negative thoughts towards his/her social environment and themselves. Individuals who defines themselves as extroverts have the lowest automatic score of 52.2 ± 17.98. A negative correlation was found in the correlation analysis regarding to participants' age (r: -, 111 *, p <0,05). There was a statistically significant difference (p <0,05) in automatic thought scores according to the level of education of the participants. According to this, the automatic thinking score of the individuals who has graduation of associate degree is 62,1 ± 23,26 and the automatic thought score of the bachelor degree graduates is 56,8 ± 24,26. As a result, the negative opinions of the athletes' towards their social environment and themselves are lower than the sedanter individuals. Consequently, it was found that sport contributes to the reduction of one's negative thoughts meanwhile helping to enhance more social individuals in the society.

Keywords: Sport, Sedentary, Automathic thoughts

PB197

Bir Grup Besyo Öğrencisinin Sigara Kullanımı İle İlgili Görüşlerinin İncelenmesi

[1]Uğur ÖZER

[1]Cumhuriyet Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Sivas

Email : *ozerugur58@gmail.com*

Giriş: Gelişmekte olan ülkelerde daha yaygın olmakla beraber, özellikle gençler arasında sigara kullanımının yayılım hızı gittikçe artmaktadır. Dünyada ve ülkemizde, 15 yaş üzeri sigara kullananların yaklaşık %45'inin ileri düzeyde sigara bağımlısı olması, sigara bağımlılığının gençler arasındaki yaygınlığını göstermektedir (1).

Amaç: Bu çalışmada amaç; bir grup beden eğitimi ve spor yüksekokulu (BESYO) öğrencisinin sigara kullanımı ile ilgili görüşlerini incelemektir.

Yöntem: Çalışmaya, farklı bölümlerde öğrenim gören, 18-30 yaş aralığında, 41'i kadın, 59'u erkek toplam 100 BESYO öğrencisi katılmıştır. Katılımcıların sigara kullanımı ile ilgili tutumlarını belirlemede Atay (2)'a ait "Sigaraya Karşı Tutum Anketi"nin maddelerinden yararlanılmıştır. Elde edilen verilerin frekans ve yüzdelik değerleri SPSS programı ile analiz edilmiştir.

Bulgular: BESYO öğrencilerinin %51'inin sigara kullanım alışkanlığı olduğu, %49'unun ise sigara kullanmadığı belirlenmiştir. Cinsiyete göre sigara kullanımı incelendiğinde; kadınların %43,90'ının, erkeklerin ise %54,23'ünün sigara kullandığı görülmüştür. "Sigaranın sağlığa zararlı olduğu konusunda aldığım eğitimler yeterli olmuştur" maddesi ile ilgili katılımcıların %61'i olumsuz görüş bildirirken sadece %23'ü bu eğitimlerin yeterli olduğu konusunda görüş bildirmişlerdir. Buna karşın, sigaranın sağlığa zararları konusunda gazete bilgileri, vb. medyanın olumlu etkisi olduğunu düşünenler (%48) ile düşünmeyenler (%41) birbirine daha yakın oranda çıkmıştır. "Sigara kullananların çoğu isterse sigarayı bırakabilir" fikrine sadece %22 oranında olumlu görüş bildirilirken, katılımcıların %62'si olumsuz görüş bildirmişlerdir. Maddi konular nedeniyle sigarayı bırakmayı düşünenler (%68) ile sağlık nedeni ile düşünenlerin (%73) oranları da yine benzer seviyelerdedir.

Sonuç ve Tartışma: Sigara kullanım oranının yüksekliğinin yanı sıra, özelikle öğrencilerin sağlık boyutu kadar maddiyat boyutunu da önemsemeleri, sigaranın sağlık üzerindeki zararları konusunda tam olarak bilinçlenemediklerini düşündürmektedir.

Seçili Kaynaklar: 1.Şaşman Kaylı D, Yararbaş G. (2016). Ege Üniversitesi Meslek Yüksek Okulu Öğrencilerinin Sigara İçme Durumları. CBU-SBED, 2(5):134-138. 2.Atay ÖB. (2010). Sigara içmeyen eğitim fakültesi öğrencilerinin sigaraya karşı tutumları ve etkileyen faktörler. Yüksek Lisan Tezi, Zonguldak Karaelmas Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü.

Investigations Of Opinion About Smoking Habit Of A Group Of Physical Education and Sports School Students

Introduction: Along with being more prevalent in developing countries, the rate of cigarette use is increasing, especially among young people. Approximately 45% of smokers over the age of 15 in the world and also Turkey, indicating the prevalence of cigarette addiction among young people (1).

Aim: The purpose of this study is to investigate the opinions of a group of physical education and sports school (PES) students about smoking.

Method: A total of 100 PES students participated in the study (41 female and 59 male), aged between 18 and 30, studying in different departments. The opinion of participants to smoking determined via the items of the "Attitudes towards Cigarette" questionnaire of Atay (2). Frequency and percentage values of the obtained data were analyzed by SPSS program.

Findings: It was determined that 51% of PES students have smoking habit, and 49% of them did not use cigarettes. When smoking was examined according to gender; it was determined that 43,90% of the women and 54,23% of the men had used cigarettes. Participants reported that 61% negative opinion and 23% positive opinion related to "taking sufficient information about the damage of smoking". 68% of the students think quitting smoking due to financial considerations, and also 73% of them think for health reasons.

Conclusion and Discussion: Students are not fully conscious of the harmful effects of cigarette on health because according to the result of study, they pay attention also the economic dimension as much as the health dimension for give up to smoking.

Selected References: 1.Şaşman Kaylı D, Yararbaş G. (2016). Ege Üniversitesi Meslek Yüksek Okulu Öğrencilerinin Sigara İçme Durumları. CBU-SBED, 2(5):134-138. 2.Atay ÖB. (2010). Sigara İçmeyen Eğitim Fakültesi Öğrencilerinin Sigaraya Karşı Tutumları ve Etkileyen Faktörler. Yüksek Lisan Tezi, Zonguldak Karaelmas Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü.

PB210

Spor Bilimlerinde Okuyan Öğrencilerin Öznel Mutluluk Ve Zindelik Düzeylerinin Bazı Değişkenlere Göre İncelenmesi (Ankara Üniversitesi Örneği)

[2]Bereket Köse, [2]Meliha Uzun, [3]Kurtuluş Özlü, [1]İbrahim Dalbudak, [4]Fatih Yaşartürk

[1]Süleyman Demirel Üniversitesi Atabey Meslek Yüksekokulu, Isparta
[2]Şırnak Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Şırnak
[3]Hitit Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Çorum
[4]Bartın Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu

Email : *bereket.kose@hotmail.com, melihauzunn16@gmail.com, kurtulusozlu05@gmail.com, dalbudakibo@hotmail.com, fyasarturk@bartin.edu.tr*

Giriş: Bireylerin ve toplumların yaşama kalitesi olan mutluluğun literatürde geçerli birçok tanımı olsa da kısaca hissedilen bir duygu ya da bu duygu esnasındaki durum şeklinde ifade edilir. Bireyden bireye farklılık gösterse de ongunluk, kut, saadet, bahtiyarlık, yaşam kalitesinden memnuniyet ve öznel iyi olma hali terimleri mutluluk yerine kullanılabilen kavramlardır (Bülbül ve Giray, 2011; TDK, 2017). İyilik hali ve ya iyi oluşun temel taşları olan öznel mutluluk ve zindelik birbirlerini tamamlayan kavramlardır.

Amaç: Bu çalışma, Ankara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesinde okuyan öğrencilerin öznel mutluluk ve zindelik düzeylerinin bazı değişkenlere göre incelenmesi amacıyla yapılmıştır.

Metod: Araştırmayı, Ankara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesinde; Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği, Antrenörlük Eğitimi ve Spor Yöneticiliği bölümlerinde öğrenim gören 157 erkek ve 154 kadın olmak üzere toplam 311 öğrenci oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak; "Kişisel Bilgi Formu", Lyubomirsky ve Lepper (1999) tarafından geliştirilen, Akın ve Satıcı (2011) tarafından Türkçeye uyarlanan "Öznel Mutluluk Ölçeği" ve Ryan ve Frederick (1997) tarafından geliştirilen, Akın, Satıcı, Arslan, Akın ve Kayıs (2012) tarafından Türkçeye uyarlanan "Öznel Zindelik Ölçeği" kullanılmıştır. Verilerin dağılımlarının normal olup olmadığının belirlenmesinde Kolmogorov- Smirnov testi kullanılmıştır. Verilerin analizinde; t-testi ve tek yönlü varyans analizi, Tukey çoklu karşılaştırma ve Pearson korelasyon testleri kullanılmıştır.

Bulgular: Yapılan testler sonucunda; öznel mutluluk ve öznel zindelik arasında pozitif yönde orta düzeyde ve anlamlı bir ilişkinin olduğu görülmüştür. Ayrıca öğrencilerin okudukları bölümlere ve düzenli spor yapma durumlarına göre de anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir ($p<0.05$, $p<0.01$).

Sonuç ve Tartışma: Sonuç olarak, beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümünde okuyanların antrenörlük eğitimi bölümü okuyanlara göre daha mutlu olduğu görülmektedir. Ayrıca spor yapan öğrencilerin öznel mutluluk düzeyinin spor yapmayanlara oranla daha yüksek olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Öğrenci, Öznel Mutluluk, Öznel Zindelik, Spor.

Analysis Of Subjective Happiness and Vitality Levels Of Sports Sciences Students in Terms Of Certain Variables (Ankara University Sample)

Introduction: The quality of life of individuals and societies is expressed in the sense of a feeling or feeling of being briefly felt though many definitions are valid in the literature. Although individual individuals differ from each other, terms such as fifteen, kut, sayadet, bahadiyarlık, satisfaction with life quality and subjective well-being are terms that can be used instead of happiness (Bülbül ve Giray, 2011, TDK, 2017). The well-being and the basic stones of goodness are subjective bliss and fitness that complement each other.

Aim: The purpose of this study was to analyze subjective happiness and vitality levels of students studying at Ankara University, Faculty of Sports Sciences in terms of certain variables.

Method: The study includes a total of 311 students, 157 males and 154 females, studying in departments of Physical Education and Sports Teaching, Coaching Education and Sports Management at Faculty of Sports Sciences. "Personal Information Form" and "Subjective Happiness Scale" developed by Lyubomirsky and Lepper (1999) and adapted into Turkish by Akın and Satıcı (2011) and "Subjective Vitality Scale" developed by Ryan and Frederick (1997) and adapted into Turkish by Akın, Satıcı, Arslan, Akın and Kayıs (2012) were used as data collection tools in the study. Kolmogorov- Smirnov test was used for normality assumption of the data. T-test and one way variance analysis, Tukey multiple comparison and Pearson correlation tests were used in data analysis.

Results: Test results showed a moderate, positive and significant association between subjective happiness and subjective vitality. In addition, significant differences were found in terms of students' departments and the state of doing regular sports ($p<0,05$; $p<0,01$).

Conclusion: As conclusion, it can be seen that students of Physical Education and Sports Teaching department are happier than students of coaching department. In addition, it was found that students who did sports regularly were found to have higher subjective happiness levels than those who did not.

Keywords: Student, Subjective Happiness, Subjective Vitality, Sport.

PB245

Sporcu Olan ve Olmayan Gençlerin Spora Yönelik Tutumlarının Ve Duygusal Zekalarının Belirlenmesi

[1]Atakan Yazıcı, [2]İlkay Ulutaş

[1]Gazi Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Ankara
[2]Gazi Üniversitesi Eğitim Fakültesi, Ankara

Email : *atakan.yazici@gazi.edu.tr, uilkay@gazi.edu.tr*

Duygusal zekâ, duyguların doğru şekilde algılanma, değerlendirme ve ifade etme, düşünceyi kolaylaştırmak için duyguları kullanma, duyguları ve duygusal bilgiyi anlama, duygusal ve zihinsel büyümeyi artırmak için duyguları ayarlama yetisi olarak tanımlanabilir. Son yıllarda sporda duygusal zekâya olan ilgi artış göstermektedir. Sporda yüksek değerdeki amaçlar gerçekleştirilirken baskı ve stres altında duygular oldukça yoğundur. Duygusal zekâ hem öz kontrol, konsantrasyon, motivasyon hem de takım üyeleri ile iş birliği için önemli olmaktadır. Sporcunun iyi bir performans gösterebilmesi için rakibinin veya takım üyelerinin duygularının farkında olduğu kadar kendi duygularının da farkında olması gereklidir. Eğer sporcu duygusal kontrolünü kaybederse performansı olumsuz bir şekilde etkilenebilmektedir. Azim, mutluluk, sakinlik gibi duygular sporcunun performansını olumlu etkilerken, üzüntü, korku ve kaygı gibi duygular performansı düşürebilmektedir. Ayrıca sporcu olanların duygusal zekâsı ile sporcu olmayanların duygusal zekâları farklılık gösterebilmektedir. Bu nedenle bu çalışmada sporcu olan ve olmayan gençlerin duygusal zekâlarının ve spor odaklı tutumlarının belirlenmesi amaçlanmıştır. Araştırmaya spor yapan 137 lise öğrencisi ile spor yapmayan 208 lise öğrencisi alınmıştır. Öğrencilerin Kişisel Duygusal Zekâ Ölçeği- Adolesan Formu ile Spora Yönelik Tutum Ölçeği' ni doldurmaları sağlanmıştır. Veriler sporcu olma ve beden kitle indeksi değişkenlerine göre analiz edilmiştir. Sonuçlar sporcu olan ergenlerin spora katılımlarının yüksek olduğunu, spora yönelim ile duygusal zekâ arasında ilişki olduğuna işaret etmiş, yeni çalışmaların ihtiyacına vurgu yapmıştır.

Anahtar kelimeler: tutum, duygusal zekâ, ergenlik, spor.

Trait Emotional Intelligence and Sport-Oriented Attitudes Of Young Athletes and Non-Athletes

Emotional intelligence can be defined as the ability to sense, evaluate, and express emotions correctly, use emotions to facilitate thought, understand emotions and emotional information, and adjust emotions to increase emotional and mental growth. In recent years, interest in emotional intelligence in sport has increased. While the high-value sport goals are being carried out, the emotions underlying pressure and stress are rather intense. Emotional intelligence is important both for self-control, concentration, motivation and cooperation between team members. In order for an athlete to be able to perform well, he must be aware of his own feelings as well as the feelings of his rivals or team members. If the athlete loses his emotional control, his performance may be adversely affected. While such emotions as perseverance, happiness and calmness affect an athlete's performance positively, sadness, fear and anxiety might reduce performance. In addition, the emotional intelligence of athletes and non-athletes may vary. For this reason, it was aimed to determine the emotional intelligence and sports oriented attitudes of young athletes and non-athletes in this study. 137 high school students who played sports and 208 high school students who did not play sports participated in the research. The students were provided with the "Trait Emotional Intelligence Questionnaire" (TEIQue-ASF) and "Sport-Oriented Attitude Scale" (S- OAS). The data were analyzed according to athlete and body mass index variables. The results indicated that adolescents who are athletes have a high level of participation in the sport, emphasized the relationship between sport orientation and emotional intelligence, and emphasized the need for new studies.

Keywords: Attitude, Emotional İntelligence, Adolescent, Sport.

PB276

Sağlıklı Yaşam ve Performans Amaçlı Yüzme Sporu İle Uğraşan 9-10 Yaş Grubu Çocukların Motor Yeterlikleri

[1]Selçuk Kıran, [2]Özgür Mülazımoğlu-Ballı, [1]Zeynep Kıran

[1]Pamukkale Üniversitesi Şehit Ömer Halisdemir Spor Bilimleri Araştırma ve Uygulama Merkezi, Denizli
[2]Pamukkale Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Rekreasyon Bölümü, Denizli

Email : *mahoni_server@hotmail.com, ozgurmb@gmail.com, zeynep_0515@hotmail.com*

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı sağlıklı yaşam ve performans amaçlı yüzme sporu ile uğraşan 9-10 yaş grubu çocukların motor yeterliklerinin incelenmesidir.

Yöntem: Araştırmanın örneklemini Denizli'de yüzme spor kulübünde performans grubuna devam eden 20 ve sağlıklı yaşam gurubuna devam eden 15 olmak üzere toplamda 35 çocuk oluşturmaktadır. Performans grubu haftada 6 gün ve günde 2 saat antrenman yaparken, sağlıklı yaşam grubu haftada 4 gün ve günde 1.5 saat antrenman yapmaktadır. Örneklem grubunun yaş, cinsiyet, yüzme spor türü, antrenman sayılarını öğrenmek amacıyla araştırmacı tarafından hazırlanan "Genel Bilgi Formu" ve motor yeterlik düzeylerinin belirlenmesi için ince ve kaba motor becerileri ölçen 14 maddeden oluşan Bruininks-Oseretsky Motor Yeterlik Testi kısa formu (BOT-2 SF) kullanılmıştır (Bruininks ve Bruininks, 2005). Ölçümler sonucu elde edilen verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler ve bağımsız gruplarda t-testi analiz yöntemleri kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmada elde edilen bulgular performans ve sağlıklı yaşam amaçlı yüzme sporu yapan çocukların motor yeterliklerinin birbirinden anlamlı derecede farklı olduğu tespit edilmiştir [T(111)=17.58, p<.05]. Buna göre performans amaçlı yüzme sporu yapan çocukların motor yeterlilikleri (X=72.75±2.80), sağlıklı yaşam için yüzme sporu yapan çocuklardan (X =46.60±5.82) daha yüksek bulunmuştur.

Sonuç: Performans sporcularının haftalık antrenman sayısı ve gülük antrenman saatinin fazla olması bu sonuçlarda etkili olduğu düşünülmektedir. Bu çalışmada değerlendirilmeyen spor yaşının da bu farkı yaratabileceği düşünülmektedir. Bu tür çalışmalara hiç spor yapmayan çocuklarda eklenerek gruplar arasındaki fark daha net ortaya konulabilir, bu şekilde uygulamaya dönük daha anlamlı sonuçlar sunulabilir.

Kaynak: Bruininks RH, Bruininks BD. (2005) Bruininks–Oseretsky Test of Motor Proficiency (BOT-2) Manual. 2nd ed. USA: AGS Publishing.

Motor Proficiency For 9-10 Years Of Children With Swimming For Healthy Life and Performance

Introduction and aim: The aim of this study was to examine the motor proficiency of children aged 9-10 who were participating swimming for healthy living and performance.

Method: The sample of the study consisted of 35 children, 20 of whom continued to the performance and 15 whom continued to the healthy living group in the same sports club. The performance group was training 6 days a week and 2 hours a day, while the healthy group was training 4 days a week and 1.5 hours a day. "General Information Form" prepared by the researcher and consisted of age, gender, training duration a day and per time a week of the sampling group. The Bruininks-Oseretsky Motor Proficiency Test short form (BOT-2 SF), which consists of 14 items measuring was used to determine the motor competence levels of participants (Bruininks and Bruininks, 2005).

Results: Findings of the study indicated that there were significant motor proficiency differences between childrenfor healthy living and performance group participating swimming [T(111) = 17.58, p<.05]. According to this, the motor competencies of the children who perform swimming for performance (X= 72.75 ± 2.80) purposes were found higher than the swimming

children for healthy life (X=46.60 ± 5.82).

Conclusion: The performance athletes have higher score than others, because the number of training per week and daily training hours higher than the others. It is thought that the age of the sport, which is not evaluated in this study, can make this difference. Such studies can be added to children who do not participate any sports, so that the results can be presented more clearly among the groups, thus giving more meaningful results towards practice.

References: Bruininks RH, Bruininks BD. (2005) Bruininks–Oseretsky Test of Motor Proficiency (BOT-2) Manual. 2nd ed. USA: AGS Publishing.

PB280

Egzersize Katılımın Sosyal Becerilere Etkisi

***[1]Aylin Zekioglu*, [2]Arkun Tatar, [2]Hüdanur Özdemir, [1]Serdar Tok, [1]Aylin Zekioğlu**

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa
[2]FSM Vakıf Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Psikoloji Bölümü,İstanbul

***Email :** aylinzekioglu@yahoo.com, arkuntatar@yahoo.com, , tokserdar@gmail.com, aylinzekioglu@yahoo.com*

Bu çalışmada spor yapma ve sosyal beceri ilişkisinin sporcu olmayan bir grup üzerinde incelenmesi amaçlanmıştır. Çalışmaya kolay örnekleme yöntemiyle 17-67 yaşları arasında (ortalama=28,72±9,31 yıl) 197 kadın (%59,3), 135 erkek (%40,7) olmak üzere toplam 332 kişi katılmıştır. Katılımcıların 43'ü (%13,0) düzenli spor yaptığını, 177'si (%53,3) ara-sıra spor yaptığını, 112'si (%33,7) ise hiç spor yapmadığını belirtmiştir. Katılımcılar 80 sorudan oluşan "Yetişkinler için Sosyal Beceri Ölçeği" ve anket formunu cevaplamışlardır. Sonuçlara göre Yetişkinler için Sosyal Beceri Ölçeği 0,93 içtutarlılık göstermiştir. Ölçeğin toplam puanı açısından spor yapma durumuna göre oluşturulan gruplar ile diğer değişkenler iki yönlü varyans analizi ile karşılaştırılmıştır. Spor yapma durumuna göre oluşturulan üç grup arasında, cinsiyet grupları arasında ve yaşamın büyük bölümünün nerede geçirildiğine göre oluşturulan iki grup arasında sosyal beceri düzeyi farklılığı gözlenmiştir. Kişilerin spor yapma durumlarına göre sosyal beceri düzeyleri açısından yaş, medeni durum, eğitim durumu, bir işte çalışma durumu, gelir durumu diğer değişkenler açısından farklılık elde edilememiştir. Elde edilen sonuçlar ilgili alanyazını doğrultusuda tartışılmıştır. Anahtar Kelimeler: spor, sosyal beceri, sporcu olmayan, sosyal ilişkiler

The Effects Of Exercise Participation On Social Skills

The aim of this study is to examine the relationship between social skills and sports participation of non-athlete subjects. Data for this study were gathered, using convenience sampling method, from 197 females (59.3%) and 135 males (40.7%), a total of 332 subjects, ranging in age from 17 to 67 years (mean=28.72±9.31 years). When asked about frequency of engaging in sports, while 43 (13.0%) of the respondents reported regular participation and 117 (53.3%) reported occasional participation, 112 (33.7%) of the subjects were non-participants. Subjects completed the "Social Skills Scale for Adults", consists of 80 items, and Socio-demographic Form. Results showed that the internal consistency coefficient for the scale was 0.93. In order to compare three groups (regular participants, occasional participants, and non- participants) and other variables in terms of the total score of the scale, two-way ANOVA was used. There were significant differences in social skill degrees between three groups which were constituted based on frequency of sports participation, between the sexes, and between two groups that were formed considering where subjects have spent most of their lives (big cities or small towns). On the other hand, no significant difference observed between participants' social skills according to age and socioeconomic variables like marital status, education, occupational and financial status. Findings were discussed in the context of the related literature. Key Words: sports participation, social skills, non-athletes, social interactions

PB291

Spor Bilimleri Fakültesinde Okuyan Öğrencilerin Tükenmişlik Düzeylerinin Belirlenmesi

***[1]Doğukan Batur Alp Gülşen*, [1]Emine Bal Turan, [2]G. Yasemin Aldemir, [1]Hasan Şahan**

[1]Akdeniz Üniversitesi Antalya
[2]Marmara Üniversitesi, İstanbul

***Email :** dogukangulsen@akdeniz.edu.tr, eminebal@akdeniz.edu.tr, , hasansahan@akdeniz.edu.tr*

Giriş Tükenmişlik olgusu Freudenberger tarafından ilk olarak 1974 yılında ortaya atılmıştır. Tükenmişliğin sözlük anlamı 'başarısız olmak, yorulmak ya da enerji, kuvvet veya kaynaklardaki aşırı talep doğrultusunda tükenmiş hale gelme' demektir (Kelecek S., 2016). Tükenmişlik kavramı; bireyler ve de örgütler için iş yaşamını tehdit eden bir problem olarak karşımıza çıkmaktadır. İngilizce "job burnout" olarak tanımlanırken Türkçede " tükenmişlik – tükeniş sendromu- mesleki tükenmişlik" kavramları ile karşımıza çıkmaktadır. Tükenmişlik kavramını "bireyde ruhsal ve fiziksel açıdan enerjinin tükenmesi" olarak ifade edebiliriz. (Arı,G.S., Bal,E.Ç., 2008). Tükenmişliğin gençlerde ve ileri yastaki çalışanlarda görülme düzeyi farklılık göstermektedir. Tükenmişliğe ilişkin yapılan araştırmalarda genç çalışanların, mesleğin ilk yıllarında beklentilerinin de yüksek olması nedeniyle daha fazla tükenmişlik hissettikleri ortaya konulmuştur (GEZER, E., ve ark., 2009).

Birçok araştırmacı sporda psikolojik etkenlerin sporcunun performansını olumlu yönde etkilediği konusunda çeşitli çalışmalar yapmaktadırlar. Yurt dışında olduğu kadar ülkemizde de son yıllarda araştırmacılar tarafından sporcuların sahip oldukları bu psikolojik becerilerin geliştirilmesi için, bu becerilerin sosyal gerçeklik içerisindeki yapısını anlamaya çalışmaktadırlar. Birçok psikolojik etkenin sporcuların hem müsabaka esnasında hem antreman esnasında hem de sosyal yaşantılarındaki etkilerini saptamak gerekmektedir. Sporcuların başarıya ulaşabilmesi psikolojik unsurları yok saymamalı ve bu yönde yapılan çalışmalar ışığında sporcuların mental desteği sağlanmaladır.

Amaç Çalışmanın temel amacı Spor Bilimleri Fakültesinde eğitim gören sporcuların sporcu tükenmişlik düzeylerinin belirlenmesidir. Alt amaçlar ise sporcuların eğitim yılı, spor yaşı, cinsiyeti ve branşına göre tükenmişlik düzeylerinin belirlenmesidir. Metod Bu araştırmada, araştırma amacına uygun olarak Raedeke ve Smith tarafından 2001 yılında geliştirilen ve Kelecek ve ark. tarafından Türk kültürüne uyarlanan "Sporcu Tükenmişlik Ölçeği" kullanılmıştır. Ayrıca araştırmacı tarafından araştırma tasarımına uygun olarak hazırlanmış olan Kişisel Bilgi Formu araştırma amacı gereğince veri toplama araçları olarak kullanılmıştır. Çalışmaya Akdeniz Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesinde Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği, Spor Yöneticiliği, Antrenörlük ve Rekreasyon bölümünde okuyan toplam 400 erkek ve kadın öğrenci katılmıştır.

Sonuç ve Tartışma Çalışmada sporcuların tükenmişlik düzeyinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Spor bilimleri fakültesinde okuyan öğrencilerin cinsiyet, sınıf, yaş ve bölümlerine göre tükenmişlik seviyelerinde anlamlı bir farklılık saptanmıştır ($p<0.05$). Spor bilimleri fakültesinde eğitim gören sporcuların eğitim ve spor yaşantısının aynı anda yürütmesi, sporcuların tükenmişlik seviyelerini anlamlı bir şekilde olumsuz yönde etkilediği görülmüştür. Anahtar Kelime: Tükenmişlik, Sporcu Tükenmişliği

Determination of Burnout Levels of Students Studying at Faculty of Sports Sciences

Introduction The find out of burnout was first introduced by Freudenberger in 1974. Burnout dictionary means 'to fail, to get tired or to become exhausted in the face of excessive demands on energy, force or resources' (Kelecek S., 2016). Conception burnout; it poses a challenge for individuals and organizations as a problem threatening their business life. While English is defined as "job burnout", the concept of "burnout - exhaustion syndrome - occupational burnout" in Turkish stands out. We can express the concept of burnout as "the depletion of energy in psychology and physically in the individual".(Arı, G.S., Bal, E.Ç., 2008). The degree of burnout seen in young people and those in advanced pillows varies. Surveys of burnout revealed that young employees felt more burnout because their expectation in the first years of their career was also high (GEZER, E., ve ark., 2009). Many researchers have been studying the effects of sport psychological factors on the athlete's performance positively. As far as we are abroad, our country is trying to understand the structure of these skills in social reality in order to develop these psychological skills that the athletes have in recent years by researchers. It is necessary to determine the effects of many psychological factors on the athletes both during competition, during training and in social life. The success of the athletes should not ignore the psychological elements and the mental support of the athletes should be provided in the light of the studies made in this direction.

Purpose The main aim of the study is to determine the athlete burnout levels of the athletes trained in the Faculty of Sports Sciences. The sub- objectives are to determine the burnout levels of the athletes according to their years of education, sport age, gender and branch. Method In this study, which was developed by Raedeke and Smith in 2001 and Kelecek et al. "Sportsman Burnout Scale" adapted to Turkish culture. In addition, the Personal Information Form prepared by the researcher in accordance with the research design was used as data collection tools according to the research purpose. The sample consists of students who study at the faculty of the sports discipline of Akdeniz University and actively participate in sports. They have voluntarily participated in the scale. Analysis was performed with the SPSS 22 package program. Conclusion and Discussion It is aimed to determine the burnout level of the athletes in the study. There was a difference in burnout levels according to gender, class, age and sections of the students studying at sport sciences faculties. The fact that the athletes who are trained in the sport sciences under the same conditions of education and sport have significantly affected the burnout levels of the athletes in the negative direction.

Keywords: Burnout, Athlete Burnout

PB334

Balıkesir İli Futbol Hakemlerinin Öfke Ve Kızgınlık Düzeylerinin İncelenmesi

***[1]Mehmet Bilgi Medeni*, [1]Adnan Deniz Kayatepe, [1]Birkan Altındaş**

[1]Balıkesir Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu,Balıkesir

***Email :** mbilgi5@windowslive.com, adkayatepe@hotmail.com, birkan_10@hotmail.com*

Bu araştırmanın amacı Balıkesir ili bünyesinde bulunan futbol hakemlerinin öfke ve kızgınlık düzeylerinin incelenmesidir. Araştırmanın örneklemini klasman hakemi, il hakemi ve aday hakem olmak üzere 110 kişi oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak Hakem Kişisel Bilgi Formu, sürekli öfke ve öfke tarzlarının belirlenmesi için orijinali 1983 yılında C. D. Spielberger tarafından geliştirilmiş olan The State – Trait Anger Scale (STAS) ve Türkçe uyarlaması 1994 yılında A.K. Özer tarafından yapılmış Sürekli Öfke – Öfke Tarz Ölçeği (SÖ- ÖTÖ) kullanılmıştır. Verilerin analizinde; iki bağımsız grup ortalamaları arasındaki karşılaştırmalarda T-Testi, ikiden fazla grup ortalamalarının analizinde ise Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) uygulanmıştır. Ölçeğin Cronbach-Alpha iç tutarlılık kat sayısı 0,77 bulunmuştur. Uygulanan ölçekte bulunan gazete ve kitap okuyor musunuz? Sorusuna hakemlerin 95'i (% 86) okuyorum, 15'i (% 14) okumuyorum yanıtını vermiştir. "Kitap Okumam (p=0,03)", "Öfkem Kontrolden Çıkmadan Kendimi Durdurabilirim (p=0,02)", sorularında yapılan t-testi sonuçlarına göre gazete, kitap okuyan ve okumayanlar arasında anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Bununla birlikte hakemlik seviyeleri arasında yapılan ANOVA testi sonuçlarına göre "Başkalarının Önünde Eleştirilmek Beni Çok Hiddetlendirir (p=0,02)", "Yaptığım İyi Bir İş Kötü Değerlendirildiğinde Çılgına Dönerim (p=0,02), "Beni Sinirlendirene Ne Hissettiğimi Söylerim (p=0,01) sorularında anlamlı farklılıklar bulunmuştur. Bu araştırmanın sonucunda hakemler arasında gazete ve kitap okuma oranının yüksek olduğu bununla birlikte gazete ve kitap okuyan hakemlerin daha az sinirli olduğu tespit edilmiştir. Diğer taraftan hakemlerin seviyelerine göre öfke ve kızgınlık düzeylerine baktığımızda klasman hakemlerinin il ve aday hakemlere göre öfke ve kızgınlık düzeylerinin daha düşük olduğu belirlenmiştir. Anahtar Kelimeler: Öfke,Hakem,Kızgınlık Sekman, M.(2011)."Her şey beyinde başlar",Alfa Yayınları,İstanbul),Özer, A.(1994). " Sürekli Öfke ve Öfke İfade Tarzı Ön Çalışması", Türk Psikoloji Dergisi,Cilt:9, Sayı:31, Sayfa: 26-35, Ankara),Başer, E. (1998). Uygulamalı spor psikolojisi ,Bağırgan Yayınevi,Ankara)

Investigation Of The City Of Football Referees Balikesir Of Anger and Resentment Level

The aim of this research is to examine the level of anger and anger of football referees in Balıkesir province. The sample of the research consists of 110 people including classical judges, provincial judges and candidate referees. The Referee Personal Information Form was used as a means of collecting data in the research, The State - Trait Anger Scale (STAS) developed by C. D. Spielberger in 1983 and Turkish adaptation in 1994 for the determination of continuous anger and anger styles. Continuous Anger-Anger Scale (SÖ-ÖTÖ) was used by Özer. In the analysis of the data; T-Test was used in the comparison between the two independent group averages, and ANOVA was used in the analysis of the mean of the multiple group averages. The Cronbach-Alpha internal consistency coefficient of the study was 0.77. Do you read newspapers and books on the scale? I asked 95 (86%) of the referees and 15 (14%) of them read the question. According to the t-test results of the questions "Book Reading (p = 0,03)", "I can stop myself before leaving anger control" (p = 0,02), there was a significant difference between newspapers, reading and reading books. According to ANOVA test results between the refereeing levels, "Criticizing me in front of others" (p = 0.02), "I return to madness when a good job is done badly (p = 0,02)," p = 0.01) were found to have significant differences. As a result of this research, it was determined that the rate of reading newspapers and books among the referees was high and the referees who read newspapers and books were less nervous. When we look at the level of anger and resentment according to the levels of the referees from the other side, it was determined that classical referees had lower levels of anger and resentment than the provincial and candidate referees.

Keywords: Anger,Referees,Resentment

PB420

Farklı Branşlarda ki Hakemlerin Temel Psikolojik İhtiyaçları ve Sürekli Kaygı Düzeylerinin İncelenmesi

[2]Savaş Duman, [1]Tonguç Osman Mutlu, [3]Yavuz Öntürk, [1]Erkan Bingöl, [4]Murat Şakar

[1]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Spor Bilimler Fakültesi, Muğla
[2]Adnan Menderes Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Aydın
[3]Düzce Üniversitesi, Spor Bilimler Fakültesi,Düzce
[4]Adıyaman Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Adıyaman

Giriş: Hakemlikte kuralların herkese aynı derecede, tarafsız ve adil uygulanması öncelik taşır. Oyun kurallarının eksiksiz olarak yarışmalara yansıması ve sporun toplum gözünde sevilir bir duruma gelebilmesi insan faktörünün ön plana çıkması açısından çok önemlidir. Dolayısıyla hakemlerin kararlarını etkileyebilecek kaygı düzeylerinin optimal ve psikolojik olarak sağlıklı olmaları gerekmektedir. Amaç: Bu çalışmada, farklı branşlarda ki hakemlerin temel psikolojik ihtiyaçları ve sürekli kaygı düzeylerinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Metod: Çalışmaya, Futbol, Basketbol, Voleybol ve Hentbol branşlarında hakemlik yapan, yaş ortalamaları 23,50 olan, 127 erkek ve 40 kadın olmak üzere toplam 167 hakem gönüllü olarak katılmıştır. Hakemlerin Temel Psikolojik ihtiyaçlarını belirlemek amacıyla Deci ve Ryan (2000) tarafında gerçekleştirilen, Kesici, Üre ve ark.(2003) tarafından Türkçe' ye uyarlanması yapılan Temel Psikolojik İhtiyaçlar Ölçeği ve Sürekli kaygı düzeylerini ölçmek için C. Spielberger(1970) tarafından geliştirilen Türkçe' ye uyarlanması Öner ve LeCompte (1983) tarafından gerçekleştirilen sürekli kaygı envanteri kullanılmıştır. Bulgular: Hakemlerin cinsiyet değişkenine göre temel psikolojik ihtiyaçları alt boyutlarında anlamlı farklılık bulunmazken, sürekli kaygı düzeyleri arasında anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Kadın hakemlerin Sürekli kaygı düzeylerinin erkek hakemlere göre daha fazla olduğu görülmektedir. Ayrıca temel psikolojik ihtiyaçlar alt boyutlarından yeterlilik ihtiyaç boyutunda hakemlerin görev aldıkları branşlar açsından farklılık göstermektedir.

Sonuç ve Tartışma: Hakemlerin sürekli kaygı düzeylerinin cinsiyet değişkeni açısından farklılık göstermektedir. Arslanoğlu ve arkadaşlarının (2010) voleybol hakemlerinde yaptığı çalışmada cinsiyete göre anlamlı farklılık bularak çalışmamızla paralellik göstermektedir. Futbol hakemlerinin, basketbol hakemlerine oranla yeterlilik ihtiyaç puanlarında anlamlı farklılık görülmektedir. Futbol hakemlerinin psikolojik olarak yeterlilik ihtiyaçları basketbol hakemlerine göre daha fazla olduğunu söyleyebiliriz. Kolayiş'in 2009 yılında yaptığı çalışmada Futbol hakemlerinin kaygı düzeyinin normal seyrinden fazla olduğunu tespit ederek çalışmamızı destekler niteliktedir.

Anahtar Kelimeler: Hakem, kaygı, psikolojik ihtiyaç

Examination of Basic Psychological Needs and Trait Anxiety Levels of Referees in Different Branches

Intridaction; At the same time, arbitrary, impartial and fair application of the rules is a priority. It is very important that the rules of the game are fully reflected in the competition and that the human factor can come to the forefront in achieving a favorable situation in the eyes of the sports community. Therefore, the levels of anxiety that referees can influence their decisions must be optimal and psychologically healthy. Aim; In this study, it is aimed to examine the basic psychological needs and trait anxiety levels of referees in different branches. Metod; A total of 167 referees, including 127 male and 40 female athletes with an average age of 23.50 participated as volunteers in the study, football, basketball, volleyball and handball branches. Developed by C. Spielberger (1970) to measure the levels of the Basic Psychological Needs Scale and Trait Anxiety Levels that were adapted to Turkish by Kesici, Ure et al. (2003) conducted by Deci and Ryan (2000) The continuous anxiety inventory conducted by Öner and LeCompte (1983) was used. Results: Significant differences were found between trait anxiety levels, while there was no significant difference in the subscales of basic psychological needs of the referees according to gender variable. It is observed that the level of Trait Anxiety of female referees is higher than that of male referees. In addition, the basic psychological needs differ from the sub-dimensions in terms of qualification requirements and the branches in which the referees are engaged. Conclusıon And Dıscussıon: The level of trait anxiety of referees differs in terms of sex change. Arslanoglu and his colleagues (2010) found that there is a significant difference in the study of volleyball referees comparing to sex. There is a significant difference in the

competence requirement scores of football referees compared to basketball referees. We can say that football referees are more psychologically competent than basketball referees. In Easyis' 2009 study, he supports my work by determining that the level of anxiety of football referees is more than normal.

Keywords: Referee, anxiety, Psychological need

PB426

Ferdi ve Takım Sporlarıyla Uğraşan Bireylerin Strese Karşı Koyabilme Düzeylerinin İncelenmesi

[1]Zekeriya Göktaş, [1]Alp Kaan Kilci, [1]Mehmet Bilgi Medeni, [1]İlyas Özen

[1]Balıkesir Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Balıkesir

Email : *zgoktas@balikesir.edu.tr, alpkaankilci@balikesir.edu.tr, mbilgi5@windowslive.com, ilyasozen10@gmail.com*

Bu araştırma Balıkesir Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulunda okuyan öğrenciler arasında strese karşı koyabilme düzeylerinin ferdi ve takım sporlarıyla uğraşan bireylerde bazı değişkenler açısından farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılmıştır. Araştırmanın örneklemini Balıkesir Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulunda öğrenim gören 81'i Kadın 119'u Erkek toplam 200 öğrenci oluşturmaktadır. Araştırmada kullanılan ölçek Folkman ve Lazarus tarafından geliştirilen "Ways of Coping Inventory" orijinal isimli ölçeğin Türkçe uyarlama çalışması Şahin ve Durak (1995) tarafından yapılmıştır. Verilerin analizinde; iki bağımsız grup ortalamaları arasındaki karşılaştırmalarda T-Testi, ikiden fazla grup ortalamalarının analizinde ise Tek Yönlü Varyans Analizi (Anova) uygulanmıştır. Çalışmanın Cronbach-Alpha iç tutarlılık kat sayısı 0,72 bulunmuştur.

Uygulanan ölçekte bulunan "Bir Sıkıntı Olduğunda Kendime Karşı Hoşgörülü Olmaya Çalışırım (p=0,01)", Bir Sıkıntım Olduğunda Olanlar Karşısında Kaderim Buymuş Derim (p=0,02)", sorularında yapılan t-testi sonuçlarına göre ferdi ve takım sporu yapanlar arasında anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir. Bununla beraber sınıflar arasında yapılan Anova testi sonuçlarına göre "bir sıkıntım olduğunda kimsenin bilmesini istemem (p=0,02)", "Bir Sıkıntım Olduğunda Hep Benim Yüzümden Oldu Diye Düşünürüm (p=0,03)" sorularında anlamlı farklılıklar bulunmuştur.

Bu araştırmanın sonucunda takım sporuyla uğraşan bireylerin strese karşı koyabilme düzeyleri daha yüksek bulunmuştur. Diğer taraftan 1. ve 2. Sınıflarda okuyan öğrencilerin sıkıntıların kendilerinden kaynaklandığı ve bunu kimsenin bilmesini istemedikleri tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Stres, Beden Eğitimi, Spor

Investigation Of Stress Management Levels Of Individuals Playing Team Sports and Individual Sports

This research Balıkesir University students studying physical education and Sport School set against stress levels between Fairfax and team sports in terms of dealing with individuals showing some variables to determine whether the differences made for the purpose.

The sample of the survey Balıkesir University physical education and Sports School 81 Women 119 studying Male total 200 students. Used scale developed by Folkman and Lazarus study "Ways of Coping Inventory" original Turkish adaptation of the scale of the work named Devi (1995). The analysis of data; in comparisons between two independent group averages, T-test, analysis of an average of more than two groups is one way analysis of variance (Anova) was applied. The study Cronbach-Alpha internal consistency storeys 0.72.

When the "implemented scale to be Tolerant against myself A Nuisance I work (p = 0.01)", that's A Problem comes in When I say against which the Destiny (p = 0.02) ", according to the results of the t-test in question Fairey and team sport, there are many who We identified significant differences between. However, according to the results of the Anova test between the classes "is a problem I don't want anyone (p = 0.02)", "Always Was A Problem When He Face (p = 0.03) no significant difference has been found in" question.

As a result of this research team is engaged in the sport of individuals against stress is found higher levels of opportunity. On the other hand 1. and 2. The classes in the difficulties of their students originated from and has been found they don't want anyone to know.

Keywords: Stress, Physical Education, Sports

PB427

Balıkesirspor Taraftarlarının Futbol Müsabakalarına Katılım Kararlarını Etkileyen Faktörler

[1]İlyas Özen, [1]Hakan Yaylı, [1]Gülşah Demiraslan

[1]Balıkesir Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Balıkesir

Email : *ilyasozen10@gmail.com, yaylihakan@hotmail.com, glshdmrsln@gmail.com*

Amaç: Bu çalışma; Balıkesirspor taraftarlarının futbol müsabakalarına katılım kararlarını etkileyen faktörlerin belirlenmesi amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Çalışmanın örneklemini 17 Kadın (%4,3), 383 Erkek (%95,8) toplam 400 Balıkesirspor taraftarı oluşturmaktadır. Taraftarlar farklı müsabakalarda farklı tribünlerden tesadüfi yöntemle seçilmiştir. Araştırmada kullanılan Seyirci Katılım Kararı Ölçeği Gencer ve Aycan (2008) tarafından geliştirilmiştir. Çalışmada kullanılan ölçeğin (Cronbach-Alpha) iç tutarlılık kat sayısı α=0.86 bulunmuştur. Verilerin analizinde bağımsız örneklem T-testi ve tek yönlü varyans analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Eğitim seviyelerine göre sadece okur-yazar olan taraftarların stadyuma katılım kararlarını stadyumların giriş çıkış kolaylığı diğer gruplara göre daha çok etkilemektedir(p=0,02). Asgari ücretli taraftalar, aylık geliri 3000 TL'den fazla olan taraftarlara göre stadyuma gitme kararı alırken takımının kazanma şansını daha çok göz önünde bulundurmaktadır(p=0,03).

Sonuç: Eğitim düzeyleri düşük olan taraftarların stadyumlara giriş çıkış sırasında zorluk yaşamak istemedikleri görülmektedir. Ayrıca taraftarların müsabakalara katılırken, ''takımın kazanma şansı" katılım kararını etkileyen en önemli unsur olarak görülmektedir. Müsabakaya katılacak taraftarların takımın kazanılabileceği müsabakaları tercih ettiği görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Futbol, Müsabaka, Taraftar.

Factors Influencing Balikesirspor Fans' Decisions To Go To Football Matches

Purpose: This study was made to identify factors that influence Balıkesirspor fans' decisions to go to football matches.

Methodology: The sample group of the study consisted of 17 female (4,3%) and 383 male (95,8%) Balıkesirspor fans, totalling 400 fans. The fans were selected during different matches from different tribunes randomly. The Spectator Attendance Decision Scale used in the research was developed by Gencer and Aycan (2008). The eternal consistence coefficient of the scale used in the study (Cronbach-Alpha) was found to be α=0.86. Unpaired T-test and one-way variance analysis were used in the analysis of data.

Findings: According to education levels, only easy entrance to exit from the stadium affects decisions of attendance of fans that are literate more compared to other groups (p=0,02). Fans that earn minimum wage take the team's chance of winning into account more compared to fans whose monthly income is more than 3000 TL (p=0,03).

Conclusion: It was seen that fans whose education levels are low do not want to have difficulty during entrance to and exit from the stadium. Furthermore, "the team's chance of winning" seems as the most important factor influencing fans' decisions to go to the matches. It is seen that fans that go to the matches prefer the competitions that the team can win.

Keywords: Football, Fans, Match

PB455

Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu Öğrencilerinin Benlik Saygısı Düzeylerinin İncelenmesi

***[1]Yılmaz Deniz*, [1]Bekir Çiftçi, [1]Fahri Akçakoyun**

[1]Balıkesir Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Balıkesir

***Email :** yilmazdeniz1993@gmail.com, bekirciftci@balikesir.edu.tr, fahriakcakoyun@hotmail.com*

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı Balıkesir Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulunda öğrenim gören öğrencilerin benlik saygısı düzeylerini cinsiyet, yaş, beden kitle indeksi (BKİ), bölüm, sınıf, spor yapma durumu ve ilgilendiği spor dalı (bireysel spor-takım sporu) değişkenlerine göre incelemektir.

Yöntem: Araştırmanın örneklemini 108 kadın, 184 erkek toplam 292 öğrenci oluşturmuştur. Çalışmada Rosenberg (1965) tarafından geliştirilip Çuhadaroğlu (1986) tarafından Türkçeye uyarlanan 4'lü likert tipi 'Rosenberg Benlik Saygısı Ölçeği' kullanılmıştır. Ölçeğin değerlendirilmesi sonucunda her birey için Benlik Saygısı Puanı (BSP) belirlenmiştir. Ölçekten elde edilen verilerin analizinde Kolmogorov-Smirnov normallik testi, Mann-Whitney U ve Kruskal-Wallis testi kullanılmıştır.

Bulgular: Verilerin analizi sonucunda, BSP ortalamaları kadınlarda (X=32,75) ve erkeklerde (X=32,53) anlamlı farklılık göstermemiştir (p>0,05). Spor yapanlarda (X=33,14) ve spor yapmayanlarda (X=31,58) anlamlı farklılık bulunmuştur (p=0,01<0,05). Öğretmenlik bölümü BSP'ların (X=33,29) antrenörlük bölümünden (X=31,91) anlamlı şekilde yüksek olduğu görülmüştür (p=0,04<0,05).Takım sporu ve bireysel sporla uğraşan gruplar, BKİ grupları ve sınıflar arasında anlamlı bir fark bulunamamıştır (P>0,05).

Sonuç: Araştırmanın sonucunda, sporun öğrencilerin benlik saygısı düzeylerini olumlu yönde etkilediği görülmektedir. Ayrıca öğrencilerin benlik saygısı düzeyleri okudukları bölümlere göre farklılık göstermektedir. Öğretmenlik bölümü öğrencilerinin özsaygılarının diğer bölüm öğrencilerinden daha yüksek olduğu söylenebilir. Kaynaklar:Pepe Ş. Beden eğitimi ve spor yüksekokulu öğrencilerinin karar verme stilleri benlik saygısı ve iyimserlik düzeylerinin bazı değişkenler açısından karşılaştırmalı olarak incelenmesi.Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Doktora Tezi, Kayseri. Erciyes Üniversitesi,2016. Aktaş İ. Farklı branşlarda spor yapan ve spor yapmayan bireylerin benlik saygısı ve risk alma düzeylerinin incelenmesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü,Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Yüksek Lisans tezi, Erzurum. Atatürk Üniversitesi,2014.

Examination of Self-Esteem Levels of Physical Education and Sports Students

Introduction: The purpose of this study is to examine the self-esteem levels of the students in Balikesir University Physical Education and Sports School according to the variables of gender, age, body mass index (BMI), department, class, sporting situation and sports sport (individual sport- team sport). Method: The sample of the study consisted of 108 female and 184 male students. A 4-point likert type 'Rosenberg Self-Esteem Scale' developed by Rosenberg (1965) and adapted to Turkish by Çuhadaroğlu (1986) was used in the study. As a result of the evaluation of the scale, Sel- Esteem Score (SES) was determined for each individual. Kolmogorov-Smirnov normality test, Mann-Whitney U and Kruskal-Wallis test were used in the analysis of the data obtained from the scale. Results: As a result of the analysis of the data, the BSP averages did not show any significant difference between women (X= 32,75) and men (X= 32,53) (p> 0,05). Significant differences were found between the sportsmen (X= 33,14) and the non-sportsmen (X= 31,58) (p = 0,01 <0,05). The teaching department was found to be significantly higher in BSP (X = 33.29) than in the coaching section (X= 31.91) (p=0,04<0,05). There was no significant difference between the groups engaged in team sports and individual sports, BKI groups and classes (P> 0,05). Conclusion: As a conclusion of the research, it is seen that exercise influenced the self-esteem level of the students positively. In addition, the self- esteem levels of students differ according to the sections they read. It can be said that the self-esteem of the students in the teaching department is higher than the students in the other departments.

PB458

Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Öğrencilerinin Benlik Saygı Düzeyleri, Beden Benlik İlişkileri ve Yeme Tutumlarının Karşılaştırılması

[1]Bekir Çiftçi, [1]Yılmaz Deniz, [1]Mehmet Bilgi Medeni

[1]Balıkesir Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu, Balıkesir

Email : *bekirciftci@balikesir.edu.tr, yilmazdeniz1993@gmail.com, mbilgi5@windowslive.com*

Giriş ve Amaç: Bu araştırmanın amacı, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu öğrencilerinin benlik saygı düzeylerini (BSD), beden imajı algılarını(BİA) ve yeme tutumlarını(YT) beden kitle indeksi (BKİ), yaş, cinsiyet, spor aktivite durumu ve spor dalı değişkenlerine göre karşılaştırmaktır. Yöntem: Araştırmanın örneklemini 48 kadın, 57 erkek toplam 105 öğrenci oluşturmaktadır. Çalışmada veri toplama aracı olarak Rosenberg Benlik Saygısı Ölçeği (RBSÖ), Çok Yönlü Beden Benlik İlişkileri Ölçeği(ÇYBBİÖ) ve Yeme Tutum Testi (YTT) kullanılmıştır. Her birey için RBSÖ, ÇYBBİÖ ve YTT puanı hesaplanmıştır. Ölçeklerden elde edilen verilerin analizinde sayısal veriler arasındaki korelasyona bakılırken p<0,05 anlamlılık düzeyinde Pearson korelasyon katsayısı değerlendirilmiştir.

Bulgular: Yapılan analizler sonucunda bireylerin RBSÖ puanları ile ÇYBBİÖ puanı (r=0,38),yaş (r=0,26) arasında pozitif ilişki bulunmuştur. Kadınlarda değişkenler arasında bir ilişki bulunmazken, erkek katılımcıların BKİ değerleri ile RBSÖ, ÇYBBİÖ ve YTT puanları arasında pozitif ilişki tespit edilmiştir (sırasıyla r=0,39; 0,30; 0,41). Takım sporu yapanlarda RBSÖ ve ÇYBBİÖ puanları arasında ilişki varken (r=0,57); bireysel spor yapanlarda RBSÖ ve yaş arasında ilişki bulunmaktadır(r=0,34). Spor yapanlarda YTT ile ÇYBBİÖ puanları arasında pozitif ilişki bulunurken (r=0,27), spor yapmayanlarda veriler arasında herhangi bir ilişki görülmemiştir. Sonuç: Araştırmanın sonucunda, öğrencilerin kendilerine olan saygıları ile bedensel memnuniyetlerinin olumlu yönde birbirinden etkilendiği tespit edilmiştir. BKİ değeri arttıkça erkek öğrencilerin RBSÖ ve ÇYBBİÖ puanlarının artıyor olması beklenmedik bir sonuç olarak gözükmektedir. Araştırmada bulunan korelasyonlar zayıf ya da orta düzeyde olduğundan, daha geniş örneklem grubuyla yapılacak çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır.

Kaynaklar: Garner DM, Olmsted MP, Bohr Y, Garfinkel PE. The eating attitudes test: psychometric features and clinical correlates. Psychological Medicine, 1982,12:871-878. Polat G. Düzenli egzersiz yapan kadınlarda egzersizin benlik saygısı ve beden memnuniyeti üzerine etkisi.Sağlık Bilimleri Enstitüsü,Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı. Yüksek Lisans Tezi, Kahramanmaraş: Sütçü İmam Üniversitesi,2014.

Comparison of Self-Esteem Levels, Body Self Relations and Eating Attitudes of Physical Education and Sports Students

Introduction: The aim of this research is to compare the self-esteem levels (BSD), body image perceptions (BIP) and eating attitudes (EA) of the students of the School of Physical Education and Sports according to body mass index (BMI), age, gender, sport activity status and sports variables.

Method: The sample of the research consists of 105 female students and 57 male students. Rosenberg Self-Esteem Questionaire(RSEQ), Multidimensional Body Self Relation Questionnaire (MBSRQ) and Eating Attitude Test-26 (EAT-26) were used as data collection tool in the study.For each individual,RSEQ,MBSQR and EAT-26 scores were calculated. In the analysis of the data obtained from the scales, while the correlation between numerical data was examined Pearson correlation coefficient was evaluated at the level of significance, p <0,05.

Results: As a result of the analyzes , there was a positive correlation between the RSEQ scores of the individuals and MBSRQ(r = 0,38) and age (r = 0,26). While there was no relationship between variables in females, positive correlation was found between BMI values of male participants and RSEQ, MBSRQ and EAT-26 scores (r = 0.39, 0.30, 0.41, respectively). When there is a relation between RSEQ and MBSRQ scores in team sportsmen (R = 0.57); there is a relationship between RSEQ and age in individual sportsmen (r = 0,34). While positive correlation was found between EAT-26 and MBSRQ scores in sportsmen (r = 0.27), no correlation was found between the subjects who did not exercise. Result: As a result of the research, it was determined that the self-respect of the students and their physical satisfaction were affected positively. It is an unexpected result that as the male students' BMI increases, their RSEQ and MBSRQ scores increase too. Due to the weak or moderate level of correlation in the

research, there is a need for studies to be conducted with a larger sample group Sources: Garner DM, Olmsted MP, Bohr Y, Garfinkel PE. The eating attitudes test: psychometric features and clinical correlates. Psychological Medicine, 1982,12,871-878. Polat G. The effects of exercise on the self-esteem and body satisf action of the women doing exercise regularly.Institute of Health Sciences, Department of Physical Education and Sport. Master Thesis, Kahramanmaraş: Sütçü İmam University,2014.

PB462

Antrenörlük Eğitimi Bölümü Öğrencilerinin Müfredat Programı ve Antrenörlük Mesleğine İlişkin Görüşleri

***[1]Abdurrahman Aktop*, [2]Anıl Sayar**

[1]Akdeniz Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Antalya
[2]Futbol Antrenörü, Antalya

***Email :** emreaktp@hotmail.com, anilsayarr07@gmail.com*

Amaç: Çalışmanın amacı, Akdeniz Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Antrenörlük Eğitimi Bölümünde eğitim gören öğrencilerinin müfredat programı ve antrenörlük mesleğine ilişkin görüşlerinin belirlenmesidir. Yöntem: Araştırmanın evrenini 2016-2017 Akademik yılında Akdeniz Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Antrenörlük Eğitimi bölümünde öğrenim gören öğrenciler oluşturmaktadır. Çalışmanın örneklemini ise çalışmaya gönüllü olarak katılmayı kabul eden 91 öğrenci oluşturmaktadır. Bu öğrencilerin 17'si 1. sınıf, 13'ü 2. sınıf, 29'u 3. sınıf ve 32'2i ise 4. sınıf öğrencilerinden oluşmaktadır. Ülkemizde geliştirilen ölçeklerden yararlanılarak oluşturulan antrenör adaylarının antrenörlük mesleğine ilişkin tutumlarını belirlemeyi amaçlayan beşli likert tipi 28 maddeden oluşan bir anketle elde edilmiştir. Ölçme aracı 5= Tamamen katılıyorum, 4= Çoğunlukla Katılıyorum, 3= Orta Düzeyde Katılıyorum, 2= Kısmen Katılıyorum, 1= Hiç Katılmıyorum olarak puanlanmıştır.

Bulgular: Çalışmada yer alan aday antrenörlerin %60.4'ü Lisanslı spor ile uğraştıklarını ifade etmişlerdir. Lisanslı spor ile uğraştığını ifade eden sınıf oranları en yüksek 2. sınıf öğrencilerinde %76.9en düşük ise 4. sınıf öğrencilerinde %50olduğu belirlenmiştir. Aday antrenörlerin %40.7'si KPSS' nin antrenör olmalarında büyük bir engel olduğunu düşünmektedirler. Bu oran 2. sınıf öğrencilerinde %46.2oran ile en yüksek, 4. sınıf öğrencilerinde %43.8 oran ile en düşük değerde yer almıştır. Tüm öğrenciler değerlendirildiğinde Antrenörlük mesleği açısından en yararlı bulduğunuz uygulamalı dersler" sorusuna %15.4'ü Tenis %11.0'i Atletizm %11.0'i Yüzme cevabını vermişlerdir. Tüm öğrenciler değerlendirildiğinde antrenörlük mesleği açısından en yararlı bulduğunuz teorik dersler" ifadesine %27.5'i Antrenman Bilgisi %16.5'i Spor Fizyolojisi %13.2'si Anatomi cevabını vermişlerdir.

Sonuç: Antrenörlük mesleğinin etkin gerçekleştirilmesi verilen eğitiminde etkin olması gereklidir. Eğitimin etkin şekilde planlanması için iç paydaş olan öğrenci görüşlerine de yer verilmesinin yararlı olacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Antrenör, Müfredat programı, Mesleki tutum

Coaching Education Department Students' Views about Curriculum Program and Coaching Professionals

Aim: The purpose of the present study was to determine the opinions of the students who was studying in the Department of Coaching Education in Akdeniz University Faculty of Sport Science about curriculum and coaching profession.

Method: A total of 91 students who were studied in the Coaching Education Department of the Sport Sciences Faculty in Akdeniz University, participated voluntarily in the present study. A questionnaire, adapted from previous studies, consisting of 28 items was used to determine the attitudes of the coach candidates toward to the coaching profession and curriculum. In the analysis of the data; frequency, percentage, mean and Chi-square tests were used. The level of significance was accepted as α=0.05.

Results: 60.4% of the candidate coaches in the study stated that they were licensed athlete. It was determined that the rate of the students who were licensed athlete was lowest in senior students with 50%, and highest in the 2 nd grade students with 76.9%. Most of the (40.7 %) candidate coaches thought that the Civil Servant Selection Exam was a major obstacle to becoming a coach. The responds of the candidate coaches about the item related to "Practical courses that you found most useful in terms of coaching" showed that 15.4% of candidate coaches chose Tennis and 11% of them chose Swimming and

Track & Field. The responds of the candidate coaches about the item related to "Theoretical courses that you found most useful in terms of coaching" showed that 27.5% of candidate coaches chose theory and methodology of training, 16,5 % of them chose Sport Physiology and 13.2% of them chose Anatomy.

Discussion: Effective realization of the coaching profession depends on the effectiveness of planned and implemented education program. It is thought that it would be beneficial to include students' views as internal stakeholder in order to plan education effectively.

Keywords: Coaching, Curriculum, Attitudes

PB464

Antrenör ve Sporcu Arasındaki İletişim Dilinin Profesyonel Erkek Voleybolcuların Maç Performansları Üzerindeki Etkisinin İncelenmesi; Nitel Bir Araştırma

[1]Aly Agamyradov, [1]Zeynep Onağ, [1]Mehmet Ercüment Altuğgil

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi,spor Bilimleri Fakültesi, Manisa

Email : *ali.agamuradov@gmail.com, zeyneponag@gmail.com, ercument58@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Sporcuların maç performanslarının üst düzeye çıkabilmesi genellikle antrenörü ile kurduğu doğru iletişime bağlıdır. Bu nedenle, farklı dilleri konuşan antrenör ve sporcular arasındaki iletişimin olumlu ve olumsuz yönlerinin araştırılmasının önemli olduğu düşünülmektedir. Bu bağlamda, bu araştırmanın amacı profesyonel erkek voleybolcuların görüşlerine göre, antrenör ile sporcu arasındaki iletişim dilinin sporcuların maç performansı üzerindeki etkisinin incelenmesidir.

Yöntem : Araştırmada, nitel araştırma yöntemlerinden durum çalışması yöntemi, örneklem seçiminde ise "amaçlı örnekleme" yöntemlerinden "kolay ulaşılabilir durum örneklemesi yöntemi kullanılmıştır. Katılımcılar; İzmir ilinde Efeler Liginde profesyonel düzeyde voleybol oynayan, yaşları 22-40 arasında değişen, ortalama 10 yıllık oyunculuk deneyimine sahip, 1 Kübalı, 2 Brezilyalı, 1 Kanadalı ve 4 Türk oyuncu olmak üzere toplam 8 erkek voleybolcudur. Oyuncuların hepsi ileri seviyede İngilizce bilmektedirler. Takım antrenörü Kanadalıdır ve ileri seviyede Fransızca ve İngilizce dil bilgisine sahiptir. Veri toplama yöntemi olarak, "görüşme" yaklaşımı kullanılmıştır. Görüşme soruları yarı yapılandırılmış görüşme formu şeklinde hazırlanmış ve katılımcılara "sohbet tarzı görüşme yöntemi" kullanılarak sorulmuştur. Sorular, yabancı sporculara "İngilizce" dilinde sorulmuştur. Verilerin analizinde, Betimsel analiz ve içerik analizi yöntemleri kullanılmıştır.

Sonuç ve Tartışma: Görüşmeler sonucunda elde edilen veriler; "Katılımcıların antrenörleri ile aynı dili konuştuklarındaki maç performansları ile ilgili görüşleri", "katılımcıların antrenörleri ile üçüncü bir dil (ortak bir dil) aracılığı ile konuştuklarındaki maç performansları ile ilgili görüşleri" ve "katılımcıların antrenörleri ile tercüman aracılığı ile konuştuklarındaki maç performansları ile ilgili görüşleri" olmak üzere üç ana tema altında toplanmıştır. Bu ana temalar olumlu, olumsuz ve nötr olarak değerlendirilerek sunulmuştur. Birinci ana temada; hızlı iletişim sağlanması ve verilen taktiklerin daha iyi anlaşılması gibi maç performansı üzerinde olumlu rolü olan kodlar ve hızlı iletişim ve taktiklerin iyi anlaşılması şeklinde alt temalar ortaya çıkmıştır. Ikinci ana temada, sorun olduğunda çözülmesini beklemek zorunda kalınması, yanlış anlaşılmaların ortaya çıkması, kaçırılan kelimeler olduğu, yeterince iletişimin sağlanamaması gibi maç performansı üzerinde olumsuz rolü olan kodlar ve çözüm beklenmesi, yanlış anlaşılmalar, kaçırılan kelimeler ve iletişim eksikliği şeklinde alt temalar ortaya çıkmıştır. Üçüncü ana temada, maç esnasında oyuncularla anlaşmanın zorluğu, kaçırılan kelimeler olduğu, iletişim hızının düşük olması gibi maç performansı üzerinde olumsuz rolü olan kodlar ve anlaşma zorluğu, kaçırılan kelimeler ve iletişim hızı gibi alt temalar ortaya çıkmıştır. Antrenörün söylediklerinin daha iyi anlaşılması ve önemli eksiliklerin giderildiği yönünde maç performansı üzerinde olumlu rolü olan kodlar ortaya çıkmış ve antrenörün iyi anlaşılması ve eksikliklerin giderilmesi gibi alt temalar ortaya çıkmıştır. Araştırmanın sonucunda, katılımcıların görüşlerine göre antrenör ile kurulan iletişimde voleybol dilinin doğru bir şekilde kullanılıyor olmasının sporcuların performansları üzerinde önemli bir role sahip olduğu sonucuna varılmıştır. Anahtar Kelimeler: Antrenör-Sporcu İletişimi, profesyonel erkek voleybolcular.

Investigation Of The Effect Of The Communication Language Between The Coach and The Male Professional Volleyball Players On Game Performance; A Qualitative Research

Introduction and Purpose: Increasing the performance of athletes generally depends on the correct communication between athletes and their trainers. Therefore, it is thought that researching the positive and negative sides of communication between trainers and athletes who speak in different languages is important. Concordantly, the purpose of this study is According to the views of the professional male volleyball players, it is aimed to define the effects of trainer-athlete communication language on the performances of volleyball players.

Method: In the study, case study from qualitative research methods, in sample selection ''purposeful sampling'' methods ''convenience sampling'' method was used. Attendants; The study group consists of eight male professional volleyball players who are from Cuba (1), Brazil (2), Canada (1) and Turkey (4) with approximately 10 years of experience between the age range of 22

and 40 who professionally play volleyball in Efeler league in the city of İzmir. The player in the study are all of the athletes know English in advanced level. The trainer of the team is from Canada and he has advanced level of English and French grammar. As data collection tool, used for interview technique. The interview questions were prepared in the form of a semi-structured interview form and the participant was asked by using the "chat style interview method". The questions were asked for foreign athletes in English. Analysis of data descriptive analysis and content analysis methods were used.

Conclusion and Discussion: The results of the interviews; views on match performances when athletes speak to with coaches in native language, in third language or if athletes use a translator to communicate with coach. Interviews were presented under three main themes. These main themes are presented as positive, negative and neutral. First main theme; they have better understanding of given instructions and faster communication with coach that have a positive role on match performance codes and sub-themes emerged in the form of quick communication and good understanding of tactics. Second main theme, when there is a problem they must wait until problem is solved, there are missed words, misunderstanding and lack of communication between coach and athletes that have a negative role on match performance codes and sub-themes emerged in the form of solution expectation, misunderstanding, missed words and miscommunication. Third first main theme, a negative role on match performance during the game it's really hard to understand with teammates, missed words and low communication speed codes and sub-themes emerged in the form of communication speed, missed words and difficulty deal. Codes that have a positive role on match performance; a better understanding of what coach says and elimination of deficiencies and sub-themes emerged in the form of; elimination of deficiencies and good understanding of the coach. As a result, it has been concluded that the correct use of the volleyball language in the communication with the coach according to the views of the participants has an important role on the performances of the athletes.

Keywords: Coach-athlete communication, professional volleyball players.

PB536

Türk Halk Oyunları Sporcularının ve Sedanterlerin Psikolojik Sağlamlık ve Benlik Saygısı Düzeylerinin Karşılaştırılması

[2]Yunus Emre Üstgörül, [3]Emrah Özdemir, [4]Fırat Çetinöz, [5]Elvan Deniz Yumuk, [6]Hilal Tınaz

[1]Düzce Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Düzce/Türkiye
[2]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Marmaris Turizm Meslek Yüksekokulu/Muğla/Marmaris
[3]Düzce Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi Ve Spor Anabilim Dalı, Düzce
[4]Manisa Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi/Manisa
[5]Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Rekreasyon Anabilimdalı/Manisa
[6]Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Egzersiz ve Spor Psikolojisi Anabilimdalı/İstanbul

Email : *emrahozdemir87@hotmail.com, emrelider@hotmail.com, emrahozdemir87@hotmail.com, , elvandenizyumuk@gmail.com,*

Bu araştırmada Türk Halk Oyunları sporcularının ve sedanterlerin psikolojik sağlamlık ve benlik saygısı düzeylerinin karşılaştırılması amaçlanmıştır. Bununla birlikte yaş, cinsiyet, öğrenim durumu ve gelir düzeyleri açısından da değerlendirmeler yapılmıştır. Araştırmanın evrenini, sporcu ve sedanter bireyler oluşturmaktadır. Örneklem grubunu ise, Türk Halk Oyunları branşına katılan sporcu ve sedanter bireyler arasından tesadüfi olarak seçilen 30 sporcu ve 30 sedanter olmak üzere toplam 60 gönüllü sağlıklı birey oluşturmaktadır. Araştırmada, Türk Halk Oyunları sporcularının araştırmanın bağımlı değişkenleri olan psikolojik sağlamlık ve benlik saygısı hakkında veri toplamak amacıyla "Benlik Saygısı Ölçeği", "Psikolojik Sağlamlık (Yılmazlık Ölçeği)" ve katılımcıların bazı kişisel bilgilerine ulaşabilmek için araştırmacı tarafından hazırlanan "Kişisel Bilgi Formu" kullanılmıştır. "Benlik Saygısı Ölçeği" 1963' te Morris Rosenberg tarafından geliştirilmiş olup ölçeğin güvenirlik ve geçerlilik çalışmaları Çuhadaroğlu (1986) tarafından yapılmıştır. "Psikolojik Sağlamlık (Yılmazlık Ölçeği)" Gürgan (2006) tarafından geliştirilmiş, geçerlik ve güvenirlik çalışması yapılmıştır. Ölçek ve formların birebir uygulanmasından önce bizzat araştırmacı tarafından ölçek ve formların nasıl doldurulması gerektiği detaylı bir şekilde açıklanmıştır. Eksik doldurulan ölçüm formları değerlendirmeye alınmamıştır. Elde edilen veriler IBM SPSS 22 paket program ile kayıt edilmiştir. Elde edilen verilerin istatistikî analizleri için uzman desteği alınmıştır. Araştırmanın kişisel bilgilerle ilgili bölümü tanımlayıcı istatistik tablolarıyla düzenlenmiştir. Araştırmaya katılan sporcu ve sedanter bireyler arasında anlamlı farklılıkların bulunup bulunmadığını test etmek için eşleştirilmiş t-test analizi kullanılmıştır. Ayrıca, araştırmaya katılan bireylerin benlik saygısı ve psikolojik sağlamlık duygularında demografik veriler açısından anlamlı farklılıkların bulunup bulunmadığını test etmek için ikili gruplarda t-test ve yüzdelikleri belirlemek için frekans analizi kullanılmıştır. Araştırmaya katılan sporcuların benlik saygısı ve psikolojik sağlamlık duygularında sporcular ve sedanterler açısından, sporcuların lehine ($p<0,05$) düzeyinde anlamlı bir farklılık bulunmuştur. Sonuç olarak, Türk Halk Oyunları sporcularının sedanter bireylere göre psikolojik sağlamlık ve benlik saygısı düzeyleri yüksektir.

Anahtar Kelimeler: Türk Halk Oyunları, Sporcu, Sedanter, Benlik Saygısı, Psikolojik Sağlamlık

Comparison Of The Level Of Psychological Stability and Sensitivity Of Turkish Folk Players Sports and Sedanters

In this study, it was aimed to compare the psychological robustness and self esteem levels of the athletes participating in the Turkish Folk Dance branch and sedanter. However, evaluations were made in terms of age, sex, education status and income levels. The universe of your research is composed of sportsmen and sedanter individuals. The sample consists of 60 volunteers, including 30 athletes and 30 sedanters selected by chance sampling method among sportsmen and sedanter individuals participating in the Turkish Folk Dance branch. A total of 60 volunteers and healthy individuals participated in the study. In the research, "Personal Resume Form", "Psychological Resilience (Non-Resilience Scale)" and "Personal Information Form" prepared by the researcher in order to reach some personal information of the participants were used in order to collect data about psychological robustness and self-esteem which are dependent variables of the researchers of Turkish Folk Dances. "Self-esteem scale" was developed by Morris Rosenberg in 1963 and the reliability and validity studies were conducted by Çuhadaroğlu (1986). "Psychological Robustness (Yılmazlık Scale)" was developed by Gürgan (2006) and validity and reliability study was conducted. It is explained in detail how the scale and forms must be filled in by the researcher himself before the scales and forms are applied individually. Incomplete measurement tools are not evaluated. The obtained data was recorded with the IBM SPSS 22 package

program. Expert assistance was obtained for the statistical analysis of the obtained data. The part of the research related to personal information is organized by descriptive statistical tables. T-test analysis was used to test whether there were significant differences between participating athletes and sedentary individuals. In addition, frequency analysis was used to determine t-tests and percentages in the two groups to test whether there were significant differences in the demographic values of the subjects who participated in the study and their self-esteem and psychological well-being. A significant difference was found in the sportsmen and sedanters in terms of the self-esteem and psychological robustness of the athletes participating in the survey, in favor of the athletes ($p < 0,05$). As a result, the athletes participating in the Turkish Folk Dance branch have higher levels of psychological stability and self-esteem than sedentary individuals.

Keywords: Turkish Folk Dances, Sportsman, Sedanter, Self Esteem, Psychological Robustness.

PB544

Futbolcularda Mükemmeliyetçilik ve Algılanan Performans Başarısızlığı Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

***[1]Esen Kızıldağ Kale*, [2]Fatma Çepikkurt**

[1]Nişantaşı Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, İstanbul
[3]Mersin Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Mersin

***Email :** esen.kale@nisantasi.edu.tr, esen.kale@nisantasi.edu.tr, fcepikkurt@hotmail.com*

Amaç: Bu çalışmanın amacı U19 liginde oynayan futbolcularda mükemmeliyetçilik ve performans başarısızlığı arasındaki ilişkinin incelenmesidir.

Yöntem: Çalışmaya yaş ortalaması Xyaş=17.48 ve spor yaşı Xsporyaşı=8.57 olan 92 futbolcu katılmıştır. Çalışmaya katılan futbolculara Spora Özgü Çok Boyutlu Mükemmeliyetçilik Ölçeği- SÖÇBMÖ ile Performans Başarısızlığı Değerlendirme Envanteri – PBDE uygulanmıştır. SÖÇBMÖ toplam 19 madde ve 3 alt ölçekten oluşmaktadır. PBDE ise 25 madde ve 5 alt ölçekten oluşmaktadır. Elde edilen verilerin analizinde betimleyici istatistikler, ve Pearson Momentler Çarpımı Korelasyon Analizi teknikleri kullanılmıştır.

Bulgular: futbolcuların mükemmeliyetçilik puanları ile performans başarısızlıklarına dair algıları arasındaki ilişkiyi belirlemek üzere yapılan korelasyon analizi sonuçları; mükemmeliyetçiliğin "hatalarla aşırı ilgilenme" boyutu ile PBDE'nin tüm alt boyutları arasında orta düzeyde ve pozitif yönde anlamlı ilişki olduğu; mükemmeliyetçiliğin "algılanan aile baskısı" boyutu ile PBDE'nin dört alt boyutu arasında "Utanç ve Mahcubiyet Deneyimleme Korkusu (r= .357; p < .001); belirsiz gelecek korkusu (r=.298; p<.001); Önemli Kişilerin İlgisini Yitirme Korkusu (r=340; p<.01) ve birisinin özyargısı değerini azaltma korkusu (r=.228; p<.05) arasında düşük ancak pozitif yönde anlamlı ilişki bulunmuştur.

Sonuç: Sonuç olarak, mükemmeliyetçiliğin pozitif olarak değerlendirilen "kişisel standartlar" boyutu ile performans başarısızlığı değerlendirilmesine yönelik algılar arasında ilişki olmadığı ortaya çıkmıştır. Ancak mükemmeliyetçiliğin negatif alt boyutları olarak kabul edilen algılanan aile baskısı boyutu ve hatalarla aşırı ilgilenme boyutunda yüksek puan alan futbolcuların başarısız performansları sonucunda negatif değerlendirileceklerine dair endişeleri daha yoğun biçimde yaşamaları beklenebilir; diğer bireylerden gelecek tepkileri daha yoğun hissetmeleri beklenebilir.

Examination Of The Relationship Between Perfectionism and Perceived Performance Failure in Soccer Players

Purpose: The purpose of this study is to analyse the relationship between perfectionism and performance failure in soccer players playing in the U19 league.

Method: 92 soccer players with average age of Xage=17.48 and sports age of Xsportage=8.57 participated in the study. Multidimensional Perfectionism Scale for Athletes (MPSA) and Performance Failure Appraisal Inventory (PFAI) were applied. MPSA consists of 19 items and 3 subscales in total. PFAI consists of 25 items and 5 subscales. Descriptive statistics and Pearson Moments Multiplication Correlation Analysis techniques were used in the analysis of the obtained data.

Results: The results of the correlation analysis performed to determine the relationship between soccer players perfectionism scores and perceptions of performance failures. There was a significant correlation between the concern over mistakes subscale of perfectionism and the whole subscales of PFAI, both moderately and positively. And also there was a low but positive significant relationship between perceived parental pressure and four subscales of PFAI, the "fear of experiencing shame and embarrassment (r = .357; p <.001)"; fear of uncertain future (r = .298; p <.001); fear of important others' losing interest (r = 340; p <.01) and fear of devaluing one's self- estimate (r = .228; p <.05).

Conclusion: As a result, it has become clear that there is no relationship between the dimension of "personal standards" that is evaluated positively as perfectionism and perceptions of performance failure. However, concerns about the perceived parental pressure subscale and concern over mistakes which are considered negative sub-scales of perfectionism, the high scores of soccer players, may be negatively evaluated as a result of failed performances can be expected more intensely in life; it may be expected that the reactions from other individuals will feel more intense.

PB558

Spor Yapan ve Sedanter Bireylerin Dikkat Düzeylerinin Karşılaştırılması

[1]Sevil Yıldırım, [1]Gözdecan Doğruer

[1]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Muğla

Email : *ysevil@mu.edu.tr, gozdecandogruer@gmail.com*

Amaç: Bu çalışma, spor yapan ve sedanter bireylerin dikkat düzeylerinin karşılaştırılması amacıyla yapılmıştır.

Giriş: Dikkat, insan bilgi işlem sisteminin temel bir bileşenidir. Günlük yaşamda da dikkat, bilgi sağlamak için gereklidir.

Metot: Çalışmaya, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesinde (yaş ortalaması 18.95 yıl olan 85 sporcu) ve meslek yüksek okulu üniversite öğrencisi (yaş ortalamaları 19 yıl olan 85 sedanter öğrenci) olan toplam 170 kişi dahil olmuştur. Katılımcılara B. Bourdon (1955) tarafından geliştirilen, Bourdon dikkat testi uygulanmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan sporcu kadınların dikkat ortalamalarının doğru sayısı 69.25, erkek sporcuların doğru sayısı 66.84 olarak belirlenmiştir. Araştırmaya katılan sporcu kadınların dikkat ortalamalarının doğru sayısı 56.69, erkek sporcuların doğru sayısı 55.60 olarak belirlenmiştir. Sonuç olarak; sporcular ile sedanter bireylerin dikkat değerleri arasında anlamlı farklılıklar bulunmuştur. Spor yapmanın dikkat düzeyini olumlu yönde etkilediğini söyleyebiliriz.

Anahtar Kelime: Sedanter, Sporcu, Dikkat.

The Comparison of attention levels of doing sport and sedentary people

Aim: This study was investigated to compare attention levels of sedentary and athletes' (doing regular exercises) people. Introduction: Attention is fundamental component of data processing. Attention is important for daily activities.

Method: The sample group of the study was consisted of total 170 people as 85 students from sports sciences faculty of Mugla Sıtkı Koçman University, average ages is18.95 years and 85 students from Technical School, average ages is 19 years. All participants were applied Bourdon attention test developed by B. Bourdon (1955).

Results: The research indicates that the number of true answers average was 69.25 which were given from women while the number of true answers average was 66.84. Moreover the athletes women's true answers to attention test was 56.69 and the men's were 55.60. As a result, There was significant differences between participants who were doing sport and sedentary.

Conclusion: It may say as doing sport has positive effects on attention.

Keywords: sedentary, athlete, attention

HAREKET VE ANTRENMAN BİLİMLERİ / MOVEMENT AND TRAINING SCIENCE

PB13

Döngüsel Aerobik ve Geleneksel Aerobik Antrenmanın Sedanter Kadınlarda Hamstring Esnekliğine Akut Etkisi

Yağmur Özer, Mustafa Özdal, Zarife Pancar

Gaziantep Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Gaziantep

Email : *yaagmurozer@hotmail.com, ozdalm@hotmail.com, z_pancar@hotmail.com*

Giriş ve Amaç: Çalışmamızın amacı, döngüsel aerobik egzersiz ve geleneksel aerobik egzersizin sedanter kadınlarda hamstring kaslarındaki esneklik düzeyine akut etkisini incelemektir.

Yöntem: Çalışmamıza 44 sedanter bayan gönüllü denek olarak katıldı. Denekler iki gruba ayrıldı ve bir gruba döngüsel aerobik antrenman (n=24), diğer gruba da geleneksel aerobik antrenman (n=20) yaptırıldı. Deneklerin hamstring esnekliğinin belirlenmesi için modifiye otur-uzan testi yapıldı. Test ısınmadan önce (T1), ısınmadan sonra (T2) ve egzersizden hemen sonra (T3) olmak üzere 3 kez uygulandı. Isınma için 15 dakika düşük tempolu koşu ve statik germe yapıldı. Geleneksel aerobik egzersiz olarak koşu bandında interval nitelikli 30 dakika koşu yapıldı. Döngüsel aerobik antrenman için 30 dakika süre ile 3x4 istasyon (bench-step, ip atlama, bisiklet, koşu bandı) her istasyon 3 dakika yüklenme ve 2 dakika dinlenme ile sürdürüldü. Her iki antrenman tipi de göğüs bandı ile kontrol ederek maksimal kalp atım hızının %65-75 aralığında uygulandı. Elde edilen verilerin analizi için 2x3 mixed faktör ANOVA analizi ve Bonferonni düzeltme testi kullanıldı.

Bulgular: Hamstring esnekliği ortalamaları geleneksel aerobik egzersiz grubunda T1 13.90±4.22 cm, T219.90±4.55 cm, T3 29.45±6.54 cm olarak; döngüsel aerobik egzersiz grubunda T1 21.20±6.89 cm, T2 24.08±6.67 cm, T3 25.62±6.67 cm olarak ölçüldü. Her iki grubun da üç ölçümleri arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulundu ($p < 0.05$). Her iki grupta da T3 ile T1 ve T2 arasında; T2 ile T1 arasındaki değişim anlamlı bulundu ($p < 0.05$). Gruplar arasında ise geleneksel aerobik antrenman grubundaki değişim lehine farklılık tespit edildi ($p < 0.05$).

Tartışma-Sonuç: Sonuç olarak,aerobik antrenmanın hamstring esnekliğini arttırdığı, döngüsel antrenmana göre geleneksel aerobik antrenmanın hamstring esnekliğine olumlu etkisinin daha yüksek olduğu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Döngüsel, Aerobik, Hamstring, Esneklik, Antrenman

Acute Effect Of Circuit Aerobic and Traditional Aerobic Training On Hamstring Flexibility in Sedentary Women

Introduction and Aim: The aim of this study is investigation of acute effect of circuit aerobic exercise and traditional aerobic exercise on hamstring muscle flexibility in sedentary women.

Method: Forty foursedentary womenvoluntarily participated in this study as subject. Subjects divided two groups as circuit aerobic training group (n=24), and traditional aerobic training group (n=20). For hamstring flexibility, modified sit and reach test was used. The test was applied three times as before warm-up (T1), after immediately warm-up (T2), and after immediately exercise (T3). For warm-up intervention, 15 min mild running and static stretching were performed. Traditional aerobic exercise intervention consisted of 30 min moderate interval treadmill running. Circuit aerobic exercise intervention consisted of 30 min, 3x4 station (bench-step, jumping rope, cycling, treadmill running), and all station maintained to 3 min load with 2 min rest. Both training intervention performed at 65-75% HRmax that controlled with chest band. For statistical analysis, 2x3 mixed factor ANOVA and Bonferroni correctionwere used.

Findings: Hamstring flexibility determined in the traditional aerobic exercise group asT1 by 13.90±4.22 cm, T2 by 19.90±4.55 cm, T3 by 29.45±6.54 cm; in the circuit aerobic exercise group as T1 by 21.20±6.89 cm, T2 by 24.08±6.67 cm, T3 by 25.62±6.67 cm. Differences between the three measurements of both groups were found statistically significant ($p < 0.05$). There were significant differences between T3 and T1-T2; and between T2 and T1 in both groups ($p<0.05$). Differences in traditional aerobic exercise group were found more significant than circuit aerobic exercise group ($p < 0.05$).

Discussion-Conclusion: In summary, it could be said that hamstring flexibility increased after aerobic exercise, and at this point, traditional aerobic exercise has one step ahead of circuit aerobic exercise.

Keywords: Circuit, Aerobic, Hamstring, Flexibility, Training

Tablo 1. Tanımlayıcı özellikler

	Grup	N	Minimum	Maksimum	Ortalama	Std. Sapma
Yaş (yıl)	Döngüsel	24	22,00	38,00	30,75	5,07
	Geleneksel	20	21,00	30,00	25,35	2,96
Vücut ağırlığı (kg)	Döngüsel	24	53,00	77,00	65,25	6,86
	Geleneksel	20	46,00	74,00	62,65	6,90
Boy uzunluğu (cm)	Döngüsel	24	152,00	172,00	164,38	4,62
	Geleneksel	20	150,00	175,00	164,40	7,44
VKİ (kg/m^2)	Döngüsel	24	19,49	29,67	24,18	2,69
	Geleneksel	20	17,97	26,67	23,17	1,90

Tablo 2. Hamstring esnekliğinin uygulamalar arasındaki analizi

Değişken	Uygulama	N	Ortalama	Std. Sapma	p	Anlamlılık olan uygulamalar
Döngüsel Aerobik Antrenman	T1	24	21,20	6,89	0.001	T3-T1, T3-T2 T2-T1
	T2		24,08	6,67		
	T3		25,62	6,67		
Geleneksel Aerobik Antrenman	T1	20	13,90	4,22	0.001*	T3-T1, T3-T2 T2-T1
	T2		19,90	4,55		
	T3		29,45	6,54		

*Geleneksel aerobik antrenman grubunda elde edilen verilerdeki etki, döngüsel aerobik antrenman grubundan anlamlı düzeyde yüksek bulundu (0.047)

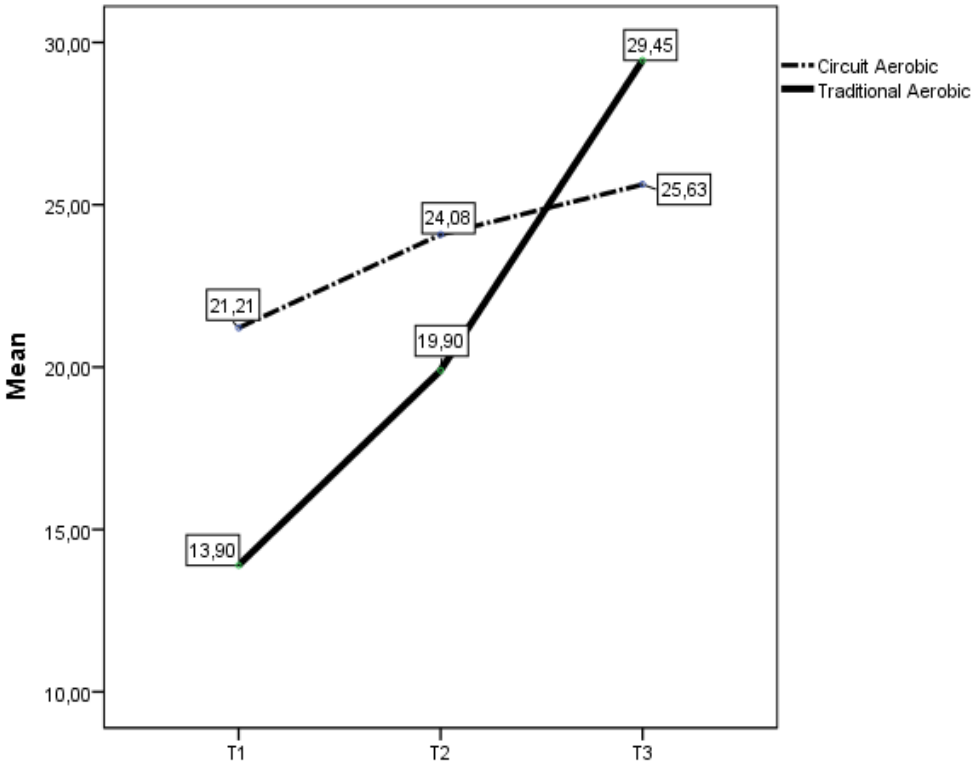
30,00
25,00
20,00
15,00
10,00
Mean
29,45
25,63
24,08
21,21
19,90
13,90
T1
T2
T3
Circuit Aerobic
Traditional Aerobic

PB79

Postürün Stabilite ve Mobiliteye Etkisi

[2]Metin Can Kalaycı, [1]Hüseyin Eroğlu

[1]Sütçü İmam Üniversitesi Besyo/Kahramanmaraş
[2]Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi Ve Spor Anabilimdalı Yükseklisans Mezunu/Kahramanmaraş

Email : *m.c.k@windowslive.com, eroglu1@gmail.com*

Amaç: Bu araştırmanın amacı postürün stabiliteye ve mobiliteye olan etkisini araştırmaktı.

Yöntem: Bu amaçla; araştırmanın çalışma gurubunu; araştırmaya gönüllü olarak katılmak isteyen, yaşları 21.6 ± 2.4 yıl, ağırlıkları 62.1 ± 10.1 kilogram, boy uzunlukları 167.4 ± 8.4 santimetre ve vücut kitle indeksleri 22.1 ± 2.6 kg/m2 olan 112 kadın ve 101 erkek olmak üzere toplam 213 sedanter üniversite öğrencisi oluşturdu. Çalışma gurubunun boy uzunluğu ve ağırlık ölçümleri yapıldıktan sonra, New York Postür Analiz Yöntemi ile postür analizi yapıldı ve İşlevsel Hareket Şablonu (FMS) Testi ile de stabilite ve mobilite düzeyleri belirlendi. İstatistiki analiz SPSS 15.0 for Windows paket programında yapıldı. Ölçüm sonuçlarının aritmetik ortalaması, standart sapmaları, en düşük ve en yüksek değerleri tespit edildi. Postür ile stabilite ve mobilitenin ilişkisi Pearson Korelâsyonu ile test edilirken; Postürün stabilite ve mobiliteyi ne kadar etkilediği ise basit doğrusal regresyon modeli ile açıklandı.

Bulgular: İstatistiki analizden edilen bulgulara göre; çalışma grubunun postür değerleri ile stabilite ve mobilite değerleri arasında ($p<0.01$) zayıf kuvvetli ve pozitif yönlü anlamlı ilişki olduğu bulundu. Postürün stabilliteyi ve mobiliteyi % 13.8 oranında açıkladığı ve postürde meydana gelebilecek bir birimlik artışın veya azalışın stabiliteyi ve mobiliteyi 0,114 değerinde artıracağı yada azaltacağı ($p<0.01$) tespit edildi.

Sonuç: Sonuç olarak; postür değeri arttığında veya azaldığında stabilite ve mobilite artabilir veya azalabilir. Araştırmanın basit doğrusal regresyon analizi sonucunda ortaya çıkan kestirim modeli ise şu şekilde oldu; Stabilite ve Mobilite = 11,7 + Postür X 0,114.

Anahtar Kelimeler: Postür, Stabilite ve Mobilite

The Effect Of Posture On Stability and Mobility

Purpose The purpose of this study was to determined the effect of posture on stability and mobility.

Method: In this purpose; 213 sedantary university students who are their gender 112 female and 101 male, their age 21.6 ± 2.4 year, their body weight 62.1 ± 10.1kg, their height 167.4 ± 8.4 cm, and their body mass index 22.1 ± 2.6 kg/m2 participated in this study voluntarly. After the works groups' body height and weight measurements were determined, posture analysis was performed through New York State Posture Test and the lewel of stability and mobility was measured by way of Functional Movement Screen. Statistical analysis was made in SPSS 15.0 packed programmes for Windows. Data from the measured of arithmetic means, Standard deviation, lowest and highest values were found. Relationship between posture and stability and mobility was testted by Pearson's correlation and the effect of posture on stability and mobility was explained with simple linear regression model.

Findings: According to the Statistical analysis; a medium strength and positively significant works groups' relationship in between posture values of and level of the stability and mobility ($p<0.01$) was found. It was determined that posture explains stability and mobility with %13 and a unit increasing or decreasing in the posture would increase or decrease stability and mobility in the value 0,114 ($p<0.01$).

Conclusion: As a result; It can be said, if posture values increase or decrease, stability and mobility may increase or decrease. As a result of analysis simple linear regression, estimate model was formed in this way; Stability and Mobility = 11,7 + Posture X 0,114.

Keywords: Posture, Stability and Mobility

PB99

Denge Performansı Üzerinde Sirkadiyen Ritmin Etkisi

[2]Osman Karagül, [1]Gülbin Rudarlı Nalçakan, [3]Yeliz Doğru, [4]Murat Taş

[1]Ege Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, İzmir
[2]Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Manisa
[3]Ege Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, İzmir
[4]Manisa Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa

Email : *osmankaragul@hotmail.com, gulbinrn@gmail.com, yeliz.dogru@hotmail.com, murattas25@gmail.com*

Giriş ve Amaç: İnsan vücudunda 24 saatlik dilimde meydana gelen sirkadiyen ritim değişimlerinin birçok sportif yetiyi etkilediği saptanmıştır (1). Bu çalışmanın amacı, dinamik denge performansı üzerinde sirkadiyen ritim etkisini incelemek ve bu olası etkide fiziksel aktivite düzeyi, vücut ısısı, uyku durumu ve cinsiyetin rolünü belirlemektir.

Yöntem: Çalışmaya farklı fiziksel aktivite düzeyine sahip, 42 sporcu katıldı. Dinamik denge testi, Star Excursion Balance Test (SEBT) ile, en az iki gün aralıklarla üç farklı günde 09:00, 13:00 ve 17:00 saatlerinde gerçekleştirildi. Test skorları, ulaşılan mesafelerin bacak uzunluğuna bölünmesi ve bu uzaklıkların 100 ile çarpılmasıyla verildi (2). Fiziksel aktivite düzeyi (3) ve uyku durumu (4) anketlerle değerlendirildi. Her testten önce vücut sıcaklığı oral yoldan ölçüldü.

Bulgular: En iyi SEBT skorları 13: 00-17: 00'de erkek ve antrene grupta bulundu. Vücut sıcaklığı değişiklikleri SEBT skorlarına paralel olarak arttı. Dominant bacağın anterior; dominant olmayan bacağın posterior test yönlerinde anlamlı farklı olduğu bulundu. Uykululuk durumu, bu süreçten etkilenmedi.

Sonuç: Dinamik denge performansında sirkadiyen ritim etkisi saptanmış, bu etkide oral vücut sıcaklığının, cinsiyetin, fiziksel aktivite düzeyinin de rolü olduğu bulunmuştur.

Kaynaklar 1) Leandro DSA, João FBDS, Jose RL, Rodrigo T, Eduardo HRS. Maximal Heart Rate on Treadmill at Different Times. Rev Bras Med Esporte. 2006; 12(6): 285-289. 2) Gribble PA, Hertel J, Denegar CR, Buckley WE. The effects of fatigue and chronic ankle instability on dynamic postural control. J Athl Train. 2004; 39(4):321-329. 3) Öztürk M. Üniversitelerde Eğitim-Öğretim Gören Öğrencilerde Uluslararası Fiziksel Aktivite Anketinin Geçerliliği ve Güvenirliği ve Fiziksel Aktivite Düzeylerinin Belirlenmesi, Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, Ankara, 2005. 4) Pündük Z, Gür H, Ercan G. Sabahçıl – Akşamcıl Anketi Türkçe Uyarlamasında Güvenirlik Çalışması. Turk Psikiyatri Dergisi. 2005; 16(1): 40-45.

Effects Of Circadian Rhythm On Balance Performance

Introduction and Aim: Circadian rhythm changes that occur in the human body in a 24 hour period affect many sporting abilities (1). The aim of this study was to examine the circadian rhythm effect on dynamic balance performance and to determine the role of physical activity level, body temperature, sleepiness chronotype and gender on this possible effect. Method: Forty-two young athletes with different physical activity levels participated in the study. A dynamic equilibrium test, Star Excursion Balance Test (SEBT), was conducted at 09:00, 13:00 and 17:00 on three different days with at least two days of intervals. The test scores were given by dividing the reaching distances to the leg length, and multiplying these distances by 100 (2). The physical activity level (3) and sleep state (4) were evaluated by questionnaires. Before each test, body temperatures were measured orally. **Results:** The best SEBT scores were found at 13:00 and 17:00 in the male and in the trained group. The body temperature changes increased parallel to SEBT scores. The non-dominant leg was found to be significantly different in posterior test directions just as the dominant leg in anterior directions. Sleepiness chronotype wasn't effective in the test results.

Conclusions: Circadian rhythm effect was determined in dynamic balance performance. Body temperature, gender and physical activity level were also found to play a role in this effect. References 1) Leandro DSA, João FBDS, Jose RL, Rodrigo T, Eduardo HRS. Maximal Heart Rate on Treadmill at Different Times. Rev Bras Med Esporte. 2006; 12(6): 285-289. 2) Gribble PA, Hertel J, Denegar CR, Buckley WE. The effects of fatigue and chronic ankle instability on dynamic postural control. J Athl Train. 2004; 39(4):321-329. 3) Öztürk M. Üniversitelerde Eğitim-Öğretim Gören Öğrencilerde Uluslararası Fiziksel Aktivite Anketinin Geçerliliği ve Güvenirliği ve Fiziksel Aktivite Düzeylerinin Belirlenmesi, Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi,

Ankara, 2005. 4) Pündük Z, Gür H, Ercan G. Sabahçıl – Akşamcıl Anketi Türkçe Uyarlamasında Güvenirlik Çalışması. Turk Psikiyatri Dergisi. 2005; 16(1): 40-45.

PB131

Spor Eğitimi Gören Dartçılarda Bazı Fiziksel Uygunluk Değişkenlerinin Dart Performansına Etkisi

[1]Ümit Öz, [1]Ali Özkan

[1]Bartın Üniversitesi Bartın

Email : *ozumut06@hotmail.com, ali_ozkan1@hotmail.com*

Bu çalışmanın amacı, spor eğitimi gören dartçılarda bazı fiziksel uygunluk değişkenlerin dart performansına etkisi belirlenmesidir. Çalışmaya Bartın Üniversitesinde dart oynayan toplam 15 gönüllü sporcu katılmıştır. Çalışmaya katılan deneklerin bazı fiziksel uygunluk ve dart performansı ölçümleri yapılmıştır. Bulgular çalışmaya katılan dart sporcularının, normal vücut yağ yüzdesine, anerobik performansa, dart performansına, kuvvete, dengeye ve endo-mezomorf özelliklere sahip olduklarını göstermiştir. Dart performansı ile bazı fiziksel uygunluk değerleri arasındaki ilişkilerin değerlendirilmesi amacıyla Pearson Product Moment Korelasyon Katsayısı yöntemi kullanılmıştır. Elde edilen dart performansı değerleri ile bazı fiziksel uygunluk değişkenleri arasında negatif ilişki bulunurken bu benzer bir ilişkide morfolojik değişkenler ile dart performansı değerleri arasında bulunmuştur. Sonuç olarak, çalışmadaki bulgular bazı fiziksel uygunluk değişkenlerinin Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu'nda eğitim gören genç erkek sporcuların dart performansının belirleyici bir rolü olduğunu gösterirken, dart performans ve bazı fiziksel uygunluk değişkenler arasında belirlenen ilişkiler bazı fiziksel uygunluk değişkenlerin dart performanstaki önemini ortaya koymaktadır.

Effects of Some Physical Fitness Variables on Dart Performance of Dart Players in Sports Education

The purpose of this study was to effects of some physical fitness variables on dart performance of dart players in sports education. A total of 15 volunteer dart players from Bartın University participated in this study voluntarily. Subjects' some physical fitness, psychological variables and dart performance were determined. Results indicated that dart players have normal body fat percentage, anaerobic performance, balance, strength, dart performance and endomorphy-mesomorphy properties. Pearson Product Moment Correlation was used to the relationships between dart performance and some physical fitness variables. Results indicated significant negative correlations between dart performance and some physical fitness variables and negative correlation between dart performance and morphological variables. As a conclusion, the findings of the present study indicated that some physical fitness variables play a determinant role in dart performance and some physical fitness variables was found to be an important factor in dart performance of young male athletes in school of physical education and sports

PB147

16 Yaş Altı Futbolcuların Sezon Başı ve Sezon Sonu Yoyo Performanslarının Mevkilere Göre İncelenmesi

***[1]Levent Ceylan*, [1]Menderes Kabadayı, [1]Özgür Bostancı, [1]Ali Kerim Yılmaz, [2]Ömer Faruk Yazıcı**

[1]Ondokuzmayıs Üniversitesi, Yaşar Doğu Spor Bilimleri Fakültesi, Samsun
[2]Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Tokat

Email : *leventceylan17@hotmail.com, menderes@omu.edu.tr, leventceylan17@hotmail.com, bostanci@omu.edu.tr, alkrm_ylmz@hotmail.com, o-farukyazici@hotmail.com*

Giriş: Tüm futbol müsabakası boyunca gerçekleştirilen ve aerobik tabanlı olan düşük şiddetteki hareketler yaklaşık %80-85'lik bir orana sahip olmakla birlikte yüksek şiddetteki hareketlere göre daha fazla oyunun bütününü oluşturmaktadırlar. Futbolcuların kat ettikleri mesafe oynadıkları mevkilere göre değişmekle birlikte ulusal ve uluslararası maçlarda ortalama 10km civarındadır. Kat edilen mesafenin %57 yavaş tempo koşu, %30 yürüme, %10 orta şiddet koşu, %3 süratli koşu olduğu bilinmektedir. Buna göre aerobik dayanıklılığın futbol için ne kadar önemli olduğu yadsınamaz gerçektir. Aerobik kapasitenin ve dayanıklılık değerlendirilmesinde saha test protokolü aralıklı takım sporlarında yaygın olarak kullanılmaktadır. Bu yöntemlerden bir tanesi de Yo-Yo aralıklı koşu testidir. Bu sebeple çalışmanın amacı, U16 yaş grubundaki genç futbolcuların sezon başı ve sezon sonu yoyo performanslarının oyun içindeki mevkilerine göre farklılık gösterip göstermediğinin incelenmesidir.

Gereç ve Yöntem: Araştırmaya U16 yaş kategorisinde oynayan 22 sporcu (yaş 15,81±0,39) katılmıştır. Araştırma grubu Samsun Atakum Belediyespor'da oynamaktadır ve haftada 4-5 adet ve 70-100 dk. antrenman yaptıkları belirlenmiştir. Araştırmada, Bangsbo tarafından tasarlanan Yo-Yo aralıklı toparlanma seviye1 testi uygulanmıştır. Ayrıca sporcuların Maksimal Oksijen Alımı(VO2max), Dinlenik Kalp Atım Hızı(DKAH) ve Maksimum Kalp Atım Hızı(MKAH) ölçülmüştür. Verilerin analizinde IBM SPSS 22.0 programı kullanılmıştır. Araştırmaya katılan oyunculardan elde edilen Yo-yo testi dereceleri normal dağılıma uygun olup olmadığı Shapiro-Wilk testiyle analiz edilmiştir. Mevkilere göre karşılaştırılmasında ise Kruskal-Wallis-H testi kullanılmıştır.

Bulgular: Oyuncuların sezon öncesi Yo-yo, VO2max, DKAH ve MKAH değerlerinde mevkilerine göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık görülmemektedir. Ancak, oyuncuların sezon sonrası Yo-yo, VO2max, DKAH ve MKAH değerlerinde mevkilerine göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık görülmektedir. Sezon sonu Yo-yo derecelerindeki farklılıklar orta saha merkez(OSM) oyuncularının, kaleci, stoper, defans kanat, orta saha kanat ve forvet oyuncularına göre daha iyi olmasından, forvet oyuncularının derecelerinin, kaleci, stoper, defans kanat, orta saha kanat oyuncularından daha iyi olmasından kaynaklanmaktadır. Sezon sonu ölçümleri sonucunda VO2max ve MKAH derecelerinde OSM oyuncularının diğer mevkilere göre daha iyi olduğu, DKAH derecelerinde kanat oyuncularının diğer mevkilere göre daha iyi olduğu görülmüştür. Oyuncuların sezon öncesi ve sonrası Yo-yo, VO2max, DKAH ve MKAH değerlerini mevkilere göre karşılaştırdığımızda her mevkide istatistiksel olarak anlamlı düzeyde farklılık görülmektedir($p<0,01$).

Tartışma ve Sonuç: Literatür taraması sonucunda Yo-Yo aralıklı toparlanma testlerine katılan sporcuların performansları incelenmiştir: En yüksek uluslararası seviyede futbol oynayan futbolcuların, orta derecede antrenman yapan futbolcular, alt seviyedeki oyuncular ve çok düşük bir seviyede oynayan diğer elit oyunculara göre daha yüksek bir performans seviyesine sahip oldukları bildirilmiştir. Castagna vd.(2006) tarafından yapılan Yo-Yo-1 testinden elde edilen değerlerin orta saha ve hücum oyuncularının derecelerinin diğer mevki oyuncularına göre daha iyi olduğu belirtilmektedir. Cihan vd.(2012) yaptığı çalışmaya göre; erkek futbolcuların oyun pozisyonlarına göre koşu mesafeleri, maksimal oksijen tüketim değerleri, maksimal kalp atım sayıları ve toparlanma süreleri arasında anlamlı bir farklılık olduğu istatistiksel olarak elde edilmiştir. Sonuçlara göre; orta saha oyuncuların Yo-Yo1 koşu mesafesi ve maksimal oksijen alımı değerlerinin diğer oyun pozisyonlarındaki oyunculardan daha yüksek olarak bulunmuştur. Literatürdeki bu çalışmalar, yaptığımız çalışmayla paralellik göstermektedir. Sonuç olarak; farklı mevkilerde oynayan oyuncuların sezon öncesi ve sonrası Yo-Yo, DKAH, MKAH ve VO2max özelliklerinin farklılık gösterdiği ortaya konulmuştur. Bu farklılıkların, futbolun fiziksel ve performansa yönelik özelliklerini yansıttığı düşünülmektedir.

The Examination of The Yoyo Performances of The Soccer Players Under 16 at The Beginning and at The End of The Football Season According to Their Positions

Introduction: Aerobic based low-level movements in Turkish football games covered 80-85% of the total movements. These low-level movements correspond to major part of the game compared to high-level movements. The distance covered by football players depended on the position and was approximately 10km in national and international games. The distance was 57% slow tempo running, 30% walking, 10% medium level running, and 3% sprinting. Accordingly, the importance of aerobic endurance in the football context should be acknowledged. Field test protocol was used in intermittent team sport to evaluate aerobic capacity and endurance. YoYo Intermittent Endurance Test was among these methods. Therefore, the aim of this study was to investigate season beginning and season ending YoYo performance of young football players in U16 to determine the differences based on their positions. Materials and Method 22 players had participated to the study from U16 (age 15.81±0.39). Research group was in Samsun Atakum Belediyespor and the training was 4-5 times a week for 70-100 minutes. In this study, YoYo intermittent recovery test level 1, developed by Bangsbo, was applied. In addition, Maximum Oxygen Intake (VO2max), Resting Heart Rate (RHR), and Maximum Heart Rate (MHR) were measured. IBM SPSS 22.0 was adopted for data analysis. The compliance of YoYo test and normal distribution was analysed with Shapiro-Wilk test. Positions were compared with Kruskal-Wallis-H test. FINDINGS There was no statistical difference between season beginning YoYo, VO2max, RHR, and MHR values. However, there was statistically significant difference between season ending YoYo, VO2max, RHR, and MHR values. YoYo differences at season ending was due to higher values of midfield players (MP) compared to goalkeeper, stopper, wing-defence, wing-midfield, and forward players and higher values of forwards players compared to goalkeeper, stopper, wing-defence, and wing-midfield player. It was observed that season ending VO2max, and MHR measurements were higher in MPs compared other positions and season ending RHR measurements were higher in wing players compared to other positions. When YoYo, VO2max, RHR, and MHR values were compared for season beginning and ending, there were statistically significant differences for each position ($p<0.01$).

Discussion and Results: In the literature, YoYo intermittent recovery test performances were investigated: Football players at the highest international level had higher performance levels compared to medium-level training players, low-level players, and other elite players with the lowest level. Castagna et al. (2006) stated that YoYo-1 test results of midfield and forward players were higher than other positions. Cihan et al. (2012) stated there was statistically significant differences between running distances, maximal oxygen consumption, maximal heart rate, and recovery time of male football players in different positions. The results indicated, YoYo-1 running distance and maximal oxygen intakeof midfield players were higher than other players in different positions. The results of the literature were in line with the results of this study. In conclusion, there were differences between season beginning and season ending YoYo, RHR, MHR, and VO2max values of players in different positions. It was believed that these differences projected the physical and performance properties of the football players.

PB154

12-14 Yaş Grubu Çocukların Fiziksel Aktivite Düzeyleri İle Fiziksel Uygunluklarının Belirlenmesi

[2]Bürke Köksalan, [3]Mustafa Kemal Safçı, [1]Volkan Sert, [4]Nurper Özbar

[1]Yüzüncü Yıl Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Antrenörlük Eğitimi Bölümü, Van
[2]Düzce Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Düzce
[3]Kabataş Erkek Lisesi, İstanbul
[4]Düzce Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Antrenörlük Eğitimi Bölümü, Düzce

Email : *, , sertvolkan@hotmail.com,*

Giriş ve Amaç: Bedensel sağlık, ruh sağlığı ve fiziksel gelişim için spor, özellikle çocuklar açısında gerekli ve yararlıdır. Vücudun tümünün veya bir kısmının katılmasıyla iskelet ve kas sistemi tarafından yapılan ve enerji harcanan hareketlere fiziksel aktivite denir. Fiziksel uygunluğu sinir sistemi ve kalbin çalışması, dolaşım sistemi ve kas çalışması, solunum sistemi ve sindirim sistemi çalışması, kas ve iskelet sistemi çalışması, hareket sistemi çalışması, salgı sistemi çalışması ve genel sağlık düzeyi oluşturur. Bu çalışma, 12-14 yaş grubu spor yapan ve yapmayan çocukların fiziksel aktiviteleriyle fiziksel uygunluklarını belirlemek ve karşılaştırmak amacıyla yapıldı.

Yöntem: Çalışmamıza sağlık kontrollerinden geçerek lisanslanmış basketbol oynayan 20 erkek basketbolcu ile sağlık açısından herhangi bir problemi bulunmayan ve hiçbir sportif aktivite yapmayan 20 erkek öğrenci gönüllü olarak katıldı. Bazı antropometrik ölçümler (boy uzunluğu, vücut ağırlığı, kulaç uzunluğu, oturma yüksekliği, BKI) ve performans testleri (30 m sprint sürati, esneklik, el kavrama kuvveti, bacak kuvveti, sırt kuvveti, dikey sıçrama) uygulandı. İstatiksel hesaplamalar SPSS (version 16.0) programında yapıldı. Değişkenler arası ilişkiyi incelemek için pearson korelasyon testi kullanıldı. Bulgular: Grupların Independent 't' testi sonuçlarına bakıldığında; boy, BKI, oturma yüksekliği, kulaç uzunluğu, sırt kuvveti, 30 m sprint, dikey sıçrama, ortalama enerji tüketimi, fiziksel aktivite düzey ve MET değerleri arasında anlamlı farklılığa rastlanmıştır.

Tartışma Ve Sonuç: Çalışmamızda gruplar arasında BKI $p<0.013$, oturma yüksekliği $p<0.000$, kulaç uzunluğu 0.015, sırt kuvveti $p<0.031$, 30m sprint $p<0.004$, dikey sıçrama $p<0.021$, ortalama enerji tüketimi $p<0.000$, fiziksel aktivite düzeyi $p<0.000$, MET $p<0.000$ olarak anlamlı farklılık bulundu. Sonuç olarak; çocukların motor performansları ve motor becerilerinin, düzenli antrenman ile önemli ölçüde olumlu etkilendiği görülmektedir. Düzenli spor yapan çocukların fiziksel aktivite, antropometrik özellikler ve fiziksel uygunluklarının sedanter çocuklara göre anlamlı düzeyde farklılıklar gösterdiği belirlenmiştir

Determination Of Physical Activity Levels And Physical Fitness Of 12-14 Years Old Children

Introduction And Aim: For physical health, mental health and physical development, sport is helpful and necessary especially in terms of the kids physical activity is the movements that are doing by the musculoskeletal system joining the whole or a part of the body and spending energy. This study has been made in order to identify and compare the physical activities and physical relevance of the kids between the ages of 12 and 14 both doing sports and not doing sports. Method: 20 male basketball players who were licensed after health check and 20 male volunteers who do not have any health problems and not doing any sports were involved in our study. Some anthropometric measurements (just like height, weight, lenght, sitting heigt, BKI) and performance tests (just like 30 m sprint rapidity, flexibility, hand grip strength, leg strength, back strength, vertical jumping) were applied. The pearson correlation test is used to observe the relationship between the variables.

Findings: While looking at the results of the independent 't' tests of the groups we came across a significant difference between height, BKI, sitting height, lenght, back strenght, 30 m sprint, vertical jumping, average energy consumption, physical activity level and MET values.

Discussion and Result: In our study, we found statically significant difference at the back strengh between groups. Consequently, it is understood that by regular execise kids' motor performances and motor skills may be affected in a positive way. It is also identified that the physical activities, antropometric features and physical relevances of the kids who do sports regularly, showed a significant difference than sedentary kids.

PB193

17 ve 19 Yaş Amatör Futbolcuların Maksimum Sürat Ve Yüksek Hızda Yön Değiştirme Performanslarının Karşılaştırılması

[1]Barış Baydemir

[1]Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Çanakkale

Email : *barisbaydemir@hotmail.com*

Giriş: Bir futbol maçında, hızlı ivme ve maksimum hız içeren yüksek hızda yön değiştirmeler vardır. Bu nedenle futbolcularda sürat ve yön değiştirme yeteneği, başarılı bir oyun performansı için gerekli olan önemli fiziksel yeteneklerden biridir (Negra, 2017). Maksimum sürat ve yüksek hızda yön değiştirme yeteneği sporcuları birbirinden ayıran başlıca özelliklerdir. Bu nedenle futbolcuların sürat performanslarının yanısıra yön değiştirme yeteneklerini de geliştirmek antrenörlerin önemli görevlerinden biridir. Günümüzde çoğu antrenör veya teknik adam sürat performansları iyi olan futbolcuların yüksek hızda yön değiştirme performanslarının da iyi olduğunu düşünmektedir.

Amaç: Araştırma, 17 ve 19 yaş futbolcuların maksimum sürat ve yüksek hızda yön değiştirme derecelerini karşılaştırmak ve maksimum sürat ile yüksek hızda yön değiştirme arasında bir korelasyon olduğunu tespit etmek amacıyla yapılmıştır.

Metod: Bu araştırmaya, Çanakkale amatör liginde 2016-2017 sezonunda mücadele ederek sezonu ilk dört sırada bitiren U17(n=73) ve U19(n=77) takımlarından toplam 150 erkek futbolcu katıldı. Futbolcuların sürat performanslarını belirlemek için "30m sprint testi", yüksek hızda yön değiştirme performansını belirlemek için "İllionis Testi" kullanıldı. Veri analizi için istatistiksel paket programları kullanıldı. Futbolcuların sürat ve yüksek hızda yön değiştirme değerleri için "Mann-Whitney U Testi" uygulandı. Sürat performansı ile yüksek hızda yön değiştirme performansı arasındaki ilişkinin anlamlılığını test etmek, yönünü ve miktarını belirtmek için "Spearman Korelasyon Analizi" uygulandı. Sonuçlar anlamlılık düzeyi "0.05" e göre değerlendirildi.

Bulgular: 17 ile 19 yaşındaki futbolcuların sürat performansları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunurken ($p>0.05$), İllionis testi sonuçlarına göre yüksek hızda yön değiştirme performansları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunamamıştır ($p>0.05$). Sürat performansı ile yüksek hızda yön değiştirme performansı arasındaki ilişkinin istatistiksel olarak anlamlı olmadığı tespit edilmiştir ($p>0.05$).

Sonuç ve Tartışma: Araştırma sonucunda, 19 yaş futbolcuların sürat performansları 17 yaş futbolculara göre daha düşük olduğu ve yüksek hızda yön değiştirme performanslarında ise fark olmadığı tespit edilmiştir. Aynı zamanda futbolcuların sürat ile yüksek hızda yön değiştirme performansları arasında bir ilişki bulunamaması nedeni ile her iki performansı geliştirmek için farklı çabukluk antrenmanları yapılmasının gerekli olduğu söylenebilir. Literatür incelendiğinde, Little ve Williams 106 futbolcuda çeviklik, maksimum sürat değişkenlerini araştırmış ve futbolcuların 20m maksimum sürat ve zig-zag çeviklik testleri bileşenlerinde anlamlı bir fark olduğunu belirmişlerdir (Little ve Williams, 2005). Mann ve arkadaşları ise Amerikan futbol ligindeki futbolcularda çeviklik ve kısa sprint testleri arasında pozitif ilişki olduğu ve belirgin farklılık sergilemediği sonucuna ulaşmışlardır (Mann ve ark., 2016).

Comparison Of Maximum Surround and High Speed Direction Change Performances Of 17 And 19 Year Amateur Footballers

Introduction: In football, there is a change in direction at high speed including fast acceleration and maximum speed.For this reason, the ability to change speed and direction to footballers is one of the important physical abilities necessary for a successful game performance(Negra, 2017).The ability to change direction at maximum speed and high speed are the main features that distinguish the athletes from each other.For this reason, it is one of the important tasks of the trainers to improve the ability of the players to change their speed as well as their speed performance.Nowadays most trainer or coaches think that the players with good speed performances are good at high speed.

Aim: The study was conducted to compare the degree of deflection at maximum speed and high speed for 17and19 year

old soccer players and to determine the correlation between maximum speed and direction change at high speed.

Method: A total of 150 male soccer players from U17(n=73)and U19(n=77)teams, who finished the season in the first four seasons, participated in this research Çanakkale amateur league in the 2016-2017season.The "30m sprint test" was used to determine the speed performance and the "Ilionis Test" was used to determine the deflection performance at high speeds.Statistical package programs were used for data analysis."Mann-Whitney U Test" was applied to the soccer players speed change values at high speed.Spearman Correlation Analysis" was applied to test the significance of the relationship between speed performance and deflection performance at high speed, and to indicate its direction and amount.The results were evaluated according to the level of significance "0.05".

Inventions: There was a statistically significant difference between the speed performances of the football players aged 17and19, but there was no statistically significant difference between the speed change performance at high speeds according to the results of the Illionis test (p>0.05).It has been found that the relationship between speed performance and direction change performance at high speed is not statistically significant(p>0.05).

Conclusion and Discussion: As a result of the research, it was found that the speed performances of the 19 year old soccer players are lower than those of the 17 year old soccer players and there is no difference in the reverse speed performance at high speeds.At the same time, it can be said that it is necessary to carry out different quickness training in order to improve both performance by not being able to find a relation between the speed of the players and the speed change performance at high speed.Little and Williams have investigated the agility of 106 soccer players, their maximum speed variables and found that 20m maximum speed and zig-zag agility tests(Little ve Williams, 2005).Mann and his colleagues reached the conclusion that football players in the American football league had a positive relationship between agility and short sprint tests and did not show any significant difference.

PB196

Devre Arası Hazırlık Antrenmanlarının Amatör Bir Futbol Takımının Fiziksel ve Motorik Özelliklerine Etkisi

***[1]Cem Sinan Aslan*, [2]Ender Eyuboğlu**

[1]Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Burdur
[2]Bartın Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Bartın

***Email :** sinancm@hotmail.com, endereyuboglu@hotmail.com*

Giriş: Yıllık antrenman dönemlemesi hazırlık evresi, yarışma evresi ve geçiş evresi olmak üzere üç ana bölüme ayrılabilir (1, 2). Hazırlık evresi süresince sporcu yarışma evresi için gerekli olan fiziksel, teknik, taktik ve psikolojik hazırlığının genel temellerini oluşturmaya çabaladığından bu evre, tüm antrenman yılı için büyük öneme sahiptir.

Amaç: Bu çalışmada amaç; amatör bir futbol takımının devre arasında yaptıkları antrenmanların futbolcuların fiziksel ve motorik özelliklerine etkisini belirlemektir.

Yöntem: Çalışma, antrenmanlara düzenli devam eden ve ön-test/son-testte yer alan 21 futbolcu ile tamamlanmıştır. Futbolcuların ortalama antrenman yaşları 7 yıldır. Devre arası hazırlık antrenmanları 4 hafta süre ile haftada üç gün toplamda 12 adet antrenman şeklinde tamamlanmıştır. Antrenmanlar içerik olarak; bir gün kuvvet, bir gün dayanıklılık ve bir gün de sürat çalışması olarak uygulanmıştır. Kuvvet çalışmalarında sporcular kendi vücut ağırlıkları ile çalışmışlar, dayanıklılık için ise aerobik ve anaerobik çalışmalar yapılmıştır. Antrenmanlar 85 ila 100 dakikalık sürelerde gerçekleştirilmiştir. Ayrıca, bu antrenman içeriklerinde teknik-taktik, koordinasyon ve düşük şiddetli aerobik dayanıklılık içeren çalışmalar da yer almıştır. Esneklik/hareketlilik çalışmaları ile ilgili özel bir süre ayrılmayıp sadece ısınma ve soğuma bölümlerinde uygulanmıştır. Elde edilen verilerin ortalama değerlerinin belirlenmesinde ve ön-test/son-test sonuçlarının karşılaştırılmasında SPSS (Ver.14) programı kullanılmıştır. Veriler normal dağıldığından, karşılaştırma için Paired Sample t testten yararlanılmıştır ve α değeri 0,05 olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: İstatistiksel analiz sonucunda; 10 m ve 30 m sprint, esneklik, VO2maks ve vücut yağ oranı değerleri arasında anlamlı fark çıkarken diğer parametreler açısından anlamlı bir fark oluşmamıştır.

Tartışma ve Sonuç: Bu sonuçlara göre; devre arasında yapılan 4 haftalık 12 birim antrenman; vücut ağırlığı ve kitle indeksi, mekik çekme, dikey sıçrama, bacak kuvveti ve anaerobik güç üzerinde etkili olmazken aerobik dayanıklılık, sürat ve vücut yağ oranı üzerine olumlu etki yaratmıştır. Esneklik kapasitesinde ise bir azalma olmuştur.

Seçili Kaynaklar: 1. Bompa, TO. (2003). Antrenman Kuramı ve Yöntemi, Bağırgan Yayımevi, Ankara. 2. Bangsbo, J. (1994). Futbolda Fizik Kondisyon Antrenmanı-Bilimsel Bir Yaklaşım, TFF Yayınları, Ankara.

The Effect Of Inter-Season Preparation Training Period On The Physical and Motoric Properties Of An Amateur Soccer Team

Introduction: The annual training cycle is conventionally divided into three main phases of training: preparatory, competitive and transition (1, 2). Since the athlete strives to establish the overall bases of the physical, technical, tactical and psychological preparation necessary for the competition period during the preparation period, this period has a great importance for the whole training year.

Aim: The purpose of this study was to determine the effect of inter-season (second preparatory period) preparation training on the physical and motoric characteristics of amateur soccer players.

Method: The study was completed with 21 amateur soccer players who regularly participated in the training sessions, and also pre-test / post-test. The average training age of players was 7 years. Preparatory training sessions were completed with 12 training sessions (three days in a week during 4 weeks) in total. Training contents include; one day of strength, one day of endurance and one day of speed. In strength training, the athletes have worked with their own body weights. In addition, both aerobic and

anaerobic endurance training has been done. Per training period took between 85 and 100 minutes. In addition, these training contents included drills with technical-tactical, coordination, and low-intensity aerobic endurance. There was given no specific time for flexibility/mobility exercises in training plan except for warm-up and cool-down sections. SPSS (Ver.14) program was used to determine the mean values of the obtained data and to compare pre-test / post-test results. Since the data were normally distributed, the Paired Sample t-test was used for every comparison. The α value set as 0,05.

Findings: As a result of the statistical analysis; there were significant differences in 10 m and 30 m sprint, flexibility, VO2max, and body fat ratio values, while there were not any significant differences in terms of other parameters.

Result and Conclusion: According to these results; 12 unit training in a 4-week throughout inter-season has had a positive effect on aerobic endurance, speed, and body fat ratio while not significantly affecting body weight, body mass index, sit up, vertical jump, leg strength, and anaerobic power. In addition, there was a decrease in flexibility capacity.

Selected References: 1. Bompa, TO. (2003). Antrenman Kuramı ve Yöntemi, Bağırgan Yayımevi, Ankara. 2. Bangsbo, J. (1994). Futbolda Fizik Kondisyon Antrenmanı-Bilimsel Bir Yaklaşım, TFF Yayınları, Ankara.

PB200

2016 FIVB Kadınlar Voleybol Dünya Kulüpler Şampiyonası Müsabakalarında Teknik ve Taktik Kriterlerin Başarıya Etkisinin İncelenmesi

[1]Olcay Mülazımoğlu, [1]Yakup Akif Afyon, [1]Simge Girgin

[1]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Muğla

Email : *olcaymulazimoglu@yahoo.com, yaafyon@gmail.com, simgegirgin@mu.edu.tr*

Amaç: Bu çalışmada, 2016 FIVB Kadınlar Dünya Kulüpler Şampiyonası'nda mücadele eden 8 takımın turnuva başarısına etki eden teknik ve taktik kriterlerin incelenmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Uluslararası Voleybol Federasyonu'nun (FIVB) resmi sitesinden alınan, şampiyonadaki gurup maçları (n=12) ve sıralama maçları ile final maçı (n=8) olmak üzere toplam 20 müsabakaya ait istatistik veriler değerlendirilmiştir. Değerlendirmelerde, kazanılan sayılar, setler, maçlar ve turnuva sıralaması istatistikleri ile smaç, blok, servis, zor savunma, set oyunu ve karşılama teknik ve taktik kriterler açısından analiz edilmiştir. Teknik-taktik kriterler ile maç başarısı ve turnuva başarı sırası arasında karşılaştırma analizleri yapılmıştır. İstatistiksel anlamlılık düzeyi 0,05 olarak alınmıştır.

Bulgular: Turnuvada takımların başarı sırası ile kazandıkları set ortalaması arasında anlamlı fark (F=4,98;p=0,001) vardır. Bu fark ilk altı takımla 7.-8. ve 6. ile 7. takım arasından kaynaklanırken, şampiyon olan ve ilk sıralarda yer alan takımların daha yüksek kazanılan set ortalamasına sahip olduğu tespit edilmiştir. Takımların başarı sırası ile setlerde kazanılan toplam sayı ortalaması arasında anlamlı fark (F=4,98;p=0,001) bulunmazken, özellikle başarılı takımların 2. setlerde kazanılan sayı ortalamaları daha yüksek bulunmuştur. Galip ve mağlup takımlar arasında, smaçtan kazanılan sayı (t=2,326;p=0,025), bloktan kazanılan sayı (t=3,54;p=0,001), servis atışından kazanılan sayı (t=2,954;p=0,005), başarısız zor savunma (t= -4,348;p=0,000), hatalı karşılama (t=-3,085; p=0,004) kriterlerinde galip takımların lehinde anlamlı fark olduğu bulunmuştur. Takımların turnuvadaki başarı sırasına göre aralarında, smaçtan kazanılan sayı (F=2,80;p=0,01) ve bloktan kazanılan sayı (t=4,272;p=0,002) kriterlerinde, üst sıralarda yer alan takımların lehinde anlamlı fark olduğu bulunmuştur.

Sonuç: Üst düzey kadınlar voleybol şampiyonasındaki müsabakaların analiz edildiği bu çalışma ile turnuvada üst sıralarda yer alan takımların daha çok smaçtan ve bloktan elde edilen sayılarla başarılı oldukları ve maçlarda galip gelen takımların smaç ve bloktan elde edilen sayıların yanında servis atışından kazanılan sayılar ile zor savunmalarda ve topu karşılamada daha az hata yaptıkları ortaya koyulmuştur. Voleybolcu ve antrenörler, başarı için bu teknik ve taktik kriterleri göz önüne alarak hazırlık yapmaları oldukça önemlidir. Anahtar Kelimeler: 2016 FIVB, voleybol, kadınlar, maç analizi, smaç, blok.

Investigation of the Effects of Technical and Tactical Criteria on the Success in 2016 FIVB Women's Volleyball World Club Championship

Aim: In this study, it was aimed to investigate the technical and tactical criteria affecting the tournament success of the eight teams competed in the 2016 FIVB Women's World Club Championship.

Methods: Data was collected from the official website of the International Volleyball Federation (FIVB), including the group matches in the championship (n = 12) and the final matches (n = 8) summing up 20 competitions. The winning points are analyzed in terms of sets, matches and tournament ranking statistics in terms of technical and tactical criteria regarding spike, block, service, defense, set play and reception. Comparison analysis was done among match success and tournament success rank, technical-tactical criteria. Statistical significance level was taken as 0.05.

Findings: There is a significant difference (F=4.98;p=0.001) between the success of the teams and the set average they have won on the tournaments. This difference was found to be in the between 7th-8th and 6th and 7th teams, it was determined that the champion and teams in the first ranks had a higher winning set averages. While there was no significant difference (F=4.98;p=0.001) between the teams' success rankings and the total number of points in sets, the average numbers achieved in the second sets of successful teams were particularly found to be higher. It was found that there were significant differences in favor of the winning teams in terms of the number of spike points (t=2,326;p=0.025), the number of block points (t=3,54;p=0,001), the number of service points (t=2,954,p=0,005) the criteria for unsuccessful defence (t=-4,348;p=0,000) and reception fault (t=-3,085;p=0,004)

It was found that there was a significant difference in favor of the teams in the top ranks according to the criteria of the spike points (F=2.80; p=0,01) and the points from block (t=4,272; p=0,002) in terms of success rank. Results: The teams in the top rank in the tournament were more successful by the points from spikes and blocks and winning teams in matches made less mistakes in serving, defences, receptions in this study, in which senior women competetions in the volleyball championship was analyzed, Volleyball players and coaches are thoguht to be very important to prepare for success by considering these technical and tactical criteria.

Keywords: 2016 FIVB, volleyball, women, match analysis, spike, block.

PB201

12-14 Yaş Tenisçilerde Teknik Antrenman Programlarının Bazı Biyomotorik Ve Teknik Gelişimleri Üzerine Etkilerinin Araştırılması

***[1]Yunus Şahinler*, [2]Sinan Akın, [2]Senem Söyleyici, [2]Fatih Kılınç**

[1]Dpü Kütahya
[2]Sdu, Isparta

***Email :** yunusahinler@gmail.com, sinanakin@sdu.edu.tr, zeynepsoyleyici@sdu.edu.tr, fatihkilinc@sdu.edu.tr*

Amaç; Bu çalışmada yeni tenis sporuna başlayan bireylere yönelik uygulanan 8 haftalık teknik öğretim egzersizlerinin katılımcıların biyomotorik ve teknik gelişimleri üzerine etkilerinin araştırmaktır.

Gereç ve Yöntem; Araştırmaya Isparta TED (Türk Eğitim Derneği) Kolejinde okuyan toplam 12 çocuk gönüllü olarak katılmıştır. Çalışmaya katılan çocukların yaş ortalaması 12,7±,80 yıl, boy uzunluğu 154.8±9.2 cm, vücut ağırlıkları 46.6±3.0 kg. olarak tespit edilmiştir. Araştırmada biyomotorik gelişimi tespit edebilmek için esneklik, 30 saniye ip atlama, 20 metre sürat, dikey sıçrama testleri yapılmıştır. Teknik gelişim için ise ITN testi uygulanmıştır. Katılımcılardan 8 haftalık çalışma öncesi ve sonrası ölçümler alınmış, biyomotorik ve teknik gelişimlerinin ne boyutta olduğunu belirlemek için elde edilen veriler Paired Sample t-test kullanılarak değerlendirilmiştir.

Bulgular; Katılımcıların ön test ve son test değerleri karşılaştırıldığında biyomotorik testlerden 30 saniye ip atlama, dikey sıçrama, esneklikte istatistiksel yönden önemli bir fark ortaya çıkmıştır ($p<0,05$). Teknik testlerde ise AOS değerleri arasında istatistiksel açıdan önemli bir fark bulunmuştur ($p< 0.05$).

Sonuç; Elde edilen verilere dayalı olarak çalışmamızın sonucunda; tenis teknik ve kuvvet antrenmanları yapan sporculara yönelik ileride kullanılabilecek referans değerlerin belirlendiği ifade edilebilir. Bunun yanısıra yapılan kuvvet antrenmanların hem teknik hem de biyomotorik özellikleri olumlu etkilediği belirlenmiştir. Tenis antrenmanı yapan sporculara ek olarak kuvvet antrenmanların yapılmasının yararlı olacağı söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: AOS Değeri, ITN Testi, Tenis

Determination Of The Effects Of Some Biomotoric and Technical Developments On Training Programs in 12-14 Age Tennis Players

Aim; The aim of this study is to investigate the effects of the 8 week technical training exercises on the biomotoric and technical development of the participants.

Materials and Methods; A total of 12 children studying at Isparta TED (Turkish Education Association) College participated in the research voluntarily. The average age, height and body weight of children participating in the study were determined as 12.7 ±, 80, 154.8 ± 9.2 cm and 46.6 ± 3.0 kg, respectively. In this research, flexibility, 30 second string jump, 20 meter speed, vertical jump tests were performed to detect biomotoric development. ITN test was applied for observing technical development. Measurements were taken from the participants before and after the 8-week study, and the data obtained assessed by using the Paired Sample t-test to determine the effect of the biomedical and technical development.

Results; When the pretest and posttest values of the participants were compared, a significant difference was found in the statistical analysis ($p <0,05$) for 30 seconds of string jump, vertical jump, flexibility from biomotoric tests. Statistically significant difference was found between AOS values in technical tests ($p <0.05$).

Discussion; As a result of our work based on the obtained data; it can be said that the reference values are determined that can be used in the future for the sportsmen who practice tennis technique and strength training. Besides, it has been determined that the strength training performed positively affects both technical and biomotoric characteristics. In addition it

can be concluded that strength training is useful to the sportsmen who practice tennis.

Keywords: AOS Values, ITN Test, Tennis

PB202

Elit Futbolcuların Fiziksel ve Seçilmiş Motorik Özelliklerinin Mevkiye Göre Karşılaştırılması

[1]Barış Baydemir

[1]Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Çanakkale

Email : *barisbaydemir@hotmail.com*

Giriş: Futbol yapısı gereği içerisinde değişik hareketler barındıran ve bu hareketlerin hızlı bir şekilde değiştiği bir spor türüdür. Bir müsabakada elit futbolcular, yüksek şiddetli aktivitelerde (>15 km/s) kat ettikleri mesafe 2-3 km, sprint mesafeleri (>20 km/s) ise 600 m olduğu yapılan çalışmalarda tespit edilmiştir (Laia ve ark. 2009). Araştırmacılar, oyun sırasında her oyuncunun 4-6 sn arasında 1000-1400 kez kısa süreli hareketler ve bu hareketlerin her 5-6 sn'de bir olduğu ve her 2 dk'da da 3 sn ara verildiğini belirlemişlerdir (Mohr, ve ark. 2003; Reilly, 2003; Strudwick ve ark. 2002).

Amaç: Elit futbolcularda fiziksel ve seçilmiş motorik özelliklerin mevkiye göre farklılık gösterip göstermediğini tespit etmek amacıyla bu çalışma yapılmıştır.

Metod: Araştırmaya, profesyonel takımda oynayan 64 erkek futbolcu gönüllü katıldı (4 kaleci, 16 defans, 21 orta saha, 23 forvet). Futbolcuların boy, kilo ölçümleri alınarak beden kütle indeksi hesaplandı. Yo-Yo Intermittent Recovery 2 Testi ve T testi uygulandı. Futbolcuların VO2max değerleri Bangsbo ve arkadaşları tarafından geliştirilen formüle göre hesaplandı. VO2max (ml//min/kg) = IR2 mesafe (m) x 0.0136 + 45.3 (Bangsbo ve ark., 2008). Veri analizi için istatistiksel paket programları kullanıldı. Elit futbolcuların fiziksel ve motorik özelliklerinin mevkilere göre karşılaştırılması için "Bağımsız Örneklem Tek Yönlü Varyans Analizi" ve farklılık varsa hangi mevkilerde olduğunu görebilmek için "Tukey" analizi yapıldı. Sonuçlar anlamlılık düzeyi "0.05" e göre değerlendirildi.

Bulgular: Elit futbolcuların BKİ mevkilere göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık gösterdiği bulunurken ($p>0.05$) motorik özelliklerinin mevkilere göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık göstermediği bulunmuştur ($p>0.05$).

Sonuç ve Tartışma: Elit futbolcularda BKİ değerlerine göre en düşük değerler kaleci, forvet, orta saha ve defans olarak sıralanırken motorik özellikler bakımından mevkilere göre fark bulunmadığı tespit edilmiştir. Bu durumun günümüz futbolunda oyuncuların mevki gözetmeden hücum ve savunma amaçlı oyun alanının farklı bölgelerinde performans sergilemesi olarak değerlendirilebilir. Literatür incelendiğinde, araştırma sonuçları ile örtüşen ve örtüşmeyen çalışmalar bulunmaktadır. Döner'in 75 futbolcu ile yapmış olduğu araştırmada, kaleci, savunma, orta saha ve hücum oyuncularının mevkilere göre boy ve vücut ağırlıkları arasında anlamlı bir farklılık olduğunu tespit etmiştir. Castagna ve arkadaşları Yo-Yo Intermittent Recovery 1 testinden elde edilen değerler ile hücum oyuncularının derecelerinin iyi, defans oyuncularının ise biraz daha düşük olduğunu tespit etmişlerdir (Castagna ve ark., 2006).

Comparing Selected Physical and Motoric Characteristics Of Elite Soccer Players According to Playing Positions

Introduction: Soccer is a kind of sport in which a difference of movements are involved and these movements change rapidly. In a competition, elite soccer players were found to perform 2-3 km in high intensity activities (>15 km/h) and 600 m in sprint distances (>20 km/h) (Laia et al., 2009). Researchers, during the game the determined that each player had 1000-1400 short movement between 4-6 seconds and that these movements were every 5-6 seconds and that they were paused for 3 seconds every 2 minutes (Mohr et al., 2003; Reilly, 2003; Strudwick et al., 2002).

Aim: This study were made in order to determine whether physical and selected motor characteristics of elite soccer players differ according to the position.

Method: 64 male soccer players participated in the research (4 goalkeepers, 16 defense, 21 midfielder, 23 forward). The BMI it was calculated by taking the height and weight measurements of the footballers. Yo-Yo Intermittent Recovery 2 Test and T test. The VO2max values of footballers were calculated according to the formula developed by Bangsbo et al. VO2max (ml//min/kg) = IR2 distance (m) x 0.0136 + 45.3 (Bangsbo et all., 2008). Statistical package programs were used for data analysis. "Tukey" analysis was conducted to compare the physical and motor characteristics of the elite soccer players according to their place,

"Independent Sampling One-way ANOVA" and to see where they are in case of difference.The results were evaluated according to the level of significance "0.05".

Results: It was found that elite soccer players showed a statistically significant difference (p>0.05) compared to the BKI positions but not statistically significant (p>0.05).

Conclusion and Discussion: It has been determined that there is no difference in the motor characteristics between the elite soccer players with the lowest values according to BMI values as goalkeeper, forward, midfielder and defense. This situation can be evaluated as a performance exhibit in different regions of the playing field for offensive and defensive play without taking position of players in today's football. When the literature is examined, there are overlapping and overlapping studies with the results of the research. According to Döner's research of 75 footballers, the goalkeeper, defense, midfielder and offensive players have a significant difference in height and body weight according to the position. Castagna and colleagues found that scores of the offensive players were better and defender players were slightly lower than those of the Yo-Yo Intermittent Recovery 1 test (Castagna et al., 2006).

PB235

Elit Dağ Bisikletçilerinin Sezon İçi Fiziksel Performans Parametrelerinin İncelenmesi

***[1]Ömer Cumhur Boyraz*, [1]Fatih Kılınç**

[1]Süleyman Demirel Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Isparta

Giriş ve Amaç: Dağ bisikleti branşının karakteristik özelliğine bağlı olarak sporcuların yarışmalarda gösterdiği performansın dışında performans analizi yapabilmek için dayanıklılık, kuvvet, esneklik ve vücut kompozisyonu incelenen en temel parametrelerdir. Özellikle yarışma sezonu içerisinde bu parametrelerin analizi sporcuların yarışma performansları hakkında çıkarım yapabilmek ve bu parametrelerin yarışma performansına etkisini değerlendirebilmek açısından oldukça önemlidir. Bu bağlamda çalışmanın amacı elit düzeyde yarışmalara katılan dağ bisikletçilerinin sezon içi fiziksel performans parametrelerini incelemektir. Yöntem: Bu araştırma 2016-2017 dağ bisikleti yarışma sezonu içerisinde yürütüldü. Araştırma örneklemini ülkemizde elit seviyede ve milli takımlar düzeyinde dağ bisikleti yarışmalarına katılan 12 erkek sporcu oluşturdu. Araştırma kapsamında sporcuların fiziksel performanslarını inceleyebilmek için antropometrik ölçümler, otur-eriş esneklik, 1 maksimum tekrar kuvvet, Wingate anaerobik performans testleri yapıldı. Elde edilen veriler aritmetik ortalama ve standart sapma olarak gösterildi.

Bulgular: Araştırmaya katılan sporcuların ortalama yaşı 22.42±3.42 yıl, boy uzunluğu 173.17±5.18 cm ve vücut ağırlığı 66.04±4.82 kg olarak tespit edildi. Wingate testi sonuçlarına göre sporcuların ortalama zirve güç değeri 935.86±151.92 W, ortalama güç değeri 648.87±94.38 W ve yorgunluk indeksi %52.39 olarak bulundu. Bir maksimum tekrar testi sonuçlarına göre sporcuların ortalama biceps curl 54.33±9.34, leg curl 62.29±10.74, triceps press 65.41±8.97, omuz press 44.17±5.97, göğüs press 86.63±13.68, bacak press 181.25±28.93, calf press 122.08±19.94, bacak ekstansiyon 139.58±13.56, lat pulldown 67.42±5.96 kg olarak bulundu. Sporcuların esneklik ortalamaları 36.71±6.12 cm olarak belirlendi.

Tartışma ve Sonuç: Dağ bisikleti sporunda değişken ve zorlu parkur yapısı nedeniyle anaerobik güç, maksimal kuvvet ve esneklik sporcuların yarışma performansını belirleyen temel parametrelerdir. Ülkemizde elit seviyede mücadele eden dağ bisikletçilerin antropometrik özelliklerinin, anaerobik güç, kuvvet ve esneklik performansının belirlendiği bu tanımlayıcı çalışmanın bulguları yabancı literatürde yapılan benzer çalışmaların bulgularıyla karşılaştırıldığında anaerobik kapasite, kuvvet ve esneklik ortalamaları bakımından optimum düzeyde olduğu ancak yaş ve antropometrik özellikler bakımından farklılıklar olduğu görülmüştür.

An Investigation Of Physical Performance in The in-Season Period Of Elite Level Mountain Bike Cyclists

Depending on the characteristic of mountain-bike discipline, endurance, strength, elasticity and body composition are the most basic parameters to analyze performance apart from the athletes' competitions performance. Especially, the analysis of these parameters is very important in order to be able to evaluate the performance of the athletes during the competition and the effect of these parameters on the competition performance. In this context, the aim of this research was to evaluate the physical performance parameters of elite mountain bike cyclist in the competition season. This research was conducted during the 2016-2017 mountain bike competition season. The sample of this study consisted of 12 male cyclists participating in mountain bike competitions in the elite level and national team level in Turkey. The anthropometric measurements, sit and reach flexibility, one repetition maximum tests (1-RM), and Wingate anaerobic performance tests were performed to investigate the physical performance of cyclists. The data were present as arithmetic mean and standard deviation. The mean age, height, and body weight of the cyclists were 22.42±3.42 years, 173.17±5.18 cm and 66.04±4.82 kg respectively. According to the Wingate test results, the average peak power value of the cyclists was 935.86±151.92 watt, the mean power value was 648.87±94.38 watt and the fatigue index was 52.39%. According to the results of maximal retest test, The results of cyclists' 1- RM tests demonstrated biceps curl 54.33±9.34, leg curl 62.29 ± 10.74, triceps press 65.41 ± 8.97, shoulder press 44.17 ± 5.97, chest press 86.63 ± 13.68, leg press 181.25 ± 28.93, calf press 122.08 ± 19.94, leg extension was 139.58 ± 13.56, lat pulldown was 67.42 ± 5.96 kg. The mean value of the cyclists' flexibility was 36.71±6.12 cm. The anaerobic power, maximal strength and flexibility are the basic parameters affecting the cyclists' performance in mountain bike races due to the difficulty to perform the maneuvers in differing terrain conditions with a multitude of climbs and downhill sections. In comparing the findings of our research with the results of similar studies in the literature, we noticed that the mean values of cyclists' anaerobic capacity, maximum strength, and flexibility in this study were to be optimum range and similar to other studies, but there were differences in the mean age and their anthropometric characteristics.

PB253

İlinois ve 505 Çabukluk Testleri işle, Futbolcularda Çabukluk Yeteneği (Skill) ve Yorgunluk İlişkisinin İncelenmesi

***[1]Olcay Mülazımoğlu*, [1]Yakup Akif Afyon, [1]Bahtiyar Ağın**

[1]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Muğla

Email : *olcaymulazimoglu@yahoo.com, yaafyon@gmail.com, olcaymulazimoglu@mu.edu.tr*

Amaç: Bu çalışmada, futbolcuların yorgunluk durumunda çabukluk yeteneklerinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Metot: Çalışmaya 12 erkek amatör antrenmanlı futbolcu (yaş=23,33±1,83yıl;spor yaşı=12,00±2,00yıl) gönüllü katılmıştır. Çabukluk yeteneğinin ölçülmesinde sıklıkla kullanılan, illinois çabukluk testi ve 505 çabukluk testlerini oyuncular, önce hiç bir fiziksel zorlanma olmaksızın uygulamışlardır(ön-test). Yorgunluk oluşturan Yo-Yo Aralıklı Toparlanma Koşusu 1. Seviye Testi (YYIRT1) sonrasında oyuncular tekrar çabukluk testleri uygulamışlardır(son-test). Oyuncuların dinlenik, maksimal, testler öncesi ve sonrası kalp atım frekansları kalp atım monitörü (Polar RS800CX, Electro.Oy,Kempele,Finland) aracılığıyla kaydedilmiştir. Normal dağılım gösterdiği belirlenen, ön-test ve son-test çabukluk test dereceleri ve kalp atım değerleri arasında ilişki (Pearson Correlation) ve fark (Paired-Sample t test) analizleri yapılarak, sonuçlar 0,05 anlamlılık düzeyinde değerlendirilmiştir.

Bulgular: YYIRT1 sonrası oyuncuların kalp atım ortalamaları maksimalin %90,13±1,49'u oranında olduğu tespit edilmiştir. İllinois ve 505 çabukluk testlerinin ön-test ve son-test derecelerinde grup-içi ve gruplar-arasında pozitif yönde anlamlı ilişki bulunmuştur ($p<0,05$). 505 çabukluk testi ön-test ve son-test dereceleri arasında ön-test lehinde yüksek düzeyde anlamlı fark ($t=3,74;p<0,01$) bulunurken, illinois çabukluk testi ön-test ve son-test dereceleri arasında istatistiksel açıdan anlamlı fark yoktur ($t= -0,147;p>0,05$). Çalışma bulgularına göre, her iki test arasında ki anlamlı ilişki bu testlerin çabukluk yeteneğini ölçmekte kullanıldığı bilgisini doğrulamasına rağmen, testlerin çabukluk yeteneğinde farklı özellikleri ölçtüğünü ön-test ve son-test karşılaştırmalarından anlamaktayız. Şöyle ki, futbolcularda yorgunluk, 505 test derecelerinde anlamlı olumsuz etki meydana getirmektedir. Fakat illinois çabukluk testi için bu söz konusu değildir. 505 çabukluk testinin karakteristiğinde, illinois çabukluk testine göre, oyuncunun daha yüksek seviyede hızlanma ve yavaşlama yeteneğine sahip olması gerekmektedir. Dolayısıyla futbolcular 505 çabukluk testinde yorgunluktan daha yüksek düzeyde olumsuz etkilenmektedir. Her iki testinde futbolcuların çabukluk yeteneğini ölçmede kullanılması önemlidir. Fakat bir futbol maçında oyuncuların sergilediği hareketler daha çok 505 çabukluk testinin karakteristiğine benzemektedir. Özellikle yorgunluk gibi farklı durumlarda oyuncuların çabukluk yeteneğinin 505 testi ile ölçülmesi daha isabetli ve faydalı sonuçlar verecektir.

Anahtar Kelimeler: futbol, 505 ve illinois çabukluk testi, yorgunluk

Examination of the Relationship Between the Agility Skill and Fatigue Levels of Football Players Through Illinois and 5-0-5 Agility Test

Aim: In this study, it is aimed to examine the agility skills of football players in case of fatigue.

Method: 12 male amateur trained soccer players (age=23.33±1.83 years; experience= 12.00±2.00 years) were voluntarily participated in this research. The Illinois Agility Test and 5-0-5 Agility Test, which are often used in the measurement of the agility skills, were first performed by the players without any physical strain (pre-test). The agility tests (post-test) were immediately performed after the Yo-Yo Intermittent Recovery Test 1 (YYIRT1), which caused fatigue in the players, was perforrmed by the player. The resting, maximal, pre- and post-test heart rate frequencies of the players were recorded via a heart rate monitor (Polar RS800CX, Electro Oy, Kempele, Finland). Pearson correlation analysis and difference test (Paired-Sample t test) were used for pre-test and post-test agility test scores and heart rate values which showed normal distribution by normality test (Shapiro-Wilk.) and the results were evaluated at the level of significance 0,05. Findings: It was determined that the maximal heart rate was 90,13 ± 1,49% after YYIRT1 test. The pre-test and post-test scores of the Illinois and 5-0-5 agility tests showed a significant positive correlation between intra- and intergroup groups ($p<0,05$). While it was found that there was statistically significant difference between the pre- and post-test scores of 5-0-5 agility test ($t=3,74;p<0,01$)) in

favor of the pre-test, it was found that there was no significant difference between the pre- and post-test scores of the values of the Illinois post-test (t= -0,147;p>0,05). Although significant relationship between the two tests confirms that these tests can be used to measure agility skill based on the findings of the study, it can be inferred that these tests measure the different properties of the agility skill in accordance with the results of pre-test and post-test comparisons of these tests. That is, fatigue of football player results in a significant negative effect on 5-0-5 agility test scores. However, this is not the case for the the Illinois Agility Test. The player have to accelerate and slow down at a higher level than the Illinois Agility Test in the characteristic of 5-0-5 agility test. So footballers are affected by fatigue at a higher level in 5-0-5 agility test Both tests are important to measure the soccer player's agility skills. Howeveer the movements of the players more resemble the movements of the 505 agility test in a soccer match. The results will be more accurate and useful to measure the agility of the players by the 505 test, especially in different situations such as fatigue

Keywords: football, 505 and Illinois agility test, fatigue

PB275

Sedanter Bayanlara Uygulanan 8 Haftalık Aerobik Egzersizlerin Vücut Yağ Oranı Üzerine Etkisinin İncelenmesi

***[1]Sevil Yıldırım*, [1]Koral Yıldırım**

[1]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi

Email : *ysevil@mu.edu.tr, galipyildirim48@icloud.com*

Bu çalışmada aerobik egzersizlerin vücut yağ yüzdesini düşürmeye etkisi araştırılmıştır. Bu amaçla 19-22 yaş aralığındaki Muğla Sıtkı Koçman Ünivesitesinde okuyan toplam 15 sedanter kadın öğrenci katılmıştır. Egzersiz grubu (8kadın) haftada 4 gün (40dak) olmak üzere 8 hafta boyunca çeşitli aerobik egzersizlere katılırken, Kontrol grubu (7 kadın) herhangi bir egzersiz etkinliğine dahil olmamıştır.. Araştırmada vücut kompozisyonu ölçümü için Skinfold Kaliper, deri kıvrım kalınlığını ölçüm cihazı kullanılmıştır. 5 farklı bölgeden alınan deri kıvrım kalınlığı ölçümleri ile elde edilen verilerin ön ve son test değerlendirmeleri (SPSS 17 istatistik paketi) non-parametrik testlerden olan wilcoxon signed testi ile analiz edilmiştir.

Araştırma sonuçlarına göre, düzenli egzersizlere katılan sedanter kadınlardan farklı bölgelerden alınan deri kıvrım kalınlıklarında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklara rastlanmıştır. Vücut Yağ oranının düşmesinde aerobik egzersizlerin olumlu etkisi olduğu görülmüştür. Kontrol grubunun sonuçlarında anlamlı değişiklikler görülmemiştir. Aerobik egzersizlerle birlikte vücuda alınan karbonhidrat oranı düşürülerek yağ oranını düşürmek hedeflenmiş ve olumlu sonuçlar alınmıştır.

Anahtar kelimeler: Aerobik egzersiz, sedanter kadın, vücut kompozisyonu

The Effects of 8 Week Aerobic Exercises on Body Composition of Sedentary Women

In this study, the effect of the aerobic exercises on decreasing the body fat was investigated. For this purpose, fifteen (15) female Mugla Sitki Kocman University students' ages vary between 19-22 ages was randomly selected. The Exercise group (8 women) was participated four days in a week (40min) during eight weeks while the control group (7 women) did not participated any exercise session. The Skinfold Kaliper was used for measuring the skin thickness to assess body composition of participants. The "pre and post" skin thickness data obtained from five (5) different locations using skin thickness measurement device were compared and analyzed using Wilcoxon Signed Test using SPSS 17 Software packages. As a result of this research, a significant difference was found between before and after skin thickness measurements as expected. The aerobic exercises showed a positive effect on decreasing the body fat. As it was targeted, Aerobic exercises combined with decreased carbohydrate consumption created higher body fat loosing.

Keywords: Aerobic Exercise, Sedentary Women, Body Composition

SB286

Basketbolda ilk periyodu önde bitirmenin müsabaka sonucuna etkisi

***[1]Kaan Salman* , [1]Kemal Göral, [1]Özcan Saygın**

[1]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Muğla

Email : *kaansalman5@hotmail.com, kgoral@mu.edu.tr, osaygin@mu.edu.tr*

Bu çalışmanın amacı, Spor Toto Basketbol Liginde bulunan takımların normal sezon boyunca iç saha ve dış sahada yapmış olduğu müsabakalarda ilk periyodu önde bitirmenin müsabaka sonuçları üzerine olan etkisinin incelenmesidir. Araştırmada Spor Toto Basketbol Liginde bulunan 16 takımın normal sezon boyunca yapmış olduğu toplam 240 maç, ilk periyodu kazananların müsabakayı kazanma oranı, iç sahada ilk periyodu kazananların müsabakayı kazanma oranı ve dış sahada ilk periyodu kazananların müsabakayı kazanma oranı gibi değişkenlere göre incelenmiştir.Bu verilerin elde edilmesinde, Türkiye Basketbol Federasyonu'nun resmi web sitesinden yararlanılmıştır. Elde edilen veriler SPSS programında kaydedilerek, frekans ve yüzde dağılımları hesaplanarak yorumlanmıştır. Oynanan toplam 240 müsabakada, müsabakanın ilk periyodunu önde tamamlayan 225 takımın 159 u (%70,6) müsabakadan galibiyetle ayrılmıştır. İlk periyodu berabere sonuçlanan 15 müsabaka değerlendirmeye alınmamıştır. Müsabakalar iç saha ve dış saha performansına göre incelendiğinde, iç saha müsabakalarının ilk periyodunu önde bitiren 131 takımın 102 si (%77,8),dış saha müsabakalarının ilk periyodunu önde bitiren 94 takımın 57 si (%60,6) müsabakadan galibiyetle ayrılmıştır. Sonuç olarak, basketbol müsabakalarında ilk periyodu önde bitirmenin müsabakanın sonucuna etkisi olduğu görülmektedir. Özellikle iç sahada oynanan müsabakalarda maça iyi başlamanın müsabakaları kazanmada göz ardı edilmeyecek bir etken olduğu söylenebilir. Anahtar Kelimeler: Basketbol, Analiz, İç ve Dış saha, İlk Periyot, Müsabaka Sonucu

Effect Of Finishing The First Period Ahead On Result Of Competition in Basketball

The purpose of this study is to examine the effect of the finishing the first period ahead scores on result of competition of teams which played in home and away field during the regular season in the Spor Toto Basketball League. In the study, a total of 240 matches played by 16 teams in the Spor Toto Basketball League during the regular season were examined according to variables such as completed the first period ahead won the competition, finished the first period ahead won the competition in the home and away field. This data was obtained from the official website of theTurkish Basketball Federation. The obtained data were recorded in the SPSS program.Frequency and percentage distributions are interpreted by calculating.In a total of 240 competitions played,159 of the 225 teams who completed the first period ahead won the competition.15 match which the first period ended in a draw excluded from the evaluation. When the competitions were examined according to the home and away field performance,102 of the 131 teams who finished the first period ahead won the competition in the home field,57 of the 94 teams who finished the first period ahead won the competition in the away field..As a result, it seems that effect of finishing the first period ahead on result of competition in basketball.Especially played in home games ,a good start to the match is thought to be a factor that can not be ignored in winning match.

Keywords: Basketball, Analysis, Home and Away Field, First Period, Competition Result

PB288

Çocuklarda 12 Haftalık Voleybol Antrenmanlarının Servis Atma ve Duvarda Pas Becerilerine Etkisi

[1]Kemal Göral, [1]Özcan Saygın, [1]Dilek Sazak

[1]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Antrenörlük Eğitimi Bölümü, Muğla

Bu çalışma, 12 haftalık voleybol antrenmanlarının 11-12 yaş kız çocuklarda servis atma ve duvarda pas becerilerine etkisinin incelenmesi amacıyla yapılmıştır. Yapılan çalışmada deney ve kontrol grubu olarak iki grup oluşturulmuştur. Araştırmaya 12 deney grubu ve 12 kontrol grubu olmak üzere toplam 24 çocuk gönüllü olarak katılmıştır. Deney grubu çocuklara, günlük antrenman süresi 75 dakika ve haftada 2 gün olmak üzere 12 hafta boyunca düzenli olarak voleybol eğitim programı uygulanmıştır. Araştırmada, vücut ağırlığı, boy uzunluğu ve Russel- Lange voleybol testi ölçümleri gerçekleştirilmiştir. Araştırmaya katılan deney ve kontrol gruplarına ön test ve son test ölçümleri uygulanmış, elde edilen veriler SPSS programında kaydedilmiştir. Antrenmanlara başlamadan önce ve antrenman programının sonrasında alınan ölçümlerin karşılaştırılması ve değerlendirilmesi için Wilcoxon testi kullanılmıştır. Araştırmaya katılan çocukların yaş, boy uzunluğu, vücut ağırlığı ortalamaları sırasıyla 11,50±0,50 yıl, 140,87±9,61 cm, 35,70±4,98 kg olarak bulunmuştur. Deney grubunun ön test ve son test değerleri karşılaştırıldığında, servis atma ve duvarda pas becerilerinde anlamlı farklılık bulunurken ($p<0,05$), kontrol grubunun ön test ve son test değerleri arasında herhangi bir anlamlı farklılığa rastlanmamıştır ($p>0,05$). Sonuç olarak, uzun süreli antrenmanların, voleybolda servis atma ve pas becerileri üzerine olumlu katkılar yaptığı ve becerilerin gelişimi açısından uzun süreli tekrarların önemli olduğu düşünülmektedir.

The Effects Of 12-Week Volleyball Training On Service and Pass Skills On The Wall Of Children

This study was conducted to examine the effects of 12-week volleyball training on service and pass skills on the wall of 11-12-year-old girls. Two groups were formed as experiment and control group in the study. A total of 24 children, 12 experimental groups and 12 control groups, participated in the study voluntarily. The volleyball training program was applied regularly to the children of the experimental group for 12 weeks, 75 minutes of the daily training and 2 days of the week. Height, body weight and Russel-Lange volleyball test measurements were determined in the study. Pre-test and post-test measurements were applied to experimental and control groups participating in the study, and the obtained data were recorded in the SPSS program. The Wilcoxon test was used to compare and assess the measurements taken before training and after the training program. The mean age, height, body weight of children participating in this study were found to be 11,50±0,50 years, 140,87±9,61 cm, 35,70±4,98 kg, respectively. When the pretest and posttest values of the experimental group were compared, significant difference was found in service and pass skills on the wall while no significant difference was found between pretest and posttest values of the control group ($p>0.05$). As a result, it is thought that long-term training provides a positive contribution on service and pass skills in the volleyball and that long-term repetitions are important for the development of skills.

PB296

Direnç Egzersizleri Sırasında Su Alımının Hemogram Üzerindeki Akut Etkisi

***[1]Murat Kasap*, [2]İbrahim Erdemir, [3]R. Fatih Kayhan**

[1]Uludağ Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Bursa.
[2]Balıkesir Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu, Balıkesir.
[3]Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu, Rize.

***Email :** kasapmuratt@gmail.com, iboerdemir@gmail.com, fatihkayhan8@hotmail.com*

Amaç: Bu araştırmanın amacı direnç antrenmanı sırasında su alarak ve su alınmadan yapılan egzersizlerin kan hemogram (lökosit, eritrosit, trombosit) üzerindeki etkisini belirlemektir.

Materyal ve Metot: Araştırmamıza denek olarak üniversitede öğrenim gören 20-23 yaş arası 10 erkek öğrenci katılmıştır. Deneklere daha önceden belirlenen 5 farklı direnç egzersizi (1 MR'nin %80, 3 set 8 tekrar) yapıldı. Antrenman programı esnasında birinci hafta su almadan, ikinci hafta su alarak direnç antrenmanı yapıldı. Deneklerin egzersiz öncesi ve sonrası, Hemogram (Eritrosit, Lökosit ve Trombosit) ölçümleri yapıldı. Elde edilen veriler p<0.05 anlamlılık düzeyinde test edildi. Bulgular: Su alınmadan yapılan egzersiz lökosit alt gruplarının ön-test, son-test aritmetik ortalama ve karşılaştırmasında herhangi bir anlamlı fark bulunmadı. Su alınarak yapılan egzersizin lökosit alt gruplarının parametreleri incelendiğinde: Lymph % (-2.244) ön-test son-test ortalama değeri arasında p<0,01 düzeyinde anlamlı fark (azalma) bulundu. Gran % (-1.994) ön-test son-test ortalama değeri arasında p<0,01 düzeyinde anlamlı fark (artış) bulundu. Su almadan yapılan egzersiz çalışmasının eritrosit alt grubu parametrelerinde RBC (-2.380) HGB (-2.261) HCT (-2.295) ön ve son-test ortalama değerleri arasında p<0,01 düzeyinde anlamlı fark (azalma) bulundu. Su alarak yapılan egzersiz eritrosit alt grubu parametrelerinde RBC (-2.703) HGB (-2.670) ve HCT (-2.705) ön-test, son-test ortalama değerleri arasında p<0,01 düzeyinde anlamlı fark (azalma) tespit edildi. Su alınmadan yapılan egzersiz trombosit alt grubu parametrelerinde PDW (-1.980) ön-test, son-test ortalama değeri arasında p<0,05 düzeyinde anlamlı fark (azalma) bulundu. Su alarak yapılan egzersizde ise trombosit alt grubu parametrelerinde istatistiksel olarak bir fark tespit edilmedi.

Sonuçlar: Su alınmadan yapılan egzersiz sonucunda; Eritrosit ve Trombosit parametrelerinde fark bulundu. Lökosit parametrelerinde ise fark tespit edilmedi. Su alınarak yapılan egzersizde ise; Lökosit ve Eritrosit parametrelerinde fark bulundu. Trombosit değerlerinde herhangi farklılık tespit edilmedi.

Anahtar Kelimeler: Lökosit, Eritrosit, Trombosit, Susuzluk, Hidrasyon, Dehidrasyon, Kuvvet.

Acute Effect of Water Intake during Resistance Exercises on Hemogram

Aim: The aim of this study is to determine the effects of exercises done by drinking water and not drinking water during resistance training on hemogram (leukocyte, erythrocyte, and thrombocyte).

Materials and Method: Ten male university students aged between 20 and 23 participated in the study. The participants do five different resistance exercises (80% of 1 MR, 3 sets of 8 RM repeats) previously determined. During the training program, they do resistance exercises by not consuming water in the first week and consuming water in the second week. The participants' hemogram (Erythrocyte, Leukocyte and Thrombocyte) measurements were made before and after the exercise. The obtained data were tested at p<0.05 significance level. Results: Any differences between arithmetic means of pre-test and post-test were not found in the leucocyte subgroups of the exercise done without water intake. When the parameters of leukocyte subgroups of the exercise done with water intake were examined, a significant difference at p<0.01 level (decrease) was found between the Lymph % (z=-2.244) pre-test and post- test mean values. A significant difference at p<0.01 level (increase) was observed between the Gran % (z=-1.994) pre-test and post-test mean values. In the parameters of erythrocyte subgroups of the exercise done without water intake, a significant difference at p<0.01 level (decrease) was found between the RBC (z=-2.380), HGB (z=-2.261), and HCT (z=-2.295) pre-test and post-test mean values. In the parameters of erythrocyte subgroups of the exercise done with water intake, a significant difference at p<0.01 level (decrease) was determined between the RBC (z=-2.703), HGB (z=-2.670), and HCT (z=-2.705) pre- test and post-test mean values. In the parameters of thrombocyte subgroups of the exercise done without water intake, a significant difference at p<0.05 level (decrease) was determined between the PDW (z=-1.980) pre-test and post-test mean

values. No statistically significant difference was found in the parameters of thrombocyte subgroup of the exercise with water intake.

Conclusion: The exercise done without water intake; significant difference was found in the parameters of Thrombocyte and Erythrocyte. However, No statistically significant difference was found in the parameters of Leukocyte. The exercise done with water intake; significant difference was found in the parameters of Leukocyte and Erythrocyte. However, no statistically significant difference was found in the parameters of Thrombocyte.

Keywords: Leucocyte, Erythrocyte, Thrombocyte, Thirst, Hydration, Dehydration, Strength.

PB311

Bazı Antropometrik ve Performans Bileşenlerinin Farklı Yüzme Stilleri Üzerine Etkisinin İncelenmesi

***[1]Erkan Demirkan*, [1]Sema Can, [2]Tuğrul Özkadı, [2]İsmet Alagöz**

[1]Hitit Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Çorum
[2]Hitit Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı Yüksek Lisans Öğrencisi, Çorum

***Email :** erkandemirkan@hitit.edu.tr, semacan@hitit.edu.tr, kadi.tugrul@gmail.com, alagoz.ismet@gmail.com*

Giriş/Amaç: Birçok spor dalında antropometrik özellikler ve bazı performans bileşenlerinin belirlenmesi normatif değerlerinin oluşturulması açısından önemlidir. Bu araştırmada, yüzücülerin performansları üzerine etkili olabilecek bazı antropometrik ve performans özelliklerinin belirlenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Bu çalışmaya 11-13 yaşları arasında değişen (kız: 12.8±0.9 yıl; erkek: 11.9±0.7 yıl), yüzme sporu ile uğraşan, ulusal düzeyde müsabık (kız: 4.7±0.9 yıl; erkek: 4.5±0.7 yıl) 12 kız ve 10 erkek toplam 22 gönüllü sporcu katılmıştır. Tüm sporculara bazı antropometrik ve performans testleri uygulandı. Bununla birlikte, resmi olarak gerçekleştirilen yarışma ortamında 4 farklı stilde 50 m yüzme dereceleri kaydedildi. Elde edilen verilerin değerlendirilmesinde gruplar arası karşılaştırmada bağımsız gruplarda t-testi uygulandı. Yüzme performansına etki eden değişkenlerin belirlenmesinde çoklu regresyon analizi kullanıldı.

Bulgular: İstatistiksel analiz sonucunda, kız ve erkek sporcuların yaş, boy, kilo ve spor yaşları arasında anlamlı düzeyde farklılık bulunmadığı tespit edilmiştir. Antropometrik özellikler arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p>0.05$). Denge, uzun atlama, dikey sıçrama ve aerobik test skorları arasında anlamlı düzeyde farklılık bulunmamıştır ($p>0.05$). Esneklik değerleri arasında ise anlamlı düzeyde farklılık bulunmuştur ($p<0.05$). Beta katsayısına göre yarışma dereceleri üzerine etki eden değişkenler sırasıyla; kelebek stilde; aerobik test skoru, kol-boy uzunluğu ve oturma yüksekliğidir. Etki derecelerine bakıldığında, aerobik test skoru 1 birim arttıkça yarışma derecesinin 0.905 birim arttığı, kol- boy uzunluğu 1 birim arttıkça -0.291 birim azaldığı, oturma yüksekliği 1 birim arttıkça 0.509 birim arttığı görülmektedir. Serbest stilde; uzun atlama, ayak dorsifleksiyon ve aerobik test skorudur. Etki derecelerine bakıldığında, uzun atlama 1 birim arttıkça yarışma derecesinin 0.378 birim azaldığı, ayak dorsifleksiyon 1 birim arttıkça 0.301 birim azaldığı ve aerobik test skoru 1 birim arttıkça 0.307 birim arttığı tespit edilmiştir. Kurbağalama stilde, aerobik test skoru ve ayak boyu uzunluğudur. Etki derecelerine bakıldığında, aerobik test skoru 1 birim arttıkça yarışma derecesi 0.552 birim artmakta, ayak boyu uzunluğu 1 birim arttıkça 1.287 birim azaldığı görülmektedir. Sırt üstü stilde bacak fleksiyondur. Etki derecelerine bakıldığında bacak fleksiyon 1 birim arttıkça yarışma derecesinin 0.222 birim azaldığı bulunmuştur. Değişkenlerin modelleri açıklama oranları incelendiğinde ise, kelebek stili %53.9; serbest stili % 63.5; kurbağalama stili % 53.8 ve sırtüstü stili ise % 36.3 oranında açıkladığı görülmektedir.

Sonuç: Bu çalışmanın sonucu olarak, farklı stillerde 50 metre mesafe yarışlarında dereceye en çok etki eden değişkenler sırasıyla aerobik test skoru, kol-boy uzunluğu, oturma yüksekliği, uzun atlama, ayak dorsi fleksiyon, ayak boyu uzunluğu ve bacak fleksiyon olduğu görülmektedir.

Anahtar kelimeler: Antropometri, Performans, Yüzücü

The Investigation Of The Effects Of Some Anthropometric and Performance Components On Different Swimming Styles

Introduction/aim: In many sports, it is important to determine the anthropometric properties and some performance components for the normative values. The purpose of this study is to determine some anthropometric and performance characteristics that could have an impact on the performances of swimmers.

Method: In this study, a total of 22 voluntary athletes participated that the age ranging from 11-13 years (girls: 12.1±0.9 yr; boys: 11.9±0.7 yr), 12 girls and 10 boys who the competitors at the national level dealing with the sport of swimming (girls: 4.7±0.9 yr; boys: 4.5±0.7 yr). For the groups, after giving detailed information about the study, some anthropometric and performance

measurements were performed. Independent t-test were performed for the groups for statistical analysis. Multiple regression analysis was used to determine the variables affecting swimming performance.

Results: There is no statistical differences in age, height, weight and training experiences among groups that participated to this study. The statistical results show that there were no statistical differences in anthropometric features ($p>0.05$). The statistical results show that there were no statistical differences in balance, long jump, vertical jump and aerobic test score ($p>0.05$). But, there is a significant difference in flexibility ($p<0.05$). According to the beta coefficients, the effective variables on swimming scores are showed respectively; in butterfly style, aerobic test score, arm-height long and sitting height. However, in impact scores of the variables, it indicates that as a unit increasing of aerobic test score leads to increasing of 0.905 unit in swimming scores, as a unit increasing of arm – height long leads to decreasing of -0.291 unit in swimming scores, as a unit increasing of sitting height leads to increasing of 0.509 unit in swimming scores. In freestyle, long jump, feet dorsiflexion and aerobic test score. However, in impact scores of the variables, it indicates that as a unit increasing of long jump leads to decreasing of 0.378 unit in swimming scores, as a unit increasing of feet dorsiflexion leads to decreasing of 0.301 unit in swimming scores, as a unit increasing of aerobic test score leads to increasing of 0.307 unit in swimming scores. In breaststroke style, aerobic test score, height of feet long. However, in impact scores of the variables, as a unit increasing of aerobic test score leads to increasing of 0.552 unit in swimming scores, as a unit increasing of height of feet long leads to decreasing of 1.287 unit in swimming scores. In backstroke style leg flexion. However, in impact scores of the variables, as a unit increasing of leg flexion leads to decreasing of 0.222 unit in swimming scores. In the explanation of variable proportion in models, 53.9 % in butterfly; 63.5 % in freestyle; 53.8 % in breaststroke style and 36.3 % in backstroke style.

Conclusion: As a conclusion of this study, it was seen that most affecting variables respectively, aerobic test score, arm-height long, sitting height, long jump, feet dorsiflexion, feet height long and leg flexion in 50 m distance swimimg competition of different styles.

Keywords: Anthropometry, Performance, Swimmer

PB332

22-26 Yaş Arası Sedanter Erkeklere Uygulanan Oksotonik Egzersizlerin Derialtı, Çevre ve Kuvvet Değerleri Üzerine Etkilerinin İncelenmesi

***[1]Merve Sevim Küçükbahçeci*, [1]Fatih Kılınç**

[1]Süleyman Demirel Üniversitesi Isparta

***Email :** neva_@outlook.com.tr, fatihkilinc@hotmail.com*

Amaç: Bu çalışmanın amacı, sedanter erkeklere uygulanan oksotonik egzersizlerin derialtı yağ çevre ölçümü ve kuvvet değerlerine etkisinin araştırılması amaçlanmıştır.

Yöntem: Araştırma örneklemini 14 kişi oksotonik grubu 12 kişi kontrol grubu olmak üzere 26 sedanter erkek oluşturdu. Araştırmaya katılan oksotonik gruptaki sedanter erkeklerin yaş 23,7±1,3 yıl, boy 175,5±5,1 cm vücut ağırlıkları ön testte 71,5±7,4 kg son testte ise 69,9±5,4 kg kontrol grubunda sedanter erkeklerin ise yaş 23,6±4,9 yıl, boy 176,1±1,4 cm, vücut ağırlığı ön testte 71,5±5,4 kg son testte ise 72,0±5,0 olarak belirlendi. Egzersizler 8 hafta, haftada 3 gün, günde 1 saat uygulandı.Araştırmada derialtı yağ ölçümleri,çevre ölçümleri, 1 (MT) Maksimal izotonik kuvvet testleri ile izometrik maksimal kasılma süre testleri yapıldı. Bulguların istatistiksel olarak değerlendirilmesi bağımlı gruplarda ''Paired t testi'' ve bağımsız gruplarda ''Independent Paired t ''testi ile yapıldı.

Bulgular: Oksotonik ve kontrol grubunun derialtı yağ ölçüm değerlerinin karşılaştırılmasında anlamlı fark bulunmadı (p>0,05).Çevre ölçüm değerlerinin karşılaştırılmasında göğüs inpirasyon son test testinde anlamlı fark bulunurken (p<0,05), diğer ölçümlerde ise anlamlı fark bulunmadı (p>0,05). 1 (Mt) maksimal izotonik kuvvet değerlerinin karşılaştırılmasında biceps ön test, biceps son test, triceps son test, chest press son test, vertical row ön test, vertical row son test, leg curl ön test, leg curl son test, crunch ön test anlamlı fark bulunurken (p<0,05), triceps ön test, chest press ön test, leg extantion ön test, leg extantion son test, crunch son test ölçümlerinde ise anlamlı fark bulunmadı (p>0,05). 1 (Mt) maksimal izometrik kasılma süreleri karşılaştırılmasında vertical row ön test, vertical row son test, leg extantion son test, anlamlı fark bulunurken (p<0,05), biceps ön test, biceps son test, triceps ön test triceps son test, chest press ön test, chest press son test, leg curl ön test, leg curl son test, leg extantion ön test, crunch ön test, crunch son test ölçümlerinde ise anlamlı fark bulunmadı (p>0,05).

Sonuç: Elde edilen verilere dayanarak egzersiz programı içerisinde yer alan oksotonik (izotonik+izometrik) egzersizlerin sedanter erkeklerin kuvvet ve vücut yağ düzeylerine kısmen olumlu yönde etkilediği belirlenmiştir. Anahtar Kelimeler: Oksotonik,Kuvvet,Sedanter,Derialtıyağ Ölçümü,Çevre Ölçümü

Investigation Of The Effect Of The Auxotonic Exercises Applied On Sedantary Males Aged 22 To 26 On Subcutaneous Fat, Girth and Force Values

Objective: The objective of this study is to investigate the effect of the auxotonic exercises applied on sedantary males on subcutaneous fat and force values.

Method: The sample of the study is composed of 26 sedantary males, 14 in auxotonic group and 12 in control group. The age range of the males in auxotonic group is 23,7±1,3 age; height range is 175,5±5,1 cm; body weight range is 71,5±7,4kg in pre-test and 69,9±5,4kg in final test while these ranges are were as follows in control group: 23,6±4,9 age, height176,1±1,4 cm, body weight in pre-test 71,5±5,4 kg and 72,0±5,0 kg in final test. The exercises were applied during 8 weeks, 3 days each week and 1 hour a day. Subcutaneous fat measurements, girth measurements, 1 (MT) maximal isotonic force tests as well as isometric maximal contraction duration tests were completed. The statistical evaluation of the data obtained was done via “paired t test” in dependent groups and via “independent paired t test” in independent groups.

Findings: No significant difference was found in the compare and contrast of the subcutaneous fat measurement values of auxotonic group and control group (p>0,05). Comparison of the girth measurement values marked a significant difference in the final test of chest inspiration (p<0,05) while other measurements gave no significant difference (p>0,05). In 1 (Mt)

maximal isotonic force values, significant differences in biceps pre-test, biceps final test, triceps final test, chestpress final test, verticalrow pre-test, verticalrow final test, leg curl pre-test, leg curl final test and crunch pre-test were found ($p<0,05$) while no significant difference was found in triceps pre-test, chest press pre-test, leg extension pre-test, leg extension final test and crunch final test ($p>0,05$). In isometric maximal contraction durations, significant differences inverticalrow pre-test, verticalrow final test and leg extension final test were found ($p<0,05$) while no significant difference was found in biceps pre-test, biceps final test, triceps pre-test, triceps final test, chestpress pre-test, leg curl pre-test, leg curl final test, leg extension pre- test, crunch pre-test and crunch ($p>0,05$). Conclusion: Based on the data obtained from the study, it was determined that the auxotonic exercises (isotonic+isometric) within the programme had partial positive effects on the force and body fat levels of sedentary males.

Keywords: Auxotonic, Force, Sedentary, Subcutaneous Fat Measurement, Girth Measurement

PB336

Yüzücülerde 25 Metre Serbest Stil Performansı İle Kuvvet, Esneklik Ve Beden Kütle İndeksi Arasındaki İlişkilerin İncelenmesi

[1]Kemal Göral, [1]Özcan Saygın, [1]Merve Siyahkurt

[1]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Muğla

Email : *kgoral@mu.edu.tr, osaygin@mu.edu.tr, mervesiyahkurt@gmail.com*

Bu çalışma, yüzücülerde 25 metre serbest stil performansı ile kuvvet, esneklik ve beden kütle indeksi arasındaki ilişkilerin incelenmesi amacıyla yapılmıştır. Araştırmaya, yaş ortalamaları 23,15±1,16 yıl, boy uzunluğu ortalamaları 181,21±6,48 cm, vücut ağırlığı ortalamaları 79,15±7,10 kg olan 19 erkek yüzücü gönüllü olarak katılmıştır. Araştırmada yüzücülerin boy uzunluğu, vücut ağırlığı, beden kütle indeksi, kuvvet (el kavrama, sırt, bacak), esneklik ve 25 metre serbest stil performansı değerleri belirlenmiştir. Çalışmada elde edilen bulgular, SPSS programında kaydedilmiş, tüm verilerin aritmetik ortalama ve standart sapma değerleri hesaplanmıştır. Değişkenler arasındaki ilişkileri tespit etmek için Pearson korelasyon testi uygulanmıştır. Araştırma bulgularına göre, yüzücülerin 25 metre serbest stil yüzme değerleri 18,73±3,04 sn, sağ el kavrama kuvveti değerleri 39,89±2,64 kg, sol el kavrama kuvveti değerleri 38,31±2,45 kg, sırt kuvveti değerleri 114,84±6,31 kg, bacak kuvveti değerleri 102,42±4,50 kg, esneklik değerleri 33,89±3,19 cm ve beden kütle indeksi değerleri 24,08±1,48 kg/m2 olarak bulunmuştur. Araştırmaya katılan erkek yüzücülerin 25 metre serbest stil yüzme değerleri ile beden kütle indeksi değerleri arasında (r=-,203, p<0,05); 25 metre serbest stil yüzme değerleri ile kuvvet değerleri arasında (sağ el kavrama r=-,388, p<0,05; sol el kavrama r=-,370, p<0,05; sırt r=-,042, p<0,05; bacak r=-,189, p<0,05); ve 25 metre serbest stil yüzme değerleri ile esneklik değerleri arasında (r=-,198, p<0,05) negatif yönde anlamlı ilişkiler bulunduğu tespit edilmiştir. Sonuç olarak, ortaya çıkan bulgulardan hareketle, yüzücülerde kuvvet, esneklik ve beden kütle indeksi değerlerinin 25 metre serbest stil yüzme performanslarını etkilediği, yüzücülerin iyi performans gösterebilmeleri için fiziksel özelliklerinin iyi durumda olmasına özen göstermesi gerektiği söylenebilir.

Examining The Relationship Between 25 Meters Free Style Performance and Strength, Flexibility, Body Mass Index Of Swimmers

This study was conducted to investigate the relationship between 25 meters free style performance, strength, flexibility and body mass index of swimmers. 19 male swimmer volunteers participated in the survey with a mean age of 23.15±1.16 years, a height average of 181.2±6.48 cm and a body weight average of 79.15±7.1 kg. Height, body weight, body mass index, strength (handgrip, back, leg), flexibility and 25 meters free style swimming values were determined by the measurement tools in the study. Findings obtained in the study were recorded in the SPSS program and arithmetic mean and standard deviation values of all data were calculated. Pearson correlation test was used to determine the relationships between the variables. According to the findings of the study, 25 meters freestyle swimming values of swimmers were found to be 18,73±3,04 sec, right hand grip strength values 39,89±2,64 kg, left hand grip strength values 38,31±2,45 kg, back strength values 114,84±6,31 kg, leg strength values 102,42±4,50 kg, flexibility values 33,89±3,19 cm and the body mass index values of 24,08±1,48 kg/m2. It has been determined that there is a significant relationship between the 25 meters free style swimming values and the body mass index values of the male swimmers participating in the survey (r=-,203, p<0,05). There was significant negative correlation between the 25 meters free style swimming values (Right hand grip r=-,388, p<0,05; left hand grip r=-,370, p<0,05; back r=-,042, p<0,05, leg r=-,189, p<0,05); and the flexibility values (r=-,198, p<0,05). As a result, it can be said that, from the findings; the body mass index values, strength, flexibility affect 25 meters free style swimming performances and that the swimmers should be careful to have good physical features so that they can perform well.

PB338

8-9 Yaş Tenisçi Çocuklarda Bazı Fiziksel Uygunluk Özellikleri Ve Tenis Becerileri Arasındaki İlişkilerin İncelenmesi

[1]Kemal Göral, [1]Recep Gürsoy, [1]Nazife Tilkioğlu

[1]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Muğla

Email : *, , nazfe.tlkoglu.21@gmail.com*

Bu çalışma, 8-9 yaş grubu çocuklarda bazı fiziksel uygunluk özellikleri ve tenis becerileri arasındaki ilişkilerin incelenmesi amacıyla yapılmıştır. Araştırmaya toplam 20 çocuk gönüllü olarak katılmıştır (yaş ortalamaları 9,00±0,94 yıl, boy uzunluğu ortalamaları 138,30±9,92 cm, vücut ağırlığı ortalamaları 33,10±6,52 kg olan 10 kız, yaş ortalamaları 8,70±0,82 yıl, boy uzunluğu ortalamaları 135,50±6,22 cm, vücut ağırlığı ortalamaları 32,10±6,80 kg olan 10 erkek). Araştırmada, vücut ağırlığı, boy uzunluğu, beden kütle indeksi, tenis beceri testleri, şınav, mekik, durarak uzun atlama ve denge testi ölçümleri gerçekleştirilmiştir. Araştırma bulgularına göre, çalışmaya katılan kız ve erkek tenisçi çocukların ölçülen fiziksel uygunluk değerleri ve tenis beceri testleri arasında herhangi anlamlı bir farklılık bulunamamıştır ($p>0,05$). Tenisçi kız çocukların, forehand, backhand ve top sektirme değerleri arasında; tenisçi erkek çocukların, forehand ve backhand değerleri arasında, mekik ve şınav testi değerleri arasında, durarak üç adım atlama ve mekik testi değerleri arasında anlamlı ilişkilere rastlanmıştır ($p<0,05$). Sonuç olarak, 8-9 yaş grubu tenisçi kız ve erkek çocukların ölçülen fiziksel uygunluk değerleri arasında herhangi anlamlı bir farklılık bulunmamasını, bu yaş grubu çocukların cinsiyete göre benzer özellikler göstermelerinden kaynaklandığını söyleyebiliriz. Araştırma sonucunda ortaya çıkan bulgulardan hareketle, bu yaş grubu çocuklarda birbirini etkilediği görülen tenis becerilerine ve kuvvet parametrelerine yönelik çalışmalara, çocukların yaş grupları göz önüne alınarak, antrenmanlarında gereken önemin verilmesinin performans gelişimlerine önemli ölçüde katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Examination Of The Relationship Between Physical Fitness Parameters and Tennis Skills Of Tennis Player Children 8-9 Years Old

This study was studied to examine the relationship between physical fitness parameters and tennis skills of tennis player children aged 8-9 years old. Totally 20 children were participated voluntarily to this study (10 girls, average age is 9,00±0,94 years, average height is 138,30±9,92 cm, average weight is 33,10±6,52 kg and 10 boys, average age is 8,70±0,82 years, average height is 135,50±6,22 cm, average weight is 32,10±6,80 kg). In this study, body weight, height, body mass index, tennis skill tests, push up test, sit up test, standing long jump and balance tests were measured. According to research findings, there were no statistically differences between physical fitness parameters and tennis skill parameters of girl and boy tennis players ($p>0,05$). It was found statistically significant relationships between forehand, backhand and bouncing tennis ball in girl tennis players and the relationship was found between forehand and backhand and push up and sit up results of boys ($p<0,05$). As a result, although there were no significant differences in physical fitness parameters of both girl and boy tennis players, it is assumed that this can result from similar gender characteristics. It is concluded that tennis skills and strength parameters should be included training program for children of this age groups. It is thought that this kind of training should develop their training performance.

PB342

Futbolda Merkez ve Kenar Oyuncularının Fiziksel Ve Motorik Özelliklerinin Karşılaştırılması

[2]Cem Sinan Aslan, [3]Ender Eyuboğlu, [1]İzzet Karakulak

[1]Ankara Üniversitesi Spor Bilimler, Fakültesi,Ankara
[2]Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi BESYO,Burdur
[3]Bartın Üniversitesi BESYO,Bartın

Email : *sinancm@hotmail.com, endereyuboglu@hotmail.com, izzetkarakulak2003@yahoo.com*

Giriş Futbol oyunu geniş bir alanda oynanması ve oyunculara verilen görevlerin farklılıkları nedeni ile fiziksel ve fizyolojik gereksinimlere bağlı olarak, mevkisel açıdan değerlendirmeleri zorunlu kılmaktadır (1).

Amaç Bu çalışmada amaç; "merkez ve kenar oyuncusu" olarak ayrılmış bir grup amatör futbolcunun seçilmiş fiziksel ve motorik özelliklerini karşılaştırmaktır.

Metot Çalışmaya yaşları 18 ila 31 arasında değişen 55 erkek amatör futbolcu katılmıştır. Katılımcılar "merkez veya kenar oyuncusu" olarak genel bir mevkisel ayrıma tabii tutularak iki gruba ayrılmışlardır. Merkez oyuncular (n=30) grubunda stoper, merkez orta saha ve santrafor mevkilerindeki futbolcular, kenar oyuncuları (n=25) grubunda ise bek, kenar orta saha ve kanat oyuncuları yer almıştır. Katılımcıların vücut kompozisyonları, alt ekstremite kuvvetleri, anaerobik güçleri, aerobik dayanıklılıkları, sürat ve esneklik değerleri saha testleri ile belirlenmiştir. Elde edilen veriler normal dağıldığından, grupların karşılaştırılmasında SPSS (Ver.14) programında yer alan Independent Sample t Test kullanılmış, yanılma düzeyi 0,05 olarak kabul edilmiştir.

Bulgular Gruplar arasında yaş açısından fark yokken, boy, vücut ağırlığı, vücut kitle indeksi ve vücut yağ oranında anlamlı fark çıkmıştır. Motorik özelliklerden bacak kuvveti, esneklik ve 10 m sprint değerleri arasında fark oluşmazken dikey sıçrama, 30 m sprint ve VO2maks değerlerinde anlamlı fark oluşmuştur. Sonuç Karşılaştırma sonuçları değerlendirildiğinde; merkez oyuncular boy uzunluğu, vücut ağırlığı, vücut kitle indeksi ve vücut yağ oranında kenar oyuncularından daha yüksek değerlere sahiptir. Motorik özelliklerde ise; kenar oyuncuları dikey sıçrama, 30 m sprint ve VO2maks bakımından daha iyi değerlere sahipken, merkez oyuncularının anaerobik güçleri daha fazladır.

Seçili Kaynaklar 1. Marancı, B., Müniroğlu, S. (2001). Futbol Kalecileri ile Diğer Mevkilerde Bulunan Oyuncuların Motorik Özellikleri, Reaksiyon Zamanları ve Vücut Yağ Yüzdelerinin Karşılaştırılması. Gazi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi, 6(3):13-26.

Comparison Of Physical and Motor Characteristics Of Central and Winger Players in Soccer

Introduction The soccer game is played in a wide range of field and due to differences in the physical and physiological needs of the players are required positional assessments (1).

Aim The purpose of this study was to compare the selected physical and motoric characteristics of a group of amateur soccer players divided as "central and winger player".

Method Fifty-five male amateur players aged between 18 and 31 participated in the study. Participants were divided into two groups as a "central or winger player" with a generalized separation. Central players group (n = 30) consisted of stoppers, central midfielders, and central forwards, while the winger players group (n = 25) had winger backs, side midfielders, and inside forwards. Participants' body composition, lower extremity strengths, anaerobic power, aerobic endurance, speed and flexibility values were determined by field tests. Since the obtained data were normal distribution, Independent Sample t Test in SPSS (Ver.14) program was used to compare the groups, and the level of alpha set as 0,05.

Findings There was a significant difference in height, body weight, body mass index and body fat ratio between the groups without age difference. While significant differences were found in the vertical jump, 30 m sprint and VO2max values, there were not any differences in point of leg strength, flexibility and 10 m sprint values.

Result When the comparison results were evaluated; central players have higher values than wingers in height, body weight, body mass index and body fat percentage. In motoric characteristics, while the wingers have better values for vertical jump, 30 m sprint, and VO2max, the central players have more anaerobic powers.

Selected References 1. Marancı, B., Müniroğlu, S. (2001). Futbol Kalecileri ile Diğer Mevkilerde Bulunan Oyuncuların Motorik Özellikleri, Reaksiyon Zamanları ve Vücut Yağ Yüzdelerinin Karşılaştırılması. Gazi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi, 6(3):13-26.

PB345

Tenise Özgü Direnç Bant Antrenmanlarının Denge Performansı Üzerine Etkisinin İncelenmesi

[2]Hayriye Öz, [1]Asuman Şahan, [1]Alparslan Erman

[1]Akdeniz Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi,Antalya
[2]Antalya

Email : *asusahan@akdeniz.edu.tr, ermana@akdeniz.edu.tr*

Amaç: Çalışmanın amacı, tenis teknik antrenmanları sırasında kullanılan direnç bantlarının denge ve tenis hedefleme performansı üzerine etkisini incelenmesidir.

Yöntem: Çalışmaya Akdeniz Üniversitesinde öğrenim gören (18-24 yaş) toplam 23 erkek gönüllü olarak katılmıştır. Çalışmada katılımcılar 2 gruba rastgele yöntemle yerleştirilmiştir. Direnç bant grubu (DBG) direnç bantları ile tenis teknik antrenmanı (n=12), Tenis grubu (TG) sadece tenis teknik antrenmanı yapan bireylerden (n=11) oluşturulmuştur. Tüm gruplara 8 hafta, haftada 3 gün, günde 60 dakika süresince antrenman yaptırılmıştır. Tüm katılımcılara çalışmanın başında ve sonunda olmak üzere, açık ve kapalı göz denge testi ve tenis hedefleme testi uygulanmıştır.

Bulgular: Çalışmadan elde edilen verilere yapılan istatistiksel analizde kullanılan Levene homojenlik testi sonucunda varyansların homojen olmasından dolayı tüm parametrelerde zamana bağlı değişimin değerlendirilebilmesi için tekrarlayan ölçümlerde varyans analizi uygulanmıştır. Tenis hedefleme ve açık göz, kapalı göz denge parametrelerinde iki grubun ön test ve son test ölçümleri arasında grup ve grup*zaman etkileşiminde anlamlı fark bulunmamıştır ($p>0,05$). Fakat grup faktörü dışarda tutulduğunda iki ölçüm sürecinde istatistiksel olarak anlamlı değişim olduğu belirlenmiştir ($p<0,05$).

Sonuç: Sonuç olarak, hem direnç bantları kullanılarak yapılan tenis teknik antrenmanları hem de direnç bantları kullanılmadan yapılan tenis teknik antrenmanlarının denge ve tenis hedefleme performanslarını benzer şekilde olumlu etkilediği belirlenmiştir. Anahtar Kelimeler: tenis, direnç bant, denge.

Investigation of Effect on Balance Performance of Tennis Specific Resistance Band Trainings

Objective: The purpose of the study was to examine the effect of resistance band training applied concurrent with tennis training on balance and tennis targeting performances.

Methods: A total of 23 male volunteers (age:18-24 years) were voluntarily participated in this study. Participants in the study were randomly assigned 2 groups. Resistance band group (RBG) tennis with resistance band (n=12), tennis training group (TG) (n=11) only tennis were trained (n=11). Two groups were trained for 8 weeks, 3 days a week, 60 minutes a day. Participants were applied eyes in open and close positions balance and tennis targeting tests were applied at the beginning and end of the study. Results: As a result of the Levene homogeneity test used in the statistical analysis of the data obtained from the study, the variance analysis was applied to the repeated measurements so that the time-dependent changes in all parameters can be evaluated. There was no significant difference between group and groupXtime interaction between two groups of pre-test and post-test measurements in tennis target and eyes in open and closed positions balance parameters ($p> 0,05$). However, when the group factor was excluded, it was determined that there was a statistically significant change in two measurement periods ($p <0,05$). As a result, it was determined that both tennis technical training using resistance bands and tennis technical training without resistance bands balance and tennis targeting performance improved.

Keywords: tennis, resistance band, balance.

PB346

Üç Farklı Lig Seviyesinde Yer Alan Amatör Futbolcuların Fiziksel Ve Motorik Özelliklerinin Karşılaştırlması

[2]Cem Sinan Aslan, [3]Ender Eyuboğlu, [1]İzzet Karakulak

[1]Ankara Üniversitesi Spor Bilimler, Fakültesi,Ankara
[2]Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi BESYO,Burdur
[3]Bartın Üniversitesi BESYO,Bartın

Email : *sinancm@hotmail.com, endereyuboglu@hotmail.com, izzetkarakulak2003@yahoo.com*

Giriş Reilly (1996), futbolda performansın ortaya konmasında teknik, biyomekanik, taktik, mental ve fizyolojik alanlar gibi çok sayıda faktörün yanı sıra oyuncuların oynadıkları lig düzeylerinin de rol oynadığını bildirmiştir.

Amaç Bu çalışmada amaç; üç farklı lig seviyesinde oynayan erkek amatör futbolcuların fiziksel ve motorik özelliklerini karşılaştırarak ligler arasında seviye farkı olup olmadığını belirlemektir.

Metot Çalışmaya, birinci amatör (BA) ligden bir takımın 23 futbolcusu, süper amatör (SAL) ligden bir takımın 21 futbolcusu ve bölgesel amatör (BAL) ligde yer alan bir takımın 22 futbolcusu katılmıştır. Katılımcılara sürat, kuvvet, anaerobik güç, esneklik ve aerobik dayanıklılık ile ilgili saha testleri uygulanmıştır. Elde edilen ölçüm sonuçlarının istatistiksel analizi SPSS (Ver.14) programı ile yapılmıştır. Gruplar arası farkları belirlemek için ANOVA testi uygulanmış, yanılma düzeyi 0,05 olarak belirlenmiştir.

Bulgular ANOVA sonuçlarına göre; takımlar arasında yaş, vücut ağırlığı, bacak kuvveti, esneklik ve anaerobik güç değerleri açısından anlamlı bir fark yokken boy uzunluğu, 10 m ve 30 m sprint, dikey sıçrama ve aerobik dayanıklılık açısından anlamlı farklılıklar belirlenmiştir.

Sonuç Elde edilen sonuçlara göre; her üç lig seviyesindeki oyuncuların yaş, vücut ağırlığı, bacak kuvveti, esneklik ve anaerobik güç değerleri benzer seviyelerdedir. Birinci amatörde yer alan oyuncuların boy uzunlukları BAL ve SAL oyuncularından fazladır. Dikey sıçramada BAL ve SAL oyuncuları BA oyuncularından daha yüksek değerlere sahiptir. 10 m sprintte SAL oyuncuları, 30 m sprinte ise BAL ve SAL oyuncuları BA oyuncularından daha iyi değerlere sahiptir. Aerobik dayanıklılık açısından BAL oyuncuları BA oyuncularından daha yüksek değerlere sahiptir.

Seçili Kaynaklar 1. Reilly, T. (1996). Science and Soccer. Ed. E & FN SPON. London: Chapman & Hall

Compariison Of Physical and Motoric Characteristics Of Amateur Soccer Players At Three Different League Levels

Introduction Reilly (1996) reported that number of factors play role such as technical, biomechanical, tactical, mental and physiological fields as well as league levels of players, in setting the performance on the soccer.

Aim The purpose of this study was to determine whether there was a level difference between the leagues by comparing the physical and motoric characteristics of male soccer players playing at three different amateur league levels.

Method Twenty-three footballers of a team from the first amateur league (FAL), 21 footballers from a team of super amateur league (SAL) and 22 footballers from a team in the regional amateur league (RAL) have participated in the study. Field tests related to speed, strength, anaerobic power, flexibility and aerobic endurance were applied to participants. The obtained data was analysed by SPSS (Ver.14) program. ANOVA test was used to determine the differences between the groups, and the α value set as 0,05.

Findings ANOVA results indicated that there were significant differences in terms of height, 10 m and 30 m sprint, vertical jump and aerobic endurance among the teams, while there were no significant differences in age, body weight, leg strength, flexibility and anaerobic power.

Results According to the obtained results age, body weight, leg strength, flexibility and anaerobic power of players in all three league levels were similar. The lengths of the players in the FAL were higher than the RAL and SAL players. RAL and SAL players in the vertical jump had higher values than FAL players. 10 m sprint values of SAL players, and 30 m sprint values of BAL and SAL players were better than FAL players. In terms of aerobic endurance, BAL players had higher values than BA players.

Selected References 1. Reilly, T. (1996). Science and Soccer. Ed. E & FN SPON. London: Chapman & Hall

PB349

Gençlerde 1500 m koşu hız profilinin incelenmesi

[1]Emel Çetin

[1]Akdeniz Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Antalya

Email : *emelcetin@akdeniz.edu.tr*

Giriş: Koşu hızının taktik dinamiği deyiminden, bir mesafenin koşulmasındaki meydana gelen hız değişiklikleri anlaşılır. Devirli hareketlerle uzun bir mesafenin kat edildiği spor türlerinde, yüksek verime erişmek için koşullardan biriside, yarışma mesafesinin yüksek bir ortalama hızla aynı şekilde koşulmasıdır.

Amaç: Çalışma yedi kadın sporcunun 1500 m koşu evrelerindeki hız profilini belirlemek amacıyla yapılmıştır. Metod: Çalışmaya, antrenman yaşı beş yıl(Grup 1:7 kadın, yaş: 16.21±0.64 yıl) ve yeni başlayan(Grup 2: 7 kadın)olmak üzere toplam 14 kadın sporcu katılmıştır. Katılımcılar atletizm pistinde 1500 m mesafeyi kendi en iyi derecelerini yapacak biçimde koşmuşlardır. 90-100 metre 250-260 metreleri arasına yerleştirilen iki kamera ile (100 m, 260 m, 500 m, 660 m, 900 m, 1060 m, 1300 m ve 1460 m) koşu hızları belirlenmiştir.

Sonuç: Grup 1 ve Grup 2 sporcularının 1500 m koşu hızları arasında istatistiksel olarak fark belirlenmiştir($p<.05$). Grup 1 sporcularının maksimal hız değerlerine 500 m sonunda ulaşırken, ortalama hızlarını 1300 m'e kadar korumuşlardır. Grup 2 sporcuları ise sürekli değişen bir hız profili çizerek 900 m sonunda hızları sürekli azalma eğiliminde olmuştur. Tartışma: Grup 1 sporcularının koşu hızı profili, sporcuların koşunun taktik ve dinamiğini kavradıklarını ve daha ekonomik bir koşu sergilediklerini göstermektedir. Anahtar kelimeler: 1500 m, koşu hızı, biomekanik, koşu ekonomisi

Examination Of 1500 M Running Speed Profile in Young People

Introduction: From the tactical dynamics of running speed, it is understood that the speed changes from one point to the other. One of the conditions in long distance runs, running at the same rate as the average speed. Purpose: The study was carried out to determine the speed profile of seven female athletes in the 1500 m running phase.

Methods: A total of 14 female athletes participated in the study (Group 1:7 female, age: 16.21±0.64 years; Group 2: 7 female). Participants ran in athletics track at a distance of 1.500 meters, making their best ratings. Running speeds (100 m, 260 m, 500 m, 660 m, 900 m, 1060 m, 1300 m and 1460 m) were determined with two cameras placed between 90-100 meters and 250-260 meters.

Results: There was statistically significant difference between 1.500 m running speeds of Group 1 and Group 2 athletes ($p <.05$). Group 1 athletes reach their maximal speed values at the end of 500 m and their average speeds up to 1300 m. Group 2 athletes have created a changing speed profile and their speeds have decreased continuously at the end of 900 m.

Discussion: The running speed profile of the Group 1 athletes shows that the athletes understand the tactic and dynamics of the run and exhibit a more economical run. Key words: 1500 m, running speed, biomechanics, running economy

PB350

Futbolcularda Vücut Yağ Yüzdesi Değişkenine Göre Motorik Özelliklerin Karşılaştırılması

***[1]Cem Sinan Aslan*, [2]Ender Eyuboğlu, [3]Uğur Özer**

[1]Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Burdur
[2]Bartın Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Bartın
[3]Cumhuriyet Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Sivas

***Email :** sinancm@hotmail.com, endereyuboglu@hotmail.com,*

Giriş: Anaerobik veya aerobik çalışmayı kapsayan bütün spor branşları için vücuttaki yağlı dokuların fazlalığı ile yağsız beden kitlesinin azlığı performansı olumsuz yönde etkilemektedir (1).

Amaç: Bu çalışmanın amacı; vücut yağ yüzdesi değişkenine göre amatör futbolcuların motorik özelliklerinin karşılaştırılmasıdır.

Metot: Çalışmaya antrenman geçmişi 5 yıl ve üstü olan ve haftada 4 ila 5 gün antrenman yapan 62 amatör erkek futbolcu katılmıştır. Katılımcılar, vücut yağ yüzdeleri ve kuvvet, sürat, anaerobik güç, aerobik dayanıklılık ve esneklik değerleri belirlendikten sonra, vücut yağ yüzdelerinin ortanca değeri bulunarak bu değerin altında ve üstünde yer alma durumlarına göre "Düşük Yağ Oranı" ve "Yüksek Yağ Oranı" adlı iki gruba bölünmüşlerdir. Ölçümlerden elde edilen sonuçların normal dağılım göstermesi neticesinde, gruplar, SPSS (Ver.14) programında yer alan Independent Sample t Test ile karşılaştırılmışlardır. Anlamlılık düzeyi (α) 0,05 olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: Ortalama yaşı 22,40 yıl, boy uzunluğu 176,45 cm ve vücut ağırlığı 70,71 kg olan katılımcıların gruplara göre vücut yağ oranları sırası ile %5,06 ve %11,24 olarak belirlenmiştir. Bu sonuçlar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark vardır (t=-9,447; p=0,000). Grupların motorik özellikleri karşılaştırıldığında; bacak kuvveti, 10 m ve 30 m sprint, anaerobik güç ve aerobik dayanıklılık özellikleri arasında anlamlı fark çıkarken, dikey sıçrama ve esneklik değerleri açısından anlamlı bir fark oluşmamıştır.

Sonuç: Elde edilen verilerin karşılaştırma sonuçlarına göre; vücut yağ yüzdesi daha düşük olan grubun aerobik dayanıklılık, 10 m ve 30 m sprint değerleri yağ yüzdesi yüksek gruba göre daha iyiyken, yüksek yağ yüzdesine sahip grubun bacak kuvveti değerleri daha yüksektir.

Seçili Kaynaklar 1. Özkan A, Köklü Y, Akın M, Ersöz G. (2010) Dağcılarda Vücut Kompozisyonu, Bacak Hacmi ve Bacak Kütlesinin Anaerobik Performansın Belirlenmesindeki Rolü. e-Journal of New World Sciences Academy, 5(1):59-70.

Comparison Of Motoric Characteristics According To Body Fat Percentage Variable in Soccer Players

Introduction: The excess of fatty tissue in the body and also the lack of lean body mass affect performance negatively for all sports branches which have anaerobic or aerobic processes (1).

Aim: The purpose of this study was to compare the motoric characteristics of amateur soccer players according to the variation of body fat percentage.

Method: Sixty-two amateur male soccer players, who have trained for 5 years or more, and have been training 4-5 days a week, have participated in this study. After determining participants' body fat ratios and strength, speed, anaerobic power, aerobic capacity and flexibility values, the median value of body fat ratios was found and according to this situation they are divided into the two groups as "Low Body Fat Percentage" and "High Body Fat Percentage". The groups were compared with the Independent Sample t Test in the SPSS (Ver.14) program as a result of the normal distribution of the results obtained from the measurements. The level of significance (α) was accepted as 0.05.

Findings: Body fat percentage of participants with a mean age of 22,40 years, height 176,45 cm and body weight 70,71 kg, was determined as 5,06% and 11,24%, respectively according to groups. There was a statistically significant difference between these results (t = -9,447; p = 0,000). When the groups' motor characteristics were compared, there were significant differences between leg strength, 10 m and 30 m sprint, anaerobic power and aerobic endurance characteristics, but no significant differences in terms of vertical jump and flexibility values.

Result: According to the comparison results of obtained data, the low body fat percentage group has higher values in aerobic endurance, 10 m, and 30 m sprint than the high body fat percentage group, while the leg strength and anaerobic power values of the higher fat group were greater.

Selected References 1. Özkan A, Köklü Y, Akın M, Ersöz G. (2010) Dağcılarda Vücut Kompozisyonu, Bacak Hacmi ve Bacak Kütlesinin Anaerobik Performansın Belirlenmesindeki Rolü. e-Journal of New World Sciences Academy, 5(1):59-70.

PB354

Basketbolda Farklı Gruplama Yöntemleriyle Oynanan Dar Alan Oyunlarının Egzersiz Şiddetlerinin Karşılaştırılması

[2]Pelin Aksen Cengizhan, [1]Mehmet Gülü, [3]Gamze Erikoğlu Örer, [2]Ali Ahmet Doğan

[1]Ankara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Antrenörlük Eğitimi Bölümü, Ankara
[2]Kırıkkale Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Antrenörlük Eğitimi Bölümü, Kırıkkale
[3]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Spor Bilimleri Bölümü, Ankara

Email : *pelinaksen@hotmail.com , mehmetgulu80@gmail.com, gamzeorer@gmail.com, aadogan61@hotmail.com*

Amaç: Bu çalışmanın amacı basketbolda farklı gruplama yöntemleriyle oynanan dar alan oyunlarının egzersiz şiddetlerini karşılaştırmaktır.

Yöntem: Araştırmaya 24 erkek basketbolcu (Xyaş=14.6±0.51 yıl, Xkilo=70.24±12.57 kg, Xboy=176.3±4.11 cm) gönüllü olarak katılmıştır. Başlangıçta sporcuların vücut ağırlığı, boy uzunluğu, vücut yağ yüzdesi ve vücut kitle indeksleri hesaplanmıştır. Ardından 1.gün 20 m mekik koşusu uygulanarak maksimal oksijen kapasiteleri (maxVO2) tespit edilmiş, maxVO2 sonuçlarına göre sporcular 48 saat arayla 3x3 ve 4x4 dar alan oyunu oynayacak şekilde gruplandırılmıştır. 3.gün 3x3, 5.gün 4x4 yarı saha (14x15 m) 10'ar dakika dar alan oyunu oynatılmıştır. Oyun süresince kalp atım hızları (KAH) Polar saat yardımıyla takip edilmiş, oyun sonrası 2 dakika içerinde sporcuların kulak memesinden alınan arteriyel kandan laktik asit (LA) ölçülmüştür. Maç sonrası Algılanan zorluk derecesi (AZD) Borg Skalası yardımıyla kaydedilmiştir. 3x3 ve 4x4 dar alan oyunlarının grup içi ve gruplar arası dinlenik (rest) ve maksimal (max) KAH, LA ve AZD arasındaki farklılıklar Wilcoxon testi ile karşılaştırılmıştır.

Bulgular: Analiz sonuçlarına göre 3x3 dar alan oyunlarında KAHrest 84.10±7.77 atım/dk, KAHmax 184.40±12.89 atım/dk, LArest 1.45±0.46 mmol/L, LAmax 4.55±2.20 mmol/L, AZD 11.60±2.17; 4x4 dar alan oyunlarında KAHrest 81.00±11.46 atım/dk, KAHmax 188.10±10.35 atım/dk, LArest 2.25±0.66 mmol/L, LAmax 4.39±1.68 mmol/L, AZD 11.10±1.60 olarak bulunmuştur. 3x3 ve 4x4 dar alan oyunlarında KAH, LA ve AZD arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunamamıştır ($p>0.05$).

Sonuç: Sonuç olarak, basketbolda yarı sahada oynanan 3x3 ve 4x4 oynanan dar alan oyunlarına verilen fizyolojik cevaplar benzerlik göstermektedir. Bu tarz dar alan oyunları egzersiz şiddeti bakımından farklı adaptasyonlar yaratmasa da teknik anlamda adaptasyonlar sağlayacağı düşünülmektedir. Planlanacak araştırmalar için farklı oyun süreleri, topla buluşma sayıları azaltılarak ya da benzer teknik beceriye sahip kişilerden oluşan gruplandırmalar yapılarak fizyolojik cevaplar tekrar değerlendirilebilir.

Anahtar Sözcükler: Dar alan oyunları, kalp atım hızı, laktik asit, maxVO2, basketbol, Algılanan Zorluk Derecesi

Comparison Of The Exercise Intensities Of Small Sided Games Played With Different Groupıng Methods in Basketball

Objective: The purpose of this study is to compare the exercise intensities of small sided games played with different grouping methods in basketball.

Methods: 24 male basketball players (Xage=14.6±0.51 years, Xweight=70.24±12.57 kg, Xheight=176.3±4.11 cm) volunteered to participate in the study. In the beginning, the body weight, body height, body fat percentage and body mass index of the players were measured. Then their maximal oxygen capacities (maxVO2) were determined after the 1st day 20 m shuttle run and the players were grouped according to their maxVO2 results with an interval of 48 hours to play 3x3 and 4x4 small sided games. On the 3rd day 3x3, on the 5th day 4x4 half court (14x15 m) small sided games each for 10 minutes were played. During the game, the players' heart rates (HR) were followed with a Polar watch and within 2 minutes after the game the players' lactic acid (LA) level was measured with the arterial blood taken from their earlobes. After the game, the rate of perceived exertion (RPE) was recorded with the Borg Scale. The differences between the rest and maximal HR, LA and RPE within group and between group 3x3 and 4x4 small sided games were compared with the Wilcoxon test.

Results: According to the results of the analysis, in the 3x3 small sided games, HRrest was 84.10±7.77 beat/min, HRmax was 184.40±12.89 beat/min, LArest was 1.45±0.46 mmol/L, LAmax was 4.55±2.20 mmol/L and RPE was 11.60±2.17; in the 4x4 small sided games, HRrest was 81.00±11.46 beat/min, HR max was 188.10±10.35 beat/min, LArest was 2.25±0.66 mmol/L, LAmax was 4.39±1.68 mmol/L and RPE was 11.10±1.60. A statistically significant difference was not found between HT, LA and RPE in the 3x3 and 4x4 small sided games ($p>0.05$).

Conclusions: As a result, the physiological reactions given to the 3x3 and 4x4 small sided games in basketball display similarities. Although these kinds of small sided games do not create different adaptations in terms of exercise intensity, it is considered that they will provide adaptations technically. For the future studies planned, different game times can be considered, the players' number of meeting with the ball can be decreased or groupings can be done with players who have similar technical skills and the physiological results can be evaluated again.

Keywords: Small sided games, heart rate, lactic acid, maxVO2, basketball, Rate of Perceived Exertion

PB365

Profesyonel Erkek Futbolcularda Yo-Yo Aralıklı Toparlanma Test Seviye 2 ve Hızlanma, Maksimum Hız ve Yön Değişim Yeteneği İle İlişkisi

[1]Bahar Ateş, [2]Süleyman Anıl Yücesoy

[1]Uşak Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Uşak
[2]Uşak Üniversitesi Elektirik Otomasyon Tbmyo

Email : *atesbhr@gmail.com, anil.yucesoy@usak.edu.tr*

Giriş: Futbol, 90 dakikanın üzerinde birçok farklı becerinin, örneğin, koşu, sprint ve sıçrama gibi, tekrarlanmasını gerektiren bir spordur. Bu becerilerin yüksek şiddette başarılı bir şekilde gerçekleştirilmesi futbol için önemli bir yetenektir. Bu nedenle, futbolcuların fiziksel performansını değerlendirmek için farklı testler kullanılmaktadır. Bazı çalışmalar, Yo-Yo Aralıklı Toparlanma Test Seviye 2 (YYIRT2)'nin anaerobik kapasiteyi ve futbola özgü yüksek şiddetli koşu performansının değerlendirilmesinde en geçerli test olduğunu belirtmişlerdir. Bu nedenle YYIRT2 gibi standartlaştırılmış test sonuçlarının diğer performans testleri ile ilişkisinin tespit edilmesi antrenman programlarının hazırlanmasında antrenörlere yardımcı olabileceği düşünülmektedir.

Amaç: Bu çalışmanın amacı; YYIRT2 performansı ile futbola özgü diğer saha testleri arasındaki ilişkilerin incelenmesidir.

Metot: Çalışmaya 3. Lig profesyonel bir futbol takımında oynayan, yaş ortalaması 24.3±0.68 yıl, boy ortalaması 1.79±0.01 cm, ağırlık ortalaması 74.8±1.67 kg ve vücut kitle indeksi (BKİ) ortalaması 23.4±0.33 kg/m2 olan 15 sporcu gönüllü olarak katıldı. Isınma protokolünün ardından, sporcular YYIRT, hız (10- ve 30 m sprint) ve yön değişim hızı (Pro Agility Çeviklik Testi) testlerini uyguladı. YYIRT2 mesafesi ile 0-10 m, 0-30 m sprint zamanları ve çeviklik zamanları arasındaki ilişkiyi değerlendirmek için Spearman korelasyon analizi, % 95 güven aralığında, kullanıldı.

Bulgular: Oyuncuların YYIRT2 mesafesi ile 10 m (r = -0.26, p= 0.35), 30-m (r = 0.11, p= 0.71) hız testleri ve Pro Çeviklik test zamanı (r = 0.096, p = 0.73) arasında anlamlı bir korelasyona rastlanılmadı.

Sonuç ve Tartışma: Sonuç olarak, futbolcularda YYIRT2 testi, antrenörler tarafından yüksek şiddette koşu becerisinin bir değerlendirilmesi olarak kullanılabilir ancak YYIRT2 ile hız yeteneği arasında herhangi bir ilişki tespit edilemedi.

Anahtar Kelimeler: Yüksek şiddetli koşular, alan testleri, futbol, performans

Yo-Yo Intermittent Recovery Test Level 2 and Its Relationship To Ability Of Velocity, Maximal Speed and Change Of Directıon in Professional Male Soccer Players

Introduction: Soccer is a complex sport requiring the repetition of many activities (e.g., jogging, sprinting and jumping) over 90 min. For this reason, in order to assess the physical performance of soccer players, several different field tests are used. Especially, to complete high-intensity running ability is essential for soccer. Several studies have stated that Yo-Yo Intermittent Recovery Test Level 2 (YYIRT2) is the most valid assessment test for evaluating anaerobic capacity and high-intensity running specific to soccer. Therefore, using standardized test results such as YYIRT2 and know its relationships to other field test may be helpful to coaches to create training programs.

Objective: The purpose of this study was to determine the relationship between YYIRT2 performance and other soccer field tests.

Method: During the competitive season, fifteen football players, mean age: 24.3±0.68 years, mean height: 1.79±0.01 cm, mean weight: 74.8±1.67 kg and mean body mass index 23.4±0.33 kg/m2 in a 3rd Division Professional Soccer Team were voluntarily participated in this study. At the completion of the warm-up protocol, players completed YYIRT2, speed (10-, and 30-m sprints) and change of direction speed (Pro Agility Test). Spearman correlation analysis with 95% confidence intervals were assessed to determine the relationships between YYIRT2 distance and 0-10 m, and 0-30 m sprint times; and pro-agility times.

Results: Players' YYIRT2 distance did not significantly correlate with the 10-m (r = -0.26, p= 0.35), 30-m (r = 0.11, p= 0.71) speed tests, and Pro Agility test time (r = 0.096, p= 0.73).

Conclusion and Discussion: Consequently, YYIRT2 test may be considered as a track progress of high intensity running capabilities by coaches but there is no relationship between YYIRT2 and speed ability in soccer.

Keywords: High-intensity running, field tests, football, performance

PB370

Hazırlık Periyodunda Futbol Takımı Kadrosunun Oluşturulmasında Performans Analizlerinin Rolü

[1]Abdullah Arısoy, [2]Fatih Kılınç

[1]Süleyman Demirel Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Isparta
[2]Süleyman Demirel Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Isparta

Email : *abdullaharisoy@hotmail.com, fatihkilinc@sdu.edu.tr*

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı, hazırlık periyodu sonunda futbol takım kadrosunun oluşumunda sporcuların bazı temel biyomotorik, fizyolojik ve teknik özelliklerinin rolü.

Yöntem: Araştırmaya 3. Lig takımlarından Orhangazispor ve Tekirovaspor, BAL liginden ise Isparta İl Özelidarespor futbol takımlarında hazırlık periyodu antrenmanlarına katılan 68 futbolcu katıldı. Araştırmaya katılan futbolcuların ortalama yaşları 21.8±3.3 yıl, boyları 178.1±5.3 cm., vücut ağırlıkları 74.1±5.3 kg ve spor yaşları da 5.1±3.6 yıldı. Araştırmada biyomotorik testler (kuvvet, sürat, esneklik), deri altı yağ ve çevre ölçümleri ve futbola özgü teknik test uygulandı. İstatistiki işlemler olarak tanımlayıcı ve gruplar arası independ t-test uygulandı.

Bulgular: Hazırlık periyodu sonunda kadroda olan ve olmayan futbolcuların değerlerinin karşılaştırmasında spor yaşları, 1500m dayanıklılık koşusu ve teknik testte sağ ayak pas değerleri arasında önemli fark bulundu ($p<0.05$) diğer değerler arasında anlamlı fark bulunamadı ($p>0.05$).

Sonuç: Elde edilen verilere dayalı olarak çalışmamızın sonucunda kadroda olan ve olmayan futbolcuların ileride kullanılabilecek referans değerleri belirlendi. Performans skoru açısından fiziksel, fizyolojik, biyomotorik, psiko-mental ve teknik tüm verilerin kombine değerlendirmesi ile hem yetenek seçimi boyutunda hem de gelişimlerini takip etmek açısından, araştırmamıza benzer diğer çalışmalara da yararlı olacağı kanaatindeyiz.

Kaynaklar: 1) Kılınç, F. Koç H. Erol Ae. Pulur A. Gelen E. Kısa Kamp Döneminde Uygulanan Yoğun Antrenmanların Yıldız Erkek Basketbolcuların Biyomotorik Ve Teknik Performansları Üzerine Etkileri. Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi, 2011. 8:1 2) Kılınç, F. (2008). "An Intensive Combined Training Program Modulates Physical, Physiological, Biomotoric And Technical Parameters İn Basketball Player Women. Journal Of Strength And Conditioning Research, 22: (6). 3) Günay, M (1999). Egzersiz Fizyolojisi, Bağırgan Yayımevi, 2. Bası, Ankara 4) Hoff, J. (2005), 'Training And Testing Physical Capacities For Elite Soccer Players', Journal Of Sports Sciences, 23 (6), 573

The Role Of Performance Analysis in Forming Soccer Team Cadres During Preparation Period

Goal: The aim of this study is to examine the role of some basic biomotor, physiological and technical characteristics of athletes in the formation of the soccer team cadre at the end of the preparation period.

Method: Orhangazispor, Tekirovaspor and Isparta İl Özelidarespor soccer teams participated in the 3 rd league teams of the survey and 68 players participated in their training. The average age of football players participating in the study was 21.8 ± 3.3 years, 178.1 ± 5.3 cm in length, 74.1 ± 5.3 kg in body weight and 5.1 ± 3.6 years in sports. Biomatric tests (strength, speed, flexibility), subcutaneous fat and environment measurements and football-specific technical tests were applied in the study. Statistical procedures were used as descriptive and independ t-test between groups. At the end of the preparation period, there was no significant difference between the values of the players who were in the team and those who were in the team ($p <0.05$), there was no significant difference between the sports age, 1500m endurance run and technical test ($p <0.05$).

Results: At the end of the preparation period, there was no significant difference between the values of the players who were in the team and those who were in the team ($p <0.05$), there was no significant difference between the sports age, 1500m endurance run and technical test ($p <0.05$).

End: Based on the obtained data, the reference values of future and future footballers were determined. In terms of performance score, we believe that it will be beneficial for both the evaluation of physical, physiological, biomotoric, psycho-mental and technical data, as well as for the selection of talent as well as for pursuing their development.

Resources: 1) Kılınç, F. Koç H. Erol Ae. Pulur A. Gelen E. Kısa Kamp Döneminde Uygulanan Yoğun Antrenmanların Yıldız Erkek Basketbolcuların Biyomotorik Ve Teknik Performansları Üzerine Etkileri. Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi, 2011. 8:1 2) Kılınç, F. (2008). "An Intensive Combined Training Program Modulates Physical, Physiological, Biomotoric And Technical Parameters İn Basketball Player Women. Journal Of Strength And Conditioning Research, 22: (6). 3) Günay, M (1999). Egzersiz Fizyolojisi, Bağırgan Yayımevi, 2. Bası, Ankara 4) Hoff, J. (2005), 'Training And Testing Physical Capacities For Elite Soccer Players', Journal Of Sports Sciences, 23 (6), 573

PB418

Futsal Dünya Şampiyonası: Müsabakayı Kazanma, Kaybetme ve Berabere Bitirme Değişkenlerinin Atılan Goller ve Hücum Varyasyonlarında Yarattığı Farklılıklar

***[1]Melih Balyan*, [1]Faik Vural**

[1]Ege Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, İzmir

Email : *melihbalyan@hotmail.com, faik.vural@ege.edu.tr*

Giriş: Futbol ile karşılaştırıldığında yeni bir spor branşı olarak tanımlanabilecek futsal; yapılan çalışmalar bakımından da futbola oranla eksikliklere sahiptir. Yapılan çalışmalar genellikle futsal oyuncularının müsabakadaki hareket karakteristikleri ve müsabakaların fizyolojik etkileri üzerine yoğunlaşmıştır. Buna karşılık müsabaka analizi ile ilgili olarak çok kısıtlı sayıda çalışmanın olduğu görülmektedir. Bu nedenle çalışmada birincil amaç olarak Futsal Dünya Kupasında oynanan tüm maçlarda gol ile sonuçlanan hücum varyasyonları ve atılan goller incelendi. İkincil amaç olarak da bu parametreler, takımların oyun içerisinde galip-berabere-mağlup olma durumlarına göre incelendi.

Yöntem: Çalışmada 2016 FIFA Futsal Dünya Şampiyonasında mücadele eden takımlara ait toplam 104 maç incelendi. Müsabakaların analizleri hand notation yöntemi ile gerçekleştirildi. Hücum varyasyonları (Diyagonal, paralel, merkeze ve geçiş oyun formları, set oyunları vb.) ile atılan goller (atılan şut, gol olan şut, gollerin atıldığı bölge, golün atılma şekli, topa ayağın vuruş bölgesi, blok şut vb.) arasındaki farklılıklar 3 farklı değişkene (kazanma-kaybetme-beraberlik) göre; SPSS programı sürüm 20 kullanılarak One-way Anova ve Kruskal-Wallis testleri ile belirlendi.

Bulgular: Bulgular takımların müsabakayı kazanma-kaybetme-beraberlik durumlarında; kazanan takımların kaybedenlere göre anlamlı düzeyde daha fazla şut attığını (10.80, 95%CI (3,73'ten 17,87'ye kadar) ve atılan bu şutların kaleye isabet sayılarının da daha fazla olduğunu gösterdi (5.82, 95%CI (2,43'ten 9,21'e kadar). Fakat şutların atıldığı bölgeler ve kalede sonlanma noktaları arasında istatistiki bir farklılığa rastlanmadı. Pozisyona özgü oyunlarda ise oyun içerisinde kazanan, kaybeden ve berabere olma durumlarına göre takımlar arasında istatistiki yönden farklılıklar belirlendi (merkez= $\chi2(2) = 10.500$, $p = .005$, diyagonal= $\chi2(2) = 17.142$, $p = .000$, paralel= $\chi2(2) = 10.931$, $p = .004$, geçiş= $\chi2(2) = 28,587$ $p = .000$). Gol ile sonuçlanan set oyunları ile takımların müsabaka sonuç değişkenleri arasında istatistiki yönden anlamlılık belirlenmedi.

Sonuç: Üst düzey bir futsal şampiyonasında hücum varyasyonlarına yönelik elde edilen sonuçlar müsabakayı kazanmada; statik başlangıç pozisyonuna sahip set oyunlarından ziyade dinamik tarzdaki pozisyonel oyunların çok daha etkili olabileceğini göstermektedir. Ayrıca oyunu kazanmada şut pozisyonları üretme ve bunlardaki isabet düzeyleri de başarıyı etkileyen önemli bir faktör görünümündedir. Bu sonuçlara göre yapılacak antrenmanların; pozisyonel oyunların gelişimine yönelik olması ve bunların da şut ile sonuçlandırılan çalışmalar tarzında planlanması önerilebilir. Kaynakça: 1. Barbero-Alvarez, J. C., Soto, V. M., Barbero-Alvarez, V., & Granda-Vera, J. (2008). Match analysis and heart rate of futsal players during competition. Journal of sports sciences, 26(1), 63-73. 2. Dogramaci, S. N., Watsford, M. L., & Murphy, A. J. (2011). Time-motion analysis of international and national level futsal. The Journal of Strength & Conditioning Research, 25(3), 646-651. 3. Lapresa, D., Álvarez, L., Arana, J., Garzón, B., & Caballero, V. (2013). Observational analysis of the offensive sequences that ended in a shot by the winning team of the 2010 UEFA Futsal Championship. Journal of Sports Sciences, 31(15), 1731-1739.

Futsal World Cup: Winning, Losing and Drawing Variables During The Game Create Differences in Scored Goals and Offensive Variations

Introduction: Futsal can be defined as a new sport compared to soccer. In this respect, futsal has inadequate literature compared to soccer. Therewithal, studies has focus on physical and physiological aspects of futsal players' in terms of game outcome (1,2) whereas only few data have been provided for the technical analysis of the games (3). Therefore, the primary aim of the study was to analyse the offensive variations that end up with goals in the Futsal World Cup matches. As a secondary aim, these parameters were analyzed according to the results of the game during matches.

Methods: All the men's futsal matches (104 matches) of the 2016 Futsal World Cup were analysed. A notational analysis has been executed according to the offensive variations (diagonal, parallel, centre and transition playing formations and set pieces etc.) and

scored goals (scored goal, shot on goal, goal area, shooting style, foot contact area during shooting, blocking shot etc.). And the differences between these parameters were analysed according to 3 variables (winning, losing and drawing during the game). One-way Anova and Kruskal-Wallis tests were used to reveal the differences. All statistical analyses were conducted using the statistical package SPSS (version 20.00, Institute Inc., Cary, NC, USA), and the criterion for significance was set at a 0.05 alpha level. Results: Descriptive results from game-related statistics for winning, losing and drawing teams are indicated that the winning teams exhibiting significantly more shots (10.80, 95%CI (3,73 to 17,87) and shot on target levels (5.82, 95%CI (2,43 to 9,21) compared with the losing teams. But there were no differences in shooting areas and shooting endpoints at the goal. Position specific games are analysed as a winning, losing and drawing teams during the game, there were differences between the teams (center= $\chi 2(2) = 10.500$, $p = .005$, diagonal= $\chi 2(2) = 17.142$, $p = .000$, parallel= $\chi 2(2) = 10.931$, $p = .004$, transition= $\chi 2(2) = 28,587$ $p = .000$). There were no differences between teams in the set pieces that resulting from goal.

Conclusion: The analysis of the winning teams' offensive variations in a high-level futsal champion are shown that positional games which are done dynamic style can effect of the results more than set plays which were started with static starts. Also, creating a higher rate of shooting positions and shots on target can be an important factor for winning the games. According to these results it can be suggested that development of the positional plays and the plays which are ending with the shooting positions in the futsal training programs.

References: 1. Barbero-Alvarez, J. C., Soto, V. M., Barbero-Alvarez, V., & Granda-Vera, J. (2008). Match analysis and heart rate of futsal players during competition. Journal of sports sciences, 26(1), 63-73. 2. Dogramaci, S. N., Watsford, M. L., & Murphy, A. J. (2011). Time-motion analysis of international and national level futsal. The Journal of Strength & Conditioning Research, 25(3), 646-651. 3. Lapresa, D., Álvarez, L., Arana, J., Garzón, B., & Caballero, V. (2013). Observational analysis of the offensive sequences

PB449

Küçük ve Yıldız Erkek Voleybolcularda Fiziksel ve Motor Performans Özelliklerinin Pozisyonlara Göre Değerlendirilmesi

[1]Arda Çaylı, [2]Murat Şentuna

[1]Haliç Üniversitesi, İstanbul
[2]Adnan Menderes Üniversitesi, Aydın

Email : *ardacayli@gmail.com , tarumnil@gmail.com*

Bu çalışmada küçük ve yıldız erkek voleybolcuların (yaş ort. 14±0.6) fiziksel ve motor performans özellikleri pozisyonlara göre değerlendirilmiştir. Çalışmanın örneklem grubunu 30 erkek voleybol oyuncusu oluşturmaktadır (boy=185.85 kilo=67.90). Araştırmada tek kol yüksekliği cm olarak, smaç yüksekliği vertimax ölçüm cihazı ile cm olarak, denge ölçümü flamingo denge testi uygulanarak (sn), 20 metre koşu testi sn olarak ölçülmüştür. Squat ve free jump testleri opto-jump cihazı kullanılarak cm olarak ölçülmüştür. Araştırmanın istatistikleri için SPSS 21 programı kullanılmış ve pozisyonlara göre karşılaştırmalar yapılmıştır ($p \leq 0.05$). Sonuç olarak sporcuların oyun pozisyonlarına göre motor özelliklerinin farklı olduğu görülmüştür. Sporcu seçiminde bu özellikler ile oyun pozisyonlarının ilişki olduğu görülmüştür. Bu nedenle sporcuların oyundaki pozisyonlarını belirlerken bu özelliklere göre değerlendirme yapılmasının gerekli olduğu söylenebilir.

Evaluation Of Physical and Motor Performance Characteristics Of U19 And U17 Male Volleybol Players By Position

In this study, physical and motor performance characteristics of small and male male volleyball players (mean age 14 ± 0.6) were evaluated according to positions. The sample group of the study is composed of 30 male volleyball players (height = 185.85 kilo = 67.90). In the study, the height of one arm was measured in cm, the height in cm was measured with vertimax measuring device, and the balance was measured by applying the flamingo balance test (sec) and 20 m running test sec. Squat and free jump tests were measured in cm using an opto-jump device. For the statistics of the study, SPSS 21 program was used and compared according to positions ($p \leq 0.05$). As a result, the athletes have different motor characteristics according to the game positions. It has been seen that in the selection of the athlete the relationship between these features and game positions is. Therefore, when determining the position of the athletes in the game, it can be said that it is necessary to evaluate according to these characteristics.

PB456

Kayak Milli Takımlarında Yer Alan Alp Disiplini ve Kuzey Disiplini Kayakçılarının Denge ve Reaksiyon Zamanı Özelliklerinin İncelenmesi

[1]Ruçhan İri, [1]Tunç İlçin, [2]Muhammed Mustafa İlçin

[1]Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi
[2]Niğde Ghsim

Email : *ruchaniri@ohu.edu.tr, tunc.ilcin@gmail.com, ilcinmmustafa@gmail.com*

Bu çalışmada, milli takımlarda yer alan alp disiplini ve kuzey disiplini kayakçılarının denge ve reaksiyon zamanı özelliklerini incelenmiştir. Çalışmaya, sağlık sorunu bulunmayan ve milli takımlarda yer almış faal sporculuğu devam eden, 17 – 24 yaşları arasındaki 15 alp disiplini, 15 de kuzey disiplini sporcusu olmak üzere toplam 30 erkek sporcu katılmıştır. Çalışmaya katılan kayakçılar ön koşul şartı ile seçilmiştir (milli takımlarda yer alma ve faal sporculuğu devam ediyor olma). Çalışmaya katılan sporcuların denge ve reaksiyon zamanı ölçümleri alınmıştır. Denge özelliği ölçümünde Flamingo Denge Testi, reaksiyon zamanı ölçümünde ise Nelson Ayak Reaksiyon Testi kullanılmıştır. Ölçümler öncesinde çalışmaya katılan sporculara yapılacak olan testin özellikle anlatılmış ve daha sonra ölçümler alınmıştır. Flamingo denge testinde sporcuların flamingo denge tahtası üzerinde 60 sn içinde yaptıkları hata sayısı ele alınmıştır. Nelson ayak reaksiyon testinde ise, sporculardan 20 adet ölçüm alınmış, daha sonra en iyi 5 ve en kötü 5 ölçüm sonucu çıkartılıp, geriye kalan 10 değerin ortalaması sporcunun ölçüm sonucu olarak değerlendirilmiştir. Elde edilen veriler SPSS 21 programında değerlendirilmiştir. İstatistiksel değerlendirmeler yapılırken bazı tanımlayıcı istatistikler ve gruplar arası anlamlılık düzeyini ölçmek için de Indepented Simple t Testi kullanılmıştır. Anlamlılık farkı değerlendirilmelerinde $p< 0,05$ değeri kabul edilmiştir. Yapılan istatistiksel değerlendirmeler sonucunda, gruplar arasında kilo, denge özelliği ve reaksiyon zamanı özelliği arasında anlamlı fark tespit edilmiştir. Denge özelliğini arasındaki anlamlı farkın kuzey disiplini kayakçılarının lehine olduğu görülürken, reaksiyon zamanı özelliğinin ise alp disiplini kayakçılarının lehine olduğu görülmüştür. Ayrıca alp disiplini kayakçılarının kuzey disiplini kayakçılarına göre daha kilolu olduğu tespit edilmiştir. Sonuç olarak, branşlara özgü yapılan antrenmanın içeriği, özelliği ve antrenmanlarda kullanılan malzemelerin sporcuların denge ve reaksiyon zamanı özelliklerini etkilediği söylenebilir.

Anahtar kelimeler: Alp disiplini, kuzey disiplini, denge özelliği, reaksiyon zamanı özelliği.

Investigation Of The Balance and Reaction Time Characteristics Of Alp Disciplinary and Northern Disciplinary Livestock in Lake Nationals

In this study, the equilibrium and reaction time properties of the alpine and northern discipline skiers in the national teams were examined. A total of 30 male athletes participated in the study, 15 alp disciplines between the ages of 17 and 24, and 15 athletes from the northern discipline who had no health problems and were active in the national teams. The skiers participating in the study were selected on condition of pre-requisites (taking part in national teams and continuing active sports). Equilibrium and reaction time measurements of the athletes participating in the study were taken. The Flamingo Balance Test was used to measure balance characteristics and the Nelson Foot Reaction Test was used to measure reaction time. Before the measurements, the test to be done to the athletes participating in the study was specifically mentioned and then the measurements were taken. In the flamingo balance test, the number of errors that the athletes made within 60 seconds on the flamingo balance board was handled. In the Nelson foot reaction test, 20 measurements were taken from the athletes, then the best 5 and the worst 5 measurements were taken and the average of the remaining 10 values was used as the measurement result of the athlete.

The obtained data were evaluated in the SPSS 21 program. When statistical evaluations were made, some descriptive statistics and Indepented Simple t Test were used to measure significance level between groups. A p value of <0.05 was considered in assessing the significance difference.

As a result of the statistical evaluations made, there was a significant difference between the groups in terms of weight, balance and reaction time characteristics. It was seen that the meaningful difference between the equilibrium feature was favored by the northern discipline skiers, while the reaction time feature was favored by the alpine discipline skiers. It has also been found that alpine discipline skiers are heavier than northern discipline skiers.

As a result, it can be said that the contents, characteristics and training materials used in the branches affect the balance and reaction time properties of the athletes.

Keywords: Alpine discipline, northern discipline, equilibrium characteristic, reaction time characteristic.

PB472

Bisiklet Sporunda Akut Vibrasyon Uygulamasının Bazı Fizyolojik Parametrelerle Etkisinin İncelenmesi

[1]Saadet Rana Varol, [1]Tolga Akşit, [1]Mehmet Zeki Özkol, [1]Görkem Aybars Balcı, [1]Hakan As

[1]Ege Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, İzmir

Email : *rana.varol@ege.edu.tr, tolga.aksit@ege.edu.tr, zeki.ozkol@ege.edu.tr, gorkem.aybars.balci@ege.edu.tr, hakanas@windowslive.com*

Giriş ve amaç: Vibrasyon uygulamaları bilindiği üzere kasta tonik refleks yaratmaktadır. Bu uygulamaların ilerleyen sürelerinde kasta istem dışı kasılmalar başlar ve bu kasılmalar kademeli bir şekilde artarak titreşim sonlanana kadar devam eder. Spor bilimlerinde vibrasyon uygulamaları temel biyomotor (sürat-güç-dayanıklılık) ve yardımcı biyomotor yeteneklerin (denge-esneklik, vb.) geliştirilmesi için uzun yıllardır tercih edilmektedir. Bu bilgiler ışığında, egzersiz öncesinde uygulanılacak vibrasyon seansları aracılığıyla bisiklet sporunun en önemli bileşenlerinden biri olarak kabul edilen güç yetisinin artabileceği düşünülmektedir. Bu yüzden yapılan çalışmanın amacı, akut vibrasyon uygulamalarının bisikletçilerin pedal güç çıktılarına etkilerinin sınanmasıdır.

Yöntem: Bu çalışma farklı bisiklet disiplinlerinden, iyi düzey antrene 10 sporcusuyla gerçekleştirildi (Yaş:20,7±4,52 yıl; vücut kütlesi:68,1±6,94 kg; boy:179,4±7,89 cm; maksimal V ̇O2: 64,9±6.95 ml/dk/kg; V ̇O2maks düzeyindeki güç çıktısı: 352±27,4 watt). Katılımcıların aerobik güç (ml/dk/kg) ve bu düzeye ait güç çıktılarının (watt) tespiti için bisiklet ergometresiyle, egzersiz yükünün kademeli olarak artığı bitkinlikle sonlanan aerobik güç testi yapıldı. Bu aşamadan sonra güç çıktı düzeylerini hassas bir şekilde (garmin vectorle) ölçülebilen yol bisikleti kullanılarak, 15 saniye süren baştan sona maksimal yüklenmeli 2 farklı egzersiz seansı birer gün arayla uygulandı. Buna ek olarak, katılımcıların katılacağı egzersiz seansları çapraz tasarım yöntemi kullanılarak belirlendi. Katılımcılara vibrasyon uygulaması içeren seansta, 5 dakikalık ısınma bölümünün ardından 30 saniye boyunca maruz kalacakları en yüksek (4 AA) titreşim frekansını içeren özel bölüm uygulandı ve 1 dakika sonrasında 15 saniyelik maksimal yüklenmeli egzersiz periyodu gerçekleştirildi. Diğer uygulama seansındaysa, katılımcılara bu protokol özel vibrasyon bölümü olmadan uygulandı. Ortalama değerler arası farklar SPSS programında tekrarlanan ölçümler testi ve post-hoc olarak LSD kullanılarak analiz edildi.

Bulgular: Vibrasyonlu ve vibrasyonsuz uygulamalarda elde edilen değerler sırasıyla; zirve güç (14,3±2,79'e 14,3±2,68 W/kg), ortalama güç (10,9±1,71'e 11±1,95 W/kg), zirve güce ulaşma süresi (3,6±1,35'e 3,3±1,89 sn.), V ̇O2maks düzeyindeki % güç çıktısı (% 210,4±33,3'e % 212,2±35,7) olarak saptandı (p>0,05). Sağ ve sol ayak güç üretim yüzde değeri vibrasyonlu uygulama için sırasıyla % 46,2'ya % 53,8; vibrasyonsuz uygulamadaysa % 46,6'ya % 53,4 olarak saptandı. Uygulamaların sağ ve sol bacak güç üretim seviyeleri arasındaki farklar anlamlı değildi.

Sonuç: Çalışma bulgularına göre, akut vibrasyon uygulamasının sprint performansına etkisi olmadığı saptandı. Bu sonucun nedeni katılımcıların ağırlıklı olarak antrenmanları sırasında doğal yollarla titreşime maruz kalan dağ bisikleti sporcularından oluşması veya tercih edilen akut vibrasyon protokolünün yetersizliği olabileceği yönündedir. Gelecekte yapılacak kronik vibrasyon çalışmaları bisiklet sporcularının güç yetilerini geliştirebileceklerini gösterebilir.

Bu çalışma Ege Üniversitesi Bilimsel araştırma projeleri koordinasyon birimi (proje no:14/BESYO/008) tarafından desteklenmiştir.

Anahtar kelimeler: bisiklet sporu, ortalama güç, titreşim, zirve güç

Investigation Of The Effect Of Acute Vibration On Some Physiological Parameters in Cycling

Introduction and aim: Vibration application create a tonic reflex in muscles. Later stages of vibration applications, involuntary contractions begin and progressively increase and then vibration continues at a constant level until the application terminated. Vibration applications have been preferred in sport sciences to develop basic biomotor (speed-strength-endurance) and auxiliary biomotor skills (balance- flexibility,etc.) for many years. It is believed that power ability which is one of the most important components of cycling sports, can be increased by vibration applications. The purpose of this study is to examine the effects of

acute vibration applications on cyclists' power output.

Method: 10 male well-trained cyclists were participated in the study (20.7±4.52 years; 68.1±6.94 kg weighted; 179.4±7.89 cm heighted; V ̇O2max: 64.9±6.95 mL·dk-1·kg-1; power at V ̇O2max: 352±27.4 watt). Aerobic power levels (mL·dk-1·kg-1) and those of power outputs (watt) were measure by graded exercise test which terminated with volitional exhaustion by using cycle ergometer. Then 2 different all-out test sessions were applied on different days for 15 seconds by using road bike, where the power output can be precisely measured (via garmin vector). In addition, exercise sessions were determined using the cross design method. After a 5-min warm-up period, an acute vibration application was applied for 30 seconds with the highest frequency of vibration (4 AA) and after 1 minute, 15 seconds all-out exercise was performed following in the vibration application session. Other exercise protocol was applied without vibration application. Then, SPSS 20.0 was used for repeated measures and LSD as post-hoc based on means.

Results: Peak power (14.3±2.79 to 14.3±2.68 W/kg), average power (10.9±1.71 to 11±1.95 W/kg), time to peak power (3.6±1.35 to 3.3±1.89 sec.) and % power @V ̇O2max (210.4±33.3 % to 212.2±35.7 %) differences were not significant in vibration and non-vibration applications (p> 0.05), respectively. The percentage of left and right leg power balance was 46.2 % to 53.8 % for vibration application, it was determined as 46.6 % to 53.4 % when applied non-vibration, respectively. The differences between right and left leg power balance levels of the applications were not significant (p> 0.05).

Conclusion: According to the results, it was determined that acute vibration effects had no effect on a sprint performance. This result may occur due to the fact that the participants mainly consist of mountain bike athletes who are exposed to natural vibrations during their training or the insufficiency of chosen acute vibration protocol. Future chronic vibration studies may show that cyclist can improve their power abilities.

This study was supported by the University Coordination Unit for Scientific Research Projects (project no: 14/BESYO/008).

Keywords: cycling, mean power, peak power, vibration

PB479

Yedili Ragbi (Sevens Rugby) Oyuncularının Fiziksel Ve Motorik Özelliklerinin Analizi

[1]Ender Eyuboğlu, [2]Cem Sinan Aslan

[1]Bartın Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Bartın
[2]Mehmet Akif Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Burdur

Email : *endereyuboglu@hotmail.com, sinancm@hotmail.com*

Giriş Ragbi amatör ve profesyonel düzeydeki oyuncular tarafından yapılan uluslar arası bir spordur. Bu oyunda oyuncuların yürüme ve jog gibi hafif aktivitelerle bölünen sprint, tackle gibi yoğun ve kısa performanslar göstermesi gerekir. Sonuç olarak ragbi oyuncuları kuvvet, hız, çeviklik ve aerobik dayanıklılık gibi birçok fiziksel uygunluk parametresine sahip olmalıdır (1).

Amaç Bu çalışmanın amacı; ragbi oyuncusu olan gençlerin fiziksel ve motorik profillerini belirleyerek, bu parametrelerin birbirleriyle olan ilişkilerini ortaya koymaktır. Metot Çalışmaya antrenman geçmişi 2 yıl ve üstü olan ve haftada 4 ila 5 gün antrenman yapan üniversite öğrencisi 13 amatör erkek ragbi oyuncusu gönüllü olarak katılmıştır. Katılımcıların, boy uzunlukları, vücut ağırlıkları, vücut yağ yüzdeleri, kuvvet, aerobik dayanıklılık ve esneklik değerleri belirlenmiştir. Ölçümlerden elde edilen değerlerin tanımlayıcı istatistikleri ve bu değerlerin ilişki katsayıları SPSS (Ver.14) programı ile belirlenmiştir.Anlamlılık düzeyi (α) 0,05 olarak kabul edilmiştir. Bulgular

Katılımcılardan elde edilen değerlerin tanımlayıcı istatistikleri ve bu değerlerin ilişki katsayıları tablolar halinde verilmiştir. Tablo 1. Katılımcıların Minimum, Maksimum ve Ortalama Değerleri (n=13) Minimum Maksimum Ortalama Std. Sapma Yaş (yıl) 19,00 25,00 21,61 1,61 Boy Uzunluğu (cm) 170,00 191,00 178,15 6,01 Vücut Ağırlığı (kg) 62,90 92,00 77,09 9,75 Vücut Yağ Oranı (%) 3,30 16,60 11,08 3,70 Esneklik (cm) 9,00 43,00 30,88 10,72 Sol Pençe Kuvveti (kgf) 31,10 57,70 45,20 7,38 Sağ Pençe Kuvveti (kgf) 39,50 62,50 48,38 7,05 Bacak Kuvveti (kgf) 113,00 211,40 144,25 30,79 Sırt Kuvveti (kgf) 117,50 182,50 140,70 19,59 Sağ 1. Parmak Kuvveti (kgf) 12,00 25,00 18,69 3,45 Sağ 2. Parmak Kuvveti (kg) 8,00 18,00 14,31 2,84 Sağ 3. Parmak Kuvveti (kgf) 6,00 19,00 13,69 3,88 Sağ 4. Parmak Kuvveti (kgf) 4,00 13,00 9,00 2,58 Sağ 5. Parmak Kuvveti (kgf) 3,00 8,00 5,54 1,71 1 Mil Koşu Derecesi (sn) 361,00 476,00 403,23 35,52 VO2maks (ml/kg/dk) 44,66 54,83 50,23 2,74

Tablo 2. Motorik Özellikler Arasındaki İlişki Katsayıları (Korelasyon Analizi) Korelasyon r p İlişki Düzeyi Esneklik – Sol Pençe Kuvveti ,713 0,006 Yüksek Sol – Sağ Pençe Kuvveti ,839 0,000 Yüksek Sağ Pençe – Bacak Kuvveti ,795 0,001 Yüksek Sağ Pençe – Sağ 2. Parmak Kuvveti ,606 0,028 Orta Bacak – Sırt Kuvveti ,626 0,022 Orta Sırt Kuvveti – Yaş ,786 0,001 Yüksek VO2maks – Vücut Ağırlığı -,897 0,000 Yüksek VO2maks – Vücut Yağ Yüzdesi -,573 0,41 Orta

Sonuç Elde edilen ortalama değerler başka ülke sporcuları ile yapılmış çalışma sonuçları ile karşılaştırıldığında; bu çalışmada yer alan oyuncuların yaş, boy uzunluğu ve vücut ağırlığı ortalamalarında daha düşük değerlere sahip olduğu görülürken, vücut yağ oranı ve VO2maks açısından diğer çalışma sonuçları (1, 2, 3) ile benzer değerlerde oldukları söylenebilir.

Seçili Kaynaklar 1- Gabbett, TJ. (2002). Physiological Characteristics of Junior and Senior Rugby League Players. Br J Sports Med, 36:334–339. 2- Vaz, L., Morais, T., Rocha, H.,James, N. (2014). Fitness Profiles of Elite Portuguese Rugby Union Players. Journal of Human Kinetics, 41:235–244. 3- Pienaar, C., Coetzee, B. (2013). Changes in Selected Physical, MotorPerformance and Anthropometric Components of University- Level Rugby Players after One Microcycleof a Combined Rugby Conditioning and Plyometric Training Program. J Strength Cond Res., 27(2):398-415.

Analyses Of Physical and Motoric Characteristics Of Sevens Rugby Players

Introduction Rugby is an international sport played by amateur, and professional competitors. The game is physically demanding requiring players to participate in frequent bouts of intense activity—forexample, sprinting, physical collisions, and tackles—separated by shortbouts of low intensity activity— for example, walking, jogging. As a result, rugby players must have several fitness components including strength, speed, agility and aerobic power (1). Aim The aim of this study was to determine relationships between physical and motoric parameters by defining these characteristics.

Method Thirteen amateur male rugby players, who have trained for 2 years or more, and have been training 4-5 days a week, have voluntarily participated in this study. Participants' body fat, strength, speed, aerobic capacity and flexibility values were determined. Descriptive statistics of the groups were given and compared with the Independent Sample t Test in the SPSS (Ver.14) program as a result of the normal distribution. The level of significance (α) was accepted as 0.05.

Findings Table 1. Minimum, maximum and mean values of participiants (n=13) Minimum Maximum Mean Std. Deviation Age (year) 19,00 25,00 21,61 1,61 Height (cm) 170,00 191,00 178,15 6,01 Body Mass (kg) 62,90 92,00 77,09 9,75 Body Fat Percentage (%) 3,30 16,60 11,08 3,70 Flexibility (cm) 9,00 43,00 30,88 10,72 Left Hand Grip (kgf) 31,10 57,70 45,20 7,38 Right Hand Grip (kgf) 39,50 62,50 48,38 7,05 Leg strength (kgf) 113,00 211,40 144,25 30,79 Back Strength (kgf) 117,50 182,50 140,70 19,59 Right 1. Finger (Pinch) Strength (kgf) 12,00 25,00 18,69 3,45 Right 2. Finger (Pinch) Strength (kgf) 8,00 18,00 14,31 2,84 Right 3. Finger (Pinch) Strength (kgf) 6,00 19,00 13,69 3,88 Right 4. Finger (Pinch) Strength (kgf) 4,00 13,00 9,00 2,58 Right 5. Finger (Pinch) Strength (kgf) 3,00 8,00 5,54 1,71 1 Mile RunTime (sn) 361,00 476,00 403,23 35,52 VO2max (ml/kg/dk) 44,66 54,83 50,23 2,74

Table 2. Correlation Between Motoric Characteristics (Correlation Analyses) Correlation r p Correlation Level Flexibility – Left Hand Grip ,713 0,006 High Left – Right Hand Gri ,839 0,000 High Right Hand Grip – Leg Strength ,795 0,001 High Right Hand Grip – Right 2. Finger Pinch ,606 0,028 Medium Leg – Back Strength ,626 0,022 Medium Back Strength – Age ,786 0,001 High VO2max – Body Mass -,897 0,000 High VO2max – Body Fat Percentage -,573 0,41 Medium

Result According to the comparison results of obtained data, participiants of this study have lower values than other players of different countries in age, height and body mass; however they have similar values in Body fat and VO2max. Selected References 1- Gabbett, TJ. (2002). Physiological Characteristics of Junior and Senior Rugby League Players. Br J Sports Med, 36:334–339. 2- Vaz, L., Morais, T., Rocha, H.,James, N. (2014). Fitness Profiles of Elite Portuguese Rugby Union Players. Journal of Human Kinetics, 41:235–244. 3- Pienaar, C., Coetzee, B. (2013). Changes in Selected Physical, MotorPerformance and Anthropometric Components of University- Level Rugby Players after One Microcycleof a Combined Rugby Conditioning and Plyometric Training Program. J Strength Cond Res., 27(2):398-415.

PB516

Dağ Bisikletçilerinde Vibrasyon Uygulamasının Verimlilik Üzerine Etkileri

[1]Tolga Akşit, [2]Arzu On

[1]Ege Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi İzmir
[2]Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi, İzmir

Email : *tolga.aksit@ege.edu.tr, arzu.on@ege.edu.tr*

Giriş ve amaç: Dağ bisikleti (MTB) dünya çapında rekreasyonal ve profesyonel bir aktivite olarak popüler bir branştır. MTB nin fizyolojik gereksinimleri farklı sürüş teknikleri, parkurun bozuk oluşu yönünden yol bisikletinden farklılık gösterir. Bu sporun doğasında yer alan bozuk parkurlar nedeniyle sürüş sırasında bisikletçilerin sürekli olarak vibrasyona maruz kaldıklarını belirtilmektedir (1). Vibrasyonun, artan motor ünite senkronizasyonu, sinerjist kaslarının artan gerilme refleksi aktivitesi, antagonist kasların inhibisyonu gibi nöromuskuler faktörlerini etkileyerek performans üzerinde faydalı etkileri olduğu bilinmektedir (2,3). Ancak vibrasyonun bisiklette performansı etkileyen faktörlerden biri olan verimliliğin (GE) etkisi hala açık değildir ve bisikletçilerde vibrasyonun sporcuların verimi üzerine etkileri konusunda bir çalışmaya rastlanılmamıştır. Bu yüzden, Bu çalışmada, erkek dağ bisikletçilerinde vibrasyonun bazı fizyolojik parametreler ve verimlilik üzerindeki akut etkileri araştırıldı. Metod: Çalışmaya sekiz erkek dağ bisikletçisi dahil edildi (yaş, 21.12±1 yıl; boy, 1.78±2.12 m; vücut kütlesi, 71.08±3.69 kg; vücut yağ oranı, 10.41±1 %, VO2max 61.16±3.48 mL·min-1·kg-1). Deneysel protokol bir gün arayla gerçekleştirilen dört test seansından oluşmaktaydı: uyum seansı, submaksimal test performansı, maksimal kademeli egzersiz testi performansı ve 30 dakikalık vibrasyonlu yada vibrasyonsuz dağ bisikleti performansı. Vibrasyonlu ve vibrasyonsuz testler sırasında ölçülen VO2, VCO2, kalp hızı, respiratuar değişim oranı, algılanan zorlanma oranı ve brüt verimlilik oranları karşılaştırıldı. Tüm verilerin normal dağılımını belirlemek için, Skewness-Kurtosis ve Shapiro-Wilk testleri kullanıldı. Wilcoxon test ve paired samples t-test, vibrasyonlu ve vibrasyonsuz uygulamalar arasında ölçülen verilen farklılığını saptamak için kullanıldı.

Bulgular: Fizyolojik ve performans (VO2, RER, HR, VE, VCO2, RPE) verileri 30 dakikalık submaksimal bisiklet egzersizi sırasında her iki durumda karşılaştırıldı. Ancak sadece Vibrasyonlu ve vibrasyonsuz uygulamalarda elde edilen GE değerleri [(19.4±1.41); (19.06±1.55)] arasında anlamlı fark saptandı. Çalışmanın ana bulgusu, aralıklı vibrasyon uygulanmasının, özellikle testin son 15 dakikasında olmak üzere brüt verimlilik oranında anlamlı artışa yol açmasıydı ($p<0.05$). İncelenen diğer parametrelerde anlamlı farklılık saptanmadı.

Sonuç: Bu çalışmada, dağ bisikletçilerinde submaksimal bir bisiklet egzersizi sırasında farklı fizyolojik parametrelerinde vibrasyonlu bisiklet antrenmanın akut etkisi incelendi. Çalışmamızın ana bulgusu, aralıklı vibrasyonsuz bisiklet uygulaması ile karşılaştırıldığında GE üzerinde (%1,7) anlamlı bir artış bulunmasıydı ($p<0.05$). Bu çalışma, 30 dakikalık submaksimal bisiklet egzersizi sırasında aralıklı vibrasyon eklenmesinin verimlilikte anlamlı gelişmelere yol açabileceğini göstermiştir. Vibrasyon egzersizlerinin verimlilik üzerindeki etkinliği farklı vibrasyon özellikleri ve protokolleri içeren ileri çalışmalarla değerlendirilmelidir. Sonuç olarak, 30 dakikalık submaksimal bisiklet egzersizi yapılarak aralıklı akut vibrasyon uygulamasının GE üzerinde yararlı etkilerinin bulunduğu ilk çalışmadır.

Anahtar kelimeler: Vibrasyon, brüt verimlilik, dağ bisikleti, performans, oksijen alımı

The Effects Of Adding Vibration On Efficiency in Off-Road Cyclists

Introduction and aim: Off-road cycling, also known as mountain biking (MTB), has become a popular recreational and professional biking activity, worldwide. The physiological demands of MTB differ from those of road biking in terms of riding techniques and the roughness of the terrain to be negotiated (1). Writers reported that across various conditions, cyclists are continuously exposed to vibration. Vibration has been known to produce acute beneficial effects on performance by influencing neural factors of neuromuscular control, such as increased synchronization of motor units, potentiation of the stretch reflex increased activity of synergistic muscles and increased inhibition of antagonist muscles (2,3). Although the vibration is inherent to MTB, due to the roughness of the off-road trails, very few studies on cycling have included vibration exposure as an experimental variable. However, to the best of our knowledge, the effect of whole-body vibration on GE in off-road cyclists has yet to be evaluated. Therefore the aim of our study was to investigate the acute effects of vibration on efficiency, and selected physiological parameters, in male mountain cyclists.

Methods: Eight male mountain cyclists were recruited, with the following relevant characteristics: age, 21.12±1 years; height, 1.78±2.12 m; body mass, 71.08±3.69 kg; body fat, 10.41±1.87 %; VO2max, 61.16±3.48 mL·min-1·kg-1. The protocol consisted of the following: a familiarization session; performance of submaximal tests; performance of maximal graded exercise test; and a 30-min mountain bike trial performed with vibration or without vibration. VO2,VCO2, heart rate and rating of perceived exertion were collected during tests. Skewness-Kurtosis and Shapiro-Wilk tests were used to normality of the distribution of each data variable. Wilcoxon test and paired samples t-test were used to analyze .

Results: Mean values of the physiological and performance variables (VO2, RER, HR, VE, VCO2, RPE) were comparable for the two conditions. However, a significant between-condition difference was identified for GE% [(19.4 ±1.41; 19.06±1.55)] ($p > 0.05$), respectively. The main outcome of this study was the identification of a significant increase in gross efficiency with the addition of intermittent vibration, particularly over the last 15 min of the cycling trial ($p<0.05$). There were no significant effects on other measured parameters. Conclusion: In this study, we evaluated the effects of WBV training on different physiological parameters during submaximal mountain bike trials in mountain cyclists The main outcome of our study was the identification of a significant (1.7%) increase in GE with the addition of intermittent WBV, compared to a normal cycling trial ($p < 0.05$). This study demonstrates that addition of intermittent vibration may provide positive benefits in improving GE during a 30-min submaximal cycling trial. Further studies using different vibration characteristics and protocols are needed to evaluate the effects of vibration exercises on efficiency. In conclusion, to our knowledge, this is the first study to provide evidence of a positive benefit of intermittent acute vibration, using a 30-min submaximal cycling trial, in improving GE.

Keywords: Vibration, gross efficiency, mountain biking, performance, oxygen uptake

PB520

Sekiz Haftalık Kuvvet Çalışmalarının Voleybol Oyuncularının Servis Ve Smaç Hızlarına Etkisi

[1]Furkat Ergeshov, [1]Elif Sibel Atış, [1]Adil Deniz Duru

[1]Marmara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, İstanbul

Email : *furkatergeshov@gmail.com, elif.sibel.atis@gmail.com, deniz.duru@marmara.edu.tr*

Giriş: Voleybol sporcuların teknik, taktik ve atak hareketlerini içeren bir takım spordur. Atak hareketlerinden en önemlileri smaç ve servis vuruşudur. Bu çalışma da voleybol altyapıda uygulanacak olan kuvvet antrenmanlarının belirlenmesine yönelik sporcuların güç çıktılarının artmasında serbest ağırlık ve lastik çalışmalarının karşılaştırılması yapılmıştır.

Metot: Voleybol oynayan 20 Kadın (Yaş:15,05 +0,74) yıldız kategorisi sporcular dan iki grup oluşturuldu. Birinci gruptaki sporculara direnç lastiği ile ikinci gruptaki sporculara serbest ağırlık ile haftada iki gün olmak üzere aynı kas gruplarını çalıştıran aynı tekrar, set ve dinlenme aralıklarını içeren antrenman programları verildi. Sporcuların ilk hafta servis ve smaç hızları top hızını ölçen sports radar SR3600 ile ölçülüp veriler kayıt edildi. Sekiz hafta boyunca kuvvet antrenmanı tüm katılımcılar tarafından tamamlandı ve sekizinci haftanın sonunda servis hızları tekrar ölçülerek ilk ve son veriler karşılaştırıldı. Bulgular: Servis hızı lastikle çalışan grupta 47 den 57,3 km/s'e, smaç hızı ise 43,03 'ten 56 km/s'e yükseldi. Serbest ağırlıkla çalışan grupta servis hızı 43,43'ten 49,73 km/s'e smaç hızı ise 43,1 den 48,86 km/s'e yükseldi. Lastik antrenmanlarında smaç hızında artış daha fazla çıkmıştır. Yapılan araştırmada servis ve smaç hızlarına göre ön test ve son testler arasında (Mann-Whitney Test) anlamlı bir fark bulunmuştur ($p<0.05$).

Tartışma : Lastik çalışmasının servis ve smaç hızlarında artışlarında daha verimli olduğu görülmüştür. Lastik antrenmanında ön test ile son test arasındaki farkın daha fazla olmasının nedeni lastik antrenmanında kasın farklı açılarda çalışmasına bağlanabilir. Direnç lastikte gerilim arttıkça uygulanan direnç arttığından serbest ağırlığa göre daha fonksiyonel olması daha verimli sonuçlar elde edilmesini sağlamış olabilir.

Effect Of 8 Weeks Power Training On The Speed Of Service and Hit Actions in Volleyball Players

Introduction: Volleyball is a sport with complex technical, tactical and athletic demands on the players. Service and hit are the most important attack actions in volleyball. The aim of the study is to determine the kind of strength training that increase the attack velocity by comparing weight training and resistance bands in volleyball athletes.

Methods: 20 Women volleyball players (age: 15.05 +0.74 years) were seperated into two groups. Players in the first group were trained using resistance training with elastic band and the second group were trained with free weighs. The training programme was consisted of same rest and set intervals that applied on the same muscle groups for two days a week for both groups. In the first week, the players' service and hit speeds were measured with the sports radar SR3600. Eight weeks of strength training was completed by all participants, and at the end of the eighth week, the speeds were measured again. Pre and post tests were performed in the between each data of the measured weeks.

Results: The speed of service increased from 47,00 to 57,30 km/h and the speed of the hit was increased from 43,03 to 56,00 km/h in the group trained with elastic bands. The service speed increased from 43,43 to 49,73 km/h and the speed of the hit increased from 43,10 to 48,86 km/h in the group trained with free weighs. The increase in hit speed with elastic band training was higher than free weights. There was a significant difference (Mann-Whitney Test) between pre-test and post-test for service and hit speeds ($p<0.05$).

Conclusion: The elastic band training was more effective for the increase of service and hit speed. It can be concluded that during elastic band training the muscles can be trained in different angles. More effective results have been obtained with the elastic band where the tension is higher and it's more functional training when compared with free weighs.

PB534

Bulgarian Split Squat Egzesizinin 20 metre Sprint Performansına Etkisi

[1]Nurten DİNÇ, [1]Ümit Hayta, [1]Cengizhan Şen

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa

Email : *nurten.dinc@hotmail.com, umit.haytaa@gmail.com, cengizhansen9@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Litaratür incelendiğinde squat egzersizinin sprint performansını etkilediğine yönelik araştırmalar bulunmakla birlikte sonuçları farklılık göstermektedir. Bu sebeple çalışmada ki amacımız bir squat çeşidi olan bulgarian split squat egzersizinin 20 metre sprint performansına olan etkisini araştırmaktatır.

Metod :Manisa Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesinde öğrenim gören sedanter 11 kişi çalışmaya gönüllü olarak katılmıştır. Egzersiz prtokolüne bakıldığında denekler ilk önce bulgarian split squat egzesiz sonrası iki adet 20 metre sprint performansı sergilemiştir. Aynı grup 72 saat sonra tekrar iki adet 20 metre sprint performansı sergilemişlerdir. Deneklerin 10 dakika ısınma egzersizinden sonra 1 TM'leri belirlenmiştir. 10 dakika dinlenme verildikten sonra denekler 1TM'in %70 ve 50 sinde 5 ve 8 tekrar olmak üzere 2 set egzersiz yapmıştır. Setler arası 4 dakika dinlenme verilmiştir. Egzersiz sonrası 4 dakikalık yürüyüş verilmiş ve hemen sonrasında iki adet 20 metre sprint performansı gerçekleştirmişlerdir. Sprint arası 3 dakikalık bir dinlenme verilmiştir. Egzersiz sonrası yapılan sprint performansı ile egzersiz yapmadan alınan sprint performansı karşılaştırılmıştır. İki sprint denemesinden en iyi skor değerlendirmeye alınmıştır. Veriler Spss programında Repeated measures yöntemi kullanılarak analiz edilmiştir

Bulgular ve Sonuç: Elde edilen veriler karşılaştırıldığında herhangi bir anlamlı farklılık elde edilmemiştirr (p>.05).Bunun sebebinin çalışmaya katılan deneklerin sedanter olması ve buna ek olarak egzersizin hemen ardın yapılan sprintin denekler üzerinde yorgunluk yarattığı düşünülmektedir. Anahtar Kelimeler: 20 meter Sprint, Sprint performansı, Bulgarian Split Squat

Effect of Bulgarian Split Squat Exercise on 20 Meters Sprint Performance

Introduction and Aim: When the litterature is examined, the results of the research on the effect of the squat exercise on the sprint performance are different and the results are different. For this reason, our aim in the study is to investigate the effect of bulgarian split squat exercise, which is a squat type, on the sprint performance of 20 meters.

Method: 11 people studying at Manisa Celal Bayar University Faculty of Sports Sciences voluntarily participated in the study. Given the exercise protocol, subjects initially exhibited two 20-meter sprint performances after bulgarian split squat exercises. The same group exhibited two 20-meter sprint performances again after 72 hours. After the subjects were warmed up for 10 minutes, 1 RM were determined. After resting for 10 minutes, the subjects exercised 2 sets of 5 times and 8 repetitions in 70-50% of 1RM. 4 minutes rest was given between sets. After the subjects were warmed up for 10 minutes, 1 TMs were determined. After resting for 10 minutes, the subjects exercised 2 sets of 5 times and 8 repetitions in 70-50% of 1TM. 4 minutes rest was given between sets. They were given a 4-minute walk after the exercise and two 20-meter sprint performances immediately afterwards. A 3-minute rest between the Sprints was given. The sprint performance after exercise was compared with the sprint performance without exercise. The best score was taken from two sprint tests. The data were analyzed using the Repeated measures method in the Spss program.

Findings and Conclusion: No significant difference was obtained when the data obtained were compared (p> .05). It is thought that the reason for this is that the subjects participating in the study are sedentary, and additionally they have caused fatigue on the subjects of the sprints immediately after the exercise.

Keywords: 20 metre Sprint, Sprint performance, Bulgarian Split Squat

PB555

Dirençli Sıçrama ile Dirençsiz Sıçrama Yüksekliği Arasındaki Farkın Ayak Bileği Mobilitesi İle İlişkisinin İncelenmesi

[1]Suat Yıldız, [2]Ertuğrul Gelen

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa
[2]Sakarya Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Sakarya

Sıçrama performansı, farklı spor branşlarındaki en önemli atletik yeterlilikler arasındadır. Sıçramada yere uygulanan kuvvet ve buna istinaden yerin tepki kuvveti ile gövdemizde ivmelenme oluştururuz. Ağırlık merkezimizin konumlanmasına göre bu kuvvetin yönü dikey yada yatay olabilmektedir. Sıçrama ile dikey yönde patlayıcı hareket edebildiğimiz gibi (sıçrama) yatay yönde de patlayıcı hareket edebilmekteyiz (koşma). Sıçrama performansının optimum düzeyde gerçekleşebilmesi için ayak bileği, diz ve kalça ekleminin aynı anda fleksiyon pozisyonundan ekstansiyon durumuna maksimum kasılma hızıyla geçmesi gerekmektedir. Bu yapı spor alanında üçlü ekstansiyon (tripple extantion) olarak tabir edilmektedir. Çalışmamızın amacı bu eklemlerden diz ekleminin stabilizasyonunu ile sıçrama yüksekliği arasındaki ilişkinin ayak bileği mobilitesi ile ilişkisini incelemektir.

Araştırmamıza sıçrama ve yere uygulanan kuvvet bakımından öne çıkan tenis, futbol, basketbol, voleybol bıranşında aktif spor yapan Türkiye'deki faklı üniversitelerde spor alanında eğitim gören 125 üniversite öğrencisi gönüllü katılmıştır. Katılımcıların dikey sıçrama (SJ) performansı MyJump uygulamasıyla (IOS 3.2.2 version) ölçülmüştür. Katılımcılar SJ performansını sergiledikten sonra diz eklemlerine elastik lateral direnç bandı (Sanctbant blue mini loop) takılarak SJ performansı tekrar ölçülmüştür. Ölçümler uygun dinlenme aralıklarıyla üçer kez tekrarlanmış ve en iyi sıçrama yükseklik değeri analiz için kullanılmıştır. Elastik bant katılımcıların diz eklemlerine lateral eksende direnç uygulayarak diz ekleminin sıçrama esnasında stabil kalmalarını sağlamıştır. Ayak bileği dorsal mobilitesi fonksiyonel hareket değerlendirmesi önerilerine göre ölçülmüştür. Elde edilen verilerden dirençli sıçrama ile dirençsiz sıçrama farkı T testi ile belirlenip, elde edilen fark ile DFA pearson korelasyon testi ile karşılaştırılıp iki değer arasındaki ilişki analiz edilmiştir.

Çalışmada elde edilen bulgulara göre dirençsiz SJ ile direçli SJ arasındaki fark ile DFA arasında anlamlı ilişki görülmemiştir (P>0,05). Çalışmadan elde edilen bulgular ışığında diz eklemi stabilitesi ile sıçrama yüksekliği performansı arasında anlamlı farklılık görülmektedir. Ancak bu fark ile DFA arasında anlamlı bir ilişki görülmemiştir.

Anahtar kelimeler: Dirençli sıçrama; dorsal fleksiyon açısı

The Examination Of The Relation Between Resistive Jump And Non-Resistive Jump Height İn Relation To Ankle Mobilization

Jump performance is among the most important athletic competences in different sports branches. With the force exerted at the point of the jump and the reaction force in response to it, we create acceleration in our body. According to the positioning of the center of gravity, the direction of this force can be horizontal in the vertical direction. We can move the explosive in the vertical direction by splashing (jumping) or moving the explosive in the horizontal direction (running). In order to achieve the optimum level of jumping performance, the ankle, knee and hip joint must pass at the maximum contraction speed to the extension state from the flexion position at the same time. This structure is referred to as triple extension in sports field. The relationship between the stabilization of the knee joint and the height of jumping from these joints, which we intend to study, is related to the ankle mobilization.

125 university students who participated in the sports field participated in volunteer activities in different universities in Turkey which are active sports in tennis, soccer, basketball and volleyball, which are outstanding in terms of the leap and the applied force. Vertical jump (SJ) performance of the participants was measured with the MyJump application (IOS 3.2.2 version). After participants applied SJ performance, SJ performance was measured again by attaching an elastic lateral resistance band (Sanctbant blue mini loop) to the knee joints. The measurements were repeated three times at the appropriate resting intervals and the best jump was used for height value analysis. The elastic band applies lateral resistance to the knee joints of the participants, thereby ensuring that the knee joint remains stable during the jump. The ankle dorsal mobility (DFA) is measured according to the

recommendations of functional movement assessment. Resistant and non-resistant jumping were determined by the T test and the relationship between DFA and comparing the obtained difference of jumping values was analyzed by the Pearson correlation test.

According to findings in the study, there was no significant relationship between DFA and the difference between the unresisted SJ and the resistant SJ (P> 0,05).

Significant differences were found between the knee joint stability and jump height performance according to the findings obtained the study. However, there was no significant relationship between this difference and DFA.

Keywords: Resistive jump; dorsal flexion angel

PB556

Erkek Çocuklarında Bacak Kuvveti Ve Dikey Sıçrama İlişkisinin İncelenmesi

***[1]Meryem Çoban*, [1]Selma Civar Yavuz**

[1]Akdeniz University, Faculty Of Sport Science, Department Of Coaching Education, Sports Sciences Research & Application Center, Antalya-Turkey

***Email :** , scivar@akdeniz.edu.tr*

Amaç: Bu çalışmasa okul çağındaki erkek çocuklarında bacak kuvveti ile sıçrama performansı arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Araştırma grubunda yaş ortalaması 12.10±1.49 yıl, ağırlık ortalamaları 43.22±10.94 kg, boy ortalamaları 147.90±8.26 cm, ve beden kütle indeksleri (BMI); 19.52±03.43 kg/cm2 olan 130 erkek öğrenci gönüllü olarak yer almıştır. Araştırma grubunu oluşturan çocuklar İlköğretim okulunda öğrenim görmekte olan öğrenciler arasından tesadüfü yöntem ile belirlenmiştir. Çocukların bacak kuvveti performanslarının belirlenmesinde, bacak dinamometresi kullanılmış, elde edilen veriler kgm olarak kaydedilmiştir. Çocukların dikey sıçrama performanslarının belirlenmesinde ise, çift ayak ile dizler bükülü pozisyonda yapılan dikey sıçrama testi uygulanmış, elde edilen veriler cm olarak kaydedilmiştir. Araştırmada elde edilen verilerin istatistiksel analizinde SPSS 15.0 programı kullanılmıştır.

Sonuç: Yapılan istatistiksel değerlendirme sonunda, erkek çocuklarında bacak kuvveti ile dikey sıçrama performansı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmadığı tespit edilmiştir (p>0.05).

Anahtar kelimeler: Çocuk, bacak kuvveti, dikey sıçrama

Investigation Of Relationship Between Leg Strength And Vertical Jump Performance in School-Aged Boys

Background: The purpose of this study is to investigation of the relationship between leg strength and vertical jump in school-aged boys.

Method: The subjects of the study consisted 130 males with mean age of 12.10±1.49 years old. All of the subjects joined the study volunterily. At the end of measurements, the mean values for males found to be as follows: weight; 43.22±10.94 kg, height; 147.90±8.26 cm, body mass index (BMI); 19.52±03.43 kg/cm2.

Results: Age of children, who joined in study, was similar characteristic. According to results statistical significant analysis performed; there is no significant correlation between characteristics of leg strength and vertical jump in shool-aged boys (p>0.05). Vertical jumps can be used as a model to study explosive force-generating capacity of the lower extremities to evaluate for motor coordination in children. Motor coordination in physical activity and sport performance plays an important role between the nervous system and the skeletal muscles.

Keywords: Vertical jump, leg strength, shool-aged boys, children

PB557

Kız Çocuklarında Bacak Kuvveti ve Dikey Sıçrama Performansının İncelenmesi

[1]Selma Civar Yavuz, [1]Meryem Çoban

[1]Akdeniz University, Faculty Of Sport Science, Departman Of Coaching Education, Sports Sciences Research & Application Center, Antalya-Turkey

Email : *scivar@akdeniz.edu.tr,*

Amaç: Bu araştırmanın amacı, kız çocuklarında bacak kuvveti ile dikey sıçrama performansı arasındaki ilişkiyi belirlemekti.

Yöntem: Araştırmaya yaş ortalaması 12.12±0.43 yıl, ağırlık ortalamaları 48.03±8.73 kg, boy ortalamaları 151.15±5.86 cm ve beden kütle indeksleri (BMI); 20.93±04.20 kg/cm2 olan 80 kız öğrenci dahil edilmiştir. Araştırmaya katılan çocuklar İlköğretim okulunda öğrenim görmekte olan öğrenciler arasından tesadüfü yöntem ile belirlenmiştir. Araştırma verileri çocukların beden eğitimi derslerinin olduğu günlerde alınmıştır. Çocukların bacak kuvveti performanslarının ölçümünde bacak dinamometresi, dikey sıçrama performanslarının belirlenmesinde ise çift ayak ile dikey sıçrama testi kullanılmıştır. Araştırmada elde edilen verilerin istatistiksel analizinde SPSS 15.0 programı kullanılmıştır.

Sonuç: Yapılan istatistiksel değerlendirme sonunda çocukların bacak kuvveti performansları ile dikey sıçrama performansları arasında anlamlı bir ilişki olmadığı belirlenmiştir (p>0.05). Elde edilen bulguların literatür ile paralellik gösterdiği görülmüştür.

Anahtar kelimeler: Kız çocukları, bacak kuvveti, dikey sıçrama

Investigation of Relationship between Leg Strength and Vertical Jump Performance in school-aged Girls

Background: The purpose of this study is to investigation of the relationship between leg strength and vertical jump in school-aged girls.

Methods: The subjects of the study consisted 80 girls with mean age of 12.12±0.43 years old. All of the subjects joined the study volunterily. At the end of measurements, the mean values for girls found to be as follows: weight; 48.03±8.73 kg, height; 151.15±5.86 cm, body mass index (BMI); 20.93±04.20 kg/cm2.

Results: Age of children, who joined in study, was similar characteristic. According to results statistical significant analysis performed; there is no significant correlation between characteristics of leg strength and vertical jump in shool-aged girls (p>0.05). Vertical jumps can be used as a model to study explosive force-generating capacity of the lower extremities to evaluate for motor coordination in children. Motor coordination in physical activity and sport performance plays an important role between the nervous system and the skeletal muscles.

Keywords: vertical jump, leg strength, shool-aged girls, children

SPOR SAĞLIK BİLİMLERİ / SPORTS HEALTH SCIENCES

PB67

Tek Seans Aerobik Egzersizin Sigara İçenlerin Serum MDA Düzeylerine Etkisi

[1]Deniz Öztürk, [2]Mehmet Ertuğrul Öztürk, [2]Erdoğan Tozoğlu, [2]Muharrem Ogan

[1]Atatürk Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Erzurum
[2]Atatürk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bölümü, Erzurum

Email : *d.ozturk@atauni.edu.tr, meozturk@atauni.edu.tr, erdogan.tozoglu@atauni.edu.tr, muharrem.ogan@atauni.edu.tr*

Giriş: Günümüzde sigara, dünyadaki ölümlerin önemli faktörlerinden biridir (1). Sigara içmek oksidatif stres ve serbest radikallerin oluşmasına sebep olur (1, 2). Araştırmacılar, yüksek yoğunluktaki aerobik egzersizin serbest radikal üretimini ve oksidatif stresi arttırdığını bildirmişlerdir (3). Hücre membranıyla serbest radikal reaksiyonu, doğrudan oksidatif stresin bir göstergesi olan Malondialdehit (MDA) üretir(3,4). Egzersiz sonrasında vücut aktivitesinin türüne ve yoğunluğuna göre, MDA miktarını artar, azalır ya da hiç değişmez. Bu çalışmanın amacı, tek seans aerobik egzersizin sigara içenlerin serum MDA düzeylerine olan etkisini araştırmaktı.

Gereç ve Yöntem: Araştırma yöntemi deneyseldi. Çalışmamıza sigara içen 12 erkek gönüllü olarak katıldı. Bu deney; kontrol, maksimum kalp atım hızı % 70-75 olan aerobik egzersiz ve maksimum kalp atım hızı % 90-95 olan aerobik egzersiz olmak üzere rastgele üç grup oluşturularak gerçekleştirildi. Kan örnekleri, aerobik egzersizden önce ve hemen sonra alındı. Malondialdehit seviyesi ELISA yöntemi ile belirlendi. Egzersiz planı: Test laboratuvar ortamında sunulan koşu bandı üzerinde yaptırıldı. Deneklerin testten önceki gün yorucu vücut hareketleri yapmaları önlendi. Testin başlamasından 10 dakika önce ısınma hareketleri yaptırıldı. Kan numuneleri test öncesi ve egzersiz seansından hemen sonra alındı. İstatistiksel hesaplamalar için; SPSS paket programında Kolmogorov-Smirnov testi, varyans analizi ve LSD testi ve T testi kullanıldı. İstatistiksel anlamlılık için P değerinin 0.05' ten düşük olması dikkate alındı.

Bulgular: Egzersiz öncesi kontrol grubu, maksimum kalp atım hızı % 70-75 olan aerobik egzersiz grubu ve maksimum kalp atım hızı % 90-95 olan aerobik egzersiz grubu serum MDA, eritrosit, lökosit ve hemoglobin düzeyleri açısından anlamlı fark yoktu. Ancak; deneklerin test öncesi ve sonrası kan değerleri arasındaki fark anlamlıydı ($p<0.05$). Ayrıca sonuçlar, maksimum kalp atım hızı % 90-95 olan aerobik egzersiz grubunun maksimum kalp atım hızı % 70-75 olan aerobik egzersiz grubuna göre daha yüksek MDA ve lökosit değerlerine sahip olduğu gözlendi. aerobik egzersizi 70-75 kalp atış hızı ile arttırdı ($p<0.05$).

Tartışma ve Sonuç: Sonuçlar iki deneysel gruptaki serum MDA seviyesinin kontrol grubundakinden çok daha yüksek olduğunu gösterdi ($p<0.05$). Ayrıca, bu iki deneysel grubu karşılaştırdığımızda da, maksimum kalp atım hızı % 90-95 olan aerobik egzersiz grubunun, maksimum kalp atım hızı % 70-75 olan aerobik egzersiz grubuna oranla serum MDA düzeylerindeki artış istatistiksel olarak daha yüksek bulundu ($p<0.05$). Sonuç olarak, sigara içenlerin maksimum kalp atım hızı % 70-75 olan aerobik egzersiz yapmalarının oksidatif stres yönünden daha faydalı olacağı kanaatine varıldı.

Kaynaklar: 1. Ambrose JA, Barua RS. (2004). The pathophysiology of cigarette and cardiovascular disease. J Am Coll Cardiol. 43: PP: 1731-1737. 2. Lovin R, Cottle W, Pyke I. (1987). "Are induced of free radical damage related to exercise intensity". Eur J Appl physiol. 56: PP:313-316. 3. Poulsen AM, Loft S, Vistisen K. (1996). "Extreme exercise and oxidative DNA modification". Sports Sciences. 14: PP:343-346. 4. Mcbride JM, Kraemer WJ. (1999). "Free radicals, Exercise, And Antioxidants". Strengh and Conditioning Research.13:PP:175-183.

The Effect of Aerobic Exercise One Session with Different Intensity on The Serum MDA of Smokers

Introduction: Nowadays, cigarette is one of the important factors of death in the world (1). Smoking causes to oxidative stress and making free radicals (1, 2). The researchers reported that aerobic exercise with high intensity cause to increase free radicals production and oxidative stress (3). Free radicals reaction with cells membrane produces one oxidative stress index as Malondialdehyde (MDA) that prepares in-direct oxidative stress measurement (3,4). According to the type and intensive of body activity can wait MDA amount increasing, decreasing or no changing after exercise. The aim of this study was evaluation of the effect of aerobic exercise one session with different intensity on the serum MDA of smokers.

Materials and Methods: The research method was experimental. In order to this case, was selected 12 men smokers as Voluntary. This experiment was performed as accident in crossover design with three treatments as control, aerobic exercise with 70-75 percent of heart beat maximum and aerobic exercise with 90-95 percent of heart beat maximum. Blood samples were taken before and immediately after test. Malondialdehyde level was determined by ELISA method. Exercise plan: The subjects presented to run on the treadmill in the laboratory and we wanted, they prevented of strongly body activity on day before test. 10 minutes before test was performed warming. The blood samples were taken before test and immediately after exercise session. Kolmogorov–Smirnov test, variance analysis and LSD test and T-test, respectively. SPSS software was used to statistical calculations and significant level of data was at $P<0.05$.

Results: According to the p amount before exercise ($p<0.05$) there was not significant difference between the three treatments as control, aerobic exercise with 70-75 percent of heart beat maximum and aerobic exercise with 90-95 percent of heart beat maximum serum MDA, red and white globules, hemoglobin but there was significant difference as these properties of subjects between before and after test. Also, the results showed that aerobic exercise with 90-95 percent of heart beat maximum increased MDA and WBC more than aerobic exercise with 70-75 percent of heart beat maximum.

Discussion and Conclusion: The results showed that MDA level in two experimental groups were significant more than control group. Also, by comparing the two experimental groups was indicated that more increasing of serum MDA of aerobic exercise with 90-95 percent of heart beat maximum in compare to the aerobic exercise with 70-75 percent of heart beat maximum. So, if the smokers to have body activity perform the exercise with 70-75 percent of heart beat maximum is better.

References: 1. Ambrose JA, Barua RS. (2004). The pathophysiology of cigarette and cardiovascular disease. J Am Coll Cardiol. 43: PP: 1731-1737. 2. Lovin R, Cottle W, Pyke I. (1987). "Are induced of free radical damage related to exercise intensity". Eur J Appl physiol. 56: PP:313-316. 3. Poulsen AM, Loft S, Vistisen K. (1996). "Extreme exercise and oxidative DNA modification". Sports Sciences. 14: PP:343-346. 4. Mcbride JM, Kraemer WJ. (1999). "Free radicals, Exercise, And Antioxidants". Strengh and Conditioning Research.13:PP:175-183.

PB135

Estetik Sporlardaki Elit Düzeydeki Sporcuların Fiziksel, Fizyolojik ve Beslenme Özelliklerinin Saptanması

[2]Çisem Pehlivan, [1]Gülbin Rudarlı Nalçakan, [3]Semra Aktuğ Ergan

[1]Ege Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, İzmir
[2]Ege Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, İzmir
[3]İzmir Katip Çelebi Üniversitesi, Fiziksel Tıp ve Rahabilitasyon, İzmir

Email : *cisempehlivan@gmail.com, gulbinrn@gmail.com, cisempehlivan@gmail.com*

Giriş: Cimnastik, buz pateni ve bale gibi spor branşlarında estetik görselliğin önemi çok fazladır. Bu dallardaki elit düzeydeki sporcuların maruz kaldıkları çok yoğun antrenman programları ve kilo kontrollerindeki sert tutumlar, sporcuların beslenme yetersizliğiyle sonuçlanabilmektedir. Özellikle bayan sporcular "kadın sporcu triadı" durumuyla karşılaşmaktadırlar. Artan sakatlık durumları, bağışıklık sisteminin zayıflaması, adet düzensizlikleri, anormal kemik mineralleşmesine bağlı kırık riskinin artması sporcuların sağlıklarını tehdit etmekte ve yaşam kalitesini bozmaktadır (1,2,3). Amaç. Bu çalışmada amaç, estetik kaygı taşıyan cimnastik, buz pateni ve bale branşlarındaki üst düzey yarışmacı sporcuların vücut kompozisyonlarını, beslenme ve hidrasyon durumlarını, kemik mineral yoğunluğu düzeylerini ve bazı fizyolojik parametrelerini belirlemektir.

Metot: Çalışmaya, sağlıklı, 18 yaş ve üstü, toplam 15 artistik cimnastik, buz pateni sporcusu ve bale dansçısı ile benzer fiziksel özelliklerde ve düzenli egzersiz yapmayan 10 kişi kontrol grubu olarak katıldı. Katılımcılara vücut kompozisyonu (vücut kompozisyonu analizörü, Tanita BC 418, ABD), istirahat metabolik hızı (gaz analizörü, Cosmed Quark b2, İtalya), hidrasyon durumu (refraktometre, Atago Master- Urc/Nm, Japonya) ve kemik yoğunluğu ölçümleri (DEXA, XR-800, Norland) ile genel beslenme alışkanlığı değerlendirmesi (BEBİS 7.1, Türkiye) ve kan analizi (hemogram, açlık kan glukozu, kan üre nitrojeni, total protein, albumin, kreatinin, AST, ALT, GGT, bazı elektrolitler) ile kemik metabolizması [serum 25 (OH) D vit, fosfor, iyonize Ca, alkalen fosfataz], anemi (ferritin, B12, folat, serum Fe) ve genel sağlık belirteçleri (TG, TK, HDL-K, LDL-K) ölçümleri gerçekleştirildi.

Bulgular: Özellikle bayan sporcuların günlük enerji tüketimi ve besin yoluyla alınan vitamin- mineral düzeyleri, D vitamini, kalsiyum ve demir alımları, yetersizdir. Sporcularda günlük enerji dağılımında yağın önerilenden fazla, karbonhidratın ise yetersiz olduğu, 2/3'ünün dehidrate olduğu görülmektedir. En düşük vücut kütlesine ve en yüksek yağ yüzdesine sahip olanlar balerinlerdir. Sporcularda menstrual düzensizlik ve yeme bozukluğu davranışları görülmemiştir. Kemik mineral yoğunluğu en yüksek olanlar cimnastikçiler, en düşük olanlar kontrol grubudur.

Sonuç: Sporcular kontrollere göre daha yüksek değerlere sahip olsa da, özellikle bayan sporcuların yetersiz enerji, düşük karbonhidrat ve kalsiyum alımları ile düşük kemik yoğunluğu nedeniyle, kadın sporcu triadı riski açısından kontrol altında tutulmaları önerilmektedir. Anahtar kelimeler: Bale, cimnastik, buz pateni, bayan sporcu triadı, hidrasyon durumu, kilo kontrolü, kemik mineral yoğunluğu.

Kaynaklar: 1. Di Cagno A, Baldari C, Battaglia C, Guidetti L, Piazza M. Anthropometric characteristics evolution in elite rhythmic gymnasts. Ital J Anat Embryol. 2008;113(1):29–35. 2. Soric M, Misigoj-Durakovic M, Pedisic Z. Dietary intake and body composition of prepubescent female aesthetic athletes. Int J Sport Nutr Exerc Metab. 2008;18(3):343–54. 3. D'Alessandro C, Morelli E, Evangelisti I, Galetta F, Franzoni F, Lazzeri D, et al. Profiling the diet and body composition of subelite adolescent rhythmic gymnasts. Pediatr Exerc Sci. 2007;19(2):215–27.

Determination Of Physical, Physiological and Nutritional Parameters Of Elite Athletes in Esthetic Sports

Aesthetic appearance has more importance in some sports like gymnastics, figure skating and ballet. Nutritional deficiencies occur in elite level athletes in these branches who suffered from intensive training program and strict weight control. These situations may result in female athlete triad syndrome for especially female athletes. Increased disability, the weakening of the immune system, menstrual disorders and increased risk of bone fracture due to abnormal bone mineralization impair the quality of life and

threaten the health of athletes. The purpose of this study was to determine body composition, nutrition and hydration status, bone mineral density levels and some physiological parameters in aesthetic branch athletes such as gymnastics, figure skating and ballet. Healthy, up to 18 years old, fifteen female and male athletes in gymnastics, figure skating and ballet were participated voluntarily to the study. The body composition, resting metabolic rate, hydration status, bone mineral density, nutritional habit and menstruation period of the athletes were assessed and some health parameters in blood about bone metabolism, anemia and infection were evaluated. It was found that there were inadequate daily energy consumption and vitamin- mineral intake, D vitamin, calcium and iron, in nutrition for especially female athletes. Fat ratio was more than and carbohydrate ratio was less than recommended in daily energy distribution of athletes, 2/3 of athletes were dehydrated. Ballerinas had the lowest body weight and the highest body fat ratio. Menstrual irregularities and eating disorder behaviors were not seen in athletes. The highest bone mineral density was in gymnastics, while the lowest was in the control group. Because both male and female athletes have unbalanced nutrition, especially female athletes are suggested keeping under control in terms of risk of "female athlete triad".

Keywords: gymnastics, figure skating and ballet, bone mineral density, female athlete triad, hydration status, weight control.

PB163

Jet-Lag ve Spor

[1]Serdar Adıgüzel*, [2]Halil Taşkın, [3]Baykal Karataş

[1]Siirt Üniversitesi Besyo
[2]Selçuk Üniversitesi Spor Bilimleri Fak.
[3]Gençlik Hizmetleri ve Spor İl Müd.Erzincan

Email : *serdaradiguzel@siirt.edu.tr, haliltaskın@selcuk.edu.tr, baykalkaratas@hotmail.com*

Giriş Araştırmamın amacı sporcuların olimpiyat yada uluslararası müsabakalar için yapmış olduğu uçak yolculuğu neticesinde karşılaşmış olduğu bir takım fizyolojik değişimlerin sporcu üzerindeki etkisinin neler olabileceği araştırılmıştır. Method: Sur'atlı nakil aracı olan modem jet yolcu uçakları ile çağımızda kıtalar arası uzun mesafeler kısa zamanda aşılmakta olup yakın geçmişimizde günlerce, hatta haftalarca süren bu yolculuklar, günümüzde, günü birlik yolculuk haline gelmiştir. İnsan vücudu 24 saatlik bir gün periyodu içinde pek çok fizyolojik ve psikolojik ritimler yaşar bu yaşanan olumsuzluklar literatür çalışması yapılarak değerlendirilmiştir.Araştırmalar, özellikle bu durumun batıdan doğuya doğru uçuşlarda daha çok ortaya çıktığım göstermiştir. Yine, yapılan araştırmalara göre uzun süreli gündüz uçuşlarında bu problem, gece uçuşlarına göre daha fazladır. Doğal olarak insan vücudu geceleri uyumaya, gündüzleri ise uyanık yani aktif durumda bulunmaya alışmıştır. Sporcuların antrenman sırasında vücudun adaptasyon için kas tonusu ve kuvvetine etki eden endokrin sisteminde özel circudianritmler de bulunur. Bunlardan bazılarım önlenmeye çalışarak; kortisol hormonu, her sabah uyandıktan sonra maksimum düzeye çıkar ve akşam minimum düzeye iner. Yorgunlukta yakından ilgili bir hormon olan melatonin, yemek yeme alışkanlıkları ile gece ve gündüz siklusuna bağlı değişiklikler gösterir. Bu yüzden antrenmanın veya yarışmanın yapılacağı saatlerdeki vücudun circudian ritmi performans üzerinde olumlu veya olumsuz etkiye neden olur.

Tartışma ve Sonuç : Bu ritimlerin tümüne circudianritm, adı verilir. Burada insan vücudunun nöro-musküler (sınır-kas) koordinasyon, fiziksel çalışma kapasitesi (PWS-Physicalworkcapacity), reaksiyon süresi (reaction time), nefes oram, ter oram, kısa süreli bellek, mantıksal muhakeme, ruhsal durum, güç, uyanıklık , kas dayanıklılığı, kavrama kuvveti, ana eklemlerdeki hareketlilik, vücut ısısı, kalp vurum sayısı, kan plazma volümü, saat dilimleri arası hızlı geçiş, geçici çok sayıda yan etkinin görünmesine neden olur. Bunlar, yerel saat ile yeni gece zamanı süresince uykunun başlaması ve devamı ile ilgili yeni güne yoğunlaşmak için genel bir yorgunluk, motivasyon ve kabiliyet eksikliği; yemeklere ilginin azalması, iştahsızlık, bağırsak işlevinin tahrif edilmesi gibi sıkıntıları içine alır, bu da sporcunun karşılaşmış olduğu bu yan etkiler nedeni ile sporcunun performansı üzerinde olumsuz etki yaratabilir.

Keywords: jet-lag, spor

Jet-Lag and Sports

Introduction The purpose of my research is to make sure that the athletes have done the Olympic Games for international competitions the effects of a number of physiological changes on the athlete are investigated.

Method: With modem jet passenger planes as surveillance vehicles, long distances between continents are being overcome in a short time and these journeys which have been going on for days and even weeks have recently become a day trip. The human body experiences many physiological and psychological rhythms within a 24-hour day period. These living negativities have been evaluated by conducting literature studies. Studies have shown that this situation has become more evident especially when flying from west to east. Again, according to the researches carried out on long daytime flights, this problem is more than night flights. Naturally, the human body is accustomed to sleeping in the night, and daytime in the awake, active state. There are also special circudianrhythmia in the endocrine system that affect muscle tone and strength for the body's adaptation during training of the athletes. I try to avoid some of them; cortisol hormone wakes up every morning and then reaches maximum level and goes to a minimum level in the evening. Melatonin, a closely related hormone in fatigue, shows changes in eating habits and changes in the night and day cycle. This causes a positive or negative effect on the circudian rhythm performance of the body in the hours during which training or competitions are held.

Discussion and Conclusion: All of these rhythms are called circudianritm. Here, the human body's neuro-muscular (border-muscle) coordination, physical work capacity (PWS), reaction time, breathing rate, perspiration, short memory, logical reasoning, mental state, fatigue, grip strength, mobility in the main joints, body temperature, heart rate, blood plasma volume, rapid transitions between time zones, causing a number of transient side effects to appear. These include a general lack of fatigue, motivation and ability to concentrate on the new day with the onset of sleep and continuation during the local time and new night time; reduced appetite for food, loss of appetite, alteration of intestinal function, which can have a negative effect on the performance of the athlete with the side effects that the athlete has encountered.

Keywords: jet-lag, sports

PB186

Bayan Serbest Güreş Milli Takım Sporcularının Kor Kaslarının Statik Endurans Test Sonuçlarının Tanımlayıcı İstatistikleri ve Karşılaştırılması

[2]Tuğba Kocahan, [1]Bihter Akınoğlu, [1]Taşkın Özkan, [1]Oğuzhan Mete, [1]Necmiye Ün Yıldırım

[1]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi Ve Rehabilitasyon Bölümü, Etlik Doğu Kampüsü, Ankara
[2]Gençlik Ve Spor Bakanlığı, Spor Genel Müdürlüğü, Sağlık İşleri Dairesi Başkanlığı, Eryaman, Ankara

Email : *tugba.kocahan@sgm.gov.tr, rgkardelen@yahoo.com, fzttaskinozkan@hotmail.com, fztoguzhanmete06@gmail.com, necmiyeu@yahoo.com*

Giriş ve Amaç: Lokal ve global kor kaslarından oluşan gövde kaslarının stabilitesi, gövdenin pozisyon ve hareketini kontrol edebilme yeteneğidir. Birçok spor aktivitesi sırasında kor kaslarının stabilitesi önemli bir faktördür. Kor kasları stabilizasyon veya mobilizasyon üzerinde önemli rol oynarlar. Kor stabilite ayrıca spor aktiviteleri sırasında yaralanmaların önlenmesi ve atletik performansın gelişimi için önemli bir faktördür. Çalışmada amacımız, bayan serbest güreş milli takım sporcularının kor kaslarının statik endurans test sonuçlarının tanımlayıcı istatistiklerini vermek ve test sonuçlarını karşılaştırmaktır.

Yöntem: Çalışmaya en az 3 yıldır spor yapmakta olan 11 bayan serbest güreş milli takım sporcusu dahil edildi. Sporcuların kor kaslarının statik enduransı gövde fleksiyon testi, gövde ekstansiyon testi, sağ ve sol lateral köprü testleri ile değerlendirildi. Ölçümler için kronometre kullanıldı ve sonuçlar saniye cinsinden kaydedildi.

Tanımlayıcı istatistikler için ortanca, IQR 25 ve IQR 75 değerleri kullanıldı, testlerin karşılaştırılması Mann-Whitney U testi ile analiz edildi.

Bulgular: Sporcuların yaş (yıl), boy (cm), vücut ağırlığı (kg) ve vücut kitle indeksine (kg/m²) ait median (IQR 25-75) değerleri sırası ile 22 (21-23), 169 (160-170), 61 (58-63), 21.45 (21.36-22.49)' dur. Gövde fleksiyon testi, gövde ekstansiyon testi, sağ ve sol lateral köprü test sonuçlarına ait ortanca (IQR 25-75) değerleri sırası ile 93.95 (81.43-173.33), 126.71 (114.57-142.57), 91.74 (82-109.09), 98.04 (77.72- 116.97)'dir. Sporcuların gövde fleksiyon testi-gövde ekstansiyon testi ve sağ lateral köprü testi-sol lateral köprü test sonuçlarının birbirine oranları sırasıyla 0.80 (0.67-1.37) ve 1.03 (0.74-1.12)'dir. Sporcuların gövde fleksiyon testi-gövde ekstansiyon testi ve sağ lateral köprü testi-sol lateral köprü test sonuçlarını karşılaştırdığımızda; test sonuçları arasında fark olmadığı görüldü ($p>0.05$).

Sonuç ve Kaynaklar: Sonuçları incelediğimizde; elde ettiğimiz bulguların serbest güreş sporu yapan aynı yaş aralığındaki diğer bayan sporcularda ulaşılması gereken kor stabilite değerleri konusunda antrenörlere ve sporculara katkı sağlayacağını düşünmekteyiz. Statik kor endurans test sonuçlarını karşılaştırdığımızda testler arasında fark olmaması dikkat çekicidir. Bu nedenle, kor stabilite eğitiminde gövde fleksör-gövde ekstansör ve sağ lateral-sol lateral gövde fleksör enduransının birbiri ile denge içerisinde geliştirilmesi gerektiğini düşünmekteyiz.

1. McGill, S. M., Childs, A., & Liebenson, C. (1999). Endurance times for low back stabilization exercises: clinical targets for testing and training from a normal database. Archives of physical medicine and rehabilitation, 80(8), 941-944. 2. Stuart McGill. Low Back Disorders: Evidence-Based Prevention and Rehabilitation. Champaign, IL: Human Kinetics, 2002. 3. Kibler, W. B., Press, J., & Sciascia, A. (2006). The role of core stability in athletic function. Sports medicine, 36(3), 189-198.

Descriptive Statistics and Comparison of Static Endurance Test Results of Core Muscles in Women Freestyle Wrestling National Team

Introduction and Aim: Stability of the core muscles consisting of local and global muscles is the ability to control the position and movement of the trunk. Stability of core muscles is an important factor in many sport activities. Core muscles play an important role in stabilization or mobilization. Core stability is also an important factor for the prevention of injury and the development of athletic

performance during sports activities. The purpose of our study is to give descriptive statistics of static endurance test results of core muscles and compare the test results in women freestyle wrestling national team.

Method: 11 women wrestling national team athletes who have been doing sports for at least 3 years were included in the study. Static endurance of core muscles of athletes were assessed with trunk flexion test, trunk extension test, right and left bridge tests. A stopwatch was used for the measurements and the results were recorded in seconds.

Median, IQR 25 and IQR 75 values were used for descriptive statistics and comparison of tests were analyzed with Mann-Whitney U test.

Results: The median (IQR 25-75) values for age (year), height (cm), body weight (kg), body mass index (kg/m²) of athletes are 22 (21-23), 169 (160-170), 61 (58-63), 21.45 (21.36-22.49), respectively. The median (IQR 25-75) values for trunk flexion test, trunk extension test, right and left lateral flexion test results are 93.95 (81.43-173.33), 126.71 (114.57-142.57), 91.74 (82-109.09), 98.04 (77.72-116.97), respectively. The ratios of the trunk flexion test-trunk extensor test and right lateral bridge test-left lateral bridge test results to each other are 0.80 (0.67-1.37) ve 1.03 (0.74-1.12), respectively. When we compared the test results of the trunk flexion test- trunk extension test and the right lateral bridge test-left lateral bridge test of the athletes; it was seen that there was no difference between the test results ($p > 0.05$).

Conclusion and References: When we examine the results; we think that findings we obtained will contribute to coaches and sportsmen about the core stability values that must be achieved in other women freestyle wrestling athletes of the same age range. When we compare the static core endurance test results, it is noteworthy that there is no difference between the tests. Fort this reason, trunk flexor- trunk extensor and right lateral-left lateral trunk muscle endurance should be developed in balance with each other in core stability training.

1. McGill, S. M., Childs, A., & Liebenson, C. (1999). Endurance times for low back stabilization exercises: clinical targets for testing and training from a normal database. Archives of physical medicine and rehabilitation, 80(8), 941-944. 2. Stuart McGill. Low Back Disorders: Evidence-Based Prevention and Rehabilitation. Champaign, IL: Human Kinetics, 2002. 3. Kibler, W. B., Press, J., & Sciascia, A. (2006). The role of core stability in athletic function. Sports medicine, 36(3), 189-198.

PB273

The Effectiveness of Graston® Instrument Assisted Soft Tissue Mobilization in Patients with Fibromyalgia: A Case Series

[2]Metehan Yana, [3]Özge Karadeniz Yenilmez, [4]İsmail Saraçoğlu, [1]Yusuf Emük, [3]Bilal Akdeniz

[1]İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, İzmir
[2]Karabük Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Karabük
[3]Fizyorad Fizik Tedavi Ve Rehabilitasyon Merkezi, Denizli
[4]Dumlupınar Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu, Kütahya

Email : *fzt.metehanyana@gmail.com, ozg3e11@gmail.com, ismail.saracoglu@dpu.edu.tr, yusufemk@gmail.com, b.akdeniz32@gmail.com*

Fibromiyaljisi Olan Olgularda Graston® Alet Yardımlı Yumuşak Doku Mobilizasyonunun Etkinliği: Olgu Serisi Giriş ve Amaç: Graston® Alet Yardımlı Yumuşak Doku Mobilizasyonu (GAYYDM) tedavi edilen bölgede mikro-travmaya neden olarak iyileşmeyi hızlandıran, inflamatuar cevapların oluşmasını sağlayan bir tedavi yöntemidir. Bu çalışmanın amacı boyun ve sırt ağrısı yaygın olan fibromiyaljisi olan hastalarda GAYDDM'nun etkinliğini araştırmaktır. Yöntem: Şiddetli sırt ve boyun ağrısı çeken fibromiyaljisi olan 10 kadın hasta (47,50 ± 8,11) gönüllü olarak çalışmaya alındı. GAYYDM, ağrılı sırt ve boyun bölgelerine konusunda uzman fizyoterapistler tarafından uygulandı. Her hastaya, sırt ve boyun bölgesi için günde 3 kez germe programını gerçekleştirmesi için ev programı verildi. Katılımcılar haftada iki seans olmak üzere dört hafta boyunca toplamda sekiz seans tedaviye alındı. Sonuç ölçümleri Vizüel Analog Skala (VAS), Fibromyalji Etki Anketi (FEA) ve Nottingham Sağlık Profili (NSP) olarak belirlendi. Değerlendirme, tedavi programından önce ve sonra olarak gerçekleştirildi. Ağrı, fonksiyon ve yaşam kalitesinin tedavi önce ve sonrası sonuç ölçütlerinde anlamlı bir farklılığın var olup olmadığını araştırmak için bağımlı t testi kullanıldı. Bulgular: Müdahale öncesi ve sonrası karşılaştırmalarına göre; GIASTM, VAS'a göre anlamlı bir azalma gösterdi (p =0,007). Aynı zamanda GIASTM, FIQ (p =0,005) ve NHP (p =0,005) için de anlamlı derecede gelişme sağladı. Sonuç: Bu olgu serisi, fibromiyaljisi olan hastalarda, GIASTM'nun ağrı, fonksiyon ve yaşam kalitesi parametrelerinde klinik açıdan anlamlı iyileşme sağladığını gösterdi. Ancak, fibromiyaljili hastalarda GIASTM'in orta ve uzun dönem etkinliğini araştırmak için daha yüksek katılımcılı, kontrollü çalışmalara ihtiyaç vardır. Anahtar kelimeler: Fibromiyalji, Graston, Manuel Tedavi, Yumuşak Doku Mobilizasyonu.

Fibromiyaljisi Olan Olgularda Graston® Alet Yardımlı Yumuşak Doku Mobilizasyonunun Etkinliği: Olgu Serisi

The Effectiveness of Graston® Instrument Assisted Soft Tissue Mobilization in Patients with Fibromyalgia: A Case Series Introduction and Aim: Graston® Instrument Assisted Soft Tissue Mobilization (GIASTM) is a treatment method that allows an inflammation responses that accelerate healing by causing microtrauma in the treated area. The aim of this study was to investigate the efficacy of GIASTM in patients with fibromyalgia have very severe neck and back pain. Methods: Ten female fibromyalgia patients (47,50 ± 8.11) who had severe back and neck pain were included in this study voluntarily. Graston® Instrument Assisted Soft Tissue Mobilization techniques were applied to the painful back and neck areas by certificated physiotherapist. Each patient was instructed to perform the stretching program at home 3 times daily for low back and neck. Participants received eight sessions treatment over a time four weeks at a frequency of two sessions per week. The outcome measurements were Visual Analog Scale (VAS), Fibromyalgia Impact Questionnaire (FIQ) and Nottingham Health Profile (NHP). The assessments were performed before and after treatment program. Dependent t tests were used to examine if a significant difference existed in secondary outcome measures of pain, function and quality of life. Results: According to comparison of before and after intervention; GIASTM showed a significant decrease in the VAS (p=0,007) . There was also a significant improvement according to FIQ (p= 0,005) and NHP (p=0,005). Conclusion: The group of patients selected for this case series who were treated with GIASTM showed clinically meaningful improvement for pain, function and quality of life. However, further controlled studies with high population are needed to investigate the mid and long term effectiveness of GIASTM in patients with fibromiyalgia.

Keywords: Fibromiyalgia, Graston, Manual Therapy, Soft Tissue Mobilization.

PB310

Eldeki Fleksor Kasların Anatomisi ve Biyomekaniği: Tırmanma (Dağcılık) Sporu

[1]Gkionoul Ntelı Chatzıoglou, [2]Yelda Pınar

[1]Ege Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Anatomi Anabilim Dalı İzmir
[2]Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi, Anatomi Anabilim Dalı, İzmir

Email : *gonul1991@hotmail.gr, yeldapinar@gmail.com*

Günümüzde gittikçe yaygınlaşan ve son 21. yüzyılda artış gösteren tırmanma sporlarında üst ve alt ekstremitenin rolü büyüktür. Dağcılarda tırmanma sırasında vücut ağırlığı üst ekstremiteye aktarılmaktadır. Bu nedenle vücut ağırlığına karşı koyabilen el ve parmaklarda yapılan sporun tipine göre hasar oluşur. Önkol fleksör kasları elin palmar bölümünden parmaklara kadar uzanarak ele fleksiyon hareketi yaptırır. Başparmak hariç diğer parmakların fleksiyonunu; yüzeyel ve derin olmak üzere iki kas grubu yaptırır. Başparmağın ise tek fleksor kası mevcuttur. Eldeki fleksor kasların stabilizasonunu sağlayan ve gerekli kayma hareketlerinin gerçekleşmesine izin veren sinovyal ve fibröz fleksor kılıflar bulunur. Sinovyal fleksor kılıflar iki adet olup, I. kılıfın içinde başparmağa ait olan m. fleksor pollicis longus kasının tendonu (vaginae synovialis tendinis musculi flexoris pollicis longi), II. kılıfın içinde de 2., 3., 4., ve 5. parmaklara ait olan kasların derin ve yüzeyel tendonları (vaginae synovyalis communis musculorum flexorum) bulunur. Sinovyal kılıflar yoğun ve keskin olup fleksiyon sırasında tendonu eklem ve falanks üzerinde tutarak stabilizasyonu sağlar. Fibröz kılıflarda (vaginae fibrosae digitorum manus) ise durum şöyledir: m. flexor digitorum superficialis'in tendonu fibröz kılıfa yüzeyelden girip, tünel içinde iki kola ayrılarak derin fleksor kasın tendonuna tendinöz bir yatak oluşturur. Bunlar, 5 annuler (A1, A2, A3, A4, A5) ve 3-4 cruciform (C1, C2, C3, C4) tendinöz kılıflardan meydana gelir. Gerçek fibrosseos pulley olarak da bilinen A2 ve A4 pulleyler parmak ucuyla tutmada, sıkma ve kavramada tendonu kemiğe yaslayarak sabitler. Tırmanma sporlarında en yaygın olarak kullanılan, ''crimp'' kavrama pozisyonunda; önkolda yerleşim gösteren fleksor kasların kirişlerindeki güç, proximal ve orta phalanx'larda bulunan A2 ve A4 pulleylere iletirken, maksimum kuvvete ulaşması amaçlanır. Schweizer A.' nın çalışmasında fleksor tendonlarla A2 pulley arasındaki sürtüşme tutma gücünün en az %18'inden sorumlu olduğunu belirtmiştir. Bu sürtüşme pulley yaralanmalarının tırmanma sporlarında neden daha sık görüldüğü ve yoğun bir şekilde proximal interfalangeal eklemde daha yüksek oranla izlediğini açıklamaktadır. Klinik muayene ile teşhisin konulması güç olacağından günümüzde MRI ve ultrason yöntemleri kullanılmaktadır. Tırmanma sporunda eldeki fleksor tendonlar ve pulleylerin yaralanma riski altında olduğu için, elin önemi ve işlevi büyük önem taşımaktadır. ''Crimp'' kavrama pozisyonu ve biyomekaniği tırmanma sporunda yaygın kullanılması, pulley yaralanma risklerin artmasına sebep olmuştur. Schöffl ve ark.'ı fleksor pulley yaralanmalarında uygulanacak tedavileri 4 grupta sınıflandırmıştır. I. grup; pulleylerde zorlama sonucu oluşan, tendonlardan kemiğe kadar olan 2mm den küçük yaralanmalar, II. Grup; A4 pulley rüptürü ya da A2 veya A3 pulleylerin sadece bir bölümüde oluşan yaralanmalar, III. Grup; A2 veya A3 pulleylerde oluşan yaralanmaları içermektedir. Bu üç gruptaki yaralanmalarda cerrahi müdahele gerektirmeden tedavi gerçekleştirilmektedir. IV. Gruptaki yaralanmalar ise daha şiddetli ve komplike pulley rüptürleri ile karşımıza çıkmaktadır. Bu yaralanmaların tedavisinde ise cerrahi operasyon gerekmektedir.

Anatomy and biomechanics of the flexor muscles in the hand: rock (mountaineering) climbing sport

Because of the increase and widespread of rock climbing in the 21st century, the role of the upper and lower extremities' have become more important. Body weight of mountain climber is transferred to the upper extremity during climbing. For this reason, this sport has more damages on the body in comparing with other sports made by hands and fingers carrying body weight. The flexor muscles of the forearm extend from the palm of the hand to the fingers and move towards to the hand. Except thumb, the fingers' flexor muscles are superficial and deep. But thumb has only one flexor muscle. Available flexor muscles include synovial and fibrous flexor sheaths that provide stabilization and allow the necessary sliding movements to occur. There are two synovial flexor sheaths, I. m. flexor pollicis longus tendon which belong to the thumb (vaginae synovialis tendinis musculi flexoris pollicis longi), II. include the deep and superficial tendons of the muscles of the 2nd, 3rd, 4th and 5th fingers (vaginae synovialis communis musculorum flexorum). Synovial sheaths are dense and sharp, allowing stabilization by holding tendon on joint and phalanx during flexion. In fibrous sheaths (vaginae fibrosae digitorum manus) the situation is as follows: m. flexor digitorum superficialis tendon enters the fibrous sheath superficially and is divided into two branches in the tunnel to form a tendinous bed in the tendon of the deep flexor muscle. They occur in 5 annular (A1, A2, A3, A4, A5) and 3-4 cruciform (C1, C2, C3, C4) tendinous sheaths. Actually

known as fibrosseos pulleys, A2 and A4 pulleyss are held in place by fingertip, tightening and conceptually holding the tendon against the bone. The most widely used movement in rock climbing is the 'crimp' grip position which is aimed to reach the force transmission at maximum from the flexor tendon to the A2 and A4 pulley, located in the proximal and middle phalanx. Schweizer et al. proposed the friction between the flexor tendons and the A2 pulley as being responsible for at least 18% of the holding force. This friction describes why pulley injuries are more common in rock climbing and more intensively seen in proximal interphalangeal joints. MRI and ultrasound methods are used to diagnose today because it is difficult with clinical examination. In the climbing sport, hand prevalence and function are of great importance as flexor tendons and scales bear the risk of injury. The widespread use of " Crimp " grip position and biomechanics in rock climbing has increased the risk of pulley injury. Schöffl et al. categorized treatments for flexor pulley injuries in 4 groups. Group I; injuries are pulley rupture where there is no injury of the tendon from bone <2mm. Group II; Injury include A4 pulley rupture or only part of A2 or A3 pulleys. Group III; A2 or A3 pulleys complete rupture. In these three groups of injuries, treatment is performed without surgical intervention. Group IV injuries, more severe and complicated pulley ruptures lead to confrontation. Surgical operation is necessary for the treatment of these injuries.

PB316

Genç Basketbolcuların Takıma Seçilmesinde Bağıl Yaş Etkisinin Rolü

[1]Selin Baikoğlu, [1]Mehmet Hocaoğlu, [1]Uğur Gençtürk

[1]İstanbul Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, İstanbul

Email : *selinbaikoglu@gmail.com, mehmet.hocaoglu@istanbul.edu.tr, gnctrkugur@gmail.com*

Giriş ve Amaç Çocukların gelişimlerinin en hızlı olduğu ergenlik dönemi, aynı zamanda çocukluk dönemi ile yetişkinlik dönemi arasında geçiş sürecidir. Belirli bir yılın ilk aylarında doğmuş olmasıyla birlikte henüz gelişim sürecini tamamlamamış çocukların fiziksel, bilişsel ve motorik gelişim düzeylerinin yılın son aylarında doğmuş çocuklara oranla daha fazla gelişmiş olduğu ortaya çıkmaktadır. Bu gelişimin getirmiş olduğu avantajın olumlu etkilerine Bağıl Yaş Etkisi (BYE) denilmektedir. Yaptığımız çalışmanın amacı genç erkek basketbol takımına sporcu seçiminde Bağıl Yaş Etkisinin araştırılmasıdır.

Yöntem Denek grubumuzu basketbol takımında yer alan 15 yaşında 20 sağlıklı erkek basketbolcu oluşturmaktadır. Çalışmamızın örneklemi doğum aylarına göre iki ayrı gruba ayrılmıştır. Ocak ve Haziran ayları arasında doğan 10 sporcu birinci grubumuzu oluştururken, Temmuz ve Aralık aylarında doğan 10 sporcuda ikinci grubumuzu oluşturmaktadır. Sporcuların boy, yaş ve ağırlıklarının ortalamalarını belirleyebilmek için betimsel analiz yönteminden faydalanılmıştır. Her iki gruptaki basketbolcuların verilerini toplayabilmek için dikey sıçrama, durarak uzun atlama, 10 m. ve 20 metre sürat koşuları ve otur-eriş esneklik testleri uygulanmıştır. Verilerin normal dağılım gösterip göstermediği Shapiro- Wilk testi ile analiz edildi ve normal dağılım gösterdiği anlaşılmıştır ($p<0,05$). Bundan sonra ise, bağımsız t testinden faydalanılmıştır.

Bulgular Yılın ilk yarısında doğan (birinci grup) basketbolcuların yapılan test sonuçlarındaki ortalama değerleri yılın ikinci yarısında doğan (ikinci grup) basketbolculara göre daha iyi sonuçlar vermiştir ($p<0,05$). Gruplar arasında yapılan otur-eriş esneklik testinde ise yılın ikinci yarısında doğan sporcuların yılın ilk yarısında doğan sporculara göre daha iyi sonuç çıkarmalarına rağmen istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunamamıştır ($p>0,05$).

Sonuç ve Tartışma Yılın ilk yarısında doğan basketbol oyuncuları ile yılın ikinci yarısında doğan basketbol oyuncularının doğum yılları, boy uzunlukları ve vücut ağırlıkları karşılaştırıldığında çıkan değerler arasında çok fazla bir fark görülmediği, değerlerin birbiri ile yakın olduğu gözlenmiştir. Fakat, yılın ilk yarısında doğan basketbol oyuncuları ile yılın ikinci yarısında doğan basketbol oyuncularına uygulanan dikey sıçrama testi, durarak uzun atlama testi, on metre ve yirmi metre sprint testlerinde ise istatistiksel olarak anlamlı farklılık olduğu ortaya çıkmaktadır ki bu durumun bağıl yaş etkisi olgusuna uyan bir sonuç olarak kabul edilebilmektedir. Sonuç olarak, ergenlik döneminde ki sporcularda fizyolojik ve fiziksel parametrelerin erken olgunluk göstermesi BYE'ni ortaya çıkarmaktadır ve başarılı basketbol oyuncularının seçiminde önemli rol oynamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Bağıl Yaş Etkisi, Basketbol, Fiziksel Gelişim

The Role Of The Relative Age Effect in Player Selection For A Youth Basketball Team

Introduction and Purpose: Adolescence is the period when children's development is the fastest, and is also the transition period between childhood and adulthood. The physical, cognitive and motor development levels of the children who were born in the first months of a particular year and have not yet completed the developmental process appear to be more developed than the children born in the last months of the year. The positive effects of the advantage brought by this development is called the Relative Age Effect (RAE). The aim of this study is to examine the Relative Age Effects in selecting players for a male youth basketball team. Method

The experimental group of the study consisted of twenty fifteen-year-old healthy male basketball players. The study sample was categorized into two groups based on birth month. The first group included 10 players born between January and June, and the second group consisted of 10 players who were born between July and December. The descriptive analysis method was used to determine the height, age and weight averages of the participants. With the aim of collecting data from both groups, vertical takeoff, steady long jumping, 10 and 20 meter sprints and sit & reach tests were applied. Whether the data displayed a normal range was checked using the Shapiro- Wilk test, and following the analysis, a normal range was revealed ($p<0.05$). Then, an independent t test was applied. Results

The average values of the basketball players born in the first half of the year (the 1st group) were seen to be better than those born in the second half of the year ($p<0.05$). Although the results of the sit & reach tests were in favor of the second group, these differences were not statistically significant ($p>0.05$).

Conclusion and Discussion When the birth years, height and weight values of the basketball players born in the first half of the year and those born in the second half of the year were compared, it was observed that there were not much difference between the values and the values were close to each other. However, vertical takeoff, steady long jumping, 10 and 20 meter sprint tests that were applied to the basketball players born in the first half of the year and the basketball players born in the second half of the year reveal that there is a statistically significant difference, which can be accepted as a result that corresponds with the relative age effect. Consequently, the early physiological and physical maturity of the adolescent players gives the relative age effect, and it plays an important role in selecting successful basketball players.

Keywords: Relative Age Effect, Basketball, Physical Development

PB322

Genç Erkek Hentbol ve Basketbol Takımlarında Yer Alan Oyuncuların Fiziksel ve Motorik Özelliklerine Göre Performanslarının Karşılaştırılması

[1]Selin Baikoğlu, [1]Mehmet Hocaoğlu, [1]Uğur Gençtürk

[1]İstanbul Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, İstanbul

Email : *selinbaikoglu@gmail.com, mehmet.hocaoglu@istanbul.edu.tr, gnctrkugur@gmail.com*

Giriş ve Amaç: Araştırmamıza konu olan hentbol ve basketbol ülkemizde ve dünya çapında çok yaygın spor branşlarındandır. Oyun süreleri, teknik ve taktik için gerekli olan motorik özellikler göz önüne alındığında birbirine benzerlik gösteren spor branşları olduğu görülmektedir. Bu doğrultudan yola çıkarak, çalışmamızı hentbol ve basketbol takımında yer alan oyuncuların fiziksel ve motorik özelliklerinin karşılaştırılması amacıyla gerçekleştirdik. Yöntem: İstanbul Üniversitesi Spor Bilimleri fakültesinde okuyan ve aynı zamanda üniversite bünyesinde hentbol takımında yer alan 15 sağlıklı genç erkek ve İstanbul Teknik Üniverisitesi bünyesinde basketbol takımında yer alan 15 sağlıklı genç erkek oluşturmaktadır. Veriler SPSS 20.0 paket programında çözümlenmiştir. Verilerin analizinde ise, frekans ve yüzde yöntemlerinin yanı sıra ortalama değerleri de alınmıştır.

Bulgular: Araştırmamıza katılan hentbol ve basketbol oyuncularının boy, vücut ağırlığı ve karış uzunluklarına baktığımızda basketbolcuların boy uzunluğu (183,8 ± 4,64) ve vücut ağırlıklarının (186,05 ± 9,27) hentbol oyuncularının boy uzunluğu (182,7 ± 6,14) ve vücut ağılığına (79,9 ± 9,34) göre daha fazla olduğu görülürken ($p<0.05$), karış uzunluklarının hentbol oyuncularında (81,7 ± 2,81) iken basketbol oyuncularında (83,8 ± 3,22) olduğu görülmüştür. Takımlardaki sporcuların motorik özelliklerine göre karşılaştırdığımızda ise dikey sıçrama değerlerinin basketbol takımında yer alan oyuncuların (59,93 ± 11,78) hentbol oyuncuların (39,60 ± 3,56) değerlerine oranla daha yüksek sonuç vermesine rağmen, yatay sıçramaları karşılaştırıldığında hentbol oyuncularının (190,7 ± 14,08), basketbol oyuncularına (75,4 ± 41,41) oranla daha ileri sıçradıkları görülmüştür. Yapılan mekik testi sonrasında hentbolcuların ölçülen aerobik kapasitesi (83,4 ± 17,43) ile basketbolcuların (78,6 ± 24,11) aerobik kapasitesi sonuç değerlerinin birbirine yakın olduğu tespit edilmiştir.

Sonuç ve Tartışma: Dikey sıçrama değerlerinin karşılaştırılması sonucunda basketbol oyuncularının dikey sıçrama oranlarının daha yüksek olması basketbolcuların potaya şut atma gibi yapılan çift ayak kullanılarak yapılan dikey sıçramanın daha sık olmasından kaynaklandığı düşünülebilir. Hentbolde ise temel atış ve düşerek atış teknikleri kullanılırken ayrıca üç adım sıçrayarak atlama tekniği kullanılmaktadır. Yatay sıçrama oranlarında ise hetbol oyuncularının daha iyi bir oran sergilemesi ise yine kullandıkları atış teknikleriyle alakalı olduğu düşünülebilmektedir. Mekik testi sonrası aerobik kapasiterinin birbirine yakın değerlerde çıkması oynanılan oyun sürelerinin yakınlığına ve kullanılan enerji sistemlerinin benzerliğinden kaynaklandığını söylenilebilir.

Anahtar Kelimeler: Hentbol, Basketbol, Fiziksel ve Motorik Özellikler

Comparison of Performance of the Players of Young Men's Handball and Young Men's Basketball Teams According to Physical and Motoric Characteristics

Introduction and Objective: The subject of our research, handball and basketball, are very popular sport branches both in our country and worldwide. Considering the playing times and the motoric skills required for technique and tactics, it can be seen that these two branches are similar to each other. In this direction, we performed our study in order to compare the physical and motoric characteristics of the players of handball and basketball teams.

Method: The sample of our research consists of 15 healthy young male studying at the Faculty of Sport Sciences of Istanbul University and also participating in the handball team of the university, and 15 healthy young male participating in the basketball team of Istanbul Technical University. The data were analyzed using SPSS 20.0 package program with frequency and percentage as well as arithmetic mean methods.

Results: When the height, weight and arm spans of the participants of our research were examined, it was seen that height (183,8 ± 4,64) and weight (186,05 ± 9,27) of basketball players were higher than handball players' height (182,7 ± 6,14) and weight (79,9 ± 9,34) ($p<0.05$), and when arm span of handball players were 81,7 ± 2,81, basketball players had 83,8 ± 3,22 arm span. When we compare the athletes of the teams according to their motor characteristics, it was seen that the vertical jump values of players of basketball team (59,93 ± 11,78) were higher than handball players' value (39,60 ± 3,56), when handball players jumped horizontally further (190,7 ± 14,08), comparing to basketball players (75,4 ± 41,41). After the shuttle test, aerobic capacity of players were measured and values of handball players (83,4 ± 17,43) and basketball players (78,6 ± 24,11) were found to be close to each other.

Conlusion and Discussion: As a result of the comparison of vertical jump values, the reason of basketball players had higher scores of vertical jumping can be linked to basketball players' more often using of both legs while jumping such as when shooting. While in the handball, the basic shooting and falling shooting techniques, are used three steps of jump technique is also used. As a result of the comparison of vertical jump values, the reason of basketball players had higher scores of vertical jumping can be linked to basketball players' more often using of both legs while jumping such as when shooting. For the horizontal jumping, the reason of handball players had higher scores than basketball players can also be linked with the shooting techniques they use. The similar values of the aerobic capacity of both teams after the shuttle test can be explained with the similarity of playing times and the energy systems that are used for both games.

Keywords: Handball, Basketball, Physical and Motoric Characteristics

PB329

40 Yaş Üstü Sedanter Bireylerin 6 Haftalık Düzenli Egzersiz Programı Sonrasında Seçilmiş Bazı Antropometrik Özelliklerinin İncelenmesi

[1]Selin Baikoğlu, [1]Mehmet Hocaoğlu, [1]Uğur Gençtürk

[1]İstanbul Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, İstanbul

Email : *selinbaikoglu@gmail.com, mehmet.hocaoglu@istanbul.edu.tr, gnctrkugur@gmail.com*

Giriş ve Amaç Çalışmamızda 40 yaş üstü sedanter kadın ve erkek katılımcıların 6 haftalık uygulanan aletli ve aletsiz egzersiz programları sonrasında gelişebilecek antropometrik özellikleri arasındaki farklarının incelenmesi amaçlanmıştır. Çalışma ön test son test modeline göre yapılmıştır.

Yöntem Araştırmaya özel bir spor klübünde üye olan daha önceden herhangi bir spor branşına katılmamış 40 yaş üzerinde 22 sağlıklı sedanter kadın ve 11 sağlıklı erkek katılmıştır. Araştırmaya başlamadan önce deneklere boy, kilo ölçümleri, beden kitle endeksine (BMI), vücut yağ yüzdesi (BIA), kas, yağ ve su oranlarına bakılmıştır. 6 haftalık aletli ve aletsiz egzersiz programının uygulanmasının ardından ölçümler tekrarlanmış ve aralarındaki farklar istatistiksel olarak ele alınmıştır. Elde edilen verilerin analizi için SPSS 20 paket programı kullanılmış ve Wilcoxon Signed Ranks testi ile değerlendirilmiştir.

Bulgular Araştırmamıza katılan erkek deneklerin boy ortalamaları (179,0± 5,86) ve yaş ortalamaları (43,18± 6,99) iken, kadın deneklerin boy ortalamaları (167,3± 5,12) ve yaş ortalamaları (46,27± 8,14) olarak bulunmuştur. Çalışmamızın bulgularında 6 haftalık düzenli egzersiz programının 40 yaş üstü katılımcıların antropometrik değerlerinin tümüne bakıldığında kadın ve erkeklerin su ve kas oranlarında anlamlı farklılığa rastlanmamıştır ($p>0,05$). Çalışmamıza katılan tüm kadın ve erkek deneklerin vücut ağırlıkları, vücut yağ yüzdesi (BIA) ve beden kitle endeksi (BMI) parametrelerinin ön test-son test ölçümleri arasındaki ortalama farka bakıldığında istatistiksel olarak anlamlı bir farka rastlanmıştır ($p<0,05$). Ayrıca son test sonuçlarına bakıldığında kadın deneklerin yağ yakım oranlarının erkek deneklere kıyasla daha yüksek olduğuda görülmüştür ($p<0,05$).

Sonuç ve Tartışma Sonuç olarak, bu çalışmada aletli ve aletsiz egzersizler ile desteklenmiş 6 haftalık antrenman programının ardından, çalışmamıza katılan 40 yaş üstü kadın ve erkek katılımcılarda su ve kas oranlarında herhangi bir değişiklik yaratmadığı sonucuna ulaşılmış olmasına rağmen çalışmamızın sonucunda yapılan antrenmanların kadın ve erkek katılımcıların beden kitle endeksine (BMI) , vücut yağ yüzdelerine ve vücut ağırlıklarının ön test-son test ölçümleri arasındaki ortalama farklarına bakıldığında olumlu yönde etkili olduğunu göstermiştir. Bu gelişim kadın ve erkek denek gruplarının test öncesi-test sonrası değişimi gösteren farkların karşılaştırılmasıyla gözlenmiştir. Anahtar kelimeler: egzersiz, fitnes, sedanter

Investigation of Selected Anthropometric Characteristics of Over 40 Years of Age Sedentary Individuals After 6-Week Regular Exercise Program

Introduction and Objective In this study, it is aimed to investigate the anthropometric differences that might develop of sedentary men and women over 40 years of age after a 6-week exercise program with and without equipment. The study was conducted according to pre-test post-test model.

Method 22 healthy sedentary female and 11 healthy male over the age of 40 who are members of a private sports club and had not previously attended in any sports branch participated in this research. Before beginning the study, height, weight, body mass indices (BMI), and body fat percentages (BIA), muscle, fat and water ratios of the subjects were measured. After the implementation of the 6-week exercise program with and without equipments, the measurement were performed again to examine the differences statistically. SPSS 20 package program was used to analyze the obtained data and Wilcoxon Signed-Ranks test was used for evaluation.

Results The average height of the male subjects participated in our study was (179,0± 5,86) and the average age of the subjects was (43,18± 6,99), while the average height of the female subjects was (167,3± 5,12) and the average age of the subjects was (46,27± 8,14). In the findings of this study, after examining the anthropometric values of participants over the age of 40, no significant differences were found in the muscle and water ratios between male and female subjects at the end of the 6-week exercise program (p>0,05). After examining the mean difference between pre-test and post-test measures of body weight, body fat percentage and body mass index parameters of all male and female participants, a statistically significant difference was found (p<0,05). In addition, it was observed the fat burning rates of female subjects were higher comparing to that of male subjects (p<0,05).

Conclusion and Discussion As a result, despite after a 6-week training program supported by exercises with and without equipments did not result in any changes in the water and muscle ratios of male and female participants over 40 years of age, mean differences between pre-test and post-test measures of body mass index, body fat percentage and body weight of the male and female participants show that the exercises of the training program have been positive in terms of effectiveness. This improvement was observed by comparing the differences between the male and female subject groups before and after the test.

Keywords: exercise, fitness, sedentary

PB377

Huzurevlerindeki 60 Yaş Üzeri Yaşlıların Fiziksel Kapasite Seviyelerinin Tespiti (Manisa İli Örneği)

[1]Burcu Kıvrak, [1]Mehmet Hilmi Gökmen, [1]Kenan Tozak, [1]Murat Akyüz, [1]Murat Taş

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Manisa

Email : *kivrak.burcu@gmail.com, mehmethilmi93@gmail.com, kenan.tozak@gmail.com, sporcu006@gmail.com, murattas25@gmail.com*

Giriş: Yaşlılık ile birlikte birçok sağlık sorunları ile karşılaşılmaktadır. Sağlıklı ve mutlu bir yaşlılık dönemi geçirebilmek için yaşlıların kendilerine dikkat etmeleri gerekmektedir. Bununla birlikte yaşlılar özellikle fiziksel aktivite, beslenme ve bazı olumsuz alışkanlıklara karşı önceden bazı tedbirler almalıdırlar. Yaşla birlikte sağlık alanında ortaya çıkan bu değişiklikler nedeniyle yaşlıların aktivitelere ilgileri ve bu aktiviteleri yapma becerileri de azalır. Bu durum yaşlılarda aktiviteye katılımın azalmasına neden olur. Bu bilgiler aktif yaşlanma için önlemlerin öncelikli olarak ele alınmasının gerekliliğini ortaya koymaktadır.

Amaç: Yaşlı bireylere egzersiz yaptırılarak yaşlıların fiziksel parametrelerinde ne gibi değişiklikler olduğunu belirlemektir.

Metod: Bu çalışma, Manisa Büyükşehir Belediyesi Huzurevi ve Manisa Vakıf Huzurevinde yapılmıştır. Çalışmanın egzersiz grubunu; yaş 73,69±10,79 yıl, boy 158,43±12,09 cm ve vücut ağırlıkları ortalamaları 68,26±12,22 kg olan 7'si kadın 9'u erkek olmak üzere toplam 16 kişi gönüllü olarak oluşturmaktadır. Kontrol grubunu ise; yaş 77,18±7,36 yıl, boy, 164,90±8,83 cm ve vücut ağırlıkları ortalamaları 71,96±15,56 kg 60 yaş üzeri olan 2'si bayan 9'u erkek olmak üzere toplam 11 kişi gönüllü olarak oluşturmaktadır. Çalışmada egzersiz grubuna 12 haftalık periyodun ilk 6 hastası, haftada 3 gün 30 dk sürede vücut ağırlıklarıyla hiçbir materyal kullanmadan, sonraki 6 haftada pilates bandıyla vücudu çalıştıran egzersizler uygulatılmıştır. Kontrol grubuna ise hiçbir egzersiz yaptırılmamıştır. Her iki gruba da 12 hafta öncesi ve sonrasında; otur-kalk, dumbell, otur-uzan, arkaya uzan, kalk-yürü, 6 dk yürü ve el pençe testleri yapılmıştır. Verileri analiz etmek için SPSS 23 programında, two related samples t- test wilcoxon test yapılmıştır.

Bulgular Çalışma sonucunda 12 haftalık ön test ve son test sonuçlarına baktığımızda egzersiz grubunda; otur-kalk, dumbel, arkaya uzan, kalk yürü,6 dk yürüme ve sağ el pençe ön test ve son test arasında anlamlı fark görülürken ($p < 0.05$), diğer fiziksel parametrelerde (Otur-uzan, sol el-pençe) test arasında anlamlı bir fark bulunamamıştır ($p > 0.05$). Çalışmadaki kontrol grubunda kalk-yürü, 6dk yürü fiziksel ön test son test arasında anlamlı bir fark bulunurken ($p < 0.05$), diğer parametrelerde anlamlı bir fark bulunamamıştır ($p > 0.05$).

Sonuç: Çalışmada egzersiz grubuna yapılan 12 haftalık egzersizin yaşlıların fiziksel parametrelerinde olumlu yönde anlamlı farklılıklar göstermiştir. Anahtar Kelimeler: Egzersiz, Yaşlılarda egzersiz, Yaşam kalitesi, Fiziksel uygunluk.

Determination Of Physical Capacity Levels Of 60+ Aged Elders Residing in Old People's Homes (Sample Of Manisa Province)

Introduction: People experience a good deal of health issues associated with old age. In order to have a healthy and happy period of old age, elders must take care of themselves. Besides, elders should make some physical exercises, be careful about their diet, and take precautions against bad habits. Due to changes on their health, emerging with age, elders' interest for activities and their abilities to perform these activities also reduce. This condition causes, in elders, a reduction of participation in activities. This data reveal the necessity of taking precautions against active aging, with priority.

Aim: To determine what kind of chances are observed in elders' physical parameters, by having them perform physical exercises.

Method: This study has been established in Old People's Homes of Manisa Metropolitan Municipality and Manisa Charitable Institution. The exercise group of the study is comprised of a total of 16 voluntary individuals, of whom 7 are female, and 9 are male, whose average ages are 73,69±10,79 years, heights 158,43±12,09 cm, and weights 68,26±12,22 kgs. The control group, on the other hand, is comprised of a total of 11 voluntary individuals, of whom 2 are female over 60 years of age, and 9 are male,

whose average ages are 77,18±7,36 years, heights 164,90±8,83 cm, and weights 71,96±15,56 kgs. In the study, physical exercises that employ the body are applied to the exercise group, without using any materials other than their bodyweight for the first 6 weeks of a total of 12 weeks, for a period of 30 minutes in 3 days of a week, and, by Pilates band for the remaining 6 weeks. On the other hand, no exercises are procured for the control group. For both of the groups, tests comprising sit-stand, dumbbell, sit-lie down, recline- back, get up-and-walk, walk for 6 mins, and bow-and-scrape are applied before and after 12 weeks. To analyze the data, two related samples t-test wilcoxon test are performed on SPSS 23 program.

Findings: When we examine, at the end of the study, the 12-weeks' pre-test and final-test results for the exercise group; while a significant difference ($p < 0.05$) is observed between sit-stand, dumbbell, recline-back, get up-and- walk, walk for 6 mins and right bow-and- scrape pre-test and final-test, no significant difference in other parameters is observed between (Sit-lie down, left bow-and- scrape) tests ($p > 0.05$). In the control group of the study, while a significant difference is observed between get up-and- walk, walk for 6 mins. physical pre-test and final-test ($p < 0.05$), no significant difference is found in other parameters ($p > 0.05$). Result: The exercise of 12 weeks has proven positive significant differences in the physical parameters of the elder individuals.

Keywords: Exercise, Exercise in aged individuals, Quality of life, Physical fitness.

PB389

6-10 Yaş Çocukların Bazı Fiziksel Uygunluk Parametrelerinin Değerlendirilmesi

***[1]Mehmet Hilmi Gökmen*, [1]Burcu Kıvrak, [1]Canberk Çiçekli, [1]Nurten Dinç, [1]Murat Taş**

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Manisa

***Email :** mehmethilmi93@gmail.com, kivrak.burcu@gmail.com, canbercicekli@hotmail.com, nurten.dinc@hotmail.com, murattas25@gmail.com*

Giriş: Fiziksel aktivitenin sağlık için önemi çok iyi bilinmektedir ve araştırmalar, çocukların fiziksel aktiviteye katıldığında hem fiziksel hem de psikolojik faydalar olduğunu belirtmiştir. Bu nedenle sportif alışkanlıkların da diğer birçok alışkanlıklar gibi küçük yaşta edinilmesi ve çocuklara yaşamları boyunca kullanabilecekleri fiziksel becerilerin kazandırılması gerekir. Özellikle çocukların fiziksel uygunluklarıyla ilgili yapılan araştırmaların sonuçları eğitimde, sağlıkta ve sporla ilgili bilimsel çalışmalarda kullanılabilir. Amaç: Bu çalışma; 6-10 yaş arasındaki kız ve erkek ilkokul çocuklarının bazı fiziksel uygunluk parametrelerinin değerlendirilmesi amacıyla yapılmıştır. Metod: Çalışmaya; İzmir Özel Türk Kolejinde okuyan yaşları 6-10 arasında olan 57'si kız 87'si erkek toplam 144 öğrenci katılmıştır. Katılımcıların kilo, yaş, boy, vücut kütle indeksi (vki), yağsız kas kütlesi (ykk) ve vücut yağ oranı (vyo) ölçümleri (inbody 230 marka) tanita ile elde edilmiştir. Çalışmaya katılan çocuklara uzun atlama, sağ ve sol pençe kuvveti, sırt kuvveti, 20 m sürat, otur eriş, 1dk. mekik ve flamingo denge testleri uygulanmıştır. Farklı yaşlardaki kız ve erkeklerin fiziksel uygunluk test sonuçlarının kendi aralarındaki ilişkilerini analiz etmek için SPSS 23 kullanılarak Pearson korelasyon testi yapılmıştır.

Bulgular: Çalışmamızda çocukların yaş ortalamaları (8,00 ± 0,96) yıl, boy ortalamaları (129,1 ± 8,193) cm kilo ortalamaları (29,3 ± 7,67) kg, kızların vki ortalamaları (17,1 ± 2,7) ve erkeklerin vki ortalamaları (17,4 ± 3,0) olarak tespit edilmiştir. Kız çocuklarının vki ile sağ el, sol el, sırt kuvveti ve denge testleri arasında ($P<0.01$) düzeyinde istatistiksel olarak anlamlı ilişki bulunmuştur. Kız çocuklarının yağsız kas kütlesi(ykk) ile sağ el, sol el, sırt kuvvetleri ve dengeleri arasında ($P<0.01$) düzeyinde pozitif yönde anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Kız çocuklarının sağ ve sol el kuvvetleri ile denge testi, vki, ykk ve vücut yağ oranı (vyo) arasında ($P<0.01$) düzeyinde pozitif bir ilişki bulunmuştur. Erkek çocuklarının vki ile sağ el, sol el, sırt kuvveti ve denge testleri arasında ($P<0.01$) düzeyinde pozitif yönde anlamlı ilişki bulunmuştur. Erkek çocuklarının ykk ile uzun atlama, sağ el, sol el, sırt kuvvetleri ve dengeleri arasında ($P<0.01$) düzeyinde istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Erkek çocuklarının uzun atlama performansı ile sağ el, sol el, sırt kuvveti ve denge testleri arasında ($P < 0.01$) düzeyinde pozitif yönde anlamlı ilişki bulunmuştur. Ayrıca erkek ve kızların esneklik ölçümleri incelendiğinde; kızların esneklik değerlerinde ($P<0.01$) düzeyinde istatistiksel olarak anlamlı bir sonuç bulunurken, erkeklerin değerlerinde anlamlı bir farklılık bulunamamıştır. Hem kızların hemde erkeklerin sürat testlerinde istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunamamıştır.

Sonuç: Kız ve erkek çocuklarının vücut kütle indekslerinin olması gereken sınırlar içinde olduğunu, kız ve erkek çocuklarında vki ile kuvvet ve denge parametreleri arasında ilişki olduğu ve kızların esneklik testi sonuçlarının erkeklere göre daha iyi olduğu söylenebilir.

Anahtar kelimeler: Çocuk, Fiziksel uygunluk, Denge

Evaluation Of Some Physical Conformability Parameters Of Children Aged 6 Thru 10

Introduction: The importance of physical activity for health is well recognized, and studies reflect that physical activities, when children participate, are beneficial both physically and psychologically. Therefore, it is necessary for them to acquire sportive routines in early stages of their lives, and it is a requisite to upskill their physical abilities, which they can utilize for the rest of their lives. Particularly, the results of the studies performed related to juveniles' physical fitness can be exerted in education, health, and in scientific studies connected with sports. Aim: This study is performed; to evaluate some physical conformability parameters of elementary school children, aged 6-10, both girls&boys.

Method: For the study; a total of 144 students, of whom 57 are girls and 87 boys, aged 6-10, have participated, having their education in izmir Private Turkish College. Weight, age, height, body mass index (BMI), lean muscle mass (LMM) and body fat percentage (BFP) measurements of participants have been obtained by Tanita (Inbody 230 brand). On the children participating in the study; long jump, left- right grip strength, dorsal strength, 20m of speeding, sit-and-reach, 1-minute sit-up, and flamingo balance

tests have been exercised. Pearson correlation tests are performed by using SPSS 23, to analyze inter se relations of physical conformability test results of various aged girls&boys. Findings: In our study; mean ages of children are determined to be as (8.00±0.96) years, heights as (129.1±8.193) cm, weights as (29.3±7.67) kgs, girls' BMI as (17.1±2.7), and boys' BMI as (17.4±3.0). A statistically significant relation at a level (P<0.01) is found between girls' BMI and right-left hand, dorsal strength and balance tests. A significant relation, in positive direction, at a level (P<0.01) is found between girls' lean muscle mass (LMM) and right-left hand, dorsal strength and balance tests. A relation, in positive direction, at a level (P<0.01) is found between girls' right-left hand strengths and balance tests, BMI, LMM and body fat percentage (BFP). A significant relation, in positive direction, at a level (P<0.01) is found between boys' BMI and right-left hand, dorsal strength and balance tests. A statistically significant relation at a level (P<0.01) is found between boys' LMM and long jump, right-left hand, dorsal strengths and balances. A significant relation, in positive direction, at a level (P<0.01) is found between boys' long jump performances and right-left hand, dorsal strength and balance tests. Moreover, when boys' and girls' flexibility measurements are analyzed; no significant difference is observed in boys' values, while a statistically significant result is achieved in girls' flexibility values at a level (P<0.01). No statistically significant relation is found in speed tests of either girls or boys.

Result: It can be said that girls' and boys' BMI are within acceptable limits, that there is relation between BMI and strength-and-balance parameters of girls and boys, and that the girls' results of the flexibility tests fare better than boys.

Keywords: Child, Physical conformability, Balance

PB457

Kadın Atlet Triadı/Üçlemesi

***[1]Beraat Dener*, [1]Eda Köksal**

[1]Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ankara

Email : *beraat.dener@gmail.com, betkoksal@yahoo.com*

Giriş ve amaç: Amerikan Spor Hekimliği Koleji (American College of Sports Medicine-ACSM) tarafından adolesan ve genç yetişkinlik dönemindeki kadınlarda fark edilmiş olup sporcuların performansını ve sağlığını olumsuz etkiler. Düşük enerji ulaşılabilirliği, osteoporoz ve amenore bileşenlerinden oluşur. Bu derlemenin amacı kadın atlet triadının bileşenlerini incelemek ve sporcuların sağlığı ile performanslarına olası etkilerini belirtmektir. Diyetten gelen enerjinin egzersiz/antrenman sonrasında vücut fonksiyonları için kalan kısmı ulaşılabilir enerjidir. Ulaşılabilir enerji az ise hücresel bakım, termoregülasyon, büyüme ve üreme gibi fonksiyonlar bozulur. Osteoporoz, kemik kitlesinde azalma ve kemik yapısının bozulması ile karakterize kırık riskini arttıran sistemik bir iskelet hastalığıdır. Kemik kuvveti ölçülemediği için kemik mineral yoğunluğu (Bone Mineral Density-BMD) osteoporoz tanısı için kullanılmaktadır. ACSM, BMD değeri için Z skoru –1 ve –2 arasında ise kırık riskinin arttığını osteoporozun ise <-2 olduğunu belirtmektedir. Menstrual siklusun 3 aydan uzun süre kaybı amenore olarak tanımlanmaktadır. Oligomenore ise siklusun 35 günden uzun sürmesidir ve bu bozuklukların algılanabilir bir belirtisi yoktur. Amenore, birincil ve ikincil şeklinde sınıflandırılabilir ve enerji ulaşılabilirliğindeki değişimlere bağlı gelişen amenoreye Fonksiyonel Hipotalamik Amenore (FHA) denmektedir. Elit sporcuların %9'unda amenore/oligomenore görüldüğü bildirilmektedir. Triadın bileşenlerinin bir arada görülmesi sakatlık riskini de arttırmaktadır. Atletlerde triadın 3 bileşeninin de görülme sıklığı %4,3 Türkiye'de ise %1,36 olarak belirtilmiştir. Sporcuların negatif sağlık etkileri ile karşılaşmaları için 3 bileşeni bir arada barındırmasına gerek yoktur. Sonuç ve öneriler: Tanı koymak için triadın bileşenleri ayrı ayrı değerlendirilir. Tedavi için spor hekimi, diyetisyen, psikiyatrist/psikolog, takım antrenörü, aile bireyleri, endokronoloji uzmanı ve/veya jinekolog barındıran bir ekiple multidisipliner bir yaklaşım gerekmektedir. Diyetisyen, sporcuyu sağlıklı ve yaptığı spora özgü besin seçme konusunda eğitme, pozitif enerji dengesini sağlamada yardımcı olmaktadır. Tedavide temel hedef, menstrual siklusun düzene oturtulması ve BMD'nin iyileştirilmesidir. İlk adım ise enerji alımının yeterli düzeye getirilmesidir. Hedeflere ulaşılması sonucu mensesin yeniden başladığı ve BMD'nin iyileştiği belirtilmiştir. Menstural siklusun normal hale dönmesi için sporcuların enerji ihtiyacı 30 kkal/yağsız vücut kütlesi şeklinde belirtilmiştir. Enerji ihtiyacının hesaplanması ve karşılanması için ayrıntılı besin tüketim kaydı ve fiziksel aktivite kaydı tutulmalıdır. **Anahtar kelimeler:** Kadın atlet triadı, amenore, enerji ulaşılabilirliği, osteoporoz

The Female Athlete Triad

Introduction: The female athlete triad has been recognized by American College of Sports Medicine (ACSM) in adolescent and young adulthood women, negatively affects performance and health. Its components are low energy availability, osteoporosis and amenorrhea. This review examines the components of the female athlete triad and indicates the potential impacts of the triad on the athlete's health and performance. The remaining energy for the body functions after exercise is available energy. If there ise little energy available, functions such as cellular maintenance, thermoregulation, growth and reproduction deteriorates. Osteoporosis is a skeletal disorder characterized by increased risk of bone fracture in individuals with reduced bone strength. Bone Mineral Density (BMD) is used for the diagnosis of osteoporosis. The ACSM states Z score for osteoporosis <-2. The effect of change in Z scores in the fracture risk in athletes requires more work. The failure of the menstrual cycle is amenorrhea and oligomenorrhoea is the cycle lasts longer than 35 days. There is no detectable sign of these disorders. Amenorrhea is classified as primary and secondary. The functional Hypothalamic amenorrhea (FHA) is due to changes in energy availability. Amenore/oligomenore has been reported in 9% of elite athletes. The coexistence of triad components increases fracture risk. The prevalance of all 3 components in athletes is 4.3% and in Turkey 1.36 percent. It is not necessary for athletes to have 3 components together for having negative health effects. Conclusion and suggestions: triads components are separately assessed for the diagnosis. A multidisciplinary approach is needed for treatment, which includes a sports physician, sports nutritionist, psychiatrist or psychologist, team coach, family members, endocrinologist and/or gynecologist. The dietician educates athletes to choose healthy foods before-after exercise- match and provides positive energy balance. The main goal of the treatment is to stabilize the menstrual cycle and improve BMD. The first step is having energy intake to a sufficient level. If they achieve the goals menses will restart and BMD will improve. For the normalization of the menstrual cycle, the energy requirement of the athlete is at least 30 kkal/lean body mass. Detailed physical activity and dietary record will be needed to meet energy needs of athletes. **Keywords:** The Female Athlete triad, amenorrhea, energy availability, osteoporosis

PB468

Gençlerde Core Egzersiz Programının Motorik Becerilere Etkisi

[1]Yıldız Yaprak

[1]Mustafa Kemal Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Antakya-Hatay

Email :

Amaç: Bu araştırmanın amacı sağlıklı genç erkeklerde 8 hafta, haftada 3 gün bosu topu ve İsviçre topu ile yapılan core antrenmanının dinamik denge, esneklik, kassal dayanıklılık, kuvvet ve vücut kompozisyonu üzerine etkilerini incelemektir. Metod: Bu çalışmaya 22 sağlıklı genç erkek (Yaş: 20,68±2.27 yıl, boy: 175.23±5.17 cm, ağırlık: 66.81±7.85 kg) gönüllü olarak katılmıştır. Antrenmana başlamadan önce katılımcıların antropometrik ölçümleri, vücut kompozisyonu ölçümleri yapılmış, ısınma ve germe egzersizi sonrası gövdenin lateral fleksiyonu, inklinometre ile omurga hareket açısı (ROM), otur-uzan testi, Y-denge testi, isometrik sırt ve bacak kası kuvveti ve sırt kası dayanıklılığı ölçümleri yapılmıştır. Her bir ölçüm öncesi uygulanacak test gösterilmiş ve bir kez deneme yaptırılmıştır. Testler bittikten sonra katılımcılar iki gruba ayrılmış ve egzersiz grubu (N:12) 8 hafta süresince haftada 3 gün, İsviçre topu ve bosu topu ile yapılan 6 farklı core egzersizini ilk 4 hafta 2 set x 15 tekrar, son 4 hafta ise 3 set x 20 tekrar uygulamış, kontrol grubu (N:10) ise 8 hafta boyunca herhangi bir egzersiz yapmamıştır. Elde edilen verilerin analizi için SPSS 16.0 paket programı kullanılmıştır. Bütün verilerin aritmetik ortalama ve standart sapmaları hesaplanmış, dağılımın normalliği için Shapiro-Wilk testi yapılmıştır. Egzersiz ve kontrol grubunun antrenman öncesi ve sonrası ölçülen tüm parametrelerinde değişiklik olup olmadığının belirlenmesi için "Karışık Ölçümler İçin İki Faktörlü ANOVA" (grup x zaman) testi kullanılmıştır. Bulgular: Elde edilen bulgular egzersiz grubunun antrenman öncesi ve sonrası, vücut kompozisyonu dışında, diğer fitness parametrelerinde anlamlı farklılıklar ($p<0.01$) olduğunu göstermiştir. Core antrenmanını takiben egzersiz grubunun sırt kası kuvveti ve dayanıklılığında, karın kası kuvvetinde, bacak kuvvetinde, omurga ROM'unda, otur-uzan testinde, gövdenin lateral fleksiyonunda ve dinamik denge değerlerinde antrenman öncesi değerlerle karşılaştırıldığında anlamlı artış saptanmış, kontrol grubunun antrenman öncesi ve sonrası değerlerinde ise anlamlı bir farklılık görülmemiştir. Sonuç: Bulgular 8 haftalık İsviçre topu ve bosu topu gibi sabit olmayan zeminde yapılan core antrenmanının vücut kompozisyonu dışında esneklik, dinamik denge, kuvvet ve kassal dayanıklılığı geliştirmede etkili olduğunu göstermiştir. Bu bağlamda bu programın, yukarıda adı geçen fitness parametrelerinin artırılması için antrenörler ve fizyoterapistler tarafından sporcu veya sedanter bireyler için kullanılabilecek alternatif bir kuvvet, denge, esneklik antrenmanı çeşidi olabileceği söylenebilir.

Effect of core exercise program on motoric skills in young people

Objective: The objective of this study was to determine the effects of a 8-week unstable surface core training programme with the bosu ball and the Swiss ball and its effects on dynamic balance, flexibility, muscular endurance, strength and body composition for healthy young males.

Method: Twenty-two healthy young males (age: 20,68±2.27 years, height: 175.23±5.17 cm, body weight: 66.81±7.85 kg) volunteered for the study. Prior to the training period, all participants completed anthropometric measurements and body composition measurement. Following to warm up and stretching exercise, back muscle strength and endurance test, sit-and-reach test, lateral flexion of the torso and spinal range of motion (ROM) test with inclinometer, Y balance test were measured. Prior the measurements, the tests were shown and participants performed one practic trial. After measurements, the participants were divided into two groups. The exercise group (N:12) performed 6 different core exercises with Swiss ball and bosu ball 3 days per week for 8 weeks. The exercises were performed 2 sets of 15 repetitions in the first 4 weeks and 3 sets of 20 repetitions in the last 4 weeks. The control group (N:10) did not participate in any type of exercise. For statistical analysis, SPSS 16.0 software was used. For all data, means and standard deviations were calculated and the normality of distributions and the homogeneity of variances were assessed by Shapiro–Wilk tests. A mixed design ANOVA was used to determine if there were any between or within group pre- and post-training differences.

Results: The present findings show that there were significant differences ($p<0.01$) between pre and post-training values for fitness parameters except body composition values in the exercise group. Following the core training programme, back muscle strength and endurance, abdominal muscle strength, leg strength, spine ROM, sit-and-reach test, lateral flexibility and dynamic balance

values of the exercise group showed a significant increase when compared with the pre test values. The control group did not show any significant changes when compared with the pre and post training values.

Conclusion: The results demonstrated that the 8-week a core training programme with Swiss ball and bosu ball was effective for flexibility, dynamic balance, strength and muscular endurance, but not body composition. In this context, it can be said that this training program may be an alternative strength, balance, flexibility training type that can be used to athletes or sedanter individuals by coaches and physiotherapists to increase the above mentioned fitness parameters.

PB500

Profesyonel Hentbol Oyuncularında Ağırlık Antrenmanlarının Apelin Seviyesi ve Hematolojik Parametreler Üzerine Etkisinin İncelenmesi

[1]Aykut Dündar*, [1]Fatih Murathan, [2]Zait Burak Aktuğ, [1]Tayfun Servi

[1]Adıyaman Üniversitesi Adıyaman
[2]Ömer Halis Demir Üniv. Niğde

Email : *adundar@adiyaman.edu.tr, fmurathan@adiyaman.edu.tr, zaktug@ohu.edu.tr, tservi@adiyaman.edu.tr*

Giriş: Apelin yakın zamanda karakterize edilen ve miyokinlerin üyesi olan bir enzimdir. Apelin üretiminin egzersiz ile yakından ilişkili olduğu öngörülmektedir.

Yöntem: Bu çalışmanın amacı profosyonel erkek hentbolcularda ağırlık çalışmasının (AÇ) bazı biyokimyasal (glukoz, insülün ve apelin) ve hematolojik parametreler üzerine etkisini araştırmaktır. Deneklerin apelin seviyelerinde ağırlık çalışması sonunda önemli miktarda artış olacağı öngörülmektedir. On kişilik profosyonel hentbol oyuncusuna (AHG) altı haftalık ağırlık çalışması yaptırıldı. On kişilik sedanter grubada profosyenel hentbolcularla karşılaştırma yapmak için ağırlık antrenmanı yaptırıldı' de (ASG), On kişilik denek te kontrol grubu (KG) olarak değerlendirildi.

Bulgular: AHG ve ASG nin apelin seviyelerinde önemli artış gözlendi ($p<0,05$) fakat AHG de gözlenen artışın (%55) ASG de gözlenenden (%38) daha fala olduğu anlaşıldı. KG de ise 6 haftalık çalışma periyodu sonunda önemli bir artış gözlenmedi ($p>0.05$)

Sonuç: Özellikle profosyonel hentbol oyuncularında ağırlık çalışmasının apelin seviyesini önemli oranda artırdığı belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Apelin, ağırlık çalışması, hematolojik parametreler, profesyonel hentbol takımı

Investigation the Effect of Weightlifting Training on Apelin Level and Hematologic Parameters of Professional Handball Players

Purpose: Apelin is a member of myokines which has recently been characterized. It has been clearly known that production of apelin is induced by exercise. The purpose of this study was to examine the effects of a weightlifting training (WT) program on some biochemical (glucose, insulin and apelin) and hematological parameters in professional male handball players. It was hypothesized that significant increase would be found in apelin levels of subjects

Material and Methods: Ten professional handball players (THG) completed 6-week WT. Ten sedentary subjects (TSG) also completed WT to compare with THG and investigate the effect of being a handball player. Ten subjects have been considered as control group (CG).

Results: The apelin levels of THG and TSG have been increased significantly ($p<0.05$) but the increase in THG (55%) is more than TSG (38%). CG subjects did not exhibit any significant changes during the 6-week period ($p>0.05$).

Conclusion: It has been concluded that the WT has an important role on apelin level, especially in professional handball players.

Keywords: Apelin, weightlifting training, hematologic parameters, professional team handball

OLİMPİZM VE OLİMPİK HAREKET / OLYMPISM AND THE OLYMPIC MOVEMENT

PB17

Modern Yaz Olimpiyatlarında Ev Sahibi Ülkelerin Kullandıkları Olimpiyat Maskotları

[1]Ünal SAKİ, [2]Serkan Tevabil AKA, [3]Öner Gülbahçe

[1]Atatürk Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Beden Eğitimi Ve Spor A.B.D., Erzurum
[2]Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi, BESYO, Ağrı
[3]Atatürk Üniversitesi, K.K.E.F.,Beden Eğt. Ve Spor Öğrt. Böl., Erzurum

Email : *sakaoglu_05@hotmail.com, aka_serkan@hotmail.com,*

Giriş: Olimpiyat oyunları; dört yılda bir farklı bir ülkenin bir şehrinde yapılan, Spor aracılığı ile dünya halklarını birbirine yaklaştırma felsefesine dayanan, Dünya'nın en önemli spor müsabakalarıdır. Spor dünyasının doruğu sayılan olimpiyatlar yaz ve kış olimpiyat oyunları olarak ikiye ayrılır. Olimpiyatlarda çeşitli simge ve semboller geliştirilmiştir. Bunların en önemlilerinden birisi de ev sahibi ülkeler tarafından kullanılan maskotlardır. Maskot, Türkçe'de uğur getireceğine inanılan eşya, hayvan veya nesne olarak tanımlanmaktadır. Pozitif duygu taşıyıcıları olan, genellikle hayvanlar ve insansı özellikler taşıyan maskotlar çoğunlukla gülümsemekte ve bu yolla; mutluluk, memnuniyet ve neşe duygularını aktarmaktadırlar. Ev sahibi ülkeler, tipik bir hayvanı veya bazı cansız nesnelerin bir görüntüsünü ifade eden, sevimli, cana yakın, neşeli, sportmen, yardım sever vb. olumlu özellikler taşıyan maskotları kendi ülkelerine ilgi oluşturmak ve ek gelir kaynakları sağlayabilmek amacıyla kullanmaktadırlar. İlk olimpiyat maskotu 1972 Münih Olimpiyatlarında kullanılmış ve günümüze kadar bir çok olimpiyat maskotu ev sahibi ülkeler tarafından kullanılmıştır. Amaç: Modern yaz olimpiyat oyunlarında (1972 Münih- 2016 Rio de Janeiro) ev sahibi ülkelerin kullandıkları olimpiyat maskotlarının farklı yönleriyle incelenmesi bu çalışmanın amacını oluşturmaktadır. Bu amaç doğrultusunda maskotların ne anlam ifade ettikleri, ülkelerin hangi özelliklerine vurgu yaptıkları ve ne mesaj vermek istedikleri sorularına yanıtlar aranmıştır.

Yöntem: Araştırmada tarama modellerinden, örnek olay tarama modeli benimsenmiştir. Araştırma kapsamında incelenen konuyla ilgili olgu ve olaylar hakkında bilgi içeren yazılı belgelerin analiz edilmesiyle verilerin toplanmasında ise doküman incelemesi yöntemi kullanılmıştır. Araştırmada Modern Yaz Olimpiyatlarında günümüze dek ev sahibi ülkeler tarafından kullanılmış olan maskotlar ele alınmıştır. Bulgular: 1972/ Münih Yaz Olimpiyatları'ndan 2016/ Rio de Janeiro Yaz olimpiyatlarına kadar toplamda on iki olimpiyat maskotunun ev sahibi ülkeler tarafından kullanıldığı araştırmada tespit edilmiştir. Kullanılan maskotların genel olarak ev sahibi ülkelerin kendine has özelliklerini vurgulayan nitelikte olduğu görülmüştür.

Sonuç: Araştırmadan elde edilen verilere göre, olimpiyat maskotunun ilk kez 1972/ Münih Yaz Olimpiyatlarında kullanılmaya başlandığı, devam eden süreçte diğer tüm yaz olimpiyatlarında toplamda on iki farklı maskotun (Valdi, Amik, Misha, Sam, Hodori, Cobi, Lzzy, Oly-Syd- Millie, Pheyos, Fawa, Wenlock-Mandevilla, Vinicius) ev sahibi ülkeler tarafından kullanıldığı, Kullanılan maskotların onunun hayvanlardan, birinin hayali bir kahramandan ve birinin de mitolojik temalardan esinlenilerek ortaya çıktığı, ev sahibi ülkelere ait bazı özellikleri simgelediği ve tümüne olimpiyat ruhuyla özdeş olumlu manaların yüklendiği sonucuna ulaşılmıştır.
Anahtar Kelimeler: Olimpiyat, Olimpizm, Yaz Oyunları, maskot

Olympic Mascots Used By Host Countries At Modern Summer Olympics

Introduction: Olympic Games are the most important sports competition in the world based on the philosophy of bringing world nations closer through sports and organized in a city of a different country at every four years. It is recognized as the peak of sports. Olympic Games are divided into two: summer and winter games. Various icons and symbols have been created for the Olympics. One of the most important of these is the mascots used by the host countries. In Turkish, the "Mascot" is defined as an item, animal or object believed to bring luck with its positive emotional energy. It is mostly identified with an animal or a humanoid figure having a charming smile conveying happiness, pleasure and joy. Mascots were used to create interest in the host country and provide additional sources of income. The first Olympic mascot was used at the1972 Munich Olympics and many Olympic mascots have been used by host countries until today.

Purpose: The purpose of this study is to examine different aspects of Olympic mascots used by host countries in modern summer Olympic Games (1972 Münich-2016 Rio De Janeiro). In parallel to this purpose, the meaning of mascots, which characteristics of the country they are expressing and their message were discussed. Method: A sample case scanning model has been adopted from survey models. The written documents that contain information about the facts and events related to the subject examined within the scope of the research were analyzed and the document examination method was used for the collection of the data. In

the study, mascots used in the Modern Summer Olympics by the host countries until today were compiled. Findings: It is found that a total of twelve Olympic mascots were used by host countries from the 1972 Munich Summer Olympics to 2016 Rio De Janeiro Summer Olympics. It was seen that the mascots used were generally reflecting the characteristics of unique features of the host countries.

Conclusion: According to the results in the study, the first Olympic mascot was used in 1972 Munich Summer Olympics, from then on, totally 12 different mascots (Valdi, Amik, Misha, Sam, Hodori, Cobi, Izzy, Oly-Syd-Millie, Phevos, Fawa, Wenlock-Mandevilla, Vinicius) were used by the host countries in the other summer Olympics. Ten of these mascots were animals, one was an imaginary character and the last one was a mythological character. It was found that these mascots stand for some features unique to the host country and they all have positive implications identical with the Olympic spirit.

Keywords: Olympics, Olympism, Summer Games, Mascot

PA553

Educational Values Of Sport and Olympism in The Opinion Of Students and Undergraduates

[1]Malgorzata Tomecka

[1]Sport Education Academy İn Warsaw

Email : *tomeckam@poczta.onet.pl*

Introduction: Knowledge on the subject of values preferred by individuals and groups is cognitively interesting and socially useful. Traditional and universal values seem to lose competition with values preferred in today's commercialised and virtual word. The decline of traditional values, the bases of which we find in the fundamental categories of ethics and commonly known such as „truth" „goodness" "beauty" as well as values connected with educational role of sport, is becoming a problem of larger and larger social reception. Contemporary societies have become more interested in body worship and hunger for success, and wealth and fame have become socially desirable values. Sport, especially in its competitive-professional form , often recognized in categories of a phenomenon , as well as olympism perceived as a symbol of over time values have both found themselves in a critical situation.

Method: The research was of a qualitative character and there was made a survey composed of a few questions regarding the hierarchy of values in general and the educational values of sport. Moreover, the respondents were asked to explain how they understood the work " value" and to answer the question if , in their opinion, sport plays an educational role. The complementary methods applied in the study were individual and group non-directive interviews and participant observation.

Results: In the general hierarchy of values the respondents placed family at the first place, that, as a universal European value, holds its high position. Moreover, the majority of the participants pointed out a positive role of sport in the area of shaping and changing attitudes in the process of education. Among the educational values of sport, the secondary school younger students placed health at the first position. The most important value in the presented surveys regards educational values of sport according to older secondary school students was cooperation and in the opinion of undergraduates that was discipline. The values of olympism with their main rule of fair play were also presented though placed further in the hierarchy of values. In all of the compared groups the five most important values were the above mentioned ones, though in different order. A wide range of the presented values that sport involves is more than satisfactory.

Discussion: Knowledge on the subject of the values preferred by individuals and communities is cognitively interesting, socially useful and it involves suggestions of a practical nature. Traditional and universal values seem to lose competition against values preferred in today's commercialized and virtual world. Education for values, especially those timeless and universal ones is becoming an important element of the process of education and a socially urgent need, both in life and sport.

ENGELLİLERDE BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR / PHYSICAL EDUCATION AND SPORTS TEACHING FOR THE DISABLED

PB171

16 Haftalık Spor Eğitiminin Otizmli Çocuklarda Temel Motor Becerileri Üzerine

[1]Cahide Elaltunkara, [2]Şebnem ŞARVAN Cengiz, [2]Recep Cengiz

[1]Ankara Otizm,Ankara
[2]Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi

Email : *elaltunkara1621@gmail.com, csebnem@gmail.com, rcengiz@gmail.com*

Bu araştırmanın amacı; spor eğitiminin otizmli çocuklarda temel motor becerileri üzerine etkisinin araştırılmasıdır. Araştırmaya 13 tane otizmli çocuk katılmıştır. Otizmli çocukların spor eğitimi almadan önceki temel motor becerileri ve 16 haftalık spor eğitimi aldıktan sonraki temel motor becerileri arasındaki fark ortaya çıkarılmak istenmiştir. Deney modelli çalışmada spor eğitimi öncesi ve spor eğitimi sonrası değerler karşılaştırılmıştır. Verilerin istatistiksel değerlendirilmesi SPSS 20.0 istatistik paket programı kullanılarak yapılmıştır. Test Bataryası ile denge, ince ve kaba motor gelişimi, yaşam becerileri ve öz bakım test verileri grup içi değişimler için non-parametrik Wilcoxon testi kullanılmıştır. Karşılaştırmalar için anlamlılık düzeyi olarak $p<0.05$ değeri seçilmiştir. Sonuç olarak; araştırmadaki bulgulara dayanarak temel motor becerisinde yetersiz kalan otistik çocukların 16 hafta yapılan spor eğitimi sonucunda temel motor becerisi gelişimlerinde olumlu bir gelişme olduğu görülmüştür. Öğrenilen becerilerin, günlük hayatta genellemesiyle otizmli bireylerin yaşamsal standartlarını olumlu yönde etkilemektedir.

Anahtar kelimeler: Otizm, Spor

The Effects Of 16 Week Sports Training On Autistic Child Children's Physical Abilities

The purpose of this research: investigating the effects of sports training on autistic children's physicalabilities 13 autistic children has participated to the research. We have tried to bring to light the differences between the autistic children's abilities before the 16 week sport training and the after the 16 week sport training. The statistical evaluation of data was carried out by the usage of SPSS 20.0 statistical package program. The balance, thin and rough motor development with test battery, life experiences and self-maintanence tests were executed by non-parametric Wilcoxon test. The meaningness level for comparisons were chosen as $p<0.05$ value. Consequently: depending on the results of the research, the autistic children who have in adequate physicalabilities have showed observable positive improvements throughout in this 16 week sports training. These obtained physical improvements has affected these autistic children's daily life positively. For instance obtaining stabilization ability is fundamental for self reliance in addition to the that most of the daily activities are depended on stabilization ability. Even in order to walk stabilization is required. Obtained vital abilities such as dressing clothes, shoe set careal so fundamental for self reliance and it provides convenience in daily life.

Keywords: Autism, Sport

PB269

Orta ve Yüksek Derecede Otistik Belirtiler Gösteren Öğrencilerin Motor Performans ve Fiziksel Uygunluklarının Karşılaştırılması

***[1]Caner Özböke*, [1]İlker Yılmaz, [2]Mehmet Yanardağ**

[1]Anadolu Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Eskişehir
[2]Anadolu Üniversitesi, Engelliler Araştırma Enstitüsü, Eskişehir

Bu araştırma, orta ve yüksek derecede otistik belirtiler gösteren otizm spektrum bozukluğu (OSB) olan adölesanların, Bruininks-Oseretsky Motor Yeterlik Testi 2 – Kısa Form (BOT-2), Brockport Fiziksel Uygunluk Testi (BFUT), Fonksiyonel Bağımsızlık Ölçeği (WeeFIM) ve Çocuklar İçin Yaşam Kalitesi Ölçeği (ÇİYKÖ) açısından karşılaştırılmasını amaçlamaktadır. Araştırmaya yaşları 13-18 arasında değişen 31 öğrenci katılmıştır. Gruplar arasındaki farkı belirlemek için T testi kullanılmıştır. Bulgular, iki grup arasında motor performans (t=-2,57, p<0,05), 20m PACER testi (t=-3,10, p<0,01,), otur & eriş testi (t=-2,07, p<0,05), WeeFIM (t=-3,08, p<0,01) ve ÇİYKÖ (t=-2,77, p<0,01) açısından anlamlı farklılıklar olduğunu göstermiştir. Daha yüksek otistik belirtiler gösteren grubun motor beceri, fiziksel uygunluk, fonksiyonel bağımsızlık ve yaşam kalitesi skorları diğer gruba göre daha düşüktür. Fiziksel uygunluk programı, genç yetişkinlik dönemi öncesinde bağımsız yaşam becerilerini ve yaşam kalitesini desteklemek için gereklidir.

Anahtar Kelimeler: Otizm, Motor Beceri, Fiziksel Uygunluk, Yaşam Kalitesi, Bağımsızlık

Comparison of Students Having Moderate and Higher Autistic Symptoms on Motor Performance and Physical Fitness

The aim of this study was to compare adolescents with autism spectrum disorders (ASD) displaying moderate and higher symptoms on Bruininks-Oseretsky Test of Motor Proficiency (BOTMP), Brockport Physical Fitness Test (BPFT), Functional Independence Scale (WeeFIM), and Quality of Life Scale for Children (PedQL). 31 students, ages 13-18 participated in this study. T test was used to determine a difference between the two groups. Results showed that there were differences significantly between two groups on motor performance (t=-2,57, p<0,05), 20m PACER test (t=-3,10, p<0,01,), sit & reach test (t=-2,07, p<0,05), WeeFIM (t=-3,08, p<0,01), PedQL (t=-2,77, p<0,01). Scores of the motor profile, physical fitness, functional independence level, and quality of life in the group of higher autistic symptoms were lower than another group. Physical fitness program is essential to support their independence of living skills and quality of life before transition young adulthood.

Keywords: Autism, motor profile, physical fitness, quality of life, independence.

BİLİŞİM TEKNOLOJİLERİ VE SPOR / INFORMATION TECHNOLOGIES AND SPORTS

PB444

Sosyal Tv'nin Spor Kanalları İzlenmesi Üzerindeki Etkisi Ve Kanal Seçimindeki Rolü

***[1]Alp Kaan Kilci*, [1]Zekeriya Göktaş**

[1]Balıkesir Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Balıkesir

Email : *alpkaankilci@balikesir.edu.tr, zgoktas@balikesir.edu.tr*

Canlı bir televizyon yayını sırasında gerçek zamanlı olarak ikinci bir ekran üzerinden (akıllı telefon, tablet, laptop vb.) sosyal medya sitelerinde kanalı izleyen diğer kişiler ile etkileşimde bulunmak Sosyal TV olarak adlandırılır (Lim ve ark., 2015). Bu araştırmanın amacı, Sosyal TV'nin spor kanalları izlenmesi üzerindeki etkisini ve kanal seçimindeki rolünü belirlemektir. Çalışmanın örneklemini Balıkesir üniversitesi Beden Eğitimi ve SporYüksekokulunda üç farklı bölümde (Beden ğitimi ve spor öğretmenliği bölümü, spor yöneticiliği bölümü, antrenörlük eğitimi bölümü) öğrenim gören 254'ü erkek 148'i kadın toplam 402 öğrenci oluşturmuştur. Araştırmada veri toplama aracı olarak Lim ve arkadaşları (2015) tarafından geliştirilen anket formu kullanılmıştır. Verilerin analizinde betimsel istatistik, t-testi ve ANOVA uygulanmıştır. Verilerin analizi sonucunda, çalışmanın cronbach alpha iç tutarlılık katsayısı 0,79 bulunmuştur. Çalışmaya katılan öğrencilerin demografik bilgiler kısmında verilen spor kanalları içerisinden en çok NTV Spor kanalını takip ettikleri, sosyal medya sitesi olarak %46 sının Facebook'u %44'ünün ise Instagram'ı kullandığı belirlenmiştir. Ankette verilen soruların betimsel istatistiğine bakıldığında öğrencilerin verdikleri cevapların aritmetik ortalaması 3,42 çıkmıştır. Öğrencilerin; cinsiyetleri ve sosyal medya sitelerinde günlük geçirdikleri süre ve izledikleri spor kanalları ile Sosyal TV-Spor Kanalı izleme davranışları arasında anlamlı farklılık bulunurken ($p<0,05$) öğrencilerin yaşları ve okudukları bölümleri ile arasında herhangi anlamlı bir farklılık bulunmamıştır ($p>0,05$). Araştırmanın sonucunda; öğrencilerin televizyon izlerken sosyal medya kullanımının (sosyal tv) spor kanalı izleme ve kanal seçimini pozitif yönde etkilediğini tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Sosyal Medya, Televizyon, Spor

Influence Of Social Tv On Sports Channels Monitoring and Role in Channel Selection

It is called Social TV (Lim et al., 2015) to engage with other people watching a channel on a social media site via a second screen in real time during a live television broadcast (smartphone, tablet, laptop, etc.). The aim of this research is to determine the effect Social TV has on monitoring sports channels and their role in channel selection.The sample of the study consisted of 402 students (254 male, 148 female) who were educated in Balikesir University Physical Education and Sports College in three different departments (Physical Education and Sports Teacher Education Department, Sports Management Department, Coaching Education Department). A survey form developed by Lim et al. (2015) was used as a data collection tool in the research. Descriptive statistics, t-test and ANOVA were applied in the analysis of the data.As a result of the analysis of the data, cronbach alpha internal consistency coefficient of the study was 0.79. It was determined that the students who participated in the study followed the most NTV Sports channel among the sports channels given in the demographic information section and 44% of the social media site used 44% of the Instagram. When the descriptive statistics of the questions given in the questionnaire were examined, the arithmetic average of the answers given by the students was 3,42. students; ($p <0,05$) were not significantly different from the age and education level of the students ($p> 0,05$), while there was a significant difference between the duration of daily activities and the frequency of watching sports channels and social TV- .As a result of the research; it has been found out that the use of social media (social TV) while watching television affects positively the students' sport channel watching and channel selection.

Keywords: Social Media, Television, Sports